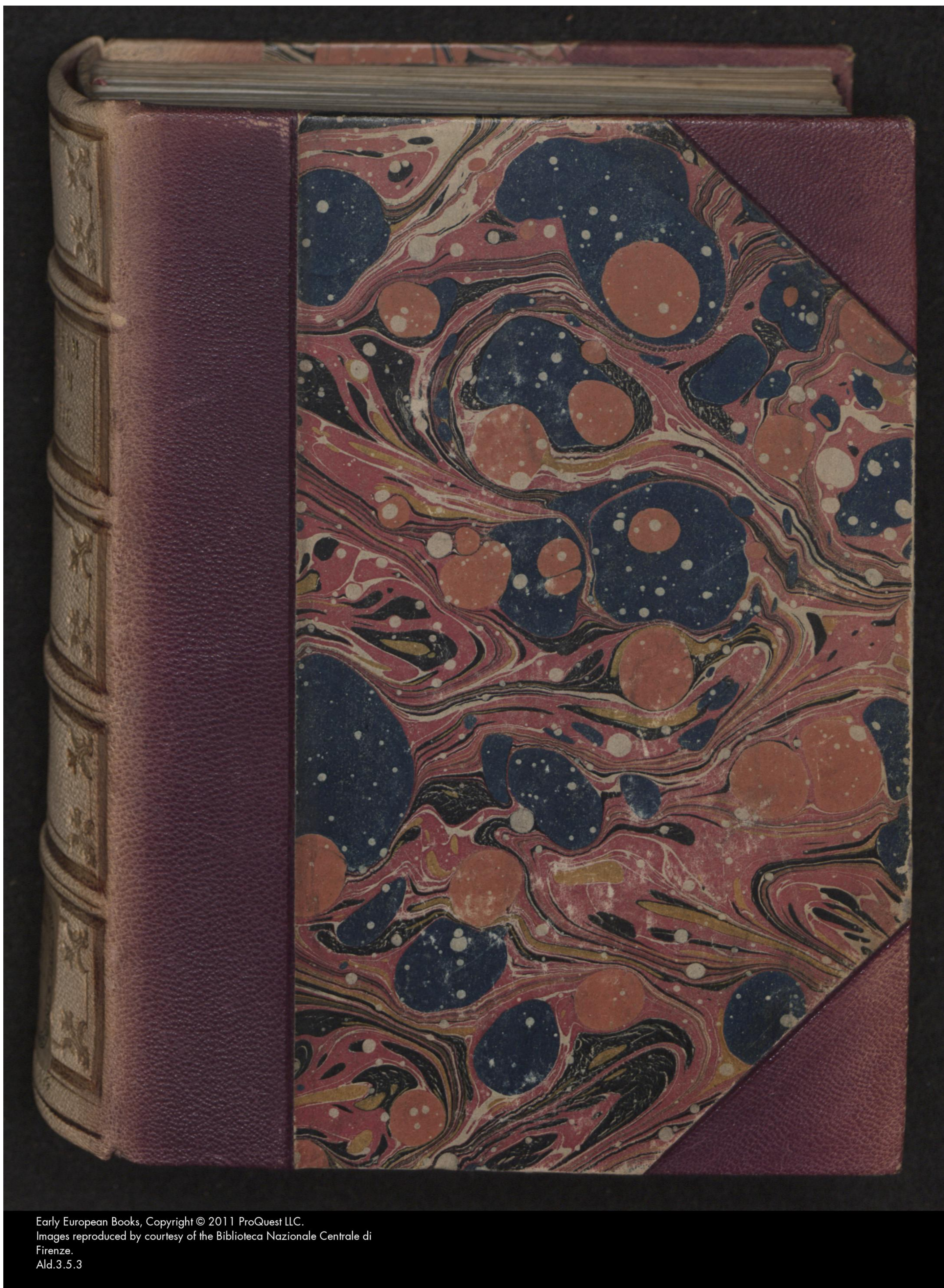
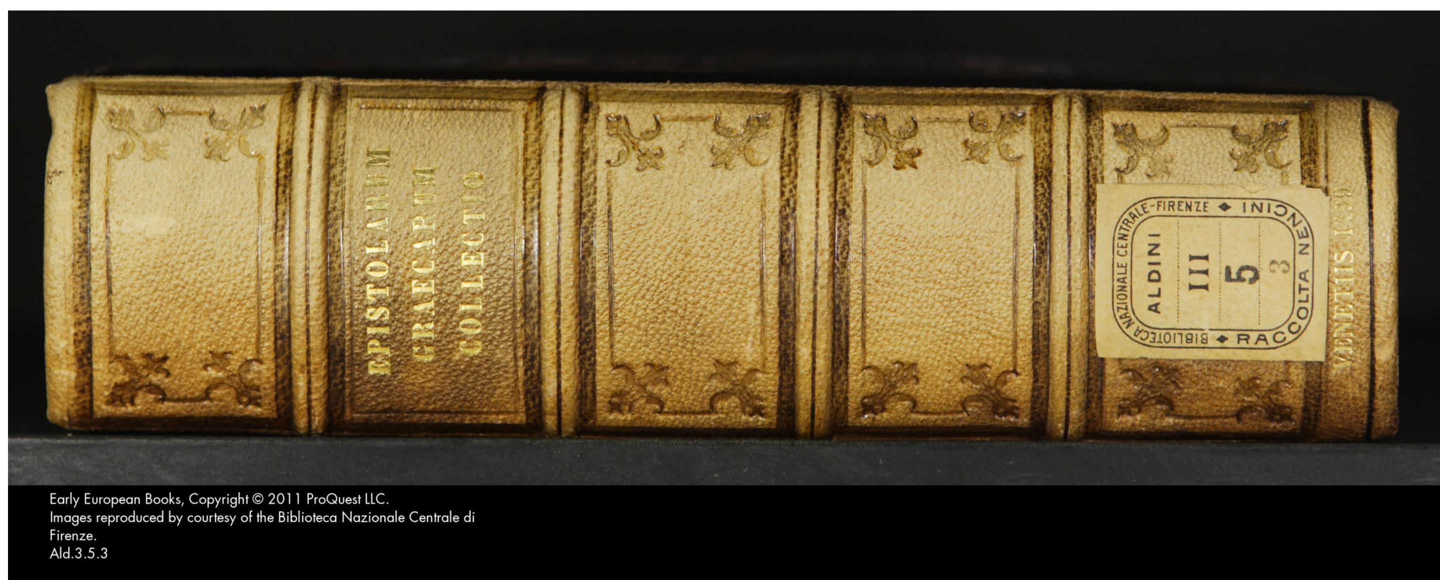
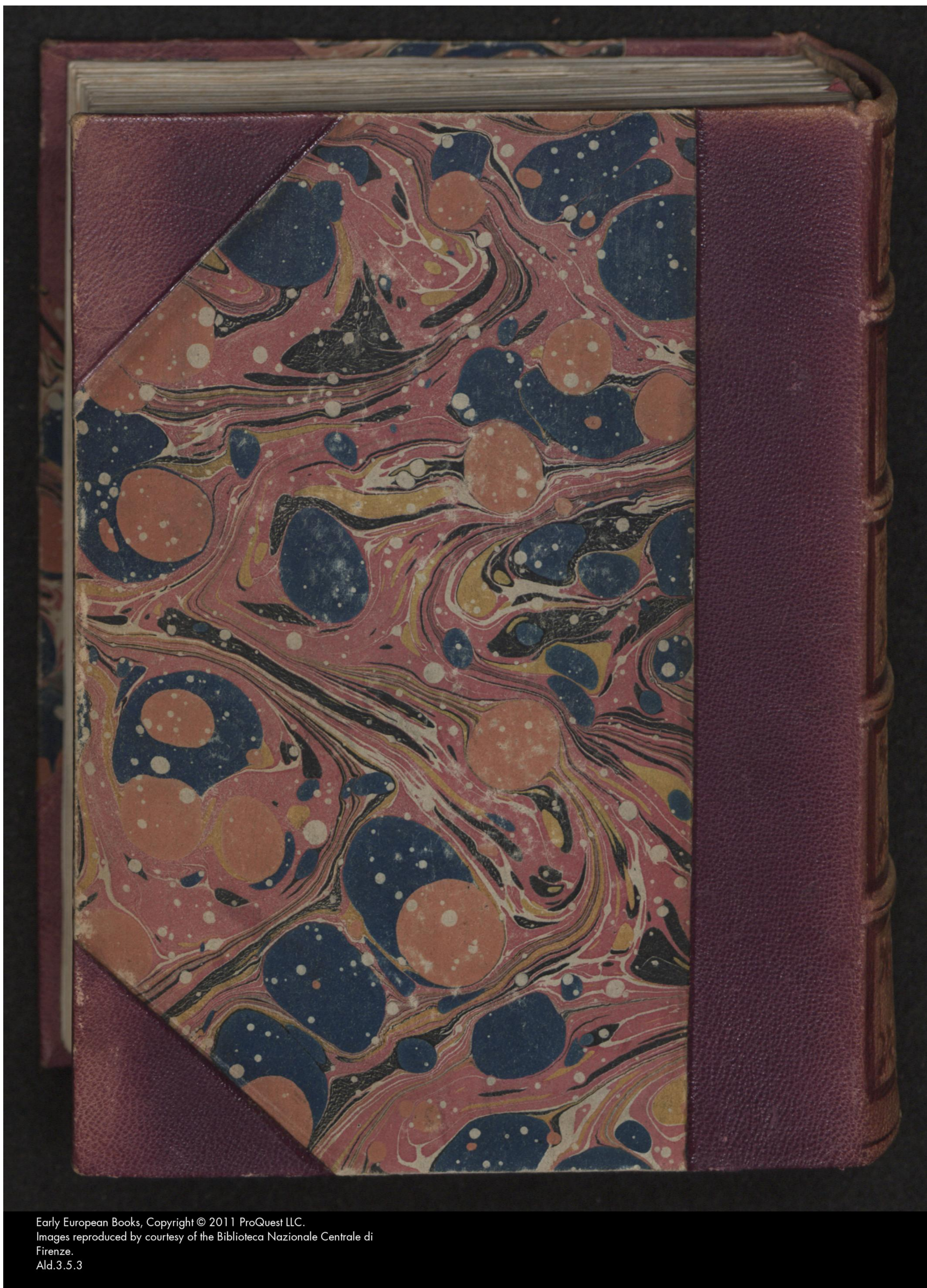
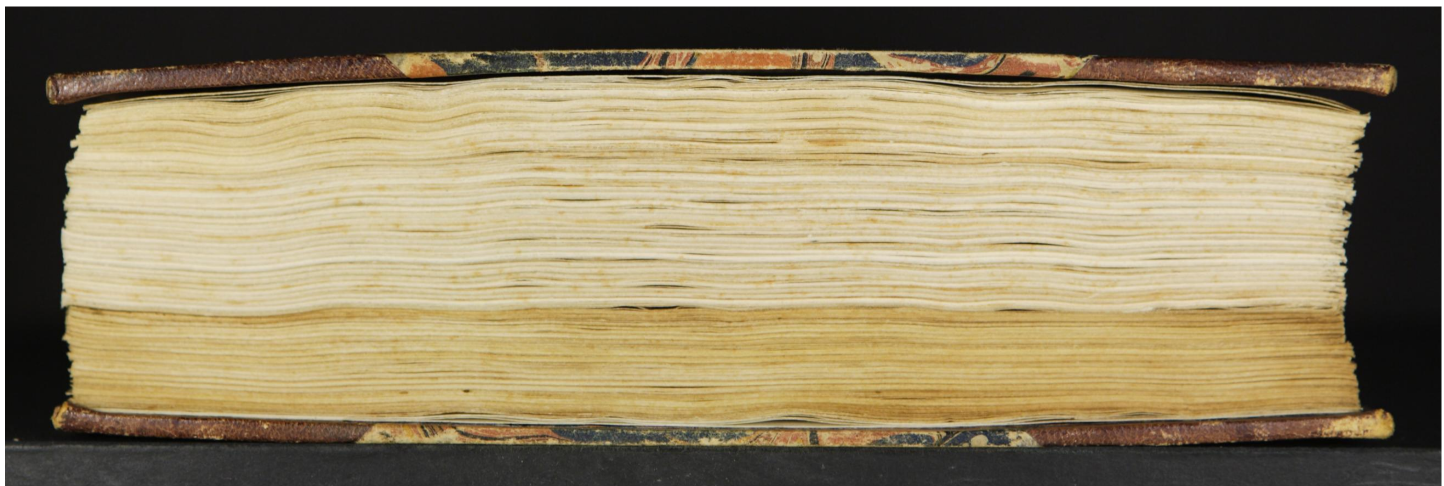

EPISTOLARUM
GRAECARUM
COLLECTIO
BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE-FIRENZE
RACCOLTA NENCINI
ALDINI
III
5
3
VENETIIS

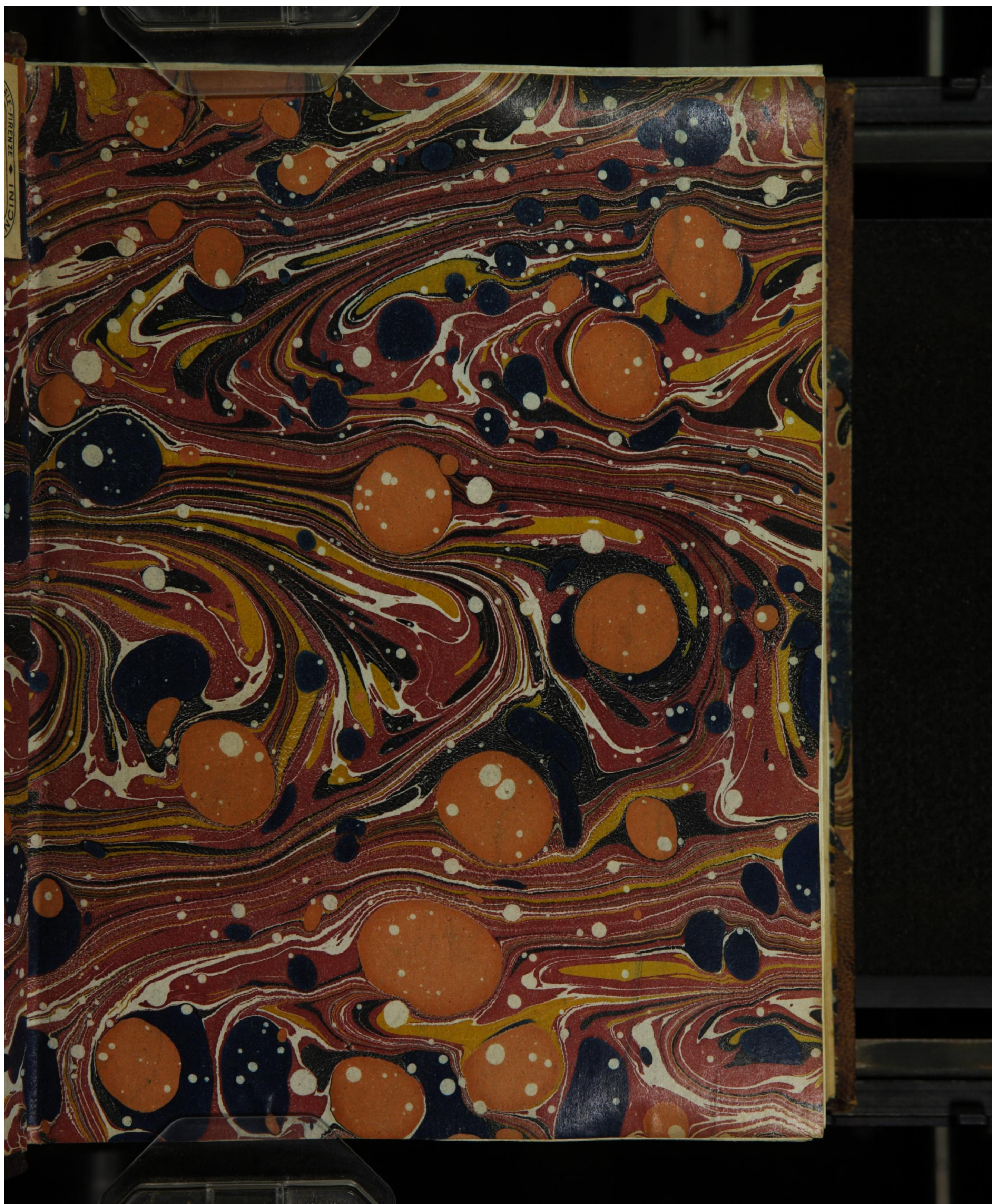

Ex Libris Joannis Nencini
1874

Gio. Vencini
1862.

Ἐπιστολαὶ διαφόρων φιλοσόφων· ῥητόρων· σοφιστῶν· ἓξ πρὸς τοῖς εἴκοσι· ὧν τὰ ὀνόματα ἐν τῇ ἑξῆς εὑρήσεις σελίδι·

Epistolæ diuersorum philosophorum· oratorum. Rhetorum sex & uiginti. Quorum nominainse quenti in uenies Pagina.

Ἐπιστολικοὶ τύποι καὶ ὀνόματα τῶν συνταξαμένων τὰς ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ περιεχομένας ἐπιστολάς.

Συνέσιος.
Δημοσθένης.
Πλάτων.
Ἀριστοτέλης.
Φίλιππος.
Ἀλέξανδρος.
Ἱπποκράτης.
Δημόκριτος.
Ἡράκλειτος.
Διογένης.
Κράτης.
Ἀνάχαρσις.
Εὐριπίδης.
Θεανώ.
Μέλισσα.
Μυΐα.
Ἀλκίφρων.
Φιλόστρατος.
Θεοφύλακτος.
Αἰλιανός.
Αἰνείας.
Προκόπιος
Διονύσιος.
Λύσις.
Ἄμασις.
Μουσώνιος.
τέλος.

Ἐπιστολῶν ἄθροισις ἀνδρῶν πανσόφων,
Οὓς ὁ πρὶν ἐβλάστησεν ὡς ῥόδα χρόνος,
Ὧν ῥεῖ μὲν ἄνθος, ἡ δὲ τοῦ μύρου χάρις,
Μένει διαρκῶς εἰς πνοὴν εὐωδίας.
Καὶ τῶν σοφῶν γάρ, ἡ μὲν ἀκμὴ τοῦ βίου
Γηΐνως παρῆλθεν. ἡ δὲ τῶν λόγων χάρις
Μένει διαρκῶς εἰς ἀείμνηστον κλέος.

Epiſtolares ſtili & nomina eorũ qui cõpoſuerũt quas hoc uolumen continet epiſtolas.

Syneſius,
Demoſthenes.
Plato.
Ariſtoteles.
Philippus.
Alexander.
Hippocrates.
Democritus.
Heraclitus.
Diogenes.
Crates.
Anacharſis.
Euripides.
Theano.
Meliſſa.
Mya.
Alciphron.
Philoſtratus.
Theophylactus.
Aelianus.
Aeneas.
Procopius.
Dionyſius.
Lyſis.
Amaſis.
Muſonius.

Epiſtolarum congregatio uirorum doctorum
Quos priſcum produxit ceu roſas tempus.
Quarum & ſi defluit flos, at unguenti elegãtia
Permanet ſatis ad flatum boni odoris.
Sic & doctorum & ſi uiridis ætas uitæ
Velociter tranſacta eſt, at lucubrationũ elegantia,
Permanet abunde ad ſempiternam gloriam

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ·

Τῶν ἐπιστολικῶν τύπων ἡρακλείδη ἐχόντων τὴν θεωρί-
αν, συνεστάναι μὲν ἀπὸ πλειόνων εἰδῶν, ἀναλαμβάνεσθαι
δὲ ἀπὸ τῶν ἀεὶ πρὸς τὸ παρὸν ἁρμοζόντων, καὶ καθη-
κόντων μὲν ὡς τεχνικώτατα γράφεσθαι, γραφομένων δὲ ὡς ἔτυ-
χεν ὑπὸ τῶν τὰς τοιαύτας χρείας ἐπὶ πραγμάτων τεταγμένοις ὑπουρ-
γίας ἀναδεχομένων, θεωρῶν σε φιλοτίμως ἔχοντα πρὸς φιλομα-
θίαν, ἐπραγματευσάμην δι' ἧς τινων σύστασιν ἰδεῶν· καὶ πόσας τινὰς
ἔχουσι διαφοράς. καὶ καθάπερ δεῖγμα τῶν ἑκάστου γένους τάξεως
ὑποδέδειχα· προσεκθέμενος μερικῶς τὸν περὶ ἑκάστου λόγον. ἅμα
μὲν ὑπολαμβάνων καὶ σοὶ τοῦτο κεχαρισμένον ὑπάρχειν, εἴγε τῶν
ἄλλων περιττότερον εἰδείης, τὸ λαμπρὸν τοῦ βίου τιθέμενος οὐκ
ἐν τοῖς βρώμασιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐπιστήμαις. ἅμα δὲ καὶ παρὰ νομί-
ζων τοῦ προσήκοντος ἐκείνου μεθέξειν.

Γένη μὲν οὖν ἐστιν ὧν τοῦ παρόντος οἷς ἐντετυχήκαμεν, ἓν καὶ
εἴκοσι. τάχα δ' ἂν ἐγγένοιτο πολλαπλασία τούτων ὁ χρόνος. δύ-
φυ ἧς γὰρ εὑρετὴς καὶ τεχνῶν καὶ θεωρημάτων οὗτος. ἄλλος δὲ τῶν κα
θ' ἡμᾶς οὐδεὶς ἐπίκαιρος εἰς ἐπιστολικὸν τρόπον ἀνήκων τύπος. Ἐπο
νομάζεται δὲ ἕκαστος αὐτῶν ἀφ' ἧς ἐστιν ἰδέας οὕτως.

Φιλικός. συστατικός. μεμπτικός. ὀνειδιστικός. παραμυθητικός. ἐ-
πιτιμητικός. νουθετητικός. ἀπειλητικός. ψεκτικός. ἐπαινετικός
συμβουλευτικός. ἀξιωματικός. ἐρωτηματικός. ἀποφαντικός.
ἀλληγορικός. αἰτιολογικός. κατηγορικός. ἀπολογητικός. συγχα-
ριστικός. εἰρωνικός. ἀπευχαριστικός.

Ὁ μὲν οὖν φιλικὸς ἐστὶν ὃ δοκῶν ὑπὸ φίλου γράφεσθαι πρὸς
φίλον. γράφουσι δὲ οὐχ οἱ πάντες φίλοι. πολλάκις
γὰρ ἐν ὑπεροχαῖς κείμενοι πρὸς ὑποδεεστέρους ὑπό τινων ἀξιοῦνται

φιλικὰ γράψαι. καὶ πρὸς ἀλλήλους ἴσως στρατηγούς. διοικητάς ἔστιν ὅτε καὶ προσγράφουσι τοὺς ἀγνοοῦντας. οὐ γὰρ διὰ τὸ συγκεράσθαι καὶ μὴ ἔχειν αἵρεσιν τοῦτο πράττουσιν. ἀλλ' οὐδένα νομίζοντες ἀντερεῖν αὐτοῖς φιλικὰ γράφουσιν. ὅ, τε τύπος τῆς ἐπιστολῆς καλεῖται φιλικὸς ὡς, πρὸς φίλον γραφόμενος. ἔστι δὲ οὕτως.

Εἰ καὶ πολύ σου διάστημα τυγχάνω κεχωρισμένος, τῷ σώματι μόνον τοῦτο πάσχω. σοῦ γὰρ οὐδέποτε δυνατὸν ἐπιλαθέσθαι με. οὐδὲ τῆς γεγονυίας ἡμῖν ἐκ παίδων ἀνεγκλήτου συναναστροφῆς. εἰδὼς δὲ ἐμαυτὸν τὰ πρὸς σὲ γνησίως διακείμενον, καὶ πάντοτε τὸ σοὶ συμφέρον ἀπροφασίστως ὑπηρετήσοντα, τὴν αὐτὴν ὑπείληφα καὶ σὲ περὶ ἐμοῦ ἔχοντα γνώμην, κατὰ μηδὲν ἀντερεῖν πρός με. καλῶς οὖν ποιήσεις πυκνότερον ἐπισκοπῶν τοὺς ἐν οἴκῳ, μή τινος ἔχωσι χρείαν. καὶ συμπαριστάμενος ἐν οἷς ἂν δέωνται καὶ γράφων ἡμῖν περὶ ὧν αἱρῇ.

Ὁ δὲ συστατικὸς ὃν ὑπὲρ ἄλλου πρὸς ἄλλον γράφομεν ἐπαίνους συγκαταπλέκοντες ἅμα καὶ τοὺς πρότερον ἀγνοουμένους ἄγοντες εἰς γνῶσιν. Οἷον οὕτως.

Τὸν δεῖνα τὸν παρακομίζοντά σοι τὴν ἐπιστολήν, καὶ παρ' ἡμῖν κεκριμένον, καὶ δι' ἣν ἔχει πίστιν ἀγαπώμενον, καλῶς ποιήσεις ἀποδοχῆς ἀξιώσας καὶ δι' ἐμὲ καὶ δι' αὐτόν. ἔτι δὲ καὶ διὰ σαυτόν. οὐ μεταμελήσει σοι γὰρ ἐν οἷς θέλεις εἴτε λόγον ἀπόρρητον, πρᾶξίν τε εἰπεῖν. ἀλλὰ καὶ σὺ πρὸς ἑτέρους ἐπαινέσεις αὐτὸν αἰσθόμενος ἣν ἐν παντὶ δυνατὸς χρείαν ἐστὶ παρασχέσθαι.

Μεμπτικός ἐστιν ὁ μὴ νομίζεσθαι δεῖν προσδεχόμενος.

Εἰ μὴ παραδέδωκέ σοι καιρὸς μηδέπω ὧν δὴ πέπονθας ἐκ τινῶν χάριτας, ἔδει αὐτὸ τοῦτό γε καλῶς ἔχειν ὑπείληφας τὸ μνημονεύειν

ὧν ἔπαθες. ἀλλὰ τὸ δυσχερὲς καθ' ἡμῶν λόγους προέθου· σὲ μὲν οὖν οὐ μέμφομαι τρόπον ἔχοντα τοιοῦτον. ἑαυτοὺς δὲ ὅτι σε τοιοῦτον ὄντα ἀγνοοῦμεν. Ὀνειδιστικὸς δέ ἐστιν ὅταν τὸν ὑφ' ἡμῶν προευεργετηθέντα ἐφ' οἷς ἔπραξε μετ' ἐγκλημάτων ὀνειδίζωμεν.

Ἔδει σε τὸ συνῶθις σαυτὸν μαθόντα, καὶ τότε ἑτέροις προσφέρεσθαι δυσκόλως. νῦν σε μὴν ὑφ' ἡμῶν τρεφόμενος καὶ δι' ἡμᾶς ἔχων τὸ πνεῦμα, μεῖζον φρονεῖς τοῦ δέοντος. ἡμεῖς δὲ τούτου αἴτιοι. σὲ γὰρ ἔδει μὴ τυχεῖν ἐλευθέρου σχήματος. καὶ εἴπερ δὲ νῦν ἐλεύθερος γέγονας, ὅμως ἔχεις σχῆμα δουλοπρεπές. λέγει δὲ κακῶς. ἐπεὶ καλῶς λέγειν οὐκ ἔμαθες. Παραμυθητικὸς δέ ἐστιν ὁ γραφόμενος τοῖς ἐπὶ λύπαις καθεστηκόσι δυσχεροῦς τινὸς γεγονότος. ἔχει δὲ οὕτως.

Ἀκούσας τὰ δεινὰ τῆς ἀχαρίστου σου τύχης ἀπηντημένα, καθ' ὑπερβολὴν ἤλγησα νομίσας οὐ σοὶ μᾶλλον ἢ ἐμοὶ συμβεβηκέναι τὸ γεγονός. ἐκείνην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν ἅπαντα ἰδὼν τὰ πρὸς τὸν βίον ἑστῶτα συνεφώραζον. ἐννοηθεὶς δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα πᾶσιν ἐστὶν ὑποκείμενα τῆς φύσεως, οὔτε χρόνον οὔτε ἡλικίαν ὑφισταμένης, καθ' ἣν δεῖ τι πάσχειν, ἀλλὰ ἀδήλως μετὰ σκαιότητος οὐκ ἀξίως πολλάκις ἀπαντώσης, ἐπεὶ μὴ παρὼν ἐτύγχανα, παρακαλεῖν σε δι' ἐπιστολῆς ἔκρινα τοῦτο ποιῆσαι. φέρε γοῦν τὸ γεγονὸς ὡς δύνῃ κουφότατα. καὶ καθὼς ἄλλῳ παρῄνεσας, σαυτῷ παραίνεσον. ἐπίστασαι γὰρ ὅτι τὸ μέλλον χρόνῳ κουφιεῖν σε, τοῦτο ὁ λόγος εὐμαρέστερον ποιήσει. Ἐπιτιμητικὸς δέ ἐστιν ὁ ἐφ' ἁμαρτήμασι προγεγονόσι μετ' ἐπιπλήξεως γραφόμενος, οὕτως.

Τῶν ἁμαρτημάτων τὰ μὲν ἑκουσίως γίνεται, τὰ δὲ ἀκουσίως. καὶ τὰ μὲν μεγάλα καθέστηκε τὰ δὲ μικρά. καὶ τὰ μὲν μόνοις βλαβερὰ τοῖς ἁμαρτάνουσι, τὰ δὲ ἑτέροις· σοὶ δὲ

καθά

καθάπερ ἐπιτηδεύμασι συμβεβηκόσιν ὄντα. καὶ γὰρ οὐ καλῶς μεγάλα
τε πολλὰ βλαβερὰ διαπέπραξαι. προσήκει μὲν οὖν σε μείζονος ἐπι-
τυχεῖν ἐπιπλήξεως. εἰ δὴ καὶ τὸ πρῶτον συντετύχηκε καὶ ἐπὶ ἑτέρων
τῶν ἀδικηθέντων. ἀλλ' ἐπεὶ δυνατόν ἐστιν ἴσως τυχεῖν γεγονὸς πλημ-
μέλημα, πρὸς διόρθωσιν γὰρ ἀγαγὼν αὐτὸς αἴτιος γενήσῃ τοῦ μὴ
γεγονέναι καθάπερ ἐγὼ τοῦ γεγονέναι. Νουθετικὸς δέ ἐστιν ὃς καὶ διὰ
τῆς ὀνομασίας ὁποῖός ἐστι δηλοῖ. τὸ γὰρ νουθετεῖν ἐστιν οὖν ἐντιθέναι τῷ
νουθετουμένῳ. καὶ διδάσκειν τί πρακτέον καὶ μή. Κακῶς ἐποί-
ησας οὕτω χρησάμενος ἀνδρὶ καλῶς ἀνεστραμμένῳ καὶ κατὰ λόγον
βεβιωκότι καὶ τὸ ὅλον μηδὲν ἄτοπον εἰς σὲ πεποιηκότι. παραιτήσεως
οὖν ἀξίωσον τὸ πρᾶγμα. καὶ γὰρ σὺ πάλιν ὑπ' ἄλλου παθὼν, ῥᾳ-
δίως ἂν ἐπέγνως. τὸ δὲ ἐπὶ σαυτὸν δικαιῶν. μὴ δόκει οὖν μήτε γενέ-
σθαι μήτε ἀγροίκως τετυχηκέναι, μήτε τὸ πάθος ἔσχατον συστέλλοντα ἢ
φίλον ἔχειν τὸν ἐπιτιμήσοντα τοῖς ἁμαρτήμασιν.
Ἀπειλητικὸς δέ ἐστιν ὅταν μετ' ἐπιτάσεως φόβον τισὶν ἐμποιῶμεν
ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἢ πραχθησομένοις. οὕτως.
Εἰ μὲν ὑπολαμβάνεις μηδεμίαν ὑφέξειν δίκην ἐφ' οἷς διαπέπρα-
ξαι, πρᾶττε. ἴσθι δὲ ἀκριβῶς ὡς οὔτε ἀναπτησόμενος, οὔτε κατα-
δυσόμενος οὐδενὶ τρόπῳ χρόνον ἐπὶ τὸ κενόν. ὁδὸν γὰρ οὐκ ἂν
εὕροις δι' ἧς ἀποφύγοις ἅ σε δεῖ παθεῖν.
Ψεκτικὸς δέ ἐστιν ὅταν τρόπου κακίαν ἢ δυσχέρειαν πράξεώς κα-
τά τινος ἐξαγγέλλωμεν. οὕτως.
Ὁ δεῖνα πῶς κέχρηται τοῖς ἐγκεχειρισμένοις ἀνελευθέρως καὶ
τῆς προαιρέσεως ἀναξίως, κἂν ἐγὼ σιωπῶ παρ' ἄλλων ἀκούσῃ. γρά-
φειν γὰρ προσήκει περὶ ὧν ἂν μή τινες ἐπίστωνται. περὶ δὲ τῶν ἅ-
πασι φανερῶν καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς φήμης ἀναγγελλομένων, περιττόν τε

καὶ τὸ μηνυθῆναι δι' αὐτῶν ἐλέγχεται σιωπώμενον.

Ἐπαινετικὸς δέ ἐστιν ὅταν ἐφ' οἷς ἂν ἔπραξέ τις ἢ προείλετο παρακαλῶμεν. ἀποδεχόμενοι τὸν πρόσωπον τοῦτον.

Ἐγὼ εἰ καὶ πρότερον ἔγραψας, γράμμασι μετειλήφειν τῆς σῆς φιλοκαλίας, καὶ νῦν ἐφ' οἷς πέπραχας, ἀποδέχομαί τε καὶ παρακαλῶ. συνοίσει γὰρ ἡμῖν ἀμφοτέροις.

Συμβουλευτικὸς δέ ἐστιν, ὅταν τὴν ἰδίαν γνώμην προφερόμενοι προτρέπωμεν ἐπί τινα ἢ ἀποτρέπωμεν ἀπό τινος. οἷον οὕτως.

Ἐξὸν εὐδοκιμῆσαι, διὰ τῶν ἀρχομένων, κεφαλαιωδῶς ὑποδει-χάσαι. γίνωσκε μὲν οὖν ὅτι τὸ σὺ τῷ τρόπῳ δύναμαι τὸ εἰ τὴν παρὰ τῶν ὑποτεταγμένων εὔνοιαν περιποιεῖσθαι τῶν ὑπηκόων. ἔτι δὲ φίλους πλείσους μὲν οὐ κτιεῖν. πρὸς ἅπαντας δὲ μετρίως ἔχειν τὸ φιλανθρώπως. τοιοῦτος γὰρ ὤν, παρὰ τῶν ὄχλων τὴν εὐφημίαν καὶ τὴν ἀρχὴν ἀσάλευτον ἕξεις.

Ὁ δὲ ἀξιωματικὸς ἐν δεήσει κείμενος τὸ ταῖς αἰτίαις καὶ ταῖς καλουμέναις λιτανείαις. κεῖται δὲ μετὰ παραιτήσεως ἐνίοτε. οὕτως.

Ἐπιτετίμηκα τῷ δεῖνι περὶ ὧν εἰς σὲ διαπέπρακται. καὶ πικρότερον ἢ προσῆκεν αὐτῷ διηνέχθην. καὶ σχεδὸν μᾶλλον ἢ πάντων ἢ ἂν αὐτὸς ὑπὲρ σαυτοῦ διελέχθης. ἀλλ' ἐμοὶ τὴν ἀδικίαν ἀντίθες εἰς τὸ πάλιν συνάξαι. οἶδα δέ σε καὶ χρήσιμον ὄντα καὶ τοῖς φίλοις χαριζόμενον. ὁλοσχερῶς οὖν ἀξιώθητι κατὰ τὸ ὁμηρικὸν, δάμασον δὲ θυμὸν μέγαν. οὐδέ τί σε χρὴ νηλεὲς ἦτορ ἔχειν. στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί.

Ἐρωτηματικὸς δέ ἐστιν ὅταν περί τινων πυνθανόμενοι παρακαλῶμεν ἡμῖν ἀντιφωνεῖν.

Ἀκούω τὸν δεῖνα τὸν φιλόσοφον ἐπιδεδημηκέναι πρός σέ. διασάφησον οὖν μοι πότερον πρόσεστιν ἢ κεχώρισται.

Ἀποφαν

Ἀποφαντικὸς δέ ἐστιν ὅταν πρὸς τὸν πυνθανόμενον ὁδήποτοῦν ἀποφαινώμεθα.

Ἔγραψάς μοι πυνθανόμενος εἰ παρ' ἡμῖν ἐστιν ὃν ὑπείληφας. ἐπειδὴ δὲ καὶ νῦν ὡς ἀκούσῃς, πάρεστιν ἔτι καὶ σὲ προσδεχόμενος ἐπιμένειν φησί,

Ἀλληγορικὸς δέ ἐστιν ὅταν πρὸς ὃν γράφομεν, αὐτὸν εἰδέναι βουλώμεθα μόνον. καὶ ἑτέρου πράγματος εἰκόνα σημαίνομεν.

Ἀκούω τὸν πρὸς σὲ ἀγωνισάμενον ἀθλητὴν, γυμνὸν ἔξω τῶν πυλῶν ἐν σκοτεινῷ κατοικεῖν οἰκήματι. κρατήσειας δὴ πάντως. οὐ γὰρ ἐσήμηνεν ὅτι ὑπείληφεν αὐτοῦ τὸν ἀντίδικον ἀπολωλέναι. Ὡς ἑτέροις ἀπειλῶν ἔγραψεν. οὐ βούλεσθε παύσασθαι ἕως ἂν ἴδητε τοὺς τέττιγας ὑπὸ τῶν βώλων ᾄδοντας. δι' αὐτοῦ γὰρ πράγματος ἄλλο πρᾶγμα σεσήμαγκε. βούλεται γὰρ εἰπεῖν, οὐ βούλεσθε παύσασθαι, ἕως ἂν ἴδητε τὴν χώραν ὑμῶν κατεσκαμμένην καὶ δενδροκοπημένην. οὐ γὰρ ἂν ἄλλως οἱ τέττιγες ὑπὸ τῶν βώλων ᾄδοιεν, εἰ μήτε δένδρα μήτε τοίχους ἔχοιεν.

Αἰτιολογικός ἐστιν ὅταν τὰς αἰτίας δι' ἃς οὐκ ἐγένετο ἢ γενήσεται σημαίνωμεν ὅτι δήποτοῦν. οἷον

Ἔγραψάς μοι διὰ τάχους πρὸς σὲ διακομίζεσθαι. κἀμοὶ δὲ τοῦτο μέλει. ἀπορούμενοι. τῷ πάντα ἡμῖν τὰ πρὸς τὸν πλοῦν ἀντιπεπτωκέναι. οὔτε γὰρ πλοῖόν ἐστιν εὑρεῖν, πρὸς τὰς λῃτουργίας εἰλκυσμένων ἁπάντων. οὐ γὰρ ἂν εὕροιμεν ἀνέμων ὄντων ἐναντίων. ἐν καιρῷ δὲ τῷ μεταξὺ καὶ εἰς κρίσιν ἐμπεπλέγμεθα. τὸν δὲ συστασθησόμενον οὐκ ἔχομεν καὶ διεξάξοντα. πρὸς δὲ τούτοις ἠσθένηκα τῷ σώματι. ἐὰν ἅπαντα μεταπέσῃ ταῦτα, ἐκδέχου.

Κατηγορικός ἐστιν ἐν καταιτιάσει τινῶν κείμενος παρὰ τὸ δέον ἐνηργημένων.

Οὐχ ἡδέως μὲν ἔφερον ἀκούων τὰ κατὰ σοῦ λεγόμενα πρὸς τὸν στρατηγόν. ἦν γὰρ οὐκ ἀξίας ἀρετῆς. κακῶς δὲ καὶ σὺ τὸν κατ' ἐμοῦ ταῦτα λέγοντι αὐτὸν ἐπεχείρησας. ἐπιστάμενος αὐτὸν τὸν διάβολον καὶ ψευδολόγον, οἶδα γὰρ ὑπὲρ οὗ γράφουσι, τὸ καθόλου δὲ φίλον ἔχων, ὃν ἤδεις ἁπάντων ἐχθρόν. οὐ δὲ τοῦτο δοκιμάσεις. διότι καὶ ἄλλον πρὸς σὲ κατηγορήσαντα, καὶ πρὸς ἄλλους εἰκὸς ἦν ἐρεῖν τι κατὰ σοῦ. μέμφομαι οὖν ἐκείνῳ μὲν, ὅτι ταῦτα πράττει. σοὶ δὲ ὅτι δοκῶν φρονεῖν, οὐκ ἔχεις κρίσιν ὑπὲρ φίλων.

Ἀπολογητικὸς δέ ἐστιν ὁ πρὸς κατηγοροῦντα, τοὺς ἀναιτίους λόγους μετὰ ἀποδείξεως εἰσφέρων.

Γεγραφέναι πρὸς σὲ μετ' ἐμοῦ τινα τὸν πεπέμφθαι σε πρὸς τὸν στρατηγὸν ὑπ' ἐμοῦ. καλῶς δὲ πεποίηκεν ἡ τύχη. μεγάλα μοι πρὸς τὴν ἀπόδειξιν ποιήσασα. κατὰ γὰρ τοὺς χρόνους φασὶ τοῦτο πεποιηκέναι. μᾶλλον δὲ καὶ πρὸ τριῶν μηνῶν καταπλεῦσαι εἰς ἀλεξάνδρειαν. οὔτε μὴν τὸν στρατηγὸν ἑώρακα, οὔτε ἐκεῖνος ἐμέ. διὰ γραμμάτων δὲ οὐδὲ αὐτοὶ λέγουσιν ὅτι πεπέμφθαι κατὰ σοῦ. καὶ γὰρ ἦν ἄλογον, οὐδὲ μιᾶς μοι γεγονυίας πρὸς σὲ διαφορᾶς, ἀξιοῦν κατηγορεῖν τοῦ μηδὲν ἀδικοῦντος. ἀλλὰ φαίνονται αὐτοὶ πράξαντες ἄτοπον ἂν εἶεν ὑπὸ σοῦ γνωσθέντες, μή τινές σοι προσπεσόντες κατ' αὐτῶν προδιαβεβλήκωσιν. οὐδὲ εἰ εἶεν καὶ ἦν φασιν εἰ πεπίστευκας εἰπέ. εἰ διαμένεις οἷον δεῖ, πρὸς ἐμοῦ παραγγινομένου μαθήσῃ πάντα. καὶ γὰρ εἰ μὲν κατ' ἄλλων πρὸς σὲ πώποτε εἴρηκα, πιστὸν ἦν τὸ κατὰ σοῦ πρὸς ἄλλους ἐρεῖν. προσδέχου με συντόμως καὶ πάντα πρὸς ἔλεγχον ἄξω μέν. ἵνα σὺ μὲν γνώσῃ ὡς καλῶς με κέκρικας φίλον. ἐγὼ δὲ σοῦ πεῖραν ἔργῳ λάβω. σχεδὸν γὰρ οἱ διαβάλλοντες, ἡμᾶς μὲν συνάξουσιν. ἑαυτοὺς δὲ ἀποπνίξουσιν.

Συγχα

Συγχαρητικὸς δέ ἐστιν ὅταν ἐπὶ μεγάλοις πράγμασιν ἢ παραδό-
ξοις γενομένοις περί τινα συνηδόμενοι γράφωμεν.

Οὐχ ὑπείληφα περὶ σὲ τὸν τοῦ πράγματος κύριον γεγονέναι τοσαύ-
την χαράν, ὅσην οἶδα περὶ ἐμὲ πυθόμενον τὰ σοὶ συμβεβηκότα.
πέποιθα δὲ ἐθελούσης τῆς τύχης σε μείζονα γενέσθαι. τὸ σὸν γὰρ
ἦθος οὐδὲ παρὰ τοῖς μείζοσιν ἀπαρασήμαντον. δι᾽ ἣν ἔχεις πρὸς
μὲν τοὺς ἀνθρώπους ἀπάντησιν. πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν.

Εἰρωνικὸς δέ ἐστιν ὅταν ἐναντίοις πράγμασιν, ἐναντία λέγομεν καὶ
τοὺς κακοὺς ἀγαθοὺς λέγομεν.

Ἀπόδεξαι τὴν πρὸς ἡμᾶς εὔνοιαν, ἣν ἐκ παλαιῶν χρόνων εἶχες. οὐ
γὰρ λέληθεν ἡ καλή σου καὶ ἀγαθὴ προαίρεσις. διότι τὸ κατὰ
σαυτὸν μέρος ἤρηκας ἡμᾶς. ἐὰν δὲ τῶν ἴσων τυγχάνῃς, μὴ δυ-
σφόρει. πεπείσμεθα γὰρ ἂν οἱ θεοὶ θέλωσι, καιρὸν ἕξειν οἵων εὑ-
ρήσεις καθ᾽ ἡμῶν οὐδέποτε.

Ἀπευχαριστικὸς δέ ἐστιν ὁ μνημονεύων τῆς χάριτος τῷ εὐεργέτῃ δεί-
κνυσθαι βουλόμενος.

Ἐφ᾽ οἷς εὐηργέτησάς με, διὰ λόγων νῦν εὐχαριστῶ. ἀλλὰ δεῖξαι τῷ ἔρ-
γῳ ἣν ἔχω διάθεσιν πρὸς σὲ πάνυ γλιχόμενος, ὑπείληφα τὸ δὲ ἐ-
μοῦ σοι γενόμενον ἔλαττον τοῦ καθήκοντος. οὐ δὲ γὰρ τὸν βίον
ὑπὲρ σοῦ προθέμενος, ἀξίαν ἀποδοίην χάριν ὧν πέπονθα. τῶν
κατ᾽ ἐμὲ δὲ ὅτι βούλει ποιῆσαι μὴ γράφε παρακαλῶν, ἀλλ᾽ ἀ-
παιτῶν χάριν. ὀφείλω γάρ.

Ἄλλη.

Μουσικόν σοι τὸ πρόσρημα σοφώτατε. ὀλίαν ἀπεῖναί σοι λύρα δο-
κεῖ. νῦν γὰρ ἡ γραφὶς μουσικὴν ἐνδείκνυται τέχνην. ᾆσμα σοι
δι᾽ ἡμῶν μελῳδοῦσα τὸ φίλιον. σπουδῇ τε τῇ πάσῃ καὶ

προθυμίᾳ τῇ πρεπούσῃ. πρὸς φωνὴν ἡμετέραν προθυμου-
μένῃ παιδεύειν. καὶ γὰρ εὐνομοῦντες καὶ θεῖον τοὺς προεστηκότας
ὑμᾶς καὶ προστήσεσθαι μέλλοντας, ἀσπάζεσθαι ταῖς προσρήσεσι
διὸ πεπληρώκαμεν τὸν νόμον καὶ προσκεκυνήκαμεν ὡς ἔδει
καὶ αὐτικαλοῦμεν μεμνῆσθαι μὲν ἡμῶν παρ' ὑμῖν. γράφειν δὲ ἡ-
μῖν ἐνθάδε. ὑπὲρ δὲ τῆς σωτηριώδους ὑμῶν διαμονῆς ὁσημέραι
εὐχόμενος, εὖ ἔχειν πυνθάνεσθαι ταύτην, λίαν ἔχομεν ἐρωτικῶς.

Ἄλλη.

Συνήθως εὐφράνας δέσποτα τῇ τῶν γραμμάτων διαδοχῇ. σωμα-
τικὴν ἡμῖν τὴν παρουσίαν ἐπιδειξάμενος. καὶ τὴν ὑμῶν ἀπου-
σίαν, τῇ παρουσίᾳ σημάνας, χαίρειν πάλιν ἀνέπλησας. καὶ πά-
λιν εὐφραίνεσθαι. τὰ γὰρ τῆς σῆς λαμπρότητος ὑφηνὰ γράμ-
ματα, εὐφροσύνης ἡμῖν αἴτια γίνεται. ἡμῖν μὲν γὰρ δέσποτα
καὶ δοκῶν ἀπεῖναι παρεῖς. καὶ παρὼν ἐν τοῖς τῶν ψυχῶν ἡμῶν δι-
καίως ἀναγεγραμμένος ὑπάρχεις ἀνεξαλείπτοις μνήμαις τῇ
τῶν γλυκέων παίδων παρουσίᾳ καὶ τῇ τῶν χρεωστουμέ-
νων σοι ἀνάγκῃ καὶ τῇ τῆς ψυχῶν
ἀρετῇ. ψυχῆς γάρ ἐστι τῶν ὀ-
φθαλμῶν τὰ γράμ-
ματα ἑορτὴ καὶ
πανήγυ-
ρις.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΝΙΚΑΝΔΡΩ.

π Αἶδας ἐγὼ λόγους ἐγεννησάμην· τοὺς μὲν, ἀπὸ τῆς σεμνοτάτης φιλοσοφίας καὶ τῆς συνναοῦ ταύτῃ ποιητικῆς· τοὺς δὲ, ἀπὸ τῆς πανδήμου ῥητορικῆς. ἀλλ' ἐπιγνοίη τις ἂν ὅτι πατρός εἰσιν ἑνὸς ἅπαντες, νῦν μὲν εἰς σπουδήν, νῦν δὲ εἰς ἡδονὴν ἀποκλίναντος. ὁ δὲ παρὼν οὗτος λόγος ἧς τινος μὲν ἐστὶ μερίδος, ἀπὸ τῆς ὑποσχέσεως αὐτοῦ καταφανές. πατρὶ μοῦ δὲ οὕτως ἠγαπήθη διαφερόντως, ὡς ἤδη ἂν αὐτὸν εἰσποιῆσαι φιλοσοφίᾳ· καὶ τοῖς γνησίοις ἐγκρῖναι. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὔ φασιν ἐπιτρέψειν, οὐδὲ οἱ νόμοι τῆς πολιτείας. δημοτικοὶ γάρ εἰσιν εὐγενείας προστάται. ἔχει δὲ κέρδος, ὅτι ἂν, αὐτῷ λάθρα χαρίσωμαι. τὰ ἄλλα τῆς σπουδαίας μερίδος, εἰς αὐτὸν συνεισήνεγκα. ἂν μὲν οὖν καὶ σοὶ δοκῇ, κοίνωσαι τὸν λόγον τοῖς Ἕλλησιν. ἀποψηφισθεὶς δὲ ἐπανίτω παρὰ τὸν πέμψαντα. τοὺς πιθήκους γάρ φασιν ἐπειδὰν τέκωσιν, ὥσπερ ἀγάλμασιν ἐνατενίζειν τοῖς βρέφεσιν, ἀγαμένας τοῦ κάλλους. οὕτως ἐστὶν ἡ φύσις, φιλότεκνον. τὰ δ' ἀλλήλων ὁρῶσιν, ἅπερ ἐστί, πιθήκων παιδία. ἑτέροις οὖν ἐπιτρεπτέον, ἐξετάζειν τὰ ἔκγονα. αἱ γὰρ εὔνοιαι, δειναὶ δικάσαι τὰς ψήφους. διὰ τοῦτο λυσίπωος ἀπελλῶ εἰς τὰς γραφὰς εἰσῆγε, καὶ λυσίπωον ἀπελλῆς.

Ἰωάννῃ.

α Φοβία μεγίστη, τὸ φοβεῖσθαι τοὺς νόμους. σὺ δὲ, αὐτοὺς ἠχθύνθης, ἀεὶ φαίνῃ ναι φοβούμενος. τοιγαροῦν δέδιθι τοὺς ἐχθρούς, καὶ μετὰ τούτων τοὺς δικαστάς, ἂν μὴ κλέπτωσι. κἂν κλέπτωσι μὲν, μὴ σὺ δ' ἧς ὁ τὰ πλείω διδοὺς, οὐδὲν ἧττον εὐλαβητέον. ὀργίζονται γὰρ ὑπὲρ τῶν νόμων, ὅταν καὶ μισθοδότας προσλάβωσιν.

Τῷ ἀδελφῷ Εὐοπτίῳ.

τ Ρίτη μὲν ἦν Αἰσχίνῃ κειμένῳ· ἡ δὲ ἀδελφιδῆ τότε πρῶτον ἤκουσεν ὑπὲρ τὸν τάφον· οὐ γὰρ οἶμαι νομίζεται συμφορὰν τρίτης βαδίζειν ἐπὶ τὴν φοράν. ἀλλ' ἦν φοινικὶς καὶ τότε. ἡ διαφανὴς ὁ κεκρύφαλος. καὶ χρυσία καὶ λίθους ἐξήρτητο τότε καὶ περιέκειτο, ἵνα μὴ τῶν νυμφείων σύμβολος ἀπαίσιος γένηται. καθεζομένη οὖν ἐπὶ τῆς ἀμφικεφάλου καθέδρας, φασὶν, ἀργυρόποδος, πολλὰ κατεμέμφετο τὴν ἀκαιρείαν τῆς συμφορᾶς· ὡς ἢ πρότερον ἐχρῆν, ἢ μετὰ τὸν γάμον ἀποθανεῖν. καὶ πρὸς ἡμᾶς, ἐφοίτα· ἐδυσχοῦ μὲν ἐμήνιε. μόλις δὲ οὖν περιμείνασα τὴν ἑβδόμην, καθ' ἣν ἡμεῖς εἱστιάκαμεν τὸ δεῖπνον τὸ ἐπιτάφιον, αὐτήν τε καὶ τὴν φλήναφον γραῦν τὴν τιτθίθα, ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀναβιβασαμένη τὸ ὀρικὸν, πληθούσης ἀγορᾶς, ἅπασι τοῖς παρασήμοις ἐπόμπευεν εὐθὺ τοῦ χείρωνος ἐλαύνουσα. μέλλει γὰρ καὶ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἑβδόμην, ταινιώσεσθαί τε καὶ πυργοφόρος καθάπερ ἡ κυβέλη περιελεύσεσθαι. τούτοις ἡμεῖς μὲν οὐδὲν ἀδικούμεθα, πλὴν τοῦ καταφανεῖς γεγονέναι, λίαν ἀναισθήτους ἔχοντες συγγενεῖς. ὁ δὲ ἀδικούμενος, Ἁρμόνιός ἐστιν ὁ τοῦ θυρωροῦ πατήρ· ὡς ἂν εἴποι σαπφὼ, τὰ μὲν ἄλλα σώφρων καὶ μέτριος ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν βίῳ γενόμενος. ἀλλ' ὑπὲρ εὐγενείας ἀμφισβητῶν τῶν κέκροπι διετέλεσε. τούτου τοῦ πλέον ἢ κέκροπος τὴν θυγατριδῆν, ὁ θεῖος ἡρώδης ἐστὶ θυρωρὸς, εἰς σωσίας καὶ τυβίους ἀπέδοτο. πλὴν εἰ μή τι λέγουσιν, ὅσοι ἐστὶ τὸν νυμφίον ἡμῖν μητρόθεν ἀποσεμνύνουσι, γενεαλογοῦντες αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐν φήμῃ λαΐδος. ἡ γὰρ λαῒς ἔφη τις ἤδη λογογράφος, ἀνδράποδον ἦν συγκαρικὸν, ἐκ σικελίας ἐωνημένον· ὅθεν ἡ καλλίπαις ἡ τεκοῦσα τὸν περιβόητον. καὶ αὐτὴ πάλαι μὲν ἐπαλλακεύετο

ναυκλήρῳ

ναυκλήρῳ δεσπότῃ. ἐπεὶ ταῖς μὲν γὰρ ῥήτορσι. καὶ τούτῳ δεσπότῃ. γὰρ
τῷ μετ' ἐκείνους ὁμοδούλῳ. καὶ λάθρα τῇ πόλει. ἐπεὶ τὰ λαμπρῶς
τῇ πόλει, καὶ προύσῃ τῆς τέχνης. ἧς ἐπειδὴ τὴν ἐργασίαν ὑπὸ χα-
λαρᾶς ῥυτίδος κατέλυσε, τὰς ἐν ἡλικίᾳ παιδοτριβεῖ. καὶ τοῖς ξέ-
νοις ἀντικαθίστησιν. ὁ γὰρ υἱὸς ὁ ῥήτωρ, ἀφεῖσθαί φησι τῆς ἀνάγκης
τοῦ νόμου, μητέρα γεγενῆσθαι ἑταίραν. ἅπασι τοῦ νόμου τοῖς δ' οὕτω γε-
γονόσιν, ἀποδέδεικται μὲν ἡ μήτηρ. ὁ δὲ λοιπὸς τῶν γονέων, ἀμφι-
σβητήσιμος. ὅσον οὖν ἀμφοτέροις παρὰ τῶν εὖ γεγονότων ὀφείλε-
ται, τοῦτο πᾶν ἥκειν ἔδει παρὰ τῶν ἀπατόρων εἰς τὰς μητέρας.

Τῷ αὐτῷ.

Ὕσαντες ἐκ βενδιδείου πρὸ δείλης ἑώας, μόλις ὑπὲρ
λ μεσοῦσαν ἡμέραν, τὸν Φάριον μύρμηκα παρηλλά-
ξαμεν. δύστην καὶ τρὶς ἐγχεθείσης τῆς νεὼς περὶ τοῦ λι-
μένος ἐσάφη. εὐθὺς μὲν οὖν, καὶ τοῦτο κακὸς οἰωνὸς ἐδόκει. καὶ σο-
φὸν ἦν ἀποβῆναι νεὼς, ἐκ πρώτης ἀφετηρίας οὐκ εὐτυχοῦς.
ἀλλὰ φυγεῖν παρ' ὑμῖν ἔγκλημα δειλίας ᾐσχύνθημεν. καὶ διὰ
τοῦτο οὔπω ἐπιέσκεν ὑποστέσαι οὐδ' ἀναδῦναι. ὥστε κἂν ἔτι
συμβαίη, δι' ὑμᾶς ἀπολούμεθα. καίτοι τί δεινὸν ἦν ὑμᾶς τε
γελᾶν καὶ ἡμᾶς ἔξω κινδύνων ἑστάναι. ἀλλὰ τῷ ἐπιμηθεῖ φα-
σι, τὸ μὲν μέλλειν, οὐκ ἦν. τὸ δὲ μεταμέλειν, ἐνῆν, ὥσπερ ἡμῖν. τὸ
τε γὰρ δέον σώζεσθαι, νῦν πρὸς ἐρήμοις ἀκταῖς συναυλίαν ὀλοφυ-
ρόμεθα, καὶ πρὸς ἀλεξάνδρειαν ὁρῶντες, ὡς οἷόν τε, καὶ τὴν
μητέρα κυρήνην. ὧν τὴν μὲν, ἔχοντες ἀπελίπομεν. τὴν δὲ,
εὑρεῖν οὐ δυνάμεθα, ἰδόντες τε καὶ παθόντες, ἃ μηδ' ὄναρ ἠλ-
πίσαμεν. ἄκουε γάρ, ἵνα μὴ δὲ σὺ πάνυ χαίρειν χολάζῃς.

καὶ πρῶτον ὅπως ἡμῖν εἶχε τὸ πλήρωμα γνῶναι. ὁ μὲν ναύκληρος
ἐθανάτα κατὰ χρέως ὤν. ναυτῶν δὲ ὄντων δυοκαίδεκα τῶν πάν-
των, τρισκαιδέκατος δὲ ὁ κυβερνήτης ἦν, ὑπὲρ ἥμισυ μὲν καὶ
ὁ κυβερνήτης, ἦσαν ἰουδαῖοι. γένος ἔκσπονδον καὶ δυσσεβεῖν ἀναπε-
πεισμένον, ἢν ὅτι πλείους ἄνδρας ἕλληνας ἀποθανεῖν αἴτιοι γένων-
ται. τὸ δὲ λοιπὸν, ἀγελαῖοι γεωργοί. πέρυσιν οὔπω κώπης ἡμμένοι.
κοινὸν δὲ οὗτοι κἀκεῖνοι, πεπηρωμένοι πάντως ἕν γέ τι μέρος τοῦ
σώματος. τοιγαροῦν ὡς οὐδὲν δεινὸν ἦν ἡμῖν, ἐκωμῳδοῦντο.
ἐκάλουν ἀλλήλους, οὐκ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων. ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν ἀτυχη-
μάτων. ὁ χωλός. ὁ κηλήτης. ὁ ἀριστερόχειρ. ὁ παραβλώψ. ἕκαστος
ἕν γέ τι εἶχε τοὐπίσημον. καὶ ἡμῖν τὸ τοιοῦτον, οὐ μετρίαν παρεῖχε
τὴν διατριβήν. ἐν τῇ χρείᾳ δὲ, οὐκέτι γέλως ἦν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τούτοις
αὐτοῖς ἀπῳμώζομεν, ὄντες ἐπιβάται πλεῖν, ἢ πεντήκοντα. τρι-
τημόριόν που μάλιστα γυναῖκες. αἱ πλείους νέαι, καὶ ἀγαθαὶ
τὰς ὄψεις. ἀλλὰ μὴ φθονήσῃς. παραπέτασμα γὰρ ἡμᾶς ἀπετείχι-
ζε. καὶ τοῦτο ἐρρωμενέστατον οὐ πάλαι διερρωγὸς ἱστίου πεμ-
μάχιον. σωφρονοῦσιν ἀνθρώποις τὸ τεῖχος τὸ σεμιράμιδος. ἴσως
δὲ καὶ ὁ πρίαπος ἐσωφρόνησεν, Ἀμαράντῳ συμπλέων. ὡς οὐκ
ἔστιν ὅ ποτε χαλάζειν ἡμᾶς εἴασεν, ἀπὸ τοῦ δεδιέναι τὸν ἔσχατον κίν-
δυνον. ὅς γε πρῶτον μὲν ἐπειδὴ τὸν παρ᾽ ὑμῖν τοῦ ποσειδῶνος νε-
ὼν κατεκάμψαμεν, ἄρας ὅλοις ἱστίοις ἠξίου πλεῖν εὐθὺ ταφοσίρι-
δος καὶ ἀπεπειρᾶτο τῆς σκύλλης, ἣν ἐν τοῖς γραμματίοις ἀπο-
τροπιαζόμεθα. συνειδότων δὲ ἡμῶν καὶ ἀνακεκραγότων οὐ
πρὶν, ἢ ἐν χρῷ γενέσθαι τοῦ κινδύνου, μόλις ἐκβιασθεὶς, ἀπέστη τοῦ
διαναυμαχῆσαι πρὸς τὰς σπιλάδας. ἐντεῦθεν ὥσπερ ἐκ μετανοίας

ἀπαγε

ἀποστρέψας τὴν ναῦν, ἐπαφίησι τῷ πελάγει. τέως μὲν ὡς ἐδύναντο καὶ πρὸς κῦμα παραβαλλόμενος. ἔπειτα δὲ ὁ νότος συνεπιλαμβάνει λαμπρός. ὑφοῦ ταχὺ μὲν τὴν γῆν ἀπεκρύπτομεν. ταχὺ δὲ μετὰ τῶν ὁλκάδων ἦμεν τῶν διαρμενίων. αἷς οὐδὲν ἔδει λιβύης ἀλλὰ καθ' ἡμᾶς. ἀλλὰ πλοῦν ἕτερον ἔπλεον. σχετλιαζόντων δὲ ἡμῶν καὶ ἐνδεικνυμένων τὸ ἀπηρτῆσθαι τοσοῦτον τῆς γῆς, ὁ ἰαπετὸς Ἀμάραντος, ἐπὶ τῶν ἰκρίων ἑστὼς, ἐξετραγῴδει τὰς παλαμναιοτάτας ἀράς. οὐ γὰρ δὴ πειθοίμεθα ἔφη. ὑμῖν δὲ πῶς ἄν τις καὶ χρήσαιτο, οἳ καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν ὑποπτεύετε. οὐκοῦν, ἦν γέ τις αὐτοῖς χρῷτο καλῶς, ὦ λῷστε Ἀμάραντε πρὸς αὐτὸν ἔφην. ἡμῖν δὲ οὐδὲ ταφοσιεῖδος ἔδει. ζῆν γὰρ ἔδει. καὶ νῦν τοῦ πελάγους τί δεῖ. ἀλλὰ πλέωμεν ἔφην εὐθὺ πενταπόλεως, ἀπέχοντες τῆς γῆς, ὅσον μέτριον. ἔνεστι καὶ χαλεπὸν, οἷα δὴ τὰ θαλάττης, ἄδηλον γὰρ δήπου καὶ ἔστι παρ' ὑμῖν λέγεται, λιμήν τις ἡμᾶς ἐκ τοῦ σχεδὸν ὑποδέξοιτο. οὐκ ἔπειθον λέγων. ἀλλ' ἐξεκώφει τὸ κάθαρμα, ἕως ἄνεμος ἀπαρκτίας ἐπαράττει πολὺς, κῦμα ἐλαύνων ὑψηλὸν καὶ τραχύ. οὗτος ἄφνω προσπεσὼν, τὸ ἱστίον ἔμπαλιν ὤθησε. καὶ τὰ κυρτὰ κοῖλα πεποίηκεν. ἡ δὲ ναῦς ἐγγὺς ἦλθεν ἐπὶ πρύμναν ἀνατετράφθαι. μόλις δ' οὖν αὐτὴν κατεστήσαμεν. καὶ ὁ βαρύστονος Ἀμάραντος, τοιοῦτον ἔφη τὸ τέχνῃ ναυτίλλεσθαι. προσδέχεσθαι γὰρ αὐτὸς τὸν ἐκ πελάγους ἄνεμον. καὶ διὰ τοῦτο μετέωρος πλεῖν. κατιέναι γὰρ νῦν ἐγκάρσιον, ἐνδιδόντος τοῦ διαστήματος προστιθέναι τῷ μήκει. τοῦτον δὲ εἶναι τὸν πλοῦν τὸν ἡμέτερον. οὐκ ἂν, εἴ γε παρὰ τὰς ἀκτὰς ἐπλέομεν, προσαναπεπλάσθαι ἂν αὖ τῇ γῇ. καὶ ἡμεῖς ἀπεδεχόμεθα λέγοντος ἕως ἡμέρα τε ἦν. καὶ τὰ δεινὰ οὔπω παρῆν. ἤρξατο γὰρ δὴ με-

τὰ τῆς νυκτὸς, ἀεὶ προϊόντος ἐπὶ μεῖζον τοῦ κλύδωνος. ἡμέρα μὲν οὖν ἦν, ἥντινα ἄγουσιν οἱ ἰουδαῖοι παρασκευήν. τὴν δὲ νύκτα, τῇ μετ᾽ αὐτὴν ἡμέρᾳ λογίζονται, καθ᾽ ἣν οὐδενὶ θέμις ἐστὶν, ἐνεργὸν ἔχειν τὴν χεῖρα. ἀλλὰ τιμῶντες διαφερόντως αὐτὴν, ἄγουσιν ἀπραξίαν. μεθῆκεν οὖν ἐκ τῶν χειρῶν ὁ κυβερνήτης τὸ πηδάλιον, ἐπειδὴ τὸν ἥλιον εἴκασεν ἀπολελοιπέναι τὴν γῆν. καὶ καταβαλὼν ἑαυτὸν πατεῖν παρεῖχε, τῷ θέλοντι ναυτίλων. ἡμεῖς δὲ τὴν μὲν οὖσαν αἰτίαν, οὐκ εὐθὺς ἐπὶ νοῦν ἐβαλόμεθα. ἀπόγνωσιν δὲ τὸ πρᾶγμα οἰόμενοι, προσῄειμεν. ἐλιπαροῦμεν μὴ καταπροέσθαι μηδέπω τὰς ἐσχάτας ἐλπίδας. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐπεῖχον αἱ τρικυμίαι τοῦ πελάγους καὶ πρὸς ἑαυτὸ στασιάσαντος. γίνεται δὲ τὸ τοιοῦτον, ὅταν μὴ τῷ λήξαντι πνεύματι καὶ τὰ παρ᾽ αὐτοῦ συναναπαύσηται κύματα. ἀλλ᾽ ἔτι χρόνον ἔχον τὸ ἐνδόσιμον τῆς κινήσεως, ὑπαντιάζῃ τῇ τοῦ πνεύματος ἐπικρατείᾳ, καὶ ἀντεμβάλλῃ ταῖς ἐμβολαῖς. ἔδει γάρ μοι καὶ φλεγμαινόντων ὀνομάτων, ἵνα μὴ τὰ μεγάλα κακὰ, μικροπρεπέστερον διηγήσωμαι. τοὺς οὖν ἐν τοιῷδε πλέουσιν, ἀπὸ λεπτοῦ φασὶ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι. εἰ δὲ καὶ ὁ κυβερνήτης νομοδιδάσκαλος εἴη, τίνα δεῖ ψυχὴν ἔχειν. ἐπεὶ δ᾽ οὖν συνήκαμεν τὸν νοῦν τῆς ἀπολείψεως τῶν πηδαλίων, δεομένων γὰρ ἡμῶν σῴζειν ἐκ τῶν ἐνόντων τὴν ναῦν, τὸ βιβλίον ὑπανεγίνωσκε, πείθειν ἀπογνόντες, ἀνάγκην ἤδη προσήγομεν. καί τις στρατιώτης γεννάδας, συμπλέουσι δὲ ἡμῖν ἀρράβιοι συχνοὶ τῶν ἀπὸ τοῦ τάγματος τῶν ἱππέων, τὸ ξίφος σπασάμενος, ἠπείλησε τὸν ἄνθρωπον τὴν κεφαλὴν ἀποκόψειν, εἰ μὴ ἀντιλήψοιτο τοῦ σκάφους. ὁ δὲ αὐτόχρημα μακκαβαῖος, οἷος ἦν ἐγκαρτερῆσαι τῷ δόγματι. μεσούσης δὲ ἤδη τῆς νυκτὸς, ἀνα-

πείθεται παρ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν καθέδραν γενέσθαι. νῦν γάρ φησιν ὁ νόμος ἐφίησιν, ἐπειδὴ νῦν σαφῶς τὸν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς θέομεν. πρὸς τοῦτο αἴρεται θόρυβος ἐξ ἀρχῆς. ἀνδρῶν οἰμωγή. γυναικῶν ὀλολυγή. ἅπαντες ἐθεοκλύτουν. ἐποτνιῶντο. τῶν φιλτάτων ὑπεμιμνήσκοντο. μόνος Ἀμάραντος εὔθυμος ἦν, ὡς αὐτίκα ἂν παραγγέλλων τοὺς δανειστάς. ἐμὲ δὲ ἐν τοῖς δεινοῖς, ὄμνυμί σοι θεὸν ὃν φιλοσοφία πρεσβεύει, τὸ ὁμηρικὸν ἐθράττεν ἐκεῖνο, μὴ ἄρα ἀληθὲς εἴη, τὸν καθ' ὕδατος θάνατον, ὄλεθρον εἶναι καὶ αὐτῆς τῆς ψυχῆς. λέγει γάρ ἐστιν ὅπου τῶν ἐπῶν. Αἴας δὲ ἐξαπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ, τὸν ἐν θαλάττῃ θάνατον ἀκριβεστάτην ἀπώλειαν εἶναι, τιθέμενος. οὐδένα γὰρ ἄλλον ἀπολωλέναι φησὶν ἀλλ' ἕκαστος ἀποθνήσκων, ἄϊδος δὲ βέβηκε. ταῦτ' ἄρα καὶ ἐν δυοῖν νεκύαιν ὁ Ὅμηρος Αἴας οὐδαμοῦ τοῦ δράματος εἰσενήνεκται, ὡς τῆς ψυχῆς οὐκ οὔσης ἐν ᾅδου. καὶ Ἀχιλλεὺς, ἀνὴρ εὐψυχότατός τε καὶ φιλοκινδυνότατος, ἀποδειλιᾷ πρὸς τὸν ἐν ὕδατι θάνατον, ὀργῇ καὶ λευγαλέον καλεῖ. τούτοις ἐλίττων τοὺς λογισμούς, ὁρῶ τοὺς στρατιώτας ἅπαντας, ἐσπασμένους μαχαίρας. καὶ πυθόμενος, ἐμάνθανον παρ' αὐτῶν, ὡς καλὸν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὄντας ἔτι, πρὸς τὸν ἀέρα τὴν ψυχὴν ἐρυγεῖν, ἀλλὰ μὴ πρὸς κῦμα χανόντας. τούτοις αὐτοφυεῖς ὁμηρείδας ἐνόμισα καὶ ἐθέμην τῷ δόγματι. εἶτα κηρύττει τίς ἐξαρτᾶσθαι χρυσίον οἷς ἐστι. καὶ οἷς ἦν ἐξήρτητο. καὶ χρυσίον, καὶ ὅτι ἄξιον χρυσίου. καὶ αἱ γυναῖκες αὐταί τε ἐσκευάζοντο, καὶ τοῖς δεομένοις ἀρτεδόνας διένεμον. πάλαι καταδεδειγμένον τοῦτο ποιεῖν. νόμον δὲ ἔχει τοιοῦτον. φέρειν δεῖ τιμὴν ἐντάφιον τὸν

ἐκ ναυαγίου μικρόν. ὁ γὰρ προστυχὼν καὶ κερδάνας, νόμους ἀδραστείας αἰδέσεται, μὴ οὐχὶ μικρόν τι μέρος ἀποδοῦναι τῷ χαρισαμένῳ τὸ πολλαπλάσιον. καὶ οἱ μὲν, ἦσαν πρὸς τούτοις. ἐγὼ δὲ παρακαθήμενος τὸ παλαμήδειον βαλάντιον τὴν παρακαταθήκην τοῦ ξένου, ἔκλαιον ὡς οὐδὲν ὁ ξένιος, οὐκ εἰ τεθνηξοίμην. ἀλλ᾽ εἰ ὁ θρᾶξ ἀποστερήσοιτο, τῶν χρημάτων ἕνεκεν. ὧν καὶ ἀποθανὼν ἂν ᾐσχυνόμην. ἐνταῦθα μέν τι τὸ ἐξαπολωλέναι κέρδος ἦν. καὶ συναπολώλεμεν. καὶ συναποδυόμεθα τὴν αἴσθησιν. ὃ δὲ ἐποίει παρὰ πόδας τὸν κίνδυνον, οὐχ ἕτερον ἦν. ἀλλ᾽ ὅτι πᾶσιν ἱστίοις ἡ ναῦς ἐφέρετο. ὑποστελέσθαι δὲ οὐκ ἦν. ἀλλὰ πολλάκις ἐπιχειρήσαντες τοῖς καλῳδίοις, ἀπηγορεύκειμεν, τῶν τροχῶν ἐνδακόντων. καὶ ὑφώρμει δέος οὐκ ἔλαττον, εἰ καὶ διαγενοίμεθα ἐκ τοῦ κλύδωνος, οὕτως ἔχοντας ἐν νυκτὶ πελάζειν τῇ γῇ. φθάνει δὲ ἡμέρα. καὶ ὁρῶμεν τὸν ἥλιον, ὡς οὐκ οἶδ᾽ εἴ ποτε ἥδιον. τό, τε πνεῦμα ῥᾷον ἐγένετο τῆς ἀλέας ἐπιδιδούσης. ἥ τε δρόσος ἐξισταμένη, παρεῖχεν ἡμῖν ἤδη χρῆσθαι τοῖς καλῳδίοις, καὶ τὸ ἱστίον μεταχειρίζεσθαι. ὑπαλλάττειν μὲν οὖν ἱστίον ἕτερον τὸ θον οὐκ εἴχομεν. ἠνεχυρίαστο γάρ. ἀνελαμβάνομεν δὲ αὐτὸ καθάπερ τῶν χιτώνων τοὺς κόλπους. καὶ πρὶν ὥρας εἶναι τέτταρας, ἀποβαίνομεν οἱ τεθνάναι προσδοκήσαντες, ἐν ἐσχατιᾷ τινὶ πανερήμῳ. καὶ οὔτε πόλιν οὔτε ἀγρὸν ἐχούσῃ γείτονα, σταδίους ἑκατὸν πρὸς τοῖς τριάκοντα κατόπιν ἀγροῦ. ἡ μὲν οὖν ναῦς, ἐσάλευεν ἐπὶ μετεώρων. λιμὴν γὰρ ὁ τόπος οὐκ ἦν. καὶ ἐσάλευεν ἐπ᾽ ἀγκύρας μιᾶς. ἡ ἑτέρα δὲ ἀπημπόλητο. τρίτην γὰρ ἄγκυραν Ἀμάραντος οὐκ ἐκτήσατο. ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴ τῆς φιλτάτης ἡψάμεθα γῆς, περιεβαλλόμεν, ὥσπερ ἔμψυχον οὖσαν μητέρα.

καὶ ἀπο

καὶ ἀποθύσαντες ὕμνους τῷ θεῷ χαριστηρίους ὥσπερ εἰώθαμεν, προ-
σεθήκαμεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἔναγχος τύχην, ὑφ᾽ ἧς παραδόξως ἐ-
σώθημεν. δύο ἑξῆς ἐπιμείναντες ἡμέρας, ἕως ἂν ἀφυβρίσῃ τὸ πέ-
λαγος. ἐπεὶ δὲ ἄπορον ἦν ὁδῷ χρήσασθαι, μηδενὸς ἀνθρώπων ὁρω-
μένου, πάλιν ἐπετολμήσαμεν τῇ θαλάσσῃ. καὶ ἄραντες εὐ-
θὺς ἀρχομένης ἡμέρας, ἐπλέομεν ἐκ πρύμνης ἀνέμῳ πᾶσαν
αὐτὴν καὶ τὴν ἐπιγινομένην ἡμέραν. ἧς ἤδη ληγούσης, τὸ πνεῦμα
ἀπέλιπεν ἡμᾶς. καὶ ἡμεῖς ἠνιάθημεν. ἐμέλλομεν ἄρα ποθήσειν γαλή-
νην. ἦν μὲν οὖν ξισ ἡ δεκάτη φθίνοντος. ἐπηωρημένου δὲ τοσούτου
κινδύνου, μελλούσης εἰς ταυτὸ συνδραμεῖσθαι τῆς τε συνόδου τῶν
ἄστρων καὶ τῶν πολυθρυλήτων τυχαίων, ἃ μηδεὶς φασὶ πλεόντων ἐ-
θάρσησε, καὶ δέον ἡμᾶς ἐλλιμενίζειν, οἱ δὲ λελήθαμεν αὖθις ἀναδε-
δραμηκότες ἐπὶ τὸ πέλαγος. ἡ δὲ στάσις, ἤρξατο μὲν ἀπὸ τῶν
ἀρκτικῶν πνευμάτων. καὶ ὕσε γε πολλὰ κατὰ τὴν συνοδικὴν
νύκτα. ἔπειτα ἐκόσμει τὰ πνεύματα. καὶ ἡ θάλασσα κυκεὼν ἐγε-
γόνει. τὰ δὲ περὶ ἡμᾶς, οἷα εἰκὸς ἦν ἐν τοῖς τοιούτοις, ἵνα μὴ πά-
θῃς παραπλήσια δεῖσ ἀφηγώμεθα ἐν οἷς ἦν, ὥρμησέ τι τὸ μέγεθος
τοῦ χειμῶνος. τὸ κέρας ἐτετρίγει. καὶ ἡμεῖς ᾠόμεθα προτονί-
ζειν τὴν ναῦν. εἶτα κατεαγὸς μέσον, ἐγγὺς μὲν ἦλθεν ἀπολέσαι
πάντας ἡμᾶς. ἐπεὶ δ᾽ οὖν ἀνακλώλεκεν, αὐτὸ δὴ τοῦτο περιέσωσεν.
οὐ γὰρ ἦν ἄλλως ἐνεγκεῖν τὴν βίαν τοῦ πνεύματος. πάλιν δὲ
δυσπειθὲς ἦν τὸ ἱστίον. καὶ οὐκ εὔτροχον εἰς καθαίρεσιν. οὕτως οὖν
παραδόξως ἀποφορτισάμενοι τὴν ἀπληστίαν τῆς βιαίας φορᾶς,
ἡμέραν ἑξῆς καὶ νύκτα ἠνέχθημεν. ἧς ἤδη περὶ δευτέραν οὔσης
ὀρνίθων ᾠδὴν, ἐλάθομεν ἐγχρίψαντες ἀκαρῆ, πέτρᾳ προβεβλη-
μένῃ τῆς γῆς, ὅσον εἶναι βραχεῖαν χερρόνησον. βοῆς δὲ γινομέ-

μένης, ἐπειδὴ τὶς παρηγγύησεν αὐτῇ γῇ πελάσαι, θροῦς ἤρθη πολύς· καὶ ἥκιστα ξύμφωνος· τῶν μὲν ναυτῶν πεφροντικότων, ἡμῶν δὲ ἐξ ἀπειρίας τὼ χεῖρε ὑποκροτούντων καὶ περιβαλλόντων ἀλλήλους, οὐκ ἐχόντων ὅπως χρησόμεθα τῷ πλήθει τῆς χαρᾶς. ἐλέγετο δὲ ὁ μέγιστος αὐτὸς εἶναι τῶν περιστάντων ἡμᾶς κινδύνων. ἤδη δὲ ὑποφαινομένης ἡμέρας, κατασείει τὶς ἄνθρωπος χωρικῶς ἐσταλμένος, καὶ δείκνυσι τῇ χειρὶ τόπους ὑπόπτους, καὶ ἑτέρους οὓς ἔδει θαρρῆσαι. καὶ τέλος μόνος ἦλθεν ἐπὶ κελητίου δισκάλμου. ὃ προσάψας τοῦ πλοίου, μεταχειρίζεται τὸ πηδάλιον. ὁ δὲ σύρος, ἄσμενος ἐξέστη τῆς προεδρίας, ἀναλύσας δὲ σταδίους οὐ πλείους, ἢ πεντήκοντα, τὴν, τε ναῦν ἐνορμίζει λιμενίσκῳ χαρίεντι ἀζάριον οἶμαι καλοῦσιν αὐτὸ, καὶ ἡμᾶς ἐπὶ τῆς ἠϊόνος ἀπεβίβασε, σωτὴρ καὶ δαίμων ἀγαθὸς ἐπικαλούμενος. καὶ μετὰ μικρὸν ἑτέραν ὁλκάδα εἰσήλασε. καὶ μάλα ἄλλην. καὶ πρὶν ἑσπέραν εἶναι, πέντε γεγόνα μὲν ὑπὸ τοῦ θεσπεσίου πρεσβύτου περισωθεῖσαι φορτίδες, πρᾶγμα ἐναντιώτατον τῷ ναυπλίῳ ποιοῦντος καὶ οὐχ ὁμοίως ἐκεῖνος τοὺς ἀπὸ τοῦ χειμῶνος ἐδέξατο. ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ, ἄλλοι κατῆραν. ὧν ἔνιοι τῶν προλαβόντων ἡμᾶς ἦσαν ἀπὸ ἀλεξανδρείας ἡμέραν. καὶ νῦν ὁλόκληρος ἐσμὲν στόλος, ἐν νεωρίῳ μικρῷ. ἐπεὶ δὲ ἡμῖν ἤδη καὶ τὰ ἐφόδια κατεδήδοτο, οὐ γὰρ ὄντες ἐθάδες ἀτυχεῖν, οὐδ᾽ ἐλπίσαντες ὑπερήμεροι γενέσθαι, μέτριά τε ἐνετιθέμεθα καὶ οὐδὲ τούτοις μετρίως ἐχρώμεθα. ὁ δὲ πρεσβύτης, καὶ τοῦτο ἠκέσατο. δίδωσι μὲν οὐδέν. οὐδὲ γὰρ οὐδ᾽ ὅμοιος ἦν ἔχοντι. δείξας δὲ πέτρας, ἐν αἷς ἄριστον ἔφη καὶ δεῖπνον ἑκάστης ἡμέρας κεκρύφθαι τοῖς

βουλο

βουλομένοις ποιεῖν. ἐντεῦθεν ἰχθυώμενοι, ζῶμεν ἡμέραν ἑβδόμην ἤδη. οἱ μὲν ἐν τέλει, μυραίνας τε καὶ καράβους δυσμεγέθεις αἴροντες. τὰ δὲ μειράκια, κωβιοῖς εὐτυχεῖς καὶ ἰούλοις. ἐγὼ δὲ καὶ ὁ θρησκευτὴς ὁ ῥωμαῖος, ἐπὶ ταῖς λεπάσι ῥωννύμεθα. ἡ δὲ λεπάς, ὄστρεόν ἐστι κοῖλον. ὅπερ ἐπειδὰν λάβηται πέτρας, ἀπισχυρίζεται. τὰ μὲν οὖν πρῶτα, γλίσχρως ἐζῶμεν ἀπὸ τῆς θύρας, περιεχόμενος ἕκαστος ὅσον καὶ λάβοιτο. ἐδίδου δὲ δῶρα οὐδεὶς οὐδενί. νυνὶ δὲ ἐν ἀφθονωτέροις ἅπαντες ἀπὸ τοιᾶσδε αἰτίας. αἱ γυναῖκες ταῖς γυναιξίν, αἱ λίβυσσαι ταῖς πλεούσαις, βούλοιντο μὲν ἂν καὶ τὸ ὀρνίθων γάλα παρασχεῖν. παρέχουσι δ' οὖν ὅσα αὐταῖς ἀήρ τε φέρει καὶ γῆ. τυρούς. ἄλευρα. πέμματα ἐκκει-θῶν. κρέα ἄρνεια. ἀλεκτορίδας. ᾠὰ ἀλεκτόρεια. ἤδη δέ τις καὶ ὠτίδα δέδωκεν, ὄρνεον ἐκτόπως ἡδύ. ἰδὼν ἄν, ἀγροῖκος ἐπείποι ταών. αὗται δὴ κατακομίζουσιν ἐπὶ ναῦν τὰ δῶρα. αἱ δὲ δεχόμεναι κοινοῦνται τοῖς βουλομένοις. οἱ δὲ ἡμῖν ἤδη τὰ ἀπὸ τῆς θήρας δωροῦνται. καὶ ἥκει τις ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ ταῖς ἐπάνδροις. καὶ ἀνὴρ ὑπὲρ παιδὸς, φέρων ἀεί τι μοι ξένιον· ὁ μὲν, ἢ γηισρωμένον ἰχθύδιον. ἄλλος ἄλλο τι. πάντως ἕν γέ τι ἀγαθὸν ὧν φέρουσι πέτραι. ἐμοὶ γοῦν οὐκ ἔστι βουλομένῳ τὰ παρὰ τῶν γυναικῶν δέχεσθαι, σὴν χάριν καὶ τοῦτο, ἵνα μή τις ἐκεχειρία μοι πρὸς αὐτὰς γένοιτο. καίτοι ἐπειδὰν ἀμύνεσθαι δέῃ, διαπροίκην ἀρνούμενος. ἐπεὶ τί ἐκώλυε. τὸ γοῦν τοῖς ἐπιτηδείοις τρυφᾶν, τούτῳ πολλὰ πολλαχόθεν συρρεῖ. σὺ μὲν οὖν ἀρετῇ λογίζῃ τὴν φιλοφροσύνην τῶν ἐγχωρείων, ἣν εἰς τοὺς ἐπιξενουμένους ἐνδείκνυνται. τὸ δὲ, ἑτεροῖόν ἐστιν, οἷον ἄξιον εἶναι καὶ διηγήσασθαι, ἢ ταῦτα ὑπὲρ τῆς νῦν ἡμῖν παρούσης σχολῆς. μήριμα ἀφροδίτης ὡς εἰκάσαι κα-

πέχει τὴν χώραν. δυστυχοῦσι γὰρ ὥσπερ αἱ λήμνιαι. αὗται γὰρ ὑ-
περμαζῶσι καὶ ἀσυμμέτρως ἔχουσι τῶν στέρνων, ὥστε τὰ βρέφη
μὴ διὰ μάλης. ἀλλὰ δι' ὤμων ἀπὸ τῆς θηλῆς ἀναβεβλημένης.
εἰ μή τις εἴποι τὸν ἄμμωνα, καὶ τὴν ἄμμωνος γῆν, οὐ μᾶλλον εἶναι
μηλοτρόφον ἢ κουροτρόφον ἀγαθήν. ἀνεῖναι δὲ τὴν φύ-
σιν ἀνθρώποις ὁμοίως καὶ κτήνεσι, δαψιλεστέρας καὶ ἁδροτέ-
ρας τὰς τοῦ γάλακτος πίδακας, καὶ εἰς τοῦτο δεῖν ἁδροτέ-
ρων οὐθάτων τε καὶ θυλάκων. μανθάνουσαι δὴ παρὰ τῶν ἀν-
δρῶν οἷς τι συμβόλαιον γέγονε πρὸς ἀνθρώπους ὑπερορίους, ὅτι μὴ
πᾶν τὸ θῆλυ τοιοῦτόν ἐστιν, ἀπιστοῦσι. καὶ ἐπειδὰν λάβωνται γυ-
ναικὸς ξένης, φιλοφρονοῦνται καὶ πάντα δρῶσιν, ἔστ' ἂν τὰς
ἀγκάλας διερευνήσωνται. ἡ δὲ ἰδοῦσα, λέγει πρὸς ἄλλην. καὶ κα-
λοῦσιν ἀλλήλας ὥσπερ οἱ κίκονες. αἱ δὲ, συμφοιτῶσιν ἐπὶ τὴν θέ-
αν. καὶ ἐπὶ τούτῳ δωροφοροῦσιν. ἡμῖν δὲ ἦν τι καὶ τῶν ἐκ πόν-
του θεραπαινίδιον. ὃ συνελθοῦσαι, τέχνη καὶ φύσις, ὑπὲρ τοὺς
μύρμηκας, εὔτομον ἔδειξαν. ἀμφὶ τοῦτο ἦν ἅπασα σπουδή.
καὶ τοῦτο παρὰ τῶν γυναικῶν πλεῖστα ἐνεπορεύετο. μετεπέμ-
πετο γὰρ αὐτὸ πρότριτα ἄλλη παρ' ἄλλης, γυναικῶν τῶν ἀγροτέ-
ρων, εὐδαιμόνων. τὸ δὲ, οὕτω τοι σφόδρα ἰταμὸν ἦν, ὥστε καὶ
ἀποδύσασθαι. τοῦτό σοι δρᾶμα ἐκ τραγικοῦ κωμικόν. ὅ,τι δαί-
μων ἡμῖν ἀνήρμοσε, κἀγὼ τοῖς πρὸς σὲ γράμμασι. καὶ οἶδα μὲν
ἐκτείνας τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μετρίου μεῖζον. ἄλλως τε τοῦ συνεῖ-
ναί σοι κατὰ πρόσωπον, οὕτω γε τοῦ γράφειν ἀπλήστως ἔχων.
ἅμα δὲ οὐδὲ ἐλπίσας ἔτι σοι διαλέξεσθαι, νῦν ἐπειδὴ ἐξὸν, ἐμ-
φοροῦμαι. ἀλλὰ κἂν ταῖς ἐφημερίσι περὶ ἃς ἐσπούδακα, τὴν
ἐπιστολὴν ἐναρμόσαις, ὡς συχνῶν ἡμερῶν, ἔχοι μ' ἂν ὑπομνή-

ματα

ματα. ἔρρωσο. καὶ τὸν υἱὸν Διόσκορον κέλευε μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῆς τίτθης, ἃς ἐγὼ φιλῶ, καὶ ἐν ἀδελφαῖς ἄγω. ἀσπάσαι τὴν σεβασμιωτάτην καὶ θεοφιλεστάτην φιλόσοφον. καὶ τὸν εὐδαίμονα χορὸν τὸν ἀπολαύοντα τῆς θεσπεσίας αὐδῆς. ἐκ πάντων δὲ μάλιστα τὸν ἱερώτατον πατέρα Θεότεκνον. καὶ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν Ἀθανάσιον. τὸν δὲ ὁμοψυχότατον ἡμῖν Γάϊον, εὖ οἶδ' ὅτι φρονοῦν ὅσα ἐγώ, μετὰ τῶν συγγενῶν τάττεις. μετ' ἐκείνων σοι προσειρήσθω καὶ ὁ θαυμάσιος γραμματικὸς Θεοδόσιος. ὃς εἰ καὶ μάντις ὢν ἔκρυπτεν ἡμᾶς, προνοοῦς γὰρ ἐν οἷς ἔσομαι, κατέβαλε τὴν προθυμίαν τῆς σὺν ἡμῖν ἀποδημίας, ἀλλ' οὖν ἔγωγε αὐτὸν καὶ φιλῶ καὶ ἀσπάζομαι. σὺ δὲ μηδέποτε πλεύσειας. εἰ δέ ποτε πάντως δεήσοι, ἀλλὰ μή τοι φθίνοντός γε μηνός.

Τοῖς πρεσβυτέροις.

ἀ Γαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον. ἀλλὰ γὰρ ἐκ τῆς ἀθεωτάτης αἱρέσεως Εὐνομίου, πυνθάνομαι Κυντιανὸν ὄνομα καὶ τὴν ἐπὶ στρατοπέδου θρυλλουμένην ὑπ' αὐτῶν δυναστείαν προστησαμένους, μοιχᾶσθαι πάλιν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ψευδοδιδασκάλους τινὰς ἐφίστασθαι, παγίδα ταῖς τῶν ἀκεραιοτέρων ψυχαῖς, οὓς ἔναγχος οἱ παρὰ Κυντιανοῦ σταλέντες, ἐπ' αὐτὸ τοῦτο καταπεπλεύκασιν ἄγοντες. ἡ δὲ δίκη, πρόσχημα τῆς ἀσεβείας ἐστι. μᾶλλον ἢ ἀγὼν ὑπὲρ εὐσεβείας, οὗτοι τοίνυν οἱ νόθοι πρεσβύτεροι, οἱ νεήλυδες ἀπόστολοι τοῦ διαβόλου τε καὶ Κυντιανοῦ, μὴ λαθωσιν ὑμᾶς ἐμπηδήσαντες. ὦ ποιμαίνετε ποιμνίῳ. μὴ λάθωσιν ὑμᾶς τῷ σίτῳ τὸ ζιζάνιον παρασπείροντες. κατάδηλοι πᾶσιν εἰσὶν αἱ τούτων καταφυταί. ἴστε τίνος ἀγροὶ δέξαιντ' ἂν αὐτοὺς

ἴστε τίνος οἰκίαι τοῖς λῃσταῖς ἀνέῳγασι. μετέλθετε τοὺς φῶρας ἐξιχ
νηλατοῦντες. ζηλωταὶ γίνεσθε τῆς εὐλογίας τῆς μωσαϊκῆς, ἣν εὐλό-
γησε τοὺς ἄνδρας. οἱ κατὰ τῶν ἠσεβηκότων ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ
συνώμων καὶ χεῖρας ἐκίνησαν. ἐκεῖνο δὲ εἰπεῖν ἄξιον πρὸς ὑμᾶς ἀ-
δελφοί. τὰ καλὰ, καλῶς γινέσθω. ἡ ὑπὲρ κέρδους ἔρις, ἀνῃρή-
σθω. ἅπαντα διὰ τὸν θεὸν ἐγκεχειρίσθω. οὐδὲ τὴν αὐτὴν ἀρε-
τῆς εἶναι καὶ πονηρείας ὑπόθεσιν. ὑπὲρ εὐσεβείας ὁ δρόμος. ὑπὲρ
ψυχῶν ἀγωνιστέον, μή τινας ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας συλήσωσιν, ὅπερ ἔ-
θος, ἤδη πεποίηνται. ὃς δ' ἂν τὴν ἐκκλησίαν προστησάμενος, αὔξῃ
βαλάντιον, καὶ διὰ τοῦ δοκεῖν εἶναι χρήσιμος ἐν καιροῖς ἀπαι-
τοῦσι δριμύτητα, δυναστείαν ἑαυτῷ κατεργάζηται, οὗτος ἐστίν,
ὃν ἡμεῖς συνόδου χριστιανῶν ἐκκηρύττομεν. οὐκ ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀτε-
λῆ τὴν ἀρετήν. οὐ δεῖται πονηρείας συμμάχου. οὐκ ἐπιλείψουσι στρα-
τιῶται τῷ θεῷ, πρέποντες ἐκκλησίαις. εὑρήσει συμμάχους ἐν-
ταῦθα μὲν ἀμίσθους. ἐν οὐρανῷ δὲ ἐντελομίσθους. ὑμεῖς τοίνυν οἴσθε
καλὸν γὰρ καὶ κατορθοῦσι συνεύξασθαι. καὶ παραβαίνουσιν ἐπα-
ράσασθαι. ὅστις ἂν οὖν μαλακίσηται καὶ προδῷ, καὶ ὅστις ἂν ἐπε-
ξέλθῃ μὲν, ἁρπάσῃ δέ τι τῶν ἀλλοτρίων, μὴ ἀναίτιος γένοιτο τῷ
θεῷ. ἓν τοῦτο μόνον εἰς μέσον ἐλκύσατε. καὶ τοὺς τραπεζίτας τοὺς
πονηροὺς τοὺς καθάπερ νόμισμα τὸ δόγμα τὸ θεῖον παραχαράτ-
τοντας, περιενέγκατε. πᾶσι ποιήσατε καταφανεῖς οἵτινές εἰσι.
κἂν οὕτως, ἄτιμοι τῶν πτολεμαΐδος ὅρων ἀπεληλάσθωσαν, ὅ,τι
σὺν αὐτοῖς ἢ καὶ χρῆμα πᾶν ἀμφαγώγητον ἀποφέροντες. ὁ δὲ πα-
ρὰ ταῦτα ποιῶν, ἐπάρατος τῷ θεῷ, ὅστις ἀσεβῆ σύνοδον ἰδὼν πα-
ρεῖδεν. ἢ ἀκούσας, παρήκουσεν. ἢ κέρδει παρ' αὐτῶν ἐμολύνατο.
τούτους ἡμεῖς ἀμαληκίτας εἶναι διαταττόμεθα. παρῶν οὐκ
ἔξεστι

ἕξεστι κομίσασθαι λάφυρον. περὶ δὲ τοῦ λαβόντος φησὶν ὁ θεὸς μεταμεμέλημαι, ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαούλ. ἀλλ᾽ ὑμῶν ἐπὶ μηδενὶ μεταμέλοιτο. ἀλλὰ μέλοι μὲν ὑμῶν τῷ θεῷ. μέλοι δὲ ὑμῖν τοῦ θεοῦ.

Ἀνυσίῳ.

ο Δὲ Καρνᾶς, ἔτι μέλλει. καὶ οὐδὲ νῦν οὐδὲ ὑπ᾽ ἀνάγκης, γίνεται δίκαιος. χρὴ γὰρ ἥκειν αὐτὸν ἵνα εἰδῶμεν ὅ,τι καὶ λέγει. καὶ οἷστισιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς ἀντιβλέψεται, παρ᾽ ὧν ἠξίωσε καὶ ἀκόντων, ὃν κέκλοφεν ἵππον ὠνήσασθαι, ἵνα μὴ στρατιώτης φησὶν, ἄνιππος ᾖ. προτείνει δὲ κομιδῇ μικρὸν ἀργύριον. καὶ μὴ ἀποδιδομένοις, οὐκ ἀποδίδωσιν. ἀξιοῖ γὰρ σὺν δίκῃ τὸν ἵππον ἔχειν, καὶ ταῦτα οὐκ ὢν Ἀγαθοκλῆς, ἢ Διονύσιος, οἷς αἱ τυραννίδες ἐπέτρεπον οὕτω πάνυ πονηροῖς εἶναι. ἀλλὰ Καρνᾶς ὁ καπφαροδίτης. ὃν οὐ χαλεπὸν ἐπαναγαγεῖν εἰς τοὺς νόμους. ἂν οὖν διάγῃ τις αὐτὸν ὡς σὲ, μηδὲ ἡμεῖς ἀγνοήσωμεν, ἵνα τοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτὸν ἐλέγξοντας, ἀπὸ Κυρήνης καλέσωμεν. Θεοδώρῳ καὶ τῇ ἀδελφῇ.

π Ὡς δοκεῖτε. δέδηγμαι τὴν καρδίαν, ἐκ δεδομένου λόγου κατὰ τὴν πόλιν, ὅτι δεξιῇ τινι καὶ πέρα δεξιῆς ὀφθαλμίᾳ παλαίεις, ἀπειλούσῃ τοῖς ὄψεσι κίνδυνον. ἔπειτα διεφάνη ὁ λόγος ψευδής. καὶ οἶμαι παμπόνηρος ἄνθρωπος προφάσεως εἰλημμένος, τοῦ τῆς ὀφθαλμίας ὀνόματος, ἦρεν ἐπὶ μέγα τὴν φήμην, καὶ ἐξετραγῴδησε. γένοιτο μὲν οὖν εἰς ἐκεῖνον αὐτὸν, ἅπερ ὑμῶν κατεψεύσατο. τῷ δὲ θεῷ χάρις, ὅτι παρέσχεν ἡμῖν ἀκοῦσαι καλλίονα. χρὴ δὲ μὴ τὸ λεγόμενον, ἄστροις τὰ καθ᾽ ἡμᾶς σημαίνεσθαι. μηδ᾽ ὅ,τι λέγει φήμη πυνθάνεσθαι. ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἔχειν συνόντας. εἰ γὰρ μὴ, γράμμασιν ὑμετέροις ἐντυγχάνειν. καὶ περὶ ὑμῶν, τὰ περὶ ὑμῶν εἰδέναι. ἀλλ᾽ ὑμεῖς ἡμῶν λίαν ἀμελεῖτε. ὥσπερ ἴσως ὁ θεὸς βούλεται.

Τοῖς ἀδελφοῖς.

ὁ Υ μὴν, ἐρεῖς ὡς ἔλαθεν ὑμᾶς ὁ διακομιστὴς τῶν πανηγυρι-
κῶν γραμμάτων· ἀλλ' ἰδόντες παρεωράκατε, καὶ οὐκ ἔδο-
ξεν ὑμῖν ἄξιον εἶναι τὸν ἀδελφὸν ἐν μνήμῃ ποιήσασθαι, καὶ ἐπιθεῖναι
πρὸς αὐτὸν γράμμα, μηνῦον ὅπως ἔχετε καὶ ἐν τίσιν ἐστέ. ἐμοὶ
γὰρ οὐκ ἀμελὲς ἐστιν εἰδέναι τὰ περὶ ὑμῶν. ἀλλ' ἐπείπερ ἐν ἅπασι
λυποῦμαι τοῖς ἐμαυτοῦ, βουλοίμην ἂν, ἐν τοῖς ὑμετέροις εὐ-
φραίνεσθαι. ὑμεῖς δὲ καὶ ταύτης με τῆς παραμυθίας ἀφῄρησθε.
χρῆν δὲ οὐχί. καὶ γὰρ εἰ μὴ γεγόναμεν ἀπὸ τῶν αὐτῶν, τροφαί γε κοι-
ναί. καὶ παιδεῖαι κοιναί. καὶ τί γὰρ οὐχὶ κοινόν. πάντα διὰ πάν-
των ἡμᾶς ἀλλήλοις ᾠκείωσεν. ἀλλὰ γὰρ ἔοικεν, ὥσπερ λέγεται δυση-
μερία πρᾶγμα διαφανὲς· καὶ ὅταν ἥκῃ τινὶ χρόνος αὐτίξους, ἐνταῦθα
τά, τε ἄλλα πάντα καὶ ἀδελφῶν γνῶμαι καὶ φίλων ἐλέγχονται.
ἐμοὶ δὲ ἀποχρήσει καὶ παρ' ἑτέρων πυνθάνεσθαι τὰ περὶ ὑμῶν.
μόνον ὁ θεὸς ἀγαθῶν εἴη νομεύς. τοιούτου γὰρ ἐρῶμεν, ὑπὲρ ὑμῶν
ἀκροάματος.

Θεοφίλῳ.

ϐ Αθύ σε γῆρας καὶ λιπαρὸν περιμένοιεν ἁγιώτατε καὶ σοφώ-
τατε· τά, τε γὰρ ἄλλα τῷ βίῳ κέρδος ἂν εἴης σωζόμενος,
καὶ μεγίστη προσθήκη τῷ διδασκαλείῳ τοῦ χριστοῦ γίνεται, ὁ τῶν πα-
νηγυρικῶν βιβλίων ἀριθμὸς, τοῖς ἐνιαυτοῖς συναυξανόμενος. ὡς
ὅ γε τῆτες καταπεμφθεὶς λόγος, καὶ ἦσε τὰς πόλεις καὶ ὤνησε. τῷ μὲν,
μεγέθει τῶν νοημάτων. τῷ δὲ, τῶν ὀνομάτων τῇ χάριτι.

Τῇ φιλοσόφῳ.

ἀ Υτήν σε καὶ διὰ σοῦ τοὺς μακαριωτάτους ἑταίρους ἀσπάζο-
μαι δέσποινα μακαρία. πάλαι μὲν ἂν ἐγκαλέσας ἐφ' οἷς
οὐκ ἀξιοῦμαι γραμμάτων. νῦν δὲ οἶδα περιεωραμένος ὑφ' ἁπάντων ὑμῶν.
ἐφ' οἷς ἀδικῶ μὲν οὐδὲν, ἀτυχῶ δὲ πολλὰ, καὶ ὅσα ἂν τις ἀτυχῆσαι δύναιτο.

ἀλλ' εἰ

ἀλλ' ἕως μὲν εἶχον ἐντυγχάνειν ὑμετέραις ἐπιστολαῖς, καὶ μανθάνειν ἐν οἷς διατρίβετε, πάντως δὲ ἐν ἀμείνοσι μὲν ἐστὲ, ἢ καλλίονος πειρᾶσθε τοῦ δαίμονος, ἐξ ἡμισείας ἂν ἔπραττον κακῶς, ἐν ὑμῖν εὐτυχῶν. νῦν δ' ἔοικε καὶ τοῦτο τῶν χαλεπῶν εἶναι, ἅμα κατείληφεν. ἀπεστέρημαι μετὰ τῶν παιδίων, καὶ τῶν φίλων, καὶ τῆς παρὰ πάντων εὐνοίας. καὶ τὸ μέγιστον, τῆς θειοτάτης σου ψυχῆς, ἣν ἐγὼ μόνην ἐμαυτῷ ἐμμένειν ἤλπισα, κρείττω καὶ δαιμονίας ἐπηρείας. καὶ τῶν ἐξ εἱμαρμένης ῥευμάτων.

Τοῖς πρεσβυτέροις.

ὅ Υπὲρ πρότερον ὑμῶν ἐγὼ τεθνάναι, ἀπάσῃ ῥώμῃ καὶ μηχαναῖς ἐκκλίνας ἱερωσύνην, οὔτε νῦν ὑμεῖς ἐμοῦ κεκρατήκατε. ἀλλὰ θεῖον ἄρα ἦν. καὶ τὸ, μήπω τότε, καὶ τὸ νῦν ἤδη. ἐγὼ δὲ πολλοὺς ἂν θανάτους, ἀντὶ τῆσδε τῆς λειτουργίας εἱλόμην. οὐ γὰρ κατ' ἐμαυτὸν εἶναι τὸν κόσμον ἐλογιζόμην τοῦ πράγματος. τοῦ θεοῦ δὲ ἐπενεγκόντος, οὐχ ὅπερ ᾔτουν, ἀλλ' ὅπερ ἐβούλετο, εὔχομαι τὸν γενόμενον νομέα τοῦ βίου, γενέσθαι καὶ τοῦ νεμηθέντος προστάτην. ὁ γὰρ ἐννεάσας τῇ κατὰ φιλοσοφίαν σχολῇ καὶ θεωρίᾳ τῶν ὄντων ἀπράγμονι, καὶ τοσοῦτον ὁμιλήσας φροντίσιν, ὅσον ἀφοσιώσασθαι τῷ μετὰ σώματος βίῳ, καὶ τοῦ πολίτης γεγονέναι πόλεως, πῶς ἂν ἀρκέσω μερίμναις ἐχούσαις συνέχειαν. ἢ πῶς, ἐμαυτὸν ἐπιδοὺς ὄχλῳ πραγμάτων, ἔτι προσβαλῶ τοῖς νοῦ κάλλεσιν, ἃ μόνης ἐστὶ καρποῦσθαι τῆς μακαρίας σχολῆς. ἧς χωρὶς, ἐμοὶ καὶ τοῖς ὁμοίοις ἐμοὶ, ἅπας ὁ βίος ἀβίωτος. ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν εἰδείην. τῷ θεῷ δὲ φασὶ πάντα δυνατὰ καὶ τὰ ἀδύνατα. αὐτοί τε οὖν ὑπὲρ ἐμοῦ χεῖρας ἱκετίδας ἄρατε πρὸς θεόν. καὶ τῷ, τε ἐν ἄστει δήμῳ, καὶ ὅσοι κατ' ἀγροὺς ἢ κωμητικὰς ἐκκλησίας αὐλίζονται, τὰς ὑπὲρ ὑμῶν εὐχὰς

καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἕνα πᾶσι παρεγγυήσατε. εἰ γὰρ μὴ ἔρημος ἀχλὺς φθονεῖν θεοῦ, τό τε συνώσομαι τὴν ἱερωσύνην, οὐκ ἀπόβασιν οὖσαν φιλοσοφίας ἀλλ' ἐπανάβασιν.

Κυρίλλῳ.

Οἱ παρὰ τὴν μητέρα τὴν ἐκκλησίαν ἀδελφὲ Κύριλλε. ἧς οὐκ ἀπεικότως. ἀλλ' εἰς καιρὸν ἐχωρίσθης. ὃ καὶ τοῖς τῶν ἁμαρτημάτων ἀξίαις διώρισται. δοκῶ δὲ εἰδέναι σαφῶς, ὅτι τοῦτ' ἂν πάλαι καὶ ὁ κοινὸς ἡμῶν πατὴρ ὁ τῆς ὁσίας μνήμης ἐποίησεν, εἰ μὴ τὸ χρεὼν ἔφθασε. τὸ γὰρ ἐν μέτρῳ τάξαι τὴν τιμωρίαν, γνώμης ἦν εὐθὺς ὑπισχνουμένης συγγνώμην. αὐτὸν οὖν ἐκεῖνον τὸν ὅσιον ἱερέα, νόμιζέ σοι δεδωκέναι τὴν κάθοδον. καὶ πρόσελθε τῷ θεῷ καθαρευούσῃ πάθους τῇ ψυχῇ. καὶ ἀμνηστίαν ἐχούσῃ κακῶν. ἀλλὰ καὶ διὰ πάσης εὐφήμου μνήμης ἄγε τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον καὶ θεοφιλῆ πρεσβύτην. τὸν ἀποδείξαντά σε πρόεδρον δήμου. πάντως σοι καὶ τοῦτο οὐκ ἀποθύμιον.

Πέτρῳ πρεσβυτέρῳ.

θ Θεὸς ἡγείσθω παντὸς ἔργου καὶ λόγου. τὸν δὲ διακομιστὴν τῶν πανηγυρικῶν γραμμάτων, ἃ καταγγέλλει τὴν κυρίαν τῆς ἑορτῆς ἡμέραν, ἐννεακαιδεκάτην τοῦ φαρμουθὶ μηνός, ὡς τῆς ἐπὶ ταύτην ἀγούσης νυκτός, τὸ ἀναστάσιμον ἐχούσης μυστήριον, τοῦτον καὶ προσιόντα καὶ ἐπανιόντα, φιλανθρωπίας ἁπάσης ἀξιώσατε. καὶ ἀμοιβὴν ζώων ἐφ' ἑκάτερα πέμψατε. ὅστις ὑπὲρ τοῦ μὴ λείπεσθαι ταῖς ἐκκλησίαις ἐλλιπὲς ἔθος ἀρχαῖον καὶ πάτριον, μέσοις ἑαυτὸν τοῖς τῶν πολεμίων ὅπλοις ἐπέδωκεν, ὑποστὰς ὁδοιπορῆσαι διὰ ὑπόπτου τῆς χώρας. ταῦτα καὶ πείθει τὴν πόλιν ὑπὲρ ἡμῶν εὔχεσθαι. δεῖ γὰρ αὐτὴν ἐντεῦθεν ἤδη τὴν τῆς ἐφη-

μῖν

μὴν ἀκουσίας αἴσθησιν, δέξασθε. ἥτις ἐκάλεσεν εἰς ἱερωσύνην, οὐχ ὧ παρρησία τίς ἐστι πρὸς θεὸν, ὅλου δήμου διαβάντι προσεύξασθαι. ἀλλ' ὅστις αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ σωθῆναι, δεῖται γενέσθαι δημαίτητος. ἐπεὶ καὶ τῆς ἐνθάδε συνόδου. πλῆθος δὲ συχνῶν ἱερέων. συντυχία τίς ἦν, ἣν ὁ νῦν καιρὸς ἤθροισεν, ἐπιθεμένῳ μοι γράψαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ δὲ μηδὲν ἔχομεν εἰπεῖν, οἷον ἀκούειν εἰώθατε, συγγνώμη μὲν ἐμοὶ τοῦτο. ἔγκλημα δὲ ὑμῖν ὅτι τὸν οὐκ εἰδότα τὰ λόγια τοῦ θεοῦ, τῶν εἰδότων ἀνθείλεσθε.

Ἀνυσίῳ.

Οὕτως ἀμύνουσι γενναῖοι παῖδες. ἀπέχω τὴν χάριν. Κυνᾶς ἱκέτης μου γέγονεν. οὗ τὴν ἱκεσίαν ὁ θεὸς, καὶ δεσμωτέραν ἐποίησε. τοῦ δ' ἱερέως, εἰς ἰδίαν ὑπόθεσιν περιελθεῖν ἀγώγιμον ἄνθρωπον ἐν ὀνησίμοις ἡμέραις. ὅστις οὖν ἦγεν αὐτὸν, οὐκ ἀφῆκεν. ἀλλ' ἀφῃρέθη τὸν ἄνθρωπον. ἂν οὖν ὑπὲρ τοῦ βεβιάσθαι σοι δῶ δίκην, περιέσῃ μὲν ἡμεῖς, εἰς τὸ τοῖς μὲν ἠδικηκόσι γενέσθαι φιλάνθρωποι. αὐτοὺς δὲ τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας, ἠδικηκέναι.

Τῇ φιλοσόφῳ.

Οὕτω πάνυ πέπραγα πονήρως, ὥστε ὑδροσκοπίου μοι δεῖ. ἐπίταξον αὐτὸ χαλκευθῆναί τε καὶ συνωνηθῆναι. σωλήν ἐστι κυλινδρικός. αὐλοῦ καὶ σχῆμα καὶ μέγεθος ἔχων. οὗτος ἐπὶ γραμμῆς εὐθείας δέχεται τὰς κατατομὰς, αἷς τῶν ὑδάτων τὴν ῥοπὴν, ἐξετάζομεν. ἐπιπωματίζει γὰρ αὐτὸν ἐκ θατέρου κῶνος κατὰ θέσιν ἴσην ἐγκείμενος, ὡς εἶναι κοινὴν βάσιν ἀμφοῖν τοῦ κώνου τε καὶ τοῦ σωλῆνος. αὐτὸ δὴ τοῦτό ἐστι τὸ βαρύλλιον. ὅταν οὖν εἰς ὕδωρ καθῇς τὸν αὐλὸν, ὀρθὸς ἑστήξει. καὶ παρέξει σοι τὰς κατατομὰς ἀριθμεῖν. αἱ δὲ, τῆς ῥοπῆς εἰσι γνωρίσματα.

Τῇ αὐτῇ.

Λινοπετὴς ὑπηγόρευσα τὴν ἐπιστολήν, ἣν ὑγιαίνουσα
κ κομίσαιο μῆτερ καὶ ἀδελφὴ καὶ διδάσκαλε· καὶ διὰ πάντων τούτων εὐεργετική, καὶ ἅπαν ὅ,τι τίμιον καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα. ἐμοὶ δὲ τὰ τῆς σωματικῆς ἀσθενείας, τὴν ψυχικὴν αἰτίαν ἐσχήκει. κατὰ μικρὸν ἡμᾶς δαπανᾷ τῶν ἀπελθόντων ἡ μνήμη. μέχρις ἐκείνου ζῆν ἄξιον Συνεσίῳ, μέχρις ἦν ἄπειρος τῶν τοῦ βίου κακῶν. εἶτα ὥσπερ ῥεῦμα ἐπισχεθέν, ἀθρόον ἐπέρρυη. καὶ μετέβαλεν ἡ γλυκύτης τοῦ βίου. παυσαίμην ἢ ζῶν, ἢ μεμνημένος τῶν υἱέων τοῦ τάφου. σὺ δὲ αὐτή γε ὑγιαίνοις καὶ ἀσπάσαιο τοὺς μακαρίους ἑταίρους, ἀπὸ τοῦ πατρὸς Θεοτέκνου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀθανασίου ἀρξαμένη, πάντας ἑξῆς. καὶ εἴ τις αὐτοῖς προσγέγονεν, ὥστ' εἶναί σοι καταθύμιος, ἐμὲ δὲ δεῖ χάριν ὀφείλειν αὐτῷ, διότι σοι καταθύμιός ἐστι, κἀκεῖνον ὡς φίλον φίλτατον ἀσπάσαι παρ' ἐμοῦ. τῶν ἐμῶν, εἴ τι σοι μέλει, καλῶς ποιεῖς. καὶ εἰ μὴ μέλει, οὐδὲ ἐμοὶ τοῦτο μέλει.

Ἡλιοδώρῳ.

π Ὀλλὰ κἀγαθὰ γένοιτο τῷ δεῖνι, διότι φήμαις μνήμης τὴν σὴν ἄγοντι σεμνοπρέπειαν. καὶ τὰς ἁπάντων ἀκοὰς ἐμπεπληκότι τῶν ἐπαίνων τῶν κατὰ σοῦ. ὀφειλομένη τῇ χρυσῇ σου ψυχῇ καὶ γλώττῃ. πολλὴν ἀγαπητὰ νέδας ἀποδίδως τὴν χάριν τῆς εὐλογίας. αὐτὸς εὐφημεῖται ὃ ὑπομνεῖ ὅσων τῶν σῶν ἐραστῶν. οἷς ἅπασιν ἐγὼ τῶν πρωτείων ἀμφισβητῶ. μᾶλλον δὲ οὐκ ἀμφισβητῶ. συγχωροῦσι γὰρ ἅπαντες.

Τῷ ἀδελφῷ.

ὁ Δεῖνα βελτίστης μὲν ἐστὶ πόλεως. ἐν ᾗ τοὺς παῖδας ἐγεννησάμην. τρόπον οὖν τινα πάντας Ἀλεξανδρέας ὡς πολίτας ὑφ' ἡμῶν τιμᾶσθαι καὶ ὁρᾶσθαι προσήκει. ἔτι δὲ ὑπάρχει συγγενεῖ τε εἶναι τοῦ μακαρίτου Θεοδώρου σφόδρα διὰ μνήμης ἡμῖν ἀνδρὸς γινομένου καὶ μηδὲν ἀμελεῖσθαι ἀξίῳ παρὰ τῶν τῇδε τὰ πρῶτα ἐχόντων ἐν τῇ πο-

λιτεύεσθαι

λιτεύεσθαι. οὗτοί μοι προσήγαγον αὐτὸν, χρυσίου ὡς ὑμᾶς νομὴν στρατιώταις κομίζοντα. καὶ ἐδεήθησαν ἐμοῖς ἐφοδίοις γράμμασι, πρὸς ὑμᾶς πέμψαι, ἡγούμενοι πάντα καλῶς ἕξειν αὐτῷ, τυχόντι του, παρ' ἐμοῦ σοί τε καὶ τῷ δεῖνι συστῆναι. ἐγὼ μὲν οὖν ὅπερ ᾔτησαν ἔδωκα. εἰ δὲ μὴ μάτην, ὑμεῖς δείξετε.

Ἡρώδῃ καὶ Μαρτυρίῳ.

Ὑμῖν αἰτία μοι δοκῶ πεποιῆσθαι τὴν κοινοφορίαν τῆς ἐπιστολῆς· ἀλλ' εἰ διῴκισα γράμμασι τοὺς συνημμένους τῇ συνωμῇ, τοῦτο ἂν ἦν τὸ ὑπαίτιον. προσείρησθε δὴ θαυμάσιοι. καὶ τὸν ἐπιδιδόντα τὴν ἐπιστολὴν, ὃς ἐπὶ χρυσίου διακομιδῇ παρ' ὑμᾶς ἐστάλη δημοσίαν ὁδὸν, θάλψατε τὸν ἐόντα τρόπον, ἐπειδή μοι παρὰ παντὸς συνέστη τοῦ βουλευτηρίου. καὶ βουλοίμην μὲν ἀγαθοῦ τινος αἴτιος αὐτῷ γενέσθαι. οὐ μὴν οἶδα ὅτι μᾶλλον ὑμῶν ἑτέροις μέλει ἄξιον ἡμῶν τε τῶν ἂν ἡμεῖς ἐπιβάλωμεν.

Διογένει.

Ὡς ἔτι περιὼν ὁ μακαρίτης Θεόδωρος, κοινὸς μὲν ἦν ἁπάντων πενίᾳ πολιτῶν πρόξενος· διαφερόντως δὲ τοὺς ὑμετέρους γονέας ἐξήρτητο, τῇ, τε εἰς ἅπαντα σπουδῇ καὶ τῇ ἀπλότητος εὐνομίᾳ καὶ χάριτι. τῶν οὖν παρ' ἐκείνῳ πολλῶν καὶ ἡδίστων, εἰς Ἀμμώνιον τὸν ἀνεψιὸν τὴν χάριν ἀπομνημονεύσωμεν. ἐγὼ μὲν οὖν τοὐμὸν μέρος, ἀπέτισα. τί δὲ ἦν ἀπόντος ἔργον, ἢ τοῖς παροῦσι τὸν ἄνδρα συστῆσαι. τὸ δὲ μὴ βαρεῖαν αὐτῷ τὴν αὐτόθι γενέσθαι διατριβὴν, ὑμέτερον ἔργον.

Τῷ ἡγεμόνι.

Ι τοῦ Θεοδώρου μνήμη παρὰ τῇ σεμνοπρεπείᾳ τῇ σῇ, πῶς δὲ οὐ μέλλει, χάρισαι τοῖς εἰς τὸν ἀπελθόντα καθήκουσι, τὴν εἰς τὸν ἀνεψιὸν τὸν ἐκείνου τιμήν. καὶ γὰρ ἄνδρα ἀγαθὸν

εὖ πεποιηκὼς ἔσῃ, καὶ περὶ τῆς μεγάλης ἀλεξανδρείας βουλευτηρίω
χαρισόμενος. ὡς ἀθρόοι γινόμενοι, προσαγηόχασιν ἐμοὶ τὸν ἄνδρα.
καὶ ἐδεήθησαν ὀναθῆναί τι τῶν ἡμετέρων γραμμάτων. τὸ μὲν οὖν δοῦ
ναι τὰς ἐπιστολάς, ἡμέτερον ἦν. τὸ δὲ εἰς ὄνησιν αὐτῷ γενέσθαι, πα
ρ᾽ ὑμῶν ἐπιζητεῖται.

Ἀναστασίῳ.

ἡ Σθην. ἀλλὰ πῶς οἴει· πάνυ μὲν οὖν ἀπὸ βαθείας τῆς γνώ
μης ἥσθην, μαθὼν τὰ χρυσᾶ παιδία τῇ τοῦ βασιλέως φω
νῇ νόμῳ σοι παιδία γινόμενα. μάλιστα μέν, ὅτι σε φιλῶ· τίνα δὲ
ἂν δικαιότερον. ἔπειθ᾽ ὅτι πονηροὺς αὐτοὺς μισῶ. ὧν τὰς ἐν σκότῳ καὶ
γωνίαις ἐλπίδας, ἡ χρηστὴ τύχη τῶν παιδίων ὑπετέμετο. Διογένει.

τ Οἷον τοῦτ᾽ ἐστίν, ἡ σύρων τρυφή. καὶ συγγενῶν καὶ φίλων ἐπιλή-
σμονας ἀποδείκνυσι. μὴν δὲ οὑτοσὶ πέμπτος, ἀφ᾽ οὗ γράμ
μασιν ἡμᾶς οὐκ ἠσπάσω. καὶ ταῦτα δούσης σοι τῆς φύσεως οὐ μόνον
πρὸς χρείαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐπίδειξιν καὶ φιλοτιμίαν ὑπαγορεύειν
ἐπιστολάς· ἀλλ᾽ αὖ αὐτὸς ὑγιαίνοις, καὶ τὰ χρυσᾶ παιδία καὶ ἡ καλ
λίπαις μήτηρ αὐτῶν, ἡμῖν καὶ τοῦτο ἅλις ἔχει. Σιμπλικίῳ.

ἔ Δεῖ μέντοι ταῖς τύχαις τὰς γνώμας μὴ συνεξαίρεσθαι.
μηδὲ τὸ μεμνῆσθαι τῶν πάλαι φίλων, ἔλαττον ἡγεῖσθαι
τῆς παρούσης ἀξίας. σὺ δὲ ἡμῶν ἐπιλήσμων ἐγένου χρόνου συ
χνοῦ. χρὴν δὲ οὐχί. καίτοι σφοδρᾶς συναψάσης ἡμᾶς ἀλλήλοις.

Ἡλιοδώρῳ.

ἐ Μοὶ μὲν συμπρόεισι τοῖς ἐνιαυτοῖς, καὶ ἡ τοῦ φίλτρου προ
σθήκη. σὺ δὲ εἰ μὲν ὁμοίως ἔχων, οὐκ ἄγεις σχολὴν ὑπὸ τοῦ
τῶν πραγμάτων ὄχλου γράμμασι τιμᾶν ὡς εἰκὸς ἅπαξ ποτέ,
καὶ οὐδ᾽ εἰκός, κλέψας σαυτὸν ἀπὸ τῶν δημοσίων χρόνον ὅσον ἀρ-

κέσαι

κέσαι πρὸς μέτρον ἐπιστολῆς, αὐτὸ τοῦτο μήνυσον. εἰ δὲ ἐπιγνώσκεις ἀληθευομένην κατὰ σοῦ τὴν ὑποψίαν τῆς λήθης, διόρθωσαι μετανοίᾳ σεαυτὸν ἡμῖν ἐπανάγαγε.

Τρωΐλῳ.

α Ἄλλοι μὲν ἐπὶ κεκρημένοις, μὴ θαῦμα πολλοῖς ἀσυνετούντων ἀποτίσουσι χάριν ἀξίαν, αὐτῶν ὁ θαυμάσιος Ἀναστάσιος αὐτοῖς γράφει, πάντως γε ἡ τοῦ θεοῦ σοι προσέσται χάρις. ὦ σεαυτὸν οἰκειοῖς τῆς κοινωνίας τῆς εὐεργετικῆς προαιρέσεως. εὐδαιμονοίης ἄριστε φιλοσόφων, οὕτω γὰρ ἐμοὶ σε φίλον καλεῖν, ὥσπερ ὑπαγορεύει τὰ πράγματα.

Κωνσταντί.

ε Ἰδὲ φιλοσοφίας τιμὰς ἀρετήν, οὐ μόνον ἐν παροῦσι τοῖς μετασχοῦσιν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀποῦσι τιμήσεις. ὁ δὲ θεσπέσιος Ἀμμωνιανὸς ὁ παρ' ἡμῖν ποτε τυχὼν ἀμείνονος λήξεως, ἐμοὶ δοκεῖ πάρεστι καὶ ἀπεῖναι δοκῶν. τούτου συγγενὴς σφόδρα αὐτανέψιος, ὁ παρ' ὑμῖν Σωτήριχος ἀδικεῖ. δεῖξον ὅτι ἤδη δι' ὁμογνίου, καὶ πέπαυται Σωτήριχος ἀδικῶν.

Σιμπλικίῳ.

α Φιέναι φησὶ δεῖν ὁ θεὸς τὰ ὀφειλήματα. ὀφείλει δὲ ὁ μάρτις δάνεισμα χρυσίου. ὁ δέ, τὸ δοῦναι δίκην. καὶ ὁ τοῦ λαβεῖν οὖν δίκην ὑπεριδών, ὑπήκουσε τοῦ θεοῦ.

Πενταδίῳ αὐγουσταλίῳ.

τ Οὐ παρ' ἡμῶν ὄχλου καὶ τῶν πραγμάτων, αὐτὸς σὺ σεαυτὸν αἰτιῶ. φιλοτιμηθεὶς γὰρ πᾶσι γενέσθαι καταφανής, ὅτι με διὰ πάσης ἄγεις τιμῆς, ἅπασι τοῖς καταπορουμένοις, ἐπ' ἐμὲ τὸν δρόμον ἀνέῳξας. οἶδα δ' οὖν ὅπως ποιήσεις, εἰ δεῖ ποτε πεπαῦσθαι κἀμὲ κοπτόμενον

ὑπὸ πολλῶν καὶ σὲ περὶ πολλῶν ὑπ' ἐμοῦ, εἰ καὶ πάνυ δεῖται με-
τρίων καὶ φιλανθρώπων ὑπὲρ οὗ γράφω, καὶ τυχεῖν ἐστιν ἀξιώ-
τατος ὡς ἅπαντες ἴσασιν, ἀποτυγχανέτω σου μηδὲν ἧττον, ἢ εἰ
πάμπαν ἦν πονηρός τε λίαν, καὶ παμπονήρων ἐδεῖτο πραγμάτων. τοῦτο
ποιῶ, καὶ ὅταν ἀφίκωμαι παρὰ σὲ δῆθεν αἰτιασόμενος, πρόσ-
ταττε τοῖς ὑπηρέταις, ἐπιζυγῶσαί μοι κατὰ τοῦ προσώπου τὰς
θύρας. ἂν τούτου γινόμενον οἱ μὲν, ἴδωσιν, οἱ δὲ, τῶν ἰδόντων ἀ-
κούσωσι, τοὐντεῦθεν ἐγὼ καὶ σὺ, βαθεῖαν εἰρήνην ἄξομεν. ὡς οὐ-
δεὶς ἔτι τοῦ λοιποῦ προσδραμεῖταί μοι καὶ προσανακλαύσε-
ται. εἰ δὲ ἀποδειλιάσεις καὶ οὐκ ἐθελήσεις ταῦτά σοι γοῦν αὐ-
θρώποις συγγνῶναι, ἀνέχου πολλάκις τῆς ἡμέρας ἀγαθόν τι ποι-
εῖν ἀνθρώπους, ἱκέτας σου γινομένους δι' ἐμοῦ τε καὶ τοῦ θεοῦ. ἀλλ' εὖ
οἶδ' ὅτι, οὐκ ἀπαγορεύσεις εὖ ποιῶν. οὔκουν οὐδὲ ἐγὼ, πρεπού-
σας ὑποθέσεις τῇ φύσει συμπαρεζόμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Γὼ καὶ σοῦ κήδομαι καὶ τοῦδε. σοῦ μὲν ὡς μὴ ἀδικοίης. τοῦδε
ἐ δὲ, ὡς μὴ ἀδικοῖτο. εἰ δὲ καὶ σοὶ δοκεῖ μετὰ τοῦ Πλάτωνος,
τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι μεῖζον εἶναι κακὸν, ἔοικά σοι μᾶλλον, ἢ
τῷδε διαχαρίζεσθαι, δεόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ πραττομένου δίκας ὑπὲρ
ὧν οὐκ ἐξήμαρτεν.

Αὐρηλιανῷ.

Ι τινές εἰσι ψυχαὶ τῶν πόλεων, ὥσπερ οὖν εἰσιν ἔφοροι, θεῖοί τε
ἔ καὶ δαιμόνιοι, πάσας ἡγοῦσι χάριν εἰδέναι, καὶ ἀπομεμνῆσθαι
τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐπὶ τῆς μεγάλης ἀρχῆς ἅπασιν ἔθνεσιν αἴτιος γεγό-
νας. αὐτάς τε οὖν ταύτας παρὰ τοὺς καιροὺς ἑκάστους οἴουσι πα-
ρεστάναι συνηγόρους τε καὶ συμμάχους, καὶ τοῦ κοινοῦ θεοῦ δεῖσθαι,
γενέσθαι σοι πρεπούσας ἀμοιβὰς τῆς ἐνδεχομένης ἐκείνου μιμήσεως

τὸ γὰρ

τὸ γὰρ εὖ ποιεῖν, ἓν τοῦτο μόνον ἔχουσι κοινὸν ἔργον ἄνθρωπος καὶ θεός. ἡ δὲ μίμησις, οἰκειώσεώς ἐστι. καὶ συνάπτει πρὸς ὃ μιμεῖται τὸ μιμούμενον. διάκεισο τοίνυν ὡς ἀπειργασμένος οἰκείως τῷ θεῷ. τῇ κοινωνίᾳ τῆς εὐεργετικῆς προαιρέσεως. καὶ σύνεσο γλυκείαις ἐλπίσιν, ὅσαι ταῖς τοιαύταις τῆς ψυχῆς διαθέσεσι προσήκουσιν, ὦ μεγαλοπρεπέστατε μόνος; ἢ μετ' ὀλίγων σὺ μόνος, δικαίως καλούμενε. ἀσπάζομαι διὰ τῆς σεμνότητος τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς, τὸν νέον ταῦρον τὰς ἀγαθὰς ῥωμαίων ἐλπίδας. Τῷ ἀδελφῷ.

ὁ Καὶ τοὔνομα δοῦλος καὶ τὴν προαίρεσιν, ὃν ἀγνοήσας, ὡς παιδοτρίβην παρὰ τῶν Θεοδώρου κληρονόμων ὠνημαι, πάλαι μέν ἐστι πονηρός. καὶ γὰρ ἔφυ καὶ τέθραπται κακῶς. καὶ ἀναγωγῆς οὐκ ἀπέτυχεν ἀξίας τῆς φύσεως, ἐκ παιδὸς ἐν τηλίᾳ καὶ κύβοις καὶ καπηλείοις καλινδηθείς. ἀλλὰ νῦν Λυσίας ἂν εἶπεν, ἐξείργασται καὶ τέλος ἔχει. καὶ πέρας ἀδικίας ἐστίν. ἑρμῇ μὲν γὰρ καὶ ἡρακλεῖ τοῖς παλαίστρας ἐφόροις, οὐδὲ κατὰ μικρὸν πρέπει. κοττυτοῖ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀττικοῖς κονισάλοις νεωκορεῖ. καὶ εἰδή τινές εἰσι τούτου τοῦ κόμματος ἕτεροι δαίμονες, ἅπασιν αὐτοῖς μέλει. καὶ τούτων αὐτῷ. δίκην μὲν οὖν ἑτέραν, οὐκ ἂν λάβοιμι παρ' αὐτοῦ. ἀποχρῶσα γὰρ ἡ πονηρία δίκη τῷ πονηρῷ. δοκιμασθεὶς δ' ἀνεπιτήδειος εἶναι συμβιοτεύειν φιλοσόφοις δεσπόταις, ὧν οἰκουρούντων αἰσχύνη περινοστεῖ, ἐχέτω τὴν ἔχουσαν αὐτὸν πόλιν. ὁ γὰρ ἰδὼν τὸν πορνοτρίβα σοβοῦντα διὰ τῆς ἀγορᾶς, ἐν στεφάνῳ καὶ μύροις μεθύοντα καὶ κωμάζοντα, καὶ πάσης ἀκολασίας ἐμπιπλάμενον. καὶ ᾠδὰς ᾄδοντα πρεπούσας τῷ κίῳ, ὧν τοὺς ἔχοντας αὐτὸν τὴν αἰτίαν ἀνῆγαγεν. ὅπως οὖν αὐτὸν παραδοὺς τῷ ναυκλήρῳ πλεῖν ἀναγκάσεις εὐθὺ τῆς ἐνεγκούσης αὐτόν. ἐκείνη γὰρ αὖ αὐ

τοῦ δ' ἂν ἄγοιτο δικαιότερον. πλείτω δὲ μηδ' ὑπὸ τοῦ καταστρώμα
τος. μὴ γὰρ εἰς κοίλην ναῦν καταβαίη. ἐπεὶ μὴ θαυμάσῃς, εἰ συχνὰ τῶν
κεραμίων ἡμιδεῆ σοι ποιήσειεν. εἰ δὲ ὁ πλοῦς παρατείνοιτο, καὶ μέχρι
τρυγὸς ἂν, ἐκροφοίη τὴν ἀνθοσμίαν. καὶ τοὺς ναύτας δὲ ἂν αὐτὰ ταῦ
τα ποιεῖν ἀναπείσειε. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις καὶ πιθανώτατον τὸ κακὸν,
εἰς ἀπολαύσεις, ἡγήσασθαι. καὶ τίς οὕτως ἐμβριθὴς ἢ τῶν μισθῷ πλε
όντων τὴν θάλατταν, ὥστε μὴ διαχυθῆναι τοῦ καθάρματος κορδακί
σαντος ἐν τῇ τοῦ ποτηρίου περιφορᾷ. καὶ ἀλλὰ πολλὰ βωμολοχεύεται.
πρὸς ἃ δεῖ πεφράχθαι τὸν ναύκληρον. ὁ μὲν οὖν ὀδυσσεὺς, ἵνα μὴ
ὑφ' ἡδονῆς διαφθαρείη, τὴν σειρήνων ἀκτὴν δεδεμένος παρήμει-
βεν. οὑτοσὶ δὲ, ἵνα μὴ τοὺς πλέοντας ἡδονῇ διαφθείρῃ, ἂν ἐκεῖ
νοι σωφρονῶσι, δεδήσεται. Τῇ φιλοσόφῳ.

ἠ Χοῦς ἔοικα πρᾶγμα ποιεῖν. ἃς παρείληφα φωνὰς, ἀντιδίδωμι,
τὸν θαυμαστὸν ἀλέξανδρον ἐπαιρῶν παρὰ σοί. Αὐρηλιανῷ.

Ὑπὸ τῇ προνοίᾳ μελήσει ῥωμαίων. ἀλλὰ μελήσει ποτὲ καὶ οὐκ
ὄ εἰς ἅπαν οἰκουρήσουσιν, οἱ τὰ κοινὰ σώζειν δυνάμενοι. ἀλλὰ τῷ
ῥήτορι τῷ συστρόφῳ, καὶ ἡ παροῦσά σοι δύναμις ἀρκεῖ πρὸς ὃ τυγ-
χάνει δεόμενος. ἀπολαυέτω δὴ νῦν μὲν, αὐτὸς μόνος ταύτης. ἔπειτα
μετὰ τῶν ἐθνῶν ἁπάντων, κἀκείνης. Τῷ ἀδελφῷ.

ἐ Πικρωτάτην ὁδὸν ὑπὲρ τὸ πλουτεῖν ἐβάδισεν ἀθανάσιος.
ἐνωκεανόμοσε ἰτέον εἶναι τοῖς ἀποθνήσκουσι. καὶ ἡρακλεῖον αὐτοὺς,
πειθοῖ καὶ βίᾳ παρ' ὅτι ἂν δύναιτο. οὐκ ἂν οὖν αὐτὸν λάθῃ δημόσιος, ὑπὲρ
διαθήκῃ καλούμενος. ἀλλὰ συνεὶς ἅλλεται. Τῷ αὐτῷ.

ἐ Κκαιδεκάτῃ μηνὸς ἀθὺρ, ὁ μακαρίτης κασρίκιος, αὐτὸ
τοῦτο ἐγγύετο, φάσμα χαλεπὸν ἰδόντι διηγησάμενος. Ἀνυσίῳ.

Ὦ ἄνικε, ὃν ὅτι σε φιλεῖ δι' αὐτὸ τοῦτο φιλῶ, νόσῳ χαλεπῇ προσ
ἀ επάλαισεν. καὶ ἦν αὐτῷ δεινὸν, οὐχ ἡ νόσος. ἀλλὰ τὸ σοῦ τῆς ἱε-

ρᾶς ἀπεῖναι κεφαλῆς. ἐπεὶ τὸ νῦν ἐν τοῖς ὁμοίοις ἐστί. τούτῳ δ᾽ ἔτι ἐπιβοίτου προσδυσχαλεπωτέραν τὴν νόσον ποιεῖ. ἐρᾶται τί καὶ στρατιώτῃ περὶ ἔπη. τὸ δυσκόλως ἔχει πρὸς τὴν ἐξ ἀνάγκης ἀργίαν. Αὐρηλιανῷ.

ὁ Ἰμαίσου τὴν θεσπεσίαν ψυχὴν ἐπαινῶ τὸ τοῦτο καταπεμφθεῖσαν, ἐφ᾽ ὃ κοινὸν ἀγαθὸν ἀνθρώποις εἶναι. καὶ χαίρειν εἰδέναι τοῖς συνισταμένοις δεομένοις δικαίων, ὅτι σοῦ πρεπούσας ὑποθέσεις τῇ φύσει πορίζονται. οὐ γὰρ ὅτι συγγενής ἐστιν Ἡρώδης ἐμός, ἀλλ᾽ ὅτι δεῖται δικαίων, διὰ τοῦτό σοι τὸν νεανίσκον συνίστημι. ὅστις ἐκ προγόνων λαμπρότατος ὢν καὶ τὴν πρώην βουλὴν ὑποτελῆ τῇ συγκλήτῳ διαδεξάμενος, ἐπειδὴ γέγονεν ἡγεμών, ἀξιοῦται συντελεῖν ὥσπερ οἱ νεόβουλοι. καὶ γίνεσθαι διπλοῦς λειτουργός. τὸ μέν τι διὰ τὴν οὐσίαν, τὸ δέ, δι᾽ ἣν ἦρξεν ἀρχήν. Τῷ ἀδελφῷ.

ἑ Ἕλκει με παρὰ σὲ πόθος καὶ χρεία. πυνθάνομαι τοίνυν εὖ πρὸς μῆνας ἔχοντα. Οὐρανίῳ.

ἑ Πέμψας σοι δῶρον ἵππον ἀκροφυέστατον, εἰς ἅπασαν ἀρετὴν ἵππῳ προσήκουσαν. ᾧ χρήσῃ μὲν ἐν ἁμίλλαις δρόμων. χρήσῃ δὲ ὅταν τὴν θήραν ἐξάγῃς, τὸ ἐν ἀγῶσι πολεμικοῖς. καὶ ὅταν κατάγῃς τὴν τῷ λιβυκῷ στρατοπέδῳ πομπὴν ἐπινίκιον. οὐ γὰρ οἶδα ὅτι μᾶλλον ἢ κυνηγέτης, ἢ κέλης ἐναγώνιος, ἢ πομπεύς. ἢ πολεμιστής εἶ. εἰ δὲ νισαίων ἵππων μὴ δεῖν ἐστὶν ἀφειδέστερος, ὁ χρυσώδης τε ὢν τὸ κρανίον, ἀλλ᾽ ἐπίσαρκος τὴν ὀσφῦν, τάχα μὲν ἐστὶ τοῖς ἵπποις, ὥσπερ ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις, ἅμα πάντα δίδωσιν ὁ θεός. μήποτε δὲ τοῦτο πρὸς ἐκείνων αὐτῶν τὰς ἀρετὰς συντελεῖ, εἶτα τὰ μαλακὰ τῶν σκληρῶν ἐλάττω περὶ τὴν φύσιν ἐκληρώσατο. πρὸς μέντοι τοὺς πόνους, ὀστεσαρκότερος, οἶδα δὲ ἐπιεικέστερος. οἱ μὲν γὰρ παρ᾽ ὑμῖν ἵπποι, ταῖς σαρξὶ πλείους εἰσίν. οἱ δὲ ἡμέτεροι τοῖς ὀστέοις. Ἑταίρῳ.

ἑ Μισθωσάμενος σοι ναῦν, ἀνθρώπων μὲν ὀλίγων τῶν πλεόντων τὴν θάλατταν μετὰ πλείονος τέχνης. ἢ τύχης. ὡς αἵ γε κατὰ τὸ παιδὶ ὁλκάδες,

φήμην ἔχουσι διανοίᾳ κεχρῆσθαι, καθάπερ αἱ Φαιάκων τῶν πάλαι, πρὶν ἰδεῖν τὴν νῆσον ἧκεν τὸ δαιμόνιον μήνιμα. Κληδονίῳ.

σ Υγγενὴς ἐμὸς ἀδικεῖται. σὺ δὲ καὶ φίλος εἶ, καὶ δικάζειν ἔλαχες. ἐκ μιᾶς οὖν προσοχῆς, ὑπάρξει σοι κἀμοὶ καὶ τοῖς νόμοις χαρίσασθαι. ἐπανίτω τοίνυν ἀσφαλῶς, εἰς τὸ δεσπότης εἶναι τῶν κεραμίων τῇ τοῦ πατρὸς διαθήκῃ προσλαβὼν τὴν ἀπόφασιν. τῆς κατηγορίας οὐκ ἐσομένης ἐμποδὼν τῷ παραυτίκα τῆς ἀκροάσεως. ἥ τε γὰρ δίκη δικαιοδοτεῖν, ἢ τὸν χρόνον, ἐν ᾧ μάλιστα τυγχάνομεν δεόμενοι τοῦ θεοῦ. Ἀναστασίῳ.

σ Ωσηνᾶν τις ἔπεισεν ἢ θεὸς ἢ λόγος ἢ δαίμων, ὅτι καὶ παρὰ τὰ χωρία τι γίνεται τοῖς αὐτοῖς, εἰς τὸ τυγχάνειν τε καὶ ἀποτυγχάνειν δυναμένους τοῦ θεοῦ. πράττων οὖν πονήρως παρ' ἡμῖν, καὶ τῶν πατρῴων ἀκριβῶς ἐκκοπείς, ἔγνωκε πλεῖν εἰς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία ἐκεῖ διαλλαγησόμενος πρὸς τὴν τύχην. εἰ δή σοι φίλα πρὸς τὴν δαίμονα, σύστησον αὐτῇ τὸν νεανίσκον, καὶ ἐξευρέτω τινὰ πόρον αὐτῷ χρημάτων. ῥᾴδιον δὲ βουλομένῃ. καὶ γὰρ τὰ Νόννου τοῦ Σωσηνᾶ, Φύσαρχος ὁ χαλεπῶς εἰς ἑτέρους μετέθηκεν. ἀποφηνάτω δὲ καὶ Σωσηνᾶν κληρονόμον ἀλλοτρίου πατρός. γένοιτο γὰρ ἂν οὕτως ἐξ ἀδικίας τὸ δίκαιον. Ἰωάννῃ.

ὢ Σπερ ἄλλοτε πολλάκις ἐπὶ τῶν καιρῶν ἐγενόμην σοι χρήσιμος, καὶ παρεμυθησάμην δυσχεράναντα τύχης, τὰ μὲν, λέγων, τὰ δὲ, ποιῶν, ὡς ἑκάστοτε ἡ δύναμις ὑπηγόρευσε, καὶ νῦν περὶ τῶν καταλαβόντων σε πραγμάτων, δοκεῖ μοι συνενεγκεῖν τινὰ γνώμην, ἐπειδὴ μὴ ἔργον δύναμαι. συνέστιον γὰρ οὐ θέμις, ἕως ἐμπνεῖ τε καὶ δύναται, μὴ οὐχὶ παντὶ τρόπῳ πρόθυμον εἶναι τοὺς φίλους, ἀγαθόν τι ποιεῖν. ἄκουε τοίνυν ἅ μοι καλῶς ἔχει διαλεχθῆναι πρὸς σέ.

σε. εἰ μὲν θεός ἐστιν ἡ φήμη κατά τινα τῶν παρ᾽ ἡμῖν ποιητῶν, σὺ
δὲ ἐχθίστῳ τὸν μακρίτην αἰμύλιον. ὃ πράξας. ἀγαβουλεύσας τὸν
φόνον. καὶ βαρβαρικὸν μὲν δρᾶμα συνθεὶς, τὸν σφαγέα δὲ καθεὶς ἐκ
τῶν σαυτοῦ λοχιτῶν τὸν ὠμότατον. λέγει μὲν δὴ ἡ φήμη ταῦτα. ψεύ-
δεσθαι δὲ οὐ θέμις, οὖσαν θεόν. εἰ δὲ ἡσίοδος μὲν οὐδὲν λέγει, ἀλλὰ δὴ
λέγεται μάτην, καὶ τοῦτο περὶ σοῦ τῶν πολλῶν ἐστιν ἕν. ὡς ἔγωγε βουλοί-
μην ἄν. περὶ ἐλάττονος γὰρ ποιοῦμαι τὴν ἐν ἀργυρίῳ ζημίαν,
ἢ τὴν ἐν φίλῳ. καὶ νῦν ἂν οὐχ ὑπαίτιος ὢν ἀκούῃς κακῶς, ἀτυχεῖς
μὲν ἄρα. ἀλλ᾽ οὐκ ἀδικεῖς. ὡς ὤφελες μὴ δὴ ἀτυχεῖν. ἀλλ᾽ ἐκείνως μὲν
αὔξει καὶ μῖσος ὠφέλει τὸ δίκαιον. οὕτω δὴ τὸ ἔλεος. ἐγὼ δέ μοι δοκῶ
λίαν ὑπὸ συνηθείας ἁλώσιμος ὤν, κἀκείνως ἂν τὴν μὲν πρᾶξιν μι-
σεῖν. σὲ δὲ ὅμως ἐλεεῖν. τοῦ δὲ ἐλεοῦντός ἐστι, βοηθεῖν ὅση δύναμις. καὶ
ἐξευρίσκειν, ὅθεν ἂν οἴηται ὀνήσειν τι. οὐκοῦν καθ᾽ ἑκάτερόν μοι προ-
σήκει συμβουλεῦσαί σοι τὸ φαινόμενον βέλτιστον. ἔοικε δὲ πάντων
εἶναι συμφέρον, αἰτίῳ τε ὄντι καὶ ἀναιτίῳ. ἴθι παρὰ τοὺς νόμους. καὶ
σαυτὸν ἐπίδος τῷ δικαστῇ μετὰ ἀθρόων τῶν λοχιτῶν, ἔτι κἤδη κἀ-
κείνων. καὶ εἰ μὲν ἐπράχθη τὸ δεινὸν, δεήθητι. καθικέτευσον. ἀντι-
βόλησον. μὴ αὐτῆς προκαλινδούμενος, πρὶν ἂν διαπράξῃ τὸ παρὰ
τῆς ψήφου συστῆναι δημίῳ, τὸ δοῦναι τὴν δίκην. ἐν καλῷ σοι κεῖσθαι
παρὰ τοῖς κάτω δικαστηρίοις, τὸ προκαθηράμενον ἀπελθεῖν, ἑταῖ-
ρε ἰωάννη. μὴ λόγον ἄλλως οἰηθῇς τὴν παραίνεσιν. μὴ δὲ προσπαί-
ζειν μὴ νομίσῃς σαυτῷ, οὕτω διὰ ἱερᾶς φιλοσοφίας ὀναίμην. καὶ
πρόσεστι τῶν παιδίων τῶν ἐμαυτοῦ. οὐκ ἂν μὴ φιλτάτῳ σοι τυγ-
χάνοντι, συνεβούλευσά τι τοιοῦτον, ὅ γε ἀπεύχομαι τοῖς ἐχθροῖς τοῖς
ἐμοῖς. καὶ μήποτε αὐτῶν ἐπὶ νοῦν ἀναβαίη, τὸ, κάλλιον εἶναι τὸν
ἀδικοῦντα δοῦναι τιμωρίαν αὐθαίρετον. ἀλλὰ μὴ δὴ παύσαιντο οὐ-

τυγχάνοντες ἐν οἷς ἀδικοῦσιν, ἵνα πλείω τε χρόνον εἶναι κακοὺς, καὶ
πάσας ἐκεῖ τὰς δίκας ὀφλήσειεν. πρὸς σὲ διὰ φιλίαν, κινδυνεύω
τι καὶ τῶν ἀπορρήτων εἰπεῖν, ὡς ἀνόμοιόν ἐστιν, ἐν παχεῖ σώματι
καὶ ἐν εἰδώλῳ δοῦναι τὴν δίκην. ἰσχυρότερον μὲν γὰρ ἀνθρώπου θε-
ός. τοῦ δὲ θεοῦ παντὸς διακόσμου, σκιὰ τὸ ἀνθρώπινον. ἀλλ' ὥσπερ
εἰσὶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ δήμιοι, χείρους τῶν νόμων, τὴν αὐτὴν
αἱ ποιναὶ χρείαν τῇ φύσει τοῦ κόσμου παρέχονται. δαίμονές εἰσι
καθαρτήριοι τέχνην ἔχοντες περὶ ταῖς ψυχαῖς, ἣν οἱ κναφεῖς περὶ
τοῖς ἱματίοις τοῖς ῥυπαροῖς. ἀλλ' εἴ τις ἱματίοις αἴσθησις ἦν, τί ἂν
οἴει πάσχειν αὐτὰ, λακτιζόμενα, ἀνιζόμενα, καὶ πάντα τρόπον κναπτό-
μενα, διὰ πόσων δ' ἂν ὀδυνῶν ὧν ἐκπεπλύνθαι κηλῖδας ἀρχαίας προσ-
τετηκότα ὀμόργματα. ἐῶ γὰρ λέγειν ὅτι πολλοῖς ὁ ῥύπος, οὕ-
τως ἐνέφυ σφόδρα διὰ τοῦ βάθους, ὡς ἀναπάλλακτος εἶναι. καὶ
φθάνει διαφθαρέντα, πρὶν εἰς τὴν φύσιν ἐπανελθῇ, ὅτι τὸ πά-
θος αὐτοῖς γέγονε φύσις, ἢ διὰ χρόνου πλῆθος, ἢ διὰ μέγεθος. οὕ-
τω δὲ ἐχούσῃ ψυχῇ καλῶς ἂν εἶχεν εἶναι φθαρτῇ. νῦν δὲ τὰ μὲν ἁ-
μαρτήματα, λόγον ἔχει πρὸς ἀνεκπλύτους κηλῖδας. ἡ ψυχὴ δὲ
οὐκέτι πρὸς θοἰμάτιον ἐκεῖνο τὸ ῥυπαρόν τε καὶ οὐκ ἀντέχον. ἀλ-
λὰ ἀθάνατος οὖσα, τίνει δίκην ἀθάνατον, ὅταν ἁμάρτῃ δυσσόποι-
ά τε καὶ ἀναπόνιπτα. ἀλλ' ἐν ᾧ γάρ τις ἥμαρτε βίῳ δίκας διδοὺς,
οὐ πάνυ προστετηκὸς ἔχει καὶ προσιζῆσαν τὸ πάθος. ἄλλως ἂν εἴ-
ποι τις ἀρτιβαφὴς οὖσα ψυχή, τάχιστα πλύνεται. διὸ δοτέον
ἐστὶν ὡς ἔνι διὰ τάχους τὴν δίκην. καὶ τιμωροῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ
μὴ δαίμοσι. λέγεται δέ τις λόγος ὅς με πείθει, τοὺς ἠδικημένους
κυρίους εἶναι, μακροτέρας τε ποιεῖν. καὶ ἐπιτέμνειν τὰς τιμω-
ρίας. διὸ παραπλήσιόν ἐστιν ἕνα κακόν τι μέγα ἐργάσασθαι καὶ

πολλοὺς

τε ἄλλους καταμικρὸν ἀδικῆσαι. ἐπέξεισι δ᾽ ἕκαστος ἐν τῷ μέρει τι διὰ
πᾶσιν ὑπηρετῆσαι τὴν δίκην, ὅταν δέ τις ἰάσιμος ᾖ, μέγα παρὰ τῷ
δικαστῇ δύναται, τὸ τοσοῦτον προπεπονθέναι τὴν ψυχήν, ὡς ἤδη
παρ᾽ αὐτῶν τῶν ἠδικημένων ἔλεον εὑρέσθαι. ὥστε τοίνυν εἰκὸς
ἐστι τῆς μακαρίτιδος Αἰμυλίου ψυχῆς συγγνωμονεστέρας τυχεῖν.
ἐγὼ μὲν οὖν οἶμαι μᾶλλον δέ, οἶδα σαφῶς, ὡς ἅπας ἱκέτης αἰδέ-
σιμος, ὅστις ἑαυτὸν τετιμώρηται. καίτοι ἤδη παρ᾽ ἡμῖν εἰς ἀπο-
λογίαν ἁμαρτήματος καταστάς, αὐτῷ τῷ φθάσαι τὴν αἰτίαν ὁ-
μολογῆσαι, καὶ φῆσαι κολάσεως ἄξιον εἶναι, τὴν κόλασιν ἐξω-
νήσατο. τὸ δὲ ἐνδυναχθῆναι τοῖς δι᾽ ἅ τις ἠδίκησεν, εἴτε χρήμασιν
εἴτε σώμασι, βαρυθυμότερον τὸν ἠδικημένον καθίστησι. καὶ τίς ἂν
γένοιτο τοῦ σώματος ἐξελθών, εἴθ᾽ ὑπὸ βιαίας δίκης, εἴτε ἕτερον τρό-
πον, κἄπειτα αὐτὴν τὴν ψυχήν, αὐτῇ τῇ ψυχῇ θεασάμενος,
οὐκ ἔστιν ἀρνεῖσθαί σοι τὰ πλὴν ὅτι ἀλλ᾽ ἐγκεκολαμμένον ἔχων τὰ ἐπί-
σημα τῶν πράξεων, οὐκ ἰλιγγιάσεις; οὐ καταπρήσεις; οὐκ ἐλέγξεις σεαυτὸν καὶ ἐκκεί-
σῃ τῇ δίκῃ, καὶ σὺ κἀγώ. τί πᾶς ὃν οὐ προκαθαίρει μετάνοια δημοσιεύ-
θεῖσα. ἀλλ᾽ ἀνδριστέον ὦ γύναι. γενναῖος γὰρ εἴης. καὶ τῶν μὲν ἡδονῶν
ὑπεροπτέον, ἃς ἀδικοῦντες ἐποιησάμεθα. τοὺς δὲ αἰδοῦς οὐκ αἰσχυν-
τέον. ἀλλὰ τῷ δικαστῇ μὲν ὁμολογητέον τὴν πρᾶξιν. ἐξιλαστέον δὲ
τῇ παραυτίκα τίσει, τὰς κατωπινάς. μεγίστου δὲ ὄντος ἀγαθοῦ τοῦ
μὴ ἁμαρτεῖν, δεύτερον ἀγαθὸν τὸ δικαιωθῆναι. ὅστις δὲ χρόνον πο-
λλὸν ἀδικῶν ἀκόλαστος μένει, τοῦτον δεῖ νομίζειν τὸν ἀτυχέστατον,
ὃ μήτε θεὸς μήτ᾽ ἄνθρωπος κήδεται. σκόπει δὲ τι ταύτῃ. τὸ ἀκόλαστον εἶ-
ναι πρὸς κακοῦ, καὶ λέγεται καὶ ἀκούεται. οὐκοῦν τὸ κεκολάσθαι πρὸς ἀγαθοῦ.
τῷ δὲ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον ὁ λόγος μένει. εἰ μὲν οὖν ἐγὼ παρὼν ἐτύγ-

χανον, οὐδὲν ἂν ἔδεισε πρᾶγμα σχεῖν ἀπερυθριῶντα καὶ σαυτὸν κα-
ταγγέλλοντα. ἀλλ' ἔμαυτὸν ἂν ἔταξα συνηγορήσοντά σοι καὶ προσή-
γαγον ἄν σε καθάπερ ἰατροῖς τοῖς νόμοις. ἀνόητος μὲν γὰρ ἄν τις εἴ-
περ, ὡς συνίστορ Ἰωάννου κατηγορεῖ. σὺ δ' ἂν ἠπίστασο, τἀληθές. ὅτι
φειδοῖ καὶ κηδεμονίᾳ τῇ σῇ, τὴν κατηγορίαν εἱλόμην, ἵν' ὡς ἐν
κακοῖς ἄμεινον πράξειας. ἀλλὰ ταῦτα μέν, εἴ τι δίκημα γέγονεν,
ὃ μὴ γένοιτο σοῦ τε ἕνεκα καὶ τῆς πόλεως. ἅπασα γὰρ ἂν εἴη μια-
ρὰ τῷ φόνῳ, τολμηθέντος αἵματος ὁμογνίου. εἰ δὲ σὺ καθαρὸς καὶ
χεῖρας καὶ τὴν γνώμην, εἴη δὲ οὕτως, ἐπάρατοι μὲν, οἱ ταῦτα συνθέντες
ἐπὶ σοί, κἀκείνους δὲ περιμένει τὰ κατὰ γῆς κολαστήρια ὡς οὐχ
ἕτερος οὕτω τρόπος θεομισής, ὡς ὁ λογοποιὸς ὁ τιτρώσκων ἐξ ἀφα-
νοῦς. ἀγεννέστατος γὰρ ὤν, μέγιστα κακὰ διαπράττεται. καὶ λέ-
γεταί τις αὐτοῖς μοῖρα κιναίδοις προσκεῖσθαι. καὶ τὴν ἐν τῇ τέ-
χνῃ τοῦτ' εἶναι τὸ κράτιστον. ἐπεὶ καὶ πρὸς ἄλλα πολλὰ σοφισταὶ γί-
νονται καὶ εὐμήχανοι. ὥστε αὖτις ἄλλω φήμας ὑπὸ τοῖς οὐκ οὖσι ποι-
ῶν, τοῦτο κἀκεῖνο, μὴ δὲ ἐπανέρῃ. μὴ δὲ διστάσῃς. ἀλλὰ κἂν στερεώ-
τατος εἶναι δοκῇ, θαρρῶν ἀποφαίνου τὸν ἄνδρα, ἡμίγυνον. αὐτό-
χρημα θιασώτην τῆς κότυος. σοὶ δὲ ἔξεστιν ἀπὸ τῶν λόγων τούτων,
ἀποφῆναι συκοφαντοῦσαν τὴν δόξαν, εἰς αὐτόν τε καὶ τοὺς σοὺς ἐ-
πιδοίης τῇ δίκῃ. εἰπὲ γὰρ εἰσελθὼν ὡς ἐμοῦ κατήγοροί τινές εἰσιν
ἀφανεῖς. οἱ προκατεγνωκότες αὐτῶν, ἀξιοῦσι λανθάνειν. κατη-
γοροῦσι δὲ ὅμως πολλὰ καὶ χαλεπά. καὶ κινδυνεύουσι πείθειν ἐνίους.
οὕτως εἰσὶν ἐπίβουλοι καὶ δεινοὶ παραδοῦναι λόγον τῇ φήμῃ. κατα-
διελθὼν τὰς αἰτίας ἐν αἷς ἀκούεις κακῶς γάμον καὶ φόνον ἀνόσιον,
ἐπειδὴ ἀπάταλον εἶναί τινα φασὶ παρὰ σοῦ τὸν καταχθέντα κά-
θετον ἐξεργάσασθαι τὸν φόνον, τοῦτον ἅμα προσάγων δικήθητι τοῦ

δικαστηρίου

λιπαρῶν καὶ προσαιτῶν, μὴ ἀνεξέταστος ἀπελθεῖν, μηδὲ ἐρή-
μην ἁλῶναι. οὐ γὰρ δὴ κράτιστε τῶν ἡγεμόνων ἐρεῖς διότι γραφὴν
εἰς τοὐμφανὲς οὐδεὶς ἀπηνέγκατο, παρὰ τοῦτό σε δεῖ ποιήσα-
σθαι, τὸ μὴ διὰ πάσης ἐλθεῖν βασάνου, μετιόντα καὶ θηρώμενον
τὴν ἀλήθειαν. ὁ διαβεβοημένος ἀπόταλος, οὗτός ἐστιν. ἔχεις τὸν ἄν-
δρα. χρῶ τῷ σώματι τούτῳ, ἐπίγνωθι, τήμερον ἀναφανῆναι γὰρ δεῖ
κατήγορον αὐτοῦ τε κἀμὲ, κἂν μὲν τοῦτο σοῦ λέγοντος, μὴ πείθηταί
σοι, καὶ τοῦθ' ἅλις ἔχει πρός γε ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. εἰ δὲ φι-
λάνθρωπός τε εἴη καὶ χαρίσαιτό σοι τὴν περὶ τούτων ἀκρόασιν, ἅ-
παν ἐν ταῦθ' ἔνεστι τὸ λαμπρῶς ἀπολογήσασθαι καὶ τοὺς λογοποι-
οὺς καταισχῦναί τε καὶ κατασιγάσαι. τὸν γὰρ δὴ ἀπόταλον τοῦ-
τον, οὐδεὶς ἤσει τρυφᾶν. ἀλλὰ καὶ δεθήσεται ἢ κρεμήσεται. καὶ τῷ
πλευρῷ διορυγήσεται. δεινοὶ γὰρ ἐλέγξαι προσποίησιν οἱ βασα-
νισταί. καὶ τινες αὐτοῖς ὄνυχές εἰσιν ἐξευρημένοι, συλλογισμῶν
ἐπιστημονικῶν, ἔχοντες δύναμιν. ὥστε θᾶττον ἂν ἐκείνων κρατούντων
ἀναφανῆ, τουτέστιν αὐτὸ τἀληθές. ἂν οὕτως ἀπολυθῇς, μηδὲν ἀ-
δικῶν, ἄπει τοῦ δικαστηρίου νενικηκὼς καὶ γαῦρος. δυσαγής τε ὢν καὶ
δοκῶν. εἰ δὲ ἐγὼ μὲν εἰσηγησαίμην ἅπασι λυσιτελεῖν οἶμαι, σὺ δὲ οὐ
ποιήσεις, οὐδὲ πρὸς τὸν δικαστὴν πρόσει, τὸ μὲν ἀληθὲς, εἰδέ τε καὶ
οἶδεν ἡ δίκη. πάντως ὁ διὰ πάντων ἥκων ὀφθαλμὸς τοῦ θεοῦ, καὶ
λιβύην ἑώρα, καὶ φάραγγα ἐκείνην. καὶ θρόον ἐκεῖνον. εἴτε τὸν ὄν-
τως. εἴτε τὸν ἐπιποίητον. καὶ τὸν αἱμυλίου δρόμον. καὶ ὅ, τι πέπον-
θε καὶ ὑφεῖ, καὶ ὅ, τι εἶπε, καὶ ὅ, τι ἤκουσεν. εἰ δή τι καὶ εἶπε καὶ ἤκου-
σε. καὶ οἶδεν, ὅτι εἰ καὶ τύχοις μὲν ἀναίτιος σὺ καὶ καθαρὸς τῷ
θεῷ, μήτε πράξας μήτε βουλεύσας ἔργον ἐξάγιστον, ἀλλὰ ἡ-
μῖν γε τοῖς ἀνθρώποις οὔπω καθαρὸς, ἕως ἀναπολόγητος ἧς.

οὐδὲ ἐμβαλοῦμέν σοι δεξιάν. οὐδὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς σιτησόμεθα. τοὺς αἱμυλίους τοὺς ἀλάστορας δέδιμεν. συνθιγγάνουσι τῶν ἡμῶν, ἐναπομόρξῃ τὴν προστροπήν. εἰσὶ καὶ ἡμῖν οἰκεῖαι κηλῖδες. οὐ δεῖ καὶ προσερανίζεσθαι.

Ὀλυμπίῳ.

λ Υποῦσι τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλότριοι πονηροί. διαβῆθι κατ' αὐτῶν. οἱ πάσσαλοι γὰρ πασσάλους ἐκκρούονται.

Ἀναστασίῳ.

ο Υ δὲ Ἄμασις μὲν καλὸς φύλαξ ὢν μὲν ἐπιδακρῦσαι τοῖς πολυκράτους ταῖς συμφοραῖς, ἃς ἐσομένας προῄδετο. ἀλλ' οἷς εὐτυχοῦντι κήρυκα πέμψας τὴν φιλίαν ἀπείπατο, δῆλον ἐποίησεν ὅτι κἂν ἐδάκρυσεν, εἰ προὔλαβεν ἡ συμφορὰ τὴν ἀπόρρησιν. σὺ δὲ ἡμῖν, ἕως μὲν οὐ προσεκόπτομεν τῇ τύχῃ, συνέμενες. ἔπειτα συναπῆρας αὐτῇ. λέγει γὰρ ἡ φήμη, διὰ τῶν ἀπὸ θρᾴκης ἡκόντων, οὐδὲν οὔτε φρονεῖν σε περὶ ἡμῶν οὔτε λέγειν ἐπιεικές. τούτῳ μὲν οὖν, οὐκ ἔστιν ὅλως φιλίαν ἐπειπεῖν. ἀλλ' ἔχθραν ἀνειπεῖν. ἤρκει δὲ εἴπερ ἄρα τὸ μὴ συνανιᾶσθαι. τὸ δὲ καὶ προσανιᾶσαι, τὸ ἔρρω λεγόντων. οὔτε Ἀμάσιδος. οὔτε ὅλως ἀνθρωπίνων. ἀλλὰ σοὶ τοὺς ἴσως ὑπὲρ τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων ἔσκεπται κάλλιον, πλὴν τὸ ποιητέον. μόνον εἰ χαίρων πείσεις. ἥμισυ γὰρ ἂν εἴη κακὸν, εἰ καὶ οἷς πάσχω κακῶς, ἢ δυσείλω τοῖς φίλοις.

Θεοτίμῳ.

α Ρίθμει καὶ πέτρον ὀργὴν πεντεπόλεως. ἄνθρωπον οὐ τέχνῃ μετιόντα τὸ λύειν τοὺς νόμους. καίτοι καὶ τὸν οὕτω μετιόντα, μισῶ. καὶ ὁ θεὸς σύνοιδε. καὶ ὁ Διοσκουρίδης. ἀλλ' οὗτος ὅδι νεανικώτερος ἐκείνου τἀνδρός. ὅτου γὰρ ἐπιθυμήσει χρήματος, πρῶτον ἁρπάσας, ἐφ' ἑαυτὸν ποιησάμενος, ἔπειτα πράττει τὴν

τει τὴν

τει τὴν δίκην. καὶ ἄλλῳ τῇ ψήφῳ, κρατεῖ τῇ χειρί. οὕτως ἐποίησε. πρῶτον, ἥρπασε κεραμίου ἐγγράψα τόπισ αὐτόν. ὁ μὲν, ἤλεγξεν. ὁ δὲ, οὐκ ἀπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ προσηπείλησε τοῖς δημίοις πληγάς. πρὸς ὃ νεμεσήσας ἐγὼ, καὶ νομίσας οὐκ εἶναι βιώσιμον, ὅπου τινὲς ἰδιῶται χεῖρας ἔχουσι μείζους τῶν νόμων, παρεσκεύασα λαμπροτάτους ἄνδρας ἔξαντας ἀποφάσει, βοηθῆσαι τῇ καταστάσει τῆς πολιτείας. εἰ γὰρ προὐχώρησεν αὐτῷ, πολλοὺς ἂν ἐν τοῖς ὀλίγου πέτρους ἐθεασάμεθα. ἐν ᾧ χάριν ἔχω τῷ θαυμαστῷ μαρτυρίῳ, καὶ συνηγανακτηκότι μάλιστα, καὶ προθυμότατα πάντων ὑπηρετήσαντι. ἀνθ' ὧν ἀγαθὸν αὐτῷ τι γένοιτο παρὰ τοῦ θεοῦ. παρὰ δὲ αὐθεμίου καλῶς ἂν ἔχοι τὸ μὴ κακόν τι λαβεῖν, ἐπεὶ τὸ πρὸς αὐτὸν, ὥσπερ ἠπείλησεν ἀπαιτήσειεν. ἀλλ' ἵνα μὴ γένηται τοῦτο, δέομαι πάνυ δέομαι, σοῦ τε αὐτοῦ, καὶ διὰ σοῦ τοῦ θαυμασίου ἀνδρὸς καὶ φιλοσόφου τρωΐλου κωλῦσαι τε τὸν ἀλιτήριον ἄνθρωπον τὴν διὰ τῶν νόμων ὑπὲρ τοὺς νόμους ἐλθεῖν. ἐμοὶ καὶ περὶ τῆς πόλεως μέλει, καὶ τοῦ μὴ γεγονέναι φίλῳ συμφορᾶς αἴτιον. τὸ δὲ πῶς ἄν τις συκοφάντης ἀνακοπείη, οὐκ ἐμὸν εὑρεῖν. ἀλλὰ σόν. ὦ πρὸς τοῦ καλὰ πάντων σὺ ποθειμώτατε.

Πυλαιμένει.

κ Αλῶς ποιεῖς εἰς τὴν ἔχουσαν τὸν βασιλέα πόλιν ἐπανελθών. εἰ γὰρ καὶ τοῖς ἰσαύρων ὄρεσιν, ἡ ἀγαθή σοι τύχη συνῆν, ἃ πλεῖστην εὐτυχία παρὰ τὸν τόπον εὐτυχεστέρα. ἐμοὶ δέ τι καὶ ἰδία διαφέρει, τὸ παραυτά σε προσίδω εὖ τὰ βασίλεια. οὐ διατρίβων, καὶ λήψῃ πέμψεις ἐπιστολάς, τὸ τιμαλφέστατον ἐμοὶ τῶν ἀπὸ θρᾴκης ἀγωγίμων.

Θεοτίμῳ.

π Ἀείω καλὰ τῆς Σιμωνίδου συνουσίας Ἱέρων ἀπέλαυσεν,
ἢ σιμωνίδης ἱέρωνος. καὶ ναί, μὰ τὸν Φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ
σόν, οὔτε σὲ πλέον ἐμακάρισα τῆς Ἀνθεμίου τοῦ μεγάλου φι-
λίας, ἢ τῆς σῆς αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν μέγαν ἀνθέμιον. ἀνδρὶ γὰρ ἔχον-
τι δύναμιν, τί κτῆμα κάλλιον, ἢ φίλος ἦθος ἀκαπήλευτον παρε-
χόμενος. οἷον ἐγὼ Θεότιμον οἶδα τὴν πρᾳοτάτην καὶ θεοφιλῆ κε-
φαλήν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν σύ, σιμωνίδου πλέον ποιεῖς. σιμωνίδης
γὰρ αὐτὸς ὁμολογεῖ, πρὸς ἀργύριον διαλέγεσθαι. ἐκεῖνο δὲ κοι-
νόν, ὅτι καὶ σιμωνίδης ἱέρωνα τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου συνέστησε. καὶ
διὰ τῆς θεοτίμου ποιήσεως, ἔστ' ἂν ἕλληνες ὦσι, πολὺς ἀνθέμι-
ος ἐν ταῖς τῶν λόγων διατριβαῖς. ἀλλὰ τὰ μὲν ῥωμαίων, ἐκεῖ-
νος αὔξοι. σὺ δὲ ἐκείνου τὸ ὄνομα. ποιητικῇ γὰρ ἔδωκεν ὁ θεὸς ταμι-
εύειν τὴν εὔκλειαν. ἧς τὸ καλόν, εἰς σὲ περιήκει.

Τῷ ἀδελφῷ.

α Πέκτονέ φησί τις Ἰωάννης αἰμύλιον. ἕτερος δέ, τοὺς πο-
λιτευομένους ἐχθρούς, ἐπ' αὐτῷ ταῦτα συμπλάσαι. τὸ
μὲν οὖν ἀληθές, οἶδεν ἡ δίκη. καὶ ὁ χρόνος εὑρήσει. ἐγὼ δὲ καὶ πρὸς
ἀδήλου τοῦ πράγματος ὄντος, οἶμαι δεῖν ἅπαντας ἑξῆς ἀπο-
τροπιάζεσθαι. τὸν μέν, ὅτι τοιοῦτός ἐστιν, ὥστε εἰ καὶ μὴ πεποίηκεν,
ἀλλ' ἐποίησεν ἄν. καὶ τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις πρέπουσαν αἰτίαν ἐδέξα-
το. τοὺς δέ, καὶ μὴ πλάσαντας, ὅτι συνέπλασαν ἄν. καὶ πρὸς
αὐτῶν τὸ ἐγχείρημα. ὡς ἔστιν ἦθος ἀνοίκειον ὑποψίᾳ τινί. κἂν εἰ συ-
νωμόται πολλοὶ μαρτυροῖεν, οὐδὲν αὐτοῖς ἔσται πλέον εἰς πίστιν. οἷον
εἴ τις ἑταιρήσεως διώκοι τὸν καπάντα, γέλως ἂν εἴη πλατύς. ὁ δὲ ἀλέ-
ξανδρος, εἰ μὴ θῆλυς, ἀλλὰ θηλυδρίας γοῦν. καὶ τὴν αἰτίαν ἐχώρει.

τὸν σίου

τὸν σίσυφον δὲ καὶ τὸν ὀδυσσέα, μισῶ. καὶ γὰρ εἴ τι περὶ λέγοιεν ἀληθὲς, ἀλλὰ τοιοῦτοί γε ἦσαν, οἷοι τὰ πλείω, ψεύδεσθαι. ἐγὼ δὲ οἷς ἀτυχῶ, λίαν εὐτυχῶ, πολιτῶν τοιούτων ἐχθρῶν καὶ φίλων στερούμενος. διατετειχίσθω μοι τὰ πρὸς ἅπαντας. οὐδὲν ἐμοὶ πρὸς ἐκείνων δέομαι. ξένος ἐν ξένοις βιώσω. ὁ τρόπος ἡμᾶς πρὸς τοῦ τόπου διῴκησεν. ὀδύρομαι δὲ τὸ κλεινὸν ἔδαφος τῆς κυρήνης ὃ, πάλαι μὲν εἶχον καρνεάδαι τε καὶ ἀρίστιπποι. νυνὶ δὲ ἰωάνναι τε ἰούλιοι, μεθ' ὧν οὐκ εὐκαίρως γενόμενος, εὐκαίρως ἀποδημῶ. σὺ δὲ ἀλλὰ μὴ δὲ γράφειν ἔτι μοι περὶ τῶν ἐκεῖθεν πραγμάτων τινός. μὴ δὲ συνιστάναι τοὺς ἔχοντας δίκας οὐ γὰρ ἂν ἐπιδοίην ἐμαυτὸν, ἔτι τούτων τινί. ἀτυχέστατος μὲν τ' ἂν εἴην, εἰ τῶν μὲν ἀγαθῶν, τῆς φιλτάτης πατρίδος στεροίμην, μετέχοιμι δὲ ἀντιλογιῶν καὶ πραγμάτων, ἀφελκόντων με τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ ῥαστώνης. καὶ πενίαν ὑπὲρ ἀπραξίας ὡς κέρδος ἑλόμενος, τἀλλότρια κακὰ προῖκα περιεργάσωμαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἀ Ραντες ἐκ φυκοῦντος ἀρχομένης ἑώας, δείλης ὀψίας τοῦ κατ' ἐρυθρὰν κόλπου προσέσχομεν. ἐνδιατρίψαντες δὲ, ὅσον ὕδωρ πιεῖν καὶ ὑδρεύσασθαι, πηγαὶ γὰρ ἐπαινοῦ τὴν ἐκδιδόασι τὴν κόρακα καθαροῦ καὶ ἡδίστου νάματος, ἐπισπευδόντων τοῦ κυβερνήτου, αὖθις ἀνήχθημεν. πνεύματι δὲ χρησάμενοι μετρίῳ μὲν, ἀλλ' ἐκ πρύμνης ἀεί, καὶ μέγα οὐδὲν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας αὐτοῦ ἐλπίσαντες, ἐλάθομεν διηνυκότες ὅσον ἔδει. καὶ πεμπταῖοι τὸν, πεφρυκτὸν ἰδόντες, ὃν αἴρουσιν ἀπὸ πύργου τοῖς καταγομένοις σύνθημα, θᾶττον ἢ λόγος ἀποβιβασθέντες ἦμεν ἐν τῇ νήσῳ τῇ φάρῳ. λυπρὰ δὲ ἡ νῆσος, ἐν ᾗ μήτε δάσος ἐστὶν αὐτοφυὴς, μήτε κρῆνες. αἰγιαλές τινές.

ἥ Κειν τις Ἀθήνηθεν λέγεται κρηπιδοπώλης ἄνθρωπος παρ' οὗ μοι δοκεῖς καὶ πέρυσιν ἐωνῆσθαι τὰς ἀναξυρίτους ἐμβάδας. νῦν δέ φασιν αὐτὸν ἐπὶ μεῖζον ἐμπορεύεσθαι, κομίζοντα στολὰς ἁπλουργεῖς· σοί τε θέριστρα πρέποντα καὶ ἡμῖν ἀναβολὰς εἰς τὴν ὥραν τοῦ ἔτους. πρὶν ἂν οὖν ἁπάσας φθάσειεν ἀποδόμενος, ἢ τὰς τῆς καλλίονος ἐργασίας, οἱ γὰρ προεντυγχάνοντες, οὐχ ὑπὲρ τῶν κατόπιν, ἀλλ' ὑπὲρ ἑαυτῶν δήπουθεν ἀξιοῦσι βουλεύεσθαι, εἰς καλόν τοι τὸν ξένον, καὶ πρίω μοι τρεῖς ἢ τέτταρας τῶν ἀναβολῶν. πάντως ὅτι ἂν ὑπὲρ τῆς τιμῆς καταθῇ, παρ' ἐμοῦ σοι πολλαπλάσιον κείσεται.

Τῷ αὐτῷ.

μ Ηκος ἐπιστολῆς ἀνοικειότητα κατηγορεῖ τοῦ διακομίζοντος· ἀλλ' ὁ θαυμαστὸς Ἀκάκιος, οἶδε μὲν ὅσα κἀγώ, ἐρεῖ δὲ καὶ ὧν οἶδε πλείονα, διότι, σός τε ἐραστὴς εἶναι, καὶ τὴν γλῶτταν ἔχειν νικῶσαν τὰ πράγματα. ὥστε τὴν ἐπιστολὴν διὰ νόμῳ τοῦ προσειπεῖν σε πλέον, ἢ τῇ χρείᾳ χαρίζομαι. τὸ δὲ παραγγέλλει σοι περὶ τοῦ υἱοῦ Διοσκορείου, τοῦτο μὲν ὡς ὑγιαίνει· τοῦτο δ' ὡς ἀναγινώσκει, ἃ προσήκει τοῖς βιβλίοις, τοῦτο τῆς ἐπιστολῆς ὑπαρχέτω τιμή. ἡμεῖς δὲ αὐτῷ, συμμορίαν ἀδελφῶν παρεχόμεθα. προσθέντες Ἡσυχίου ζεῦγος ἀδελφῶν ἀρρένων, οὓς εὐτυχεῖς ποιήσειεν ὁ θεός, αὐτοῖς τε καὶ ἀδελφοῖς, καὶ γονέων οἴκῳ, καὶ λοιπῷ γένει, καὶ ταῖς πατρίοις πόλεσι.

Τῷ αὐτῷ.

σ Υχνοὶ παρ' ἡμῖν καὶ ἰδιῶται καὶ ἱερεῖς, πλαττόμενοί τινας ὀνείρους, οὓς αὐτοὶ καλοῦσιν ἀποκαλύψεις, ἐοίκασιν ὑπέρ μοι δώσειν κακόν, ἂν μὴ τάχιστα τὰς ἱερὰς Ἀθήνας καταλαβεῖν μοι γένηται. ὁσάκις ἂν οὖν ἐντυχεῖν σοι γένοιτο, ναυκλήρῳ Πειραϊ-

κῷ γὰρ

κῳ, γράφε πρὸς ἡμᾶς. ἐκεῖ γὰρ ἐντευξόμεθα ταῖς ἐπιστολαῖς. ὀνήσομαι δὲ οὐ μόνον τοῦτο τὸ ἐπὶ τὰς ἀθήνας ὁδοῦ, τὸ τῶν παρόντων ἀπηλλάχθαι δεινῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ μηκέτι τοὺς ἐκεῖθεν ἥκοντας ἐπὶ λόγοις προσκυνεῖν. οἳ μηδὲν ἡμῶν τῶν θνητῶν διαφέρουσιν. οὐκοῦν εἰς συνέσιν γε τῶν Ἀριστοτέλους καὶ πλάτωνος. ἀναστρέφονται δὲ ἡμῖν, ὥσπερ ἐν ἡμιόνοις ἡμίθεοι. διότι τεθέανται τὴν ἀκαδημίαν καὶ τὸ λύκειον. καὶ τὴν ἐν ᾗ ζήνων ἐφιλοσόφει ποικίλην, νῦν οὐκέτ' οὖσαν ποικίλην. ὁ γὰρ ἀνθύπατος τὰς σανίδας ἀφείλετο. ἔπειτα ἐκώλυσεν αὐτοὺς ἐπὶ σοφίᾳ μεῖζον φρονεῖν.

Τῷ αὐτῷ.

ἔ Λυσας τὸ πρυμνήσιον. κἀγὼ τὰς ἡμιόνους, ἔστησα παρὰ τὴν ζεφυρεῖ τινὶ ἠιόνα. τῆς ἀπήνης δὲ ἀποβαίνοντος, ἤδη σοι τὸ ἱστίον ἦρτο. καὶ κατὰ πρύμναν ὁ ἄνεμος. ἀλλὰ τοῖς, τε ὀφθαλμοῖς ὑμᾶς ἐφόσον ἐξικνοῦντο προὔπεμψα, καὶ πολλὰ τοῖς ἀνέμοις ὑπὲρ τῆς ἐρωμένης ψυχῆς διείλεγμαι, συνιστὰς αὐτοῖς τὸ σκάφος, ὅτι μοι τὸ τιμαλφέστατον φορτίον πεπίστευτο. οἱ δὲ, οὐ γάρ εἰσιν ἀνέραστοι τῶν καλῶν, ὑπέσχοντό μοι τὴν σὴν κομιδήν τε καὶ ἀνακομιδήν. τέως μὲν οὖν ἀγαθοὶ δαίμονες ὄντες, οὐκ αὐτοί τε ψεύσαντο. σὺ δὲ ὥσπερ αὐτῶν ἐδεήθης σὺ τοὔνθεν, ἐκεῖσε πορθμευόμενος, δεήθητι κἀκεῖθεν ἐνθάδε. πολὺ γὰρ ἂν, ἡδίους τότε σοι παραγένοιντο.

Τῷ αὐτῷ.

ἀ Δικεῖς με ὦ θεία καὶ ἱερὰ κεφαλή. τὴν ψυχὴν ἀπλῆν ἐπὶ τὸ συνηθείας ἀλώσιμον, ἐν σείσας μὲν εἰς τὸ διαφερόντως ἀγαπᾶν σέ τε καὶ τὴν ἀδελφιδῆν, ἀφελόμενος δὲ σαυτοῦ τε καὶ τῆς ἀδελφιδῆς. ἐκείνην μὲν οὖν ἔχων, διπλῆν ἐθεώμην εἰκόνα. καὶ παρῆν μοι διὰ τῆς νεάνιδος ὁ θεῖος αὐτῆς. νῦν δὲ, ἅπαντα τὰ φίλα φροῦδα. καὶ μέμφομαι τῇ φύσει, διὰ τὴν ἀμετρίαν τῆς εἰς τὸ ἀδικεῖσθαι

ῥοπῆς. τὸ ἔτι φιλοσοφίας ὄφελος, εἰς ἀρρενωπότερον ἀνακτήσω-
μαι καὶ τὸ λοιπὸν σφενδαμνίνῳ μοι τῷ ἀκλινεστέρῳ συνέσεσθε.

Κατὰ Ἀνδρονίκου.

α. Ι κακοποιοὶ δυνάμεις ἐν κόσμῳ, συντελοῦσι μὲν τῇ χρείᾳ
τῆς προνοίας. κολάζουσι γὰρ τοὺς ἀξίους κολάζεσθαι, εἰσὶ
δὲ ὅμως θεομισεῖς τε καὶ ἀποτρόπαιοι. ἑτέρῳ γάρ φησιν ἔθνος ἐφ' ὑμᾶς
ἀφ' οὗ πείσεσθε τόσα καὶ τόσα. τὸ τελευτῶν, αὖθις ἐκείνοις, οἷς ἐπιστρα-
τεύσει, φησὶν ἐπεξελεύσεσθαι, ὅτι παραλαβόντες ὑμᾶς οὐκ ἠλέησαν. οὐ
δὲ ἀνθρωπίνως ἐχρήσαντο. αὐτὰς μὲν γὰρ οὐκ ἀπεμελέτησα τὰς ἱε-
ρὰς συλλαβάς. ἰχνεύομαι δὲ, ὡς ἔστιν, οὗ τῶν βιβλίων ὁ θεὸς ταῦ-
τα λέγων πεποίηται. καὶ οὐκ εἶπε μὲν οὕτως. οὐκ ἐποίησε δὲ, ἀλλὰ
βαβυλώνιος βασιλεὺς, ἱερουσαλὴμ μὲν τὴν πόλιν κατέσκαψε.
τὸ δὲ ἔθνος, ἠνδραποδίσατο. ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος, οὐκ εἰς μακρὰν ἐ-
μεμήνει. καὶ γέγονε δίκη θεοῦ ἀπερημωθῆναι τὴν πόλιν, ὡς εἰ καὶ γέ-
γονεν ἐν τῷ τόπῳ πόλις, ἀπιστηθῆναι. ἆρα τολμητέον ἐρέσθαι θεόν;
διατί σὺ μὲν ἀνίστης ἄνδρας, τοὺς τοὺς ἡμαρτηκότας σοι τιμωρούς.
ὅταν δὲ ὑπηρετήσωσι τῷ θείῳ βουλήματι, καὶ γίνονται δήμιοι τού-
τοις, ἐφ' οὓς καταπέμπονται, δέον ἐκτίσαι χάριν τῆς ὑπουργίας
τότε δὴ μάλιστα καὶ κολάζονται. ἀλλ' ὃ κεκίνηκεν ἡμᾶς εἰς ἀπό-
κρισιν ὧν αὐτοῦ πυνθανόμεθα. Ἐπειδὴ γοῦν βεβλαμμένους τῇ δὲ
τοῦ θείου νόμου, παρῆλθεν εἰς ἀνθρώπους κακά. τὰ δὲ κακο-
ποιὰ διαφερόντως κακά. περιουσία γὰρ φύσεως καὶ δραστήρια γίνον-
ται. ἐπεὶ δ' οὖν ἅπαξ γέγονε τὰ κακὰ, τῆς θείας σοφίας καὶ ἀρε-
τῆς καὶ δυνάμεως ἔργον ἐστὶν, οὐ μόνον τὸ ἀγαθοποιεῖν, φύσις γὰρ
ὡς εἰπεῖν αὕτη θεοῦ, ὡς τοῦ πυρὸς τὸ θερμαίνειν, καὶ τοῦ φωτὸς τὸ
φωτίζειν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο μάλιστα τὸ διὰ κακῶν ἐπιπονησάντων

πρός

πρός τινων, ἀγαθόν τι καὶ χρηστὸν τέλος ἀποτελεῖν, καὶ ὠφελίμως τοῖς δοκοῦσι φαύλοις χρῆσθαι. καὶ γὰρ σοφίας ἐστὶν εὐμηχάνου, καὶ τοῖς κακοῖς ἐν δέοντι χρήσασθαι. ὅταν οὖν δέηται κολαστῶν, χρῆται νῦν μὲν ἀγελάρχαις ἀκρίδων, δαίμοσι. νῦν δὲ ὧν ἔργα λοιμοί. καὶ νῦν μὲν ἔθνει βαρβάρων. νῦν δὲ ἄρχοντι πονηρῷ, καὶ καθάπαξ εἰπεῖν, ταῖς ἐπιτηδείοις εἰς τὸ ποιῆσαι κακά, δημοσίαις φύσεσι. μισεῖ δὲ ὅμως αὐταῖς, ὅτι πρὸς τοῦτο γεγόνασιν ἐπιτήδειοι. οὐ γὰρ ἐποίησεν ὁ θεὸς ὄργανα συμφορῶν. ἀλλ᾽ ὑφ᾽ ἑαυτῶν εἰς τοῦτο ταχθεῖσιν ἑτοίμως ἐχρήσατο. καὶ διότι πρὸς τοῦτο σὺ γέγονας χρήσιμος, αὐτὸ τοῦτ᾽ ἐστίν, ὃ καὶ παντάπασιν ἀποικότατον τοῦ θεοῦ. οὕτω καὶ σκεῦος τὸ μὲν ἄτιμον, τὸ δὲ, τίμιον ἐστί τε καὶ νομίζεται. κρίνεται γὰρ ἑκάτερον πρὸς ἥν τινα χρείαν παρέχεται. τράπεζα μὲν, ἱερὸν χρῆμα. δι᾽ ἧς ὁ θεὸς τιμᾶται φίλιός τε καὶ ξένιος. καὶ τὸν Ἀβραὰμ ἡ φιλοξενία, θεοῦ πεποίηκεν ἑστιάτορα. μάστιξ δὲ ἀποτρόπαιον. θυμῷ γὰρ ὑπηρετεῖται. καὶ τίς ἤδη χρησάμενος αὐτῇ, μετενόησε. τῶν μέντοι κολαζομένων ὁ θεὸς κήδεται. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο μικρόν, ἐπισκοπῆς ἀξιωθῆναι θεοῦ, καὶ καθήρασθαι διὰ δίκης τὰ ἁμαρτήματα. αἱ δὲ τιμωροὶ φύσεις, αἱ παντάπασιν ἀπόστροφοι τοῦ θεοῦ. τὸ γὰρ ἀφανιστικόν, τῷ δημιουργῷ δήπου πολέμιον. οὐ γὰρ οὐδὲ διάκειται τὴν γνώμην ὁ τιμωρός. ἢ δαίμων, ἢ ἄνθρωπος, ὡς λειτουργίαν τινά, ταύτην εἰσφέρων θεῷ. ἀλλὰ τῇ μοχθηρίᾳ τῆς φύσεως χαριζόμενος ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς ἐπεξέρχεται. οὐ τοίνυν ἐπειδὴ δυστυχεῖν ἔδει τὴν πόλιν, σὺ δὲ τοῦτ᾽ εἰργάσω, παρὰ τοῦτό σε δεῖ διαδρᾶναι τὴν δίκην. ταύτην γὰρ αὖ τὴν ἀπολογίαν καὶ Ἰούδας ἀπελογήσατο. ἔδει γὰρ ὑπὲρ τῶν ἁπάντων ἁμαρτίας σταυρωθῆναι Χριστόν, ἀλ-

λέγει μὲν φησιν· οὐκ ἂν δέ, διὸ οὐ γίνεται, καὶ καλὸν ἦν τῷ ἀνθρώπῳ
εἰ μὴ ἐγένετο. οὐκοῦν τὸ μὲν ὁρώμενον, αἰσχύνη τὴν προδοσίαν αὐ-
τοῦ διεδέξατο· τὸ δὲ οὐχ ὁρώμενον, οὐδ' ἂν ἐπινοήσειέ τις. οὐ γάρ
ἐστιν ἐπίνοιαν ἀνθρώπου χωρῆσαι, τίνα γένοιτ' ἂν τῷ τὸν Χριστὸν προ-
δόντι τὰ κολαστήρια. τὸ γὰρ ἢ δεῖ γενέσθαι ὑπηρετῆσαι τῷ Χρι-
στὸν, οὐκ ἀστείας ἀπολογίας ἐστί. δεῖ τοίνυν ὅσον οὐδέπω καὶ αὐσσυ-
ελανοὺς καὶ ἀνδρόνικον, ὑπὲρ ὧν εἰς ἡμᾶς εἰργάσαντο, δίκην ἀ-
ξίαν κομίσασθαι. καὶ γὰρ τὴν ἀκέλδα τὴν λυμηναμένην ἡμῶν
τοὺς καρποὺς, ἣ μέχρι μὲν καλάμης τὸ λήιον, μέχρι δὲ φλοιοῦ
τὰ φυτὰ δαπανήσασαν, καταποντίσῃς ἄνεμος ἄρας, ὥσπερ εἰς
μέσον τὸ πέλαγος. ταύτῃ μὲν οὖν τῇ πληγῇ, τὸν μόρον αὐτέτα-
ξεν ὁ θεός. καὶ ἐπὰν συελανοὺς ἤδη τις ἤρηται παρ' αὐτοῦ στρατηγός.
ὡς ἔοικε τοῦ τὸν ἡμῖν εἶναι, τῶν παρ' αὐτοῦ πώποτε στρατηγῶν, εὐ-
σεβέστατόν τε καὶ δικαιότατον. τούτου ὄντι τῷ κατ' αὐτῶν τροπαίῳ,
μακαρίσαι μοι γένοιτο. μακάριος γάρ φησιν, ὃς ἀνταποδώσει τὸ ἀν-
ταπόδομα αὐτοῖς. μακάριος ὃς ἐδαφιεῖ τὰ νήπια αὐτῶν πρὸς τὴν
πέτραν. τίς δὲ ἄρα· τίς ὄλεθρος περιμένει τὸν παλαμναῖον ἐν χώ-
ραις ἀνδρόνικον. τίς ἀξία γένοιτ' ἂν δίκη, ψυχῆς κακεργάτιδος. ὡς
ἐμοὶ τῶν πληγῶν ἁπασῶν αἷς μετῆλθε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ὁ θε-
ός, ἀνδρόνικός ἐστι μακρῷ πάντων βαρύτερος. πρὸς γὰρ ταῖς κοι-
ναῖς συμφοραῖς, οὗτος ἐμὸν ἦ κακὸν ἴδιον. διὰ τοῦτον μ' ἔπεισεν
ὁ πειράζων, ἵνα διαπτύσω τοῦ θυσιαστηρίου τὴν λειτουργίαν. ἐ-
πανακλητέον δέ μοι μικρὸν αὖθις τὸν λόγον. ἴσως ἴστε, προσθεὶς ἃ
μὴ πάντες γινώσκετε, ἀκόλουθον ὑμῖν τὴν διδασκαλίαν τῶν
περὶ ἐμὲ πραγμάτων ποιήσωμαι. τὰ γὰρ πρὸς τὰ μετὰ ταῦτά μοι
καλῶς ἔχει τούτων ὑμᾶς ἀκροατὰς μοι γενέσθαι. ἐμοὶ παιδόθεν

παρέστη

παρέσχη θεῖον ἀγαθὸν εἶναι, σχολὴ καὶ τὸ ζῆν εὐμαρῶς. τοῦθ᾽ ὅ, τοῖς θείαις φύσεσι προσήκειν τίς ἔφη. αὐτὸ τοῦτ᾽ εἶναι, τὸ τὸν νοῦν ἐκτρέφειν καὶ συνιστᾶν τῷ θεῷ, τὸν ἔχοντά τε αὐτὴν καὶ ἡ τοῦ που μόνον. ὅσα δὴ παισίν ἐστιν ἢ γίνεται πράγματα, τούτων ἐλάχιστον ἐγὼ μετέσχον καὶ ὅσα μειρακίοις. καὶ ὅσα νέοις. καὶ εἰς ἄνδρα παραγγείλας, οὐδέν τι παιδείου πρὸς ἀπραγμοσύνην παρήλλαξα. ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐν πανηγύρει σεμνῇ διεξάγειν τὸν βίον, διὰ πάσης ἡλικίας, ἵλεω καὶ ἀκύμαντον τῆς ψυχῆς ἐτήρησα τὴν διάθεσιν. οὐ μὴν διὰ τοῦτο αὐτοῖς ἀσυντελῆ με πεποίηκεν ὁ θεός. ἀλλὰ πολλάκις ἡμῖν καὶ ἰδιῶται καὶ πόλεις εἰς δέον ἐχρήσαντο. ἐδίδου γὰρ ὁ θεός, δύνασθαί τε τὰ μέγιστα καὶ τὰ κάλλιστα βούλεσθαι. τούτων οὐδὲν ἐμὲ φιλοσοφίας ἀφεῖλκεν. οὐ δὲ τὴν εὐδαίμονά μοι σχολὴν ὑπετέμνετο. τὸ γὰρ ὠθισμῷ καὶ μόχθῳ καὶ μόλις ποιεῖν, τοῦτό ἐστιν ὃ δαπανᾷ τὸν χρόνον. καὶ τὴν ψυχὴν ἐμβαπτίζει μερίμναις πραγμάτων ὅτῳ δὲ εἰπεῖν μόνον καθήκει, ἡ πειθὼ δὲ ἕπεται, καὶ ὁ λόγος ἀνυσιμώτατός ἐστι παρὰ τοῖς ἀκούουσι, τίς φειδὼ ῥημάτων, ἵνα δυστυχίας τις ἐλευθερωθῇ. τίμιον ζῷον ὁ ἄνθρωπος. τίμιον γὰρ εἰ δι᾽ αὐτὸν ἐσταυρώθη χριστός. ἐμοὶ δὲ τὸ πείθειν ἀνθρώπους εἰς τὸν μέχρι τοῦ παρόντος ἐνιαυτόν, τάχα μὲν θεῖος κλῆρος ἐγίνετο. τάχα δὲ μόλις πραγμάτων ἀπόμενος, ἐπετύγχανον. νῦν γὰρ δὴ τὸ πρᾶγμα ἔοικεν ἐξεληλέγχθαι μετὰ πολλῶν, ἅτινα σαφῶς ἦν τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦτ᾽ ἀνετίθουν αὐτῷ. καὶ ἔζων μετ᾽ ἀγαθῶν τῶν ἐλπίδων, ὥσπερ ἐν ἱερῷ περιβόλῳ τῷ κόσμῳ, ζῷον ἄφετον ἀνειμένον ζῶν εὐχῇ καὶ βιβλίῳ καὶ θήρᾳ μερίζων τὸν βίον. ἵνα γὰρ ὑγιαίνῃ ψυχή τε καὶ σῶμα, τὸ μέν τι δεῖ πονεῖν. τὸ δ᾽, αἰτεῖν τὸν θεόν. μετὰ τοιαύτης εὐμαρείας εἵλκυσα τοὺς ἐνι-

αὐτούς, τοὺς μέχρι τῆς ἱερωσύνης αἱρέσεως. πρὸς ἣν ἐγὼ παρὰ
τοὺς πώποτε ἀλλοτριώτατος γέγονα. μαρτύρομαι τὸν ἐπὶ πᾶσι θεὸν
ὃν δὴ ὑμᾶς ἐγὼ τὰς ἀπορρήτους ἐβάστασα τελετάς, δίχα τῶν ἀν-
θρωπίνων περιόδων τε καὶ σπουδῶν, αὐτὸς κατὰ μόνας ἐν πολλοῖς
καιροῖς τε καὶ τόποις προσῆλθον θεῷ. ᾗ προκινήσαι γονυπετὴς ἱκέ-
της γινόμενος, θάνατον ἀντὶ ἱερωσύνης ᾑρούμην. αἰδὼς γάρ τίς με
καὶ φιλία κατεῖχε τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ σχολῆς, ὑπὲρ ἧς ἅπαντα
δεῖν ᾤμην ποιεῖν τε καὶ λέγειν. ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν μὲν ἀνθρώπων ἐ-
κράτουν, τοῦ θεοῦ δὲ ἡττώμην, ὡς κοινὴ φήμη, τὸν ἀξιούμενον εἶ-
ναι γνώριμον θεοῦ, ἔφερον, ἀλλὰ δυσηνιάστως τὴν καινοτομίαν
τοῦ βίου. δρασμὸν δὲ ἐπιθέμενον, ἐλπὶς ἀγαθῶν καὶ φόβος χειρό-
νων ἀνέκοψε. καὶ λεγόντων ἤκουσα γερόντων ἱερῶν ὅτι με θεὸς
ποιμαίνει. καί τις αὐτῶν λέξεως εἶπεν, ὡς ἱλαρόν ἐστι τὸ πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον, καὶ ἱλαρύνει τοὺς μετόχους αὐτοῦ. καὶ προσέθηκεν, ὡς ἠμφισ-
βήτησαν ἡμῖν πρὸς θεὸν δαίμονες, οὓς λυπῶ προχωρήσας τῇ με-
ρίδι τῇ κρείττονι. ἀλλὰ κἄν τι προσβάλλωσι χαλεπόν, οὐκ ἀμε-
λεῖ ταῦ φησι φιλόσοφος ἱερώμενος. ἐγὼ μὲν οὖν, οὐ γὰρ ῥᾴδιός εἰ-
μι χαυνωθῆναι καὶ λαμπρόν τι λογίσασθαι περὶ ἐμαυτοῦ, τὴν ἀτυ-
χίαν ἠτιασάμην. ἀλλ' οὐχ ὑπὸ φθόνου δαίμονος. οὐ δὲ οἶμαί μοι προ-
σήκειν ἀρετὴν, ἥτις ἂν τοὺς βασκάνους ἐκίνησεν. ἀλλ' ἐφόβει μὴ μᾶλ-
λον δίκας ὀφλόντα παρ' ἀξίαν ἅπτεσθαι μυστηρίων θεοῦ. καὶ ταύτην
τὴν ἀτυχίαν ἐμαντευόμην, εἰς ἣν οὐ κατὰ μικρὸν ὤλισθον. ἀλλὰ πα-
ρῆν ἐνθάδε. καὶ τὰ δεινὰ πάντα πρῴην. καὶ χρηστὸς πάντων Ἀνδρόνικος
δαίμων ἀρχὴ ἀπλήστου συμφορᾶς. τῷ τελευταίῳ λαγχάνοις ἐγκείμεθα.
ἐς ἅπαντα κατὰ τῆς ἀγορᾶς ἀνδρῶν οἰμωγαί. γυναικῶν ὀλολυγαί. παίδων
ὀλοφυρμοί. σχῆμα πόλεως ἑαλωκυίας αὐτῇ περιτέθεικεν. ἧς τὸ κάλλιστον
μέρος ἀποτεμόμενος, τίσεως χωρίον ὄνομα Ἀθῆναι γέγονεν αἴτιος,

τὴν στοὰν

τὴν στοὰν τὴν βασίλειον τὸ πάλαι κειτήριον, ἀποδείξας βασανι-
στήριον, ταύτην δαίμοσι ποινίμοις, οἷς ἑαυτὸν ἄρας προσένειμε
βωμὸν καὶ τράπεζαν παρέθηκεν. ὢ πόσοις αὐτοὺς πολιτῶν ἑστία-
σε δάκρυσι. ποῖοι ταυροσκῦθαι, τίνες λακεδαιμόνιοι, τοσούτῳ
τῷ διὰ τῶν μαστίγων αἵματι τὴν παρ' αὐτοῖς ἐτίμησαν ἄρτεμιν.
δρόμος ἁπάντων εὐθὺς ἐπ' ἐμέ. καὶ πανταχόθεν εὐθὺς ἐβαλλό-
μην, ἀκοῇ τε θέᾳ κακῶν. νουθετήσας, οὐκ ἔπεισα. ἐπιτιμήσας,
ἠρέθισα. ὁ παρὼν καιρὸς, ἤλεγξεν ἡμῶν τὴν ἀθερμίαν, ἣν μέ-
χρι νῦν ἔκρυπτεν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων θεός. συγχαιρουμένων γὰρ ἀεὶ
τιμὴν καρπωσάμενος, παρέχον ὑπόνοιαν τῇ πατρίδι δυνα-
μεως. καὶ τοῦτο τὸ χαλεπώτατον τῶν συμβεβηκότων ἐστί μοι.
πρὸς γὰρ τὴν ἐλπίδα τῶν ἠγνοηκότων μεκείνομαι. οὐδὲ γὰρ πεί-
θω λέγων αὐτοὺς ὡς οὐ δύναμαι. ἀλλ' ἀξιοῦμαι πάντα τὰ δίκαια
δύνασθαι. περίεστιν οὖν αἰσχύνεσθαι καὶ λυπεῖσθαι. πάθος εὐθὺς ἐν
ψυχῇ. καὶ ποικιλία φροντίδων. καὶ εἰδωλοποιΐα πραγμάτων.
καὶ μακρὰν ὁ θεὸς εὐδαιμόνων εἰσὶ προσβολαὶ τὰ γινόμενα δι' ἀνδρονί-
κου, ἃ ἐποίησαν ὅσον ἐβούλοντο. οὐκ ἔτι τῶν συνήθων ἐν εὐχαῖς γλυ-
κυθυμίας ᾐσθόμην. ἀλλὰ τὸ μὲν σχῆμα, εὐχῆς. ἐγὼ δὲ καὶ περιη-
νέχθην ἁπανταχοῦ τῶν πραγμάτων, ὀργῇ καὶ λύπῃ καὶ πᾶσι
πάθεσι μεριζόμενος. καίτοι διὰ νοῦ τῷ θεῷ συγγινόμεθα. γλῶτ-
τα δὲ ἀνθρώποις τὰ πρὸς ἀνθρώπους ὑπηρετεῖ. εἰ τοίνυν ἐν εὐχαῖς
ἀπροσεξίαν ἡ τύχη καὶ παραπόδας ἡ πεῖρα, τῆς γέ τοι τοῦ βίου
μεταβολῆς οὐ ταύτῃ μόνον εἰς κακὸν ἀπολέλαυκα, ἐξ ἀπροσε-
ξίας εὑράμενος πράγματα, ἀλλ' ἀπενθὴς τὸ μέχρι πρώην δια-
γενόμενος, νεκρὸν ἐπεῖδον, οὐ προαποθανεῖν ηὐχόμην. οὕτω πι-
κροῖς ἡμᾶς ἡ πόλις ἐπιβατηρίοις ἐξένισεν, ὡς ἅμα τοῖς ἀνθρώ-

ποις τὰ πράγματα νῦν μὲν ἄνω. νῦν δὲ κάτω χωρεῖ· καὶ ῥοῦς ἥ-
κει φέρων ἀθρόα πολλά. νῦν μὲν αἴσια. νῦν δὲ ἀπαίσια· ἀλλ' ἐπει-
δὴ μοι συνέπεσεν ἀποβαλεῖν τῶν παιδίων τὸ φίλτατον, καὶ, ἐργα-
σάμενον αὐτὸς τι δεινὸν ἐμαυτόν. οὕτως ἑαλώκειν τῷ πάθει. ἐγὼ
γέγονα μὲν ἀλλὰ ἀργὸν εἰμί. λέγω δὲ ἐν εἴδεσι. καὶ πολλὰ δουλα
τοῦ λόγου· συνηθείας δὲ οὕτω γε ἥττων, ὡς ταύτῃ κρατεῖν τὴν ἀλο-
γίαν τοῦ λόγου. οὔκουν οὐδὲ τοῖς ἐκ φιλοσοφίας δόγμασι τοῦ πα-
ρόντος πάθους ἐκράτησα. ἀλλ' ἀνδρόνικος ἀντιπεπλήγαγε. καὶ
πρὸς ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς τὸν νοῦν ἔχειν ἐποίησε· καὶ γεγόνασί
μοι συμφοραὶ παραμυθίαι τῶν συμφορῶν. πρὸς ἑαυτὰς ἀνθελ-
κουσαι· καὶ πάθος ἐκκρούουσαι. συνεπιτίθεται δή μοι τῇ πικρᾷ
τῶν παρόντων αἰσθήσει, μνήμη τῶν παρελθόντων ἀγαθῶν, ἐξ οἵ-
ων ἄρα, ἐν οἵοις γέγονα μέν. καὶ ζῶ πονηρῶς ἅμα πάντων ἀφῃρη-
μένος. τὸ μὲν οὖν μέγιστον τῶν κακῶν, ὅ μοι τὸ δύσελπιν εἶναι τὸν
βίον ποιεῖ, οὐκ εἰωθὼς ἀποτυγχάνειν ἐν ἱκεσίαις θεοῦ, νῦν πρῶτον
οἶδα μάτην εὐξάμενος. εἶτα τὴν μὲν οἰκίαν, κακῶς πράττου-
σαν ὁρῶ· τὴν δὲ πατρίδα δυστυχοῦσαν, οἰκεῖν ἀναγκάζομαι. πο-
σὶ δὲ ἐκκείμενος ἐφ' ὧ προσανακλάεσθαι, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν ἕκα-
στον ὀλοφύρεσθαι, ἔλεον αὐτοὺς ἀνόνητον ἐλεῶ. καὶ πρόσεστι τὸ αἰ-
σχύνεσθαι, ὅτι πολίτην ἄνδρα χρησάμενον συμφοραῖς καὶ κλαπέν-
τα χρυσίον δημόσιον, ἀπαιτήσας στατῆρας ὑπὲρ μυρίους, ἔγνωκεν
ἀναβολὴν μὴ διδοὺς ἀποκτεῖναι διὰ χιλίους. μᾶλλον δὲ δι' ἐμέ.
δι' ἐμὲ γὰρ αὐτὸν ἔχει καθείρξας, εἰς ἀνεπιχείρητον φρούριον, ἐν
οἵῳ τοὺς τιτᾶνας δεδέσθαι ποιητῶν παῖδες φαντάζονται· καὶ ἵνα
μὴ ἀφαιρεθῇ φησὶ πρὸς ἐμοῦ, δι' ἣν πέμπτην ταύτην ἡμέραν ἀπόσιτον
εἶναι τὸν ἄνδρα, εἰσαγωγῆς ἄρτων ἀπηγορευμένης τοῖς δεσμοφύλα-
ξιν.

ξιν· ἀλλὰ πρώην αὐτοῦ κεκραγότος ἅπαντες ἤκουσαν, ὡς ὠφελι-
μώτερος ἔσται τῶν χιλίων στατήρων ἀποθανὼν ὁ πολιτευόμενος. διὸ
καὶ τοὺς προσιόντας αὐτῷ τῇ τοῦ χωρίου ὠνῇ, φοβεῖ τε ταράττει καὶ
πάντα τρόπον ἀφίστησιν. οὐ γὰρ οἶμαι διὰ τὸ χρυσίον· τοῦ δὲ τεθνά-
ναι τὸν ἄνδρα διά· ἐγὼ δὲ οὔτε ἰσχυρός εἰμι πρὸς τὸ τείχεσιν ἐρυμνοῖς
προσβαλεῖν, οὔτε εὐμήχανος προσερπύσαι. τε τὰς συμφορὰς ἐξελέ-
σθαι τὸν ἄνδρα. παρείησι δὲ φασί τινες, οὐδεὶς οὐδένα. οἱ γὰρ ὑπηρέται,
φύσει μὲν εἰσὶν οἵτινές εἰσι· νῦν δὲ καὶ πρὸς παράδειγμα ζῶσιν ἀνδρό-
νικον. ὃς πάντα τρόπον τὴν ἐκκλησίαν ἀτιμῶν προκαθέζεται. τὰ μὲν οὖν
εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ, λόγος οὐδείς. ὡς ἐγὼ καὶ χάριν εἰδείην αὐτῷ, τὴν
διὰ θεὸν ἀτιμίαν δεχόμενος ὡς μαρτύριον. ἀναμνήσθητε γὰρ ὑμεῖς, τίς ἦν
πρὸς ἐμέ, τὸν εἰ μηδὲν ἄλλο τὸν γοῦν ἐκείνων γενόμενον. ἀπευρυθέντος τε
καταγαγόντος δωρεὰς εἰς ἀπάρτην. μέχρι τοῦ μὲν παιδὸς αἱ διαδο-
χαὶ ταῖς δημοσίαις ἐνεκολάφθησαν κύρβεσιν, ἀνδρὸς οὐκ ἔχων εἰπεῖν, ὄ-
νομα πάππου. αὐτοῦ δὲ πατρός φασι, πλὴν ὅσον εἰκάσαι. ἀπὸ θυννοσκο-
πείου δ᾽ ἐπὶ τὴν ἡγεμονικὴν ἀπήνην ἁλάμενος. ὅστις οὖν τὴν ἐν πόλει
λαμπρότητα τεθαύμακεν, αἰσχυνέσθω τοῖς ἐλλείμασιν. ἀλλ᾽ ἔγωγε τὸ
μέχρι τῆς ἱερωσύνης, καὶ τιμῆς ἐνεφορήθην, καὶ ἀτιμίας οὐκ ἐγευσά-
μην. νυνὶ δὲ οὔτ᾽ ἂν ἡδέως τιμώμενος, οὔτε καταφρονούμενος ἄχθομαι.
οὐδέτερον γὰρ αὐτῶν ἔτι παρὰ τοῦ ποιοῦντος εἰς ἐμὲ δοκεῖ γίνεσθαι.
ἀλλ᾽ ἑκάτερον εἰς ἀναφορὰν τοῦ θεοῦ. διόπερ ὁ πάντα τολμῶν οὗτος
αὐτός, ὡς οὐδὲν οὔτε λέγων, οὔτε ποιῶν παρεκίνησεν, ἀρθεὶς ἀφ᾽ ἡμῶν, αὐ-
τῷ διακηρυττέσθω τῷ θεῷ. καὶ φωνὰς ἀφῆκεν πάντων συνεστώτων καὶ πε-
ριεστώτων λαῶν, ἃς αὐτίκα, τῆς πρὸς ἁπανταχοῦ γῆς ἐκκλησίας ἐπι-
στολῆς ἀναγινωσκομένης ἀκούσεσθε. τοιοῦτον γὰρ οὐδ᾽ εἰ φύσις ἀπαίδευ-
τος ἐπειλημμένη δυνάμεως. τῇ κεφαλῇ τὸν οὐρανὸν ἐξαράσσειν ἐπι

χειρὶ. ἔστω. δυνάσθω. μεγεθύσθω. τῇ φύσει. τοῦ καιροῦ. ἀποκτιννύτω. διδότω τῶν πολεμίων ὅντινα βούλεται. ἡμῖν δ' ἀπόχρη, μένουσιν ἐν τῇ τάξει, ἐφ' ἧς ἡμᾶς ἔταξεν ὁ θεὸς, ἀπηλλάχθαι μὲν τῆς κοινωνίας τῶν πονηρῶν. ἀπενύσθαι δὲ ἀκοὰς βλασφημοσύνης ἀλεγεινῆς. ἀπεγνῶσθαι δὲ προστασίας ἀδικουμένων, ἀπελελογισμένης τῷ δήμῳ διὰ τῆς μάτην ἐπιχειρίσεως. ὃ νοῦ μέγεθος ἔχοντος ἦν καὶ πρὸ πείρας ποιῆσαι. νυνὶ δὲ πεπεισμένα μὲν ὑμᾶς ἐκ τῶν πραγμάτων συμψήφους ποιήσασθαι, ὅτι πολιτικὴν ἀρετὴν ἱερωσύνῃ συνάπτειν, τὸ κλώθειν ἐστὶ τὰ ἀσύγκλωστα. ὁ πάλαι χρόνος ἤνεγκε τοὺς αὐτοὺς ἱερέας τε καὶ κριτάς. καὶ γὰρ αἰγύπτιοι καὶ τὸ ἑβραίων ἔθνος, χρόνον συχνὸν ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐβασιλεύθησαν. εἶτ' ἐπειδή μοι δοκεῖ τὸ θεῖον ἔργον ἀνθρωπίνως ἐπράττετο, διῴκισεν ὁ θεὸς τοὺς βίους. καὶ ὁ μὲν, ἱερός. ὁ δὲ, ἡγεμονικὸς ἀπεδείχθη. τοὺς μὲν γὰρ, εἰς ὕλην ἐπέστρεψε. τοὺς δὲ, συνέταξεν ἑαυτῷ. τετάχαται δὲ, οἱ μὲν, ἐν τοῖς πράγμασιν. ἡμεῖς δὲ ἐν εὐχαῖς εἶναι. τὸ δὲ καλὸν ἀπαιτεῖ παρ' ἀμφοῖν ὁ θεός. τί οὖν ἐπανάγεις. τί δὲ συνάπτειν πειρᾷ, τὰ κεχωρισμένα παρὰ τοῦ θεοῦ, ὃς οὐδὲ διοικεῖν ἡμᾶς, ἀλλὰ παραδιοικεῖν ἀξιοῖς. οὗ τί γένοιτ' ἂν ἀθλιώτερον. προστάτου σοι δεῖ; βάδιζε παρὰ τὸν ἐπιτροπεύοντα τῶν νόμων τῆς πολιτείας. τοῦ θεοῦ σοι τί δεῖ; ἴθι παρὰ τὸν ἱερέα τῆς πόλεως. οὐχ ὡς ἐνταῦθεν τὸ πάντως ἐπιτυχεῖν. ἀλλ' ὡς ἐγὼ προθυμήσομαι. ἂν δὲ ἐπιτρέπῃ τις ἠρεμεῖν, τάχα ποτὲ καὶ δυνήσομαι. ἅμα γὰρ ἀποστρέφεται τὴν ὕλην, καὶ πρὸς θεὸν ἐπιστρέφεται. θεωρία τέλος ἐστὶν ἱερωσύνης, μὴ ψευδομένης τὸ ὄνομα. θεωρία δὲ καὶ πρᾶξις, οὐκ ἀξιοῦσι συγγίνεσθαι. ὁρμὴ μὲν γὰρ, ὁρμὴ πράξεων. οὐδεμία δὲ ἀπαθής. ἀλλὰ δεῖ κενὴν εἶναι παθῶν τὴν ψυχὴν

τὴν μελ

τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι δοχεῖον θεοῦ. μὴ καθαρῷ γάρ φησι καθαροῦ ἐφάπτεσθαι, μὴ οὐ θεμιτὸν ᾖ. σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός. σχολῆς δὲ δεῖ μετὰ φιλοσοφίας ἱερατεύοντι. οὐ καταδικάζω τῶν ἐπισκόπων τοὺς ἐν τοῖς πράγμασιν. ἀλλ᾽ ἐμαυτὸν εἰδὼς μόλις εἰς θάτερον ἐξικνούμενον, ἄγαμαι τῶν δυναμένων ἑκάτερα. ἐμὴ δύναμις οὐκ ἔστι δυσὶ κυρίοις δουλεύειν. εἰ δ᾽ εἰσί τινες, οἳ μηδὲ ἀπὸ τῆς συγκαταβάσεως βλάπτονται, δύναιντο ἂν καὶ ἱερᾶσθαι, καὶ πόλεων προστατεῖν. ἀκτὶς ἡλίου κἂν ὁμιλήσῃ βορβόρῳ, μένει καθαρὰ καὶ ἀμόλυντος. ἐγὼ δὲ ταὐτὸ τοῦτο παθὼν, πηγῶν καὶ θαλάττης δεήσομαι. καὶ εἰ δυνατὸν ἦν ἀγγέλῳ, πλεῖν ἢ τριάκοντα ἐνιαυτοὺς συνανθρωπεύσαντι, μηδὲν ἀπολαῦσαι τῆς ὕλης κακὸν εἰς προσπάθειαν, τί ἔδει καταβῆναι τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. ἀλλ᾽ ἔστι περιουσία δυνάμεως, ὁμιλεῖν τοῖς χείροσι, μένειν ἐπὶ τῆς φύσεως, καὶ μηδένα τρόπον παθαίνεσθαι. τοῦτο θεοῦ μὲν ὕμνος ἐστίν. ἀνθρώπῳ δὲ παραίτησις γίνεται, διευλαβουμένῳ τῆς φύσεως αὐτοῦ τὴν ἀσθένειαν. κατὰ τούτους ὑμῖν ἐγὼ τοὺς ὅρους συνέσομαι. οὐ μὴν τό γε κείνων καιρούς, ἐμαυτὸν ἀφαιρήσομαι ὡς ὅταν δέῃ κατιόντα, κατιέναι. τουτέστι διὰ τῆς τυχούσης ἐπιστροφῆς, ἀγαθόν τι μέγα ποιεῖν. οὕτω καὶ ὁ θεὸς πολιτεύεται. τὸ προστετηκέναι δὲ ἐστὶ τὸ δεινόν. οὐ μέντοι θεοῦ φύσις ἀνέχεται, μήτε ὅστις ἑαυτὸν ἀπευθύνει πρὸς τὸν θεόν. εἰ γένομαι χρημάτων ἢ κτημάτων ἐπιμελής, εἰ σύνεστί μοι λογισμοὺς δεχομένῳ τῆς καθ᾽ ἡμέραν ἢ κατ᾽ ἔτος δαπάνης, εἶτα ἐν τοῖς ὑμετέροις τοῦ χρόνου φείδομαι, ἀλαζών εἰμι καὶ οὐκ ἀξιῶ συγγινώσκεσθαι. εἰ δὲ ἀμελήσας τῶν οἴκοι πρότερον, τῇ κατὰ νοῦν ἐνεργείᾳ συνέταξα τὴν ζωὴν, τί δεινὸν εἰ τὴν ἴσην ὑμᾶς ἀξιῶ. ἀλλ᾽ ἐπεὶ τούτοις ὑμᾶς οὐκ ἀρέ-

σκόμεν, ὡς ὄντων ἑτέρων οἳ δύνανται κατὰ ταὐτὸν ἐν ἀμφοῖν εὖ διαπονεῖσθαι, ἔξεστι βουλεύσασθαι τὸ λῷον τῇ τε πόλει καὶ ταῖς ἐκκλησίαις καὶ μοι. οὐκ ἐξομνύμαι τὴν ἱερωσύνην. μήποτε δυνηθείη πρὸς τοῦτον Ἀνδρόνικος. ἀλλ᾽ ὥσπερ οὖν φιλόσοφος ἐγενόμην δημόσιος, οὔτε θεατροσκοπίαις ἐπιθέμενος, οὐδὲ διδασκαλεῖον ἤνοιξα, καὶ οὐδὲν ἧττον ἦν τε καὶ εἴην φιλόσοφος, οὕτως οὐδὲ ἱερεὺς δημόσιος εἶναι βούλομαι. οὐχ ἅπαντες ἅπαντα δύνανται. ἐγὼ συγγενόμενος ἐμαυτῷ, καὶ διὰ τοῦ τῷ θεῷ, καταβὰς ἀπὸ θεωρίας, δύναμαι συνουσίας οὐκ ἀχαρίστους ποιεῖσθαι, πρὸς ἕνα ἢ δύο. καὶ οὐδὲ τούτους ἀπλαιοὺς, ἀλλ᾽ οἵτινές εἰσιν, ἢ φύσεως λαχόντες, ἢ ἀγωγῆς εὐτυχήσαντες, ὥστε μου τεθαυμακέναι πρὸ σώματος. ἀλλ᾽ ἢ διὰ πολλοῦ πραγμάτων ἁπτόμενος. μετὰ τῆς ἐμαυτοῦ ῥᾳστώνης, γενοίμην ἄν, τῷ καιρῷ χρήσιμος. καταχωννύμενος δὲ ὑπὸ πάντων, ἐμαυτοῦ ἐπιλήσμων εἰμὶ, καὶ τῶν πραγμάτων ζημίαν ποιῶ. οὐ γάρ ἐστι, μισοῦντα καλῶς τι ποιεῖν. ἀλλ᾽ ὁ μὴ πάσῃ τῇ γνώμῃ δεδογμένα ποιῶν, ἄθυμος ἔρχεται πρὸς τὴν πρᾶξιν ἧς προσήκειν δεῖ. ὅστις δὲ πρὸς μελαγχολὴν ἀνοικείως ἔχει, καὶ οὐκ ἔστιν ὅπως τῷ σχολάζοντι χρήσαιτο, αὐτὸ δὲ τὸ πᾶν ὅπερ ἐστὶ δημωφελέστατος αὐτὸς, πολυχωροτάτη ψυχὴ ταῖς ἁπάντων ἀρκοῦσα φροντίσιν, ὅστις ἐπειδὴ πέφυκεν οὕτω καὶ βούλεται, ὁ τοιοῦτος καὶ χαίρειν ἐνδείη ταῖς ἑλκούσαις αὐτὸν ἐφ᾽ ἑαυτὰς περιστάσεσιν. ὑποθέσεις γὰρ αὐτοῦ τῇ φύσει χαρίζονται. καὶ μέγιστον εἰς τὸ κατορθοῦν ἐφόδιον ἡ φιλία τοῦ πράγματος. ἐξαιρετέος οὖν ἅπασιν ὑμῖν ὁ λυσιτελέστερος αὐτός. καὶ αὐθαιρετέος ἡμῶν οἱ μόνοι μόλις σωζόμεθα. τί κεκράγατε. οὐ διότι μήπω γέγονεν, ἀξιοῦν ἐστι μηδὲ νῦν γενέσθαι. πολλὰ τῶν δεόντων ὁ χρόνος ἐξευρὼν καὶ διωρθώσατο. οὐχ ἅπαντα πρὸς παραδείγματα γίνεται. καὶ τῶν γινομένων ἕκαστον, ἀρχὴν ἔσχε. καὶ πρὶν γενέσθαι μήπω γινόμενον ἦν. ἀξιώτερόν ἐστι προτιμηθῆναι

τῆς συνηθείας τὸ χρήσιμον. ἡμεῖς ἀρχὴν δεῖ μὲν ἔθος βελτίονι. αὐθαιρετέος οὖν ἡμῶν, ἢ μεθ' ἡμῶν αἱρετέος. πάντως δὲ αἱρετέος ὁ αὐτὸς ὅστις ἂν ᾖ, πάντως ἐμοῦ τὰ πολιτικὰ μακρῷ φανεῖται σοφώτερος καὶ δυνήσεται τὰ δύστηνα ταυτανὶ ἃ, ὑπὲρ ὑμῶν διομιλεῖν καὶ μεταχειρίζεσθαι. οὐκοῦν εἰ μήπω δοκεῖ, τοῦτο μὲν, εἰσαῦθις ἀναθώμεθα. ἐξέσται γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ κατὰ μόνας καὶ μετ' ἀλλήλων βουλεύσασθαι. νυνὶ δὲ οἷς τὸ συνέδριον μετῆλθε, τὴν ἀνδρονίκου μανίαν ἀκούσατε.

α Πρὸς τοὺς ἐπισκόπους.

Ἀνδρόνικον τὸν βερονικέα τὸν κακῇ πενταπόλεως μοίρᾳ καὶ φύντα καὶ τραφέντα, καὶ αὐξηθέντα καὶ τὴν ἀρχὴν παρενεγκήσης αὐτὸν ὡρμησάμενον, μήτε ἡ γείτων τίς, μήτε καλείτω χριστιανόν. ἀλλ' ὡς ἀλιτήριος ὢν τοῦ θεοῦ, πάσης ἐκκλησίας ἀπεληλάσθω πανέστιος. οὐ διότι γέγονε πενταπόλεως ἐσχάτη πληγὴ, μετὰ σεισμόν. μετὰ ἀκρίδα. μετὰ λιμόν. μετὰ πῦρ. μετὰ πόλεμον, ἐπεξελθὼν ἀκριβῶς τοῖς ἐκείνων ἐγκαταλείμμασιν, ἄτοπα κολαστηρίων γένη καὶ σχήματα, πρῶτος εἰς τὴν χώραν εἰσενεγκὼν, εἰκὸς δὲ εἰπεῖν, ὅτι καὶ μόνος χρησάμενος δακτυλήθραν καὶ ποδοστράβην καὶ πιεστήριον καὶ ῥινολαβίδα καὶ ὠτάγραν καὶ χειλοστρόφιον, ὧν οἱ προλαβόντες τὴν πεῖράν τε καὶ τὴν θέαν καὶ τῷ πολέμῳ προαπολόμενοι, παρὰ τῶν κακῶς περισωθέντων ἐμακαρίσθησαν, ἀλλ' ὅτι πρῶτος παρ' ἡμῖν καὶ μόνος, ἔργῳ καὶ λόγῳ τὸν χριστὸν ἐβλασφήμησεν. ἔργῳ μὲν ἀφ' οὗ τῇ θύρᾳ τῆς ἐκκλησίας προσεπαττάλευσεν ἑαυτοῦ διατάγματα. τοῖς μὲν ὑπ' αὐτοῦ παρανομουμένοις, τῆς ἀσύλου τραπέζης ἀποκλείων τὴν ἱκετείαν. ἀνατεινόμενος τοῖς ἱερεῦσι τοῦ θεοῦ, ταῦτα, ἃ καὶ Φάλαρις ὁ ἀκραγαντῖνος, καὶ Κεφρὴν ὁ αἰγύπτιος, καὶ Σενναχηρεὶμ ὁ βαβυλώνιος ὤκνησεν ὁ πέμψας εἰς ἱερουσαλὴμ

τοὺς οὐκ εἰδότας ἐξεκίαξε τῷ θεῷ, ἐκείνην ἐγὼ τὴν ἡμέραν ἐνημοχεῖναι φημὶ τὸν δεύτερον σταυρὸν τοῦ θεοῦ. τὸν γὰρ ὀνειδισμὸν τοῦ χριστοῦ, τὸ λοίδορον ἐκεῖνο βιβλίον ἀπὸ τῆς ἱερᾶς θύρας ἐκρέμματο. καὶ τοῦτο ἐπεῖδεν ἥλιος καὶ ἀνέσχοντο ἄνθρωποι. οὐ Τιβερίου Κλαυδίου τῆς πολιτείας ἐπιτροπεύοντος, ἀφοῦ Πιλάτος ἐπὶ τὴν Ἰουδαίων ἡγεμονίαν ἐστάλη. ἀλλὰ τῆς εὐσεβοῦς Θεοδοσίου γενεᾶς τὰ σκῆπτρα Ῥωμαίων ἐχούσης, ἀφ᾽ ἧς, ἔλαθεν Ἀνδρόνικος ἑαυτῷ μνηστεύσας ἀρχήν, ὑπὸ τοῦ Πιλάτου φρονήματι. γέλως δὲ τοῖς πλείοσι τῶν ἑτεροδόξων τὰ γράμματα. καθάπερ Ἰουδαίοις τὰ παραγεγραμμένα σταυρῷ τοῦ χριστοῦ. καίτοι τὸ ἐπίγραμμα τοῦ σταυροῦ, γεγονὸς ἀπὸ γνώμης οὐκ εὐσεβοῦς, σεμνὸν δὲ ἐπὶ λέξεως, δι᾽ οὗ βασιλεὺς ὁ χριστὸς ἐκηρύττετο. ἐνταῦθα δὲ ἡ γλῶττα τῇ γνώμῃ συνέβαινε. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα τῶν πρώτων ἐστηλιτευμένων βαρύτερα. ἐπειδὴ γὰρ δή τινα κατ᾽ ἐχθροῦ πρόφασιν εὑράμενος, ἔχθρα δὲ δὴ αὐτοῖς, ὅτι γάμους ὁ μὲν ἐσπούδαζεν, ὁ δὲ ἐκώλυεν, ἐκείνοις αὐτὸν τοῖς ἀποτροπαίοις κολαστηρίοις ἠκίζετο, ἃ μὴ παραδοθείη τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου. μετὰ τοῦτο δ᾽ ὥσπερ ἤρξαντο, παύσονται καὶ γνώσονται τοῖς μεθ᾽ ἡμᾶς ἀκοὴ ταῦτα τῆς ἡγεμονίας Ἀνδρονίκου συνθήματα. ἐπειδὴ οὖν ἀνὴρ εὐγενής, τὴν ἀδικῶν, ἀλλὰ τυχὼν ἐπ᾽ αὐτοῖς κατετείνετο, καὶ ταῦτα τὸ τῆς μεσημβρίας ἔδρα τὸ σταθερώτατον, ἵν᾽ ὑπὸ μόνοις μάρτυσι τοῖς δημίοις ἀπόλοιτο, τὴν ἐκκλησίαν ἐνωχλημένην αὐτῷ συμπαθῆ, κατὰ ἄλλο μὲν οὐδέν, ὅτι δὲ μαθόντες, εὐθὺς ὡς εἴχομεν διεδράμομεν, ἐφ᾽ ᾧ παρακαθίζησαι καὶ συνδιενέγκαι τὴν συμφοράν, λυττᾷ πρὸς τὴν ἀκοήν, ἔτι ἐπίσκοπος ὢν ἐλεῆσαι τετόλμηκεν, ἄνθρωπον ἀπηχθημένον αὐτῷ. καὶ πολλὰ καὶ παράνομα νεανιευσάμενος,

σάμενος, τῷ θρασυτάτῳ τῶν ὑπηρετῶν θόαντος αὐτὸν ἐρεθίζον-
τος, ᾧ χρῆται πρὸς τὰς δημοσίας συμφορὰς ὀργάνῳ, πέρας ἐπέ-
θηκε τῇ μανίᾳ, τὴν ἄθεον ταύτην φωνὴν εἰπὼν, ὅτι μάτην ὑπὸ τὴν
ἐκκλησίαν ἤλπισε· καὶ οὐδεὶς ἂν ἐξαιρεθείη τῶν ἀνδρονίκου χει-
ρῶν, οὐδ᾽ ἂν εἴ τις τῶν ποδῶν κρατήσειεν αὐτοῦ τοῦ χριστοῦ. ταύτην
ἀπαιδεύτῳ γνώμῃ, τρὶς ἀνεφθέγξατο τὴν φωνήν. μεθ᾽ ἣν οὐ-
κέτι νουθετητέος ὁ ἄνθρωπος· ἀλλ᾽ ὥσπερ μέλος ἀνιάτως ἔχον ἀ-
ποκοπτέος ἡμῖν, ἵνα μὴ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τὸ ὑγιαῖνον συμφθείρῃ.
ὁ γὰρ μολυσμὸς, διαδόσιμος γίνεται, καὶ ὁ θίγων ἐναγοῦς, ἀπολαύει
τῆς προστροπῆς. δεῖ δὲ εἶναι καὶ γνώμῃ καὶ σώματι, καθαροὺς τῷ
θεῷ. ἐπὶ τούτοις, ἡ πτολεμαΐδος ἐκκλησία, τάδε πρὸς τὰς ἁπαν-
ταχοῦ τῆς ἑαυτῆς ἀδελφὰς διατάττεται· ἀνδρονίκῳ καὶ τοῖς αὐ-
τοῦ· θόαντι καὶ τοῖς αὐτοῦ, μηδὲν ἀνοιγνύσθω τέμενος τοῦ θεοῦ. ἅ-
πας αὐτοῖς ἱερὸς ἀποκεκλείσθω καὶ σηκὸς καὶ περίβολος. οὐκ ἔ-
στι τῷ διαβόλῳ μέρος ἐν παραδείσῳ. ὃς κἂν λάθῃ διαδὺς, ἐξε-
λαύνεται. παραινῶ μὲν οὖν καὶ ἰδιώτῃ παντὶ καὶ ἄρχοντι, μήτε ὁ-
μορόφιον αὐτοῖς, μήτε ὁμοτράπεζον γίνεσθαι. ἱερεῦσι δὲ διαφε-
ρόντως, οἳ μήτε ζῶντας αὐτοὺς προσεροῦσι. μήτε τελευτήσαντας,
συμπροπέμψουσιν. εἰ δέ τις ὡς μικροπολῖτιν ἀποσκυβαλίσει
τὴν ἐκκλησίαν, καὶ δέξεται τοὺς ἀποκηρύκτους αὐτῆς, ὡς οὐκ ἀ-
νάγκη τῇ πένητι πείθεσθαι, ἴστω σχίσας τὴν ἐκκλησίαν. ἣν μίαν ὁ
χριστὸς εἶναι βούλεται. ὁ δὲ τοιοῦτος, εἴτε λευίτης ἐστὶν, εἴτε πρεσβύ-
τερος, εἴτε ἐπίσκοπος, παρ᾽ ἡμῖν ἐν ἀνδρονίκου μοίρᾳ τετάξεται.
καὶ οὔτε ἐμβαλοῦμεν αὐτῷ δεξιὰν, οὔτε ἀπὸ τῆς αὐτῆς ποτὲ σιτησό-
μεθα. πολλοῦ δὲ δεήσομεν κοινωνῆσαι, τῆς ἀπορρήτου τελετῆς,
τοῖς ἐθελήσασιν ἔχειν μερίδα μετὰ ἀνδρονίκου καὶ θόαντος.

ωξ Δέδωκα τὴν ἐπιστολὴν ἣ καὶ φιλόσοφός ἐστι τὴν ψυχὴν ἀγαθὸς ῥήτωρ τὴν τέχνην. ἕως μὲν Ἀνύσιός τε παρῆν, καὶ τὸν τάπολις ἦν, ἔτι παρῆν μοι ταύτην ἐργάζεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὁ μετὰ σὲ χρόνος τοῖς πολεμίοις ἡμᾶς ἀποδόμενος, δεινῶν εἰρήνην ἐποίησεν, ἔγνωκε πλεῖν εἰς ἑτέραν ἀγοράν, ὅπου γλῶττα ὤνιος τὸ ῥητόρων ἀγώνιμον, τὸν ῥήτορα συνήθειμον ποιεῖ. μνήστευσον αὐτῷ φιλίαν ἀνδρός, λαχόντος ἄρχειν ἐθνῶν. καὶ ναὶ μὰ τὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σόν, ὃν αἰτήσεις τὴν χάριν, εἴσεταί σοι χάριν ὅταν ἐπανήκῃ μετὰ τὴν πεῖραν.

Αὐξεντίῳ.

α Ν γράψομαί σε φιλίας ἀδικουμένης, καὶ θεοῦ καὶ θείων ἀνδρῶν δικαζόντων, ἁπάσαις αἱρήσω. τίς γὰρ παρενθήκη σοι γέγονα τῆς πρὸς τὸν ἀδελφὸν δυσμενείας. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνος, οὐδὲ ἐμοὶ δοκοῦν, ἐπολιτεύετο κατὰ σαββατίου τοῦ μακαρίτη Φαύλῳ, Σὺ δὲ αὐτὸν λέγων οὐκ ἔπειθον, ἔτρεψας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν ὀργήν. καὶ ἐποίεις κακὸν ὅσον ἠδύνω. κἀγώ, τότε μὲν ἐξῆν, ἐδεξάμην τὴν πρόκλησιν τῆς διαφορᾶς. νυνὶ δὲ οὔτε ἔξεστιν, οὔτε βούλομαι. ἥ, τε μὲν ἡλικία καλῶς ποιοῦσα μαραίνει μοι τὸ φιλότιμον. καὶ ἱεροί φασι νόμοι κωλύουσιν. ἅμα δὲ ὑπομιμνήσκομαι καὶ κοινῶν τροφῶν καὶ παιδείας. καὶ τῆς ἐν Κύρῳ διατριβῆς, ἃ χρὴ νομίσαι τῶν σαββατίου δικῶν ἰσχυρότερα. ἄρχου δὲ φιλίας ἀγαθοῦ πράγματος. καὶ χαῖρε παρ᾽ ἐμοῦ ζημίαν ἡγουμένου τὸν χρόνον ὃν ἐσιωπήσαμεν, πῶς οἴει καὶ τότε δακνόμενος. ἀλλ᾽ ἐνεκαρτέρουν, ὡς οἷόν τε. τοιοῦτόν ἐστι τὸ διαφιλοτιμεῖσθαι κακόν.

Πυλαιμένει.

δ Ἄπιδα μεγάλην τῶν Αἰγυπτίων τοῦ χοίαν ὑπερβεβλῆσθαι στρωμνῇ, ἄγνοιαν αὐτὴν εἶναι καὶ μόνην στρωμνήν. Ἀστέριος ὁ ζωγράφος,

ἰδὼν,

ἰδών, ᾔτησε περὶ ἡμῶν ὁπηνίκα με πρὸ τῶν μεγάλων ἀρχείων
ἔδει καθεύδειν. ταύτην ὑπεσχόμην δεξιὰν, ἀπολείψειν αὐτῷ δῶρον·
οὐ παρὰ τὴν πρὸς τὴν θρακῶν χιόνα παραβαλλόμενον, τοιαῦτα χα-
ρίζεσθαι. νῦν οὖν ἐκπέμπω. τότε γὰρ οὐ κατέλιπον. σὺ δὲ δώσεις
αὐτῷ, μετὰ τῆς ἀπολογίας. ἧς αὐτὸς ἔσῃ μάρτυς ἂν ὑπομνησθῇς
τῶν καιρῶν. καὶ πρό του, καθ' οὓς ἀνεχώρουν τοῦ ἄστεος. ἔσειεν ὁ
θεὸς τὰς ἡμέρας πολλάκις. καὶ πρὸς ἱκετηρίας ἦσαν οἱ ἄνθρωποι
πρηνεῖς οἱ πλείους· τὸ γὰρ ἔδαφος ἐκραδαίνετο. ἐν ᾧ νομίσας ἐγὼ
τὴν θάλατταν τῆς γῆς ἀσφαλέστερον καὶ τὸ πέλαγος, κατατεί-
νω δρόμον ἐπὶ τὸν λιμένα, μηδενὶ λόγον δοὺς, ὅτι μὴ τῷ μακαρί-
τῃ Φωτίῳ, καὶ τοῦτον πόρρωθεν ἐγκραγὼν, καὶ τῇ χειρὶ σημήνας,
ὅτι οἰχήσομαι. ὁ δὲ, αὐρηλιανὸν φίλον ἄνδρα τὸν ὕπατον ἀφεὶς
ἀπροσαύδητον, ἀπολελόγηται περὶ τῶν αὐτῶν, πρὸς τὸν ἑταῖρον
ἀστέριον. τότε μὲν οὕτως ἐγένετο. εἰ δὲ μετὰ τὴν ἐμὴν ἐκεῖθεν ἀ-
ποδημίαν, τρίτον τουτονὶ στόλον ἡ ναῦς εἰς τὰ ἐπὶ θρᾴκης χωρία
στέλλεται, ἀλλὰ νῦν πρῶτον ὑπ' ἐμοῦ στέλλεται. νῦν οὖν ὅτε τὸ πρῶ-
τον ἔξεστιν, ἀποδίδωμι διὰ σοῦ τὸ χρέος. χάρισαι μοι τὸν ἄνθρωπον δε-
δυρῶν. τοὔνομα μὲν δὴ καὶ τὸ ἐπιτήδευμα, φθάνω δηλώσας. ἀλλὰ
δεῖ πλείω προσθεῖναι γνωρίσματα. γένοιτο γὰρ αὖτις, ὁ μώνυμος
καὶ ὁμότεχνος. χαλεπῶς δὲ ἅπαντα ταυτῷ συγκυρεῖ. ἀλλὰ γέ-
νοιτο γὰρ ἐν τῷ χρόνῳ, σύρος τὸ γένος. μέλας τὸ χρῶμα. τὸ πρόσω-
πον ἰσχνός. τὸ μέγεθος μέτριος. οἰκεῖ παρὰ τὴν βασιλικὴν οἰκίαν
οὐ τὴν δημοσίαν. ἀλλὰ τὴν κατόπιν αὐτῆς, ἥτις Ἀβλαβίου μὲν πρό-
τερον ἦν. νῦν δὲ Πλακιδίας ἐστὶ τῆς τοῖν βασιλέοιν ἀδελφῆς. εἰ δὲ μετῴ-
κησε, πυνόμενον γὰρ, σὺ δὲ, ἀλλὰ Μάρκον ζητήσεις φανερώτατον ἄν-
δρα, τὸν ἐκ τῆς ὑπάρχου τάξεως. οὗτος ὁ τότε τῆς συμμορίας

ἀρχῶν τῶν ταχυγράφων διὰ τὸν ἀστεῖον ἐχούσης. εὑρήσεις οὖν διὰ Μάρκου τὴν συμμορίαν. ἧς οὐκ ἦν ἀστεῖος ἔσχατος. ἀλλ᾽ ἐν αὐτοῖς τρίτος. ἢ τέταρτος. νυνὶ δὲ κἂν, πρῶτος ἂν εἴη. τούτῳ δώσεις τὴν ταχεῖαν ταύτην ἐπίδοσιν. καὶ πρὸς αὐτὸν ἐρεῖς, ἅττα ἡμεῖς περὶ τοῦ χρόνου πρὸς σέ. εἰ δὲ βούλει, καὶ τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν ἀναγνώσεις. σχολὴν γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος οὐ δίδωσι, τοῦ καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐπιστεῖλαι. εἶναι δὲ δικαίους, οὐδὲν ἴσως κωλύει. μήποτε τοσοῦτον δυνηθείη τὰ ὅπλα.

Τῷ ἡγεμόνι.

μ Ιαθὸς ἀρετῆς ἔπαινος. ὃν εἰσφέρομεν Μαρκελλίνῳ τῷ λαμπροτάτῳ. νῦν ὅτε πέπαυται τῆς ἀρχῆς. νῦν ὅτε σχολάζει κολακείας ἀπούσης ὑπόνοια. ὅστις παραλαβὼν πολεμουμένας τὰς πόλεις ἔξωθεν μὲν, ὑπὸ πλήθους καὶ μανίας βαρβαρικῆς, ἔνδοθεν δὲ ὑπὸ στρατιωτικῆς ἀταξίας καὶ τῆς τῶν ταξιάρχων πλεονεξίας, ὥσπερ θεὸς ἐπιφανεὶς, μάχῃ μὲν μιᾷ τοὺς πολεμίους, ἐπιμελείᾳ δὲ καθημερινῇ τοὺς ὑπηκόους σωφρονεστέρους ἐποίησε. καὶ παρεσκεύασεν ἐπ᾽ ἀμφοῖν τῶν δήμων, εἰρήνην ταῖς πόλεσιν. ὑπερεῖδε κερδῶν, ἃ δοκεῖν εἶναι νόμιμα πεποίηκεν ὁ θεός. οὐκ ἐπεβούλευσε πλούτῳ. πενίαν οὐχ ὕβρισε. τὰ πρὸς θεὸν εὐσεβής. τὰ πρὸς πολιτευομένους, δίκαιος. τὰ πρὸς δεομένους φιλάνθρωπος. διὰ τοῦτο φιλόσοφος ἱερεὺς ἐπαινῶν αὐτὸν, οὐκ αἰσχύνεται. παρ᾽ οὗ μηδεὶς εὕρετο μαρτυρίαν χάριτι δεδικασμένην. παρεῖναι μὲν οὖν ὑμῖν, καὶ τὸ δικαστήριον ἐβουλόμεθα. καὶ κοινῇ τε καθ᾽ ἕνα πολεμαίων ἕκαστος, αὐτῷ εἰσηνέγκαμεν ἄν, αὐτῷ τὸν δυνατὸν, εἰ μὴ τὸν δίκαιον ἔρανον. ὅτι λόγος ἔργου παραπλύτως ἥττων ἐστί. πάντως ἂν ἐγὼ δὲ τότε τοῦ κοινοῦ προηγόρευσα. ἐπεὶ δὲ τυγχάνω ὢν ὑπερόριος, ἐν γράμμασιν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν κατατιθέμεθα. οὐκ ἐνοχληθέντες. ἀλλ᾽ ἐνοχλήσαντες.

τῷ

Ἰωάννῃ.

χ Ῥῆσθαι δεῖ ταῖς τῶν δυνατῶν φιλίαις. οὐ καταχρῆσθαι. Τῷ αὐτῷ.

μ Ἡ αἴτει μεγάλα. ἵνα μὴ δυοῖν θάτερον, ἢ τυγχάνων λυπῇς, ἢ μὴ τυγχάνων λυπῇ.

Τῷ ἀδελφῷ.

ᾱ Μφω τοὺς Διονυσίους ἀπέστειλα. ἵνα τῶν βιβλίων, τὸ μὲν ἦς εἰληφώς. τὸ δ᾽ ἀπειληφώς. Θεοφίλῳ.

π Εὖσίν τινα πυθέσθαι σου προελόμενος, ὑπὲρ οὗ πεύσομαι, προαφηγήσασθαι βούλομαι. Ἀλέξανδρος ἀπὸ βουλῆς κυρηναῖος. ἔτι μειράκιον ὢν εἰς μοναδικὸν βίον ἐτέλεσε. τῇ δὲ ἡλικίᾳ συμπροϊούσης τῆς μοναδικῆς κατὰ τὸν βίον ἐνστάσεως, ἠξιώθη μὲν ἐκκλησιαστικῆς διακονίας. ἠξιώθη δέ του, πρεσβύτερος εἶναι. κατὰ δέ τινα χρείαν τῶν στρατοπέδων γενόμενος, καὶ Ἰωάννῃ τῷ μακαρίτῃ συστὰς, τιμᾶσθαι γὰρ παρ᾽ ἡμῶν ἡ μνήμη τοῦ τελευτήσαντος, ὅτι πᾶσα δυσμένεια τῷ βίῳ τούτῳ συναπτίθεται, τούτῳ συστὰς, πρὶν μὲν στασιασθῆναι τὰς ἐκκλησίας, ὑπὸ τῶν ἐκείνου χειρῶν ἐπίσκοπος ἀνεδείχθη τῆς βιθυνῶν βασινουπόλεως. συμβάσης δὲ τῆς διαφορᾶς, διέμεινε τῷ χειροτονήσαντι φίλος. καὶ γέγονε τῶν ἐκείνου στασιωτῶν. ἐπεὶ δὲ ἡ συνοδικὴ γνώμη κατίσχυσε, χρόνον μέν τινα συνέμεινεν ἡ στάσις. τί δ᾽ ἂν διηγοίμην εἰδότι, μᾶλλον δὲ αὐτῷ διῳκηκότι, τὰ περὶ τὰς γενομένας διαλλαγάς. ἐπεί τι καὶ βιβλίον ἀνέγνων σοφὸν, ὃ πρὸς τὸν μακάριον ἐμοὶ δοκεῖν Ἀττικὸν ἔγραψας, ἐνάγων αὐτὸν τῇ καταδοχῇ τῶν ἀνδρῶν. τὰ μὲν δὴ μέχρι τούτου, Ἀλεξάνδρῳ πρὸς τοὺς συναπεστάντας κοινά. ἴδιον δὲ, ἢ μετ᾽ ὀλίγον, ὅτι τοῦτο μὲν ἔτος ἤδη τρίτον διήκει, μετὰ τὴν ἀμνηστίαν καὶ τὰς διαλλαγάς. ὁ

γὰρ, οὐκ ἐβάδισε τὴν εὐθὺ Βιθυνίας, τῆς ἐκ τοῦ συλλαχούσης αὐτὸν καθέ-
δρας ἔλαβεν. μένει γὰρ παρ' ἡμῖν, ὥσπερ μηδὲν αὐτῷ διαφέρον, ἂν
καὶ τις ὡς ἰδιώτῃ προσφέρηται. ἐγὼ μὲν οὖν οὔτε πόρρωθεν ἐνετρά-
φην τοῖς νόμοις τοῖς ἱεροῖς, οὔτε ἤδη μοι καθήκει πολλὰ μεμαθηκέναι
περὶ ὧν οὔπω γεγονότι τοῦ καταλόγου. αἰσθάνομαι γὰρ γέροντας ἐνίους, οὐ
δ' αὐτοὺς μέντοι σαφὲς εἰδέναι προσποιουμένους, ἀποδεδειλιακό-
τας γὰρ μὴ λάθωσι πρός τινα κανόνα τῆς ἐκκλησίας προσκόψαντες,
καὶ διὰ τοῦτο παντάπασιν ἀπηνέστερον αὐτῷ προσενηνεγμένους, καὶ
ὑπὲρ ἀσαφοῦς ὑπονοίας ἀτιμίαν σαφῆ τοῦ ξένου κατασκεδάσαν-
τας, οἳ μηδὲ κοινῆς στέγης ἠνέσχοντο, οὔτε ἐμεμψάμην, οὔτε ἐμι-
μησάμην αὐτούς. οἶσθα οὖν ὅπως ἐποίησα περσεβασμιώτατε; εἰς ἐκ-
κλησίαν μὲν, οὐκ ἐδεξάμην αὐτόν. τοῦ δὲ τραπέζης ἱερᾶς ἐκοινώνησα.
οἴκοι γὰρ ἴσα καὶ τοῖς ἀναιτίοις ἐτίμησα. ὅστις ὁ τρόπος ἐστὶ ὧν τῶν ἐπι-
χωρίων ὁ νόμος. ὅταν τις αὐτῶν ἐφέσιος ἡμῖν γένηται, παντὶ παν-
τὸς ἔργου καὶ λόγου τιμὴν ἔχοντος ἐξιστάμεθα, φλυαρεῖν ἡγούμε-
νοι τοὺς δυσχεραίνοντας, ὅτι τὰ μὴ ἔξω τῆς πόλεως καταβάλλομεν δί-
καια. καίτοι διὰ τοῦτο τὰς ἁπάντων φροντίδας κατωμαδὸν ἀραι-
μένος φέρω. ἐπεὶ μόνος ὑπὲρ τῶν ἁπάντων ἀσχολοῦμαι σχολῆς. ἀλλ' ἐν
καλῷ μοι κείσεται παρὰ τοῦ θεοῦ, πλεονεκτεῖν μὲν πόνοις. μειονε-
κτεῖν γὰρ τιμῶν. καὶ τὸν Ἀλέξανδρον γὰρ τοῦτον, ὅταν μὲν εἰς ἐκκλησίαν
προΐω, βουλοίμην μὲν ἄν, μηδαμόθεν τῆς ἀγορᾶς ἰδεῖν. συμβὰν δὲ
ἰδεῖν, ἑτέρωσέ ποι τρέπω τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ εὐθὺς ἐπανθεῖ μοι
κατὰ τῆς παρειᾶς ἐρύθημα. ὑπερβάντα δὲ τὴν οἰκείαν αὐλὴν,
καὶ γενόμενον ὁμωρόφιον, ἅπασι τοῖς εἰκόσι τιμῶ. τί δήποτε τοῦτο ἀ-
σύμφωνός εἰμι πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. ἐν οὐδετέρῳ τῶν και-
ρῶν δεδογμένα ποιῶν. ἀλλὰ τὸ μὲν, εἴκω τῷ νόμῳ. τὸ δὲ, τῇ φύ-

σει

σει χαρίζομαι, ῥεπούσῃ πρὸς τὸ φιλάνθρωπον. καίτοι κἂν, ἀπεβιασάμην τὴν φύσιν, εἴτι σαφὲς ἠπιστάμην ὑπὲρ τοῦ νόμου. αὐτὸ δὴ τοῦτό ἐστι τὸ ἐρώτημα, πρὸς ὃ δεῖ τὴν αὐθεντίαν τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς ἀποκρίνασθαι ἁπλῶς καὶ σαφῶς καὶ ἅπερ πυνθάνομαι. Ἀλέξανδρον ἐπίσκοπον χρὴ νομίζειν ἢ μή.

Τῷ αὐτῷ.

ε Ἐγὼ καὶ βούλομαι τὰ ἀναγκαῖα μοι θεῖα, νόμον ἡγεῖσθαι, πᾶν ὅτι ἂν ἐκεῖνος ὁ θρόνος θεσπίσῃ. διὰ τοῦτο καὶ πένθιμον ἀσχολίαν παραιτησάμενος, τὸ νοσοκομούμενον ἔτι τὸ σῶμα πρὸς τοὺς πόνους ἐκβιασάμενος, καὶ διοδεύσας τὴν ὕποπτον, ὡς αὐτόπτου, ἣν διετείχισεν ὅπλα πολέμια, γέγονα κατὰ Παλαιβίσκαν τε καὶ Ὕδρακα. κῶμαι δὲ αὗται Πενταπόλεως· καὶ τῆς διψηρᾶς Λιβύης αὐτὰ τὰ μεθόρια· ἐν αἷς τόν, τε δῆμον ἐκκλησίασα· καὶ γράμματα, τὰ μὲν, ἀναγνούς, τὰ δέ, ἀποδούς, τὰ μὲν γὰρ ἦν πρὸς αὐτούς, τὰ δέ, περὶ αὐτῶν πρὸς ἐμέ, καὶ λόγους διεξελθὼν ἐπιτηδείους εἰς ἀρχαιρεσίαν εἰς τὸ καὶ πεῖσαι, καὶ εἰ προχωροίη βιάσασθαι προθέσθαι τὴν περὶ ἐπισκόπου σκέψιν, οὐκ ἐξενίκησα τοῦ δήμου τὴν περὶ τὸν εὐλαβέστατον Παῦλον σπουδήν. ἀξιῶ πιστεύεσθαι παρὰ πατρός. οὐκ ἦν μοι βουλομένῳ μάτην δεδραμηκέναι. πολλὰ τιμῶντί με τῷ δήμῳ προσέκοψα. τοὺς φανερωτάτους αὐτῶν, εἴτις ἀνέκραγε μεῖζον, εἴτις δράμενος κρηπῖδος καὶ ἐπαναβὰς αὐτῇ, καὶ προήγορος ἠξίωσεν εἶναι καὶ λόγον ἀπέτεινεν, ὡς ὠνίους ὡς συνωμότας, ὑπηρετῶν χερσὶ παραδιδούς, ἐκκυλισθῆναι τῆς ἐκκλησίας ὠθουμένους, προσέταξα. συγχυθέντα δὲ αὖθις, καὶ πολλάκις ἀναλαβών τε καὶ καταστήσας τὸν δῆμον, διὰ πάσης ἦλθον ἐν λόγοις ὁδοῦ,

τὸν ἀρχιερατικὸν ἐκεῖνον θρόνον ἀποσεμνύνων, καὶ πείθων
ὅτι διὰ τῆς εἰς ὑμᾶς ἀθετήσεως καὶ τιμῆς, ὁ θεὸς ἀθετεῖται δὴ καὶ τιμᾶ-
ται. οἱ δὲ, εὐφήμῳ τε φωνῇ τὸ μακάριον ὄνομα τῆς σῆς θεοσεβείας
ἐπεκαλέσαντο, καὶ προσπεσόντες, ἱκέτευον ὡς πρὸς παρόντα τὰς ἐκ-
βοήσεις καὶ τὰς ὀλοφύρσεις ποιούμενοι· τὸ μὲν οὖν τῶν ἀνδρῶν, εἰ
καὶ πέρα προσδοκίας, ἀλλ' ἔλαττον ἦν· αἱ δὲ γυναῖκες, πρᾶγμα
δυσμεταχείριστον· χεῖρας αἴρουσαι· βρέφη προτείνουσαι· καὶ μύ-
ουσαι τοὺς ὀφθαλμούς, ἵνα μὴ εἰς ἔρημον τοῦ συνήθους προστάτου
τὸν θρόνον ἐνατενίσειεν, μικροῦ ἐδέησαν τοὺς τἀναντία πολιτευο-
μένους ἡμᾶς, εἰς πάθος παραπλήσιον ἐκκαλέσασθαι. ὅπερ ἵνα
μὴ πάθω, φοβηθεὶς, ᾐσθανόμην γὰρ ἀγόμενος, ἔλυσα τὴν ἐκκλη-
σίαν. καὶ εἰς τετάρτην ἥκειν ἐπήγγελλα ἐπαρασάμενος τὰς παλαμ-
ναιοτάτας ἀράς, εἴτις ἐμμίσθως, εἴτις κατὰ χρείαν, ἢ χάριν ἢ ὅλως,
ἰδίᾳ τι διαφέρον αὐτῷ φθέγξαιτό τι τῶν ἡκόντων εἰς τὴν τῆς ἐκ-
κλησίας παρακοήν. ἧκεν ἡ κυρία. καὶ ὁ δῆμος παρῆν, πάλιν ἐν-
στάτης καὶ ἐναγώνιος, ὃς οὐδὲ περιέμεινε πεῦσιν. ἀλλ' εὐθὺς ἦν ἅ-
παντα κυκεὼν φωνῆς παμμιγὴς, ὑπὸ τοῦ λίαν ἐνηχεῖν ταῖς ἀ-
κοαῖς, ἀδιάκριτος. κατασιγαζόντων δὲ τῶν ἱεροκηρύκων, εἰς
θρῆνον αὐτοῖς ἀπετελεύτησεν ἡ βοή. καὶ ἦν ἄκουσμα σκυθρωπόν.
ἀνδρῶν οἰμωγαί. γυναικῶν ὀλολυγαί. παίδων ὀλοφυρμοί. ὁ μὲν,
ἔφη πατέρα ποθεῖν. ὁ δὲ, ἀδελφόν. οὕτως ἐμερίζετο ταῖς ἡλικί-
αις τὰ τῆς συγγενείας ὀνόματα. ἐμοῦ δέ τι μεταξὺ λέγειν ἐπιχει-
ροῦντος, ἀναδείκνυται γραμμάτιον ἐκ μέσου τοῦ πλήθους. καὶ
ἐνδέχεταί τις εἰς κοινὸν αὐτὸ πᾶσιν ἀναγνωσθῆναι. τὸ δὲ, ἦν ἐνορ-
κισμὸς πρὸς ἐμὲ παύσασθαι σὺν μιᾷ τοῦ πλήθους ἀποπειρώμε-
νον. καὶ ἀναθέσθαι τὸ σκέμμα, μέχρις ἂν αὐτοῖς δὴ δηλωθῇ πρὸς

τὴν

τὴν μακαριωτάτην σὺν κεφαλὴν ὑπὲρ τούτου ψήφισμα πέμ-
ψαι καὶ πρεσβευτήν. μᾶλλον δὲ ἐμοῦ κατεδέοντο κινήσασθαι, συν-
ηγορίαν ἐν γράμμασιν ἅπερ ἐδιδάχθην διδάσκοντα. ἐλέγετο
τοίνυν καὶ ἐν συνεδρίῳ παρὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ δημοσίᾳ πα-
ρὰ τοῦ πλήθους, καὶ τὸ γραμματεῖον αὐτὰ ταῦτα καθέκαστον διε-
ξῄει, πάτριον εἶναι καὶ ἀποστολικὸν, ἐρυθειτίδας εἶναι καὶ ταύτας
τὰς ἐκκλησίας. ἀποστασιάσαι δὲ αὐτὰς πρὸς ὠρίωνα τὸν μακάρι-
ον, πορρωτέρω τε ὄντα πρεσβύτην, καὶ αἰτίαν ἔχοντα, πραότα-
τον εἶναι. τοῦτο γὰρ ἤδη καὶ λοιδόρημα γέγονεν ὑπὸ τῶν ἀξιούντων ἱε-
ρωμένων προστάτην εἶναι τοὺς ἀνθρώπους καὶ πολυπράγμονα. καὶ
ἐπειδὴ παρέτεινε ζῶν, οὐκ ἀνασχέσθαι περιμεῖναι τοῦ δικαίου τὴν
τελευτήν. ἀλλὰ προβαλέσθαι τὸν μακαρίτην Σιδήριον. ἐδόκει
γὰρ οὗτος νέος τε εἶναι. καὶ πρακτικὸς ἀνὴρ ἀπὸ τῆς παρὰ βασιλεῖ βα-
λεντι στρατείας. ἥκων κατὰ χρείαν ἀγρῶν αὐτῆθι ὄντων ἐπιμελείας
οἷος ἐχθρούς τε κακῶσαι. καὶ φίλους ὀνῆσαι. τότε δὲ καὶ ἐκράτει, τὰ
τῶν αἱρέσεων. πλῆθος γὰρ περιῆσαν. καὶ καιρὸν εἶχεν ἡ δεινότης, ὄργα-
νον οὖσα φρονήσεως. τοῦτον ἕνα καὶ μόνον ἀποδεδεῖχθαι παλαιβι-
σκῆς ἐπίσκοπον. ἀλλ' οὐδὲ τοῦτον ἐνθέσμως. ἐκθέσμως μὲν οὖν, ὅ-
σα γε τῶν γερόντων ἠκούσαμεν, εἰ μήτε ἐν ἀλεξανδρείᾳ κατέστη, μή-
τε παρὰ τριῶν ἐνθάδε, καὶ εἰ τὸ σύνθημα τῆς χειροτονίας ἐκεῖθεν ἐ-
δέδοτο. μόνον γάρ φασι δὴ τὸν μακάριον Φίλωνα, θαρσῆσαι τὴν τοῦ
συνιερέως ἀνάρρησιν. Φίλων ἐγένετο κυρηναῖος, ἔτι παλαιότερος
ὁ τοῦ νεωτέρου θεῖός τε καὶ ὁμώνυμος. τὰ μὲν ἄλλα, ὁποῖον ἂν γέ-
νοιτο παίδευμα τοῦ χριστοῦ. τὰ δὲ εἰς τὸ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι, θαρραλε-
ώτερος μᾶλλον, ἢ νομιμώτερος. ἀλλὰ γὰρ αἰτοῦμαι συγγνώμην,
ἐπὶ τῷ λόγῳ τὴν ἱερὰν τοῦ πρεσβύτου ψυχήν. τοῦτον ἥκοντα μό-

ρον ἀποδεῖξαι τε καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθίσαι τὸν μακαρίτην σι-
δήριον. ἀλλ' ἀναγκαῖα γὰρ ἐν καιροῖς ἀπαρρησιάστοις τὴν ἀκρί-
βειαν παραβαίνεσθαι. διὰ τοῦτο τὸν πάμμεγαν Ἀθανάσιον συγ
χωρῆσαι τε τῷ καιρῷ. καὶ μετ' οὐ πολὺ δεῆσαν ἐν Πτολεμαΐδι τὸν
ἐνόντα σμικρὸν ἔτι τῆς ὀρθοδοξίας σπινθῆρα θάλψαι τε καὶ ἐπὶ
πλέον ἐξάψαι, τὸν ἄνδρα τοῦτον ὡς μείζοσι πράγμασιν ἐπιτή-
δειον, ἐκεῖ διαβῆναι κελεῦσαι, τὴν μητρόπολιν ἐκκλησίαν ἐπι-
τροπεύσοντα. γῆρας δὲ αὐτὸν εἰς τὰς κωμήτιδας ἐπανήγαγεν.
οὗ καταλύσαντος, οὐκ ἔσχε διάδοχον, ὃς οὐδὲ αὐτὸς ὑπῆλθεν ἑτέρου
διαδοχήν. παλαίσβισκα δὲ ὁ ὕδραξ, εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἐπα-
χθήσασαι. καὶ πρὸς τὸν ἐρυθρὸν ἀνελήφθησαν, δόγματι φασὶ τῆς σε-
βασμίας σου κεφαλῆς. καὶ τούτω δὴ μάλιστα πάντων ἐνέκειν-
το. τῷ μὴ δεῖν ἀθετεῖσθαι τὸν παρὰ σοῦ θρονισμόν. γράμματα
μὲν οὖν, ᾔτησα αὐτούς, οὐκ εἶχον ἀποδεικνύναι. ἐπισκόπους ἢ τῶν συνέ-
δρων αὐ ἴσασιν μάρτυρας. οὗτοι δὲ ἔφασαν, ἐπιστολῇ πειθαρ-
χοῦντες ἐκεῖθεν ἡκούσῃ, πεῦσιν περὶ Παύλου προτεῖναι τῷ δήμῳ.
καὶ δόξαν ἅπασιν ἐπίσκοπον ἔχειν, ἀνενέγκαι περὶ αὐτοῦ. τοὺς δὲ
θρονιστὰς ἑτέρους γίνεσθαι. καὶ ἔμοι δίδως εἰπεῖν, περισεβασμιώ-
τατε, ἐκεῖνος ἦν ὄντως ὁ καιρὸς ὁ τῆς σκέψεως. τὸ γὰρ ἀφε-
λέσθαι, τοῦ μὴ χαρίσασθαι λυπηρότερον. ἀλλὰ κρατείτω ὁ νῦν
ὅτι ἂν δόξῃ τῇ πατρικῇ σου κεφαλῇ. εἰ γὰρ τὸ δόξαν τότε, δί-
καιον αὐτοῖς γέγονε, καὶ τοῦτο προΐσχονται, τὸ μηκέτι δοκεῖν, τὸ δί-
καιον μετατίθησιν. ὥσθ' ὅτι ἂν γνῷς, τοῦτο τῷ πλήθει δίκαιον ἠνέ-
χθη. ἀκοὴ δὲ ζωὴ καὶ θάνατος ἡ ὑπακοή. διόπερ οὐκ ἀνταίρουσι χεῖ-
ρας. ἀγροικοτέλεσι μὴ γενέσθαι ζῶντος αὐτοῖς ἔτι τοῦ πατρὸς, ὀρφα-
νοί. οὕτω δὲ τῇ λέξει λέγουσι. καὶ γὰρ τὸν νεανίσκον οὐκ οἶδα ὅπῃ παρ' οὐ

ἐπαινέσαι

ἐπαιρέσαιμ' ἂν τῆς παρὰ πάντων εὐνοίας, ἢ μακαρίσαιμι. ἢ γὰρ τέχνης γε καὶ δυνάμεως, ἢ χάριτος θείας, οὕτω τοὺς ἀνθρώπους ἐξομαλίσαι καὶ καταδημαγωγῆσαι τὸ πλῆθος, ὥστε τὸν χωρὶς αὐτοῦ βίον, ἀβίωτον ἅπασιν εἶναι. διὸ δόξης μὲν, περὶ αὐτῶν τῇ φιλανθρώπῳ σου φύσει φιλανθρωπότερα. ἐμοὶ δὲ ἐπανιτέον εἰς ἄστυ. κἀκεῖ περιμένω τοῦ κηκτέου τὸ σύνθημα. ἃ δ' οὖν ἐν ταῖς τέτρασιν ἡμέραις διῳκησάμην, ἅ σ' ἐν τοῖς τῇδε τόποις διέγραψα, τούτων οὐκ ἀγνοήσεις, ὅν τινα τρόπον ἕκαστον εὕρετο. καὶ μὴ θαυμάσῃς εἴ ποτε τὸν αὐτὸν εὖ τε καὶ κακῶς εἰπεῖν μοι συμβαίη. οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἑκάτερα. τὰ πράγματα δὲ ἐπαινεῖται καὶ ψέγεται. στάσις ἐν τοῖς κατὰ Χριστὸν ἀδελφοῖς, καλὸν μὲν εἰ μηδέποτε φύοιτο. φυεῖσα δὲ καλὸν εἰ μετὰ μικρὸν παύοιτο. δι' αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ γράμματι καταπεμφθέντι πειθόμενος, διαιτᾶν ἠνεσχόμην. καὶ δέδωκα τὰς ἀκοὰς ἀμφισβητήσει τοιᾷδε. ἐν Ὑδράκει τῇ κώμῃ, χωρίον ἐστί. καὶ τῆς κώμης αὐτὸ τὸ μετεωρότατον. ὃ πάλαι μὲν ἦν φρούριον ἐρυμνότατον. κατασείσαντος δὲ τοῦ θεοῦ γέγονεν ἐκλελειμμένον ἐρείπιον. τέως μὲν οὖν ὀλίγοις τισὶ τῶν ἑαυτοῦ μερῶν, εἰς ἑκατέρας χρείας διεσχημάτιστο. οἱ δὲ παρόντες τοῦτο τῶν πολεμίων καιροὶ, διότι δύναιτ' ἂν ἐκτειχισθῆναι, καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν χρείαν ἐπανελθεῖν, τοῦ παντὸς ἄξιον αὐτὸ τοῖς κεκτημένοις παρέχουσι. τοῦτο τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, ἤδη δὲ καὶ ἁγίοις, τοῖς εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις Διοσκόρῳ καὶ Παύλῳ τὸ περιμάχητον ἦν. ἐν αἰτίᾳ γὰρ ἐπεποίητο τὸν Ἐρυθρίτην ὁ Δαρδανίτης ὡς βέλτιστα σκέψασθαι, ὅπως ἂν τὸ μὴ προσῆκον περιποιήσαιτο. καθοσιώσαντα μὲν τῷ θεῷ τόπον ἀγοράσιον, ἁρπάσαντα δὲ οὕτω τὴν τῆς εὐσεβείας ὑπόθεσιν, ἤδη χρεῖ εἰ βιαίᾳ προσῆναι τοῦ πανουργήματος. πρὸς ταῦτα ὁ εὐλαβέστατος Παῦλος ἐπεχείρησε μὲν ἀντιλογίας κομίσαι τινὰς, ὅτι τε προκατεσχήκοι τὸν λόφον, καὶ ἐκκλησίας παλαίτερον ἀπεδέδεικτο.

πρὶν τὸν εὐλαβέστατον Διόσκορον ἀποδειχθῆναι τοῦ χωρίου διαπό-
την. ἀλλὰ αὖ μὴ μαλακώτερόν τις ἅπτηται τῆς ζητήσεως, τάχα
τἀληθὲς εὔδηλον γίνεται. ὥσπερ οὖν ἅπαν τοῦτο περίφημον ἔωλον.
τὸ δὲ ἐν ἐπιδρομῇ ποτε πολεμίων εἰκὸς συμφυγόντας ἀνθρώπους, εὔ
ξασθαι τἀναγκαῖα, τοῦτο τὸν τόπον οὐ καθιεροῖ. ἢ πάντα μὲν ὄρη.
πᾶσαι δὲ φάραγγες, ἐκκλησίαι. καὶ οὐδὲν ὅτι φρούριον ἐκ φόβου
τὸ δημόσιον εἶναι. ἐν οἷς ἅπασιν ὅταν οἱ πολέμιοι προνομεύσωσιν, εὐ
χαὶ καὶ μοναστήρια γίνονται. οἰκίαι δὲ ὅσαι κατὰ τοὺς ἀθέους τῶν ἐξ
ἀρείου καιρούς, εὐχὰς ἐδέξαντο καὶ μυστήρια. ἀλλ᾽ οὐδὲν ἧττόν εἰσιν
ἰδιώτιδες. φυγὴ γὰρ κἀκεῖνο. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι πολέμιοι. ἀλλ᾽ ἔξω τὸν και
ρὸν ἐζήτουν, τῆς καθιδρύσεως, εἰ παραδιδόντων, εἰ παρασυγχωρούν
των τῶν κυρίων ἐγίνετο. ἀπεδείχθη λαμπρῶς ἅπαντα τἀναν-
τία. τῶν ἐπισκόπων ὁ μὲν, ᾔτει λαβεῖν. ὁ δὲ, οὐκ ἐδίδου κύριος
ὤν. τέλος ὁ μὲν, ᾤχετο τὰς κλεῖς ἔχων. ὁ δὲ, ἀνοίγνυσι καὶ τράπε
ζαν εἰς φορητὰς καθιεροῖ μικρὸν οἰκίσκον, ἐν λόφῳ πλατεῖ. ἀλ
λοῦ γάρ ἐστι περιττότερον ὤν τὸν οἰκίσκον, εἰ μὴ διόλου κλήρου τοῦ πλα
τέος. ὥστε τέχνη τις ἦν· ἐφ᾽ ὧ τὸν λόφον περιτειχίσασθαι. ἐδόκει δέ μοι τὸ
πρᾶγμα δεινὸν εἶναι. καὶ πέρα δεινοῦ, καὶ ἀγανακτητέον, ὁμοῦ μὲν ὑ-
πὲρ τῶν νόμων τῶν ἱερῶν, ὁμοῦ δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς πολιτείας. συγχυ
θῆναι γὰρ ἅμα πάντα, τοῦτο μὲν, εἰ τρόπος καὶ νόμος ἐπινοηθείη δη-
μεύσεως. τοῦτο δὲ, εἰ διὰ τῶν παραπεσόντων τὰ ἐναγίσματα κείνοιτο. εὐ
χὴ καὶ τράπεζα καὶ καταπέτασμα μυστικὸν, ἐφόδου βιαίας ὄργανα.
καὶ περὶ τούτων ἤδη καὶ ἐν ἄστει διέγνωστο. καὶ συνέτυχε δὲ οὕτως, ὥστε περὶ ὀ
λίγου; ἅπαντας ἐπισκόπους ἐν τῇ πτολεμαΐδι ποτὲ συνδεδραμη-
κέναι κατά τινα σκέψιν πολιτικήν. ἀκροώμενοι δὲ, τὴν μὲν πρᾶξιν ἐ-
μίσουν. τὴν δὲ μετάστασιν ὤκνουν. ἐγὼ δὲ τὴν δεισιδαιμονίαν ἀξιῶ

διαστέλλειν

διεστάλθαι ἀπὸ τῆς εὐσεβείας. κακία γάρ ἐστιν, ἀρετῆς προσωπεῖ-
ον περικειμένη. ἣν φιλοσοφία τὸ τρίτον εἶναι τῆς ἀθεΐας εἶδος ἐφώ-
ρασεν. οὐδὲν οὖν ἱερὸν οὐδὲ ὅσιον ἥγημαι, τὸ μὴ δικαίως τε καὶ ὁσίως γι-
νόμενον. οὐκοῦν ἐπιτήδειοι πεφρικέναι τὴν λεγομένην καθαίρεσιν.
οὐ γάρ ἐστι τῶν χριστιανῶν, ὥσπερ ἐπάναγκες εἶναι τοῖς δὲ τοῖς τελεσι-
κοῖς ὕλαις τε καὶ φωναῖς, ὥσπερ ὁλκοῖς τισὶν φυσικοῖς ἀκολουθῆσαι
τὸ θεῖον, ὅπερ ἂν πάθοι πνεῦμα ἐγκόσμιον· ἀλλ᾽ ὥστε περιεῖναι τοῖς ἀ-
παθέσι καὶ τοῖς οἰκείοις τοῦ θεοῦ διαθέσεσιν. ὅπου δ᾽ ὀργὴ καὶ θυμὸς
ἀγνώμων, καὶ δύσει πάθος ἡγεῖται τῆς πράξεως, πῶς ἐκεῖ τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον παραγίνεται. ὧν ἐπεισελθόντων, καὶ συμβῆ προενῳκηκὸς
ἐξοικίζεται. ἐγὼ μὲν οὖν εἶχον ὡς ἀποφανούμενος τὴν μετάθεσιν. ὁ δὲ,
καὶ ἐξηλέγχετο, καὶ πρότερον ὑπεσχημένος αὐτὴν ὅρκου τὴν ὑπόσχεσιν βε-
βαιώσας, τούτου λαβόμενος ἀσμένως, ἤδη τὴν ἀπόφασιν ἀπεδίδρα-
σκεν. ἀλλ᾽ ἐκεῖνον μὲν αὐτὸν ἀπέφαινον ἑαυτοῦ δικαστὴν, καὶ τὸν οἰκεῖον
ὅρον ἐκβιβάζειν ἠνάγκαζον. ἀνατιθεμένου δὲ καὶ διατρίβοντος, ἐπεὶ
δὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἕνεκα σκέψεως αὐτόθι παρεγινόμην, ἐδίκα-
σεν ἐπιβαλεῖν τὰς ὄψεις τῷ τόπῳ, καὶ ἐπιδιαγνῶναι τὰ τῆς ὑποθέσε-
ως. καὶ πάλιν περιῆν ὅμιλος ἐπισκόπων ἐκ τῆς περιοικίδος, ἀλλ᾽ οὐ
κατὰ τὴν ἄλλην χρείαν συνειλεγμένων. ἐφ᾽ ὧν ἁπάντων καὶ ἐμοῦ, οἵ τε ὅ-
ροι δεδείκνυντο. τὴν τοῦ δαρδανίτου μεθόδου σαφῶς ἀποτεμνόμε-
νοι, καὶ μαρτυρία γερόντων, καὶ συγκαταθέσεις τῶν τέως ἀντιλεγόντων,
τὸν εὐλαβέστατον διόσκορον, τοῦ χωρίου δεσπότην ἀπέφηναν.
ἐγκειμένου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ διοσκόρου, γέγονεν ἀνάγκη καὶ τὸ γραμμα-
τεῖον τὸ λοίδορον εἰς κοινὸν ἅπασιν ἀναγνωσθῆναι, ὃ πρὸς τὴν ἁγι-
ότητα τὴν σὴν, ὁ εὐλαβέστατος Παῦλος ἐπεποίηκεν ἐν ἐπιστολῆς
εἴδει, κωμῳδίαν ποιῶν τὸν ἀδελφὸν ἀνασεσυρμένην καὶ πλημμελῆ.

ἀφ' ἧς αἰσχύνεσθαι πέφυκεν, οὐ τῷ κακῶς ἀκούσαντι, τῷ δὲ κακῶς ἀ-
γορεύσαντι. ἀλλ' ἔστιν ἄρα καὶ τοῦτο δεύτερον ἀγαθὸν, τὸ αἰσχύνε-
σθαι. τὸ μὲν γὰρ ἀναμάρτητον, θείας ἄντικρυς ἢ καὶ μοίρας τῆς
φύσεως. τὸ δὲ ἐπὶ τοῖς οὐκ εὖ γιγνομένοις ἐρύθημα, σωφροσύνης τις
ἂν ἀπεφήνατο. ἅπερ ὑποστὰς, ἐπὶ τοῦ παρόντος πράγματος ὁ εὐ-
λαβέστατος Παῦλος, ἀπάσης ῥητορείας ἰσχυροτέραν ἀπέφηνε τὴν
τῆς οἰκείας γνώμης μετάνοιαν. τὸ γὰρ ὁμολογῆσαι τε ἁμαρτεῖν, καὶ
φανῆναι τὴν αἰσχρὰν λύπην τὴν ὡς ἐπὶ κακοῖς αὐθαιρέτοις λυ-
πούμενον, πάντας ἡμᾶς εὔνους αὐτῷ καὶ συνδιατιθεμένους πα-
ρέσχετο. καὶ τὸ μὲν ἡμέτερον, θαυμαστόν. ἀλλ' ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκο-
πος Διόσκορος, ἐπειδὴ τὸν τέως διαφιλοτιμούμενον ταπεινότε-
ρον ἐθεάσατο, τῇ ψήφῳ κρατῶν, ἡττήθη τῇ γνώμῃ. καὶ γέγονεν ἐ-
πὶ τῷ εὐλαβεστάτῳ Παύλῳ, ποιεῖν ὁπότερα βούλοιτο κατασχεῖν.
ἢ παραδοῦναι τὸν λόφον τοῦ θαυμαστοῦ Διοσκόρου, πολλαῖς ἐνδιδόν-
τος αἱρέσεσιν, ὧν οὐδεμιᾶς ἂν ἀκολουθῶν πρὸ τῆς ἐκείνου μετανοίας
ἠνέσχετο. καὶ γὰρ ἀποδόσθαι μόνον τὸν λόφον, καὶ ἀμοιβὴν δοῦναι
πᾶν ἅμα τὸ κτῆμα, καὶ ἄλλα πολλὰ προσεξεῦρεν, ἐπιδαψιλευό-
μενος αὐτῷ πόρους, ἀφ' ὧν αὖθις προλήψεται χαρίσαιτο. ὁ δὲ, ταῦτα
μὲν ὤκνησε. ἠξίου δὲ ὑπεισελθεῖν αὐτὸς τὴν εἰς τὸν ἀδελφὸν Διόσκο-
ρον γενομένην ὠνὴν, καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς αὐτίκα καταστῆναι, δεσπό-
της τοῦ κτήματος. ἐγένετο πρὸς τῷ λόφῳ καὶ τῶν ἀμπελώνων
καὶ τῶν ἐλαιώνων ἐγκρατής. τῷ δὲ, ἡ μεγαλοφροσύνη κτῆμα ἀν-
τὶ κτήματος, μεῖζον αὐτῷ πλάτους περιγέγονε. κοινὸν ἀμφοῖν ἀ-
γαθὸν, ἡ φιλαδελφία. καὶ τὸ εἴσω γενέσθαι τῶν νόμων τῶν εὐαγ-
γελικῶν, οἳ συνεκτικωτάτην τῶν ἐντολῶν τὴν ἀγαπητικὴν διάθε-
σιν ἀπεφήναντο. ἓν τοῦτο μόνον ἔδει μνήμης ἀξιῶσαι μηνύσαντα

ἀδελφῶν

ἀδελφῶν τὰς συμβάσεις καὶ τὴν ὁμόνοιαν· τὸ μέσον δὲ παραλιπεῖν, ἔτι ἐπίσκοπος ὤν, ἢ λωτί πιούσας. ἃ γὰρ οὐκ ἔδει πεπράχασι, ταῦτα καλῶς ἔχει διδόναι τῇ λήθῃ. ἀλλ' ἵνα μὴ πάντα ἐκ πάντων ὁ ἀδελφὸς διόσκορος ἀποτυγχάνῃ, ταῖς αἰτήσεσιν αὐτοῦ δέδωκα τὸ πᾶσιν ἀκριβῶς ἐπεξελθεῖν, ἵνα μηδὲν ἀγνοήσειεν ἡ σὴ θεοσέβεια, ἣν οὐ παραφαῦλον, ἀλλ' ἀντὶ παντὸς ἐποιεῖτο, πεισθῆναι, διὰ τῶν ἀποβάντων, ὅτι μὴ ἐπ' ἀδίκοις ἐφιλονείκησε. κἀγὼ τὸν ἄνδρα τά τε ἄλλα ἐπαινῶ· πάνυ γάρ μοι πρὸς τρόπου, καὶ φιλεῖς τὸν θρόνον αἰδοῦς, ὑπεράγαμαι. καὶ ναὶ μὰ τὴν φίλην σου καὶ σεβασμίαν κεφαλὴν, πολλὴν οἶμαι χάριν ὀφείλειν αὐτῷ τοὺς ἐν ἀλεξανδρείᾳ συμπτώχους, ὧν τοὺς ἀγροὺς ἐκπονεῖται καὶ πανταχοῦ γινόμενος, ἐξ ἀπόρων φόρους ἐκλέγων, καὶ τοῖς καιροῖς παριστάμενος. τὰ μὲν περὶ τὴν τῶν ἐπισκόπων στάσιν, οὕτως ἐχώρησεν. ἐπίταγμα δὲ ἦν, ὃ πῶς ἀκούσωμαι καὶ ἰάσονος, ὅς ἔφη πολλὰ τὰ ἄδικα παρὰ συμπρεσβυτέρου παθεῖν. οὕτως οὖν ἔχει κἀκεῖνα. Λαμπωνιανὸν ἰάσων εἷλεν ἀδικίας. ὁ δὲ, φθάσας, ὁμολογίᾳ τὸν ἔλεγχον, ἔχει τὴν δίκην, ἐκκλησιαστικῶν συνόδων, εἰργόμενος. καίτοι καὶ δάκρυον ἐκ μετανοίας ἀφῆκε. καὶ δῆμος ἱκέτης αὐτὸν ἐξῃτήσατο. ἀλλ' ἐγὼ τῷ δεδογμένῳ ἐνεκαρτέρησα. τὸ δὲ λῦσαι τὴν αὐθεντίαν, εἰς τὴν ἱερατικὴν καθέδραν ἀνέπεμψα. τοσοῦτον οὖν ἐμαυτῷ συνεχώρησα. εἰ προσπελάσειε λαμπωνιανῷ τὸ χρεὼν, καὶ ἡ κυρία παρεῖναι δοκεῖ, πᾶσιν ἐφῆκα τοῖς τότε παρεσομένοις πρεσβυτέροις, κοινωνίαν αὐτῷ μεταδοῦναι. μηδ' εἷς τὸ ἀπεχθάνῃ δεδιὼς μή, ἐμοί· ἀναρρωσθεὶς ᾖ, πάλιν ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς ὑπόδικος ἔστω. καὶ παρὰ τῆς θεοπρεπεστάτης σου καὶ φιλανθρώπου ψυχῆς, περιμενέτω τῆς συγγνώμης τὸ σύνθημα. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Ἰάσων πάντα ἀναίτιος ἑαυτῷ. προ-

πετὴς αὐτὸς γλῶτταν, ἐνέτυχεν ἀνδρὶ προπετεστέρῳ τὴν χεῖρα. τὸ
τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον κουφοτάτου πράγματος λόγου, βαρυ-
τάτην τὴν τιμωρίαν ἐξέτισε. καὶ περὶ τῶν ἐγκλημάτων ἃ δι-
είληφα, ταῦτα Λαμπωνιανὸς ἔχειν ὁμολογεῖ. καὶ οὐδὲν ἀξιοῖ
παρὰ τῆς μαναγίας ὠφεληθῆναι, τῆς ποιησάσης ἀφανὲς τὸ συμ-
βόλαιον. ἀλλὰ καιρὸν αἰτεῖ, τοὺς καρποὺς ὠνίους γενέσθαι. καὶ
ἔφη πάντων ἀμελήσας, ἐν τούτῳ προσέχειν τὸν νοῦν, ὡς ἂν τὰ
πτωχικὰ καταθεῖτο χρήματα. νομίσματα δὲ ἦν ἑπτὰ καὶ πεν-
τήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν. ἀνοιστέον δὲ καὶ περὶ τῶν δεινῶν γινομέ-
νων παρ' ἡμῖν, ἵνα γινόμενα παύσηται. ἱερεῖς ἱερέας παρανόμως
διώκουσιν. εἰ μὲν ἐπὶ ψεύδεσιν, οὔπω λέγω. πάντως δὲ μετ' ἐπι-
βούλου τῆς προαιρέσεως. οὐ γὰρ ἵνα λάβωσι δίκας, ἀλλ' ἵνα τοῖς
ἄρχουσι τῶν στρατευμάτων, ἄδικα κέρδη μνηστεύσωσιν. ἐπεὶ δὲ
τοὺς ἐμοὺς ὤμους ἀναβαίνειν ἀνάγκη, τὰ πάντων φορτία. διὸ
δέομαι γράφε καὶ διατάττου μηδενὶ μηδὲν ἐξεῖναι τοῦτο ποιεῖν
ἢ δὲ ἐμοὶ χαριῇ καὶ τοῖς ἀπραγμονεστέροις καὶ κακῶς πάσχου-
σιν ἀμυνεῖς. ἢ πολὺ πλέον οὖν πεποιηκὼς ἔσῃ, τοὺς ἀδικοῦντας
αὐτοὺς εὖ πρὸς μεῖζον ἀγαθὸν τὸ μείζονος ἀπηλλάχθαι κακοῦ. κα-
κὸν ἢ μεῖζον τοῦ ἀδικεῖσθαι τὸ ἀδικεῖν. τὸ μὲν γάρ, ἴδιον δὴ κακόν,
τὸ δ' ἀλλότριον. ἀλλ' οὔτε ἐγὼ κατεμήνυσα τίνες εἰσί, μήτ' αὐτὸς εἰ καὶ
μάθοις ἐπ' ὀνόματος ἐξελέγξῃς τινά, ἵνα μὴ ἀπεχθοίμην ἀ-
δελφοῖς, οἷς εἰ τὰ κατὰ πρόσωπον ἰδίᾳ λίαν ἐπιτετίμηκα, συγχω-
ρήσει θεός. ἀλλὰ φανήτω τὸ πρᾶγμα μόνον μισῶν ἐν τοῖς πρὸς ἐμὲ
γράμμασιν. ἔσομαι γὰρ σὺν θεῷ μετὰ τοῦ πᾶσιν ἀλύπου τὸ μη-
κέτι προελθεῖν περαιτέρω τὴν ἀσχημοσύνην ἡμῶν. μὴ γὰρ εἴ-
ποιμι τῆς ἐκκλησίας. οἰκονομήσασθαι δὲ σὺ ἔτι λοιπὸν, καὶ
λόγον πεπαύσομαι. πεινοσοῦσί τινες βακαύτιβοι παρ' ἡμῖν.

ἀνέξῃ

αὔξῃ γὰρ μου μικρὸν ὑποβαρβαρίσαντος, ἵνα διὰ τῆς συνηθεστέρας τῇ πολιτείᾳ φωνῆς, τὴν ἐνίων κακίαν ἐμφαντικώτερον παραστήσαιμι. οὗτοι καθέδραν μὲν ἀποδεδειγμένην ἔχειν οὐ βούλονται· οἵγε τὴν οὖσαν ἀπολελοίπασιν, οὐ κατὰ συμφοράν. ἀλλ' αὐθαίρετοι μετανάσται γινόμενοι. καρποῦνται δὲ τὰς τιμάς, ἐκεῖσε περινοστοῦντες, ὅπου κερδαλεώτερον. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ πατέρες σεβασμιώτατοι, χρῆναι τούτοις, ὅσοι τὰς οἰκείας ἐκκλησίας ἀπείπαντο πᾶσαν ἐκκλησίαν ἀπείπασθαι. καὶ πρὶν ἂν ἀπελθόντες, ἐκεῖ καταστήσωνται, μηδένα δέχεσθαι θυσιαστηρίῳ. μὴ δὲ εἰς προεδρίαν καλεῖν· ἀλλὰ περιορᾶν ἀγελαίους ἐν ταῖς δημοτικαῖς καθέδραις, ὅταν εἰς ἐκκλησίαν ἐμβάλωσι. τάχα γὰρ ἐπανέλθοιεν εἰ περὶ τῆς τιμῆς κινδυνεύοιεν, ἧς ἀξιοῦσιν ἀπολαύειν ἁπανταχοῦ μᾶλλον, ἢ οἷ προσήκει. δέξαιντο γὰρ ἐκεῖ μᾶλλον ἢ μηδαμοῦ. καὶ δημοσίᾳ μὲν, οὕτω προσοιστέον αὐτοῖς, ὡς ἄντικρυς ἰδιώταις ἂν καὶ τῷ σεμνοτάτῳ συνθρόνῳ συνδοκῇ. ἰδίᾳ δὲ τὸ κατ' οἶκον, εἰσόμεθα πως ὅταν ἥκῃ παρὰ τῆς σῆς θεοσεβείας ἀπόκρισις ἐκείνης τῆς πεύσεως, ἣν πρῴην ἠρώτησα περὶ Ἀλεξάνδρου κυρηναίου μὲν ἀνδρὸς τὸ γένος, ἱερατευσαμένου δ' ἐν τινι πόλει τῶν βιθυνῶν. ἧς ἐκπεσὼν, κατὰ δή τινα στάσιν ἐξὸν ἐπανελθεῖν, οὐκ ἐπάνεισιν. ἀλλ' ἡμῖν ἐπιχωριάζει. περὶ τούτου γέγραφα πρὸς τὴν σὴν ἁγιότητα, πᾶσιν ἀκριβῶς ἐπεξελθὼν τοῖς περὶ αὐτὸν γενομένοις, καὶ γνώμην αἰτῶν, οἷ τακτέον τὸν ἄνδρα. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἥκει μοι περὶ τούτων ἀντίγραφον, ἀμφίβολον ὄν, πότερον διαπέπτωκεν, ἢ διεκομίσθη τὰ γράμματα, μέχρι τῆς μακαρίας σου κεφαλῆς, διείλεγμαι περὶ τούτου πρὸς τὸν θαυμαστὸν Διόσκορον τὸν ἐπίσκοπον τοῖς ταχυγράφοις τὰ ἀντίτυπα δοῦναι τῶν τότε γραφέντων ἐπέταξα, ἵνα εἰ μὴ τυγχάνῃς δεξάμενος τὴν ἐπιστολὴν, ἔχοις παραγνοὺς

αἰτῆσαί τε, καὶ πρὸς ἐμὲ διαπέμψασθαι τὰ ἀμοιβαῖα. ἐπὶ πᾶσιν εὔχου περὶ ἐμοῦ· περὶ καταλελειμμένου ἐν εὐχῇ, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐρήμου, καὶ δεομένου συνεργείας τοιαύτης· ὡς αὐτὸς ὀκνῶ περὶ ἐμαυτοῦ τι φθέγξασθαι πρὸς θεόν. ἅπαντα γὰρ εἰς τοὐναντίον μοι περιίσταται. διὰ τὴν ῥιψοκίνδυνον τόλμαν, ὅτι ἄνθρωπος ἐν ἁμαρτίαις, ἀπότροφος ἐκκλησίας, ἀγωγὴν ἑτέραν ἠγμένος, θυσιαστηρίων ἡψάμην θεοῦ.

Τῷ αὐτῷ.

ξω Δέδωκα τὴν ἐπιστολήν, στέλλεται μὲν ἐπὶ πρᾶξιν, ἣν οὐχ ὅσιον ἐμοὶ διηγήσασθαι. ὅτι δὲ ἀρετήν, ἐκ νέας ἀσκεῖ, τοῦτο καὶ θέμις εἰπεῖν· καὶ παντάπασιν ἀληθές. ὡς μὲν οὖν ἀγαθὸν ἄνδρα, τιμήσεις. ἣν δὲ ἔγραψας γραφήν, οἰκείαν εἱμαρμένην πληρούτω. μὴ δὲ γὰρ δικαίου ποτὲ φόνου προσάψοιο.

Τῷ αὐτῷ.

μ Ἐλεῖ γάρ σοι μέλει ὑπὲρ τῆς πόλεως. οὐκοῦν ἐν τῇ εὐχῇ μὲν ταῖς δημοσίαις ἐπιστολαῖς. ὅτι δὲ κακὰ πλείω καὶ μείζω γέγονεν, ἢ φοβεῖ τὰ γράμματα, λέγοντος ἀκούσῃ τοῦ διακομιστοῦ. στέλλεται μὲν γὰρ ἐπὶ συμμαχίαν, ὡς ἐκεῖθεν αἰτήσων. τὰ δὲ τῶν πολεμίων, οὐδὲ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ περιέμεινεν. ἀλλ' ἔφθασαν ἐκχυθέντες ἀθρόοι κατὰ τῆς χώρας. πάντα οἴχεται. πάντα ἀνῄρηται. αἱ πόλεις ἔτι λοιπαί. τὸ μέχρις οὗ γράφω, λοιπαί. τὸ δὲ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν, θεὸς οἶδε. πρὸς ταῦτα εὐχῶν δεῖ τῶν σῶν. εὐχῶν λέγω, τῶν ἐθάδων, τοῦ δυσωπεῖν τὸν θεόν. ἐγὼ πολλάκις ἤδη καὶ τὰ ἴδια καὶ τὰ κοινά, μάτην εὐξάμην· τί λέγω μάτην; εἰς τοὐναντίον μοι περιέστη. τοσοῦτόν εἰσιν αἱ ἁμαρτίαι, βαρεῖαί τε καὶ πολλαί.

Πρόκλῳ.

π Ερισιν ἐσχήκει μοι γράμματα παρὰ τῆς ἱερᾶς σου χειρός. ἠρίθμησα καὶ τοῦτο μετὰ τῶν συντυχόντων μοι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ δυσχερῶν. πολλὰ ἐν τῶν πολλῶν ἐγὼ πέρυσιν ἠνιάθην. ἀγαθὸν ὅ τι τῆς χει-

μῶν

μῶν, ὅ,τι μοι λοιπὸν ἦν τῶν εἰς ψυχαγωγίαν ἀφείλετο, τὸ παιδί-
ον. ἔμαρτον γὰρ ἄρα, συνόντι μὲν ὑμῖν, εὐτυχεῖν. ἀπόντι δὲ, χαλε-
ποῦ πειρᾶσθαι τοῦ δαίμονος. γενέσθω δ᾽ ὅπως παραμυθία, τὸ δέξα-
σθαι διὰ πατρικῆς συγκεφαλῆς γράμματος, τὸ τιμαλφέστατον
ἀπὸ θρᾳκικῆς ἀπώγιμον.

Πυλαιμένει.

Δ Ιττοὶ λόγοι λέγονται περὶ σοῦ. τοιγαροῦν ὁμοῦ μὲν ἐπὶ θρᾳκης. ὁμοῦ δὲ εἰς ἰσαύρους γράφω, τοῦ περιτυχεῖν σε πάντως, μιᾷ γέ τινι τῶν ἐπιστολῶν. ὑπόθεσις δὲ ἀμφοῖν, ἀσπάσασθαι τὴν φιλτάτην κεφαλὴν πυλαιμένη τὸν φιλόσοφον. τοῦτο γὰρ ἔξεστι κἂν βούληται. κἂν μὴ βούληται. οὐ γὰρ μήποτε κατισχύσειε τοῦ πεφυκότος. οὐ δοῦ μὴ σβέσει τὸν σπινθῆρα τοῦ θείου πυρός. ἀλλ᾽ ἂν αὐτῷ ψῆφον τε, διὰ μοχθηρᾶς ἀγωγῆς ὑπὸ γαίῳ γενόμενος.

Τοῖς ἐπισκόποις.

α Νδρόνικος τὴν ἐκκλησίαν ψευσάμενος, ἀληθευούσης αὐτῆς πειραθείτω. πρῴην οὔπω πάμπρῳην, ἥμαρτεν εἰς θεόν. ἐξύβρισεν εἰς αὐτούς. ἐφ᾽ οἷς ἀποκλείσαντες αὐτῷ τὴν παρ᾽ ἡμῖν ἐκκλησίαν, ὑπηγορεύσαμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀδελφότητα γράμματα, τὴν ἐπ᾽ αὐτῷ γνώμην μηνύοντα. τούτων ἔφθασε τὴν ἀποστολικὴν ἱκετείαν προσποιησάμενος, καὶ μετάνοιαν ὑποσχόμενος, ἣν ἅπαντες ἠξίουν με δέχεσθαι. πλὴν ἐμοῦ. ἐγὼ γὰρ ἐδόκουν σαφῶς κατανενοηκέναι τὸν αὐτὸν, πάντα ῥᾴδιον εἰπεῖν καὶ ποιῆσαι. ἀλλὰ προσεδεχόμην τε ἃ προὔλεγον ὡς ἐκ διατυχούσης αἰτίας, εἰς τὴν φύσιν ἐπανελεύσεται. οὐ γε εἰκὸς ἀτολμότερον ἔσεσθαι προσκεκυφότα ταῖς ἐκκλησίαις πολὺ μᾶλλον, ἢ εἰ μηδὲν ὑπὲρ τοῦ αὐτῷ καταλείπετο. διὰ ταῦτα μὲν οἷος ἦν ἐγκαρτερῆσαι τῷ δόγματι. ὡς ἁμαρτάνειν πρὸς θεὸν εὐσεβέστερον βουλευσαίμην, ἢ τὰ περὶ τοῦ

πολίτας ὠφελιμώτερον. ἀλλ' ἴταμὸν γὰρ ἀντισχεῖν ἕνα πολλοῖς
παλαιοτέροις νεώτερον. πρὸς δὲ δὴ ταυτηνὶ ὅσοι τὸν βίον ἱερωσύνῃ,
τὸν οὔπω περιωρισμένον τοῦ πράγματος, εἶξα δεομένοις, μήπω
περιπέμψαι τὰ γράμματα, δέξασθαι δὲ ἐπὶ ῥητοῖς, ἐφ' ὧ μηκέ-
τι μανεῖται κατὰ τῶν ὁμοτίμων. ἐφ' ὧ νοῦν ἀντὶ πάθους τοῦ βίου
προστήσεται. καὶ μὲν ἐφ' ἣν εἴσω μένῃς τῶν ὅρων οὓς ἔθου, νῦν τε
ὑπερευξόμεθά σου τῆς ἁμαρτίας, καὶ τοῦ λοιποῦ συνευξαίμεθα. ἀνα-
δυσαμένῳ δὲ τὰ τῆς ὁμολογίας, ἡ δίκη μένει. καὶ εἰς ἅπαντα δη-
μοσιευθήσεται. τοσοῦτον ἀνατεθεῖσα χρόνον, ὅσον ἐλέγξαι σου τὸν τρό-
πον, ἀνεπανόρθωτον. ἔδοξε ταῦτα. καὶ πεῖραν αὐτός τε ἔφη δώ-
σειν καὶ ἡμᾶς λήψεσθαι. δέδωκε. καὶ εἰλήφαμεν. ἐπειδὴ ψιλεύσαιτο
ταῖς ὑποθέσεσι τῆς ἀποκηρύξεως. οὔπω τότε δημοσίοις ἐτετόλμητο
οὔπω τότε φόνος ἐνεκεχείριστο. πόσοι διὰ τούτων ἁλῶνται. πόσοι
τῶν πρώην ἐπικτηματικῶν, διὰ τούτων πτωχεύουσιν. ἀλλὰ μι-
κρὰ ταῦτα, πρὸς τὸν εὖ μὲν γεγονότα μάγνον, κακῶς δὲ ἀπολό-
μενον. κεῖται παῖς ἀνδρὸς λαμπροτάτου, ἅπασι τοῖς ἐς λει-
τουργηκὼς τῇ πόλει, τοῦ πρὸς ἕτερον φθόνου γεγονὼς παραμα-
λωμα. ἠτεῖτο χρυσίον. ὁ μὴ διδοὺς, ἐτύπτετο. καὶ διδοὺς, ὅτι πό-
ῥον ἐξεῦρεν, ἐτύπτετο. τί γὰρ οὐ τοῖς αὐτοῦ φίλοις, ἀλλὰ
τῷ στρατηγῷ τὸν ἀγρὸν ἀπέδοτο. δακρύω μὲν ἐγὼ καὶ τὴν παρα-
νομηθεῖσαν νεότητα, καὶ τὰς ἐπ' αὐτῇ ματαίας ἐλπίδας τῆς πόλεως.
ἀλλὰ τῆς ἐκείνου νεότητος, τὸ τῆς μητρὸς γῆρας ἐλεεινότερον, ὅτι
δυοῖν ἀρρένων, ὁ μὲν, οἴχεται φυγὰς δι' Ἀνδρόνικον, καὶ οὐδὲ οἶδεν
οἷ γῆς. τὸν δὲ, οἶδεν οἷ γῆς κατορώρυχε. φοβοῦ τῶν νόμων τῶν συνα-
δικουμένων παρ' οὓς ἄρχουσι τῆς ἑαυτῶν. παρ' οὓς ἐπάρχει δὲ
μείζονα χρήματα. τούτῳ μὲν οὖν ἑτέροις ἐπιμελητὰς ὁ θεὸς εἶναι βού-
λεται.

λεται. ἡμῖν δὲ ἀπόχρη καθαρεύειν ἐν καθαροῖς, ἐὰν ἄρα δυνώμε-
θα, μένειν ἔσω τῶν περιβόλων τῶν ἱερῶν, ἀπολείπειν τε τοῖς ἐνα-
γέσι τὰ παναγέστατα.

Τρωΐλῳ.

σ Υ γὰρ δὴ καὶ φιλόσοφος εἶ καὶ φιλάνθρωπος, σοί με δεῖ προ-
σανακλαύσασθαι τὰς τῆς ἐνεγκούσης συμφοράς. ἣν τι-
μήσεις μὲν, διὰ πολίτην φιλόσοφον, ἐλεήσεις δὲ, διὰ τὸ τῆς σαυ-
τοῦ φύσεως ἥμερον. δι' ἀμφότερα δὲ, πεσοῦσαν ἀνορθῶσαι πει-
ράσῃ. δυνήσῃ δὲ, ἐπειδὴ σώζειν τὰς πόλεις ἀνθέμιος, καὶ φύσιν ἔ-
χει καὶ τύχην. καὶ τέχνην. ὧν πολλῶν ὑπαρξάντων εἰς τοῦτο πα-
ρὰ θεοῦ, τὸ μέγιστον ἀγαθὸν, οἱ φίλοι. καὶ τούτων Τρωΐλος τὸ μέ-
γιστον. ὅπως οὖν μὴ μόνον τὰς ὄψεις ἐπιβάλλῃς, ἀλλὰ καὶ τὸν νοῦν,
πάνυ σφόδρα πρόσεχε τοῖς γράμμασιν, ὧν ἐγὼ πολλὰ κατέ-
σπεισα δάκρυα. τί γὰρ δή; Φοινίκων μὲν οὐκ ἄρχουσι Φοίνικες. οὐδὲ
κοιλοσύρων κοιλόσυροι. αἰγύπτιοι δὲ πάσης μᾶλλον, ἢ τῆς ἑαυτῶν
λίβυες δὲ μόνοι τῆς ἑαυτῶν. ἢ μόνοι λίβυές εἰσιν ἀνδροφόνταιοι, καὶ
χωρεῖν ὁμόσε τοῖς νόμοις ἐγνώκασιν. ὧν ὅτε πλείω καὶ φοβερώτερα
τοῖς παραβαίνουσι γέγονε τὰ ἐπιτίμια, τότε μᾶλλον αὖθις αἱ πο-
νηραὶ φύσεις ἐνεκυβίσθησαν. ἔδει μὲν ἄρδην ἀνῃρῆσθαι τὴν πρὸς
κυρήνην πεντάπολιν. ὁ δὲ λιμὸς καὶ ὁ πόλεμος, οὔπω πᾶν ὅσον
ἔδει κατήνυσαν. ἀλλὰ διατρίβουσι καὶ κατὰ μικρὸν ἀπολλύουσιν.
οὐκοῦν τὸ λεῖπον εἰς τὸ ταχὺ κατειργάσθαι προσεξεύρηκα μέν. καί-
τοι τοῦτ' ἔστιν. ὃ τὸ παλαίφατον λόγιον ἐπεχρησμώδησε τῇ τελευ-
τῇ πενταπόλεως, πατέρων αὐτὸ καὶ πάππων ἠκούσαμεν. ὄ-
φθερεῖ τὰ λιβύων ἡγεμόνων κακότης. αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι, τὸ χρη-
σμοῦ τὸ τεμμάχιον. ἀλλ' εἰ καὶ πέπρωται τοῦτο, ἀναβολήν τινα
τοῦ κακοῦ μηχανήσασθαι. καὶ γὰρ ἡ τῶν ἰατρῶν τέχνη, τὸ μὲν ἀπο-

θαῤῥεῖν ἀνθρώπων, ἐπειδὴ φύσις οὐκ ἔστιν, οὐ καθάπαξ ἐξώλης· ἐμπειρίας
δέ τινα διατριβὴν τῶν χειρῶν· ὁμιλοῦντι αὐτοῦ μὲν καὶ παρὰ τῆς τέ-
χνης τῆς ἀρχικῆς. βοηθησάτω τῇ φύσει κατὰ τῆς νόσου. μὴ μέν-
τοι κατασπευδέτω τὸν ὄλεθρον, μή, δέομαι. μὴ γένοιτο τὴν Ἀνθε-
μίου τοῦ μεγάλου καιρῶν, ἐπαρχίαν ῥωμαϊκὴν ἐκ μέσης ἀνῃ-
ρῆσθαι τῆς διοικήσεως. εἰπὲ πρὸς αὐτόν, εἰπὲ πρὸς τῶν λόγων. οὐ
σὺ κατεπεμφθῆναι τὸν νόμον γέγονας αἴτιος, τὸν τοῖς πάλαι τὸν
πρόσφατον; ὃς ἀνατείνεται πολλὰ καὶ χαλεπὰ τοῖς μνηστεύουσι
τὴν τῆς ἐνεγκούσης ἀρχήν; πῶς οὖν οὐ νεμεσᾷς τοῖς φιλοτι-
μουμένοις ἐπὶ σοῦ διαῤῥηγνύναι τὰ σὰ πολιτεύματα. εἰ μὲν οὖν
οὐ λανθάνουσιν, ἀδικεῖς. εἰ δὲ λανθάνουσιν, ἀμελεῖς. χρῆν δὲ οὐ-
χὶ τὸν ἄνδρα τὸν ἡγεμονικώτατον. ἀλλ᾽ ἐν τούτῳ μάλιστα προσέ-
χειν τὸν νοῦν· τοὺς ὑπάρξοντας ὡς βελτίστους αἱρεῖσθαι. θεία γὰρ αὕ-
τη καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ πρόνοια, πρὸς ἣν δαπανᾶται φροντὶς εἰς
ἐκλογὴν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. ἀλλ᾽ ἐν τούτῳ γάρ ἐστιν ἔθνους ὁλοκλήρου
πεποίηται φροντίδα. τούτων οὖν εὐθὺς ἀπεγνωκέναι προσήκει τὴν
ἐναγωγὴν τοῖς νόμοις, πρὸς ἄρχουσι τῆς ἑαυτῶν· πρὸς ἐφ' ἡμῖν ὥσπερ
ἐπὶ κτήμασι δανείζονται χρήματα. στήσατε τὸ κακόν· ἄρχοντας
ἡμῖν νομιμωτέρους ἐκπέμψατε. ἀγνοοῦντας. ἀγνοουμένους· ταῖς
φύσεσιν, οὐ τοῖς περὶ ἕκαστον πάθεσι τὰ πράγματα κρίνοντας,
ὡς τὰ νῦν ταῦτα κατὰ πόλεις δεσπότης ὁ πρώην ἀντιπολιτευόμε-
νος. καὶ τὴν ἐν πολιτείᾳ διαφορὰν ἀπὸ τοῦ βήματος ἀμφίζεται.
ὅσα δὲ ἄλλα παραβλαστάνει κακά. συκοφαντεῖται συμπόσια.
καὶ γυναικὶ δίδοται χάρις ἡ τοῦ πολίτου συμφορά. καὶ κατήγο-
ρος ἐκκέλευστος. ὃς δ᾽ ἂν μὴ γράψηται παρανόμων, ἑάλωκεν,
εἰ μὴ καὶ πρὶν ἁλῶναι, τὰ τῶν ἑαλωκότων ὑπέμεινεν. ἐθεα-

σάμεθα

σάμεθα δὲ σμω τὴν ἀπὸ τούτου γινόμενον· ὅτι μὴ τὸν ἄρτι παυσάμενον τῆς ἀρείστης ἀρχῆς, ὑπὸ κλοπῆ δημοσίων ἐδίωκε. μᾶλλον δὲ τοῦτον οὐδὲ τεθεάμεθα, ἀλλ' ἀπείρητο προσιέναι καθάπερ τοῖς ἐναγέσιν, ἢ τοῖς βασιλέως ἐχθροῖς, ἕως διέπραξαν τὸ πᾶν ὅσον ἐβούλοντο. καὶ τὸν ἥλιον εἶδεν ὑπὸ ῥητοῖς ἄνθρωπος ἐφ' οὗ Γενναδίου ἔγραψεν. ἀλλ' ἥγε ἡμετέρα περιττὰ πόλις Γενναδίου μὲν τοι σύρου, πολλὰ ὑπὸ πολλῶν ὤνατο. καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι τῷ λόγῳ καὶ πειθοῖ τὴν ἀρχὴν ἐπιτρέψας, ἔλαθεν ἡμᾶς τῶν ἀπηνεστάτων τε καὶ ὀνομαστοτάτων ὑπὸ σκληρότητι πλείονα χρήματα τοῖς δημοσίοις ψήφοις εἰσενεγκών. ἐφ' οὗ οὐδεὶς ἐδάκρυσεν. ἐφ' οὗ οὐδεὶς ἀπέδοτο τὸν ἀγρόν. ἐκείνῳ αὖτις εἰς φορὰν δυσσεβῆ δικαίως ἐκάλεσεν, ἣν οὐχ ὕβρεις ἢ μάστιξ ἠνάγκασε. τὰ δὲ περὶ τῶν πολιτῶν, φεῦ τῆς μνήμης τῶν παυσαμένων. φεῦ τῆς πείρας τῶν ὁρωμένων. οὐδὲν οὖν ἀξιοῦμεν καινὸν, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν νόμων Ἀνθέμιον ἱκετεύομεν. ὑπὲρ τῶν νόμων τὸν τούτων φύλακα. ὧν ἄξιον μὲν αἰδεῖσθαι τὴν ἀρχαιότητα. νόμου γὰρ δὴ καὶ τοῦτο σεμνότης. εἰ δέ τῳ δοκεῖ, τοῦ διατάγματα τῶν τὰ νεώτερα, τὴν ὡς ἂν εἴποι τις ἔμψυχον ἔτι βασιλείαν ἐπιγραφόμεθα.

Πυλαιμένει.

ε Πέμψασι τὸν λόγον ἀτελῆ καὶ ἀργὸν, διὰ ἀκριβοῦς ἐργασίας. ὃν ἂν μὲν ἐπαινέσῃ Πυλαιμένης ἡ κελτικωτάτη τῶν ἀκοῶν, ἂν τὸ τοῦτο τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου συνέστησεν. εἰ δὲ μηδὲν φανεῖται σπουδαῖον, ἔξεστι δήπου παίζειν τὰ παίγνια.

Νικάνδρῳ.

τ Οὐ πιγραμμάσου τὸ κλεινόν. πῶς γὰρ οὐ κλεινὸν, ὅπερ ὁ μέγας ἐπήνεσε Νίκανδρος, διὰ χρυσῆς εἰκὼν ἢ Κύπριδος ἢ Στρατονίκης

ἐπίστασαι πάντως, ὅτι καὶ εἰς ἐμὴν ἀδελφὴν ἐποιήθη παρ' ἐμοῦ τότε, παρὰ τοῦ στίχου μαθών· ταύτῃ τῇ φιλτάτῃ μου τῶν ἀδελφῶν τὴν καὶ τῆς εἰκόνος ἠξίωσα καὶ τοῦ στίχου, Θεοδόσιος ὁ βασιλέως ὑπασπιστὴς σύνοικος, ἕνεκα μὲν τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐν στρατείᾳ προσεδρίας, καὶ, ἐπροστάτησε πάλαι. αἱ δὲ σπουδαὶ, πλέον δύνανται τῶν ἐνιαυτῶν. ταύτῃ τί οὖν ὄφελος αὐτῷ γενοῦ καὶ τοῖς δικαίοις ἔστιν ὧν εἰσὶν αὐτῷ πρὸς Ἀνθέμιον, ὀνάσθω δ' ἔτι τοῦ μεγάλου Νικάνδρου.

Θεοφίλῳ.

Ὀλβιανοῖς, οὐχὶ δὲ δῆμος εἷς κωμήτης, ἐδέησεν αἱρέσεως ἐπισκόπου τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς Ἀθάμαντος τῷ μακρῷ βίῳ τὴν ἱερωσύνην συγκαταλύσαντος. ἐπεκαλέσαντο δὴ κἀμὲ, κοινωνὸν αὐτοῖς γενέσθαι τοῦ σκέμματος. καὶ συνήσθην μὲν ἀνδράσιν ἐκ πολλῶν καὶ πάντων ἀγαθῶν ποιουμένοις τὴν αἵρεσιν. πολὺ δὲ πλέον Ἀντωνίῳ συνήσθην, τῆς καλοκαγαθίας, ὅτι καὶ καλῶν ἔδοξεν εἶναι καλλίων. ἐπ' αὐτὸν γὰρ τοῦτον, ἡ πάνδημος ψῆφος ἠνέχθη. προστιθέντων δὲ καὶ δυοῖν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων τῇ γνώμῃ τοῦ πλήθους, οἷς συνετέθραπτο, καὶ ὧν τῇ θατέρου χειρὶ πρεσβύτερος ἀπεδέδεικτο, ἐτύγχανον μὲν οὐδ' αὐτὸς ἀγνοῶν πάμπαν τὸν Ἀντώνιον. ἀλλὰ δι' ὅσων αὐτὸν ἔγνων λόγων καὶ πράξεων, διὰ τοσούτων ἐπῄνεσα. προσθεὶς δὲ οἷς ἠπιστάμην καλοῖς, ἃ παρῄκουσα, φέρω κἀγὼ τὴν ἐμαυτοῦ ψῆφον ἐπὶ τὸν ἄνδρα. καὶ γένοιτο νῦν μοι βουλομένῳ κοινωνὸν αὐτὸν εἰς τὴν ὁμότιμον ἱερωσύνην προσδέξασθαι. ἑνὸς οὖν ἔτι δεῖ, τοῦ κυριωτάτου μέντοι, τῆς ἱερᾶς σου χειρός. τούτου μὲν Ὀλβιανοῖς δεῖ. ἐμοὶ δὲ εὐχῶν.

αὐ

Ἀνυσίῳ.

Οὐκ ἐθέλει παραμένειν ἀλλήλοις τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος. ἀλλὰ νόμῳ φύσεως περιίσταται, ἐπανελθόντες ἀπὸ τῆς πεμπτῆς, Ἀνδρόνικον καταλαμβάνομεν.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐδὲν ἂν γένοιτο περὶ τὴν πόλιν λυσιτελέστερον, τοῦ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ ἄνδρας καὶ στρατιώτας Οὐννιγάρδας προτετιμῆσθαι πάντων στρατιωτῶν, οὐ τῶν ἐγχωρίων λεγομένων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι πώποτε κατὰ συμμαχίαν τούσδε τοὺς τόπους ἀφίκοντο. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ οὐδὲ πώποτε παραπλήσιοι ἐλάττοσι τῶν πολεμίων μετὰ τοῦ θαρρεῖν συνηνέχθησαν. οὗτοι δὲ δὶς ἤδη καὶ τρὶς πρὸς ἄνδρας ὑπὲρ χιλίους τὸν ἀριθμὸν, μόνοι τετταράκοντα μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ σοῦ στρατηγοῦ, παρετάξαντο. καὶ νίκας τὰς μεγίστας καὶ καλλίστας ἀνείλοντο. τῶν δὲ εἰς ὄψιν αὐτοῖς ἐλθόντων βαρβάρων, τοὺς μὲν, ἀπολωλεκότες τοὺς δὲ, ἀπεληλακότες, τά τε μετέωρα τῆς χώρας ἔτι περινοστοῦσι. καὶ τὰς εἰσβολὰς τῶν πολεμίων φυλάττουσιν, ὥσπερ σκύλακες αὐλῆς προπηδήσαντες, ἐφ' ὧ θηρίον οὐκ ἐνάλλεται τῇ ποίμνῃ. ἀλλ' ἡμεῖς αἰσχυνόμεθα τοὺς ἀριστέας, ἐν αὐτοῖς. τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν ἱδρῶσι δακρύοντας. οἷα γὰρ καὶ γεγράφασι πρὸς ἡμᾶς, ἐγὼ μὲν οὐκ ἀπαθῶς ἀναγινωσκομένων ἀκήκοα. ἀξιῶ δὲ μηδὲ σὲ τὴν ἱκεσίαν αὐτῶν παριδεῖν. δέονται γὰρ δὴ σοῦ μὲν δι' ἡμῶν· βασιλέως δὲ διὰ σοῦ δέησιν, ἣν εἰκὸς ἡμᾶς ἦν, ἐκείνων σιωπώντων ποιήσασθαι, μὴ καταλεγῆναι τοὺς ἄνδρας ἀριθμοῖς ἐγχωρίοις. ἀχρεῖοι γὰρ ἂν ἑαυτοῖς τε καὶ ἡμῖν γένοιντο, τῶν βασιλικῶν δωρεῶν ἀφῃρημένοι, εἰ μήτε ἵππων ἕξουσι διαδοχὴν, μήτε ὅπλων παρα-

σκευὴν, μήτε διὰ πάντων ἀγωνισταῖς ἀνδράσιν ἀρκοῦσαν. μὴ σύ γε ὦ μετὰ τούτων ἀριστεῦ, μὴ περιίδῃς τοὺς στρατιώτας εἰς ἀτιμοτέραν τάξιν χωροῦντας. ἀλλ' οὐχὶ τῶν μενόντων ἄσυλοι τῶν γερῶν ἐν βεβαίῳ τῆς πρότερον ἀξίας ὧν γένοιντ' ἄν, εἰ διὰ τῆς σῆς ἀναφορᾶς ὁ φιλανθρωπότατος ἡμῶν βασιλεὺς μάθοι, πόσον ὄφελος ἐγένοντο Πενταπόλει, καὶ δεηθείη βασιλέως ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν τοῖς σαυτοῦ γράμμασι δέησιν ἑτέραν, ἄνδρας ἑκατὸν ἑξήκοντα τοῖς τετταράκοντα τούτοις προστεθῆναι μετὰ θεοῦ, τίς οὐκ ἂν ἀποφήναιτο διακοσίους Οὐννιγάρδας καὶ γνώμην καὶ χεῖρα τούτοις παραπλησίους· ὧν οὐχ ἥκιστα ἐπαινοῦμεν τὸ πρᾶον τῆς γνώμης, σοῦ στρατηγοῦντος, ἀρκέσειν εἰς τὸ διαπολεμηθῆναι βασιλεῖ τὸν ἀσυνειανὸν πόλεμον. ἔτι δὲ καταλόγων πολλῶν. ἡ τῆς φοιτώσης κατ' ἐνιαυτὸν δαπάνης, τοῖς ἐνθάδε στρατεύμασι. χειρῶν δεῖ περὶ τὸν πόλεμον, καὶ οὐκ ὀνομάτων πολλῶν.

Ἀναστασίῳ.

Ὑπὲρ ἑνὸς ἐγὼ γέγονα χρήσιμος Εὐαγρίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ. ὑπὲρ δὲ ἑτέρῳ τινὶ, τῶν ἀδικουμένων. ἄρχει γὰρ παρ' ἡμῖν ὁ Βερρονικεὺς, Ἀνδρόνικος. ἀποφρὰς αὐτὸς. παλαμναίαν ἔχων τὴν γνώμην. καὶ γλῶτταν. ὃς εἰ μὲν ἐμοῦ καταφρονεῖ, πρᾶγμα οὐδέν. ἀλλ' εὐχόμεθα ὥς μοι δοκεῖ καὶ τὰ θεῖα τιμήσειν. οὗτος ἀράσσει τῇ κεφαλῇ τὸν οὐρανόν. νὴ τὴν ἱεράν σου καὶ τριπόθητον κεφαλὴν, σχῆμα Πενταπόλει πένθιμον περιτέθεικε. δακτυλήθρας. καὶ ποδοστράβας ἐξευρὼν, καὶ ξένα ἄττα κολαστήρια κατὰ τοῦ δεῖνος τῶν ἀδικούντων. πάνυ γὰρ κοινῶς ἔξεστι τῷ βουλομένῳ ἀδικεῖν. κατὰ δὲ τῶν συντελούντων ὑπὲρ τῶν οὐσιῶν καὶ τῶν ἄλλων ὁπόσων ὀφειλόντων. δεινὸς γὰρ ἀνὴρ ὑποθέσεις ἐξευρεῖν, τῇ τε ἑαυτοῦ καὶ

τῇ ἑαυτοῦ φύσει πρεπούσας· ὃν ἐπὶ τῶν δεσμῶν ὄντα, ταῖς ἀπαιτήσεσιν ἔταξε τοῦ στρατιωτικοῦ χωρίου τοῦ καλουμένου Τυρωνικοῦ· καὶ συνῆψε τὰ αὐλαυλία. καὶ ἀεί τι καινὸν τῶν παλαιῶν κακῶν, ἐφ᾽ ὧν κατὰ φῦλα καὶ δήμους αἰκίζεσθαι· οὐ γὰρ ἐξῆν οὐδὲ τοῖς ἔχουσι καὶ πλουτοῦσιν, ἀμαστιγώτοις ἀναχωρῆσαι· ἀλλ᾽ ἕως ὅπως οἴκαδε βαδίζει τὸ χωρίον οἴσων, ὁ δεσπότης ἠλόηται καὶ παρενίους τῶν δακτύλων ἐγλύετο. ὅταν δὲ προφάσεως ἀπορῇ δυναμένης αὐτὸν ἑστιᾶσαι, Μαξιμῖνος καὶ Κλαυδίας ἔφεδροι. ἐν ἐκείνοις χαρίζεται τὰ πάθη. ἀλλά μοι δοκεῖ τοιοῦτος ὤν, πονηρῶν δαιμόνων προμοίας τυγχάνειν. οἳ βούλονται μὲν ἐπαίρεσθαι καὶ εὐτυχεῖν τὰς παλαμναιοτάτας ψυχάς, αἷς ὀργάνοις δύνανται χρῆσθαι, πρὸς τὰς κοινὰς συμφοράς· ἀπὸ τούτων οὖν παρασκευάζουσιν αὐτῷ δόξαν ὡς ἀνδρὶ γενναίῳ. καίτοι πῶς εὔλογον ὅς τις ὑπερύψωσε τὸν ὑψηλόν, καὶ τὸν ταπεινὸν ἐταπείνωσεν. ἐφ᾽ οὗ πῶς μὲν μέτριος καὶ πρᾶος τὸν τρόπον, ἐν καρὸς μοίρᾳ καὶ ἄτιμος. δύνανται δὲ μόνοι Ζηνᾶς καὶ Ἰούλιος· Ζηνᾶς, ὁ πράξας πέρυσι τοὺς δημοσίους φόρους· ὃς ἀπήλασε τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν Ἀναστάσιον, παρὰ πρεσβείας καὶ διώξεσθαι καὶ αἱρήσειν. οὗτος μέν τοι, ἑκόντος αὐτοῦ δύναται. Ἰούλιος δὲ ἄκοντός τε καὶ κλαίοντος. καὶ κατ᾽ οὐδὲν ὃς οὕτως, ὡς κατὰ τὴν Ἀνδρονίκου γέγονεν ἰσχυρότερος. ἐγκραγὼν γὰρ αὐτῷ δίς που καὶ τρὶς καὶ τοῖς ἐξ ἁμάξης λοιδορησάμενος, καὶ πάντα ἐπανατεινάμενος, ἅπερ ἂν εἴρηται καὶ περὶ ἐμοῦ τοῦ παντὸς ἂν ἐτιμησάμην, ἀπέδειξε τὸ κάθαρμα μῦν ἀντὶ λέοντος. καὶ ἐξ ἐκείνου χρῆται καθάπερ ἀνδραπόδῳ, παρόσον ἀδεῶς οὐδὲ ἐν ταῖς γωνίαις ὑποψιθυρίζειν κατὰ τοῦ δεσπότου τολμᾷ. τοῦτο δὲ δήπουθεν ἔξεστι τοῖς οἰκέταις ποιεῖν. Ἀνδρόνικος δ᾽ οὐδὲ τοῦτο.

τὸ γὰρ ἀλόγιστον ἀνδρεῖον μὲν οὐδαμοῦ· παρὰ δὲ τοὺς καιρούς, σφα-
λοῦντε καὶ θρασὺ γίνεται. τουτέστιν ἁπανταχοῦ πονηρόν. ὁ θαυμά-
σιος Ἥρων, ἀξίως αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἐρεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ, ἄν γε δὴ
διαγγέληται. διετέθη γὰρ οὕτως ὑπ᾽ αὐτοῦ τοῦ συνεῖναι τῇ μοχθη-
ρίᾳ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ καθ᾽ ἡμέραν ἀπορρήγνυσθαι. καὶ οἷς ἤκου-
σε δεινοῖς· καὶ οἷς ἔπαθεν, ὡς καὶ μόλις ἐλευθερωθεὶς τῆς θανατη-
φόρου συνουσίας, δύσελπις εἶναι τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν ἀπολήψεσθαι.
καὶ οὔπω τότε Θόας, ἀπὸ τῆς ἐνδοξοτάτης ἀποδημίας παρῆν.
νῦν γὰρ οὗτός ἐστιν ὁ πᾶσιν αὐτὸν τοῖς συγγενέσιν ἐπιτειχίσας δεικέ-
λξαν, τὸ ἀπόρρητον τῶν ὑπάρχων διακομίσας ἐνύπνιον. ὁ βού-
λεται μὲν τῶν ἐνθάδε τεθνάναι τινάς. βούλεται δὲ δεδέσθαι τι-
νάς. καὶ δέδενται παρ᾽ ἡμῖν ἄνθρωποι, διὰ τὸ ἐνύπνιον τὸ ἀπόρρη-
τον. οἱ δὲ, ἀπ᾽ οὐδεμιᾶς φαινομένης αἰτίας ἀποθνήσκουσι. καὶ γὰρ εἰ
μηδέπω τεθνήξασιν, ἀλλ᾽ αὐτίκα τεθνήξονται. τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ταῖς
μάστιξιν, ἀπολώλασι. τὸ δὲ ἐπὶ τῇ τῶν σωμάτων ἰσχύϊ, ζῶσιν ἔ-
τι μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ πέμπω τὰ γράμματα. ἀλλ᾽ οὐχ
ὑπομενεῖ φησὶν ὁ μέγας Ἀνθέμιος. οὐδὲ παύσεται πυρέττων ὁ ῥω-
μαίων ὕπαρχος, ἂν μὴ Μαξιμῖνος καὶ Κλεινίας ἀπόλωνται. ταῦ-
τα Θόας ἡ συχνὴ θρυλλεῖ. διὰ τοῦτο οὐδὲ εἰσφέροντος ἀνέχεται
Μαξιμίνου. ἀλλ᾽ ἀναστρέφει πάντας ὁ Ἀνδρόνικος, τοὺς ὠνου-
μένους τὰ λευκίππου. πρόκειται γὰρ οὐ τὸ πληρωθῆναι τὰ δη-
μόσια. ἀλλὰ τοὺς ὑπάρχους ὑπαινιξιν. οἵτινες εἰσκληθέντος, οἴκοι
Θόαντος μόνου, τοῦ σοφιστοῦ φησὶ μόνου παρόντος, ἐξενηνόχα-
σι πρὸς αὐτὸν τὸ ἐνύπνιον. καὶ οἱ λιμώδεις ἐκλείσθησαν ὅσοι γε δὴ
Θόας ὀμνύσιν, ἕως αὐτὸς ἐκπλεύσας φθάσῃ, καὶ πρὸς Ἀνδρό-
νικον ἐξενέγκῃ τὸ ἀπόρρητον· ἵνα μὴ λάθῃ τὶς διαφορὰς τῶν ἀξί-

ων

σι ἀντὶ τοῦ Ἀνθεμίου τεθνάναι τὴν ψυχήν. εἶτα ἀφ᾽ ὧν ἕτερος ὄναρ
ὁρᾷ, μᾶλλον δὲ ἰδεῖν λέγεται, πεντάπολις ὑπερπέπραγε πονή-
ρως. Ἀνδρόνικος γὰρ ὃς τὰ τοιαῦτα τις εὐθεὶς καὶ εὐεργέτης τῆς
δυστυχοῦς τῶν ὑπάρχων οἰκίας ἐσόμενος, μαίνεται ἐκπάγλως τι-
σιν ὡς θόαντι. οὐδέ τι οἶδε τί ἐφ᾽ αὐέρας. κρατερὴ ἦ ἑ λύσσα δέδυκεν.
ἐν τούτοις τῆς πατρίδος τῶν πραγμάτων ὄντων, οὐκ ἐδέησεν Εὐα-
γρίῳ μάντεως εἰς προαγόρευσιν τοῦ πονηρῶς ἀπαλλάξειν, εἰς τὸ
δικαστήριον ἀπελθόντι. ἀλλ᾽ αὐτὸς Ἀνδρόνικος ἄντικρυς, οὐ πρὸς
τοῦτον οὐδὲ πρὸς ἐκεῖνον, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν Εὐάγριον ἐξήγγει-
λε τὴν γνώμην τὴν ἑαυτοῦ. καὶ ἔχεσθαι τῆς λεχουρίας ἐθελοντὴν
ἐκέλευσεν, ἐὰν σωφρονῇ. πάντως γὰρ ἀποφανεῖται τὴν καταδι-
κάζουσαν. ἀπολελόγημαι δὴ καὶ θεῷ. καὶ τῷ θείῳ Διοσκουρί-
δῃ, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὡς ἔγωγε ἀτιμότερος ἐξ ἐντιμοτέρου γέ-
γονα, τά γε ἀνθρώπινα. ἀσθενέστερος δὲ ἐξ ἰσχυροτέρου. καὶ Ἀνδρόνι-
κος ἁπάντων μὲν ἡμῶν, τὴν δύναμιν ἐθεράπευσε, δι᾽ ἣν οὐ γέγο-
νε διὸς ἐπ᾽ Ἀλεξανδρείας ἀπόγημος. παρ᾽ ὅμ τι δέ, οὕτω χρῆται, νὴ
τὴν ἱερὰν ὑμῶν κεφαλήν, ὡς ἐπειδή μοι συνέπεσεν ἀποβαλεῖν
τῶν παιδίων τὸ φίλτατον, κἂν ἐξήγαγον ἐμαυτὸν κρατηθεὶς ὑ-
πὸ τοῦ πάθους. οἶδα γὰρ ὅτι θῆλυς εἰμὶ περὶ τοῦτο πέρα τοῦ δέον-
τος. νῦν δὲ οὐ λογισμῷ τοῦ πάθους ἐκράτησα. ἀλλ᾽ Ἀνδρόνικος,
ἀντιπεριήγαγε. καὶ πρὸς ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς τὸν νοῦν ἔχειν ἐ-
ποίησε. καὶ γεγόνασί μοι συμφοραί, παραμυθίαι τῶν συμφορῶν,
πρὸς ἑαυτὰς ἕλκουσαι. τὸ πάθος πάθος ἐκκρούουσαι, ὀργὴ συμ-
μιγὴς λύπῃ τὴν ἐπὶ τῷ παιδίῳ λύπην. οἶδα ὅτι μοι μαντεύεται ὁ
θάνατος εἰς κυρίαν τοῦ ἔτους ἡμέραν. καὶ γέγονεν ἐκείνη καθ᾽ ἣν
ἱερασάμην. ἡ καθόλου μεταβολὴ τοῦ βίου. ὃς ἄχρι νῦν ἐμπο-

νηγυρίσας αὐτῷ. καὶ τιμῆς ἀνθρωπίνης καὶ πάσης γλυκυθυμίας παρ' οὐτινοσοῦν τῶν πώποτε πεφιλοσοφηκότων ἀπολελαυκὼς οὐχ ἧττον διὰ τὰ θύραθεν, ἢ διὰ τὴν παρασκευὴν τῆς τύχης, ἅμα πάντων ἀφῃρημένος αἰσθάνομαι. τὸ μὲν οὖν μέγιστον τῶν κακῶν ὅ μοι καὶ δύσελπιν τὸν βίον ποιεῖ, οὐκ εἰωθὸς ἀποτυγχάνειν ἐν ἱκετείαις θεῷ, νῦν πρῶτον οἶδα μάτην εὐξάμενος. ὃς τὴν μὲν οἰκίαν, κακῶς ὁρῶ πράττουσαν. τὴν δὲ πατρίδα δυστυχοῦσαν οἰκεῖν ἀναγκάζομαι. καὶ πᾶσιν ἐκκείμενος ἐφ' ὧν προσανακλαίεσθαι. καὶ κατὰ ταυτὸν ἕκαστον ὀλοφύρεσθαι, προσθήκην ἔχων Ἀνδρόνικον τὸν κολοφῶνα τῶν κακῶν. δι' ὃν οὐδὲ ἀκαρῆ καταπαύομαι τὴν σύντροφόν μοι χολήν. ἀλλ' ἐμὲ δεῖ μηδὲν ὄφελος ὄντα μηδενί, πάντων προσιόντων, καὶ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν διελεγχόντων, ἀνέχεσθαι. πρὸς ταῦτα δέομαι. πάνυ σφόδρα δέομαι ἀμφοῖν μὲν ὑμῶν. διαφερόντως δὲ σοῦ τῆς φίλης μοι κεφαλῆς, ἀδελφὲ Ἀναστάσιε, σὺ γὰρ δὴ φήμην ἔχεις προστατεῖν ἀνδρὸς λυπῶντος, εἴ τις σοι δύναμις πάρεστιν ὑπὲρ συνεσίου γὰρ μᾶλλον ἢ ὑπὲρ ἀνδρονίκου δικαιότερος ἂν εἴης αὐτῇ χρώμενος, ἀπάλλαξον κατηφείας Πτολεμαΐδα τὴν λαχοῦσάν με πόλιν. οὐκ ἐμοῦ γ' ἐθέλοντος. οἶδεν ὁ πάντα ὁρῶν ὀφθαλμὸς τοῦ θεοῦ. οὐκ οἶδα ὑπὲρ τίνων ἐκτίνω τοσαύτας δίκας. καὶ εἴ τῳ φησὶ θεῶν ἐπίφθονοι πρότερον ἦμεν, ἀποχρώντως τετιμωρήμεθα. ἀλλὰ ταύτην τὴν φωρὰν, ἄξιον εἰπεῖν καὶ ὑπὲρ Μαξιμίνου καὶ ὑπὲρ Κλαυδίου. οὓς ἐμοὶ δοκεῖν ἂν καὶ ὅστις ὠμότατος δαιμόνων ἠλέησεν. ἐξηρκέσθων τοῦ λόγου Θόας τε καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ μόνοι δαιμόνων ἀμείλικτοι.

Θεοφίλῳ.

Θεοφίλῳ.

Ἐγὼ μὲν οἷος ἦν τῶν σῶν προσταγμάτων καὶ χεῖρα καὶ γνώμην ὑπηρέτιν εἰσενεγκεῖν. ἀλλ' οὐκ ἂν οἶμαι κάλλιον Ἀμπέλιος ἐσκέψατο περὶ τῶν ἑαυτῷ λυσιτελούντων, ἢ Νίκαιος ὑπὲρ τοῦ πῶς ἀλλοτριωθείη τῶν ἑαυτοῦ. ὅτε γὰρ ἐφοίτα πρότερον ἀπῆρεν οἶδα καλῶς, οὔτε ἐπὶ τίσιν ἐπανῆλθεν, οὔτε ἐπὶ τίσιν αὖθις ἀποδημεῖ. πῶς γὰρ ὃν οὔτε εἶδον· οὔτε περὶ αὐτοῦ τι σαφὲς ἀπηγγέλλετο. ἀλλὰ τὴν ἐπιστολὴν τῆς ἱερᾶς σου χειρὸς, ἕτερός τις ἐκόμισε. καὶ ταύτην ἀπῄτησεν, ὡς ἤδη Νικαίου λύσαντος τὸ πρυμνήσιον. καὶ ἐγὼ μὲν οὐκ εἶδον αὐτόν. ὁ δῆμος ἡμῶν εἶδεν. ἢ ἤκουσεν. ἀλλὰ κἀκεῖνος οὔτε εἶδεν. οὔτε ἤκουσε. πῶς οὖν δεῖ Νίκαιον νικᾶν ὑπερορῶν ἀγρῶν διαιτώμενον. ἀλλ' ἀντὶ τούτου τὰ πολλὰ κἀγαθὰ καὶ ὅσα φέρουσιν ὧραι τοῖς γεωργοῖς ἔχονται. πλείω δ' ἂν ἦν, εἰ καὶ τῶν μητρῴων ἐκράτησεν.

Τῇ φιλοσόφῳ.

Εἰ καὶ μὴ πάντα ὁ δαίμων ἀφελέσθαι με δύναται, ἀλλὰ βούλεταί γε ὅσα γε δύναται, ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκεν, ἀλλὰ τό γε προαιρεῖσθαι τὰ βέλτιστα καὶ τίθεσθαι τοῖς ἀδικουμένοις, οὐκ ἀφαιρήσεται. μὴ γὰρ δὴ τὸ τῆς γνώμης ἡμῶν κατισχύσειε. μισῶ μὲν οὖν ἀδικίαν. ἔξεστι γάρ. κωλύειν δὲ βουλοίμην μέν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο τῶν ἀφαιρεθέντων ἐστί. καὶ οἴχεται καὶ τοῦτο πρὸ τῶν παίδων. πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. ἦν ὅτε κἀγὼ φίλοις ὄφελος ἦν. καὶ σύ με ἐκάλεις ἀλλότριον ἀγαθὸν εἰς ἑτέρους δαπανῶντα, τὴν παρὰ τῶν μέγα δυναμένων αἰδῶ. ταῦτ' ἦσαν ἐκεῖνοι χεῖρες ἐμοί. νυνὶ δὲ ἁπάντων ἔρημος ὑπολείπομαι, πλὴν εἴ τι σὺ δύνῃ. καὶ γὰρ δὴ καὶ σὲ μετὰ τῆς ἀρε-

τοῦ, ἀγαθὸν ἄσυλον ἀριθμῶ. σὺ μὲν οὖν ἀεὶ καὶ δύνῃ καὶ δύναιο κάλλιστα χρωμένη τῷ δύνασθαι. Νίκαιος δὲ καὶ Φιλόλαος, οἱ καλοὶ κἀγαθοὶ νεανίσκοι καὶ συγγενεῖς, ὅπως ἐπανέλθοιεν τῶν ἰδίων γενόμενοι κύριοι, πᾶσι μελέτω τοῖς τὰ σὰ τιμῶσι καὶ ἰδιώταις καὶ ἄρχουσι.

Τῷ ἀδελφῷ.

τ Ἵνα μέν τοι τίνα παρὰ τῶν, οἷος αὐτὸς, προσήκει θαυμάζεσθαι· τὸν σώφρονα, τὸν ἐμμελῆ, τὸν παιδείας ἑταῖρον, τὸν προσανέχοντα θεῷ καθαρῶς· τὸν, οἷός ἐστι Γερόντιος. ἔχεις οὖν τὸν ἄνδρα μετὰ τῆς ἐπιστολῆς· ᾧ χρησάμενος, ἐρεῖς οὐ φαῦλον ἐπαινέτην ἐμέ.

Χρυσῇ.

ὁ Ὑχότιμοι τῶν παιδίων συγγενής ἐστι ὁ θαυμαστὸς Γερόντιος, συνίστημι τὸν νεανίσκον τῇ φιλίᾳ τῇ σῇ. καὶ τοῦτο μὲν ἴσ. αὐ ὅτι πρέπον ἐστὶ τῷ χρυσῷ Χρυσοῦν, τοῖς τρόποις, εἰ δεῖ μέ τι καὶ ψυχρὸν εἰπεῖν ἢ γοργίαιον. παντὸς μέν τοι μᾶλλόν ἐστιν ἀληθὲς εἰπεῖν σε εἶναι ἁπάσης ἀρετῆς εἴσω, καὶ τὸν διδόντα σοι τὴν ἐπιστολὴν, ἀξιῶ τοῦτον ἀπολαῦσαι σου τῆς συνουσίας.

Τῷ ἀδελφῷ.

μ Ηκος ἐπιστολῆς, ἀνοικειότητα κατηγορεῖ τοῦ διακομίζοντος. ἀλλ' ὁ θαυμαστὸς Γερόντιος, οἶδε μὲν ὅσα κἀγώ. εἰ δὲ μὴ πρὸς τὸ ψεῦδος ἀνοικείως εἶχε, διηγήσατο ἂν καὶ ὧν ἠπίστατο πλείονα, τῷ φιλεῖν ἐμὲ, καὶ τὴν γλῶτταν ἀνέχειν ἀρκοῦσαν τῇ γνώμῃ. ὃν αὖ ἴδῃς ἡδέως εἶδες ὡς ἐγὼ βούλομαι.

Τῷ αὐτῷ.

δ Ἔδεξο μετὰ τῆς ἐμψύχου καὶ τὴν ἄψυχον ἐπιστολὴν, μετὰ τοῦ θαυμαστοῦ Γεροντίου, ταῦτα τὰ γράμματα, νόμῳ το

πλέον

πλέον ἢ τῇ χρείᾳ τοῦ προσειπεῖν σε γινόμενα. ὅτι γὰρ ἡμεῖς συζῶ-
μεν τῇ περὶ σοῦ μνήμῃ, μυρίων ἐπιστολῶν μακρῶν μεγαλοφωνό-
τερον ὁ νεανίσκος διηγήσεται. Τῷ αὐτῷ.

ε Πιστολὴν ἐπέθηκα τῷ θαυμασίῳ Γεροντίῳ πρὸς τὴν ἱε-
ρὰν σου καὶ τριπόθητον κεφαλὴν ἀπὸ πρώτης ἐντεύξεως πα-
ρέξουσαν πρόφασιν. τότε μὲν γὰρ αὐτὸν ἴσως δι' ἐμὲ, τιμήσεις· με-
τὰ δὲ τὴν πεῖραν, ἕτερόν τι μᾶ δι' αὐτόν.

Τῷ αὐτῷ.

ὦ Δέδωκα τὴν ἐπιστολὴν, ταμίας οὗτος καὶ σιτοδότης τοῦ
δαλματῶν τάγματος. πάντως δὲ ἐγὼ τοὺς δαλμάτας,
ἴσα καὶ τοὺς ἱερέας τιμῶ. δῆμος γάρ εἰσι τῆς λαχούσης με πόλε-
ως. μόνα δὴ ταῦτα μηνύσαι πρὸς σέ. σὺ δὲ ἐν τοῖς ἐμοῖς ὡς σαυ-
τοῦ χρήσασθαι. Πυλαιμένει.

η Ριμᾶς ἀπὸ θρᾳκικῆς ἐπιστολὰς κομισάμενος, ἠνώχλησα
τοῦ φακέλου τῶν γραμμάτων. εἴπου τις εἴη τὸ κελφνὸν ἐ-
πιγεγραμμένη Πυλαιμένους ὄνομα. ὡς οὐκ ἄξιον ἑτέρῳ βιβλίῳ
προσεντυχεῖν. ἀλλ' ἦν οὐδὲν οὐδαμοῦ. εἰ μὲν οὖν τυγχάνεις ἀποδη-
μῶν, ἀλλ' ἐπανέλθοις ταχέως τε καὶ καλῶς. εἰ δὲ ἐπιδημεῖς ἡνίκα
παρ' αὐτῶν οἱ γνώριμοι Ζωσίμῳ τὰς ἐπιστολὰς ἐπεδίδοσαν, τοῦτ' ἂν
εἴη τὸ παράδοξον, εἴ τις ἐγένετο περὶ ἐμὲ Πυλαιμένους μνημο-
νικώτερος. Τῷ ἀδελφῷ.

τ Εως μὲν ἐπράττομεν εὖ. ἐθάς περ ῥᾴθυμος αὐθυπενεχθέν-
τος, καὶ τὰ κοινὰ λυπεῖ, καὶ τὰ ἴδια. ζῶ τε γὰρ οὐκ ἰδιώ-
της ἐν χώρᾳ πολεμουμένῃ. κἀμὲ δὲ δεῖ κλαίειν ἀεὶ τὴν ἑκάστου
συμφοράν. ἐν τῷ μηνὸς πολλάκις ὅταν τὰς ἐπάλξεις πηδῶν ὡς ἐ-
φῶ συστρατεύσομαι, μεμισθωμένον, οὐκ ἐφῶ προσεύξομαι. τριῶν

ἀρρέμων, ἃ ἔτι μοι λείπεται. σὺ δὲ ἐὰν ἐξ οὐσίας πλείονος καὶ ζῇς ἡδέως, οὐ πάντως ἡμᾶς ὁ δαίμων λυπεῖ.

Θεοφίλῳ.

ἴ Ἴσχεται τὸ δίκαιον ἐξ ἀνθρώπων. Ἀνδρόνικος καὶ πρότερον ἠδίκει. καὶ νῦν ἀδικεῖται. τὸ δὲ τῆς ἐκκλησίας ἦθος οἷον, ὑψῶσαι μὲν ταπεινόν. ταπεινῶσαι δὲ ὑψηλόν. τοῦτον δὴ τὸν Ἀνδρόνικον, ἐμίσει μὲν ἐφ' οἷς ἐποίει· διὸ καὶ προήκατο μέχρι τούτων ἐλθεῖν. ἐλεεῖ δὲ νῦν, ἐφ' οἷς ἤδη τοῖς ὑπὲρ κατάραν ὡμίλησεν. ὅτι καὶ τοὺς νῦν ἐν δυνάμει δι' αὐτὸν ἐλυπήσαμεν. ἀλλὰ ἀφνὸν εἰ μηδέποτε μετὰ τῶν εὐημερούντων στησόμεθα, τοῖς δὲ κλαίουσιν, ἀεὶ συνδακρύσομεν. ἡμεῖς τε οὖν ἐνταῦθα στυγνοῦ βήματος αὐτὸν ἐξειλόμεθα, καὶ τἄλλα ἐλάττους αὐτῷ παρὰ πολὺ τὰς συμφορὰς ἐποιήσαμεν. κἂν ἡ σὴ θεοσέβεια φροντίδος αὐτὸν ἀξιώσῃ, τοῦτο μέγιστον ἐγὼ τεκμήριον δέξομαι, τοῦ μὴ παντάπασι τὸν ἄνθρωπον ἀπογνωσθῆναι παρὰ θεοῦ.

Τρωΐλῳ.

π Ἄλλας μὲν ἀπραγμονεστέρας ἐποιούμην τὰς πρὸς τοὺς ἑταίρους ἐντεύξεις. καὶ παρὼν καὶ γράφων. ἔζων γὰρ ἐπὶ τῶν βιβλίων, τρόπον τινὰ ἀσύντακτος πάσῃ τῇ πολιτείᾳ. νυνὶ δέ, ἐπέταξε γὰρ ὁ θεὸς εἰς ἀποδεδειγμένον χωρίον ἔχειν ἐν τῇ πόλει τινὰ τάξιν, καὶ ζῆν οὐκ ἐν [illegible] ἀνθρώποις, βουλοίμην ἂν ὄφελος εἶναι τοῖς συλλαχοῦσι, καὶ ποιεῖν ἀγαθόν, ὅτι δυναίμην· καὶ ἕκαστον ἰδίᾳ, καὶ τὴν πόλιν κοινῇ, ἵν' ὁρῴην τε καὶ ὁρῴμην ἡδέως παρὰ τῶν ὡς ἂν εἴποι τις συμπλόων τοῦ βίου. ἔστι τοίνυν Μαρτύριος ὄναιτο, καὶ δι' αὐτὸν γινομένης ἐπιστολῆς, ἴθι μοι χαρισάμενος ἐν ἀνδρὶ συνδιημερεύοντι, καὶ ναὶ μὰ

τούς

τοὺς λόγους τιμᾷ καὶ σὲ παιδεύεσθαι, πολλάκις εἰς τὸ συνεῖναί μοι πολὺ καὶ τῆς νυκτὸς μέρος ἐπιλαμβάνοντι. Τῷ ἀδελφῷ.

κ Ακὸν οὐ μικρὸν ἀπολαύσω τῆς ἀγροικίας. λίαν ἀληθινὸν διάθεσιν οὖν ἴσθι ὅτι καὶ τῶν τῶν λιβύων ἐσχατιᾶς.

Ἡσυχίῳ.

α Θηναῖοι Θεμιστοκλέα τὸν Νεοκλέους ἐπήνεσαν, ὅτι καίτοι πολιτικῆς δυνάμεως ἐραστὴς παρ᾽ οὐτινοσοῦν τῶν ἐφ᾽ ἑαυτοῦ γενόμενος, ἀπηύξατο πᾶσαν ἀρχήν, ἐν ᾗ τῶν ξένων οὐδὲν ἔμελλον πλέον ἕξειν οἱ συνήθεις σου. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν ἐπέγνωσαν τὴν ἀρετὴν οἱ καιροί, καὶ διὰ σὲ παρῆλθεν εἰς τὴν πολιτείαν ἀρχῆς ὄνομα καὶ πρᾶγμα καινόν, ἥσθην μὲν ὡς ἦν εἰκὸς ἑταίρους ἐκ παλαιοῦ γεγονότας, τῆς ἱερᾶς γεωμετρίας ἀλλήλοις ἡμᾶς μνηστευσάσης. ὅτι δὲ ἐν τοῖς βουλευταῖς καὶ τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀξιοῖς ἀριθμεῖν, ἀλλ᾽ οὐκ ἀπαλείφεις τὴν οἰκίαν ἀπὸ τοῦ πονηροῦ βιβλίου, καὶ ταῦτα κατὰ συμφορὰν ἀρχαίαν προειληφὼς γενόμενον, τοῦτο δή, τὸ κατὰ Θεμιστοκλέα σε φημὶ ποιεῖν. οὔτε δοκοῦντα τῇ θείᾳ γεωμετρίᾳ. Εὐόπτιον γὰρ ἐν ἀδελφοῖς ἔδει τετάχθαι τοῖς σοῖς, εἰ τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτά. καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖ ταὐτά. εἰ δὲ διὰ τὸν τῶν περικεχυμένων πραγμάτων ὄχλον, τὸ χρεὼν ἠμέλησε μέχρι νῦν, δέξον ὦ θαυμάσιε. καὶ λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν ἄνες τὴν πενθερὰν αὐτοῦ τῆς ἀτόπου ζημίας. καὶ τὰ μετὰ ταῦτα, καὶ τὰ πρὸ τούτου. καὶ ἀπόδος μοι τὸν ἀδελφόν. ὃς εἰ μὲν δι᾽ αὐτὸ τοῦτο ἀποδημεῖ, θεὸς οἶδε. πρὸς ἐμὲ δὲ πάνυ παραμυθούμενος δεόμενον πολλάκις, ὧν ἐστιν ἀνήκοος ἐν συμφοραῖς, οὐδὲν ἕτερον προφασίζεται. Ἀνυσίῳ.

π Ρώμην ἔφθασας τὴν βρέιαν ἀκοὴν ἀπὸ τῆς κυρήνης πυθόμενος. καὶ γὰρ μὲν διενοούμην ὑπὸ τάχους πάντα τὰ ἐν χεῖρα παραπέμψαι τὴν φήμην. ἧκε δέ τις ἀγγέλλων, ὡς ὁ στρατηγὸς ἤδη τὰ μετέωρα τῆς χώρ

κατείληφεν. ἐφθάκεις δ' ἄρα πυθόμενος. εὕρηκας τῆς προθυμίας ἀμοιβὴν παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ νῦν καὶ εἰσέπειτα. ἐγὼ δὲ αὐτοὶ ταῦτα τε ἐπαιρεσόμενος ἔπεμψα, τε πευσόμενος ἐν οἷς εἴης. εἴης δ' ἐν ἅπασιν ἀγαθοῖς. μέλει μὲν γάρ μοι, μέλει τε περὶ τῆς πόλεως. πῶς γὰρ οὔ· τῆς γε μητρίδος, ὡς ἂν κρεῖττέ σε ἐποίησεν, οὐχ ἥκιστα δὲ σοῦ καὶ τῆς δόξης τῆς σῆς. ἐφῆκας τῶ τὰ διὰ τῶν σῶν ἀγαθῶν, ἐμὲ πάντες ἀξιοῦσι συνήδεσθαι. ὡς οὖν ἐν σοὶ κρινόμενος ἄριστε ἀνδρῶν τε καὶ στρατηγῶν, δίκαιός εἰμι καὶ εἰδέναι τὰ σά. Ἰωάννην προσεξεψάμην ὡς ἐνῆν, ἀγαθὸν εἶναι. τά τε ἄλλως ἐπιθυμοῦν στρατιώτην ἐὰν ὁ θεὸς αὐτῷ τιθῆται. δὸς αὐτῷ χεῖρα διὰ τὸν ἀδελφόν, ὃς ἀντὶ πολλῶν ὑπουργήσει. τοῦτο ἐμοὶ μὲν ἄριστον δοκεῖ βούλευμα, τῷ τὰς φύσεις εἰδότι τῶν νεανίσκων καὶ ὡς ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους αἰδοῦς. εἰ δὲ καὶ σοὶ φαίνεται, κύριον ἔστω. τῶν ἑταίρων τοὺς στρατευομένους ἄσπασαι. ὁ σύντροφός μου ταχέως ἐπανηκέτω. καλόν τι φέρων περὶ πολέμου διήγημα. ὃς καί τοι δειλότατος ὤν, ἐθάῤῥησε τὴν ὁδὸν, τῶν σῶν ὅπλων ἔμπροσθεν ὄντων. δὸς τῇ κυρήνῃ τὴν συνωρίδα τῶν ἀδελφῶν. μαχοῦνται γὰρ ὑπὲρ τῆς ἐνεγκούσης τε καὶ θρεψούσης αὐτούς.

Τῷ ἀδελφῷ.

Ὅτι μὲν ἡμᾶς εἴληφεν ἡ γῆ τοῖς σαυτοῦ προστάγμασιν, οὕτω τὰ γέγραφας, καλῶς τε ποιεῖς, καὶ δίκαια περὶ ἡμῶν φρονεῖς. καὶ πολλὰ κἀγαθά σοι γένοιτο διὰ τοῦτο. ὡς ἀπέχομέν γε τὴν χάριν εἰδῆτις ὀφείλεται καὶ νεωτέρῳ παρὰ ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου, τῷ πείθεσθαι χάριν, ὡς οὐκ ἐγνώρισοιμαι· ἂν ἡμῖν εἰς ἀντίδοσιν ἀρκεῖ, τὸ μὴ ἀγνοεῖσθαι παρὰ σοῦ τὴν ἔνστασιν ἡμῶν, ὅτι μόνῳ σοὶ τῶν ζώντων ἐκκείμεθα. ὅτι δὲ φῂς εἰδέναι σαφῶς, ὡς δι' οὐ χεῖς ἄγει τὰ περὶ τῆς ἡμῶν Ἰούλιος, τοῦτο δὲ οὐκέτ' ἄξιον ἀποδέχεσθαι. λίαν γάρ ἐστιν ἀνδρὸς

ἀπατωμένου

ἀπαιτωμένου, μὴ ἀπαιτῶντός σε εἴποιμι. ὁμοῦ γὰρ ἐγώ τε τὰ πα-
ρὰ σοῦ γράμματα ἐγίνωσκον. καὶ ἕτερός τις τὰ παρ᾽ αὐτοῦ. εἶ
σὺ μὲν ταῦτα φής. ἐκεῖνος δὲ τἀναντία· καὶ ἀνεγνωκέναι καὶ ἀκη-
κοέναι λεγόντων, ὅτι διαλέγοιτο περὶ ἡμῶν ἀνεπιτηδείους λό-
γους. οὔτ᾽ οὖν ἀπιστεῖν εἶχον ἀνδρὶ καλῷ κἀγαθῷ, καὶ πιστεύων, οὐ
μὰ τὸν ὁμόγνιον τόν ἐμόν τε καὶ σόν, οὐ μετ᾽ εὐνοίας ἔφθης δὲ πεποιη-
κὼς τὸν ἄνθρωπον, αὐτῇ τῇ προτεραίᾳ σὺν βίᾳ τὸν κατήγορον ἀπ-
οσκυλάσας. ὃς ἐδίωκεν αὐτὸν ἀσεβείας, ὡς ἀδικοῦντα τὴν βασιλέ-
ως ἑστίαν. νὴ γὰρ τὴν ἱεράν σου κεφαλήν, εἰ μὴ ταῖς συχναῖς πεί-
ραις ἀντεῖχον, τοῦτο μὲν τῇ τοῦ δικαστοῦ δεξιᾷ μετάνοιαν τοῦ
τοιαύτης ὑποθέσεως οὐ προσιεμένου. τοῦτο δὲ τῇ τοῦ κατηγοροῦντος
ἀπονοίᾳ, προσποιουμένου μὲν τὴν ἀνάγκην, προθυμουμένου
δὲ δρᾶσαί τε κακόν τι καὶ παθεῖν, καὶ γαμετῆς ἂν αὐτοῦ καὶ παί-
δων ἤττα τὸ τῶν δεινότατον. καὶ συγγενῶν συχνῶν καὶ πάνυ φίλων. πλου-
σίων τε καὶ πενήτων. καὶ ὅλως κακῶν ἂν ἰλιὰς περιέσχε τὴν πό-
λιν ἡμῶν, ὑπ᾽ ἀνδρὸς ἀποστυγοῦντος τὴν σωτηρίαν καὶ θανατῶντος.
ἐνίκησε δ᾽ ἂν Ἰούλιος νίκην, ἐφ᾽ ἧς ζῆν οὐκ ἂν ηὔξατο ὑπὲρ ὧν ἁ-
πάντων ᾠήθην χρῆναι τέως μοι ταῦτα εἰρῆσθαι τὰ γεγενημένα. τῆς γὰρ ἐμῆς φύ-
σεώς τε καὶ προαιρέσεως παραπλανάτω. καὶ ὅστις ἔχθιστος. πλὴν ἀλλ᾽ ὦ δ᾽
ἐμοὶ κάλλιον ἔχει τὸ ἀναξίως τινὰ πεπονθέναι καλῶς, ἢ περιιδεῖν
πολλούς, ἐξὸν κωλῦσαι, παρὰ τὴν ἀξίαν πεισομένους κακῶς. οὐ
γὰρ δὴ καὶ τὴν σύζυγον γυναῖκα καὶ τὰ παιδία τἀνθρώπου μισῶ. καίτοι
γε οὐδ᾽ αὐτὸς ἄξιός ἐστιν ὑπὲρ τῶν κατ᾽ ἐμοῦ λοιδορειῶν παθεῖν τι κα-
κῶς ὑπ᾽ ἐμοῦ. πολλοῦ γε δεῖ. μισεῖ μὲν δ᾽ καὶ πάνυ. λυπεῖν γὰρ οἰό-
μενος λέγει. ὡς δέξομαι φθέγγεται. ἡ προαίρεσις οὖν οὐκ ἀνόη-
τος. ἀλλ᾽ οὐ πάντως. ἴστω μέντοι, μᾶλλον δὲ μὴ ἴστω, παύσαιτο δ᾽ ἂν δι

ποιῶν ἡμᾶς. σὺ μέντοι σαφῶς ἴσθι τὸ πάλαι λεγόμενον, ὑπερ-
χαίρων, ὡς ἔστιν ὠφελεῖσθαι, νυνὶ ἔργῳ φαινόμενον. τί γὰρ εἰς εὔκλει-
αν ἡμῖν ἀνὴρ οὐ συντελεῖ. πᾶς ὅστις ἡμᾶς ἐπαινεῖν βούλεται μη-
δὲν ἕτερον ἐξευρίσκων εἰπεῖν, λέγει τοῦτο πρῶτον καὶ μόνον καὶ
μέγιστον, ὡς Ἰούλιος αὐτὸν ἀγορεύει κακῶς. ἐν δὲ τούτῳ λόγῳ,
ποῖος οὐκ ἐσμὸς ἀγαθῶν. τὸ γὰρ ἀντικειμένως ἔχειν πρὸς παντο-
δαπὴν πονηρίαν, οἰκείως ἐστὶν ἔχειν πρὸς παντοδαπὴν ἀρετήν. ἐ-
γὼ μὲν οὖν, οὐδὲν ἂν ἐμαυτῷ συνειδείην τοιοῦτον. ἐκεῖνος δέ φη-
σιν. οἷς γὰρ τἀναντία φησὶ, τοῦτο πιστοῦται. ὥστε τὸ χάριν ἂν εἰδείην
αὐτῷ. νὴ τὴν ἱεράν σου κεφαλὴν, καὶ τὴν τῶν παιδίων μου σω-
τηρίαν, οὐκ ἔστιν ὅ,τι ἄν μοι μεῖζον τοῦ λοιδορεῖσθαι χαρίσαιτο. καὶ ἃ καὶ
πρὸς θεοῦ καὶ πρὸς ἀνθρώπων, ἐν τῷ καλλίστῳ μοι κείσεται τοῦτο.
ἀλλὰ καὶ τῆς προαιρέσεως δώσει δίκας. ἐμοὶ μὲν, οὔ. τυχὸν μὲν
ἃ οὐδ' ἂν εἰ δυναίμην βουλοίμην. πάντως δὲ, οὐδ' ἂν, εἰ βουλοί-
μην δυναίμην. τί γὰρ παρὰ τὸν ἐπὶ καιροῦ δυνάστην ἄνθρωπος
οὕτως ἀτυχὴς ὡς ἀλᾶσθαι φεύγων τὴν ἑαυτοῦ, καὶ μηδὲ ἐλπί-
δας ἔχων καθόδου, τῶν πολεμίων ἐστρατοπεδευκότων ἐν τοῖς ἐ-
μοῖς, κἀκείνοις ὁρμητηρίοις κατὰ Κυρήνης χρωμένων. τίνι μέντοι
τίνι δώσει δίκας; αὐτῇ τῇ δίκῃ. ἐγγυῶμαι γὰρ ἐγὼ τοῦτο σαφῶς,
οὐκ εἰδέναι δοκῶν. μετελεύσεται γὰρ αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ τῆς κοινῆς
πατρίδος ὑπὲρ ἧς τἀναντία πεπολιτεύμεθα. καὶ δι' ἣν ἀλλήλοις
ἀπηχθήμεθα. οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ τινός. οὐδ' ἂν αὐτὸς εἰ-
πεῖν ἔχοι. ἀλλὰ τὰ πρῶτα μὲν ὅτι τὸ στρατιωτικόν τε καὶ τὸ
βουλευτικὸν ἑώρων, εἰς θητικὸν, καὶ ἐπειρώμην ἀντέχειν. ἔπει-
τα μέντοι τὰ περὶ τὴν πρεσβείαν καὶ πάνυ λαμπρῶς διεστα-

σίασεν

σίασεν ἡμᾶς. ἴσθι τὰ κατὰ τὸν ἑταῖρον Διοσκουρίδην. ὅτι μετρίως ἐπράχθη καὶ οὐχ ὡς ἂν κινήσαι θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων νέμεσιν. αὕτη μέντοι σαφῶς ἐστι περὶ ἧς πρὸς λύραν ᾄδομεν. λήθουσα δὲ παρὰ πόδα βαίνεις. γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις. ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βίοταν κρατεῖς. ἀλλὰ τί θειάζεσθαι δέον, ἐγὼ μὲν ἔγραφον ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἀστρατείαν εἶναι τοῖς ξένοις. ὁ δέ, ἀντέλεγεν ὑπὲρ Ἑλλανίκου καὶ Θεοδώρου. καίτοι τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι καὶ τοὺς φύσει στρατιωτικῶς ἔχοντας τῶν ἀρχόντων, οἱ ξένοι μεταδιδάσκουσι. καὶ μετασκευάζουσιν εἰς ἐμπόρους. πάλιν ἔγραφον ὑπὲρ τοῦ λελῦσθαι τὴν παρ' ἡμῖν στρατηγίαν, ὅπερ ἅπαντες ὁμοφώνως οἱ τῇδε ἄνθρωποι μόνον εἶναί φασι λυτήριον τῶν δεινῶν, ἐπανελθεῖν εἰς ἀρχαίαν ἡγεμονίαν τὰς πόλεις. τουτέστιν ὑπὸ τὸν αἰγύπτιον ἄρχοντα καὶ τὰς λιβύων τετάχθαι. ὁ δέ, ἀντέλεγεν ὑπὲρ τῶν κερδῶν. καὶ ἄντικρυς ἀπετόλμα λέγειν ὅτι λυσιτελεῖ τὰ πεινῶντας εἶναι στρατιώτας. ἀλλ' ὦ τᾶν. ἄξιον οὖν διὰ σοῦ πρὸς αὐτὸν εἰρῆσθαι, διὰ ταῦτα, νῦν μὲν ἐπάρατός ἐστι, τῆς κοινῆς τύχης τῶν τἀναντία πειρώμενος. εὐτυχεῖς γὰρ ἐν ἀτυχοῦσιν. ἐγὼ δὲ τῇ πόλει συνατυχῶ. ἴσθι μέντοι σαφῶς, ὅτι φύσεως ἐστὶ νόμος, ἐμπεριέχεσθαι τοῖς καθόλου τὰ μέρη. καὶ ὅταν πάνυ πολὺς ἀπὸ τῆς τοῦ σώματος συμφορᾶς ὁ σπλὴν αὐξηθῇ, ἕως μὲν ἀντέχει τὸ ὅλον εὐθενεῖ τε καὶ πιαίνεται. ἀπολλυμένου δὲ συναπόλλυται. καὶ σὺ τὸ παρὸν εὖ τιθέμενος, λήσεις τοῖς σαυτοῦ πολιτεύμασιν, εἰ μαραινομένης τῆς πατρίδος τε ὢν, καὶ σαυτοῦ. μέχρι τούτου Λαθέμης ὠνομάζετο φίλος Φιλίππου, μέχρι προὔδωκεν Ὄλυνθον. τὸν δὲ ἄπολιν, πῶς εἰκός ἐστιν εὐτυχεῖν.

Ὀλυμπίῳ.

ε Γὼ μάρτυρα ποιοῦμαι θεόν, ὃν ἡ φιλοσοφία ἡ φιλία
πρεσβεύει, πολλοὺς μὲν ἂν θανάτους ἀντὶ τῆς ἱερωσύνης
ἑλόμην· τοῦ θεοῦ δὲ ἐπενεγκόντος οὐχ ὅπερ ᾔτουν, ἀλ-
λ' ὅπερ ἐβούλετο, εὔχομαι τὸν γενόμενον νομέα τοῦ βίου, γενέσθαι
καὶ τοῦ νεμηθέντος προστάτην, ὡς μὴ φανῆναί μοι τὸ πρᾶγμα φι-
λοσοφίας ἀπόβασιν· ἀλλ' εἰς αὐτὴν ἐπανάβασιν. τέως δὲ ὥσπερ
ἔτι μοι τῶν ἡδέων συνεπεπλόκει, ἐκοινωσάμην αὐτοῖς τῇ πάντων
φιλτάτῃ μοι κεφαλῇ, οὕτω καὶ τῶν δυσχερῶν εἰς σὲ παραπέμπω
τὴν ἀκοήν, ἵνα συναλγοίης τε, καὶ ἐπὶ δικαίοις πρὸς τὴν ἐμὴν φύ-
σιν τὸ πρᾶγμα ἐξετάσας, εἰσηγήσαιο γνώμην, ὅτι με δεήσει ποι-
εῖν. νῦν γὰρ ἐγὼ πόρρωθεν οὕτω διαπειρῶμαι τοῦ πράγματος,
ὡς ἕβδομον ἤδη μῆνα γενόμενος ἐν τῇ Δ[illegible], μακρὰν ἀποδημῶ
τῶν ἀνθρώπων παρ' οἷς ἱεράσομαι, ἕως ἂν ἀκριβῶς ὁποῖόν ποτέ
ἐστι τῇ φύσει κατανοήσω. κἂν μὲν ἐγχωρῇ, μετὰ φιλίας ἐργά-
σομαι. εἰ δὲ ἀλλοῖόν ἐστιν, ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν ἀγωγήν τε καὶ προαίρε-
σιν, τί ἄλλο, ἢ τὴν εὐθὺ τῆς κλεινῆς Ἑλλάδος ἀποπλέων οἰχήσο-
μαι. ἀπειπαμένῳ γὰρ τὴν ἱερωσύνην, ἀπογνωστέον ἐστὶ καὶ τῆς
πατρίδος, εἰ μή με δεῖ πάντων ἀτιμότατον εἶναι. καὶ ἐπαρατό-
τατον ἐν ὄχλῳ μισούντων ἀναστρεφόμενον.

Τῷ αὐτῷ.

τ Ἣν ἐπιστολὴν ἀναγνώσκων, ἐν ᾗ διηγήσω περὶ τῆς ἀρρω-
στίας, καὶ ἐφοβήθην ἀρχόμενος. καὶ παυόμενος ἀνεθάρ-
ρησα. ἀπειλήσας γὰρ κίνδυνον, εὐηγγελίσω τὰ λῷονα. περὶ ὧν
δ' ᾔτησας πεμφθῆναι παρ' ἡμῶν ἢ κομισθῆναι, τὰ δυνατὰ πάντα πάν-
τως ἢ πεμφθήσεται, ἢ κομισθήσεται. τίνα δὲ αὐτῶν τὰ δυνατά.

καὶ τὰ

καὶ τὰ μὴ δυνατά, περιττὸν γράφειν. αὕτη γὰρ ἡ δόσις ἐπιδείξει. ἐρρωμένος καὶ εὐδαιμονῶν διαβιώης θεῷ κεχαρισμένε ἑταῖρε τριπόθητε. γένοιτο ἡμᾶς καὶ συμμίξαντας, ἀλλήλων αὖθις ἀπολαῦσαι, καὶ μὴ προεξέλθοις πρὶν ἂν ἀλλήλοις ἐντύχωμεν. εἰ δὲ θεὸς ἄλλῃ τῇ βεβούλευται, σὺ γοῦν ἁπάντων ἡμῶν μέμνησο. βελτίοσι μὲν γὰρ συνεσίου ἐντεύξῃ πολλοῖς. φιλοῦσι δὲ μᾶλλον, οὐκ ἂν ἄλλοις ἐντύχοις.

Τῷ αὐτῷ.

Ὡς οἷά με διψῶντα ταῖς ἡδίσταις ἐπιστολαῖς ἐντετυχηκέναι. π περὶ τρία δὲ μέρη τῶν ἐπιστολῶν, οὐχὶ πάσῃ διαχυθῆναι τῇ ψυχῇ. ἀφ' ὧν ἦλθον εἰς πολλαπλασίαν διάθεσιν. καὶ οὐκ εἰς μακρὰν προσδοκῶ τὴν ἀλεξάνδρειαν ἔχουσαν ἔτι τὴν φίλην κεφαλὴν ὄψεσθαι. καὶ ἐφ' οἷς γὰρ Σεκοῦνδον εὖ ἐποίησας, ἡμᾶς ἐτίμησας. καὶ ἐφ' οἷς οὕτω γράφων τιμᾶς, ἐξηρτήσω σαυτοῦ. καὶ ἐποίησας εἶναι σούς. παρ' ὅσον τῶν χαμαὶ ἐρχομένων ὄντες, οὐκ ἐπιγνωσόμεθα τὴν ἀξίαν, διπλῇ τιμώμενοι καὶ τοῦ μεγέθους τῶν γραφομένων καὶ τῇ σπουδῇ τῶν γινομένων. τοῦ δεσπότου μου τοῦ κόμητι γέγραφα μὲν ἤδη πολλάκις. ἐπεὶ δὲ ἐν ταῖς διὰ τοῦ παιδὸς ἐπιστολαῖς, αἰτιᾷ μὴ γεγραφότα πρὸς αὐτὸν, ἐπέθηκα καὶ τοῦ δεσπότου μου τοῦ ἀδελφοῦ πρὸς αὐτὸν γράμματα. ἐρρωμένος καὶ εὐδαίμων διατελοίης φιλοσοφίας ἔχων φροντίδα, ὅση προσήκει τοῦ μετὰ θείων ἐρώτων ἡρμένῳ ταύτης. ἀπὸ τῆς κλίνης σοι γέγραφα, μόλις ἀνεχόμενος εἰς διασκευὴν τῶν γραμμάτων. εὖξαι τὰ ἄριστα ἡμῖν, ἅπερ ἂν ὁ θεὸς ἄριστα δοκιμάσοι. ἐὰν ἀνασφήλω, ἐπὶ τὴν ἀλεξάνδρειαν εὐθὺς ἵεμαι.

Τῷ αὐτῷ.

κ Αἰνὸς οὗτος τρόπος ἐπιτηδεύεται παρ' ἐμοῦ χρείας ἐπιστολῶν. οὐ γὰρ ἵνα συστήσω τῇ φιλίᾳ τῇ σῇ τὸν ἐπιδιδόντα τὴν ἐπιστολὴν γέγραφα. ἵνα δέ σοι τὸν ἄνδρα χαρίσωμαι, κέρδος οὐ μικρὸν ἐσόμενον σοί τε καὶ τῷ μεγάλῳ Διογένει τοῖς σοῖς παιδικοῖς. καὶ μὴ χαλεπήνῃς εἰ κέρδος οὐχ ὑμᾶς Θεοτίμῳ, θεότιμον δὲ ὑμῖν εἶναι δοκιμάζω καὶ λέγω. ἀλλὰ τοῦ γε εἴη ποιητὴς ἀνὴρ τῶν νῦν ἐνθεωτάτης δυνάμεως δέοιτο. δυνάμεως δὲ δεῖ ταύτης ἂν ποιητικῆς, ἵνα καὶ τοῖς μετέπειτα δόξῃ, ἢ μὴ δὲ τοὺς ἀπόντας λάθῃ. τὰ γὰρ μεγάλα τῶν ἔργων, ἂν μὴ τύχῃ λόγων κηρύκων, ἀπορρεῖ τῆς μνήμης. καὶ λήθην ἀμπίσχεται, παρ' αὐτὸν μόνον τὸν τοῦ πράττεσθαι καιρὸν, ἐν τοῖς ὁρῶσιν αὐθήσαντα. ταύτῃ τε οὖν τιμητέον ὑμῖν τὸν ἑρμαῖον, καὶ ἀντὶ παντὸς σπουδαστέον, καὶ δίχα τῆς χρείας. αἰδοῖ γὰρ μουσῶν, τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν ἄξιον περιέπειν. καὶ μὴ δευτέρους τίθεσθαι τῶν κολακεύειν τὰς θύρας εἰδότων. προσκείσθω καὶ τρίτη τις αἰτία τῆς παρ' ὑμῶν εἰς τὸν ἄνδρα τιμῆς, Συνέσιος ἀγαθεὶς αὐτοῦ πάντα ἐφ' οἷς ἀνθρώπους ἄνθρωποι καὶ ἐπαινοῦσι καὶ μακαρίζουσιν. ἐρρωμένος διαβιώης πάντων ἕνεκα ἐμοὶ τίμιε. προσαγορεύουσι τὴν ἱεράν σου διάθεσιν πάντες οἱ τὴν αὐτὴν ἡμῖν οἰκίαν οἰκοῦντες. ἐξ ἁπάντων δὲ μάλιστα ὁ σὸς Ἰσίων. καὶ ἡμεῖς τοὺς ἅμα σοί. μάλιστα δὲ τὸν ἐμὸν Ἀβράμιον. τῷ κόμητί γε δοῦναι ἃ γέγραφα, αὐτὸς δοκιμάσεις. εἴτε μή.

Πυλαιμένει.

ὅ Υτος ἐκεῖνος ὁ πολὺς ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν Ἀναστάσιος. καὶ σὲ δι' ἂν αὐτοῦ δείξας, τὸν αὐτὸν ἔπαινον εἶπον ἂν περὶ σοῦ. ὡς πρὸς οὖν ἐν ἐμοὶ συνελθόντες πάλαι τὴν συντυχίαν ἀναγνωρισμὸν

ποιήσα

τεινοῦσά μοι, φιλοφρονήσασθέ τε ἀλλήλους, καὶ κοινῇ σκοπεῖτε πῶς ἂν ἀγαθόν τι με ποιήσητε. σχολὴ δὲ μέγιστον ἀγαθὸν, ἣν εἴποι τις ἂν ὡς τὴν χώραν πάμφορον ἅπαντα καλὰ φέρειν τῇ τοῦ φιλοσόφου ψυχῇ. καρπώσομαι δὲ σχολὴν, ἂν τοῦ συντετάχθαι τῇ πολιτείᾳ ῥωμαίων ἀπαλλαγῆναί μοι γένηται. τοῦτο δὲ παρέσται, τῆς λειτουργίας ἀφειμένῳ τοῦ καταλόγου. ἧς τὸ μὲν ἐπὶ βασιλεῖ, γέγονα ἐκτός. ἐμαυτὸν δ᾽ ἂν αἰτιασαίμην δικαίως, αἰσχυνθεὶς ὄνασθαι σπουδῆς οἰκείας. ἀπολογήσομαι τοίνυν αὐτὸς ἐμαυτῷ. δόξω γὰρ αὐτουργεῖν πάλιν τὴν πρεσβείαν. πάλιν γὰρ ἐμὴ γλῶττα, πρεσβεύει. καὶ οὐδεὶς αὐτερεῖ τῶν Πυθαγόραν ἐπαινεσάντων, ὃς τὸν φίλον, ἄλλον ἑαυτὸν ὡρίσατο.

Τῷ αὐτῷ.

Φυκούντιος ἀνὴρ. κυρηναίων δὲ ἐπίνειον ὁ Φυκοῦς, ἐπέδωκέ μοι φέρων ἐπιστολὴν, τὸ σὸν ἐπιγεγραμμένην ὄνομα. ταύτην ἀνέγνων ἡδέως ἅμα καὶ ἀγαμένως. ὠφείλετο γὰρ τὸ μὲν, τῇ διαθέσει τῆς ψυχῆς. τὸ δὲ, τῷ κάλλει τῆς γλώττης. καὶ δῆτα παρεσκεύασά σοι θέατρον ἐπὶ λιβύης ἑλληνικὸν, ἀπαγγείλας ἥκειν ἀκροασομένοις ἐλλογίμων γραμμάτων. ἐπεὶ νῦν ἐν ταῖς παρ᾽ ἡμῖν πόλεσιν, ὁ πυλαιμένης πολύς. ὁ δημιουργὸς τῆς θεσπεσίας ἐπιστολῆς. ἐν τούτῳ ἄτοπον ἐφάνη καὶ παράδοξον ἀπήντησε τῷ θεάτρῳ. τὰς κυνηγετικὰς ᾔτεις τὰς ἐμάς. ὡς δή τι σπουδαῖον αὐταῖς ἐνόν. ἔδοξας οὖν σεσηρὸς ἦθος παρέχεσθαι καὶ εἰρωνείας ἀνάπλεων. οὐ γὰρ ἠξίουν τὸν παρὰ σφίσι τὸν φαυλότατον εἰπεῖν, ὅ,τι ἐνέγκαι τί ποιοῦντι τῆς παρὰ σοὶ σπουδῆς ἄξιον. ἐγὼ δὲ τούτου μὲν οὖν σε παρῃτούμην, τῆς εἰρωνείας. ἐδίδασκε δὲ, ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις ἅ σοι πάρεστιν ἀγαθὰ, φιλανθρωπότατός τε εἴης καὶ τὸ ἐγκώμιον φιλοδωρότατος. οὐκοῦν ἐπὶ καταγέλωτι

πεποιῆσθαι τὴν αἴτησιν. ἀλλ' ἵνα ἡδίμην, τῇ παρὰ τοῦ τοιοῦδε
μαρτυρίᾳ τιμώμενος. γράφε οὖν ὁσάκις ἂν ἐγχωρῇ. καὶ ἑστία
κυρηναίους τῷ λόγῳ. ὡς οὐδὲν ἂν αὐτοῖς ἥδιον ἀνάγνωσμα γένοι-
το τῶν πυλαιμένους γραμμάτων, ἤδη κατεσχημένοις ὑπὸ τοῦ δή-
μαρχος. πάντως δὲ συχνοῖς ἐντεύξῃ τοῖς δεῦρο ἀφικνουμένοις.
καὶ εἰ μηδέσιν ἄλλοις, ἀλλὰ τοῖς ἄρξουσιν ἡμῶν καὶ τὴν ἐλάττω καὶ
τὴν μείζω καὶ τὴν αἰγυπτίων ἀρχήν. οὓς οὐκ εἰκὸς ἀγνοεῖσθαι διὰ
τὴν ἀκολουθίαν τῶν δυναστῶν. ἐπεὶ δὲ διαφέρει σοι τὰ ἐμὰ εἰδέναι,
φιλοσοφοῦμεν ὦ γαθὲ, τὴν ἐρημίαν ἀγαθὴν ἔχοντες συνεργόν.
ἀνθρώπων δὲ οὐδένα, οὐδὲ ἔστιν ὅτου ποτὲ ὑπὸ λιβύης ἀκήκοα φω-
νὴν ἀφιέντος φιλόσοφον, ὅτι μὴ τῆς ἠχοῦς ἀντιφθεγγομένης ἡμῖν.
ἀλλὰ κόσμει φησὶν ἂν ἔλαχες σπάρταν. κἀγώ μοι δοκῶ τὴν εἱμαρμέ-
νην ἀγαπήσειν τε καὶ κοσμήσειν τὴν αὐτὸς ἐμαυτοῦ, ἡγούμενος ἀγώ-
νισμα τοῦτο προκεῖσθαι τῷ βίῳ καὶ βάσανον, εἰ μὴ ἀτυχοῦσαν ἀπελιμπά-
νω φιλοσοφίαν. ἐμοὶ γὰρ εἰ μηδεὶς ἄλλος μαρτυρεῖ, ἀλλ' αὐτός γε πάν-
τως ὁ θεός. οὗ σπέρμα ὁ νοῦς ἐς ἀνθρώπους ἥκει. δοκῶ δέ μοι καὶ τοὺς
ἀστέρας εὐμενῶς ἐνατενίζειν ἑκάστοτε ὂν ἐν ἠπείρῳ πολλῇ μόνον ὁ-
ρῶσι θεωρὸν αὐτῶν σὺν ἐπιστήμῃ γινόμενον. σύνευξαι τοίνυν ἡμῖν
ἐν οἷς ἐσμὲν εἶναι. σαυτῷ δὲ ἀπολιπεῖν τὴν κακοδαίμονα ἀγορὰν
ᾗ κακῶς σὺ τῇ φύσει χρώμενος. μάλιστα μὲν οὖν ἀξιῶ σε καὶ εὐ-
ροούντων τῶν ἔξωθεν, ἰδεῖν εἰς τὰ εἴσω. τὸ γὰρ εὐτυχίας εὐδαιμο-
νίαν ἀλλάξασθαι χρύσεια χαλκείων ἐστί. κἀγὼ χαίρω καταγελώ-
μενος, ὅτι τῶν συγγενῶν σπουδαρχούντων, μόνος ἐν πολλοῖς ἰδιώ-
της εἰμί. τὴν γὰρ ψυχὴν ἀρεταῖς δορυφορεῖσθαι προτιμῶ μᾶλ-
λον, ἢ στρατιώταις τὸ σῶμα, οὐκέτι τῶν πραγμάτων χωρούν-
των ἐπιμελητὴν πολιτείας φιλόσοφον. εἰ δὲ μηδὲν τοῖς κατ' ἀγο-

ρὰν

ραν βέλτιον πέπραχας, ὥστε οὐδὲ οἶμαι, οὐδ' ἔστιν ὅτε περὶ σοῦ πονηρὰς ἔσχον ἐλπίδας, ὡς ἄρα ἐκστήσῃ σαυτοῦ καὶ ὁμότροπος ἔσῃ τοῖς εὐδοκιμοῦσι τῶν γραμματέων· οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι τῶν ῥητόρων, ἑτέρως δὲ οὐκ ἔστι πλουτεῖν ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς ἀγοραῖς. μὴ πάντα μὲν συγχέοντα καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα δίκαια, καὶ κέρδους πάντα ἐλευθέρου γινόμενον. εἰ τοίνυν οὐδὲ πλουτεῖς, ἔτι μᾶλλον εἰς φιλοσοφίαν ἴδε. κἂν μὲν ἐντύχῃς ἀνδρὶ συντόνως ἐργαζομένῳ φιλοσοφίαν, ἀνεμέσητον δὲ ἐκπερινοστεῖν καὶ τὴν ἑλλάδα καὶ τὴν βάρβαρον ἐπὶ θήρᾳ τοιᾷδε, καὶ ἡμῖν τὸ ἕρμαιον κοίνωσαι· εἰ δ' ὡς αὐχμώσῃ τῇ φορᾷ, καὶ ἡμεῖς ἀρκεῖν σοι δοκοῦμεν, ἧκε μεθέξων καὶ ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων. ἐπὶ τὰ ἴσα καὶ τὰ ὅμοια φησὶ τὸ γράμμα τὸ λακωνικόν. πρόσειπε παρ' ἐμοῦ, πάνυ πολλὰ τὸν σεβασμιώτατον Μαρκιανόν· ὃν εἰ προλαβὼν ἀεὶ εἰδὴν ἑρμοῦ λογίου τύπον εἰς ἀνθρώπους ἔφην ἐληλυθέναι, μόλις ἂν ἔτυχον τῆς ἀξίας, ὅτι πλέον οὐδὲν ἢ τύπος. ἐπιστολὴν δὲ τῆς εὐθείας πρὸς αὐτὸν ἐπιθεῖναι, καίτοι προθυμηθεὶς, ἐνάρκησα, ἵνα μὴ εὐθύνας ὑπόσχω τοῖς παρ' ἐκείνοις. τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα. οὐ γὰρ μικρὸς ὁ κίνδυνος ἐν τῷ πανελληνίῳ τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνωσθῆναι, καλῶ γὰρ οὕτω τὸν τόπον ἐν ᾧ πολλάκις ἐφρόντισα τὰς βαρείας φροντίδας, τῶν ἁπανταχόθεν ἐλλογίμων συνιόντων. ἐφ' ᾧ τῆς ἱερᾶς ἀκοῦσαι τοῦ πρεσβύτου φωνῆς, παλαιὰ, καὶ νέα καταμαστευούσης διηγήματα. ἀλλὰ καὶ τὸν ἑταῖρον Εὐχάριστον, χαίρειν κέλευσον παρ' ἐμοῦ. καὶ πάντας ὅσους ἄξιον.

Τῷ αὐτῷ.

σ υνίστημι τῇ φιλίᾳ καὶ τῇ προστασίᾳ τῇ σῇ, τὸν θαυμάσιον Σωσηνᾶν. ᾧ τὴν διὰ λόγων τραφέντι καὶ αὐξηθέντι, τὰ παρὰ τῆς τύχης οὐκ ἀπήντα κατὰ λόγον. αἰτιᾶται δὴ τὴν τῶν πα

τρίδος ἀκληρείαν· καὶ πείθει τις αὐτὸν λόγος, ὡς ἔστι συμμεταβαλεῖν τῇ χώρᾳ τὴν τύχην. ἀφίξεται δὲ παρὰ τὴν ἔχουσαν τὸν βασιλέα πόλιν, ὡς ὅπου βασιλεύς, ἐκεῖ καὶ πάνυ τῆς τύχης οὔσης, καὶ τυχὸν ἐπιγνωσομένης αὐτόν. εἰ δή τις σοι δύναμις συντέλεσον αὐτῷ πρὸς ὅ,τι βούλεται. σοῦ γὰρ ἄξιον τὸ καὶ δύνασθαι, καὶ τοὺς δεομένους συνιστάναι τῇ ἀγαθῇ τύχῃ. ἐὰν δέηται φίλων, τῶν σοι φίλων αὐτὸς προσοίσεις αὐτόν.

Τῷ αὐτῷ.

ὁ Υμὰ τὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σόν, οὐκ ἔγωγε, ὦ Πυλαιμένες ἀπέσκωψά σου τὴν εἰς τὴν ἐνεγκοῦσαν εὔνοιαν· οὐχ οὕτως ἄπολις εἰμί τις οὐδὲ ἀνέστιος. ἀλλὰ σὺ κακῶς ἐξεδέξω τὸν νοῦν τῆς ἐπιστολῆς· καὶ κατηγορίας ἡμῶν ἄττα οὐκ ἄξια. ἐγὼ γὰρ ὅτι μὲν Ἡρακλείας ἐρᾷς, καὶ πρόθυμος εἶ ποιῆσαί τι τὴν πόλιν ἀγαθόν, ἐπαινῶ· τοὺς λόγους δὲ ἐποιούμην ὑπὲρ τοῦ δεῖν ἀνθελέσθαι φιλοσοφίαν τῆς ἀγοραίου ταύτης διατριβῆς. εἶτα σύ μοι δοκεῖς δίκας ἀγορεύων, οἴεσθαι μᾶλλον ἢ φιλοσοφῶν, ὠφελιμώτερος ἔσεσθαι τῇ πατρίδι· πῶς τοῦτο; ὅτι τοι μὴ μεταθέσθαι σου τὴν προαίρεσιν, ἡ πάσω τὸ τῆς γνώμης φιλόπαιγμον(?)· τοῦτο γοῦν ἀπέσκωψα καὶ οὐχὶ τὴν εὔνοιαν ὅτι κακῶς οἴει προὔργου τι κινήσειν εἰς τὸν καλλίστον ἔρωτα· τὸ προσεδρεύειν ταῖς δίκαις. καὶ γὰρ εἰ μὴ λέγοιμι φιλοσοφίαν ἱκανὴν εἶναι τὰς πόλεις ὀρθοῦν, ἐλέγξει με Κυρήνη, κειμένη πολὺ δήπου τῶν ἐν τῷ Πόντῳ πόλεων ἀκριβέστερον. ἀλλ' εἴποιμι μὲν ἄν, ὅτι φιλοσοφία καὶ ῥητορικῆς καὶ ἧς τινος βούλει καὶ τέχνης καὶ ἐπιστήμης ἅτε πάσαις οὖσα, προέχει τὸν ἔχοντα καὶ ἰδιώτην καὶ οἰκῶν ταῖς πόλεσιν ὠφελιμώτερον· ἡμῖν ἀρκεῖ τὸ καθ' ἑαυτὴν ἀγαθόν τι ποιεῖν τοὺς ἄνδρας. ἔχει δὲ οὕτως ὦ λῷστε Πυλαίμενες. τὰ καλὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων, δυνάμεις τινές εἰσι καὶ προστασίαι ψυχῆς. καὶ

οἷον

οἷον αὐτὸ μόνον τὸ χρώμενον· καιροὶ δὲ καὶ τύχαι, φέρουσιν ἄνω καὶ κάτω τὰ τῶν πόλεων πράγματα. καὶ νῦν μὲν οὕτως ἔχειν, νῦν δὲ ἑτέρως ἀνάγκη φύσεως ἧς μετείληφε. φιλόπολις μὲν οὖν εἶ σύ. τυγχάνω δὲ ὢν καὶ αὐτός. καὶ σὺ μὲν ἐργάζῃ ῥητορικήν. καὶ συγχαίρω σοι μὴ ταύτην ἐπιτηδεύειν. ἀλλὰ τὴν ὀρθὴν καὶ γενναίαν, ἣν οὐδὲ Πλάτων οἶμαι διαγράφειν πειρᾶται. ἐγὼ δὲ φιλοσοφίαν τιμῶ τε, καὶ τῶν ὅσα ἀνθρώπινα ἀγαθὰ προτιμῶ. τί οὖν ταύτῃ περὶ ἡμῶν πλέον τοῖς πλέοσιν, εἰ μὴ καὶ βίοι τινὲς ὑπερβληθεῖσιν ἀρκοῦντες ταῖς προαιρέσεσι. δεῖ μὲν γὰρ ὅλης ἐπιτηδείας. δεῖ δὲ ὀργάνων τῷ χρῆσθαι δυναμένῳ. τὸ δὲ ταῦτα παρασκευάζον, ἡ τύχη. εἰ μὲν οὖν ἐκείνως μόνον τουτέστι διὰ τῆς ῥητορικῆς οἴεσαι περιέσεσθαι τὴν τύχην, ὥστε ἄρξαι ποτὲ παρασχεῖν ἢ ὑπάρξαι τὴν μεγίστην ἀρχήν, τί κατέγνωκας ἀτυχίαν φιλοσοφίας. εἰ δὲ ἐπίσης ἀμφοῖν ἐνδέχεται καὶ ἀπεῖναι καὶ παραγίνεσθαι, τί μὴ τέως αἱρῇ τῶν φαινομένων τὸ ἄριστον. αὐτὸ μὲν γὰρ καθ' αὑτό, φιλοσοφίαν καὶ σὺ φῂς εἶναι κρείττω ῥητορικῆς. τὸ δὲ δεῖν ὁρᾶσθαί σου τὴν πόλιν ἀναγκαιότερόν σοι τὸ χεῖρον ποιεῖν. ὡς δὴ νῦν μὲν ἔξεστιν ἐλπίζειν τὰ ἀμείνω, φιλοσοφήσαντι δὲ οἱ θεοὶ πάντες ἐχθροί, καὶ τὴν τύχην ἀποκλείουσιν, ὡς μηδὲ ἐν ταῖς ἐλπίσιν ἀπολελεῖφθαι. ἐγὼ δὲ οὔπω καὶ τήμερον τοῦτον ἀκηκοὼς οἶδα τὸν λόγον, ὅτι τῇ σεμνῇ φιλοσοφίᾳ θεῖός ἐστι κλῆρος ἀτυχεῖν. ἀλλὰ μόλις μὲν ἂν ἐν τῇ κοινῇ τῇ θνητῇ φύσει, συνέλθοιεν ἰσχύς τε καὶ φρόνησις. ἔστι μὴν ὅτε συνήγαγεν αὐτὰς ὁ θεός. ἔξεστιν οὖν ἐκ τοῦ λόγου μαθὸν δὲ πᾶσα ἀνάγκη τὸν αὐτὸν εἶναι καὶ φιλόσοφον καὶ φιλόπολιν, καὶ μηδὲ καταγινώσκειν τῆς τύχης, ἀλλὰ καὶ προσδοκᾶν τὰ ἀμείνω, διὰ τὴν οἰκείαν ἀξίαν. οὐχ ἥκιστα γὰρ μόνοι πλεονεκτοῦσιν ὡς παλαιὸς λόγος οἱ χρηστοὶ τῶν πονηρῶν ταῖς ἀγαθαῖς ἐλπίσι. πῶς οὖν ἔλαττον αὐτὸς ἔχειν συγχωρήσομεν. ἀνάγκη δὲ πρὸς τὸν παρὰ σοῦ λόγον ἐνδοίημεν, ὃς εἰς τοῦτο

σε προήγαγεν ἁμαρτίας τὸ φάναι τῆς πόλεως ἕνεκα. Δεῖν μὲν οὖν
ἐπὶ τῆς τέχνης. ἀνάγχου γάρ μου μετατιθέντος εἰς κατηγορίαν τὴν
περὶ τοῦ σκώμματος ἀπολογίαν. ὃ δὴ μὴ ὄν, ἔδοξεν εἶναί σοι πρό-
τερον. οὐ γὰρ οἶμαι νῦν ἔτι δοκεῖ. ἐπεί τι κινδυνεύω καὶ διαβεβλῆ-
σθαι πρὸς τὴν ἱερὰν κυρίαν ὑπὸ σοῦ καὶ ταῦτα τῆς φίλης μοι
κεφαλῆς. εἰ γὰρ δὴ πεισθείησαν οἱ πολλοί, ὅτι ῥητορικὴ μόνη δύνα-
ται μεταθεῖναι τὰς παρούσας αὐτοῖς συμφοράς, καὶ μόνον ἐστὶ
τοῦτο γέρας τῶν βοηθούντων τοῖς ἔχουσι περὶ συμβολαίων τὰς
δίκας, χαλεπαίνουσιν ἡμῖν τοῖς ἄλλο τι θεραπεύουσιν, ἀντὶ τοῦ
βήματος. εἷς οὖν ἐμοὶ πρός σέ τε καὶ τοὺς πολλοὺς ἅπαντας περὶ φι-
λοσοφίας ὁ λόγος. ὅτι παρούσης μὲν τύχης καὶ καλεσάντων αὐ-
τὴν ἐπὶ τὰ πράγματα τῶν καιρῶν, οὐδεμιᾶς ἐστὶ τέχνης, ἀλλ'
οὐδ' ἅμα πασῶν ἐρίσαι φιλοσοφίᾳ περὶ τοῦ τὴν συντονωτέραν ἁρ-
μόσαι. καὶ μετατάξαι, καὶ βελτίω τοῖς ἀνθρώποις ποιῆσαι τὰ
πράγματα. τῆς εἱμαρμένης δὲ οὐ πω ταύτῃ ῥυείσης νοῦν ἔχει πο-
λὴν οἰκειοπραγεῖν, ἀλλὰ μὴ παραδυοικεῖν· μὴ δ' ἀσχημονεῖν, ἀξιοῦν-
τας ὠθίζεσθαι παρὰ τὸ τοῦ δεῖνος ἀρχεῖον, οἷς μὴ πᾶσα ἀνάγ-
κη. ἀνάγκᾳ ᾗ οὐδὲ θεοί φασι μάχονται. ἡμῖν δὲ ἐστὶν ἄλλα σεμνότε-
ρα. καὶ ὅταν ὁ νοῦς ἀνενέργητος ᾖ περὶ τὰ ἐνθάδε, περὶ τὸν θεὸν
ἐνεργεῖ. δύο γὰρ αὗται μερίδες φιλοσοφίας, θεωρία καὶ πρᾶξις.
καὶ δὴ τὰ δύο δυνάμεις ἑκατέρα παρ' ἑκατέραν μερίδα σοφία καὶ
φρόνησις. αὕτη μὲν δεομένη, τύχης. σοφία δὲ αὐτάρκης καὶ ἀκώ-
λυτος ἡ κατ' ἐκείνην ἐνέργεια.

Τῷ ἀδελφῷ.

τ Οὓς αὐχοὺς ἂν ἴδοις ἐν μὲν εἰρήνῃ θρασεῖς. ἐν δὲ πολέμῳ
δειλούς. τουτέστιν ἁπανταχοῦ πονηρούς. ὥς τέ μοι δοκεῖ
ταύτην τίς δικαίως εἰδέναι τῷ πολέμῳ χάριν, ὅτι βάσανός ἐστι

τῶν περὶ

τοῦ περὶ τὴν καρδίαν αἵματος ἀκριβής· καὶ συχνοὺς ἀλαζόνας παραλαβὼν, μετριωτέρους, ἡμῖν ἀποδίδωσιν. οὐ γὰρ οἶμαι τὸ ἀπὸ τοῦ δεσοβήσειν διὰ τῆς ἀγορᾶς Ἰωάννην τὸν ἀλιτήριον. οὐ δὲ πὺξ γὰρ τενεῖν· οὐ δὲ λὰξ ἐναλεῖσθαι τῶν ἐπιεικεστέρων τινί. χθὲς τοι πάνυ λαμπρῶς συνηγορήκει τῇ παροιμίᾳ. μᾶλλον δὲ τῷ χρησμῷ. χρησμὸς γὰρ ἄντικρυς. τοῦτό γε πάντως οἶσθα, τὸ, οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ ψηνίζεται. ἡμέρας μὲν γάρ τινας ἑξῆς οἱ πολέμιοι προσηγγέλλοντο· κἀμοί τε ἀπαντητέον ἐδόκει, καὶ βαλαγρίτας συντεταγμένους, ἐξῆγεν ὁ φύλαρχος. εἶτα φθάσαντες ἂν εἰς τὴν πεδινὴν, περιεμένομεν. οὐδαμοῦ δὲ φαινομένων, περὶ βουλυτὸν ἀπεχωροῦμεν ἕκαστος οἴκοι, συνθέμενοι πάλιν ἥξειν εἰς τὴν ὑστεραίαν. ὁ δὲ Φρὺξ Ἰωάννης τέως μὲν ἦν οὐδαμοῦ. οὔκουν ὥστε καὶ φανερὸς εἶναι. φήμας δὲ ὑπέπεμπε. νῦν μὲν ὡς κατεαγὼς εἴη. καὶ διαπρίεται τὸ σκέλος νῦν δὲ ὡς ἆσθμα νοσεῖ· νῦν δὲ ὡς αὖ ὅτι κακὸν ἐξαίσιον ἔχει. τοιοῦτοί τινες ἐφοίτων λογοποιοὶ ἄλλος ἄλλοθεν ἥκειν φάμενοι, τοῦ μὴ δὲ σαφὲς εἶναι ποῖ γῆς Ἰωάννης δέδυκεν ἢ κρύπτεται. μεταξὺ δ᾽ αὖ διηγούμενοι, πρὸς τὴν ἀκαιρείαν τῆς συμφορᾶς ἐσχετλίαζον ὑποδάκρυον. νῦν ἔδει τοῦ γενναίου λήμματος· νῦν τῶν ἐκείνου χειρῶν. τί ἂν ἐποίησε. τί ἂν ἐγένετο. καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὢ τοῦ δαίμονος εἰπὼν ἂν ἕκαστος, καὶ τὼ χεῖρε πατάξας, ἀπηλλάττετο. ἦσαν δὲ οὗτοι τῶν ἐπ᾽ οὐδενὶ χρησίμῳ πάλαι παρατρεφομένων αὐτῷ, κομῆται καὶ οὗτοι καὶ οὐδὲν ὑγιές. ἀρνῶν ἢ δὲ ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες· καὶ νὴ τοὺς θεοὺς ἔστιν ὅπη καὶ γυναικῶν. τοιούτους λοχίτας ἐκ πολλοῦ παρεσκεύαστο. μεθ᾽ ὧν εἶναι μὲν ἀνὴρ οὐδ᾽ ἐπιχειρεῖ. χαλεπὸν γάρ. σοφιστὴς δὲ ἐστί· καὶ ὡς ἂν δόξειεν ἀνὴρ εἶναι παρὰ τοὺς ὄντας ἄνδρας, ἄριστα σκέπτεται. ἀλλά μοι δοκεῖ καλῶς αὐτῷ τὸ

δαιμόνιον ἀντιπαλαίσασθαι. πέμπει μὲν δὴ ἤδη ἐν τοῖς ὅπλοις
μαι τὴν παρεληλυθυῖαν μὲν. ἔτι τὰ μετεωρότερα κακουργούντων τῶν
πολεμίων. ὁ δὲ καὶ παντάπασιν ἀπογνοὺς ἤξειν αὐτούς, ὡς οὐκ
ἂν τὸ βάθος τῆς χώρας θαῤῥήσοντας, παρῆν. καὶ πάντα εὐθὺς ἀ-
κοσμίας ἐμπίπλησι. καὶ ἀσθενείας μὲν οὐκ ἐμέμνητο. καταγε-
λᾶν γέ τοι καὶ ἀναχομένων ἀκοῦσαι. αὐτὸς δὲ ἥκειν ἔφη ἐῤῥῶσθαι.
οὐκ οἶδα ὅθεν. ἐπεὶ γὰρ εἰς συμμαχίαν παρακεκλῆσθαι. παρὸ καὶ
σεσῶσθαι τοὺς ἐπικαλεσαμένους ἀγρούς. οὐ δὲ γὰρ ἐμβεβληκέ-
ναι τοὺς πολεμίους πρὸς τὴν φήμην τῆς Ἰωάννου παρουσίας,
καταπεπληγότας. ἀσφαλῶς δὲ τὰ καθ' καταστησάμενος, πρὸς τὸ
πονοῦν ἔφη καταδεδραμηκέναι. προσδέχεσθαι γὰρ ὅσον οὔπω τοὺς
ἄνδρας, ἣν λάθη παρών. εἰ μὴ διαδοθῇ τοὔνομα. εὐθὺς οὖν ἅπαν
τα ἀκοσμίας ἐμπίπλησι παραστρατηγεῖν ἀξιῶν. καὶ ἐν βραχεῖ,
τέχνην τὴν νίκην παραδώσειν ὑπισχνούμενος, βοῶν ἐπὶ μέτωπον.
τὴν φάλαγγα. καὶ κατὰ τὸ κέρας πολὺ τὸ πλαίσιον. ποιῶν ὄνομα
τα τάξεων, ὧν ἠγνόει τὴν χρείαν. καί τισιν ἀπὸ τούτου ἔδοξέ τις εἶ-
ναι. καὶ τήν γε φύσιν ἐμακάριζον καὶ ἐμαθητίων πολλοί. ἤδη δὲ δεί-
λη τε ἦν ὀψία. καὶ καιρὸς ἐφόδου. ἐπεὶ δὴ πρόσω τῆς ὀρεινῆς καταβαί-
νοντες ἐγιγνόμεθα. κἀνταῦθα νεανίαι τέσσαρες, ἐσταλμένοι χωρι-
κῶς καὶ κεκαρκότες, ὅσον ἐχώρουν αἱ κεφαλαί, δρόμῳ πρὸς ἡ-
μᾶς ἔθεον, ὡς μηδενὶ μάντεως δεῖν, ὅτι πολεμίους πεφόβηνται,
καὶ σπεύδουσιν εἴσω τῶν ὅπλων γενέσθαι. πρὶν δὲ καὶ καλῶς αὐτῶν
ἐκείνων ἀκοῦσαι λεγόντων ὅτι καὶ δὴ πάρεισιν, ὁρῶμεν ἐφίππων αὖ
δράγεια πονηρά, καὶ ὡς ἐμοὶ δοκεῖν ὑπὸ λιμοῦ στρατηγούμενα, προ-
χειρότατα δ' οὖν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν ἀποθνήσκειν ἐθέλον-
τα. ἐπειδὴ δὲ οὖν εἶδον καὶ ὤφθησαν, πρὶν εἴσω βέλους ἐλθεῖν, οἱ μὲν ἀ-

ποβάντες

παραβάντες ὥσπερ εὐθέσεων, τῶν ἵππων, ὡς εἰς μάχην διεσκευάζοντο καί μοι καλῶς ἔχειν ἐδόκει μιμεῖσθαι τοὺς ἄνδρας. καὶ παρὰ Ἔφιππος ἦν. ὁ δὲ γενναῖος οὐκ ἔφη παρανομήσειν εἰς τὴν ἱππικήν. ἀλλὰ τὸν ἀγῶνα τῶν ἵππων νικήσειν. τί οὖν. παρενεγκὼν βίᾳ τὸ ψάλλιον, καὶ μεταστραφεὶς, ἔφυγεν ἀναίρετος ἐξελαύνων ἐξαιμάττων τὸν ἵππον. ἀπαύστου ἡνίαν ἀφείς. κέντρῳ παντὶ χρώμενος. καὶ ἡ μάστιξ πυκνή. καὶ ἡ βοὴ τὸ κελευστικὸν ἤχει. ἐν τούτῳ δὲ οὐκέτι ῥᾴδιον εἰπεῖν, ὅν τινά τις μᾶλλον ἐπῄνεσε. πότερον τὸν ἵππον, ἢ τὸν ἱππέα. ὁ μὲν, γὰρ ὁμοίως κατὰ πρανῶν. ὁμοίως καὶ κατ᾽ ὀρθίων ἐφέρετο. καὶ διὰ τῶν δασέων. καὶ διὰ τῶν ψιλῶν. ῥύμῃ μιᾷ διεπήδα τάφρους. ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς ἤρετο. ὁ δὲ, διὰ πάντων τῶν χωρίων ἔποχος ἦν. καὶ ἐν οὐδενὶ τῆς καθέδρας ὠλίσθησε. δοκεῖ γάρ μοι καὶ τοῖς πολεμίοις καλὴ θέα γενέσθαι, καὶ ὡς πολλὰ ἂν εὔξαιντο τοιαῦτα θεάσασθαι, οὐ μὴν τό γε ἐφ᾽ ἡμῖν, εἰδόν. ἀλλ᾽ ἀθυμότεροι μὲν ὡς τὸ εἰκὸς ἐγενόμεθα, ψευσθέντες παρὰ πολὺ τῶν εἰς τὸν κομήτην ἐλπίδων. ἐταξάμεθα γοῦν, ὡς εἴ τις ἐπίοι, δεξόμενοι. αὐτοὶ δὲ μάχης ἄρχειν οὐ διενοούμεθα. καὶ γὰρ ὅς τις αὐτὸς δύστυχος ἦν ἢ πίστει τῷ πέλας πρὸς παράδειγμα τὸ γεγονὸς ὁρῶν. ἔνθα οὐδὲν ἦν ἀναίσχιον κόμης. ὅτῳ γὰρ ἦν, οὗτος ἐπιδοξότατος πρὸς τὸ προδώσειν ἡμᾶς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς πολεμίοις ταὐτὸν ἴσως τοῦτο παρέστη. καὶ ταξάμενοι, περιέμενον ἡμᾶς, ὡς ἢν ἐμβάλλωμεν, ἀμυνούμενοι. ἐπεὶ δὲ παρ᾽ οὐδετέρων ἐπεχειρεῖτο, πρῶτον μὲν αὐτοὶ τὴν ἐπὶ τὰ λαιὰ φέρουσαν καὶ μετ᾽ ἐκείνους ἡμεῖς τὴν ἐπὶ θάτερα ἐτραπόμεθα, οὐδέτεροι θᾶττον ἢ βάδην. ἀλλὰ σχολαίῳ βαδίσματι, ὥστε μὴ δοκεῖν εἶναι φυγὴν τὴν ἀναχώρησιν. εἶτα μέχρι καὶ νῦν ἐν ἰσχύϊ ὄντες, ἐ-

(πυνθανόμεθα

ποῖ γῆς Ἰωάννης. ὅ γε ἐνὶ πνεύματι καταλαβὼν τὴν βομβαίαν, δίκην ἀρουραίου μυὸς, ἐνέδυ τῇ πέτρᾳ. ὄρος ἐστὶν ἡ βομβαία κοῖλον. ὃ συνελθοῦσαι τέχνη τε φύσις, εἰργάσαντο φρούριον ἐρυμνότατον. τοῦτο καὶ πάλαι μὲν εὐδοκίμει δικαίως. καί τινες αὐτὸ παρὰ τὰς αἰγυπτίους ἐξήταζον σύριγγας. νυνὶ δὲ κέκειται τὰ πάντα χοῦ τειχηνικῶν, οἷς ὁ παρὰ πάντας ἑαυτοῦ προμηθέστατος, ἵνα μὴ λίαν ἀγροίκως εἴπω, δειλότατος αὐτὸ τὸ τοῦ πράγματος ὄνομα, τοῦτο παρακάθηται, καὶ τὴν σωτηρίαν προὐτίμησε. ἐν γὰρ εἰσελθόντι λαβυρινθῶδές ἐστι. καὶ δυσδιεξίτητον, ὡς μόνους ἂν χωρῆσαι τοὺς Ἰωάννου δρασμούς.

Τῷ αὐτῷ.

ἀ Νόκηρος ἂν εἴην, εἰ μὴ πολλὴν χάριν εἰδείην Πτολεμαΐοις, ὅτι με τοσούτων ἀξιοῦσιν, ὅσων οὐδὲ αὐτὸς ἐμαυτόν. ἀλλ᾽ οὐκ εἰ μεγάλα χαρίζονται τοῦτο προσήκει σκοπεῖν. ἀλλ᾽ εἰ λαβεῖν ἐμοὶ δυνατόν. τὸ γὰρ ἄνθρωπον ὄντα, μικροῦ θείας καρποῦσθαι τιμὰς, δικαίῳ μὲν ὄντι τυγχάνειν, ἥδιστον εἰς ἀπόλαυσιν ἔρχεται. λειπομένῳ δὲ παρὰ πολὺ τῆς ἀξίας, ἐλπίδα πικρὰν ὑποτείνει τοῦ μέλλοντος. οὐ γὰρ νεώτερόν ἐστι τὸ δέος, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀρχαῖον. τὸ, μή τι παρὰ θεὸν ἀμπλακὼν, τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἐφεύρω. ἐγὼ δὲ καταμανθάνων ἐμαυτὸν, εὑρίσκω πάντα πᾶσιν ἐνδεέστερον, ἢ ὡς ἁρμόσαι τῇ τῆς ἱερωσύνης σεμνότητι. καὶ δῆτα διαλέξομαι πρὸς σὲ περὶ τῶν τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς κινημάτων. οὐ γὰρ ἔχω πρὸς ὅντινα ἄλλον ἀντὶ τῆς σῆς φίλης καὶ συντρόφου μοι κεφαλῆς. σὲ γὰρ εἰκὸς, καὶ μετέχειν μοι τῶν ἴσων φροντίδων, καὶ νύκτωρ ἀγρυπνεῖν,

πνεῖν, καὶ μεθ᾽ ἡμέραν σκοπεῖν, ὅπως ἂν ἀγαθόν τί μοι γένηται, καὶ
ὅπως ἂν κακόν τι διαφύγοιμι. ἄκουε τοίνυν ὡς ἔχει τἀμά. τὰ
πλείω δ᾽ ἂν αὐτῶν καὶ εἰδείης. μικρὸν ἀράμενος φορτίον, κα-
λῶς ἐνεγκεῖν μοι δοκῶ τὸ μέχρι τῆσδε φιλοσοφίαν. διὰ δὲ τὸ δό-
ξαι μὴ παντάπασιν αὐτῆς ἁμαρτάνειν ἐπαινεθεὶς ὑπ᾽ ἐνίων, ἀξιοῦ-
μαι μειζόνων, παρὰ τῶν οὐκ εἰδότων κρίνειν ψυχῆς ἐπιτηδειότη-
τα. φοβοῦμαι δὲ μὴ χαῦνος γενόμενος καὶ προσιέμενος τὴν τι-
μὴν, ἀμφοῖν διαμάρτω. τῆς μὲν, ὑπεριδὼν, τῆς δὲ ἀξίας μὴ ἐ-
φικόμενος. σκόπει δὴ οὕτω. δύο τούτοις ἑκάστοτε μερίζω τὸν χρό-
νον. παιδιᾷ καὶ σπουδῇ. καὶ σπουδάζων, ἴδιός εἰμι μάλιστά γε τὰ
θεῖα. καὶ παίζων κοινότατος. οἶσθα γὰρ ὡς ὅταν ἀνακύψω τῶν βι-
βλίων, ἐπιρρεπής εἰμι πρὸς ἅπασαν παιδιάν. πολιτικῆς δὲ φρον-
τίδος ἀμοιρῶ καὶ φύσει καὶ μελέτῃ. τὸν δ᾽ ἱερέα, ἄνδρα δεῖ θεσπέ-
σιον εἶναι. ὅν γε πρὸς μὲν παιδιὰν ἅπασαν, ἴσα ἢ θεῷ ἀμείλικτον
εἶναι χρή. ὃς ἵνα τηρῇ τὴν ὑπόθεσιν, ὑπὸ μυρίων ὀμμάτων φρου-
ρεῖται. ὧν οὐδὲν ἢ μικρὸν ὄφελος, εἰ μή τις εἴη κατεσκευασμένος
ἔννους τε καὶ πρὸς ἅπασαν γλυκυθυμίαν, ἀνένδοτος. τὰ δέ γε
πρὸς θεὸν, οὐκ ἂν ἴδιος. ἀλλὰ κοινότατος εἴη, νομοδιδάσκαλος
ὢν καὶ νενομισμένα φθεγγόμενος. χρὴ δὲ καὶ πράγματα πράττειν ὅ-
σα πάντες ἅμα. τὰ γὰρ ἁπάντων, μόνον δεῖ πράττειν, ἢ πάσαις
αἰτίαις ἀνέχεσθαι. πῶς οὖν οὐκ εἴη δὴ μεγέθους ψυχῆς ἢ κρατίστης
ἐνέγκαι τοσοῦτον ὄγκον φροντίδων. ἢ μὴ κατακλῦσαι τὸν νοῦν
καὶ μὴ κατασβεσθεῖσαν ἐν τῇ ψυχῇ περιιδεῖν τὴν μοῖραν τὴν θείαν. οὕτω
παντοδαπῶν ἐπιτηδευμάτων ἀπαγόντων αὐτόν. εὖ οἶδα ὅτι δυ-
νατὸν ἐνίοις τοῦτο. καὶ μακαρίζω τὰς φύσεις αὐτῶν, κἀκείνους
ἀληθῶς εἶναι ἡγοῦμαι τοὺς θείους ἄνδρας. οὓς τὸ ὁμιλεῖν πάνυ

πράγμασιν ἀνθρωπίνοις μὴ ἀνακόπτει τοῦ θείου. ἀλλὰ καὶ αὐτὸν οἶδεν ἐν ἀγροῖς τε κακοπαθοῦντα. καὶ ἀπ᾽ ἄστεος ἀνιόντα, καὶ ἐνοχλούμενον τοῖς πρὸς τὰ γεώδη μεθέλκουσι. καὶ ἐμπιμπλάμενον κηλῖδος, οὐκ ἂν ἔποι τις ὅσης. τὰς γὰρ οἰκείας εἶναί μοι καὶ πάλαι μολυσμοὺς, καὶ τὸ τυχὸν μέρος ἐπιγινόμενον, εἰς προσθήκην μέγα συμβαίνει. ῥώμη δ᾽ οὐκ ἔστι μοι. καὶ τὰ ἔνδον οὐχ ὑγιῆ. καὶ πρὸς τὸ ἐκτὸς ἀρκεῖν οὐχ οἷός τέ εἰμι. καὶ πολλοῦ δέω τὴν ἐκ τοῦ συνειδότος φέρειν αἰτίαν. καὶ ὁσάκις ἄν μέ τις ἔροιτο, λέγειν διαῤῥήδην οὐκ ἀναδύομαι, ὡς τὸν ἱερέα διὰ πάντων ἀκηλίδωτον εἶναι προσήκει πολλῷ τῷ περιόντι, ὡς καὶ ἑτέρους τῶν μιασμάτων ἐκπλύνοντα. κἀκεῖνο δεῖ προσεῖναι τοῖς πρὸς τὸν ἀδελφὸν γράμμασι. πάντως δὲ ἀναγνώσονται συχνοὶ τὴν ἐπιστολήν. καὶ γὰρ οὐχ ἥκιστα τούτου χάριν αὐτὴν ὑπηγόρευσα. τοῦ πᾶσι καταφανὲς εἶναι τὸ πρᾶγμα. δεδιὼς ὡς ὅτι ἂν ἀποβῇ, καὶ πρὸς θεοῦ καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἀναίτιος ὦ καὶ οὐχ ἥκιστα πρὸς τοῦ πατρὸς Θεοφίλου. τιθεὶς γὰρ ἐν μέσῳ τὰ ἐμὰ καὶ διδοὺς ἐξ ἁπάντων αὐτῷ βουλεύσασθαι περὶ ἡμῶν, πῶς ἂν ὑπαίτιος εἴην. ἐμοὶ τοιγαροῦν, ὅ, τε θεὸς ὅ, τε νόμος. ἥ τε ἱερὰ Θεοφίλου χεὶρ, γυναῖκα ἐπιδέδωκε. προαγορεύω τοίνυν ἅπασι καὶ μαρτύρομαι, ὡς ἐγὼ ταύτης, οὔτε ἀλλοτριώσομαι καθάπαξ, οὔτε ὡς μοιχὸς αὐτῇ λάθρα συνέσομαι. τὸ μὲν γὰρ ἥκιστα εὐσεβές. τὸ δὲ ἥκιστα νόμιμον. ἀλλὰ βουλήσομαί τε καὶ εὔξομαι συχνά μοι πάνυ καὶ χρηστὰ γενέσθαι παιδία. ἓν δὴ τοῦτο δεῖ τὸν κύριον τῆς χειροτονίας μὴ ἀγνοῆσαι. μαθέτω δὲ αὐτὸ, παρὰ τῶν ἀμφὶ τὸν ἑταῖρον Παῦλον καὶ Διονύσιον. οὓς πρεσβευτὰς ᾑρῆσθαι παρὰ τοῦ δήμου πυνθάνομαι. ἐκεῖνο δὲ οὐδὲν δεῖ μαθεῖν αὐτόν. ἀλλ᾽ ὑπομνησθῆναι. διαλέξομαι δὲ πλείω περὶ αὐτοῦ. καὶ γὰρ ἂν ἅπαντα τἆλλα μικρὰ, πρὸς ὅντις ἂν τοῦτο θείη. χαλεπόν ἐστιν εἰ μὴ καὶ λίαν ἀδύνατον εἰς ψυχὴν τὰ δι᾽ ἐπιστήμης εἰς ἀπόδειξιν ἐλθόντα δόγματα

συναληθῆναι. οἶσθα δ' ὅτι πολλὰ φιλοσοφία τοῖς θρυλλουμένοις τού τοις ἀντιδιατάττεται δόγμασιν. ἀμέλει τὴν ψυχὴν οὐκ ἀξιώσω ποτὲ σώματος ὑστερογενῆ νομίζειν. τὸν κόσμον οὐ φήσω καὶ τἆλλα μέρη συνδιαφθείρεσθαι. τὴν καθωμιλημένην ἀνάστασιν ἱερόν τι καὶ ἀπόρρητον ἥγημαι. καὶ πολλοῦ δέω ταῖς τοῦ πλήθους ὑπολήψεσιν ὁμολογῆσαι. νοῦς μὲν οὖν φιλόσοφος ἐπόπτης ὢν, τἀληθοῦς, συγχωρεῖ τῇ χρείᾳ τοῦ ψεύδεσθαι. ἀνάλογον γάρ ἐστι φῶς πρὸς ἀλήθειαν καὶ ὄμμα πρὸς λήμην. ὁ ὀφθαλμὸς εἰς κακὸν ἂν ἀπολαύσειεν ἀπλήστου φωτός. καὶ τοῖς ὀφθαλμιῶσι τὸ σκότος ὠφελιμώτερον, ταύτῃ τοι καὶ τὸ ψεῦδος ὄφελος εἶναι τίθεμαι δήμῳ καὶ βλαβερὸν τὴν ἀλήθειαν τοῖς οὐκ ἰσχύουσιν ἐνατενίσαι πρὸς τὴν τῶν ὄντων ἐνάργειαν. εἰ ταῦτα καὶ οἱ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερωσύνης συγχωροῦσιν ἐμοὶ νόμοι, δυναίμην ἂν ἱερᾶσθαι. τὰ μὲν οἴκοι φιλοσοφῶν. τὰ δ' ἔξω φιλόμυθος εἶμι, διδάσκων. ἀλλ' οὐδὲ μέν τι μεταδιδάσκων. μένειν δὲ ἐῶν ἐπὶ τῆς προλήψεως. εἰ δέ φασιν οὕτω δεῖν καὶ κινεῖσθαι, καὶ δήμον εἶναι τὸν ἱερέα ταῖς δόξαις, οὐκ ἂν φθάνοιμι φανερὸν ἐμαυτὸν ἅπασι καταστάς. δήμῳ γὰρ δὴ καὶ φιλοσοφίᾳ, τί πρὸς ἄλληλα. τὴν μὲν ἀλήθειαν τῶν θείων, ἀπόρρητον εἶναι δεῖ. τὸ δὲ πλῆθος, ἑτέρας ἕξεως δεῖται. αὖθις δὲ καὶ πολλάκις ἐρῶ μηδεμιᾶς ἀνάγκης παρούσης. οὔτε ἐλέγχειν σοφὸν, οὔτε ἐλέγχεσθαι. καλούμενος δὲ εἰς ἱερωσύνην, οὐκ ἀξιῶ προσποιεῖσθαι δόγματα. ταῦτα θεόν. ταῦτα ἀνθρώπους μαρτύρομαι. οἰκεῖον ἀλήθεια θεοῦ, ᾧ διὰ πάντων ἀναίτιος εἶναι βούλομαι. ἓν τοῦτο μόνον οὐχ ὑποκρινοῦμαι. ἐπεὶ καὶ φιλοπαίγμων ὤν, ὅς γε παιδόθεν αἰτίαν ἔχων ὁπλομανεῖν τε καὶ ἱππομανεῖν πέρα τοῦ δέοντος, ἀνιάσομαι μὲν, τί γὰρ καὶ πάθω τὰς φιλτάτας κύνας ἀθήρους ὁρῶν καὶ τὰ τόξα θριπήδεστα. καρτερήσω δὲ ἂν ἐπιτάττῃ ὁ θεός. καὶ μισόφροντις ὤν, ὀδυνήσομαι μὲν, ἀνέξομαι δὲ δικιδίων καὶ πραγμάτων

λειτουργίαν τινὰ ταύτην εἶναι βαρεῖαν εἰς τιμωρίας τοῦ θεοῦ. δόγματα δὲ οὐκ ἐπηλυγάσομαι. οὐδὲ στασιάσει μοι πρὸς τὴν γλῶτταν ἡ γνώμη. οὕτω φρονῶν, οὕτω λέγων, ἀρέσκειν οἶμαι θεῷ. οὐ βούλομαι δὲ καταλελεῖφθαί τινα περὶ ἐμοῦ λόγον, ὡς ἀγνοηθεὶς ἥρπασα τὴν χειροτονίαν. ἀλλ᾽ ὡς εἰδὼς ὁ θεοφιλέστατος πατὴρ Θεόφιλος καὶ ὡς ἐπιστάμενος, σαφές μοι ποιήσας οὕτω βουλευσάσθω περὶ ἐμοῦ. ἢ γὰρ κατὰ χώραν ἐάσει μένειν ἐπ᾽ ἐμαυτοῦ φιλοσοφοῦντα, ἢ τὸ μετὰ ταῦτα κρίνειν καὶ διαγράφειν ἡμᾶς τοῦ χοροῦ τῶν ἱερέων, ἑαυτῷ χώραν οὐχ ὑπολείψει. πρὸς ταῦτα λῆρός ἐστιν ἅπασα γνώμη. τὸ γὰρ ἀληθὲς, οὐδ᾽ οἶδ᾽ ὅτι τῷ θεῷ προσφιλέστατον, ἔνι τὴν ἱεράν σου κεφαλήν. καὶ ἔτι πρὸ ταύτης νὴ τὸν ἔφορον ἀληθείας θεὸν, ἄχθομαι μέν, πῶς γὰρ οὐ μέλλω δεήσαν ὥσπερ εἰς βίον ἀντὶ βίου μετάστασιν ἄξεσθαι. εἰ δὲ τούτου φανεροῦ γενομένου, ἅπερ οὐκ ἀξιῶ λανθάνειν, ἐγκρίνοιεν ἡμᾶς ἱερεῦσιν, ὡς τοῦτο δεδωκότος ὁ θεὸς, ὑποδύσομαι τὴν ἀνάγκην. καὶ ὡς θεῖον σύνθημα καταδέξομαι. λογίζομαι γὰρ ὅτι καὶ βασιλέως ἂν ἐπιτάξαντος, ἢ κακοδαίμονός τινος αὐγουσταλίου, δίκην ἂν ἔδωκα μὴ πειθόμενος. τῷ θεῷ δὲ ἐθελοντὴν δεῖ πείθεσθαι. εἰ δὲ μὴ προσίεταί με λειτουργὸν ὁ θεὸς, καὶ ἐκ προοιμίων δεῖ τὸ θεώτατον ἀγαπᾶν τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ μὴ διὰ τῶν ἐναντιωτάτων, ὃ πρῶτόν ἐστι τὸ ψεῦδος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ παραδύεσθαι. γνωρίζω δὴ τοῦτο τοὺς σχολαστικοὺς, εἰδέναι ταῦτα, καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐξαγγεῖλαι.

Τῷ αὐτῷ.

η Ῥώμην τὸ μειράκιον ὑπὲρ τοῦ σιλφίου πρότερον ἀπὸ Γεωργίου σοι γέγονεν, ἢ δῶρον λαβὼν, ἔθου με εἴδει κἀμοί. καὶ δὴ ταῦτα μαθὼν ὡς τὸ σπουδαζόμενον ὑπὸ σοῦ κηπίον, πρὸς ἅπασι καὶ τοῦτον ἐκόμισε τὸν καρπὸν, ἥσθην διπλῇ ἡδονῇ, τε καὶ ἄλλου τοῦ λαχάνου. καὶ τῇ φήμῃ τοῦ τόπου. ὄνομα τοῦ παμφόρου χωρίου. καὶ μήτε σὺ καμοὶς ἐπαινῶν τοὺς φιλτάτους πρασιαῖς, μήτε ἐκεῖναί γε πρὸς τὰς ὠδῖ

νας

δίνας ἀπαγορεύσειαν, ἵν᾽ ἔχοις αὐτὸς τε χρῆσθαι, καὶ ἡμῖν διαπέμπειν ὅσα φέρουσιν ὧραι.

Τῷ αὐτῷ.

ἡ δὺς εἶ κωλύων ἡμᾶς, ὅπλα κατασκευάζεσθαι, τῶν πολεμίων μὲν ἐπεχόντων καὶ λείαν ἅπαντα ποιουμένων, καὶ ἀποσφαττόντων ὁσημέραι δήμους ἀθρόους, στρατιωτῶν δὲ οὐκ ὄντων, ὥστε καὶ φαίνεσθαι. εἶτα λέξεις ὡς οὐκ ἐξὸν ἰδιώταις ἀνθρώποις ὁπλοφορεῖν, ἀποθνήσκειν δὲ ἐξὸν, εἴπερ καὶ ἡ πολιτεία χαλεπαίνει τῷ πειρωμένῳ σώζεσθαι; ἀλλ᾽ εἰ μηδὲν ἄλλο κερδανῶ, τὸ γοῦν τοὺς νόμους γενέσθαι κυρίους ἀντὶ τούτων τῶν ἀλαστόρων. καὶ πόσου δοκεῖς τοῦτο τιμῶμαι, πάλιν εἰρήνην ἰδεῖν. καὶ βῆμα κεκοσμημένον. καὶ κήρυκα σιγὴν ἐπιτάττοντα. αὐτίκα τεθναίην, τὸ πρῶτον σχῆμα τῆς πατρίδος ἀπολαβούσης.

Τῷ αὐτῷ.

ἐ Μοὶ λόγχαι μὲν ἤδη γεγόνασι τριακόσιαι. καὶ κοπίδες τοσαῦται. ξίφη δὲ ἀμφήκη πρότερον ἦν, οὐ πλείω τῶν δέκα. παρ᾽ ἡμῖν δὲ οὐ χαλκεύεται τὰ πάνυ προμήκη ταῦτα σιδήρια. ἀλλ᾽ οἶμαι τὰς κοπίδας ἐρρωμενέστερον ἐμβάλλειν τοῖς τῶν ἀντιτεταγμένων σώμασι. τούτοις οὖν χρησόμεθα. εἰ χρηστέον δὴ, καὶ κορύνας ἕξομεν. ἀγαθοὶ δὲ οἱ κότινοι παρ᾽ ἡμῖν. ἐνίοις δὲ ἡμῶν εἰσὶ καὶ πελέκεις ἑτερόστομοι παρὰ τὴν ζώνην ἑκάστῳ. οἷς τὰς ἀσπίδας αὐτῶν ἀλοήσαντες, ἐν ἴσῳ στησόμεθα αὐτοὺς οἱ μηδὲν ἔχοντες ὅπλων πρόβλημα. ὁ δ᾽ ἀγὼν, ὥς εἰκάζουσι, τῆς ὑστεραίας. τοῖς γὰρ σκοποῖς ἡμῶν προσέτυχόντες ἔνιοι τῶν πολεμίων, καὶ διώξαντες ἀνὰ κράτος, ὡς ἔγνωσαν κρείττους ὄντας ἢ ἁλῶναι, ἐκέλευσαν ἀγγέλλειν ἡμῖν ἀπαντῆσαι, εἰ μηκέτι δεήσει πλανᾶσθαι ζητοῦντας ἀνθρώπους ἐν δυομένους ἠπείρου

πλουτεῖ. μένειν γὰρ ἔφασαν, καὶ ἐθέλειν μαθεῖν οἵτινες ὄντες, ἡμε-
ρῶν τοσούτων ὁδὸν ἀποσπάσαι τῆς χώρας ἐτολμήσαμεν. ἐφῶ συμ-
μίξαι πολεμισταῖς ἀνδράσι, βίον ζῶσι νομαδικὸν, τὰ εἰς πολι-
τείαν οὕτω κατεστησαμένοις, ὥσπερ ἡμεῖς τὰ ἐπὶ τῆς στρατείας.
ὡς οὖν ἄγγελον σὺν θεῷ τοὺς πολεμίους νικήσων, ἀλλὰ μέντοι δὴ πά-
λιν νικήσων, μηδὲν γὰρ ἀπαίσιον φθεγξαίμην, ἐπισκήπτω σοι τῶν
παιδίων ἐπιμεληθῆναι. προσήκει δὲ ὄντι θείῳ, εἰς αὐτὰ ἀπομνη-
μονεῦσαι τὴν χάριν.

Τῷ αὐτῷ.

ὐκ ὄνος. οὐχ ἡμίονος. οὐχ ἵππος ἐστί μοι ἁπάντων ἀπολο-
ο μένων εἰς πόαν, οἷς χρησάμενος ἂν, ἦλθον εἰς σὲ τὴν φιλ-
τάτην μοι κεφαλήν. βαδίζειν δὲ πάνυ μὲν ἐβουλό-
μην. καὶ τυχὸν ἐδυνάμην. οὐ μὴν ἔφασαν οἱ προσήκοντες δεῖν,
ἵνα μὴ διατριβὴ τοῖς ἀπαντῶσι γινοίμεθα. τούτους γὰρ οἵτινες
ἂν ὦσιν οὕτω πάνυ σοφοὺς ἥγηνται, καὶ τοσοῦτον νοῦν ἔχειν, ὡς ἕκα-
στον αὐτῶν ἄμεινον ἐμοῦ σκέψασθαι περὶ τῶν πρεπόντων ἐμοί. το-
σούτων ἡμᾶς ἐξαρτῶσι κελευστῶν, οἱ πρὸς δόξαν τὴν ἔξω ζῆν ἀναγ-
κάζοντες. περιεγίνοντο δὲ οὐ νουθετοῦντες. ἀλλὰ τὸν βιαιότερον τρό-
πον; ἐπειδὴ πρόσθεν οὐκ ἐπιτρέποντες. ἀλλ' ἀντιλαμβανόμενοι
τοῦ τριβωνίου. τί οὖν ὑπόλοιπον, ἢ τὴν ἐπιστολὴν ἀντ' ἐμοῦ στεῖ-
λαι πρὸς σέ. δι' ἧς ἀσπάζομαί τε σέ. καὶ πυνθάνομαι τίνα τὰ ἀπὸ
τῆς Πτολεμαΐδος ἀγώνισμα, λόγους καινοὺς οὓς εἰκὸς σε κομίζειν ἀπὸ
τοῦ στρατηγίου. καὶ μάλιστα τί τὸ θρυλλούμενον ἀπόρρητον ἀπὸ
τῆς ἑσπέρας. οἶσθα γὰρ ὅτι πάνυ μοι διαφέρει γινόμενον οὕτω ἢ μὴ
γινόμενον. εἰ μὲν οὖν ἔχεις τι σαφῶς ἔχουσαν ἐπιστολὴν, ἐκπέμψεις,
ἔξω κατὰ χώραν. εἰ δὲ μὴ, καὶ σὺ μέμψῃ περὶ τοῦ δρόμου.

τῷ

Τῷ αὐτῷ.

Εἰλᾶς ὁ χρυσοβοσκὸς ὃν οὐκ εἰκὸς ὑπὸ πολλῶν ἀγνοεῖσθαι διὰ τὴν ἐκ τῆς τέχνης λαμπρότητα, καὶ γὰρ ἡ μῖμος ἀνδρομάχη, περὶ τοῦτον γέγονε φάλαγγος, ἡ τὸ κάλλιστον τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς καθ᾽ ἡμᾶς χρόνοις ἀνθήσασα, οὗτος ἐννεάσας, τοῖς οὕτω καλοῖς ἐπιτηδεύμασι, πρέπον ᾠήθη τοῖς προβεβιωμένοις αὐτῷ γηρῶν, στρατιωτικαῖς ἐλλαμπρύνεσθαι τάξεσιν. ἔναγχος οὖν ἧκε παρὰ βασιλέως στρατηγεῖν εὑράμενος τοῦ γενναιοτάτων μακροκομανῶν. οὓς εἰκὸς ἡμῖν ἐστι καὶ πρότερον ἀγαθοὺς στρατιώτας ὄντας, νῦν ἐπιτυχόντας καὶ πρέποντος στρατηγοῦ, μέγα τι καὶ γενναῖον ἔργον ἐπιδείξασθαι. ἔλεγε γοῦν συελανῷ συγγενόμενος, οἴεσθαι τὸν ἐκ στρατηγόνων τὸν ἰατρόν. ὁ δὲ συελανὸς ἀπήγγελλε πρὸς ἡμᾶς ἐν οἷς ἀπολείπει τὸ θεῖον στρατόπεδον. τὰ μὲν οὖν ἄλλα τί ἂν δέησοι πρὸς σὲ γράφειν, ὧν ἐγὼ παρέργως ἐπηκροασάμην. ἐφ᾽ οἷς, ἢ αὐτὸς ἀκούσας ἥσθην ὑπερφυῶς, ὥστε δι᾽ αὐτῶν εὐφραίνειν βούλομαι, τὰ δέ ἐστιν. ὁ θαυμαστὸς Ἰωάννης, μικρὸν εἰπεῖν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐστιν, ἐπιδούσης τῆς τύχης ἐν τοῖς ἐκείνου πράγμασιν, ὅσον ἐπιδόσεως χώρα, καί τινα καθ᾽ ἑαυτὴν ὑπερβολὴν ἐξευρούσης. αὐτῷ τε γὰρ ἀνεῖται τὰ βασιλέως ὦτα. καὶ πρὸ τούτων ἡ γνώμη χρῆσθαι πρὸς ὅ, τι δέοιτο. καὶ ὅσα Ἀντίοχος δύναται, δύναται τούτῳ. δύναται δὲ Ἀντίοχος ὅσα βούλεται. Ἀντιόχου ἡγούμενον τὸν ἀπὸ στρατιᾶς τοῦ ἱεροῦ ἀνθρώπου. τὸ βέλτιστον μὲν τοῖς τρόποις, εὐχερέστατον δὲ τὴν ὄψιν. ἀλλ᾽ ἕτερός ἐστιν ὁ νεανίσκος ὁ πρόκοιλος. Ὃν πρὸς τῷ Πέρσῃ παραδυναστεύσαντα τε καὶ ἐπιδυναστεύσας. τοῦτον δὲ ἐκείνου μέχρι νῦν ἡ τύχη μέγαν ποιεῖ. τούτων οὕτως ἐχόντων, εἰκός ἐστι κορώνης ἐνιαυτοὺς ἄρξαι παρ᾽ ἡμῖν τὸν δικαιότατον ἄρχοντα. τὸν μὲν, ὄντα συγγενῆ. τὸν δὲ, οἰκεῖον γενόμενον.

Τῷ αὐτῷ.

π Υνθάνῃ περὶ Διοσκορείου πόσοις ἀπαιτεῖ ἐλλεῖ στίχοις ἑκάστης ἡμέρας; πεντήκοντα. τούτους ἀποδίδωσιν, οὐ προσπταίων. οὐδὲ ἀπολογῶν. ἀλλ᾽ ἐφιστάμενος ἐφ᾽ ὧν τὴν ἀνάμνησιν ἀθροῖσαι συνὼν χρόνῳ. ἀλλ᾽ ἐπειδὰν ἄρξηται λέγειν, κατατείνει συνεχῶς. καὶ ἥσιω πὶ τέλος ἐστὶ τῆς ἀπαγγελίας.

Τρωΐλῳ.

ὀ Υπὲ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἄνθρωποι φιλοῦσι καὶ ἐπαινοῦσιν, οὔτε μία δύναμις τῆς ψυχῆς ἐπ᾽ ἄμφω τέτακται ταῦτα. ἀλλὰ τῷ παθητικῷ μὲν οἰκειούμεθα καὶ ἀλλοτριούμεθα. τῷ δὲ κρείνειν δυναμένῳ καὶ λόγον ἔχοντι τῆς ψυχῆς, ἐπαινοῦμέν τε καὶ μεμφόμεθα.

Τῷ ἀδελφῷ.

ε Ιτω τοὺς μὲν κακοδαίμονας τούτους ὁρῶ μὲν ἀποθνήσκειν ἐθέλοντας ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων, ἅττα ἂν λείαν περιποιήσωνται, τοῖς μηκέτι προέσθαι, τοῖς κυρίοις αὐτά, ἡμεῖς δὲ ὑπὲρ χώρας. ὑπὲρ ἱερῶν. ὑπὲρ νόμων. ὑπὲρ κτημάτων, οἷς ἡμᾶς ὁ χρόνος συνηθεστέρους ἐποίησεν, οὐκ ἀφεξησόμεθα ἑαυτῶν. ἀλλὰ περιεξόμεθα τῶν ψυχῶν; οὐκ ἄρα δόξομεν ἄνδρες εἶναι. ἐμοὶ μὲν οὖν ἰτητέον ἐστὶν ἐπ᾽ αὐτοὺς ὡς ἔχω, καὶ πεῖραν ληπτέον τῶν πάντα τούτων τολμώντων, οἵτινες ὄντες ἀξιοῦσι ῥωμαίων καταγελᾶν, ἐχόντων ὅπως ποτὲ ἔχουσιν. ἀλλ᾽ ἡ κάμηλος γάρ τοί φασι καὶ ψωριῶσα πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία. ἀλλὰ μὴν καὶ ἀποθνήσκοντας, ὡς ἐπίπαν ἐν τοῖς τοιούτοις ὁρῶ, τοὺς περὶ πλείστου ποιουμένους τὸ ζῆν καὶ ζῶντας ὅσοι τὸ ζῆν ἀπεγνώκασιν. τούτων ἔσομαι. μαχέσομαι γὰρ ὡς ἀποθανούμενος. καὶ εὖ οἶδ᾽ ὅτι περιέσομαι. λάκων γὰρ ἄνωθέν εἰμι καὶ οἶδα τὴν πρὸς Λεωνίδαν ἐπιστολὴν τῶν τελῶν. μαχέσθων ὡς τεθναξόμενοι, καὶ οὐ τεθνάξονται.

τῷ

Τῷ αὐτῷ.

ε Εἶτα θαυμάζεις τοὺς αὐχμώδεις φκοῦντας οἴκων, εἰ ῥιγοῖς καὶ τὸ αἷμα ἐξεπονήρευσας; τοὐναντίον μέντοι θαυμάζειν ἐχρῆν, εἴ σοι τὸ σῶμα κρεῖττον ἦν τῶν αὐτόθι φλογῶν. ἀλλ᾽ ἔστι σοι παρ᾽ ἡμᾶς ἐλθόντι σὺν τῷ θεῷ, ῥᾴονι γενέσθαι. ἀπαλλαγέντι μὲν ἀέρος, διεφθορότος ἐκ τῆς ἑλώδους ἀτμίδος, ἀπαλλαγέντι δὲ ὕδατος ἁλυκοῦ καὶ χλιαροῦ καὶ τὸ ὅλον ἑστῶτος. ὃ τοῦ γὰρ εἰπεῖν καὶ νεκροῦ. τί δὲ καὶ καλὸν ἐπὶ τὴν ψάμμον τὴν αἰγιαλῖτιν ἀναπεσεῖν, ἣν μόνην ἔχετε διατριβήν. ποῦ γὰρ δὴ καὶ βαδίσεσθε. ἐνθαδὶ δέ, οἷον μὲν ἐστιν ὑπελθεῖν δένδρου σκιάν, κἂν δυσαρεστήσῃς, ἔστιν ἀμεῖψαι δένδρον ἐκ δένδρου. καὶ ὅλον ἄλσος ἐξ ἄλσους. οἷον δὲ τὸ διαβῆναι παραρρέον ὑδάτιον. ὡς ἡδὺ δὲ ὁ ζέφυρος ὑποκινῶν ἠρέμα τοὺς κλάδους. ποικίλαι δὲ αἱ ὀρνίθων ᾠδαί. αἱ ἀνθέων χροιαί. καὶ λειμῶνος θάμνοι. τὰ μέν, γεωργίας ἔργα. τὰ δέ, φύσεως δῶρα. πάντα εὐώδη. τῆς ὑγιαινούσης χυμοί. τὸ δὲ τῶν νυμφῶν ἄντρον, οὐκ ἐπαινέσομαι. Θεοκρίτου γὰρ δεῖ. ἔστι δέ τι καὶ παρὰ ταῦτα.

Θεοδώρῳ ἰατρῷ.

α Ἀγαθὸν ἀναγκαῖον ἡ ὀλιγοσιτία. ἣν ἕτερος μὲν αὔτις ἐσκώψε. σοὶ δὲ οὐ θέμις ἱπποκράτην αἰσχύνοντι, ὃς ἀφορίζων τὴν ἔνδειαν, ἔφη ὑγείας εἶναι μητέρα.

Αὐξεντίῳ.

ε Ἴσ᾽ ὅρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, Ὅμηρος ἀποδιοπομπεῖται τὰ ἐκ φιλονεικίας κακά. φιλοσοφία δέ, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς δίδωσι πάροδον εἰς ψυχήν. ἀλλ᾽ ἡμεῖς ἀσθενέστεροι μέν, ἢ ὥστε φιλοσοφεῖν. τό γε ἐμὸν μέρος. οὐ μὴν ἀξιοῦμεν παντάπασι φαυλότερον ἔχειν ἀνθρώπων στρατιωτῶν. ἐφ᾽ οἷς ἡ ποίησις γέγονε. πάλιν οὖν Ὁμήρῳ χρηστέον. ὅς που φησὶν Ἀρχ. οὐ γὰρ

γένηται φιλονεώτερος· μάλιστα χρὴ ταῦτα μὴ γίνοιτο μηδ'. εἰ δὲ γίνοιτο, ὁ νεώτερος αὐτῆς ἀρχέτω. τοιοῦτον γάρ τι νοεῖται τῷ Ποσειδῶνι τὸ παραχωρεῖν τοῦ προκατάρξασθαι τὸν νεώτερον θεόν. τὸν δὲ πρεσβύτερον, ἡγεμόνα δεῖ τῶν καλλίστων εἶναι. κάλλιστον δ' ἡ ὁμόνοια. ἐγὼ δ' ὡς οὐ σοῦ πρεσβύτερος μόνον, ἀλλὰ καὶ ἤδη πρεσβύτης, χρῶ δῆλον ὁ Φερεκύδης φησίν· οὐκοῦν τὰ τῆς ἀπολογίας εἰς ἐμὲ περιίσταται. εἰ δὲ καὶ τὸν πρότερον ἁμαρτάνοντα δεῖ πρότερον ἐνδοῦναι, σὺ δέ με βούλει τοῦτον εἶναι, συγχωρῶ σὴν χάριν καὶ τοῦτο. δεῖ γὰρ ἀντιποιηθέντα σοῦ πρότερον, εὐθὺς ἐθελήσαντί σοι χαρίσασθαι.

Ἡλιοδώρῳ.

η' Φήμη λέγει δύνασθαί σε πολλὰ παρὰ τῷ νῦν ἔχοντι τὴν αἰγυπτίων ἀρχήν· καὶ ἀληθῆ λέγει. δικαιότατος γάρ ἐστι, καὶ καλῶς τῷ δύνασθαι χρώμενος. ὅπως οὖν ὄναιο τῆς σῆς φύσεως καὶ δυνάμεως, ὑπὲρ ὧν ὁ ἐμὸς Εὐσέβιος δεῖται, λέγοντος ἄκουσον ἵν' εἰδῇς ὅτι καὶ ῥήτορα συνεστήσαμεν.

Τρωΐλῳ.

ε' Τὸν ἥρωα Μαξιμῖνον οἶσθα, διέτριψε γὰρ χρόνον ὑπόσυχνον ἐπὶ στρατοπέδου, πάντως δὲ ὅτι χρηστὸς ἦν, οἶσθα. τούτου παῖς, ἐμὸς Ὀξανέτιος, ὃς ἐπιδώσει σοι τὴν ἐπιστολήν. ὃν ἕτερος μέν τις ἴσως καὶ διὰ τὴν τύχην τιμήσει. τῶν γὰρ ἀρξάντων ἐστὶν οὐκ ἀφιλότιμον ἀρχήν. ὁ δὲ φιλόσοφος Τρωΐλος τἄνδον ὄψεται τοῦ νεανίου· κἀκεῖθεν αὐτὸν ἐπαινέσει. δῆλον δὲ ὅτι καὶ συνδιοίσεις τὰ παρόντα αὐτῷ. παραιτεῖται γὰρ ὑπὸ ἐνδεικτῶν κακῶς ἐπιφύντων τῇ Κυρήνῃ, εἰ μὴ σὺ γνώσεαι ἀλκήν. ὅτι γὰρ Ἀνθέμιον ἤ τινα τῶν ὁμοτίμων αὐτῷ πείσεις ὑπὲρ ὑμῶν τε καὶ τἀληθοῦς φθέγξασθαι, τοῦτο σὸν ἔσται πάντως. καὶ σὺ αἰτίαν ἕξεις τοῦ γινομένου. δι' ἑνὸς οὖν ἀνδρός τε καὶ πράγματος, δέομαι προθυμηθῆ-

τι τῶν

τι τῶν παμπονήρων τούτων ἡμᾶς ἀπαλλάξαι θηρίων. τὸ γὰρ οὕτω χρησθῆναι τὴν πεῖραν τοῖς φθάσασι, πολλοὺς ὁμοίους αὐτοῖς γενέσθαι προτρέψεται.

Τρύφωνι.

ἐ Ις Διογένην ὅτι ἂν ποιήσῃς, ὧν σοι φύσις ἐστὶν ἐργάζεσθαι, οὐδὲν καινὸν ἔσῃ πεποιηκώς. ἀλλ' ἐποικοδομῶν τοῖς σαυτοῦ. Κυρηναῖος γάρ ἐστι τῶν δι' ὑμᾶς ἔτι πόλεως. δεῖ δὲ οὐ μόνον ἀθρόους ἀλλὰ καὶ καθένα εὐεργετεῖν. τίνα δέ ἐστιν ἐν οἷς φίλων δεήσεται Διογένης, οὐκ ἐμοῦ γράφοντος ἀναγνώσεσθε, ἀλλ' αὐτοῦ λέγοντος ἀκούσεσθε. οὐδὲν γὰρ ἂν γένοιτο τοῦ παθόντος ῥητορικώτερον. Μαρκιανὸν τὸν φιλόσοφον τὸν ἄρξαντα Παφλαγόνων, πρόσεισι παρ' ἐμοῦ. καὶ ὅτι δύνηται, στοχάζομαι δὲ ὅτι δύναται, κωλυσάτω συγγενῆ μου σφόδρα αὐτανέψιον, ἔργον γενέσθαι συκοφαντῶν ἐν Δεκτῶν, καὶ τῶν ἀλαστόρων τῆς χώρας, ὃν σοι μετὰ τῆς ἐπιστολῆς, υἱὸν ἐγχειρίζω. δι' ὃν ὄντες ἀδελφοὶ δύο, τρεῖς ἀριθμούμεθα.

Τῷ ἀδελφῷ.

ὀ Ι ἀσκληπιάδαι τοῖς δυσεμέτοις, ὕδατος χλιαροῦ διδόασιν ἀπορροφεῖν. ἵνα τούτῳ συνεπισπάσωνται, καὶ τὸ προσαποκείμενον. βούλομαι δή σοι κἀγὼ φήμας καινὰς ἔναγχος ἐκ τῆς ἠπείρου διακομισθείσας ἀπαγγεῖλαι, ἵνα μοι πολλαπλάσιον αὐτὰς ἀποδῷς, προσθεὶς ὃ ἔπι πλέον εἰδὼς τυγχάνεις.

Ἀθανασίῳ τῷ ὑδρομύστῃ.

ὀ Δυσσεὺς ἔπειθε τὸν Πολύφημον διαφεῖναι αὐτὸν ἐκ τοῦ σπηλαίου. γόης γάρ εἰμι, καὶ εἰς καιρὸν ἄν σοι παρείην, οὐκ εὐτυχοῦντι τὰ εἰς τὸν θαλάττιον ἔρωτα. ἀλλ' ἔγωγε καὶ ἐπῳδὰς οἶδα. καὶ καταδέσμους

καὶ ἐρωτικὰς κατανάγκας, αἷς οὐκ εἰκὸς ἀντισχεῖν οὐδὲ πρὸς βραχὺ τὴν Γαλάτειαν. μόνον ὑπόστηθι σὺ τὴν θύραν ἀποκινῆσαι. μᾶλλον δὲ τὸν θυρεὸν τοῦτον. ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ ἀκρωτήριον εἶναι φαίνεται. ἐγὼ δ᾽ ἐπανήξω σοι θᾶττον ἢ λόγος τὴν παῖδα κατεργασάμενος. τί λέγω κατεργασάμενος. αὐτὴν ἐκείνην ἀποφανῶ σοι δεῦρο πολλαῖς ἴυγξι γενομένην ἀγώγιμον. καὶ δεήσεταί σου καὶ ἀντιβολήσει. σὺ δὲ ἀκκιεῖ τε καὶ κατειρωνεύσῃ. ἀτὰρ μεταξὺ μέτι καὶ τοιοῦτον ἔθραξε. μὴ τῶν κωδίων ὁ γράσσος ἀηδὴς γένηται κόρῃ ξυφώσῃ. καὶ λουομένῃ τῆς ἡμέρας πολλάκις. καλὸν οὖν εἰ πάντα εὐθετήσας, ἐκκορήσειάς τε καὶ ἐκπλυνεῖς. καὶ ἐνθυμιάσειας τὸ δωμάτιον. ἔτι δὲ κάλλιον εἰ καὶ στεφάνους παρασκευάσαιο, κιττοῦ τε καὶ σμίλακος. οἷς σαυτόν τε καὶ τὰ παιδικὰ ἀναδήσαιο. ἀλλὰ τί διατρίβεις. καὶ οὐκ ἐγχειρεῖς ἤδη τῇ θύρᾳ. πρὸς οὖν ταῦτα ὁ Πολύφημος ἀνεκάγχασέ τε ἄσσον ἠδύνατο μέγιστον, καὶ τὼ χεῖρε ἐκρότησε. καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς, ᾤετο αὐτὸν ὑπὸ χαρμονῆς οὐκ ἔχειν ὅποι ἑαυτῷ χρήσαιτο, καὶ ἐλπίσαντα τῶν παιδικῶν περιέσεσθαι. ὁ δὲ, ὑπογελάσας αὐτὸν, ὦ οὖτι ἔφη. δριμύτατον μὲν ἄνθρωπον ἔοικας εἶναι. καὶ ἐγκατατετριμμένον ἐν πράγμασιν. ἀλλὰ μέντοι ποίκιλλε. ἐνθένδε γὰρ οὐκ ἀποδράσεις. ὁ μὲν οὖν Ὀδυσσεὺς, ἠδικεῖτο γὰρ ὄντως, ἔμελλεν ἄρα τῆς πανουργίας ὀνήσεσθαι. σὲ δὲ κύκλωπα μὲν ὄντα τῇ τόλμῃ, σίσυφον δὲ τοῖς ἐγχειρήμασι, δίκη μετῆλθε. καὶ νόμος καθεῖρξεν, ὧν μὴ πρότερον κατεγελάσειας. εἰ δὲ δεῖ πάντως ὑπερέχειν σε τῶν νόμων, ἀλλὰ μὴ ἔγωγε εἴην ὁ παραλύων αὐτούς, καὶ τὰς θύρας καταῤῥηγνὺς τοῦ ἐπὶ τοῖς δεσμώταις οἰκήματος. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν ὡς παρὰ τοῖς ἱερεῦσιν ἡ πολιτεία, τούτους αὐτοὺς ἔδει τῆς πονηρίας κολαστὰς εἶναι. ὡς ἔστι γε τὸ δημόσιον ξί-

φος

φος οὐχ ἧττον, ἢ τὰ ἐν τοῖς προτεμενίσμασι χέρνιβα. πόλεως καθαρτήριον. οὕτω γὰρ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν. οὕτως ἐποίουν ἕως ἔδει, καλὸν εἶναι τὸν αὐτὸν εὔχεσθαί τε ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀγαθῶν, καὶ πράττειν ὅπως ἂν παραγένοιτο. καὶ τοὺς αἰγυπτίους καὶ τὸ ἑβραίων γένος, χρόνον συχνὸν ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐβασιλεύθησαν. ἐπεὶ δὲ διῳκίσθησαν οἱ βίοι καὶ ὁ μὲν, ἱερός. ὁ δὲ, ἡγεμονικὸς ἀπεδείχθη, τετάχαται δὲ ἕτεροι μὲν ἐν τοῖς πράγμασιν, ἡμεῖς δὲ ἐν ταῖς εὐχαῖς εἶναι οἷς ὁ νόμος ἀπαγορεύει χεῖρα ὀρέγειν τῇ δίκῃ, ἀποκτιννύμαι τὸν πονηρότατον, πῶς αὖθις αὐτοῖς ἐπιτρέψοιεν ἀνδρὶ πανούργῳ χεῖρα ὀρέξαι κατὰ τῆς δίκης. ἀλλ' ἐγὼ, τό γε εἰς ἐμὲ ἧκον ποιῶ. εὔχομαι γὰρ οἴκοι τε καὶ ἐπὶ τῶν κοινῶν ἱερῶν, ὑπερέχειν τῆς ἀδικίας τὴν δίκην. καὶ πονηρίας ἐκκαθαρθῆναι τὴν πόλιν. τοῦτο δὲ ταὐτόν ἐστι τῷ κακὸν κακῶς ἀπολωλέναι γὰρ σὲ, γὰρ ἄλλον ὅς τις σοὶ παραπλήσιος. ἔστω δὴ σοι τοῦτο τεκμήριον. τίς ἂν ἐγγνόμενον ἐξὸν τι ποιεῖν, ὃς ἐπειδὴ οὐκ ἔξεστι καταρῶμαι.

Τῷ ἀδελφῷ.

π Ὀλλὰ ἀγαθὰ γένοιτο τοῖς ἱερεῦσιν αὐξουμιτῶν, οἳ τῶν στρατιωτῶν καταδεδυκότων ἐν χηραμοῖς ὁρῶν, καὶ ἀξιούντων τὸ αἷμα φρουρεῖν, οἱ δὲ, τὸν ἀγροῖκον λεὼν παρακαλέσαντες ἀπὸ τῶν ἱερῶν αὐτῶν, τὴν εὐθὺ τῶν πολεμίων ἡγήσαντο. καὶ προσευξάμενοι, τρόπαιον ἔστησαν ἐν τῇ μυρσινίτιδι. φάραγξ δὲ αὕτη προμήκης τε καὶ βαθεῖα. καὶ ὕλη συνηρεφής. ἀλλ' ὑπό του μηδὲν τοῖς βαρβάροις ὅπλον πολέμιον, ἀπηντηκέναι, γὰρ ταῖς δυσχωρίαις ἐθάρρησαν. ἔμελλεν δέ που καὶ μελαμπύγου τεύξεσθαι Φαύστου τοῦ διακόνου τῶν ἱερῶν. οὗτος ἐστὶν ὁ πρῶτος ὑποστὰς ὁπλίτην γυμνός. γὰρ παίσας ἐκ χειρὸς λίθῳ κροταφιαίαν πληγήν. οὐ

βαλών. ἀλλ' ὥσπερ πὺξ ἐνθορών. πεσόντα γ' ἤδη περιδύσας τὰ ὅπλα, συχνοὺς ἐπ' αὐτῷ κατείργασαι. καὶ ὅστις δὲ ἕτερος ἀνὴρ ἀγαθὸς, ἔδοξεν ἐν τῷ τότε, φαῦσον αἰτιατέον τῆς γνώμης, καὶ οἷς ἐποίει καὶ οἷς παρὰ τὸν καιρὸν ἐφθέγγετο. ἐγὼ δὲ καὶ ἅπαντας τοὺς παραγγελλομένους τῷ ἔργῳ, ἡδέως ἂν στεφανώσαιμι καὶ ἀνακηρύξαιμι. πρῶτοι γὰρ ἦρξαν τῶν καλῶν ἔργων, δεῖξαι τοῖς καταπεπληγμένοις, ὅτι μὴ κορύβαντές εἰσι· μὴ δὲ τῶν παρὰ τὴν ῥέαν δαιμόνων. ἀλλ' ἄνθρωποι καὶ τρωτοὶ καὶ θνητοὶ καθάπερ ἡμεῖς. εἰ δὲ καὶ ἡμεῖς ἄνδρες γενοίμεθα, ἐν τοῖς τοιούτοις, οὐδὲ τὰ δευτερεῖα γένοιτο ἂν ἀφιλότιμα. τυχὸν δ' ἂν καὶ πρωτεῖα συγχωρηθείημεν, εἰ μὴ λοχήσαντες ἐν φάραγγι, πεντεκαίδεκα προνομεύοντες ἐντύχοιμεν, ἀλλὰ νομίμῳ πολέμῳ καὶ φαινομέναις παρασκευαῖς πλήθει πρὸς πλῆθος ἀγωνισαίμεθα.

Τρωΐλῳ.

ε Ι δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν ἀΐδαο, Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου. Ὁμήρῳ μὲν ἐποιήθησαν οἱ στίχοι. ὁ δὲ νοῦς αὐτῶν, οὐκ οἶδα εἰ Ἀχιλλεῖ περὶ Πατρόκλου μᾶλλον ἄξιον εἰρῆσθαι, ἢ ἐμοὶ περὶ σοῦ τῆς φιλτάτης τε καὶ εὐεργέτιδος κεφαλῆς. ὡς ἐγὼ μάρτυρα ποιοῦμαι θεὸν, ὃν φιλοσοφία πρεσβεύει, τῆς ἱερᾶς σου καὶ γλυκείας ψυχῆς ἐπὶ μέσης καρδίας ἄγαλμα περιφέρω. καὶ ἐμβομβεῖ μου ταῖς ἀκοαῖς ἡ θαυμαστή σου τῶν σοφῶν λόγων ἠχώ. τῇ πατρίδι δὲ ἐπιδημήσας ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, καὶ δυοῖν ἐνιαυτῶν ἐπιστολὰς ἅμα ἀνεγνωκὼς, πλῆθος ὅσον δακρύων κατέσπεισα τῶν γραμμάτων. οὐ γὰρ οἷς ἀπέλαυόν σου διὰ τῶν γεγραμμένων ἡδόμην, ἀλλ' ἠνιώμην ἀναφέρων ἀπὸ τῶν γεγραμμένων τὴν ἔμψυχόν σου συνουσίαν. οἵου φίλου τε ἅμα καὶ πα-

τρὸς

ῥὸς ὄντως ζῶντος στερόμην. δεξαίμην οὖν ἂν βαρυτέρους ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐθελοντὴς, ἵνα μοι γένοιτο πάλιν πρόφασις ἀποδημίας. ἆρά σε ποτὲ ὄψομαι πάτερ ἀληθῶς γνησιώτατε; ἆρά ποτε, τὴν ἱεράν σου κεφαλὴν περιπτύξομαι; ἆρα μεθέξω τοῦ συνεδρίου τοῦ διὰ σὲ μακαρίου; εἰ γὰρ γένοιτό μοι τούτων τυχεῖν ἀποδείξω μηκέτι μῦθον ὄντα τὸν ἐπὶ Αἴσονι τεθέντα παλαιὸν λόγον, ὅν φασιν αἱ ποιήσεις δὶς ἀνηβῆσαι νέον ἐκ πρεσβύτου γενόμενον.

Τῇ φιλοσόφῳ.

Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν ἀΐδαο, αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖ τῆς φίλης Ὑπατίας μεμνήσομαι. ἔγωγ' οὖν τοῖς πάθεσι τῆς πατρίδος περιεχόμενος, ὃ δυσχεραίνων αὐτὴν ἐφ' οἷς ὁρῶ καθημέραν ὅπλα πολέμια, καὶ ἀποσφαττομένους ἀνθρώπους ὥσπερ ἱερεῖα, καὶ τὸν ἀέρα διεφθαρμένον ἕλκων ἀπὸ τῆς σήψεως τῶν σωμάτων καὶ αὐτὸς ἕτερα τοιαῦτα παθεῖν προσδοκῶ. τίς γὰρ εὔελπις, ἐν ᾧ καὶ τὸ περιέχον ἐστὶ κατηφές τε, καὶ κατειλημμένον τῇ σκιᾷ τῶν σαρκοφάγων ὀρνέων. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τούτοις φιλοχωρῶ, τί γὰρ καὶ πάθω λίβυς ὢν, καὶ ἐν ταύτῃ γενόμενος, καὶ τῶν πατέρων τοὺς τάφους, οὐκ ἀτίμους ὁρῶν, διὰ σέ μοι δοκῶ μόνην ὑπερόψεσθαι τῆς πατρίδος. κἂν λάβωμαι σχολῆς, μεταναστεύσειν.

Τῷ ἀδελφῷ.

Δυςυχοῦμεν οἷς εὐποροῦμεν πονηραῖς ἀλλήλους ἀγγελίαις ἀμείβεσθαι. ἰδοὺ γὰρ καὶ Βατθίαν ἐπενείμαντο. καὶ ἀπροσυλέως ἥψαντο. καὶ ἄλως ἐνέπρησαν. καὶ γῆν ἐδῃώσαντο. καὶ γυναῖκας ἠνδραποδίσαντο. ἀρρένων δὲ οὐδὲ μία φειδώ. καίτοι πρότερον

εἰώθεισαν ζωγρεῖν τὰ παιδάρια. ἀλλὰ νῦν οἶμαι τὸν ἀριθμὸν ἐλάττους ἴσασιν ὄντες, ἢ ὥστε νέμειν τε τῇ λείᾳ φύλακας συχνοὺς, καὶ ἀρκεῖν τοῖς λειπομένοις ὡς ἐπὶ πόλεμον ἔτι τις ἐπεξίοι. ἡμῶν δὲ οὐδεὶς ἀγανακτεῖ· ἀλλ' οἴκοι καθήμεθα, τὴν συκίνην ἐπικουρίαν τοὺς στρατιώτας προσδεχόμενοι· καὶ τὸ σιτηρέσιον καὶ τὰς ἐν εἰρήνῃ πλεονεξίας διὰ στόματος ἔχομεν, ὡς περὶ τούτοις δικάζεσθαι δέον. ἀλλ' οὐκ ἐκείνους ἀμύνεσθαι. οὐ παυσόμεθα φλυαροῦντες; οὐ σωφρονήσομέν ποτε, καὶ γεωργοὺς βωλοκόπους ἀθροίσαντες, ὁμόσε χωρήσομεν τοῖς ἐχθροῖς, ὑπὲρ παίδων. ὑπὲρ γυναικῶν. ὑπὲρ χώρας, εἰ δὲ βούλει καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τῶν στρατιωτῶν; καλὸν γὰρ ἐν εἰρήνῃ λαλεῖσθαι ταῦτα, ὡς ἡμεῖς αὐτοὺς τρέφομέν τε καὶ σώζομεν. ἐγὼ μὲν οὖν μόνον οὐκ ἔπαρχος ὢν ἴσως, τὴν ἐπιστολὴν ὑπηγόρευσα. καὶ γὰρ λόχους καὶ λοχαγοὺς ἐκ τῶν παρόντων ἐποίησα. ἀθροίζεται δέ μοι καὶ ἐν Ἀσουσάμαντι πλῆθος συχνόν. καὶ γὰρ διώσεις ἀπαρτᾶν ἐπὶ τὴν Κλεοπάτρας ἀπέστειλα. ἐλπίζω δὲ ἐπειδὰν πρὸ ὁδοῦ γίνωμαι, καὶ περιαγγελθῇ νεανικήτις συστᾶσα περὶ ἐμὲ δύναμις, πολὺ πλείους ἔσεσθαι τοὺς ἀλκίμους. ἥξουσι γὰρ ἅπαντα χόθεν, οἱ βέλτιστοι μὲν, ἔρωτι μετασχεῖν ἔργου καλοῦ. οἱ πονηρότατοι δὲ, τῇ ἐπὶ διαρπαγῇ λαφύρων.

Ἀσκληπιοδότῳ.

Οἴμοι. τί δὲ οἴμοι; θνητὰ γὰρ πεπόνθαμεν. ὁ τρίχος γε καὶ λοιπὸς οἴχεται τῶν νέων. ἀλλὰ τό γε δόγμα τὸ περὶ τοῦ μηδὲν εἶναι τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἔτι παρ' ἐμοὶ σώζεται. μᾶλλον ἢ πάλαι μὲν ἦν μάθημα. νυνὶ δὲ γέγονε δόγμα τῆς ψυχῆς ἐγγεγυμνασμένης ταῖς περιστάσεσιν. ἔοικε δὲ ἄρα χαλεπωτέραν μοι γενέσθαι τοῦ πάθους τὴν προσβολήν. καὶ διὰ τοῦτο ὁ δαίμων ᾧ μέλει βλάπτειν τἀμὰ,

τὰ μὰ, προῳκονομήσατο, μὴ δέ σε τὴν φίλην μοι παρεῖναι κεφαλήν. ἀλλ' ἔλθοις ποτὲ θαυμάσεις τριπόθητε τῶν φίλων ἀδολώτατε. μάρτυς εἰμὶ τῷ θαυμαστῷ Μενελέῳ τῆς περὶ σὲ διαθέσεως· διὰ τοῦτο πολλάκις ἡδέως συνδιημέρευσα, ὅτι σε δι' εὐφήμου μνήμης ἐτίθετο. καὶ πολλὰ τῇ ψυχῇ προσκεκοφὼς, καὶ τοῖς ἐπιτρόποις, οὐδὲ ἀπάγριον αὐτὸν εὐθὺ Ἰουχείρων περὶ τὸν μέγαν ἀσκληπιόδοτον, εὐνόμων ἦν καὶ εὐχαριστῶν, ὡς ἐπὶ μετρίοις εὐεργέτῃ διατετέλεκεν. ἵν' ἔχωμεν ὕδωρ τυχὸν, ὑδρίαν ἢ πίθον ἐκ μαρμάρου ζητῶ. ὅσῳ μείζων τοσούτῳ κάλλιον. κεῖσθαι δὲ ἐν ἀσκληπιῷ δεῖ ποταμῷ παρ' αὐτῷ γὰρ κτίζω τὸ ἀσκητήριον. καὶ τὰ σκεύη προευτρεπίζομαι. σὺν θεῷ δὲ εἴλω ἐπιβαλλόμενος.

Τῷ ἀδελφῷ.

ά Σπίδα. φρῦνον. ὄφιν. καὶ λαδικέας περιέφυγε. καὶ κύνα λυσσητῆρα καὶ πάλιν λαδικέας. ἀλλὰ μετὰ τὸν ἡμερώτατον τὸν φιλοσοφώτατον Πεντάπολιν τὰς πινακίδας ἃς ἡ πολιτεία σύνθημα ποιεῖται τῆς αἰγυπτίας ἀρχῆς, ὁ ἄθλιος ὁ λαδικεὺς ἔχει λαβών. οἶσθα τὸν νεανίσκον, ὡς εἰκάζειν ἔξεστιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν χρόνους ἐπὶ στρατοπέδου διαγαγόντα. καὶ γὰρ οὐκ ἔα λανθάνειν αὐτὸν οὔτε ὁ τρόπος, οὔτε τὸ ἐπώνυμον. βαλλάντιά τινα ἤκουες οὐ πρόσθεν τῆς σεμνῆς ταύτης προσηγορίας κληρονομήσαντα, ἀλλ' αὐτὸν περιποιησάμενον, ἐπειδὴ γὰρ οἶμαι λυδίας ἄρχων ἀποδειχθεὶς, ὑπὸ τοὺς ῥουφίνου καιρούς, ἦγε καὶ ἔφερε τὰ λυδῶν, νεμεσᾷ ῥουφῖνος. καὶ μέτεισι ζημία χρυσοῦ, λιτρῶν πεντεκαίδεκα. τὰ τῆς δὲ στρατιώτας ἐκ τῶν ὑπηρετῶν ὃς ᾤετο τοὺς ἀνδρειοτάτους καὶ εὔνους αὐτοῖς. ἐφῆκε σὺν βίᾳ πράξαντας τὸ χρυσίον, ἀνακομίσαι πιστῶς, εἰς τὴν τράπεζαν τὴν αὐτοῦ. τί οὖν πρὸς ταῦτα

ὁ σίσυφος ἀλλὰ μὴ λίαν ἀπειρόκαλος ὢν βεβοημένον ἐπιδείκνυται μῦθον. πέ-
πυσαι πάντως τὴν συνωρίδα τῶν βαλαντίων. ἃ τῶν ἴσων εὐμή-
λου πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότα κατασκευάσας, τῷ μὲν,
ἐνέθηκεν ὀβολοὺς ἐκ χαλκοῦ. τῷ δὲ στατῆρας χρυσίου. καὶ τοῦτο
μὲν δείξας, ἐκεῖνο δὲ κρύψας, ὡς ἀπηρίθμησαν, ὡς ἐζυγοστάτησαν,
ὡς κατεσημαίνοντο τῇ δημοσίᾳ σφραγῖδι τὸ χρυσίον, λανθάνων θά-
τερον ἀντιθείς. καὶ πέμψας ἀντὶ τῶν στατήρων τοὺς ὀβολούς. οἱ
δὲ ὡμολογήκεσαν ἐν δημοσίοις γράμμασιν ἔχειν καὶ διακομιεῖν
τὸ χρυσίον. καὶ ἀπὸ τούτου Δάφνις παρὰ τοῖς μέσοι πρῶτος ἐγένετο. τοῦ-
το τὸν εὐθάλιον ἐπὶ μέγα τύχης ἐξῆρεν. οὐδενὶ γὰρ ἐπέτρεψεν ὁ
τέλως ὑπὲρ τῆς πολιτείας ἀγανακτῆσαι. ἀλλ᾽ ὡς ἄνδρα παρὰ τοὺς
πώποτε θαυμαστὸν, ἰδεῖν ἐπεθύμησαν. καὶ ἧκε μεταπεμπτὸς ὥσ-
περ εὐεργέτης ῥωμαίων. ὀχήματι δημοσίῳ πομπεύων διὰ τῆς πό-
λεως. κἀγὼ τἀνθρώπιον οἶδα τῶν συνεδρευόντων ἐν τῷ προτεμενί-
σματι τοῦ βουλευτηρίου λαλίστερον. οὗτος ὅσον οὐδέπω παραλύ-
σει τῆς ἀρχῆς τὸν ἑταῖρον πεντάδιον.

Πρὸς ἐπίσκοπον ἐξωθέντα τῆς ἐπισκοπῆς μὴ βουληθέντα
συντίθεσθαι τῷ ἀρείου δόγματι.

α Πέλαβες ὅπερ ἦς. οὐκ ἀπέβαλες. οὐ γὰρ ὅταν τις τῆς εὐσε-
βείας χωρισθῇ κατὰ λόγον, τότε καὶ τῶν τῆς εὐσεβείας ἀπεστέ-
ρηται θρόνων. αἰγύπτου δὲ περιπτύσσου τὴν ἀλλοτρίωσιν. καὶ νόμι-
ζε πρὸς σὲ τὸν προφήτην μεγαλοφώνως κεκραγέναι, τί σοι καὶ
τῇ γῇ αἰγύπτου, τοῦ πιεῖν ὕδωρ γεών. τὸ γὰρ ἔθνος, θεομάχον ἀρ-
χαῖον. καὶ πᾶσιν ἁγίοις πολέμιον. Πυλαιμένει.

π Λάτωνι Σωκράτης πεποίηται, προσιὼν μὲν ὀψέποτε πρὸς
τὰ παιδικά. ἀξιῶν δὲ αὐτὸ μὴ θαυμάζειν, εἰ ὥσπερ φησὶ μόλις ἤρ-
ξάμην, οὕτω καὶ μόλις παυσαίμην. ἐγὼ δὲ μοι δοκῶ ταυτὸ πεπον-

θῆναι, πάθος πρὸς σὲ, ἐπὶ τὴν αὐτὴν δίκαιος εἶναι παραιτεῖσθαι συγγνώμην, ἐνιαυτὸν ὅλον, οὐκ ἄξιον οὐδὲ ἀληθὲς εἰπεῖν, ἐπισχὼν, ἀλλὰ μάτην στείλας ἐπιστολὰς τῷ πάλιν αὐτὰς εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας ἀνακομισθῆναι, νῦν ἀθρόας ἐκπέμπω. ἃς οὐ μόνον ὥσπερ φόρων ἐλλείμματα ἀποδιδοὺς μακρηγορῶ, ἀλλὰ καὶ προσενεγκεῖν σοι βούλομαι. καίτοι νὴ τὸν Φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν, ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέβην ἐπὶ θάλατταν καὶ τοῖς Φυκουντίων κωπεῦσι, διείλεγμαι χρησάμενος ἱππικῇ, ἵνα στείλω πρὸς ὑμᾶς τοῦτο μὲν γράμματα, τοῦτο δὲ, ἄλλ' οὐκ ἄξιον ποιεῖσθαι κατάλογον τῶν πεμφθέντων μὲν, ὥστε Πυλαιμένη λαβεῖν. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ, ἐκπεθέντων διὰ τὸν δυστυχέστατον ἀπόπλουν. καὶ σοῦ μὲν ἕνεκα, καίτοι τῶν ἐμῶν φίλων, ὁ φιλικώτατός μοι Πυλαιμένης ἐστίν. ἀλλὰ νὴ τὴν τιμίαν σου διάθεσιν, ῥᾷον ἂν ἤνεγκα, ἢ δι' ἑτέρους συχνοὺς, καὶ μάλιστα τὸν θαυμάσιον Πρόκλον. καὶ Τρύφωνα, περὶ ὧν καὶ μόνων, ὡς προσαγορευόντων με γέγραφας. ἀπέσταλκα οὖν τῇ μὲν τιμίᾳ σου διαθέσει, χρυσᾶ νομίσματα δέκα. τῷ δὲ ἑταίρῳ Πρόκλῳ, κατὰ τὸν θεσπέσιον Ἡσίοδον, τριτημόρια πλείω τῶν παρ' αὐτοῦ. ἔχει γὰρ οὕτως. ἀποδημῶν ἐδεξάμην εἰς τὸν ἀπόπλουν δεήσαν παρ' αὐτοῦ, χρυσίνους ἑξήκοντα. τούτους γεγραφήκει μὲν ἑβδομήκοντα. ἀπέσταλκα δὲ ὀγδοήκοντα. ἐγένοντο δ' ἂν ἔτι πολλῷ πλείους, εἰ τὰ πρῶτα πρὸς ὑμᾶς ἐκεκόμιστο γράμματα καὶ ἡ ναῦς ἐπ' ἐκείνοις τοῖς τότε φορτίοις. νῦν δὲ ἐγὼ μὲν, τύχῃ τινὶ χρησάμενος, ὡς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀπεδήμησα. ἐν τοῖς ὑμετέροις λιμέσι προσορμιεῖν ᾤμην τὸ σκάφος. τὸ δὲ ἐλάνθανεν ἐξώσταις ἀνέμοις ἀπὸ Κρήτης μόλις εἰς τὴν αἰγυπτίαν ἀποσωθὲν θάλατταν. ἢ τί ἐκώλυσεν ἡμᾶς, ὥσπερ τὰς ἀλεκτορίδας, οὕτω τὰς χρυσᾶς τρέφειν στρουθούς.

ἀποδοθῆναι τοῖς ἐμοῖς τὸ γραμματεῖον παρὰ τοῦ θαυμασιωτάτου πατρὸς Γρύλλου δίκαιον, τοὺς ὀγδοήκοντα χρυσίνους κομισαμένου. καὶ τὸν ἑταῖρον Τρωΐλον παρασκεύασον ἐπιστεῖλαί μοι, ὅτι κομισάμενος τυγχάνει τὰ βιβλία, ἅπερ ἀποδέδωκας αὐτῷ, τὸν Νικοστράτειον δὴ λέγω. καὶ τὸν τοῦ ἀφροδισιέως Ἀλεξάνδρου, εἰ διὰ τὴν ἱεράν σου διάθεσιν φίλοι ἡμῖν οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐπιδημοῖεν πρὸς φιλοσοφίαν ἡμῖν συντελέσεις τὸ μέρος τὸ σόν, ὅσον πλάτων ἡγεῖται παρὰ τῆς ἀτιμίας κωλύεσθαι.

Σιμπλικίῳ.

Χαρίσω Κορεαλίῳ δι' αὐτοῦ προσειπὼν ἡμᾶς, τὸ λα-
ε θεῖν ἡμέρας πέντε πονηρὸν ὄντα. ἤλπισαν γάρ τι χρηστὸν αἱ πόλεις παρ' ἀνδρός, ὃν ὁ χάραξ ἠξίωσεν εἰδέναι Σιμπλίκιος. ὁ δὲ ταχὺ μάλα ᾔσχυνε σὲ μὲν οὔ, μὴ γάρ ποτε ἐπ' ἄλλῳ τὰ σὰ γένοιτο. ἑαυτὸν δὲ καὶ τὴν ἀρχήν. καὶ ἵνα μὴ διατρίβω τὰ ῥωμαίων πράγματα, ὤνιος ἄνθρωπος. ἐλαχίστου δόξης. ἀμελής. ἀπόλεμος ἐν εἰρήνῃ βαρύς. ἧς πρὸς βραχύτατον ἀπολέλαυκεν. οὐ γὰρ ἐδεήθη χρόνου πρὸς τὸ πάντα ἀνατρέψαι τε καὶ συγχέαι. ὡς γὰρ ὄντος νόμου τὰ τῶν στρατιωτῶν εἶναι τῶν στρατηγῶν, ἃ πάντες εἶχον λαβών, ἀντέδωκεν αὐτοῖς ἀστρατίαν, καὶ τὸ μὴ συντετάχθαι, βαδίζειν ἐπιτρέψας ᾗ τις ᾤετο θρέξεσθαι. ταῦτα τοὺς ἐπιχωρίους ποιήσας, ἐπεὶ τοὺς ξένους οὐκ ἦν ἀργυρολογεῖν, ἠργυρολόγησε δι' αὐτῶν τὰς πόλεις ἄγων καὶ μεθιστάς, οὐχ ὅ τι λυσιτελέστερον ἦν, ἀλλ' ὅ τι κερδαλεώτερον. βαρυνόμεναι γὰρ αὐτῶν τὴν καθέδραν αἱ πόλεις, χρυσίον εἰσέφερον. τούτων ὀξέως ᾔσθοντο μακέται καὶ γέγονε διαβόσιμος ἀπὸ τῶν μιξοβαρβάρων εἰς τοὺς βαρβάρους ἡ φήμη. ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ἦρος. ὑπὸ τῆς νεότητος, ἣν ἀπολελώκαμεν. ὑπὸ τῶν καρπῶν οὓς μάτην ἠλπί-

σαμεν

σαμεν. ἐπειράμεθα τῶν πολεμίων πυρί. τοῖς πλείοσιν ἡμῶν τὸ πλουτεῖν ἐν βοσκήμασιν ἦν ἐν ἀγελαίαις καμήλοις. ἐν ἵπποις φορβάσι. πάντα οἴχεται. πάντα ἐλήλαται. αἰσθάνομαι πενόμενος ὑπὸ τοῦ πάθους; ἔκφορος. ἀλλὰ σύγγνωθι. τειχήρης γάρ εἰμι καὶ πολιορκούμενος γράφω, ἐφ' ὥρας πολλάκις φρυκτοὺς ὁρῶν. τοὺς μὲν αὐτοὺς ἀνάπτων τοὺς δὲ αὐτὸς αἴρων τοῖς ἄλλοις σημεῖα. κυνηγέσια δὲ ἐκεῖνα τὰ πρόσω, οἷς ἐπ' ἐξουσίας ἐχρώμεθα πρότερον οὐχ ἥκιστα διὰ σέ, πάντα ἔρρει καὶ στενόμεθα μεμνημένοι, ἤθους τε ἐκείνου. νοῦ τε ἐκείνου καὶ φρενῶν. ἀλλ' ἱπποκροτεῖται μὲν ἅπαντα. καὶ τὴν χώραν ἔχουσι νῦν οἱ πολέμιοι. ἐγὼ δὲ ὑπὸ μεσοπυργίῳ τεταγμένος, ὑπνομαχῶ. ἐνδεῖ μέν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐνδεῖ δέ μοι οἶνος ἰσμαρικός. πίνω δ' ἐνδεῖ κεκλιμένος. οὐκ οἶδα εἰ μᾶλλον ἀρχιλόχῳ εἰπεῖν ταῦτα προσῆκον τῷ ἦν. κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο Κερεάλιος, εἰ μὴ καὶ προαπόλωλε τῆς ἀρᾶς. ὡς ἄξιός γε ἦν ἔργον γεγονέναι τοῦ πρώην χειμῶνος. ὃς ἐπειδὴ τὴν χώραν εἶδεν ἐν ᾧ κινδύνου κατέστησεν, ἀπέστησε καθάπαξ τῆς γῆς. καὶ τὸ χρυσίον ἐνθεὶς ταῖς ἀρμενίοις ὁλκάσιν, τῶν μετεώρου σαλεύει. τὰς δὲ ἐπιστολὰς αὐτοῦ παραφέρει κελλήτιον, ταῦτα ἄρα δὴ ποιοῦμεν ἐπιτάττουσας ἔσω τειχῶν εἶναι. μηδένα προπηδᾶν τῆς τάφρου. μὴ δὲ ὁμόσε χωρεῖν ἀμάχοις ἀνδράσι. ἢ διαμαρτύρεται καθαρὸς αἰτίας εἶναι. φύλακας δὲ καθιστάναι διδάσκει τῆς νυκτὸς τέτταρας, ὡς ἐν τῷ μὴ καθεύδειν οὐσῶν τῶν ἐλπίδων. ἔοικε γὰρ εἶναι τὰ τοιαῦτα σοφὸς, ἅτε ἐπιτήδειος ἀτυχεῖν αὐτός. καίτοι γε ἡμῖν οὐδὲ μετέχειν ἐβουλήθη τῶν συμφορῶν. οὐ γὰρ παρέταξεν ὥσπερ ἐγὼ Συνέσιος ὁ φιλόσοφος, ἀλλὰ παρὰ κώπην ὁ στρατηγὸς ἵσταται. εἰ δὴ τῶν χρημάτων ἐρᾷς ἅπερ ᾔτησας, καίτοι γε ἡμεῖς οὐδὲν αὐτοῖς συνώσμεν ἀγαθόν, ὅτι μὴ τὴν ὑπόθεσιν, συνεύξαι κυρηναίοις μικρὸν ἀπὸ

τῶν ὅπλων γενέσθαι. ὡς γὰρ νῦν ἔχομεν οὐκ ἔστιν ἀπὸ κιβωτίων ἐξαιρεῖσθαι βιβλία.

Πυλαιμένει.

Τ Οὺς γεωμετρικοὺς ὅρους, ἀληθεστάτους ἡγοῦ, ὅτι γε καὶ ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις ὑπάρχει σεμνύνεσθαι, κἂν κατὰ μικρὸν εἰς τὰς ἀποδείξεις αὐτῶν ἐκ γεωμετρίας τι συμπορίσωνται. ἔστι δήπου τις ἐν αὐτοῖς λόγος ἀξιῶν τὰ τῷ αὐτῷ ταὐτὰ καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖν ταὐτά. ἐμοὶ δὴ σὲ μὲν ὁ τρόπος ἐποίησε φίλον. τὸν δὲ θαυμάσιον Διογένην, καὶ ἡ φύσις. ἄμφω δὲ ἑνὸς ἐστὲ φίλοι. δεῖ δὴ καὶ ἀλλήλων ὑμᾶς ἐξηρτῆσθαι καθάπερ ἐμοῦ τοῦ μέσου. καθάπερ οὖν τοι γνωρίζω ὑμᾶς ἀλλήλοις διὰ τῆς ἐπιστολῆς. μεθῆκε ἑαυτὸν μὲν ἐπιδώσει τῇ φιλίᾳ τῆς σῆς σεμνοπρεπείας ὁ θαυμάσιος Διογένης. ἀντιλήψεται δὲ σὺ οἶδ' ὅτι τὸν ἐμὸν Πυλαιμένην. καλὸν γὰρ ἐμόν, οὔτε αἰσχύνειν, οὔτε αἰσχύνεσθαι φήσαιμ' ἂν ἔγωγε. ὅτι δὲ διὰ σοῦ καὶ τοὺς ἄλλους ἕξει τοὺς ἐμὲ ἀγαπῶντας, φίλους, ὅσοις δὲ δύναμίς ἐστί τι χρησίμους, οὐκ ἂν δίκαιος εἴην, εἰ ἀμφιβάλλοιμι. δεῖ δὲ αὐτῷ φίλων χρησίμων εἴπερ τῳ πώποτε. τὰ γὰρ κατ' αὐτὸν ὡς ἐν βραχυτάτοις, οὕτως ἔχει. νέος ἐστὶν ἁπλοῦς καὶ γενναῖος. θυμοειδὴς καὶ πρᾶος, οἵους ὁ Πλάτων ἀξιοῖ τῆς ἑαυτοῦ πόλεως τοὺς φύλακας εἶναι. ἐστράτευται γέ τοι καὶ οὗτος κομιδῇ μειράκιον ὤν. ἄρτι δὲ ἐξ ἐφήβων ἦρξε παρ' ἡμῖν τὴν τῶν στρατευμάτων ἀρχήν, παραβαλλόμενος ἐπὶ βασκαίνων μαρτύρων. τοιοῦτον γὰρ οἱ πολῖται, πρὸς ἅπαν τὸ εὐτυχοῦν. ἀλλ' οὗτος ἑαυτὸν παρέσχε τοῦ φθόνου κρείττω. περὶ οὗ πολλὰ μὲν ἂν ἕτερος εἶπεν. ἀλλ' ἔοικα μὲν οὐχ ὁμοίως ἔχειν ἔγωγέ τε πρὸς τὸ ἐπαινεῖν, καὶ οὗτος πρὸς τὸ ἐπαινεῖσθαι. συνελόντι δὲ, ἐνίκησεν, ὅπλοις μὲν, τοὺς τῆς πατρίδος ἐχθρούς. ἀρετῇ δὲ, τοὺς ἐν αὐτῇ πονηρούς. νέος ἐν ἐξουσίᾳ γενόμενος, οὐκ ᾔσχυνε φιλοσό-

φου

φου συγγένειαν. τοιούτοις τὸν πράγμασιν ὁμιλεῖ δυσκόλοις, διὰ τὸ οὐχ ἥκιστα τὸ καλὸς καὶ ἀγαθὸς εἶναι. ἕρμαιον γάρ ἐστι τῶν κακοήθων, ἅπας ἐπιεικής. καὶ ἡ πρόσοδος τοῖς πονηροῖς ἐκ τῆς ἑτέρας μεθό-δος παραγίνεται. ἐνδείκτης οὖν τις ἀξιῶν μισθοδοτεῖσθαι παρ' αὐτοῦ καὶ μὴ τυγχάνων, δίκην πρὸς αὐτὸν ἔλαχεν. ὡς δὲ οὐ προυχώρει ταύτῃ τὸ σπουδάζειν τι τῶν οὐ προσηκόντων, ἀλλ' ἦσαν οἱ νόμοι μεθ' ἡ-μῶν, ἑτέραν ἐτράπετο. καὶ ποιεῖται τὴν δίκην γραφὴν, ἀνατεινό-μενος ἔγκλημα τοῦ κατηγορουμένου πρεσβύτερον. ἥκει δὴ τὸ κλη-θῆναι φθάσας. οὐ γὰρ ἄξιον ἐνδοῦναι θανατῶντι γε συκοφάντῃ, καὶ προέσθαι τὰ πατρῷά τε καὶ τὰ παππῷα μετὰ δόξης αἰσχρᾶς. πρὸς ταῦτα, δεῖται φίλων ἀδόλων. ἀκαπηλεύτων. νοῦν ἐχόντων, οἷος εἶ σύ. ἔξεστι δὲ, σὺν θεῷ εἰρήσθω, σὲ μὲν δι' ἐμοῦ. διὰ σοῦ δὲ τοὺς φίλους τοὺς ἐμοὺς περισώσειν. ὧν ὅ, τι ἄν τις ἀγαθὸν εἰς αὐτὸν ἐργάσηται, τού-του τὴν χάριν ὀφείλειν ἐγὼ δίκαιός εἰμι.

Τῷ ἀδελφῷ.

τ Ο μὲν τὰς γυναῖκας βοᾶν καὶ στερνοτυπεῖσθαι, καὶ σπαράτ-τειν τὰς κόμας, ἐπιφανέντων ἢ προαγγελθέντων πολεμί-ων, ἧττον ἂν δόξειε δεινόν. καίτοι καὶ τοῦτο δεινὸν, ὁ Πλάτων οἴεται, τὸ μὴ ἤ ὥσπερ τὰς ὄρνις ἐθέλειν ἀμυνομένας ὑπὲρ τῶν νεοττῶν, πρὸς ὁποιῶν τῶν ἀλκιμωτάτων ἀνθίστασθαι. ἀλλὰ δόξαν καταχεῖν τοῦ τῶν αὐτῶν γένους, ὅτι πάντων θηρίων ἀτολμότατον γέγονε. τὸ δ' ἤ καὶ σὲ ταῦτα πλημμελεῖν, καὶ νύκτωρ ἐκδειματοῦσθαι. καὶ διανίστασθαι. καὶ βοᾶν πα-ρ' αὐτὴν τοῦ φρέατος τὴν θύραν ἑστάναι βάρβαρον, τοιαῦτα γάρ τις ἀπήγγελλε περὶ σοῦ, πῶς ἔπι ταῦτα οἶσθα, καὶ ἀλλοίως ἔοικεν εἶ-ναι, ἐμὸν ἀδελφὸν ὄντα, ἔπειτα δειλὸν εἶναι. ἔγωγέ τοι παρανατειλάσης εὐθὺς ἡμέρας ἐξιππασάμενος, ὡς αὐτὸν πορ-ρωτάτω, καὶ ὠσὶ καὶ ὀφθαλμοῖς τὰ κατὰ τοὺς ἀπελαύντας

τούτοις ἅπαντα πολυπραγμονῶ. οὐδὲ γὰρ ἄξιον καλεῖν αὐτοὺς πολε-
μίους. ἀλλὰ λῃστὰς ἢ λωποδύτας, ἢ τί τοιοῦτον ὄνομα μικροπρε-
πέστατον. οἳ μηδένα τῶν ἐρρωμένως ἐπιφερομένων ὑφίστανται. ἀλ-
λὰ μόνους τοὺς καταπλῆγας ἀποσφάττουσιν, ὥσπερ ἱερεῖα, καὶ πε-
ριδύουσι. νύκτωρ δὲ μετὰ τῶν ἐφήβων περιπολῶ τὸν λόφον. καὶ πα-
ρέχω ταῖς γυναιξὶ, τοῦ καθεύδειν ἄδειαν, ἐπισταμέναις, ὅτι πρὸ αὐ-
τῶν τινὲς ἐγρηγόρασι. πάρεισι δέ μοι καὶ στρατιῶται τοῦ τῶν βαλα-
γριτῶν τάγματος. οὗτοι πρότερον μὲν ἢ κερεάλιον ἄρχειν, ἦσαν
ἱπποτοξόται. τούτου δὲ καταστάντος εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπημπολημένων
αὐτοῖς τῶν ἵππων, ἐγένοντο μόνον τοξόται. ἐμοὶ δ' οὖν ἀποχρῶσι καὶ
ἄνιπποι. δεῖ δὲ τοξίας ἡμῖν ὑπὲρ φρεάτων ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ. ὕ-
δωρ γὰρ οὐκ ἔχομεν εἴσω τοῦ περιβόλου. ἐπεὶ τί ἐκώλυε διαφέ-
ρειν τὴν πολιορκίαν αὐλουμένους τε καὶ κωμάζοντας. νῦν δὲ ἢ κρα-
τεῖν δεῖ μαχομένους ἢ ἀποθνήσκειν εἰς χεῖρας ἰόντας τοῖς πολεμί-
οις ἀντὶ τοῦ διψῆν. οὗ τί ἂν ἐλεεινότερον γένοιτο. ὥστε καὶ, ὑπ' ἀνάγ-
κης, ἄνδρες εἶεν μὲν ἀγαθοί. καὶ σὺ δὴ προθυμοῦ. καὶ ἑτέρους παρα-
καλεῖ. καὶ τὸ ζεῦγος τῶν ἵππων τῶν ἀδηφάγων τῶν ἐπὶ τῷ φό-
ρῳ τρεφομένων, ἄγεσθαι κέλευε παρὰ σὲ παντὸς μᾶλλον ἐν τοῖς
τοιούτοις καιροῖς, ἵππος οὐκ ἀχρεῖον τὸ κτῆμα. καὶ γὰρ προδρα-
μεῖν τε καὶ κατασκέψασθαι. καὶ ἀπαγγεῖλαι δι' ἐλαχίστου, πάντα
ταῦτα ἵππος δύναται ῥᾳδίως ποιεῖν. κἂν δέῃ σοι τοξοτῶν, μετα-
πέμπου, καὶ ἥξουσι. τοὺς γὰρ κωπέας τοὺς Φυκουντίους, οὐδ' ἐγὼ θαρ-
ρῶ συμμάχους, ὥσπερ οὐδὲ τοὺς παρ' ἐμοὶ κηπωρούς. ζητῶ δὲ ἄν-
δρας ὀλίγους οὐ ψευδομένους τὸν ἄνδρα. κἂν ἐπιτύχω τοιούτων.
σὺν θεῷ δὲ εἰρήσθω, θαρρῶ. δεήσοι δὲ ἀποθνήσκειν, ἐνταῦθα τὸ φι-
λοσοφίας ὄφελος τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀναχωρῆσαι τοῦ θυλα-
κίου

κίου τῶν κρευλίων. εἰ δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον ἀπε-
κτος ἔσομαι· τοῦτο δὲ οὐ σφόδρα διεγγυῶμαι, ὡς ἔγωγε βουλοίμην
ἄν, τοσαῦτα φιλοσοφίαν δυνάσθαι. ἀλλὰ μήποτε διάπειραν
λάβοιμι. μή, ὦ σῶτερ· μὴ ὦ ἐλευθέριε.

Ὀλυμπίῳ.

Χθὲς καὶ πρώην τις τῶν ἔναγχος ὑπὸ τούτων, ὧν ἄπτερος οὐκ ἦν
ἀεισαίνετος, τὸν δὲ συνάρχοντα ἀγνοῶ, κατασεσημασμένην
ἐκομισάμην ἐπιστολήν, τὸ σὸν τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς ἐπιγεγραμμένην
ὄνομα. τεκμαίρομαι δ' αὐτὴν εἶναι παμπάλαιον, τῷ τε θριπηδέ-
στατον γεγονέναι. καὶ τῷ συγκεχύσθαι τὰ πλείονα τῶν γραμμά-
των. ἐγὼ δὲ ἠξίουν μὴ καθάπερ δασμόν τινα ἐτήσιον, τὴν ἐπιστολὴν
πέμπεσθαι. μηδὲ ἵνα ποιεῖσθαι διακομιστὴν μόνον τὸν φίλτατον
Σῦρον. οὕτω γὰρ συμβαίνει τὸ μηδὲ νεαροῖς ἀλλήλοις αὐτοῖς πε-
ριτυγχάνειν. ὥσπερ οὖν ἐγὼ καὶ αὐτὸς οὕτως ποίει. οὐδεὶς βασιλέ-
ως ἀγγελιαφόρος δημοσίαν ἵππον ἀμείβων ἔξεισι τῆς πόλεως. ᾧ μὴ
τὰ πρὸς τὴν σὴν λογιότητα μέρος γίνεται τοῦ κατὰ τὸ πᾶν φορτίου.
εἰ μὲν οὖν ἀποδιδόασιν, ἢ πάντες, ἢ τινὲς αὐτῶν, πολλὰ ἀγαθὰ
τοῖς ἀποδιδοῦσι γένοιτο. χρηστοῖς οὖσιν. εἰ δὲ μή, καὶ ταύτῃ σὺ σο-
φώτερος, ἀπιστῶν οἷς ἄξιον. ἀλλ' ἵνα μηδὲ ἡμεῖς μάτην κόπτω-
μεν, τὸν ὑπογραφέα τὰς ἀποδοθησομένας ἐπιστολὰς ὑπαγορεύον-
τες, μαθεῖν ἀξιῶ. μεθαρμοσόμεθα δὲ τοῦ λοιποῦ. καὶ μόνῳ πιστεύσω
τῷ Πέτρῳ. ταύτην γε τὴν ἐπιστολήν, Πέτρον οἶμαι διακομιεῖν,
παρὰ μέσης λαβόντα τῆς ἱερᾶς χειρός. στέλλω γὰρ αὐτὴν ἀπὸ πεν-
ταπόλεως ἐγὼ πρὸς τὴν διδάσκαλον τὴν κοινήν. αὕτη δὲ ὅτῳ
βούλεται δώσει. βουλήσεται δὲ δὴ οἶδ' ὅτι τῷ γνωριμωτάτῳ πα-
ρασχεῖν. καὶ γὰρ οὐδ' ἴσμεν ὦ φίλτατε καὶ θαυμάσιε, εἰ καὶ πά-

λιν ἔξεστι προσειπεῖν ἡμᾶς ἀλλήλους. καὶ γὰρ στρατηγῶν, ἀμαχεὶ γέγονε τῶν πολεμίων ἡ χώρα. καὶ μόνοι ζῶμεν ὅσοι τὰ ἐρυμνὰ κατειλήφαμεν, τῶν ἐν τοῖς πεδίοις κατειλημμένων, ὥσπερ ἱερείων ἀπεσφαγμένων δέδιμεν δὲ τὴν προσεδρίαν αὐτῶν, μὴ χρονία γενομένη, δίψῃ παραστήσηται τὰ πολλὰ τῶν φρουρίων. ταύτῃ καὶ τοῖς αὐτεγκλήμασι τοῖς περὶ τῶν δώρων, οὐκ ἀποκρινοῦμαι. οὐ γάρ μοι σχολὴ, πρός τινι μηχανῇ τὸν νοῦν ἔχοντι. κατασκευάζομαι γὰρ ὡς ἂν ἀπὸ τῶν πύργων ἐκηβόλῳ ταῦτα πέμποιμεν ἀξιόλογα λίθων βάρη. ἅμα δὲ καὶ ἐνδίδωμί σοι πέμπειν μοι δῶρα. δεῖ γὰρ εἴκειν Ὀλυμπίῳ Συνέσιον. μὴ μέντοι τρυφῶντα δῶρα. τὴν δὲ καὶ τότε τὴν τρυφὴν ἐμεμψάμην, τῶν καταλυμάτων τῶ συσσιτίου. ἀλλ' ἔστω στρατιωτικὰ, τόξα καὶ βέλη. μετὰ τῶν συρακίων μέντοι τὰ βέλη. τόξα μὲν οὖν τὰ ἔμπροσθεν ὠνησαίμην, καὶ τὰ ὄντα ἀνακτησαίμην. βέλη δὲ οὐ ῥᾴδιόν ἐστι ποιήσασθαι. οὐκοῦν ὥστε τὰ ἐπιτήδεια. τὰ γὰρ αἰγύπτια ταῦτα τοῖς γόνασιν οἰδοῦντα, τοῖς παραγονατίοις συνιζάνει. ταύτῃ καὶ σφάλλεται παρ' ἑαυτῶν. ἔοικε γὰρ τοῖς ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ἐμποδιζομένοις τῇ προκοπῇ οὖσι. τὰ παρ' ὑμῖν δὲ, εὐμήκη τέ ἐστι καὶ ἀκριβῶς εἰς ἑνὸς κυλίνδρου σχῆμα στρογγύλλεται. ὥσπερ τὸ πᾶν ἐστιν εἰς εὐθυπορείαν τῆς πτήσεως. ταῦτά μοι πέμπειν. καὶ χαλινοὺς ἵππων ἀγαθοὺς, εἰς χρῆσιν. ἐπεὶ καὶ τὸν ἵππον τὸν ἰταλὸν ὃν ἐπῄνεσας τῇ γλώττῃ ἢ τῇ καλῇ, σφόδρα ἂν εἶδον ἡδέως. ἐπειδὴ καὶ πατέρα πολλῶν ἀγαθῶν ἡμῖν αὐτὸν ὑπισχνοῦ. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κάτω τοῦ τῆς ἐπιστολῆς, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν, εὗρον ὅτι μὲν δὴ ἐδέησε τὸν ἵππον ἐν τῇ σελευκείᾳ τῷ ναυκλήρου διὰ τὸν καιρὸν παραιτησαμένου τοιοῦτον φορτίον. ἐπειδὴ δὲ μήτε τὴν λέξιν ἐπέγνων ἀδελφὴν οὖσαν τῆς σῆς,

μήτε

μήτε τὴν χεῖρα, μήτε τὴν ἀκρίβειαν τῆς γραφῆς, ἐδικαίωσα, μὴ ἀκριβῶς συνειδέναι σοι τοῦτο. ἄχθομαι γάρ, εἰ τοιοῦτος ὢν ὁ ἵππος μήτε ἐμοὶ μήτε σοὶ σώζοιτο.

Πυλαιμένει.

ἐ Δεξάμενος τὴν ἐπιστολήν, ἐν ᾗ πάλιν ἐμέμψω τὴν τύχην, ὡς οὐδὲν περὶ σοῦ βεβουλευμένην φιλανθρωπότερον. μὴ σύ γε ὦ φίλτατε ἑταίρων· οὐ γὰρ ἄξιον ἐγκαλεῖν. ἀλλὰ παραμυθεῖσθαι. ἔξεστι δὲ ὄντι τοιούτῳ, ἥκειν πρὸς ἡμᾶς. ἀδελφὸν εὑρήσεις οἶκον. οὐ πλουτοῦμεν, ὦ γαθέ. ἀλλὰ τὰ παρόντα ἀρκεῖ καὶ Πυλαιμένει καὶ ἐμοί. εἰ δὲ καὶ οὐ παρέσῃ, τυχὸν καὶ πλουτήσομεν. ἀπὸ τῶν ἴσων ἀφορμῶν ἕτεροι πλείω τῶν μετρίων ἔχουσιν. ἐγὼ δὲ κακὸς οἰκονόμος. ἀλλὰ τέως ἀντέχει γε πρὸς τὴν ἀκριβεστάτην ἀμέλειαν τὰ πατρῷα. ἃ δὴ δύναται βόσκειν φιλόσοφον, μὴ τὰ τυχόντα ἡγοῦ προσλαβόντα καὶ πρόνοιαν. ταῦτα περὶ τούτων καὶ μὴ ἄλλως ἔχειν, εἰ μή τι μεταξὺ βέλτιον πέπραχας. καὶ πάλιν διανοοῦ τὴν ἡράκλειαν ἀντιστῆναι ἡμετέραν. ἐπιστολὰς οὐ γέγραφα πρὸς οὓς εἴωθα διὰ τὸν καιρόν. ἀλλὰ πρώην ἅπασι γέγραφα, φάκελλον ἐπιστολῶν Διογένει δούς. ἀνεψιός ἐστιν ὁ Διογένης ἐμός. εἰ μὲν οὖν ἐπέτυχες συζητῶν, ἐζήτησε γὰρ σὲ οἶδ' ὅτι, καὶ δὴ τὸν φάκελλον ἐπιδέδωκεν. οὐ γὰρ ἐπεγέγραπτο. εἰ δὲ μή, τὸν ναύκληρον αἴτει δεῖξαί σοι τὸν νεανίσκον. καὶ κομισάμενος τὰς ἐπιστολάς, αὐτὸς ἅπασι δίδου. εἰσὶ δὲ οὓς περὶ πλείστου ποιοῦμαι, παρ' ἐμοῦ προσειρῆσθαι, ὁ πατὴρ Πρόκλος. Τρύφων ὁ παρ' ἡμῖν ἄρξας. Σιμπλίκιός γε ἀνὴρ καὶ ἄρχων ἀγαθὸς καὶ φίλος ἐμός. ἐπίδος αὐτῷ τὴν ἐπιστολήν, ἐν ᾧ πάρεστι χρόνῳ, χρῆσαι τἀνδρί. καλὸν γὰρ καὶ συσχολάσαι στρατιώτῃ ποιητικῷ. στρουθοὺς

μεγάλας ἀπὸ τῶν ἐν εἰρήνῃ κτησιδίων ἔχομεν. ἀλλ᾽ οὐκ ἦν αὐτὰς
στεῖλαι ἐπὶ θάλατταν, διὰ τῶν ὅπλων τῶν πολεμίων. οὐδὲ ἄλλο
τι τῶν παρὰ τὰς ἀκτὰς ὄντων ἐξῆν ἐνθεῖναι τοῖς πλοίοις. οἶνος
οὖν μόνος ἐστὶ τὸ φορτίον. ἐλαίου δὲ ὅμως τὴν τιμίαν σου κεφαλὴν
οὐδὲ κύαθον ἀχρήμον ἔχουσιν. οὐκοῦν ὅσα γε καὶ ἐμὲ εἰδέναι. τοσα-
δε οὖν οἴνου ξεστία λάβε. λήψῃ δὲ, ἐπιδοὺς τὸ πρὸς Ἰούλιον πρόσταγ-
μα. πρόσκειται δὲ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μὴ διαπεσεῖν ἕνεκα καὶ τῷ
πατρὶ Πρόκλῳ γεγράφηκα. καὶ ταῦτα πέπομφα. δεξάσθω
καὶ τὴν ἐπιστολὴν παρὰ σοῦ, καὶ τὸν οἶνον παρὰ τοῦ Ἰουλίου. Τρυ-
φωνι τῷ χρυσῷ, δεῖ γάρ τι καὶ ἐν τούτοις, ψυχρὸν εἰπεῖν καὶ γρη-
πίον, τρυφῶντα δῶρα παρεσκευάσαμεν. ὀπὸν σιλφίου πολύν.
ἀγαθὸν γὰρ ἡ Κυρήνη καὶ τοῦτον ἐκτρέφει. οὐ μὴν ἐξεγένετο πέμ-
πειν τὸ νῦν ἔχον. ἀλλ᾽ ἔχει πέμψαι μὲν αὖ εἰς ἑτέραν ναῦν, ὅταν καὶ
ὑμῖν μετὰ τούτου μὲν τὰς στρουθούς, κατὰ μόνας δὲ τοὔλαιον.

Τῷ ἀδελφῷ.

Οἱ μήνιος οὗτος ὁ τὴν ἐπιστολήν σοι διδοὺς, ἐστάλη
π πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ μικρῷ πρότερον δυναστεύσαντος Ἀρ-
ταβαζάκου ἐπὶ ταῖς οὐσίαις ἁπάσαις ὧν ἐν τοῖς τῇ-
δε τόποις ἐτύγχανε κύριος. ἀλλὰ μὲν ὑποθέσει τοιαύτῃ, πρᾶον ἑαυ-
τὸν παρέχε καὶ μετριώτατον. καί τοι τίς ἕτερος οὕτως ἐχρή-
σατο τῷ καιρῷ. Γοι μηνίου δὲ οὐδεὶς Λιβύων τὴν τότε δύναμιν
ἐβαρύνετο. μέγα τεκμήριον. λυπεῖ τὰς πόλεις ἀναχωρῶν. σὺ
δέ μοι τὸν ἄνδρα φιλίως καὶ ὡς πρὸς εἰκὸς, ἐπαίνεσον ἐπὶ καλο-
κἀγαθίᾳ.

τῷ

Τῷ αὐτῷ.

Ναίμην τῶν ἀθηνῶν, ὁπόσα βουλή· ὥστε μοι δοκῶ πλεῖν
ο ἢ παλαιστῇ καὶ δακτύλῳ γεγονέναι σοφώτερος· ἔξεστι
δὲ καὶ αὐτόθεν τῆς νέας σοφίας πεῖράν σοί τινα παρα
σχεῖν. ἀμέλει σοι ἀναγυροῦντόθεν δέ σοι γράφω, καὶ σφηττοῖ γέγονα· καὶ
θριῶζε. καὶ κηφισιᾶσι. καὶ φαληροῖ. καὶ κακὸς κακῶς ὁ δεῦρο κομί
σας ἀπόλοιτο ναύκληρος. ὡς οὐδὲν ἔχουσιν αἱ νῦν ἀθῆναι σεμνόν. ἀλ
λ' ἢ τὰ κλεινὰ τῶν χωρίων ὀνόματα. καὶ καθάπερ ἱερείου διαπεπραγ
μένου τὸ δέρμα λείπεται γνώρισμα, τοῦ πάλαι ποτὲ ζώου,
οὕτως ἐνθένδε φιλοσοφίας ἐξῳκισμένης, λείπεται περινοστοῦντα
θαυμάζειν. τὴν ἀκαδημίαν τε καὶ τὸ λύκειον. καὶ νὴ δία τὴν ποι
κίλην στοάν, τὴν ἐπώνυμον τῆς χρυσίππου φιλοσοφίας. νῦν οὐκέ
τι οὖσαν ποικίλην. ὁ γὰρ ἀνθύπατος τὰς σανίδας ἀφείλετο. αἷς
ἐγκατέθετο τὴν τέχνην ὁ ἐκ θάσου πολύγνωτος. νῦν μὲν οὖν ἐν
τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις αἴγυπτος τρέφει τὰς ὑπατίας δεξαμένη
γονάς. αἱ δὲ ἀθῆναι, πάλαι μὲν ἦν ἡ πόλις ἑστία σοφῶν. τὸ δὲ νῦν ἔ
χον, σεμνύνουσιν αὐτὰς οἱ μελιττουργοί. τοῦτ' ἄρα καὶ ἡ ζυνωρὶς τῶν
σοφῶν πλουταρχείων, οἵτινες οὐ τῇ φήμῃ τῶν λόγων ἀγείρουσιν ἐν
τοῖς θεάτροις τοὺς νέους· ἀλλὰ τοῖς ἐξ ὑμηττοῦ σταμνίοις.

Ερκουλιανῷ.

ε Ι τῆς ὀδυσσέως πλάνης κέρδος ἔφησεν Ομηρος πολλῶν
ἀνθρώπων ἰδεῖν τε ἄστεα καὶ γνῶναι τὸν νόον, καὶ ταῦτα τῆς προσορ
μίσεως αὐτῷ γινομένης οὐ πρὸς ἄνδρας χαρίεντας, ἀλλὰ πρὸς
λαιστρυγόνας καὶ κύκλωπας, ἦ που θαυμαστῶς ἂν ἡ ποίησις ὕμνησε
τὴν ἐμήν τε καὶ σὴν ἀποδημίαν, παρασχοῦσαν ἡμῖν εἰς πεῖραν ἐλ
θεῖν τῶν καὶ διὰ φήμης ἀπίστου μόνων. αὐτόπται γάρ τοι καὶ αὐ-

τήκοοι γεγόναμεν τῆς συνουσίας καθηγεμόνος τῆς φιλοσοφίας ὀργίων. εἰ δὲ καὶ ἀνθρωπικαὶ χρεῖαι τοὺς κοινωνήσαντας διαθέσει συνδέουσιν, ἡμᾶς κατὰ τὸν νοῦν τὸν ἐν ἡμῖν τὸν ἄριστον συγγενομένους, θεῖος ἀπαιτεῖ νόμος, τἀλλήλων τιμᾶν. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τῆς σωματικῆς συνηθείας ἀπολελαυκὼς, ὁρᾶν παρόντα δοκῶ, τὸ ἐναποτεθὲν ἀπὸ τῆς διαθέσεως εἶδος προχειριζομένης τῆς μνήμης, καὶ ἐμφοβεῖ μου τὰς ἀκοὰς ἡ θαυμαστῶς γλυκεῖα τῶν ἱερῶν σου λόγων ἠχώ. σὺ δὲ ἡμῖν εἴπερ οὐχ οὕτως ἔχεις, ἀδικεῖς. εἰ δὲ ἔχεις, οὐ μέγα ποιεῖς. ἀποδίδως γὰρ διαθέσεως ὄφλημα. ὅταν δὲ πρὸς τὴν ἐν φιλοσοφίᾳ κοινωνίαν ἀπίδω, καὶ φιλοσοφίαν ἐκείνην, περὶ ἧς πολλὰ συγκεκύφαμεν, ἐνταῦθα ἤδη τοῦ λογισμοῦ γινόμενος, θεῷ βραβευτῇ τὴν εὐτυχίαν ἡμῶν ἀνατίθημι. οὐ γὰρ ἂν ἀπ᾽ ἐλάττονος ἢ θείας αἰτίας Συνέσιος ὁ τὸ πρᾶγμα ἥκιστα δημοσιεύων, καὶ πλείστοις μὲν συνὼν, ἐπ᾽ ἀνθρωπικαῖς δὲ κοινωνίαις τὰς συνουσίας ποιούμενος, φιλοσοφίαν δὲ ἐν ἀρρήτοις ἀρρητοτάτην ἔχων, οὕτω προχείρως ἐμαυτόν τε καὶ τὰ ἐμαυτοῦ κτήματα ἀνεκάλυψα, ἀνδρὶ καταβραχὺ δόντι μοι καὶ λαβόντι τὸν λόγον. ἐπειδὴ οὖν γέγονέ τις οὗτος πρὸς ὃν ἐξωρχησάμην τὰ τέως ἀνέκπυστα, καὶ τῆς σοφῆς τοῦ Πρωτέως ἐπελαθόμην τέχνης, οὐ γὰρ ἄλλη τίς ἦν, ἢ συνεῖμαι τοῖς ἀνθρώποις οὐ θείως ἀλλὰ πολιτικῶς, ἐπεὶ γέγονε τοῦτο οὐ προθεμένης μοι τῆς γνώμης, ἀλλὰ κατασκευάσον ἄφνω παρελθὸν, ἐγὼ θεὸν ἡγεμόνα τοῦ παραδόξου λογίζομαι· παρ᾽ οὗ τέλος αἰτήσομεν τῶν δι᾽ αὐτὸν ἠργμένων. καὶ δοίη μετ᾽ ἀλλήλων φιλοσοφεῖν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο, πάντως φιλοσοφεῖν. ὡς ἔγωγε ἐνόντας μοι τινὰς τῇ ψυχῇ λόγους περὶ τῆς ὑποθέσεως ἣν ἐπραγματευόμεθα, καταχέαι μὲν ὠδίνω τῆς ἐπιστολῆς. οὐ μὴν τοῦτο ποιήσω σοί·

ἀλλ

αὖ κατὰ θεὸν γένοιτο συγγενέσθαι καὶ ἡμῖν περὶ τούτων καὶ πολλοῖς ἄμεινον εἰδόσιν. ἐμοὶ δὲ οὐ καλῶς ἔχει γραμματίῳ πιστεύειν τὰ τοιάδε. τὸ γὰρ τῆς ἐπιστολῆς πρᾶγμα, οὐκ ἔχει μῦθον. ἀλλὰ φύσιν ἔχει τῷ περιτυχόντι προσδιαλέγεσθαι. ἔρρωσο. Ὦ φιλόσοφε. καὶ διατέλει τὸ ἐν ἡμῖν ἀνακεχωσμένον ὄμμα ἀνορύττων. τὸ γάρ τοι βιοῦν ὀρθῶς, ἅτε ὂν οἶμαι προοίμιον τοῦ φρονεῖν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καὶ φρονίμων ἀνδρῶν σπουδάζεσθαι, κατεδείχθη. μὴ καθαρῷ γὰρ καθαροῦ ἐφάπτεσθαι φησὶν οὐ θεμιτὸν, ἡ θεσπεσία φωνή. οἱ πολλοὶ δὲ οὐ διὰ τὸ φρονεῖν, ἀλλ' αὐτὸ δι' αὐτὸ καὶ τελειότητα ἀνθρωπίνην ἥκηνται τὸ βιοῦν ὀρθῶς, τὴν ὁδὸν, οὐχ ὁδὸν ἀλλ' ἐφ' ὃ δεῖ δι' αὐτῆς φθάσαι νομίζοντες, κακῶς φρονοῦντες. σωφροσύνη γὰρ ἄλογος, καὶ ἀποχὴ κρεωδαισίας πολλὴ παρὰ πολλοῖς ἀλόγοις εἴδεσιν ἐνδέδοται παρὰ τῆς φύσεως. ἀλλ' οὐκ ἐπαινοῦμεν οὔτε κορώνην, οὔτ' ἄλλο τι τῶν εἰρημένων φυσικὴν ἀρετὴν ὅτι φρονήσεως ἔρυμα. ἡ δὲ κατὰ νοῦν ζωὴ, τέλος ἀνθρώπου. ταύτην μετίωμεν, θεόθεν τε αἰτοῦντες θεῖα φρονεῖν, καὶ αὐτοὶ τὸν δυνατὸν τρόπον τὸ φρονεῖν ἁπανταχόθεν συλλέγοντες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἤκουσά του τῶν δεινῶν λέγειν ἀνδρὸς ἐπαινοῦντος χρείαν ἐπιστολῆς. καὶ τοῦτ' αὐτὸ τῶν πολλῶν καὶ θαυμαστῶν λόγων σοφιστῆς ὑπόθεσιν ἐπεποίητο. ἐχορηγεῖτο δὲ αὐτῆς τὸ ἐγκώμιον πολλαχῆ μὲν ἄλλῃ. μάλιστα ἦ ἀπὸ τοῦ δύνασθαι τὴν ἐπιστολὴν ἐρώτων τῶν δυστυχούντων εἶναι παραμυθίαν, παρεχομένην ἀπουσίᾳ σωμάτων φαντασίαν τῆς παρουσίας. καὶ τῷ δοκεῖν προσδιαλέγεσθαι τὸ χρέος ἐκπιμπλᾶσαν τὸ ἐφιέμενον. ταῦτα οὖν ἀνυμνεῖν τὸν δύ-

ρετὴν τῶν γραμμάτων. καὶ ἀνθρώπου μὲν οὐδενὸς ἤξιον, θεοῦ δὲ
εἰς ἀνθρώπους εἶναι τὴν δόσιν. ἐγὼ μὲν οὖν ἀπολαύω τῆς ἱερᾶς τῆς δὲ
τοῦ θεοῦ χάριτος. καὶ πρὸς ὃν ἔδει λαλεῖν, εἰ μὴ δύναμαι λαλεῖν,
ἀλλ᾽ ἐπειδὴ γράφειν δύναμαι, θαμὰ τοῦτο ποιῶ. καὶ κατὰ τὸ ἐν
δεχόμενον σύνειμι. καὶ ἀπολαύω τῶν ἐμῶν παιδικῶν. αὐτὸς δὲ ἐ
μὴ πικρὸν εἰπεῖν, συνδιέστησας τῷ τόπῳ τὴν γνώμην. κἂν μὴ
παύσῃ, σαυτὸν ἀφέλκων τῶν ἀσυλωτάτων καὶ ἀσκήνως ἠγαπηκότων,
ἐμιμήσω τὰς χελιδόνας, αἳ ταῖς τῶν ἀνθρώπων οἷον φιλίαις ἐνοι
κίζονται μὲν μετὰ τοῦ φθέγγεσθαι, σιωπῶσαι δὲ ἐξοικίζονται. ταῦ
τα πρὸς ἄνθρωπον ἔτι. καὶ ἀνθρωπικὰ τὰ ἐγκλήματα. εἰ δὲ ἥνω-
σας διὰ φιλοσοφίας τὰ δεῦρο διεστῶτα, καὶ φίλον μὲν τὸ καλόν.
καλὸν δὲ τὸ αὐτὸ, τοῦτο δὲ ἓν ὂν τοῦ νοῦ λέγοντος ἤκουσας, οὐκέτι
κείνομεν ὑπερορίαν τὴν πρὸς ἡμᾶς σιωπήν. ἀλλὰ συνηδόμεθα φι
λοσοφοῦντι. παραιτούμενοι μὲν τὸ μικροπρεπεύεσθαι, συνόντι
δὲ τῷ παρὰ σοὶ κρείττονι, τοῖς ἐν ἡμῖν κρείττοσιν. εἴης τοιοῦτος ἀν
δρῶν ἄριστε καὶ ἐμοὶ ποθεινότατε ὄντως ἀδελφέ. Τῷ αὐτῷ.

Ι τοσοῦτόν ἐστι κέντρον πειθοῦς ἐν τοῖς γράμμασιν, εἰ
ε τοσοῦτοι αἱ τῶν ἠθῶν εἰκόνες τῆς ζώσης χρώννυσι συμ
παθείας καὶ χάριτος, θελκτρον ἐνιᾶσι τοῖς ἀναγνώσου
σιν, ἧπερ πρᾶγμα ἄμαχον ἂν εἴη, τὸ αὐτοπροσώπως αὐτῶν ἐπαφή
σασθαι. ἐμὲ γοῦν καὶ παρὼν μὲν ἦρες τῇ γλυκείᾳ σειρῆνι τῶν λόγων.
οὐ μὴν αἰσχυνθείην ἀληθῆ λέγων, ὡς ἥδιον ἂν ἡδύτερά μοι πεῖρα γέ-
νοιτο. οὐ γὰρ ἂν γένοιτο ἀγαθοῦ, παρόντος, ὡς πρὸ ἀπόντος τῶν
πεπειραμένων συναίσθησις. τοῦ μὲν γὰρ, ἡ συνέχεια τῆς ἀπο-
λαύσεως, κλέπτει τῆς εὐφροσύνης τὴν αἴσθησιν. ὁ δὲ κα-
τὰ μικρὸν χωρισθεὶς, τῶν ἡδέων εὐθὺς ἔχει κεντοῦσαν

ἐκ

ἐκ παραλλήλου τὴν μνήμην οἵων ἄρα ὄντως στερήσεται. ἔλθοις οὖν φιλτάτη κεφαλή, καὶ ἀλλήλοις τῶν φιλοσοφίας συγγενοίμεθα θεωροῖς ἐνηρμοσμένοις πρέποντα ἐποικοδομοῦντες, ἵν' ἐκ τελέων τέλειον ἐκφανῇ κάλλος, ἀλλὰ μὴ κολοβόν. εἰ δὲ ὅπερ ἀπεύχεσθαι δίκαιον ἀλλήλων διαμάρτοιμεν, δῆλον ὡς τοὐμὸν ἔσται τὸ βλαπτόμενον. σοὶ μὲν γὰρ εὐτυχούσης ἐνθάδε πολυανδρίαν παιδείας, συνέσονται πολλοὶ συνέσιοι καὶ βελτίους· καὶ ὅμοιοι· ἡ δὲ πατρίς, ὅτι μὲν πατρίς, ἐμοὶ τίμιον. πρὸς δὲ φιλοσοφίαν, οὐκ οἶδ' οὖν τινα τρόπον ἀπεσκληκότως ἔχει. ἔστιν οὖν οὐκ ἀδεὲς ἀβοηθήτῳ μένειν, οὐκ ὄντος τοῦ συγκορυβαντιῶντος. εἰ δὲ δὴ καὶ δοίημεν εἶναί τινας, πῶς ἂν ἔπειτ' ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην. πρὸς ποῖον ἄλλο πυρεῖον παρατριβεὶς μετὰ τὴν ἱερὰν σου ψυχὴν, ἀποτέκοιμι τοῦ νοῦ φωτοειδὲς ἔγγονον. τίς οὕτως οἷος σφοδρῶς σπινθῆρα κεκρυμμένον καὶ ἀγαπῶντα λανθάνειν μηχαναῖς ἁπάσαις ἐκκαλέσασθαι καὶ ἐξάψαι, καὶ πῦρ λαμπρὸν ἀναδεῖξαι. θεὸς οὖν ἀμφοῖν ἀκοῦσι τε καὶ συνοῦσι παρείη. θεοῦ δὲ παρόντος, ἅπαν ἄπορον πόριμον. ἔρρωσο. καὶ φιλοσόφει. καὶ τὸ ἐν σαυτῷ θεῖον, ἀνάγε ἐπὶ τὸ πρωτόγονον θεῖον. καλὸν ἀνὰ πᾶσαν ἐμὴν ἐπιστολὴν, τοῦτο παρ' ἐμοῦ τῇ τιμίᾳ σου διαθέσει λέγεσθαι, ὃ φασὶ τὸν πλωτῖνον εἰπεῖν τοῖς παραγενομένοις, ἀναλύοντα τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος.

Τῷ αὐτῷ.

τ Ων ἐρώτων οἱ μὲν χαμαὶ ἐρχομένας καὶ αὐτίκας τὰς ἀρχὰς ἔχοντες, ἀπεχθεῖς τέ εἰσι καὶ ἐξίτηλοι τῇ παρουσίᾳ μόνῃ καὶ μόλις μετρούμενοι. οὓς δὲ ὁ ἐφεστὼς βραβεύει θεός, κατὰ τὴν θεσπεσίαν Πλάτωνος φωνὴν συντήξας τῇ τέχνῃ καὶ ἕνα ἄμφω ποιήσας τοὺς ἀντερῶντας, οὗτοι καὶ χρόνου καὶ τόπου φύσιν ἐλέγχουσιν.

οὐδὲν γὰρ ἐμποδὼν ψυχαῖς ἐφιεμέναις ἀλλήλων ἀῤῥήτοις συνό-
δοις ὁμόσε χωρεῖν καὶ συμπλέκεσθαι. ἐκεῖθέν ποθεν ἠρτῆσθαι δεῖ τὸ
ἡμέτερον, εἰ μὴ τὰ φιλοσοφίας τροφεῖα, μέλλοιμεν αἰσχύνειν,
αἴσθησιν ἀγαπῶντες, καὶ ὅταν αὐτὴ μὴ ὑπὸ σωματικῶν θυροκοπῆ-
ται, τὴν ψυχῆς παρουσίαν οὐ προσιέμενοι. τί οὖν ὦ πότνια ἐν ταῖς ἐπιστο-
λαῖς τῶν δακρύων ἐγχεῖς. εἰ μὲν γὰρ ἡμᾶς ἐλεῶν, ὅτι μήπω φι-
λοσοφοῦμεν, καὶ ταῦτα δοκοῦντες καὶ λέγοντες, ἐπιγινώσκω τοῦ
θρήνου τὴν ἀλήθειαν. εἰ δ᾽ ὅτι τὴν συνουσίαν ἡμῶν ἠδίκησεν ἀγνώ-
μων ἡ τύχη, τοῦτο γάρ σοι τῶν ἐπιστολῶν τὸ βούλημα, θῆλυ τε καὶ παι-
δαριῶδες τὸ ταῦτα ἀγαπᾶν, ἐφ᾽ ὧν δύναται βλάπτειν ὁ δαίμων
τὰ τέλη τῶν προαιρέσεων. ἐγὼ δὲ τὴν ἱερὰν κεφαλὴν, Ερκου-
λιανὸν, ἠξίουν αὐτὸ βλέπειν καὶ ὅλον εἶναι θεωρὸν τῶν ὄντων. καὶ τῆς
τῶν θνητῶν ἀρχῆς τὰς ἀρετὰς διαβάντα καὶ πάλαι τὰς ἀπεγραμ-
μένας καὶ κοσμούσας τὰ δεῦρο. καὶ ὡς πρὸς τοιοῦτόν μοι τῆς ἐπι-
στολῆς τὸ πρόσρημα, πολλὰ φρονεῖν, οὐ χαίρειν οὐδὲ εὖ πράττειν τὸ
μετριώτερον. ἐπιστατεῖ γὰρ πράξεσι νοῦς ἐλάττων. οὐκοῦν ἠξίουν
ἀνακεχῶσθαι παρὰ σοὶ περὶ οὗ σοι καὶ πάμπολα διὰ δύο τῶν πρώ-
των ἐπιστολῶν διελέχθην. ὧν οὐδὲ μίαν οἱ λαβόντες ἐπιδεδώκασιν.
ἐπεί τοι πέμπτην ἢ ταύτην ἐκπέμπω τὴν ἐπιστολήν. ἀλλ᾽ εἴθε μὴ
καὶ ταύτην μάτην. γένοιτο δ᾽ ἂν οὐ μάτην, εἰ πρῶτον μὲν ἐπι-
δοθείη. τὸ δὲ ἐπὶ τούτῳ, καὶ τούτου σεμνότερον κατανουθετήσει σε
καὶ παιδαγωγήσει. καὶ πείσει μεταθεῖναι τὴν τοῦ σώματος ἰσχὺν
ἐπὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀνδρίαν. οὐ τὴν ἐκ τῆς πρώτης περιγείου τε-
τρακτύος τῶν ἀρετῶν. ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν ἀνάλογον ἐν τριτταῖς τε καὶ
τετάρταις. ἅψαιο δ᾽ ἂν αὐτῆς, ὅταν μηδὲν τῶν ἀνθρωπίνων θαυ-
μάζῃς. κἂν μήπω σοι σαφὴς ἡ διαίρεσις ἡ τοῦ λελεγμένου, τί-

νες ἀρχεγονώτεραι. καὶ τίνος αἱ πολλοστοὶ τῶν ἀρετῶν, τὸ ἐπὶ μηδενὶ κλαίειν. ἀλλὰ πάντων ἔνδικη τῶν τῇδε καταφρονεῖν. ὅταν σοι παραγγέλληται, τοῦτο ἔστω σοι ἱκανόν, καὶ κρείττιον τῶν πρώτων τῆς πλήξεως, ἴμασι τε παρ᾽ ἡμῶν τὸ πολλὰ φρονεῖν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἐπανέλθῃ. ἐρρωμένως διαβιώης, φιλοσοφίας εὐθυμίαν πρυτανευούσης ἀκύμονα δέσποτα ἀξιώσατε. ἡ φιλοσοφία πρεσβεύειν οἶδεν ἀπάθειαν αὐτήν, αἱ μέσαι δὲ ἕξεις εἰς μετριοπάθειαν ἵστανται, τὴν ἀπειροπάθειαν καὶ τὸ ἀταπείνωτον, τοῦ χώρας τάξομεν. ἆρ᾽ οὖν χεὶ πόρρω φιλοσοφίας, ἧς μὴ ἐστὶν γενέσθαι σε κατηυξάμεθα; μὴ δῆτα ὦ πάντων ἐμοὶ προσφιλέστατε. ἀλλ᾽ ἀρρενωπότερον ἡμῖν τὸν φίλον ἀπόδεικνυε. ἅπασά μου ἡ οἰκία κατεδεήθη προσειπεῖν σε ὑπὲρ αὐτῆς. προσείρησο οὖν παρὰ πάντων, ἑκάστου μόνου, οὐκ ἐγχέαντος τὴν ψυχὴν τῇ προσρήσει. καὶ αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἱπποτοξότην πρόσειπε παρακαλῶ.

Τῷ αὐτῷ.

Η θαυμάσῃς εἰ διακομιστῇ δυοῖν ἐπιστολῶν ἑνὶ χρῶμαι.
μ ἀλλὰ πρῶτον μὲν αἰσθάνου δίκας ὑπέχων ἐγκλήματος ἀκαίρου· καὶ ἐμφοροῦ τῆς ἀδολεσχίας ἡμῶν. εἶτα καὶ χρείαν ἑτέραν ἐθέλω μοι πληρῶσαι, τὰ δεύτερα γράμματα. αἰτῶ γὰρ τὸ ἐν ἰάμβοις ἐκεῖνο συνταγμάτιον· δι᾽ οὗ πρὸς τὴν ψυχὴν ὁ γεγραφὼς διαλέγεται. ἐπεὶ τότε μὲν ᾤμην ἀπὸ τῆς μνήμης αὐτὸ συναθροίσειν· νῦν δὲ κινδυνεύει τὸ αὐτὸ ἐκείνου μηδὲν εἶναι πρὸς ἐκεῖνο. ἀλλ᾽ ἂν ἐπιτρέψω τὸ γράφειν, γνώμῃ μᾶλλον ἢ μνήμῃ χρήσομαι. καὶ ἴσως μὲν χεῖρον· ἴσως δὲ καὶ βέλτιον. ἐμὲ δεῖ τίκτειν δὶς τὸν αὐτὸν τό-

κον, δέον ἔχειν τὸ πεπαισμένον. ἀντίγραφον οὖν τῆς τετράδος ἀπό-
στελλον πρὸς αὐτῆς τῆς τύχης, ἣν κοσμεῖν βούλεται τὸ βιβλίον.
ἀλλ᾽ ὅπως τάχιστά τε καὶ ἀσφαλῶς. τοῦτο δέ ἐστιν. εἰ διὰ τῶν πάν-
τως ἀποδωσόντων ποιήσεις. τῷ γὰρ παρὰ θάτερον διαμαρτεῖν
πάντως οὐ κινήσεις. κἂν σχολαιότερον ἀποστείλῃς, ὑστερήσει γάρ
μου τῆς παρουσίας, κἂν δῷς τῷ μὴ πάντως δώσοντι.

Τῷ αὐτῷ.

Τ Οὐ μὲν Ὀδυσσέα διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐπέγνων, πολλῶν ἐπα-
ναγόντων, ἐπὶ τὴν μνήμην τοῦ ἥρωος. τὸν δὲ πρωτέα ἠγνόη-
σα. σὲ μὲν γὰρ ὄντα τοιόνδε, καὶ ἡμιθέων ψαύειν οὐκ ἀπεικός. ἐγὼ
δὲ ἄλλο μέντοι σοφός. κατὰ δὲ τὸ Δελφικὸν γράμμα, ἐμαυτὸν
ἐγνωκώς, καταδικάζω πενίαν τῆς φύσεως. καὶ ἀπογινώσκω τὴν
εἰς ἥρωας οἰκειότητα, πλὴν ὅσον μιμητὴς εἶναι τῆς ἐχεμυθίας ἠν-
ζάμην. ἣν καὶ αὐτὴν σύ μοι συνέχεας κατὰ τὸν ἐκ Σπάρτης Με-
νέλεων. ὥστε κινδυνεύεις συνειδὼς προσήκειν ἡρώων. οὐκ Ὀδυσσεῖ
μόνῳ. ταῦτα μὲν ταύτῃ. τὴν δὲ ἀνεπιτηδειότητα τοῦ γραφέως,
μεμψάμενος, οὐκ εἰ δίκαιος ἀπαιτεῖν πλῆθος ἀνιασόντων γραμ-
μάτων. διὸ συνέστειλα τῆς ἐπιστολῆς τὸ μῆκος ἵνα μὴ πόνος ᾖ πλεί-
ων, ἀναγινώσκοντι πλείονα. ἔρρωσο. εὐθύμως διαβιώης, φιλοσο-
φίᾳ χρώμενος εἰς τὸ θεῖον προσῆγε τόσῃ ἀξιώματι. τὸν θαυμάσιον κό-
μητα, πρόσειπε. πρὸς ὃν αὐτοπροσώπως πεῖθε τὰς προσρήσεις ἑαυτοῖς
ὃν ἐπεξέψα μέν. τὸ δ᾽ ἐκ τῆς κινήσεως, ἀρχῆς. σὺ δ᾽ ἠγνόεις φιλονεώτε-
ρος, πολέμου μὲν ἐκ στάσεως ἄρχεσθαι, δικαιοῖ τὸν νέον. φιλοφροσύ-
νης ἢ τὸν πρεσβύτερον. καίτοι παρ᾽ ἐμοὶ τίμιος ὁ ἀνήρ, ἐκ παντὸς ἄξιος
εἰς παιδείαν καὶ στρατείαν, διαλέγεται χρωμένας θελγοῖς μεγάλοις τῶν
ἐρήμων μόνος εἰς ταυτὸν ἤγαγε, παλαιαῖ τινα δενδρῶν, ἐν τοῖς

ἐπιτη

ἐπιτηδεύμασι τούτοις συγγένωνται. μεγαλόφρων δὲ ὤν, ὡς οὐδείς πω στρατιώτης ἐκ γειτόνων τῆς μεγαλοφροσύνης παροικοῦσαν τὴν ἀλαζονείαν ἐκφεύγει. τὸν οὖν τοιοῦτον κἂν μὴ γράφω, φιλῶ· κἂν μὴ θεραπεύω, τιμῶ.

Τῷ αὐτῷ.

ὐκ ἐμποδὼν τὰ ὡμολογημένα πρὸς ἡμᾶς ὦ φιλότης. μὴ ἔκπυστα γενέσθαι τὰ ἄξια κρύπτεσθαι. ὡς ἐγώ τινων ἤκουσα τῶν ἀφικομένων παρὰ σοῦ, οἳ καὶ λέξεων ἐνίων μεμνημένοι, τὴν διάνοιαν ἤτοι αὐτοῖς παρ' ἡμῶν ἀνακαλύπτεσθαι. ἀλλ' ἡμεῖς τὸν ἡμέτερον τρόπον, καὶ πρὸς αὐτοὺς οὔτε μετεποιήθημεν τῶν συγγραμμάτων, οὔτ' ἐπιγνώσεσθαι αὐτὰ ἔφαμεν. δεῖ δή σοι νουθεσίας οὐκέτι ἡμετέρας ὦ φίλη κεφαλή. μικρὰ γάρ, ἢ ὥστε σὲ πείθειν. τὴν δὲ Λύσιδος τοῦ Πυθαγορείου πρὸς Ἵππαρχον ἐπιστολὴν ἐπιζήτησον. κἄν που περιτύχῃς, ἐμοὶ χάρισαι τὸ πολλάκις ἐπελθεῖν. τάχ' ἄν, ἰσχυρά σοι γένοιτο μετάνοια τῆς οὐδεούσης ἐκφάνσεως. τὸ γὰρ δημοσίᾳ φιλοσοφεῖν, οὕτω γάρ πως ὁ Λύσις ὑποδείσας λέγει, μεγάλης εἰς ἀνθρώπους ἦρξε τῶν θείων καταφρονήσεως. ἐπεί τοι συγγεγονὼς ἐγώ τισιν οἶδα, καὶ πάλαι μὲν, ἀτάρ τοι καὶ ἔναγχος ἀνθρώποις, οἳ διὰ τὸ προσακηκοέναι ῥηματίων σεμνοτέρων, ἠπίστησαν ἑαυτοῖς, ὅ προσῆσαν ἰδιώταις εἶναι. καὶ φύσης ἐμπλησθέντες, ἐμόλυναν θεσπέσια δόγματα, μεταποιήσει διδασκαλίας, ὧν οὐκ ἐπετύχησαν μάθησιν. τὸ μέντοι καὶ τοὺς θαυμαζομένους τρεῖς τινας, ἢ τέτταρας, οὐδὲν ἀποδέοντας βαναύσους εἶναι τό γε κατὰ ψυχὰς, ἀνηρτήσαντο. μηδὲ διὰ τῶν προπαιδευμάτων ἐνίους ἡγμένους. δεινὸν γὰρ ἡ δοξοσοφία καὶ ἀπατηλὸν, ἐν οὐκ εἰδόσιν. οὐδὲν ἀναδυομένη, καὶ πάντα ἀπερισκέπτως τολμῶσα. τί γὰρ ἂν

ἀμαθίας γένοιτο θαρραλεώτερον, τοιούτοις ἀνθρώποις ἀλαζόσι περιτυχὼν κηφῆσιν, οὔτε ἐπαΐουσι λόγων, οὔτε ἐφιεμένοις. μισήσας τὸ φῦλον, οὐχ ἑτέραν αἰτίαν εὑρίσκω τῆς τροφῆς αὐτῶν, ἢ τὸ ἀναγώγως καὶ πρὸ ὥρας ἠξιῶσθαι τὴν ἀρχήν. ἴσως ὑφ' ἑτέρων ὁμοίων, ὡς οἷόν τε πολυτελῶν ἀκροάσεων. ταῦτά τοι καὶ προμηθέστερος φύλαξ αὐτός τε εἰμί, καὶ σὲ παρακαλῶ τῶν φιλοσοφίας ὀργίων εἶναι. ὅτι μὲν γὰρ Ἑρκουλιανῷ πρέπει ταῦτα, ἐγὼ γινώσκω. δεῖ δέ σε εἴπερ αὐτῇ φιλοσοφίᾳ γνησίως προσελήλυθας, ἀφίστασθαι κοινωνίας τῆς πρὸς τοὺς ἀποτρόφους αὐτῆς, καὶ νοθεύοντας τῇ μεταποιήσει τὸ ὑπέρσεμνον αὐτῆς. τὸν ἔφορόν σοι φιλίας θεὸν, μὴ ἐξενέγκῃς πρός τινας τὴν ἐπιστολήν. εἰ γὰρ πείσαις, οἱ τῆς κακίας χαρακτῆρες ἔχουσι λυπουμένους τοὺς ἐπιγινώσκοντας, παρ' ἑαυτοῖς ἢ τοῖς αὐτῶν φίλοις τὰ εἰρημένα σύμβολα. τὸ δὲ λυπεῖν, ἐστὶ μὲν ὅτε ἄρρεν. καὶ πρὸς τρόπου φιλοσοφίας, ὅταν πρὸς παρόντας. τὸ δὲ ἐπιγράφειν περὶ τούτων, μικροπρεπὲς δοκεῖ. ἀλλ' εἴπερ ἂν συνέσιος πρὸς αὐτὸν διαλεχθείη, ταῦτα καὶ πρὸς τὴν τιμίαν σου κεφαλὴν, διαλέγεται, τοῦ μόνου φίλου, ἢ μετὰ δυοῖν μάλιστα φίλου. ὡς ἐμοί γε ἐκτὸς τῆς τριττύος ὑμῶν, οὐδέν ἐστιν ἀνθρώπινον τίμιον. προσκείμενος δὲ καὶ αὐτὸς, τάχα συμπληρῶ τετρακτὺν ἱερᾶς φιλίας. ἀλλ' εὐφημείσθω τῆς ἐν ἀρχαῖς ὁμωνύμου τετρακτύος ἡ φύσις. ἐν τῷ τετραδίῳ τῶν ἰαμβείων, εὗρον ἐπὶ τέλους τοὺς δώδεκα στίχους γραφέντας ἅμα ὡς ἓν ὂν ἐπίγραμμα. ἐπεὶ οὖν σε εἰκὸς ἔχειν αὐτοὺς, ἴσθι ὡς οὔτε ἕν εἰσιν οὔτε ἑνός. ἀλλ' οἱ μὲν ὀκτὼ πρῶτοι μετ' ἐπιστήμης γραφέντες κριτικῆς, μιγείσης ἕξεως ἀστρονομικῆς, εἰσὶ τοῦ σοῦ φίλου. οἱ δὲ τελευταῖοι τέσσαρες, ποιητικῆς εἰσι, τρυφώσης μόνον. ἔ-

ἔστιν

ἔστιν ἀρχαῖον. ἡγοῦμαι δὲ ἀσεβέστερον ἀποθανόντων λόγους κλέπτειν ἢ θοιμάτια, ὃ καλεῖται, τυμβωρυχεῖν. ἐρρωμένως διαβιώης εὐαγῶς καὶ εὐλαβῶς φιλοσοφίας αὐτίκιου μηνός. εἴκοσι τοι με σωεὶ ἡμέρας συντίθεμαί σοι περιμένειν σε. μεθ' ἃς σὺν θεῷ τῆς ὁδοῦ ἕξομαι. τὸν ἀγαθώτατον ἑταῖρον, πλεῖστά μοι πρόσειπε. φιλῶ γὰρ αὐτόν, διότι σε πάνυ φιλεῖ.

Τῷ αὐτῷ.

Οἰβάμων ὁ τὴν ἐπιστολὴν ἐπιδιδούς, καὶ ἀνήρ ἐστιν ἀγαθὸς καὶ φίλος. καὶ ἀδικεῖται. διὰ πάντα οὖν αὐτῷ συλλαβέσθαι δίκαιος εἶ. καὶ δι' ἡμᾶς. καὶ διὰ τὸν τρόπον. καὶ διὰ τὴν περίστασιν. τοῦτο μὲν οὕτω γενέσθω. καὶ γὰρ ἔοικε σφόδρα πιστεῦσαι τῇ πρὸς ἀλλήλους ἡμῶν εὐνοίᾳ. σοῦ γὰρ δεόμενος, ἐπ' ἐμὲ κατέφυγε, τεθαρρηκώς, ὅτι δι' ἐμοῦ, σοῦ τεύξεται. καὶ ὑπεσχόμην αὐτῷ τὸν Ἑρκουλιανόν, διὰ Συνεσίου. τὸ δὲ νικᾶν τοὺς λυποῦντας, δι' Ἑρκουλιανοῦ τῆς ἱερᾶς καὶ τιμίας κεφαλῆς. περὶ τοῦ κόμητος ἐγγραφῇς δ' ὑπὲρ σκινίου, λέγω δὲ τοῦ τυχόντος ἀρχῆς τῆς ἐν τῇ πατρίδι στρατιωτῶν. καὶ ᾔτεις συνθήματα παρ' ἡμῶν, τοῦ γενέσθαι, παρὰ τῶν δυναμένων τοῦτο ποιεῖν σῶν φίλων, γράμματα πρός τε αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν ὀρδινάριον ἄρχοντα. τὴν μὲν οὖν προαίρεσιν, ἀπεδεχόμην καὶ τότε. τὸ δὲ ἔργον, ὡς παρέλκον, ἠρνούμην γυμνὸν ἐμαυτὸν εἰς φιλοσοφίαν ἱστάς. νῦν δὲ ἀδικούμενοι φίλοι καὶ ἰδιῶται καὶ στρατιῶται, βιάζονταί με βούλεσθαι μεταποιεῖσθαι τῆς πολιτικῆς δυνάμεως. πρὸς ἣν ἀποπεφυκώς, οἶδα. καὶ αὐτοί μοι τοῦτο συνίσασιν. ἀλλὰ βιάζονται σφῶν ἕνεκα, ποιεῖν τι καὶ ἀκούσιον. νῦν οὖν εἰ δοκοίη σοι τοῦτο ποιεῖν, ἐπιτρέπω. πρόσειπέ μοι τὸν ἱερὸν ἑταῖρον τὸν διάκονον. καὶ γυμναζέσθω πρὸς αὐταγωνιστὴν ἱππέα. προσαγορεύει σε πᾶς μου ὁ οἶκος. προσγενομένου αὐτῷ νῦν

καὶ Ἰσίωνος. ὃν ἐπόθησ' ἀπὸ διηγημάτων, ὃς αἴτιός μοι γέγονε, τῆς ἀ-
γεννοῦς καὶ ἀφιλοσόφου τῶν γραμμάτων αἰτήσεως. πρὸς τοὺς ἄρ-
χοντας, καταδεηθεὶς τὰ μὲν, αὐτοπρόσωπος ὑπὲρ πολλῶν, τὰ δὲ
δι' ὧν ἐκόμισεν ἐπιστολῶν, καὶ οὗτος οὖν σε μέχρι τῆς διηγορευμένης
ἐκκαλοῦδος πειρῶμαι.

Τῷ αὐτῷ.

Ικέτης ἐμὸς ἐδραπέτευσεν· οὐ τῶν πατρῴων τῶν ἐμῶν,
ο οὐδὲ τῶν ἄλλως συντραφέντων ἐμοί. ἀλλ' ἐπειδὴ γὰρ ἐλευ-
θερίου μετασχόντες τροφῆς μικροῦ δέω λέγειν ὁμότιμοι
ἀγόμενοι, φιλοῦσιν ὡς αἱρετὸν ἄρχοντα μᾶλλον, ἢ δεδίασιν ὡς νό-
μῳ δεσπότην. ἀλλ' ὁ Φιλόρωμος, τοῦτο γὰρ ὄνομα τῷ δραπέτῃ, τῆς
ἀδελφιδῆς μου τῆς Ἀμελίου θυγατρὸς οἰκέτης ὢν, ἐμὸς γίνεται
δι' ἐκείνης. τραφεὶς δὲ ἐκμελῶς καὶ ἀνάγωγος, φιλόσοφον καὶ λα-
κωνικὴν ἐπιστασίαν οὐκ ἤνεγκε. καὶ νῦν αὐτὸ ἐμοῦ δεσπότην εὑράμε-
νος ἀλεξάνδρεια, περὶ νόσῳ μετ' ἐκείνου τὴν αἴγυπτον. ἁρποκρα-
τίων τις ἐστὶ τῶν κραικαλιανοῦ δορυφόρων τάξιν ἔχων τῷ βοηθῷ βοη-
θεῖν. ἡ γάρ σου βασιλίου βαλέξις, τοῦτο ἑρμηνεύειν πιστεύεται. τού-
τῳ σύνεστιν ὁ φιλόρωμος. κατ' ἐγὼ τὸ ἡμῶν, εἴασα ἂν, χαίρειν αὐτὸν.
ἐπεὶ καὶ εὔλογον τὸν μὲν χείρω τῶν βελτιόνων μὴ δεῖσθαι. τοὺς
δὲ βελτίονας ὁμολογοῦντας εἶναι, δεῖσθαι τοῦ χείρονος. ἀλλ' ἡ δέσποι-
να τοῦ κακοδαίμονος, οὔπω πείθεται πάνυ φιλοσοφεῖν, ὥστε κατα-
φρονεῖν τῶν οὐκ ἀντεχομένων. καὶ κατεδεήθη πολλὰ στεῖλαι τοὺς
ἐπανάξοντας αὐτόν. ὑπέστη δὲ τὴν ὑπηρεσίαν αὐθαίρετος ὁ σύσκη-
νος ἡμῶν Ἀφθαλῆς ὃν ἐγὼ θεῷ τε ἡγεμόνι θαρρῶν ἔστειλα, καὶ
ἀνθρωπίνην ἐπικουρίαν ὑποσχόμενος, τὴν παρὰ σοῦ. εἴη σοι τὴν
ἐπιστολὴν

ἐπιστολὴν ἐπιδοθῆναι. τὰ δὲ ἐντεῦθεν, ἐπειδὴ παρείληφας τὴν ὑπόθεσιν, θεῷ καὶ αὐτῷ σοι καὶ ἀσφαλῶς μελήσει.

Τῷ αὐτῷ.

ε Πιθυμήσας ἀῤῥενῶσαι τὴν ἱεράν σου ψυχὴν τῷ διεπιστολῶν ἐπιπλῆξαι τρόπῳ σφοδροτέρῳ διὰ εἰς τὴν συντυχίαν ἡμῶν συστάσεως, πολλοῖς πρότερον ὑπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἰλύγγων, αὐτὸς ἐθηλώθην. καὶ εἰμὶ νῦν τοιοῦτος, ὁποίῳ σοι τυγχάνοντι πρότερον ἐνεκάλουν. ἆρ' οὖν ἀγαθῶν μοι μεγάλων αἴτιος ὁ θαυμάσιος Ἑρκουλιανὸς, οὕτω τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἀρτήσας ἑαυτοῦ, καὶ καταβιβάσας τοῦ φιλοσόφου ἀξιώματος; ἐγὼ μὲν οὐ διὰ ἄλλο ὅτι τὰς σειρῆνας ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἡγοῦμαι βλασφημεῖσθαι, ἢ ὅτι τῷ μελιχρῷ διὰ φωνῆς ἀπόλλυον προσαγόμεναι τὸν πιστεύσαντα. ἤκουσα δέ του τῶν σοφῶν, καὶ ἀλληγοροῦντος τὸν μῦθον. σειρῆνας γὰρ αὐτὰς αἰνίττεσθαι τὰς ἀπολαυστικὰς ἡδονάς. αἳ τοὺς εἴξαντας καὶ καταγοητευθέντας αὐτῶν τῇ προσηνείᾳ, μετὰ μικρὸν ἀπολλύουσι. τί οὖν ἀποδέουσιν εἶναι σειρῆνες, αἱ τῶν σῶν ἐπιστολῶν ἡδοναί. ὑφ' ὧν ἐγὼ τὸ ἐμβριθὲς ἀφεὶς, ὅλος Ἑρκουλιανοῦ γέγονα. μάρτυς θεὸς, οὐ νόμῳ τοῦ γράφειν, αὐτὰ ἄλλου τοὺς περὶ τούτου πεποίημαι λόγους, ἵν' ὑπόθεσιν ἔχω γραμμάτων. ἀλλὰ τῶν παρ' Οὐρσικίνου δοθεισῶν ἐπιστολῶν, ἦσαν δὲ τρεῖς, ἡ μέση κατὰ τὸ μέγεθος ἐμβιόντι ψυχῆς πάθος ἐνέσταξέ μοι κομίσασα. καὶ γέγονα διὰ ἐν τοῖς γράμμασι κολακείας ἥττων τοσοῦτον, ὅσον αἰσχύνεσθαι. τὸν ἀδελφὸν Κῦρον ἔδει κομίσασθαι παρὰ σοῦ γράμματα περὶ ὧν ἐδήλωσας διὰ τὸν ἐκ πενταπόλεως κόμητα. τὸ χαίρειν μὲν ἔχον τῇ προαιρέσει τοῦ συστήσαντος. ἐπελάθου δὲ ὅτι φιλοσοφεῖν πειρῶμαι, καὶ μικρὸν ἡγοῦμαι τιμὴν ἅπασαν, εἰ μὴ τὴν φιλοσοφίας

δέομαι οὖν διὰ τὸν θεὸν οὐδέν, οὔτε γὰρ ἀδικοῦμεν· οὔτε ἀδικού-
μεθα. τὸ δὴ τοιοῦτον, ἐκείνῳ μὲν ὑπὲρ ἡμῶν ἔπρεπε ποιεῖν. ἡμῖν
δὲ αἰτεῖν, οὐ πρέπον. οὐ γὰρ ἔδει ζητεῖν ἐπιστολάς, αἰτεῖν ἔδει πρὸς
ἐμὲ γενέσθαι. οὕτω γὰρ ἂν ἐτιμήθην, οὐχ ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ἑτέρους.
ἐρρωμένως. εὐθυμῶν διαβιώης, φιλοσοφίαν ἀδολώτατα μετιών.
πᾶσα ὁμοῦ σε ἡ οἰκία, μάρτυς θεός, καὶ παῖδες. καὶ γέροντες. καὶ γυναῖ-
κες, προσαγορεύουσιν. ἴσως δ' ἂν αὐτὸς καὶ φιλοφρονουμένας
τὰς γυναῖκας, μισοίης. ἰδοὺ τί πεποίηκας. ἐν ὁδῷ με ὄντα, ἀ-
πρὶξ λαβόμενος κατέχεις. ἦσαν ἄρα αἰγύπτιοι φαρμακεῖς, καὶ οὐ
πάντα Ὅμηρος ψεύδεται, ὅτε γε αὐτὸς ἰύγγων πλήρεις ἐπιστολὰς
ἐκπέμπεις ἀπ' αἰγύπτου. Ἑλένη μὲν οὖν τὸ λαθικηδὲς φάρμα-
κον Πολυδάμνα πόρε Θῶνος παράκοιτις. σοὶ δὲ τίς τὸ ἀνιαρὸν δέ-
δωκεν, ᾧ χρίσας ἔπεμψας τὴν ἐπιστολήν.

Ἰωάννῃ.

ο Ἰμαί σε καὶ πρὸ εὐχῆς σου πράττειν, ὅς γε ἀφεὶς τοὺς ἀνθρώπους
ἡμᾶς ἄτης ἐν λειμῶνι κατὰ σκότον ἠλάσκοντας, καὶ ταῖς
χθονίαις ἐγκαλινδουμένους φροντίσιν, αὐτὸς ὑπὲρ ταύτας στήσας
σαυτόν, ἀνεχώρησας, ἔτι δεῦρο ὤν, καὶ μακαρίας ἥψω ζωῆς, εἰ μὴ
φίλος ὢν Γάνος ἐν τῷ λέγειν καὶ διαγγέλλειν τὰ σὰ πρὸς ἡμᾶς, οἴε-
ται δεῖν τι καὶ ψεύδεσθαι. δεινὸν γὰρ ἡ εὔνοια, κλέψαι τὴν ἀλήθειαν.
οὗτος οὖν ὁ Γάνος ἐπεφήμισέ σοι τὸν μονήρη βίον. καὶ πρόφασιν τῆς
εἰς τὴν πόλιν εἰσόδου, βιβλία. τε νοῶν αὐτῶν ὅσος εἰς θεολογίαν τεί-
νει. καὶ φαιὸν τριβώνιον ἀμπέχεσθαί σε φησίν. οὐδὲν μὲν οὖν μεῖον, εἰ καὶ
λευκὸν ἦν. τῇ γὰρ φανωτάτῃ φύσει, μᾶλλον ἀνακείμενον εἴη τὸ ἐν
τοῖς αἰσθητοῖς καθαρὸν καὶ φωτοειδέστερον. εἰ δὲ καὶ τὸ μέλαν ἐπῄ-
νεσας, ἐπειδὴ ζήλῳ τινῶν προλαβόντων ἐποίησας, ἐπαινῶ πᾶν τὸ

ἐπὶ

ἐπὶ τῷ θείῳ γινόμενον. τὸ γὰρ οὐ χάριν γίνεται, δίδωσι κατορθοῦν
τῷ ποιοῦντι. καὶ ἡ προαίρεσις ἔχει τὴν ἀρετήν. ἡμεῖς μὲν οὖν
σοι συνηδόμεθα, ταχὺ διανύσαντι τὸ τέλος, οὗ πέρι ἡμεῖς πάλαι σὺν πό-
νῳ μόλις θυροκοποῦμεν. σὺ δὲ ἡμῖν συνεύξαι, φθάσαι ποτὲ καὶ
αὐτοῖς, καὶ εὑρέσθαι τι κέρδος ἀπὸ τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ μερίμνης,
ἵνα μὴ τὴν ἄλλως ὦμεν κατατετριφότες πρὸς τοῖς βιβλίοις, τὸν
βίον. ἐρρωμένως. εὐδαιμονῶν. διαβιώης θαυμάσιε. Ἰωάννῃ.

α' Ἔλιπον τὴν τάξιν τῶν φόρων. τί γὰρ ἦν ποιεῖν, οὐδε-
νὸς ἑλλήνων τῶν τὴν λιβύην ἐπῳκηκότων θέλοντος εἰς τὴν
παρ' ἡμᾶς θάλατταν ἐκπέμπειν ὁλκάδας. καὶ σὲ δὲ ἀφίημι τῆς
συντάξεως. οὐδὲ γὰρ σύροις ἐπιμελὲς κατάρχειν εἰς τὰ κυρηναίων
ἐπίνεια. λάθοι δ' ἄν με τοῦτό ποτε καὶ γινόμενον. οὐ γὰρ εἰμὶ γείτων
θαλάττης. οὐδὲ ἐλλιμενίζω συχνά. ἀλλ' ἀνῴκισμαι πρὸς νότον ἀνέμου
κυρηναίων ἔσχατος. οὗ γείτονες ἡμῖν εἰσιν, οἵους Ὀδυσσεὺς κατὰ τὴν
ἰθάκην, τὸ πηδάλιον ἔχων ἐζήτει, μῆνιν ποσειδῶνος ἐκ τοῦ χρη-
σμοῦ παραιτούμενος. οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν ἀνέρες. οὐδέ θ' ἅλεσσι
μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν. ἀλλὰ μὴ λόγον ἄλλως οἰηθῇς, τὸ μὴ δὲ
μέχρις ἁλῶν τοὺς δεῦρο κεχρῆσθαι θαλάττῃ, μήτε μὴν ἄναλα,
διὰ τοῦτο κατεσθίειν ἡγοῦ τὰ κρέα τε καὶ τὰ πέμματα. εἰσὶ νὴ
τὴν ἱερὰν ἑστίαν, εἰσὶν ἠπειρῶται παρ' ἡμῖν ἅλες, ἀπέχοντες πρὸς
νότον ἔλαττον, ἢ πρὸς ἀπαρκτίαν ἡ θάλαττα. τούτους ἀμμώνιον
καλοῦμεν τοὺς ἅλας. πέτρα δὲ αὐτοὺς ψαφαρὰ καὶ ξηρὰ καὶ
κρύπτει, ἣν ὅταν ἀφέλῃς ἐπιβεβλημένην ὥσπερ ἐφελκίδα, ῥᾷστον
νῦν πολλὴ τῇ χειρὶ καὶ σκαλίσιν ἀροῦν τὸ βάθος. τὸ δ' ἀναχωννύμενον, ἅ-
λες εἰσίν, ἰδεῖν τε ἡδεῖς, γεύσασθαι τὴν ἄλλην ἡδονήν. ἀλλ' ὅπως
μὴ σοφιστικὴν ἀπειροκαλίαν οἰηθῇς τὸ ἐπεξελθεῖν τῶν ἐπι-

χερσαίων ἁλῶν τῷ διηγήματι. ἥκιστα γὰρ τοῖς ἀγροδιαίτοις ἡμῖν προσιζάνει τὸ φιλότιμον πάθος. ἀλλὰ σὺ γὰρ ἀπαιτεῖς ἕκαστα παρ' ἡμῶν, τὰ περὶ ἡμῶν εἰδέναι. ἀνέχου τοίνυν ἀδολεσχούσης ἐπιστολῆς, ἵνα καὶ τῆς ἀκαίρου πολυπραγμοσύνης δῷς δίκην. ἅμα δὲ καὶ χαλεπὸν εἰς πίστιν τὸ ἑκάστοις ἀπότροφον. οὐ φαῦλον οὖν ἔργον σύρον ἀναπεῖσαι περὶ χερσαίων ἁλῶν, ἐπεὶ καὶ δεῦρο πράγματα ἔχω, περὶ νεῶν καὶ ἱστίων καὶ θαλάττης ἀνακρινόμενος, οἶσθα δὲ ὡς ἐγὼ καὶ φιλοσόφων ποτὲ ἅμα ὑμῖν, ἐθεασάμην τὸ χρῆμα τοῦτο τὴν θάλασσαν. καὶ πρὸς Φάρῳ. καὶ πρὸς Κανώβῳ, τὴν μεγάλην λίμνην τὴν λαμυράν. καὶ εἵλκετο ναῦς. καὶ ἀνήγετο πρὸς οὖρον αὐτῇ. καὶ ὥπλισεν ἐκείνη. ἐπλάττετο οὖν εἰκάσαντος αὐτὴν ἐμοῦ ζώῳ πολύποδι. οἱ δὲ, διαψεύδονται τὰς γνώμας, ὥσπερ ἡμεῖς ὅταν ὑπὲρ τῆς ἐπέκφνα βουλῆς ἀκούωμεν, ἥτις κατέβην ἡ βουλὴ, διδοῦσα τοῖς διαβᾶσιν αὐτὴν ἀνεύθυνα καὶ ἀνέγκλητα ψηφίζεσθαι. ἀλλ' οὗτοί γε κἂν προσίωνται ποτὲ τὰ περὶ τῶν νεῶν, ἢ δόξωσιν ἐκεῖνο γελᾶν, ἀνακράτος ἀπιστοῦσιν, ὅτι δύναται τρέφειν ἀνθρώπους καὶ θάλαττα. τοῦτο γὰρ μόνην ἔχειν ἀξιοῦσι τὴν μητέρα γῆν τὸ πρεσβεῖον. ἐγὼ δὲ κάτε αὐτοῖς ἀναδύουσι πρὸς τὰ περὶ ἰχθύων, ἀναλαβὼν καὶ προσαράξας πέτρῳ τινὶ κέραμον, ἔδειξα τῶν ἀπ' αἰγύπτου ταρίχων συχνά. οἱ δὲ, ὄφεων πονηρῶν ἔφασαν εἶναι σώματα. καὶ ἀναθοροῦντες ἔφυγον, τὰς ἀκάνθας ὑποπτεύοντες, ὡς οὐδὲν ἠπιωτέρας, τοῦ διὰ τῶν ὀδόντων φαρμάκου. καὶ ἔφη τις ὁ γεραίτατος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ φρενῶν ἐπιβολώτατος, χαλεπὸν γοῦν περὶ ὕδατος, ἁλυκοῦ πιστεῦσαι καλόν τι αὐτόθι τρέφεσθαι καὶ ἐδώδιμον, τῶν ποταμίων, τῶν ἀγαθῶν καὶ κατίμων ναμάτων, βατράχους καὶ βδέλλας γεννώντων ὧν οὐδ' ἂν ὁ μαινόμενος γεύσαιτο καὶ εἰκότα γε ἀγνοοῦσιν. οὐ γὰρ σφᾶς ἐκ νυκτὸς

ἐγεί

ἐγείρει κύματα ἐπιθρώσκοντα πελαγίοις. ἀλλ' ἵππων χρεμετισμοί. καὶ
μηκάζον αἰπόλιον. καὶ προβατίων βληχή. καὶ ταύρου μύκημα. πρω-
της δὲ ἀκτῖνος ἐπιβαλούσης, τῶν μελιττῶν ὁ βόμβος, εἰς ἡδονὴν
λόγων οὐδεμιᾷ παραχωρῶν μουσικῇ. μέχρι σοι δοκοῦμεν ἐκδιηγεῖ-
σθαι τὰς ἀτεμαύχου, τοιοῦτον οἰκοῦντες ἀγρὸν πόῤῥω πόλεως, καὶ
ὁδῶν, καὶ ἐμπορείας. καὶ τρόπων ποικίλων; ἡμῖν γὰρ ἔστι σχολὴ μὲν
φιλοσοφεῖν. ἀσχολία δὲ κακουργεῖν. σύνοδοι δὲ πᾶσαι πᾶσιν ἑται-
ρικαί, χρωμένων ἀλλήλοις ἐπὶ γεωργίαν. ἐπὶ ποίμνας. ἐπὶ ποι-
μένας. ἐπὶ θήραν ὧν ἡ γῆ φέρει παντοδαπήν. οὐδὲ γὰρ νόμος ἡ-
μῖν, οὔτ' αὐτοῖς, οὔθ' ἵπποις, ἀνιδρωτὶ σῖτον αἱρεῖσθαι. ἀριστῶμεν δὲ
ἐπ' ἀλφίτοις. ἡδίστοις μὲν ἐμφαγεῖν. ἡδίστοις δὲ ἐμπιεῖν. ἃ καὶ τῷ
Νέστορι κίρνησιν Ἑκαμήδη μετὰ τὸν κόπον ἰσχυρὸν ὁ κυκεὼν τῆς θε-
ρινῆς ὥρας ἀλέξημα. καὶ μὴν ἔστιν ἡμῖν καὶ πύρινα πέμματα. καὶ ϛω
τὰ ἀκροδρύων, τὰ μὲν, ἥμερα. τὰ δ' ἄγρια. πάντα ἐγχώρια, γῆς
ἀρίστης χυμοί. καὶ κηρία μελιττῶν, καὶ γάλα δ' ἐξ αἰγῶν. οὐ γὰρ νο-
μίζομεν βοῦς ἀμέλγειν. ποιεῖ δὲ οὐκ ἐλάττω τὴν ἀφθονίαν ἐν
ταῖς τραπέζαις, καὶ ἡ δι' αὐτῶν κυνῶν καὶ τῶν ἵππων θήρα. ἣν οὐκ οἶδα
πῶς ὁ προσεῖπεν Ὅμηρος κυδιάνειραν. οὐδὲ ἀριπρεπέας ἔφη τοὺς
ἄνδρας, ἐν αὐτῇ γίνεσθαι. τὴν δ' ἀγορὰν ἐγκωμίῳ τοιούτῳ τετίμη-
κεν, ἀνθρώπια παρεχομένην, ἀναιδῆ καὶ παμπόνηρα. καὶ οὐδὲν ὑ-
γιές. ἀλλὰ λοίδορα, καὶ κακοῤῥαφεῖν εἰδότα. ἐφ' οἷς καὶ γελῶμεν
ἡμεῖς ὅταν ποτὲ ἡμῖν ὁμόῤῥοφα γίνηται. φείττοισι γάρ τοι πρὸς
τὰ ἐκ τῶν καμίνων κρέα τὰ θήρεια. καὶ τί λέγω τὰ θήρεια. φάρμακα
γ' ἂν θᾶττον, ἢ τούτων παρ' ἡμῖν γεύσαιντο. ζηλοῦσι δὲ οἶνον μὲν τὸν
λεπτότατον. μέλι δὲ τὸ παχύτατον. καὶ ἔλαιον μὲν τὸ κουφότα-
τον. πυρὸν δὲ τὸν βαρύτατον. καὶ πατρίδας αὐτῶν ὑμνοῦσι κύ-

πρὸν καὶ ὑμήττιόν τινα. καὶ φοινίκην. καὶ βάρβαρον. ἡμῖν δὲ ἡ χώ-
ρα καὶ εἰ καθ' ἑκάστην ἑκάστης ἡττᾶται, τῆς τὸ ἄκρον φερούσης, τοῖς λοι-
ποῖς ἑκάστην νικᾷ. καὶ τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἐκ δευτέρων πρωτεῖον. ὃ καὶ
Γέλων καὶ Θεμιστοκλῆς εὑρόμενοι, πάντα πάντων ἄριστοι τοῖς
ἕλλησιν ἐκηρύχθησαν. εἰ δὲ δὴ καὶ δοίημεν τὸ δευρομέλι χεῖρον εἶ-
ναι πρὸς τὸ ὑμήττιον, ἀλλὰ τοιοῦτόν ἐστιν, οἷον παρόντος, οὐδὲν δεῖν
τοῦ ξένου χυμοῦ. ἔλαιον μέντοι σαφῶς τὸ ἡμεδαπὸν ἄριστον, ἢν μὴ
κρίνωσιν οἱ διεφθορότες τὴν δίαιταν. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ αὐτὸ, ζυγο-
στατοῦσι, ῥοπῇ τὴν ἀρετὴν ἐξετάζοντες. ὥστε τὸ μεγαλωνοῦν, ἐν πλε-
ονεκτήματος μοίρᾳ λογίζονται. ἡμῖν δὲ οὐ χαλκεύονται μὲν ἐπὶ
τοὔλαιον τάλαντα. φαμὲν δὲ εἴπερ αὐτὸ δέοι κρίνειν, φύσιν εἶναι τὸ
πλέον ἕλκον τιμᾶν. ἀμέλει τὸ θαυμαστὸν αὐτοῖς καὶ ὤνιον ἔλαιον,
ἐν τοῖς θρυαλλίσιν, ὑπ' οὐδενείας ἀσθενῆ θρέψαι φλόγα. τὸ δ' αὐτό-
χθον, ὑπὸ γενναιότητος πυρκαϊὰν ὅλην ἀνίστησι. καὶ ἐπειδὰν λυ-
χνοῦσθαι, χειροποίητον ἡμέραν ποιεῖ. ἀγαθὸν δὲ λιπᾶναι μᾶζαν.
ἀγαθὸν δὲ σωμασκοῦσι θρέψαι νεῦρα. ἡμῖν δὲ καὶ τὸ μουσικῆς χρῆ-
μα ἐπιχώριον ὡς οὐδὲν ἄλλο. καὶ ἔστιν ἀγχιμαχητοῖς λυειόν τι ποι-
μενικὸν λιτὸν καὶ αὐτόσκευον, εὔφημόν τε καὶ ἄρρεν ἐπιεικῶς,
οὐκ ἀνάξιον τοὺς ἐν τῇ Πλάτωνος πόλει παῖδας ἐκτεθράφθαι. ὡς ἐλογί-
ζετο τοῦτο. τὴν ἀρετὴν ἔχει τὸ περιφανῶς ἡρμόσθαι. τῶν δὲ ἁπλῶς
τῶν χορδῶν, συμβαίνουσιν οἱ προσᾴδοντες. τὸ δὲ ἐπιτίθεσθαι ξυφώσαις ὑ-
ποθέσεσιν, ἀγαθόν ἐστιν ἡμῖν καλόν τι χρῆμα ᾠδῆς, ἔπαινος ἐνόρχου κριοῦ ἢ
ὁ μείουρος κύων, ἐγκωμίου τυγχάνει. ὅτι οἶμαι δίκαιός ἐστι τὰς ὕαι-
νας οὐκ ὀρρωδῶν, λαρυγγίζων τοὺς λύκους. ὁ κυνηγέτης οὐχ
ἥκιστα ᾠδῇ γίνεται, τοῖς κατανομεῦσι εἰρήνην ποιῶν. καὶ εὐωχῶν ἡ-
μᾶς, πανδαισίᾳ κρεῶν. ἢ, πεδὶ δυμοχηρὸς ὄις, οὐκ ἀπαξιοῦται

λύρας

λύρας, ὅτι πλείω τῶν ἐτῶν ἐκτρέφει τὰ ἔκγονα. τὴν δ' ἱερὰν δὴ θαμὰ καὶ τὴν ἄμπελον ἐντείναντες ψάλλομεν. οὐδὲν δὲ ὅσον εὐχαί τινες. ἐπὶ τοῖς ᾄσμασι, καὶ αἰτήσεις ἀγαθῶν ἀνθρώποις. καὶ φυτοῖς καὶ βοτοῖς. ταῦτά σοι καὶ τὰ τοιαῦτα, παρ' ἡμῖν ὥσπερ ἀρχαῖα καὶ πενήτων ἀγαθά. βασιλεὺς δὲ καὶ βασιλέως φίλοι καὶ δαίμονος ὄρχησις, οἷα δὴ συνιόντες ἀκούομεν, ὀνόματά τινα καθάπερ αἱ φλόγες ἐπὶ μέγα τῆς δόξης ἐξαπτόμενα καὶ σβεννύμενα, ταῦτα δεῦρο ἐπιεικῶς σιγᾶται. καὶ σχολὴ ταῖς ἀκοαῖς τοιούτων ἀκροαμάτων. ἐπεὶ καὶ βασιλεύς, ὅτι μὲν ζῇ ἀεί, τοῦτ' ἴσως ἐπίστανται σαφῶς. ὑπομιμνήσκονται γὰρ ἅπαν κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν ἐκλεγόντων τοὺς φόρους. ὅστις δὲ οὗτός ἐστιν, οὐ μάλα ἔτι τοῦτο σαφῶς. ἀλλ' εἰσί τινες ἐν ἡμῖν, οἳ μέχρι καὶ νῦν Ἀγαμέμνονα κρατεῖν ἡγοῦνται τὸν Ἀτρείδην, τὸν ἐπὶ Τροίαν. τὸν μάλα καλόν τε καὶ ἀγαθόν. τοῦτο γὰρ παισὶν ἡμῖν ὡς βασιλικὸν παραδέδοται τοὔνομα. καὶ Ὀδυσσέα τινὰ φίλον αὐτοῦ ὀνομάζουσιν οἱ χρηστοὶ βουκόλοι, φαλακρὸν μὲν ἄνθρωπον. ἀλλὰ δεινὸν ὁμιλῆσαι πράγμασι καὶ πόρον ἐν ἀμηχάνοις εὑρεῖν. ἀμέλει γελῶσιν, ὅταν περὶ αὐτοῦ λέγωσιν ἡγούμενοι πέρυσιν ἐκτετυφλῶσθαι τὸν Κύκλωπα, καὶ ὡς εἵλκετο μὲν ὑπὸ τῷ κριῷ τὸ γερόντιον. τὸ δὲ κάθαρμα τὴν θύραν ἐτήρει, καὶ οὐ ῥᾳδίως ἔφερε τὸν ἡγεμόνα τῆς ποίμνης, οὐκ ἀχθόμενον τῷ φορτίῳ. τῇ δὲ αὐτοῦ συμφορᾷ συναχθόμενον. ἐγένετο βραχύ τι διὰ τῆς ἐπιστολῆς μεθ' ἡμῶν τῇ γνώμῃ. τεθέασαι τὸν ἀγρόν. εἶδες ἀπλόην πολιτευμάτων. τὸν ἐπὶ Νῶε βίον ἐρεῖς, πρὶν γενέσθαι τὴν δίκην ἐνδουλείᾳ.

Τῷ αὐτῷ.

ἡ Μὴν ἀεὶ καὶ ἀπὼν, ἐπιδημεῖς τῇ μνήμῃ. καὶ γὰρ οὐδ' ἂν εἰ πάνυ βουληθείημεν ἐπιλαθέσθαι, δυναίμεθα. τῆς γλυκυ

ταίτης σοῦ ψυχῆς καὶ τῶν ἀδολώτων ἠθῶν ἀδελφὲ διὰ πάντων θαυμάσιε, ὡς οὐδὲν ἂν ἐν ἡμῖν γένοιτο τῆς περὶ σὲ μνήμης ἱερώτερον ἢ τὸ πάλιν περιπτύξασθαι τὴν σεβασμίαν σου κεφαλήν. ὃ δοίη ποτὲ θεός, καὶ ἴσθι μέλουσε. καὶ ἀκούσαι μὲν σοῦ τῆς ἡδίστης τῶν λόγων ἠχοῦς. ἴσως δὲ ἡμᾶς καὶ οἷς ἀπέστειλας. ἅπαντα γὰρ ἐκομισάμεθα. ἔλθοι δή ποτε καὶ συντυχίας καιρὸς καὶ ἐντυχήσαιμι τοῦτο παρὰ θεοῦ.

Πυλαιμένει.

ο Ὑδὲ τὴν σὴν ἡράκλειαν ἀνήκοον οἶμαι γεγονέναι τοῦ παρ' ἡμῖν φιλοσοφήσαντος Ἀλεξάνδρου. ἀνδρὸς ἅπαντα χρόνον διαβάντος μετὰ δόξης. κωφὸς ἀνήρ, ὃς Ἡρακλεῖ σῶμα μὲν περιβάλλει. τούτου παῖς, ἐμὸς ἀνεψιός, ἐπιδώσει σοι τὴν ἐπιστολήν, τὸν πατρῷον ζῆλον ὑπεισελθών, οὐ διὰ τῆς στολῆς. ἀλλὰ διὰ τῆς γνώμης. στέλλεται οὖν ἐπὶ πονηροὺς ἄνδρας, τὸν ἡράκλειον τρόπον ἐκκαθαίρων αὐτῶν τὴν πατρίδα. θεοῦ δὲ ἔδει δήπου καὶ Ἡρακλέους. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἰόλεω συμμάχου καὶ παραστάτου. οὐκοῦν τὸν μὲν θεὸν ἑαυτοῦ ποιεῖται τὸν ἐνόντα τρόπον. καὶ προσκλίνει βίου τε ἀρετῇ καὶ γνώμης εὐσεβείᾳ. τὴν δὲ σὴν φιλίαν, ἀντὶ τῆς Ἰόλεω μνηστεύομεν ἡμεῖς αὐτῷ διὰ τῆς ἐπιστολῆς. συνίσῃ δὲ τοσαῦτα αὐτῷ, ὅσα ἡμῖν. κἂν χρήσῃ τῇ φιλίᾳ τοῦ νεανίσκου, πάντως ἐρεῖς οὐ φαῦλον ἐπαινέτην ἐμέ.

Τῷ αὐτῷ.

α Ῥάμοι μὲν ὁ φιλόσοφος; ἆρα ἐκεῖνος ὃν ἀπολέλοιπα, Πυλαιμένης, ἡ νεοτελὴς ψυχή, τὸ σπέρμα τὸ θεῖον; φοβοῦμαι τὸν χρόνον τὸν ἀπὸ γενέσεως. πλέον φοβοῦμαι τὴν ὁμιλίαν τῆς ἀγορᾶς, τὸ ἐγκαλινδεῖσθαι συχνοῖς ἤδη τύχαις καὶ πράξεσι, μὴ μολύνῃ τὸν ἁγιώτατον νεών. τὸν νοῦν σου, τὸν ἱερόν, ὃν ἐγὼ μετ' ὀλίγων ἀ-

ξιώτατον

ξιώτατον ἡγοῦμαι εὐχὰ θεοῦ. καὶ οἶσθα μέν τοι συνοργιάσασί σοι τὰ φιλοσοφίας εὐχὴν ἔτι ποιησάμενος. ἐπεὶ δὲ ἡμῖν κρείττων ὁ τῆς πατρίδος ἔρως ἐγένετο, εὐξαίμην ὅπου ποτὲ τῆς εἴης, φιλοσοφίαν ἐργάζεσθαί σε κατὰ δύναμιν. τοιγαροῦν ἀσπάζομαι τὴν φίλην κεφαλὴν, καὶ πάνυ πολλάκις ἀσπάζομαι τὴν φίλην κεφαλήν. καὶ σιγῶν, καὶ λέγων, καὶ γράφων. καὶ μὴ γράφων.

Τῷ αὐτῷ.

ο Ιου με περιπτύσσεσθαι Πυλαιμένους αὐτὴν τὴν ψυχὴν, αὐτῇ τῇ ψυχῇ. ἀπορῶ λόγων οἷς ἐκχέοιτο, ὅσον ἐστὶ τῆς γνώμης μετὰ τὸ βουλόμενον. μᾶλλον δὲ οὐδὲ αὐτὸ τὸ πάθος, ὅ,τι ποτέ ἐστι τὸ περὶ σέ μου τῆς ψυχῆς ἐξενέγκω. ἐγένετο δέ τις ἀνὴρ δεινὸς τὰ ἐρωτικά. Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος Ἀθηναῖος. εὔπορος εὑρεῖν. εὔκολος εἰπεῖν, ἐρασοῦ φύσιν. οἶδε δὴ, καὶ ὅ,τι αὐτῷ γενέσθαι περὶ τὰ παιδικὰ βούλεται. καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ τοίνυν ἐξευρηκώς τε ἔστω, καὶ εἰρηκώς. βούλοιτ' ἂν οὖν φησιν ἡ φαίστου τέχνη συντακῆναί τε καὶ συμφυῆναι. καὶ ἓν ἄμφω γενέσθαι.

Τῷ αὐτῷ.

δ Ιετοις ἡμῖν ἀφικνεῖται παρὰ σοῦ γράμματα, ὥσπερ καὶ τοῦτο ὡρῶν φερουσῶν. ἐμοὶ μὲν οὖν ἴσως καρπὸς ἥδιον οὗτος, ἢ ὃν ἐκτρέφουσι μηνῶν κύκλοι καὶ γεωργοί. σὺ δὲ οὐκ ἂν εἰκότα ποιοίης, τῆς ἐπὶ τούτοις ἡμᾶς εὐφροσύνης ἀποστερῶν. ἀλλὰ μετάθου τὴν γνώμην. καὶ ποίησον ἡμῖν τὸ γοῦν τῆτες εὐετηρίαν ἐπιστολῶν.

Τῇ φιλοσόφῳ.

τ Ητες ἐξήνεγκα δύο βιβλία τὸ μὲν, ὑπὸ θεοῦ κινηθεὶς, τὸ δὲ, ὑπὸ λοιδορίας ἀνθρώπων. καὶ γὰρ τῶν ἐν λευκοῖς ἔνιοι τρίβωσι καὶ τῶν ἐν φαιοῖς, ἔφασάν με παρανομεῖν εἰς φιλοσοφίαν, ἐπεὶ

οὕτω κάλλους ἐν λέξεσι καὶ ῥυθμοῦ, καὶ περὶ ὁμήρου τι λέγειν ἄξιον ὥστε, καὶ τῶν ἐν ταῖς ῥητορείαις σχημάτων, ὡς δὴ τὸν φιλόσοφον μισολόγον εἶναι προσήκειν, καὶ μόνα περιεργάζεσθαι τὰ δαιμόνια πράγματα. καὶ αὐτοὶ μὲν θεωροὶ τοῦ νοητοῦ γεγονότες, ἐμὲ δ' οὐ θέμις, διότι νέμω τινὰ σχολὴν ἐκ τοῦ βίου. τῷ καὶ τὴν γλῶτταν κεκαθῆραι, καὶ τὴν γνώμην, ἡδίω γενέσθαι. ἐνίοις δὲ αὐτοῖς πρὸς τὸ καταδικάσαι μου πρὸς μόνην παιδείαν ἐπιτήδειον εἶναι, τὸ τὰς κυνηγετικὰς ἐκ τῆς οἰκίας οὐκ οἶδ' ὅπως διαρρυείσας, σπουδασθῆναι διαφερόντως ὑπὸ νεανίσκων ἐνίων, οἷς ἑλληνισμοῦ τε καὶ χάριτος ἔμελε, καί τινα τῶν ἐκ ποιητικῆς, ἐπιμελῶς ἔχοντα. καὶ παραδεικνύντα τι τῆς ἀρχαίας χειρὸς, ὅπερ ἐπὶ τῶν ἀνδριάντων λέγειν εἰώθασι μέν. ἀλλ' ἐκεῖνοι οἱ μὲν, ἀμαθίας ἡγουμένης τοῦ θράσους, προχειρότατοι πάντων εἰσὶ περὶ τοῦ θεοῦ διαλέγεσθαι. οἷς ἂν ἐντύχῃς, εὐθὺς ἀκούσῃ τινὰ περὶ τῶν ἀσυλλογίστων συλλογισμῶν, καὶ μὴ δεομένων ἐπαντλοῦσι τῶν λόγων, ἰδίᾳ τι δοκῶ μοι διαφέρον αὐτοῖς. ἀπὸ γὰρ τούτων ἐν ταῖς πόλεσιν οἱ δημοδιδάσκαλοι γίνονται, ὃ ταυτόν ἐστι καὶ τὸ κέρας τῆς ἀμαλθείας, ᾧ οὗτοί γε δεῖν οἴονται χρῆσθαι. ἐπιγνώσεις οἶμαι τὸ φῦλον τοῦτο τὸ ῥάδιον, ὃ διαβάλλει γενναίαν ὑπόθεσιν, οὗτοί με μαθητιᾶν ἑαυτοῖς ἀξιοῦσι. καὶ φασὶν ἀποφαίνειν ἐντὸς ὀλίγου τὰ περὶ θεοῦ παντολμότατον, ἡμέρας ἑξῆς καὶ νύκτας ἀγορεύειν δυνάμενον. ἅτεροι δὲ, οἱ κάλλιον ἠσθημένοι παραπολὺ τούτων εἰσὶ κακοδαιμονέστεροι σοφισταί. καὶ βούλοιντο μὲν ἂν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς εὐδοκιμεῖν. ἀλλ' ἀτυχοῦσι τὸ μηδὲ τοῦτο δύνασθαι. καὶ οἴεσθαί τινας ἐν λογιστηρίοις ἀποδύντας, ἢ πάντως ἀπορίας γέ του συμφορᾶς

ἀναπει

ἀναπεισθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσοφεῖν, ἀπὸ μόνου
τοῦ τοὺς θεοὺς ἀπομόσαι καὶ καταμόσαι, πλατωνικῶς· οὐ φθά-
σειεν ἂν ἡ σκιὰ φθεγξαμένη τι τῶν δεόντων. δεινὴ δὲ ὅμως ἡ προσ-
ποίησις. ἥ, τε γὰρ ὀφρύς, βαβαὶ τῆς ἀνατάσεως, εἰς ὅσον ἦρται. καὶ
ἡ χεὶρ ὑπερείδει τὸ γένειον. τά τε ἄλλα σεμνοπροσωποῦσιν ὑπὲρ τὰς
Ξενοκράτους εἰκόνας. οἳ καὶ νομοθετεῖν ἡμῖν ἀξιοῦσιν ἅττα σφίσι
λυσιτελέστατα, μηδένα μηδὲν ἀγαθὸν εἰδότα φανερὸν εἶναι, ἡγού-
μενοι σφῶν αὐτῶν ἔλεγχον, εἴτις φιλόσοφος ἐπιστήσεται φθέγγε-
σθαι. αὐτοὶ γὰρ ἂν ὑπὸ τῇ προσποιήσει λαθεῖν καὶ δόξαι τἄνδο-
θεν εἶναι σοφίας ἀνάπλεω. ἄμφω μὲν τούτω τὼ γένη διαβεβλήκα-
τον, ὡς ἐπὶ τοῖς οὐδενὸς ἀξίοις ἐσπουδακότα. τὸ μέν, ὅτι μὴ ταὐ-
τὰ φλυαρῶ· τὸ δέ, ὅτι μὴ τὸ στόμα συγκλείσας ἔχω, καὶ τὸν βοῦν
τὸν ἐκείνων ἐπὶ τῇ γλώττῃ τίθεμαι. ἐπὶ τούτοις συνετέθη τὸ σύγ-
γραμμα, καὶ ἀπήντησε τῶν μέν, τῇ φωνῇ, τῶν δέ, τῇ σιγῇ.
προΐεται μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ τούτοις αὐτοὺς τοὺς ἀφώνους τε καὶ
βασκάνους πῶς οἵδε μετ' εὐπρεποῦς τοῦ σχήματος. οὐ μὴν ἀλ-
λ' ἐξευρεῖν ὡς ἂν κἀκείνους συνεφελκύσαιτο. καὶ βούλεται μὲν
πολυμαθείας οὐχ ἧττον ἐπίδειξις, ἢ ἐγκώμιον εἶναι. οὐ γὰρ ἐξω-
μοσάμην τὰς αἰτίας. ἀλλ' ἵν' ἔτι μᾶλλον ἀνιῶντο, συχνὰ καὶ πεφι-
λοτίμημαι. προϊὸν δὲ βίων αἱρέσεις ἐξετάζειν, ἐπαινεῖ τὴν φι-
λοσοφίαν, ὡς φιλοσοφωτάτην αἱρέσεων. ἣν ποίαν τινὰ νομίζειν
εἶναι χρή, τοῦ βιβλίου πυνθάνου. τελευτῶν δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν κι-
βωτίων ἀπολελόγηται, ἐχόντων τινὰ καὶ τούτων αἰτίαν, ἀδιόρθωτα
κρύπτειν βιβλία. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τῶν τοιούτων οἱ Τελχῖνες ἀ-
(πέχοντο. εἰ δ' ἕκαστον

ἐντάξει τῇ προσηκούσῃ ἐπὶ πάντα σὺν ὥρᾳ, καὶ ἀφορμαὶ δίκαιαι
τῶν ἑκάστου προκεχειρισμένων. καὶ εἰ μερίζεται μὲν πλείοσι
κεφαλαίοις κατὰ τὸ θεσπέσιον γράμμα, τὸν Φαῖδρον, ὃν περὶ
πάντων ὁμοῦ τῶν εἰδῶν τοῦ καλοῦ Πλάτων ἐξήνεγκε, μεμηχά-
νηται δὲ ἅπαντα συννεύειν εἰς ἓν τὸ προκείμενον. καὶ ὅπου γέ-
γονε πίστις ὑπερφέρουσα, τὸ ὑπτιάσαν ζήτημα, καὶ εἰ προῆλθεν ὡς
ἐν τοιούτοις ἀπόδειξις ἐκ τῆς πίστεως, καὶ εἰ τὸ δι᾽ ἄλλο γινόμενον,
ταῦτα μὲν, τέχνης ἂν εἴη δῶρα καὶ φύσεως. ὅστις δὲ οὐκ ἀγύμνα-
στος ἐπιφωράσαι τι καὶ πρόσωπον θεῖον ὑπὸ φαυλοτέρῳ κρυπτόμε-
νον σχήματι, ὥσπερ ἐν τοῖς Ἀθήνησιν οἱ δημιουργοὶ, Ἀφροδίτην ἢ χά-
ριτας καὶ τοιαῦτα κάλλη θεῶν, ἀγάλμασι σειληνῶν καὶ σατύ-
ρων ἀμπέχοντες, τοῦτον, οὐ λήσεται τὸ γράμμα, συχνὰ καὶ τῶν ἀ-
βεβήλων ἀποκαλύψαν δογμάτων ὑπὸ τῇ προσποιήσει τοῦ πα-
ρέλκειν ἑτέροις λανθάνοντα, ἢ τοῦ λίαν εἰκῇ καὶ ὡς ἂν δόξειεν ἀ-
φελῶς ἐγκατεσπάρθαι τῷ λόγῳ. τῶν μὲν γὰρ ἐκ τῆς σεληνια-
κῆς αἰτίας ἀποψύξεων, οἱ νοσοῦντες ἐπιληψίαν, αἰσθάνονται μό-
νοι. τῶν δὲ κατὰ νοῦν ἐπιβολῶν, μόνοι δέχονται τὰς ἐκλάμψεις.
οἷς ὑπανοίγεται τὸ νοερὸν ὄμμα, φῶς ἀνάπτει συγγενὲς ὁ θεός. ὃ τοῖς τε
νοεροῖς τοῦ νοεῖν, καὶ τοῖς νοητοῖς αἴτιος τοῦ νοεῖσθαι, καθάπερ τὸ
τῇδε φῶς ὄψιν συνάπτει τῷ χρώματι. κἂν ἀφέλῃς, παρόντος, ἡ
πρὸς αὐτὸ δύναμις ἀνενέργητος. ὑπὲρ δὴ τούτων ἁπάντων σε κεί-
νουσαν περιμένου μὲν. κἂν μὲν ψηφίσῃ προσοιστέον εἶναι, ῥή-
τορσιν ἅμα καὶ φιλοσόφοις ἐκκείσεται. τοὺς μὲν γὰρ, ἥσει, τοὺς
δὲ, ὀνήσει. πάντως γε, εἰ μὴ παρὰ σοῦ τῆς δυναμένης κείνων δια-
γράψεται. εἰ δὲ μὴ φανεῖταί σοι τῆς τῶν ἑλλήνων ἀκοῆς ἄξιον,

καὶ σὺ

καὶ σὺ δὲ δήπου μεταξεις τὸ τέλους πρὸ τοῦ φίλου τὴν ἀλήθειαν θήσεις, πυκνὸν καὶ βαθὺ σκότος ἐπηλυγάσεται, καὶ λύσεται τοὺς ἀνθρώπους λεγόμενον. ταῦτα μὲν περὶ τούτων. θάτερον δὲ, θεὸς καὶ ἐπέταξε καὶ ἐνέκρινεν ὃ τῇ φανταστικῇ φύσει χαριστήριον ἀνατέθειται. ἔσκεπται δ' ἐν αὐτῷ περὶ τῆς εἰδωλικῆς ἁπάσης ψυχῆς, καὶ ἕτερα ἄττα προσκεχείρισται δόγματα τῶν οὔπω φιλοσοφηθέντων Ἕλλησι. καὶ τί ἄν τις ἀπομηκύνοι περὶ αὐτοῦ. ἀλλ' ἐξείργασταί μοι ἐπὶ μιᾶς ἁπάσης νυκτὸς, μᾶλλον δὲ λειψάνου νυκτὸς, ἣ καὶ τὴν ὄψιν ἤνεγκε τὴν περὶ τοῦ δεῖν αὐτὸ συγγεγράφθαι. ἔστι δὲ οὗ τῶν λόγων, δίς που καὶ τρὶς, ὥσπερ τις ἕτερος ὢν, ἐμαυτοῦ γέγονα μετὰ τῶν παρόντων ἀκροατής. καὶ νῦν ὁσάκις ἂν ἐπίω τὸ σύγγραμμα θαυμαστή τις περὶ ἐμὲ διάθεσις γίνεται. καί τις ὀμφή μοι θεία περιχεῖται κατὰ τὴν ποίησιν. εἰ δὲ μὴ μόνον τὸ πάθος ἐμοῦ, καὶ περὶ ἕτερον δ' ἂν ταῦτα γένοιτο, σύ μοι τοῦτο μηνύσεις. σὺ γὰρ δὴ μετ' ἐμὲ πρώτη τῶν Ἑλλήνων ἐντεύξῃ. ταῦτα τῶν πως ἀνεκδότων ἀπέσταλκα. καὶ ἵνα τέλειος ἀριθμὸς ᾖ, προσέθηκα τὸν περὶ τοῦ δώρου, πάλαι γενόμενον ἐν τῷ καιρῷ τῆς πρεσβείας πρὸς ἄνδρα παρὰ βασιλεῖ δυναστεύοντα. καί τι τοῦ λόγου τε καὶ τοῦ δώρου πεντάπολις ὤνατο.

Δομετιανῷ σχολαστικῷ.

π Ανυ σαφῶς δι' αὐτῶν μεμαθηκὼς τῶν ἔργων τὴν σὴν θαυμασίαν κεφαλὴν, χαίρουσάν τε φιλανθρωπίᾳ, καὶ τοῖς δεομένοις χεῖρα βοηθείας ὀρέγουσαν, ἐπ' αὐτὸ δὴ τοῦτο παρακαλῶ, ἵππον εἰς πεδίον τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, προτρέπειν ἡγούμενος. καὶ σοι πλέον ἢ πρότερον ὦ φίλη κεφαλὴ νῦν τὴν φιλανθρωπίαν ἐπιδεικτέον. ὅσῳ καὶ τὸ πρόσωπον ἐλεεινότερον ὃ δεῖ νῦν τὸ εὐπεισόμενον.

ἐν τάξει τῇ προσηκούσῃ ἐν πάντῃ σὺν ὥρᾳ, καὶ ἀφορμαὶ δίκαιαι
τῶν ἑκάστου προκεχειρισμένων. καὶ εἰ μερίζεται μὲν πλείοσι
κεφαλαίοις κατὰ τὸ θεσπέσιον γράμμα, τὸν φαῖδρον, ὃν περὶ
πάντων ὁμοῦ τῶν εἰδῶν τοῦ καλοῦ Πλάτων διήνεγκε, μεμηχά-
νηται δὲ ἅπαντα συννεύειν ἐφ᾽ ἓν τὸ προκείμενον. καὶ εἴπου γί-
γνεται πίστις ὑφέρπουσα, τὸ ὑπ ιάσαν δίκημα, καὶ εἰ προῆλθεν ὡς
ἐν τοιούτοις ἀπόδειξις ἐκ τῆς πίστεως, καὶ εἰ τὸ δι᾽ ἄλλο γινόμενον,
ταῦτα μὲν, τέχνης ἂν εἴη δῶρα καὶ φύσεως. ὅστις δὲ οὐκ ἀγύμνα-
στος ἐπιφωράσαι τι καὶ πρόσωπον θεῖον ὑπὸ φαυλοτέρῳ κρυπτόμε-
νον σχήματι, ὥσπερ ἐνίοι ἀθήνησιν οἱ δημιουργοὶ, ἀφροδίτην τε χά-
ριτας καὶ τοιαῦτα κάλλη θεῶν, ἀγάλμασι σειληνῶν καὶ σατύ-
ρων ἀμπίσχοντες, τοῦτον, οὐ λήσεται τὸ γράμμα, συχνὰ καὶ τῶν ἀ-
βεβήλων ἀποκαλύψαν δογμάτων ὑπὸ τῇ προσποιήσει τοῦ πα-
ρέλκειν ἑτέροις λανθάνοντα, τε τὰ λίαν εἰκῇ καὶ ὡς ἂν δόξειεν ἀ-
φελῶς ἐγκατεσπάρθαι τῷ λόγῳ. τῶν μὲν γὰρ ἐκ τῆς σεληνια-
κῆς αἰτίας ἀποψύξεων, οἱ νοσοῦντες ἐπιληψίαν, αἰσθάνονται μό-
νοι. τῶν δὲ κατὰ νοῦν ἐπιβολῶν, μόνοι δέχονται τὰς ἐκλάμψεις.
οἷς ὑπαίνοισι τὸ νοερὸν ὄμμα, φῶς ἀνάπτει συγγενὲς ὁ θεός. ὃ τοῖς τε
νοεροῖς τοῦ νοεῖν, καὶ τοῖς νοητοῖς αἴτιος τοῦ νοεῖσθαι, καθάπερ τὸ
τῆσδε φῶς ὄψιν συνάπτει τῷ χρώματι. κἂν ἀφελής, παρόντος, ἡ
πρὸς αὐτὸ δύναμις ἀνενέργητος. ὑπὲρ δὴ τούτων ἁπάντων σὲ κεί-
νουσαν περὶ μενοῦ μέν. καὶ μὲν ψηφίσῃ προσοιστέον εἶναι, ῥή-
τορσιν ἅμα καὶ φιλοσόφοις ἐκκείσεται· τοὺς μὲν γὰρ, ἥσει, τοὺς
δὲ, ὀνήσει. πάντως γε, εἰ μὴ παρὰ σοῦ τῆς δυναμένης κείνων δια-
γράψεται. εἰ δὲ μὴ φανεῖταί σοι τῆς τῶν ἑλλήνων ἀκοῆς ἄξιον,

καὶ σὺ

καὶ σὺ δὲ δήπου μεταξὺ τοῦ τέλους πρὸ τοῦ φίλου τὴν ἀλήθειαν θή-
σεις, πυκνὸν καὶ βαθὺ σκότος ἐπηλυγάσεται, καὶ λύσεται τοῖς
ἀνθρώποις λεγόμενον. ταῦτα μὲν περὶ τούτων. θάτερον δὲ, θεὸς
καὶ ἐπέταξε καὶ ἐνήνεγκεν ὃ τῇ φανταστικῇ φύσει χαριστήριον ἀνα-
τίθεται. ἔσκεπται ἢ ἐν αὐτῷ περὶ τῆς εἰδωλικῆς ἁπάσης ψυχῆς,
καὶ ἕτερα ἄττα προκεχείρισται δόγματα τῶν οὔπω φιλοσοφηθέν-
των Ἕλλησι. καὶ τί ἄν τις ἀπομνημονεύοι περὶ αὐτοῦ. ἀλλ' ἐξείργασταί μοι
ἐπὶ μιᾶς ἅπαν νυκτὸς, μᾶλλον δὲ λειψάνου νυκτὸς, ἣ καὶ τὴν ὄψιν
ἤνεγκε τὴν περὶ τοῦ δεῖν αὐτὸ συγγεγράφθαι. ἔστι δὲ οὗ τῶν λό-
γων, δίς που καὶ τρὶς, ὥσπερ τις ἕτερος ὢν, ἐμαυτοῦ γέγονα μετὰ
τῶν παρόντων ἀκροατής. καὶ νῦν ὁσάκις ἂν ἐπίω τὸ σύγγραμμα
θαυμαστή τις περὶ ἐμὲ διάθεσις γίνεται. καί τις ὀμφή με θεία περι-
χεῖται κατὰ τὴν ποίησιν. εἰ δὲ μὴ μόνον τὸ πάθος ἐμοῦ, καὶ πε-
ρὶ ἕτερον δ' αὖ ταῦτα γένοιτο, σὺ καὶ τοῦτο μηνύσεις. σὺ γὰρ δὴ
μετ' ἐμὲ πρώτη τῶν Ἑλλήνων ἐντεύξῃ. ταῦτα τῶν πως ἀνεκδότων
ἀπέσταλκα. καὶ ἵνα τέλειος ἀριθμὸς ᾖ, προσέθηκα τὸν περὶ τοῦ δώ-
ρου, πάλαι γενόμενον ἐν τῷ καιρῷ τῆς πρεσβείας πρὸς ἄνδρα
παρὰ βασιλεῖ δυναστεύοντα. καί τι τοῦ λόγου τε καὶ τοῦ δώρου
πεντάπολις ὤνατο.

Δομετιανῷ σχολαστικῷ.

π Ανυ σαφῶς δι' αὐτῶν μεμαθηκὼς τῶν ἔργων τὴν σὴν θαυμα-
σίαν κεφαλὴν, χαίρουσάν τε φιλανθρωπίᾳ, καὶ τοῖς δεο-
μένοις χεῖρα βοηθείας ὀρέγειν, ἐπ' αὐτὸ δὴ τοῦτο παρακαλῶ, ἵπ-
πον εἰς πεδίον τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, προτρέπειν ἡγούμενος. καί
σοι πλέον ἢ πρότερον ὦ φίλη κεφαλὴ νῦν τὴν φιλανθρωπίαν ἐ-
πιδεικτέον· ὅσῳ καὶ τὸ πρόσωπον ἐλεεινότερον οὗ δεῖ νῦν τὸ εὖ πεισόμενον.

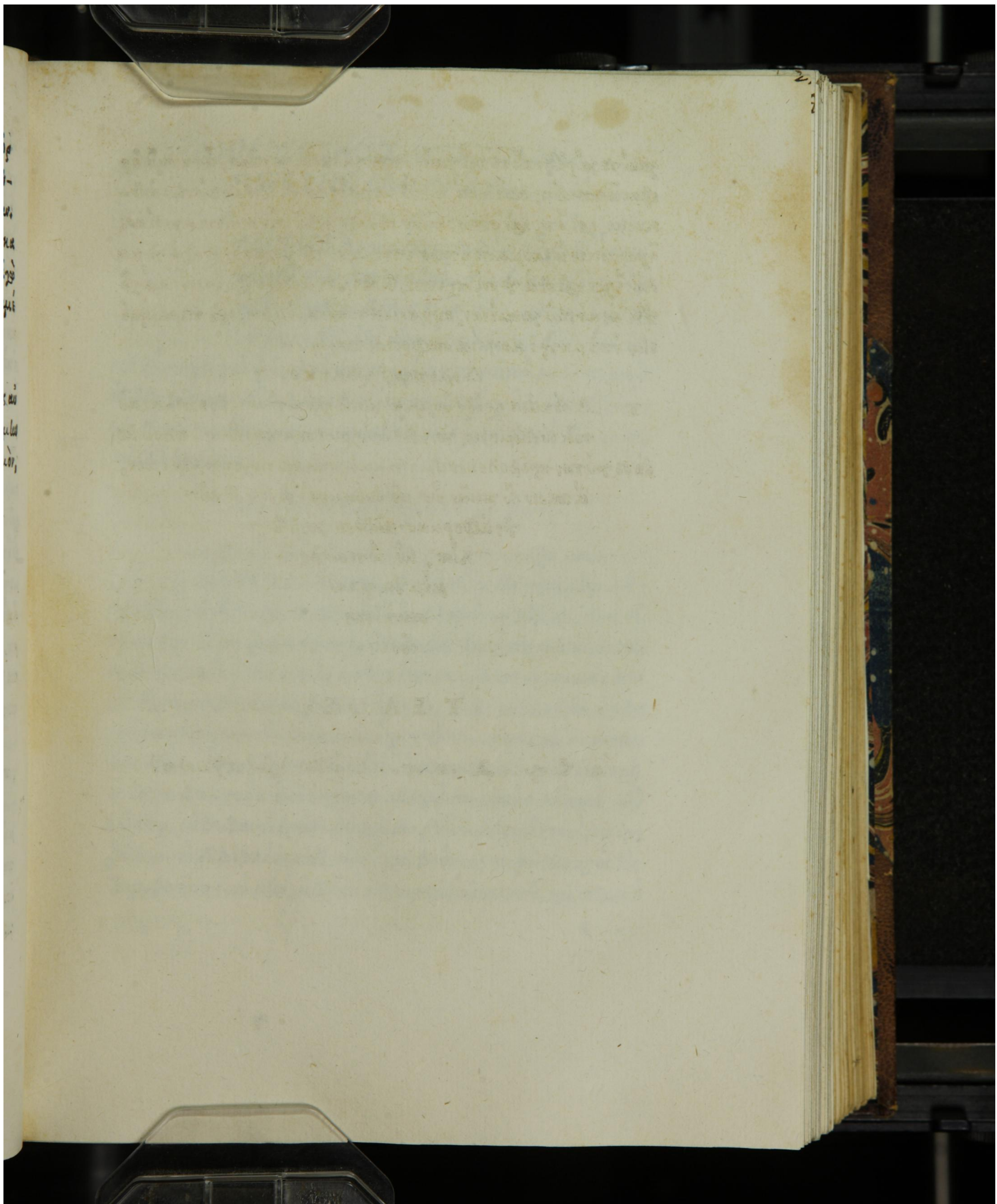
γυνή τε γάρ ἐστιν αὕτη καὶ γυνή, δυστυχήσασα χρείαν, εἶτα σὺν ὀρφανῷ παιδίῳ, παθοῦσα, ἃ πέπονθεν· ὅστις δέ ἐστιν ὁ ταύτην ἀδικήσας, καὶ ὅτι, καὶ ὅπως, αὐτὴ διδάξει τὴν σὴν καλοκἀγαθίαν. ὅρα τοίνυν ὦ θαυμάσιε ὅπως ἐπαμύνῃς τῇ γυναικί, ἢ διὰ τὸ καλῶς ἔχον καὶ διὰ τὸ σοὶ πρέπον, ἢ δι' ἐμέ· μεθέξω γὰρ ἐπὶ σοὶ κἀγὼ τῶν εἰς αὐτὴν γινομένων, συγγενίδα τε οὖσαν ἐμήν, καὶ τεθραμμένην ὑπὸ μητρὶ κοσμίᾳ σωφρόνως παρ' ἡμῖν.

Δομετιανῷ σχολαστικῷ.

Τὰ δίκαια χρήζεις συμμαχῶν. εὖ γένοιντ' ἂν οἱ βοηθοῦντες αὐτοῖς εὐδαίμονες, τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι συμπονοῦντες. εἱλόμην δή σε τούτων πρόβολον. γνώμῃ τε ἀμύνοντα καὶ τέχνῃ. τὸ μὲν ἐμόν, ἅπασιν εὖ ποιεῖν οἷς ἂν δύνωμαι. δίδου δὲ αὐτὸς ἀφορμάς. εὐθήσῃ γὰρ εὐτελίας, ἣν οὔτε αὐτὸς μέμψῃ, γελάσει τε ἴσως οὐδείς.

ΤΕΛΟΣ.

α. β. γ. δ. ε. ς. Ἑξάδια καὶ τετράδιον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

ΑΝΤΟΣ ἀρχομένῳ σπουδαίου λόγου καὶ ἔργου ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω προσήκειν πρῶτον ἄρχεσθαι. εὔχομαι δὲ τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις, ὅ, τι τῷ δήμῳ τῷ ἀθηναίων ἄριστόν ἐστι καὶ τοῖς εὐνοοῦσι τῷ δήμῳ καὶ νῦν καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον, τοῦτ᾽ ἐμοὶ μὲν ἐπὶ νοῦν ἐλθεῖν γράψαι. τοῖς δ᾽ ἐκκλησιάσασιν ἀθηναίων ἑλέσθαι. εὐξάμενος δὲ ταῦτα τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας ἐλπίδ᾽ ἔχων παρὰ τῶν θεῶν, τάδ᾽ ἐπιστέλλω.

Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν.

Ερὶ μὲν τῆς ἐμῆς οἴκαδε ἀφίξεως, ἀεὶ νομίζω πᾶσιν ὑμῖν ἔσεσθαι βουλεύσασθαι. διόπερ νῦν οὐδὲν περὶ αὐτῆς γέγραφα. τὸν δὲ παρόντα καιρὸν ὁρῶν ἑλομένων μὲν ὑμῶν τὰ δέοντα, ἅμα δόξαν καὶ σωτηρίαν καὶ ἐλευθερίαν δυνάμενον κτήσασθαι οὐ μόνον ὑμῖν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἕλλησιν. ἀγνοησάντων δ᾽ ἢ παρακρουσθέντων οὐ ῥᾴδιον αὖθις τὸν αὐτὸν ἀναλαβεῖν, ᾠήθην χρῆναι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι. ἔστι μὲν οὖν ἔργον τὸ ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ. πολλοῖς γὰρ εἰώθατε ἀπαντᾶν ὑμεῖς πρὸ τοῦ περιμεῖναι μαθεῖν. λέγοντι μὲν οὖν ἔστιν αἰσθέσθαι τί βούλεσθε. καὶ διορθῶσαι τὰ ἀγνοούμενον, ῥᾴδιον. τὸ δὲ βιβλίον οὐδεμίαν ἔχει βοήθειαν τοιαύτην πρὸς τοὺς θορυβοῦντας. οὐ μὴν, ἀλλ᾽ ἐὰν ἐθέλητε ἀκοῦσαι σιγῇ, καὶ περιμεί-

οὔτε πάντα μαθεῖν, οἴομαι καὶ σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι, καίπερ βρα-
χέων τῶν γεγραμμένων ὄντων. αὐτός τε φανήσεσθαι μετὰ πά-
σης εὐνοίας τὰ δέοντα περὶ ὑμῶν πράττων, καὶ τὰ συμφέροντ'
ὑμῖν ἐμφανῆ δείξειν. οὐχ ὡς ἀπορούντων δὲ ὑμῶν ῥητόρων, ὅ-
ἢ τῶν ἀνυλογισμοῦ ῥᾳδίως ὅτι ἂν τύχωσιν ἐρούντων, ἔδοξέ μοι τὴν ἐπι-
στολὴν πέμπειν. ἀλλ' ὅσα τυγχάνω δι' ἐμπειρίαν καὶ τὸ παρηκο-
λουθηκέναι τοῖς πράγμασιν εἰδώς, ταῦτ' ἐβουλήθην τοῖς μὲν
προαιρημένοις λέγειν ἐμφανῆ ποιήσας, ἀφθόνους ἀφορμὰς
ὧν ὑπολαμβάνω συμφέρειν ὑμῖν, δοῦναι. τοῖς δὲ πολλοῖς ῥᾳδί-
αν τὴν τῶν βελτίστων αἵρεσιν καταστῆσαι. ὧν μὲν οὖν ἕνεκα ἐ-
πῆλθέ μοι τὴν ἐπιστολὴν γράφειν, ταῦτ' ἐστί. δεῖ δὲ ὑμᾶς ὦ ἄν-
δρες ἀθηναῖοι πρῶτον μὲν ἁπάντων πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ὁμόνοιαν
εἰς τὸ κοινῇ συμφέρον τῇ πόλει παρασχέσθαι. καὶ τὰς ἐκ τῶν προ-
τέρων ἐκκλησιῶν ἀμφισβητήσεις ἐᾶσαι. δεύτερον δὲ πάντας
ἐκ μιᾶς γνώμης τοῖς δόξασι προθύμως συναγωνίζεσθαι. ὡς τὸ μη-
δὲν μηδ' ἁπλῶς πράττειν, οὐ μόνον ἐστὶν ἀνάξιον ὑμῶν καὶ ἀ-
γεννές, ἀλλὰ καὶ τοὺς μεγίστους κινδύνους ἔχει. δεῖ δ' ἢ μὴ ταῦτα λα-
θεῖν ὑμᾶς ἃ καθ' αὑτὰ μὲν οὐκ ἔστιν αὐτάρκη κατασχεῖν πράγματα.
προστεθέντα δὲ ταῖς δυνάμεσι, πολλῷ πάντ' εὐκατεργαστότερα
ὑμῖν ποιήσει. τίνα οὖν ἐστι ταῦτα. μήτε πόλει μηδεμιᾷ μήτε τῶν
ἑκάστῃ τῶν πόλεων συνηγωνισμένων τοῖς καθεστηκόσι, μήτε πι-
κραίνεσθαι, μήτε μνησικακεῖν. ὁ γὰρ τοιοῦτος φόβος τοὺς συν-
ειδότας αὐτοῖς ὡς ἀναγκαίοις τοῖς συνεστηκόσι κίνδυνον ἔ-
χουσι πρόδηλον, προθύμους συναγωνιστὰς ποιεῖ. ἀφεθέντες δὲ
τοῦ δέους τούτου πάντες, ἠπιώτεροι γενήσονται. τοῦτο δὲ, οὐ
μικρὰν

μικρὰν ὠφέλειαν ἔχει. καίτοι μὲν δὴ πόλεις τὰ τοιαῦτα εὐήθεσ
προλέγειν. μᾶλλον δ' οὐδὲ δυνατῶν. ὥσθ' ἂν ὑμῖν αὐτοῖς ὀ-
φθῆτε χρώμενοι, τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παρα-
στήσετε ἑκάστοις. φημὶ δὲ χρῆναι μήτε πόλει μήτε στρατηγῷ,
μήτε ῥήτορι μήτ' ἰδιώτῃ μηδενὶ τῶν τὰ πρὸ τοῦ γε δοκούντων συνη-
γωνίσθαι τοῖς καθεστηκόσι μήτε μέμφεσθαι μήτ' ἐπιτιμᾶν μηδέ-
να μηδὲν ὅλως. ἀλλὰ συγχωρῆσαι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει πεπο-
λιτεῦσθαι τὰ δέοντα. ἐπειδήπερ οἱ θεοὶ καλῶς ποιοῦντες σώσαν-
τες τὴν πόλιν, ἀποδεδώκασιν ὑμῖν ὅτι ἂν βούλησθε ἐξ ἀρχῆς
βουλεύσασθαι. καὶ νομίζειν ὥσπερ ἂν ἐν πλοίῳ τῶν μὲν ἱστίῳ τῶν
δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι, λέγεσθαι μὲν ὑπ' ἀμ-
φοτέρων ἅπαντα ἐπὶ σωτηρίᾳ, γεγενῆσθαι δὲ τὴν χρείαν πρὸς
τὰ συμβάντα ἀπὸ τῶν θεῶν. ἐὰν τοῦτον τὸν τρόπον περὶ τῶν
παρεληλυθότων ἐγνωκότες ἦτε, βέλτιστοι πᾶσι γενήσεσθε, καὶ καλῶν
κἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα πράξετε, καὶ τὰ πράγματα ὠφελήσετε
οὐ μικρῶς, καὶ τοὺς ἐναντιωθέντας ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ μεταγνῶ-
ναι ποιήσετε πάντας, ἢ κομιδῇ τινας αὐτοὺς αἰτίους κατα-
λειφθῆναι. μεγαλοψύχως τοίνυν καὶ πολιτικῶς τὰ κοινῇ συμ-
φέροντα πράττετε καὶ τῶν ἰδίων μέμνησθε. παρακαλῶ δ' εἰς
ταῦτα, οὐ τυχὼν αὐτὸς τοιαύτης φιλανθρωπίας παρ' ἐνίων, ἀλ-
λὰ ἀδίκως καὶ στασιαστικῶς εἰς τὴν ἑτέρων χάριν προτεθείς. ἀλ-
λ' οὐδὲ τὴν ἰδίαν ὀργὴν ἀναπληρῶν, τὸ κοινῇ συμφέρον οἴομαι
δεῖν βλάπτειν. οὔτε μίγνυμι τῆς ἰδίας ἔχθρας, εἰς τὰ κοινῇ
συμφέροντα οὐδέν. ἀλλ' ἐφ' ἃ τοὺς ἄλλους παρακαλῶ, ταῦτα αὐτὸς
οἴομαι δεῖν πρῶτον ποιεῖν. αἱ μὲν οὖν παρασκευαὶ ἃ δεῖ φυλάξασθαι

καὶ ἃ πράττων τις ἂν κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν μάλιστ' ἂν κατορθοίη, σχεδὸν εἴρηκα ταῦτά μοι. τοῖς δὲ καθ' ἡμέραν ἐπιστατήσασι καὶ τοῖς ἐκ τοῦ παραχρῆμα συμβαίνουσιν ὀρθῶς χρῆσθαι καὶ συνιδεῖν τὸν ἑκάστου καιρὸν καὶ κἀκεῖνο τί τῶν πραγμάτων ἐξ ὁμιλίας δυνατὸν προσαγαγέσθαι, καὶ τί βίας προσδεῖται, τῶν ἐφεστηκότων στρατηγῶν ἔργον ἐστί. διὸ καὶ χαλεπωτάτην τάξιν ἔχει τὸ συμβουλεύειν. τὰ γὰρ ὀρθῶς βουλευθέντα καὶ δοκιμασθέντα σὺν πολλῇ σπουδῇ καὶ πόνῳ, πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάντας ἄλλως χρήσασθαι διελυμάνθη. νῦν μέντοι πάνθ' ἕξειν καλῶς ἐλπίζω. καὶ γὰρ εἴ τις ὑπείληφεν εὐτυχῆ τὸν Ἀλέξανδρον διὰ τὸ πάντα κατορθοῦν, ἐκεῖνο λογισάσθω. ὅτι πράττων καὶ πονῶν καὶ τολμῶν, οὐχὶ καθήμενος, εὐτύχει. νῦν τοίνυν τεθνεῶτος ἐκείνου ζητεῖ τινας ἡ τύχη μεθ' ὧν ἔσται. τούτους δὲ ὑμᾶς δεῖ γενέσθαι. τούς τε ἡγεμόνας δι' ὧν ἀνάγκη τὰ πράγματα πράττεσθαι, ὡς εὔνους τοὺς ἐπὶ τὰς δυνάμεις ἐφίστατε. καὶ ὅτι ποιεῖν αὐτὸς ἕκαστος ὑμῶν δυνήσεται καὶ βουλήσεται, τοῦτο πρὸς αὐτὸν εἰπάτω. καὶ ὑποσχέσθω καὶ τοῦθ' ὅπως μὴ ψεύσεται. μηδ' ἐξαπατηθῆτε μηδὲ πεισθῆτε παρακρουσθεὶς φήσας, ἀναδύσεται. ὥστε τὴν ἔνδειαν ὧν ἂν ἐλλείπηθ' ὑμεῖς, οὐχ εὑρήσετε τοὺς ἀναπληρώσοντας. οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἔχει κίνδυνον, περὶ ὧν ἐφ' ὑμῖν ἐστιν ὅπως ἂν βούλησθε πρᾶξαι, μεταβουλεύεσθαι πολλάκις καὶ περὶ ὧν ἂν ἐνστῇ πόλεμος. ἀλλὰ ἡ περὶ τούτων μετάγνωσις ἧττα τῆς προαιρέσεως γίγνεται. μηδὲ ποιήσητε τοῦτο μηδέν. ἀλλ' ὅτι πράξετε γενναίως καὶ ἑτοίμως ταῖς ψυχαῖς, τοῦτο χειροτονεῖτε. κἂν ἅπαξ ψηφίσησθε, τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς οἳ πολλὰς καὶ καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ ἀληθεῖς ὑμῖν

μαν

μαντείας ἀνῃρήκασιν ἡγεμόνας ποιησάμενοι, καὶ παρακαλέσαντες, καὶ κατὰ τῶν νικητηρίων ἅπασιν αὐτοῖς εὐξάμενοι, μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦτε τοὺς ἕλληνας.

Περὶ τῆς ἰδίας καθόδου.

Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. ἐνόμιζον μὲν ἀνθ' ὧν ἐπολιτευόμην, οὐχ ὅπως μηδὲν ἀδικῶν ταῦτα πείσεσθαι, ἀλλὰ καὶ μέτρια ἂν ἐξαμαρτὼν συγγνώμης τεύξεσθαι. ἐπειδὴ δὲ οὕτω γέγονεν, ἕως μὲν ἑώρων ὑμᾶς οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως φανερᾶς οὐδ' ἐλέγχου γιγνομένου παρὰ τῆς βουλῆς πρὸς τὰ ταύτης ἀπόρρητα καταψηφιζομένους ἁπάντων, οὐδὲν ἔλαττον παραχωρεῖν ὑμᾶς ἡγούμενος, ἢ ἐμαυτὸν ἀποστερεῖσθαι, στέργειν ἡγούμην. τὸ γὰρ οἷς ἂν ἡ βουλὴ φήσῃ τοὺς ὀμωμοκότας δικαστὰς προστίθεσθαι, μηδεμιᾶς ἀποδείξεως ῥηθείσης, τῆς πολιτείας παραχωρεῖν ἦν. ἐπειδὴ δὲ καλῶς ποιοῦντες ᾔσθησθε τὴν δυναστείαν, ἥντινες τῶν ἐν τῇ βουλῇ κατεσκευάζοντο ἑαυτοῖς, καὶ πρὸς τὰς ἀποδείξεις τοὺς ἀγῶνας κρίνετε, τὰ δ' ἀπόρρητα τούτων ἐπιτιμήσεως ἄξια εὑρήκατε, οἶμαι δεῖν ἐὰν καὶ ὑμῖν βουλομένοις ᾖ, τῆς ὁμοίας τυχεῖν σωτηρίας τοῖς τῶν ὁμοίων αἰτιῶν τετυχηκόσι. καὶ μὴ μόνος δι' αἰτίαν ψευδῆ τῆς πατρίδος καὶ τῶν ὄντων καὶ τῆς τῶν οἰκειοτάτων συνηθείας ἀποστερηθῆναι. εἰκότως δ' ἂν ὑμῖν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι μέλοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας οὐ μόνον κατὰ τοῦτο ὅτι οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν ταῦτα πέπονθα, ἀλλὰ καὶ τῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις εὐκλεοδοξίας. μὴ γὰρ εἰ μηδεὶς ὑμᾶς ἀναμιμνήσκει τοὺς χρόνους μηδὲ τοὺς καιροὺς ἐν οἷς τὰ μέγιστ' ἐγὼ χρήσιμος ἦν τῇ πόλει, τοὺς ἄλλους ἕλληνας ἀγνοεῖν νομίζετε. μηδ' ἐπιλελῆσθαι τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων

ὑπὲρ ὑμῶν ἃ ἐγὼ δυοῖν ἕνεκα νῦν ὀκνῶ γράφειν καθέκαστον· ἑνὸς μὲν τὸν φθόνον δεδιὼς πρὸς ὃν οὐδὲν ἔστι προὔργου τἀληθῆ λέγειν. ἑτέρου δὲ ὅτι πολλὰ καὶ ἀνάξια ἐκείνων διὰ τὴν τῶν ἄλλων ἑλλήνων κακίαν νῦν πράττειν ἀναγκαζόμεθα. ἐν κεφαλαίῳ δὲ τοιαῦτ' ἐστὶν ἐφ' οἷς ἐξηταζόμην ὑπὲρ ὑμῶν ἐγὼ, ὥσθ' ὑμᾶς μὲν ἐπὶ τούτοις ὑπὸ πάντων ζηλοῦσθαι. ἐμοὶ δὲ λοιπὰς τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν. τῆς δὲ ἀπαραιτήτου μὲν ἀγνώμονος δὲ τύχης οὐχ ὡς δίκαιον ἦν ἀλλ' ὡς ἐβούλετο κρινάσης τὸν ὑπὲρ τῆς τῶν ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀγῶνα, ὃν ὑμεῖς ἠγωνίσασθε, οὐδὲ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις ἀπέστην τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας. οὐδ' ἀντηλλαξάμην ἀντὶ ταύτης οὐδέν. οὐ χάριν. οὐκ ἐλπίδας. οὐ δυναστείαν. οὐκ ἀσφάλειαν. καίτοι πάντα ταῦθ' ἑώρων ὑπάρχοντα τοῖς καθ' ὑμῶν βουλομένοις πολιτεύεσθαι. ὃ δὲ πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων ἐφ' οἷς εἰκότως ἐπέρχεταί μοι παρρησιάζεσθαι, μέγιστον ἡγοῦμαι, οὐκ ὀκνήσω γράψαι πρὸς ὑμᾶς. ὅτι ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι τῶν μνημονευομένων ἀνθρώπων δεινοτάτου γεγενημένου φιλίππου, καὶ δι' ὁμιλίας πεῖσαι προσέχειν αὐτῷ τὸν νοῦν ὡς βούλοιτο καὶ διαφθεῖραι χρήμασι τοὺς ἐν ἑκάστῃ τῶν ἑλληνίδων πόλεων γνωρίμους, ἐγὼ μόνος οὐδετέρου τούτων ἡττήθην ὃ καὶ κοινὴν ὑμῖν φιλοτιμίαν φέρει, πολλὰ μὲν ἐντυχὼν φιλίππῳ διαλεχθεὶς, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἐπέμπετε πρεσβεύοντά με, πολλῶν δ' ἀποσχόμενος χρημάτων διδόντος ἐκείνου. ἃ τῶν συνειδότων ἔτι πολλοὶ ζῶσιν. οὓς τίνα γνώμην ἔχειν περὶ ὑμῶν εἰκὸς λογίσασθε. τὸ γὰρ τῷ τοιούτῳ τοῦτον τὸν τρόπον κεχρῆσθαι, ἐμοὶ μὲν ἂν οὐδ' οἶδ' ὅτι φανείη συμφορά. κακία δὲ οὐδεμία. ὑμετέρα δὲ ἀγνωμοσύνη. ἣν τῷ μεταγνῶναι λύσετε. πάντα τοίνυν τὰ προειρημένα, ἐλάττω νομίζω τῆς συνεχοῦς καὶ καθ' ἡμέραν πολιτείας

ἐν ᾗ παρέσχον ἐμαυτὸν ἐγὼ πολιτευόμενον, οὐχὶ μιᾶς ὀργῆς οὐδὲ δυσ-
μενείας οὐδὲ ἀδίκου πλεονεξίας οὔτε κοινῆς οὔτε ἰδίας προϊστά-
μενον. οὐδὲ συκοφαντήσας οὐδένα πώποτε οὔτε πολίτην οὔτε ξένον.
οὐδὲ καθ᾽ ὑμῶν ἰδίᾳ δεινὸς ὤν. ἀλλ᾽ ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιδείξειν ἐξετα-
ζόμενος δημοσίᾳ. εἰδεῖεν δ᾽ ἂν οἱ πρεσβύτεροι καὶ λέγοιεν τοῖς νεωτέ-
ροις, ἐστὲ δίκαιοι, τὴν πρὸς Πύθωνα τὸν Βυζάντιον ἐκκλησίαν, ὅτε τοὺς
ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἦλθε πρέσβεις ἔχων, ὡς ἀδικοῦσαν δείξων
τὴν πόλιν. ἀπῆλθε δὲ τἀναντία τούτων παθών, μόνου τῶν τότε
ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια. καὶ ἐῶ πρε-
σβείας ὅσας ὑπὲρ ὑμῶν ἐπρέσβευσα. ἐν αἷς οὐδὲν ἠλαττώθητε
πώποτε οὐδὲ καθ᾽ ἕν. ἐπολιτευόμην γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐχ
ὅπως ἀλλήλων ὑμεῖς περιγένησθε σκοπῶν. οὐδ᾽ ἐφ᾽ ἑαυτὴν ἀ-
κονῶν τὴν πόλιν, ἀλλ᾽ ἀφ᾽ ὧν δόξαν καὶ μεγαλοψυχίαν ὑμῖν ὑ-
πάρξειν ἐνόμιζον. ἐφ᾽ οἷς ἅπασι μέν, μάλιστα δὲ τοῖς νέοις ἀ-
γασθῆναι προσήκει καὶ σκοπεῖν μὴ μόνον τὸν διακονήσοντα πρὸς χάριν
πάντ᾽ ἐν τῇ πολιτείᾳ, τούτου μὲν γὰρ οὐδέποτ᾽ ἔσται ἀπορῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸν
ἐπ᾽ εὐνοίᾳ πεποιθὼς ἂν ἀγνοῆτε ἐπιτιμήσοντα. ἐπιτρίμυμ παραλεί-
πω πολλά, ἐφ᾽ οἷς ἕτερος μὲν μηδὲν ἄλλο χρήσιμος γεγονώς, δικαίως ἂν
ἠξίου τυχάνειν σωτηρίας. χορηγίας καὶ τριηραρχίας. καὶ χρημάτων
ἐπιδόσεις ἐν πᾶσι τοῖς καιροῖς. ἐν οἷς ἐγὼ φανήσομαι οὐ μόνον αὐτὸς
ἐξητασμένος πρῶτος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους παρακεκληκώς. ὧν
ἕκαστον ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι λογίσασθε. ὡς ἀνάξιον δή τῆς περιεστη-
κυίας νῦν ἐμοὶ συμφορᾶς. ἀφθόνων δ᾽ ὄντων, ἀπορῶ τί πρῶτον ὀδύ-
ρωμαι τῶν παρόντων κακῶν. πότερον τὴν ἡλικίαν ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικιν-
δύνως πειρᾶσθαι παρ᾽ ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι, ἢ τὴν αἰσχύ-
νην. ἐφ᾽ ᾗ κατ᾽ οὐδένα ἔλεγχον οὐτ᾽ ἀπόδειξιν ἀλλ᾽ ἀπώλωλα. ἢ τὰς ἐλ

πίδας, ὧν διαμαρτὼν, ὧν ἑτέροις προσῆκε κληρονομεῖν κακα-
κῶν· οὔτε γὰρ ἔγωγε τῶν ἁρπάλου φίλων φανήσομαι γεγονώς,
οὔτε ἐφ᾽ οἷς ἐπολιτεύθην πρότερον, δίκην ὀφείλων δοῦναι. οὔτε
τῶν ἐφ᾽ οἷς ἐκρινόμην ἐξεληλεγμένων, τῶν τε γραφέντων περὶ ἁρ-
πάλου μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον πεποίηκε τὴν πό-
λιν. ἐξ ὧν πάντων δῆλόν ἐστιν, ὅτι καιρῷ τινὶ ληφθεὶς καὶ οὐκ ἀ-
δικήμασι, τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς αἰτίαις ὀργῇ περιπέ-
πτωκα ἀδίκως, διὰ τὸ πρῶτος εἰσιέναι. ἐπεὶ τί τῶν δικαίων οὐκ
εἶπον ἐγὼ, τῶν σεσωκότων τοὺς ὕστερον κρινομένους. ἢ τίνα νῦν ἂν
εἰπεῖν ἔχοι τις. οὐ γάρ ἐστιν οὐδείς. τὰ γὰρ μὴ γενόμενα οὐκ ἔστι
κεκρίσθαι γεγενῆσθαι. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων παύομαι πολλὰ γρά-
φειν ἔχων. τὸ γὰρ μηδὲν ἐμαυτῷ συνειδέναι πεῖραν μοι δέδωκεν,
εἰς μὲν ὠφέλειαν ἀσθενὲς ὄν. εἰς δὲ τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀ-
δυνηρότατον. ἐπειδὴ δὲ καλῶς ποιοῦντες, πᾶσι τοῖς ἐν ταῖς αἰ-
τίαις διηλλάχθε, καὶ ἐμοὶ διαλλάγητε ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. οὔτε γὰρ
ἠδίκηκα ὑμᾶς οὐδένα ὡς ἴσασιν οἱ θεοὶ καὶ ἥρωες. μαρτυρεῖ δέ μοι
πᾶς ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος, ὃς δικαιότερον ἂν πιστευ-
θείη ὑμῖν, τῆς ἀνεγκλήτου νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας. οὔτε ἐγὼ
χείριστος οὔτ᾽ ἀπιστότατος φανήσομαι τῶν διαβληθέντων. καὶ μὴν
τὸ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρός με ποιήσειεν. οὐ γὰρ ἀπε-
γνωκὼς ὑμᾶς, οὐδ᾽ ἑτέρωσε βλέπων οὐδαμοῦ μετέστην. ἀλλὰ πρῶ-
τον μὲν τοὔνειδος τῆς εἱρκτῆς χαλεπῶς διὰ λογισμῷ φέρων. εἶ-
τα διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ ἂν οἷός τ᾽ ὢν τῷ σώματι τὴν κακοπά-
θειαν ὑπενεγκεῖν. ἔτι δ᾽ οὐδ᾽ ὑμᾶς ἐνόμιζον ἀβουλεῖν ἔξω με
προπηλακισμοῦ γενέσθαι. ὃς οὐδὲν ὑμᾶς ὠφελῶν, ἐμὲ
ἀπώλλυεν. ἐπεὶ δ᾽ ὅτι γε ὑμῖν προσεῖχον τὸν νοῦν καὶ
οὐδέσιν ἄλλοις, πολλὰ ἂν ἴδοιτε σημεῖα. εἴς τε γὰρ πόλιν

ἦλθον, οὐκ ἐπειδὴ μέγιστα πράξειν αὐτὸς ἔμελλον, ἀλλ' εἰς ἣν καὶ τοὺς
προγόνους ἐλθόντας ᾔδειν, ὅτε ὁ πρὸς τὸν Πέρσην κατελάμβανεν
αὐτοὺς κίνδυνος· καὶ παρ' ᾗ πλείστην εὔνοιαν ὑπάρχουσαν ὑμῖν ἠ-
πιστάμην. ἔστι δὴ Τροιζηνίων αὕτη· ἣ μάλιστα μὲν οἱ θεοὶ καὶ τῆς πρὸς
ὑμᾶς εὐνοίας ἕνεκα καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ εὐεργεσίας, εὔνοι πάντες εἴη-
σαν. εἶτα σωθεὶς ὑφ' ὑμῶν, δυνηθείην ἀποδοῦναι χάριτας. εἴτε ταύ-
της τινῶν ὡς ἐμοὶ χαριζομένων, ἐπιτιμᾶν ὑμῖν τι πειρωμένων τῇ
κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ, ἐγὼ πᾶσαν εὐφημίαν ὥσπερ ἐμοὶ προσῆκε πα-
ρειχόμην· ὅθεν καὶ μάλιστα νομίζω πάντας ἀγαθέντας δημοσίᾳ
τιμῆσαι. ὁρῶν δὲ τὴν μὲν εὔνοιαν τῶν ἀνδρῶν μεγάλην, τὴν δὲ εἰς
τὸ παρὸν δύναμιν καταδεεστέραν, μετελθὼν εἰς τὸ τοῦ Ποσειδῶ-
νος ἱερὸν ἐν Καλαυρείᾳ, κάθημαι· οὐ μόνον τῆς ἀσφαλείας ἕνεκα
ἣν διὰ τὸν θεὸν ἐλπίζω μοι ὑπάρχειν, οὐ γὰρ εὖ οἶδα, ἃ γὰρ ἐφ' ἑτέ-
ροις ἐστὶν ὡς ἂν βούλωνται πρᾶξαι, λεπτὴν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ
κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν, ἀλλ' ὅτι καὶ τὴν πατρίδα ἐνθένδε ἑ-
κάστης ἡμέρας ἀφορῶ, εἰς ἣν τοσαύτην εὔνοιαν ἐμαυτῷ σύνοιδα,
ὅσης παρ' ὑμῶν εὔχομαι τυχεῖν. ὅπως οὖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι μη-
κέτι πλείω χρόνον τοῖς παροῦσι κακοῖς συνέχωμαι, ψηφίσασθέ
μοι ταῦτα ἃ καὶ ἄλλοις τισὶν ἤδη. ἵνα μήτε ἀνάξιον ὑμῶν μηδέν μοι
συμβῇ, μήτε ἱκέτης ἑτέρων ἀναγκασθῶ γενέσθαι. οὐδὲ γὰρ ὑμῖν τοῦ-
το γένοιτ' ἂν καλόν. ἐπεὶ εἴγε μοι τὰ πρὸς ὑμᾶς ἀδιάλλακτα ὑπῆρ-
χε, τεθνάναι με κρεῖττον ἦν. εἰκότως δ' ἄν μοι πιστεύοιτε ταύτην
τὴν διάνοιαν ἔχειν καὶ μὴ αὖ μάτην θρασύνεσθαι. ἐγὼ γὰρ ἐμαυτοῦ
κυρίους ὑμᾶς ἐποίησα· καὶ οὐκ ἔφυγον τὸν ἀγῶνα, ἵνα μήτε προ-
δῶ τὴν ἀλήθειαν, μήτ' ἄκυρος ὑμῶν ἐμοῦ μηδεὶς γένηται. ἀλλ' ὅ
τι βούλοισθε, τοῦτο χρήσησθε. πατρῷων γὰρ ἁπάντων καλῶν κἀγα-

θεῶν ἔτυχον, τούτους ᾤμην δεῖν ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν εἰ βούλοιντο εἰς
ἐμέ. ἐπειδὴ δὲ καλῶς ποιοῦσα ἡ δικαία τύχη τῆς ἀδίκου κρατήσα-
σα, διὰ τὸ περὶ τῶν αὐτῶν ἀπέδωκεν ὑμῖν βουλεύσασθαι, δεύτερον μηδὲν
ἀνήκεστον ψηφίσασθαι περὶ ἐμοῦ, σώσατέ με ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι καὶ
ψηφίσασθε καὶ ὑμῶν αὐτῶν ἄξια καὶ ἐμοῦ. ἐπ᾽ οὐδενὶ γὰρ τῶν πεπρα-
γμένων ἠδικηκότα με εὑρήσετε. οὐδ᾽ ἐπιτήδειον ἄτιμον εἶναι οὐ-
δ᾽ ἀπολωλέναι. ἀλλὰ καὶ εὔνουν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ τοῖς μά-
λιστα ὁμοίως ἵνα μηδὲν ἐπίφθονον γράψω. καὶ πλεῖστα πεπραγμα-
τευμένον τῶν νυνὶ ζώντων ὑπὲρ ὑμῶν. καὶ μέγιστα ὑπάρχοντά μοι
κατ᾽ ἐμαυτὸν σύμβολα εὐνοίας πρὸς ὑμᾶς. μηδεὶς δ᾽ ὑμῶν ἡγείσθω
με ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι μήτε ἀνανδρίᾳ μήτε ἄλλῃ προφάσει φαύ-
λῃ μηδεμιᾷ παρ᾽ ὅλην τὴν ἐπιστολὴν ὀδύρεσθαι. ἀλλ᾽ ἃ τοῖς πα-
ροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται, ἐμοὶ δὲ ταῦτα νῦν πάρεστιν ὡς μὴ
ὤφελε, λῦπαι καὶ δάκρυα καὶ τῆς πατρίδος καὶ ὑμῶν πόθος,
καὶ ὧν πέπονθα λογισμός, ἃ πάντα ποιεῖ με ὀδύρεσθαι. ἃ ἐπισκο-
ποῦντες δικαίως, ἐν οὐδενὶ τῶν πεπολιτευμένων ὑπὲρ ὑμῶν οὔ-
τε μαλακίαν οὔτε ἀνανδρίαν προσοῦσαν εὑρήσετέ μοι. πρὸς μὲν
δὴ πάντας ὑμᾶς τοσαῦτα. ἰδίᾳ δὲ τοῖς ἐμοὶ προσκρούουσιν ἐναν-
τίον ὑμῶν βούλομαι διαλεχθῆναι. ὅσα μὲν γὰρ τοῖς ὑφ᾽ ὑμῶν
ἀγνοηθεῖσιν ὑπηρετοῦντες ἐποίουν, ἔστω δι᾽ ὑμᾶς αὐτοῖς πεπρᾶχθαι
καὶ οὐδὲν ἐγκαλῶ. ἐπειδὴ δὲ ἐγνώσθ᾽ ὑμεῖς οἷα ταῦτ᾽ ἐστίν, ἐὰν μὲν ὥσπερ
ὑπὲρ τῶν λοιπῶν ἐῶσι καὶ ἐμοὶ συγχωρήσωσι, καλῶς ποιήσουσιν.
ἐὰν δ᾽ ἐπηρεάζειν ἐγχειρῶσιν, ὑμᾶς ἀξιῶ μοι βοηθεῖν ἁπάν-
τας. καὶ μὴ κυριωτέραν τὴν τούτων ἔχθραν τῆς πα-
ρ᾽ ὑμῶν χάριτος ποιήσασθαι.
εὐτυχεῖτε.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΠΑΙΔΩΝ.

Ημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. περὶ μὲν τῶν κατ' ἐμαυτὸν, ἅ μοι παρ' ὑμῶν ἐνόμιζον δίκαιον εἶναι γενέσθαι, τὴν προτέραν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς· ὑπὲρ ὧν ὅταν ὑμῖν δοκῇ, τότε συγχωρήσετε· περὶ δὲ ὧν νῦν ἐπέσταλκα, βουλοίμην ἂν ὑμᾶς μὴ παριδεῖν. μηδὲ πρὸς φιλονεικίαν ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον ἀκοῦσαι· συμβαίνει γάρ μοι καίπερ ἐκποδὼν διατρίβοντι, πολλῶν ἀκούειν ἐπιτιμώντων ὑμῖν ἐπὶ τοῖς περὶ τοὺς Λυκούργου παῖδας γινομένοις. ἐπέστειλα μὲν οὖν ἂν τὴν ἐπιστολὴν καὶ τῶν ἐκείνῳ ζῶντι πεπραγμένων ἕνεκα, ὧν ὁμοίως ἐμοὶ πάντες ἂν αὐτῷ δικαίως ἔχοιτε χάριν, εἰ τὰ προσήκοντα βούλοισθε ποιεῖν. ἐκεῖνος γὰρ αὑτὸν ἐν τοῖς περὶ τὴν διοίκησιν μέρει τάξας τῆς πολιτείας τὴν ἀρχὴν, καὶ περὶ τῶν ἑλληνικῶν καὶ συμμαχικῶν οὐδὲν εἰωθὼς γράφειν, ὅτε καὶ τῶν δημοτικῶν εἶναι προσποιουμένων οἱ πολλοὶ κατέλιπον ὑμᾶς, τότε ταῖς τοῦ δήμου προαιρέσεσι προσένειμεν ἑαυτὸν οὐχ ὅτι δωρεὰς καὶ προσόδους ἐκ τούτων ὑπῆρχε λαμβάνειν· ἀπὸ γὰρ τῶν ἐναντίων πάντα τὰ τοιαῦτα ἐγίνετο· οὐδ' ὅτι ταύτην ἀσφαλεστέραν τὴν προαίρεσιν οὖσαν ἑώρα· πολλοὺς γὰρ καὶ προδήλους εἶχε κινδύνους, οὓς ἀναγκαῖον ἦν ὑπομένειν τὸν ὑπὲρ τοῦ δήμου λέγειν καὶ πράττειν προαιρούμενον. ἀλλ' ὅτι δημοτικὸς καὶ φύσει χρηστὸς ἀνὴρ ἦν. καίτοι παρὼν ἑώρα τοὺς μὲν βοηθήσοντας ἂν τῷ δήμῳ, ἀσθενεῖς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν ὄντας· τοὺς δὲ τἀναντία πράττοντας, κατὰ πάντα ἐρρωμένους. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ἧττον ἐκεῖνος εἴχετο τούτων ἃ συμφέρειν ἡγεῖτο τῷ δήμῳ. καὶ μετὰ ταῦτα ἀόκνως

καὶ λέγων καὶ πράττων ἃ προσῆκεν ἦν φανερὸς ἐφ' οἷς εὐθὺς ἐ-
ξητεῖτο ὡς ἅπαντες ἴσασιν. ἐπέστειλα μὲν οὖν ἂν ὥσπερ εἶπον ἐν
ἀρχῇ καὶ διὰ τὴν ἐκείνου χάριν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑμῖν νομίζων
ξυμφέρειν τὰς παρὰ τοῖς ἔξω γινομένας ἐπιτιμήσεις εἰδέναι,
πολλῷ προθυμότερον πρὸς τὸ πέμψαι τὴν ἐπιστολὴν ἔσχον. πα-
ραιτοῦμαι δὲ τοὺς ἰδίᾳ πρὸς ἐκεῖνον ἔχοντας δυσκόλως ὑπομεῖ-
ναι τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια ἀκοῦσαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἴστε ὦ ἄνδρες
ἀθηναῖοι ὅτι νῦν ἐκ τῶν περὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ γεγενημένων, φαύ-
λην δόξαν ἡ πόλις λαμβάνει. οὐδεὶς γὰρ τῶν ἑλλήνων ἀγνοεῖ, ὅτι ζῶν-
τα λυκοῦργον ἐτιμᾶθ' ὑμεῖς εἰς ὑπερβολήν. καὶ πολλῶν αἰτιῶν ἐ-
πενεχθεισῶν ὑπὸ τῶν φθονούντων αὐτῷ, οὐδεμίαν πώποθ' εὕρετ' ἀ-
ληθῆ. οὕτω δ' ἐπιστεύετε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν παρὰ πάντας ἡγεῖ-
σθε, ὥστε πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι λυκοῦργον ἐκρίνετε.
καὶ τοῦθ' ὑμῖν ἐξήρκει. οὐ γὰρ ἂν καὶ τοιοῦτον, μὴ δοκοῦν ὑμῖν. νῦν
τοίνυν ἅπαντες ἀκούοντες τοὺς υἱεῖς αὐτοῦ δεδέσθαι, τὸν μὲν τε-
θνεῶτα ἐλεοῦσι. τοῖς παισὶ δ' ὡς ἀνάξια πάσχουσι συνάχθονται. ὑ-
μῖν δ' ἐπιτιμῶσι πικρῶς ὡς οὐκ ἂν τολμήσαιμι γράφειν ἐγώ. ἃ
γὰρ ἄχθομαι τοῖς λέγουσι καὶ ἀντιλέγω καθ' ὅσον δύναμαι βοηθῶν
ὑμῖν, ταῦτα ἄχρι μὲν τοῦ δῆλον ὑμῖν ποιῆσαι ὅτι πολλοὶ μέμ-
φονται, συμφέρειν ὑμῖν νομίζων εἰδέναι, γέγραφα. ὅσα μέντοι
λοιδορίας χωρὶς ἐστὶν ὧν λέγουσί τινες, καὶ ἀκηκοέναι συμφέρειν ὑ-
μῖν ἡγοῦμαι, ταῦτα δηλώσω. οὐδεὶς γὰρ ὑπείληφεν ὡς ἄρα
ἠγνοήκατε καὶ διεψεύσθητε τῆς ἀληθείας περὶ αὐτοῦ λυκούργου.
τό, τε γὰρ τοῦ χρόνου πλῆθος, ὃν ἐξεταζόμενος οὐδὲν πώποτ' εὑρέθη πε-
ρὶ ὑμᾶς οὔτε φρονῶν οὔτε ποιῶν ἄδικον, καὶ τὸ μηδένα ἀνθρώπων εἰς μηδὲν τῶν
ἄλλων ἀναισθησίαν ὑμῶν καταγνῶναι, εἰκότως ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ

τῆς ἀ

φιλανθρωπίας σκέψιν. λείπεται τοίνυν, ὃ πάντες ἂν εἶναι φαύλων ἀνθρώπων ἔργον φήσαιεν τὸ, ὅσον ἂν χρῆσθε χρόνον, τοσοῦτον ἑκάστου φροντίζειν δοκεῖν. μετὰ δὲ ταῦτα μηδένα ἔχειν λόγον. εἰς τί γὰρ τῶν ἄλλων χρὴ προσδοκᾶν τῷ τετελευτηκότι τὴν παρ' ὑμῶν ἔσεσθαι χάριν, ὅταν εἰς τοὺς παῖδας καὶ τὴν εὐδοξίαν, τἀναντία ὁρᾷ τις γιγνόμενα ὧν μόνων ἴσως τελευτῶσι πᾶσιν ὅπως ἕξει καλῶς, μέλει. καὶ μὴν οὐδὲ χρημάτων ποιεῖν ἕνεκα ταῦτα δοκεῖν, τῶν καλῶν κἀγαθῶν ἐστιν. οὔτε γὰρ τῆς μεγαλοψυχίας οὔτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τῆς ὑμετέρας, ἀκόλουθον ἂν φανείη. εἰ γὰρ ὑμᾶς λύσασθαι παρ' ἑτέρων ἔδει, δόντας ἐκ τῶν προσιόντων τὰ χρήματα ταῦτα, πάντας ἂν ἡγοῦμαι προθύμους εἶναι, ὃ λόγῳ καὶ φθόνῳ γέγονεν, οὐκ ἔχω τί καταγνῶ, εἰ μὴ ὅλως πικρῶς καὶ παραχρῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικοὺς ὡρμήκατε. εἰ δὲ τοῦτ' ἐστὶν οὐκ ὀρθῶς, οὔτε συμφερόντως βουλεύεσθαι ἐγνώκατε. θαυμάζω δὲ εἰ μηδεὶς ὑμῶν ἐννοεῖ, ὅτι τῶν αἰσχρῶν ἐστι τὸν δῆμον τὸν ἀθηναίων συνέσει καὶ παιδείᾳ πάντων προέχειν δοκοῦντα, ὃς καὶ τοῖς ἀτυχήμασιν ἀεὶ κοινὴν ἔχει καταφυγὴν, ἀγνωμονέστερον φαίνεσθαι Φιλίππου, ὃς ἀνουθέτητος ὢν εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ, ὅμως ᾤετο δεῖν ἡνίκ' εὐτύχησε, μάλιστα τἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι. καὶ τοὺς παραταξαμένους πρὸς οὓς περὶ τῶν ὅλων διεκινδύνευσεν οὐκ ἐτόλμησε δηλῶσαι, τίνων καὶ τίνες εἰσὶν ἐξετάσας. καὶ γὰρ ὡς ἔοικεν ὁμοίως τῶν παρ' ὑμῖν ῥητόρων ἐνίοις, οὔτε δίκαια εἶναι πρὸς ἅπαντας τὰ αὐτὰ οὔτε καλὰ ἡγεῖτο. ἀλλὰ τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος, τὰ τοιαῦτ' ἐπέκρινεν. ὑμεῖς δ' ὄντες ἀθηναῖοι καὶ παιδείας μετέχοντες, ἣ καὶ τοὺς ἀμαθεῖς τοὺς ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ γίνεσθαι, πρῶτον μὲν ὃ

πάντων ἀγνωμονέστατόν ἐστι, περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνταί τινες τοὺς υἱεῖς δεδέχατε. εἶτα τὸ ταῦτα ποιεῖν ἴσον φατὲ, ὥσπερ ὑπὲρ σταθμῶν ἢ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι. ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ ἀνθρώπων προαιρέσεως καὶ πολιτείας βουλευόμενοι. ἐν οἷς ἐξεταζομένοις, εἰ μὲν χρηστὰ καὶ δημοτικὰ καὶ ἐπ' εὐνοίᾳ τὰ Λυκούργῳ πεπραγμένα φαίνεται, μηδενὸς κακοῦ, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοὺς παῖδας αὐτοῦ δίκαιόν ἐστι τυγχάνειν παρ' ὑμῶν. εἰ δὲ τἀναντία τούτων, ἐκεῖνον ὅτ' ἔζη, ἔδει δίκην διδόναι. τούτους δὲ μηδ' οὕτως ἐφ' οἷς ἐκείνῳ τις ἐγκαλεῖ, τυγχάνειν ὀργῆς. πᾶσι γὰρ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτή. ἐπεὶ εἰ οὕτως ἕξετε, ὥστε οἱ μὲν ἀχθεσθέντες τι τοῖς ὑπὲρ τοῦ δήμου πολιτευομένοις μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγήσονται, ἀλλὰ καὶ τοῖς παισὶ τὴν ἔχθραν διαφυλάξουσιν. ὁ δὲ δῆμος ᾧ συναγωνίζεται τῶν δημοτικῶν ἕκαστος μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι μνημονεύσει ταῖς χάρισι, μετὰ ταῦτα δὲ μηδὲν φροντιεῖ, οὐδὲν ἀθλιώτερον ἔσται τοῦ τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάξιν αἱρεῖσθαι. εἰ δὲ Μοιροκλῆς ἀποκρίνεται ταῦτα μὲν σοφώτερα ἢ καθ' ἑαυτὸν εἶναι, ἵνα δὲ μὴ ἀποδρῶσιν, αὐτὸς αὐτοὺς δῆσαι, ἐρωτήσατε αὐτὸν ἡνίκα Ταυρέας ἢ Πάταικος ἢ Ἀριστογείτων ἢ αὐτὸς, εἰς τὸ δεσμωτήριον παραδοθέντες οὐ μόνον οὐκ ἐδέδεντο, ἀλλὰ καὶ ἐδημηγόρουν, τί δήποτε οὐχ ἑώρα τὰ δίκαια ταῦτα. εἰ δὲ μὴ φήσει τότ' ἄρχειν, οὐ δὲ λέγειν, ἔκ τε τῶν νόμων αὐτῷ προσήκει. ὥστε πῶς ἴσον ἐστὶ, τοὺς μὲν ἄρχειν οἷς μὴ δὲ λέγειν ἔξεστι, τοὺς δὲ δεδέσθαι, ὧν πολλὰ χρήσιμος ἦν ὑμῖν ὁ πατήρ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω συλλογίσασθαι. εἰ μὴ τοῦτο δεῖξαι δημοσίᾳ βούλεσθε, ὅτι βδελυρία καὶ ἀναίδεια καὶ προαίρεσις πονηρίας ἐν τῇ πόλει ἰσχύει. καὶ διασωθῆναι πλείω προσδοκίαν ἔχει. κἄν τι συμβῇ χαλεπὸν τοῖς τοιούτοις, ἀπόλυσις γίνεται. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ καὶ βίῳ σώφρονι καὶ δημοτικῷ προελέσθαι ζῆν,

σφαλερόν· καὶ ἄν τι γίγνηται περὶ τὸ σῶμα, ἀφύλακτον ἔσται. ἐπεὶ τοίνυν τὸ μὲν μὴ δίκαιον εἶναι τὴν ἐναντίαν δόξαν ἔχειν ἧς περὶ ζῶντος εἴχετ' ἐκείνου, καὶ τὸ τῶν τετελευτηκότων ἢ τῶν παρόντων πλείω ποιεῖσθαι λόγον δίκαιον εἶναι, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ἐάσω· παρὰ πᾶσιν ὁμολογεῖσθαι ταῦτα ὑπείληφα. ὅσοις μέντοι παισὶ καὶ εὐεργεσίας ἀπεμνημονεύσατε τῶν ἄλλων, ἡδέως ἂν ἴδοιμι ὑμᾶς καὶ πολλῶν ἑτέρων ἀπογόνοις· οὐχ ὡς ἐπιτιμῶν δὲ ταῦτα παρήνεγκα, τοσούτου δέω τοῦτο ποιεῖν, ὥστε συμφέρειν μάλιστα τῇ πόλει τὰ τοιαῦτα κρίνω. προκαλεῖσθαι γὰρ πάντας ἐκ τούτων δημοτικοὺς εἶναι ὁρῶντας ὅτι κἂν ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ τῆς προσηκούσης αὐτῶν τιμῆς ὁ φθόνος αὐτοῖς ᾖ, τοῖς γε παισὶν ὑπάρξει τὰ προσήκοντα παρ' ὑμῶν κομίσασθαι. πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον, μᾶλλον δὲ καὶ αἰσχρόν, τῶν μὲν ἄλλων τισὶ καὶ παλαιῶν ὄντων τῶν χρόνων καθ' οὓς ἐγένοντο χρήσιμοι, καὶ δι' ὧν ἀκούετε τὰς εὐεργεσίας, οὐκ ἐξ ὧν ἑωράκατε ὑπειληφότας, ὅμως τὴν δικαίαν εὔνοιαν διασώζειν. Λυκούργου δ' οὕτως ὑπογύου καὶ τῆς πολιτείας καὶ τῆς τελευτῆς γεγονυίας, μηδ' ἃ καὶ τοῖς ἀγνῶσι καὶ ὑφ' ὧν ἠδικεῖσθε ἕτοιμοι τὸν ἄλλον ἦτε χρόνον εἰς ἔλεον καὶ φιλανθρωπίαν, μηδὲ ταῦθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ὁμοίους παρέχειν, καὶ ταῦτ' εἰς τοὺς παῖδας αὐτοῦ γιγνομένης τῆς τιμωρίας. οὓς κἂν ἐχθρὸς ὅστις μέτριος ᾖ καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεήσαι. θαυμάζω τοίνυν καὶ τοῦτ' εἴ τις ὑμῶν ἀγνοεῖ, ὡς οὐδὲ τοῦτο συμφέρει τῇ πολιτείᾳ φανερὸν γιγνόμενον. ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις τινὰ κτησαμένοις φιλίαν καὶ κατορθοῦσιν, ἐν πᾶσι πλεονεκτεῖν ὑπάρχει· κἂν ἀτυχήσωσί τι, ῥᾳδίας εὑρεῖν τὰς λύσεις. τοῖς δ' εἰς τὸν δῆμον ἀνηρτηκόσιν ἑαυτούς, οὐ μόνον τἀγαθὰ ἔλαττον ἔχειν ὑπάρξει, ἀλλὰ καὶ τὰς συμφορὰς βεβαίας τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων μένειν. ἀλλὰ μὴν ὅτι τοῦθ' οὕτως γίγνεται, ῥᾴδιον δεῖξαι· τίς γὰρ

οὐκ οἶδεν ὑμῶν Λάχητι τῷ Μελανώπου, ἁλῶναι μὲν ὁμοίως ἐν
δικαστηρίῳ συμβὰν, ὡς καὶ νῦν τοῖς Λυκούργου παισίν. ἀφεθῆναι
δὲ πᾶν τὸ ὄφλημα ἐπιστείλαντος Ἀλεξάνδρου. καὶ πάλιν Μνησι
βούλῳ τῷ Ἀχαρνεῖ ἁλῶναι μὲν ὁμοίως καταγνόντος αὐτοῦ τοῦ δι
καστηρίου, ὥσπερ καὶ τῶν Λυκούργου παίδων, ἀφεῖσθαι δὲ κα
λῶς ποιοῦντι. ἄξιος γὰρ ἀνὴρ καὶ οὐδεὶς ἂν ἐπὶ τούτοις τοὺς νό
μους ἔφη καταλύεσθαι τῶν μὴ βοώντων. εἰκότως. οὐ γὰρ κατελύ
οντο. ἐπειδὴ ἅπαντες οἱ νόμοι τῶν δικαίων ἕνεκα καὶ σωτηρίας τῶν
χρηστῶν ἀνθρώπων τίθενται. καὶ μήτε ἀιδίους τοῖς ἀτυχήσασι κα
θιστάναι τὰς συμφορὰς συμφέρει, μήτ' ἀχαρίστους ὄντας φαίνε
σθαι. ἀλλὰ μὴν εἰ ταῦθ' οὕτως ὥσπερ ἂν φήσαιμεν ἔχειν συμφέ
ρει, οὐ μόνον τοὺς νόμους οὐ κατελύετε, ἡνίκα ἐκείνους ἠφίετε,
ἀλλὰ καὶ τοὺς βίους ἐσώζετε τῶν τοὺς νόμους θεμένων ἀνθρώπων,
Λάχητα μὲν πρὸς χάριν δεηθέντος Ἀλεξάνδρου ἀφιέντες. Μνησίβου
λον δὲ τῇ τοῦ βίου σωφροσύνῃ σώσαντες. μὴ τοίνυν τὸ κτήσασθαι
τὴν ἔξωθεν φιλίαν λυσιτελέστερον δείκνυτε, ἢ τὸ τῷ δήμῳ πα
ραστατεῖσθαι ἑαυτόν. μηδὲ τῶν ἀγνώτων εἶναι κρεῖττον ἢ τοῖς
πολλοῖς ὑμῖν τὰ συμφέροντα πολιτευόμενον γιγνώσκεσθαι. τὸ
μὲν γὰρ πᾶσιν ἀρέσκειν τὸν συμβάλλοντα καὶ τὰ κοινὰ πράττον
τα, ἀδύνατον. ἐὰν δὲ ἐπ' εὐνοίᾳ ταῦτα τῷ δήμῳ τις φρονῇ, δίκαι
ός ἐστι σώζεσθαι. εἰ δὲ μὴ καὶ θεραπεύειν ἑτέρους μᾶλλον ἢ τὸν δῆ
μον ἅπαντας διδάξετε. καὶ φεύγειν τὸ τῶν ὑμῖν συμφερόντων
ποιοῦντά τι γνωσθῆναι. ὅλως δὲ κοινόν ἐστιν ὄνειδος ἄνδρες Ἀθηναῖοι
καὶ ὅλης τῆς πόλεως συμφορὰ, τὸν φθόνον δοκεῖν μεῖζον ἰσχύειν πα
ρ' ὑμῖν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας. καὶ ταῦτα, τοῦ μὲν, νοσή
ματος ὄντος. τῶν δὲ, τοῖς θεοῖς ἀποδεδειγμένων. καὶ μὴν οὐδὲ τὸν

πυθέα

πυθέα παραλείψω τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικόν· μετὰ ταῦτα δ᾽ ἕτοιμον εἰς τὸ καθ᾽ ὑμῶν πάντα. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τοῦτον ὅτε μὲν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχων εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρῆλθ ὡς δοῦλον ἐλαυνόμενον καὶ γραφὴν ξενίας φεύγοντα καὶ μικροῦ πραθέντα ὑπὸ τούτων, οἷς νῦν ὑπηρετῶν, τοὺς κατ᾽ ἐμοῦ λόγους ἔγραφεν. ἐπειδὴ δ᾽ ἃ κατηγόρει τότε τῶν ἄλλων, νῦν αὐτὸς πράττει, εὐποροῦντα μὲν οὕτως, ὥστε δύ᾽ ἔχειν ἑταίρας, αἳ μέχρι φθόης καλῶς ποιοῦσαι προπεπόμφασιν αὐτόν· πέντε τάλαντα δ᾽ ὀφλόντα ῥᾴδιον ἐκτίσαι, ἢ πέντε δραχμὰς ἀνέξεσθαι πρότερον, πρὸς δὲ τούτοις παρ᾽ ὑμῶν τοῦ δήμου, οὐ μόνον τῆς πολιτείας μετειληφότα ὃ κοινὸν ὄνειδός ἐστιν ἅπασιν, ἀλλὰ καὶ θύοντα ὑπὲρ ὑμῶν τὰς πατρίους θυσίας ἐν δελφοῖς. ὅταν οὖν τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα πᾶσιν ἰδεῖν ᾖ παραδείγματα, ἀφ᾽ ὧν ἀλυσιτελὲς προελέσθαι τὰ τοῦ δήμου πᾶσί τις ἂν εἶναι, φοβοῦμαι μή ποτ᾽ ἔρημοι τῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρούντων γένησθε. ἄλλως τε καὶ ὅταν τῶν δημοτικῶν τοῖς μὲν, ἡ καθήκουσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρῆται, οἷον ναυσικλέα καὶ χάρητα καὶ διότιμον καὶ μενεσθέα καὶ εὔδοξον. ἔτι εὔδημον καὶ ἐφιάλτην καὶ λυκοῦργον. τοὺς δ᾽ ὑμεῖς προῆσθε, ὥσπερ χαρίδημον καὶ φιλοκλέα καὶ ἐμέ, ὧν ἑτέρους εὐνουστέρους οὐδ᾽ αὐτοὶ νομίζετε. εἰ δ᾽ ὁμοίους τινάς, οὐ φθονῶ. βουλοίμην δ᾽ ἂν εἴπερ ὑμεῖς δικαίως αὐτοῖς προσοίσεσθε καὶ μὴ ταὐτὰ ἅπερ ὑμεῖς πείσονται, ὡς πλείστους αὐτοὺς γενέσθαι. ἀλλ᾽ ὅταν γε τοιαῦτα οἷα τὰ νῦν παραδείγματα ἐκφέρητε, τίς ἐστιν ὅστις εἰς ταύτην τὴν τάξιν ἑαυτὸν γνησίως ὑμῖν ἐθελήσει δοῦναι. ἀλλὰ μὴν τῶν γε προσποιησομένων οὐκ ἀπορήσετε. οὐδὲ γὰρ πρότερον. μὴ γένοιτο δ᾽ ἰδεῖν ἐξελεγχθέντας αὐτοὺς ὁμοίως ἐκείνοις, οἳ φανερῶς ἃ τότε ἠρνοῦ

τὸ νῦν πολιτευόμενοι οὐδένα ὑμῶν οὔτε δεδοίκασιν οὔτε αἰσχύνονται
ἀρχὴ λογιζομένους ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, μήτε τῶν ἄλλων ὀλιγωρεῖν,
μήτε τοῖς προάγουσιν εἰς ἐπιείκειαν καὶ πρᾳότητα τὴν πόλιν πείθε-
σθαι. πολὺ γὰρ μᾶλλον εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας τὰ παρόντα πρά-
γματα δεῖται, ἢ ταραχῆς καὶ δυσμενείας. ὧν ὑπερβολῇ χρώμενοι
τινες ἐργολαβοῦσι καθ᾽ ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων. ὧν δια-
ψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός. εἰ δέ τις ὑμῶν διασύρει ταῦτα, πολλῆς ἐστὶν
εὐηθείας μεστός. εἰ γὰρ ἃ μηδεὶς ἂν ἤλπισεν ὁρῶν γιγνόμενα ἃ καὶ πρότε-
ρον γέγονε τοῦ δήμου πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπ᾽ ἀνθρώπων
ἐγκληθέντων, διαβληθέντες νῦν μὴ ἂν οἴεται γενέσθαι, πῶς οὐ τετύφω-
ται. ταῦτα γὰρ εἰ μὲν παρῆν, λέγων ἂν ὑμᾶς ἐδίδασκον. ἐπειδὴ δ᾽ ἐν
τοῖς τοιούτοις εἰμί, ἐν οἷς εἴ τις ἐμοῦ κατέψευσται ἐφ᾽ οἷς ἀπόλω-
λα γένοιτο, γράψας ἐπέσταλκα. πρῶτον μὲν καὶ πλεῖστον λόγον ποιού-
μενος τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ συμφέροντος ὑμῖν. δεύτερον, δι᾽ ὅτι
τὴν αὐτὴν εὔνοιαν ἣν πρὸς ζῶντα Λυκοῦργον εἶχον, δίκαιον εἶναι
νομίζω καὶ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ φαίνεσθαι ἔχων. εἰ δέ τῳ παρέ-
στηκεν ὡς πολύ μοι περίεστι τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων, οὐκ ἂν ὀκνήσαι-
μι πρὸς τοῦτον εἰπεῖν, ὅτι τῶν συμφερόντων ὑμῖν καὶ τοῦ μηδέ-
να τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν, ὁμοίως ὥσπερ τῆς ἐμαυτοῦ σωτη-
ρίας φροντίζω. οὔκουν ἐκ τοῦ περιόντος ταῦτα ποιῶ. ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς
αὐτῆς σπουδῆς καὶ προαιρέσεως καὶ ταὐτὰ κἀκεῖνα μιᾷ γνώμῃ πρα-
γματεύομαι. περίεστι δέ μοι ταῦτα, οἷα τοῖς κακόν τι νοοῦσιν ὑμῖν
περιγένοιτο. καὶ περὶ μὲν τούτων ἱκανά. ἡδέως δ᾽ ἂν ὑμῖν τὴν ἐ-
π᾽ εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ μέμψιν ποιησαίμην νῦν μὲν ἐν κεφαλαίῳ. μι-
κρῷ δ᾽ ὕστερον δι᾽ ἐπιστολῆς μακρᾶς. ἣν ἐάνπερ ἐγὼ ζῶ προσδοκᾶ-
τε ἂν μὴ τὰ δίκαια γένηταί μοι παρ᾽ ὑμῶν πρότερον. οἵτινες ὦ τί ἂν

εἰπὼν

ἐπ' ὧν μηδ' ἂν μαρτυρεῖν δικαιοίην, μήτε ψευσαίμην λίαν ὀλίγωροι, ὥσπερ οὓς ἄγετε οὐθ' ὑμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε, ἐφ' οἷς Ἀριστογείτονα ἀφείκατε, ἐπὶ τούτοις Δημοσθένην ἐκβεβληκότες. καὶ τοῖς τολμῶσι μηδὲν ὑμῶν φροντίζειν, μὴ λαβοῦσι παρ' ὑμῶν ἔξεστιν ἔχειν ταῦτ'· οὐ δὲ δόντες ἐμοὶ ἵν' οἷός τε ὦ τά τε ὀφειλόμενα εἰσπράξας καὶ τοὺς φίλους ἐρανίσας τὰ πρὸς ὑμᾶς διοικήσω. καὶ μὴ γῆρας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων, κοινὸν ὄνειδος τῶν ἀδικησάντων ἐπὶ ξένης περιιὼν ὁρῶμαι. βουλόμενος δέ μου ἐν μὲν ὑμετέρας χάριτος καὶ μεγαλοψυχίας τάξει τὴν οἴκαδέ μοι ἄφιξιν γενέσθαι, ἐμαυτῷ ἢ λύσιν τῆς γεγονυίας οὐ δικαίως βλασφημίας μὴ περιίστασθαι, καὶ μόνον αἰτοῦμαι τὴν ἄδειαν ὅσονπερ χρόνον τὴν ἔκτισιν δεδώκατε. ταῦτα μὲν οὖν συγχωρεῖτε. ἐρωτᾶτε ἢ ὡς ἀπαγγέλλεται πρὸς ἐμέ, τίς οὖν αὐτὸν κωλύει παρεῖναι καὶ ταῦτα πράττειν, τὸ ἐπίστασθε αἰσχύνεσθε ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. καὶ τὸ ἀναξίως τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπολιτευμένων πράττειν, καὶ γὰρ τὰ ὄντα ἀπολωλεκέναι διὰ τούτους, ἵνα μὴ διπλᾶ καταθῶνται, ἃ οὐκ ἠδύναντο ἁπλᾶ. ἐπείσθην ὑπογράψασθαι τὴν ἀρχὴν τὰς καταβολάς, παρ' ὧν μετὰ μὲν τῆς ὑμετέρας εὐνοίας ἀφικόμενος, μέρος εἰκὸς μὴ πάντα ἴσως ἀνακομισαίμην, ὥστε μηδὲν ἀσχημονεῖν τὸ λοιπὸν τοῦ βίου. ἂν δ' ὡς οἱ ταῦτα λέγοντες ἀξιοῦσί με ἔλθω, ἅμα ἀδοξίᾳ καὶ ἀπορίᾳ καὶ φόβῳ συνέξομαι. ὧν οὐδὲν ὑμεῖς συλλογίζεσθε. ἀλλὰ ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες ἂν οὕτω τύχῃ δι' ὑμᾶς, περιόψεσθε ἀπολούμενον. οὐ δ' ἂν δεηθείην ἄλλων ἢ ὑμῶν. καὶ τότε φήσετε δεινὰ πεπονθέναι με ἀκριβῶς οἶδα, ὅτε οὔτ' ἐμοὶ πλέον οὐδὲν, οὔθ' ὑμῖν ἔσται. οὐ γὰρ χρήματά γ' εἶναί μοι προσδοκᾶτε, ἔξω τῶν φανερῶν ὧν ἀφίσταμαι. καὶ τὰ λοιπὰ βούλομαι συναγα-

γεῖν, ἐάν μοι μὴ φιλονείκως ἀλλ' ἀνθρωπίνως δῶτε τὸ πρὸς
τούτοις ἀσφαλῶς εἶναι. καὶ μὴν οὐδὲ παρ' Ἁρπάλου με λαβόντα
δείξετε. οὔτε γὰρ ἠλέγχθην, οὔτ' ἔλαβον. εἰ δὲ τὸ φανὲς ἀξίωμα
τῆς βουλῆς ἢ τὸν ἄρειον πάγον προσβλέπετε, τῆς ἀριστογείτονος
κρίσεως ἀναμνησθέντες, ἐγκαλύψασθε. οὐ γὰρ ἔχω τούτου πρᾳό-
τερον πρόσταγμα τοῖς τοιαῦτ' ἐξημαρτηκόσιν εἰς ἐμέ. οὐ γὰρ δήπου
τοῖς αὐτοῖς γε λόγοις ὑπὸ τῆς αὐτῆς βουλῆς ἀποφανθέντα ἐκεῖνον
μὲν ἀφεῖσθαι δίκαιον εἶναι φήσετε. ἐμὲ δὲ ἀπολωλέναι. οὐ-
χ οὕτως ὑμεῖς ἀλογίστως ἔχετε. οὔτε γὰρ ἄξιος οὔτ' ἐπιτήδειος
οὔτε χείρων, ἀτυχὴς μέντοι δι' ὑμᾶς ὁμολογῶ. πῶς γὰρ οὐκ ἀτυ-
χὴς ὢ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ᾧ πρὸς ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐ-
ξετάζειν συμβαίνει. καὶ ταῦτ' ἀπολωλότι πρὸς σωτηρίας τετυχη-
κότα. καὶ μή με ὑπολαμβάνετε ὀργίζεσθαι τοῖς λόγοις τούτοις.
οὐ γὰρ ἂν πάθοιμι τοῦτο πρὸς ὑμᾶς ἐγώ. ἀλλ' ἔχει τινὰ τοῖς ἀ-
δικουμένοις ῥᾳστώνην τὸ λέγειν ἃ πάσχουσιν, ὥσπερ τοῖς ἀλ-
γοῦσι τὸ στένειν. ἐπεὶ τῇ γε εὐνοίᾳ οὕτως ἔχω πρὸς ὑμᾶς, ὡς ὑμᾶς
ἂν εὐξαίμην πρὸς ἐμέ. καὶ τοῦτ' ἐν πᾶσι πεποίηκα καὶ ποιήσω φα-
νερόν. ἔγνωκα γὰρ ἐξ ἀρχῆς παντὶ τῷ πολιτευομένῳ προσήκειν
ἄνπερ ᾖ δίκαιος πολίτης, ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς τοὺς γονέας,
οὕτως πρὸς ἅπαντας τοὺς πολίτας ἔχειν. εὔχεσθαι
μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυγχάνειν. φέρειν δὲ
τοὺς ὄντας εὐμενῶς. ἡ γὰρ ἐν τοῖς τοιού-
τοις ἧττα καλὴ καὶ προσή-
κουσα νίκη παρὰ τοῖς εὖ
φρονοῦσι κρίνεται.

Εὐτυχεῖτε

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΘΗΡΑΜΕΝΟΥΣ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑΣ.

Ημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. ἀκούω περὶ ἐμοῦ Θηραμένην ἄλλους τέ λόγους βλασφήμους εἰρηκέναι καὶ δυστυχίαν προφέρειν. τὸ μὲν οὖν τοῦτον ἀγνοεῖν ὅτι λοιδορίας ἣ μηδὲ μίαν κακίαν καθ᾽ ὅτου λέγεται δείκνυσιν, οὐδέν ἐστ᾽ ὄφελος παρ᾽ εὖ φρονοῦσιν ἀνθρώποις, οὐχὶ θαυμάζω. τὸν γὰρ θρασὺν μὲν τῷ βίῳ μὴ πολίτην δὲ τὴν φύσιν ἐν ἐργαστηρίῳ δὲ τεθραμμένον ἐκ παιδὸς, αἰσθάνεσθαί τι τῶν τοιούτων, εὐλογώτερον ἦν ἢ μὴ συνιέναι. τούτῳ μὲν οὖν ἐὰν ἀφίκωμαί ποτε καὶ σωθῶ, πειράσομαι διαλεχθῆναι περὶ ὧν εἰς ἐμὲ καὶ περὶ ὧν εἰς ὑμᾶς παροινεῖ. καὶ νομίζω καίπερ οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι, μετριώτερον αὐτὸν ποιήσειν. ὑμῖν δὲ τοῦ κοινῆ συμφέροντος ἕνεκα, βούλομαι δι᾽ ἐπιστολῆς οὓς περὶ τούτων ἔχω λόγους δηλῶσαι. οἷς πάνυ τὸν νοῦν προσέχοντες ἀκούσατε. οἴομαι γὰρ αὐτοὺς οὐκ ἀκοῆς μόνον ἀλλὰ καὶ μνήμης ἀξίους εἶναι. ἐγὼ τὴν πόλιν τὴν ὑμετέραν εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων ὑπολαμβάνω καὶ θεοφιλεστάτην. καὶ ταῦτα οἶδα καὶ τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον καὶ τὴν Διώνην καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον ἀεὶ λέγοντας ἐν ταῖς μαντείαις καὶ προσεπισφραγιζομένους τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι τῇ παρ᾽ ὑμῖν. ὅσα τοίνυν περὶ τῶν ἐπιόντων δηλοῦσιν οἱ θεοί, δῆλον ὡς προλέγουσι. τὰς δ᾽ ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων προσηγορίας ἐπὶ ταῖς γινομέναις πράξεσι τίθενται. ἃ τοίνυν ἐγὼ πεπολίτευμαι παρ᾽ ὑμῖν, τῶν ἤδη γεγενημένων ἐστίν, ἀφ᾽ ὧν εὐτυχεῖς ὑμᾶς προσηγορεύκασιν οἱ θεοί. πῶς οὖν δίκαιον τοὺς μὲν πεισθέντας εὐτυχεῖς ὀνομάζεσθαι, τὸν δὲ πείσαντα, τῆς ἐναντίας προσηγορίας τυγχάνειν. πλὴν εἰ τοῦτό τις εἴπη τὴν μὲν

κοινὴν εὐτυχίαν ἧς ἐγὼ σύμβουλος, θεοὺς τοὺς λέγοντας εἶναι, οἷς οὐ θέμις ψεύδεσθαι. τὴν δ' οὖν βλασφημίαν, ἣν κατ' ἐμοῦ κέχρηται Θηραμένης θρασὺν καὶ ἀναιδῆ καὶ οὐδὲ νοῦν ἔχοντ' ἄνθρωπον εἰρηκέναι. οὐ τοίνυν μόνον ταῖς παρὰ τῶν θεῶν μαντείαις ἀγαθὴν οὖσαν εὑρήσετε, ἣ κέχρησθε τύχῃ, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων θεωροῦντες ἂν ἐξετάζητε ὀρθῶς. ὑμεῖς γὰρ εἰ μὲν ὡς ἄνθρωποι τὰ πράγματα βούλεσθε θεωρεῖν, εὐτυχεστάτην εὑρήσετε ἀφ' ὧν ἐγὼ συνεβούλευσα τὴν πόλιν γεγονυῖαν. εἰ δ' ἃ τοῖς θεοῖς ἐξαίρετ' ὑπάρχει μόνοις τούτων ἀξιώσετε τυγχάνειν, ἀδυνάτων ἐφίεσθε. τί οὖν ἐστὶ θεοῖς ἐξαίρετον, ἀνθρώποις δ' οὐ δυνατόν; ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν ἐγκρατεῖς ὄντας κυρίους εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι τοῖς ἄλλοις. φλαῦρον δὲ μηδὲν μηδέποτε παντὶ τῷ αἰῶνι μήτε παθεῖν μήτε μελλῆσαι. καὶ μὴν ὑποκειμένων τούτων ὥσπερ προσήκει, σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερα αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἐστὶν ἀγνώμων, ὅστις ἂν ἢ τὰ Λακεδαιμονίοις συμβεβηκότα οἷς οὐκ ἐγὼ συνεβούλευον, ἢ τὰ Πέρσαις πρὸς οὓς οὐδ' ἀφικόμην πώποτε, αἱρετώτερα φήσειεν εἶναι τῶν ὑμῖν παρόντων. καὶ ἐῶ Καππαδόκας καὶ Σύρους καὶ τοὺς τὴν ἰνδικὴν χώραν κατοικοῦντας ἀνθρώπους ἐπ' ἐσχάτων γῆς. οἷς ἅπασι συμβέβηκε πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθέναι καὶ χαλεπά. ἀλλὰ νὴ Δία τούτων μὲν ἀμείνους ὑμᾶς πράττειν ἅπαντες ὁμολογήσουσι. Θετταλῶν δὲ καὶ Ἀρκάδων καὶ Ἀργείων χεῖρον ἤ τινων ἄλλων. οἷς ἐν συμμαχίᾳ συνέβη γενέσθαι Φιλίππῳ. ἀλλὰ τούτων καὶ πολὺ βέλτιον ἀπηλλάχητε. οὐ μόνον τῷ μὴ δεδουλωκέναι, καίτοι τί τηλικοῦθ' ἕτερον, ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς μὲν πάντας αἰτίους εἶναι δοκεῖν τῶν τοῖς Ἕλλησι κακῶν συμβεβηκότων διὰ Φίλιππον καὶ τῆς

δουλείας

δουλείας, ἐξ ὧν εἰκότως μισοῦνται. ὑμᾶς δ' ὁρᾶσθαι ὑπὲρ τῶν ἑλλήνων καὶ σώμασι καὶ χρήμασι καὶ πόλει καὶ χώρᾳ καὶ πᾶσιν ἀγωνιζομένους. ἀνθ' ὧν εὔκλειαν εἰκὸς ὑπάρχειν καὶ χάριν ἀθάνατον παρὰ τῶν τὰ δίκαια βουλομένων εἶναι. οὐκοῦν ἀφ' ὧν ἐγὼ συνεβούλευσα, τῶν μὲν ἀντισάντων ἄριστα πράττειν τῇ πόλει συμβέβηκε. τῆς συνήθους μὲν ἐνδοξοτέραν εἶναι πεπεῖσθαι. τοιγαροῦν ἐπὶ τούτοις οἱ θεοὶ τὰς μὲν μαντείας τὰς ἀγαθὰς ὑμῖν διδόασι. τὴν δὲ ἄδικον βλασφημίαν, εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπουσι· ἐν οἷς ἂν δῆλός τις, εἰ προέλοιτο ἐξετάσαι τὰ ἐπιτηδεύματα ἐν οἷς ζῇ. ἃ γὰρ ἂν καταράσαιτό τις αὑτῷ, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ. ἐχθρὸς μέν ἐστι τοῖς γονεῦσι. φίλος δὲ παυσανίᾳ τῷ πόρνῳ καὶ θρασύνεται μὲν ὡς ἀνήρ. πάσχει δ' ὡς γυνή. καὶ τοῦ μὲν πατρὸς ἐστὶ κρείττων. τῶν δ' αἰσχρῶν ἥττων. οἷς δ' ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται αἰσχρορρημοσύνῃ καὶ τῷ διηγεῖσθαι ταῦτ' ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες. ὁ δ' ὡς ἀφελὴς καὶ παρρησίας μεστὸς οὕτω ποιεῖ. καὶ ταῦτα οὐκ ἂν ἔγραψα, εἰ μὴ κινῆσαι τὴν ἐν ὑμῖν μνήμην τῶν προσόντων αὐτῷ κακῶν ἐβουλόμην. ἃ γὰρ ἂν εἰπεῖν ἄρτι σοι ὀκνήσαι, καὶ γράψαι φυλάξαιτ' ἄν. οἶμαι δὲ κἂν ἀκούσαντα δυσχερᾶναι ταῦτα. ἀπὸ τούτων μνησθεὶς οἶδεν ἕκαστος ὑμῶν πολλὰ καὶ δεινὰ καὶ αἰσχρὰ τούτῳ προσόντα. ὥστε μοι καὶ μηδὲν ἀναιδὲς εἰρῆσθαι, καὶ τούτων ὑπόμνημα τῶν ἑαυτοῦ κακῶν ὀφθέντα παρεῖναι. εὐτυχεῖτε

Πρὸς ἡρακλεόδωρον.

Ημοσθένης Ἡρακλεοδώρῳ εὖ πράττειν. οὐδ' ὅπως χρὴ πιστεύειν οἷς ἀπήγγελλέ μοι Μενεκράτης, οὐδ' ὅπως ἀπιστεῖν ἔχω. ἔφη γὰρ Ἐπίτιμον ἐνδεδεῖχθαι μὲν καὶ ἀπῆχθαι ὑπ' Ἀράχου. σὲ δὲ ἀγωνίζεσθαι καὶ ἁπάντων αὐτῷ χαλεπώτατον εἶναι. δέομαι

δήσου πρὸς Διὸς Ξενίου καὶ πάντων τῶν θεῶν, μή με καταστήσῃς ἀηδεῖ καὶ δεινῷ μηδενὶ περιπετῆ. εὖ γὰρ ἴσθι χαρεὶς τοῦ μεγάλου μοι τῆς ἐπιτίμου σωτηρίας, ἣν νομίζω μεγάλην ἂν συμφορὰν, εἴ τι πάθοιμι καὶ τούτου σὺ συναίτιος εἴης, αἰσχύνομαι τοὺς συνειδότας μοι τοὺς λόγους οὓς ἐγὼ περὶ σοῦ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους ἔλεγον, πεπειθὼς ἐμαυτὸν ἀληθῆ λέγειν, οὐκ ἐκ τοῦ πεπλησιακέναι σοι πεῖραν ἔχων. ἀλλ' ὁρῶν ὅτι δόξης ἐπιτυγχάνων καὶ παιδείαν ἀπεδέχου καὶ ταῦτα τῆς ἀπὸ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς ἥπερ ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τῶν μὲν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἔξω. τοῦ βελτίστου δὲ καὶ τοῦ δικαιοτάτου πάντων ἕνεκα ἐξητασμένη. ἧς μὰ τοὺς θεοὺς τῷ μετασχόντι μὴ οὐχὶ ἀψευδεῖν καὶ πρὸς ἅπαντας ἀγαθῷ εἶναι οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι. γένοιτο δ' ἂν μοι κἀκεῖνο τῶν χαλεπωτάτων. εἰ γὰρ ὡρμηκὼς ἐμαυτὸν εὐνοϊκῶς ἔχειν σοι, τὴν ἐναντίαν γνώμην μεταλαβεῖν ἀναγκασθείην, ἃ δὴ ὑπολαμβάνω παρεωρᾶσθαι καὶ πεφενακίσθαι, κἂν μὴ φῶ, νόμιζε οὕτως ἔχειν. εἰ δὲ ἡμῶν καταπεφρόνηκας ὅτι τῶν πρώτων οὐκ ἐσμὲν πω, λόγισαι ὅτι καὶ σὺ τότ' ἦσθα νέος, καὶ τὴν ἡλικίαν εἶχες ἣν ἡμεῖς νῦν. ἐκ δὲ τοῦ συμβουλεύειν καὶ πράττειν γεγόνησαι τηλικοῦτος. καὶ ἡμῖν τοῦτο συμβαίη. τὸ μὲν γὰρ εὖ βούλεσθαι πάρεστι. τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης, καὶ τοὖργον γένοιτ' ἄν. καλὸς οὖν ἔρανος, χάρις δικαία. ἣν καὶ σὺ κτῆσαι πρὸς ἐμέ. καὶ μηδενὸς τῶν εὖ φρονούντων χεῖρον ἄγου. μὴ δὲ ἡττῶ. ἀλλ' ἐκείνους μὲν ἄγε, ἐπὶ τὰ σοὶ δοκοῦντα. καὶ πράττε οὕτως ὅπως μηδενὸς τῶν ὁμολογηθέντων στερηθῶμεν. ἀλλ' ἐπιτίμῳ γίνηται σωτηρία τις καὶ ἀπαλλαγὴ τῶν κινδύνων. παρέσομαι δὲ εἰς τὸν χρόνον κἀγὼ καθ' ὃν σὺ φῂς καιρὸν εἶναι. γράψας δέ μοι πέμψον ἢ καὶ ὡς φίλῳ ἐπίστελλε.

εὐτύχει

Ημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. ἦλθεν ἐπιστολὴ
παρ᾽ ἀντιφίλου πρὸς τοὺς τῶν συμμάχων συνέδρους,
τοῖς μὲν βουλομένοις ἀγαθὰ προσδοκᾶν ἱκανῶς γεγραμμένη. τοῖς δ᾽ ὑ-
πηρετοῦσιν ἀντιπάτρῳ πολλοὺς καὶ δυσχερεῖς ἀπολείπουσα
λόγους. οἱ παραλαβόντες τὰ παρ᾽ ἀντιπάτρου γράμματα πρὸς
δείναρχον εἰς κόρινθον ἐλθόντα, ἅπασαν τὰς ἐν πελοποννήσῳ πό-
λεις τοιούτων λόγων ἔπλησαν, οἵων εἰς κεφαλὴν αὐτῶν προστρέ-
ψειαν οἱ θεοί. ἀφικομένου δὲ τοῦ νῦν ἥκοντος μετὰ τοῦ παρ᾽ ἐμοῦ φέ-
ροντος γράμματα παρὰ Πολεμαίστου πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἐπί-
νικον ἄνδρα ὑμῖν εὔνουν τε ἐμοὶ φίλον, κἀκείνου πρὸς ἐμὲ ἀγα-
γόντος ἀκούσαντί μοι ἃ ἔλεγεν, ἐδόκει πρὸς ὑμᾶς αὐτὸν ἀ-
ποστεῖλαι. ὅπως πάντα σαφῶς ἀκούσαντες τὰ ἐν
τῷ στρατοπέδῳ γεγονότα, τοῦ περὶ τὴν μά-
χην παραγγελμένου τότε, εἰς τὸ
παρὸν θαρρῆτε, καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν θεῶν θελόντων ἃ βούλε-
σθε ἕξειν ὑπολαμ-
βάνητε.

ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ.

Τέλος τῶν δημοσθένους ἐπιστολῶν

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

ΠΛΑΤΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΩι ΕΥΠΡΑΤΤΕΙΝ.

ιατρίψας ἐγὼ παρ' ὑμῖν χρόνον τοσοῦτον, καὶ διοικῶν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν πεπιστευμένος, πάντων μάλιστα τὰς ὠφελείας ὑμῶν λαμβανόντων, τὰς διαβολὰς δυσχερεῖς οὔσας ὑπέμενον. ᾔδειν γὰρ ὅτι τῶν ὠμοτέρων οὐδὲν ἐμοῦ συνελθόντος, ὑμῖν δόξει πεπρᾶχθαι. πάντες γὰρ οἱ συμπολιτευόμενοι μεθ' ὑμῶν, ὑπάρχουσί μοι μάρτυρες. ὧν ἐγὼ πολλοῖς συνηγωνισάμην, ἀπολύσας αὐτοὺς οὐ σμικρᾶς ζημίας. αὐτοκράτωρ δὲ πολλάκις τὴν ὑμετέραν πόλιν διαφυλάξας, ἀπεπέμφθην ἀτιμότερον, ἢ πτωχὸν ὑμῶν ἀποστελλόντων προσήκει· καὶ κελευόντων ἐκπλεῦσαι, τοσοῦτον παρ' ὑμῖν διατρίψαντα χρόνον. ἐγὼ μὲν οὖν περὶ ἐμαυτοῦ βουλεύσομαι τὸ λοιπόν, τρόπον ἀπανθρωπότερον. σὺ δὲ τοιοῦτος ὢν τύραννος, οἰκήσεις μόνος. τὸ δὲ χρυσίον τὸ λαμπρὸν ὅπερ ἔδωκας εἰς ἀποστολήν, ἄγει σοι Βακχεῖος ὁ τὴν ἐπιστολὴν φέρων. οὔτε γὰρ ἐφόδιον ἐκεῖνό γ' ἦν ἱκανόν, οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον συμφέρον. ἀδοξίαν δὲ πλείστην μὲν τῷ διδόντι παρασκευάζον. οὐ πολλῷ δὲ ἐλάττω καὶ μοὶ τῷ λαμβάνοντι. διόπερ οὐ λαμβάνω. σοὶ δ' οὐδὲν διαφέρει δηλονότι καὶ λαβεῖν καὶ δοῦναι τοσοῦτον. ὥστε κομισάμενος, ἄλλον τινὰ τῶν ἑταίρων θε

ῥᾳ πάντως ὥσπερ ἐμέ. κἀγὼ γὰρ ἱκανῶς ὑπὸ σοῦ τεθεράπευ-
μαι. καί μοι τὸ τοῦ εὐριπίδου, κατὰ καιρὸν ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σοι
πραγμάτων ἄλλων ποτὲ ξυμπεσόντων, εὔξῃ τοιοῦτον ἄνδρα
σοι παρεστάναι. ὑπομνῆσαι δέ σε βούλομαι. διότι καὶ τῶν ἄλ
λων τραγῳδοποιῶν οἱ πλεῖστοι ὅταν ὑπό τινος ἀποθνήσκοντα
τύραννον εἰσάγωσιν, ἀναβοῶντα ποιοῦσι. φίλων ἔρημος ὢ τά
λας ἀπόλλυμαι. χρηστοῦ δὲ σπάνει ἀπολλύμενον, οὐδεὶς πε
ποίηκε. κἀκεῖνο δὲ τὸ ποίημα τοῖς νοῦν ἔχουσιν, οὐ κακῶς
ἔχειν δοκεῖ. οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυσελ-
πίστῳ βίῳ οὐδ᾽ ἀδάμας, οὐδ᾽ ἀργύρου κλῖναι, πρὸς ἄνθρωπον
δοκιμαζόμεναι ἀστράπτει πρὸς ὄψεις. οὐδὲ γαίας εὐρυ
πέδου, γόνιμον βρίθοντος αὐτάρκεις γύαι, ὡς
ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

ἔρρωσο. καὶ γίνωσκε τοσοῦτον ἡ
μῶν διημαρτηκὼς ἵνα
πρὸς τοὺς ἄλλους
βέλτιον
πρὸς
φέ-
ρῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κούσας ἀρχέδημον ὅτι σὺ ἡγῇ χρῆναι περὶ σοῦ, μὴ μόνον ἐμὲ ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδείους· τοῦ φλαῦρόν τι ποιεῖν ἢ λέγειν περὶ σοῦ. Δίωνα δὲ μόνον, ἐξαίρετον ποιῇ. οὗτος δὲ ὁ λόγος σημαίνει, τὸ δίωνα ἐξαίρετον εἶναι, ὅτι οὐκ ἄρχω ἐγὼ τῶν ἐμῶν ἐπιτηδείων. εἰ γὰρ ἦρχον ἐγὼ οὕτω τῶν τε ἄλλων καὶ σοῦ καὶ δίωνος, πλείω ἂν ἦν ἡμῖν τε πᾶσιν ἀγαθά, τοῖς τε ἄλλοις ἕλλησιν ὡς ἐγώ φημι. νῦν δὲ μέγας ἐγώ εἰμι, ἐμαυτὸν παρέχων τῷ ἐμῷ λόγῳ ἑπόμενον. καὶ ταῦτα λέγω ὡς οὐχ ὑγιές τι κρατιστόλου καὶ πολυξένου πρὸς σὲ εἰρηκότων, ὧν φασι λέγειν τὸν ἕτερον, ὅτι ἀκοῦσαι ὀλυμπίασι πολλῶν τινων τῶν μετ' ἐμοῦ σε κακηγορούντων. ἴσως γὰρ ὀξύτερον ἐμοῦ ἀκούει. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἤκουσα. χρὴ δὲ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ οὑτωσί σε ποιεῖν τὸ λοιπόν. ὅταν τι τοιοῦτον λέγῃ τις περὶ ἡμῶν τινος, γράμματα πέμψαντα, ἐμὲ ἐρέσθαι. ἐγὼ γὰρ τἀληθῆ λέγειν, οὔτε ὀκνήσω, οὔτε αἰσχυνοῦμαι. ἐμοὶ δὲ δὴ καὶ σοὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους οὑτωσὶ τυγχάνει ἔχοντα. οὔτε αὐτοὶ ἄγνωτές ἐσμεν οὐδενὶ ἑλλήνων ὡς ἔπος εἰπεῖν. οὔτε ἡ συνουσία ἡμῶν σιγᾶται. μὴ λανθανέτω δέ σε ὅτι οὐδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον σιγηθήσεται. τοιοῦτοι οἱ παραδεδεγμένοι εἰσὶν αὐτήν. ἅτε οὐκ ὀλίγην γεγενημένην οὐδ' ἠρέμα. τί οὖν δὴ λέγω. νυνὶ ἐρῶ ἄνωθεν ἀρξάμενος. πέφυκε ξυνιέναι εἰς ταὐτὸ φρόνησίς τε καὶ δύναμις μεγάλη. καὶ ταῦτα ἄλληλα ἀεὶ διώκει καὶ ζητεῖ καὶ ξυγγίνεται. ἔπειτα καὶ οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι περὶ τούτων, αὐτοί τε διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες ἔν τε ἰδίαις συνουσίαις καὶ ἐν ταῖς ποιήσεσιν. οἷον καὶ περὶ ἱέρωνος ὅταν διαλέγωνται

ἄνθρωποι καὶ παυσανίου τοῦ λακεδαιμονίου χαίρουσι τὴν σιμωνίδου ξυνουσίαν παραφέροντες, ἅ, τε ἔπραξε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. καὶ περίανδρον τὸν κορίνθιον καὶ θαλῆν τὸν μιλήσιον, ὑμνεῖν εἰώθασιν ἅμα. καὶ περικλέα καὶ ἀναξαγόραν. καὶ κροῖσον αὖ καὶ σόλωνα, ὡς σοφούς. καὶ κῦρον, ὡς δυνάστην. καὶ δὴ ταῦτα μιμούμενοι οἱ ποιηταὶ, κρέοντα μὲν καὶ τειρεσίαν συνάγουσι. πολύειδον δὲ, καὶ μίνω. ἀγαμέμνονα δὲ, καὶ νέστορα. καὶ ὀδυσσέα καὶ παλαμήδη. ὡς δ᾽ ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ προμηθέα διῒ ταύτῃ πῃ συνῆγον οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι. τούτων δὲ τοὺς μὲν εἰς διαφορὰν, τοὺς δ᾽ εἰς φιλίαν ἀλλήλοις ἰόντας. τοὺς δὲ, τοτὲ μὲν εἰς φιλίαν. τοτὲ δ᾽ εἰς διαφοράν. καὶ τὰ μὲν, ὁμονοοῦντας, τὰ δὲ, διαφερομένους ᾄδουσι. πάντα δὴ ταῦτα λέγω, τόδε βουλόμενος ἐνδείξασθαι. ὅτι οὐκ ἐπειδὰν ἡμεῖς τελευτήσωμεν, καὶ οἱ λόγοι οἱ περὶ ἡμῶν αὐτῶν σεσιγήσονται. ὥστ᾽ ἐπιμελητέον αὐτῶν ἐστιν. ἀνάγκη γὰρ ὡς ἔοικε, μέλειν ἡμῖν καὶ τοῦ ἔπειτα χρόνου. ἐπειδὴ καὶ τυγχάνουσι κατά τινα φύσιν. οἱ μὲν ἀνδραποδωδέστατοι οὐδὲν φροντίζοντες αὐτοῦ. οἱ δ᾽ ἐπιεικέστατοι πᾶν ποιοῦντες, ὅπως ἂν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον εὖ ἀκούωσιν, ὃ δὴ καὶ ἐγὼ τεκμήριον ποιοῦμαι. ὅτι ἐστί τις αἴσθησις τοῖς τε θνεῶσι, τῶν ἐνθάδε. αἱ γὰρ βέλτισται ψυχαὶ, μαντεύονται ταῦτα οὕτως ἔχειν. αἱ δὲ μοχθηρόταται οὔ φασι. κυριώτερα δὲ, τὰ τῶν θείων ἀνδρῶν μαντεύματα, ἢ τὰ τῶν μή. οἶμαι δ᾽ ἔγωγε τοῖς ἔμπροσθεν περὶ ὧν λέγω, εἰ ἐξείη αὐτοῖς ἐπανορθώσασθαι τὰς αὐτῶν συνουσίας, πάνυ ἂν σπουδάσαι ὥστε βελτίω λέγεσθαι περὶ αὐτῶν ἢ νῦν. τοῦτο ἡμῖν ἔτι σὺν θεῷ εἰπεῖν ἔξεστιν. εἴ τι ἄρα μὴ καλῶς πέπρακται κατὰ τὴν ἔμπροσθεν συνουσίαν ἐπανορθώσασθαι, καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ. περὶ γὰρ φιλοσοφίαν φημὶ ἐγὼ τὴν ἀληθινὴν δόξαν

ἔσεσθαι

ἔσεσθαι. ἡμῶν μὲν ὄντων ἐπιεικῶν, βελτίω· φαύλων δὲ, τοὐναντίον. καίτοι περὶ τούτων ἡμεῖς ἐπιμελούμενοι, οὐδὲν ἂν εὐσεβέστερον πράξαιμεν. οὐδ' ἀμελοῦντες, ἀσεβέστερον. ὡς δὴ δεῖ γίνεσθαι, καὶ τὸ δίκαιον ᾗ ἔχει, ἐγὼ φράσω. ἦλθον ἐγὼ εἰς σικελίαν, δόξαν ἔχων πολὺ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ διαφέρειν. βουλόμενος δὲ ἐλθεῖν εἰς συρακούσας συμμάρτυρα λαβεῖν σε. ἵνα μοι τιμῷτο φιλοσοφία καὶ παρὰ τῷ πλήθει. τοῦτο δ' οὐκ εὐαγές μοι ἀπέβη. τὸ δ' αἴτιον, οὐ λέγω ὅπερ ἂν πολλοὶ εἴποιεν. ἀλλ' ὅτι ἐφαίνου, οὐ πάνυ ἐμοὶ πιστεύειν σύ. ἀλλ' ἐμὲ μέν πως ἀποπέμψασθαι ἐθέλειν, ἑτέρους δὲ μεταπέμψασθαι, καὶ ζητεῖν δὲ πρᾶγμα, τί τὸ ἐμόν ἐστιν, ἀπιστῶν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. καὶ οἱ ἐπὶ τούτοις βοῶντες, πολλοὶ ἦσαν, λέγοντες, ὡς σὺ ἐμοῦ μὲν, καταπεφρόνηκας. ἄλλα δὲ ἐσπούδακας. ταῦτα δὴ διαβεβόηται. ὃ δὴ μετὰ ταῦτα δίκαιόν ἐστι ποιεῖν, ἄκουε. ἵνα σοι καὶ ἀποκρίνωμαι ὃ σὺ ἐρωτᾷς, πῶς χρὴ ἔχειν ἐμὲ καὶ σὲ πρὸς ἀλλήλους. εἰ μὲν ὅλως φιλοσοφίας καταπεφρόνηκας, ἐᾶν χαίρειν. εἰ δὲ παρ' ἑτέρου ἀκήκοας, ἢ αὐτὸς βελτίονα εὕρηκας τῶν παρ' ἐμοὶ, ἐκεῖνα τίμα. εἰ δ' ἄρα τὰ παρ' ἡμῶν σοι ἀρέσκει, τιμητέον καὶ ἐμὲ μάλιστα. νῦν οὖν ὥσπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς, σὺ καθηγοῦ. ἕψομαι δὲ ἐγώ. τιμώμενος μὲν γὰρ ὑπὸ σοῦ, τιμήσω σε. μὴ τιμώμενος δὲ, ἡσυχίαν ἕξω. ἔτι δὲ σὺ μὲν ἐμὲ τιμῶν καὶ τούτου καθηγούμενος φιλοσοφίαν δόξεις τιμᾶν. καὶ αὐτὸ τοῦθ' ὅτι διεσκόπεις καὶ ἄλλους, πρὸς πολλῶν εὐδοξίαν σοι οἴσει ὡς φιλοσόφῳ ὄντι. ἐγὼ δὲ σὲ τιμῶν μὴ τιμῶντα, πλοῦτον δόξω θαυμάζειν τε καὶ διώκειν. τοῦτο δ' ἴσμεν ὅτι παρὰ πᾶσιν ὄνομα οὐ καλὸν ἔχει. ὡς δ' ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, σοῦ μὴ τιμῶντος, ἀμφοτέροις κό-

σμος. ἐμοῦ δέ, συνειδὼς ἀμφοῖν. περὶ μὲν οὖν τούτων ταῦτα. τὸ δὲ σφαιρίον, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. δηλώσει δέ σοι Ἀρχέδημος, ἐπειδὰν ἔλθῃ. περὶ δὲ δὴ τοῦδε ὃ τούτου τιμιώτερόν τέ ἐστι καὶ θειότερον, καὶ μάλα σφόδρα αὐτῷ δηλωτέον, ὑπὲρ οὗ σὺ ἔπεμψας ἀπορούμενος. φῂς γὰρ δὴ κατὰ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐχ ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαί σοι περὶ τῆς τοῦ πρώτου φύσεως. φραστέον δή σοι δι' αἰνιγμῶν, ἵν' ἄν τι ἡ δέλτος ἢ πόντου ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς πάθῃ, ὁ ἀναγνοὺς μὴ γνῷ. ὧδε γὰρ ἔχει. περὶ τὸν πάντων βασιλέα πάντ' ἐστί. καὶ ἐκείνου ἕνεκα πάντα. καὶ ἐκεῖνο αἴτιον ἁπάντων τῶν καλῶν. δεύτερον δέ, περὶ τὰ δεύτερα, καὶ τρίτον περὶ τὰ τρίτα. ἡ οὖν ἀνθρωπίνη ψυχή, περὶ αὐτὰ ὀρέγεται, μαθεῖν ποῖ' ἄττα ἐστί, βλέπουσα εἰς τὰ αὐτῆς συγγενῆ ὧν οὐδὲν ἱκανῶς ἔχει. τοῦ δὴ βασιλέως πέρι καὶ ὧν εἶπον, οὐδέν ἐστι τοιοῦτον. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἡ ψυχή φησιν. ἀλλὰ ποῖόν τι μήν; τοῦτ' ἐστίν ὦ παῖ Διονυσίου καὶ Δωρίδος τὸ ἐρώτημα, ὃ πάντων αἴτιόν ἐστι κακῶν. μᾶλλον δὲ ἡ περὶ τούτου ὠδὶς, ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνομένη. ἣν εἰ μή τις ἐξαιρεθήσεται, τῆς ἀληθείας ὄντως οὐ μήποτε τύχοι. σὺ δὲ τοῦτο πρὸς ἐμὲ ἐν τῷ κήπῳ ὑπὸ ταῖς δάφναις, αὐτὸς ἔφησθα ἐννενοηκέναι. καὶ εἶναι σὸν εὕρημα. καὶ ἐγὼ εἶπον, ὅτι τοῦτο εἰ φαίνοιτό σοι οὕτως ἔχειν, πολλῶν ἂν εἴης λόγων ἐμὲ ἀπολελυκώς. οὐ μὴν ἄλλῳ πώποτε ἔφην ἐντετυχηκέναι, τοῦθ' εὑρηκότι. ἀλλὰ ἡ πολλή μοι πραγματεία, περὶ τοῦτ' εἴη. σὺ δὲ ἴσως μὲν ἀκούσας του, τάχα δ' ἂν θείᾳ μοίρᾳ, κατὰ τοῦθ' ὁρμήσας. ἔπειτα αὐτοῦ τὰς ἀποδείξεις ὡς ἔχων βεβαίως, οὐ κατέδησας, ἀλλ' ἄττει σοι τοτὲ μὲν οὕτως, τοτὲ δὲ ἄλλως, περὶ τὸ φανταζόμενον. τὸ δὲ, οὐδέν ἐστι τοιοῦτον. καὶ τοῦτο, οὐ σοὶ μόνῳ γέγονεν. ἀλλ' εὖ ἴσθι μηδένα πώποτέ μου τὸ πρῶτον ἀκούσαντα, ἔχειν ἄλλως πως, ἢ οὕτως κατ' ἀρχάς. καὶ ὁ μὲν πλείω ἔχων πράγματα, ὁ δὲ ἐλάττω, μόγις ἀπαλλάττονται.

σχεδὸν

σχεδὸν δὲ οὐδεὶς ὀλίγα. τούτων δὴ γεγονότων καὶ ἐχόντων οὕτω σχεδὸν κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν εὑρήκαμεν ὃ σὺ ἐπέστειλας, ὅπως δεῖ πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς ἔχειν. ἐπεὶ γὰρ βασανίζεις αὐτὰ ξυγγιγνόμενός τε ἄλλοις, καὶ παραθεώμενος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων, καὶ αὐτὰ καθ' αὑτά, νῦν σοι ταῦτά τε, εἰ ἀληθὴς ἡ βάσανος, προσφύσεται. καὶ οἰκεῖος τούτοις τε καὶ ἡμῖν ἔσῃ. πῶς οὖν οὐ ταῦτ' ἔσται καὶ πάντα ἃ εἰρήκαμεν; τὸν Ἀρχέδημον, νῦν ὀρθῶς ἐποίησας πέμψας. καὶ τὸ λοιπὸν ἐπειδὰν ἔλθῃ πρὸς σὲ, καὶ ἀπαγγείλῃ τὰ παρ' ἐμοῦ. μετὰ ταῦτα ἴσως ἄλλαι σε ἀπορίαι λήψονται. πέμψεις οὖν αὖθις ἂν ὀρθῶς βουλεύῃ παρ' ἐμὲ τὸν Ἀρχέδημον. ὁ δ' ἐμπορευσάμενος, ἥξει πάλιν. καὶ τοῦτο ἐὰν δὶς ἢ τρὶς ποιήσῃς, καὶ βασανίσῃς τὰ παρ' ἐμοῦ πεμφθέντα ἱκανῶς, θαυμάζοιμ' ἂν εἰ μὴ τὰ πρὶν ἀπορούμενα πολύ σοι διοίσει, ἢ τὰ νῦν. θαρροῦντες οὖν ποιεῖτε οὕτως. οὐ γὰρ ποτε τῆς ἐμπορείας ταύτης, οὔτε σὺ στελεῖς, οὔτε Ἀρχέδημος ἐμπορεύσεται καλλίω καὶ θεοφιλεστέραν. εὐλαβοῦ μέντοι, μήποτε ἐκπέσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώπους ἀπαιδεύτους. σχεδὸν γὰρ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐκ ἔστι τούτων πρὸς τοὺς πολλοὺς καταγελαστότερα ἀκούσματα. οὐδ' αὖ πρὸς τοὺς εὐφυεῖς θαυμαστότερά τε καὶ ἐνθουσιαστικώτερα. πολλάκις δὲ λεγόμενα καὶ ἀεὶ ἀκουόμενα, καὶ πολλὰ ἔτη, μόγις ὥσπερ χρυσὸς ἐκκαθαίρεται μετὰ πολλῆς πραγματείας. ὃ δὲ θαυμαστὸν αὐτοῦ γέγονεν, ἄκουσον. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι ταῦτα ἀκηκοότες, καὶ πλείους, δυνατοὶ μὲν μαθεῖν. δυνατοὶ δὲ μνημονεῦσαι. καὶ βασανίσαντες πάντῃ, πάντως κρῖναι γέροντες ἤδη, καὶ οὐκ ἐλάττω τριάκοντα ἐτῶν ἀκηκοότες. οἳ νῦν ἄρτι σφίσι φασὶ, τὰ μὲν τότε ἀπιστότατα δόξαντα εἶναι, νῦν πιστότατα καὶ ἐναργέστατα φαίνεσθαι. ἃ δὲ τότε πιστότατα, νῦν τοὐναντίον. πρὸς ταῦτ' οὖν σκοπῶν εὐλαβοῦ μήποτέ σοι μεταμελήσῃ τῶν νῦν ἀξίως ἐκπε-

σόντων. μεγίστη δὲ φυλακὴ, τὸ μὴ γράφειν, ἀλλ' ἐκμανθάνειν. οὐ γάρ
ἔστι τὰ γραφέντα, μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν. διὰ ταῦτα οὐδὲν πώποτ' ἐγὼ
περὶ τούτων γέγραφα. οὐδ' ἔστι σύγγραμμα πλάτωνος οὐδὲν, οὐδ'
ἔσται. τὰ δὲ νῦν λεγόμενα, σωκράτους ἐστὶ καλοῦ καὶ νέου γεγονό-
τος. ἔρρωσο, καὶ πείθου. καὶ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην νῦν πρῶτον πολ-
λάκις ἀναγνοὺς, κατάκαυσον. ταῦτα μὲν ταύτῃ. περὶ δὲ πολυξέ-
νου, ἐθαύμασας, ὅτι οὐ πέμψαιμι σοι. ἐγὼ δὲ καὶ περὶ λυκόφρο-
νος, καὶ τῶν ἄλλων τῶν παρὰ σοὶ ὄντων, λέγω καὶ πάλαι καὶ νῦν
τὸν αὐτὸν λόγον, ὅτι πρὸς τὸ διαλεχθῆναι καὶ φύσει καὶ τῇ μεθόδῳ
τῶν λόγων, πάμπολυ διαφέρεις αὐτῶν. καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἑκὼν
ἐξελέγχεται ὥς τινες ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ' ἄκοντες. καὶ δοκεῖς
μέντοι πάνυ μετρίως κεχρῆσθαί τε αὐτοῖς καὶ δεδωρῆσθαι. ταῦτα
μὲν περὶ τούτων πολλὰ, ὡς περὶ τοιούτων. φιλιστίωνι δὲ, εἰ μὲν αὐ-
τὸς χρῇ, σφόδρα χρῶ. εἰ δὲ οἷόν τε, σπευσίππῳ χρῆσον καὶ ἀπόπεμ-
ψον. δεῖται δέ σου καὶ σπεύσιππος. ὑπέσχετο δέ μοι καὶ φιλιστίων
εἰ σὺ ἀφῇς αὐτὸν, ἥξειν προθύμως ἀθήναζε. τὸν ἐκ τῶν λατομιῶν εὖ
ἐποίησας ἀφείς. ἐλαφρὰ δὲ ἡ δέησις, καὶ περὶ τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ καὶ
περὶ ἡγησίππου τοῦ ἀρίστωνος. ἐπέστειλας γάρ μοι ἄν τις ἀδικῇ ἢ
τοῦτον ἢ ἐκείνους, καὶ σὺ αἴσθῃ, μὴ ἐπιτρέψειν. καὶ περὶ λυσικλείδου,
τἀληθὲς εἰπεῖν ἄξιον. μόνος γὰρ τῶν ἐκ σικελίας ἀθήναζε ἀφικο-
μένων, οὐδὲν μετεβάλετο περὶ τῆς σῆς καὶ ἐμῆς συνουσίας, ἀλλ' ἀεί τι ἀγαθὸν
καὶ ἐπὶ τὰ βελτίω λέγων περὶ τῶν γεγονότων, διατελεῖ. Τῷ αὐτῷ.

π Λάτων, διονυσίῳ χαίρειν ἐπιστείλας, ἆρ' ὀρθῶς ἂν τυγχάνοιμι τῆς βελτίστης προσρήσεως, ἢ μᾶλλον κατὰ τὴν ἐμὴν συνήθειαν γράφων εὖ πράττειν ὥσπερ εἴω-
θα ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοὺς φίλους προσαγορεύειν; σὺ μὲν γὰρ
δὴ καὶ τὸν θεὸν ὡς ἤγγειλαν οἱ τότε θεωροῦντες, προσεῖπες ἐν δελ-

φοις αὐτῷ τούτῳ θωπεύσαις τῷ ῥήματι. καὶ γέγραφας ὡς φασὶ χαῖρε καὶ ἡδόμενον βίοτον διάσωζε τυράννου. ἐγὼ δὲ, οὐδὲ ἀνθρώπῳ, μὴ ὅτι δὴ θεῷ, παρακελευσαίμην ἂν δρᾶν τοῦτο. θεῷ μὲν, ὅτι παρὰ φύσιν προστάττοιμ᾽ ἄν. πόρρω γὰρ ἡδονῆς ἵδρυται καὶ λύπης, τὸ θεῖον. ἀνθρώπῳ δὲ, ὅτι τὰ πολλὰ βλάβην ἡδονὴ καὶ λύπη γεννᾷ. δυσμαθίαν καὶ λήθην καὶ ἀφροσύνην καὶ ὕβριν τίκτουσα ἐν τῇ ψυχῇ. καὶ ταῦτα μὲν, οὕτως εἰρήσθω παρ᾽ ἐμοῦ περὶ τῆς προσρήσεως. σὺ δ᾽ ἀναγνοὺς αὐτὰ, ὅπῃ βούλει δέξασθαι, ταύτῃ δέχου. φασὶ δ᾽ οὐκ ὀλίγοι, λέγειν σε πρός τινας τῶν παρὰ σὲ πρεσβευόντων. ὡς ἄρα σοῦ ποτε λέγοντος, ἀκούσας ἐγὼ μέλλοντος τὰς ἑλληνίδας πόλεις ἐν σικελίᾳ οἰκίζειν, καὶ συρακουσίους ἐπικουφίσαι τὴν ἀρχὴν, ἀντὶ τυραννίδος εἰς βασιλείαν μεταστήσαντα, ταῦτ᾽ ἄρα σὲ μὲν τότε διεκώλυσα ὡς σὺ φῄς, σοῦ σφόδρα προθυμουμένου. νῦν δὲ δίωνα διδάσκοιμι δρᾶν αὐτὰ ταῦτα. καὶ τοῖς διανοήμασι τοῖς ἰδίοις, τὴν σὴν ἀρχὴν ἀφαιρούμεθά σε. σὺ δὲ εἰ μέν τι διὰ τοὺς λόγους τούτους ὠφελῇ, γιγνώσκεις αὐτός. ἀδικεῖς δ᾽ οὖν ἐμὲ τἀναντία τῶν γενομένων λέγων. ἅδην γὰρ ὑπὸ φιλιστίδου, καὶ ἄλλων πολλῶν, πρὸς τοὺς μισθοφόρους, καὶ εἰς τὸ συρακουσίων πλῆθος διεβλήθην, διὰ τὸ μένειν ἐν ἀκροπόλει. τοὺς δ᾽ ἔξωθεν εἴ τι γένοιτο ἁμάρτημα πᾶν εἰς ἐμὲ τρέπειν, σὲ φάσκοντας πάντα ἐμοὶ πείθεσθαι. σὺ δ᾽ αὐτὸς οἶσθα σαφέστατα τῶν πολιτικῶν ἐμὲ σοὶ κοινῇ πραγματευσάμενον ἑκόντα, ὀλίγα δὴ κατ᾽ ἀρχὰς ὅτε τι πλέον τι ἂν ᾤηθην. ἀλλ᾽ ἅ τε βραχέ᾽ ἄττα. καὶ περὶ τὰ τῶν νόμων προοίμια σπουδάσαντα μετρίως, χωρὶς ὧν σὺ προσέγραψας ἤ τις ἕτερος. ἀκούω γὰρ ὕστερον ὑμῶν τινὰς αὐτὰ διασκευωρεῖν. δῆλα μὴν ἑκάτερα ἔσται, τοῖς τὸ ἐμὸν ἦθος δυναμένοις κρίνειν. ἀλλ᾽ οὖν ὅπερ ἄρτι εἶπον, οὐ διαβολῆς προσδέομαι. πρός τε συρακουσίους, καὶ εἴ τινας ἑτέρους πείθεις λέγων αὐτά·

ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἀπολογίας πρός τε τὴν προτέραν γενομένην διαβολήν. καὶ τὴν νῦν μετ᾽ ἐκείνην μείζω φυομένην καὶ σφοδροτέραν. πρὸς δύο δή μοι, διττὰς ἀναγκαῖον ποιήσασθαι τὰς ἀπολογίας. πρῶτον μέν, ὡς εἰκότως σοι ἔφυγον κοινωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα. τὸ δὲ δεύτερον, ὡς οὐκ ἐμὴν ταύτην εἴρηκας συμβουλήν. οὐδὲ διακωλύσειν μέλλοντί σοι κατοικίζειν ἑλληνίδας πόλεις, ἐμποδὼν ἐμὲ γενέσθαι. τὴν οὖν ἀρχὴν ὧν εἶπον, περὶ προτέρων ἄκουε πρότερον. ἦλθον καλούμενος εἰς συρακούσας, ὑπό τε σοῦ καὶ δίωνος. τοῦ μὲν δεδοκιμασμένου παρ᾽ ἐμοὶ καὶ ξένου πάλαι γεγονότος. ἐν ἡλικίᾳ δ᾽ ὄντος μέσῃ τε καὶ καθεστηκυίᾳ. ὧν δὴ πάντως πάσι χρεία τοῖς νοῦν καὶ σμικρὸν κεκτημένοις, μέλλουσι περὶ τοσούτων ὅσα ἦν τότε τὰ σά, βουλεύεσθαι. σοῦ δὲ ὄντος μὲν σφόδρα νέου, πολλῆς δὲ ἀπειρίας οὔσης περὶ σέ, τούτων ὧν ἔμπειρον ἔδει γεγονέναι, καὶ σφόδρα ἀγνῶτος ἐμοί. τὸ μετὰ τοῦτο, εἴτ᾽ ἄνθρωπος, εἴτε θεὸς, εἴτε τύχη τις μετὰ σοῦ δίωνα ἐξέβαλεν, ἐλείφθης μόνος. ἆρ᾽ οὖν οἴει μοι τότε πολιτικῶν εἶναι κοινωνίαν πρὸς σέ. τὸν μὲν ἔμφρονα κοινωνὸν, ἀπολωλεκότι. τὸν δὲ ἄφρονα, ὁρῶν τι μετὰ πονηρῶν καὶ πολλῶν ἀνθρώπων καταλελειμμένον. οὐκ ἄρχοντα, οἰόμενον δ᾽ ἄρχειν. ὑπὸ δὲ τοιούτων ἀνθρώπων ἀρχόμενον. οἷς τί χρῆν ποιεῖν ἐμέ. μῶν οὐχ ὅπερ ἐποίουν ἀναγκαῖον ἐκ τῶν λοιπῶν; τὰ μὲν πολιτικὰ χαίρειν ἐᾶν, εὐλαβούμενον τὰς ἐκ τῶν φθόνων διαβολάς. ὑμᾶς δὲ πάντως καίπερ ἀλλήλων χωρὶς γεγονότας καὶ διαφόρους ὄντας, πειρᾶσθαι φίλους ἀλλήλοις ὅτι μάλιστα ποιεῖν. τούτων δὴ καὶ σὺ μάρτυς, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ξυντείνων, οὐκ ἀνῆκα πώποτε καὶ μόγις μέν, ὅμως δ᾽ ὡμολογήθη νῷν, πλεῦσαι μὲν οἴκαδε ἐμέ, ἐπειδὴ πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχεν. εἰρήνης δ᾽ αὖ γενομένης,

ἐλθεῖν

ἐλθεῖν ἐμέ τε καὶ δίωνα εἰς συρακούσας. σὲ δὲ καλεῖν ἡμᾶς. καὶ ταῦ-
τα μὲν οὕτως ἐγένετο. τῆς ἐμῆς εἰς συρακούσας ἀποδημίας πέρι
τῆς πρώτης, καὶ τῆς πάλιν οἴκαδε σωτηρίας. τὸ δὲ δεύτερον, εἰ-
ρήνης γενομένης ἐκάλεις με. οὐ κατὰ τὰς ὁμολογίας, ἀλλὰ μό-
νον ἥκειν ἐπέστελλες. δίωνα δ' εἰσαῦθις ἔφησθα μεταπέμψασθαι.
διὰ ταῦτα οὐκ ἦλθον, ἀλλὰ καὶ δίωνι τότε ἀπηχθόμην. ᾤετο γὰρ
εἶναι βέλτιον, ἐλθεῖν ἐμὲ καὶ ὑπακοῦσαί σοι. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, ὕ-
στερον ἐνιαυτῷ τριήρης ἀφικνεῖτο καὶ ἐπιστολαὶ παρὰ σοῦ. τῶν δὲ ἐν
ταῖς ἐπιστολαῖς γραμμάτων ἦρχεν, ὡς ἂν ἀφίκωμαι, τὰ δίω-
νός μοι γενήσοιτο πράγματα πάντα, κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν. μὴ ἀφι-
κομένου δὲ τἀναντία. αἰσχύνομαι δὴ λέγειν, ὅσαι τότε ἐπιστολαὶ πα-
ρὰ σοῦ, καὶ παρ' ἄλλων ἦλθον διὰ σὲ ἐξ ἰταλίας καὶ σικελίας. καὶ
παρ' ὅσους τῶν ἐμῶν οἰκείων καὶ τῶν γνωρίμων. καὶ πᾶσαι διακε-
λευόμεναι μοι ἰέναι, καὶ δεόμεναι σοὶ πάντως ἐμὲ πείθεσθαι. ἐδό-
κει δὴ πᾶσιν ἀρξαμένοις ἀπὸ δίωνος, δεῖν ἐμὲ πλεῦσαι καὶ μὴ
μαλθακίζεσθαι. καίτοι τήν τε ἡλικίαν αὐτοῖς προυτεινόμην
καὶ περὶ σοῦ διϊσχυριζόμην, ὡς οὐχ οἷός τ' ἔσοιο, ἀνταρκέσαι
τοῖς διαβάλλουσιν ἡμᾶς καὶ βουλομένοις εἰς ἔχθραν ἐλθεῖν. ἑώ-
ρων γὰρ καὶ τότε καὶ νῦν ὁρῶ, τὰς μεγάλας οὐσίας καὶ ὑπερόγ-
κους τῶν τε ἰδιωτῶν καὶ τῶν μονάρχων σχεδόν, ὅσῳπερ ἂν μεί-
ζους ὦσι, τοσούτῳ πλείους καὶ μείζους τοὺς διαβάλλοντας, καὶ πρὸς
ἡδονὴν μετ' αἰσχρᾶς βλάβης ὁμιλοῦντας, τρεφούσας. οὗ κακὸν
οὐδὲν μεῖζον γεννᾷ πλοῦτος τε καὶ ἡ τῆς ἄλλης ἐξουσίας δύναμις. ὅ-
μως δ' οὖν πάντα ταῦτα χαίρειν ἐάσας ἦλθον. διανοηθείς, ὡς οὐδένα
δεῖ τῶν ἐμῶν φίλων ἐμὲ αἰτιᾶσθαι ὡς διὰ τὴν ἐμὴν ῥαθυμίαν,
τὰ σφέτερα πάντα ἐξὸν μὴ ἀπολέσθαι, διώλετο. ἐλθὼν δέ, οἶσθα

ἃ δὴ σύμπαντα τἀνθένδε ἦν ἀγγελλόμενα. ἐγὼ μὲν, ἠξίουν δή που κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐπιστολῶν πρῶτον μὲν, κατάγειν δίωνα οἰκειωσάμενον φράζων τὴν οἰκειότητα. ἣν ἐμοὶ τότε ἐπείθου. τάχ' ἂν βέλτιον τῶν νῦν γεγονότων ἔσχε, καὶ σοὶ καὶ συρακούσαις. καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησιν, ὡς ἡ ἐμὴ δόξα μαντεύεται. ἔπειτα τὰ δίωνος, τοὺς οἰκείους ἔχειν ἠξίουν. καὶ μὴ διανέμεσθαι τοὺς διανειμαμένους, οὓς οἶσθα σύ. πρὸς δὲ τούτοις, ᾤμην δεῖν τὰ χρήματα παρ' αὐτὸν ἑκάστοτε εἰωθότα αὐτῷ κομίζεσθαι. καὶ μᾶλλον ἔτι καὶ οὐχ ἧττον ἐμοῦ παραγενομένου πέμπεσθαι. τούτων οὐδενὸς τυγχάνων, ἠξίουν ἀπιέναι. τὸ μετὰ ταῦτα, ἔπειθές με μένειν τὸν ἐνιαυτὸν φάσκων τὴν δίωνος ἀποδόμενος οὐσίαν πᾶσαν, τὰ μὲν ἡμίσεα ἀποπέμψειν εἰς κόρινθον. τὰ δ' ἄλλα τῷ παιδὶ καταλείψειν αὐτοῦ. πολλὰ ἔχων εἰπεῖν, ὧν ὑποσχόμενος, οὐδὲν ἐποίησας, διὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν συντέμνω. τὰ γὰρ δὴ χρήματα πάντα ἀποδόμενος, οὐ πείσας δίωνα. φάσκων οὐ πωλήσειν ἄνευ τοῦ πείθειν, τὸν κολοφῶνα ὦ θαυμάσιε ταῖς ὑποσχέσεσιν ἁπάσαις, νεανικώτατον ἐπέθηκας. μηχανὴν γὰρ οὔτε καλὴν οὔτε κομψὴν οὔτε δικαίαν οὔτε ξυμφέρουσαν, εὗρες ἐμὲ ἐκφοβεῖν ὡς ἀγνοοῦντα τὰ τότε γινόμενα, ἵνα μὴ δὲ ἐγὼ ζητοίην τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι. ἡνίκα γὰρ ἡρακλείδην ἐξέβαλες οὔτε συρακουσίοις δοκοῦν δικαίως οὔτ' ἐμοὶ, διότι μετὰ τοῦ θεοδότου καὶ εὐρυβίου σοι ἐδεήθην μὴ ποιεῖν ταῦτα, ταύτην λαβὼν ὡς ἱκανὴν πρόφασιν εἶπες. ὅτι καὶ πάλαι σοι δῆλος εἴην. σοῦ μὲν οὐδὲν φροντίζων. δίωνος δὲ τῶν δίωνος φίλων καὶ οἰκείων. καὶ ἐπειδὴ νῦν θεοδότης καὶ ἡρακλείδης ἐν διαβολαῖς εἶεν οἰκεῖοι δίωνος ὄντες, πᾶν μηχανῴμην, ὅπως οὗτοι μὴ δώσουσι δίκην. καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ περὶ τὰ πολιτικὰ κοινωνίας τῆς ἐμῆς καὶ σῆς. εἰ δέ τινα ἑτέραν ἀλλοτριότητα

ἐνεῖδες

εὖ εἶδες ἐν ἐμοὶ πρός σε, εἰκότως οἶδα ταύτῃ πέπρακται ταῦτά σε συνιέναι, καὶ μὴ θαυμάζειν· κακὸς γὰρ ἂν ἔχων τι νοῦν ἀνὴρ φαινοίμην ἐνδίκως, πεισθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῆς σῆς ἀρχῆς, τὸν μὲν παλαιὸν φίλον καὶ ξένον, κακῶς πράττοντα διὰ σὲ μηδὲν σοῦ χείρονα, ἵνα οὕτως εἴπω, τοῦτον μὲν προδοῦναι· σὲ δὲ τὸν ἀδικοῦντα ἑλέσθαι, καὶ πάντα δρᾶν, ὅπῃ σὺ προσέταττες ἕνεκα χρημάτων δηλονότι· οὐδὲν γὰρ ἂν ἕτερον ἔφησεν αἰτιῶντες εἶναι τῆς ἐμῆς μεταβολῆς, εἰ μετεβαλόμην. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταύτῃ γενόμενα, τήν τε ἐμὴν καὶ σὴν λυκοφιλίαν καὶ ἀκοινωνίαν διὰ σὲ ἀπειργάσατο. σχεδὸν δ' εἰς λόγον ὁ λόγος ἥκει μοι ξυνεχὴς τοῦ νῦν δηλουμένου. περὶ οὖν μοι τοῦ δευτέρου ἀπολογητέον ἔφην εἶναι· σκόπει δὴ καὶ πρόσεχε πάντως, ἄν σοι τι ψεύδεσθαι δόξω καὶ μὴ τἀληθῆ λέγειν. φημὶ γάρ σε Ἀρχεδήμου παρόντος ἐν τῷ κήπῳ καὶ Ἀριστοκρίτου, σχεδὸν ἡμέραις πρότερον εἴκοσι τῆς ἐμῆς ἐκ Συρακουσῶν οἴκαδ' ἀποδημίας, ἃ νῦν δὴ λέγεις ἐμοὶ μεμφόμενος, ὡς Ἡρακλείδου τε μοι καὶ τῶν ἄλλων πάντων μᾶλλον, ἢ σοῦ μέλοι. καί με τούτων ἐναντίον διηρώτησας, εἰ μνημονεύω κατ' ἀρχὰς ὅτ' ἦλθον, κελεύων σε τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας κατοικίζειν. ἐγὼ δὲ συνεχώρουν μεμνῆσθαι. καὶ ἔτι νῦν μοι δοκεῖ ταῦτ' εἶναι βέλτιστα. ῥητέον δὲ ὦ Διονύσιε, καὶ τὸ μετὰ τοῦτο τότε λεχθέν. ἠρόμην γὰρ δή σε, πότερον αὐτὸ τοῦτό σοι ξυμβουλεύσαιμι μόνον, ἤ τι καὶ ἄλλο πρὸς τούτῳ. σὺ δὲ καὶ μάλα ἀπηνθρωπισμένως καὶ ὑβριστικῶς εἶπες με ὡς ᾤου. διὸ τὸ τότε σοι ὕβρισμα, νῦν ὕπαρ ἀντ' ὀνείρατος γέγονεν· εἶπες δὲ καὶ μάλα πλαστῶς γελῶν, εἰ μέμνημαι, ὡς παιδευθέντα με ἐκέλευες ποιεῖν πάντα ταῦτα, ἢ μὴ ποιεῖν. ἔφην ἐγὼ κάλλιστα

μὴ μόνον σαῖς. οὐκοῦν παιδευθέντα ἔφησθα γ' ἄν με ξεῖν. ἢ πῶς. κἀγὼ τὸ μετὰ ταῦτα ὃ ἐπήει μοι εἰπεῖν, οὐκ εἶπον. φοβούμενος μὴ σμικροῦ ῥήματος ἕνεκα τὸν ἔκπλουν ὃν προσεδόκων, μή μοι στενὸς γένοιτο ἀντ' εὐρυχωρίας. ἀλλ' οὖν ὧν ἕνεκα πάντ' εἴρηται, τοῦτ' ἐστί. μή με διάβαλλε λέγων, ὡς οὐκ εἴων ἐγώ σε πόλεις ἑλληνίδας ἐρρούσας ὑπὸ βαρβάρων, οἰκίζειν οὐδὲ συρακουσίους ἐπικουφίσαι, βασιλείαν ἀντὶ τυραννίδος μεταστήσαντα. τούτων γὰρ, οὐχ ἧττον ἐμοὶ πρέποντα ἔχοις ἄν ποτε λέγων μου καταψεύδεσθαι. πρὸς δὲ τούτοις, ἔτι σαφεστέρους τούτων εἰς ἔλεγχον λόγους ἐγὼ δοίην ἄν, εἴ τις ἱκανή που φαίνοιτο κρίσις. ὡς ἐγὼ μὲν ἐκέλευον. σὺ δ' οὐκ ἤθελες πράττειν αὐτά. καὶ μὴν οὐ χαλεπὸν εἰπεῖν ἐναργῶς ὡς ἦν ταῦτα ἄριστα πραχθέντα, καὶ σοὶ καὶ συρακουσίοις. καὶ σικελιώταις πᾶσιν. ἀλλ' ὦ τᾶν εἰ μὲν φὴς εἰρηκέναι εἰρηκὼς ταῦτα, ἔχω τὴν δίκην. εἰ δ' ὁμολογεῖς, τὸ μετὰ τοῦτο ἡγησάμενος εἶναι σοφὸν τὸν στησίχορον, τὴν παλινῳδίαν αὐτοῦ μιμησάμενος ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ λόγον μεταστήσῃ.

Πλάτων δίωνι συρακουσίῳ εὖ πράττειν

ἶμαι μὲν φανερὰν εἶναι διὰ παντὸς τοῦ χρόνου τὴν ἐμὴν προθυμίαν, περὶ τὰς συμβεβηκυίας πράξεις. καὶ ὅτι πολλὴν εἶχον περὶ αὐτῶν σπουδὴν εἰς τὸ ξυμπερανθῆναι, οὐκ ἄλλου τινὸς ἕνεκα μᾶλλον, ἢ τῆς ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίας. νομίζω γὰρ δίκαιον εἶναι, τοὺς ὄντας τῇ ἀληθείᾳ ἐπιεικεῖς, καὶ πράττοντας τοιαῦτα, τυγχάνειν δόξης τῆς προσηκούσης. τὰ μὲν οὖν

εἰς τὸ

εἰς τὸ παρὸν σὺν θεῷ εἰπεῖν ἔχει καλῶς. τὰ δὲ περὶ τῶν μελλόντων, ὁ μέγιστός ἐστιν ἀγών. ἀνδρεία μὲν γὰρ καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ διενεγκεῖν, δόξειεν ἂν καὶ ἑτέρων εἶναί τινων. ἀληθεία δὲ καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ μεγαλοπρεπεία καὶ τῇ περὶ πάντα ταῦτα εὐσχημοσύνῃ, ξυμφαίη τις ἂν τοὺς τιμῶντας τὰ τοιαῦτα τιμᾶν, εἰκότως τῶν ἄλλων διαφέρειν. νῦν οὖν δῆλον μέν ἐστιν ὃ λέγω. ἀναμιμνήσκειν δὲ ὅμως δεῖ ἡμᾶς αὐτούς. ὅτι προσήκει πλέον ἢ παίδων, τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν, τοὺς οἶσθα δήπου. φανεροὺς οὖν δεῖ ἡμᾶς γενέσθαι, ὅτι ἐσμὲν τοιοῦτοι οἷοί περ φαμέν. ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ σὺν θεῷ εἰπεῖν ῥᾴδιον ἔσται. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις, συμβέβηκεν ἀναγκαῖον εἶναι πλανηθῆναι πολλὴν τόπον, εἰ μέλλουσι γνωσθῆναι. τὸ δὲ νῦν ὑπάρχον περὶ σὲ τοιοῦτόν ἐστιν εἰπεῖν. εἰς ἕνα τόπον ἀποβλέπειν. καὶ ἐν τούτῳ μάλιστα πρὸς σέ. ὡς οὖν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος παρασκευάζου, τόν τε λυκοῦργον ἐκεῖνον ἀρχαῖον ἀποδείξων καὶ τὸν κῦρον. καὶ εἴ τις ἄλλος πώποτε ἔδοξεν ἤθει καὶ πολιτεία διενεγκεῖν. ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ καὶ σχεδὸν ἅπαντες οἱ τῇδε λέγουσιν ὡς πολλή ἐστιν ἐλπὶς ἀναιρεθέντος διονυσίου, διαφθαρῆναι τὰ πράγματα, διὰ τὴν σήν τε καὶ ἡρακλείδου καὶ θεοδότου καὶ τῶν ἄλλων γνωρίμων φιλοτιμίαν. μάλιστα μὲν οὖν, μηδεὶς εἴη τοιοῦτος. ἐὰν δ' ἄρα καὶ γίγνηταί τις σὺ φαίνου ἰατρεύων. καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον ἔλθοιτ' ἄν. ταῦτα δὲ ἴσως, γελοῖόν σοι φαίνεται εἶναι τὸ ἐμὲ λέγειν, διότι καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγνοεῖς. ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ὁρῶ τοὺς ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους, μήτι δὴ ὑπό γε τῶν φίλων, οὓς ἄν τις οἴηται μετὰ σπουδῆς, κατ' εὔνοιαν παρακελεύεσθαι. νῦν οὖν αὐτοί τε ἀγω-

μίζεσθε, ἡμῖν μὲν ὅτου δεῖ ἐπιστέλλετε. τὰ δ᾽ ἐνθάδε παραπλησίως
ἔχει, καθάπερ καὶ ὑμῶν παρόντων. ἐπιστέλλετε δὲ ὅτι πέπρα
κται ὑμῖν, ἢ πράττοντες τυγχάνετε. ὡς ἡμεῖς πολλὰ ἀκούοντες
οὐδὲν ἴσμεν. καὶ νῦν ἐπιστολαὶ παρὰ μὲν θεοδότου καὶ ἡρακλείδου, ἥ
κουσιν εἰς λακεδαίμονα καὶ αἴγιναν. ἡμεῖς δὲ καθάπερ εἴρηται,
πολλὰ ἀκούοντες περὶ τῶν τῇδε, οὐδὲν ἴσμεν. ἐνθυμοῦ δὲ, καὶ
ὅτι δοκεῖς τισὶν, ἐνδεεστέρως τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι.
μὴ οὖν λανθανέτω σε ὅτι διὰ τοῦ ἀρέσκειν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ
τὸ πράττειν ἐστίν. ἡ δ᾽ αὐθάδεια ἐρημίᾳ ξύνοικος. εὐτύχει.

Πλάτων Περδίκκᾳ εὖ πράττειν

Υφραίῳ μὲν συνεβούλευσα καθάπερ ἐπέστελλες τῶν
σῶν ἐπιμελούμενον, περὶ ταῦτα διατρίβειν. δίκαιος
δ᾽ εἰμὶ καὶ ξενικὴν καὶ ἱερὰν ξυμβουλὴν λεγομένην συμβου-
λεύειν, περί τε τῶν ἄλλων ὧν ἂν φράζῃς, καὶ ὡς εὐφραίῳ δεῖ τα
νῦν χρῆσθαι. πολλὰ μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ χρήσιμος. μέγιστον δὲ οὗ καὶ σὺ
νῦν ἐνδεὴς εἶ. διά τε τὴν ἡλικίαν, καὶ διὰ τὸ μὴ πολλοὺς αὐ
τοῦ πέρι ξυμβούλους εἶναι τοῖς νέοις. ἔστι γὰρ δή τις φωνὴ τῶν πο
λιτειῶν ἑκάστης, καθαπερεί τινων ζώων ἄλλη μὲν δημοκρατίας,
ἄλλη δ᾽ ὀλιγαρχίας. ἡ δ᾽ αὖ μοναρχίας. ταύτας φαῖεν μὲν ἂν ἐπί
στασθαι πάμπολλοι. πλεῖστον δ᾽ ἀπολείπονται τοῦ κατανοεῖν αὐ
τὰς πλὴν ὀλίγων δή τινων. ἥτις μὲν ἂν οὖν τῶν πολιτειῶν τὴν
αὐτῆς φθέγγηται φωνὴν, πρός τε θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ
τῇ φωνῇ τὰς πράξεις ἑπομένας ἀποδιδῷ, θάλλει τε ἀεὶ καὶ σώ-
ζεται

ζεται. μιμουμένη δ' ἄλλην φθείρεται. πρὸς ταῦτ' οὖν εὐφραῖός σοι γένοιτο οὐχ ἥκιστα ἂν χρήσιμος. καίπερ καὶ πρὸς ἄλλα ὢν ἀνδρεῖος. τοὺς γὰρ τῆς μοναρχίας λόγους, οὐχ ἥκιστα ὑπ' ἐλπίζω συνεξευρήσειν τῶν περὶ τὴν σὴν διατριβὴν ὄντων. εἰς ταῦτ' οὖν αὐτῷ χρώμενος, ὀνήσῃ τε αὐτὸς καὶ ἐκεῖνον πλεῖστα ὠφελήσεις. ἐὰν δέ τις ἀκούσας ταῦτα εἴπῃ, πλάτων ὡς ἔοικε προσποιεῖται μὲν, τὰ δημοκρατίᾳ ξυμφέροντα εἰδέναι. ἐξὸν δ' ἐν τῷ δήμῳ λέγειν καὶ συμβουλεύειν αὐτῷ τὰ βέλτιστα, οὐπώποτε ἀναστὰς ἐφθέγξατο, πρὸς ταῦτ' εἰπεῖν, ὅτι πλάτων ὀψὲ ἐν τῇ πατρίδι γέγονε. καὶ τὸν δῆμον κατέλαβεν ἤδη πρεσβύτερον καὶ εἰθισμένον ὑπὸ τῶν ἔμπροσθεν, πολλὰ καὶ ἀνόμοια τῇ ἐκείνου ξυμβουλῇ πράττειν. ἐπεὶ πάντων ἂν ἥδιστα καθάπερ πατρὶ συνεβούλευεν αὐτῷ, εἰ μὴ μάτην μὲν κινδυνεύσειν ᾤετο, πλέον δ' οὐδὲν ποιήσειν. ταὐτὸν δὴ οἶμαι δρᾶσαι ἂν καὶ τὴν ἐμὴν ξυμβουλήν. εἰ γὰρ δόξαιμεν ἀνιάτως ἔχειν, πολλὰ ἂν χαίρειν ἡμῖν εἰπὼν, ἐκτὸς ἂν γίγνοιτο τῆς περὶ ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ ξυμβουλῆς.

Πλάτων ἑρμείᾳ καὶ ἐράστῳ καὶ κορίσκῳ, εὖ πράττειν.

Μοὶ φαίνεται θεῶν τις ὑμῖν τύχην ἀγαθὴν ἂν δέξησθε εὐμενῶς καὶ ἱκανῶς παρασκευάζειν. οἰκεῖτε γὰρ δὴ γείτονές τε ὑμῖν αὐτοῖς. καὶ χρείαν ἔχοντες, ὥστε ἀλλήλους εἰς τὰ μέγιστα ὠφελεῖν. ἑρμείᾳ μὲν γὰρ οὔτε ἵππων πλῆθος οὔτε ἄλλης πολεμικῆς συμμαχίας οὐδ' αὖ χρυσοῦ προσγενομένου γένοιτ' ἂν μείζων εἰς τὰ πάντα δύναμις. ἢ φίλων βεβαίων τε καὶ ἦθος ἐχόντων ὑγιές. ἐράστῳ δὲ καὶ κορίσκῳ, πρὸς τῇ τῶν εἰδῶν σοφίᾳ τῇ κα

λῇ ταύτῃ φημὶ ἐγὼ καίπερ γέρων ὢν προσδεῖν σοφίας τῆς περὶ τοὺς πονηρούς τε καὶ ἀδίκους φυλακτικῆς καί τινος ἀμυντικῆς δυνάμεως. ἄπειροι γάρ εἰσι διὰ τὸ μεθ' ἡμῶν μετρίων ὄντων καὶ οὐ κακῶν, συχνὸν διατετριφέναι τοῦ βίου. διὸ δὴ τούτων προσδεῖν εἶπον, ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται τῆς ἀληθινῆς μὲν ἀμελεῖν σοφίας. τῆς δ' ἀνθρωπίνης τε καὶ ἀναγκαίας ἐπιμελεῖσθαι μειζόνως ἢ δεῖ. ταύτην δ' αὖ τὴν δύναμιν, Ἑρμείας μοι φαίνεται φύσει τε, ὅσα μήπω ξυγγεγονότι, καὶ τέχνῃ, δι' ἐμπειρίας εἰληφέναι. τί οὖν δὴ λέγω; σοὶ μὲν Ἑρμεία, πεπειραμένος Ἐράστου καὶ Κορίσκου πλέονα ἢ σύ, φημὶ καὶ μηνύω καὶ μαρτυρῶ μὴ ῥᾳδίως σε εὑρήσειν ἀξιοπιστότερα ἤθη τούτων τῶν γειτόνων. ἔχεσθαι δὴ παντὶ ξυμβουλεύω δικαίῳ τρόπῳ τούτων τῶν ἀνδρῶν, μὴ πάρεργον ἡγούμενον. Κορίσκῳ δὲ καὶ Ἐράστῳ πάλιν Ἑρμείου ἀντέχεσθαι ξυμβουλεύω. καὶ πειρᾶσθαι ταῖς ἀντέξεσιν ἀλλήλων εἰς μίαν ἀφικέσθαι φιλίας ξυμπλοκήν. ἂν δέ τις ὑμῶν ἄρα ταύτην πῃ λύειν δοκῇ, τὸ γὰρ ἀνθρώπινον οὐ παντάπασι βέβαιον, δεῦρο παρ' ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμούς, πέμπετε μομφῆς κατήγορον ἐπιστολήν. οἶμαι γὰρ δίκῃ τε καὶ αἰδοῖ τοὺς παρ' ἡμῶν ἐντεῦθεν ἐλθόντας λόγους. εἰ μή τι τὸ λυθὲν μέγα τύχοι γενόμενον, ἐπῳδῆς ἧστινοσοῦν μᾶλλον ἂν συμφῦσαι καὶ συνδῆσαι πάλιν εἰς τὴν προυπάρχουσαν φιλότητά τε καὶ κοινωνίαν. ἣν ὅταν μὲν φιλοσοφῶμεν ἅπαντες ἡμεῖς τε καὶ ὑμεῖς ὅσοι ἂν δυνώμεθα καὶ ἑκάστῳ παρείκῃ, κύρια τὰ νῦν κεχρησμῳδημένα ἔσται. τὸ δ' ἂν μὴ δρῶμεν ταῦτα, οὐκ ἐρῶ. φήμην γὰρ ἀγαθὴν μαντεύομαι, καὶ φημὶ ταῦθ' ἡμᾶς πάντ' ἀγαθὰ ποιήσειν, ἂν θεὸς ἐθέλῃ. ταύτην τὴν ἐπιστολὴν πάντας ὑμᾶς τρεῖς ὄντας ἀναγνῶναι χρή. μάλιστα μὲν ἀθρόους. εἰ δὲ μή, κατὰ δύο κοινῇ,

κατὰ

κατὰ δύναμιν οἷόν τε ἐστὶ πλειστάκις. καὶ χρῆσθαι συνθήκῃ καὶ νόμῳ κυρίῳ, ὅ ἐστι δίκαιον. ἐπομνύντας σπουδῇ τε ἅμα μὴ ἀμούσῳ καὶ τῇ τῆς σπουδῆς ἀδελφῇ παιδείᾳ, καὶ τὸν τῶν πάντων θεὸν ἡγεμόνα τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόντων, τοῦ τε ἡγεμόνος καὶ αἰτίου πατέρα κύριον ὃν ἂν ὄντως φιλοσοφῶμεν, εἰσόμεθα πάντες σαφῶς εἰς δύναμιν ἀνθρώπων εὐδαιμόνων.

Πλάτων τοῖς δίωνος οἰκείοις τε καὶ ἑταίροις, εὖ πράττειν.

Ἐπεστείλατέ μοι νομίζειν δεῖν τὴν διάνοιαν ὑμῶν εἶναι τὴν αὐτὴν ἣν εἶχε καὶ δίων. καὶ δὴ καὶ κοινωνεῖν διεκελεύεσθέ μοι, καθ' ὅσον οἷός τέ εἰμι ἔργῳ καὶ λόγῳ. ἐγὼ δὲ εἰ μὲν δόξαν καὶ ἐπιθυμίαν τὴν αὐτὴν ἔχετε ἐκείνῳ ξύμφημι κοινωνήσειν. εἰ δὲ μὴ βουλεύσεσθαι πολλάκις. τίς δ' ἦν ἡ ἐκείνου διάνοια καὶ ἐπιθυμία, σχεδὸν οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ὡς εἰδὼς σαφῶς εἴποιμ' ἄν. ὅτε γὰρ κατ' ἀρχὰς εἰς συρακούσας ἐγὼ ἀφικόμην, σχεδὸν ἔτη τεσσαράκοντα γεγονὼς δίων εἶχε τὴν ἡλικίαν, ἣν τὰ νῦν ἱππαρῖνος γέγονε. καὶ ἣν ἔσχε τότε δόξαν, ταύτην καὶ διετέλεσεν ἔχων. συρακουσίους οἴεσθαι δεῖν ἐλευθέρους εἶναι κατὰ νόμους τοὺς ἀρίστους οἰκοῦντας. ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν εἴ τις θεῶν καὶ τοῦτον, εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν περὶ πολιτείας, ἐκείνῳ γενέσθαι σύμφρονα ποιήσειε. τίς δ' ἦν ὁ τρόπος τῆς γενέσεως αὐτῆς, οὐκ ἀπάξιον ἀκοῦσαι νέῳ καὶ μὴ νέῳ. πειράσομαι δὲ ἐξ ἀρχῆς αὐτὴν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς διεξελθεῖν. ἔχει γὰρ καιρὸν τὰ νῦν. νέος ἐγώ ποτε ὤν, πολλοῖς δὴ ταυτὸν ἔπαθον. ᾠήθην εἰ θᾶττον ἐμαυτοῦ γενοίμην κύριος, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως εὐθὺς ἰέναι, καί μοι τύχαι τινὲς τῶν τῆς πόλεως

πραγμάτων, τοιάδε περιέπεσον. ὑπὸ πολλῶν γὰρ τῆς τότε πολιτείας λοιδορουμένης, μεταβολὴ γίγνεται. καὶ τῆς μεταβολῆς, εἷς καὶ πεντήκοντά τινες ἄνδρες προὔστησαν ἄρχοντες. ἕνδεκα μὲν, ἐν ἄστει. δέκα δ᾽ ἐν πειραιεῖ. περί τε ἀγορὰν ἑκάτεροι τούτων, ὅσα τ᾽ ἐν τοῖς ἄστεσι διοικεῖν ἔδει. τριάκοντα δὲ πάντων ἄρχοντες κατέστησαν αὐτοκράτορες. τούτων δή τινες, οἰκεῖοί τε ὄντες καὶ γνώριμοι ἐτύγχανον ἐμοί. καὶ δὴ παρεκάλουν εὐθὺς, ὡς ἐπὶ προσήκοντα πράγματά με. καὶ ἐγὼ, θαυμαστὸν οὐδὲν ἔπαθον ὑπὸ νεότητος. ᾠήθην γὰρ αὐτοὺς ἔκ τινος ἀδίκου βίου, ἐπὶ δίκαιον τρόπον ἄγοντας διοικήσειν δὴ τὴν πόλιν, ὥστε αὐτοῖς σφόδρα προσεῖχον τὸν νοῦν, τί πράξοιεν. καὶ ὁρῶν δήπου τοὺς ἄνδρας ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ χρυσῆν ἀποδείξαντας τὴν ἔμπροσθεν πολιτείαν, τά τε ἄλλα καὶ φίλον ἄνδρα ἐμοὶ πρεσβύτερον σωκράτην, ὃν ἐγὼ σχεδὸν οὐκ ἂν αἰσχυνοίμην εἰπὼν δικαιότατον εἶναι τῶν τότε, ἐπί τινα τῶν πολιτῶν μεθ᾽ ἑτέρων ἔπεμπον, βίᾳ ἄξοντα ὡς ἀποθανούμενον. ἵνα δὴ μετέχοι τῶν πραγμάτων αὐτοῖς. εἴτε βούλοιτο, εἴτε μή. ὁ δ᾽ οὐκ ἐπείθετο. πᾶν δὲ παρεκινδύνευσε παθεῖν, πρὶν ἀνοσίων αὐτοῖς ἔργων γενέσθαι κοινωνός. ἃ δὴ πάντα καθορῶν καὶ ἔτ᾽ ἄλλα τοιαῦτα οὐ σμικρὰ, ἐδυσχέρανά τε, καὶ ἐμαυτὸν ἐπανήγαγον ἀπὸ τῶν τότε κακῶν. χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ, μετέπεσε τὰ τῶν τριάκοντά τε καὶ πᾶσα ἡ τότε πολιτεία. πάλιν δὲ, βραδύτερον μὲν, εἷλκε δέ με ὅμως, ἡ περὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πολιτικὰ ἐπιθυμία. ἦν οὖν καὶ ἐν ἐκείνοις ἅτε τεταραγμένοις, πολλὰ γιγνόμενα, ἅ τις ἂν δυσχεράνειεν. καὶ οὐδέν τι θαυμαστὸν ἦν τιμωρίας ἐχθρῶν γίγνεσθαί τινων τισὶ μείζους, ἐν μεταβολαῖς. καίτοι πλείονί γε ἐχρήσαντο οἱ τότε κατελθόντες ἐπιεικείᾳ. κατὰ δέ τινα τύχην

αὖ

αὖ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν Σωκράτη τοῦτον δυναστεύοντές τινες, εἰσάγουσιν εἰς δικαστήριον, ἀνοσιωτάτην αἰτίαν ἐπιβαλόντες, καὶ πάντων ἥκιστα Σωκράτει προσήκουσαν, ὡς ἀσεβῆ γὰρ οἱ μὲν εἰσήγαγον, οἱ δὲ, κατεψηφίσαντο, καὶ ἀπέκτειναν, τὸν τότε τῆς ἀνοσίου ἀγωγῆς οὐκ ἐθελήσαντα μετασχεῖν περὶ ἕνα τῶν τότε φευγόντων φίλων, ὅτε φεύγοντες ἐδυστύχουν αὐτοί. σκοποῦντι δή μοι ταῦτά τε, καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πράττοντας τὰ πολιτικὰ, καὶ τοὺς νόμους γε καὶ ἔθη, ὅσῳ μᾶλλον διεσκόπουν ἡλικίας τε εἰς τὸ πρόσθεν προὔβαινον, τοσούτῳ χαλεπώτερον ἐφαίνετο ὀρθῶς εἶναί μοι τὰ πολιτικὰ διοικεῖν. οὔτε γὰρ ἄνευ φίλων ἀνδρῶν καὶ ἑταίρων πιστῶν, οἷόν τε εἶναι πράττειν. οὓς οὔθ' ὑπάρχοντας ἦν εὑρεῖν εὐπετὲς, οὐ γὰρ ἔτι ἐν τοῖς τῶν πατέρων ἤθεσι καὶ ἐπιτηδεύμασιν ἡ πόλις ἡμῶν διῳκεῖτο. καινούς τε ἄλλους, ἀδύνατον ἦν κτᾶσθαι μετά τινος ῥᾳστώνης. τά τε τῶν νόμων γράμματα καὶ ἔθη, διεφθείρετο. καὶ ἐπεδίδου θαυμαστὸν ὅσον, ὥστε με τὸ πρῶτον πολλῆς μεστὸν ὄντα ὁρμῆς ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ, βλέποντα εἰς ταῦτα καὶ φερόμενα ὁρῶντα πάντῃ πάντως, τελευτῶντα ἰλιγγιᾶν. καὶ τοῦ μὲν σκοπεῖν μὴ ἀποστῆναι, μή ποτε ἄμεινον ἂν γίγνοιτο περί τε αὐτὰ ταῦτα, καὶ δὴ καὶ περὶ τὴν πᾶσαν πολιτείαν. τοῦ δὲ πράττειν αὖ, περιμένειν ἀεὶ καιρούς. τελευτῶντα δὲ νοῆσαι περὶ πασῶν τῶν νῦν πόλεων, ὅτι κακῶς ξύμπασαι πολιτεύονται. τὰ γὰρ τῶν νόμων αὐταῖς, σχεδὸν ἀνιάτως ἔχοντά ἐστιν, ἄνευ παρασκευῆς θαυμαστῆς τινος μετὰ τύχης. λέγειν τε ἠναγκάσθην, ἐπαινῶν τὴν ὀρθὴν φιλοσοφίαν, ὡς ταύτης ἐστὶ τά τε πολιτικὰ δίκαια καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν πάντα κατιδεῖν. κακῶν οὖν οὐ λήξειν τὰ ἀνθρώπινα γένη πρὶν ἂν ἢ τὸ τῶν φιλοσοφούντων ὀρθῶς γε καὶ ἀληθῶς γένος, εἰς ἀρχὰς ἔλθῃ τὰς πολιτικὰς, ἢ τὸ

τῶν δυναστευόντων ἐν ταῖς πόλεσιν, ἔκ τινος μοίρας θείας ὄντως φιλοσοφήσῃ. ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἔχων εἰς ἰταλίαν τε καὶ σικελίαν ἦλθον, ὅτε πρῶτον ἀφικόμην. ἐλθόντα δέ με, ὁ ταύτῃ λεγόμενος αὖ βίος εὐδαίμων, ἰταλιωτικῶν τε καὶ συρακουσίων τραπεζῶν πλήρης, οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἤρεσε. δίς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιπλάμενον ζῆν, καὶ μηδέποτε κοιμώμενον μόνον νύκτωρ. καὶ ὅσα τούτων ἐπιτηδεύματα ξυνέπεται τῷ βίῳ. ἐκ γὰρ τούτων τῶν ἐθῶν, οὔτ' ἂν φρόνιμος οὐδείς ποτε γενέσθαι τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ νέου ἐπιτηδεύων δύναιτο, οὐχ οὕτως θαυμαστῇ φύσει κραθήσεται. σώφρων δὲ οὐδ' ἂν μελλήσαι ποτὲ γενέσθαι. καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς ὁ αὐτὸς λόγος ἂν εἴη. πόλις τε οὐδεμία ἂν ἠρεμήσαι κατὰ νόμους οὐδ' οὕστινας οὖν, ἀνδρῶν οἰομένων ἀναλίσκειν μὲν δεῖν πάντα εἰς ὑπερβολάς. ἀργῶν δὲ, εἰς ἅπαντα ἡγουμένων αὖ δεῖν γίγνεσθαι, πλὴν εἰς εὐωχίας καὶ πότους, καὶ ἀφροδισίων σπουδὰς διαπονουμένων. ἀναγκαῖον δὲ εἶναι ταύτας τὰς πόλεις, εἰς τυραννίδας τε καὶ ὀλιγαρχίας καὶ δημοκρατίας μεταβαλλούσας, μηδέποτε λήγειν. δικαίου δὲ καὶ ἰσονόμου πολιτείας τοὺς αὐταῖς δυναστεύοντας, μηδ' ὄνομα ἀκούοντας, ἀνέχεσθαι. ταῦτα δὴ πρὸς τοῖς πρόσθε διανοούμενος εἰς συρακούσας διεπορεύθην. ἴσως μὲν κατὰ τύχην. ἔοικε μὴν τότε μηχανωμένῳ τινὶ τῶν κρειττόνων, ἀρχὴν βαλέσθαι τῶν νῦν γεγονότων πραγμάτων περὶ δίωνα καὶ τῶν περὶ συρακούσας. δέος δὲ μὴ καὶ πλειόνων ἔτι ἐὰν μὴ νῦν ὑμεῖς ἐμοὶ πείθησθε, τὸ δεύτερον συμβουλεύοντι. πῶς οὖν δὴ λέγω πάντων ἀρχὴν γεγονέναι τὴν τότε, τὴν εἰς σικελίαν ἐμὴν ἄφιξιν. ἐγὼ συγγενόμενος δίωνι τότε νέῳ, κινδυνεύω τὰ δοκοῦντα ἐμοὶ βέλ-

πᾶσι ἀνθρώποις εἶναι μηνύων διὰ λόγων, καὶ πράττειν αὐτὰ ξυμβουλεύων, ἀγνοεῖν ὅτι τυραννίδος τινὰ τρόπον κατάλυσιν ἐσομένην μηχανώμενος, ἐλάνθανον ἐμαυτόν. δίων μὲν γὰρ δὴ μάλ' εὐμαθὴς ὢν, πρός τε τἆλλα καὶ πρὸς τοὺς τότε ὑπ' ἐμοῦ λόγους λεγομένους, οὕτως ὀξέως ὑπήκουσε καὶ σφόδρα, ὡς οὐδεὶς πώποτε ὧν ἐγὼ προσέτυχον νέων, καὶ τὸν ἐπίλοιπον βίον ζῆν ἠθέλησε, διαφερόντως τῶν πολλῶν ἰταλιωτῶν τε καὶ σικελιωτῶν ἀρετὴν, περὶ πλείονος ἡδονῆς τῆς τε ἄλλης τρυφῆς ἠγαπηκώς· ὅθεν ἐπαχθέστερον τοῖς περὶ τὰ τυραννικὰ νόμιμα ζῶσιν ἐβίω, μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ περὶ διονύσιον γενομένου. μετὰ δὲ τοῦτο, διενοήθη μὴ μόνον ἐν αὐτῷ ποτ' ἂν γενέσθαι ταύτην τὴν διάνοιαν, ἣν αὐτὸς ὑπὸ τῶν ὀρθῶν λόγων ἔσχεν. ἐγγινομένην δ' οὖν ἔν τισιν, ὧν καὶ διονύσιον ἡγήσατο ἕνα γενέσθαι, τάχ' ἂν ξυλλαμβανόντων θεῶν. γενομένου δ' αὖ τοῦ τοιούτου τόν τε αὑτοῦ βίον καὶ τὸν τῶν ἄλλων συρακοσίων, ἀμήχανον ἂν μακαριότητι ξυμβῆναι γενόμενον. πρὸς δὴ τούτοις ᾠήθη δεῖν ἐκ παντὸς τρόπου, εἰς συρακούσας ὅτι τάχιστα ἐλθεῖν ἐμὲ, κοινωνὸν τούτων· μεμνημένος, τήν τε αὑτοῦ καὶ ἐμὴν συνουσίαν, ὡς εὐπετῶς ἐξειργάσατο εἰς ἐπιθυμίαν ἐλθεῖν αὐτὸν τοῦ καλλίστου τε καὶ ἀρίστου βίου· ὃ δὴ καὶ νῦν εἰ διαπράξαιτο ἐν διονυσίῳ ὡς ἐπεχείρησε, μεγάλας ἐλπίδας εἶχεν ἄνευ σφαγῶν καὶ θανάτων καὶ τῶν νῦν γεγονότων κακῶν βίον ἂν εὐδαίμονα καὶ ἀληθινὸν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ κατασκευάσαι. ταῦτα δίων ὀρθῶς διανοηθεὶς, ἔπεισε μεταπέμπεσθαι διονύσιον ἐμέ. καὶ αὐτὸς ἐδεῖτο πέμπων, ἥκειν ὅτι τάχιστα ἐκ παντὸς τρόπου, πρίν τινας ἄλλους ἐντυχόντας διονυσίῳ, ἐπ' ἄλλον βίον αὐτὸν τὸν βελ-

τίσου παραξέψαι. λέγων δὲ τάδε ἐδεῖτο εἰ καὶ μακρότερα εἰπεῖν τινας καιροὺς ἔφη μείζους περιμενοῦμεν, τῶν νῦν παραγεγονότων θείᾳ τινὶ τύχῃ. καταλέγων δὲ τήν τε ἀρχὴν τῆς ἰταλίας καὶ σικελίας καὶ τὴν αὑτοῦ δύναμιν ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν νεότητα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν διονυσίου, φιλοσοφίας τε καὶ παιδείας ὡς ἔχοι σφόδρα λέγων, τούς τε αὐτοῦ ἀδελφιδοῦς καὶ τοὺς οἰκείους. ὡς εὐπαράκλητοι εἶεν πρὸς τὸν ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον ἀεὶ λόγον καὶ βίον. ἱκανώτατοί τε διονύσιον συμπαρακαλεῖν. ὥστε εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν ἐλπὶς πᾶσα ἀποτελεσθήσεται, τοῦ τοὺς αὐτοὺς φιλοσόφους τε καὶ πόλεων ἄρχοντας μεγάλων ξυμβῆναι γενομένους. τὰ μὲν δὴ παρακελεύματα, ἦν ταῦτά τε καὶ τοιαῦτα ἕτερα πάμπολλα. τὴν δ' ἐμὴν δόξαν, τὸ μὲν περὶ τῶν νέων ὅπῃ ποτὲ γενήσοιτο εἶχε φόβος. αἱ γὰρ ἐπιθυμίαι τῶν τοιούτων ταχεῖαι. καὶ πολλάκις ἑαυταῖς ἐναντίαι φερόμεναι. τὸ δὲ δίωνος ἦθος, ἠπιστάμην τῆς ψυχῆς πέρι φύσει τε ἐμβριθὲς ὄν. ἡλικίας τε ἤδη μετρίως ἔχον. ὅθεν μοι σκοπουμένῳ καὶ διστάζοντι, πότερον ἂν εἴη πορευτέον καὶ ὑπακουστέον ἢ πῶς, ὅμως ἔρρεψε δεῖν εἴ ποτέ τις τὰ διανοηθέντα περὶ νόμων τε καὶ πολιτείας ἀποτελεῖν ἐγχειρήσοι, καὶ νῦν πειρατέον εἶναι. πείσας γὰρ ἕνα μόνον, ἱκανῶς πάντα ἐξειργασμένος ἐσοίμην ἀγαθά. ταύτῃ μὲν δὴ τῇ διανοίᾳ τε καὶ τόλμῃ, ἀπῆρα οἴκοθεν, οὐχ ᾗ τινες ἐδόξαζον. ἀλλ' αἰσχυνόμενος μὲν ἐμαυτὸν τὸ μέγιστον, μὴ δόξαιμί ποτε ἐμαυτῷ παντάπασι, λόγος μόνον ἀτεχνῶς εἶναί τις. ἔργου δὲ οὐδενὸς ἄν ποτε ἑκὼν ἀνθάψασθαι. κινδυνεύσειν δὲ προδοῦναι, πρῶτον μὲν, τὴν δίωνος ξενίαν τε καὶ ἑταιρείαν ἐν κινδύνοις ὄντως γεγονότα οὐ σμικροῖς. εἴτ' οὖν πάθοι τι, εἴτ' ἐκπε-

σῶν

σῶν ὑπὸ διονυσίου καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν, ἔλθοι παρ' ὑμᾶς φυγὼν, καὶ ἔροιτο εἰπών· ὦ πλάτων, ἥκω σοι φυγὰς, οὐχ ὁπλιτῶν δεόμενος οὐδ' ἱππέων ἐνδεὴς γενόμενος τοῦ ἀμύνασθαι τοὺς ἐχθρούς· ἀλλὰ λόγων καὶ πειθοῦς. οἷς σε μάλιστα ἠπιστάμην ἐγὼ, δυνάμενον ἀνθρώπους νέους ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ δίκαια προτρέποντα, εἰς φιλίαν τε καὶ ἑταιρείαν ἀλλήλοις καθιστάναι ἑκάστοτε. ὧν ἐνδείᾳ κατὰ τὸ σὸν μέρος νῦν ἐγὼ καταλιπὼν συρακούσας, ἐνθάδε πάρειμι, τὸ μὲν ἐμὸν, ἔλαττον ὄνειδός σοι φέρει. φιλοσοφία δὲ ἣν ἐγκωμιάζεις ἀεὶ, καὶ ἀτίμως φῂς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων φέρεσθαι, πῶς οὐ προδέδοται τὰ νῦν μετ' ἐμοῦ, μέρος ὅσον ἐπὶ σοὶ γέγονε. καὶ μεγαροῖ μὲν εἰ κατοικοῦντες ἐτυγχάνομεν, ἦλθες δήπου ἄν μοι βοηθὸς, ἐφ' ἅ σε παρεκάλουν, ἢ πάντων ἂν φαυλότατον ἡγοῦ σαυτόν. νῦν δ' ἄρα τὸ μῆκος τῆς πορείας, καὶ τὸ μέγεθος δὴ τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ πόνου ἐπαιτιώμενος, οἴει δόξαν κακίας ἀποφευξεῖσθαί ποτε; πολλοῦ γε καὶ δεήσει. λεχθέντων δὲ τίς ἂν ἦν μοι πρὸς ταῦτα εὐσχήμων ἀπόκρισις οὐκ ἔστιν. ἀλλ' ἦλθον μὲν κατὰ λόγον, ἐν δίκῃ τε, ὡς οἷόν τε ἀνθρώπων μάλιστα διὰ τὰ τοιαῦτα καταλιπὼν τὰς ἐμαυτοῦ διατριβὰς οὔσας οὐκ ἀσχήμονας, ὑπὸ τυραννίδα, δοκοῦσαν οὐ πρέπειν τοῖς ἐμοῖς λόγοις, οὐδὲ ἐμοί. ἐλθών τε, ἐμαυτὸν ἠλευθέρωσα, καὶ διὸς ξενίου καὶ τῆς φιλοσόφου ἀνέγκλητον μοίρας παρέσχον. ἐπονειδίστου γενομένης ἂν εἴ τι καταμαλθακισθεὶς καὶ ἀποδειλιῶν αἰσχύνης μετέσχον κακῆς. ἐλθὼν δὲ, οὐ γὰρ δεῖ μηκύνειν, ηὗρον στάσεως τὰ περὶ διονύσιον μεστὰ ξύμπαντα καὶ διαβολῶν πρὸς τὴν τυραννίδα δίωνος πέρι. ἤμυνον μὲν οὖν, καθ' ὅσον ἠδυνάμην. σμικρὰ δ' οἷός τ' ἦν.

μηνὶ δὲ σχεδὸν ἴσως τετάρτῳ δίωνα διονύσιος αἰτιώμενος ἐπιβουλεύειν τῇ τυραννίδι, σμικρὸν εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας, ἐξέβαλεν ἀτίμως. οἱ δὴ δίωνος τὸ μετὰ τοῦτο πάντες φίλοι, ἐφοβούμεθα μή τινα ἐπαιτιώμενος τιμωροῖτο, ὡς συναίτιον τῆς δίωνος ἐπιβουλῆς. περὶ δ' ἐμοῦ καὶ διῆλθε λόγος τις ἐν συρακούσαις ὡς τεθνεὼς εἴην ὑπὸ διονυσίου ὡς πάντων τούτων τῶν τότε γεγονότων αἴτιος. ὁ δὲ, αἰσθανόμενος πάντας ἡμᾶς οὕτω διατεθέντας, φοβούμενος μὴ μεῖζον ἐκ τῶν φόβων γίγνοιτό τι, φιλοφρόνως πάντας ἀνελάμβανε. καὶ δὴ καὶ αὐτὸν ἐμὲ, παρεμυθεῖτό τε καὶ θαρρεῖν διεκελεύετο. καὶ ἐδεῖτο, πάντως μένειν. ἐγίγνετο γάρ οἱ τὸ μὲν ἐμὲ φυγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, καλὸν οὐδέν. τὸ δὲ μένειν. διὸ δὴ καὶ σφόδρα προσεποιεῖτο δεῖσθαι. τὰς δὲ τῶν τυράννων δεήσεις ἴσμεν ὅτι μεμιγμέναι ἀνάγκαις εἰσίν. ὃ δὴ μηχανώμενος διεκώλυέ μου τὸν ἔκπλουν εἰς ἀκρόπολιν ἀγαγὼν καὶ κατοικίσας, ὅθεν οὐδ' ἂν εἷς ἔτι με ναύκληρος. μὴ ὅτι κωλύοντος ἐξήγαγε διονυσίου. ἀλλ' οὐδὲ εἰ μὴ πέμπων αὐτὸς τὸν κελεύοντα ἐξαγαγεῖν ἐπέστελλεν, οὔτ' ἂν ἔμπορος. οὔτε τῶν ἐν ταῖς τῆς χώρας ἐξόδοις ἀρχόντων οὐδ' ἂν εἷς περιεῖδέ με μόνον ἐκπορευόμενον, ὃς οὐκ ἂν συλλαβὼν εὐθέως παρὰ διονύσιον πάλιν ἀπήγαγεν. ἄλλως τε καὶ διηγγελμένον ἤδη ποτὲ τοὐναντίον ἢ τὸ πρότερον πάλιν. ὡς πλάτωνα, διονύσιος θαυμαστῶς ὡς ἀσπάζεται. τὸ δ' εἶχε δὴ πῶς. τὸ γὰρ ἀληθὲς δεῖ φράζειν, ἠσπάζετο μὲν ἀεὶ προϊόντος τοῦ χρόνου μᾶλλον, κατὰ τὴν τοῦ τρόπου τε καὶ ἤθους συνουσίαν. ἑαυτὸν δὲ ἐπαινεῖν μᾶλλον ἢ δίωνα ἐβούλετό με. καὶ φίλον ἡγεῖσθαι διαφερόντως μᾶλλον, ἢ 'κεῖνον. καὶ θαυμαστῶς ἐφιλονείκει πρὸς τὸ τοιοῦτον. ᾗ δ' ἂν οὕτως ἐγένετο, εἴπερ ἐγίγνετο κάλλιστα. ὤκνει, ὡς δὴ μανθάνων, καὶ ἀκούων τῶν

περὶ

περὶ φιλοσοφίαν λόγων οἰκειοῦσθαι καὶ ἐμοὶ συγγίγνεσθαι. φοβούμενος τοὺς τῶν διαβαλλόντων λόγους, μὴ πῃ παραποδισθείη, καὶ δίων δὴ πάντα εἴη διαπεπραγμένος. ἐγὼ δὲ πάντα ὑπέμενον, τὴν πρώτην διάνοιαν φυλάττων ἐφ' ἥνπερ ἀφικόμην, εἴπως εἰς ἐπιθυμίαν ἔλθοι τῆς φιλοσόφου ζωῆς. ὁ δ' ἐνίκησεν ἀντιτείνων. καὶ ὁ πρῶτος δὴ χρόνος τῆς εἰς σικελίαν ἐμῆς ἐπιδημήσεώς τε καὶ διατριβῆς, διὰ πάντα ταῦτα ξυνέβη γενόμενος. μετὰ δὲ τοῦτο, ἀπεδήμησά τε, καὶ πάλιν ἀφικόμην πάσῃ σπουδῇ μεταπεμπομένου διονυσίου. ὧν δὲ ἕνεκα καὶ ὅσα ἔπραξα, ὡς εἰκότα τε καὶ δίκαια ὑμῖν. πρῶτον μὲν ξυμβουλεύσας ἃ χρὴ ποιεῖν ἐκ τῶν νῦν γεγονότων, ὕστερον δὲ τὰ περὶ ταῦτα, διέξειμι τῶν ἐπανερωτώντων ἕνεκα. τί δὴ βουλόμενος ἦλθον τὸ δεύτερον, ἵνα μὴ τὰ πάρεργα ὡς ἔργα μοι ξυμβαίνῃ λεγόμενα. λέγω δὴ τάδε. ἐγὼ τὸν συμβουλεύοντα ἀνδρὶ κάμνοντι, καὶ δίαιταν διαιτωμένῳ μοχθηρὰν, πρὸς ὑγίειαν ἄλλό τι, χρὴ πρῶτον μὲν αὐτοῦ μεταβάλλειν τὸν βίον, καὶ ἐθέλοντι μὲν πείθεσθαι καὶ τἆλλα ἤδη παραινεῖν. μὴ ἐθέλοντι δὲ, φεύγοντα ἀπὸ τῆς τοιούτου ξυμβουλῆς, ἄνδρα τε ἡγοίμην ἂν καὶ ἰατρικόν. τὸν δὲ ὑπομένοντα, τοὐναντίον, ἄνανδρόν τε καὶ ἄτεχνον. ταὐτὸν δὴ καὶ πόλει εἴτε αὐτῆς εἷς εἴη κύριος, εἴτε καὶ πλείους, εἰ μὲν κατὰ τρόπον ὀρθῇ πορευομένης ὁδῷ τῆς πολιτείας ξυμβουλεύοιτό τι τῶν προσφόρων, νοῦν ἔχοντος τὸ τοῖς τοιούτοις ξυμβουλεύειν. τοῖς δ' ἔξω τὸ παράπαν βαίνουσι τῆς ὀρθῆς πολιτείας, καὶ μηδαμῇ ἐθέλουσιν αὐτῆς εἰς ἴχνος ἰέναι, προαγορεύουσι δὲ τῷ ξυμβούλῳ, τὴν μὲν πολιτείαν ἐᾶν καὶ μὴ κινεῖν, ὡς ἀποθανουμένῳ ἐὰν κινῇ. ταῖς

δὲ βουλήσεσιν ἢ ἐπιθυμίαις αὐτῶν ὑπηρετοῦντα, ξυμβουλεύειν κε
λεύουσι, τίνα τρόπον γίγνοιτ᾽ ἂν ῥᾷστά τε καὶ τάχιστα εἰς τὸν ἀεὶ
χρόνον. τὸν μὲν ὑπομένοντα τὰς ξυμβουλὰς τοιαύτας ἡγοῦμαι
ἄνανδρον. τὸν δ᾽ οὐχ ὑπομένοντα ἄνδρα. ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἐγὼ
κεκτημένος, ὅταν τίς μοι ξυμβουλεύηται περί τινος τῶν μεγίστων περὶ τὸν
αὑτοῦ βίον, οἷον περὶ χρημάτων κτήσεως, ἢ περὶ σώματος ἢ περὶ ψυχῆς
ἐπιμελείας, ἂν μὲν μοι τὸ καθ᾽ ἡμέραν ἔν τινι τρόπῳ δοκῇ ζῆν, ἢ
συμβουλεύοντος ἂν ἐθέλειν πείθεσθαι, περὶ ὧν ἀνακοινοῦται, προθύ
μως συμβουλεύω. καὶ οὐκ ἀφοσιωσάμενος μόνον ἐπαυσάμην.
ἐὰν δὲ μὴ ξυμβουλεύηταί μοι τὸ παράπαν, ἢ συμβουλεύοντι δῆ-
λος ᾖ μηδαμῇ πεισόμενος, αὐτόκλητος ἐπὶ τὸν τοιοῦτον οὐκ ἔρ-
χομαι συμβουλεύσων. βιασόμενος δὲ, οὐδ᾽ ἂν υἱὸς ᾖ. δούλῳ δὲ
ξυμβουλεύσαιμ᾽ ἄν, καὶ μὴ ἐθέλοντά γε προσβιαζοίμην. πατέρα δὲ ἢ
μητέρα, οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι προσβιάζεσθαι. μὴ νόσῳ παραφροσύ-
νης ἐχομένους. ἐὰν δέ τινα καθεστῶτα ζῶσι βίον ἑαυτοῖς ἀρέσκον
τα, ἐμοὶ δὲ μή, μήτε ἀπεχθάνεσθαι μάτην νουθετοῦντα. μήτε
δὴ κολακεύοντά γε, ὑπηρετεῖν αὐτοῖς, πληρώσεις ἐπιθυμιῶν ἐκ
πορίζοντα, ἃς αὐτὸς ἀσπαζόμενος οὐκ ἂν ἐθέλοιμι ζῆν. ταὐτὸν
δὲ καὶ περὶ πόλεως αὑτοῦ διανοούμενον χρὴ ζῆν τὸν ἔμφρονα.
λέγειν μὲν εἰ μὴ καλῶς αὐτῷ φαίνοιτο πολιτεύεσθαι. εἰ μέλλοι μήτε
ματαίως ἐρεῖν, μήτε ἀποθανεῖσθαι λέγων. βίαν δὲ πατρίδι πολι
τείας μεταβολῆς μὴ προσφέρειν, ὅταν ἄνευ φυγῶν καὶ σφαγῆς
ἀνδρῶν

ἀνδρῶν, μὴ δύναιντο ἥττους γενέσθαι τὴν ἀρετήν. ἡσυχίαν δὲ ἄγοντας
εὔχεσθαι τὰ ἀγαθὰ αὑτοῖς τε καὶ τῇ πόλει. κατὰ δὴ τοῦτον τὸν τρό-
πον, ἐγὼ ὑμῖν τ' ἂν ξυμβουλεύοιμι. ξυνεβούλευον δ' ἦ καὶ Διονυσίῳ μετὰ Δί-
ωνος ζῆν μέχρι μεθ' ἡμέραν πρῶτον, ἔπειθ' ὅπως ἐγκρατὴς αὐτὸς αὑτοῦ
ὅτι μάλιστα ἔσεσθαι μέλλοι· καὶ πιστοὺς φίλους τε καὶ ἑταίρους
κτήσεσθαι, ὅπως μὴ πάθοι ἅπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ὃς παραλα-
βὼν Σικελίας πολλὰς καὶ μεγάλας πόλεις ὑπὸ τῶν βαρβάρων
ἐκπεπορθημένας, οὐχ οἷός τ' ἦν κατοικίσας, πολιτείας ἐν ἑκά-
σταις καταστήσασθαι πιστὰς ἑταίρων ἀνδρῶν οὔτε ἄλλων δή ποθεν ὀ-
θνείων· οὔτε ἀδελφῶν, οὓς ἔθρεψέ τε αὐτὸς νεωτέρους ὄντας, ἔκ
τε ἰδιωτῶν, ἄρχοντας, καὶ ἐκ πενήτων πλουσίους ἐπεποιήκει
διαφερόντως· τούτων κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς οὐδένα οἷός τ' ἦν, πει-
θοῖ καὶ διδαχῇ καὶ εὐεργεσίαις καὶ ξυγγενείαις ἀπεργασάμενος
ποιήσασθαι· Δαρείου δὲ ἑπταπλασίως φαυλότερος ἐγένετο. ὃς οὐκ
ἀδελφοῖς πιστεύσας οὐδ' ὑπ' αὐτοῦ τραφεῖσι, κοινωνοῖς δὲ μόνον τῆς
τοῦ Μήδου τε καὶ εὐνούχου χειρώσεως, διένειμε τε μέρη μείζω ἕ-
καστα Σικελίας πάσης ἑπτὰ, καὶ πιστοῖς ἐχρήσατο τοῖς κοινωνοῖς
καὶ οὐκ ἐπιτιθεμένοις, οὔτε αὐτῷ οὔτε ἀλλήλοις· ἔδειξέ τε πα-
ράδειγμα, οἷον χρὴ τὸν νομοθέτην καὶ βασιλέα τὸν ἀγαθὸν γί-
γνεσθαι· νόμους γὰρ κατασκευάσας, ἔτι καὶ νῦν διασέσωκε τὴν περ-
σῶν ἀρχήν. ἔτι δ' Ἀθηναῖοι πρὸς τούτοις, οὐκ αὐτοὶ κατοικίσαντες
πολλὰς τῶν ἑλλήνων πόλεις, ὑπὸ βαρβάρων ἐκβεβλημένας, ἀλλ' οἰκουμένας
παραλαβόντες ὅμως ἑβδομήκοντα ἔτη διεφύλαξαν τὴν ἀρχήν,

ἄνδρας φίλους ἐν ταῖς πόλεσιν ἑκάσταις κεκτημένοι. διονύσιος δὲ εἰς μίαν πόλιν ἀθροίσας πᾶσαν σικελίαν ὑπὸ σοφίας, πιστεύων οὐδενὶ, μόγις ἐσώθη. πένης γὰρ ἦν ἀνδρῶν φίλων καὶ πιστῶν, οὗ μεῖζον σημεῖον εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν οὐκ ἔστιν οὐδὲν, τοῦ ἔρημον ἢ μὴ, τοιούτων ἀνδρῶν εἶναι. ἃ δὴ καὶ διονυσίῳ ξυνεβουλεύομεν ἐγὼ καὶ δίων ἐπειδὴ τὰ παρὰ πατρὸς αὐτῷ ξυνεβεβήκει οὕτως ἀνομιλήτῳ μὲν παιδείας, ἀνομιλήτῳ δὲ συνουσιῶν τῶν προσηκουσῶν γεγονέναι, πρῶτον ἐπὶ ταῦτα ὁρμήσαντα φίλους ἄλλους αὐτῷ τῶν οἰκείων ἅμα καὶ ἡλικιωτῶν καὶ συμφόρους πρὸς ἀρετὴν κτήσασθαι. μάλιστα δ' αὐτὸν αὐτῷ. τούτων γὰρ αὐτὸν θαυμαστῶς ἐνδεᾶ γεγονέναι λέγοντες οὐκ ἐναργῶς οὕτως. οὐ γὰρ ἦν ἀσφαλές. αἰνιττόμενοι δὲ καὶ διαμαχόμενοι τοῖς λόγοις, ὡς οὕτω μὲν πᾶς ἀνὴρ αὑτόν τε καὶ ἐκείνους ὧν ἂν ἡγεμὼν γίγνηται σώσει. μὴ ταύτῃ δὲ τραπόμενος, τἀναντία πάντα ἀποτελεῖ. πορευθεὶς δὲ ὡς λέγομεν, καὶ ἑαυτὸν ἔμφρονά τε καὶ σώφρονα ἀπεργασάμενος, εἰ τὰς ἐξηρημωμένας σικελίας πόλεις κατοικίσειε. νόμοις τε ξυνδήσειε καὶ πολιτείαις, ὥστε αὐτῷ τε οἰκείας καὶ ἀλλήλαις εἶναι πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων βοηθείας, οὐ διπλασίαν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν μόνον ποιήσει, πολλαπλασίαν δὲ ὄντως. ἕτοιμον γὰρ εἶναι τούτων γενομένων, πολὺ μᾶλλον δουλώσασθαι καρχηδονίους τῆς ἐπὶ γέλωνος αὐτοῖς γενομένης δουλείας. ἀλλ' οὐχ ὥσπερ νῦν τοὐναντίον, ὁ πατὴρ αὐτοῦ φόρον ἐτάξατο φέρειν τοῖς βαρβάροις. ταῦτα ἦν λεγόμενα καὶ παρακελευόμενα ὑφ' ἡμῶν τῶν ἐπιβουλευόντων διονυσίῳ, ὡς πολλαχόθεν ἐχώρουν οἱ τοιοῦτοι λόγοι. οἳ δὴ καὶ κρατήσαντες παρὰ διονυσίῳ,

ἐξέβαλον

ἐξέβαλλε μὲν δίωνα. ἡμᾶς δὲ εἰς φόβους κατέβαλεν. ἵνα δὲ καὶ περάνωμεν
οὐκ ὀλίγα πράγματα ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἐλθὼν ἐκ πελοποννήσου
καὶ ἀθηνῶν δίων, ἔργῳ τὸν διονύσιον ἐνουθέτησεν. ἐπειδὴ δ' οὖν
ἠλευθέρωσέ τε καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς δὶς τὴν πόλιν, ταυτὸν πρὸς
δίωνα συρακούσιοι τότε ἔπαθον, ὅπερ καὶ διονύσιος ὅτε αὐτὸν ἐ-
πεχείρει παιδεύσας θρέψαι βασιλέα τῆς ἀρχῆς ἄξιον, οὕτω κοι
νωνεῖν αὐτῷ τοῦ βίου παντός. ὁ δὲ, τοῖς διαβάλλουσι καὶ λέγουσιν
ὡς ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι δίων, πράττοι πάντα ὅσα ἔπρατ
τεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ ἵνα ὁ μὲν παιδεία δὴ τὸν νοῦν κηληθεὶς ἀμε
λοῖ τῆς ἀρχῆς, ἐπιτρέψας ἐκείνῳ. ὁ δὲ σφετερίσαιτο, καὶ διονύσιον ἐκ
βάλοι ἐκ τῆς ἀρχῆς δόλῳ. ταῦτα τότε ἐνίκησε καὶ τὸ δεύτερον ἐν συ
ρακουσίοις λεγόμενα, καὶ μάλα ἀτόπως τε καὶ αἰσχρὰ νίκη τοῖς
τῆς νίκης αἰτίοις. οἷον γὰρ γέγονεν, ἀκοῦσαι χρὴ τοὺς ἐμὲ παρα
καλοῦντας πρὸς τὰ νῦν πράγματα. ἦλθον ἀθηναῖος ἀνὴρ ἐγὼ,
ἑταῖρος δίωνος. σύμμαχος αὐτῷ πρὸς τὸν τύραννον, ὅπως ἀντὶ
πολέμου φιλίαν ποιήσαιμι. διαμαχόμενος δὲ τοῖς διαβάλ-
λουσιν ἡττήθην. πείθοντος δὲ διονυσίου τιμαῖς καὶ χρήμασι, γενέ
σθαι μετ' αὐτοῦ μάρτυρά τε καὶ φίλον, πρὸς τὴν εὐπρέπειαν
τῆς ἐκβολῆς τῆς δίωνος αὐτῷ γίνεσθαι, τούτων δὴ τὸ πᾶν διή
μαρτεν. ὕστερον δὲ δὴ κατιὼν οἴκαδε δίων ἀδελφὼ δύω προσλαμ
βάνει ἀθήνηθεν, οὐκ ἐκ φιλοσοφίας γεγονότε φίλω. ἀλλ' ἐκ τῆς
περιτρεχούσης ἑταιρείας ταύτης τῆς τῶν πλείστων φίλων ἣν ἐκ
τοῦ ξενίζειν τε καὶ μυεῖν καὶ ἐποπτεύειν πραγματεύονται. καὶ δὴ

τούτω τὼ ξυγκαταγαγόντε αὐτὸν φίλω, ἐκ τούτων τε καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὴν κάθοδον ὑπηρεσίας ἐγενέσθην ἑταίρω. ἐλθόντες δὲ εἰς σικελίαν ἐπειδὴ δίωνα ᾔσθοντο διαβεβλημένον εἰς τοὺς ἐλευθερωθέντας ὑπ᾽ αὐτοῦ σικελιώτας, ὡς ἐπιβουλεύοντα γενέσθαι τύραννον, οὐ μόνον τὸν ἑταῖρον καὶ ξένον προὔδοσαν, ἀλλ᾽ οἷον τοῦ φόνου αὐτόχειρες ἐγένοντο ὅπλα ἔχοντες ἐν ταῖς χερσὶν. αὐτοὶ τοῖς φονεῦσι παρεστῶτες ἐπίκουροι. καὶ τὸ μὲν αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον, οὔτε παρίεμαι ἔγωγ᾽ οὔτε τι λέγω. πολλοῖς γὰρ καὶ ἄλλοις ὑμνεῖν ταῦτα ἐπιμελές. καὶ εἰς τὸν ἔπειτα μελήσει χρόνον. τὸ δὲ ἀθηναίων πέρι λεγόμενον ὡς αἰσχύνην οὗτοι περιῆψαν τῇ πόλει, ἐξαιροῦμαι. φημὶ γὰρ κἀκεῖνον ἀθηναῖον εἶναι, ὃς οὐ προὔδωκε τὸν αὐτὸν τοῦτον, ἐξὸν χρήματα καὶ ἄλλας τιμὰς πολλὰς λαμβάνειν. οὐ γὰρ διὰ βαναύσου φιλότητος ἐγεγόνει φίλος. διὰ δὲ ἐλευθέρας παιδείας κοινωνίαν. ᾗ μόνῃ χρὴ πιστεύειν τὸν νοῦν κεκτημένον μᾶλλον ἢ συγγενείᾳ ψυχῶν καὶ σωμάτων. ὥστε οὐκ ἀξίω ὀνείδους γεγόνατον τῇ πόλει, τὼ δίωνα ἀποκτείναντε, ὡς ἐλλογίμω πώποτε ἄνδρε γενομένω. ταῦτα εἴρηται πάντα τῆς ξυμβουλῆς ἕνεκα τῶν δίωνος φίλων καὶ συγγενῶν. συμβουλεύω δὲ δὴ πρὸς τούτοις τὴν αὐτὴν ξυμβουλὴν, καὶ λόγον τὸν αὐτὸν λέγων ἤδη τρίτον τρίτοις ὑμῖν. μὴ δουλοῦσθαι σικελίαν ὑπ᾽ ἀνθρώποις δεσπόταις μηδὲ ἄλλην πόλιν ὅ γ᾽ ἐμὸς λόγος ἀλλ᾽ ὑπὸ νόμοις. οὔτε γὰρ τοῖς δουλουμένοις, οὔτε τοῖς δουλωθεῖσιν, ἄμεινον αὐτοῖς καὶ παισὶ παίδων τε ἐκγόνοις. ἀλλ᾽ ὀλέθριος πάντως ἡ πεῖρα. σμικρὰ δὲ καὶ ἀνελεύθερα ψυχῶν ἤθη, τὰ τοιαῦτα ἁρπάζειν κέρδη φιλεῖ. οὐδὲν

τῶν εἰς

τὴν εἰς τὸν ἔπειτα καὶ εἰς τὸν παρόντα καιρὸν ἀγαθῶν καὶ δι-
καίων εἰδότα θεὸν τε καὶ ἀνθρωπίνων. ταῦτα πρῶτον μὲν δίω-
να ἐγὼ ἐπεχείρησα πείθειν. δεύτερον δέ, διονύσιον. τρίτους ἡ
ὑμᾶς νῦν. καί μοι πείθεσθε διὸς τρίτου σωτῆρος χάριν. εἶτα εἰς
διονύσιον βλέψαντες καὶ δίωνα. ὧν ὁ μὲν μὴ πειθόμενος ζῇ τα
νῦν οὐ καλῶς. ὁ δὲ πειθόμενος, τέθνηκε καλῶς. τὸ γὰρ τῶν καλ
λίστων ἐφιέμενον αὑτῷ τε καὶ πόλει, πάσχειν ὅτι ἂν πάσχῃ, πᾶν
ὀρθὸν καὶ καλόν. οὔτε γὰρ πέφυκεν ἀθάνατος ἡμῶν οὐδείς, οὔ
τ' εἴ τῳ ξυμβαίη, γένοιτο ἂν εὐδαίμων ὡς δοκεῖ τοῖς πολλοῖς. κα-
κὸν γὰρ καὶ ἀγαθὸν οὐδέν, λόγου ἄξιόν ἐστι τοῖς ἀψύχοις. ἀλ-
λ' ἢ μετὰ σώματος οὔσῃ ψυχῇ τοῦτο ξυμβήσεται ἑκάστῃ. ἢ κε-
χωρὶς μόνῃ. πείθεσθαι δὲ ὄντως ἀεὶ χρὴ τοῖς παλαιοῖς τε καὶ ἱε-
ροῖς λόγοις, οἳ δὴ μηνύουσιν ἡμῖν ἀθάνατον ψυχὴν εἶναι. δικας
τε ἴσχειν, καὶ τίνειν τὰς μεγίστας τιμωρίας, ὅταν τις ἀπαλλα-
χθῇ τοῦ σώματος. διὸ καὶ τὰ μεγάλα ἁμαρτήματα καὶ ἀδι
κήματα, σμικρότερον εἶναι χρὴ νομίζειν κακὸν πάσχειν, ἢ δρᾶ
σαι. ὧν ὁ φιλοχρήματος πένης τε ἀνὴρ τὴν ψυχὴν οὔτε ἀκούει,
ἐάν τε ἀκούσῃ καταγελῶν, ὡς οἴεται, πανταχόθεν ἀναιδῶς ἁρπάζει πᾶν
ὅτι περ ἂν οἴηται καθάπερ θηρίον φαγεῖν ἢ πιεῖν ἢ περὶ τὴν ἀνδραποδώδη καὶ
ἀχάριστον ἀφροδισίαν λεγομένην οὐκ ὀρθῶς ἡδονὴν πλεῖον αὐτῷ τοῦ
μὴ ἀποπλᾶσθαι. τυφλὸς ὤν, οὐχ ὁρῶν οἷς ξυνέπεται τῶν πραγμάτων
ἀνοσιουργία κακὸν ἡλίκον ἀεὶ μετὰ ἀδικήματος ἑκάστου. ἣν ἀναγκαῖον
τῷ ἀδικήσαντι συνεφέλκειν ἐπί τε γῆς στρεφομένῳ καὶ ὑπὸ γῆς νοστήσαντι

πορείαν ἀτιμοῦντι καὶ ἀθλίαν πάντως πανταχῇ. Δίωνα δὴ ἐγὼ
λέγων ταῦτά τε καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἔπειθον. καὶ τοῖς ἀποκτεί-
νασιν ἐκεῖνον δικαιότατ᾽ ἂν ὀργιζοίμην ἐγὼ τρόπον τινὰ ὁμοιό-
τατα καὶ διονυσίῳ. ἀμφότεροι γὰρ ἐμέ καὶ τοὺς ἄλλους ὡς
ἔπος εἰπεῖν ἅπαντας, τὰ μέγιστα ἔβλαψαν ἀνθρώπους. οἱ μὲν,
τὸν βουλόμενον δικαιοσύνῃ χρῆσθαι διαφθείραντες. ὁ δὲ οὐδὲν ἐ-
θελήσας χρήσασθαι δικαιοσύνῃ διὰ πάσης τῆς ἀρχῆς, μεγίστην
δύναμιν ἔχων, ἐν ᾗ γενομένῃ φιλοσοφία τε καὶ δύναμις ὄν-
τως ἐν ταὐτῷ διὰ πάντων ἀνθρώπων ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λάμ-
ψασα ἱκανῶς δόξαν παρέστησε πᾶσι τὴν ἀληθῆ, ὡς οὐκ ἄν ποτε
γένοιτο εὐδαίμων, οὔτε πόλις οὔτ᾽ ἀνὴρ οὐδεὶς, ὃς ἂν μὴ μετὰ
φρονήσεως ὑπὸ δικαιοσύνῃ διαγάγῃ τὸν βίον. ἤτοι ἐν αὑτῷ
κεκτημένος, ἢ ὁσίων ἀνδρῶν ἀρχόντων ἐν ἤθεσι, τραφείς τε καὶ
παιδευθεὶς ἐνδίκως. ταῦτα μὲν διονύσιος ἔβλαψε. τὰ δὲ ἄλλα
σμικρὰ ἂν εἴη πρὸς ταῦτά μοι βλάβη. ὁ δὲ δίωνα ἀποκτείνας
οὐκ οἶδε ταὐτὸν ἐξειργασμένος τούτῳ. Δίωνα γὰρ ἐγὼ, σαφῶς
οἶδα, ὡς οἷόν τε περὶ ἀνθρώπων ἄνθρωπον διισχυρίζεσθαι ὅτι τὴν
ἀρχὴν εἰ κατέσχεν, ὡς οὐκ ἄν ποτε ἐπ᾽ ἄλλο γε σχῆμα ἀρχῆς ἐτράπετο, ἢ ἐ-
πὶ τὸ συρακούσας μὲν πρῶτον τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ, ἐπεὶ
τὴν δουλείαν αὐτῆς ἀπήλλαξε καὶ φαιδρύνας ἐλευθερίῳ ἐν σχήμα-
τι κατέστησε. τὸ μετὰ τοῦτ᾽ ἂν πάσῃ μηχανῇ ἐκόσμησε νόμοις τοῖς
προσήκουσί τε καὶ ἀρίστοις τοὺς πολίτας. τό, τε ἐφεξῆς τούτοις,
προὐθυμεῖτ᾽ ἂν πρᾶξαι. πᾶσαν σικελίαν κατοικίζειν, καὶ ἐ-
λευθέραν ἀπὸ τῶν βαρβάρων ποιεῖν. τοὺς μὲν, ἐκβάλλων. τοὺς δὲ,

χειρούμενος ῥᾷον Ἱέρωνος. τούτων δ' αὖ γενομένων, δι' ἀνδρὸς
δικαίου τε καὶ ἀνδρείου καὶ σώφρονος καὶ φιλοσόφου, τὴν αὐ-
τὴν ἀρετῆς ἂν πέρι γενέσθαι δόξαν τοῖς πολλοῖς, ἥπερ ἄν, εἰ Διο-
νύσιος ἐπείσθη παρὰ πᾶσιν ἂν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀνθρώποις, ἀπεσώ-
σατο γενομένη. νῦν δὲ ἤ πού τις δαίμων, ἤ τις ἀλιτήριος ἐμπεσὼν ἀνο-
μίᾳ, καὶ ἀθεότητι, καὶ τὸ μέγιστον τόλμαις ἀμαθίας, ἐξ ἧς πάν-
τα κακὰ πᾶσιν ἐρρίζωται καὶ βλαστάνει, καὶ εἰς ὕστερον ἀποτε-
λεῖ καρπὸν τοῖς γεννήσασι πικρότατον, αὕτη πάντα τὸ δεύτε-
ρον ἀνέτρεψέ τε καὶ ἀπώλεσε. νῦν δὲ δὴ εὐφημῶμεν χάριν οἰωνοῦ τὸ
τρίτον. ὅμως δὲ μιμεῖσθαι μὲν συμβουλεύω δίωνα ὑμῖν τοῖς φίλοις
τήν τε τῆς πατρίδος εὔνοιαν, καὶ τὴν τῆς τροφῆς σώφρονα δίαι-
ταν ἐπὶ λώιον. ὧν δὲ ὀρνίθων τὰς ἐκείνου βουλήσεις πειρᾶσθαι ἀ-
ποτελεῖν. αἳ δὲ ἦσαν, ἀκηκόατε παρ' ἐμοῦ σαφῶς. τὸν δὲ μὴ δυνά-
μενον ὑμῶν δωρισὶ ζῆν κατὰ τὰ πάτρια, διώκοντα τόν τε τῶν
δίωνος σφαγέων καὶ τὸν σικελικὸν βίον, μήτε παρακαλεῖν μήτε οἴε-
σθαι πιστὸν ἄν τι καὶ ὑγιὲς πρᾶξαί ποτε. τοὺς δὲ ἄλλους παρακα-
λεῖν ἐπὶ πάσης σικελίας κατοικισμόν τε καὶ ἰσονομίαν. ἔκ τε αὐ-
τῆς σικελίας καὶ ἐκ πελοποννήσου ξυμπάσης. φοβεῖσθαι δὲ μὴ
δὲ ἀθήνας. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐκεῖ, πάντων ἀνθρώπων διαφέροντες
πρὸς ἀρετὴν ξενοφόνων τε ἀνδρῶν μισοῦντες τόλμας. εἰ δ' οὖν, ταῦ-
τα μὲν ὕστερα γένοιτ' ἄν. κατεπείγουσι δὲ ὑμᾶς αἱ τῶν στάσεων
πολλαὶ καὶ παντοδαπαὶ φυόμεναι ἑκάστης ἡμέρας διαφοραί, εἰ-
δέναι μέν που χρὴ πάντα τινὰ ἄνδρα, ᾧ καὶ βραχὺ δόξης ὀρθῆς
μετέδωκε θεία τις τύχη, ὡς οὐκ ἔστι παῦλα κακῶν τοῖς στασιάσα-

σι, πρὶν ἂν οἱ κρατήσαντες, μάχαις καὶ ἐκβολαῖς ἀνθρώπων καὶ
σφαγαῖς μνησικακοῦντες, καὶ ἐπὶ τιμωρίας παύσωνται τρεπό-
μενοι τῶν ἐχθρῶν· ἐγκρατεῖς δὲ ὄντες αὑτῶν, θέμενοι νόμους κοινοὺς
μηδὲν μᾶλλον πρὸς ἡδονὴν αὑτοῖς, ἢ τοῖς ἡττηθεῖσι κειμένους, ἀναγκά-
σωσιν αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς νόμοις, διτταῖς οὔσαις ἀνάγκαις, αἰδοῖ καὶ
φόβῳ· φόβῳ μὲν διὰ τὸ κρείττους αὐτῶν εἶναι δεικνύντες τὴν βίαν·
αἰδοῖ δὲ αὖ, διὰ τὸ κρείττους φαίνεσθαι περί τε τὰς ἡδονάς, καὶ τοῖς
νόμοις μᾶλλον ἐθέλοντές τε καὶ δυνάμενοι δουλεύειν· ἄλλως δὲ
οὐκ ἔστιν ὡς ἄν ποτε κακῶν λήξαι πόλις ἐν αὑτῇ στασιάσασα. ἀλ-
λὰ στάσεις καὶ ἔχθραι καὶ μίση καὶ ἀπιστίαι, ταῖς οὕτω διατεθεί-
σαις πόλεσιν, αὐταῖς πρὸς αὑτὰς ἀεὶ γίγνεσθαι φιλεῖ.
τοὺς δὴ κρατήσαντας ἀεὶ χρὴ ὅταν περ ἐπιθυμήσωσι σωτηρί-
ας, αὐτοὺς ἐν αὑτοῖς ἄνδρας προκρῖναι τῶν ἄλλων, οὓς ἂν πυν-
θάνωνται ἀρίστους ὄντας· πρῶτον μὲν γέροντας, καὶ παῖδας καὶ
γυναῖκας κεκτημένους οἴκοι καὶ προγόνους αὐτῶν, ὅτι μάλι-
στα πολλούς τε ἀγαθοὺς καὶ ὀνομαστούς. καὶ κτῆσιν κεκτημέ-
νους πάντας ἱκανήν. ἀριθμὸν δὲ εἶναι μυριάνδρῳ πόλει, πεν-
τήκοντα ἱκανοὶ τοιοῦτοι. τούτους δὲ, δεήσεσι καὶ τιμαῖς ὅτι με-
γίσταις οἴκοθεν μεταπέμπεσθαι. μεταπεμψαμένους δὲ, ὀμόσαν-
τας δεῖσθαι, καὶ κελεύειν θεῖναι νόμους, μήτε νικήσασι μήτε
νικηθεῖσι νέμειν πλέον· τὸ δὲ ἴσον καὶ κοινὸν πάσῃ τῇ πόλει. τε-
θέντων δὲ τῶν νόμων ἐν τούτῳ δὴ τὰ πάντα ἐστίν. ἂν μὲν γὰρ οἱ νενικη-
κότες ἥττους αὑτοὺς τῶν νόμων, μᾶλλον τῶν νενικημένων παρ-
έχωνται

γένωνται, πάντ' ἔσται σωτηρίας τε καὶ εὐδαιμονίας μεστά. καὶ
πάντων κακῶν ἀποφυγή. εἰ δὲ μή, μήτε με μήτ' ἄλλον κοινωνὸν
παρακαλεῖν, ἐπὶ τὴν μὴ πειθόμενον τοῖς νῦν ἐπεσταλμένοις. ταῦ-
τα γάρ ἐστιν ἅπερ δίων τε ἐγώ τε ἐπεχειρήσαμεν συρακού-
σαις εὖ φρονοῦντες συμπρᾶξαι. δεύτερα μήν· πρῶτα δ' ἦν, ἃ τὸ
πρῶτον ἐπεχειρήθη μετ' αὐτοῦ διονυσίου πραχθῆναι πᾶσι κοινὰ
ἀγαθά. τύχη δέ τις ἀνθρώπων κρείττων διεφόρησε. τὰ δὲ νῦν
ὑμεῖς πειρᾶσθε εὐτυχέστερον αὐτὰ ἀγαθῇ πρᾶξαι μοίρᾳ καὶ θείᾳ τι-
νὶ τύχῃ. ξυμβουλὴ μὲν δὴ καὶ ἐπιστολὴ εἰρήσθω, καὶ ἡ παρὰ διο-
νύσιον ἐμοὶ προτέρα ἄφιξις. ἡ δὲ δὴ ὑστέρα πορεία τε καὶ πλοῦς,
ὡς εἰκότως τε ἅμα καὶ ἐμμελῶς ἐγένετο, ᾧ μέλει ἀκούειν ἔξεστι
τὸ μετὰ τοῦτο. ὁ μὲν γὰρ δὴ πρῶτος χρόνος τῆς ἐν σικελίᾳ δια-
τριβῆς μοι, διεπεράνθη καθάπερ εἶπον πρὶν συμβουλεύειν, τοῖς
οἰκείοις καὶ ἑτέροις τοῖς περὶ δίωνα. τὸ μετ' ἐκεῖνα δ' οὖν, ἔπεισα ὅ-
πῃ δὴ ποτ' ἠδυνάμην, διονύσιον ἀφεῖναί με. εἰρήνης δὲ γενομέ-
νης, ἦν γὰρ τότε πόλεμος ἐν σικελίᾳ, ξυνωμολογήσαμεν ἀμ-
φότεροι. διονύσιος μὲν ἔφη μεταπέμψεσθαι δίωνα καὶ ἐμὲ πά-
λιν, καταστησάμενος τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφαλέστερον ἑαυτῷ.
δίωνα δὲ ἠξίου διανοεῖσθαι, μὴ φυγὴν αὐτῷ γεγονέναι τότε μετάστα-
σιν δέ. ἐγὼ δ' ἥξειν ὡμολόγησα ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις. γενομένης
δ' εἰρήνης, μετεπέμπετό με. δίωνα δ' ἐπισχεῖν ἔτι ἐνιαυτὸν ἐδεῖτο. ἐμὲ δ' ἥ-
κειν ἐκ παντὸς τρόπου ἠξίου. δίων μὲν οὖν ἐκέλευέ τέ με πλεῖν καὶ ἐδεῖτο

καὶ γὰρ δὴ λόγος ἐχώρει πολὺς ἐκ σικελίας, ὡς διονύσιος θαυμα-
στῶς φιλοσοφίας ἐν ἐπιθυμίᾳ πάλιν εἴη γεγονὼς τανῦν· ὅθεν ὁ δί-
ων συντεταμένως ἐδεῖτο ἡμῶν, τῇ μεταπέμψει μὴ ἀπειθεῖν. ἐγὼ
δὲ, ᾔδειν μὲν πολλοῦ κατὰ τὴν φιλοσοφίαν, τοῖς νέοις πολλὰ τοιαῦ-
τα γιγνόμενα. ὅμως δ' οὖν ἀσφαλέστερόν μοι ἔδοξε, χαίρειν τότε γε
πολλὰ καὶ δίωνα καὶ διονύσιον ἐᾶν. καὶ ἀπηχθόμην, ἀμφοῖν ἀπο-
κρινάμενος. ὅτι γέρων τε εἴην. καὶ κατὰ τὰς ὁμολογίας, οὐδὲν γί-
γνοιτο τῶν τανῦν πραττομένων. ἔοικε δὴ τὸ μετὰ τοῦτο, ἀρχύτας
τε παρὰ διονύσιον πρὶν ἀφικέσθαι. ἐγὼ γὰρ πρὶν ἀπιέναι, ξε-
νίαν καὶ φιλίαν ἀρχύτῃ καὶ τοῖς ἐν τάραντι καὶ διονυσίῳ ποιή-
σας, ἀπέπλεον. ἄλλοι τέ τινες ἐν συρακούσαις ἦσαν. δίωνός τε
ἄττα διακηκοότες, καὶ τούτων τινὲς ἄλλοι, παρακουσμάτων τι-
νῶν ἔμμεστοι τῶν κατὰ φιλοσοφίαν. οἳ δοκοῦσί μοι διονυσίῳ πει-
ρᾶσθαι διαλέγεσθαι τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς διονυσίου πάντα δια-
κηκοότος ὅσα διενοούμην ἐγώ. ὁ δὲ, οὔτε ἄλλως ἐστὶν ἀφυὴς πρὸς
τὴν τοῦ μανθάνειν δύναμιν. φιλότιμός τε θαυμαστῶς. ἤρεσκέ
τε οὖν ἴσως αὐτῷ τὰ λεγόμενα, ᾐσχύνετό τε φανερὸς γιγνόμε-
νος οὐδὲν ἀκηκοὼς, ὅτ' ἐπεδήμουν ἐγώ. ὅθεν ἅμα μὲν, εἰς ἐ-
πιθυμίαν ᾔει τοῦ διακοῦσαι ἐναργέστερον. ἅμα δ' ἡ φιλο-
τιμία, κατήπειγεν αὐτόν. δι' ἃ δὲ οὐκ ἤκουσεν ἐν τῇ πρόσθεν ἐ-
πιδημίᾳ, διεξήλθομεν ἐν τοῖς ἄνω ῥηθεῖσι νῦν δὴ λόγοις. ἐ-
πειδὴ οὖν οἴκαδέ τε ἐσώθην, καὶ καλοῦντος τὸ δεύτερον ἀ-
πηρνήθην καθάπερ εἶπον, νῦν δοκεῖ μοι διονύσιος παντάπασι

φιλοτιμη

φιλοτιμηθῆναι. μή ποτέ τισι δόξαιμι καταφρονῶν αὐτοῦ, τῆς
φύσεώς τε καὶ ἕξεως ἅμα καὶ τῆς διαίτης ἔμπειρος γεγονὼς, οὐκ
ἐθέλειν δυσχεραίνων παραυτὸν ἀφικνεῖσθαι. δίκαιος δὴ λέγειν
εἰμὶ τἀληθὲς καὶ ὑπομένειν, εἴ τις ἄρα τὰ γεγονότα ἀκούσας, κα-
ταφρονήσει τῆς ἐμῆς φιλοσοφίας. τὸν τύραννον δὲ, ἡγήσεται
νοῦν ἔχειν. ἔπεμψε μὲν γὰρ δὴ διονύσιος τρίτον ἐπ' ἐμὲ τριήρη,
ῥαστώνης ἕνεκα τῆς πορείας. ἔπεμψε δὲ ἀρχέδημον, ὃν ἡγεῖτό με
τῶν ἐν σικελίᾳ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι τῶν ἀρχύτα, ξυγγεγονότων
ἕνα, καὶ ἄλλους γνωρίμους τῶν ἐν σικελίᾳ. οὗτοι δὲ ἡμῖν ἤγγελ-
λον πάντες τὸν αὐτὸν λόγον, ὡς θαυμαστὸν ὅσον διονύσιος ἐπιδεδω-
κὼς εἴη πρὸς φιλοσοφίαν. ἔπεμψε δὲ ἐπιστολὴν πάνυ μακρὰν,
εἰδὼς ὡς πρὸς δίωνα διεκείμην. καὶ τὴν αὖ δίωνος προθυμίαν,
τοῦ ἐμὲ πλεῖν καὶ εἰς συρακούσας ἐλθεῖν. πρὸς γὰρ δὴ πάντα ταῦ-
τα ἦν παρεσκευασμένη τὴν ἀρχὴν ἔχουσα ἡ ἐπιστολὴ, τῇδέ πη
φράζουσα. Διονύσιος πλάτωνι. τὰ νόμιμα ἐπὶ τούτοις ἐπει-
πὼν, οὐδὲν τὸ μετὰ τοῦτο εἶπε πρότερον, ἢ ὡς ἂν εἰς σικελίαν
πεισθεὶς ὑφ' ἡμῶν ἔλθῃς τανῦν, πρῶτον μέν σοι τὰ περὶ δίωνα ὑ-
πάρξει ταύτῃ γιγνόμενα ὅπῃπερ ἂν αὐτὸς ἐθέλῃς. θελήσεις δ' οἶδ'
ὅτι τὰ μέτρια καὶ ἐγὼ συγχωρήσομαι. εἰ δὲ μὴ, οὐδέν σοι τῶν περὶ δί-
ωνα ἕξει πραγμάτων, οὔτε περὶ τἆλλα οὔτε περὶ αὐτὸν κατὰ
νοῦν γιγνόμενα. ταῦθ' οὕτως εἶπε. τἆλλα δὲ, μακρὰ ἂν εἴη καὶ
ἄνευ καιροῦ λεγόμενα. ἐπιστολαὶ δὲ ἄλλαι ἐφοίτων, παρά τε ἀρ-
χύτου καὶ τῶν ἐν τάραντι τήν τε φιλοσοφίαν ἐγκωμιάζουσαι
τὴν διονυσίου. καὶ ὅτι ἂν μὴ ἀφίκωμαι νῦν, τὴν πρὸς διονύσιον

αὐτοῖς γενομένην φιλίαν δι' ἐμοῦ ὁ σμικρὰν οὖσαν πρὸς τὰ πολιτικά, παντάπασι διαβαλοίην· ταύτης δὴ τοι αὐτῆς γενομένης ἐν τῷ τότε χρόνῳ τῆς μεταπέμψεως, τῶν μὲν ἐκ σικελίας τε καὶ ἰταλίας ἑλκόντων, τῶν δ' ἀθήνηθεν, ἀτεχνῶς μετὰ δεήσεως οἷον ἐξωθούντων με, καὶ πάλιν ὁ λόγος ἧκεν ὁ αὐτὸς τὸ μὴ δεῖν προδοῦναι δίωνα, μὴ δὲ τοὺς ἐν τάραντι ξένους τε καὶ ἑταίρους· αὐτῷ δέ μοι ὑπῆν, ὡς οὐδὲν θαυμαστὸν νέον ἄνθρωπον παρακούοντα ἀξίων λόγου πραγμάτων, εὐμαθῆ πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῦ βελτίστου βίου· δεῖν οὖν αὐτὸ ἐξελέγξαι σαφῶς, ὁποτέρως ποτὲ ἄρα σχοίη· καὶ τοῦτ' αὐτὸ μηδαμῇ προδοῦναι· μὴ δὲ ἐμὲ τὸν αἴτιον γενέσθαι τηλικούτου ἀληθῶς ὀνείδους, εἴπερ ὄντως εἴη τῳ ταῦτα λελεγμένα· πορεύομαι δὴ τῷ λογισμῷ τούτῳ κατακαλυψάμενος πολλὰ δεδιὼς, μαντευόμενός τε οὐ πάνυ καλῶς ὡς ἔοικεν· ἐλθὼν δ' οὖν τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι τοῦτό γ' οὖν ἔπραξα ὄντως· ἐσώθην γὰρ τὸ πάλαι εὐτυχῶς· καὶ τούτων γε μετὰ θεὸν, διονυσίῳ χάριν εἰδέναι χρεών· ὅτι πολλῶν βουληθέντων ἀπολέσαι με διεκώλυσε· καὶ ἔδωκέ τι μέρος αἰδοῖ τῶν περὶ ἐμὲ πραγμάτων. ἐπειδὴ δ' ἀφικόμην, ᾤμην τούτου πρῶτον ἔλεγχον δεῖν λαβεῖν· πότερον ὄντως εἴη διονύσιος ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας ὥσπερ πυρὸς, ἢ μάτην ὁ πολὺς οὗτος ἔλθοι λόγος ἀθήναζε. ἔστι δή τις τρόπος τοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα πεῖραν λαμβάνειν, οὐκ ἀγεννὴς, ἀλλ' ὄντως τυράννοις πρέπων, ἄλλως τε καὶ τοῖς τῶν παρακουσμάτων μεστοῖς. ὃ δὴ κἀγὼ διονύσιον

εὐθὺς

εὐθὺς ἐλθών, ἡγησάμην καὶ μάλα πεπονθότα. δεικνύναι δεῖ τοῖς
τοιούτοις ὅτι ἐστὶ παντὶ τὸ πρᾶγμα οἷόν τε, καὶ δι' ὅσων πραγμάτων, καὶ
ὅσον πόνον ἔχει. ὁ γὰρ ἀκούσας, ἐὰν μὲν ὄντως ᾖ φιλόσοφος, οἰκεῖ-
ός τε καὶ ἄξιος τοῦ πράγματος, θεῖος ὤν, ὁδόν τε ἡγεῖται θαυμαστὴν
ἀκηκοέναι. συντατέον τε εἶναι νῦν, καὶ οὐ βιωτὸν ἄλλως ποιοῦντι.
μετὰ τοῦτο δὴ συντείνας αὐτόν τε καὶ τὸν ἡγούμενον τὴν ὁδόν
οὐκ ἀνίησι, πρὶν ἂν ἢ τέλος ἐπιθῇ πᾶσιν, ἢ λάβῃ δύναμιν. ὥστε
αὐτὸς αὑτὸν χωρὶς τοῦ δείξαντος μὴ ἀδύνατος εἶναι ποδηγεῖν.
ταύτῃ καὶ κατὰ ταῦτα διανοηθεὶς ὁ τοιοῦτος ζῇ. πράττων μὲν,
ἐν αἷς τισιν ἂν πράξεσι. παρὰ πάντα δὲ ἀεὶ φιλοσοφίας ἐχό-
μενος, καὶ τροφῆς τῆς καθημέραν, ἥτις ἂν αὐτὸν μάλιστα εὐ-
μαθῆ τε καὶ μνήμονα, καὶ λογίζεσθαι δυνατόν, ἐν αὐτῷ νήφοντα
ἀπεργάζηται. τὴν δ' ἐναντίαν ταύτῃ μισῶν διατελεῖ. οἱ δὲ ὄντως
μὲν μὴ φιλόσοφοι. δόξαις δ' ἐπικεχρωσμένοι καθάπερ οἱ τὰ σώ-
ματα ὑπὸ τῶν ἡλίων ἐπικεκαυμένοι. ἰδόντες τε ὅσα μαθήματά ἐστι καὶ
ὁ πόνος ἡλίκος, καὶ δίαιτα ἡ καθημέραν ὡς πρέπουσα ἡ κο-
σμία τῷ πράγματι, χαλεπὸν ἡγησάμενοι καὶ ἀδύνατον αὐτοῖς, οὐ-
δὲ δὴ ἐπιτηδεύειν δυνατοὶ γίγνονται. ἔνιοι δὲ αὐτῶν πείθουσιν αὐ-
τοὺς ὡς ἱκανῶς ἀκηκοότες εἰσὶ τὸ ὅλον. καὶ οὐδὲν ἔτι δέονταί τι-
νων πραγμάτων. ἡ μὲν δὴ πεῖρα αὕτη γίγνεται, ἡ σαφής τε καὶ ἀ-
σφαλεστάτη πρὸς τοὺς τρυφῶντάς τε καὶ ἀδυνάτους διαπο-
νεῖν, ὡς μηδέποτε βάλλειν ἐν αἰτίᾳ τὸν δεικνύντα, ἀλλ' αὐτὸν αὐ-
τόν, μὴ δυνάμενον πάντα τὰ πρόσφορα ἐπιτηδεύειν τῷ πράγματι.

οὔτω δὴ καὶ διονυσίῳ, τότ' ἐρρήθη τὰ ῥηθέντα. πάντα μὲν οὖν, οὔτ' ἐγὼ διεξῆλθον οὔτε διονύσιος ἐδεῖτο. πολλὰ γὰρ αὐτὸς καὶ τὰ μέγιστα, εἰδέναι τε καὶ ἱκανῶς ἔχειν προσεποιεῖτο, διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἄλλων παρακοάς. ὕστερον δὲ καὶ ἀκούω γεγραφέναι αὐτὸν περὶ ὧν τότε ἤκουσε συνθέντα ὡς αὐτοῦ τέχνην, οὐδὲν τῶν αὐτῶν ὧν ἀκούοι. οἶδα δὲ οὐδὲν τούτων. ἄλλους μέν τινας οἶδα γεγραφότας, περὶ τῶν αὐτῶν τούτων, οἵτινες δέ, οὐδ' αὐτοὶ αὑτούς. τοσόνδε γε μὴν περὶ πάντων ἔχω φράζειν τῶν γεγραφότων καὶ γραψόντων. ὅσοι φασὶν εἰδέναι περὶ ὧν ἐγὼ σπουδάζω εἴτ' ἐμοῦ ἀκηκοότες, εἴτ' ἄλλων, εἴθ' ὡς εὑρόντες αὐτοί, τούτους οὐκ ἔστι κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν περὶ τοῦ πράγματος ἐπαΐειν οὐδέν. οὔκουν ἐμόν γε περὶ αὐτῶν ἐστι σύγγραμμα οὐδὲ μήποτε γένηται. ῥητὸν γὰρ οὐδαμῶς ἐστιν, ὡς ἄλλα μαθήματα, ἀλλ' ἐκ πολλῆς συνουσίας γιγνομένης περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ, καὶ τοῦ συζῆν, ἐξαίφνης οἷον ἀπὸ πυρὸς πηδήσαντος ἐξαφθὲν φῶς, ἐν τῇ ψυχῇ γενόμενον αὐτὸ ἑαυτὸ ἤδη τρέφει. καί τοι τοσόνδε γε οἶδα. ὅτι γραφέντα ἢ λεχθέντα ὑπ' ἐμοῦ, βέλτιστ' ἂν λεχθείη. καὶ μὴν ὅτι γεγραμμένα κακῶς, οὐχ ἥκιστ' ἂν ἐμὲ λυποῖ. εἰ δέ μοι ἐφαίνετο γραπτέα θ' ἱκανῶς εἶναι πρὸς τοὺς πολλοὺς καὶ ῥητά, τί τούτου κάλλιον ἐπέπρακτ' ἂν ἡμῖν ἐν τῷ βίῳ. ἢ τοῖς τε ἀνθρώποισι μέγα ὄφελος γράψαι. καὶ τὴν φύσιν εἰς φῶς τοῖς πᾶσι προαγαγεῖν. ἀλλ' οὔτε ἀνθρώποις ἡγοῦμαι τὴν ἐπιχείρησιν περὶ αὐτῶν λεγομένην ἀγαθόν, εἰ μή τισιν ὀλίγοις, ὁπόσοι δυνατοὶ ἀνευρεῖν αὐτοὶ διὰ μικρᾶς ἐνδείξεως. τῶν τε δὴ ἄλλων, τοὺς μὲν καταφρονήσεως οὐκ ὀρθῆς ἐμπλήσειεν ἂν οὐδαμῇ ἐμμελῶς, τοὺς δὲ ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος, ὡς σεμνά τ'

τα

τας μεμαθηκότας. ἔτι δὲ μακρότερα περὶ αὐτῶν ἐν ὕστερον γίγνεται εἰπεῖν. τάχα γὰρ ἂν περὶ ὧν λέγω σαφέστερον ἂν εἴη πλεχθέντων αὐτῶν. ἔστι γάρ τις λόγος ἀληθὴς ἐναντίος τῷ τολμήσαντι γράφειν τῶν τοιούτων καὶ ὁτιοῦν, πολλάκις μὲν ὑπ' ἐμοῦ καὶ πρόσθεν ῥηθείς, ἔοικε δ' οὖν εἶναι καὶ νῦν λεκτέος. ἔστι τῶν ὄντων ἑκάστῳ, δι' ὧν τὴν ἐπιστήμην ἀνάγκη παραγίγνεσθαι, τρία, τέταρτον δ' αὐτή. πέμπτον δ' αὐτὸ τιθέναι δεῖ ὃ δὴ γνωστόν τε καὶ ἀληθές ἐστιν. ὧν ἓν μὲν, ὄνομα. δεύτερον δὲ, λόγος. τὸ δὲ τρίτον, εἴδωλον. τέταρτον δὲ ἐπιστήμη. περὶ ἓν οὖν, λαβὲ βουλόμενος μαθεῖν τὸ νῦν λεγόμενον· καὶ πάντων οὕτω πέρι νόησον· κύκλος ἐστί τι λεγόμενον, ᾧ τοῦτ' αὐτό ἐστιν ὄνομα ὃ νῦν ἐφθέγμεθα. λόγος δ' αὐτοῦ τὸ δεύτερον, ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων συγκείμενος. τὸ γὰρ ἐκ τῶν ἐσχάτων ἐπὶ τὸ μέσον ἴσον ἀπέχον πάντη, λόγος ἂν εἴη ἐκείνου, ᾧ περ στρογγύλον καὶ περιφερὲς ὄνομα καὶ κύκλος. τρίτον δὲ, τὸ ζωγραφούμενόν τε καὶ ἐξαλειφόμενον καὶ τορνευόμενον καὶ ἀπολλύμενον. ὧν αὐτὸς ὁ κύκλος ὃν πέρι πάντ' ἐστὶ ταῦτα, οὐδὲν πάσχει τούτων, ὡς ἕτερον ὄν. τέταρτον δὲ, ἐπιστήμη καὶ νοῦς ἀληθής τε δόξα, περὶ ταῦτ' ἐστίν. ὡς δὲ ἓν τοῦτο αὖ, πᾶν θετέον. οὐκ ἐν φωναῖς οὐδ' ἐν σωμάτων σχήμασιν, ἀλλ' ἐν ψυχαῖς ἐνόν. ᾧ δῆλον ἕτερόν τε ὂν αὐτοῦ τοῦ κύκλου τῆς φύσεως, τῶν τε ἔμπροσθεν λεχθέντων τριῶν. τούτων δὲ ἐγγύτατα μὲν, ξυγγενείᾳ καὶ ὁμοιότητι τοῦ πέμπτου νοῦς πεπλησίακε. τἆλλα δὲ πλέον ἀπέχει. ταυτὸν δὴ περί τε εὐθέος ἅμα καὶ περιφεροῦς σχήματος καὶ χρόας. περί τε ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ καὶ δικαίου. καὶ περὶ σώματος ἅπαντος. σκευαστοῦ τε καὶ κατὰ φύσιν γεγονότος. πυρὸς ὕδατός τε καὶ τῶν τοιούτων πάντων. καὶ ζῴου ξύμπαντος πέρι. καὶ ἐν ψυχαῖς ἤθους. καὶ περὶ ποιήματα καὶ παθήματα ξύμπαντα,

οὐ γὰρ αὐ τούτων μή τις τὰ τέτταρα λάβῃ. ἄλλως γέ πως οὔποτε τελέως ἐπιστήμης τοῦ πέμπτου μέτοχος ἔσται. πρὸς γὰρ τούτοις, ταῦτα οὐχ ἧττον ἐπιχειρεῖ τὸ ποῖόν τι περὶ ἕκαστον δηλοῦν. ἢ τὸ ὂν ἑκάστου διὰ τὸ τῶν λόγων ἀσθενές. ὧν ἕνεκα, νοῦν ἔχων οὐδεὶς, τολμήσει ποτὲ εἰς αὐτὸ τιθέναι τὰ νενοημένα ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ταῦτα εἰς ἀμετακίνητον, ὃ δὴ πάσχει τὰ γεγραμμένα τύποις. τοῦτο δὲ πάλιν αὖ τὸ νῦν λεγόμενον, δεῖ μαθεῖν. κύκλος ἕκαστος τῶν ἐν ταῖς πράξεσι γραφομένων ἢ καὶ τορνευθέντων, μεστὸς τοῦ ἐναντίου ἐστὶ τῷ πέμπτῳ. τοῦ γὰρ εὐθέος, ἐφάπτεται πάντῃ. αὐτὸς δέ φαμεν ὁ κύκλος οὔτε τι σμικρότερον οὔτε μεῖζον τῆς ἐναντίας ἔχει ἐν αὑτῷ φύσεως. ὄνομά τε αὐτῶν φαμεν οὐδὲν οὐδενὶ βέβαιον εἶναι. κωλύειν δ' οὐδὲν τὰ νῦν στρογγύλα καλούμενα, εὐθέα κεκλῆσθαι. τά τε εὐθέα δὴ, στρογγύλα. καὶ οὐδὲν ἧττον βεβαίως ἕξειν, τοῖς μεταθεμένοις καὶ ἐναντίως καλοῦσι. καὶ μὴν περὶ λόγου γε ὁ αὐτὸς λόγος, εἴπερ ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων σύγκειται, μηδὲν ἱκανῶς βεβαίως εἶναι βέβαιον. μυρίος δὲ λόγος αὖ περὶ ἑκάστου τῶν τεττάρων, ὡς ἀσαφές. τὸ δὲ μέγιστον ὅπερ εἴπομεν ὀλίγον ἔμπροσθεν. ὅτι δυοῖν ὄντοιν τοῦ τε ὄντος καὶ τοῦ ποιοῦ τινος, οὐ τὸ ποιόν τι, τὸ δὲ τί ζητούσης εἰδέναι τῆς ψυχῆς, τὸ μὴ ζητούμενον ἕκαστον τῶν τεττάρων προτεῖνον τῇ ψυχῇ λόγῳ τε καὶ κατ' ἔργα, αἰσθήσεσιν εὐέλεγκτον τό, τε λεγόμενον καὶ δεικνύμενον ἀεὶ παρεχόμενον ἕκαστον, ἀπορίας τε καὶ ἀσαφείας ἐμπίπλησι πάσης ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντ' ἄνδρα. ἐν οἷσι μὲν οὖν μηδ' εἰθισμένοι τὸ ἀληθὲς ζητεῖν ἐσμὲν ὑπὸ πονηρᾶς τροφῆς, ἐξαρκεῖ δὲ τὸ προτεθὲν τῶν εἰδώλων, οὐ καταγέλαστοι γιγνόμεθα ὑπ' ἀλλήλων, οἱ ἐρωτώμενοι ὑπὸ τῶν ἐρωτώντων. δυναμένων δὲ τὰ τέτταρα διαρρίπτειν τε καὶ ἐλέγχειν. ἐν οἷς δ' αὖ τὸ πέμ-

πτον

πῃ ὁρμᾷ ἀποκρίνασθαι καὶ δηλοῦν ἀναγκάζωμεν, ὁ βουλόμενος τῶν δυναμένων ἀνατρέπειν κρατεῖ. καὶ ποιεῖ τὸν ἐξηγούμενον ἐν λόγοις ἢ γράμμασιν ἢ ἀποκρίσεσι, τοῖς πολλοῖς τῶν ἀκουόντων, δοκεῖν μηδὲν γιγνώσκειν ὧν ἂν ἐπιχειρῇ γράφειν ἢ λέγειν. ἀγνοούντων ἐνίοτε, ὡς οὐχ ἡ ψυχὴ τοῦ γράψαντος ἢ λέξαντος ἐλέγχεται ἀλλ' ἡ τῶν τεττάρων φύσις ἑκάστου πεφυκυῖα φαύλως. ἡ δὲ διὰ πάντων αὐτῶν διαγωγὴ, ἄνω καὶ κάτω μεταφαίνουσα ἐφ' ἕκαστον, μόγις ἐπιστήμην ἐνέτεκεν, εὖ πεφυκότος εὖ πεφυκότι. κακῶς δὲ ἂν φυῇ, ὡς ἡ τῶν πολλῶν ἕξις τῆς ψυχῆς, εἴς τε τὸ μαθεῖν εἴς τε τὰ λεγόμενα ἤθη πέφυκε. τὰ δὲ, διέφθαρται, οὐδ' ἂν ὁ λυγκεὺς ἰδεῖν ποιήσειε τοὺς τοιούτους. ἑνὶ δὲ λόγῳ, τὸν μὴ συγγενῆ τοῦ πράγματος οὔτ' ἂν εὐμάθεια ποιήσειέ ποτε οὔτε μνήμη. τὴν ἀρχὴν γὰρ, ἐν ἀλλοτρίαις ἕξεσιν οὐκ ἐγγίγνεται. ὥστε ὁπόσοι τῶν δικαίων τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσα καλὰ μὴ προσφυεῖς εἰσι καὶ συγγενεῖς. ἄλλοι δὲ ἄλλων εὐμαθεῖς ἅμα καὶ μνήμονες οὐδ' ὅσοι συγγενεῖς δυσμαθεῖς δὲ καὶ ἀμνήμονες, οὐδένες τούτων μήποτε μάθωσιν ἀλήθειαν ἀρετῆς εἰς τὸ δυνατὸν οὐδὲ κακίας. ἅμα γὰρ αὐτὰ ἀνάγκη μανθάνειν, καὶ τὸ ψεῦδος ἅμα καὶ ἀληθὲς τῆς ὅλης οὐσίας μετὰ τριβῆς πάσης καὶ χρόνου πολλοῦ, ὅπερ ἐν ἀρχαῖς εἶπον. μόγις δὲ τριβόμενα πρὸς ἄλληλα αὐτῶν ἕκαστα ὀνόματα καὶ λόγοι. ὄψεις τε καὶ αἰσθήσεις, ἐν εὐμενέσιν ἐλέγχοις ἐλεγχόμενα καὶ ἄνευ φθόνων ἐρωτήσεσι καὶ ἀποκρίσεσι χρωμένων, ἐξέλαμψε φρόνησις περὶ ἕκαστον καὶ νοῦς. συντείνων ὅτι μάλιστ' εἰς δύναμιν ἀνθρωπίνην. διὸ δὴ πᾶς ἀνὴρ σπουδαῖος, τῶν ὄντων σπουδαίων πέρι, πολλοῦ δεῖ μὴ γράψας ποτὲ ἐν ἀνθρώποις, εἰς φθόνον καὶ ἀπορίαν καταβαλεῖ. ἑνὶ δὴ ἐκ τούτων δεῖ γιγνώσκειν λόγῳ. ὅταν ἴδῃ τίς του συγγράμ-

ματα γεγραμμένα εἴτε ἐν νόμοις νομοθέτου, εἴτε ἐν ἄλλοις τισὶν ἅττ' οὖν, ὡς οὐκ ἦν τούτῳ ταῦτα σπουδαιότατα, εἴπερ ἔστ' αὐτὸς σπουδαῖος. κεῖται δέ που ἐν χώρᾳ τῇ καλλίστῃ τῶν τούτου. εἰ δὲ ὄντως αὐτῷ ταῦτα ἐσπουδασμένα ἐν γράμμασιν ἐτέθη, ἐξ ἄρα δὴ οἱ ἔπειτα θεοὶ μὲν, οὐ βροτοὶ δὲ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. τούτῳ δὴ τῷ μύθῳ τε καὶ πλάνῳ ὁ ξυνεπισπόμενος, εὖ εἴσεται. εἴτ' οὖν διονύσιος ἔγραψέ τι, τῶν περὶ φύσεως ἄκρων καὶ πρώτων, εἴτε τις ἐλάττων εἴτε μείζων, ὡς οὐδὲν ἀκηκοὼς οὐδὲ μεμαθηκὼς ἦν ὑγιὲς ὧν ἔγραψε κατὰ τὸν ἐμὸν λόγον. ὁμοίως γὰρ αὐτὰ ἐσέβετο ἐμοί, καὶ οὐκ ἂν αὐτὰ εἰς ἀναρμοστίαν καὶ ἀπρέπειαν ἐκβάλλειν. οὔτε γὰρ ὑπομνημάτων χάριν ἔγραψεν. οὐδὲν γὰρ δεινὸν μή τις αὐτὸ ἐπιλάθηται, ἐὰν ἅπαξ τῇ ψυχῇ περιλάβῃ. πάντων γὰρ, ἐν βραχυτάτοις κεῖται. φιλοτιμίας δὲ αἰσχρᾶς εἴπερ ἕνεκα, εἴθ' ὡς αὑτοῦ τιθέμενος. εἴθ' ὡς παιδείας δὴ μέτοχος ὢν ἧς οὐκ ἄξιος ἦν, ἀγαπῶν δόξαν τὴν τῆς μετοχῆς γενομένης. εἰ μὲν οὖν ἐκ τῆς μιᾶς συνουσίας διονυσίῳ τοῦτο γέγονε, τάχ' ἂν εἴη. γέγονε δ' οὖν ὅπως, ἴττω ζεὺς φησὶν ὁ θηβαῖος. διεξῆλθον μὲν γὰρ ὡς εἶπόν τε ἐγὼ, καὶ ἅπαξ μόνον. ὕστερον δὲ οὐ πώποτε ἔτι. ἐννοεῖν δὴ δεῖ τὸ μετὰ τοῦτο, ὅτῳ μέλει τὸ περὶ αὐτὰ γεγονὸς εὑρεῖν ὅπῃ ποτὲ γέγονε. τίνι ποτ' αἰτίᾳ τὸ δεύτερον, καὶ τὸ τρίτον πλεονάκις τε, οὐ διεξῇμεν. πότερον διονύσιος ἀκούσας μόνον ἅπαξ, οὕτως εἰδέναι τε οἴεται καὶ ἱκανῶς οἶδεν, εἴτε αὐτὸς εὑρὼν ἢ καὶ μαθὼν ἔμπροσθεν παρ' ἑτέρων, ἢ φαῦλα εἶναι τὰ λεχθέντα. ἢ τὸ τρίτον οὐ καθ' αὑτὸν, μείζονα δὲ, καὶ ὄντως οὐκ ἂν δυνατὸς εἶναι φρονήσεώς τε καὶ ἀρετῆς ζῆν ἐπιμελούμενος. εἰ μὲν γὰρ φαῦλα, πολλοῖς μάρτυσι μαχεῖται τὰ ἐναντία λέγουσιν. οἳ περὶ τῶν τοιούτων, πάμπολυ διονυσίου κυριώτε-

ροι ἂν

ροι αὖ εἶεν κριταί. εἰ δὲ εὑρηκέναι ἢ μεμαθηκέναι. ἄξια δ' οὖν εἶναι πρὸς παιδείαν ψυχῆς ἐλευθέρας, πῶς ἂν μὴ θαυμαστὸς ὢν ἄνθρωπος, τὸν ἡγεμόνα τούτων καὶ κύριον οὕτως εὐχερῶς ἠτίμασέν ποτ' ἄν. πῶς δ' ἠτίμασεν, ἐγὼ φράζοιμ' ἄν. οὐ πολὺν χρόνον διαλιπὼν τὸ μετὰ τοῦτο. ἐν τῷ πρόσθεν δίωνα ἐῶν τὰ ἑαυτοῦ κεκτῆσθαι καὶ καρποῦσθαι χρήματα, τότε οὐκ ἔτι εἴα τοὺς ἐπιτρόπους αὐτοῦ πέμπειν εἰς πελοπόννησον, καθάπερ ἐπιλελησμένος τῆς ἐπιστολῆς παντάπασιν. εἶναι γὰρ αὐτὰ οὐ δίωνος, ἀλλὰ τοῦ υἱέος ὄντος μὲν ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ, κατὰ νόμους δὲ ἐπιτροπεύοντος. τὰ μὲν δὴ πεπραγμένα μέχρι τούτου, ταῦτ' ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ. τούτων δὲ οὕτω γενομένων ἑωρακώς τε ἀκριβῶς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς διονυσίου φιλοσοφίας ἀγανακτεῖν τε ἐξῆν εἴτε βουλοίμην εἴτε μή. ἦν γὰρ θέρος ἤδη τότε καὶ ἔκπλοι τῶν νεῶν. ἐδόκει δὴ χαλεπαίνειν μὲν οὐ δεῖν ἐμὲ διονυσίῳ μᾶλλον ἢ ἐμαυτῷ τε καὶ τοῖς βιασαμένοις ἐλθεῖν ἐμὲ τὸ τρίτον εἰς τὸν πορθμὸν τὸν περὶ τὴν σκύλλαν ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι χάρυβδιν. λέγειν δὲ πρὸς διονύσιον, ὅτι μοι μένειν ἀδύνατον εἴη, δίωνος οὕτω προπεπηλακισμένου. ὁ δὲ παρεμυθεῖτό τε, καὶ ἐδεῖτο μένειν. οὐκ οἰόμενος οἱ καλῶς ἔχειν, ἐμὲ ἄγγελον αὐτὸν τῶν τοιούτων ἐλθεῖν ὅτι τάχος. οὐ πείθων δὲ αὐτός μοι πομπὴν παρασκευάσειν ἔφη. ἐγὼ γὰρ ἐν τοῖς ἀποστόλοις πλοίοις ἐμβὰς διενοούμην πλεῖν τεθυμωμένος, πάσχειν τε οἰόμενος δεῖν, εἰ διακωλυοίμην ὁτιοῦν. ἐπειδὴ περιφανῶς ἠδίκουν μὲν οὐδέν, ἠδικούμην δέ. ὁ δὲ οὐδέν με τοῦ καταμένειν προσιέμενον ὁρῶν μηχανὴν τοῦ μεῖναι τὸν τότε ἔκπλουν, μηχανᾶται τοιάνδε τινά. τῇ μετὰ ταῦτα ἐλθὼν ἡμέρᾳ λέγει πρός με πιθανὸν λόγον. ἐμοὶ καὶ σοὶ δίων ἔφη, τὰ δίωνος, ἐκποδὼν ἵνα τὰ πολλὰ

χρὴ τῶν χρημάτων περὶ αὐτὰ πολλάκις διαφέρεσθαι. τί ἦν· ὡς δ' ἃ σὲ ἔφη δεῖν
νῦν τάδε. ἀξιῶ ἐκεῖνον ἀπολαβόντα τὰ ἑαυτοῦ, οἰκεῖν μὲν ἐν Πελο-
ποννήσῳ. μὴ ὡς φυγάδα δὲ, ἀλλ' ὡς αὐτῷ καὶ δεῦρο ἐξὸν ἀπο-
δημεῖν, ὅταν ἐκείνῳ τε καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν τοῖς φίλοις κοινῇ ξυνδοκῇ. ταῦ-
τα δ' εἶναι μὴ ἐπιβουλεύοντος ἐμοί. τούτων δ' ἐγγυητὰς γίγνεσθαι
σέ τε, καὶ τοὺς σοὺς οἰκείους, καὶ τοὺς ἐνθάδε Δίωνος. ὑμῖν δὲ τὸ βέ-
βαιον ἐκεῖνος παρεχέτω. τὰ χρήματα δὲ ἃ ἂν λάβῃ, κατὰ Πελο-
πόννησον μὲν καὶ Ἀθήνας κείσθω, παρ' οἷστισιν ἂν ὑμῖν δοκῇ. καρ-
πούσθω δὲ Δίων, μὴ κύριος δὲ ἄνευ ὑμῶν γιγνέσθω ἀνελέσθαι. ἐγὼ
γὰρ ἐκείνῳ μὲν οὐ σφόδρα πιστεύω τούτοις χρώμενον ἂν τοῖς χρή-
μασι, δίκαιον γίγνεσθαι περὶ ἐμέ. οὐ γὰρ ὀλίγα ἔσται. σοὶ δὲ καὶ τοῖς
σοῖς, μᾶλλον πεπίστευκα. ὅρα δὴ ταῦτα εἴ σοι ἀρέσκει, καὶ μένε ἐ-
πὶ τούτοις τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον. εἰς δὲ ὥρας, ἄπιθι λαβὼν τὰ χρή-
ματα ταῦτα. καὶ Δίων εὖ οἶδ' ὅτι πολλὴν χάριν ἕξει σοι, διαπρα-
ξαμένῳ ταῦτα ὑπὲρ ἐκείνου. τοῦτον δὴ ἐγὼ τὸν λόγον ἀκούσας, ἐ-
δυσχέραινον μέν. ὅμως δὲ βουλευσάμενος ἔφην εἰς τὴν ὑστε-
ραίαν αὐτῷ περὶ τούτων τὰ δόξαντα ἀπαγγελεῖν. ταῦτα ξυνεθέ-
μεθα τότε. ἐβουλευόμην δὴ τότε μετὰ ταῦτα κατ' ἐμαυτὸν γενό-
μενος μάλα συγκεχυμένος. πρῶτος δ' ἦν μοι τῆς βουλῆς ἡγού-
μενος, ὅδε λόγος. φέρε εἰ διανοεῖται τούτων μηδὲν ποιεῖν Διονύσιος
ὧν φησιν, ἀπελθόντος δέ μου ἐὰν ἐπιστέλλῃ Δίωνι πιθανῶς αὐτός τε,
καὶ ἄλλοις πολλοῖς τῶν αὐτοῦ διακελευόμενος ἃ νῦν πρὸς ἐμὲ λέ-
γει. ὡς αὐτοῦ μὲν ἐθέλοντος ἐμοῦ δ' οὐκ ἐθελήσαντος ἃ προὐκαλεῖ-
το μεταδρᾶν ἀλλ' ὀλιγωρήσαντος τῶν ἐκείνου τὸ παράπαν πραγ-
μάτων. πρὸς δὲ καὶ τούτοισιν ἔτι, μὴ δ' ἐθέλῃ με ἐκπέμπειν αὐτὸς

τῶν

τῶν ναυκλήρων μηδενὶ προστάττων ἐνδείξηται ἢ πᾶσι ῥᾳδίως ὡς ἀβουλῶν ἐμὲ ἐκπλεῖν, ἆρά τις ἐθελήσει με ἄγειν ταύτης ὁρμώμενον ἐκ τῆς Διονυσίου οἰκίας. ᾤκουν γὰρ δὴ τοῖς ἄλλοισι κακοῖς ἐν τῷ κήπῳ τῷ περὶ τὴν οἰκίαν. ὅθεν οὐδ' ἂν ὁ θυρωρὸς ἤθελέ με ἀφεῖναι, μὴ πεμφθείσης αὐτῷ τινος ἐντολῆς παρὰ Διονυσίου. ἂν δὲ μένω τὸν ἐνιαυτόν, ἕξω μὲν Δίωνι ταῦτα ἐπιστέλλειν, ἐν οἷς τ' εἰμὶ, καὶ ἃ πράττω. καὶ ἐὰν μὲν δὴ ποιῇ τι Διονύσιος ὧν φησιν, οὐ παντάπασιν ἔσται μοι καταγελάστως πεπραγμένα. τάλαντα γὰρ ἴσως ἐστὶν οὐκ ἔλαττον ἂν ἐκτιμᾶ τις ὀρθῶς ἑκατόν, ἡ Δίωνος οὐσία. ἂν δ' οὖν γίγνηται τὰ νῦν ἀπεμφαίνοντα, οἷα εἰκὸς αὐτὰ γίγνεσθαι. ἀπορῶ μὲν ὅτι χρήσομαι ἐμαυτῷ. ὅμως δὲ, ἀναγκαῖον ἴσως ἐνιαυτὸν ἔτι ἐπιπονῆσαι, καὶ ἔργοις ἐλέγξαι πειρᾶσθαι, τὰς Διονυσίου μηχανάς. ταῦτά μοι δόξαντα, εἰς τὴν ὑστεραίαν εἶπον πρὸς Διονύσιον ὅτι δέδοκταί μοι μένειν. ἀξιῶ μὴν ἔφην, μὴ κύριον ἡγεῖσθαί σε Δίωνος ἐμέ. πέμπειν δὲ μετ' ἐμοῦ σὲ παρ' αὐτὸν γράμματα τὰ νῦν δεδογμένα δηλοῦντα. καὶ ἐρωτᾶν εἴτε ἀρκεῖ ταῦτα αὐτῷ. καὶ εἰ μὴ βούλεται ἀλλ' ἄλλα καὶ ἀξιοῖ, καὶ ταῦτα ἐπιστέλλειν ὅτι τάχιστα. σὲ δὲ, νεωτερίζειν μηδέν πω τῶν περὶ ἐκείνου. ταῦτ' ἐρρήθη ταῦτα ξυνωμολογήσαμεν ὡς νῦν εἴρηται σχεδόν. ἐξέπλευσε δὴ τὰ πλοῖα μετὰ τοῦτο, καὶ οὐκέτι μοι δυνατὸν ἦν πλεῖν. ὅτε δή μοι καὶ Διονύσιος ἐμνήσθη λέγων. ὅτι τὴν ἡμίσειαν τῆς οὐσίας εἶναι δέοι Δίωνος. τὴν δ' ἡμίσειαν τοῦ υἱέος. ἔφη δὴ πωλήσειν αὐτήν. πραθείσης δέ, τὰ μὲν ἡμίσεα ἐμοὶ δώσειν ἄγειν. τὰ δ' ἡμίσεα τῷ παιδὶ καταλείψειν αὐτοῦ. τὸ γὰρ δὴ δικαιότατον οὕτως ἔχειν. πληγεὶς δ' ἐγὼ τῷ λεχθέντι

πάνυ μὲν ᾤμην γελοῖον εἶναι ὅτι λέγειν ἔτι. ὅμως δ' εἶπον, ὅτι χρεὼν
ἦν τὴν παρὰ Δίωνος ἐπιστολὴν, περιμένειν ἡμᾶς. καὶ ταῦτα πάλιν
αὐτὰ ἐπιστέλλειν. ὁ δὲ, ἑξῆς τούτοις, πάνυ νεανικῶς ἐπώλει τὴν
οὐσίαν αὐτοῦ πᾶσαν, ὅπῃ τε καὶ ὅπως ἤθελε καὶ οἷς τισι. πρὸς ἐμὲ
δὲ, οὐδὲν ὅλως ἐφθέγγετο περὶ αὐτῶν. καὶ μὴν ὡσαύτως ἐγὼ πρὸς
ἐκεῖνον αὖ, περὶ τῶν Δίωνος πραγμάτων, οὐδὲν ἔτι διελεγόμην.
οὐδὲν γὰρ ἔτι πλέον ᾤμην ποιεῖν. μέχρι μὲν δὴ τούτων ταύτῃ μοι
βεβοηθημένον ἐγεγόνει φιλοσοφίᾳ καὶ φίλοις. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα
ἐζῶμεν ἐγὼ καὶ Διονύσιος, ἐγὼ μὲν, βλέπων ἔξω, καθάπερ ὄρνις,
ποθῶν ποθὲν ἀναπτέσθαι. ὁ δὲ, διαμηχανώμενος, τίνα τρόπον ἀνασο-
βήσοι με, μηδὲν ἀποδοὺς τῶν Δίωνος. ὅμως δὲ ἔφαμεν ἑταῖροι
εἶναι πρὸς πᾶσαν Σικελίαν. τῶν δὴ μισθοφόρων τοὺς πρεσβυ-
τέρους, Διονύσιος ἐπεχείρησεν ὀλιγομισθοτέρους ποιεῖν, παρὰ τὰ
τοῦ πατρὸς ἔθη. θυμωθέντες δὲ οἱ στρατιῶται συνελέγησαν ἀθρόοι, καὶ
οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψειν. ὁ δ' ἐπεχείρει βιάζεσθαι, κλείσας τὰς τῆς
ἀκροπόλεως πύλας. οἱ δ' ἐφέροντο εὐθὺς πρὸς τὰ τείχη, παιῶνά τινα
βοήσαντες βάρβαρον καὶ πολεμικόν. οὗ δὴ περιδεὴς Διονύσιος
γενόμενος, ἅπαντα συνεχώρησε, καὶ ἔτι πλείω τοῖς τότε συλλεχθεῖ-
σι τῶν πελταστῶν. λόγος δή τις ταχὺ διῆλθεν, ὡς Ἡρακλείδης αἴ-
τιος εἴη γεγονὼς πάντων τούτων. ὃν ἀκούσας, ὁ μὲν Ἡρακλείδης, ἐκπο-
δὼν αὑτὸν ἔχει ἀφανῆ. Διονύσιος δὲ ἐζήτει λαβεῖν. ἀπορῶν δὲ Θεοδό-
την μεταπεμψάμενος εἰς τὸν κῆπον, ἔτυχον δ' ἐν τῷ κήπῳ καὶ ἐγὼ
τότε περιπατῶν. τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὔτ' οἶδα οὔτ' ἤκουον διαλεγομένων.
ἃ δὲ ἐναντίον εἶπε Θεοδότης ἐμοῦ πρὸς Διονύσιον, οἶδά τε καὶ μέμνη-
μαι. Πλάτων γὰρ ἔφη Διονύσιε ἐγὼ πείθω τουτονί, ἐὰν ἐγὼ γνώμαι
δεῦρο Ἡρακλείδην κομίσαι δυνατὸς ἡμῖν εἰς λόγους περὶ τῶν ἐγκλη-

μάτων

μάτων αὐτοῦ τῶν νῦν γεγονότων. ἂν ἄρα μὴ δόξῃ δεῖν αὐτὸν οἰκεῖν ἐν σικελίᾳ, τόν τε υἱὸν λαβόντα καὶ τὴν γυναῖκα, ἀξιῶ εἰς πελοπόννησον ἀποπλεῖν, οἰκεῖν τε, βλάπτοντα μηδὲν διονύσιον ἐκεῖ. καρπούμενον δὲ τὰ ἑαυτοῦ. μετεπεμψάμην μὲν οὖν, καὶ πρότερον αὐτόν. μεταπέμψομαι δὲ καὶ νῦν. ἄν τ' οὖν ἀπὸ τῆς προτέρας μεταπομπῆς ἄν τε καὶ ἀπὸ τῆς νῦν ὑπακούσῃ μοι. διονύσιον δὲ ἀξιῶ καὶ δέομαι. ἄν τις ἐντυγχάνῃ ἡρακλείδῃ ἐάν τ' ἀγρῷ ἐάν τ' ἐνθάδε, μηδὲν ἄλλο αὐτῷ φλαῦρον γίγνεσθαι. μεταστῆναι δὲ ἐκ τῆς χώρας ὡς ἂν ἄλλο τι διονυσίῳ δόξῃ. ταῦτα ἔφη συγχωρεῖς, λέγων πρὸς τὸν διονύσιον; συγχωρῶ μηδ' ἂν πρὸς τῇ σῇ ἔφη φανῇ οἰκίᾳ πείσεσθαι φλαῦρον μηδὲν παρὰ τὰ νῦν εἰρημένα. τῇ δὴ μετὰ ταύτην τὴν ἡμέραν δείλης, εὐρύβιος καὶ θεοδότης, προσηλθέτην μοι σπουδῇ τεθορυβημένω θαυμαστῶς. καὶ ὁ θεοδότης, λέγει. πλάτων ἔφη, παρῆσθα χθὲς οἷς περὶ ἡρακλείδου διονύσιος ὡμολόγει πρὸς ἐμὲ καὶ σέ. πῶς δ' οὐκ ἔφην. νῦν τοίνυν ἦ δ' ὅς, περιθέουσι πελτασταὶ, λαβεῖν ἡρακλείδην ζητοῦντες. ὁ δὲ εἶναί πῃ ταύτῃ κινδυνεύει. ἀλλ' ἡμῖν ἔφη συνακολούθησον πρὸς διονύσιον, ἁπάσῃ μηχανῇ. ᾠχόμεθα οὖν, καὶ εἰσήλθομεν παρ' αὐτόν. καὶ τὼ μὲν ἑστάτην σιγῇ δακρύοντε. ἐγὼ δὲ εἶπον. οἵδε πεφόβηνται, μή τι σὺ παρὰ τὰ χθὲς ὡμολογημένα ποιήσῃς περὶ ἡρακλείδην νεώτερον. δοκεῖ γάρ μοι ταύτῃ πῃ γεγενῆσθαι φανερὸς, ἀποπεφραγμένος. ὁ δὲ ἀκούσας, ἀνεφλέγετό τε, καὶ παντοδαπὰ χρώματα ἵει, οἷα ἂν θυμούμενος ἀφείη. προσπεσὼν δ' αὐτῷ ὁ θεοδότης, λαβόμενος τῆς χειρὸς, ἐδάκρυσέ τε καὶ ἱκέτευε, μηδὲν τοιοῦτον ποιεῖν. ὑπολαβὼν δ' ἐγὼ παραμυθούμενος, θάρρει θεοδότα ἔφην. οὐ γὰρ τολμήσει διονύσιος παρὰ τὰ χθὲς ὡμολογημένα, ἄλλα ποτὲ δρᾶν. ὁ δ' ἐμβλέ

ψας μοι καὶ μάλα τυραννικῶς, σοὶ ἔφη ἐγώ, οὔτε τι σμικρὸν οὔτε
μέγα ὡμολόγησα. νὴ τοὺς θεοὺς ἦν δ' ἐγώ, σύ γε ταῦτα ἃ σου νῦν
οὗτος δεῖται ποιεῖν. καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἀποστρεφόμενος ᾠ-
χόμην ἔξω. τὸ μετὰ ταῦτα ὁ μὲν ἐκυνήγει τὸν ἡρακλείδην.
θεοδότης δὲ ἀγγέλους πέμπων ἡρακλείδῃ, φεύγειν διεκε-
λεύετο. ὁ δὲ, ἐκπέμψας τισίαν καὶ πελταστὰς διώκειν ἐκέ-
λευε. φθάνει δὲ ὡς ἐλέγετο ἡρακλείδης, εἰς τὴν καρχηδονίων ἐπι-
κράτειαν ἐκφυγὼν ἡμέρας σμικρῷ τινι μέρει. τὸ δὴ μετὰ τοῦ-
το, ἡ πάλαι ἐπιβουλὴ διονυσίῳ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τὰ δίωνος χρή-
ματα, ἔδοξεν ἔχθρας λόγον ἔχειν ἂν πρός με πιθανόν. καὶ πρῶτον
μὲν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐκπέμπει με εὑρὼν πρόφασιν. ὡς τὰς
γυναῖκας ἐν τῷ κήπῳ ἐν ᾧ κατῴκουν ἐγώ, δέοι θῦσαι θυσίαν τινὰ
δεχήμερον. ἔξω δή με παρ' ἀρχεδήμῳ προσέταττε τὸν χρόνον τοῦ-
τον μεῖναι. ὄντος δέ μου ἐκεῖ θεοδότης μεταπεμψάμενός με, πολ-
λὰ περὶ τῶν τότε πραχθέντων ἠγανάκτει, καὶ ἐμέμφετο διονυσίῳ.
ὁ δ' ἀκούσας ὅτι παρὰ θεοδότην εἴην εἰσεληλυθὼς, πρόφασιν αὖ
ταύτην ἄλλην τῆς πρὸς ἐμὲ διαφορᾶς ποιούμενος ἀδελφὴν
τῆς πρόσθεν, πέμψας τινὰ ἠρώτα με, εἰ ξυγγιγνοίμην ὄντως μετα-
πεμψαμένου με θεοδότου. κἀγὼ παντάπασιν ἔφην. ὁ δὲ ἐκέλευε
τοίνυν ἔφη σοι φράζειν, ὅτι καλῶς οὐδαμῇ ποιεῖς, δίωνα, καὶ τοὺς
δίωνος φίλους, ἀεὶ περὶ πλείονος αὐτοῦ ποιούμενος. ταῦτ' ἐρρή-
θη. καὶ οὐκέτι μετεπέμψατό με εἰς τὴν οἴκησιν πάλιν. ὡς ἤδη σα-
φῶς θεοδότου μὲν ὄντος μου καὶ ἡρακλείδου φίλων, καὶ τοῦ δ' ἐχθροῦ
καὶ οὐκ ἔτ' εὐνοεῖν ᾤετό με, ὅτι δίωνι τὰ χρήματα ἔρρει παντελῶς.
ᾤκουν δὴ τὸ μετὰ τοῦτο ἔξω τῆς ἀκροπόλεως ἐν τοῖς μισθοφόροις

προσιόντες

προσιόντες δέ μοι, ἄλλοι τε καὶ οἱ τῶν ὑπηρεσιῶν ὄντες ἀθήνηθεν ἐμοὶ
πολῖται, ἀπήγγελλον ὅτι διαβεβλημένος εἴην ἐν τοῖς πελτασταῖς,
καί μοί τινες ἀπειλοῖεν, εἴ που λήψοιντό με διαφθερεῖν, μηχανῶμαι
δή τινα, τοιάνδε σωτηρίαν. πέμπω παρ' ἀρχύτην καὶ τοὺς ἄλλους
φίλους εἰς τάραντα, φράζων ἐν οἷς ὢν τυγχάνω. οἱ δὲ, πρόφασίν τι
να πρεσβείας πορισάμενοι παρὰ τῆς πόλεως, πέμπουσι τριακόν
τορόν τε καὶ λαμίσκον αὐτῶν ἕνα. ὃς ἐλθὼν, ἐδεῖτο διονυσίου περὶ
ἐμοῦ λέγων ὅτι βουλοίμην ἀπιέναι καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιεῖν. ὁ δὲ,
ξυνωμολόγησε καὶ ἀπέπεμψεν ἐφόδια δούς. τῶν δίωνος δὲ χρη-
μάτων, οὔτ' ἐγώ τι ἀπῄτουν οὔτε τις ἀπέδωκεν. ἐλθὼν δὲ εἰς πελο-
πόννησον, εἰς ὀλυμπίαν δίωνα καταλαβὼν θεωροῦντα, ἤγγελον τὰ
γεγονότα. ὁ δὲ τὸν δία ἐπιμαρτυράμενος, εὐθὺς παρήγγελλεν
ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς οἰκείοις καὶ φίλοις, παρασκευάζεσθαι τιμωρεῖ-
σθαι διονύσιον. ἡμῶν μὲν ξεναπατίας χάριν, οὕτω γὰρ ἔλεγέ τε καὶ
ἐνόει. αὑτοῦ δ' ἐκβολῆς ἀδίκου καὶ φυγῆς. ἀκούσας δ' ἐγὼ τοὺς
μὲν φίλους παρακαλεῖν ἐκέλευον εἰ βούλοιντο. ἐμὲ δ' ἐᾶν
ὅτι σὺ μετὰ τῶν ἄλλων βίᾳ τινὰ τρόπον σύσσιτον καὶ συνέ-
στιον καὶ κοινωνὸν ἱερῶν διονυσίῳ ἐποίησας, ὃς ἴσως ἡγεῖτο δια
βαλλόντων πολλῶν ἐπιβουλεύειν ἐμὲ μετὰ σοῦ ἑαυτῷ καὶ τῇ
τυραννίδι. καὶ ὅμως οὐκ ἀπέκτεινεν, ἠδέσθη δέ. οὔτ' οὖν ἡλικίαν ἔχω
συμπολεμεῖν ἔτι σχεδὸν οὐδενί. κοινός τε ὑμῖν εἰμί. ἄν ποτέ τι πρὸς
ἀλλήλους δεηθέντες φιλίας ἀγαθόν τι ποιεῖν βουληθῆτε. κακὰ
δὲ ἕως ἂν ἐπιθυμῆτε, ἄλλους παρακαλεῖτε. ταῦτα εἶπον, μεμισηκὼς
τὴν περὶ σικελίαν πλάνην καὶ ἀτυχίαν. ἀπειθοῦντες δὲ καὶ οὐ πειθό
μενοι ταῖς ὑπ' ἐμοῦ διαλέξεσι, πάντων τῶν νῦν γεγονότων κακῶν αὐτοὶ

αἴτιοι ἐγένοντ' αὐτοῖς· ὧν εἰ Διονύσιος ἀπέδωκε τὰ χρήματα Δίωνι,
ἢ καὶ παντάπασι κατηλλάγη, οὐκ ἄν ποτε ἐγένετο οὐδέν· ὅσα γε δὴ
τἀνθρώπινα. Δίωνα γὰρ ἐγὼ καὶ τὸν βούλεσθαι, καὶ τὸν δύνασθαι, κατεῖ
χον ἂν ῥαδίως. νῦν δὲ ὁρμήσαντες εἰς ἀλλήλους, κακῶν πάντα
ἐμπεπλήκασι. καίτοι τήν γε αὐτὴν Δίων εἶχε βούλησιν, ἥνπερ ἂν
ἐγὼ φαίην δεῖν ἐμέ. καὶ ἄλλον ὅστις μέτριος, περί τε τῆς αὐτοῦ
δυνάμεως καὶ φίλων καὶ περὶ πόλεως τῆς αὐτοῦ διανοοῖτ' ἂν εὐερ
γετῶν ἐν δυνάμει καὶ τιμαῖσι γίγνεσθαι τὰ μέγιστα ἐν τοῖς μεγίστοις. ἔτι
δὲ οὐκ ἄν τις πλούσιον ἑαυτὸν ποιήσῃ καὶ ἑταίρους καὶ πόλιν ἐπιβου
λεύσας, καὶ ξυνωμότας συναγαγὼν πένης ὤν. καὶ ἑαυτοῦ μὴ κρα
τῶν ὑπὸ δειλίας τῆς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἡττημένος. εἶτα τοὺς
τὰς οὐσίας κεκτημένους ἀποκτείνας ἐχθροὺς καλῶν τούτους, δια
φορῇ τὰ τούτων χρήματα καὶ τοῖς συνεργοῖς τε καὶ ἑταίροις παρακε
λεύηται ὅπως μηδεὶς αὐτῷ ἐγκαλῇ πένης φάσκων εἶναι. ταυ
τὸν δὲ καὶ τὴν πόλιν ἂν οὕτω τις εὐεργετῶν, τιμᾶται ὑπ' αὐτῆς, τοῖς
πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων. ἢ μεγάλης
προεστὼς πόλεως καὶ πολλῶν ἀρχούσης ἐλαττόνων, τῇ ἑαυτοῦ πόλει
τὰ τῶν σμικροτέρων χρήματα διανέμῃ κατὰ τὸ δίκαιον. οὕτω μὲν γὰρ οὔτε
Δίων οὔτε ἄλλος οὐδεὶς, ἐπὶ δύναμιν ἑκὼν εἶσιν ἀλιτηριώδη ἑαυ
τῷ τε καὶ γένει, εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον. ἐπὶ πολιτείαν δὲ καὶ νόμων κατα
σκευὴν τῶν δικαιοτάτων τε καὶ ἀρίστων, οὔτι δι' ὀλιγίστων θανά
των καὶ φυγῶν γιγνομένην. ἃ δὴ Δίων νῦν πράττων προτιμήσας τὸ πά
σχειν ἀνόσια τοῦ δρᾶσαι πρότερον. διευλαβούμενος δὲ μὴ παθεῖν,
ὅμως ἔπταισεν, ἐπ' ἄκρον ἐλθὼν τοῦ περιγενέσθαι τῶν ἐχθρῶν. θαυμαστὸν παθὼν
οὐδέν. ὅσιος γὰρ ἄνθρωπος ἀνοσίων πέρι, σώφρων τε καὶ ἔμφρων τὸ μὲν ὅλον,
οὐκ ἄν ποτε διαψευσθείη τῆς ψυχῆς τῶν τοιούτων πέρι. κυβερνήτου δὲ ἀγαθοῦ
πάθος

πάθος ἂν ἴσως οὐ θαυμαστὸν εἰ πάθοι. ὃν χειμὼν μὲν ἐσόμενος, οὐκ ἂν πάνυ λάθοι. χειμώνων δὲ ἐξαίσιον καὶ ἀπροσδόκητον μέγεθος, λάθοιτ᾽ ἄν. καὶ λαθὸν κατακλύσειε βίᾳ. ταὐτὸν δὴ καὶ Δίωνα ἔσφηλε δι᾽ ὀλιγίστων. κακοὶ μὲν γὰρ ὄντες αὐτὸν σφόδρα οὐκ ἔλαθον οἱ σφήλαντες. ὅσον δὲ ὕψος ἀμαθίας εἶχον, καὶ τῆς ἄλλης μοχθηρίας τε καὶ λαιμαργίας ἔλαθον. ᾧ δὴ σφαλεὶς κεῖται. σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ. τὰ δὴ μετὰ τὰ νῦν ῥηθέντα ἃ ξυμβουλεύω σχεδὸν εἴρηταί μοι καὶ εἰρήσθω. ὧν δ᾽ ἐπανέλαβον ἕνεκα τὴν εἰς σικελίαν ἄφιξιν τὴν δευτέραν, ἀναγκαῖον εἶναι ἔδοξέ μοι ῥηθῆναι δεῖν, διὰ τὴν ἀτοπίαν καὶ ἀλογίαν τῶν γιγνομένων. εἰ δ᾽ ἄρα τινὶ τὰ νῦν ῥηθέντα εὐλογώτερα ἐφάνη, καὶ προφάσεις πρὸς τὰ γινόμενα ἱκανὰς ἔχειν ἔδοξέ τῳ, μετρίως ἂν ἡμῖν καὶ ἱκανῶς εἴη τὰ νῦν εἰρημένα.

Πλάτων τοῖς Δίωνος οἰκείοις τε καὶ ἑταίροις, εὖ πράττειν.

ἃ

Δ᾽ ἂν διανοηθέντες μάλιστα εὖ πράττοιτε, ὄντως πειράσομαι ταῦθ᾽ ὑμῖν κατὰ δύναμιν διεξελθεῖν. ἐλπίζω δέ, οὐχ ὑμῖν μόνοις ξυμβουλεύσειν τὰ συμφέροντα. μάλιστα γε μὴν ὑμῖν. καὶ δευτέροις πᾶσι τοῖς ἐν συρακούσαις. τρίτοις δὲ ὑμῶν καὶ τοῖς ἐχθροῖς καὶ πολεμίοις, πλὴν εἴ τις αὐτῶν ἀνοσιουργὸς γέγονε. ταῦτα γὰρ ἀνίατα, καὶ οὐκ ἄν ποτέ τις αὐτὰ ἐκνίψειε. νοήσατε δέ, ἃ λέγω νῦν. ἔθ᾽ ὑμῖν κατὰ σικελίαν πᾶσαν λελυμένης τῆς τυραννίδος, πᾶσα μάχη περὶ αὐτῶν τούτων. τῶν μὲν βουλομένων ἀναλαβεῖν πάλιν τὴν ἀρχήν. τῶν δὲ τῇ τῆς τυραννίδος ἀποφυγῇ τέλος ἐπιθεῖναι. ξυμβουλὴ δὲ περὶ τῶν τοιούτων, ὀρθὴ δοκεῖ ἑκάστοτε τοῖς πολλοῖς εἶναι. ταῦτα ξυμβουλεύειν δεῖν, ἃ τοὺς μὲν πολεμίους, ὡς πλεῖστα κακὰ ἐργάσεται. τοὺς

ἢ φίλους, ὡς πλεῖστα ἀγαθά. τὸ δὲ οὐδαμῶς ῥᾴδιον, πολλὰ κακὰ δρῶντα τοὺς ἄλλους, μὴ οὐ καὶ πάσχειν αὐτὸν πολλὰ ἕτερα. δεῖ δὲ οὐ μακρὰν ἐλθόντας τινὶ, τὰ τοιαῦτα ἐναργῶς ἰδεῖν. ἅλλ᾽ ὅσα νῦν γέγονε τῇδε αὐτοῦ περὶ σικελίαν. τῶν μὲν ἐπιχειρούντων δρᾶν, τῶν δὲ ἀμυνομένων τοὺς δρῶντας. ἃ κἂν ἄλλοις μυθολογοῦντες ἱκανοὶ γίγνοισθ᾽ ἂν ἑκάστοτε διδάσκαλοι. τούτων μὲν δὴ σχεδὸν, οὐκ ἀπορία. τῶν δὲ ὅσα γένοιτ᾽ ἂν ἢ πᾶσι συμφέροντα ἐχθροῖς τε καὶ φίλοις, ἢ ὅτι σμικρότατα κακὰ ἀμφοῖν, ταῦτα οὔτε ῥᾴδιον ὁρᾶν, οὔτε ἰδόντα ἐπιτελεῖν. εὐχῇ δὲ προσέοικεν, ἡ τοιαύτη ξυμβουλή τε καὶ ἐπιχείρησις τοῦ λόγου. ἔστω δὴ παντάπασι μὲν, εὐχή τις. ἀπὸ δὲ θεῶν χρὴ πάντα ἀρχόμενον, ἀεὶ λέγειν τε καὶ νοεῖν. ἐπιτελὴς δ᾽ εἴη σημαίνουσα ἡμῖν τοιόνδε τινὰ λόγον. νῦν ὑμῖν καὶ τοῖς πολεμίοις σχεδὸν, ἐξ οὗπερ γέγονεν ὁ πόλεμος, συγγένεια ἄρχει μία διὰ τέλους, ἥν ποτε κατέστησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, εἰς ἀπορίαν ἐλθόντες τὴν ἅπασαν. ὅτε κίνδυνος ἐγένετο ἔσχατος σικελίᾳ τῇ τῶν ἑλλήνων, ὑπὸ καρχηδονίων ἀνάστατον ὅλην ἐκβαρβαρωθεῖσαν γενέσθαι. τότε γὰρ εἵλοντο διονύσιον μὲν ὡς νέον καὶ πολεμικὸν, ἐπὶ τὰς τοῦ πολέμου πρεπούσας αὐτῷ πράξεις. σύμβουλον δὲ καὶ πρεσβύτερον ἱππαρῖνον, ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς σικελίας αὐτοκράτορας ὥς φασι τυράννους ἐπονομάζοντες. καὶ εἴτε δὴ θείαν τις ἡγεῖσθαι βούλεται τύχην καὶ θεὸν, εἴτε τὴν τῶν ἀρχόντων ἀρετὴν, εἴτε τὸ ξυναμφότερον, μετὰ τῶν τότε πολιτῶν τῆς σωτηρίας αἰτίαν ξυμβῆναι γενομένην, ἔστω ταύτῃ ὅπῃ τις ὑπολαμβάνει. σωτηρία δ᾽ οὖν, οὕτως συνέβη τοῖς τότε γενομένοις. τοιούτων οὖν αὐτῶν γεγονότων, δίκαιόν που τοῖς σώσασι, πάντας χάριν ἔχειν. εἰ δέ τι τὸν μετέπειτα χρόνον ἡ τυραννὶς οὐκ ὀρθῶς τῇ τῆς πόλεως δωρεᾷ κατακέχρηται, τούτων δίκας τὰς μὲν ἔχει, τὰς δὲ ἀποτινέτω. τίνες οὖν δὴ δίκαι ἀναγ-

γκαίως ὀρθαὶ πράττοιντ' ἂν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς. εἰ μὲν ῥᾳδίως ὑμεῖς ἀποφυγεῖν οἷοί τ' ἦτε αὐτοὺς καὶ αὐτοὺς μεγάλων κινδύνων καὶ ἐπιμώμων· ἢ κεῖνοι ἑλεῖν αὖ πάλιν τὴν ἀρχήν, οὐδ' ἂν συμβουλεύειν οἷον τ' ἦν τὰ μέλλοντα ῥηθήσεσθαι. νῦν δ' ἐννοεῖν ὑμῖν ἀμφοτέρους χρεών, καὶ ἀναμιμνήσκεσθαι, ποσάκις ἐν ἐλπίδι ἑκάτεροι γεγόνατε, τοῦ νῦν οἴεσθαι σχεδὸν ἀεί τινος σμικροῦ ἐνδεεῖς εἶναι τοῦ μὴ πάντα κατὰ νοῦν πράττειν. καὶ δὴ καὶ ὅτι τὸ σμικρὸν τοῦτο, μεγάλων καὶ μυρίων κακῶν αἴτιον ἑκάστοτε ξυμβαίνει γιγνόμενον, καὶ πέρας οὐδέν ποτε τελεῖται. ξυνάπτει δ' ἡ ἀεὶ παλαιὰ τελευτὴ δοκοῦσα, ἀρχῇ φυομένῃ νέᾳ. διολεῖσθαι δ' ὑπὸ τοῦ κύκλου τούτου κινδυνεύσει καὶ τὸ τυραννικὸν ἅπαν καὶ τὸ δημοτικὸν γένος. ἥξει δὲ ἐάνπερ τῶν εἰκότων γίγνηταί τι καὶ ἀπευκτῶν, σχεδὸν εἰς ἐρημίαν τῆς ἑλληνικῆς φωνῆς σικελία πᾶσα φοινίκων ἢ ὀπικῶν μεταβαλοῦσα εἴς τινα δυναστείαν καὶ κράτος. τούτων δὴ χρὴ πάσῃ προθυμίᾳ πάντας τοὺς ἕλληνας τέμνειν φάρμακον. εἰ μὲν δή τις ὀρθότερον ἢ ἄμεινον ἔχει τοῦ ὑπ' ἐμοῦ ῥηθησομένου, ἐνεγκὼν εἰς τὸ μέσον, ὀρθότατα φιλέλλην ἂν λεχθείη. ὃ δέ μοι φαίνεταί πῃ, ταῦτ' νῦν ἐγὼ πειράσομαι πάσῃ παρρησίᾳ καὶ κοινῷ τινι δικαίῳ λόγῳ χρώμενος, ὡς δυοῖν τυραννεύσαντί τε καὶ τυραννευθέντι, ὡς ἐν ἑκατέρῳ παλαιὰν ἐμὴν ξυμβουλήν. καὶ νῦν γ' ὁ γ' ἐμὸς λόγος ἂν εἴη ξυμβουλὴ τυράννῳ παντί. φεύγειν μὲν τοὔνομά τε καὶ τοὔργον τοῦτο. εἰς βασιλείαν δέ, εἰ δυνατὸν εἴη μεταβαλεῖν. δυνατὸν δέ, ὡς ἔδειξεν ἔργῳ σοφὸς ἀνὴρ καὶ ἀγαθὸς λυκοῦργος. ὃς ἰδὼν τὸ τῶν οἰκείων γένος ἐν ἄργει καὶ μεσσήνῃ, ἐκ βασιλέων εἰς τυράννων δύναμιν ἀφικομένους, καὶ διαφθείραντας ἑαυτούς τε καὶ τὴν πόλιν ἑκατέρους ἑκατέραν, δείσας περὶ τῆς αὑτοῦ πόλεως ἅμα καὶ γένους, φάρμακον ἐπήνεγκε τὴν τῶν γερόντων ἀρχήν, καὶ τὸν τῶν ἐφόρων δεσμὸν, τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτήριον, ὡς γενεὰς τοσαύτας ἤδη μετ' εὐκλείας σώζεσθαι. νόμος ἐπειδὴ κύριος ἐγένετο βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐκ ἄνθρωποι τύραννοι νόμων, ὃ δὴ καὶ νῦν οὑμὸς λόγος

πᾶσι παρακελεύεται. τοῖς μὲν τυραννίδος ἐφιεμένοις, ἀποτρέπεσθαι καὶ φεύγειν φυγῇ ἀπλήστως πεινώντων εὐδαιμόνισμα ἀνθρώπων καὶ ἀνοήτων. εἰς βασιλέως δὲ εἶδος, πειρᾶσθαι μεταβάλλειν, καὶ δουλεῦσαι νόμοις βασιλικοῖς. τὰς μεγίστας τιμὰς κεκτημένους, παρ' ἑκόντων τε ἀνθρώπων καὶ τῶν νόμων. τοῖς δὲ δὴ ἐλεύθερα διώκουσιν ἤθη καὶ φεύγουσι τὸν δούλειον ζυγὸν ὡς ὂν κακὸν, εὐλαβεῖσθαι ξυμβουλεύοιμ' ἂν, μήποτε ἀπληστίᾳ ἐλευθερίας ἀκαίρου τινὸς, εἰς τὸ τῶν προγόνων νόσημα ἐμπέσωσιν. ὃ διὰ τὴν ἄγαν ἀναρχίαν οἱ τότε ἔπαθον, ἀμέτρῳ ἐλευθερίας χρώμενοι ἔρωτι. οἱ γὰρ πρὸ Διονυσίου καὶ Ἱππαρίνου ἄρξαντες σικελιῶται. τότε ὡς ᾤοντο, εὐδαιμόνως ἔζων τρυφῶντές τε καὶ ἅμα ἀρχόντων ἄρχοντες, οἳ καὶ τοὺς δέκα στρατηγοὺς κατέλευσαν βάλλοντες τοὺς πρὸ Διονυσίου, κατὰ νόμον οὐδένα κρίναντες, ἵνα δὴ δουλεύοιεν μηδενί. μήτε σὺν δίκῃ. μήτε νόμῳ δεσπότῃ. ἐλεύθεροι δ' εἶεν πάντῃ πάντως. ὅθεν αἱ τυραννίδες ἐγένοντο αὐτοῖς. δουλεία γὰρ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλλουσα μὲν ἑκατέρα, πάγκακον. ἔμμετρος δ', οὖσα, πανάγαθον. μετρία δὲ ἡ θεῷ δουλεία, ἄμετρος δὲ, ἡ τοῖς ἀνθρώποις. θεὸς δὲ ἀνθρώποις σώφροσι, νόμος. ἄφροσι δὲ ἡδονή. τούτων δὴ ταύτῃ πεφυκότων, ἃ ξυμβουλεύω συρακουσίοις πᾶσι φράζειν παρακελεύομαι τοῖς Δίωνος φίλοις, ἐκείνου καὶ ἐμὴν κοινὴν ξυμβουλήν. ἐγὼ δὲ ἑρμηνεύσω ἃ ἐκεῖνος ἔμπνους ὢν καὶ δυνάμενος εἶπε νῦν πρὸς ὑμᾶς. τίν' οὖν δή τις ἂν εἴποι λόγον ἀποφαίνεται ἡμῖν περὶ τῶν νῦν παρόντων, ἡ Δίωνος ξυμβουλὴ γνώμη. δέξασθε ὦ συρακούσιοι πάντων πρῶτον, νόμους οἵτινες ἂν ὑμῖν φαίνωνται, μὴ πρὸς χρηματισμὸν καὶ πλοῦτον τρέποντες τὰς γνώμας ὑμῶν, μήτε ἐπιθυμίας. ἀλλ' ὄντων τριῶν, τῆς ψυχῆς καὶ σώματος ἔτι δὲ χρημάτων.

των, πρώτην μὲν τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν ἔχειν δεῖ, δευτέραν δὲ τὴν τοῦ σώματος, ὑπὸ τῇ τῆς ψυχῆς κειμένην. τρίτην δὲ καὶ ὑστάτην, τὴν τῶν χρημάτων τιμήν, δουλεύουσαν τῷ σώματί τε καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀπεργαζόμενος θεσμός, νόμος ἂν ὀρθῶς ὑμῖν εἴη κείμενος ὄντως εὐδαίμονας ἀποτελῶν τοὺς χρωμένους. ὁ δὲ τοὺς πλουσίους εὐδαίμονας ὀνομάζων λόγος, αὐτός τε ἄθλιος γυναικῶν καὶ παίδων ὢν λόγος ἄνους, τοὺς πειθομένους τε ἀπεργάζεται τοιούτους. ὅτι δ' ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ παρακελεύομαι, ἐὰν γεύσησθε τῶν νῦν λεγομένων περὶ νόμων, ἔργῳ γνώσεσθε. ἡ δὴ βάσανος ἀληθεστάτη δοκεῖ γίγνεσθαι τῶν πάντων πέρι. δεξάμενοι δὲ τοὺς τοιούτους νόμους, ἐπειδὴ κατέχει κίνδυνος Σικελίαν, καὶ οὔτε κρατεῖτε ἱκανῶς, οὔτ' αὖ διαφερόντως κρατεῖσθε, δίκαιον ἂν ἴσως καὶ ξυμφέρον γίγνοιτο ὑμῖν πᾶσι μέσον τέμνειν, τοῖς τε φεύγουσι τῆς ἀρχῆς τὴν χαλεπότητα ὑμῖν, καὶ τοῖς τῆς ἀρχῆς πάλιν ἐρῶσι τυχεῖν. ὧν οἱ πρόγονοι τότε μέγιστον, ἔσωσαν ἀπὸ βαρβάρων τοὺς ἕλληνας, ὥστ' ἐξεῖναι περὶ πολιτείας νῦν ποιεῖσθαι λόγους. ἔρρουσι δὲ τότε, οὔτε λόγος, οὔτ' ἐλπὶς ἐλείπετ' ἂν οὐδαμῆ οὐδαμῶς. νῦν οὖν, τοῖς μὲν ἐλευθερία γιγνέσθω, μετὰ βασιλικῆς ἀρχῆς. τοῖς δέ, ἀρχὴ ὑπεύθυνος βασιλική, δεσποζόντων νόμων τῶν τε ἄλλων πολιτῶν, καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν, ἂν παράνομόν τι πράττωσιν. ἐπὶ δὲ τούτοις ξύμπασιν, ἀδόλῳ γνώμῃ, καὶ ὑγιεῖ μετὰ θεῶν βασιλέα στήσασθε. πρῶτον μὲν τὸν ἐμὸν υἱὸν χαρίτων ἕνεκα διττῶν, τῆς τε παρ' ἐμοῦ, τῆς παρὰ ἐμοῦ πατρός. ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ βαρβάρων ἠλευθέρωσεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ τὴν πόλιν. ἐγὼ δὲ ἀπὸ τυράννων, νῦν δίς. ὧν αὐτοὶ μάρτυρες ὑμεῖς γεγόνατε. δεύτερον δὲ δὴ ποιεῖσθε βασιλέα, τὸν τῷ μὲν ἐμῷ πατρὶ ταυτὸν

κεκτημένον ὄνομα. ἑτέρῳ δὲ διονυσίῳ, χάριν τε μὲν τῆς βοηθείας καὶ ὁσίου
τρόπου. ὃς γενόμενος τυράννου πατρὸς ἑκὼν τὴν πόλιν ἐλευθε-
ροῖ. τιμὴν αὑτῷ καὶ γένει ἀείζωον ἀντὶ τυραννίδος ἐφημέρου καὶ ἀ-
δίκου κτώμενος. τρίτον δὲ προσκαλεῖσθαι χρὴ βασιλέα γίγνεσθαι συ-
ρακουσῶν, ἑκόντα ἑκούσης τῆς πόλεως, τὸν νῦν τοῦ τῶν πολε-
μίων ἄρχοντα στρατοπέδου. διονύσιον τὸν διονυσίου. ἐὰν ἐθέλῃ ἑ-
κὼν εἰς βασιλέως σχῆμα ἀπαλλάττεσθαι, δεδιὼς μὲν τὰς τύχας,
ἐλεῶν δὲ πατρίδα, καὶ ἱερῶν ἀθεραπευσίαν καὶ τάφους μὴ διὰ φι-
λονικίαν πάντως πάντα ἀπολέσῃ βαρβάροις ἐπίχαρτος γε-
νόμενος. βασιλέας δ' ὄντας βασιλέας, εἴτ' οὖν τὴν λακωνικὴν δύνα-
μιν αὐτοῖς δόντες, εἴτε ἀφελόντες καὶ ξυνομολογήσαντες, κατα-
στήσετε τρόπῳ τινὶ τοιῷδε. ὃς εἴρηται μὲν καὶ πρότερον ὑμῖν. ὅμως
δ' ἔτι καὶ νῦν ἀκούετε. ἐὰν ἐθέλῃ τὸ γένος ὑμῖν τὸ διονυσίου τε
καὶ ἱππαρίνου ἐπὶ σωτηρίᾳ σικελίας παύσασθαι τῶν νῦν παρόν-
των κακῶν, τιμὰς αὐτοῖς καὶ γένει λαβόντες, εἰς τὸν ἔπειτα καὶ τὸν
νῦν χρόνον ἐπὶ τούτοις καλεῖτε, ὥσπερ καὶ πρότερον ἐρρήθη, πρέ-
σβεις οὓς ἂν ἐθελήσωσι κυρίους ποιησάμενοι τῶν διαλλαγῶν εἴτε τι-
νας αὐτόθεν, εἴτε ἔξωθεν, εἴτε ἀμφότερα, καὶ ὁπόσους ἂν συγχωρήσω-
σι. τούτους δὲ ἐλθόντας, νόμους μὲν πρῶτον θεῖναι καὶ πολιτείαν τοι αύ-
την, ἐν ᾗ βασιλέας ἁρμόττει γίγνεσθαι κυρίους ἱερῶν τε καὶ ὅσων
ἄλλων πρέπει τοῖς γενομένοις ποτὲ εὐεργέταις. πολέμου δὲ καὶ εἰρή-
νης ἄρχοντας, νομοφύλακας ποιήσασθαι ἀριθμὸν τριάκοντα καὶ
πέντε, μετά τε δήμου καὶ βουλῆς. δικαστήρια δ', ἄλλα μὲν ἄλλων.
θανάτου δὲ καὶ φυγῆς, τοὺς τε πέντε καὶ τριάκοντα ὑπάρχειν. πρὸς
τούτοις τε ἐκκλήτους γίγνεσθαι δικαστὰς ἐκ τῶν μὲν ἀεὶ περυσι-
νῶν ἀρχόντων. ἕνα ἀφ' ἑκάστης τῆς ἀρχῆς τὸν ἄριστον δόξαντ' εἶ-
ναι καὶ δικαιότατον. τούτους δὲ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτὸν δικάζειν ὅσ-

ἐκ θανάτου καὶ δεσμοῦ καὶ μεταστάσεως τῆς πόλεως. βασιλέα δὲ τῶν τοιούτων δικῶν μὴ ἐξεῖναι δικαστὴν γίγνεσθαι, καθάπερ ἱερέα φόνου καθαρεύοντα καὶ δεσμοῦ καὶ φυγῆς. ταῦθ' ὑμῖν ἐγὼ καὶ ζῶν διενοήθην γίγνεσθαι, καὶ νῦν διανοοῦμαι. καὶ τότε κρατήσας τῶν ἐχθρῶν, μεθ' ὑμῶν εἰ μὴ ξενικαὶ ἐρινύες ἐκώλυσαν, κατέστησα ἂν ᾗπερ καὶ διενοούμην. καὶ μετὰ ταῦτα Σικελίαν ἂν τὴν ἄλλην εἴπερ ἔργα ἐπὶ νῷ ἐγίγνετο, κατῴκισα. τοὺς μὲν βαρβάρους, οὓς νῦν ἔχουσιν ἀφελόμενος, ὅσοι μὴ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὴν τυραννίδα. τοὺς δ' ἔμπροσθεν οἰκητὰς τῶν ἑλληνικῶν τόπων, εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ πατρῴας οἰκήσεις κατοικίσας. ταὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ νῦν πᾶσι συμβουλεύω κοινῇ διανοηθῆναι, καὶ πράττειν τε καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις πάντας. τὸν μὴ ἐθέλοντα δὲ, πολέμιον ἡγεῖσθαι κοινῇ. ἔστι δὲ ταῦτα οὐκ ἀδύνατα. ἃ γὰρ ἐν δυοῖν τε ἐνόντα ψυχαῖν τυγχάνει, καὶ λογισαμένοις εὑρεῖν βέλτιστα ἑτοίμως ἔχει, ταῦτα δὲ σχεδὸν ἐκείνων ἀδύνατα, οὐκ εὖ φρονεῖ. λέγω δὲ τὰς δύο, τήν τε Ἱππαρίνου τοῦ Διονυσίου υἱέος καὶ τὴν τοῦ ἐμοῦ ὑοῦ. τούτοιν γὰρ ξυνομολογησάντοιν, τοῖς γε ἄλλοις Συρακουσίοις οἶμαι πᾶσιν ὅσοιπερ τῆς πόλεως κήδονται ξυνδοκεῖν. ἀλλὰ θεοῖς τε πᾶσι τιμὰς μετ' εὐχῶν δόντες, τοῖς τε ἄλλοις ὅσοις μετὰ θεῶν πρέπει, πείθοντες καὶ προκαλούμενοι φίλους καὶ διαφόρους μαλακῶς τε καὶ πάντως, μὴ ἀποστῆτε, πλὴν ἂν τὰ νῦν ὑφ' ὑμῶν λεχθέντα, οἷον ὀνείρατα θεῖα ἐπιστάντα ἐγρηγορόσιν, ἐναργῆ τε ἐξεργάσησθέ τε λεχθέντα καὶ εὐτυχῆ.

Πλάτων, Ἀρχύτᾳ Ταραντίνῳ εὖ πράττειν.

Φίκοντο πρὸς ἡμᾶς οἱ περὶ Ἄρχιππον καὶ Φιλωνίδην, τήν τε ἐπιστολὴν φέροντες ἣν σὺ αὐτοῖς ἔδωκας, καὶ ἀπαγγέλλοντες

παρὰ σοῦ. τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο· καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς ἦν ἐργώδη. τὰ δὲ παρὰ σοῦ διῆλθον ἡμῖν, λέγοντες ὑποδυσφορεῖν σε, ὅτι οὐ δύνασαι τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολίας ἀπολυθῆναι. ὅτι μὲν οὖν ἥδιστόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ τὸ τὰ αὑτοῦ πράττειν, ἄλλως τε καὶ εἴ τις ἕλοιτο τοιαῦτα πράττειν οἷα καὶ σύ, σχεδὸν παντὶ δῆλον. ἀλλὰ κἀκεῖνο δεῖ σε ἐνθυμεῖσθαι. ὅτι ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὑτῷ μόνον γέγονεν. ἀλλὰ τῆς γενέσεως ἡμῶν, τὸ μέν τι, ἡ πατρὶς μερίζεται. τὸ δέ τι, οἱ γεννήσαντες. τὸ δέ, οἱ λοιποὶ φίλοι. πολλὰ δὲ καὶ τοῖς καιροῖς δίδοται τοῖς τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσι. καλούσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινά, ἄτοπον ἴσως τὸ μὴ ὑπακούειν, καὶ χώραν καταλιμπάνειν φαύλοις ἀνθρώποις. οἱ οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρὸς τὰ κοινὰ προσέρχονται. περὶ τούτων μὲν οὖν ἱκανῶς. ἐχεκράτους δὲ νῦν ἐπιμέλειαν ἔχομεν, καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἕξομεν. καὶ διὰ σέ, καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ φρυνίωνα. καὶ δι' αὐτὸν τὸν νεανίσκον.

Πλάτων ἀριστοδώρῳ εὖ πράττειν.

Κούω δίωνος ἐν τοῖς μάλιστα ἑταῖρον εἶναί τε σε νῦν, καὶ γεγονέναι διὰ παντός, τὸ σοφώτατον ἦθος τῶν εἰς φιλοσοφίαν παρεχόμενον. τὸ γὰρ βέβαιον, καὶ πιστόν, καὶ ὑγιές τοῦτο ἐγώ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν. τὰς δὲ ἄλλας τε καὶ εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας τε καὶ δεινότητας κομψότητας οἶμαι προσαγορεύων, ὀρθῶς ὀνομάζειν. ἀλλ' ἔρρωσό τε, καὶ μένε ἐν τοῖς ἤθεσιν οἷσπερ καὶ μένεις.

πλάτων

Πλάτων λαοδάμαντι εὖ πράττειν.

ε Πεστεῖλα μέν σοι καὶ πρότερον ὅτι πολὺ διαφέρει πρὸς ἅπαντα ἃ λέγεις αὐτὸν ἀφικέσθαι σε ἀθήναζε. ἐπειδὴ δὲ σὺ φῂς ἀδύνατον εἶναι, μετὰ τοῦτο ἦν δεύτερον, εἰ δυνατὸν ἐμὲ ἀφικέσθαι, ἢ σωκράτη ὥσπερ ἐπέστειλας. νῦν δὲ σωκράτης μέν ἐστι περὶ ἀσθένειαν τὴν τῆς στραγγουρίας. ἐμὲ δὲ ἀφικόμενον ἐνταῦθα, ἄσχημον ἂν εἴη μὴ διαπράξασθαι ἐφ' ἅπερ σὺ παρακαλεῖς. ἐγὼ δὲ ταῦτα γενέσθαι ἂν, οὐ πολλὴν ἐλπίδα ἔχω. διὰ δὲ μακρᾶς ἑτέρας, δέοιτ' ἂν ἐπιστολῆς ἥτις πάντα διέξιοι, καὶ ἅμα οὐδὲ τῷ σώματι διὰ τὴν ἡλικίαν, ἱκανῶς ἔχω πλανᾶσθαι καὶ κινδυνεύειν κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν οἷα ἀπαντᾷ. καὶ νῦν πάντα κινδύνων ἐν ταῖς πορείαις ἐστὶ μεστά. συμβουλεῦσαι μέντοι ἔχω σοί τε καὶ τοῖς οἰκισταῖς. ὃ εἰπόντος μὲν ἐμοῦ φησὶν ἡσίοδος, δόξαι ἂν εἶναι φαῦλον. χαλεπὸν δὲ νοῆσαι. εἰ γὰρ οἴονται ὑπὸ νόμων θέσεως καὶ ὧντινων εὖ ποτε πολιτείαν ἂν κατασκευασθῆναι, ἄνευ τοῦ εἶναί τι, κύριον ἐπιμελούμενον ἐν τῇ πόλει τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης, ὅπως ἂν ᾖ σώφρων τε καὶ ἀνδρική, δούλων τε καὶ ἐλευθέρων, οὐκ ὀρθῶς διανοοῦνται. τοῦτο δ' αὖ, εἰ μὲν εἰσὶν ἤδη ἄνδρες ἄξιοι τῆς ἀρχῆς ταύτης, γένοιτ' ἄν. εἰ δ' ἐπὶ τὸ παιδεῦσαι δεῖ τινος, οὔτε ὁ παιδεύσων οὔτε οἱ παιδευθησόμενοι ὡς ἐγὼ οἶμαι εἰσὶν ὑμῖν. ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι. καὶ σχεδόν τι καὶ αἱ ἔμπροσθεν πόλεις, οὕτω κατεσκευάσθησαν καὶ ἔπειτα εὖ ᾠκήσθησαν, ὑπὸ ξυμβάσεων πραγμάτων μεγάλων καὶ κατὰ πόλεμον καὶ κατὰ τὰς ἄλλας πράξεις γιγνομένων. ὅταν ἐν τοιούτοις καιροῖς, ἀνὴρ καλός τε καὶ ἀγαθὸς ἐγγένηται μεγάλην δύναμιν ἔχων. τὸ δ' ἔμπροσθεν αὐτά, προθυμεῖσθαι μὲν χρὴ καὶ ἀνάγκη. διανοεῖσθαι μέντοι αὐτὰ οἷα λέγω καὶ μὴ ἀνοηταίνειν οἰομένους τι ἑτοίμως διαπράξασθαι δεῖν. εὐτύχει.

Πλάτων Ἀρχύτᾳ ταραντίνῳ εὖ πράττειν.

τ

Α μὲν παρὰ σοῦ ἐλθόντα ὑπομνήματα, θαυμαστῶς ὡς ἄσμενοί τε ἐλάβομεν. καὶ τοῦ γράψαντος αὐτὰ ἠγάσθημεν ὡς ἔνι μάλιστα. καὶ ἔδοξεν ἡμῖν εἶναι ὁ ἀνὴρ ἄξιος ἐκείνων τῶν πάλαι προγόνων. λέγονται γὰρ δὴ οἱ ἄνδρες οὗτοι μυελοὶ εἶναι. οὗτοι, δ' ἦσαν τῶν ἐπὶ λαομέδοντος ἐξαναστάντων τρώων, ἄνδρες ἀγαθοί, ὡς ὁ παραδεδομένος μῦθος δηλοῖ. τὰ δὲ παρ' ἐμοὶ ὑπομνήματα περὶ ὧν ἐπέστειλας, ἱκανῶς μὲν οὔπω ἔχει. ὡς δέ ποτε τυγχάνει ἔχοντα, ἀπέσταλκά σοι. περὶ δὲ τῆς φυλακῆς, ἀμφότεροι συμφωνοῦμεν. ὥστε οὐδὲν δεῖ παρακελεύεσθαι.

Πλάτων διονυσίῳ τυράννῳ συρακουσῶν, εὖ πράττειν.

α

Ρχή σοι τῆς ἐπιστολῆς ἔστω καὶ ἅμα σύμβολον ὅτι παρ' ἐμοῦ ἐστι, τοὺς λοκροὺς ἑστιῶν νεανίσκους πόρρω κατακείμενος ἀπ' ἐμοῦ, ἀνέστης παρ' ἐμέ. καὶ φιλοφρονούμενος εἶπές τι ῥῆμα ἔχον ὡς ἐμοί γ' ἐδόκει καὶ τῷ παρακατακειμένῳ. ἦν δ' οὗτος, τῶν καλῶν τις. ὃς τότε εἶπεν, ἦ που πολλὰ ὦ διονύσιε εἰς σοφίαν ὠφελῇ ὑπὸ πλάτωνος. σὺ δ' εἶπες, καὶ εἰς ἄλλα πολλά. ἐπεὶ καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς μεταπέμψεως, ὅτι μετεπεμψάμην αὐτόν, δι' αὐτὸ τοῦτο εὐθὺς ὠφελήθην. τοῦτ' οὖν διασωστέον, ὅπως ἂν αὔξηται ἀεὶ ἡμῶν ἡ ἀπ' ἀλλήλων ὠφέλεια. καὶ ἐγὼ νῦν τοῦτ' αὐτὸ παρασκευάζων τῶν τε πυθαγορείων πέμπω σοι καὶ τῶν διαιρέσεων, καὶ ἄνδρα, ὥσπερ ἐδόκει ἡμῖν τότε, ᾧ γε σὺ καὶ ἀρχύτης, εἴπερ ἥκει παρὰ σὲ ἀρχύτης, χρῆσθαι δύναισθ' ἄν. ἔστι δὲ ὄνομα μὲν, Ελίκων.

τὸ δὲ

τὸ δὲ γένος, κυζικηνός. μαθητὴς δὲ, εὐδόξου, καὶ περὶ πάντα τὰ
ἐκείνου, πάνυ χαριέντως ἔχων. ἔτι δὲ καὶ τῶν ἰσοκράτους μαθη-
τῶν τῳ ξυγγίγνεται. καὶ πολυξένῳ τῶν βρύσωνός τινι ἑταίρων. ὃ δὲ
σπάνιον ἐπὶ τούτοις, οὔτε ἀχαρίς ἐστιν ἐντυχεῖν, οὔτε κακοήθει ἔοι
κεν. ἀλλὰ μᾶλλον ἐλαφρὸς καὶ εὐήθης δόξειεν ἂν εἶναι. δεδιὼς δὲ λέ
γω ταῦτα, ὅτι ὑπὲρ ἀνθρώπου δόξαν ἀποφαίνομαι οὐ φαύλου
ζώου ἀλλ᾽ εὐμεταβόλου, πλὴν πάνυ ὀλίγων τινῶν καὶ εἰς ὀλίγα.
ἐπεὶ καὶ περὶ τούτου φοβούμενος καὶ ἀπιστῶν, ἐσκόπουν αὐτός τε
ἐντυγχάνων. καὶ ἐπυνθανόμην τῶν πολιτῶν αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς οὐ-
δὲν φλαῦρον ἔλεγε τὸν ἄνδρα. σκόπει δὲ καὶ αὐτὸς, καὶ εὐλαβοῦ. μά
λιστα μὲν οὖν, ἂν καὶ ὁπωστιοῦν σχολάζῃς, μάνθανε παρ᾽ αὐτοῦ καὶ
τἆλλα φιλοσόφει. εἰ δὲ μὴ, ἐκδίδαξαί τινα. ἵνα κατὰ σχολὴν μανθά
νων, βελτίων γίγνῃ καὶ εὐδοξῇς, ὅπως τὸ δι᾽ ἐμὲ ὠφελεῖσθαί σε, μὴ
ἀνῇ. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ. περὶ δὲ ὧν ἐπέστελλές μοι ἀποπέμ
πειν σοι, τὸν μὲν ἀπόλλω ἐποιησάμην τε. καὶ ἄγει σοι λεπτίνης,
νέου καὶ ἀγαθοῦ δημιουργοῦ. ὄνομα δ᾽ ἐστὶν αὐτῷ λεωχάρης. ἕτερον
δὲ παρ᾽ αὐτῷ ἔργον ἦν, πάνυ κομψὸν ὡς ἐδόκει. ἐπριάμην οὖν
αὐτὸ βουλόμενός σου τῇ γυναικὶ δοῦναι, ὅτι μου ἐπεμελεῖτο καὶ
ὑγιαίνοντος καὶ ἀσθενοῦντος, ἀξίως ἐμοῦ τε καὶ σοῦ. δὸς οὖν αὐτῇ,
ἂν μή τι σοὶ ἄλλο δόξῃ. πέμπω δὲ καὶ οἴνου γλυκέος δώδεκα σταμνία
τοῖς παισὶ, καὶ μέλιτος, δύο. ἰσχάδων δὲ, ὕστερον ἤλθομεν τῆς ἀ
ποθέσεως. τὰ δὲ μύρτα ἀποτεθέντα κατεσάπη. ἀλλ᾽ αὖθις βέλ
τιον ἐπιμελησόμεθα. περὶ δὲ φυτῶν, λεπτίνης σοι ἐρεῖ. ἀργύριον
δ᾽ εἰς ταῦτα ἕνεκά τε τούτων καὶ εἰς φόρους τινὰς εἰς τὴν πόλιν, ἔλαβον
παρὰ λεπτίνου. λέγων ἅ μοι ἐδόκει εὐσχημονέστατα ἡμῖν εἶναι καὶ ἀληθῆ

λέγειν· ὅτι ἡμέτερον εἴη ὃ εἰς τὴν ναῦν ναυκλήρος σου μαρτυρεῖ τὴν λευκα-
δίαν, σχεδὸν ἑκκαίδεκα μνᾶς. τοῦτ' οὖν ἔλαβον. καὶ λαβὼν αὐτός τε ἐ-
χρησάμην καὶ ὑμῖν ταῦτα ἀπέπεμψα. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο, περὶ χρη-
μάτων ἄκουε ὅσως ἔχει, περί τε τὰ σὰ ἀθήνησι, καὶ περὶ τὰ ἐμά. ἐ-
γὼ τοῖς σοῖς χρήμασιν ὥσπερ τότε σοι ἔλεγον χρήσομαι, καθάπερ
τοῖς τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων. χρῶμαι δὲ, ὡς ἂν δύνωμαι ὀλιγίστοις, ὅ-
σα ἀναγκαῖα ἢ δίκαια ἢ εὐσχήμονα ἐμοί τε δοκεῖ. καὶ παρ' οὗ ἂν λαμ-
βάνω. ἐμοὶ δὴ τοιοῦτον νῦν ξυμβέβηκεν. εἰσί μοι ἀδελφιδῶν θυγα-
τέρες τῶν ἀποθανουσῶν τότε, ὅτ' ἐγὼ οὐκ ἐστεφανούμην. σὺ δ' ἐκέλευ-
ες, τέτταρες. ἡ μὲν, νῦν ἐπίγαμος. ἡ δὲ ὀκταέτις. ἡ δὲ σμικρὸν πρὸς
τρισὶν ἔτεσιν. ἡ δὲ οὔπω ἐνιαυσία. ταύτας ἐκδοτέον ἐμοί ἐστι καὶ
τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις, αἷς ἂν ἐγὼ ἐπιβιῶ. αἷς δ' ἂν μὴ, χαιρόντων.
καὶ ὧν ἂν γένωνται οἱ πατέρες αὐτῶν ἐμοῦ πλουσιώτεροι οὐκ ἐκ-
δοτέον. τὰ δὲ νῦν ἐγὼ αὐτῶν εὐπορώτερος. καὶ τὰς μητέρας δὲ
αὐτῶν ἐγὼ ἐξέδωκα. καὶ μετ' ἄλλων καὶ μετὰ δίωνος. ἡ μὲν οὖν
σπευσίππῳ γαμεῖται, ἀδελφῆς οὖσα αὐτῷ θυγάτηρ. δεῖ δὴ ταύ-
τῃ οὐδὲν πλέον, ἢ τριάκοντα μνῶν. μέτριαι γὰρ αὗται ἡμῖν προῖ-
κες. ἔτι δὲ ἐὰν ἡ μήτηρ τελευτήσῃ ἡ ἐμὴ, οὐδὲν ἂν πλείονος ἢ δέ-
κα μνῶν δέοι ἂν, εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τάφου. καὶ περὶ ταῦτα, τὰ
μὲν ἐμὰ ἀναγκαῖα σχεδόν τι ἐν τῷ νῦν ταῦτ' ἐστίν. ἐὰν δέ τι ἄλ-
λο γίγνηται ἴδιον ἢ δημόσιον ἀνάλωμα διὰ τὴν παρὰ σὲ ἄφιξιν,
ὥσπερ τότε ἔλεγον δεῖ ποιεῖν, ἐμὲ μὲν διαμάχεσθαι, ὅπως ὡς
ὀλίγιστον γίγνηται τὸ ἀνάλωμα. ὃ δ' ἂν μὴ δύνωμαι, σὴν εἶναι τὴν δα-
πάνην. τὸ δὴ μετὰ ταῦτα λέγω περὶ τῶν σῶν αὖ χρημάτων τῶν ἀ-
θήνησι τῆς ἀναλώσεως, ὅτι πρῶτον μὲν ἐάν τι δέῃ ἐμὲ ἀναλίσκειν

εἰς χορηγίαν ἤ τι τοιοῦτον, οὐκ ἔστι σοι ξένος οὐδεὶς ὅστις δώσει ὡς ᾠόμεθα. ἐπεὶ τὰ ἄν τι σοι αὐτῷ διαφέρῃ μέγα, ὥστε ἀναλωθὲν μὲν ἤδη ὀνῆσαι. μὴ ἀναλωθὲν δὲ ἀλλ' ἐγχρονισθὲν ἕως ἄν τις παρὰ σοῦ ἔλθῃ, βλάψαι πρὸς τῷ χαλεπῷ τοιοῦτόν σοι ἐστὶ καὶ αἰσχρόν. ἐγὼ γὰρ δὴ ταῦτά γε ἐξήτασα, παρ' ἀνδρομήδη τὸν αἰγινήτην πέμψας ἔραστον, παρ' οὗ ἐκέλευές του ὑμετέρου ξένου εἴ τι δεοίμην λαμβάνειν, βουλόμενος καὶ ἄλλα μείζονα ἃ ἐπέστελλες πέμπειν. ὁ δὲ, εἶπεν εἰκότα καὶ ἀνθρώπινα, ὅτι καὶ πρότερον ἀναλώσας τῷ πατρί σου μόλις κομίσαιτο. καὶ νῦν, σμικρὰ μὲν δοίη ἄν. πλείω δὲ, οὔ. οὕτω δὴ παρὰ λεπτίνου ἔλαβον. καὶ τοῦτό γε, ἄξιον ἐπαινέσαι λεπτίνην οὐχ ὅτι ἔδωκεν, ἀλλ' ὅτι προθύμως. καὶ τὰ ἄλλα περὶ σὲ καὶ λέγων καὶ πράττων, ὅτι οἷός τ' ἦν ἐπιτήδειος, φανερὸς ἦν. χρὴ γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ τἀναντία τούτων, ἐμὲ ἀπαγγέλλειν, ὁποῖός τις ἂν ἕκαστος ἐμοὶ φαίνηται περὶ σέ. τὸ δ' οὖν περὶ τῶν χρημάτων ἐγώ σοι παρρησιάσομαι. δίκαιον γὰρ καὶ ἅμα ἔμπειρος ἔχων, τῶν παρὰ σοὶ λέγοιμ' ἄν. οἱ προσαγγέλλοντες ἑκάστοτέ σοι, ὅτι ἂν οἴωνται ἀνάλωμα εἰσαγγέλλειν, οὐκ ἐθέλουσι προσαγγέλλειν, ὡς δὴ ἀπεχθησόμενοι. ἔθιζε οὖν αὐτοὺς καὶ ἀνάγκαζε φράζειν, καὶ ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα. σὲ γὰρ δεῖ εἰδέναι τε τὰ πάντα κατὰ δύναμιν, καὶ κριτὴν εἶναι καὶ μὴ φεύγειν τὸ εἰδέναι. πάντων γὰρ ἄριστόν σοι ἔσται πρὸς τὴν ἀρχήν. τὰ γὰρ ἀναλώματα ὀρθῶς ἀναλισκόμενα καὶ ὀρθῶς ἀποδιδόμενα, πρός τε τἆλλα καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν. καὶ σὺ δὴ φὴς ἀγαθὸν εἶναι, καὶ φήσεις. μὴ οὖν σε διαβαλλόντων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους οἱ κήδεσθαί σου φάσκοντες. τοῦτο γὰρ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε καλὸν πρὸς δόξαν σοι δοκεῖ ξύμβολον εἶναι. Τὰ μετὰ ταῦτα, περὶ δίωνος λέγειν

μὲν ἀεί. τοῦ μὲν ἄλλου οὔπω ἔχω λέγειν, πρὶν ἂν παρὰ σοῦ ἔλθωσιν αἱ ἐπιστολαὶ ὡς πρὸς ἔφης. περὶ μέντοι ἐκείνων ὧν οὐκ εἴας μεμνῆσθαι πρὸς αὐτὸν, οὔτε ἐμνήσθην, οὔτε διελέχθην. ἐξεπειρώμην δὲ, εἴτε χαλεπῶς εἴτε ῥαδίως οἴσει γινομένων. καί μοι ἐδόκει οὐκ ἠρέμα ἂν ἄχθεσθαι εἰ γίνοιτο. τὰ δ' ἄλλα περὶ σὲ καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ, μέτριός μοι δοκεῖ εἶναι δίων. Κρατίνῳ, τῷ τιμοθέου μὲν ἀδελφῷ, ἐμῷ δ' ἑταίρῳ, θώρακα δωρησώμεθα ὁπλιτικὸν τῶν μαλακῶν τῶν πεζῶν. καὶ ταῖς Κέβητος θυγατράσι, χιτώνια τρία ἑπταπήχη μὴ τῶν πολυτελῶν τῶν ἀμοργίνων, ἀλλὰ τῶν σικελικῶν τῶν λινῶν. ἐπιεικῶς δὲ γινώσκεις τοὔνομα κέβητος. γεγραμμένος γάρ ἐστιν ἐν τοῖς σωκρατείοις λόγοις, μετὰ σιμμίου σωκράτει διαλεγόμενος ἐν τῷ περὶ ψυχῆς λόγῳ. ἀνὴρ, πᾶσιν ἡμῖν οἰκεῖός τε καὶ εὔνους. περὶ δὲ δὴ τοῦ ξυμβόλου τοῦ περὶ τὰς ἐπιστολὰς, ὅσας τε ἂν ἐπιστέλλω σπουδῇ καὶ ὅσας ἂν μὴ, οἶμαι μέν σε μεμνῆσθαι. ὅμως δ' ἐννόει καὶ πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν. πολλοὶ γὰρ οἱ κελεύοντες γράφειν, οὓς οὐ ῥᾴδιον φανερῶς διωθεῖσθαι. τῆς μὲν γὰρ σπουδαίας ἐπιστολῆς, θεὸς ἄρχει. θεοὶ δὲ τῆς ἧττον. οἱ πρέσβεις, καὶ ἐδέοντο ἐπιστέλλειν σοι, πάνυ γὰρ προθύμως σὲ πανταχοῦ καὶ ἐμὲ ἐγκωμιάζουσι, καὶ οὐχ ἥκιστα φίλαγρος, ὃς τότε τὴν χεῖρα ἠσθένει. καὶ φιλαΐδης παρὰ βασιλέως ἥκων τοῦ μεγάλου, ἔλεγε περὶ σοῦ. εἰ δὲ μὴ πάνυ μακρᾶς ἐπιστολῆς ἦν, ἔγραψα ἂν ἃ ἔλεγε. νῦν δὲ λεπτίνου, πυνθάνου. ἂν τὸν θώρακα ἢ ἄλλο τι ὧν ἐπιστέλλω πέμπῃς, ἂν μὲν αὐτὸς τῳ βούλῃ. εἰ δὲ μὴ, τηρίλλῳ δός. ἔστι δὲ τῶν ἀεὶ πλεόντων ἡμέτερος ἐπιτήδειος, καὶ τὰ ἄλλα καὶ περὶ φιλοσοφίαν χαρίεις. τίσωνος δ' ἐστὶ κηδεστής. ὃς τότε ὅθ' ἡμεῖς ἀπεπλέομεν, ἐπολιανόμει. ἔρρωσο. καὶ φιλοσόφει. καὶ τοὺς ἄλλους προτρέπου τοὺς

νεωτέρους

νεωτέρους, καὶ τοὺς συσφαιριστὰς ἀσπάζου ὑπὲρ ἐμοῦ. καὶ πρὸς πατὴρ χρῆστε ἄλλοις., καὶ Ἀριστοκρίτῳ, ἐάν τις παρ᾽ ἐμοῦ λόγος, ἢ ἐπιστολὴ παρὰ σὲ ἴῃ, ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ὡς τάχιστα σὺ αἴσθῃ. καὶ ὑπομιμνήσκειν σε, ἵνα ἐπιμελῇ τῶν ἐπισταλέντων. καὶ νῦν Λεπτίνῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀρυείου μὴ ἀμελήσῃς, ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα ἀπόδος. ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς τοῦτον ὁρῶντες, προθυμότεροι ὦσιν ἡμῖν ὑπηρετεῖν. ἰατροκλῆς ὁ μετὰ μυρωνίδου τότε ἐλεύθερος ἀφεθεὶς ὑπ᾽ ἐμοῦ, πλεῖ νῦν μετὰ τῶν πεμπομένων παρ᾽ ἐμοῦ. ἔμμισθον οὖν που αὐτὸν κατάστησον, ὡς ὄντα σοι εὔνουν. καὶ ἄν τι βούλῃ αὐτῷ χρῶ. καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἢ αὐτὴν ἢ εἰ ὑπόμνημα αὐτῆς σώζεται καὶ αὐτὸς ἴσθι.

Τῶν πλάτωνος ἐπιστολῶν τέλος.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΦΙΛΙΠΠΩι.

Ι τὰς ἡγεμονίας ἀναλαμβάνοντες πρὸς ἐξουσί-
ὁ αν τῶν ἀρχομένων οὐχ ὑπὸ τῆς τύχης ἀλλ' ὑπὸ τῆς
φύσεως προηγμένοι, ταῖς ἀρχαῖς ἐμπιστεύονται,
αἳ μεταπίπτειν εἰώθασιν. ἀλλ' ἐπὶ ταῖς ἀρεταῖς
μέγα φρονοῦσιν, οἳ καὶ σφόδρα σοφῶς πολιτευόμενοι. οὐδὲν γὰρ
τῶν ἐν ἀνθρώποις βέβαιον καὶ ἰσχυρὸν οὐδ' ὃ μέχρι τῆς ἑσπέρας
ἥλιος τραχείᾳ ῥοπῇ συναλλοιεῖ καὶ μεταφέρει. Ποικίλλουσα
τοὺς βίους ἀπαρτίας, καθάπερ τῆς τραγῳδίας ὑποκείσει τοῖς ἡμε-
τέροις κακοῖς ἡ φύσις μετασκευάζεται. εἴπερ μὴ διεψευδόμεθα
τῆς ἀληθείας. ὅτι τὸν ἄλλον τρόπον ὥσπερ τῶν ἐκ γῆς φυομένων
ἕκαστον, καὶ τοὺς ἄνδρας ἀνθεῖν ποτε συμβαίνει. καὶ τὰς ἀκμὰς ἐν
χρόνοις τισὶν ἀναλαμβανομένους πολὺ τῶν ἄλλων διαφέρειν. διὸ
πειρῶ μήτε τῆς ἑλλάδος τυραννικώτερον προΐστασθαι, μήτε τοῖς
λήμμασι στιβαρώτερον. τὸ μὲν γὰρ προπετείας ἐστὶ σημεῖον. τὸ δὲ
ὁμολογουμένης ἀβουλίας τεκμήριον. δεῖ γὰρ τοὺς νοῦν ἔχοντας
τῶν δυναστευόντων μὴ διὰ τὰς ἀρχὰς ἀλλὰ διὰ τῶν ἀρχῶν θαυ-
μάζεσθαι. ἵνα τῆς τύχης μεταπεσούσης τῶν αὐτῶν ἐγκωμίων
ἀξιῶνται. τὰ δὲ ἄλλα εὖ πράττε. ψυχὴν πρὸς φιλοσοφίαν, σῶμα
δὲ πρὸς ὑγείαν ἄγων καὶ ἐπιμελούμενος.

Ἀλεξάνδρῳ.

ἀ Πορῶ τίνων ἢ ποίων ἀρχὴν μεταλάβοι πρὸς σέ. ἐφ' ἃ γὰρ ἂν
ἐπισκοπῶν ἐπιβάλλω τῇ διανοίᾳ, πάντα μοι φαίνεται
μεγάλα καὶ θαυμαστά. ἀληθῶς οὐδὲν ἄξιον ὁρῶ. μνήμης ἢ οἰκεῖα ἢ
προσόψεως. ὧν οὐδὲν οὐδεὶς ἀμαυρώσει χρόνος. αἱ γὰρ καλαὶ τῶν δι-
δασκάλων παραινέσεις γὰρ προστέψας θεατὴν ἔχουσι τὸν αἰῶνα.

διὸ

διὸ πειρῶ τὴν ἀρχὴν μὴ εἰς ὕβριν, ἀλλ' εἰς εὐεργεσίαν κατατί-
θεσθαι πρὸς ἀρχήν. ἧς οὐδὲν μεῖζον τῶν ἐν βίῳ ὑπάρχειν πέφυ-
κε. διὸ καὶ τὸ θνητὸν τῆς φύσεως πολλάκις ὑπὸ τοῦ χρόνου διαλυ-
όμενον ἄφθαρτον διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἔργων κέκτηται τὴν μνή-
μην. τούτων οὖν τὴν ἔννοιαν ἔχε. οὐ γὰρ ἀλλοτρίως ἤχθης ὡς ἔνιοι
οἱ ἀτόπως καὶ τὰς γνώμας διετέθησαν. σοὶ καὶ γένος ἔντιμον. καὶ
βασιλεία πατρῷος καὶ παιδεία βέβαιος. καὶ δόξα περίβλεπτος.
καὶ ὅσον ταῖς ἀφορμαῖς, τῆς τύχης διαφέρεις, τοσοῦτον καὶ ταῖς
ἀρεταῖς τῶν καλῶν πρωτεύειν σε δεῖ. τὰ δ' ἄλλα πράττε μὲν τὰ
ξυμφέροντα, ἐπιτέλει δὲ τὰ δόξαντα.

Φιλίππῳ.

Οἱ πολλοὶ τῶν φιλοσόφων τὴν εὐεργεσίαν θεῷ ἰσότιμον πα-
ρεσκεύασαν. ὡς γὰρ ἁπλῶς εἰπεῖν χάριτος ἀμοιβὴ καὶ δό-
σις συνέχει τοὺς τῶν ἀνθρώπων βίους τῶν μὲν διδόντων, τῶν δὲ
λαμβανόντων. τῶν δ' αὖ πάλιν ἀνταποδιδόντων. διὸ καλὸν καὶ
δίκαιόν ἐστι πάντας μὲν τοὺς ἀτυχοῦντας ἐλεεῖν. οἶκτος μὲν γὰρ
ἡμέρου τε χρηστοῦ ἐστι σημεῖον. χαλεπότης δὲ ἀπαιδεύτου. αἰσχρὸν
γὰρ καὶ σχέτλιον ἀρετὴν ἀτυχοῦσαν περιορᾶν. ὅθεν ἐπαινῶ καὶ
τὸν ἡμέτερον γνώριμον Θεόφραστον λέγοντα τὴν χάριν ἀμεταμέλη-
τον εἶναι. καὶ καλὸν καρπὸν φέρειν, τὸν παρὰ τῶν εὖ παθόντων
ἔπαινον. διόπερ δεῖ τοὺς νοῦν ἔχοντας τῶν ἀνθρώπων εἰς πολλοὺς
αὐτὴν κατατίθεσθαι νομίζοντας χωρὶς τῆς εὐφημίας, ἔρανόν τι-
να τοῦτον αὐτοῖς ὑπάρξειν ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῶν πραγμά-
των, καὶ εἴ γε μὴ πάντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν εὐεργετημάτων ἀπο-
δώσειν τὴν χάριν. ὅθεν πειρῶ πρόθυμος μὲν εἶναι ταῖς εὐεργεσί-

αις. ἔποχος δὲ τοῖς θυμοῖς. τὸ μὲν γὰρ βασιλικόν τε καὶ ἥμερον τὸ δὲ βάρβαρόν τε καὶ συντόν. τὰ δ' ἄλλα καθὼς ἂν δοκιμάζῃς πράττε μὴ παρορῶν τὰς λυσιτελεῖς ψήφους.

Τοῦ αὐτοῦ

Ι διάραντες τῶν βασιλέων ἐπὶ φρονήσει, καὶ ταῖς ὑπεροχαῖς τῶν ἄστρων ψαύσαντες, οὐδ' ὀγκοῦσιν, οὐδὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς πολιτευόμενοι καιρούς. ἀλλὰ καὶ θεωροῦντες τὸ τῆς τύχης ἄστατον, θησαυρίζουσι τὴν χάριν πρὸς ἑκάτερα. ἐν μὲν ταῖς εὐπραγίαις τιμῆς βουλόμενοι μεταλαμβάνειν. τιμὴ γὰρ οἰκεῖον ἀρετῆς ἐστιν. ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασι βοηθείας. αἱ γὰρ συμφοραὶ τἀναγκαῖα κείνουσι τῶν καλῶν πρότερον. σαφέστατος γὰρ εὐνοίας ἔλεγχος ὁ τῆς τύχης καιρός. ἀπαιτεῖ γὰρ οὐ λόγους, ἀλλὰ πράξεις δεόντως. ἡ γὰρ τῶν εὐνοούντων ὄψις ὥσπερ ἐν πελάγει χειμαζομένῳ παρεφάνη γῆ. πᾶσα γὰρ ὡς ἔοικεν ἐν ἐρήμῳ πεσοῦσα τύχη, σκοπὸς ἀληθὴς ἔγκειται τοῖς πολεμεῖν ἢ ἀδικεῖν ἢ συκοφαντεῖν αἱρουμένοις. μόνη δὴ τῶν σπουδαίων διανοία τὸ τῆς τύχης εὐκίνητον οὐκ ἀπαρνεῖται. φέρουσι δὲ εὐλόγως πᾶν τὸ προσπίπτον τῶν κατὰ πλάτωνα κρειττόνων εὖ διατίθεται. διὸ καὶ τὴν ταχύτητα τῶν πραγμάτων εὐλαβοῦ. καὶ τὸν κύκλον τῆς μεταπτώσεως ἡγοῦ. καὶ τὰς ἐν τῷ ζῆν ψήφους λογίζου. πολλὰ γὰρ ἡ ταὐτομάτου φορὰ κομίζει τῷ βίῳ καὶ ῥοπὰς αὐτονόμους ποιεῖ. τοῖς μὲν ἀγνοοῦσι μετάνοιαν δίδου. τοῖς δ' εὐνοοῦσι τὰς χάριτας προχείρους νέμε. ταῦτα γὰρ πράττων οὐχ ἅπαξ ἀλλὰ διόλου συντηρῶν, ἀσφαλέστατα καὶ ἀκίνδυνα τὰ τῆς ἡγεμονίας ἕξεις μέλαθρα, ὡς μὲν ὑπὲρ μεγάλων ὀλίγα. ὡς δὲ πρὸς σέ, πάντα σχεδὸν εἴρηται.

Θεοφράστῳ.

ἡ

Πρόχειρος ἀδικία τῆς πολυχρονίου χάριτος λυσιτελέστερον πέφυκεν ὑπάρχειν. ἡ μὲν γὰρ ὀλιγοχρόνιον ἔχει τὴν μνήμην καὶ τὴν βλάβην. ἡ δὲ γηράσκει ὥς ἂν πεποιημένη τὴν δυσμένειαν ἔργον ἀοίδιμον παρασκευάζειν. καίτοι πολλάκις δώρῳ λωπισάμενοι γαληνισμὸν εὑρόμενοί τι. καὶ μειώσαντες τρικυμίας σάλον τῆς διανοίας εἴδομεν πορθμόν. διό φημι δεῖν τὴν ἑταιρείαν μάλιστα μὲν μὴ ἀδικεῖν εὐδοκεῖν καὶ εὔλογον ἔχειν πρόφασιν. εἰ δὲ μή γε ἀκουσίως τοῦτο πράξασαν, θᾶττον διαλύεσθαι τὴν ἔχθραν. τὸ γὰρ μηδὲν ἀδικεῖν ἴσως ὑπὲρ ἄνθρωπον. τὸ δὲ πλανηθέντα διασώσασθαι τὴν ἐπιφερείσης μέμψιν, καλῆς τε σφόδρα εὐσταθούσης κρίσεως ἴδιον οὐδέν. τὰ δ᾽ ἄλλα ἔρρωσο.

Φίλιππος Ὀλυμπιάδι.

ἀ

Ποδέχομαι τὴν σὴν φρόνησιν καὶ τὴν πρόνοιαν τοῦ συμφέροντος. ὅτι τὸ κατὰ φύσιν συγγενὲς, οὐ φύσει φιλοστόργως, ἀλλ᾽ ἀρετῇ κρίνασα δοκιμάζεις. οὕτω γὰρ οἶμαί τε ἡμᾶς ἀφροντιστοῦντας τοῦ καλοῦ, ἀναγκάσεις καὶ τὸν τῶν καλῶν ἀναλαμβάνειν ζῆλον. θησαύρισμα δ᾽ ἐστὶν ἀρετῆς τερπνόν τι κομιζούσης τῷ βίῳ διόλου, μὴ τῷ γένει χαρίζεσθαι τὸ φιλόστοργον ἀλλὰ τῷ τοῦ γένους ἀξιώματι μεταδιδόναι τῆς φιλανθρωπίας. ὁ μὲν γὰρ πολλάκις κατὰ φύσιν ὑπάρχων, εὐθὺς καὶ τὴν φύσιν τῶν γεγεννηκότων οὖσαν σπουδαίαν ὑβρίζειν εἴωθεν. ὁ δὲ μηδεμιᾶς συγγενείας κοινωνήσας ἐνίοτε διὰ τὸν παρὰ φύσιν κόσμον τὴν φύσιν ηὔξησε. μηδὲν οὖν ἀνάξιον τοῦ γένους τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐνοίας φρόνει. ἔτι δὲ καὶ τῆς περὶ βίον κοσμιότητος ἀντέχου. καὶ πράττε πάντα Φιλίππου μὲν ἄξια, Ὀλυμπιάδος δὲ οὐκ ἀλλότρια. ὁ γὰρ τῆς διανοίας ὄγκος, πρὸς τὸ μὴ βλέπειν τι τῶν ἀναγκαίων, ὄγκος μὲν κακῶν.

φθόνος δὲ ἀγαθῶν. ἄνευ γὰρ νοῦ καὶ συνέσεως οὐδὲ αἱ πράξεις ὄνησιν φέρουσιν, οὐδὲ αἱ δυνάμεις ὠφέλιμοι καθεστᾶσι. διὸ δεῖ πρότερον τὴν χρῆσιν ἢ τὴν κτῆσιν τῶν ἀγαθῶν σκοπεῖν, καὶ τότε πράττειν τοῖς μεγίστοις καὶ πλείστοις εὐκληρήμασι χρησαμένους. τὸ γὰρ μὴ κεκτῆσθαι πλοῦτον, βλάβην οὐ νομίζει τηλικαύτην. τὸ δὲ τοῖς οὖσι κακῶς κεχρῆσθαι, ἀπόλλυσι τὸν οὕτως φασὶ κεχρημένον βίον. ἔχουσα τοίνυν ταῦτα κατὰ νοῦν διὰ νυκτὸς καὶ μεθ᾽ ἡμέραν σκόπει τὸ συμφέρον ταῖς τῆς ἡγεμονίας προσόδοις. οὕτω γὰρ ἀναγκαιόν ἐστι τὴν ἀρχὴν πλείστην καὶ μεγίστην ἐπίδοσιν λήψεσθαι. ὅταν ὁ μὲν οἶκος ἀρετῆς οἰκεῖος ᾖ. ὁ δὲ τούτου δεσπόζων μὴ δέηται καλοκαγαθίας. τὰ δ᾽ ἄλλα προνοοῦ τοῦ συμφέροντος.

Φίλιππος Ἀριστοτέλει εὖ πράττειν.

Σθι μοι γεγονότα υἱόν. πολλὴν οὖν τοῖς θεοῖς χάριν ἔχω, οὐχ οὕτως ἐπὶ τῇ γεννήσει τοῦ παιδός, ὡς ἐπὶ τῷ κατὰ τὴν σὴν ἡλικίαν αὐτὸν γεγονέναι. ἐλπίζω γὰρ αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τραφέντα καὶ παιδευθέντα ἄξιον ἔσεσθαι καὶ ἡμῶν καὶ τῆς τῶν πραγμάτων διαδοχῆς.

Ἀλέξανδρος Ἀριστοτέλει εὖ πράττειν.

ΟΥκ ὀρθῶς ἐποίησας ἐκδοὺς τοὺς ἀκροαματικοὺς τῶν λόγων. τίνι γὰρ ἔτι διοίσομεν ἡμεῖς τῶν ἄλλων, εἰ καθ᾽ οὓς ἐπαιδεύθημεν λόγους, οὗτοι πάντων ἔσονται κοινοί. ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἂν ταῖς περὶ τὰ ἄριστα ἐμπειρίαις ἢ ταῖς δυνάμεσι διαφέρειν.

Ἀριστοτέλης Ἀλεξάνδρῳ εὖ πράττειν.

ΕΓραψάς μοι περὶ τῶν ἀκροαματικῶν λόγων οἰόμενος δεῖν αὐτοὺς φυλάττειν ἐν ἀπορρήτοις. ἴσθι οὖν αὐτοὺς ἐκδεδομένους καὶ μὴ ἐκδεδομένους. ξυνετοὶ γάρ εἰσι μόνοις τοῖς ἡμῶν ἀκούσασιν.

ΤΕΛΟΣ.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΓΑΣ ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ ΠΑΙΤΩ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Οὖσος προσεπέλασεν ἡ καλουμένη λοιμικὴ τοῖς
στρατεύμασιν ἡμῶν· καὶ τ᾽ ἄλλα πολλάκις ποιησάν-
των ἡμῶν ἔνδοσιν οὐκ ἔδωκεν. ὅθεν ἀξιῶ παντοίως
καὶ πάσαις ταῖς παρ᾽ ἐμοῦ διδομέναις δωρεαῖς,
ἤτι τῶν ἐκ φύσεως ἐπινοημάτων ἤτι τῶν ἐκ τέχνης πράξεων ἤτινα
ἑτέρου ἀνδρὸς ἑρμηνείην δυναμένου ἰάσασθαι, πέμπε τάχος· μά-
στιξον ἀξιῶ τὸ πάθος, ἄλωκε δὲ ἤδη τὸν ὄχλον καὶ πολὺς ἅλις πνεῦ-
μα μέγα τε πυκρὸν ἔχων. οὐ πολεμοῦντες πολεμούμεθα ἐχθρὸν
ἔχοντες τὸν θῆρα λυμαινόμενον· τὰ ποίμνια πέπρωκε. πολλοὺς
δυσιάτους ἐποίησε· πικρὰ βέλη βελῶν καταπέμπει. οὐ φέρω.
γνώμην οὐκ ἔτι ἔχω μετ᾽ ἀνδρῶν γονίμων βουλεύσασθαι. λῦε ταῦ-
τα πάντα μὴ διαλείψας ἀγαθῇ τύχῃ. Ἔρρωσο.

Παῖτος βασιλεῖ μεγάλῳ Ἀρταξέρξῃ χαίρειν.

Α φυσικὰ παθήματα, οὐ λύει τὴν ἐπιδημίαν τοῦ λοιμι-
κοῦ πάθους. ὅσα γὰρ ἐκ φύσεως γίνεται νοσήματα αὐτὴ
ἡ φύσις ἰῆται κεῖνα. ὅσα δ᾽ ἐξ ἐπιδημίας τέχνη τεχνικῶς κείνου-
σα τὴν τροπὴν τῶν σωμάτων. ἱπποκράτης ἰητρὸς ἰῆται τοῦτο τὸ πά-
θος. τῷ γένει μὲν οὖν ἐστὶ δωριεύς. πόλεως δὲ κῶ. πατρὸς δὲ ἡρακλεί-
δου τοῦ ἱπποκράτους, τοῦ γνωσιδίκου τοῦ νέβρου τοῦ σωστράτου,
τοῦ θεοδώρου. τοῦ κλεομυττάδα. τοῦ κρισάμιδος. οὗτος θείᾳ φύ-
σει κέχρηται. ἐκ μικρῶν τε ἰδιωτικῶν εἰς μεγάλα καὶ τεχνικὰ
προήγαγε τὴν ἰατρικήν. γίνεται μὲν οὖν ὑμῖν ὁ θεῖος ἱπποκρά-

της, ἔννατος μὲν ἀπὸ τοῦ Κρισάμιδος τοῦ βασιλέως. ἐννεακαι
δέκατος δὲ ἀπὸ Ἀσκληπιοῦ. εἰκοστὸς δὲ ἀπὸ Διός. μητρὸς δὲ Πραξι
θέας τῆς Φαιναρέτης ἐκ τῆς οἰκίας τῶν Ἡρακλειδῶν ὥστε κατ' ἀμ
φότερα τὰ σπέρματα θεῶν ἀπόγονός ἐστιν ὁ θεῖος Ἱπποκράτης. πρὸς
μὲν πατρὸς Ἀσκληπιάδης ὤν. πρὸς δὲ μητρὸς Ἡρακλείδης. ἔμαθέ
τε τὴν τέχνην παρὰ τῷ πατρὶ Ἡρακλείδῃ καὶ παρὰ τῷ πάππῳ
Ἱπποκράτει. ἀλλὰ παρὰ μὲν τούτοις ὡς εἰκὸς τὰ πρῶτα ἐμυήθη
τῆς ἰατρικῆς, ὅσα πιθανὸν ἦν καὶ τούτους εἰδέναι. τὴν δὲ σύμ
πασαν τέχνην αὐτὸς ἑαυτὸν ἐδίδαξεν θείᾳ φύσει κεχρημένος. καὶ
τοσοῦτον ὑπερβέβηκε τῇ τῆς ψυχῆς εὐγενείᾳ τοὺς προγόνους
ὅσον διενήνοχεν αὐτῶν, καὶ τῇ τῆς τέχνης ἀρετῇ. καθαίρει δὲ οὐ
θηρίων μὲν γένος, θηριωδῶν δὲ σωμάτων καὶ ἀγρίων πολλὴν γῆν καὶ
θάλασσαν διασπείρων πανταχοῦ ὥσπερ ὁ Τριπτόλεμος τὰ τῆς
Δήμητρος σπέρματα τὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ βοηθήματα. τοιγαροῦν
ἐκδικώτατα καὶ οὗτος ἀνιέρωται πολλαχοῦ τῆς γῆς. ἠξίωται δὲ
τῶν αὐτῶν Ἡρακλεῖ καὶ Ἀσκληπιῷ ὑπὸ Ἀθηναίων δωρεῶν. αὐτὸν με
ταπέμψαι κέλευσον ἀργύριον καὶ χρυσίον ὅσον ἂν βούληται δοῦναι
αὐτῷ. οὗτος ἐπίσταται οὐχ ἕνα τρόπον τῆς ἰάσεως τοῦ πάθους. οὗ
τος πατὴρ ὑγιείας. οὗτος σωτήρ. οὗτος ἀκεσώδυνος. οὗτος ἁπλῶς
ἡγεμὼν τῆς θεοπρεποῦς ἐπιστήμης.

Βασιλεὺς βασιλέων μέγας Ἀρταξέρξης Ὑστάνει Ἑλλησπόντου ὑπάρχῳ.

Ἱπποκράτους ἰητροῦ Κῴου ἀπὸ Ἀσκληπιοῦ γεγονότος καὶ εἰς ἐμὲ
κλέος ἀφῖκται τῆς τέχνης. δὸς οὖν αὐτῷ χρυσὸν ὅσον ἂν βού
ληται καὶ τἄλλα χορηγίην ὧν ἂν σπανίζῃ. καὶ πέμπε ἐς ἡμᾶς. ἔσται γὰρ ἰσότιμος
Περσῶν τοῖς ἀρίστοις. καὶ εἴ τις ἄλλος ἀνὴρ κατ' Εὐρώπην ἀγαθός,
φίλον οἴκῳ βασιλέως ποιοῦ μὴ φειδόμενος ὄλβου. ἄνδρας γὰρ εὑ
ρεῖν δυναμένους κατὰ συμβουλὴν οὐ ῥᾴδιον.

Ὑστάνης Ἱπποκράτει ἀσκληπιαδῶν ὄντι ἀπογόνῳ χαίρειν.

Ν ἔπεμψεν ὁ βασιλεὺς ἐπιστολὴν σέο χρήζων, ἔπεμψά σοι. γράψον οὖν πρὸς αὐτὴν κατὰ τάχος, ἵνα πρὸς βασιλέα πέμψω. ἔρρωσο.

Ἱπποκράτης ἰητρὸς Ὑστάνει ὑπάρχῳ ἑλλησπόντου.

Εμπε ἐς βασιλέα ὡς ὅτι ἐπιγράφω ὅτι καὶ προσφορῇ καὶ ἐσθῆτι καὶ οἰκήσει καὶ πάσῃ τῇ ἐς βίον οὐσίῃ ἀρκέσῃ χρέομαι· περσῶν δ' ὄλβου, οὔ μοι θέμις ἐπαυρέσθαι, οὐδὲ βαρβάρους ἄνδρας νούσων παύειν ἐχθροὺς ὄντας ἑλλήνων.

Ἀβδηριτῶν τῇ βουλῇ.

Πολίτης ὑμέων Μελισαγόρης ἧκεν ἐς κῶ. καὶ ἔτυχε τότε οὖσα ἡ ἀνάληψις τῆς ῥάβδου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ. καὶ ἐτήσιος ὡς ἴστε πανήγυρις καὶ πομπὴ πολυτελὴς ἐς κυπάρισσον, ἣν ἔθος ἄγειν τοῖς περὶ θεῷ προσήκουσιν. ἐπεὶ δὲ σπουδάζειν ἐῴκει καὶ ἐκ τῶν λόγων καὶ ἐκ τῆς προσόψιος ὁ μελησαγόρας πεισθεὶς ὅπερ ἦν ἐπείγειν τὸ πρῆγμα ἀνέγνωμεν ὑμέων τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἐθαύμασα ὅτι ἑνὸς ἀνθρώπου ὡς εἷς αὐτὸς ἡ πόλις θορυβέεσθε. μακάριοι οὖν δῆμοι ὁκόσοι ἴσασι τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἕρματα αὐτῶν, καὶ οὐ τοὺς πύργους οὐδὲ τὰ τείχεα ἀλλὰ σοφῶν ἀνδρῶν σοφὰς γνώμας. ἐγὼ δὲ πείθομαι τέχνας εἶναι θεῶν χάριτας. ἀνθρώπους δὲ ἔργα φύσιος. καὶ μὴ νεμεσήσητε ἄνδρες ἀβδηρῖται. οὐχ ὑμᾶς δοκέω. ἀλλὰ φύσιν αὐτὴν καλεῖν ἐμὲ ἀνασῶσαι, κτῆμα ἑαυτῆς κινδυνεῦον ὑπὸ νόσου διαπεσεῖν. ὥστε πρὸ ὑμέων ἐγὼ φύσει καὶ θεοῖς ὑπακούω νοσέοντα δημόκριτον ἰήσασθαι, ἔγωγε δὴ καὶ νούσων οὔσιν ἀλλὰ μὴ ἀπάτη συνοικιάζεσθε, ὅπερ εὔχομαι. καὶ γένοιτο πλέον φανεῖν ὑμῖν εὐνοίας τεκμήριον, καὶ πρὸς ὑπόνοιαν παραχθῆναι. ἀργύριον δέ μοι ἐρχομένῳ οὔτ' ἂν φύσις οὔτε θεὸς ὑπέχοιτο, ὥστε μὴ δὴ ὑμεῖς ἀβδηρῖται βιάζεσθε ἀλλ' ἐᾶτε ἐλευθέρης τέχνης ἐλεύθερα τὰ ἔργα. οἱ δὲ μισθαρνέοντες δουλεύειν ἀναγκάζουσι τὰς ἐπιστήμας ὥσπερ ἐξανδραποδίζοντες αὐτὰς ἐκ τῆς προ-

πέρας παῤῥησίας ἐθῶς εἰκὸς καὶ ψεύσαιντο ἂν ὡς περὶ μεγάλης νούσου· καὶ ἀρνηθεῖεν ἂν ὡς περὶ μικρῆς, καὶ οὐκ ἂν ἔλθοιεν ὑποσχόμενοι, καὶ πάλιν ἔλθοιεν μὴ κληθέντες. οἰκτρὸς γὰρ ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος ὅτι δι' ὅλου αὐτοῦ ὡς πνεῦμα χειμέριον ἡ ἀφόρητος φιλαργυρίη διαδέδυκεν, ἐφ' ἣν εἴθε μᾶλλον ἅπαντες ἰητροὶ συνῄεσαν ἀποθεραπεῦσαι χαλεπωτέρην μανίης νοῦσον ὅτι καὶ μακαρίζεται νοσέουσα καὶ κακοῦσα. οἶμαι δὲ ἔγωγε τὰ τῆς ψυχῆς νοσήματα πάντα μανίης σφοδρῆς εἶναι ἐμποιούσης δόξας τινὰς καὶ φαντασίας τῷ λογισμῷ. ὧν ὁ δι' ἀρετῆς ἀποκαθαρθεὶς ὑγιάζεται. ἐγὼ δὲ εἰ πλουτεῖν ἐξ ἅπαντος ἐβουλόμην ὦ ἄνδρες ἀβδηρῖται, οὐκ ἂν ἕνεκα δέκα ταλάντων διέβαινον πρὸς ὑμέας. ἀλλ' ἐπὶ τὸν μέγαν ἐρχόμενος περσῶν βασιλέα ἔνθα πόλιες ὅλαι πρόσεισαν τῆς ἐξ ἀνθρώπων εὐτυχίας γεγεμισμέναι, ἰώμην ἂν τὸν ἐκεῖ λοιμὸν αὐτῶν. ἀλλ' ἀπηρνησάμην ἐχθρὴν ἑλλάδι χώρην ἐλευθερῶσαι κακῆς νούσου. κἀγὼ τὸ μὲν ἐπ' ἐμοὶ καταναυμαχῶ τοὺς βαρβάρους. εἶχον δ' ἂν αἰσχύνην τὸν βασιλέος πλοῦτον καὶ πατρίδος ἐχθρὴν περιουσίην. περικειμένην δ' ἂν αὐτὰ ὡς ἑλέπολις τῆς ἑλλάδος ὑπάρχων. οὐκ ἔστι πλοῦτος, τὸ πανταχόθεν χρηματίζεσθαι. μεγάλα γὰρ ἱερὰ τῆς ἀρετῆς ἐπὶ δικαιοσύνην συνκορυσσόμενα, ἀλλ' ἐμφανέα ἐόντα. ἢ οὐκ οἴεσθε ἴσον ἁμάρτημα σώζειν πολεμίους καὶ φίλους μισθοῦ. ἀλλ' οὐχ ὧδε ἔχει τὰ ἡμέτερα δῆμε. οὐ καρποῦμαι δὲ νούσους, τὸ δὲ δυσχερὲς ἤκουσα τὴν δημοκρίτου παρὰ κροτέοισιν. ὃς εἴτε ὑγιαίνει φίλος ἐστὶν, εἴτε νοσεύει θεραπευθεὶς, φίλος πλέον ὑπάρξει. πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν ἐμβριθέα καὶ στεῤῥὸν τὰ ἤθεα καὶ τῆς ὑμετέρης πόλιος ἐόντα κόσμον.

Φιλο

Φιλοποίμενι χαίρειν.

Ι τὴν τῆς πόλιος ἐπιστολὴν ἀναδόντες μοι πρέσβεις, ἔ-
πειτα ἀνέδοσαν. ἥσθην δὲ κάρτα ξενίην ὑπισχνουμένου σέο
καὶ τὴν ἑτέρην διαίτην. ἔλθοιμεν δὲ αἰσίῃ τύχῃ καὶ ἀφιξόμεθα ὡς
ὑπολαμβάνομεν χρηστοτέρησιν ἐλπίσιν, ὡς ἐν τῇ γραφῇ παραδεδή-
λωται, οὐ μανίην ἀλλὰ ψυχῆς τινα ῥῶσιν ὑπερβάλλουσαν διασα-
φηνέοντες ἀνδρὸς μήτε παίδων μήτε γυναικὸς μήτε συγγενέων
μήτε οὐσίης μήτε τινὸς ὅλως ἐν φροντίδι ἐόντος, ἡμέρην δὲ καὶ
εὐφρόνην πρὸς ἑαυτῷ καθεστεῶτος καὶ ἰδιάζοντος τὰ μὲν πολλὰ ἐν
ἄντροισι καὶ ἐρημίῃσιν ἢ ὑπὸ σκέπῃσι δενδρέων ἢ καὶ μαλθακῇσι
ποίαις, ἢ παρ' ἡσύχοισιν ὑδάτων ῥεέθροισι. συμβαίνει μὲν οὖν τὰ
πολλὰ τοῖς μελαγχολῶσι τοιαῦτα. σιγηροί τε γὰρ ἐνίοτε καὶ μο-
νήρεες καὶ φιλέρημοι τυγχάνουσιν. ἀπανθρωπεύονταί τε ξύμφυ-
λον ὄψιν ἀλλοτριωτάτην νομίζοντες. οὐκ ἀπεοικὸς δὲ καὶ τοῖς πε-
ρὶ παιδείαν ἐσπουδακόσι τὰς ἄλλας φροντίδας ὑπὸ μιῆς τῆς
ἐν σοφίῃ διαθέσεως σεσοβῆσθαι. ὥσπερ γὰρ δμῶες καὶ δμωΐδες ἐν
τοῖσιν οἴκοισι θορυβέοντες καὶ στασιάζοντες ὁκόταν ἐξαπιναίως αὐ-
τοῖς ἡ δέσποινα ἐπιστῇ, πτοηθέντες ἐφησυχάζουσι, παραπλησίως
καὶ αἱ λοιπαὶ αἱ κατὰ ψυχὴν ἐπιθυμίαι ἀνθρώποισι κακῶν ὑ-
πηρέτιδες. ἐπὴν δὲ σοφίης ὄψις ἑαυτὴν ἐπιστήσῃ ὡς δοῦλα τὰ λοι-
πὰ πάθεα ἐκκεχώρηκε. ποθέουσι δὲ ἄντρα καὶ ἡσυχίαν, οὐ πάντως
οἱ μανέντες, ἀλλὰ καὶ οἱ τῶν ἀνθρωπίνων πρηγμάτων ὑπερφρο-
νήσαντες ἀταραξίης ἐπιθυμίῃ. ὁκόταν γὰρ ὁ νοῦς ὑπὸ τῶν ἔξω φρον-
τίδων κοπτόμενος ἀναπαύσασθαι θελήσῃ τὸ σῶμα, τότε ταχέως
εἰς ἡσυχίην μετήλλαξεν. εἶτα ἀναστὰς ὄρθριος ἐν ἑαυτῷ περισκο-
πεῖ κύκλῳ χωρίον ἀληθείης, ἐν ᾧ οὐ γυνή, οὐ τέκνα, οὐ μήτηρ οὐ κα-

σίγνητοι, οὐ συγγενέες, οὐ δμῶες. οὐ δοῦλος οὐδὲν τῶν θόρυβον ἐμποιεόντων. πάντα δὲ ἀποκεκλεισμένα τὰ πρήσσοντα ἕστηκεν ὑπὸ φόβον, οὐδὲ πλησιάσαι τολμέοντα ὑπὸ εὐλαβείης τῶν αὐτόθι οἰκεόντων. οἰκέουσι δὲ τὸ χωρίον ἐκεῖνο τέχναι καὶ ἀρεταὶ καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες καὶ βουλαὶ καὶ γνῶμαι. καὶ ὁ μέγας πόλος ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ τοὺς πολυκινήτους ἀστέρας κατέστεπται. εἰς ὃ τάχα δημόκριτος ὑπὸ σοφίης μετοικήσας, ἔτ' οὐκ ἔθ' ὁρέων τοὺς ἐν τῇ πόλει οἷα γε τηλοῦ ἐκδεδημηκὼς, δοξάζεται μανίης νοῦσον διὰ τὸ φιλέρημον. σπεύδουσι δὲ ἀβδηρῖται ἀργυρίου ἐλεγχθῆναι ὅτι οὐ ξυνιᾶσι δημοκρίτου, ἀλλὰ σύ γε ἡμῖν κατάρτυε τὴν ξενίην ἑταῖρε φιλοποίμην. οὐ δὲ γὰρ ἐθέλω τεταραγμένην τῇ πόλει παραχεῖν ὄχλησιν ἐκ παλαιοῦ ἴδιον ἔχων ξένον σε ὡς οἶσθα.

Διονυσίῳ χαίρειν.

ἢ Περιμένομέν σε ἐν ἁλικαρνασῷ, ἢ φθάσον αὐτὸς ἐλθὼν ὦ ἑταῖρε. κατὰ πᾶσαν γὰρ ἀνάγκην ἀπιτέον εἰς ἄβδηρα μοι δημοκρίτου χάριν. ἐφ' ὃν νοσέοντα μετεπέμψατό με ἡ πόλις. ἄλεκτος γάρ τοι ἡ συμπαθείη τῶν ἀνθρώπων διονύσιε. ὡς μία ψυχὴ συννοσεῖ τῷ πολίτῃ. ὥστε μοι δοκέουσι καὶ αὐτοὶ θεραπείης δέεσθαι. ἐγὼ μὲν οἶμαι οὐδὲ νοῦσον αὐτὸ εἶναι, ἀλλ' ἀμετρίην παιδείης. οὐκ οὖσαν δὲ τῷ ὄντι ἀμετρίην ἀλλὰ νομιζομένην τοῖσιν ἰδιώτῃσιν, ἐπεὶ οὐδέποτε βλαβερὸν τὸ ἀρετῆς ἄμετρον. δόξα δὲ νούσου γίνεται τοῦτο διὰ τὴν τῶν κρινόντων ἀπαιδευσίην. δοκιμάζει δὲ ἕκαστος ἐξ ὧν αὐτὸς οὐκ ἔχει, τὸ ἐν ἄλλῳ πλεονάζον περιαστεύειν. καὶ ἴσως που καὶ ὁ δειλὸς ἀμετρίην τὴν ἀνδρείην ὑπείληφε. καὶ ὁ φιλάργυρος τὴν μεγαλοψυχίην. καὶ πᾶσα ἔλλειψις ὑπερβάλλειν δοκέει τὸ ἀρετῆς σύμμετρον. ἐκεῖνον μὲν οὖν αὐτὸν ἰδόντες μετὰ τῆς ἐνθένδε προγνώ

σιος ἢ ἀκούσαντες τῶν λόγων αὐτοῦ ἄμεινον ἐσόμεθα. σὺ δὲ ἔπειξον ὦ διονύσιε παραγενέσθαι. βούλομαι γὰρ σὲ ἐν διατρίψαι σε τῇ πατρίδι μου μέχρις ἂν ἐπανέλθω. ὅκως τῶν τε ἡμετέρων φροντίζῃς καὶ πρὸ τῶν ἐμῶν τῆς πόλιος. ἔπειτ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκ συντυχίης ὑγιεινὸν τὸ ἔτος ἐστὶ καὶ τὴν ἀρχαίην φύσιν ἔχει. ὥστε οὐ πολλὰ παρενοχλέουσι νοῦσοι. πλὴν ὅμως πάρισθι. οἰκήσεις δὲ τὴν ἐμὴν συνκαιροῦσαν οἰκίην. ἅτε καὶ τοῦ γυναίου μένοντος πρὸς τοὺς γονέας διὰ τὴν ἐμὴν ἀποδημίην. ἐπισκόπει δὲ καὶ τὰ ἐκείνης ὅκως διάγῃ σωφρόνως καὶ μὴ διὰ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀπουσίην ἄλλους ἄνδρας νομίσῃ. κόσμιος μὲν οὖν ἦν ἐξ ἀρχῆς, τοὺς γονέας τε οὓς εἶχε. τὸν δὲ πατέρα ἀνδρικόν τε καὶ μισοπόνηρον ὑπὲρ φύσεως γερόντιον. ἀλλ' ὅμως ἀεὶ χρήζει γυνὴ σωφρονίζοντος. ἔχει γὰρ φύσει καὶ τὸ ἀκόλαστον ἐν αὐτῇ ὅπερ εἰ καθημέρην μὴ ἐκκόπτοιτο, ὥσπερ τὰ δένδρα καθυλομανέει. ἐγὼ δὲ φίλον ἀκριβέστερον οἶμαι εἰς φυλακὴν γυναικός. οὐ γὰρ ὡς ἐκείνοις καὶ τουτέοισι συνοικέει πάθος εὐνοίης. διὸ πολλάκις ἐπισκιάζονται τὴν νουθεσίην. φρονιμώτερον δὲ ἐν παντὶ τὸ ἀπαθέστερον ἐὰν ᾖ ἐπικλώμενον ὑπὸ εὐνοίης.

Δημαγήτῳ χαίρειν.

Ἴδον παρὰ σοὶ γενόμενος ἐν ῥόδῳ δημάγητε τὴν ναῦν ἐκείνην, ἁλίας ἐπιγραφὴ ἦν αὐτῇ πάγκαλόν τινα καὶ εὔπρυμνον ἱκανῶς ὥστε τροπισμένην καὶ διάβασιν ἔχειν πολλὴν, ἐπήρεσέ τε τὸ ναυτικὸν αὐτῆς ὡς ὀξὺ καὶ ἀσφαλὲς καὶ ἔντεχνον ὑπουργῆσαι. ἤτοι πλὴν τὴν εὐδρομίην. ταύτην ἔκπεμψον ἡμῖν, εἰ οἷόν τε μὴ κώπαις, ἀλλὰ πτεροῖς ἐρετμώσας αὐτήν. ἐπείγει οὖν τὸ πρῆγμα φιλότης καὶ μάλα εἰς ἄβδηρα διαπλεῦσαι πάντα χρὴ βούλομαι νοσέουσαν ἰήσασθαι πόλιν διὰ νοσεῦντα ἕνα δημόκριτον ἀκέως τοῦ τὸ κλέος τοῦ

τοῦτον ἡ πατρὶς αἰτιῆται μανίῃ κεκακῶσθαι, ἐγώ τε βούλομαι μὴ ὄντως αὐτὸν παρακόπτειν, ἀλλ' ἐκείνοις δόξαν γίνεσθαι. γελᾷ φασιν ἀεί. καὶ οὐδέποτε παύεται γελῶν ἐπὶ παντὶ πρήγματι. σημεῖον αὐτὸ τοῦτο μανίης δοκέει. ὅθεν λέγε τοῖς ἐν Ῥόδῳ φίλοις μεσιάζειν καὶ μήτε πολλὰ γελᾶν. μήτε πολλὰ σκυθρωπάζειν. ἀλλὰ τοῦ τέως ἀμφοῖν τὸ μέτριον κτήσασθαι. ἵνα τοῖς μὲν χαριέστατος εἶναι δόξειεν. οἷς δὲ φροντιστὴς περὶ ἀρετῆς μερμερίζων. ἔνι μέντοι δημάκριτε κακὸν παρ' ἕκαστον αὐτοῦ γελῶντος. εἰ γὰρ ἡ ἀμετρίη φλαῦρον, τὸ διὰ παντὸς, φλαυρότερον. ἢ ἔστι μὲν γὰρ αὐτῷ, δημόκριτε ἢ νοσέοντος καὶ κτινυμένου καὶ τεθνεῶτος. καὶ πολιορκουμένου, καὶ παντὸς ἐμπίπτοντος κακοῦ, ἕκαστον τῶν πρησσομένων ὕλησσοι γέλωτος ὑπόκειται. οὐ θεομαχεῖς δέ, εἰ δύο ἐόντοιν ἐν κόσμῳ λύπης καὶ χαρᾶς σὺ θρασύτερον ἐκβέβληκας. μακάριος τ' ἂν ἦς. ἀλλ' ἀδύνατον. εἰ μήτε ἡ μήτηρ σοι νενόσηκε μήτε πατὴρ μήτε τὰ ὕστερον τέκνα. μὴ γυνὴ μὴ φίλος ἀλλὰ διὰ τὸν σὸν γέλωτα ἵνα σώζηται εὐτυχέες τὰ πάντα. ἀλλὰ νοσεόντων γελᾷς. ἀποθνησκόντων χαίρεις. ἔτι που πύθοιο κακὸν εὐφραίνεαι. ὡς πονηρότατος εἶ δημόκριτε καὶ πόρρω γε σοφίης. εἰ νομίζεις αὐτὰ μὴ δὲ κακὰ εἶναι. μελαγχολᾷς οὖν ὦ δημόκριτε. κινδυνεύω καὶ αὐτὸς ἀβδηρίτης εἶναι. φρονιμωτέρη δὲ ἡ πόλις. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἀκριβέστερον ἐκεῖ λέξομεν δημάκριτε. ἡ δὲ ναῦς καὶ τὸν χρόνον τοῦτον ὃν ἐπιστέλλω σοι χρονίζει.

Φιλοποίμενι χαίρειν.

Ὕπνους καὶ πεφροντικὼς ὑπὲρ δημοκρίτου ἐκείνῃ τῇ νυ-
σ κτὶ καταδαρθὼν, πρὸς ἀρχομένῃ τῇ ἕω, ὄναρ ἐφαντάσθην. ὅθεν οὐ νομίζω κάρτα, μηδὲν ἐπισφαλὲς πείσεσθαι. ἐκ παλτός τε δὴ ἠγέρθην. ἐδόκεον γὰρ αὐτὸν τὸν ἀσκληπιὸν ὁρᾶν. φαίνε-

σθαί τε

ᾶς τε αὐτὸν πλησίον· ἤδη δὲ πρὸς ταῖς ἀβδηριτέων πύλαις ἐτυγ-
χάνομεν. ὁ δὲ ἀσκληπιὸς οὐχ ὡς εἰώθεισαν αὐτοῦ αἱ εἰκόνες, μειλί-
χιός τε καὶ πρᾶος ἰδέσθαι κατεφαίνετο, ἀλλὰ διηγερμένος τῇ
σχέσει καὶ ἰδέσθαι φοβερώτερος· εἵποντο δὲ αὐτῷ δράκοντες· χρῆ-
μά τι ἑρπετῶν ὑπερφυές· ἐπειγόμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ μακρῷ τῷ ἐπι-
σύρματι· καί τι φρικῶδες ὡς ἐν ἐρημίῃ καὶ νάπῃσι κοίλῃσιν ὑπο-
συρίζοντες. οἱ δὲ κατόπιν ἑταῖροι κίστας φαρμάκων εὖ μάλα πε-
ριεσφηνωμένας ἔχοντες ἤεσαν. ὤρεξε δέ μοι τὴν χεῖρα ὁ θεός. κἀ-
γὼ λαβόμενος ἄσμενος, ἐλιπάρουν συνέρχεσθαι· καὶ μὴ καθυστε-
ρέειν τι μου τῆς θεραπείης. ὁ δὲ οὐδέν τι ἔφη ἐν τῷ παρόντι χρή-
ζεις ἐμέο, ἀλλά σε αὕτη ξεναγήσει θεὸς ἀθανάτων τε καὶ θνητῶν·
ἐγὼ δὲ ἐπιστραφεὶς ὁρέω γυναῖκα καλήν τε καὶ μεγάλην ἀσφα-
λὲς πεπλοκισμένην. λαμπρείμονα. διέλαμπον δὲ αὐτῆς οἱ τῶν
ὀμμάτων κύκλοι καθαρόν τι φῶς οἷον ἀστέρων μαρμαρυγὰς δοκέ-
ειν. καὶ ὁ μὲν δαίμων ἐχωρίσθη. κείνη δὲ ἡ γυνὴ πιεξασαμένη τοῦ καρ-
ποῦ μαλθακῇ τινι εὐτονίῃ διὰ τοῦ ἄστεος ἦγε φιλοφρονεομένη. ὡς
δὲ πλησίον τῆς οἰκίης ἦμεν ἵνα τὴν ξενίην ἐδόκεον ηὐτρεπίσθαι,
ἀπῄει ὡς φάσμα. μόνον εἰποῦσα αὔριόν σε παρὰ δημοκρίτω κα-
ταλήψομαι. ἤδη δὲ αὐτῆς μεταστρεφομένης δέομαι ἔφην ἀρεί-
στη τίς εἶ. καὶ τίνα σε καλέομεν. ἡ δὲ, ἀλήθεια ἔφη. αὕτη δὲ ἣν προσιοῦ-
σαν ὁρᾷς [illegible] ἐξαίφνης ἑτέρη τις κατεφαίνετο οὐκ ἀκαλὴ μὲν, ὅδε αὐ-
τὴ θρασυτέρη δὲ [illegible] σεσοβημένη, δόξα ἔφη καλέεται. κατοικέει δὲ
παρὰ τοῖσιν ἀβδηρίτῃσιν. ἐγὼ μὲν οὖν ἀναστὰς ὑπεκρινάμην ἐμαυ-
τῷ τὸ ὄναρ ὅτι οὐδὲ ἤσσοιτο ἰητροῦ δημόκριτος. ὅπου γε αὐτὸς ὁ θε-
ραπεύων θεὸς ἀπέστη, οὐκ ἔχων ὕλην θεραπείης. ἀλλ' ἡ μὲν ἀλήθεια
τὸ ὑγιαίνειν παρὰ δημοκρίτω μένειν. ἡ δὲ τὸ νοσέειν αὐτὸν δόξα παρα-

ρας ἀβδηρίτης ἦν ὄντως κατοικέει. τοῦτο πιστεύω ἀληθέα εἶναι φιλοποίμην. καὶ ἔστι καὶ οὐκ ἀπογινώσκω τὰ ὀνείρατα. μάλιστα δὲ ὁκόταν καὶ τάξιν διαφυλάττῃ. ἰητρικὴ δὲ καὶ πάνυ μαντικῇ συγγενής ἐστιν. ἐπεὶ τῶν δυεῖν τεχνέων εἷς πατὴρ ὁ ἀπόλλων ἐστὶ καὶ πρόγονος ἡμῖν, ἐσσομένας νούσους προαγορεύων καὶ νοσέοντας ἰώμενος.

Κρατεύᾳ χαίρειν.

Ἵσθι μέν σε ῥιζοτόμον ἄριστον ἑταῖρε. καὶ διὰ τὴν ἄσκησιν καὶ διὰ τὸ προγόνων κλέος ὡς μηδὲν ἀποδεῖν σε τοῦ προπάτορος κρατεύα. νῦν οὖν εἰ καί ποτε ἄλλοτε βοτανολόγησον ὁκόσα τε καὶ οἷα δύνασαι. ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει. καὶ διαπεμψαίμοι αὐτὰ ἐπ' ἄνδρα ὅλῃ πόλει ἰσοστάσιον ἀβδηρείτην μὲν, ἀλλὰ δημόκριτον. νοσέειν γὰρ αὐτόν φασι καὶ καθάρσιος μάλα χρήζειν ἐντὸς μανίης ὄντα. μὴ χρησαίμεθα μὲν οὖν τοῖς φαρμάκοις ὥσπερ καὶ πέπεισμαι. ἀλλ' ὅμως εὐτρεπίσασθαι χρὴ πανταχόθεν. τὸ δὲ χρῆμα τῶν βοτανῶν πολλάκις παρὰ σοὶ ἐθαύμασα ὡς καὶ τὴν τῶν ὅλων φύσιν τε καὶ διάταξιν καὶ τὸ ἱερώτατον γῆς ἵδρυμα. ἐξ ἧς τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ καὶ τροφαὶ καὶ φάρμακα καὶ τύχη καὶ ὁ πλοῦτος αὐτὸς ἀναφύεται. οὐδὲ γὰρ εἶχεν οἱ ἐπιβῆ ἡ φιλαργυρίη. οὐδ' ἂν ἀβδηρεῖται μὲν νῦν δέκα ταλάντοις ἐδελέαζον, αὐτίκα ἰητροῦ μισθὸν ἐλέγχοντες. εἴθε δὲ ἠδύνασο κρατεύα φιλαργυρίης τὴν πικρὰν ῥίζαν ἐκκόψαι ὡς μηδὲν αὐτῆς λείψανον ἀφεῖναι. εὖ ἴσθι ἐκαθήραμεν ἂν τῶν ἀνθρώπων μετὰ τῶν σωμάτων τὰς ψυχάς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εὐχαί. σὺ δ' ἡμῖν τὸ παρεὸν μάλιστα τὰς ὀρεινὰς καὶ ὑψηλοφύτους ῥιζοτόμει βοτάνας. στερεώτεραι γὰρ τῶν ὑδρηλοτέρων εἰσί. καὶ δριμύτεραι μᾶλλον διὰ τὴν τῆς γῆς πυκνότητα

καὶ τὴν

καὶ τὴν λεπτότητα τοῦ ἠέρος. ὅτι δὲ ἕλκοισιν ἐμψυχότερον καὶ πει-
ράθητι δ' ὅμως καὶ τὰς παρὰ λίμναις ἐλείους πεφυκυίας αὐθο-
λογῆσαι καὶ τὰς παραποταμίους ἢ κρηνίτιδας παρ' ἡμῖν καλεο-
μένας ἀσθενέας καὶ ἀτόνους τε γλυκυχύλους εἶναι πέπεισμαι. πάν-
τα δὲ ὁκόσα χυλοὶ καὶ ὀποὶ ῥέοντες, ἐν ὑέλοις ἀγγείοις φερέσθω-
σαν. ὁκόσα δὲ αὖ φύλλα ἢ ἄνθεα, ἐν κώθωσι περιεσφηκωμένοις.
ὅκως μὴ διαρριπιζόμενα τῇσι πνοιῇσιν ἐκλίπῃ τὸν τόνον τῆς
φαρμακίης ὥσπερ ἀποψυχήσαντα. ἀλλ' εὐθὺς ἡμῖν ταῦτα πέμ-
ψον. καὶ γὰρ ἡ ὥρα τοῦ ἔτεος ἁρμόδιος. καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς λεγομέ-
νης μανίης ἐπείγει. τέχνης δὲ πάσης μὲν ἀλλότριον ἀναβολή. ἰη-
τρικῆς δὲ καὶ πάνυ. ἐν ᾗ ψυχῆς κίνδυνος ἡ ὑπέρθεσις. ψυχαὶ δὲ
τῶν θεραπειῶν οἱ καιροί. ὧν ἡ παραφυλακὴ τὸ τέλος. ἔλπομαι
οὖν ὑγιέα εἶναι Δημόκριτον καὶ δίχα ἰήσεως. εἰ δ' ἄρα τι σφάλμα φύ-
σιος ἢ καιροῦ ἢ ἄλλη τις αἰτία γένοιτο, πολλὰ γὰρ ἂν ἡμᾶς θνη-
τοὺς ἐόντας λάθοι ἅτε μὴ πάσχου μὴ δ' ἀξενίης ἀτονέοντας ποτὶ
τὸ ἄδηλον, πόσην χρεὼ δύναμιν ἠθροῖσθαι. οὐ γὰρ ἀρκέεται ὁ κιν-
δυνεύων οἷς δυνάμεθα, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ καὶ ἃ μὴ δυνάμεθα. τε σχεδὸν
ἀεὶ πρὸς δύο στρατευόμεθα τέλεα. τὸ μὲν, ἀνθρώπου. τὸ δὲ τέχνης.
ὧν τὸ μὲν, ἄδηλον. τὸ δὲ, τῆς ἐπιστήμης ὥρισται. δεῖ δὲ ἐν ἀμφοτέροισι τού-
τοισι καὶ τύχης. τὸ δὲ ἀτέκμαρτον ἐν τοῖσι καθάρσεσι διευλαβέες ἰόν-
των. τε στομάχου κάθαρσιν ὑφορώμεθα τε συμμετρίην φαρμακείης
πρὸς ἀγνοουμένην φύσιν στοχαζόμεθα. οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ τε μία φύσις
ἁπάντων. ἑτέρων δ' αἰεὶ πρὸς ἑωυτὴν ὁρίζουσαν οἰκεῖον. ἐνίοτε δὲ καὶ τοῖς
βοτάνῃσι πολλὰ τῶν ἑρπετῶν ἐνιοβόλησε. τὰ περ ἰσχανοῦντα τὴν ἐντὸς αὐ-
ρῆ κάκωσιν αὐταῖς λέξιο αὐτοῖσι προσεμπέπνευσεν. ἢ μάτις ἀραχνηλὶς

ἢ σπίλος ἢ ὁρμὴ θηριώδης καὶ ἀπηνὴς τοῦ γινομένου σύμβολον φανείη. ἔνθ' ἡ τέχνη διὰ τὸ σύμπτωμα τῆς τύχης τοῦ κατορθώσιος ἀφήμαρτε. βεβαιότεραι δ' οὖν αἱ δι' ἐλλεβόρων διὰ τοῦτο καθάρσιες. αἷς καὶ μελάμπους ἐπὶ τῶν προίτου θυγατέρων καὶ ἀντικυρεὺς ἐφ' ἡρακλέα ἱστορέονται κεχρῆσθαι. μὴ χρησαίμεθα δ' ἡμεῖς ἐπὶ δημοκρίτου μηδενὶ τουτέων. ἀλλὰ γένοιτο ἐκείνῳ τῶν δρασικωτάτων φαρμάκων σοφίη.

Δημαγήτω χαίρειν.

Τ

οῦτο ἐκεῖνο δημάγητε ὅπερ εἰκάζομεν. οὐ παρέκοπτε δημόκριτος, ἀλλὰ πάντας ὑπερεφρόνεε καὶ ἡμᾶς ἐσωφρόνιζε. καὶ δι' ἡμέων ἐσωφρόνιζε πάντας ἀνθρώπους. ἐξέπεμψα δέ σοι φιλότης ὡς ἀληθῶς τὴν ἀσκληπιάδα ῥῆα ᾗ πρόσθες μετὰ τοῦ ἀλίου ἐπίσημον καὶ ὑγιείην. ἐπεὶ κατὰ δαίμονα τῷ ὀρτι ἱστιοδρόμηκε. καὶ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ κατέπλευσαν εἰς ἄβδηρα. ᾗ περ αὐτοῖς ἐπεστάλκειν ἀφίξεσθαι. πάντας οὖν ἀολλέας πρὸ τῶν πυλῶν εὕρομεν ὡς εἰκὸς ἡμέας περιμένοντας, οὐκ ἄνδρας μόνον ἀλλὰ καὶ γυναῖκας. ἔτι δὲ καὶ πρεσβύτας καὶ παιδία νὴ τοὺς θεοὺς κατηφέα καὶ τὰ νήπια. οὗτοι μὲν τοι ὧδε εἶχον ὡς ἐπὶ μαινομένῳ τῷ δημοκρίτῳ. ὁ δὲ μετὰ ἀκριβείας τότε ὑπερεφιλοσόφεεν. ἐπεὶ δέ με εἶδον, ἔδοξαν μικρὸν ἑαυτῶν γεγονέναι καὶ χρηστὰς ἐλπίδας ἐποιέοντο. ὁ δὲ φιλοποίμην ἄγειν με ἐπὶ τὴν ξενίην ὥρμητο. κἀκείνοισι συνεδόκεε τοῦτο. ἐγὼ δ' ἔφην ὦ ἀβδηρῖται οὐδὲν γάρ μοι πρὸ ἔργου ἢ δημοκρίτου θεήσασθαι. οἱ δ' ἐπῄνεον ἀκούοντες καὶ ἥσθησαν. ἦγόν τε συντόμως διὰ τῆς ἀγορῆς. οἱ μὲν ἑπόμενοι. οἱ δὲ, προθέοντες ἑτέρωθεν ἕτεροι. ὦ ζεῦ βασιλεῦ λέγοντες βοήθει θεράπευσον. κἀγὼ παρηγόρουν θαῤῥέειν ὡς τάχα μὲν οὐδενὸς κακοῦ πίσυνος ἐτησίῃσιν ὥρῃσιν. εἰ δ' ἄρα καί τινος βραχέος διορθώτου. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων ᾔειν.

οὐδὲ

οὐδὲ γὰρ πόρρω ἦν ἡ οἰκίη. μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἡ πόλις. προσήκει μὲν οὖν. πλη-
σίον γὰρ τοῦ τείχεος ἐτύγχανε. καὶ ἀνάγουσί με ἡσυχῇ. ἔπειτα κα-
τόπιν τοῦ πύργου βουνός τις ὑψηλὸς μακρῇσι καὶ λασίῃσιν αἰγεί-
ροις ἐπίσκιος. ἔνθεν ἑωρᾶτο τὰ τοῦ δημοκρίτου καταγώγια. καὶ
αὐτὸς ὁ δημόκριτος ἐκάθητο ὑπό τινι ἀμφιλαφεῖ καὶ χθαμαλῇ
πλατανίστῳ ἐν ἐξωμίδι παχείῃ. μοῦνος. ἀνήλειφος. ἐπὶ λιθίνῳ θώ-
κῳ. ὠχριακὼς πάνυ καὶ λεπτόσαρκος. κουρειῶν τὰ γένεια. πα-
ρ' αὐτὸν δὲ ἐπὶ δεξιῶν, λεπτόρρυτον ὕδωρ κατὰ πρανοῦς τοῦ λό-
φου ἠρεμέως ἐκελάρυζεν. ἦν δέ τι τέμενος ὑπὲρ ἐκεῖνον τὸν λό-
φον, ὡς ἐνυπονοίῃ κατεικάζοντι νυμφάων ἱδρυμένον αὐτοφύτοι-
σιν ἐπηρεφὲς ἀμπέλοισιν. ὁ δ' εἶχεν ἐν εὐκοσμίῃ πολλῇ ἐπὶ τοῖν
γονάτοιν βιβλίον. καὶ ἕτερα δέ τινα ἐξ ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν αὐτῷ
παρεβέβλητο. σεσώρευτο δὲ ζῶα συχνὰ ἀνατετμημένα δι' ὅλων. ὁ δὲ
ὁτὲ μὲν συντόμως ἔγραφεν ἐγκείμενος. ὁτὲ δὲ ἠρέμει. πάμπο-
λύ τε ἐπέχων καὶ ἐν ἑαυτῷ μερμηρίζων. εἶτα μετ' οὐ πολὺ τούτων
ἑρδομένων ἐξαναστὰς περιεπάτεε. καὶ τὰ σπλάγχνα τῶν ζώων
περιεσκόπεε. καὶ καταθεὶς αὐτὰ μετελθὼν ἐκαθέζετο. οἱ δὲ
ἀβδηρῖται περιεστῶτές με κατηφέες, καὶ οὐ πόρρω τὰς ὄ-
ψεις δακρύων ἔχοντες, φασίν. ὁρᾷς μέν τοι τὸν τοῦ δημοκρί-
του βίον, ὡς μέμηνεν ὦ ἱππόκρατες. καὶ οὔτε ὅ,τι θέλει οἶδεν,
οὔτε ὅ τι ἔρδει. καί τις αὐτῶν μᾶλλον ἐνδείξασθαι βουλόμενος τὴν
μανίην αὐτοῦ, ὀξὺ ἐκώκυσεν. ἴκελον γυναικὶ ἐπὶ θανάτῳ
τέκνου ὀλοφυρομένῃ. εἶτα ἐνώμωξεν ὑποκρινόμενος παροδί-
την ἄλλος ὀλέσαντα ὃ διεκόμιζε. καὶ ὁ δημόκριτος ἀκούων
τὸ μὲν ἐμειδία. τὰ δὲ ἐξεγέλα οὐκ ἔτ' οὐδὲν γράφων. τὴν δὲ κε

φαλῷ θαμινὰ ἐμπέσειεν. ἐγὼ δὲ, ὑμεῖς μὲν ἔφην ὦ Ἀβδηρεῖται αὐ
τοῦ μένετε. ἐγγυτέρω δὲ αὐτὸς καὶ λόγου καὶ σώματος τἀνδρὸς
γενηθεὶς, ἰδὼν καὶ ἀκούσας, εἴσομαι τοῦ πάθεος τὴν ἀλήθειαν. καὶ
ταῦτα εἰπὼν, κατέβαινον ἡσυχῆ. ἦν δὲ ὀξὺ καὶ ἐπίφορον ἐκεῖνο
τὸ χωρίον. μόλις δ' οὖν διαστηριζόμενος διῆλθον. ἐπεὶ δὲ ἐπλησία
ζον, ἔτυχε τότε ἐπελθὼν αὐτῷ ὅ, τι δή ποτε γράφειν ἐνθουσιωδῶς
καὶ μεθ' ὁρμῆς. εἱστήκειν οὖν περιμένων αὐτέου τὸν καιρὸν τῆς ἀνα
παύσιος. ὁ δὲ μετὰ μικρὸν τῆς φορῆς λήξας τοῦ γράφειν, προσέ
βλεψέ τε εἰς ἐμὲ προσιόντα καί φησι. χαῖρε ξεῖνε. κἀγὼ, πολλὰ
δὲ καὶ σὺ Δημόκριτε ἀνδρῶν σοφώτατε. ὁ δὲ αἰδεσθεὶς οἶμαι ὅτι ὀνο
μαστὶ οὐ προσεῖπέ με, σὲ δὲ ἔφη τίνα καλέομεν; ἀγνοίῃ γὰρ τοῦ σοῦ
ὀνόματος, πρόφασις ἐστὶ τοῦ ξείνου προσηγορίας. Ἱπποκράτης ἔφην
ἐμοί γε ὄνομα ὁ ἰητρός. ὁ δὲ εἶπεν. ἡ τῶν Ἀσκληπιαδῶν εὐγενίη; πο
λύ γε σου τὸ κλέος τῆς ἐν ἰητρικῇ σοφίης περιφοίτηκεν ὡς ἐμέ.
τί δὲ σε χρέος δεῦρο ἤγαγεν ἑταῖρε. μᾶλλον δὲ πρὸ πάντων κάθισον.
ὁρᾷς δὲ τὸν οὕτως οὐκ ἀηδῆ φύλλων θημῶνα ὡς χλοερὸς καὶ μα-
λακὸς ἐστὶ καθίσαι. καὶ προσηνέστερος τῆς τύχης ἐπιφθόνων θώ-
κων. καθίσαντος δὲ μου πάλιν φησίν. ἴδιον οὖν, τί ἢ ἐπιδήμιον δι
ζήμενος πρῆγμα δεῦρο ἀφῖξαι. φράζε σαφέως. καὶ γὰρ ἡμεῖς ὅτι
δυναίμεθα συνεργήσομεν. κἀγὼ τὸ μὲν κατ' ἀληθείην ἔφην ἕνεκε
σεῦ. δεῦρο γὰρ ἥκω σοὶ συντυχεῖν ἀνδρὶ σοφῷ. ἔχει δὲ πρόφασιν
ἡ πατρὶς, ἧς πρεσβείαν τελῶ. ὁ δὲ, ξενίῃ τοίνυν τὰ πρῶτα κέχρησο
ἡμετέρῃ. πειρώμενος δὲ κατὰ πάντα τἀνδρὸς, καί περ ἤδη μοι δή
λου μὴ παρακόπτειν, Φιλοποίμενα οἶσθα ἔφην, πολίτην ἐόντα
ὑμέτερον; ὁ δὲ πάνυ μάλα ἔφη εἰ τὸν Δήμωνος λέγεις υἱὸν, τὸν οἰκέον

τα

ται παρὰ τὴν ἑρμαΐδα κρήνην, τοῦ Ἴω εἶπον ὧν τυγχάνω ἐκ πατέ-
ρων ἰδιόξενος. ἀλλὰ σὺ δημόκριτε τῇ κρέσσονί με ξενίῃ δέχου. καὶ
πρῶτόν γε τί ἦν τοῦτο ὃ γράφων τυγχάνεις φράζε. ὁ δὲ ἐπισχὼν ὀ-
λίγον, περὶ μανίης ἔφη. κἀγὼ, ζεῦ βασιλεῦ, φημὶ, εὐκαίρως γε
ἀντιγράφεις πρὸς τὴν πόλιν. ὁ δὲ, ποίην φησὶ πόλιν ἱππόκρα-
τες. ἐγὼ μὲν οὐδὲν ἔφην ὦ δημόκριτε. ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως προὔπε
σον. ἀλλὰ τί περὶ μανίης γράφεις. τί γὰρ εἶπεν ἄλλο, ἤ τίς τέ ἐστι,
καὶ ὁκόσα ἀνθρώποισιν ἐγγίνεται. καὶ τίνα τρόπον ἀπολωφέοιτο.
τὰ γὰρ ζῶα ταῦτα ἔφη ὁκόσα ὁρᾷς, τούτου μὲν τοίγε εἵνεκα ἀνα
τέμνω. οὐ μισέων θεοῦ ἔργα. χολῆς δὲ διζήμενος φύσιν καὶ θέσιν. οἶ-
σθα γὰρ ἀνθρώπων παρακοπῆς ὡς αἰτίη ἐπιπολὺ αὕτη πλεονάζου
σα. ἐπεὶ πᾶσι μὲν φύσει ἐνυπάρχει. ἀλλὰ παρ' οἷς μὲν ἐλάσσω
παρ' οἷς δέ τισι πλέων. ἡ δὲ ἀμετρία αὐτῆς νοῦσοι τυγχάνουσιν ὡς
ὕλης ὁτὲ μὲν ἀγαθῆς ὁτὲ δὲ φαύλης ὑποκειμένης. κἀγὼ νὴ δί' ἔ-
φην ὦ δημόκριτε ἀληθέως τε καὶ φρονίμως λέγεις. ὅθεν εὐδαιμο-
νάσε κείνω, ἀπολαύοντα τοσαύτης ἡσυχίας. ἡμῖν δὲ μετέχειν ταύ
της οὐκ ἐπιτέτραπται. ἐρόμενος δὲ διατί ἱππόκρατες οὐκ ἐπι
τέτραπται, ὅτι ἔφην ἢ ἀποικίη ἢ τέκνα ἢ δάνεια. ἢ νοῦσοι ἢ θάνα
τοι ἢ δμῶες ἢ γάμοι ἢ τοιαῦτά τινα τὴν εὐκαιρίην ὑποτέμνεται.
ἐνταῦθα δὴ ὁ ἀνὴρ εἰς τὸ εἰωθὸς πάθος κατηνέχθη. καὶ μάλα ἀ-
θρόον τι ἀνεκάγχασε. καὶ ἐπετώθασε. καὶ τὸ λοιπὸν ἡσυχίαν ἦγε. καὶ
ἐγὼ τί μέντοι ἔφην ὦ δημόκριτε καταγελᾷς. πότερον τὰ ἀγαθὰ
ὧν εἶπον ἢ τὰ κακά. ὁ δὲ, ἔτι μᾶλλον ἐγέλα. καὶ ἄποθεν ὁρῶντες οἱ
ἀβδηρεῖται, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἔκοπτον. οἱ δὲ τὰ μέτωπα. οἱ δὲ τὰς
τρίχας αὐτῶν ἔτιλλον. καὶ γὰρ ὡς ὕστερον ἔφασαν. πλεονάζοντι παρὰ τὸ εἰωθὸς

κατηύχετο. καὶ μάλα ἀθρόου τι ἐχρήσατο τῷ γέλωτι. ὑποτυχὼν δὲ
ἐγὼ ἔφην. ἀλλὰ μὴν σοφῶν ἄριστε Δημόκριτε. ποθέω γὰρ αἰτίην
τοῦ περὶ σὲ πάθεος καταλαβέσθαι, τίνος ἄξιος ἐφάνην ἐγὼ γέλω-
τος αὐτὸς ἢ τὰ λαληθέντα. ὅκως ἢ μαθὼν παύσωμαι τῆς αἰτί-
ης, ἢ σὺ ἐλεγχθεὶς, διακρούσῃ τοὺς ἀκαίρους γέλωτας. ὁ δὲ, ἡρά-
κλεις ἔφη. εἰ γὰρ δυνήσῃ με ἐλέγξαι, θεραπείην θεραπεύσεις οἵην
οὐδένα πώποτε ἱππόκρατες. καὶ πῶς οὐκ ἐλεγχθείης ἔφην ὦ ἄρι-
στε. ἢ οὐκ οἴεαι, ἄτοπος γε εἶναι γελῶν θάνατον ἀνθρώπου. ἢ νοῦσον
ἢ παρακοπὴν ἢ σφαγὴν ἢ αὖ ὅτι χεῖρον. ἢ τοὔμπαλιν γάμους ἢ πανηγύ-
ριας ἢ τεκνογονίην. ἢ μυστήρια. ἢ ἀρχὰς. ἢ τιμὰς. ἢ τῶν ὅλως ὄνομα
ἀγαθόν. καὶ γὰρ ἃ δέον οἰκτείρειν, γελᾷς. καὶ ἐφ' οἷσιν ἥδεσθαι χρὴ, κα-
ταγελᾷς τούτων. ὥστε μήτε ἀγαθὸν μήτε κακὸν παρὰ σοὶ διακε-
κρίσθαι. ὁ δὲ, ταῦτα μὲν εὖ λέγεις ἱππόκρατες. ἢ δ' οὐκ οἶσθα τοῦ
ἡμετέρου γέλωτος αἰτίην. μαθὼν δὲ, εὖ οἶδ' ὅτι κρείσσονα τῆς πρε-
σβείας ἀντιφροντισάμενος, ἀποίσῃ θεραπείην τὸν ἐμὸν γέλωτα
τῇ πατρίδι. καὶ ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους δυνήσῃ σωφρονίζειν. αὐθ'
ὧν ἴσως κἀμὲ διδάξεις ἰητρικὴν ἀμοιβηδόν. γνοὺς οἵην σπουδὴν
περὶ τὰ ἀσπούδαστα φιλοτιμούμενοι πρήσσειν τὰ μηδενὸς ἄξια
πάντες ἄνθρωποι, τὸν βίον ἀχρήστως ἀναλίσκουσι, γελώτων ἄξια
διοικοῦντες. ἐγὼ δὲ φημι, λέγε πρὸς θεῶν. μήποτε γὰρ διαλανθά-
νει νοσέων πᾶς ὁ κόσμος καὶ οὐδὲ ἔχει ὅκου διαπέμψηται πρεσβεί-
ην πρὸς θεραπείην; τί γὰρ ἂν εἴη ἔξω αὐτοῦ. ὁ δὲ, ὑπολαβὼν, πολ-
λοί γε φησὶν ἄπειροι κόσμοι εἰσὶν ὦ ἱππόκρατες. καὶ μηδαμῶς
ἑταῖρε κατασμικρολόγει πλουσίην τὴν φύσιν ἐοῦσαν. ἀλλὰ
ταῦτα μὲν ἔφην ὦ δημόκριτε διδάξεις ἐν ἰδίῳ καιρῷ. εὐλαβέο-
μαι δὲ μήκεος καὶ τὴν ἀπειρίην διεξιὼν, γελᾶν ἄρξῃ. ἴσθι τοίνυν

περὶ

περὶ τοῦ σοῦ γέλωτος τῶν ἐν βίῳ λόγον δώσων. ὁ δὲ μάλα τρηχὺ ἀ-
πιδὼν με, δύο φησὶ τοῦ μοῦ γέλωτος αἰτίας δοκέεις ἀγαθὰ καὶ
φλαῦρα. ἐγὼ δ' ἕνα γελῶ τὸν ἄνθρωπον. ἀνοίης μὲν γέμοντα. κενὸν
δὲ πρηγμάτων ὀρθῶν, πάσῃσιν ἐπιβολῇσι νηπιάζοντα. καὶ
μηδεμιῆς εἵνεκεν ὠφελείης ἀλγέοντα τοὺς ἀνηνύτους μόχθους.
πείρατα γῆς καὶ ἀορίστους μυχοὺς ἀμετρίης ἐπιθυμίῃ ὁδεύον-
τα. ἄργυρον τήκοντα καὶ χρυσόν. καὶ μὴ παυόμενον τῆς κτή-
σιος ταύτης. ἀεὶ δὲ θορυβεύμενον περὶ τὸ πλέον ὅκως αὐτὸς ἐ-
λάσσων γένηται. καὶ οὐδὲν αἰσχύνεται λεγόμενος εὐδαίμων. ὅτι
χάσματα γῆς ὀρύσσει δεσμίων χερσίν. ὧν οἱ μὲν ἐπὶ συμφῆς πι-
πτούσης τῆς γῆς ἐφθάρησαν. οἱ δὲ πολλῷ χρόνῳ ταύτην ἄγοντες
τὴν ἀνάγκην ὡς ἐν πατρίδι τῇ κολάσει καταμένουσιν, ἄργυ-
ρον καὶ χρυσὸν μαστεύοντες. ἴχνη κόνιος καὶ ψήγματα ἐρευνῶν-
τες, ψάμμον ἄλλην ἀλλαχόθεν ἀγείροντες καὶ γῆς φλέβας ἐκ-
τέμνοντες εἰς περιουσίην ἀεὶ βωλοποιοῦντες ἐκ γῆς μητρός. τὴν
δὲ μίην γῆν καὶ τὴν αὐτὴν ἐοῦσαν καὶ θαυμάζουσι καὶ πατοῦ-
σιν. ὅσος γέλως ἐπὶ μόχθου, καὶ κρυφίης γῆς ἐρῶσι. καὶ τὴν φα-
νερὴν ὑβρίζουσι. κύνας ὠνέονται οἱ δὲ ἵππους. οἱ δὲ χώρην πολ-
λὴν περιορίζοντες, ἰδίην ἐπιγράφουσι. καὶ πολλῶν ἐθέλοντες
δεσπόζειν, οὐδ' αὐτῶν δύνανται. γαμέειν σπεύδουσιν ἃς μετ' ὀλίγον ἐκ
βεβλήκασιν. ἐρῶσιν, εἶτα μισοῦσι. μετ' ἐπιθυμίης τεκνοῦσιν, εἶτα
ἐκβάλλουσι τελέως. τίς ἡ κενὴ σπουδὴ καὶ ἀλόγιστος, μηδὲν μανίης
διαφέρουσα. πολεμοῦσιν ἔμφυλα. ἠρεμίην οὐχ αἱρετίζουσιν. αὐτε-
νεδρεύουσι βασιλῆας ἀνδροφονέουσι. γῆν ὀρύττοντες, ἄργυρον ζη-
τοῦσιν. ἄργυρον εὑρόντες γῆν θέλουσι πρίασθαι. ὠνησάμενοι γῆν, καρ-
ποὺς ἀποπράσκουσι. καρποὺς ἀποδιδόμενοι, πάλιν ἀργύρεον με

τα λαμβάνουσιν. ἐν ὅσῃσι μεταβολῇσιν εἰσίν, ἐν ὅσῃ κακίῃ. οὐσίην
μὴ ἔχοντες οὐσίην ποθέουσιν. ἔχοντες κρύπτουσιν. ἀφανίζουσι. τε
λῶ ἐφ' οἷσι κακοπραγέουσιν. ἐπιτείνω τὸν γέλωτα ἐφ' οἷς δυστυχέουσι.
θεσμοὺς γὰρ ἀληθείης παραβεβήκασι. φιλονεικέοντες ἔχθρῃ
πρὸς ἀλλήλους, δίκας ἔχουσι μετὰ ἀδελφεῶν καὶ γονέων τε καὶ πολιτέ
ων καὶ ταῦτα ὑπὲρ τοιούτων κτημάτων, ὧν οὐδεὶς θανὼν δεσπό
της ἐστί. ἀλλήλοις τορέουσιν ἄθεσμα βιαφονεύοντες. φίλων τε πα
τέρων ἀπορείην ὑπερορῶσι. πλουτίζουσι τὰ ἀνάξια τε τὰ ἄψυχα,
ὅλης δὲ τῆς οὐσίης ἀνδριάντας ὠνέονται. ὅτι δοκεῖ λαλεῖν τὸ ἄγαλμα.
τοὺς δὲ ἀληθέως λέγοντας μισέουσι. τῶν μὴ ἰδίων ἐφίενται. ἐπὶ γῆς
ἤπειρον οἰκέοντες, θάλασσαν ποθέουσι. καὶ πάλιν ἐν νήσοισιν ἐ-
όντες ἠπείρων γλίχονται. καὶ πάντα διαστρέφουσιν εἰς ἰδίην
ἐπιθυμίην. καὶ δοκέουσι μὲν ἐν πολέμῳ ἀνδρείην ἐπαινέσαι. νι-
κῶνται δὲ καθημέρην ὑπὸ τῆς ἀσελγείης. ὑπὸ φιλαργυρείης. ὑπὸ
τῶν παθέων ἁπάντων ἃ νοσέουσι. θερσῖται δὲ εἰσὶ τοῦ βίου πάντες.
τί δὲ τὸν ἐμὸν ἱπποκράτες ἐμέμψω γέλωτα. οὐ γὰρ αὐτοὶ τῆς
ἰδίης ἀνοίης. ἀλλ' ἄλλος ἄλλου καταγελᾷ. οἱ μὲν τῶν μεθυόντων
ὅταν αὐτοὶ δοκέωσι νήφειν. οἱ δὲ τῶν ἐρώντων χαλεπωτέρην νοῦσον
νοσέοντες αὐτοί. οἱ δὲ τῶν πλεόντων. ἄλλοι δὲ τῶν περὶ γεωργίην ἀ
σχοληθέντων. οὐ συμφωνέουσι γὰρ οὔτε ταῖς τέχνῃσιν οὔτε τοῖς ἔρ
γοισιν. ἐγὼ δὲ ταῦτα μὲν ἔφην κρήγυα δημόκριτε. οὐδὲ ἄλλος
τις ἂν εἴη λόγος ἁρμοδιώτερος ἐξαγγέλλειν ταλαιπωρίην θνη-
τῶν. ἀλλ' αἱ πράξιες νομοθετέουσι τὴν ἀναγκαίην. οἰκονομί-
ης τε εἵνεκα καὶ ναυπηγίης καὶ τῆς ἑτέρης πολιτείης, ἐν ᾗ χρεὼν
εἶναι τὸν ἄνθρωπον. οὐ γὰρ εἰς ἀργίην αὐτὸν ἡ φύσις ἐγείνας. ἐκ

τούτων

τούτων δὴ πάλιν φιλοδοξίη χυθεῖσα ἔσφηλε πολλῶν ὀρθοσυό-
μονα ψυχήν. σπουδάζουσι τῶν μὲν ἅπαντα ὡς ἐπ' ἀϊδίᾳ ἀθανασίῃ.
μηκέτ' οὐ τονεόντων δὲ τὴν ἀδηλότητα προορέεσθαι. ποῦ γὰρ
τις ὢ δημόκριτε γαμέων, ἢ χωρισμὸν ἢ θάνατον προσεδόκησε. τίς
δ' ὁμοίως παιδοτροφέων ἀπώλεσαν. ἀλλ' οὐδὲ ἐν γεωργίῃ ἢ πλόῳ
καὶ ναυτιλίῃ. καὶ βασιλείῃ καὶ ἡγεμονίῃ καὶ πάρεσθ' ὅσα ὑπάρχει
κατὰ τὸν αἰῶνα. οὐδὲ εἷς γὰρ προσέλαβε πᾶσαν. ἀλλ' ἀγαθῆ-
σι μὲν ἕκαστος τούτων ἐλπίσι φέρβεται. τῶν δὲ ἐγχειρεομένων οὐ μέ-
μνηται. μήποτ' οὖν ὁ σὸς γέλως τούτοις ἀνάρμοστος. ὁ δὲ δημό-
κριτος. μάλα νωθὴς ἔφη τὸν νόον ὑπάρχεις, μακρὰν γὰρ ἐ-
μῆς γνώμης ἀπόδημος ἱππόκρατες, ἀταραξίης καὶ ταρα-
τῆς μέτρα ἐπισκοπέων δι' ἄνοιαν. ταῦτα γὰρ αὐτὰ διανοίῃ φρε-
νήρει διοικέοντες, αὐτοί τε ῥᾳδίως ἀπηλλάττοιντο. καὶ τὸν ἐ-
μὸν ἐλόφρεον γέλωτα. νῦν δ' ὡς ἐπαρηρόσι τοῦ τοῖσιν ἐν τῷ βίῳ
φρενοβλαβέων τετύφωνται. ἀσυλλογίστως ἀνοίῃ γὰρ ἀτάκτου
φορῆς δυσδίδακτοι. νουθεσίη γὰρ αὐτάρκης ὑπάρχει ἡ τῶν συμ-
βάντων μεταβολή, ὀξείῃσι τροπῆσιν ἐμπίπτουσα αἰφνίδιον,
τροχηλασίην παντοίην ἑλίσσουσα. οἱ δ' ὡς ἐπαρηρεγῆ καὶ βεβαίῃ
ἐκλελησμένοι παθέων κατὰ τὸ συνεχὲς συμπιπτόντων ἄλλο-
τε ἄλλως, πάθεον τὰ λυπέοντα, διζήμενοι τὰ μὴ συμφέ-
ροντα ἐναλινδέονται πολλῆσι ξυμφορῆσιν. εἰ δ' ἐμερμήριζε
κατὰ δύναμιν ἰδίην τὰ ξύμπαντα ἔρδειν, ἀδιάπτωτιν ἐφρό-
ρεε ζωὴν ἑαυτὸν ἐξετάσας μὲν σύγκρισιν ἰδίην σαφῶς κατανοήσας
καὶ μὴ γὰρ ἐπιθυμίης τὴν σπουδὴν ἀόριστον ἐκτείνων τὴν ἢ πλουσίην φύσιν
ἀπάντων τιθηνὸν δι' αὐταρκείης ὁδοιπορέειν. καθάπερ ἡ τῶν παθέων ἐνδείξιη

κίνδυνος πρόδηλος οὐ τωὐτὸ μέγεθος τῶν ὄντων χρημάτων ἐπι
σφαλέστερόν ἐστιν. ἀρήσιμοι δὲ ἐπὶ τῇσι κακοδαιμονίῃσι ξὺν θεωροῦν
ται. ἀλλ' οἱ δὲ τὰ τῶν πέλας μηδὲν ἱστορέοντες ὑπὸ τῆς ἰδίης κακο
πραγίης ἀπώλοντο. τὰ δὲ δῆλα καθάπερ ἄδηλα μὴ θεωρέοντες
ὑπόδειγμα τὸν μακρὸν βίον ἔχοντες γενομένων καὶ μὴ
γενομένων. ἐξ ὧν καὶ τὸ ἐσόμενον ἐχρῆν κατανοῆσαι. ταῦτα ἐμὸς
γέλως. ἄφρονες ἄνθρωποι πονηρίης δίκας ἐκτίνοντες φιλαρ
γυρίης. ἀπληστίης. ἔχθρης. ἐνέδρης. ἐπιβουλῆς. βασκανίης.
ἀργαλέον ἐξευρεῖν μηχανὴν κακῶν. ἀπειρίη γάρ τις ἐστί. καὶ
τούτοισι δολοπλοκίῃσιν ἀνθαμιλλέονται οἱ κακόφρονες. ἀρετῆς
ἢ παρ' αὐτῆς τρόπος ἐστὶ τὸ κέρδον. φιλοψευδίην γὰρ ἔχουσι.
φιληδονίην κόσμου νόμοισιν ἀπειθέοντες. οὐδὲ, αὐτῶν κατακρί
νει τὴν ἀπροαιρεσίην. μήτε ὀργήσιος μήτε κακίης μετέχοντας.
μούνη δ' αὖ θήσις ἀνθρώπου ἀξεκίης διανοίας πλαυγοῦς. τό, τε
ὂν καὶ τὸ ἐσόμενον προορώμενοι, δυσαρεστοῦνται πᾶσι. καὶ πάλιν
τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμπελάζονται. γῆν ὠνησάμενοι πλόον, πλέουσι. γεωρ
γίην ἀπωσάμενοι αὖθις γεωργοῦσιν. ἐκβάλλοντες γαμετὴν, ἑ
τέρην ἐσάγονται. θάψαντες ἃ ἐγέννησαν, πάλιν τρέφουσι. γῆ
ρας εὔξαντο. εἶτα δ' ἐς αὐτὸ ἀφικόμενοι στενάζουσιν. ἐν οὐδεμιῇ κα
ταστάσει, βεβαίαν ἔχουσι γνώμην. ἡγεμόνες καὶ βασιλέες μακα
ρίζουσι τὸν ἰδιώτην. ὁ δὲ ἰδιώτης ὀρέγεται βασιλείας. ὁ πολιτευ
όμενος τὸν χειροτεχνέοντα ὡς ἀκίνδυνον. ὁ χειροτέχνης ἐκεῖ
νον ὡς εὖ πονέοντα κατὰ πάντων. τὴν γὰρ ὀρθὴν κέλευθον τῆς ἐρη
μίης, οὐ θεωρέουσι καθαρὴν καὶ λείην, ἐς ἀπρόσπταιστον. ἐς ἣν μὲν οὐδεὶς
τετόλμηκεν ἐμμένειν. φέρονται δὲ ἐπὶ τὴν ἐν αὐτῇ νῦν σκολιήν,
τρηχυβατοῦντες καὶ καταφερόμενοι καὶ προσκόπτοντες ἀσθμαίνον

τες

τῶν ὡς διωκόμενοι. ὁρίζονται· ὑστεροῦντες προσηκούμενοι. καὶ οἷς μὲν αὐτέων ἐρῶσιν, ἀτασθάλους ὑποπεπήχασιν ἀλλοτρίης φωρὰς ὠνῆς. ἀναιδείῃ πισύνους. οὓς δὲ τῆς φιλαργυρίης μοῦσος ἀόριστος, οἳ δὲ ἀλλήλοισιν ἀντεπιτίθενται. οἱ δὲ ὑπὸ φιλοδοξίης ἐς ἠέρα ἀναχθέντες, βρίθει κακίης, ἐς βυθὸν ἀπωλείης καταφέρονται. κατασκάπτουσιν ἐποικοδομέοντες. χαρίζονται εἶτα μετανοοῦσι καὶ ἀφαιρέονται τὰ φιλίης δίκαια. κακοπραγέοντες ἐς ἔχθρην, τοῖς συγγενέσι πολεμοῦσι· καὶ τούτων αἴτιον ἡ φιλαργυρίη. τίνι ποτ' ἀθυρεόντων διαφέρουσι. παρ' οἷσιν ἄκριτος μὲν ἡ γνώμη, τὸ δὲ προσπεσὸν, τερπνόν. ἐν δὲ τοῖσι θυμοῖσι, τί περιττὸν ζώοισιν ἀλόγοισι παραλελοίπασι. πλὴν ὅτι ἐναυταρκέῃ μένουσιν οἱ θῆρες· τίς γὰρ λεόντων ἐς γῆν κατέκρυψε χρυσόν. τίς ταῦρος πλεονεξίην ἐκορύξατο. τίς πάρδαλις ἀπληστίην κεχώρηκε. δίψαν μὲν ἄγριος σῦς ὅσον ὕδατος κορέσθη. λύκος δὲ διαρπάξας τὸ προσπεσὸν διὰ τὴν ἀναγκαίην τροφῆς, ἀναπέπαυται. ἡμέρῃσι δὲ καὶ νυξὶ συναπτομένῃσιν οὐκ ἔχει κόρον ὁ ἄνθρωπος. χρόνων μὲν ἐνιαυσίων τάξις, ὀχείης ἀλόγων ἐστὶ τέρμα. ὁ δὲ τὸ διηνεκὲς οἰστρομανίην ἔχει παρ' ἀσελγείης ἱππόκρατες. μὴ γελάσω τὸν κλαίοντα δι' ἔρωτα ὅτι συμφερόντως ἀποκέκλεισται. μάλιστα δ' αὖ ῥιψοκινδυνῇ καὶ φέρηται κατὰ βυθῶν ἢ κρημνῶν πελάγους, οὐ τιμωρῶ τὸν γέλωτα. μὴ γελάσω τὸν τὴν νῆα πολλοῖσι φορτίοισι βαπτίσαντα, εἶτα καὶ μεταμεμφόμενον τῇ θαλάττῃ, ὅτι κατεβύθισε τὴν πλήρη. ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξίως δοκέω γελᾶν. ἐξεῦρε γὰρ καὶ αὐτὸ ἡ θέλοντι λυπηρόν. ἄλλου δὲ ἰατρικὴν ὑπὲρ τούτων ἐχρῆν εἶναι μὴ τεχνωμένην παιώνια φάρμακα. ὁ σὸς πρόγονος ἀσκληπιὸς νουθεσίασι πρέσθω· σώζων ἀνθρώπους, κεραυνοῖσιν ἠχαρίστει τὰ ἐκ χερὸς. ὅτι καὶ γὰρ διὰ αὐτῆς μοι

ρης εἰμὶ, μανίης δὲ ζητέομεν αἰτίην, καὶ ζῶα κατακτείνω καὶ ἀνα-
τέμνω· ἐχρῆν δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὴν αἰτίην ἐρευνῆσαι. οὐχ ὁρᾷς ὅτι καὶ
ὁ κόσμος μισανθρωπίης πεπλήρωται· καὶ ἄπειρα κατ' αὐτοῦ πά-
θεα συνήθροισεν. ὅλοι ἄνθρωποι ἐκ γενετῆς νοῦσός εἰσι. τρεφόμενοι, ἄχρηστος
ἱκέτης βοηθείης. αὐξανόμενοι ἀτάσθαλοι. ἄφρων διὰ χειρὸς παιδαγωγί-
ης. θρασὺς ἀκμάζων. παρακμάζων, οἰκτρός. τοὺς ἰδίους χρόνους ἀλογιστίῃ
γεωργήσας. ἐκ μητρώων ἀπὸ λύθρων ἐξέθορε πιστός. διὰ τοῦτο καὶ οἱ μὲν, θυ-
μικοί, καὶ ὀργῇ ἀμετρεπέμοντες. οἱ δὲ ἐν φθορῇσι καὶ μοιχείῃσι διὰ παντός.
οἱ δὲ ἐν ἐπιθυμίῃσι τῶν ἀλλοτρίων. οἱ δὲ ἐν ἀπωλείῃ τῶν σφετέρων. ὤφελε δύ-
ναμις ὑπῆρχε τὰς ἁπάντων οἰκήσιας ἀνακαλύψαντα μηδὲν
ἀφεῖναι τῶν ἐντὸς παρακάλυμμα, εἶθ' οὕτως ὁρᾶν τὰ πρησσόμενα ἔνδον.
εἶδον μὲν ἄν, τοὺς μὲν, ἐσθίοντας. οὓς δὲ ἐμέοντας. ἑτέρους δὲ αἰκίῃσι
στρεβλοῦντας. τοὺς δὲ φάρμακα κυκέοντας. τοὺς δὲ συνοδεύοντας περὶ
βουλήν. τοὺς δὲ, ψηφίζοντας. ἄλλους χαίροντας. τοὺς δὲ, κλαίοντας.
οὓς δὲ περὶ κατηγορίην ἑῶν φίλων συγγράφοντας. οὓς δὲ διὰ φιλοδοξί-
ην ἔκφρονας. καίτοι γε βαθύτεραι πρήξιες τῶν κατὰ ψυχὴν κευθομένων.
καὶ τούτων ὁκόσοι μὲν νέοι, ὁκόσοι δὲ πρεσβῦται αἰτεῦντες. ἀρνεύμενοι
πενόμενοι. πλουσιάζοντες. λιμῷ θλιβόμενοι. οἱ δὲ ἀσωτίῃ βεβαρη-
μένοι. ῥυπόωντες. δέσμιοι. οἱ δὲ τρυφῇσι γαυριῶντες. τρέφοντες. ἄλλοι δὲ
θάπτοντες. ὑπερορέοντες ἃ ἔχουσι πρὸς τὰς ἐλπιζομένας πρήξιας
ὁρμώμενοι. οἱ μὲν ἀναίσχυντοι. οἱ δὲ φειδωλοί. οἱ δὲ ἄπληστοι. οἱ δὲ μὴ
φρονέοντες. οἱ δὲ, τυπτόμενοι. οἱ δὲ ὑπερηφανέοντες. οἱ δὲ ἑταιρόμενοι
κενοδοξίῃ. καὶ οἱ μὲν, ἵπποισι προσεστῶτες. οἱ δὲ, ἀνδράσιν. οἱ δὲ κυσίν.
οἱ δὲ λίθοισιν ἢ ξύλοισι. καὶ οἱ μὲν πρεσβείῃσιν, οἱ δὲ στρατηγίῃσιν. οἱ
δὲ ἱερωσύνῃσιν. οἱ δὲ, στεφανηφορέοντες. οἱ δὲ ἐν ὅπλοισιν. οἱ δὲ ἀ-
ποκτιννύμενοι. φέρονται δὲ τούτων ἕκαστοι, οἱ μὲν, ἐπὶ ναυμαχίην
οἱ δὲ, ἐπὶ στρατιήν. οἱ δὲ, ἐπὶ γεωργίην. ἕτεροι δὲ, ἐπὶ νῆας. οἱ δὲ ἐ-

πατρίην· οἱ δὲ ἐς ἐκκλησίην· οἱ δὲ ἐς θέητρον· οἱ δὲ, ἐς φυγαδείην.
ἄγχι ἀγχόνης. οἱ μὲν, ἐς φιληδονίην καὶ ἡδυπαθείην καὶ ἀκρασίην.
οἱ δ᾽ ἐς ἀργίην καὶ ῥαθυμίην. τὰς ἀναξίους οὖν καὶ τὰς δυσκόλους
σπουδὰς τοιαύτας ὁρῶντες καὶ τοσαύτας, πῶς μὴ χλευάσωμεν τὴν
ἀκρασίην ἔχοντα βίον αὐτῶν. καίτοι δὲ ἔλπομαι μηδὲ τὴν σὴν
ἰατρικὴν ἀνδάνειν αὐτοῖς. δυσαρεστοῦνται δὲ ἀκροήσει. καὶ μανίην τὴν σο-
φίην νομίζουσι. ἤν κου δὲ ὑπὸ νοσεύντων σαφέως λωβάζεσθαι οἴσουσι τὰ πολ-
λὰ τῆς ἐπιστήμης ἢ διὰ φθόνον ἢ δι᾽ ἀχαριστίην. οἵ τε δὲ νοσέοντες ἅμα τῷ
σώζεσθαι, τὴν αἰτίην ἢ θεοῖσιν ἢ τύχῃ προσνέμουσι. πολλοὶ δὲ τῇ φύσει
προσψαύσαντες, ἐχθραίνουσι τὸν εὐεργετήσαντα μικροῦ δεῖν προσαγα-
νακτέοντες, εἰ νομίζοιντο χρεωφειλέται. οἱ πολλοὶ τὸ τῆς ἀτεχνίης ἐν ἑαυ-
τοῖς ἔχοντες. ἀϊδριέστεροι ὄντες, ἐχθαίρουσι τὸν κρείσσονα. ἐν ἀμαθήτοισι γάρ
εἰσιν αἱ ψῆφοι. οὔτε δ᾽ οἱ πάσχοντες ἐξομολογέεσθαι ἐθέλουσιν, οὔτε οἱ ὁμοτε-
χνέοντες μαρτυρέειν. φθόνος δὲ ἐνίσταται. οὐκ ἀπείρως οὖν τοιούτων λεχέων
ταῦτα σαφέως εἰδὼς, ἐν ἀναξιοπαθείῃ σισε πολλάκις γενηθέντα καὶ δι᾽ ὁσί-
ην τε καὶ βασκανίην φιλοτωθασμοῦ. ἀρετῆς δὲ οὐδεμίη γνῶσις, ὅτε μὴ
τυφείη. λέγων ταῦτα, ἐπεμψα δία. καί μοι δαιμάκαιτε θεοειδής τις κατε-
φαίνετο καὶ τῆς προτέρης αὐτοῦ μορφῆς ἐξελελήσμενος. καί φημι. ὦ δαιμό-
νιε τε μεγαλόξενε. μεγάλα δὲ τῶν ξενίων δωρεὰς εἰς κοινὸν ἀπείσομαι.
πολλοῦ γάρ με τῆς σοφίης θαυμασμοῦ πεπλήρωκας. ἀπονοστέω τε σεῦ κή-
ρυξ ἀληθείης ἀνθρωπίνης φύσιος ἐξιχνεύσαντος καὶ νοήσαντος καὶ λαλήσαν-
τος. θεραπείην τε λαβὼν παρὰ σεῦ τῆς ἐμῆς διανοίης, ἀπαλλάττομαι.
καὶ ὥρης τοῦτο ἀξιούσης καὶ τῆς τοῦ σώματος ἐπιμελείης. αὔριον δὲ
κατὰ τὸ ἑξῆς ἐν ταὐτῷ γενησόμεθα. ἀνίστα μὴν ταῦτ᾽ εἰπών. καὶ ὃς,
ἕτοιμος ἦν ἐπακολουθεῖν. προσελθόντι δέ τινι, οὐκ οἶδα ὁπ-
όθεν, ἐπεδίδου τὰ βιβλία. κἀγὼ συντονώτερον ἐπείξας,

πρὸς τοὺς ὄντως ἀβδηρείτας ὑπὸ τῇ σκοπιῇ ἀναμένοντάς με, ἄνδρες ἔφην. σὺ πρὸς ἐμὲ πρεσβείης, χάριες πολλαί. Δημόκριτον γὰρ εἶδον ἄνδρα σοφώτατον, σωφρονίζειν αὐτοὺς μοῦνον δυνάμενον. ταῦτ' ἔχω σοι περὶ Δημοκρίτου διαμάντιτε φράζειν, γηθόσυνος ὑμῖν. ἔρρωσθε.

Δημόκριτος Ἱπποκράτει.

ἐ Πῆλθες ἡμῖν ὦ Ἱππόκρατες, ὡς μεμηνόσιν ἐλλέβορον δώσων, πειθεὶς ἀνοήτοισιν ἀνδράσι παρ' οἷς ὁ πόνος μανίη εἶναι ἔδοξε. ἐτυγχάνομεν δὲ περὶ κόσμου διαθέσιος καὶ πολογραφίης ἔτι τε ἄστρων οὐρανίων συγγράφοντες. γνοὺς δὲ τὴν τούτων φύσιν, ὡς ἀτρεκέως κάρτα εὖ ἦν δεδημιουργημένα, καὶ ὡς τηλοῦ μανίης καὶ παραφρονήσιος καθεστήκοι, ἐμέο μὲν φύσιν ἐπῄνεσας. ἀπηνέας δὲ τοὺς μεμηνότας ἐκείνους ἔκρινας. ὁκόσα γὰρ ἰνδαλμοῖσι διαλλάσσοντα ἀνὰ τὸν ἠέρα, πλάζει ἡμέας, ἃ δὴ κόσμῳ συνορᾶται, καὶ ἅμα μοίρης μιῆς ἐόντα τέτευχε, ταῦτα νόος ἐμὸς φύσιν ἐρευνήσας ἀτρεκέως ἐς φάος ἤγαγε. μάρτυρες δὲ τούτων βίβλοι ὑπ' ἐμέο γραφεῖσαι. χρὴ οὖν καὶ σὲ ὦ Ἱππόκρατες μὴ τοιουτοτρόποισιν ἀνδράσι συνέρχεσθαι καὶ συνομιλέειν ὧν νόος ἀκρόπολος καὶ ἀβέβαιος καθέστηκεν. εἰ γὰρ πεισθεὶς τούτοισιν ὡς μεμηνότα με ἐπότισας, ἡ σωφροσύνη μανίη ἂν ἐγεγόνει. καὶ σέο τέχνην ἂν κατεμέμφαντο ὡς παραίτιον παρακοπῆς γεγενημένην. ἐλλέβορος γὰρ ὑγιαίνουσι μὲν δοθεὶς ὑποσκοτεῖ διάνοιαν. μεμηνόσι δὲ δοθεὶς κάρτα ὠφελεῖ. γνῶθι γάρ, ὡς εἰ μὴ καταλελαβήκεις με γράφοντα, ἀλλ' ἀνακεκλιμένον ἢ σχεδὴν περιιόντα καὶ προσομιλέοντα ἑαυτῷ, καὶ πολλάκις ὁτὲ μὲν δυσχεραίνοντα, ὁτὲ δὲ μειδιῶντα, ἐπὶ τοῖσιν ἐννοουμένοι-

σιν

σιν ὑπέμενον, τοῖσι μὲν προσομιλοῦσι τῶν γνωρίμων οὐ προσέχοντα,
ἐφιστάνοντα δὲ τὴν διάνοιαν καὶ σκεπτόμενον ἱκανῶς, ἔγνως αὖ δη-
μόκριτον κατὰ τὴν ὄψιν κρίσιν ἐκ τῶν ὁρεομένων μανίης εἰκόνι
ἐοικέναι. χρὴ οὖν τὸν ἰατρὸν, μὴ μόνον ὄψει τὰ πάθεα κρίνειν, ἀλ-
λὰ τοῖς πράγμασι. τούς τε ῥυθμοὺς ἀνακρίνειν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.
καὶ πότερον ἄρχοιτο τὸ πάθος ἢ μεσάζοι ἢ λήγοι. καὶ διαφορὴν καὶ
ὥρην καὶ ἡλικίην παρατηρέειν. εἶτα ἰατρεύειν τὸ πάθος ὁλομελίην
τε χρῶσιν ἤγεος. ἐκ γὰρ τῶν φυτέων, ἁπάντων εὐχερῶς αἱ τῆς νούσου
εὑρήσεις. ἀπέστειλα δέ σοι τὸν περὶ μανίης λόγον.

Ἱπποκράτης Δημοκρίτῳ.

Ἠτρικῆς τέχνης ὦ Δημόκριτε κατορθώματα μὲν οἱ πολ-
λοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ πάντα πᾶσιν ἐπαινέουσι. θεοῖσι γὰρ πολ-
λάκις προσαρτῶσι. κἂν δέ τι ἡ φύσις ἀντιπράξῃ καὶ ἀπολέσῃ τὸν
θεραπευόμενον, τὸν ἰητρὸν καταμέμφονται παρέντες τὸ θεῖον. ἐγὼ
δοκέω πλείονα μέμψιν μοιρείην ἤτοι μὴν κεκληρῶσθαι τὴν τέχνην.
ἐγὼ μὲν γὰρ ἰητρικῆς εἰς τέλος οὐκ ἀφῖγμαι. καίπερ ἤδη γηραλέος
καθεστώς. οὐδὲ γὰρ ὁ ταύτης εὑρετὴς ἀσκληπιός. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς διεφώ-
νησε, καθάπερ ἡμῖν συγγραφέων βίβλοι παραδεδώκασιν. ἡ μὲν οὖν
ὑπὸ σέο ἀποσταλεῖσα ἡμῖν ἐπιστολὴ, κατεμέμφετο τὴν φαρμακεί-
ης τοῦ ἐλλεβόρου. ἐσήχθην μὲν οὖν ὦ Δημόκριτε ὡς μεμηνότα ἐλ-
λεβορίσων. οὐ καταμαντευσάμενος, ὅς τίς ποτε εἴης. ὡς δ᾽ ἐντυχὼν
εἶδον, οὐ μὰ Δία παραφρονήσεως ἔργον ἀλλὰ σχεδὸν ἀποδοχῆς πά-
σης, κάρτα τὴν φύσιν ἐπήρμενος. ἀριστεύοντα ἑρμηνείᾳ φύσιος καὶ κό-
σμου ἔκρινα. τοὺς δὲ εἰσαγαγόντας με ἐμεμψάμην ὡς μεμηνότας

φαρμακείης γὰρ αὐτοὶ δέονται. ἐπεὶ δὴ χρόνῳ ταὐτόματον ἡμέας ἐς ταὐτὸ ξυνήγαγεν, ὀρθῶς ποιήσεις ἐπιστέλλων ἡμῖν πυκνότερον. καὶ μεταδιδοὺς τῶν ὑπὸ σέο γεγραμμένων συνταγμάτων. ἀπέστειλα δέ σοι καὶ αὐτὸς τὸν περὶ ἐλλεβορισμοῦ λόγον. ἔρρωσο.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Βασιλεὺς Δαρεῖος Ἡράκλειτον Ἐφέσιον ἄνδρα σοφὸν προσαγορεύει.

Καταβέβλησαι λόγον γραπτὸν περὶ φύσεως δυσνόητόν τε καὶ δυσεξήγητον. ἔν τισι μὲν οὖν ἑρμηνευόμενος κατὰ λέξιν σὴν, δοκεῖ μοι δύναμίν τινα προσφέρεσθαι θεωρίας κόσμου τοῦ σύμπαντος. καὶ τῶν ἀπὸ τούτου συμβαινόντων, ἅπερ ἐστὶν ἐν θειοτάτῃ κείμενα κινήσει. τῶν δὲ πλείστων ἐποχὴν ἔχοντα, πρὸς ζήτησιν καὶ μάθησιν. ὥστε καὶ τοὺς ἐπὶ πλεῖον μετεσχηκότας γραμμάτων ἑλληνικῶν, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀσχολουμένους περὶ τὴν τῶν μετεώρων προσοχὴν καὶ φιλομαθίαν, ἀπορεῖσθαι τῆς ἐν ὀρθῇ γνώμῃ παρὰ σοὶ δοκούσης καταγεγράφθαι διηγήσεως. βασιλεὺς οὖν Δαρεῖος Ὑστάσπου βούλεται τῆς σῆς ἀκροάσεως μεταλαβεῖν καὶ παιδείας λογικῆς. ἔρχου δὴ συντόμως πρὸς ἐμὴν ὄψιν καὶ βασίλειον οἶκον. ἕλληνες γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνεπισήμαντοι σοφιζομένοις ἀνδράσιν ὄντες, παρορῶσι τὰ καλῶς ὑπ' αὐτῶν ἐνδεικνύμενα πρὸς καλὴν ἀγωγὴν καὶ δίαιταν. παρ' ἐμοὶ δὲ ὑπάρξουσι πᾶσα μὲν προεδρία. καθ' ἡμέραν δὲ καλὴ καὶ σπουδαία προσαγόρευσις, καὶ βίος εὐδόκιμος, σαῖς παραινέσεσιν.

Ἡράκλειτος Δαρείῳ βασιλεῖ πατρὸς Ὑστάσπεως χαίρειν.

ὁ Κόσοι τυγχάνουσιν ἐπιχθόνιοι ἄνθρωποι, τῆς μὲν ἀληθείης καὶ δικαιοσύνης ἀπέχονται, ἀπληστίῃ δὲ καὶ δόξῃ τῇ προσέχουσι κακῆς εἵνεκεν ἀνοίης. Ἐγὼ δὲ ἀμνηστίην ἔχων πάσης πονηρίης, καὶ κόρον φεύγων παντὸς οἰκειούμενον φθόνῳ διὰ τὴν ὑπερηφανίην, οὐκ ἂν ἀφικοίμην ἐς Περσικὴν χώρην, ὀλίγοις ἀρκεόμενος κατ' ἐμὴν γνώμην.

Βασιλεὺς Δαρεῖος Ἐφεσίοις.

ἀ Νὴρ ἀγαθὸς, μέγα ἀγαθὸν πόλεως· λόγοις καλοῖς καὶ νόμοις, ψυχὰς ἀγαθὰς ποιεῖ, καὶ εἴσω ἄγειν εἰς ἀγαθά. ὑμεῖς δὲ Ἑρμόδωρον τὸν μόνον αὐτῶν βέλτιστον ἀλλὰ καὶ Ἰώνων πάντων, ἐξεβάλετε ἐκ πατρίδος, αἰσχρὰς αἰτίας ψυχῇ ἀγαθῇ προσάπτοντες. ἐμοὶ μὲν οὖν δεινὸν κατὰ βασιλέα τελεῖν δεσπότῃ, ἑτοιμάζεσθε. ἀποστελῶ γὰρ στρατιὰν, ἣν ὑμεῖς οὐ δυνήσεσθε ἀντιτάσσεσθαι. αἰσχρὸν γὰρ βασιλεῖ μεγάλῳ μὴ ἀρκέσαι φίλοις. εἰ δὲ μηδὲν τούτων ἐγχειρήσετε, κατάξατε Ἑρμόδωρον, καὶ ἀπόδοτε αὐτῷ πατρῴαν κτῆσιν, μνημονεύοντες ἃ ὑμᾶς ἐκείνου εὐνοίᾳ εὐεργέτησα, φόρους ἐλάττους τάξας ὧν ἐφέρετε. καὶ ἣν με πολλάκις δοὺς πρὸς ὃ ἡ ἐκέκτησθε. ἣν οὐκ ἐοίκατε χάριν ὀφείλειν ὑμῶν αὐτῷ τε Ἑρμοδώρῳ φίλον βασιλέως ἐφυγαδεύσατε. ἀποστείλατε οὖν ἄνδρας τοὺς ἐροῦντας πρός με τὸ δίκαιον ὑπὲρ ὧν ἐγκαλεῖτε Ἑρμοδώρῳ. ἵν' ἐὰν μὲν ἐκεῖνον τὸ δεῖ χρῆ καὶ σωφρονοῦν, τῶν τιμηθῇ· ἐὰν δὲ ὑμεῖς, τῶν νῦν βελτιοῦ θῶμεν καὶ εἰς τὸ λοιπὸν ἁμαρτάνειν κωλύσω εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας. καὶ γὰρ βασιλεῖ ὑμετέρῳ συμφέρει ταῦτα καὶ ὑμῖν.

Ἡράκλειτος. Ἑρμοδώρῳ.

Δὴ μηκέτι τοῖς ἑαυτοῦ χαλέπαινε ἑρμόδωρε. εὐθυκλῆς
ὁ νικοφῶντος τοῦ συλήσαντος τὴν θεὸν, ἀσεβείας με γέ-
γραπται ἄνδρα σοφίᾳ προὔχοντα ἀπαιδευσίᾳ νικῶν. ὡς ὅτι ἐ-
πέγραψα τῷ βωμῷ οὗ ἐπέστησα τὸ ἐμὸν ὄνομα. θεοποιῶν ἄνθρω-
πον ὄντα ἐμαυτόν. εἶτα κριθήσομαι ὑπὸ ἀσεβοῦς ἐν ἀσεβέσι. τί οἴει. δό-
ξω αὐτοῖς ἀσεβὴς εἶναι, ἐναντία φρονῶν οἷς αὐτοὶ περὶ θεῶν νομίζουσιν.
εἰ καὶ πεπηρωμένην ἐκεῖνοι ὄψιν, τυφλότητα ἂν ἔλεγον τὴν ὅρασιν. ἀλ-
λ' ὦ ἀμαθεῖς ἄνθρωποι διδάξατε πρῶτον ἡμᾶς, τί ἐστιν ὁ θεός.
ἵνα ἀσεβεῖς λέγοντες πιστευθῆτε. ποῦ δ' ἐστὶν ὁ θεός ἐν τοῖς να-
οῖς ἀποκεκλεισμένος. εὐσεβεῖς γε οἱ ἐν σκότει τὸν θεὸν ἱδρύετε. ἄν-
θρωπος λοιδορίαν ποιεῖται λίθινος εἰ λέγοιτο. θεὸς δὲ ἀληθεύε-
ται, ὡς, τοῦτο τὸ εὐώνυμον, ἐκ κρημνῶν γεννᾶται. ἀπαίδευτοι
οὐκ ἴστε ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς χειρότμητος. οὐδὲ ἐξ ἀρχῆς βάσιν ἔχει. οὐ-
δὲ ἔχει ἕνα περίβολον, ἀλλ' ὅλος ὁ κόσμος αὐτῷ ναός ἐστι ζώοις καὶ
φυτοῖς καὶ ἄστροις πεποικιλμένος. Ἡρακλεῖ ἐπέγραψα τῷ ἐφε-
σίων τὸν βωμὸν, πολιτογραφῶν ὑμῖν τὸν θεὸν οὐχ ἡρακλείτῳ. ἂν δὲ ὑμεῖς
ἀξυνετῆτε γράμματα, οὐκ ἐμὴ ἀσέβεια τὸ ὑμᾶς ἀπαιδεύτους. μαν-
θάνετε σοφίην καὶ συνίετε. ἀλλ' οὐ θέλετε. οὐδὲ ἐγὼ ἀναγκάζω. γηρᾶ-
τε σὺν ἀπαιδευσίᾳ χαίροντες ἰδίοις κακοῖς. ἡρακλῆς δὲ οὐκ ἄνθρωπος
ἐγεγόνει. ὡς μὲν ὅμηρος ἐψεύσατο καὶ ξενοκτόνος. ἀλλὰ τί αὐτὸν ἐ-
θεοποίησεν. ἡ ἰδία καλοκαγαθία καὶ ἔργων τὰ γενναιότατα τοσούτους
ἐκτελέσαντα ἄθλους. ἐγὼ οὖν ὦ ἄνθρωποι οὐκ αὐτὸς ἀγαθός εἰμι.
ἥμαρτον ἐρόμενος ὑμᾶς. καὶ γὰρ εἰ τὰ ἐναντία ἀπεκρίνασθε, ὅμως ἀγαθός
εἰμι. καὶ ἐμοὶ γὰρ πολλοὶ καὶ δυσχερέστατοι ἆθλοι κατώρθωνται. νενίκη-
κα ἡδονάς. νενίκηκα χρήματα. νενίκηκα φιλοτιμίαν. κατεπά-
λαισα δειλίαν. κατεπάλαισα κολακείαν. οὐκ ἀντιλέγει μοι φόβος.

οὐκ αὖ τι λείπεται· μέθη φοβεῖταί με. λύπη φοβεῖταί με. ὀργή. κατὰ τούτων αὐτῶν καὶ αὐτὸς ἐστεφάνωμαι, ἐμαυτῷ ἐπιτάττων, οὐχ ὑπ᾽ Εὐρυσθέως. οὐ παύσεσθε σοφίαν ὑβρίζοντες καὶ ἴδια ἁμαρτήματα, καὶ ἴδια ἐγκλήματα ἡμῖν προστριβόμενοι, εἰ ἐδύνασθέ με πέντε αὖ τοὺς ἐκ παλιγγενεσίας πεντακοσίους ἀναβιῶναι, κατελάβετε ἂν Ἡράκλειτον ἔτι ζῶντα ὑμῶν, ἢ οὐδ᾽ ἴχνος ὀνόματος. ἰσοχρονήσω πόλεσι καὶ χώραις διὰ παιδείαν. οὐδέποτε σιγώμενος. κἂν ἡ Ἐφεσίων ἀναρπασθῇ πόλις, καὶ οἱ βωμοὶ διαλυθῶσι πάντες, αἱ ἀνθρώπων ψυχαὶ τῆς ἐμῆς ἔσονται χώρα μνήμης. ἄξομαι καὶ αὐτὸς γυναῖκα Ἥβην, οὐ τὴν Ἡρακλέους. ἐκεῖνος ἀεὶ ἔσται μετὰ τῆς ἑαυτοῦ. ἑτέρα δὲ ἡμῶν γεννήσεται. πολλὰς ἀρετὴ γεννᾷ. καὶ Ὁμήρῳ ἔδωκεν ἄλλην. καὶ Ἡσιόδῳ ἄλλην. καὶ ὅσοι ἀγαθοὶ γίνονται, ἑνὶ ἑκάστῳ συνοικίζει παιδείας κλέος. ἆρ᾽ οὐκ εἰμὶ εὐσεβὴς Εὐθύκλεις, ὃς μόνος οἶδα θεόν, οὐδὲ καὶ θρασὺς εἶναι οἴομαι καὶ ἀσεβὴς τὸν μὴ ὄντα δοκῶν. ἐὰν δὲ μὴ ἱδρυθῇ θεοῦ βωμός, οὐκ ἔστι θεός. ἐὰν δὲ ἱδρυθῇ μὴ θεοῦ, θεός ἐστιν. ὥστε λίθοι θεῶν μάρτυρες. ἔργα δεῖ μαρτυρεῖν οἷα ἡλίου. νὺξ αὐτῷ καὶ ἡμέρα μαρτυροῦσιν. ὧραι αὐτῷ μάρτυρες. γῆ ὅλη καρποφοροῦσα μάρτυς. σελήνης ὁ κύκλος ἐκείνου ἔργον. οὐράνιος μαρτυρία.

Ἡράκλειτος Ἀμφιδάμαντι.

ν Ὅσου μὲν Ἀμφιδάμα νόσον ὕδρωπα. ὥστε ὅσα ἐν ἡμῖν ἑκάστου τὸ κράτος νόσημα. ὑπερβολὴ θερμοῦ, πυρετός. ὑπερβολὴ ψυχροῦ παράλυσις. ὑπερβολὴ πνεύματος πνῖγος, ἡ νῦν ἐμὴ ὑγρὰ νόσος. ἀλλὰ θεῖόν τι ψυχὴ ἡ ἁρμόζουσα αὐτά. ὑγιεία δεῖ

τὸ πρῶτον ἰατρικώτατον, φύσις. οὐ γὰρ εἴκαζεν ἡ πρώτη ἀπειρία τὸ
πρὸ αὐτῆς, ἀλλὰ ὕστερον. ἀλλὰ μὴ μοὺ μόνοι οἱ ἄνθρωποι ἐπιστήμην δ᾽ ἀγνοοῖ
ἐκάλεσαν. Ἐγὼ εἰ οἶδα κόσμου φύσιν, οἶδα καὶ ἀνθρώπου. οἶδα νόσους
οἶδα ὑγείαν. ἰάσομαι ἐμαυτόν. μιμήσομαι θεόν, ὃς κόσμου ἀμετρίας ἐπα-
νισοῖ ἡλίῳ ἐπιτάττων. οὐχ ἁλώσεται νόσῳ Ἡράκλειτος. νόσος Ἡρακλεί-
του ἁλώσεται γνώμῃ. καὶ ἐν τῷ παντὶ ὑγρὰ αὐαίνεται. θερμὰ ψύχεται. οἶδεν
ἐμὴ σοφία ὁδοὺς φύσεως. οἶδε καὶ νόσου παῦλαν. ἐὰν δὲ φθάσαν ὑπεραυ-
τλον γένηται τὸ σῶμα, δύσεται εἰς τὸ εἱμαρμένον. ἀλλ᾽ οὐ ψυχὴ δύσε-
ται. ἀλλὰ ἀθάνατον οὖσα χρῆμα εἰς οὐρανὸν ἀναπτήσεται με-
τάρσιος. δέξονται δέ με αἰθέριοι δόμοι. καὶ Ἐφεσίους συκοφαντήσω.
πολιτεύσομαι οὐκ ἐν ἀνθρώποις ἀλλ᾽ ἐν θεοῖς. καὶ οὐχ ἱδρύσω ἄλλων
βωμούς, ἀλλ᾽ ἐμοὶ ἄλλοι. οὐ δὲ ἀπειλήσει μοι ἀσέβειαν ὁ Εὐθυκλῆς. ἀλ-
λ᾽ ἐγὼ ἐκείνῳ χολήν. θαυμάζουσι πῶς ἀεὶ σκυθρωπὸς Ἡράκλειτος.
οὐ θαυμάζουσι πῶς ἀεὶ πονηροὶ ἄνθρωποι. μικρὰ τῆς κακίας ὑπα-
νεῖτε. κἀγὼ τάχα μειδιάσω. καίτοι πρᾳότερος ἐν τῇ νόσῳ νῦν ἐγενό-
μην. ὅτι οὐκ ἐντυγχάνω ἀνθρώποις. ἀλλὰ μόνος νοσῶ. τάχα καὶ ψυ-
χὴ μαντεύεται ἀπόλυσιν ἑαυτῆς ἤδη ποτὲ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου τούτου.
καὶ σειομένου τοῦ σώματος ἐκκύπτουσα, ἀναμιμνήσκεται τὰ πά-
τρια χωρία. ἔνθεν κατελθοῦσα περιεβάλλετο ῥέον σῶμα τεθνεὸς
τοῦτο ὃ δοκεῖται ἀλλ᾽ ἐν φλέγμασι καὶ χολῇ καὶ ἰχῶρι καὶ αἵματι καὶ νεύροις καὶ
ὀστοῖς. καὶ σάρκεσι πεπιλημένον. εἰ γὰρ μὴ τὰ πάθη ἐσοφίζετο
τὴν κόλασιν, οὐκ ἂν ἤδη πρὸ πάλαι καταλιποῦσα τὸ σῶμα
ἐξῆλθον μὲν ἀπ᾽ αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ.

Ὑμῖν ἦλθον οἱ ἰατροὶ, Ἀμφίδαμα, καὶ πάνυ προθύμως ἐπὶ τῆς ἐμῆς νόσου, οὔτε τέχνην οὔτε φύσιν εἰδότες. ἀλλὰ τὸ μὲν οὐκ ᾔδεσαν, ἐβούλοντο δὲ, ἐδόκουν ἀμφοτέρων ἐγνωκέναι. οὐδὲν πλέον ἢ κατεμάλαξάν μου τὴν γαστέρα ταῖς ἁφαῖς ὡς ἀσκόν. οἱ δὲ καὶ θεραπεύειν ἠθέλησαν. ἀλλ' οὐκ ἐπέτρεψα. ἀλλὰ λόγον αὐτοὺς πρότερον ᾔτουν τῆς νόσου. οὐκ ἔδοσαν. οὐ γὰρ περιεγίγνοντό μου, ἀλλ' ἐγὼ αὐτῶν. πῶς ἂν οὖν ἔφην δύνασθε αὐληταὶ τεχνῖται εἶναι ὑπὸ μὴ αὐλητοῦ ἡττώμενοι. ἐμαυτὸν ἰάσομαι ἢ ὑμεῖς. ἐάν με διδάξητε, πῶς δ' ἐξ ἐπομβρίας αὐχμὸν ποιητέον. οἱ δ', οὐδὲ συνιέντες τὸ ἐρώτημα ἡσύχαζον ἀπορούμενοι ἐπιστήμης ἰδίου. ἔγνων ὅτι καὶ τοὺς ἄλλους οὐκ αὐτοί, ἀλλὰ τύχη ἰάσαιτο. οὗτοι ἀσεβοῦσιν Ἀμφίδαμα, καταψευδόμενοι τεχνῶν ἃς οὐκ ἔχουσι, καὶ θεραπεύοντες ἃ μὴ ἴσασι. καὶ ἀποκτιννύντες ἀνθρώπους δι' ὀνόματος τέχνης, ἀδικοῦντες καὶ φύσιν καὶ τέχνην. αἰσχρόν ἐστιν ὁμολογεῖν ἄγνοιαν. αἰσχρὸν ἐπιστήμην οὐκ ἔχοντα. τί ἡδὺ αὐτοῖς τὸ ψεύδεσθαι ἢ ἵνα δι' ἀπάτης χρηματίσωνται. ἀμείνους ἂν ἦσαν μεταιτοῦντες. ἠλεοῦντο γοῦν ἄν. νῦν δὲ μισοῦνται καὶ βλάπτοντες καὶ ψευδόμενοι. εὐτυχέστεραι αἱ ἄλλαι τέχναι. ταχέως ἐλέγχονται. δυσελεγκτότερα τὰ κρείττω. ἐλελήθεσάν με οἱ τοιοῦτοι ἐν τῇ πόλει. οὐδεὶς αὐτῶν ἰατρός. ἀλλὰ πάντων ἀπατεώνων καὶ φενάκων. σοφίσματα τέχνης ἀργυρίου πιπρασκόντων. Ἡρακλεόδωρον τὸν ἐμὸν θεῖον οὗτοι ἀπέκτειναν καὶ μισθὸν ἔλαβον. οἱ οὐκ ἐδυνήθησαν ἐμῆς νόσου λόγον εἰπεῖν. οὐδὲ ἐξ ἐπομβρίας, πῶς ἂν αὐχμὸς γένοιτο. οὐκ ἴσασιν ὅτι θεὸς ἐν κόσμῳ μεγάλα σώματα ἰατρεύει ἐπανισῶν αὐτῶν τὸ ἄμετρον, τὰ θρυπτόμενα ὁμαλοποιεῖ. τὰ ὀλισθήσαντα ὑποφθὰς πήξει συνάπτει τὰ σκιδνάμενα. φαιδρύνει τὰ ἀπρεπῆ. κατείρ

γει τὰ ληφθέντα. διώκει τὰ φεύγοντα. φωτὶ μὲν ἀναλάμπει τὸ ζοφερόν.
περατοῖ δὲ τὸ ἄπειρον. καὶ μορφὴν μὲν ἐπιβάλλει τοῖς ἀμόρφοις. ὄψεως δὲ
ἀναπίμπλησι τὰ ἀναίσθητα. διὰ πάσης δὲ ἔρχεται τῆς οὐσίας. πλήτ
των· ἁρμοζόμενος. διαλύων. πηγνύς. χέων. τὸ μὲν ξηρὸν ἐξυ
γροῖ τὴν δὲ καὶ εἰς λύσιν αὐτὸ καθίστησι. καὶ λιβάδας μὲν ἐκθυμιᾶ.
παχύνει δὲ χαλασθέντα τὸν ἀέρα. καὶ συνέχει τὰ μὲν ἄνωθεν διοικεῖ.
τὰ δὲ κάτωθεν ἱδρύει. ταῦτα κάμμον τοῦ κόσμου θεραπεία. τοῦτον
ἐγὼ μιμήσομαι ἐν ἐμαυτῷ. τοῖς δ' ἰατροῖς χαίρειν λέγω.

Ἑρμοδώρῳ.

Πυνθάνομαι Ἐφεσίους μέλλειν εἰσηγεῖσθαι νόμον κατ' ἐμοῦ ἀμο
μώτατον. οὐδεὶς γὰρ νόμος ἐφ' ἑνός, ἀλλὰ κρίσις. οὐκ ἴσασιν Ἐφέσι
οι ὅτι ἕτερος δικαστὴς νομοθέτου. καὶ τὸ δὲ ἄμεινον, ἐπεὶ εἰ μαθεῖ ἕτε
ρον πρὸς ἄδηλον τὸν μέλλοντα πράξειν. ὁ δικάζων δὲ ὁρᾷ τὸν κρινό
μενον ᾧ συνάπτεται τὸ πάθος. ἴσασί με Ἑρμόδωρε συντεχνητεύσαντά
σοι τοὺς νόμους καί με ἐλάσαι βούλονται. ἀλλ' οὖν πρότερόν γε
ἢ ἐλέγξαι αὐτούς. ἔτι ἀδικαίως ἐνίκασι τὸν μὴ γελῶντα καὶ πάντα
μισανθρωποῦντα πρὸ ὀλίγου δύναντος ἐξιέναι τῆς πόλεως. τοῦτο
νομοθετεῖν βούλονται. ὅδ' ἐγὼ, ἔστιν ὁ μὴ γελῶν Ἑρμόδωρε Ἡρά
κλειτος ὥστε με ἐλαύνουσιν. ὦ ἄνθρωποι οὐ θέλετε μαθεῖν διὰ τί ἐγὼ
οὐ γελάσω· οὐ μισῶν ἀνθρώπους ἀλλὰ κακίαν αὐτῶν. οὕτω γράψατε
τὸν νόμον εἴ τις μισεῖ κακίαν ἐξίτω τῆς πόλεως καὶ πρῶτος ἔξει
μι· φυγαδευθήσομαι οὐ πατρίδος ἀλλὰ πονηρίας ἀσμένος. μεταγρά
ψατε τὸ διάταγμα. εἰ ὁμολογεῖτε Ἐφεσίοις κακίαν εἶναι, καὶ ὑμᾶς μισῶ
πῶς

πῶς οὐκ ἂν ἐγὼ δικαιότερος νομοθέτης εἴην, τοὺς τιμήσαντας ἡράκλειτον διὰ πονηρίαν ἀγέλαστον ἐξεῖναι τοῦ ζῆν. μᾶλλον δὲ μνείαις ζημιοῦσθε, εἰ πλέον ἀνιᾶσθε ἀργυρίῳ κολαζόμενοι. τοῦτο ὑμῶν ἐστι φυγή. τοῦτο θάνατος. ἠδικήκατέ με ἀφελόμενοι, ὃ θεὸς ἔδωκε. καὶ φυγαδεύετέ με ἀδίκως. ἢ τοῦτο ὑμᾶς πρῶτον ἀγαπήσω ὅτι μου τὸ ἥμερον ἐξεκόψατε. καὶ οὐ παύεσθε. ἐπαγωνιζόμενοι νόμοις καὶ φυγαδείαις. ἐν δὲ τῇ πόλει μένων οὐ πεφυγάδευμαι ἀφ᾽ ὑμῶν. τίνι συμμοιχεύω. τίνι συμμιαιφονῶ. τίνι συμμεθύω. τίνι συμφθείρομαι. οὐ φθείρω. οὐκ ἀδικῶ οὐδένα τῶν ἁπάντων. μόνος εἰμὶ ἐν τῇ πόλει. ἐρημίαν αὐτὴν πεποιήκατε διὰ κακίας. ἡ ἀγορὰ ὑμῶν ἡράκλειτον ἀγαθὸν ποιεῖ; οὐκ. ἀλλὰ ἡράκλειτος, ὑμᾶς. πόλιν. ἀλλ᾽ οὐκ ἐθέλετε. ἐγὼ μὲν βούλομαι καὶ μόνος εἰμὶ ἄλλων. εἷς ὢν οὐκ ἀρκῶ, πόλιν κολάζειν. θαυμάζετε εἰ μηδέπω γελῶ. ἐγὼ δὲ τοὺς γελῶντας. ὅτι ἀδικοῦντες χαίρουσι σκυθρωπάζειν δέον οὐ δικαιοπραγοῦντας. δότε μοι καιρὸν γέλωτος ἐν εἰρήνῃ. ὥστε μὴ ἐπὶ τὰ δικαστήρια στρατεύεσθαι. ἐν ταῖς στολαῖς ἔχετε τὰ ὅπλα ἀπεστερηκότες χρήματα. γυναῖκα φθείραντες. φίλους φαρμακεύσαντες. ἱεροσυλήσαντες. προαγωγεύσαντες ὄχλοις ὁραθέντες ἄπιστοι. τυμπανίσαντες. ἄγος ἄλλου πλήρης κακοῦ. ταῦτα γελάσω ὁρῶν ἀνθρώπους ποιοῦντας ἐσθῆτα καὶ γλύφα καὶ κεφαλῆς πόρους ἀτημελήτους. ἢ γυναῖκα φαρμακέως ἐπειλημμένην τέκνου. ἢ μειράκια τῆς οὐσίας ἐκβεβρωμένα. ἢ πολίτην γαμετῆς ἀφῃρημένον. ἢ κόρην βίᾳ διαπαρθενευθεῖσαν ἐν παννυχίσιν. ἢ ἑταίραν οὔπω γυναῖκα καὶ γυναικῶν ἔχουσαν πάθη. ἢ διὰ ἀσέλγειαν νεανίσκον ἕνα πόλεως ἐραστὴν ὅλης. ἢ τὰς τῶν ἐλαιῶν φθορὰς ἐν μύροις. ἢ τοὺς ἐν συνδείπνοις πινομένους διὰ δακτύ-

λων πλείονας ἢ ταῖς ἐνδεσμάτων πολυτελείαις καὶ γαστέρας ῥεύσας. ἢ τοὺς ἐπὶ σκηνῆς ἀγωνοθετουμένους δήμους, τὰ μεγάλα δίκαια. ἀφήσει δέ μου τὴν ὄψιν ἀρετὴ χυθῆναι, ὑστέρα τεχνείας πεπραγμένη ἢ τοὺς ἀληθινοὺς ὑμῶν πολέμους γελάσω. ὅτε προφάσεις ἀδικημάτων ποιησάμενοι, καταμιαιφονεῖσθε δύστηνοι. ἐξ ἀνδρῶν θήλεα γεγονότες. αὐλοῖς καὶ μάστιξι διὰ μουσικῆς εἰς ἄμουσα πάθη παροξυνόμενοι. σίδηρος δὲ ἀρότρων καὶ γεωργίας δικαιότερον ὄργανον σφαγῆς καὶ θανάτων ηὐτρέπισαι. ὑβρίζεται δι' ὑμῶν θεός, ἀθηνᾶ πολεμιστρία καὶ ἄρης ἐνυάλιος καλούμενος. φάλαγγας δὲ ἀντιστήσαντες αὐτοὶ κατὰ ἀνθρώπων, ἀλλήλων σφαγὰς εὔχεσθε, ὡς λειποτάκτας τοὺς μὴ μιαιφονοῦντας τιμωρούμενοι. καὶ ὡς ἀριστέας τοὺς ἐμπλεονάσαντας αἵματι τιμῶντες. λέοντες οὐχ ὁπλίζονται κατ' ἀλλήλων. οὐδὲ ξίφος ἀναλαμβάνουσιν οἱ ἵπποι. οὐδὲ τεθωρακισμένον ἴδοις ἀετὸν ἐπ' ἀετῷ. οὐδὲν ἄλλο ἔχει μάχης ὄργανον· ἀλλ' ἑκάστῳ τὰ μέρη καὶ ὅπλα. τοῖς μὲν, κέρατα τὰ ὅπλα. τοῖς δὲ ῥύγχη. τοῖς δὲ πτερά. τοῖς δὲ τάχος. ἄλλοις μέγεθος. ἄλλοις ὀλιγότης. οἷς δὲ τάχος. οἷς δὲ νῆξις. πολλοῖς δὲ πνεῦμα. οὐδὲν ξίφος ἄλογα τὰ ζῶα χαίρειν, ὁρῶντα φυλαττόμενον ἐν αὐτοῖς φύσεως νόμον. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀνθρώποις. μᾶλλον δὲ τοῦ τὸ πλέον ἂν εἴη παράβασις. ἐν κρείττοσι τὸ ἀβέβαιον. τέλος δὲ πολέμων. τί ὑμῖν εὐκταῖον ἄρα. ἢ δι' ἐκεῖνο παύσεσθε μετὰ κατηφείας. ὅθεν. οὐχὶ δὲ πλέον ὁμοφύλων σφῶν. καὶ δενδροτομουμένη καὶ ἀνδραποδιζομένη πόλις. καὶ γῆρας προπηλακιζόμενον καὶ γυναῖκες ἀπαγόμεναι. καὶ τέκνα ἐξ ἀγκαλῶν ἀποσπώμενα. καὶ θάλαμοι διαφθειρόμενοι. καὶ παρθένοι παλλακευόμεναι. καὶ μειράκια θηλυνόμενα. καὶ ἐλεύθεροι σιδηροδετούμενοι. καὶ ναοὶ θεῶν κατασπώ-

μενοι.

μενοι. καὶ ἡρῷα δαιμόνων κατορύττομεν. καὶ πάντες αὐτοὶ ἔργων ἀχα-
ριστεῖτε θεοῖς ἀδικεῖ. ταῦτα ἀγελαστῶς ἐν εἰρήνῃ πολεμεῖτε διὰ λόγων·
ἐν πολέμῳ πολιτεύεσθε διὰ σιδήρου. ἁρπάζετε τὸ δίκαιον ἐν ξίφεσι. ἑρ-
μόδωρον ἐλαύνετε νόμους γράφοντα. ἡράκλειτον ἐλαύνετε ἀσεβεῖ. αἱ πόλεις
ἔρημοι καλοκαγαθίας. αἱ ἐρημίαι πρὸς τὸ ἀδικεῖν. ὄχλοι τείχη ἐστή-
κεν, ἀνθρώπων σύμβολα πονηρίας ἀποκλείοντα τὴν βίαν ὑμῶν.
οἰκίαι περιβέβληνται πᾶσιν. ἕτερα τείχη πλημμελείας. οἱ ἔν-
δον, πολέμιοι ἀλλὰ πολῖται. οἱ ἐκτὸς, πολέμιοι ἀλλὰ ξένοι. πάν-
τες ἐχθροί. οὐδένες φίλοι. δύναμαι γελάσαι ἐχθροὺς ὁρῶν τοσού-
τους; τὸν ἀλλότριον πλοῦτον ἴδιον οἴεσθε. τὰς ἀλλοτρίας γυναῖ-
κας ἰδίας νομίζετε. τοὺς ἐλευθέρους ἀνδραποδίζετε. τὰ ζῶντα κα-
τεσθίετε. τοὺς νόμους παραβαίνετε. παρανομίας νομοθετεῖτε.
πάντα βιάζεσθε ἃ μὴ πεφύκατε. τὰ μάλιστα δοκοῦντα ὑμῶν δι-
καιοσύνης εἶναι σύμβολα. οἱ νόμοι ἀδικίας εἰσὶ τεκμήριον. εἰ γὰρ
μὴ ἦσαν, ἀνέδην ἂν ἐπορεύεσθε. νῦν δέ τι καὶ μικρὸν ἐπιστομίζεσθε.
φόβῳ κολάσεως κατέχεσθε εἰς πᾶσαν ἀδικίαν.

Ἡράκλειτος Ἑρμοδώρῳ.

δ Ἤλουμοι Ἑρμόδωρε ποτὲ ἀπαίρειν κέκρικας εἰς ἰταλί-
αν. δέξαιντό σε οἱ ἐκείνης τῆς χώρας θεοὶ καὶ δαίμονες ἡδέως.
οὓς γὰρ ἐδόκουν τοῖς σοῖς νόμοις τὰ παρὰ πάσης τῆς οἰκουμένης δια-
δήματα προσιέναι καὶ κατὰ τὸ ἔθος τῶν περσῶν ἐγκλείοντας τὸ
στόμα προσκυνεῖν αὐτούς. οἱ δὲ σεμνῶς πάνυ καθεστήκεσαν. προσκυ-
νήσουσί σε ἐφέσιοι μηκέτι ὄντα. ὅταν οἱ σοὶ νόμοι πᾶσιν ἐπιπλατῶσι. καὶ
τότε χρήσονται αὐτοῖς ἀναγκαζόμενοι. θεὸς γὰρ ἐκείνους ἀφείλετο ἡγεμο-
νίαν. καὶ ἑαυτοὺς ἐνόμισαν ἀξίους δουλεύειν. τοῦτο μεμάθηκα καὶ ἐκ
πατέρων. ὅλη ἀσία, κτῆμα ἐγένετο βασιλέως καὶ πάντες ἐφέσιοι λα-

φυρομ. ἀήθεις εἰσὶν ἐλευθερίας ἀληθοῦς τοῦ ἄρχειν. καὶ νῦν ὡς τὸ εἰκὸς ἐπακούσονται κελευόμενοι. οἱ μὴ πειθέντες οἰμώξονται. καὶ μέμφονται θεοὺς ἄνθρωποι ὅτι αὐτοὺς οὐ πλουτίζουσιν ἀγαθά. οὐ μέμφονται ἴδιον ἦθος ἀφροσύνης. τυφλῶν ἐστὶ μὴ δέξασθαι ἃ δίδωσι χρηστὰ δαίμων. σίβυλλα ἐν πολλοῖς καὶ τοῦτο ἐφράσθη. ἐξ ἰάδος χώρης ἥξειν σοφὸν ἰταλίησιν. εἶδέ σε πρὸ τοσούτου αἰῶνος ἑρμόδωρε ἡ σίβυλλα ἐκείνη καὶ τότε ἦσθα. ἐφέσιοι δὲ, οὐδὲ νῦν βούλονται ὁρᾶν, ὃν διὰ θεοφορουμένης γυναικὸς ἀλήθεια ἔβλεπε. σοφὸς μεμαρτύρησαι ἑρμόδωρε. ἐφέσιοι δὲ ἀντιλέγουσι θεοῦ μαρτυρίᾳ. ἀποτίσονται ἑαυτῶν ὕβριν. καὶ νῦν ἀποτίννυωνται. γνώμης ἀναπιμπλάντες ἡμᾶς κακῆς. οὐκ ἀφαιρούμενος πλοῦτον κολάζει θεός. ἀλλὰ καὶ μᾶλλον δίδωσι πονηροῖς. ἵν᾽ ἔχοντες δι᾽ ὧν ἁμαρτάνουσιν ἐλεγχθήσωνται. καὶ περιουσιάζοντες σκηνοβατῶσιν αὐτῶν τὴν μοχθηρίαν. ἡ δὲ πενία παρακάλυμμά ἐστι. μὴ ἐπιλίπῃ ὑμᾶς τύχη. ἵνα ὀνειδίζησθε πονηρευόμενοι. οὗτοι μὲν χαιρόντων. σὺ δέ μοι δήλου τὸν καιρὸν τῆς ἐξόδου. πάντως ἐντυχεῖν σοι βούλομαι. καὶ περί γε ἄλλων πάνυ συχνῶν καὶ περὶ αὐτῶν νόμων βραχέα εἰπεῖν. ἔγραφον δ᾽ ἂν αὐτὰ εἰ μὴ περὶ παντὸς ἐποιούμην ἀπόρρητα μένειν. οὐδὲν δὲ οὕτω σιωπᾶται, ὡς ἐνὶ λαλῶν εἷς. καὶ ἔτι μᾶλλον ἡράκλειτος ἑρμοδώρῳ. πολλοὶ οὐ διαφέρουσι κεραμίων σαθρῶν, ὡς μηδὲν στέγειν δύνασθαι. ἀλλ᾽ ὑπὸ γλωσσαλγίας διαρρεῖν. ἀθηναῖοι ὄντες αὐτόχθονες ἔγνωσαν φύσιν ἀνθρώπων, ὅτι γενόμενοι ἐκ γῆς, ἔσθ᾽ ὅτε διερρωγότα ἔχουσι νοῦν. τοίνυν ἐπαίδευσαν φυλακὴν ἀπορρήτων διὰ μυστηρίων. ἵν᾽ ὡς φόβῳ σιγῶσιν ἀλλ᾽ οὐκ εἴσει. καὶ μηκέτι χαλεπὸν ᾖ μελετῆσαι τῇ ψυχῇ σιωπᾶν.

Τῶν Ἡρακλείτου ἐπιστολῶν

τέλος.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΝΙΚΟΥ

ΣΙΝΩΠΕΥΣΙ.

Ὑμεῖς μὲν ἐμοῦ φυγὴν κατεψηφίσασθε. ἐγὼ δὲ ὑμῶν μονήν. οἰκήσετε γοῦν διὰ τοῦτο, ὑμεῖς μὲν σινώπην. ἐγὼ δὲ ἀθήνας. τουτέστιν ὑμεῖς μὲν μετὰ τῶν ἐμπόρων. ἐγὼ δὲ μετὰ σόλωνος καὶ τῶν τὴν ἑλλάδα ἠλευθερωκότων ἀπὸ τῶν μηδικῶν. καὶ ὑμεῖς μὲν ἡνιόχοις τε καὶ ἀχαιοῖς χρώμενοι ἀνθρώποις ἐκ τοῦ ἐχθροῦ γένους ἕλλησιν. ἐγὼ δὲ δελφοῖς καὶ ἠλείοις μεθ' ὧν καὶ θεοὶ πολιτεύονται. ἀλλ' ὤφελε τοῦτο μὴ νῦν ὑμῖν δόξαι ἀλλ' ἔτι πάλαι καὶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς ἱκέτου. νυνὶ δὲ ἐν τούτῳ δέδοικα μὴ διὰ τὴν πατρίδα ἀπιστηθῶ μέτριος εἶναι. τὸ μὲν οὖν πρὸς ὑμῶν με φυγαδευθῆναι συνηγορεῖ. καὶ πιστεύω αὐτῷ μᾶλλον τοῦ ἑτέρου. κρεῖττον γὰρ παρὰ πολὺ διαβάλλεσθαι πρὸς ὑμῶν, ἢ ἐπαινεῖσθαι. ὅμως μέντοι δέδοικα τοῦτο μή με ὁ κοινὸς περὶ πατρίδος λόγος βλάψῃ. ἄλλου δέ τινος, οὐ δὲ λόγος. κρεῖττον γάρ που δήποτε οἰκεῖν, ἢ σὺν ὑμῖν οὕτως ἡμῖν προσενεχθεῖσιν.

Ἀντισθένει.

Ἀνέβαινον εἰς ἄστυ ἐκ πειραιῶς. καὶ περιτυγχάνουσί μοι μειράκια ἄττα θρυπτόμενα ἀπὸ συμποσίου τινὸς ἐγκεκραμένα. καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς, ἐπεὶ ἄγχου ἐγενόμην ἀνάγωμεν ἔλεγον ἀπὸ τοῦ κυνός. κἀγὼ ἐπεὶ τοῦτο ἤκουσα, θαρρεῖτε ἔφην. οὗτος ὁ κύων τὰ τοιαῦτα οὐ δάκνει. οἱ δὲ ὡς τοῦτο ἔλεξα ἐπαύσαντο ἀλύοντες. τοὺς στεφάνους οὓς εἶχον περὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ τραχήλῳ διαρρήξαντες ἐξέβαλον, καὶ τὰς χλανίδας εὐκόσμως περιεβάλλοντο τε καὶ ἥσυχοι πάνυ μάλα ἕως εἰς ἄστυ ἠκολούθουν, ἐπακροώμενοι τῶν λόγων, οὓς πρὸς ἐμαυτὸν διεξῄειν.

Ἱππαρχίᾳ.

Γαμαί σε τῆς ἐπιθυμίας ὅτι τε φιλοσοφίας ὀρέγῃ γυνὴ οὖσα. καὶ ὅτι τῆς ἡμετέρας αἱρέσεως ἐγγυήθης, ἣν διὰ τὸ αὐστηρὸν καὶ οἱ ἄνδρες κατεπλάγησαν. ἀλλ' ὅπως καὶ τέλος ἐπιθῇς τῇ ἀρχῇ σπούδασον. ἐπιθήσεις δέ, οἶδα, εἰ κράτητός τε τοῦ συνοῦνετου μὴ ἀπολίποιο, ἡμῖν τε τοῖς εὐεργέταις τῆς φιλοσοφίας θαμινῶς ἐπιστέλλοις. δύνανται γὰρ ἐπιστολαὶ πολλά, καὶ οὐχ ἧττονα τῆς πρὸς παρόντας διαλέξεως.

Ἀντιπάτρῳ.

ΜΗ μέμφου με ὅτι σοι μεταπεμπομένῳ ἡμᾶς ἐπὶ μακεδονίαν οὐκ ἐπειθόμεθα. οὐδ' ὅτι τοὺς Ἀθήνησιν ἄλας προὐκρίναμεν τῆς παρὰ σοῦ τραπέζης. οὐ γὰρ δι' ὑπεροψίαν τοῦτ' ἐπράξαμεν, ἀλλ' οὐδὲ διὰ φιλοδοξίαν δι' ἣν τάχιστ' ἂν ἕτεροι ἂν ἐποίησαν, ἵνα τισὶ τοῖς πολλοῖς μεγάλοι δόξωσι βασιλεῦσι δυνάμενοι ἀντιλέγειν. συγγνώσῃ οὖν. καὶ γὰρ εἰ πρόβατα ἦμεν, συνέγνως ἂν μὴ πεισθεῖσιν ὅτι οὐκ ἦν προβάτου τε τροφὴ καὶ βασιλεῦσιν ἡ αὐτή. φυλακῇ οὖν τῆς οὐσίας μᾶλλον ἀντείπαμεν οὖσι. καὶ οὐχ ὑπεροψίας. ἔα οὖν ἕκαστον ὅπου δύναται ζῆν. βασιλικὸν γὰρ τοῦτο, καὶ σοὶ πρέπον.

Περδίκκᾳ.

Ι μὲν ταῖς δόξαις ἤδη πολεμεῖς, λέγω δὲ τοῖς ἰσχυροτέροις ἐχθροῖς καὶ πλείονα καταβλάπτουσί σε θρακῶν τε καὶ παιόνων καταστρεφόμενος τὰ τῶν ἀνθρώπων πάθη, μεταπέμπου με. δύναμαι γὰρ εἰς τὸν πρὸς αὐτὰ πόλεμον καὶ στρατηγεῖν. εἰ δέ τι σοι τὰ πρὸς αὐτοὺς ἔργα λείπεται καὶ τούτου τοῦ πολέμου σχεδὸν αἰσθάνῃ, ἔα μὲν ἡμᾶς Ἀθήνησι καθέζεσθαι. μεταπέμπου δὲ τοὺς Ἀλεξάνδρου στρατιώτας. οἷς κἀκεῖνος ἐπικούροις χρώμενος, ἰλλυριοὺς καὶ σκύθας ὑπέταξεν.

Κράτητι.

Χωρισθέντος σου εἰς θήβας, ἀνέβαινον ἐκ πειραιῶς ὑπὸ μέσην ἡμέραν. καὶ διὰ τοῦτο λαμβάνει με δίψος καρτερόν. ὥρμησα

οὖν ἐπὶ τὴν πάνωπος κρήνην. καὶ ἕως ἐγὼ τὸ ποτήριον ἐκ τῆς πή-
ρας ἐξῄρουν, ἧκέ τις θεῶν θεράπων τῶν τὴν χώραν ἐργαζομένων. καὶ
συνάψας κοίλας τὰς χεῖρας ἠρύετο ἀπὸ τῆς κρήνης καὶ οὕτως
ἔπινεν. καὶ ἐγὼ δόξαν μοι ποτηρίου σοφώτερον εἶναι οὐκ ᾐδέσθην δι-
δασκάλῳ αὐτῷ τῶν καλῶν χρήσασθαι. ἀπορρίψας οὖν τὸ πο-
τήριον ὃ εἶχον καὶ σοὶ εὑρών τινας ἐπὶ Θηβῶν ἀνερχομένους τὸ σοφὸν
τοῦτο ἐπέσταλκα οὐδὲν βουλόμενος τῶν καλῶν δίχα σοῦ ἐπίστασθαι, ἀλλὰ
καὶ σὺ διὰ τούτου πειρῶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλειν, ἵνα πολλοὶ διατρίβου-
σιν αὐτόθι. ἔσται δὲ ἡμῖν οὕτω καὶ ἄλλα σοφὰ παρὰ τῶν κατὰ μέρος εὑρεῖν.
πολλὴ δὲ ἡ φύσις, ἣν ἐκβαλλομένην ὑπὸ τῆς δόξης ἐκ τοῦ βίου, ἐπὶ
σωτηρίᾳ ἀνθρώπων κατάγομεν ἡμεῖς. Τῷ πατρὶ Ἱκέτῃ.

Η ἀνιῶ ὦ πάτερ ὅτι κύων λέγομαι καὶ ἀμπέχομαι τρί-
μ βωνα διπλοῦν καὶ πήραν φέρω κατ' ὤμων καὶ ῥάβδον ἔχω
διὰ χειρός. οὐ γὰρ ἄξιον ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἀνιᾶσθαι, μᾶλλον δὲ ἥ-
δεσθαι ὅτι ὀλίγοις μὲν ἀρκεῖται ὁ παῖς σου, ἐλεύθερος δὲ ἐστὶ δόξης ᾗ
πάντες δουλεύουσιν ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι. τὸ δὲ ὄνομα πρὸς τὸ
μὴ συμπεφυκέναι τοῖς πράγμασι σύμβολον δὴ εἶναι, ἔνδοξόν πως
ἐστί. καλοῦμαι γὰρ κύων ὁ οὐρανοῦ, οὐχ ὁ γῆς. ὅτι ἐκείνῳ εἰκάζω ἐμαυ-
τὸν ζῶν οὐ κατὰ δόξαν, ἀλλὰ κατὰ φύσιν ἐλεύθερος ὑπὸ τὸν Δία.
εἰς αὐτὸν ἀνατεθεικὼς τἀγαθόν. τὴν γὰρ στολὴν καὶ ὅμηρος γράφει τὸν τῶν
ἑλλήνων σοφώτατον φορεῖσθαι, ἡνίκα οἴκαδε ἐπανῄει ἐξ ἰλίου ἀθηνᾶς
ὑποθημοσύνῃσιν. οὕτω καλή ἐστιν ὡς μὴ ἀνθρώπων εὕρεμα ὁμολογεῖ-
σθαι, ἀλλὰ θεοῦ. Φάρος μέν οἱ πρῶτα χιτῶνά τε εἵματα ἔδωκε. Λευγα-
λέα ῥυπόωντα κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ. Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρ-
μα ταχείης ἕσσ' ἐλάφοιο. Ψιλόν. Δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα
πήρην. Θάρρει οὖν πάτερ ἐπὶ τῷ ὀνόματι ᾧ καλοῦσιν ἡμᾶς, ἐπὶ
τῇ στολῇ. ἐπεὶ ὁ μὲν κύων ἐστὶ πρὸς θεῶν, ἡ δὲ εὕρεμα θεοῦ.

Εὐνησίῳ.

ἦ Κον εἰς κόρινθον ἐκ μεγαρέων. καὶ διαπορευόμενος τὴν ἀγορὰν παρείσαμαι διδασκαλείῳ τινὶ παίδων καί μοι ἐπεὶ οὐκ ἐρραψῴδουν ἔδοξε πυθέσθαι τίς ὁ διδάσκων αὐτούς, καὶ ἀπεκρίναντο διονύσιος ὁ τῆς σικελίας τύραννος. κἀγὼ δόξας αὐτοὺς ἐρεσχελεῖν πρός με, καὶ τοῦτο οὐχ ἁπλῶς ἀποκεκρίσθαι παρελθὼν ἐπί τι βάθρον ἐκάθισα εὐκόσμως ἀναμένων αὐτόν. ἐλέγετο γὰρ πρὸς ἀγορὰν ὡρμηκέναι. καὶ δὴ οὐ διαγίνεται πολὺς χρόνος. καὶ ἐπιστρέφεται ὁ διονύσιος. κἀγὼ ἐξαναστὰς προσαγορεύω τε αὐτὸν καὶ ἐπιλέγω ὡς οὐκ εὖ διονύσιε διδάσκεις. ὁ δέ με δόξας συνάχθεσθαι αὐτῷ ἐπὶ τῇ πτώσει τῆς τυραννίδος καὶ τῷ παρόντι σχήματι τοῦ βίου, τοιαῦτα εἶπεν ὦ διόγενες. εὖ ποιεῖς συναλγῶν ἡμῖν. κἀγὼ προσέθηκα τῷ οὐκ εὖ, τὸ ἀληθῶς. ἀλλ' ἐγὼ μὲν οὐχ ὅτι τῆς τυραννίδος ἀφῄρησαι, ἄχθομαι ὦ διονύσιε ἀλλ' ὅτι ἐλευθεριάζεις ἐν τῇ ἑλλάδι τανῦν καὶ περισέσωσαι ἀπὸ τῶν ἐν σικελίᾳ κακῶν. οἷς ἔδει σε ἀποθανεῖν τοσαῦτα ἐργασάμενον φαῦλα ζῆν καὶ θάλατταν. Κράτητι.

ἐ Πυθόμην σε τὴν οὐσίαν ἅπασαν κατενεγκεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ παραχωρῆσαι τῇ πατρίδι. καὶ στάντα ἐν μέσῳ κηρύξαι κράτης κράτητος κράτητα ἀθήνησιν ἐλεύθερον. ἡσθῆναι οὖν ἐπὶ τῇ δωρεᾷ τοὺς πάντας ἀστοὺς καὶ ἀγασθῆναι ἡμᾶς τοὺς τῶν τοιούτων ἀνθρώπων ποιητάς. ἐθελῆσαι δὲ διὰ τοῦτο μεταπέμψαι ἡμᾶς ἀθήνηθεν. σὲ δὲ ἐπιστάμενον τὴν ἡμετέραν κρίσιν κωλῦσαι. ἐνταῦθα μὲν οὖν ἐπαινῶ σε τοῦ νοῦ. ἐπὶ δὲ τῇ παραδόσει τῆς οὐσίας καὶ ἄγαμαι. ἐπεὶ θᾶττον ἢ προσεδόκησα κρείττων ἐγένου τῶν δοξῶν. ἀλλὰ διὰ ταχέων ἐπάνηκε. ἔτι γάρ σοι δεῖ πρὸς τἄλλα συνασκήσεως καὶ χρονίζειν ἔνθα μὴ εἰσὶν ὅμοιοι οὐκ ἀσφαλές.

Μητροκλεῖ.

Η μόνον ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ καὶ τῷ ὀνόματι καὶ τῇ διαίτῃ θάῤ-
ῥει Μητρόκλεις, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ αἰτεῖν αὐτοὺς τὰ σωτήρια.
οὐ γὰρ αἰσχρόν. βασιλεῖς γέ τοι καὶ δυνάσται παρὰ τῶν ὑποτεταγμέ-
νων αἰτοῦσι χρήματα. στρατιώτας. ναῦς. σῖτον. καὶ οἱ κάμνοντες πα-
ρὰ τῶν ἰατρῶν φάρμακα καὶ οὐ μόνον πυρετοῦ ἀλλὰ καὶ φρίκης
καὶ λοιμοῦ. καὶ οἱ ἐρασταὶ παρὰ τῶν παιδικῶν φιλήματα καὶ ἀ-
παφήματα. τὸν δὲ Ἡρακλέα παρὰ τοῦ Εὐρυσθέως φασὶ καὶ ἰσχὺν
λαμβάνειν. οὐ γὰρ προῖκα αἰτεῖν οὐδὲ ἐπὶ χείρονι ἀνταλλαγῇ, ἀλ-
λ' ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ πάντων ἐστὶν, ἀνθρώποις τὰ πρὸς τὴν φύσιν καὶ ὑπὸ
τῶν ταῦτα ποιεῖν Ἡρακλεῖ τοῦ Διός. τὸ ἔχειν ἀμείβεσθαι πολὺ κρείτ-
τον ἃ ὧν λαμβάνεις αὐτός. τίνα ταῦτα, μὴ πρὸς τὴν ἀλήθειαν εἶ-
ναί σοι τὴν μάχην τοῦτο πράσσοντι, ἀλλὰ πρὸς τὴν δόξαν, ᾗ πάν-
τη μάχου, κἂν μηδείς σε ἐπείσῃ. καλὸν γάρ τοι ἔθος καὶ ὁ πρὸς τὰ
τοιαῦτα πόλεμος. Σωκράτης δὲ ἔλεγε μὴ αἰτεῖν τοὺς σπουδαίους
ἀλλ' ἀπαιτεῖν. εἶναι γὰρ αὐτῶν τὰ πάντα ὡς καὶ τῶν θεῶν. καὶ τοῦτο
πειρᾶτο συνάγειν ἐκ τοῦ, κυρίους μὲν ὑπάρχειν τῶν πάντων τοὺς
θεούς. κοινὰ δὲ τὰ τῶν φίλων. φίλον δ' εἶναι τοῦ θεοῦ τὸν σπουδαῖ-
ον. αἰτήσεις τοίνυν τὰ ἴδια.

Κράτητι.

Αἰ τοὺς ἀνδριάντας τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ προσιὼν αἴτει τὰ
κ ἄλφιτα. καλὴ γάρ που καὶ ἥ τοι αὕτη μελέτη. ἐντεύξῃ γὰρ
αὐτοῖς ἀπαθεστέροις ἀνδριάντων. καὶ ὅταν σοῦ μᾶλλον γάλλοις καὶ
κιναιδολόγοις μεταδιδῶσι, μὴ θαύμαζε. τιμᾷ γὰρ ἕκαστος τὸν πλη-
σίον. εἰσὶ δὲ οἱ τοῖς πολλοῖς ἀρέσκοντες γάλλοι μᾶλλον ἢ φιλό-
σοφοι.

Τῷ αὐτῷ.

ο Ι πολλοὶ τὸν εὐδαιμονισμὸν, ὅταν μὲν σύντομον ὁδὸν ἐπ' εὐ-
δαιμονίαν φέρουσαν ἀκούσωσιν ἵενται καθάπερ ἡμεῖς ἐπὶ φιλο-

σοφίαν. ὅταν δὲ ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἀφίκωνται τὴν αὐτῆς, τὴν χαλεπότη-
τα θεασάμενοι ὡς οἱ ἀσθενοῦντες ὀπίσω ἀναχωροῦσιν, εἶτα μέμφον-
ται ποτὲ οὐχ αὐτῶν τὴν μαλακίαν. ἀλλὰ τῆς ἡμῶν ἀμαθίας. ἔα οὖν τού-
τους μὲν ὅπως ἐσπούδασαν ταῖς ἡδοναῖς συγκαθεύδειν. καταλή-
ψεται γὰρ αὐτοὺς ζῶντας οὐχ εἷς ὃν ἡμᾶς διαβάλλουσι πόνος, ἀλλ' οἳ
μείζονες δι' οὓς πάσῃ περιστάσει δουλεύουσιν αἰσχρῶς. σὺ δὲ ἐπίμενε
ἐν τῇ ἀσκήσει ὥσπερ ἤρξω. σπούδαζε κατ' ἴσον ἡδονῇ ἀντιτάττεσθαι
καὶ πόνῳ. ἐπεὶ γὰρ κατ' ἴσον ἀμφότερα πολεμεῖν ἡμῖν πέφυκε. τὸ
εἰς τὰ πρῶτα ἐμποδίζειν. ἡ μὲν, διὰ τὸ ποιεῖν τὰ αἰσχρὰ ἄγειν. ὁ δὴ, διὰ
τὸ ἀπὸ τῶν καλῶν ἀποτρέπειν τῷ φόβῳ. Ἀπολήξιδι.

α Πεθέμην τὰ πολλὰ τῶν τὴν πήραν βαρούντων. πίνακα
μὲν, διδαχθεὶς ἐν ἄρτῳ τὸ κοῖλον εἶναι. τρυβλίον δὲ τὰς χεῖρας. καὶ
οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τὸν ἐπιστάτην εἰπεῖν ὅτι παῖς ἦν ἔτι. οὐκ ἔδει δὲ
τὴν εὕρεσιν εὔχρηστον οὖσαν, διὰ τὴν ἡλικίαν παρελθεῖν, ἀλλὰ
προσδέξασθαι. Ἀντιπάτρῳ.

μ Ἔμφη μου τὸν βίον ὡς ἐπίπονον. καὶ διὰ χαλεπότητα ὑπ' οὐ-
δενὸς ἐπιτηδευθησόμενον. ἐγὼ δὲ ἑκὼν αὐτὸν ἐπέτεινα, ἵνα γνῶσιν
οἱ μιμούμενοί με μὴ τέλεον ἡδυπαθεῖς εἶναι. Τῷ αὐτῷ.

α Κούω λέγειν σε μηδένα με ποιεῖν παράδοξον διπλοῦν τρί-
βωνα φοροῦντα, καὶ πήραν ἐξημμένον. ἐγὼ δὲ θαυμαστὸν
μὲν οὐδέν φημι τούτων. καλὸν δὲ ἑκάτερον αὐτοῖν ἀπὸ διαθέσε-
ως ἐπιτηδευόμενον. οὐ γὰρ μόνον τὸ σῶμα τῇ λιτότητι, ἀλλὰ
καὶ τὴν ψυχὴν σὺν αὐτῷ ἐπαγγέλλεσθαι μὲν πολλὰ, πράττειν δὲ
μὴ δὲ τὰ ἀρκοῦντα. ἀλλ' ἅμα τῷ λόγῳ τὸν βίον ἀκόλουθον
ἐπιδείκνυσθαι. ὃ δὴ πειρῶμαι ποιεῖν καὶ μαρτυρεῖν μοι. ἴσως
ὑπολήψῃ με λέγειν, τὸν ἀθηναίων δῆμον ἢ τῶν κορινθίων ἀδι-

κως

κους μάρτυρας. τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν φημὶ ᾗ οὐκ ἔστι λαθεῖν
ἁμαρτάνοντα. Ἀπολήξιδι.

ε Νέτυχόν σοι περὶ οἰκήσεως καὶ χάρις ὑπεχομένῳ. κοχλίαν δὲ θεασάμενος εὗρον οἴκησιν ἀλεεινήν. ἀπολέλυσο οὖν τῆς ὑπηρεσίας καὶ σύγχαιρε ἡμῖν τὴν φύσιν εὑρίσκουσιν. Ἀνταλκίδῃ.

α Κούω σε γράφειν περὶ ἀρετῆς πρὸς ἡμᾶς καὶ τοῖς συνείμοις ἐπαγγέλλεσθαι διὰ τῆς γραφῆς πείθειν ἡμᾶς περὶ σοῦ φρονεῖν τι. ἐγὼ δὲ οὐδὲ τὴν Τυνδάρεω θυγατέρα ἐπαινῶ τὴν εἰς τὸν οἶνον τὸ νηπενθὲς καλούμενον φάρμακον. ἔδει γὰρ αὐτὸ προσενέγκασθαι χωρὶς οἴνου. οὐδὲ σὲ οὖν παρόντων μὲν ἡμῶν οὐδὲν ἐπιδείξω σπουδῆς ἄξιον. διὰ γραμμάτων δὲ ὑπολαμβάνεις ἡμᾶς πείσειν. ταῦτά σοι γράφειν ἔχον ἵνα μὴ διὰ τῶν ἀψύχων ἡμῖν προσφωνῇς ἀλλὰ παρὼν αὐτός. Ἀπολήξιδι.

μ Ηνόδωρον φιλόσοφον παρεκάλεσάμ με συστῆσαί μοι μεγαρικοί με ἀνίστησι γελοιοτάτην σύστασιν. ὅτι μὲν γὰρ ἄνθρωπός ἐστιν, ἐκ τῶν εἰκόνων εἴσῃ. εἰ δὲ καὶ φιλόσοφος διὰ βίου καὶ λόγου. ὁ γὰρ καθ' ἡμᾶς σπουδαῖος δι' ἑαυτοῦ συνίσταται. Ἀναξιλάῳ.

π Υθαγόρας ἑαυτὸν ἔλεγεν Εὔφορβον γεγενῆσθαι τὸν Πάνθου. ἐγὼ δὲ νέον ἐμαυτὸν ἐπέγνων Ἀγαμέμνονα. σκῆπτρον τε γὰρ ἐμοῦ ἐστι τὸ βάκτρον. καὶ χλαμὺς ὁ διπλοῦς τρίβων. ἡ δὲ πήρα παρὰ δέρματος αἰγὸς ἀσπίς. εἰ δὲ μὴ κρηκομῶν, νέος ἦν Ἀγαμέμνων. γέρων δ' ἂν γενόμενος ἐψιλοκόρσησε. τοιαῦτα γὰρ ἄξιον φρονεῖν καὶ λέγειν πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἐφαλείποντα. Μελησίππῳ.

Κουόν σε λελυπῆσθαι ὅτι τὰ Ἀθηναίων τέκνα πληγὰς ἡ-
ἤ μῖν ἐνέτεινε μεθύοντα. καὶ Δεινὰ πάσχειν εἰ σοφία πεπαρῴνηται. σὺ δὲ ἴσθι ὅτι τὸ Διογένους μὲν ἐπλήχθη σῶμα ὑπὸ τῶν μεθυόντων. ἀρετὴ δὲ οὐκ ᾐσχύνθη. ἐπεὶ μήτε κοσμεῖσθαι πέφυκεν

ὑπὸ φαύλων μὴ ἐπαισχύνεσθαι. διογένης μὲν δὴ οὐχ ὑβρίσθη. κα-
κῶς δὲ ἔπαθεν ὁ ἀθηναίων δῆμος. ἐν ᾧ τινες ἔδοξαν ἀρετῆς ὑπερ-
δεῖν. διὰ γοῦν τὴν ἐμὸς ἀφροσύνην κατὰ δήμους ἀφραίνοντες
ἀπόλλυνται βουλόμενοι τὰ μὴ προσήκοντα. καὶ στρατευόμενοι
δέον ἠρεμεῖν. εἰ δὲ τὴν ἀρχὴν τὴν ἀπόνοιαν ἔστησαν, οὐκ ἂν ἐπὶ
ταῦτα ἐχώρουν.

Ἀμυνάνδρῳ.

Ουδέσι χάριτας οὐχ ἑκτέον, ἐπεὶ φύσει γέγονε τὰ ὄντα οὔ
γ τε τῆς ποιότητος. ἡ γὰρ τῶν στοιχείων σύγκρασις, αἰτία ταύ-
της, ἢ μὴν ἢ τῶν κατὰ προαίρεσιν ἢ βούλησιν οὐδεμία χάρις.
ἡ γὰρ γένεσις, ἀφροδισίων ἐστὶ παρακολούθημα. ἃ πρὸς ἡδονῆς ἕνε
κεν οὐ γενέσεως ἐπιτηδεύεται. ταύτας τὰς φωνὰς ὁ τῆς ἀπαθεί
ας προφήτης ἐγὼ ἀποφθέγγομαι ἐναντίας τῷ τετυφωμένῳ βίῳ.
εἰ δέ τισιν εἶναι φαίνονται σκληρότεραι, φύσις αὐτὰς σὺν ἀληθείᾳ
βεβαιοῖ καὶ ὁ βίος ὁ τῶν μὴ κατὰ τῦφον, ἀλλὰ κατ' ἀρετὴν βι-
ούντων.

Ἀγησιλάῳ.

Μοὶ γὰρ μὲν ζῆν οὕτως ἦν ἀβέβαιον, ὡς μὴ πιστεύεσθαι πα-
ραμένειν ἕως τὴν ἐπιστολὴν γράφω. πήρα δὲ ἱκανὸν αὐτοῦ τα-
μεῖον. τὰ δὲ τῶν νομιζομένων θεῶν μείζονα ἢ κατὰ τὸν νοῦς. ἓν δὲ μό
νον ἐμαυτῷ βέβαιον σύνοιδα. τὴν μετὰ γένεσιν, φθοράν. ταῦτ'
ἐπιστάμενος αὐτός τε τὰς κενὰς ἐλπίδας ἱπταμένας περὶ τὸ σω
μάτιον ἀποφυσῶ. καὶ σοὶ παραγγέλλω μὴ πλεῖον ἀνθρώπου φρο
νεῖν.

ε Ἀλεξάνδρῳ.

Υαγγελίζη μοι βασιλέα μακεδόνων σπουδάζειν περὶ τὴν
θέαν ἡμῶν. οὗ δὲ ἐποίησας προσθεὶς τῷ βασιλεῖ τοὺς μακεδό-
νας. τὰ γὰρ ἡμέτερα ᾔδεις ἀβασίλευτα. ἰδεῖν δὲ γὰρ ἐμὸν τύχην
μηδεὶς ὡς ξένον βουλευέσθω. εἰ δὲ μεταλαβεῖν ἀλέξανδρος

βίου

βίου καὶ λόγου βούλεται, λέγε αὐτῷ ὅτι ὅσον ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Μακεδονίαν, τοσοῦτον καὶ ἐκ Μακεδονίας εἰς Ἀθήνας.

Τῷ αὐτῷ.

(ε) Ἰ θέλεις καλὸς καὶ ἀγαθὸς γενέσθαι, ἀπορρίψας ὃ ἔχεις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ῥάκος, παραγενοῦ πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ᾽ οὐ μὴ δυνηθῇς· κρατῇ γὰρ ὑπὸ τῶν Ἡφαιστίωνος μηρῶν.

Ἱππῶνι.

(π) Αρακαλεῖς με ἐπιστεῖλαί σοι ὅτι ποτὲ ἔγνωκα περὶ θανάτου καὶ ταφῆς· ὡς οὐκ ἂν τέλειος φιλόσοφος ἐσόμενος, εἰ μὴ καὶ τὰ μετὰ τὸ ζῆν παρ᾽ ἡμῶν μάθοις. ἐγὼ δὲ ἱκανὸν ἡγοῦμαι τὸ κατὰ φύσιν ζῆσαι· καὶ τοῦτο ἐφ᾽ ἡμῖν εἶναι. ὥσπερ δὲ τὰ πρὸ τῆς γενέσεως παρακεχώρηται τῇ φύσει, οὕτω καὶ μετὰ τὸ ζῆν ἐπιτρεπτέον ταύτῃ. αὐτὴ γὰρ ὡς ἐγέννησε καὶ διαλύσει. μηδὲν δὲ εὐλαβηθῇς ὅπως ποτὲ ἀναίσθητος ὦ. ἐγὼ γοῦν ἔγνωκα ἀποπνεύσαντί μοι παρατεθῆναι τὸ βάκτρον. ἵνα τὰ δοκοῦντα λυμαίνεσθαι ζῷα ἀπελαύνοιμι.

Κράτητι.

(μ) Εμνησο ὅτι τῆς πενίας τὴν ἀρχὴν ἔδωκάς σοι διὰ βίου· καὶ πειρῶ μήτε αὐτὸς ταύτην ἀποθέσθαι, μήτε ὑπ᾽ ἄλλου ἀφαιρεθῆναι αὐτήν. εἰκὸς γὰρ τοὺς ἐν Θήβαις ἐκπεριελθεῖν σε πάλιν κακοδαιμονίζοντας. σὺ δὲ τὸν τρίβωνα λεοντῆν νόει. τὸ δὲ βάκτρον ῥόπαλον. τὴν δὲ πήραν γῆν καὶ θάλατταν ἀφ᾽ ἧς τρέφῃ. οὕτω γὰρ ἡράκλειον διαναστείη σοι φρόνημα καὶ πάσης τύχης κρεῖττον. ἢν δέ σοι τῶν θέρμων ἢ καὶ τῶν ἰσχάδων περιῇ, καὶ ἡμῖν πέμπε.

Ἀνικορίδι.

(λ) Ακεδαιμόνιοι καθ᾽ ἡμῶν ἐψηφίσαντο ὡς μὴ τῆς Σπάρτης ἐπιβαίνοιμεν. ἀλλὰ σύ γε μηδὲν εὐλαβηθῇς. ὀνόματι γὰρ κέχρησαι κυνισμοῦ. ἀξιελέκτοι γε μὴν, οἱ μὴ νοοῦντες ἃ δοκοῦσιν ἀσκεῖν

ὑπ' ἐμοῦ μόνου κατορθοῦσθαι. βίου τε ἁπλότητα οὐκ οἶδ' εἴ τις ἐμοῦ μᾶλλον εὕρηκεν. ὑπομονῇ τε τῶν δεινῶν τίς ἂν καυχήσηται διογένους φανέντος. ἀκόλουθα γοῦν καὶ ταῦτα τούτοις. ἀτείχιστον δοκοῦντες δι' ἀνδρίαν οἰκεῖν τὴν σπάρτην, ἀφύλακτον τὴν ψυχὴν τοῖς πάθεσιν ἐκδεδώκασι, μηδένα κατ' αὐτῶν βοηθὸν ἐπιστήσαντες. φοβεροὶ οὖν τοῖς ὁμόροις φανέντες ὑπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς νοσημάτων πολεμοῦνται. ἐξελαυνέτωσαν οὖν ἀρετὴν ὑφ' ἧς μόνης δύναιντ' ἂν ἐῤῥῶσθαι ἡ ψυχὴ καὶ τῶν νοσημάτων ἀπηλλάχθαι.

Τοῖς καλουμένοις ἕλλησιν οἰμώζειν.

Πάρεστι δὲ τοῦθ' ὑμῖν κἂν ἐγὼ μὴ λέγω. φύντες δὲ ταῖς μὲν ὄψεσιν ἄνθρωποι ταῖς δὲ ψυχαῖς πίθηκοι, προσποιεῖσθε πάντα. γινώσκετε δὲ οὐδέν. τοιγάρτοι τιμωρεῖται μὲν ὑμᾶς ἡ φύσις. νόμους γὰρ ὑμῖν αὐτοῖς μηχανησάμενοι μέγιστον καὶ πλεῖστον τῦφον ἐξ αὐτῶν διεκληρώσασθε μάρτυρας τῆς ἐμπεφυσιωμένης κακίας λαβόντες. καὶ οὐδέποτε ἐν εἰρήνῃ, ἀλλ' ἐν πολέμῳ τὸν ὅλον βίον κατατρίβετε. κακοὶ κακῶς ἐπιτήδειοι ὄντες, ἐὰν μικρῷ μαλακώτερον ἱμάτιον ἴδητε ἔχοντα ἢ κορμάτιον πλέον, ἢ ἐν λόγῳ δριμύτερον ἢ μᾶλλον πεπαιδευμένον. οὐδὲν γὰρ διακείμετε ὑγιεῖ λόγῳ, ἀλλ' εἰς εἰκότα καὶ ἔνδοξα καὶ πιθανὰ κατολισθαίνοντες, πάντα μὲν αἰτιᾶσθε. οὐδὲν δὲ οἴδατε. οὔθ' οἱ πρόγονοι ὑμῶν οὔθ' ὑμεῖς, ἀλλ' ὑπὸ ἀγνοίας καὶ ἀφροσύνης καταμωκώμενοι στρεβλοῦσθε καλῶς ποιοῦντες. μισεῖ δ' ὑμᾶς οὐ μόνον ὁ κύων, ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις αὐτή. μικρὰ μὲν γὰρ εὐφραίνεσθε, πλείω δὲ λυπεῖσθε καὶ πρὸ τοῦ γῆμαι καὶ γήμαντες ὅτι ἐγήματε ὄντες ἐξώλεις καὶ δυσάρεστοι. ὅσους δὲ καὶ οἵους ἄνδρας ἀπεκτείνατε τοὺς μὲν ἐν πολέμῳ πλεονέκται ὄντες τοὺς δὲ ἐν τῇ καλουμένῃ εἰρήνῃ αἰτίαν ἐπενεγκόντες. οὐκοῦν πολλοὶ μὲν ἐπὶ τῶν σταυρῶν κρέμαν

ται. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ δήμου ἀπεσφαγμένοι· ἕτεροι δὲ φάρμακον
πιόντες. οἱ δὲ δημοσίᾳ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ δηλονότι ἄδικοι δόξαντες εἶναι.
πότερον οὖν ἐπιχειρητέον ὦ κακαὶ κεφαλαὶ παιδεῦσαι τούτους
ἢ ἀποκτεῖναι νεκρῶν μὲν ἡμῖν οὐδεμία δήπου χρεία ἐτύγχανεν οὖ-
σα εἰ μὴ ὥσπερ τῶν ἱερέων σάρκας ἐσθίειν ἐμέλλομεν. ἀνδρῶν δὲ ἀγα-
θῶν πάντως δήπου ἔσται ὦ κακαὶ κεφαλαί. ἀγραμμάτους μὲν οὖν
ἀμούσους παιδεύετε γράμματα τὰ καλούμενα μουσικά. ἵνα ὑ-
πάρχωσιν ὑμῖν ὁπότε ἡ χρεία τούτων. ἄνδρας δὲ ἀδίκους διὰ τί
οὐ παιδεύσαντες χρῆσθαι τούτοις ὁπότε ἡ χρεία δικαίων. ἐπεὶ καὶ
ἀδίκων χρείαν ἔχετε ὁπόταν βούλησθε ἀφελέσθαι πόλιν ἢ στρατό-
πεδον. καὶ οὔπω μέγα τοῦτο. ἀλλ' ὅταν μετὰ βίας πράσσητε, τὰ
καλὰ καὶ κρείσσονα λεηλατούμενα πάρεστιν ὁρᾶν. καὶ οἷς μὲν ὦ
κακαὶ κεφαλαὶ ἐπιχειρήσετε, τούτοις ἀδικεῖτε. καίτοι αὐτοὶ
μείζονος τιμωρίας ἄξιοι ὄντες. ἔν τε γυμνασίοις ὅταν ᾖ τὰ καλού-
μενα ἕρμαια, ἐσθίετε. πίνετε. μεθύετε. συνουσίας περαίνετε. ἐκ
τῶν ἐναντίων περαίνεσθε. συνδικοπαθεῖτε. ἀσεβεῖς ὑμεῖς ὅτι καὶ
κρύφα καὶ φανερῶς ποιεῖτε ταῦτα. οὐδὲν μὲν μέλει τῷ κυνί. ὑμῖν
δὲ πάντα τὰ δὲ ἐπιμελῆ ἐστι. καὶ ὅπου κύνας εἴργετε βίου φυσι-
κοῦ, πῶς εἰς αὐτοὺς οὐκ ἂν πλημμελήσητε. κἀγὼ μὲν ὁ κύων τῷ
λόγῳ. ἡ δὲ φύσις τῷ ἔργῳ ὁμοίως πάντας ὑμᾶς τιμωρεῖται. ὁμοί-
ως γὰρ πᾶσιν ὑμῖν θάνατος ἐπικρέμαται ὃν ὑμεῖς φοβεῖσθε καὶ
πολλάκις. εἰ δὲ πτωχοὺς ὑγιαίνοντας δι' ἔνδειαν, πλουσίους δὲ νοσοῦν-
τας δι' ἀκρασίαν τῆς δυστυχοῦς γαστρὸς καὶ τοῦ. χαρισάμενοι τὸ ἕτερ-
ον τοῖς ὀλίγον ἐγαργαλίσθητε χρόνου ὑφ' ἡδονῆς, μεγάλας καὶ ἰσχυρὰς
ἐναποδεικνυμένης ἀλγηδόνας. καὶ τότε οὐδὲν ὠφελεῖ ὑμᾶς οὔτε οἰκία
οὔτε τὰ ἐν αὐτῇ κιονόκρανα, ἀλλ' ἐν ταῖς χρυσαῖς καὶ ἀργυραῖς κλί-
ναις κατακείμενοι στρεβλοῦσθε καὶ τρίζοντες. οὐδὲ σιτοποιεῖσθαι δύνασθε

ἵνα τὰ τῶν ἀγαθῶν λείψανα μετὰ τῶν λαχάνων καταφάγητε κακοὶ κακῶς ἐπιτήδειοι ὄντες. ἀλλ' εἰ νοῦν ἔχετε ὥσπερ οὐκ ἔχετε ἐὰν μεθύετε, σωκράτει τε τῷ σοφῷ πεισθέντες κἀμοὶ ἡβηδὸν σύμπαντες φρονεῖν μάθετε, ἢ ἀπάγξασθε. οὐ γὰρ δυνατὸν εἶναι ἄλλως ἐν τῷ ζῆν, εἰ μὴ θέλετε ὥσπερ ἐν συμποσίῳ, ἕως ἂν ὑπερπιόντες καὶ ὑπερμεθυσθέντες, ὑπὸ ἰλλίγγων καὶ στρόφων συνεχόμενοι ὑφ' ἑτέρων ἄγησθε καὶ μὴ αὐτοὶ δύνασθε σωθῆναι. ἀποστελῶσι δ' ὑμῖν καὶ ἐνθυμουμένοις ὅσα τὰ ἀγαθὰ ὧν δεσπόται λέγεσθε εἶναι, ἔρχονται οἱ κοινοὶ δήμιοι οὓς ὑμεῖς καλεῖτε ἰατρούς, οἷς ἃ ἂν ἐπὶ τὴν γαστέρα ἐπέλθῃ, ταῦτα λέγουσι καὶ πράττουσιν. οὗτοι δὲ καλῶς ποιοῦντες τέμνουσι καὶ καίουσι καὶ δεσμεύουσι φάρμακά τε διδόασι καὶ ἔσω καὶ ἔξω τοῦ σώματος· καὶ ἐὰν ὑγιασθῆτε οὐ δὲ τοῖς καλουμένοις ἰατροῖς χάριν ἔχετε. ἀλλ' ἐὰν ὑγιασθῆτε, τοῖς θεοῖς φατὲ δεῖν ἔχειν χάριν· ἐὰν δὲ μή, τοῖς ἰατροῖς ἐγκαλεῖτε. πλεῖον δ' ἔμοιγε πάρεστι τὸ εὐφραίνεσθαι τοῦ λυπεῖσθαι· καὶ τὸ εἰδέναι τοῦ ἀγνοεῖν. διετέλεσα γὰρ ἐντυγχάνων ἀντισθένει τῷ σοφῷ· ὃς μόνος τοῖς εἰδόσιν αὐτὸν διεῖλε καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις τοῖς οὐκ εἰδόσι φύσιν λόγων, ἀλήθειαν οὐ παρέβλω. οὐδὲν φροντίσας κυνωδάλων νηπίων μὴ ἐπισταμένων ὡς εἴρηται ἐν ἐπιστολῇ λόγοις κενός. βαρβάροις δὲ οὖσιν οἰμώζειν λέγω, ἕως ἂν ἑλληνιστὶ μαθόντες ἕλληνες ἀληθινοὶ γένησθε. νῦν μὲν γὰρ πολὺ χαριέστεροί εἰσιν οἱ καλούμενοι βάρβαροι, καὶ τόπῳ ἐν ᾧ εἰσι· καὶ τρόπῳ. καὶ οἱ μὲν καλούμενοι ἕλληνες, στρατεύουσιν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους. οἱ δὲ βάρβαροι διαφυλάττειν οἴονται τὴν ἑαυτῶν πάντες ὄντες αὐτάρκεις. ὑμῖν δὲ ἱκανὸν οὐδέν· καὶ γὰρ φιλόδοξοι καὶ ἄλογοι καὶ ἀχρήστως τρεφόμενοι ἐστέ.

Διονυσίῳ

Διονυσίῳ.

ἐ Πειδὴ δέδοκταί σοι ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι ἑαυτοῦ, πέμψω σοι ἄνθρωπον οὐδὲν μὰ Δία Ἀριστίππῳ καὶ Πλάτωνι ὅμοιον· ἀλλ' ἕνα τῶν ἀθήνησι παιδαγωγῶν ὧν ἔχω· δριμύτατα μὲν βλέποντα, ὀξύτατα δὲ βαδίζοντα· σκύτος δὲ ἀλγεινότατον φέροντα· ὅς σε μὰ Δία ἐπιτρέψει τὸ μὴ καθ' ὥραν ἀναπαύεσθαι· καὶ πρωῒ ἐγείρεσθαι παύσας φόβων καὶ δειμάτων· ἐν οἷς ὤν, οἴει τί μᾶλλον διὰ τοὺς δορυφόρους ἢ τῆς ἀκροπόλεως τὴν ἐνθήκην ἀποστήσεσθαι αὐτῶν δυοῖν μόνων ἀεὶ πάρεστι. καὶ σοὶ δὲ ὅσῳ μᾶλλον καὶ πλείω καὶ μείζω τοιαῦτα κατασκευάζῃ, πλείους καὶ μείζους ἀπορίαι καὶ δείματα τῆς ψυχῆς ἀποβαίνουσι. πάντα οὖν ταῦτα περιαιρήσεται. καὶ θάρσος ἐμποιήσας ἀποστήσει τῆς μαλακίας. τί γὰρ ὄφελος ἀνδρὸς μὴ ἐλευθέρου. ἔστι δέ τοι αὐτὸ τοῦτο ἡ δουλεία. οἷς μετὰ δέους ὁ βίος παρεσκεύασται. ἕως μὲν οὖν ταύτας σὺ τὰς συνουσίας ἔχεις, οὐκ ἀνήσει σε τούτων τι τῶν κακῶν. ἐὰν δὲ τὸν ἔξω μεταλάβῃς ὅς σου τὰς πλευρὰς ἀποκαθάρῃ, καὶ παύσῃ δείπνων μαγειρικῶν, ἐν ὁποίοις δὲ καὶ αὐτὸς διαιτᾶται τρόποις καταστήσῃ σε, σωθήσῃ ὦ δείλαιε. νυνὶ δὲ τοιούτους εὕρηκας ἀνθρώπους οἳ ἂν μάλιστά σε διαλυμαίνοιντο καὶ διαφθείροιεν. οὐ γὰρ ὅπως ἀγαθόν τι παρασκευάσωσιν, ἀλλ' ὅπως δειπνήσωσί τι σκοποῦσι καὶ ὅτι κερδανοῦσι ζητοῦσιν, οὐδὲν ἀφαιρούμενοί σου τῶν ὑπαρχόντων κακῶν, ἀλλὰ τῶν ὄντων ἀφαιρούμενοι καὶ προσκαταλύοντες τῶν οἰκείων ἐθῶν. καὶ οὕτως ἀναίσθητος εἶ, ὃς οὐδ' ἐκεῖνο ἀκούεις οὕτως ἐν μέσῳ καὶ πανταχοῦ τῆς ἑλλάδος λεγόμενον.

Εσθλῶν μὲν γὰρ ἄπ' ἐσθλὰ μαθήσεαι. ἢν δὲ κακοῖσι
Συμμιγῇς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.

Ὧν σοι οὐδὲν βαρύτερόν ἐστιν ὦ δείλαιε τῶν πατρώων ἢ τυραννι-
κῶν τρόπων. οὐδὲ ἐστὶν ὅτι σε ἀεὶ ἄλλο μᾶλλον ἀπόλλυσιν. ἀλλ' οὔτε
ἄνθρωπον δυνῃ ἐξευρεῖν ἐπὶ τούτῳ, ὅς τις σε ἀποστήσει ὥσπερ τῆς
ἱερᾶς νόσου καλουμένης τῆς τυραννίδος. ἅπαντα γὰρ ποιεῖς ὅ-
σα ἄνθρωπος μαινόμενος ποιοίη. μόνου δὲ ἀποστὰς τούτου σωθή-
σῃ ἄν. ἀλλ' οὔτε οἱ συνόντες ὁρῶσιν ὅσον τὸ κακὸν ἔχεις, οὔτε αὐ-
τὸς αἰσθάνῃ. οὕτως ἐκ πολλοῦ τέ σου καὶ σφόδρα ἧπται ἡ νόσος.
σκύθους οὖν δεῖ σοι ἢ δεσπότου, ὃ χὸς σε θαυμάσει ἢ κολακεύσει,
ὡς ὑπό γε τοιούτου ἀνθρώπου, πῶς αὐτὸς ποτὲ ὠφεληθείη. ἢ πῶς ὁ
τοιοῦτος ὠφελήσειε τινα, εἰ μὴ ὥσπερ ἵππον ἢ βοῦν κολάζοι τε ἅ-
μα καὶ σωφρονίζοι φροντίζοι τε τῶν δεόντων. ἀλλὰ σύ γε πόρρω ἥ-
κεις διαφθορᾶς. οὐκοῦν ἀναγκαῖον τομάς τε καὶ καύσεις ἢ φαρ-
μακείας ποιεῖσθαι. σὺ δὲ ὥσπερ τὰ παιδία πέπωνας τινὰς καὶ τίτ-
θας εἰσηγάγου. καί σοι φασὶ δέξαι τέκνον. ἔγχεαι ἔτι με φιλεῖς
μικρὸν ἔτι. μόνον τουτὶ πρόσφαγε. εἰ οὖν σοι ἅπαντες καὶ πᾶσαι
συνελθόντες κατηρῶντο, οὐκ ἂν συμφορώτερα τῇ νόσῳ ἐ-
ποίεις. ἀλλὰ τί, οὐ γὰρ μήποτε σὺ ἐθελήσεις τὰ θρία τῶν σύ-
κων ἐπιτρώγειν, ἀλλ' ὥσπερ πρόβατον οὐκ ἂν ἀποσταίης
τῶν ὡρίμων. οὐκ ἔστιν οὖν σοι οὔτε χαίρειν οὔ-
τε ἐρρῶσθαι ὦ φίλ-
τατε.

Τέλος τῶν Διονυσίου
ἐπιστολῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΙΠΠΑΡΧΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΙ ΑΥΤΟΥ.

Πάνηκε ταχέως. ἔτι δύνασαι διογένην καταλαβεῖν ζῶντα. ἐγγὺς γὰρ ἤδη ἐστὶ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς.
ε χθές γέ τοι παρὰ τοσοῦτον ἐξέπνευσεν. ἵνα καὶ ἀσπάσῃ αὐτὸν τὸ ἔσχατον ἄσπασμα. καὶ γνῷς ὅσον δύναται καὶ ἐν τοῖς φοβερωτάτοις φιλοσοφία.

Τοῖς ἑταίροις.

Η πάντας αἰτεῖτε τὰ ἀναγκαῖα. μὴ δὲ παρὰ πάντων
μ τὰ διδόμενα δέχεσθε. οὐ γὰρ θεμιτὸν ἀρετὴν ὑπὸ κακῶν τρέφεσθαι. μόνους δὲ καὶ παρὰ μόνων τῶν μεμυημένων φιλοσοφίαν, καὶ ὑμῖν ἔξεσται αἰτεῖν τὰ ἴδια, καὶ μὴ δοκεῖν αἰτεῖν τὰ ἀλλότρια.

Τοῖς αὐτοῖς.

Ελέτω ὑμῖν τῆς ψυχῆς. τοῦ δὲ σώματος, ὅσον ἀνάγκη. τῶν
μ δ᾽ ἔξω μηδ᾽ ὅσον. εὐδαιμονία γὰρ οὐχ ἡδονὴ δι᾽ ἣν τῶν ἐκτὸς χρεία, ἀλλ᾽ ἀρετὴ μετ᾽ οὐδενὸς τῶν ἐκτὸς τελεία.

Ἑρμαΐσκῳ.

Ιθαιρετὸν ὁ πόνος, πόνει. εἴτε φθονητόν, πόνει, ἵνα μὴ πονῇς. διὰ
ξ γὰρ τοῦ μὴ πονεῖν, οὐ φεύγεται πόνος. ἀλλὰ τοὐναντίον, καὶ διώκεται.

Τοῖς ἑταίροις.

Αλὸν νόμος. ἀλλ᾽ οὐ κρεῖττον φιλοσοφίας. ὁ μὲν γὰρ βιάζε-
κ ται μὴ ἀδικεῖν. ἡ δὲ διδάσκει. ὅσῳ δὲ χεῖρόν ἐστιν ἀνάγκη τι ποιεῖν τοῦ ἑκουσίως, τοσούτῳ καὶ νόμος φιλοσοφίας. ὥστε διὰ ταῦτα φιλοσοφεῖτε καὶ μὴ πολιτεύεσθε. κρεῖττον γὰρ δι᾽ οὗ διδάσκονται ἄνθρωποι δικαιοπραγεῖν ἐπίστασθαι, ἢ δι᾽ οὗ ἀναγκάζονται μὴ ἀδικεῖν.

Τοῖς αὐτοῖς

Ιλοσοφεῖτε πολλάκις ἢ ἀναπνεῖτε. αἱρετώτερον γὰρ τὸ
φ εὖ ζῆν ὃ περὶ φιλοσοφία, τοῦ ζῆν ὃ ποιεῖ ἀναπνοή. καὶ μὴ
ὡς ἄλλοι. ἄλλως ἤρξατο μὲν Ἀντισθένης. ἐτελείωσε δὲ Διογένης. εἰ
δὲ δύσκολον τὸ ὧδε φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ συντομώτερον. πρὸς δὲ εὐ-
δαιμονίαν ὥς ἔλεγε Διογένης κἂν διὰ πυρὸς βαδιστέον.

Τοῖς αὐτοῖς.

ἀ Γάσξαθε ὅτι θέρμους καὶ ἰσχάδας καὶ ὕδωρ ἔχοντες καὶ
ἐξωμίδας μεγαλεικὰς πλεῖτε καὶ πολλὰ γεωργεῖτε. καὶ προ-
δίδοτε καὶ τυραννεῖτε, καὶ φονεύετε καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτά ἐστι ποιεῖτε
δέον ἠρεμεῖν. ἡμεῖς δὲ εἰρήνην ἄγομεν τὴν πᾶσαν. παντὸς κα-
κοῦ ἐλεύθεροι γενόμενοι ὑπὸ τοῦ Σινωπέως Διογένους. καὶ ἔχοντες
μηδὲν πάντα ἔχομεν. ὑμεῖς δὲ πάντα ἔχοντες, οὐδὲν ἔχετε διὰ φι-
λονεικίαν καὶ φθόνον καὶ φόβον καὶ κενοδοξίαν. Διογένει.

ἀ Πὸ μὲν δὴ τοῦ πλούτου ἤδη ἐλευθεριάζομεν. ἡ δὲ δόξα ἡ-
μᾶς οὐδέπω ἔτι καὶ νῦν μεθίεται τῆς δουλείας. καίτοι νὴ
τὸν Ἡρακλέα ἡμῶν πάντα ποιούντων εἰς τὸ ἀφεθῆναι παρ' αὐ-
τῆς. ἄλλως δὲ καὶ τῆς δὲ ἐμαυτὸν τῆς δεσποίνης λυτρώσομαι πολύ-
σας Ἀθήναζε, φέρων σοι δωρεάν. εἰς τὴν ἐξέλεθ ἡμᾶς ὁ παρὰ σοῦ
λόγος ἐμαυτῷ τὸ κρεῖττον πάντων κτῆμα.

Μνασοῖ.

μ Ἠ ἀπέχου τοῦ καλλίστου κόσμου. ἀλλὰ κόσμει σαυτὴν ἑ-
κάστης ἡμέρας, ἵνα διαφέρουσα ἧς. κάλλιστος δὲ κόσμος
ἐστίν, ὁ κάλλιστα κοσμῶν. κάλλιστα δὲ κοσμεῖ, ὁ κοσμιωτάτην ποι-
ῶν. κοσμιωτάτην δὲ ποιεῖ, κοσμιότης. ἧ μοι δοκοῦσι καὶ ἡ Πηνε-
λόπη καὶ ἡ Ἄλκηστις κεκοσμῆσθαι. καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐπ' ἀρετῇ ὑμνεῖ-

σθαι

σθαι. καὶ τιμᾶσθαι. ἵν' οὖν καὶ σὺ τούτοις ἐνάμιλλος γένῃ, πειρῶ τοῦ των ἀντέχεσθαι τῶν παραινουμένων.

Λύσιδι.

α Κήκοά σε ὦ Λύσι ἀπό του ἀγρῖνος τοῦ ἐν Ἐρετρίᾳ συνεχῶς μεθύσκεσθαι. εἰ δὲ ταῦτά ἐστιν ἀληθῆ, πάρεστί σοι μὴ καταφρονῆσαι ὧν Ὅμηρος ὁ σοφὸς λέγει. φησὶ γάρ·

Οἶνος καὶ κένταυρον ἀγακλυτὸν ἀρυτίωνα.

Ὤλεσε καὶ κύκλωπα ὑπὲρ αὐτὸν καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἰσχὺν φοροῦντα.

Εἰ οὖν καὶ τοὺς ἰσχυροτέρους καὶ μείζους ἡμῶν κακῶς διαθήσει, πῶς οἴει ἡμᾶς αὐτὸν διαθήσειν. οἶμαι μὲν γὰρ ἀθλίως. ὅπως οὖν μὴ γένηται μηδὲν δυσχερὲς ἀπ' αὐτοῦ, παραινῶ σοι μαθόντα εὐχρήστως αὐτῷ χρῆσθαι. ὡς ἀγαθὸν γὰρ τὸ μὲν πλήκτρῳ μὴ εἴκειν οἴεσθαι, ὃ τοὺς χρωμένους αὐτῷ καλλίστους ἐξίστησι τῶν φρενῶν οὐδεὶς μανίαν ἐμβαλεῖ. τῷ δὲ οἴνῳ οἴεσθαι εἴκειν δεῖν καὶ χρῆσθαι αὐτῷ ἢ τῷ πλήκτρῳ ἀποβαίνει τοσοῦτον μεῖζον. καὶ τὴν μελέτην αὐτοῦ ποιητέον. πειρῶ δὴ τοῖς ἐγκρατέσι τῶν ἀνδρῶν ὁμιλῶν ἐγκρατῶς χρῆσθαι μανθάνειν. ὅπως ἄν τό τε δῶρον τοῦ θεοῦ μὴ ἀτιμάζοντι εἰς κεφαλήν σοι γένηται, ἀλλὰ τιμῶντι ἡδοναὶ ἀμεταμέλητοι. καὶ ὠφέλειαί σοι ἀπ' αὐτοῦ ὦσιν ὅταν ἄλλως πᾶς μετ' ἐγκρατείας περαινομένας εὐσχημόνως σὲ καὶ δικαίως ποιεῖ βιοτεύειν, μηδὲν ἄσχημον μηδὲ φαῦλον ἐν τῷ βίῳ διαπραττόμενον, ἀλλὰ πάντα τὰ δίκαια λέγοντα καὶ πράττοντα. ὧν παρουσίᾳ ἄνθρωποι λέγονται τρισευδαίμονες γενέσθαι. τρισσῶν αὐτοῖς ἀγαθῶν πληθυνόντων ἐν τῷ βίῳ. οἷς γὰρ τά τε περὶ τὴν ψυχὴν ἐγκρατῶς διάκειται, τά τε περὶ τὸ σῶμα ὑγιεινῶς, τά τε περὶ κτῆσιν αὐτάρκως, πῶς οὐ τρισευδαίμονες εἶεν. ὅπως οὖν τούτων τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύῃς, παραινῶ σοι μὴ ὀλιγωρεῖν τῶν ἐπεσταλμένων.

Τοῖς ἑταίροις.

ἀ Σκεῖτε ὀλίγων δεηθῆναι. τοῦτο γάρ ἐστιν ἐγγυτάτω θεοῦ. τὸ δὲ ἐναντίον μακροτάτω. ὑμῖν ἔσται μέσοις γινομένοις θεοῦ καὶ ἀνάλογον θεῖον, τινὶ κρείττονι γίνει. καὶ μὴ ὅτι ἀναλόγως τῷ χείρονι ὁμοίους γενέσθαι.

Ὠρειγένει.

ὀ Υ τοὺς ἀγροὺς σπουδαίους οὐδὲ ἄστυ φαύλους, ἀλλ' αἱ σὺν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς διατριβαί. ὥστε εἰ βούλει ἀγαθοὺς καὶ μὴ κακοὺς γενέσθαι σοι τοὺς παῖδας, πέμπε μὴ κατ' ἀγρὸν, ἀλλ' εἰς φιλοσόφου. ἵνα καὶ αὐτοὶ βαδίζοντες, τὰ καλὰ ἐμάθομεν. ἀσκητὸν γὰρ ἀρετή. καὶ οὐκ αὐτόματον ἐμβαίνει τῇ ψυχῇ, ὥσπερ κακία.

Εὐμόλπῳ.

ἄ Δοξος τὸ λῆμα διογένειος, ἀλλ' ἀσφαλής. καὶ πλουσιώτερος ὀχούμενος αὐτῇ τῶν τὰ καρχηδονίων φρονούντων. καὶ λιτὸς ὁ βίος, ἀλλ' ὑγιεινότερος τοῦ περσικοῦ. καὶ ἐπίπονος ἡ ἀγωγὴ, ἀλλ' ἐλευθεριωτέρα τῆς σαρδαναπάλου. ὥστε εἰ κρείττων τῆς καρχηδονίας πόλεως καὶ ἡ ὑγίεια τοῦ λαμπροῦ βίου καὶ ἡ ἐλευθερία ἐπονειδίστου διατριβῆς, καὶ ἡ ταῦτα φιλοσοφία ποιοῦσα τῶν πάντων ἐστὶ κρείττων. ἢ εἰ μὴ ἡ κατ' ἄλλους, ἀλλ' ἡ κατὰ διογένην τὸν εὑρόμενον τὴν σύντομον ὁδὸν ἐπ' εὐδαιμονίαν.

Τοῖς νέοις.

ἐ Θίζετε ἑαυτοὺς ἐσθίειν μᾶζαν καὶ πίνειν ὕδωρ. ἰχθύων τε καὶ οἴνου μὴ γεύεσθαι. ταῦτα γὰρ τοὺς μὲν γέροντας ἀποθηριοῖ. ὥσπερ τὰ παρὰ τῆς κίρκης φάρμακα. τοὺς δὲ νέους ἀποθηλύνει.

Τέλος.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ.

Ελᾶτε ἐμὴν φωνὴν διότι οὐ τρανῶς ἑλληνικὰ γράμματα λέγει. ἀνάχαρσις παρ' ἀθηναίοις σολοικίζει. ἀθηναῖοι δὲ παρὰ σκύθαις. οὐ φωναῖς διήνεγκαν ἄνθρωποι ἀνθρώπων εἰς τὸ εἶναι ἀξιόλογοι, ἀλλὰ γνώμαις, ὥσπερ καὶ ἕλληνες ἑλλήνων. σπαρτιᾶται οὐ ξανοὶ ἀττικίζειν, ἀλλ' ἔργοις λαμπροὶ καὶ εὐδόκιμοι. οὐ ψέγουσι σκύθαι λόγον ὃς ἐμφανίζει τὰ δέοντα, οὐδ' ἐπαινοῦσιν ὃς ἂν μὴ ἐφικνῆται τοῦ δέοντος. πολλὰ δὲ ὑμεῖς οἰκονομεῖτε οὐ προσέχοντες φωνῇ ἄρθρα οὐκ ἐχούσῃ. εἰσάγεσθε ἰατροὺς αἰγυπτίους. κυβερνήταις χρῆσθε φοίνιξιν. ὠνεῖσθε ἐν ἀγορᾷ, οὐ διδόντες πλεῖον τῆς ἀξίας τοῖς ἑλληνιστὶ λαλοῦσιν. οὐδὲ ὀκνηρῶς λαμβάνετε παρὰ βαρβάρων ἐὰν πρὸς τρόπον πωλῶσι. βασιλεῖς περσῶν κἀκείνων φίλοι μεγαλοφρονοῦντες ὅταν βούλωνται πρὸς ἑλλήνων πρεσβευτὰς ἑλληνικῇ φωνῇ φθέγγεσθαι, ἀναγκάζονται σολοικίζειν. ὧν ὑμεῖς οὔτε βουλὰς οὔτε ἔργα καταμέμφεσθε. λόγος δὲ κακὸς οὐ γίνεται ὅταν βουλαὶ ἀγαθαὶ ὦσι. καὶ ἔργα καλὰ λόγοις παρακολουθεῖ. σκύθαι δὲ κρίνουσι λόγον φαῦλον ὅταν διαλογισμοὶ φαῦλοι γίνωνται. πολλῶν καθυστερήσετε, ἂν δυσχεραίνητε φωναῖς βαρβάροις. καὶ μετὰ τοῦτο μὴ ἀποδεχόμενοι τὰ λεγόμενα. πολλοὺς γὰρ ποιήσετε ὀκνηροὺς εἰσηγεῖσθαι ὑμῖν τὰ συμφέροντα. διατί βαρβαρικὰ τιμᾶτε ὑφάσματα φωνὴν δὲ βάρβαρον οὐ δοκιμάζετε. αὐλούντων καὶ ᾀδόντων φωνὰς ζητεῖτε ἐμμελεῖς καὶ κινητῶν ἐμ

μέγα τι οὐ τῶν ἐπιλαμβάνεσθε, εἰ μὴ ἀναπληροῦσι γράμμασιν
ἑλληνικοῖς τὰ μέγα λεγόντων ἢ θεωρεῖτε αὐτὰ τὰ λεγόμενα. τὸ δὲ
τέλος τούτων εἰς ὄνησιν, καὶ βαρβάροις πειθόμενοι οὐκ ἐπιτρέ-
πετε γυναιξὶ καὶ τέκνοις. καὶ προσέχουσιν ὑμῖν ἐὰν σολοικίζητε.
κρεῖσσον γὰρ σολοικίζουσιν ἐπακολουθοῦντας σώζεσθαι, ἢ τρανῶς
ἀττικίζουσιν ἐπακολουθοῦντας μέγα βλάπτεσθαι. ἀπαιδεύ-
των ταῦτά ἐστι καὶ ἀπειροκάλων ἄνδρες ἀθηναῖοι. σώφρων γὰρ
οὐδεὶς ἂν διανοηθείη ταῦτα.

Σόλωνι.

ἑ Λληνες σοφοὶ ἄνδρες οὐδέν γε σοφώτεροι βαρβάρων. τὸ
γὰρ ἐπίστασθαι καλὸν εἰδέναι, οὐκ ἀφείλοντο οἱ θεοὶ βαρ
βάρων. πεῖραν δ' ἔξεστι λαμβάνειν ἐξετάζοντας λόγοις, εἰ καλὰ
φρονοῦμεν. καὶ βασανίζειν εἰ συμφωνοῦμεν. λόγοις γὰρ πρὸς ἔρ-
γα εἰ ὅμοιοι ἐσμὲν τοῖς ἀγαθῶς ζῶσι. στολαὶ δὲ καὶ κόσμος σώ-
ματος μὴ γινέσθωσαν ἐμπόδιον ὀρθῆς κρίσεως. ἄλλοι γὰρ ἄλλως
κατὰ νόμους πατέρων κεκοσμήκασι τὰ σώματα. σημεῖα δὲ ἀ-
συνεσίας τὰ αὐτὰ βαρβάροις καὶ ἕλλησιν. ὁμοίως δὲ συνέσεως. σὺ
δὲ διότι ἀνάχαρσις ἐλθὼν ἐπὶ σὰς θύρας ἐβούλετό σοι ξένος γενέ
σθαι, ἀπηξίωσας. καὶ ἀπεκρίνω ἐν οἰκείᾳ χώρᾳ μὴ δεῖν ξενίαν
συνάπτειν. εἰ δέ τις σοι κύνα σπαρτιάτην ἐδωρεῖτο οὐκ ἂν προσέτασ
σες ἐκείνῳ ἀνδρὶ κύνα τοῦτον εἰς σπάρτην ἀγαγόντα δοῦναί σοι. τί
δ' ἢ καὶ ἐσόμεθα ἕτεροι ἑτέροις ξένοι, ἐπειδὰν ἕκαστος τοῦτον τὸν λόγον
λέγῃ. ἐμοὶ μὲν οὐ καλῶς ἔχειν ταῦτα δοκεῖ σόλων ἀθηναῖε σοφέ.
καί με κελεύει θυμὸς πορεύεσθαι πάλιν ἐπὶ σὰς θύρας οὐκ ἀ-
ξιώσοντα ἃ καὶ πρότερον, ἀλλὰ πευσόμενον πῶς ἔχει ἄπερ ἀπεφή
νω ὑπὲρ ξενίας.

Ἱππάρχῳ.

Ινος πολὺς ἄκρατος ἀλλότριον τοῦ καλῶς ἐθέλειν τὰ καθήκοντα. συγχεῖ γὰρ φρένας ἐν αἷς ἵδρυται ἀνθρώποις τὸ λογίζεσθαι. τὸν δὲ ὀρεγόμενον μεγάλων, οὐκ εὐχερὲς καλῶς πρᾶξαι ἃ ἐπιβάλλεται ἐὰν μὴ νήφοντα βίον καὶ μεριμνητικὸν ἐνστήσηται. ἀφεὶς οὖν κύβους καὶ μέθην, τρέπου πρὸς τὰ δι' ὧν ἄρξεις· κατὰ τρόπον εὐεργεσίας παρ' ἑαυτοῦ φίλους τε προσαιτήσας εὖ ποιῶν. εἰ δὲ πρὸς τῷ αἰσχρὸς εἶναι κινδυνεύσεις ἰδίῳ σώματι, οὔτε μνησθήσονταί σου φίλοι ἀνδρὸς σκύθου ἀναχάρσιδος.

Μηδόκῳ.

Θόνος ἐστὶ ἐπιόνησις μεγάλα τεκμήρια φαύλης ψυχῆς. Φθόνῳ μὲν γὰρ ἕπεται λύπη, δυσπραγίας φίλων καὶ πολιτῶν· ἐπιόνησει δὲ ἐλπίδες κενῶν λόγων. σκύθαι οὐκ ἀποδέχονται τοιούτους ἄνδρας, ἀλλὰ χαίρουσι τοῖς εὖ πράττουσι καὶ ζητοῦσιν ὧν βούλονται αὐτοὺς τυχεῖν. μῖσος δὲ καὶ φθόνον καὶ πᾶν δύσκολον πάθος ὡς πολέμιον ἐκδιώκουσι καὶ παντὶ σθένει διατελοῦσιν.

Αμωνι.

Μοὶ μὲν περίβλημα χλαῖνα σκυθική. ὑπόδημα δέρμα ποδῶν. κοίτη δὲ πᾶσα γῆ. δεῖπνον τε ἄριστον, γάλα τε τυρὸς καὶ κρέας ὀπτόν. πιεῖν ὕδωρ. ὡς οὖν ἄγοντός μου σχολὴν ὧν οἱ πλεῖστοι ἕνεκεν ἀσχολοῦνται, παραγενοῦ πρός με εἴ τινά μου χρείαν ἔχεις. δῶρα δ' οἷς ἐντρυφᾶτε ἀντιδωροῦμαί σοι. ὑμεῖς δ' ὅσοι καρχηδονίων εἰς χάριν σὴν ἀνάθεσθε θεοῖς.

Υἱῷ βασιλέως

Οἱ μὲν αὐλοὶ καὶ βαλάντια. ἐμοὶ δὲ βέλη καὶ τόξα. διὸ εἰκότως σὺ μὲν δοῦλος ἐγὼ δὲ ἐλεύθερος. καὶ σοὶ μὲν πολλοὶ

πολέμιοι. ἐμοὶ δὲ οὐδείς. εἰ δὲ θέλεις, ῥίψας τὸ ἀργύριον φέρειν τόξα καὶ φαρέτραν καὶ πολιτεύεσθαι μετὰ σκυθῶν, ὑπάρξει καὶ σοὶ τὰ αὐτά.

Τηρεῖ.

ὁ Υδεὶς ἄρχων ἀγαθὸς ἀπελαύει ἀρχομένους. οὐδὲ ποιμὴν ἀγαθὸς πρόβατα λυμαινόμενος. σοὶ δὲ πᾶσα μὲν χώρα ἔρημος ἀρχομένων καὶ κακῶς προστατευθεῖσα ὑπαρχόντων. πᾶς δὲ οἶκος ἰδιώτης εἰς ταπεινὸμ συνέσταλται. ὥστε μὴ δύνασθαι τοῖς πράγμασι χρήσιμος εἶναι. φείδεσθαι δὲ ἀμεινόμ σε τῶν ἂν ᾖς κύριος. οὐ μὴν γὰρ ἴδια κτήματα ἐπαύξεται τῇ βασιλείᾳ καὶ διαμένει. νῦν δὲ ἀπανίζεις μὲν ἀνδρῶμ εἰς πόλεμον, ἀρπάζεις δὲ χρημάτων οἷς διοικεῖς. οὐ στρατιώτας καὶ δικαίως θεωροῦντας ἓν σῶμα ἐὰν μὴ καταλείπῃς τροφὴν ἀρκοῦσαμ ἐπεὶ ἤσαν καὶ ἐν ὄρεσιν ἐν ἐρήμοις πεφυκόσιν ἐν τούτοις οἰκήσουσι καὶ ἐργάσονται τὰ τῶν μελιττῶν.

Θρασυλόχῳ.

κ Υων τὸ χρηστὸν καλὸν ζῷον μνημονεῦον εὐεργεσιῶν. φιλεῖ τὴν εὐεργετῶν οἰκίαν. διατηρῶν εὔνοιαν ἕως θανάτου. σὺ δὲ πολέπηκοὸς εὐεργεσιῶν δυνάμενος συλλογισμῷ ἐξισοῦσθαι ἀνθρώποις. ζητεῖ οὖν λόγος ἐμὸς τίνος ἂν γένοιο θυμοῦ δίκαιος ὅταν πρὸς τοὺς εὐεργέτας λέοντος τὴν χαίτην φορῇς. πειρῶ οὖν συνήθειαν ἐμὴν ἣν εἴχομεν πρὸς σὲ σώζειν. καὶ γὰρ ἐλπίδες καλαὶ ἀνδρὶ τοιούτῳ.

Κροίσῳ.

ὁ Ι ἐν Ἕλλησι ποιηταὶ λόγῳ κόσμον διανέμοντες κρόνου παισὶν ἀδελφοῖς λῆξιν, τῷ μὲν οὐρανοῦ τῷ δὲ, θαλάττης. τρί-

τῳ δὲ

τῷ δὲ ζόφου προσέθεσαν. τοῦτο μὲν ἰδιοπραγίας ἑλληνικῆς. κοινωνίαν γὰρ οὐδεμίαν χρήματος ἐπιστάμενοι τὸ ἑαυτῶν κακὸν θεοῖς προσέμαξαν. γῆν δὲ ὅμως ἐξαίρετον καὶ οὔτοι κοινὴν ἅπασιν ὑπελείποντο. φέρε τοῦτο τί ποτε φέρει τὸ νόημα φροντίζωμεν. πάντας ἐβούλοντο θεοὺς τιμὰς πρὸς ἀνθρώπων ἔχειν καὶ πάντας ἀγαθῶν δοτῆρας καὶ κακῶν ἀποτρόπους ὑπάρχειν. κοινὸν δὲ θεῶν κτῆμα τὴν κοινὸν καὶ ἀνθρώπων τὸ πάλαι ἦν. χρόνῳ δὲ παρηνόμησαν ἴδια ἐπονομάζοντες τεμένη θεοῖς, τὰ πάντων κοινά. θεοὶ δ᾽ ἀντὶ τούτων δῶρα πρέποντα ἀντεδωρήσαντο. ἔριν γὰρ καὶ ἡδονὴν καὶ μικροψυχίαν ἀνθρώποις. ἀπὸ τούτων μιγνυμένων τε καὶ διακρινομένων πάντα ἔφυ τὰ κακὰ τοῖς πᾶσι θνητοῖς. ἄροτοι. σπόροι. μεταλλεῖαι. πόλεμοι. καρπούς τε γὰρ ἐπεισενεγκόντες πολλαπλασίους ἀποφέρονται μικρῶν. τέχναις τε ποικίλοντες ὀλιγόβιον εὕρηνται τρυφὴν ἵνα τε τῆς.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΑΡΧΕΛΑΩι.

τ

Ο μὲν ἀργύριον ἀνέπεμψα μέν σοι, πάλιν ὅπερ ἡμῖν Ἀμφίας ἐκόμισεν. οὐ δόξαν κενὴν θηρώμενοι εἰ μή τε τὸ ἀχθεσθήσεσθαι μᾶλλον ἢ ἀποδέξασθαι ἡμᾶς διὰ τοῦτο ἐνομίζομεν. τοὺς δ' ἄλλους αὐτὸ τοῦτο δὴ καὶ μάλιστα συκοφαντεῖν ἐπιχειρήσειν ὡς ἐπίδειξιν ἔχουσαν τὸ πρᾶγμα. καὶ πρόσχημα μᾶλλον εἰς τοὺς πολλούς. οὐ μεγαλοφροσύνην οὐδεμίαν. ὥστε τούτοιν μὲν ἀμφοῖν ἕνεκα καὶ ἐδεξάμεθα. καὶ Κλείτων δὲ ἐπέστειλεν ἡμῖν ὅπως λάβοιμεν ἀπειλήσας ὀργιεῖσθαι μὴ λαβοῦσιν. ἄλλως τὸ μὲν αὐταρκές ἡμῖν τε καὶ τοῖς φίλοις παρόν. τὸ δ' ὑπὸ σοῦ πεμφθὲν πλεῖον ἢ ὅσον ἡ κτῆσις ἥρμοζε. τὸ δὲ ἡμῖν ἡ φυλακὴ ῥαδία. περὶ τῶν Πελλαίων νεανίσκων, καὶ πρότερον μὲν ἐπέστειλα μέν σοι δεόμενοι. καὶ νῦν δεόμεθα σῶσαί τε αὐτοὺς καὶ ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν. οὐδὲν γὰρ ἀδικεῖν ἐοίκασιν, ἢ οὐδὲν βλάψειν ἀφεθέντες ἔτι. μέτριον δὲ καὶ τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν. καὶ τὸ ἐλεῆσαι δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν γέροντα ὡς ἔστι πυνθάνεσθαι, τῶν δὲ γνωστοτάτων ἐν Πέλλῃ καὶ κατὰ τἆλλα δοκίμων. ὃς αὐτὸς ἐλθὼν Ἀθήναζε ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγεν, ἐλπίσας δυνήσεσθαί τι παρὰ σοί. καὶ ἐδεήθη ταῦτα ἐπιστεῖλαί σοι. ἀλλὰ μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς ἢ ἐκεῖνος ὑπέλαβεν.

Σοφοκλεῖ.

ε Κομίσθη ἀθήναζε ὦ σοφόκλεις ἡ περὶ τὸν εἰς χίον πλοῦν γενομένη σοι συμφορά· καὶ ἴσθι οὕτω διατεθεῖσαν τὴν πόλιν ἅπασαν, ὡς μηδὲ τοὺς ἐχθροὺς ἧσσον ἀχθεσθῆναι τῶν φίλων. τὸ δὲ τοσούτου κακοῦ ἥκοντος περισώζεσθαί σε καὶ τὸ τῶν συνόντων σοι φίλων μηδὲ θεραπόντων ἀποβαλεῖν μηδένα, οὐκ ἄλλο τι ἔγωγε ἢ θεοῦ πρόνοιαν γενέσθαι πείθομαι. ἡ μέν τοι περὶ τὰ δράματα συμφορὰν, τίς οὐχὶ κοινὴν ἁπάσης τῆς ἑλλάδος νομίσειεν ἄν, δεῖ νῦν μὲν, ἀλλὰ περιόντος γε σοῦ ῥᾳδίως ἐπανορθωθήσεται. σκόπει δ᾽ ὅπως ἀσφαλεστέραν ἢ ταχυτέραν ποιήσαι τὴν ἐπάνοδον. καὶ ἤτοι ἄρα ἡ θάλασσα ἢ τὸ κρύος παραχρῆμα ἐνσχόμενόν γε ἢ ὕστερον κακῶσαι δοκεῖ, ῥαΐσας τὸ σῶμα πρότερον ἢ συχνῇ ἐπόρμιθι. καὶ τὰ οἴκοι ἴσθι κατὰ νοῦν καὶ ὅσα ἐπέστειλας ἐπιτελῆ ὄντα. ἀσπάσαι χιονίδην τε ἀλλὰ πρέπτην καὶ εἰδέτωσαν ἡμᾶς οὐχ ἥκιστα καὶ ἐπ᾽ αὐτοῖς χαίροντας ὅτι σώζονται. ἀντιγένη τὸν ἰατρὸν εἰ πρὸς ἔτι ἐν χίῳ καταλαμβάνοις καὶ μὴ ἀπῆρκέ πω εἰς ῥόδον, ἀσπάσαι. καὶ ἴσθι ἀνδρῶν βέλτιστον ὄντα καὶ τοὺς κρατίνου υἱεῖς.

Ἀρχελάῳ.

α Φίκετο ἀθήναζε πρὸς ἡμᾶς ὁ πελλαῖος γέρων ἅμα τοῖς ἑαυτοῦ νεανίσκοις. ἐγένετο μὲν ἡ ὄψις ὦ βέλτιστε βασιλεῦ ἡδεῖα μὲν ἐμοὶ τῷ θεωμένῳ τε καὶ δι᾽ ὃν ταῦτα ἐγένετο. καλὴ δὲ καὶ σοὶ ἀπόντι καὶ φέρουσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον παρὰ πᾶσι τοῖς τε ἐπιτηδείοις τοῖς ἐμοῖς, καὶ ἀθηναίων ὅσοι εἶδον. εἶδον δὲ πολλοί. ἔστι δ᾽ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἠγάσθη τέ σου τῆς φιλανθρωπίας καὶ συνηύξατο σοι τὰ ἀγαθά. περιῄει γὰρ γέρων οὐ πολλαῖς πάνυ ἡμέραις πρότερον ἐνθάδε ῥυπῶν τε καὶ κόμην ἔχων ἐν οὕτω πάνυ

λι τῇ περὶ ἐλπίδι τεθειμένος τὴν σωτηρίαν τῶν παίδων. λαμπρός τε ἐξαίφνης καὶ μετὰ δυοῖν παίδοιν νεανίαιν, θύων τε τοῖς θεοῖς ἐμέ τε ὑμνῶν καὶ περιέπων ὅτι σώσαιμι αὐτῷ τοὺς υἱέας καὶ τὴν πόλιν τὴν τῶν ἀθηναίων ὅτι τοιούτους πολίτας τρέφοι. ἐγὼ δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἕτερα εἰπεῖν ἔχω. οὐ βούλομαι δὲ ἐπιδεικνὺς ὅσῳ πλείονα ἐκ τούτου σεαυτὸν ὤνησας ἢ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων, δοκεῖν διὰ τοῦτο ἐλάττω σοι χάριν ἔχειν. ὁμολογῶ δὲ αὐτός τε δὴ τὰ μέγιστα πεπονθέναι καὶ πειράσεσθαι τοι καλοῦ τούτου ἔργου, ἀλλὰ πάνυ καὶ μεγάλα παρασχεῖν σοι χαριστήρια. ὅτι οὔτε γὰρ δείλαιον γίγνονται ἐκεῖνον ὅτε ἠτύχει τῆς ἐφ᾽ ἡμῖν, οὔτε ἡμᾶς τῆς ἐπὶ σοὶ γενομένης ἐψεῦσθαι ἐλπίδος.

Τῷ αὐτῷ.

κ Α ἱ τὰ περὶ τοὺς πελλαίους ὦ βέλτιστε ἀρχέλαε καὶ πολλὰ ἄλλα πεπολίτευταί σοι καλῶς. καὶ πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς ἑτέρους ἐπιεικεῖς τε καὶ σπουδῆς ἀξίους πολλούς. καὶ οὐχ ἧσσον αὐτὰ δὴ ἴσθι ὅσα πρὸς ἄλλους τινὰς, ἢ ὅσα πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ πέπρακταί σοι καλῶς, ἐπιμελές μοι εἰδέναι οὐ φιλοπράγμονι ὄντι ἀλλὰ χαίροντι ἐφ᾽ οἷς εὐδοκιμοῦντα πυνθάνομαί σε. καὶ χάριν σοι οὐκ ἐλάττω ὑπὲρ αὐτῶν ἔχω. οὐ γὰρ ἀφ᾽ ὧν αὐτὸς εὖ παθόντι ἰδίᾳ δεῖν μᾶλλον ἥσθημαι, ἢ ὅτι σε τοιοῦτον ὄντα ἔγνωμ, ἐγὼ γὰρ νομίζω. τοῦτο γὰρ δὴ τοῦτό μοι περίεστιν ἀπὸ παντὸς ἔργου ὅτι ἂν εἰς ὀντινοῦν τῶν ἐπιεικῶν πυνθάνωμαί σε καλῶς πεπολιτευμένον. καὶ μέμνησο τούτων ὦ βέλτιστε ἀρχέλαε, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα οὐδὲν πλέον

ἢ πολλοὺς πόνους καὶ πολλὰς φροντίδας ἔδωκέ σοι ὁ θεός. σοὶ δὲ ἔδωκεν ἀγαθὸν δύνασθαι εὖ ποιεῖν οὓς ἂν ἐθέλῃς. θέλειν δὲ δεῖ τοὺς ἀξίους. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἅπαντα τῷ βουλομένῳ ἔξεστιν ἀφελέσθαι. σοῦ δὲ οὐδὲ βουληθεὶς ποτὲ ἀφαιρήσεται τὸ πολλοὺς εὖ πεποιηκέναι. ὥς τε εὖ ἴσθι ὅτι οὐδεμία μείζων ἀνδρὶ γινομένῳ ποτὲ ἐν δυνάμει μεταμέλεια καὶ πολυωδυνία γίνεται, ἢ ἐνδιδόντος τοῦ θεοῦ μηδένα ἔδρασεν ἀγαθὸν μηδὲν βουλομένῳ δὲ δρᾶν πέπαυται διδοὺς ὁ θεός. ἀλλ' οὔ σύ γε ἂν τοῦτο, πώποτε πάθοις. οὐ δὲ ἀνιάσῃ ὅτι οἴχεται ὁ καιρὸς εἰς ἀνθρώπων εὐεργεσίαν ἀνεθεὶς φροῦδος ἤδη καὶ πέπαυται παρὼν ὁ θεός, ἀλλὰ καὶ πάρεστι μὲν ἀεὶ καὶ στήσεται κατόπιν ἀξίῳ γε ὄντι καὶ χρωμένῳ ταῖς ἑαυτοῦ χάρισι δεξιῶς. ἀλλὰ δῆτα καὶ ἐπίχη-πνέων, πάντως ἤδη καὶ πόλεις καὶ ἔθνη καὶ ἰδιῶται πολλοί. καὶ ᾔσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως οὐ σὺν κακῷ, καὶ ἔχουσιν ἀπόμοιραν τῆς σῆς εὐπραξίας. καὶ οἱ μὲν πόνοι παύσαιντ' ἂν ἐκστάντος σοῦ. καὶ τὸ κινδυνεύειν καὶ αἱ φροντίδες. τὸ δὲ συνειδὸς ὧν τε ἔπαθον τοῖς παθοῦσι καὶ σοὶ τῷ πεποιηκότι ἀεὶ μένει, οὐ μικρὸν οὔτε κτῆμα οὔτε ἀπόλαυσμα, ἀλλὰ ἀρκοῦν τοῦτο καὶ ἐν δυσπραγίαις ἡδονὰς παρέχειν. ταῦτα δὴ παρακελεύομαι πράττειν τε ἀεὶ καὶ μὴ ἀποκάμνειν. ὥσπερ οὐδ' ἂν ποκάμοις ἂν οὐδὲ ἔστι τις τούτου κόρος. τὰ δ' ἄλλα πράως ὁμοίως καὶ δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει. καὶ γὰρ τοῦτο αὐτὸ οὐκ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων οὐδ' ὅστις τεθνήξεσθαι παραχρῆμα μέλλων, σοῦ κελεύοντος ἀφεθῇ, ἐκεῖνον μᾶλλον ἢ σεαυτὸν εὐφραίνει τὸ τοιοῦτον εἶναι τὸν τρόπον. ἔτι γε μὴν καὶ τὸ τοὺς ἀπὸρ ταχθῆ τιμῆς καὶ λόγου τινὸς τῶν ἑλλήνων ἀξίους

καὶ μάλιστα τοὺς κατὰ τέχνας σπουδαζομένους. καὶ πάλιν αὖ μάλιστα τούτων ἁπάντων τοὺς ποιεῖν ἢ λέγειν τι κατὰ παιδείαν δυναμένους, μετακαλεῖσθαί σε πανταχόθεν καὶ χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀφθόνοις καὶ ταῖς ἄλλαις φιλοφροσύναις τημελεῖν, ὅπως ἀπαλλαγέντες τῶν ἄλλων φροντίδων ἐπιδιδῶσιν ἀεὶ διὰ σὲ καὶ προΐωσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἕκαστοι τέχναις. καὶ τὸ τούτων ἀναπιμπλάναι τὸν οἶκον, ἀλλὰ μὴ κολάκων καὶ βωμολόχων ἀνθρώπων, καὶ τούτοις θεραπεύειν αὐτὸν οὐχ ὑπ᾽ ἐκείνων θεραπεύεσθαι μᾶλλον ὁμολογοῦνται, ὥσπερ γὰρ πυνθάνεσθαι πολλάκις ὅτι ἐπ᾽ ἐκείνοις μᾶλλον ἐστὶ τὸ σὲ εἶναι ὁποῖος εἶ, καὶ τὸ τοιοῦτον ὄντα παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις λόγου τυχεῖν, ἢ ἐπὶ σοὶ τὸ ἐκείνους εὐτυχεῖν, ἐκείνοις μὲν γὰρ ἂν ὑπολίπωσιν αἱ παρὰ σοῦ δωρεαὶ καὶ πλοῦτον αὐτάρκη καὶ δόξαν εἶναι καὶ ἡδονὴν ταῖς τέχναις, τίς οὐκ ἂν ἀγάσαιτο καὶ μακαρίσειε τούτων ἁπάντων; καὶ μάλιστα ὅτι ὁμολογοῦσιν ἤδη καὶ ἴσασι πάντες εἰς τοῦτό σε ἥκοντα τῆς πρὸς τοὺς συνόντας σοι φιλανθρωπίας, ὥστε τὴν μὲν ἰσχὺν καὶ πάνυ σοι συμβάλλεσθαι. τὸ δὲ ὄνομα μηδὲν ἀντιπράσσειν τὸ τοῦ βασιλέως, εἰς τὸ στέργεσθαι ὑπὸ τῶν φίλων.

Κηφισοφῶντι.

κ Ἀφικόμεθα εἰς μακεδονίαν ὦ βέλτιστε κηφισοφῶν. τό, τε σῶμα οὐ μοχθηρῶς διατεθέντες καὶ ὡς οἷόν τε μάλιστα ἦν ἐπιεικῶς κομιζόμενοι συντόμως, καὶ ἀπεδέξατο ἡμᾶς ἀρχέλαος ὡς εἰκός τε ἦν, καὶ προσεδοκῶμεν ἡμεῖς οὐ δωρεαῖς μόνον ὧν οὐδὲν ἐχρῄζομεν ἡμεῖς ἀλλὰ καὶ φιλοφροσύναις ὧν οὐδ᾽ ἂν δόξαι τό τις μείζους παρὰ βασιλέων. καὶ κατελάβομεν κλίτωνα ἐρρωμένον καὶ ἔστιν ἡμῖν σὺν ἐκείνῳ τὰ πολλά. καὶ ὅταν τύχῃ

σὺν ἀρ

σὺν Ἀρχελάῳ ἀμέμπτος ἡ διαγωγὴ πρός τε τοῖς ἔργοις οὐδὲν κω-
λυόμεθα τοῖς τούτων πένεσθαι· ἀλλὰ τὸ πολὺ μὲν ἐγκεῖται ὁ Κλεί-
των πολὺ δ' ὁ Ἀρχέλαος ἑκάστοτε φροντίζειν ἀεί τι ἐπιποιεῖν τῶν
εἰωθότων ἀναγκάζοντες· ὥστε ἔμοιγε μισθὸν οὐκ ἀηδῆ μὲν ὅσων οὐ-
δὲ ἀπόνων δοκεῖ Ἀρχέλαος ἀναπράσσεσθαι. τῶν τε δωρεῶν ὧν ἴσθι
κἀμοὶ εὐθέως ἀφικομένῳ, ὅτι εἴσια με λαμπρότερον ἢ ἐμοὶ
φίλον ἦν ἑκάστης ἡμέρας. περὶ δὲ ὧν ἐπέστειλας ἡμῖν, σὺ μὲν εὖ
ποιεῖς ἐπιστέλλων ἃ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν. ἴσθι μέντοι μη-
δὲν μᾶλλον ἡμῖν ὧν νῦν Ἀγάθων ἢ Μεσάτος λέγει μέλον, ἢ τῶν
Ἀριστοφάνους φληναφημάτων οἴεσθαί ποτε μέλον. καὶ τούτοις γε
καὶ ἀδικήσουσιν ἡμᾶς ἐς τὰ μάλιστα ἀποκεινάμενός ποτε καὶ
ὅλως μὴ παυομένους τῆς ἀναλγησίας αὐτοὺς ὁρᾷς. ἦν μέντοι τις
τῶν ἀξίων περὶ Εὐριπίδου λέγειν τι καὶ ἀκούειν αἰτιᾶται ἡμᾶς τῆς
πρὸς Ἀρχέλαον ὁδοῦ. ἃ μὲν γὰρ πρόσθεν εἴπομεν περὶ τοῦ μηδὲν εἰς
Μακεδονίαν ἡμᾶς ἀποδημεῖν ἐπιστάμενος, ἃ δ' ἢ μετὰ ταῦτα ἡμᾶς
ἀπηνάγκασε βαδίσαι ἀγνοῶν, τοῦτον δὴ ἄξιον νόμιζε δηλοῦν
αὐτῷ ἅπερ οἴεσθαι ὦ Κηφισοφῶν. καὶ οὕτως πεπαύσεται ἀγνοῶν
τὰς αἰτίας· καὶ ἅμα ὅπερ εἰκὸς ἐστὶ τὸν ἀγνοοῦντα πάσχειν, κα-
ταγινώσκων ἡμῶν ὡς φιλοχρημάτων γενομένων. οὐ γάρ-
που δὴ πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν ἢ φρούρια λαβόντας ἐν
Τριβαλλοῖς ἡγεῖσθαι ὑπόχους καλοῦ μέρους ὀρεχθῆναι τις ἂν
φήσειεν ἡμᾶς καὶ διὰ τοῦτο δὴ στείλασθαι τὴν πρὸς Ἀρχέλαον
ὁδόν. ἀλλὰ δηλονότι πλούτου ἕνεκα. εἶτα πῶς ἂν ὅτε νέοι τε καὶ ὅ-
τε μέσοι τὴν ἡλικίαν ἦμεν. καὶ ὃν ἔτι ζώσης ἡμῖν τῆς μητρὸς
ἧς ἕνεκα ἂν μόνης ἐβουλόμεθα πλουτεῖν εἴπερ ἄλλως ἐβουλό-
μεθα οὐχ ὅπως ἐδιώξαμεν, ἀλλὰ καὶ ἀπεωσάμεθα ἐγκείμε-

νον τὸν αὐτὸν τοῦτον πλοῦτον ἤδη τηλικούτοις δὲ οὖσιν, ἡμῖν ἱμείρειν
εἶναι εἰκότως αὐτὸς νομίσειεν εἰ μὴ διὰ τοῦτο ἄρα πολλὰ λα-
βεῖν σὺν ἀδοξίᾳ τέ τινι ἡμετέρᾳ καὶ οὐδὲ ἀπολαύσει ἔτι οὐδεμιᾷ ἐ-
πεθυμήσαμεν, ἵνα ἐν βαρβάρῳ γῇ ἀποθάνωμεν· καὶ ἵνα πλείονα
Ἀρχελάῳ καταλίποιμεν χρήματα. ἔτι δὲ δὴ καὶ προσθείης ὅτι ἐπει-
δὴ τάχιστα ἀφικόμεθα εἰς Μακεδονίαν ὀλίγαις ὕστερον ἡμέραις
τεσσαράκοντα τάλαντα ἀργυρίου διδόντος Ἀρχελάου καὶ ἀγα-
νακτοῦντος ὅτι οὐ λαμβάνοιμεν, ἀντέχομεν μὴ λαβεῖν. τῶν τε
ἄλλων δωρεῶν ὁπόσα ἢ Κλίτων ἔδωκεν ἡμῖν ἢ Ἀρχέλαος ἔπεισε
λαβεῖν, οὐκ ἔστιν ὅτι ἐνθάδε ὑπολελείμμεθα· ἀλλ' οἴχονται αὐτὰ φέ-
ροντες, οἵπερ καὶ ταύτην τὴν ἐπιστολὴν φέρουσιν ὑμῖν τοῖς αὐτό-
θι ἑταίροις καὶ ἐπιτηδείοις νεμήσοντες ἅπαντα. τίς ἂν οὕτως δυσε-
θὴς ἔτι σκαιὸς καὶ βάσκανος τὸν τρόπον, ὅστις ἂν φιλοχρημα-
τίᾳ μεθελχθέντα ταύτην ἀποδημῆσαι ὑπολάβοι τὴν ἀποδημίαν.
ἀλλὰ δήπου ἀλαζονείαν τινά, ἢ τοῦ δύνασθαί τι μέγα ἐπιθυμίαν ἐ-
ροῦσιν; ἀλλ' ἡ μὲν δύναμις ἡμῖν καὶ μένουσιν Ἀθήνησιν ἡ παρὰ Ἀρ-
χελάου καὶ πάλαι ἦν. ἄλλως τε ὁ Κλίτων οὐ τοσοῦτον ἐδύνατο μέ-
γα, τοῦ μὴ ἄλλον ὃν προῃρούμην ἐξ ἀρχῆς τρόπον βιοῦν ἐμέ, μὴ
δ' ὅπου μὴ ἐθέλοιμι ἀποθανεῖν. τελευταῖον δὲ καὶ παρέχειν λόγους
ἐσαεὶ τοῖς κακῶς βουλομένοις ἡμᾶς λέγειν. εἰ δὲ δὴ καὶ δυνά-
μεως τινὸς ὠρεγόμεθα, τί ἄλλο ταύτῃ τῇ δυνάμει, ἢ πρῶτον μὲν εἰς
τὰ τῆς πόλεως, ἔπειτα εἰς τὰ τῶν φίλων χρήσεσθαι ἐμέλλομεν. ἀλα-
ζονείας τε ἕνεκα πολὺ ἂν μᾶλλον ἐνόσει τῶν τε φίλων καὶ οὐχ ἥκιστα
τῶν ἐχθρῶν δύνασθαί τι ἐβουλόμεθα. καὶ μὴν ἡ μεταβολὴ ἐμὲ οὔτε εἰς
τὰ ἐπιτηδεύματα οὔτε εἰς ὑμᾶς τοὺς φίλους καὶ οὐχ ἧσσον εἰς τοὺς
ἐχθροὺς σκοπῶν εἴποι τίς ἄν, οἷς ἅπασιν ἐκ νέου μέχρι τοῦ νῦν τοῖς

αὐτοῖς

αὐτοῖς κέχρημαι, πλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς σοφοκλέους· πρὸς γὰρ δὴ
τοῦτον μόνον ἴσασί με τάχα οὐχ ὁμοίως ἀεὶ τὴν γνώμην ἔχοντα·
ὃν ἐγὼ ἐμίσησα μὲν οὐδέποτε· ἐθαύμασα δὲ ἀεί· ἔστερξα δὲ οὐχ ὁ-
μοίως ἀεί· ἀλλὰ φιλοτιμώτερον μέν τινα εἰδέναι περὶ δόξας ὑπεί-
δον· βουληθέντα δὲ ἐκλύσασθαι τὰ μείκη, προθυμότατα ὑπεδεξά-
μην· καὶ ἀλλήλους μὲν ἐξότου συνέβη, στέργομέν τε καὶ στέρξομεν·
τοὺς δὲ ἐμβάλλοντας ἡμῖν πολλάκις τὰς ὑπονοίας ἐᾶσαι, ἐκ τοῦ ἡ-
μᾶς ἀπεχθάνεσθαι, τὸν ἕτερον θεραπεύοντες αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι
διαβεβλήμεθα· καὶ νῦν ὦ βέλτιστε κηφισοφῶν οἱ δὲ ὅτι οὗτοι εἰ-
σὶν οἱ τοὺς περὶ ἡμῶν λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τοὺς ὄχλους· ἄλλως
τε ἀεὶ ἄπρακτοι αὐτῶν αἱ κακαὶ γλῶσσαι ἐγίνοντο καὶ γέλωτα
δὲ αὐτῶν καὶ μῖσος, οὐδὲν πλέον, ὠφλίσκανον, καὶ νῦν ἴσθι ὅτι οὐκ
ἄπρακτοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κακῷ σφίσιν ἔσονται· σὺ μέντοι
εὖ ποιεῖς περὶ τούτων ἡμῖν γράφων, ἐπειδήπερ οἶδ' ἡμῖν
διαφέρειν· ἄλλως τε εὖ ποιεῖς γράφων, οὕ-
τως ἀδικεῖν φήσαι μὲν ἡμᾶς,
ἀντιλέγοντα ὑπὲρ αὐ-
τῶν τοῖς οὐκ
ἀξί-
οις.

Τέλος τῶν Εὐριπίδου
ἐπιστολῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΘΕΑΝΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΕΚΝΩΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ. ΘΕΑΝΩ ΕΥΒΟΥΛῌ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Κούω σε τὰ παιδία τρυφερῶς ἄγειν. ἔστι δὲ ἀγα
α θῆς μητρὸς οὐχ ἡ πρὸς ἡδονὴν ἐπιμέλεια τῶν παί
δων, ἀλλ' ἡ πρὸς τὸ σῶφρον ἀγωγή. βλέπε οὖν μὴ
οὐ φιλούσης, ἀλλὰ κολακευούσης ἔργον ποιήσῃς.
συντρεφομένη γὰρ ἡδονὴ παισὶν, ἀκολάστους ποιεῖ. τί γὰρ ἥδιον νέ
οις συνήθους ἡδονῆς. χρὴ οὖν ὦ φίλη τὴν τροφὴν τῶν παίδων, μὴ
διαστροφὴν ἔχειν. ἡ δὲ διαστροφὴ τῆς φύσεώς ἐστιν, ὅταν φιλή
δονοι μὲν ταῖς ψυχαῖς ἡδυπαθεῖς δὲ τοῖς σώμασι γίνωνται,
καὶ τοῖς μὲν, φυγόπονοι, τοῖς δὲ, μαλακώτεροι. δεῖ δὲ πρὸς τὰ
φοβερὰ γυμνάζειν τὰ τρεφόμενα καὶ λυπηθῆναι καὶ πονῆσαι
δεῖ, ἵνα μὴ τῶν παθῶν ἦ δοῦλα γίνωνται καὶ περὶ τὰς ἡδονὰς λί
χνα καὶ περὶ τοὺς πόνους ὀκνηρά, ἀλλ' ἵνα τὰ καλὰ πρὸ πάντων
τιμῶσιν. ὧν μὲν ἀπεχόμενοι, τοῖς δὲ ἐμμένοντες. οὐδὲ πλησμο
νικὰ μὲν ταῖς τροφαῖς πολυτελῆ δὲ ταῖς ἡδοναῖς. ἀκόλαστα δὲ
ταῖς αὐέδην παιδιαῖς αὐτὰ ποιεῖν καὶ πᾶν μὲν λέγειν πᾶν
δὲ ἐπιτηδεύειν ἐᾶσαι. ἔτι δὲ φοβουμένην μὲν ἣν κλαίῃ. φι-
λοτιμουμένην δὲ ἵνα γελᾷ καὶ τὴν τροφὸν παίῃ καὶ σε κακῶς
εἴπῃ γελῶσαν. ἔτι τοῦ μὲν θέρους ψῦχος, τοῦ δὲ χειμῶνος καῦμα περιέ
χουσαν. ἔτι πολλὴν χλιδήν, ὧν οἱ πενιχροὶ παῖδες οὐδενὸς πειρῶνται
ἐκτρέφονται μὲν ῥᾷον, αὔξονται δὲ οὐχ ἧττον. διακεῖνται δὲ παρὰ πολὺ κρεῖττον.
σὺ δ' ὡς σαρδαναπάλου γονὴν τιθηνῇ τὰ τέκνα, τὴν τῶν ἀρρένων φύ
σιν θρύπτουσα ταῖς ἡδοναῖς. τί γὰρ ἂν ποιήσειέ τις παιδίον ὃ ἂν μὴ τά
χιον φάγῃ, κλαίει. κἂν ἐσθίῃ, τὰ τερπνὰ τῶν ὄψων ζητεῖ. κἂν καῦ
μα, παρίεται, κἂν ψῦχος πτωματίζει, κἂν ἐπιτιμᾷ τις, ἀντιμά

χεται.

χεται. κἂν μὴ πρὸς ἡδονὴν ὑπηρετῇ, λυπεῖται. κἂν μὴ μασᾶται δυσκολαίνει. καὶ κακοχολεῖ πρὸς ἡδονὴν καὶ βαταλίζεται περιαγόμενον. ἐπιμελῶς δὲ ὦ φίλη εἰδυῖα ὅτι τὰ σπαταλῶντα τῶν παιδίων ὅταν ἀκμάσῃ πρὸς ἄνδρας, ἀνδράποδα γίνεται, τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἀφαίρει τε τὴν τροφὴν αὐστηρὰν μὴ τρυφερὰν οὕτω ποιοῦσα καὶ ἐῶσα καὶ λιμὸν καὶ δίψος ἐνεγκεῖν ἔτι καὶ ψῦχος καὶ θάλπος καὶ αἰδῶ τὴν ἀπὸ τῶν συνηλίκων ἢ τῶν ἐπιστατῶν. οὕτω γὰρ καὶ γενικὰ εἶναι συμβαίνει τὰ κατὰ ψυχὴν ἀνατεινόμενα ἢ ἐπιτεινόμενα. οἱ γὰρ πόνοι φίλη προϋποσυφαί τινές εἰσι τοῖς παισὶν εἰς τελειωθησομένης ἀρετῆς, αἷς ἐμβαφέντες ἀποχρώντως τὴν τῆς ἀρετῆς βαφὴν οἰκειότερον φέρουσι. βλέπε οὖν φίλη μὴ καθάπερ τῶν ἀμπέλων αἱ κακοτροφούμεναι τὸν καρπὸν ἐλλείπουσι καὶ ὑπὸ τῆς τρυφῆς οἱ παῖδες ὕβρεως καὶ πολλῆς ἀχρειότητος κακίαν γεννήσωσι.

Πρὸς τὴν ζηλοτυποῦσαν παραμυθητική. Θεανὼ Νικοστράτῃ χαίρειν.

Ἤκουον τὴν τοῦ ἀνδρός σου παράνοιαν ὅτι τὴν ἑταίραν ἔχει. σὺ δὲ ὅτι ζηλοτυπεῖς αὐτόν. ἐγὼ δὲ ὦ φίλη πολλοὺς ἔγνωκα τῆς αὐτῆς νόσου. θηρεύονται γὰρ ὡς ἔοικεν ὑπὸ τῶν γυναικῶν τούτων τε κατέχονται καὶ οὐκ ἔχουσι νοῦν. σὺ δὲ ἄθυμος εἶ καὶ νύκτα καὶ μεθ᾽ ἡμέραν καὶ ἀδημονεῖς καὶ μηχανᾷ τι κατ᾽ αὐτοῦ. μὴ σύ γε ὦ φίλη. γαμετῆς γὰρ ἀρετή ἐστιν οὐχ ἡ παρατήρησις τἀνδρός, ἀλλ᾽ ἡ συμπεριφορά. συμπεριφορὰ δέ ἐστι τὸ φέρειν ἄνοιαν. εἰ δὲ ἑταίρᾳ μὲν πρὸ ἡδονὴν ὁμιλεῖ. γαμετῇ δὲ πρὸς τὸ συμφέρον. συμφέρον δὲ κακοῖς κακὰ μὴ μίσγειν. μηδὲ παρανοίᾳ παράνοιαν ἐπάγειν. ἔνια δὲ ἁμαρτήματα φίλη ἐλεγχόμενα μὲν ἐπὶ πλέον ἐρεθίζεται, σιωπώμενα δὲ παύεται μᾶλλον. ὡς τὸ πῦρ ἡσυχίᾳ

φασὶ σβέννυσθαι. ἐὰν δὲ βουλόμενόν σε λεληθέναι δοκεῖν ἐλέγχουσα ἀ-
φαιρήσῃς τὸ παρακάλυμμα τοῦ πάθους, καὶ φανερῶς ἁμαρτήσε-
ται. σὺ δὲ τὴν φιλίαν ἡγῇ τοῦ ἀνδρὸς οὐκ ἐν τῇ καλοκἀγαθίᾳ.
τοῦτο γὰρ ἡ χάρις τῆς κοινωνίας. νόμιζε οὖν πρὸς μὲν τὴν ἑταίραν
ῥᾳθυμήσοντα πορεύεσθαι ἐκεῖνον. σοὶ δὲ συμβιώσοντα παρεῖναι καὶ
σὲ μὲν φιλεῖν κατὰ γνώμην. ἐκείνην δὲ διὰ πάθος. βραχὺς δὲ ὁ
τούτου καιρός. ἅμα γάρ ποτε ἔχει καὶ κόρον. καὶ παρίσταται τα-
χὺ καὶ παύεται. ὀλιγοχρόνιος γὰρ ὁ καιρός ἐστι πρὸς ἑταίραν ἀν-
δρὶ μὴ σφόδρα κακῷ. τί γάρ ἐστι ματαιότερον ἐπιθυμίας ἀπολαυ-
ούσης ἀδίκου. διὸ καὶ μειῶν τὸν βίον καὶ διαβάλλων τὸ εὔσχημον
αἰσθανθήσεταί ποτε. οὐδεὶς γὰρ ἐπιμένει φρονῶν αὐθαιρέτῳ βλά-
βῃ. καλούμενος οὖν ὑπὸ τῶν πρὸς σὲ δικαίων καὶ τὰς περὶ τὸν βί-
ον ἐλαττώσεις ὁρῶν, αἰσθήσεταί ποτέ σου. καὶ τὴν ἀπὸ τῆς κα-
τὰ γνώσεως ὕβριν οὐ φέρων, ταχὺ μεταγνώσεται. σὺ δὲ φίλη ζῆ-
θι οὐχ ἑταίραις ἀποκρινομένη. τῇ μὲν εὐταξίᾳ πρὸς τὸν ἄνδρα
διαφέρουσα. τῇ δὲ ἐπιμελείᾳ πρὸς τὸν οἶκον. τῇ δὲ συναλλαγῇ
περὶ τὰς χρωμένας. τῇ δὲ φιλοστοργίᾳ περὶ τὰ τέκνα. οὐ ζηλο-
τυπητέον οὖν σοι πρὸς ἐκείνην. πρὸς γὰρ τὰς ἐναρέτους ἐκτείνειν
τὸν ζῆλον καλόν. ἑαυτὴν δὲ παρεκτέον ἐπιτηδείαν ταῖς διαλλα-
γαῖς. τὰ γὰρ καλὰ ἤθη καὶ παρ' ἐχθροῖς εὔνοιαν φέρει φίλη. καὶ
μόνης καλοκἀγαθίας ἔργον ἐστὶν ἡ τιμή. ταύτῃ δὲ καὶ δύνασαι τὴν ἀνδρὸς
ἐξουσίαν καθάπερ ἔχειν γυναικὶ καὶ τιμᾶσθαι πλέον ἢ θεραπεύειν
τὸν ἐχθρόν. καταρώμενος οὖν ὑπὸ σοῦ, μᾶλλον αἰσχυνθήσεται. τάχιον δὲ
διαλλαγῆναι θελήσει. προσπαθέστερον δὲ φιλοστοργήσει συνεγνωκὼς
τὴν ἀδικίαν τὴν εἰς σέ, καταπονῶν τε τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῷ βίῳ καὶ πεῖραν
τῆς στοργῆς λαμβάνων τῆς πρὸς αὐτόν. ὥσπερ γὰρ αἱ κακοπάθειαι τοῦ σώ-

ματος

ματος ἡδείας τὰς ἀναπαύσεις ποιοῦσιν, οὕτως αἱ διαφοραὶ τῶν φίλων οἰκειοτέρας τὰς διαλλαγὰς φέρουσι. σὺ δὲ καὶ τὰ βουλεύματα τοῦ πάθους ἀντίθες. νοσοῦντος γὰρ ἐκείνου καὶ σὲ παρακαλεῖ νοσεῖν ταῖς λύπαις· καὶ ἁμαρτάνοντος περὶ τὸ εὔσχημον καὶ σὲ περὶ τὸν κόσμον ἁμαρτάνειν· καὶ καταβλάπτοντος τὸν βίον καὶ σὲ καταβλάπτειν τὸ συμφέρον. ἀφ᾽ ὧν ἐπαυξεῖν τὸν συντετάχθαι δόξεις. καὶ κολαζομένη ἐκεῖνον καὶ σεαυτὴν κολάζειν. εἰ γὰρ καὶ ἀφεμένη προδύσῃ, ἑτέρου ἄρα πειραθήσῃ ἀνδρὸς τοῦ προτέρου ἀπαλλαγεῖσα· κἂν ἐκεῖνος ἁμάρτῃ τὰ ὅμοια, πάλιν ἄλλου. οὐ φορητὴ γὰρ νέαις χηρεία, ἢ μόνη μενεῖς ἀπ᾽ ἀνδρὸς οἷον περ ἄζυξ; ἀλλὰ ἀμελήσεις τοῦ οἴκου καὶ καταφθερεῖς τὸν ἄνδρα. ἐπωδύνου ἄρα βίου συνδιαιρήσῃ τὴν βλάβην. ἀλλ᾽ ἀμυνῇ τὴν ἑταίραν; περιστήσεταί σε φυλαττομένη. κἂν ἀμύνῃ, μάχιμος ἐστὶν οὐκ ἐρυθριῶσα γυνή. ἀλλὰ καλὸν ὁσημέραι μάχεσθαι πρὸς τὸν ἄνδρα; καὶ τί πλέον; αἱ γὰρ μάχαι καὶ λοιδορίαι τὴν μὲν ἀκολασίαν οὐ παύουσι, τὴν δὲ διαφορὰν ταῖς προκοπαῖς αὔξουσι. τί δὲ βουλεύσῃ τι κατ᾽ ἐκείνου; μὴ φίλη. ζηλοτυπίας κρατεῖν ἡ τραγῳδία ἐδίδαξε δραμάτων ἔχουσα σύνταξιν ἐν οἷς παρηνόμησε Μήδεια. ἀλλ᾽ ὥσπερ τῆς νόσου τῶν ὀφθαλμῶν ἀπέχειν δεῖ τὰς χεῖρας, οὕτω καὶ σὺ τοῦ πάθους χώριζε τὴν προσποίησιν. διακαρτεροῦσα γὰρ, θᾶττον τὸ πάθος σβέσεις.

Θεανὼ Καλλιστοῖ περὶ θεραπαινῶν προστασίας ὑποθετική.

τ Αἰς νεωτέραις ὑμῖν ἡ μὲν ἐξουσία παρὰ τοῦ νόμου δέδοται τῶν οἰκετῶν ἄρχειν ἅμα τῷ γήμασθαι· ἡ δὲ διδασκαλία παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἀπαντᾶν ὀφείλει περὶ τῆς οἰκονομίας ἀεὶ παραινούντων. καλὸν γὰρ ἔχει πρότερον μανθάνειν ἃ μὴ γινώσκεις, καὶ τὴν συμβουλίαν οἰκειοτάτην τῶν πρεσβυτέρων ἡγεῖσθαι. σοὶ τ᾽ ἄχρις

γὰρ παρθενοτροφεῖσθαι δεῖ μέαν τυχήν. ἀρχὴ δέ ἐστιν οἰκείου πρώ
τη γυναιξὶν ἀρχὴ θεραπαινῶν. ἔστι δὲ ὦ φίλη μέγιστον ἐπὶ δουλείᾳ
εὔνοια. αὕτη γὰρ οὐ συναγοράζεται τοῖς σώμασιν ἡ κτῆσις, ἀλλ' ἐξ
ὑστέρου γεννῶσιν αὐτὴν οἱ συνετοὶ δεσπόται. δικαία δὲ χρῆσις αἰτία
τούτου, ἵνα μήτε διὰ τὸν κόπον κάμνωσι, μήτε ἀδυνατῶσι διὰ
τὴν ἔνδειαν. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι τῇ φύσει. ἔνιαι δὲ κέρδος τὸ ἀ-
κερδέστατον ἡγοῦνται τὴν τῶν θεραπαινῶν κακουχίαν. βαρύνου-
σαι μὲν τοῖς ἔργοις. ὑποστελλόμεναι δὲ τῶν ἐπιτηδείων. εἶτα ὀβολι
μαῖα κέρδη περιπιεσμέναι, μεγάλοις ζημιοῦνται τιμήμασι δυσνοίαις
καὶ ἐπιβουλαῖς κακίσταις. σοὶ δὲ πρόχειρον ἔστω τὸ μέτρημα τῶν
σιτίων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐριουργίας τοῖς ἐφημέραν πόνοις. καὶ
πρὸς μὲν τὴν δίαιταν, οὕτως. πρὸς δὲ τὰς ἀταξίας, τὸ σοὶ πρέ-
πον, οὐ τὸ ἐκείναις συμφέρον ἐξυπηρετητέον. τιμᾶν μὲν γὰρ δεῖ
θεραπαίνας τὸ κατ' ἀξίαν. τὸ μὲν γὰρ ὠμὸν οὐκ οἴσει τὴν θυ-
μῶν χάριν. τὸ δὲ μισοπόνηρον οὐχ ἧττον ὁ λογισμὸς βραβεύσει. ἐὰν δὲ
ἡ ὑπερβολὴ τῆς κακίας τῶν θεραπαινῶν ἀνίκητος ᾖ, ἐξοριστέον
μετὰ πράσεως. τὸ γὰρ ἀλλότριον τῆς χρείας, ἀλλοτριούσθω καὶ τῆς
κυρίας. ἔστω δέ σοι γνώμη τοῦ δὲ πρόεδρος. καθ' ἣν γνώσῃ τὸ μὲν ἀ-
ληθὲς τῆς ἁμαρτίας, πρὸς τὸ τῆς καταγνώσεως δίκαιον. τὸ δὲ τῶν
ἡμαρτημένων μέγεθος, πρὸς τὸ κατ' ἀξίαν τῆς κολάσεως. δεσπο-
τικὴ δὲ καὶ ἡ γνώμη χάρις ἐφ' ἡμαρτημένοις ζημίας ἀπαλλάττου-
σα. οὕτω δὲ τὸ πρέπον ἐπὶ τοῦ οἰκείου τρόπου διαφυλάξει. ἔνιαι
δὲ ὦ φίλη ὑπ' ὠμότητος καὶ μαστίζουσι τὰ τῶν θεραπαινῶν σώματα θη-
ριούμεναι διὰ ζῆλον ἢ θυμόν. οἷον ὑπομνηματογραφούμεναι τὴν ὑ-
περβολὴν τῆς πικρίας. αἱ μὲν γὰρ ἀνηλώθησαν χρόνῳ διαπονούμεναι
αἱ δὲ, φυγῇ τὴν σωτηρίαν ἐπορίσαντο. τινὲς δὲ ἔπαυσαν τὸ ζῆν

αὐτο

χειρὶ θανάτω μεταστᾶσαι. καὶ λοιπὸν ἡ τῆς δεσποίνης μόνωσις ὀδυρομένης τὴν οἰκείαν ἀβουλίαν, ἔρημον μετάνοιαν ἔχει. ἀλλ' ὦ φίλη, ἴσθι μιμουμένη τὰ ὄργανα ἃ φωνεῖ μᾶλλον ἀνειμένα. ἐκρήγνυται δὲ μᾶλλον ἐπιτεινόμενα. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν θεραπαινῶν ταυτόν. ἡ μὲν ἄγαν ἄνεσις διαφωνίαν ἐμποιοῦσα τῆς πειθαρχίας, ἡ δὲ ἐπίτασις τῆς ἀνάγκης, διάλυσιν τῆς φύσεως. καὶ ἐπὶ τούτου δεῖ νοεῖν. μέτρον δὲ ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.

Μέλισσα Κλαρέτα χαίρειν.

α

Αὐτομάτως ἐμοὶ φαίνῃ πλέονα τῶν καλῶν ἔχειν. τῷ γὰρ ἐσπουδασμένως ἐθέλειν τι ἀκοῦσαι περὶ γυναικὸς εὐκοσμίας, καλὰν ἐλπίδα δίδοι, ὅτι μέλλεις πολιοῦσθαι κατ' ἀρετάν. χρὴ ὦν τὰν σώφρονα καὶ ἐλευθέραν τῷ κατὰ νόμον ἀνδρὶ ποτῆμεν ἀσυχίᾳ κεκαλλωπισμέναν, ἀλλὰ μὴ πολυτελῶς. ἦμεν δὲ τᾷ ἐσθᾶτι λευχείμονα καὶ καθάρειον καὶ ἀφελῆ, ἀλλὰ μὴ πολυτελῆ καὶ περισσάν. παραιτητέον γὰρ αὐτᾷ τὰν διαυγῆ καὶ διαπόρφυρον, καὶ τὰ χρυσόπαστα τῶν ἐνδυμάτων. ταῖς ἑταίραις γὰρ ταῦτα χρήσιμα ποτὶ τὰν τῶν πλεόνων θήραν. τᾶς δὲ ποθ' ἕνα τὸν ἴδιον εὐαρεστούσας γυναικὸς, κόσμος ὁ τρόπος πέλει καὶ οὐχ αἱ στολαί. εὔμορφον γὰρ τὰν ἐλευθέραν ἀδέεσθαι τῷ αὐτᾶς ἀνδρὶ ἀλλ' οὐ τοῖς πλησίον. ἔχοις δ' ἂν ἐπὶ τᾶς ὄψιος ἐρύθημα μὲν σαμεῖον αἰδοῦς ἀντὶ φύκεος. καλοκαγαθίαν δὲ καὶ κοσμιότητα καὶ σωφροσύναν ἀντὶ χρυσῶ καὶ σμαράγδω. οὐ γὰρ ἐς τὰν τᾶς ἐσθᾶτος πολυτέλειαν φιλοκαλεῖν δεῖ τὰν γλιχομέναν τᾶς σωφροσύνας, ἀλλ' ἐς τὰν οἰκονομίαν τοῦ οἴκου. ἀρέσκειν δὲ τῷ αὐτᾶς ἀνδρὶ ἐπιτελείας ποιεῦσαν τὰς ἐκείνω θελήσιας. αἱ γὰρ τῶ ἀνδρὸς θελήσεις, νόμος ὀφείλει ἄγραφος εἶναι κοσμίᾳ γυναικὶ ποτ' ὃν

χρὴ βιοῦν αὐτάν. νομίζειν δὲ προῖκα ἐπενηνέχθαι ἅμα αὐτᾷ καλλίσταν καὶ μεγίσταν τὰν εὐταξίαν. πιστεύεν γὰρ χρὴ τῷ τᾶς ψυχᾶς κάλλεϊ τε καὶ πλούτῳ μᾶλλον ἢ τῷ τᾶς ὄψιος καὶ τῶν χρημάτων. τὰ μὲν γὰρ φθόνος καὶ νοῦσος παραιρεῖται. τὰ δέ, μέχρι θανάτω πάρεντι ἐντεταγμένα.

Μυῖα Φυλλίδι χαίρειν.

Γενομένᾳ τοι ματρὶ παίδων, τάδε παραινέω. τιτθίαν μὲν ἐκλέξασθαι, τὰν ἐπιτηδειοτάταν καὶ καθάριον. ἔτι δὲ καὶ αἰδήμονα καὶ μὴ ὕπνῳ προσοικειωμέναν, μηδὲ μὰν μέθᾳ. ἁ τοιάδε γὰρ ἂν κρίνοιτο κρατίστα ποτὶ ἐκτρέφειν ἐλευθέρως παῖδας. ἐάν γε δὴ γάλα τρόφιμον ἔχῃ καὶ μὴ ταῖς πρὸς ἄνδρα κοίταις εὐνικαστὸς πέλῃ. μεγάλα γὰρ μοῖρις ἐν τούτοις δὲ καὶ πρώτα. καὶ προκαταρκτικωτέρα ἐς ὅλαν τὰν βιοτὰν πέλει ἐν τᾷ τρεφοίσᾳ ποτὶ τῷ καλοῦ τραφῆμεν. ποιήσει γὰρ πάντα καλὰ ἐν τῷ ποτεοικότι καιρῷ. τὸν τιτθόν τε καὶ μαζὸν καὶ τροφὰν δόμεν, μὴ κατὰ τὸ ἐπελθὸν, ἀλλὰ μετά τινος προνοίας. οὕτω γὰρ ἐς ὑγείαν ἀνάξει τὸ βρέφος. μὴ ὅτε αὐτὰ θέλει καθεύδεν νικῆται, ἀλλ' ὁπόταν τὸ νεογνὸν ἀναπαύσιος ἔρον ἔχει. οὐ μικρὸν γὰρ ἄκος τῷ παιδὶ προσοίσει. ἔστω δὲ μήτ' ὀργίλα τιτθὰ μήτε πρόγλωσσος μήτε ἐν ταῖς τῶν σιτίων λήψεσιν ἀδιάφορος ἀλλὰ τεταγμένα καὶ σώφρων. δυνατῶν δὲ ὄντων μὴ βάρβαρος, ἀλλὰ ἑλληνίς. ἄριστον ἐὰν καὶ τοῦ γάλακτος χρηστῶς πιμπλάμενον τὸ νεογνὸν, οὕτως ἐς ὕπνον τρέπηται. ἀδεῖα γὰρ νέοις ἄνεσις καὶ εὐκατέργαστος ἁ τοιάδε σίτασις. αἰ δὲ καὶ χ' ἑτέραν δόμεν χρή, ἁπλουστάταν. οἴνω δὲ τὸ παράπαν ἀπέχεσθαι τὰν δύναμιν ἰσχυρὰν ἔχειν ἢ κατὰ τὸ σπάνιον μεταδιδόμεν τᾷ κράσει δείελον γαλακτώδεος. τὰ δὲ λουτρὰ

μὴ

μὴ ποιεῖν συνεχῆ ἀγωγὴν τῶν ἀσυνήθων καὶ δυσκράτων χρήσεις, ἀμείνων. κατὰ ταυτὰ δὲ καὶ ἀὴρ ἐπιτήδειος θάλπεσι καὶ ῥίγεσι ἔχων τὴν συμμετρίαν. καὶ οἴκησις δὲ μήτε ἄγαν περιπνεομένη μήτε ἄγαν κατάστενος. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὕδωρ μήτε ἀπόσκληρον μήτε δυσπαράγωγον. καὶ στρωμνὴ δὲ οὐ τραχεῖα, ἀλλὰ προσπίπτουσα τῷ χρωτὶ εὐαρμόστως. ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις τὸ οἰκεῖον ἡ φύσις ἐπιποθεῖ, ἀλλ᾽ οὐ τὸ πολυτελές. ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐκ ἀχρεῖον ὑπογράψαι πρὸς τὰς ἐλπίδας ἐκτροφὰς ἢ κατὰ τὸν ὑφαγόμενον γινομένας. θεοῦ δὲ συλλαμβάνοντος ὑπὲρ τῆς ἀγωγῆς τοῦ παιδὸς αὖθις, τὰς ἐνδεχομένας καὶ ποτε οἰκείας κομιούμεθα ὑπομνήσεις.

Τέλος.

ΑΛΚΙΦΡΟΝΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑΙ. ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΚΑΙ ΕΥΔΙΟΣ ΦΙΛΟΣΚΑΦΩ.

Χρηστὴν ἡμῖν ἡ θάλασσα τήμερον εἶναι τὴν γαλήνην ἐστόρεσεν. ὡς γὰρ τρίτην ταύτην εἶχεν ὁ χειμὼν ἡμέραν, καὶ λάβρως κατὰ τοῦ πελάγους ἐπέπνεον, ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων οἱ βορεῖς, καὶ ἐπεφρίκει μὲν ὁ πόντος μελαινόμενος, τοῦ ὕδατος δὲ ἀφρὸς ἐξηνθήκει, πανταχοῦ τῆς θαλάσσης ἐπαλλήλων ἐπικλωμένων τῶν κυμάτων, τὰ μὲν γὰρ ταῖς πέτραις προσηράσσετο, τὰ δὲ ἔσω ἀνοιδοῦντα ἐρρήγνυντο, ἀεργία παντελὴς ἦν. καὶ τὰ ἐπὶ ταῖς ἠϊόσι καταλαβόντες καλύβια ὀλίγα ξυλισάμενοι κομμάτια, ὅσα οἱ ναυπηγοὶ πρῴην ἐκ τῶν δρυῶν ἃς διέτεμον, ἀπέλιπον, ἐκ τούτων πῦρ ἀνάψαντες τὸ πικρὸν τοῦ κρυμοῦ παρεμυθούμεθα. τετάρτη δὲ αὕτη ἐπιλαβοῦσα ἡμᾶς ἀλκυονὶς ὡς οἶμαι ἡμέρα, ἔστι γὰρ τοῦτο τῷ καθαρῷ τῆς αἰθρίας τεκμαίρεσθαι, πλοῦτον ἀθρόον ἀγαθῶν ἔδειξεν. ὡς γὰρ ὤφθη μὲν ὁ ἥλιος, πρώτη δ' ἀκτὶς εἰς τὸ πέλαγος ἀπέστιλβε, τὸ πρῴην νεολκηθὲν σκαφίδιον, σπουδῇ κατεσύραμεν. εἶτ' ἐπιθέμενοι τὰ δίκτυα ἔργου εἰχόμεθα. μικρὸν δὲ ἄπωθεν τῆς ἀκτῆς χαλάσαντες, φεῦ τῆς εὐθηνίας ὅσον ἰχθύων ἐξειλκύσαμεν. μικροῦ καὶ τοὺς φελλοὺς ἐδέησε κατασύραι ὕφαλον τὸ δίκτυον ἐξογκούμενον. εὐθὺς οὖν ὀψῶναι πλησίον καὶ τὰς ἔλας ἐπωμίους ἀνελόμενοι. καὶ τὰς ἑκατέρωθεν συνείδας ἐξαρτύσαντες, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλόντες ἀργύριον, ἄστυ δὲ ἐκ Φαλήρων ἠπείγοντο. πᾶσι δὲ τούτοις ἠρκέσαμεν ἡμεῖς. καὶ πρὸς τούτοις ἀπηνεγκάμεθα γαμεταῖς καὶ παιδίοις ὄγκον οὐκ ὀλίγον ἔχειν τῶν λεπτομερῶν ἰχθύων. οὐκ εἰς μίαν ἀλλ' εἰ χειμὼν ἐπιλάβοιτο, καὶ εἰς πλείους ἡμέρας ἐμφορῆσαι.

Γαληνὸς Κύρτωνι.

Ἀτηνὴ ἡμῖν πάντα πονεῖται ὦ κύρτων. δι' ἡμέρας μὲν
μ ὑπὸ τῆς αἴγλης φλεγομένοις. νύκτωρ δὲ ὑπὸ λαμπά-
σι τὸν βυθὸν ἀποξύουσι. καὶ τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο εἰς
δαναΐδων τοὺς ἀμφορέας ἐγχέομεν πίθους. οὕτως ἄπρακτα καὶ
ἀνήνυτα μοχθοῦμεν. ἡμῖν μὲν γὰρ οὐδὲ ἀκαλήφης ὄψιν ἢ πελωρί-
δος ἐμπλῆσαι τὴν γαστέρα. ὁ δεσπότης δὲ συλλέγει καὶ τοὺς ἰχθύ-
ας καὶ τὰ κέρματα. οὐκ ἀπόχρη δὲ αὐτῷ τοσαῦτα ἔχειν παρ' ἡ-
μῶν, ὁ δὲ διερευνᾶται καὶ τὸ σκαφίδιον συνεχῶς. καὶ πρώην ὅτ' ἐκ
μουνυχίας ἐπέμψαμεν αὐτῷ κομιοῦντα τὸ ὀψώνιον ἕρμωνα τὸν
τουὶ τὸν μειρακίσκον, σπόγγους ἡμῖν ἐπέταττε καὶ τὰ ἐκ τῆς θα-
λάσσης ἔρια ἃ φύεται ἐπιεικῶς ἐν εὐρυνόμης εἰς λῆμνον. ὥσθ' ὁ μὲν
ἀπὼν ταῦτα προσαπῄτει καὶ ὁ ἕρμων. ἀφεὶς τὸ φορτίον αὐτοῖς ἰχθύ-
σιν, ἀφεὶς δὲ καὶ ἡμᾶς αὐτῷ τῷ σκάφει ᾤχετο ἐπὶ λέσβου, κωπη-
ρης ῥοδίοις τισὶ βαλανουργοῖς ἀναμιχθείς. καὶ ὁ μὲν δεσπότης
οἰκέτην. ἡμεῖς δὲ συνεργὸν ἀγαθὸν ἐπενθήσαμεν.

Γλαῦκος γαλατίᾳ.

Ρηστὸν ἡ γῆ καὶ ἡ βῶλος ἀκίνδυνον. οὐ μάτην γοῦν ἀνη-
χ σιδώραν ταύτην ὀνομάζουσιν ἀθηναῖοι ἀνιεῖσαν δῶρα
δι' ὧν ἔξεστι ζῆν καὶ σώζεσθαι. χαλεπὸν ἡ θάλαττα καὶ ἡ
ναυτιλία ῥιψοκίνδυνον. ὀρθῶς ἐγὼ τοῦτο κεῖνο πείρᾳ καὶ διδα-
σκαλίᾳ μαθών. ποτὲ γὰρ ὄψον ἀποδόσθαι βουληθεὶς ἤκουσα ἑ-
νὸς τῶν ἐν τῇ ποικίλῃ διατριβόντων ἀνυποδήτων καὶ ἐνερόχρωτος,
στιχίδιον ἀποφθεγγόμενος τὴν ἄνοιαν τῶν πλεόντων ἐπισίφοντος, ἔ-
λεγε δ' ἄρα τοὔργον τινὸς εἶναι σοφοῦ τὰ μετέωρα. ἓν ἦν ὅσον ἀπο-
μνημονεύσαντα οὐχ ὅλον εἰπεῖν ὧδε εἰρημένον. ὀλίγον δὲ διὰ ξύ-
λον ἀΐδην ἐρύκει. τί οὖν ὦ γύναι οὐ σωφρονοῦμεν καὶ ὀψέ ποτε κα-

ρου, φθεγγόμενοι τῶν πρὸς τὸν θάνατον γειτνίασιν. καὶ ταῦτα ἐπὶ παι-
δίοις ζῶντες. οἷς εἰ τὸ μηδὲν μέγα παρέχειν δι᾽ ἀχρηματίαν ἔχομεν,
τά δε ἕξομεν καὶ χαιρούμεθα, τὸ τὰς τρικυμίας καὶ τοὺς ἐκ βυθοῦ
κινδύνους ἀγνοῆσαι. γεωργίᾳ δὲ συντραφῆναι, καὶ τὸν ἀσφαλῆ
καὶ ἀδεᾶ βίον ἀσπάσασθαι.

Κύμωθος τριτωνίδι.

ὅ Σον ἡ θάλαττα τῆς γῆς διαλλάττει, τοσοῦτον καὶ οἱ ταύ-
της ἡμεῖς ἐργάται τῶν κατὰ πόλεις ἢ κώμας οἰκούν-
των διαφέρομεν. οἱ μὲν γὰρ ἢ μένοντες εἴσω πυλῶν τὰ
δημοτικὰ διαπράττονται, ἢ γεωργίᾳ προσέχοντες τὴν ἐκ τῆς
βώλου πρὸς διατροφὴν ἀναμένουσιν ἐπικαρπίαν. ἡμῖν δὲ οἷς βί-
ος ἐν ὕδατι, θάνατος ἡ γῆ καθάπερ τοῖς ἰχθύσιν ἥκιστα δυναμένοις
ἀναπνεῖν τὸν ἀέρα. τί δὴ οὖν παθοῦσα ὦ γύναι τὴν ἀκτὴν ἀπολι-
ποῦσα καὶ τὰ νήματα τοῦ λίνου, ἄστυδε θαμίζεις, ὠσχοφόρια καὶ
λήναια ταῖς πλουσίαις ἀθηναίων συνεορτάζουσα. οὐκ ἔστι τοῦτο
σωφρονεῖν οὐδὲ ἀγαθὰ διανοεῖσθαι. οὐχ οὕτω δέ σε ὁ πατὴρ ἐκ τῆς
αἰγίνης, οὗ τεχθῆναί σε καὶ τραφῆναι συνέβη, μνεῖσθαι ὑπ᾽ ἐμοὶ γά-
μῳ παρέδωκεν. εἰ τὴν πόλιν ἀσπάζῃ, χαῖρε. καὶ ἄπιθι εἰς τὸν ἄν-
δρα. εἰ τὰ ἐκ θαλάττης ἀγαπᾷς, ἐπάνιθι τὸν λῷον ἑλομένη. λή-
θη δέ σοι ἔστω μακρὰ τῶν κατ᾽ ἄστυ τούτων ἀπατηλῶν θεαμάτων.

Ναυβάτης ῥοθίῳ.

ὀ Ιει μόνος πλουτεῖν ὅτι τοὺς παρ᾽ ἐμοὶ θηρεύοντας δε-
λεάζων ἄγεις ὡς σεαυτὸν περιουσίᾳ μισθωμάτων καὶ εἰ-
κότως. σοὶ μὲν γὰρ ὁ βόλος ἤνεγκε πρώην χρυσοῦ
κόμματα δαρεικοῦ τῆς ἐπὶ σαλαμῖνι ναυμαχίας ἴσως λείψα-
να καταδύσης οἶμαι νηὸς περσικῆς αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ αὐτοῖς χρή-
μασιν, ὅτε ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων θεμιστοκλῆς ὁ τοῦ νεοκλέους

ἤρατο

ἤρας γὰρ τὸ μέγα κατὰ μίδου ἢ κροίσου πλοῦτον. ἐγὼ δὲ ἀγαπῶ τὴν ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων εὐπορίαν, ἐκ τῆς καθημερινῆς ἐργασίας τῶν χειρῶν ποριζόμενος. ἀλλ᾽ εἰ πλουτεῖς, σὺν δικαίῳ πλούτει. γενέσθω δέ σοι ὁ πλοῦτος, μὴ κακίας ἀλλὰ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης.

Πανόπη εὐθυβούλῳ.

Γάμουμε ὦ εὐθύβουλε οὐκ ἀπερριμμένην γυναῖκα οὐδὲ μίαν τῶν ἀσήμων, ἀλλ᾽ ἐξ ἀγαθοῦ μὲν πατρὸς ἀγαθῆς δὲ μητρὸς γεγονυῖαν. σωσθένης ὁ στειριεὺς ἦν μοι πατήρ, καὶ δημοφίλη μήτηρ, οἵ με ἐγγυητὴν ἐπίκληρον ἐπὶ παίδων ἀρότῳ γνησίων συνῆψάν σοι γάμῳ. σὺ δὲ ῥάδιος ὢν τὼ ὀφθαλμὼ καὶ πρὸς πᾶσαν ἡδονὴν ἀφροδισίων κεχυμένος, ἀτιμάσας ἐμὲ καὶ τὰ κοινὰ παιδία γαλήνης καὶ θαλασσίωνος ἐρᾷς τῆς ἑρμιονίτιδος μετοίκου, ἣν ἐπὶ κακῷ τῶν ἐρώντων ὁ πειραιεὺς ἐδέξατο. κωμάζουσι γοῦν πρὸς αὐτὴν ἡ πρὸσ θάλασσαν νεολαία. καὶ ἄλλος ἄλλο δῶρον ἀποφέρει. ἡ δέ, εἰσδέχεται καὶ ἀναλοῖ χαρύβδεως δίκην. σὺ δὲ ὑπερβαίνων τὰς ἁλιευτικὰς δωροφορίας, μαινίδας μὲν ἢ τρίγλας οὔτε φέρεις οὔτε θέλεις διδόναι. ἀλλ᾽ ὡς ἀφηλικέστερος καὶ γυναικὶ πάλαι συνὼν καὶ παιδίων οὐ μάλα νηπίων πατήρ, παραγκωνίσασθαι τοὺς ἀντεραστὰς βουλόμενος κεκρυφάλους μιλησίους, καὶ σικελικὸν ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τούτοις χρυσίον εἰσπέμπεις. ἢ οὖν πέπαυσο τῆς ἀτερωχίας καὶ τοῦ λάγνος εἶναι καὶ θηλυμανὴς ἀπόσχου, ἢ ἴσθι με παρὰ τὸν πατέρα οἰχησομένην. ὃς οὐδ᾽ ἐμὲ περιόψεται καὶ σὲ γράψεται παρὰ τοῖς δικασταῖς κακώσεως. Θάλασος κυρτίῳ.

Γεμψάσοι ψῆτταν καὶ σανδάλιον καὶ κεστρέα καὶ κήρυκας πέντε καὶ τριάκοντα. σὺ δέ μοι τῶν ἐρετμῶν δύο πέμψον ἐπειδὴ τὰ ἐμὰ κατέαγε. ἀντίδοσις δ᾽, ἡ παρὰ φίλων εἰς φίλους. ὁ γὰρ προχείρως καὶ θαρσαλέως αἰτῶν, εὔδηλος

ἐστὶν ὡς ἅπαντα κοινὰ τὰ πρὸς τοὺς φίλους καὶ τοῦ τῶν φίλων ἔχειν ἡγούμενος.

Εὐκόλυμβος γλαύκῃ.

Ι τὴν γνώμην ἀμφίβολοι, τὴν παρὰ τῶν συνόντων
ὀ των κρίσιν ἐνδέχονται. κἀγὼ τὰ πολλὰ ταῖς ὥραις
διαλαλήσασ οὐδὲ γὰρ οὐδὲν πρὸς σὲ ἐθάρρουν ὦ γύναι, νῦν ἐξαγορεύω καὶ δέομαι τὸ λῷον εὑρημένην συμβουλεῦσαι. ἄκουε δὲ ὡς ἔχει καὶ πρὸς ὅ,τι σε δεῖ τὴν γνώμην ἐξενεγκεῖν. τὰ ἡμέτερα ὡς οἶσθα παντελῶς ἐστὶν ἄπορα καὶ ὁ βίος κομιδῆ στενός. τρέφει γὰρ οὐδὲν ἡ θάλασσα. ὁ λέμβος οὖν ὃν ὁρᾷς ὁ κωπήρης τοῖς πολλοῖς ἐρέταις κατηρτυμένος κωρύκιον τὸ σκάφος. λῃσταὶ δὲ θαλάσσης τὸ ἐν αὐτῇ σύστημα. οὗτοί με κοινωνὸν ἐθέλουσι λαβεῖν τοῦ τολμήματος πόρους ἐκ πόρων δὲ μεγίστους ὑπισχνούμενοι. πρὸς μὲν οὖν τὸν χρυσὸν ὃν ἐπαγγέλλονται καὶ τὴν ἐσθῆτα κέχηνα. ἀνδροφόνος δὲ οὐχ ὑπομένω γενέσθαι, οὐδὲ μιαίνειν λύθρῳ τὰς χεῖρας ἃς ἡ θάλαττα ἐκ παιδὸς εἰσ δεῦρο καθαρὰς ἀδικημάτων ἐφύλαξε. μένειν δὲ πενίᾳ συζῶντα χαλεπὸν καὶ οὐ φορητόν. τούτων σὺ τὴν αἵρεσιν ταλάντευσον. ὅπου γὰρ ἂν ῥέψῃς ὦ γύναι, ἅπαξ ἐκεῖσε ἀκολουθήσω. ἀποκόπτειν γὰρ εἴωθε γνώμην ἡ τῶν φίλων συμβουλὴ ἀμφίβολον.

Αἰγιαλεὺς στρουθίωνι.

Ἀλλ' εἰσ μακαρίαν ὡσ ἐναντίως ἡμῖν. καὶ κατὰ τὴν
β παροιμίαν ἐπὶ τὰ μανδροβόλου χωρεῖ τὰ πράγματα. τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ λεπτῶν κερμάτων ἀποδίδοσθαι καὶ ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια, λιμηρὰν φέρει τὴν παραμυθίαν. ὥρα οὖν γε συμπράττοντα ἡμῖν ὦ στρουθίων τὴν πορισμῶν ἐξ ὧν ἂν ἡ θάλαττα πορίζῃ παραμυθίαν ἐνδέχεσθαι. βούλομαι δὲ πρὸς ἕνα ἢ δεύ-

τερον

περὶ τουτωνὶ τῶν λακκοπλούτων διὰ σοῦ προξένου ἢ πρὸς ἐρασι-
κλέα τὸν φρεάττιον ἢ πρὸς φιλόστρατον τὸν χολαργέα οἰκείως ἔχειν
ὡς αὐτὸς ἐπὶ τῶν φορνείων κομίζειν αὐτῷ τοὺς ἰχθύας. πάντως δὲ
πρὸς τῇ καταβολῇ τἀργυρείου ἔσται παρ᾽ αὐτῷ τὶς παραμυθία διο-
νυσίων ἢ ἀπατουρίων τελουμένων. καὶ ἄλλως ἐκ τῆς πικρᾶς τῶν
ἀγορανόμων ἐξελοῦνται ἡμᾶς χειρός. οἱ καθ᾽ ἑκάστην ἐπὶ τῷ σφε-
τέρῳ κέρδει κορδύνειν, εἰς τοὺς ἀπράγμονας ἐμφοροῦσιν ὕβρεις.
πολλοῦ δὲ δύνασθαι τοὺς παρασίτους ἡμᾶς παρὰ τοῖς νέοις καὶ πλου-
σίοις οὐ λόγος, ἀλλ᾽ ἔργον ἔδειξεν. Κέφαλος ποντίῳ.

Ἡ μὲν θάλαττα ὡς ὁρᾷς φρίκῃ κατέχει. καὶ γὰρ οὐ-
τ ρανὸν ὑποβέβηκεν ἀχλύος. τὰ πάντα πανταχόθεν συν-
νέφελα. καὶ οἱ ἄνεμοι πρὸς ἀλλήλους ἀρασσόμενοι ὅ-
σον οὔπω κυκήσειν τὸ πέλαγος ἐπαγγέλλονται. ἀλλὰ καὶ οἱ δελ-
φῖνες ἀνασκιρτῶντες καὶ τῆς θαλάττης ἀνοιδουμένης λείως ἐ-
φαλλόμενοι χειμῶνα καὶ τάραχον ἐπιόντα μηνύουσι. ταύρου δὲ
φασὶν ἐπιπολάζειν κατ᾽ οὐρανὸν οἱ τὰ μετέωρα δεινοὶ τὰ νῦν ἑστάναι.
πολλάκις οὖν σώζονται ὑπ᾽ ἀσφαλείας οἱ προθυμούμενοι φυλά-
ξασθαι τὸν κίνδυνον. εἰσὶ δ᾽ οἱ παραδόντες ἑαυτοὺς ἅπαξ τῷ πελά-
γει ὑπ᾽ ἀμηχανίας τῇ τύχῃ τοὺς οἴακας ἐπιτρέψαντες φέρεσθαι.
ὅθεν ἀκούομεν τοὺς μὲν, κατὰ τὸ μαλέου ἀκρωτήριον. τοὺς δὲ
κατὰ τὸν σικελικὸν πορθμὸν, ἄλλους δὲ εἰς τὸ λυκιακὸν πέλα-
γος ῥύμῃ φερομένους ἐποκέλλειν ἢ καταδύεσθαι. ἔστι δὲ οὐδὲν τού-
των πρὸς χειμῶνα καὶ κίνδυνον ὁ καφηρεὺς ἐπιεικέστερος. ἀναμεί-
ναντες οὖν ἀπολῆξαι τὸ κλυδώνιον τὰ καθαρὰν αἰθρίαν πνέεσθαι
ἀεὶ, νοστήσομεν ἄχρι τοῦ αὐτοῦ τοῦ καφηρέως τῶν ἀκτῶν. ἵν᾽ εἴ που
τι τῶν ἐκ ναυαγίας ἀποπλυθὲν εὑρεθείη σῶμα, τοῦτο περιστείλαντες

ταφῆ καλύψωμεν. οὐ γὰρ ἀμισθὶ τὸ εὖ ποιεῖν, κἂν μὴ παραχρῆ-
μα τῆς εὐεργεσίας ἡ ἀντίδοσις φαίνηται. τρέφει δὲ οὐδὲν ἧττον
τοὺς αὐτοὺς πρὸς τοῖς ἐλπιζομένοις ἀγαθοῖς. καὶ διαχεῖ τὴν καρδίαν
τὸ συνειδός. καὶ μάλιστα ὅταν εἰς τοὺς ὁμοφύλους οὐκ ἔχοντας τὴν
εὐποιΐαν καταβάλλωνται.

Θυνναῖος Σκοπέλῳ.

Ἀκήκοας ἀκουσμάτων βαρυτάτων ὦ σκόπελε. στόλον
α ἀθηναῖοι διανοοῦνται πέμπειν εἰς τὴν ὑπερορίαν ναυ-
μαχεῖν ἐθέλοντες. καὶ ἤδη μὲν ἡ πάραλος καὶ ἡ σαλαμι-
νία αἱ μάλιστα ταχυναυτοῦσαι πρόδρομοι λύουσι τῶν ἠϊόνων τὰ
πρυμνήσια, τοὺς μαστῆρας οἳ μέλλουσιν ἐπαγγέλλειν παροῦ καὶ
ὅπερ δεῖ ἀπιέναι πολεμήσοντας ἐνθέμεναι. χρεία ταῖς λοιπαῖς ναυ-
σὶ τὸ στρατιωτικὸν τάγμα δεχομέναις ἐρετῶν πλειόνων καὶ οὐχ ἥκι-
στα ἐμπείρων ἀνέμοις τε καὶ κύμασιν ἀπομάχεσθαι. τί οὖν ὦ βέλτιστε
δρῶμεν, φύγωμεν ἢ μένωμεν. ἀνδρολογοῦσι δὲ ἐκ πειραιῶς τε καὶ φα-
ληρόθεν καὶ σουνίου τε καὶ μέχρι τῶν ἐν τῷ γεραιστῷ προσοίκων ὁρίων
τοὺς τῆς θαλάττης ἐργάτας. πῶς δὲ καὶ ἡμεῖς εἰ μὴ δὲ τὴν ἀγορὰν
εἰδότες ὑπομένειν μὲν παρατάττεσθαι, καὶ ὁπλομάχοις ἀνδράσιν
ὑπηρετεῖσθαι. δυοῖν δὲ ὄντοιν χαλεποῖν τοῦ τε φεύγειν ἐπὶ τέκνοις
καὶ γυναιξὶ, τοῦ τε μέλλειν ξίφεσιν ὁμοῦ καὶ θαλάττῃ παραδιδόναι
τὸ σῶμα, τοῦ μὲν ὄντος ἀλυσιτελοῦς, τὸ φεύγειν ἐφάνη λυσιτελέ-
στερον.

Ναυσίβιος Πρυμναίῳ.

Γνόσου ὅσον εἰσὶ τρυφερὰ καὶ ἁβρόβια τὰ ἀθήνησι πλου-
β σίων τὰ μειράκια. ἔναγχος δὲ Παμφίλου μετὰ τῶν
συνηλικιωτῶν μισθουμένου τὸ σκαφίδιον ὡς ἂν ἔχοι
γαληνιῶντος τοῦ πελάγους περιπλεῖν ἅμα καὶ συμμετέχειν ἡμῖν

τῆς

τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων. ἔστιν ὧν ἡλίκα αὐτοῖς ἐκ τῆς θαλάττης πο-
ρίζεται ξυμφήματα. οὐ γὰρ ἀνεχόμενος τῶν ξύλων τῆς ἁλιάδος ἔσ-
τε τὰ πάντων τινῶν ξενικῶν καὶ ἐφεστρίδων κατακλινεὶς, οὐ γὰρ οἷός τε
ἔφασκεν εἶναι κεῖσθαι ὡς οἱ λοιποὶ ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων, τὴν στα-
νίδα οἶμαι νομίζων λίθου τραχυτέραν, ἤτει παρ' ἡμῶν σκιὰν αὐ-
τῷ μηχανήσασθαι, τὴν τοῦ ἱστίου ὀθόνην ὑπερπετάσαντας, ὡς οὐδα-
μῶς οἷός τε ὢν φέρειν τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας. ἡμῖν δὲ οὐ μόνον τοῖς
ταύτην πιστευμένοις τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἁπαξαπλῶς ὅ-
σοις μὴ περιουσία πλούτου πρόσεστι σπουδάζεται, ἔστιν οὗ δυναμένοις
τῇ εἵλῃ θέρεσθαι. ἐν ἴσῳ γὰρ κρυμὸς καὶ θάλαττα. φερομένων δὲ
ἅμα οὐ μόνος οὐδὲ μετὰ μόνων τῶν ἑταίρων ὁ Πάμφιλος, ἀλ-
λὰ καὶ γυναίων αὐτῷ περιττῶν τὴν ὥραν, πλῆθος συνείπετο μου-
σουργοὶ πᾶσαι. ἡ μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο κρουμάτιον καὶ ἦν αὐλητρίς.
ἡ δὲ, ἐρατὼ, καὶ ψαλτήριον μετεχειρίζετο. ἄλλη δὲ εὐεπίς. αὕτη
δὲ κύμβαλα ἐπεκρότει. ἐγένετο οὖν μοι μουσικῆς ἡ ἄκατος πλέα
καὶ ἦν ᾠδικὸν τὸ πέλαγος καὶ πᾶν θυμηδίας ἀνάπλεων. πλὴν
ἐμέ γε ταῦτα οὐκ ἔτερπεν. οὐδὲ γὰρ οὐκ ὀλίγοι τῶν ὁμοβίων καὶ
μάλιστα ὁ πικρὸς λαυκίας τελχῖνος ἦν μοι βασκαίνων βαρύτε-
ρος. ἐπεὶ δὲ τὸν μισθὸν πολὺν κατεβάλετο, τἀργύριόν με διέχει
καὶ νῦν ἐκείνου τοὺς ἐπιθαλαττίους ἀγαπῶ κώμους. καὶ τοιοῦτον
δεύτερον ἐπιστῆναί μοι ποθῶ δαπανηρὸν καὶ πολυτελῆ νεανίσκον.

Λυχένιος ἀρμενίῳ.

ε Ι μὲν ὅτι δύνασαι συμπράττειν, καὶ δὴ τὰ λέγε πρός με οὐ πρὸς ἑ-
τέρους ἔκπυστα ποιῶν τὰ μά. εἰ δὲ μηδὲν οἷός τε ὠφελεῖν,
γενοῦ μοι τῶν Ἀρεοπαγίτου στεγανώτερος. ἐγὼ δ' ὅπη περὶ τὰ μάσσι

διηγήσομαι, ἔρως με οὐκ ἐᾷ παρεμπεσὼν ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ κυβερνᾶσθαι, ἀλλὰ τὸ νῆφον ἐν ἐμοὶ, συνεχῶς ὑπὸ τοῦ πάθους βυθίζεται. πόθεν γάρ ποτε εἰς ἁλιέα δύστηνον ἀγαπητῶς τὴν ἀναγκαίαν ἐκπορίζοντα διατροφὴν ἔρως ἐνέσκηψε. καὶ ἐντακεὶς οὐκ ἀνίησιν, ἀλλ' ὅσα τοῖς πλουσίοις καὶ ὠρελικοῖς νεανίσκοις φλέγομαι. καὶ ὁ ποτὲ γελῶν τοὺς ἐκ τρυφῆς πάθει δουλεύοντας, ὅλος εἰμὶ τοῦ πάθους, γαμησείω νῦν τε τὸν ὑμέναιον ἐκφαντάζομαι τὴν παῖδα τῆς Τερψιχόρης. ἔστι δὲ ἡ παῖς ἐς ἔρωτα, τῶν μετοίκων θυγάτριον τῶν ἐξ Ἑρμιόνης οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς πειραιᾶ φθαρέντων. ἄλλω μὲν οὖν δοῦναι προῖκα οὐκ ἔχω. ἐμαυτὸν δὲ δείξας οἷός εἰμι θαλαττουργὸς, εἰ μὴ μαίνοιτο ὁ ταύτης πατὴρ, οἶμαι παρέξειν ἐπιτήδειον νυμφίον.

Ἐγκύμων ἁλικτύπῳ.

Ρόμην ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἠϊόνος τῆς ἐν Σουνίῳ παλαιὸν καὶ
ἡ τετρυχωμένον δίκτυον, ὅτου εἴη. καὶ τίνα πρόσθεν οὐκ
ἠγνοούμενον ἀποχωσθὲν, ἤδη δὲ καὶ ὑπὸ χρόνου παλαιότητος διερρωγὸς ἀπέκειτο. οἱ δὲ, ἔφασαν σὸν κτῆμα γεγονέναι πρὸ τούτων τεττάρων ἐτῶν. εὐθὺ φάλῳ προσομιλήσαν πέτρᾳ, κατὰ μέσον ἀποσχισθῆναι τῶν πλεγμάτων. σοῦ δὲ ἐξ ἐκείνου μήτε ἀκέσασθαι, μήτε ἀνελέσθαι βουληθέντος μέχρι, μηδενὸς τῶν περιοίκων ὡς ἀλλοτρίου θιγγάνειν ἐπιχειρήσαντος. ἐγένετο οὖν οὐκ ἐνοίκων μόνον, ἀλλὰ καὶ σοῦ τοῦ πρὶν δεσπότου λοιπὸν ἀλλότριον. αἰτῶ οὖν σε τὸ τῇ φθορᾷ τῷ χρόνῳ μὴ σόν. σὺ δ' ὃ παντελῶς ἀπολέσας προσένειμας, ἥκιστα ζημιούμενος, ἕτοιμος ἔσο πρὸς τὴν δόσιν.

Ἁλικτύπος ἐγκύμονι.

Δ Υσμενὴς καὶ βάσκανος ὁ τῶν γειτόνων ὀφθαλμός. φησὶν ἡ παροιμία. τίς γάρ σοι τῶν ἐμῶν φροντίς. τί δὲ τὸ

παρ' ἐμοῦ

παρ' ἐμοῦ ῥαθυμίας ἠξιωμένον, κτῆμα σὸν εἶναι νομίζεις. εἶργε τοὺς χεῖρας, μᾶλλον δὲ τὰς ἀπλήστους ἐπιθυμίας. μὴ δέ σε ἡ τῶν ἀλλοτρίων ὄρεξις ἀδίκους αἰτεῖν χάριτας ἢ βιαζέσθω.

Ἐγκύμων Ἁλικτύπῳ.

ὀ Υκ ἤτησά σε ἃ ἔχεις, ἀλλ' ἃ μὴ ἔχεις. ἐπεὶ δὲ οὐ βούλει ἃ μὴ ἔχεις ἕτερον ἔχειν, ἔχε ἃ μὴ ἔχεις.

Εὐσάγηνος Λιμενάρχῳ.

ὀ Υκ ἐς κόρακας φθαρήσεται ὁ σκοπιοῦργος ὁ λέσβιος. Φρίκην σκιρὰν κατὰ μέρος τὴν θάλατταν ἀνεβόησεν ὡς πλήθους ὅλου προσιόντος θύννων ἢ πηλαμίδων. καὶ ἡμεῖς περιθέντες τῇ σαγήνῃ μονονουχὶ τὸν κόλπον ὅλον περιελάβομεν. εἶτα ἠνιώμεθα καὶ τὸ βάρος μεῖζον ἦν ἢ κατὰ φορτίον ἰχθύων. ἐλπίδι οὖν καὶ τῶν πλησίον τινὰς ἐκαλοῦμεν μεριστὰς ἀποφαίνειν ἐπαγγελλόμενοι εἰ συλλάβοιντο ἡμῖν καὶ συμπονήσαιεν. τέλος μόγις πολλῷ δείλης ὀψίας ὑπερμεγέθη κάμηλον ἐξειλκύσαμεν μυδῶσαν ἤδη καὶ σκώληξιν ἐπιβρύουσαν. τοιαῦτα θηράσας, οὐχ ἵνα ἐπιγελάσῃς ἐδήλωσα, ἀλλ' ἵνα μάθῃς οἵαις καὶ πόσαις μηχαναῖς ἡ τύχη με τὸν ἀτυχῆ καταγωνίζεται.

Εὔπλοος Θαλασσέρωτι.

ὑ Γ ορμαζᾶς ἢ μέμηνας. ἀκούω γάρ σε λοιδόρου γυναικὸς ἐρᾶν. ἕω ὡς ἐκείνης φθειρόμενον, πᾶσαν τὴν ἐφήμερον ἄγραν κατατίθεσθαι. ἀπήγγελλε γάρ μοι τῶν γειτόνων ὁ βέλτιστος σωσίας. ἔστι δὲ τῶν ἐπιεικῶς τὴν ἀλήθειαν τιμώντων, καὶ οὐκ ἄν ποτε ἐκεῖνος εἰς ψευδηγορίαν ὠλίσθησεν. οὗτος ἐκεῖνος Σωσίας ὁ τὸν χρηστὸν καὶ ἡδὺν γάρον ἑψῶν ἐκ τῶν λεπτοτέρων ἰχθύων οὓς ἐγκολπίζεται τῇ σαγήνῃ. πόθεν οὖν εἰπέ μοι μουσικῆς σοι

διάτονον καὶ χρωματικὸν καὶ ἐναρμόνιον μέλος ἐστὶν ὡς αὐτὸς ἔ-
φασκεν ἀπαγγέλλων. ἐμοῦ γὰρ τῇ ὥρᾳ τῆς παιδίσκης ἠράσθης
τοῖς κρούμασι. πέπαυσο εἰς ταῦτα δαπανώμενος μήτε ἀντὶ τῆς
θαλάττης ἡ γῆ ναυηγὸν ἀποφήνῃ ψιλώσασα τῶν χρημάτων, καὶ
γένηταί σοι τὸ τῆς ταλξίας κατασώπορ ὁ καλυδώνιος κόλπος
ἢ τὸ τυρρηνικὸν πέλαγος οὐκ ἔχοντί σοι κρατεῖν ἐπικαλεῖσθαι, εὖ
δεύτερον ἐφορμᾷ.

Θαλασσέρως εὐπλόῳ.

Ἢ ἄλλως ληρεῖς τὴν πρός με μυθεσίαν ὦ εὔπλοε. ἐγὼ
τ γὰρ οὐκ ἂν ἀποστείην τῆς αὐτοῦ θεοῦ μυσταγωγοῦντι πυρ-
φόρῳ καὶ τοξοφόρῳ πειθόμενος, καὶ ἄλλως ἡμῖν τὸ ἐ-
ρᾶν συγγενές. τῆς θαλαττίας θεοῦ τικούσης τοῦτο τὸ παιδίον. ἡ-
μέτερος οὖν πρὸς μητρὸς ὁ ἔρως. καὶ ὑπὸ τούτου βληθεὶς τὴν καρ-
δίαν, ἔχω πρὸς θαλάττῃ τὴν κόρην πανόπην νομίζων ἢ γαλατεία
ταῖς καλλιστευούσαις τῶν νηρηίδων συνεῖναι.

Θυμολέπυρος ὠκίμωνι.

Χέτλια πεπόνθαμεν. τοῖς γὰρ ἄλλοις οὖθαρ καὶ μή-
σ τραι καὶ ἡ προσόδω προσεοικὸς διὰ τὴν ἐκ τῆς ποιό-
τητος λεπτότητα παρέκειτο. ἡμῖν δὲ ἔτνος ἦν τὸ βρῶ-
μα, οἱ μὲν χαλυβώνιον ἔπινον. ἐκ τροπίαν δὲ ἡμεῖς καὶ ὀξίνην. ἀλ-
λ᾽ ὦ μοιραῖοι θεοὶ καὶ μοιραγέται δαίμονες. δοίητε μετὰ τροπὴν τῆς
ἀδίκου ταύτης τύχης, καὶ μὴ τοὺς μὲν διηνεκεῖ φυλάττετε εὐ-
τυχίᾳ. τοὺς δέ, τῷ λοιμῷ συνοικίζετε. ἡ γὰρ φορὰ τῆς εἱμαρμέ-
νης τὰ τοιαῦτα κατηνάγκασεν. ἄδικα πάσχομεν πρὸς αὐτῆς
οἱ λεπτοὶ καὶ στενῇ κεχρημένοι τύχῃ.

Καπνοσφράντης ἰσχολίμῳ.

Νεμιαίους ἐλπίδας ἔχων ἐπὶ τῷ μειρακίῳ πλουσίῳ

α τῷ. ᾤμην γὰρ αὐτὸν ἢ τεθνάναι ἢ αὐτῷ τὸν πατέρα χρυσίον ἐργάσασθαι τῆς οὐσίας πολλήν. καὶ ἀδηφαγοῦντα τε καθηδυπαθοῦντα μετά τε ἡμῶν μετά τε τῶν ἑταίρων ὅσοι κατὰ τὴν ὥραν πρωτεύουσιν ἐξαντλοῦντα ἢ τὸ πᾶν ἢ τὸ πολὺ τῆς οὐσίας. ὁ δὲ, ἐπειδὴ κείνων αὐτῷ ὁ γεννήσας ἐγένετο, σιτεῖται μὲν ὅτε τῆς ἡμέρας ἅπαξ, καὶ τοῦτο τῆς ὥρας ἡλίου λοιπὸν ἀμφὶ δύσιν ἔχοντος. σιτεῖται δὲ οὐδὲν τῶν πολυτελῶν, ἀλλ᾽ ἄρτον τὸν ἐξ ἀγορᾶς καὶ ὄψον εἴποτε εὐημερίας ἡμέραν ἐπιτελοίη, δρυπετεῖς ἢ φαυλίας. διαμαρτὼν οὖν τῆς θαυμαστῆς ταύτης ἐλπίδος οὐκ οἶδ᾽ ὅτι καὶ δράσαιμι. εἰ γὰρ ὁ τρέφων δεῖται τοῦ θρέψαντος, τί ἂν εἴη ὁ τρέφεσθαι ὀφείλων. λιμῷ τἀνῦν ἢ συνεῖναι διπλοῦν τὸ βάρος.

Ἔρρωσο.

Εὔβουλος Γεμέλλῳ.

Ἀρέσκετο μὲν ἡμῖν ὦ γέλλων ὅσου σικελιώτου πλα-

π κοῦς ἐπώνυμος. ἐγὼ δὲ καὶ τῇ θέᾳ μόνον πρὸς τὰς καταπόσεις εὐτρεπιζόμενος ηὐφραινόμην. μέλλησις δὲ ἦν πολλὴ περιστεφόντων πραγμάτων τὰ πέμματα. ἦν δ᾽ ὁ καρπὸς τῆς πιστάκης καὶ βάλανοι φοινίκων καὶ κάρυα τῶν ἐλύτρων ἐξῃρημένα. ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτα ἕκαστα ἐχθρὰ βλέπων ἀνέμενον ἐπαφήσειν ἐμαυτὸν ἐγχανὼν τῷ πλακοῦντι. οἱ δὲ καὶ τὸ ἐνάρξειν ἐπὶ μήκιστον ἐξέτειναν. κύλικος συνεχὲς περισοβουμένης διατριβὰς καὶ μελισμοὺς ἐνεποίουν. τέλος ὥσπερ ἐκ συνθήματος τὴν ἐμὴν ἀναρτῶντες ἐπιθυμίαν, ὁ μέν τις κάρφος λαβὼν ἐξεκάθαιρε τὰ ἐνιζάνοντα τῶν βρωμάτων τοῖς ὀδοῦσιν ἰνώδη. ὑπτιάσας (ἑαυτὸν οἷος ἦν

ὕπνῳ κατέχεσθαι μᾶλλον ἢ τῆς τραπέζης φροντίζειν. εἶτα ἄλλος ἄλλῳ διελέγετο καὶ πάντα μᾶλλον ἐπράττετο, ἢ ὁ ἡδὺς ἐκεῖνος καὶ ποθητὸς ἡμῖν πλακοῦς εἰς ἀπόλαυσιν ἤρχετο. τέλος οἷα εἰκὸς οἱ θεοὶ κατοικτείραντες τὸ κατάξηρον τῆς ἐμῆς ἐπιθυμίας, μόλις ποτὲ ἱμείροντά με τοῦ πλακοῦντος ἀπογεύσασθαι παρεσκεύασαν. ταῦτά σοι γράφω οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τοῖς ἡδέσιν ἡσθεὶς, ὅσον ἐπὶ τῇ παρολκῇ τῆς βραδυτῆτος ἐκτακείς.

Πλατύλαιμος ἐρεβινθολέοντι.

Υπώποτε ἐγὼ κατὰ τὴν ἀττικὴν ὑπέμεινα τοιοῦτον χειμῶνα. οὐ γὰρ μόνον ἐκ παραλλήλων φυσῶντες μᾶλλον δὲ φύρδην φερόμενοι κατεκτύπουν ἡμῶν οἱ ἄνεμοι, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ χιὼν πυκνὴ καὶ ἐπάλληλος φερομένη, πρῶτον μὲν τοὔδαφος ἐκάλυπτεν. ἔπειτα οὐκ ἐπιπολῆς, ἀλλ᾽ εἰς ὕψος ἤρετο τῆς νιφάδος χῶμα πάμπολυ, ὡς ἀγαπητὸν εἶναι τὸ θυρίον ἀνοίξαντα τῆς οἰκίας τὸν στενωπὸν ἰδεῖν. ἐμοὶ ἦν οὔτε ξύλον οὔτε ἄσβολος παρῆν. πῶς γὰρ ἢ πόθεν. ὁ κρυμὸς δὲ εἰσεδύετο μέχρι μυελῶν αὐτῶν καὶ ὀστέων. ἐβουλευσάμην οὖν ὀδυσσειον βούλευμα δραμεῖν εἰς τοὺς θόλους ἢ τὰς καμίνους τῶν βαλανείων. ἀλλ᾽ οὐδὲ ἐκεῖσε συνεχώρουν οἱ τῶν ὁμοτέχνων περὶ ταῦτα κυλινδούμενοι. καὶ γὰρ αὐτοὺς ἡ παραπλησία θεὸς ἠνώχλει πενία. ὡς οὖν ᾐσθόμην οὐκ εἶναί μοι εἰς ταῦτα εἰσιτητὸν, δραμὼν ἐπὶ τὸ θρασύλλου βαλανεῖον ἰδιωτικῆς οἰκίας, εὗρον τοῦτο κενόν. καὶ καταβαλὼν ὀβολοὺς δύο καὶ τὸν βαλανέα τούτοις ἵλεων καταστήσας, ἐθερόμην ἄχρις οὗ τὸν νιφετὸν μὲν πηγυλὶς διεδέξατο καὶ ὑπὸ τοῦ κρύους τοῦ μεταξὺ δρόσου παγέντος πρὸς ἀλλήλους ἐδέδεντο οἱ λίθοι. μετὰ δὲ τὸ ἀποβράσαι τὸ δριμὺ, προσηνὴς ὁ ἥλιος ἐλευθέραν μοι τὴν πρόοδον καὶ περιπάτους ἀχειμέρους ἀπέφηνεν.

Ἀμνίων Φιλομόσχῳ.

Πιέζεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα τὰ λήϊα.
α καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. ὠνεῖσθαι ἡμῖν ἐπακτοὺς
πυροὺς οὐχ οἷόν τε διὰ σπάνιν κερμάτων. ἔστι δέ σοι ὡς
ἀκούω τῆς περισινῆς εὐετηρίας λείψανα. δάνεισον οὖν μοι μεδίμνους
εἴκοσι ὡς ἂν ἔχοιμι σώζεσθαι αὐτός τε καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδία. καρπῶν
δὲ εὐφορίας γενομένης, ἐκτίσομεν αὐτὸ τὸ μέτρον καὶ λῷον ἐάν τις
εὐθηνία γένηται. μὴ δὲ περιίδῃς ἀγαθοὺς γείτονας εἰς στενὸν τοῦ
καιροῦ φερομένους.

Εὔστολος Ἐλατίωνι.

Ὑδέν με τῆς γῆς ἀμειβομένης τῶν πόνων ἄξιον, ἔγνων
ο ἐμαυτὸν ἐπιδοῦναι θαλάττῃ καὶ κύμασι. ζῆν μὲν γὰρ
καὶ τεθνάναι μεμοίραται ἡμῖν. καὶ οὐκ ἔστι τὸ χρεὼς φυ
γεῖν κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ. ἐνεργὸς γὰρ ἡ ἡμέρα
ἐκείνη καὶ τὸ πεπρωμένον ἄφυκτον. ὥστε τὸ ζῆν οὐχ ὑπὸ τούτων
ταλαντεύεται. ἀλλ' ὑπὸ τῇ τύχῃ βραβεύεται ἤδη γὰρ τινὲς μὲν ἐ
πὶ γῆς ὠκύμοροι, ἐπὶ θαλάττης δὲ μακρόβιοι κατεβίωσαν. ὥστε εἰ
δὼς ταῦθ' οὕτως ἔχειν, ἐπὶ ναυτιλίαν βαδιοῦμαι καὶ ἀνέμοις ὁμι
λήσω καὶ κύμασι. κρεῖττον γὰρ ἐπανήκειν ἐκ Βοσπόρου καὶ Προποντ-
ίδος νεόπλουτον, ἢ καθήμενον ἐπὶ ταῖς τῆς Ἀττικῆς ἐσχατιαῖς λι
μῶδές τε καὶ αὐχμηρὸν ἐρυγγάνειν.

Ἀπελαρχίδης Πυθολάῳ.

Εγα ὦ φίλε κακὸν οἱ κατὰ τὴν πόλιν τοκογλύφοι.
μ ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα τί παθὼν, δέον παρὰ σὲ ἢ παρά τινα
ἄλλον τῶν κατ' ἀγρὸν γειτόνων ἐλθεῖν, ἐπεὶ κατέστην
ἐν χρείᾳ χρημάτων βουλόμενος ἐπὶ Κολωνῷ πρίασθαι χωρίον
ἐξηγήσαντος Μετίμου τῶν ἀστικῶν ἐπὶ τὰς Μαρτίου θύρας ἀφι-

κόμην. εἶτα καταλαμβάνω πρεσβύτην ὀφθῆναι ῥικνὸν συνε-
σπακότα τὰς ὀφρῦς, χάρτην δὲ ἀρχαῖόν τινα, σαπρὸν δὲ τῷ χρόνῳ
ὑπὸ κόρεων καὶ σητῶν ἡμίβρωτον διὰ χειρὸς ἔχοντα. εὐθὺς μὲν
οὖν μόλις με προσεῖπε ζημίαν ἡγούμενος τὴν προσηγορίαν. εἶτα
τοῦ προξένου φήσαντος ὡς δεοίμην χρημάτων, πόσων ἤρετο τα-
λάντων. ἐμοῦ δὲ θαυμάσαντος τὴν ὑπερβολὴν, διέπτυεν εὐθὺς καὶ
δῆλος ἦν δυσχεραίνων. ὅμως ἐδίδου καὶ ἀπῄτει γραμματεῖον. καὶ ἐ-
πὶ τῷ ἀρχαίῳ τόκον βαρὺν καὶ τὴν οὐσίαν ὑποθέσει μηνὸς εἰσέτι
μοι. μέγα τι κακόν εἰσιν οἱ περὶ τὰς ψήφους καὶ τῶν δακτύλων
τὰς κάμψεις ἐλινδούμενοι. μή μοι γένοιτο ἀγροίκων ἔφοροι δαί-
μονες, μὴ λύκον ἔτι μὴ δανειστὴν ἰδεῖν.

Ἀνίκητος Φοιβιανῇ.

Εὔγεις με ὦ Φοιβιανὴ φεύγεις. καὶ ταῦτα ἀρτίως ὅ-
φ λον τὸν ἀγρὸν ἀπενεγκαμένη. τί γὰρ οὐ τῶν ἐμῶν λα-
βοῦσα ἔχεις. οὐ σῦκα, οὐ τυρὸν ἐκ ταλάρων, οὐκ ἀλε-
κτορίδων ζεῦγος, οὐ τὰ λοιπὰ τρυφήματα πάντα ἔστι σοι ἐξ ἐμοῦ;
οὕτως ὅλον με αὐτὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀνατρέψασα δουλεύ-
ειν ἀπηνάγκασας. σὺ δὲ οὐδὲ μίαν ὥραν ἔχεις ἐμοῦ διακαῶς φλε-
γομένου. ἀλλὰ χαῖρε καὶ ἄπιθι. ἐγὼ δὲ οἴσω βαρέως μὲν, οἴσω δὲ ὅ-
μως τὴν ἀτιμίαν.

Φοιβιανὴ Ἀνικήτῳ.

Δίνουσά με ἀρτίως ἥκειν ὡς ἑαυτὴν ἡ τοῦ γείτονος
ω μετέπεμψε γυνή. καὶ δῆτα ἧκον ἀραμένη τὰ πρὸς τὴν
τέχνην. σὺ δὲ ἐξαπιναίως ἀναστὰς ἐπειρῶ τὴν δέρην
ἀνακλάσας κύσαι. οὐ παύσῃ τρίκουρον καὶ τάλαντον γερόντιον
πειρῶν τὰς ἀφηλικίας ἀνθούσας ἡμᾶς ὥστις ἄρτι μειράζειν ἀρχό-
μενος.

μενος; οὐχὶ τῶν κατ᾽ ἀγρὸν πόνων ἀφεῖσαι ἀφροντὶς τῶν αἰδίων πορισάμενος. οὐχὶ τοῦ ταμιείου καὶ τῆς ἐσχάρας ὡς ἀδύνατος ὢν ἐξέωσαι; πῶς οὖν τακερὸν βλέπεις βλέμμα καὶ ἀναπνέεις. πέπαυσο κέκροφ᾽ ἄθλιε καὶ τρέπου κατὰ σεαυτὸν ὦ πρέσβυ.

Γλυκέρα βακχίδι.

Μένανδρος ἡμῶν ἐπὶ τὴν τῶν ἰσθμίων θέαν εἰς τὴν κόρινθον ἐλθεῖν βεβούληται. ἐμοὶ μὲν οὐ κατὰ νοῦν. οἶδας γὰρ οἷόν ἐστιν ἐραστοῦ τοιούτου καὶ βραχὺν ὑστερῆσαι χρόνον. ἀποτρέπειν δὲ οὐκ ἐνῆν μὴ πολλάκις ἀποδημεῖν εἰωθότα. οὐδ᾽ ὅπως αὐτὸν παρεγγυήσω, μέλλοντα ἐπιδημήσειν ἔχω. οὐδ᾽ ὅπως μὴ βουλόμενον αὐτὸν σπουδασθῆναι ἀπὸ σοῦ κἀμοί τινα φέρει φιλοτιμίαν, τοῦτο λογίζομαι. οἶδα γὰρ τὴν οὖσαν ἡμῖν ἑταιρείαν πρὸς ἀλλήλας. δέδοικα δὲ ὦ φιλτάτη οὐ σὲ τοσοῦτον. χρηστοτέρῳ γὰρ ἤθει κέχρησαι τοῦ βίου ὅσον αὐτὸν ἐκεῖνον. ἐρωτικὸς γάρ ἐστι δαιμονίως καὶ βακχίδος οὐδ᾽ ἂν τῶν σκυθρωποτάτων τις ἀπόσχοιτο. τὸ μὲν γὰρ δοκεῖν αὐτὸν οὐκ ἔλαττον τοῦ σοὶ ἐντυχεῖν ἢ τῶν ἰσθμίων ἕνεκεν τὴν ἀποδημίαν πεποιῆσθαι, οὐ πάνυ πείθομαι. ἴσως αἰτιάσῃ με τῆς ὑποψίας. συγγίνωσκε δὲ ταῖς ἑταιρικαῖς ὦ φιλτάτη ζηλοτυπίαις. ἐγὼ δ᾽ οὐ παρὰ μικρὸν ἡγοῦμαι Μενάνδρου διαμαρτεῖν ἐραστοῦ. ἄλλως τε κἄν μοι κνισμός τις πρὸς αὐτὸν ἢ διαφορὰ γένηται, δεήσει με ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὑπὸ χρέμητός τινος ἢ διφίλου πικρῶς λοιδορεῖσθαι. ἐὰν δὲ ἐπανέλθῃ μοι οἷος ᾤχετο, πολλὴν εἴσομαί σοι χάριν.

Ἔρρωσο.

Βακχὶς Ὑπερείδῃ.

ἆσαί σοι ἴσμεν αἱ ἑταῖραι χάριν· καὶ ἑκάστη γε ἡμῶν οὐχ
π ἧττον ἢ Φρύνη. ὁ μὲν γὰρ ἀγὼν μόνος Φρύνης, ὃν ὁ παμ
πόνηρος Εὐθίας ἐπανείλετο· ὁ δὲ κίνδυνος ἁπασῶν. εἰ γὰρ αἰτοῦσαι παρὰ τῶν ἐραστῶν ἀργύριον, οὐ τυγχάνομεν ἢ τοῖς διδοῦσιν ἐντυγχάνουσαι ἀσεβείας κριθησόμεθα, πεπαῦσθαι κρεῖττον ἡμῖν τοῦ βίου καὶ μηκέτι ἔχειν πράγματα μήτε τοῖς ὁμιλοῦσι παρέχειν. νῦν δ᾽ οὐκέτι τὸ ἑταιρεῖν αἰτιασόμεθα ὅτι πονηρὸς Εὐθίας ἐραστὴς εὑρέθη· ἀλλ᾽ ὅτι ἐπιεικὴς Ὑπερείδης ζηλώσομεν. πολλὰ τοίνυν ἀγαθὰ γένοιτό σοι τῆς φιλανθρωπίας. καὶ γὰρ ἑταίραν χρηστὴν σεαυτῷ περιεσώσω. καὶ ἡμᾶς ἀμειψομένας σε ἀντ᾽ ἐκείνης παρεσκεύασας. εἰ δὲ δὴ καὶ τὸν λόγον γράψαις τὸν ὑπὲρ τῆς Φρύνης, τότε ἂν ὡς ἀληθῶς χρυσοῦν αἱ ἑταῖραί σε στήσαιμεν ὅπη ποτὲ βούλει τῆς Ἑλλάδος.

Βακχὶς Φρύνῃ.

ὐ τοσοῦτόν σοι τοῦ κινδύνου συνηχθέσθην φιλτάτη ὅσον
ο ὅτι πονηροῦ μὲν ἀπηλλάγης ἐραστοῦ, χρηστὸν δὲ εὗρες
Ὑπερείδην, συνήσθην. τὴν γὰρ δίκην σοι καὶ πρὸς τὴν εὐτυχίαν γεγονέναι νομίζω. διαβόητον γάρ σε οὐκ ἐν ταῖς Ἀθήναις μόνον, ἀλλὰ κἀν τῇ Ἑλλάδι ἁπάσῃ ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος πεποίηκεν. Εὐθίας μὲν γὰρ ἱκανὴν τιμωρίαν δώσει τῆς σῆς ὁμιλίας στερούμενος. ὑπὸ γάρ ὀργῆς μοι δοκεῖ κινηθεὶς διὰ τὴν ἔμφυτον ἀμαθίαν ὑπεράραι τὸ μέτρον τῆς ἐρωτικῆς ζηλοτυπίας. καὶ νῦν ἐκεῖνον ἐρῶντα μᾶλλον εὖ ἴσθι ἢ Ὑπερείδην. ὁ μὲν γὰρ διὰ τὴν τῆς συνηγορίας χάριν δῆλός ἐστι σπουδάζεσθαι βουλόμενος καὶ ἐρώμενον ἑαυτὸν ποιῶν· ὁ δ᾽ ἐπὶ τῷ ἀτυχήματι τῆς δίκης παρώξυνται. προσδέχου δὴ πάλιν

δι᾽ αὐτοῦ

δι' αὐτοῦ δεήσεις καὶ λιτανείας καὶ πολὺ χρυσίον. μὴ δὴ καταδιαιτή-
σῃς ἡμῶν ὦ φιλτάτη τῶν ἑταιρῶν· μὴ δὲ Υπερείδην κακῶς δόξαι
βεβουλεῦσθαι ποιήσῃς, τὰς δὲ τύχης ἱκεσίας προσιεμένη. μὴ δὲ τοῖς
λέγουσί σοι ὅτι εἰ μὴ τὸν χιτωνίσκον περιρρηξαμένη τὰ μαστήρια τοῖς
δικασταῖς ἀπέδειξας, οὐδὲν ῥήτωρ ὠφέλει, πείθου. καὶ γὰρ αὐτὸ τοῦ-
το ἵνα ἐν καιρῷ γένηταί σοι ἡ ἐκείνου παρέσχε συνηγορία.

Βακχὶς Μυρρίνῃ.

Η δὲ κρείττονος εἴη σοι τυχεῖν ἐραστοῦ δέσποινα ἀφρο-
μ δίτη, ἀλλ' οὗ τυγχάνεις ὃν νῦν περιέπεις συγκαταβιώης. τά-
λαινα γυνὴ τῆς ἀνοίας. ἥτις ἐπὶ τοιούτῳ κάλλει πεπί-
στευκας. φρύνην γὰρ στέρξει δηλονότι μυρρίνην, ὑπεριδών. αἰ ἔοικέ-
ναί σοι γὰρ ὑπερείδην βεβλῆσθαι ὡς ἔλαττόν σοι νῦν προσέχοντα. κἀ-
κεῖνος ἑταίραν ἔχει ἀξίαν ἑαυτοῦ, καὶ σὺ ἐραστὴν σοὶ πρέποντα.
αἴτησόν τι παρ' αὐτοῦ καὶ ὄψει σεαυτὴν ἢ τὰ νεώρια ἐμπεπρηκυῖαν
ἢ τοὺς νόμους καταλύουσαν. ἴσθι γοῦν ὅτι παρὰ πάσαις ἡμῖν ταῖς
τὴν φιλανθρωποτέραν ἀφροδίτην προτιμώσαις μεμίσησαι.

Θαῒς Θεττάλῃ.

Υκ ἄν ποτε ᾤηθην εἰς τοσοῦτο τῆς συνηθείας ἔσεσθαί μοι τι-
ὀ να πρὸς εὐξίππην διαφοράν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐν οἷς αὐ-
τῇ χρησίμη γέγονα ὑπὸ τὸν ἀπὸ τῆς σάμου κατάπλουν,
οὐκ ὀνειδίζω. ἀλλὰ Γαμφίλου, γινώσκεις τοῦτο καὶ σὺ ὅσον ἡμῖν
διδόντος ἀργύριον ὅτι ταύτῃ ποτὲ ἐντυγχάνειν ἐδόκει τὸ μειρά-
κιον οὐ προσήμην. ἀλλὰ καλῶς ἡμᾶς ἀντὶ τούτων ἠμείψατο τὴν
κάκιστα ἀπολουμένην μεγάραν χαρίζεσθαι θέλουσα. πρὸς ἐκείνην
δ' ἦν τις παλαιά μοι διὰ στράτωνα ὑπόνοια. ἀλλὰ ταύτην μὲν οὐδὲν ᾤ-
μην ποιεῖν παράλογον κακῶς λέγουσάν με. ἀλλ' ἔδει. κἀπὶ τὴν παν-
νυχίδα πᾶσαι ὡς πρὸς τὴν εἰκὸς παρ' ἡμῖν. ἐθαύμαζον δὲ τῆς εὐξίππης.

τὸ μὲν γὰρ πρῶτον κιχλίζουσά με τὴν ἐκείνης καὶ μωκωμένη, τὴν δυσμένειαν ἐνεδείκνυτο. εἶτα φανερῶς τὰ ῥήματα ᾖδεν εἰς τὸν οὐκ ἔθ' ἡμῖν προσέχοντα ἐραστήν. καίτοι τούτοις μὲν ἧττον ἤλγουν. ἀπαναισχυντήσασα δὲ εἰς τὸ φῦκός με καὶ τὸν παιδέρωτα ἔσκωπτεν. ἐδόκει δέ μοι πάνυ κακῶς πράττειν ὡς μηδὲ κάτοπτρον κεκτῆσθαι. εἰ γὰρ οἶδεν ἑαυτῆς χρῶμα σανδαράχης ἔχουσαν, οὐκ ἂν ἡμᾶς εἰς ἀμορφίαν ἐβλασφήμει. ἐμοὶ μὲν οὖν βραχὺ μέλει περὶ τούτων. ἀρέσκειν γὰρ τοῖς ἐρασταῖς οὐχὶ Μεγάρᾳ καὶ Δεξίππῃ βούλομαι ταῖς πιθήκοις. δεδήλωκα δέ σοι ἵνα μή με τι μέμψῃ. ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτὰς οὐκ ἐν σκώμμασιν οὐδ' ἐν βλασφημίαις, ἀλλ' ἐν οἷς μάλιστα ἀνιάσονται. προσκυνῶ δὲ τὴν νέμεσιν.

Θαῒς Εὐθυδήμῳ.

ἐ Ξ οὗ φιλοσοφεῖν ἐπενόησας σεμνός τις ἐγένου καὶ τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τοὺς κροτάφους ἐπῆρας. εἶτα σχῆμα ἔχων καὶ βυβλίδιον μετὰ χεῖρας εἰς τὴν Ἀκαδημίαν σοβεῖς. τὴν δὲ ἡμετέραν οἰκίαν ὡς οὐδὲ ἰδὼν πρότερον παρέρχῃ. ἐμάνης Εὐθύδημε, οὐκ οἶδας οἷός ἐστιν ὁ σοφιστὴς οὗτος ὁ ἐσκυθρωπακὼς καὶ τοὺς θαυμαστοὺς τούτους διεξιὼν πρὸς ὑμᾶς λόγους. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν πράγματα, πόσος ἐστὶν οἴει χρόνος, ἐξ οὗ παρέχει βουλόμενος ἐντυχεῖν. προσφθείρεται δὲ Ἑρπυλλίδι τῇ Μεγάρας ἅβρᾳ. τότε μὲν οὖν αὐτὸν οὐ προσιέμην. σὲ γὰρ περιβάγουσα κοιμᾶσθαι μᾶλλον ἐβουλόμην, ἢ τὸ παρὰ πάντων σοφιστῶν χρυσίον. ἐπεὶ δέ σε ἀποτρέπειν ἔοικε τῆς μεθ' ἡμῶν συνηθείας, ὑποδέξομαι αὐτόν. κἂν εἰ βούλει τὸν διδάσκαλον τουτονὶ τὸν μισογύναιον ἐπιδείξω σοι νυκτὸς οὐκ ἀρκούμενον ταῖς συνήθεσιν ἡδοναῖς. λῆρος ταῦτα εἰσὶ καὶ τῦφος καὶ ἐργολάβεια μειρακίων ὦ ἀνόητε. οἴει δὲ διαφέ-

ρει ἑταίρας σοφιστής; τοσοῦτον ἴσως ὅσον οὐ διὰ τῶν αὐτῶν ἑκά-
τεροι πείθειν. ἐπεὶ ἕν γε ἀμφοτέροις τέλος πρόσκειται τὸ λαβεῖν.
πόσῳ δὲ ἀμείνους ἡμεῖς καὶ εὐσεβέστεραι. οὐ λέγομεν θεοὺς οὐκ εἶ-
ναι. ἀλλὰ πιστεύομεν ὀμνύουσι τοῖς ἐρασταῖς ὅτι φιλοῦσιν ἡμᾶς.
οὐδὲ ἀξιοῦμεν ἀδελφαῖς καὶ μητράσι μίγνυσθαι τοὺς ἄνδρας, ἀλ-
λ' οὐδὲ γυναιξὶν ἀλλοτρίαις, εἰ μὴ ὅτι τὰς νεφέλας ὁπόθεν εἶεν, καὶ
τὰς ἀτόμους ὁποῖαι, ἀγνοοῦμεν. διὰ τοῦτο ἥττους δοκοῦμέν σοι
τῶν σοφιστῶν. καὶ αὐτὴ παρὰ τούτοις ἐσχόλακα καὶ πολλοῖς διείλεγ-
μαι. οὐδεὶς ἑταίρας ὁμιλῶν τυραννίδας ὀνειροπολεῖ καὶ στασιά-
ζει τὰ κοινά. ἀλλὰ σπάσας τὸν ἑωθινὸν καὶ μεθυσθεὶς εἰς ὥραν τρί-
την ἢ τετάρτην ἠρεμεῖ. παιδεύομεν δὲ οὐ χεῖρον ἡμεῖς τοὺς νέους.
ἐπεὶ σύγκρινον εἰ βούλει Ἀσπασίαν τὴν ἑταίραν καὶ σωκράτην τὸν
σοφιστήν καὶ πότερος ἄμεινον αὐτῶν ἐπαίδευσεν ἄνδρας λόγισαι.
τῆς μὲν γὰρ ὄψει μαθητὴν περικλέα. τοῦ δὲ, κριτίαν. κατάβαλ-
λε τὴν μωρίαν ταύτην καὶ ἀηδίαν. ὁ ἐμὸς ἔρως εὐθύδημε οὐ πρέ-
πει σκυθρωποῖς εἶναι τοιούτοις ὄμμασι. καὶ πρὸς τὴν ἐρωμένην
ἧκε τὴν ἑαυτοῦ οἷος ἐπανελθὼν ἀπὸ λυκείου πολλάκις τὸν ἱδρῶ-
τα ἀποψώμενος. ἵνα μικρὰ κραιπαλήσαντες ἐπιδειξώμεθα ἀλ-
λήλοις τὸ καλὸν τέλος τῆς ἡδονῆς. καί σοι νῦν μάλιστά γε φανοῦ-
μαι σοφή. οὐ μακρὸν δίδωσιν ὁ δαίμων χρόνον τοῦ ζῆν. μὴ λάθῃς
τοῦτον εἰς αἰνίγματα καὶ λήρους ἀναλώσας. Ἔρρωσο.

Σιμαλίων πετάλῃ.

Ι μὲν ἡδονήν σοί τινα φέρειν ἢ φιλοτιμίαν πρός τινας τῶν
διαλεγομένων οἶδε, τὸ πολλάκις ἡμᾶς ἐπὶ τὰς θύ-
ρας φοιτᾶν καὶ τοῖς πεμπομένοις πρὸς τοὺς εὐτυχεστέ-
ρους ἡμῶν θεραπαινιδίοις ἀποδύρεσθαι, οὐκ ἀλόγως ἡμῖν ἐντρυφᾷς

ᾔδειν μέντοι, καίτοι νέος ὤν οἶδα πρᾶγμα ἀσύμφορον ἐμαυτῷ, οὕτω με διακείμενον ὡς ὀλίγοι τῶν ἐντυγχανόντων σοι νῦν ἀμεληθέντες ἂν διατεθεῖεν. καίτοι γε ᾤμην τὸν ἄκρατον ἔσεσθαί μοι κατηγόρημα ὃν παρ' Εὐφρονίῳ τρίτην ἑσπέραν πολλὴν ἐνεφορησάμην ὡς δὴ τὰς παρὰ τὴν νύκτα φροντίδας διωσόμενος. τὸ δ' ἄρα ἐναντίως ἔσχεν. ἀνερρίπισε γάρ μου τὴν ἐπιθυμίαν, ὥστε κλαίοντά με καὶ βρυχώμενον, ἐλεεῖσθαι μὲν παρὰ τοῖς ἐπιεικεστέροις. γέλωτα δὲ τοῖς ἄλλοις παρέχειν. μικρὰ δέ ἐστί μοι παραψυχὴ καὶ μαραινόμενον ἤδη παραμύθιον· ὅ μοι ὑπὸ τὴν λυπηρὰν τῷ συμποσίῳ μέμψιν προσερρίψας ἀπὸ αὐτῶν περισπάσασα τῶν πλοκάμων. ὡς δὴ πᾶσι τοῖς ὑφ' ἡμῶν πεμφθεῖσιν ἀχθομένη. εἰ δή σοι ταῦτα ἡδονὴν φέρει, ἀπόλαυε τῆς ἡμετέρας μερίμνης. κἂν ᾖ σοι φίλον διήγου τοῖς νῦν μὲν μακαριωτέροις ἡμῶν, οἷς εἰς μακρὰν ἢ αὖ ὡς παρ' ἡμεῖς ἔχωσιν ἀνιασομένοις. εὔχου μέντοι μηδέν σοι νεμεσῆσαι ταύτης τῆς ὑπεροψίας τὴν Ἀφροδίτην. ἕτερος ἂν λοιδορούμενος ἔγραφε καὶ ἀπειλῶν. ἀλλ' ἐγὼ δεόμενος καὶ ἀντιβολῶν. ἐρῶ γάρ ὦ Πετάλη κακῶς. φοβοῦμαι δὲ μὴ κάκιον ἔχων μιμήσωμαί τινα τῶν περὶ τὰς ἐρωτικὰς μέμψεις ἀτυχεστέρων.

Πετάλη σιμαλίωνι.

Βουλόμην μὲν ὑπὸ δακρύων ἑταίρας τρέφεσθαι οἰκίαν. λαμπρῶς γὰρ ἂν ἔπραττον ἀφθόνων τούτων ἀπολαύουσα παρὰ σοῦ. νῦν δὲ δεῖ χρυσίου ἡμῖν. ἱματίων. κόσμου. θεραπαινιδίων. ἡ τοῦ βίου διοίκησις ἅπασα ἐντεῦθεν. οὐκ ἔστιν ἐν μυρρινοῦντι πατρῷον ἐμοὶ κτημάτιον, οὐδ' ἐν τοῖς ἀργυρείοις ἐμοὶ μέταλλον, ἀλλὰ μισθωμάτια καὶ αἱ δυστυχεῖς αὗται καὶ κατεστεναγμέναι τῶν ἀνοήτων ἐραστῶν χάριτες. σοὶ δὲ ἐνιαυτὸν ἐν

τυγχάνουσα

τυγχάνουσα ἀδημονῶ. καὶ αὐχμηρὰν μὲν ἔχω τὴν κεφαλὴν μη-
δὲ ἰδοῦσα τὸν χρόνον τοῦτον μύρον. τὰ δὲ ἀρχαῖα καὶ τρίχινα προ-
βαλλομένη ταραντινίδια αἰσχύνομαι τὰς φίλας. οὕτως ἀγα-
θόν τί μοι γένοιτο. εἶτα οἴει με σοὶ παρακαθημένην πόθεν ζήσειν;
ἀλλὰ δακρύεις; πεπαύσῃ μετὰ μικρόν. ἐγὼ δὲ ἂν μή τις ὁ διδοὺς
ᾖ, πεινήσω τὸ καλόν. θαυμάζω δέ σου καὶ τὰ δάκρυα ὡς ἔστιν ἀπί-
θανα. δέσποινα ἀφροδίτη. φιλεῖς ἄνθρωπε φής, καὶ βούλει σοι τὴν
ἐρωμένην διαλέγεσθαι. ζῆν γὰρ χωρὶς ἐκείνης μὴ δύνασθαι. τί οὖν
οὐ ποτήρια ἐστὶν ἐπὶ τῆς οἰκίας ὑμῖν, μὴ χρυσία τῆς μητρός, μὴ
δάνεια τοῦ πατρὸς κομιούμενος. μακαρία Φιλότης, τοῖς εὐμε-
νεστέροις ὄμμασιν εἶδον ἐκείνην αἱ χάριτες, οἷον ἐραστὴν ἔχει μενε
κλείδην, ὃς καθ' ἡμέραν δίδωσί τι. ἄμεινον γὰρ ἢ κλάειν. ἐγὼ δὲ ἡ τά
λαινα θρηνῳδὸν οὐκ ἐραστὴν ἔχω. στεφάνιά μοι καὶ ῥόδα ὥσπερ ἀώρῳ
τάφῳ πέμπει. καὶ κλάειν δι' ὅλης φησὶ τῆς νυκτός. ἐὰν φέρῃς τι, ἧ
κε μὴ κλαίων, εἰ δὲ μή, σεαυτὸν οὐχ ἡμᾶς ἀνιάσεις.

Μυῤῥίνη Νικίππῃ.

Οὐ προσέχει μοι τὸν νοῦν ὁ Δίφιλος, ἀλλὰ ἅπας ἐπὶ τὴν
ἀκάθαρτον Θετταλὴν νένευκε, καὶ μέχρι μὲν τῶν ἀδωνί
ων καὶ ἐπὶ κωμός ποτε πρὸς ἡμᾶς καὶ κοιμησόμενος ἐφοίτα. ἤδη μέν-
τοι ὡς αὐτὸς ἀκιζόμενος καὶ ἐρώμενον ἑαυτὸν ποιῶν καὶ τάγε πλεῖ
στα ὑπὸ τοῦ ἕλικος ὁπότε μεθυσθείη ὁδηγούμενος. ἐκεῖνος γὰρ τῆς ἐρ
πυλλίδος ἐρῶν τὴν παρ' ἡμῖν ἠγάπα σχολήν. νῦν μέντοι δῆλός ἐστι
μηδὲ ὅλως ἡμῖν ἐντευξόμενος. τέτταρας γὰρ ἑξῆς ἡμέρας ἐν
τῷ Λυσίδος κήπῳ μετὰ Θετταλῆς καὶ τοῦ κάκιστ' ἀπολουμένου στρογ
γυλίωνος, ὃς ταύτην αὐτῷ προὐμνηστεύσατο τὴν ἐρωμένην ἐμοί
τι προσκρούσας, κραιπαλᾷ. γραμματίδια μὲν οὖν καὶ θεραπαι

νίδων διαδρομαὶ καὶ ὅσα τοιαῦτα μαντὶν διήμυσται καὶ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ὄφελος. δοκεῖ δέ μοι μᾶλλον ὑπὸ τούτων πιτυφῶσθαι καὶ ὑπερεντρυφᾶν ἡμῖν. λοιπὸν οὖν ἀποκλείειν κἂν ἔλθῃ ποτὲ πρὸς ἡμᾶς κοιμηθησόμενος εἰ δὴ κνίσαι ποτὲ ἐκείνην βουληθείη διασῶσαι θαι. εἴωθε γὰρ ἡ βαρύτης τῆς ἀμελείας καταβάλλεσθαι. ἐὰν δὲ μηδ᾽ οὕτως ἀνύοιμεν, θερμοτέρου τινὸς ἡμῖν ὥσπερ τοῖς σφόδρα κάμνουσι φαρμάκου δεῖ. δεινὸν γὰρ οὐ τοῦτο μόνον εἰ τῶν παρ᾽ αὐτοῦ μισθωμάτων στερησόμεθα, ἀλλ᾽ εἰ θεττάλῃ γέλωτα παρέξομεν. ἔστι σοι πειραθὲν ὡς φὴς πολλάκις ἐφ᾽ ἡλικίας φίλτρον, τοιούτου τινὸς βοηθήματος δεόμεθα, ὃ τὸν πολὺν αὐτοῦ τῦφον ἀλλοιώσει καὶ τὴν κραιπάλην ἐκκορήσειεν. ἐπικηρυκευσόμεθα δὴ αὐτῷ καὶ δακρυσόμεθα πιθανῶς καὶ τὴν νέμεσιν δεῖν αὐτὸν ἐρᾶν εἰ οὕτως ἐμὲ περιόψεται ἐρῶσαν αὐτοῦ, καὶ τοιαῦτα ἄλλα ἐροῦμεν καὶ πλασόμεθα. ἥξει γὰρ ὡς ἐλεῶν δήπου με καιομένην ἐπ᾽ αὐτῷ. μεμνῆσθαι γὰρ τοῦ παρελθόντος χρόνου καὶ τῆς συνηθείας ἔχειν καλῶς ἐρεῖ, φυσῶν ἑαυτὸν ὁ λάσταυρος. συλλήψεται δ᾽ ἡμῖν καὶ ὁ Ἕλιξ. ἐπεκεῖμον γὰρ ἡ ἑρπυλλὶς ἀποδύσεται. ἀλλ᾽ ἀμφιβάλλειν εἴωθε τὰ φίλτρα καὶ ἀποσκήπτειν εἰς ὄλεθρον. βραχύ μοι μέλει. δεῖ γὰρ αὐτὸν ἢ ἐμοὶ ζῆν ἢ τεθνάναι θεττάλῃ.

Μενεκλείδης Εὐθυκλεῖ.

ὀ Ἴχεται Βακχὶς ἡ καλὴ, Εὐθύκλεις φίλτατε, οἴχεται. πολλά τέ μοι καταλιποῦσα δάκρυα καὶ ἔρωτος ὅσον ἡδίστου τὸ τέλος οὐ πονηροῦ μνήμην. οὐ γὰρ ἐκλήσομαί ποτε Βακχίδος.

χίδος. οὐ χρυσοῦς ἔσται χρόνος. ὅσην συμπάθειαν ἐνεδείξατο. ἀπολο-
γίαν ἐκείνην καλῶν οὐκ ἄν τις ἁμαρτάνοι τοῦ τῶν ἑταιρῶν βίου.
καὶ εἰ συνελθοῦσαι ἅπασαι πανταχόθεν εἰκόνα τινὰ αὐτῆς ἐν ἀ-
φροδίτης ἢ χαρίτων θεῖεν, δεξιὸν αὗται μοι ποιῆσαι δοκοῦσι. τὸ γὰρ
θρυλλούμενον ὑπὸ πάντων, ὡς πονηραὶ, ὡς ἄπιστοι, ὡς πρὸς τὸ λυ-
σιτελὲς βλέπουσαι μόνον, ὡς ἀεὶ τοῦ διδόντος, ὡς τίνος γὰρ οὐκ αἴ-
τιαι κακοῦ τοῖς ἐντυγχάνουσι, διαβολὴν ἐπέδειξεν ἀφ' ἑαυτῆς
ἄδικον. οὕτω πρὸς τὴν κοινὴν βλασφημίαν τὸ ἦθος παρετάξα-
το. οἶσθα τὸν μῆδον ἐκεῖνον τὸν ἀπὸ τῆς συρίας δευρὶ καταίραν-
τα μεθ' ὅσης θεραπείας καὶ παρασκευῆς ἐσόβει. εὐνούχους ὑπι-
σχνούμενος καὶ θεραπαίνας καὶ κόσμον τινὰ βαρβαρικόν. καὶ ὅμως
ἄκουσα αὐτὸν οὐ προσίετο. ἀλλ' ὑπὸ τοὐμὸν ἠγάπα κοιμωμένη χλα-
νίσκιον τὸ λιτὸν τοῦτο καὶ δημοτικόν. καὶ τοῖς παρ' ἡμῶν γλίσχρως
αὐτῇ πεμπομένοις ἐπανέχουσα, τὰς σατραπικὰς ἐκείνας καὶ πο-
λυχρύσους δωρεὰς διωθεῖτο. τί δὲ τὸν αἰγύπτιον ἔμπορον ὡς ἀπε-
σκοράκισεν ὅσον ἀργύριον προτείνοντα. οὐδὲν ἐκείνης ἄμεινον
εὖ οἶδα ὅτι γένοιτ' ἄν. ὡς χρηστὸν ἦθος οὐκ εἰς εὐδαίμονα βίου προ-
αίρεσιν δαίμων τις ὑπήνεγκεν. εἶτ' οἴχεται ἡμᾶς ἀπολιποῦσα καὶ
κείσεται λοιπὸν μόνη ἡ βακχὶς ὡς ἄδικον ὦ φίλαι μοῖραι. ἔδει
γὰρ αὐτῇ συγκατακεῖσθαί με καὶ νῦν ὡς τότε. ἀλλ' ἐγὼ μὲν πε-
ρίειμι καὶ τροφῆς ψαύω, καὶ διαλέξομαι τοῖς ἑταίροις. ἡ δὲ,
οὐκέτι με φαιδροῖς τοῖς ὄμμασιν ὄψεται μειδιῶσα. οὐδὲ ἵλεως καὶ
εὐμενὴς διανυκτερεύσει τοῖς ἡδίστοις ἐκείνοις κολάσμασιν. ἀρτί-
ως μὲν οἷον ἐφθέγγετο οἷον ἔβλεπεν. ὅσαι ταῖς ὁμιλίαις αὐτῆς σει-
ρῆνες ἐνίδρυντο. ὡς δὲ ἡδύ τι καὶ ἀκήρατον ἀπὸ τῶν φιλημάτων νέκταρ
(ἔσταζεν

ἑταίροις μοι δοκεῖ τοῖς χείλεσιν αὐτῆς ἐκάθισεν ἡ πειθώ. ἅπαντα ἐκείνης γε τὸν κεστὸν ὑπεζώσατο. ὅλαις ταῖς χερσὶ τὴν ἀφροδίτην δεξιωσαμένη. ἔρρει τὰ παρὰ τὰς πόσεις μειλίγματα. καὶ ἡ τοῖς ἐλεφαντίνοις δακτύλοις κρουομένη λύρα ἔρρει. κεῖται δὲ ἡ πάσαις μέλουσα χάρισι κωφὴ λίθος. καὶ σποδιά. καὶ μεγάρα μὲν ἡ ἱππόπορνος ζῇ οὕτω θεαγένη συλήσασα ἀνηλεῶς, ὡς ἐκ πάνυ λαμπρᾶς οὐσίας τὸν ἄθλιον χλαμύδιον ἁρπάσαντα καὶ πέλτην οἴχεσθαι στρατευσόμενον. βακχὶς δὲ ἡ τὸν ἐραστὴν φιλοῦσα ἀπέθανε. ῥᾴων γέγονα πρὸς σὲ ἀποδυράμενος εὐθύκλεις φίλτατε. ἡδὺ γάρ μοι τί δοκεῖ περὶ ἐκείνης καὶ λαλεῖν καὶ γράφειν. οὐδὲν γὰρ ἢ τὸ μεμνῆσθαι καταλέλειπται. Ἔρρωσο.

Μεγάρα βακχίδι.

σ Οἱ μόνῃ ἐραστὴς γέγονεν ὃν φιλεῖς οὕτως ὥστε τὸ μηδὲ ἀκριβῶς αὐτοῦ διαζευχθῆναι δύνασθαι. τῆς ἀηδίας δέσποινα ἀφροδίτη κληθεῖσα ὑπὸ γλυκέρας εἰς τοσοῦτον χρόνον. ἀπὸ τῶν διονυσίων γὰρ ὑμῖν ἀπήγγελεν, οὐχ ἧκες εἰ μὴ δι᾽ ἐκείνην. οὐδὲ τὰς φίλας ἰδεῖν γυναῖκας ἀνεχομένη. σώφρων γέγονας σὺ καὶ φιλεῖς τὸν ἐραστήν. μακαρία τῆς εὐφημίας. ἡμεῖς δὲ αἱ πόρναι καὶ ἀκόλαστοι. ὑπῆρξε καὶ φίλωνι συκίνη βακτηρία. ὀργίζομαι γὰρ νὴ τὴν μεγάλην θεόν. πᾶσαι γὰρ ἦμεν θεττάλη. μυρρίνη. χρυσίον. εὐξίππη. ὅπου γε φιλομένη καίτοι γεγαμημένη προσφάτως καὶ ζηλοτυπουμένη τὸν καλὸν ἀποκοιμίσασα τὸν ἄνδρα, ὀψὲ μὲν, ὅμως δὲ παρῆν. σὺ δ᾽ ἡμῖν μόνη τὸν ἄδωνιν περιέψυχες, μήπου καταλειφθέντα αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τῆς ἀφροδίτης, ἡ περσεφόνη παραλάβῃ. οἷον ἡμῶν ἐγένετο συμπόσιον, τί γὰρ οὐχ ἅψομαί σου τῆς καρδίας, ὅσων χαρίτων πλῆρες. ᾠδαί. σκώμματα. πότος εἰς ἀλεκτριόνων ᾠδάς.

δαίς· μύρα· στέφανοι· τραγήματα· ὑποσκίοις τισὶ δάφναις ἦν ἡ κα
τάκλισις. ἓν μόνον ἡμῖν ἔλειπε, σύ· τὰ δ' ἄλλα, οὔ. πολλάκις ἐκραι
παλήσαμεν. οὕτω δὲ ἡδέως, ὀλιγάκις. τὸ γοῦν πλείστην ἡμῖν πα
ρασκευάσαν τέρψιν, δεινή τις φιλονεικία κατέσχε θρυαλλίδα καὶ
μυρρίνην ὑπὲρ τῆς πυγῆς. πότερα κρείττω καὶ ἁπαλωτέραν ἐπι
δείξει. καὶ πρώτη μυρρίνη τὸ ζώνιον λύσασα, βόμβυξ δ' ἦν τὸ χι
τώνιον δι' αὐτοῦ τρέμουσαν οἷόν τι μελίπηκτον γάλα τὴν ὀσφῦν
ἀνεσάλευσεν ὑποβλέπουσα εἰς τοὐπίσω πρὸς τὰ κινήματα τῆς
πυγῆς. ἠρέμα δ' οἷον ἐνεργοῦσά τι ἐρωτικὸν ὑπεστέναξεν· ὥστε ἐμὲ
νὴ τὴν ἀφροδίτην καταπλαγῆναι. οὐ μὴν ἀπεῖπέ γε ἡ θρυαλλίς,
ἀλλὰ τῇ ἀκολασίᾳ παρευδοκίμησεν αὐτήν. οὐ γὰρ διὰ παραπε
τασμάτων ἐγώ φησιν ἀγωνίσομαι. οὐδὲ ἀκκιζομένη, ἀλλ' οἷον ἐν γυ
μνικῷ. καὶ γὰρ οὐ φιλεῖ προφάσεις ἀγών. ἀπεδύσατο τὸ χιτώνι-
ον. καὶ μικρὸν ὑποσιμώσασα τὴν ὀσφῦν, ἰδοὺ σκόπει τὸ χρῶμα
φησὶν ὡς ἀκριβὲς μυρρίνη· ὡς ἀκήρατον. ὡς καθαρόν. τὰ πορ
φυρᾶ τῶν ἰσχίων ταυτί. τὴν ἐπὶ τοὺς μηροὺς ἔγκλισιν. τὸ μήτε ὑπέ-
ρογκον αὐτῶν μήτε ἄσαρκον. τοὺς γελασίνους ἐπ' ἄκρων. ἀλλ' οὐ τρέμει
νὴ δία. αἰ ὑπομειδιῶσα ὥσπερ ἡ μυρρίνη. καὶ τοσοῦτον παλμὸν ἐξειργά
σατο τῆς πυγῆς καὶ ἅπασαν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ὀσφῦν τῇ δὲ καὶ τῇδε
ὥσπερ ῥέουσαν περιεδίνησεν, ὥστε ἀνακροτῆσαι πάσας, καὶ νίκην
ἀποφήνασθαι τῆς θρυαλλίδος. ἐγένοντο δὲ καὶ περὶ ἄλλων συγ
κρίσεις καὶ περὶ μαστείων ἀγῶνες. τῆς μὲν γὰρ φιλουμένης γα
στρὶ ἀντεξετασθῆναι οὐδεμία ἐθάρρησεν. ἄτοκος γὰρ ἦν καὶ
σφριγῶσα. καταπαννυχίσασαι δὲ καὶ τοὺς ἐραστὰς κακῶς

εἴπουσαι καὶ ἄλλων ἐπιτυχεῖν δεξάμεναι, ἀεὶ γὰρ ἡδίων ἡ πρόσφατος ἀφροδίτη, ᾠχόμεθα ἔξοινοι. πολλὰ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν κραιπαλήσασαι, ἐπεκωμάσαμεν δεξιμάχῳ κατὰ τὸν χρυσοῦν στενωπόν. ὡς ἐπὶ τὴν ἄγνουν κατιόντι πλησίον τῆς μενέφρονος οἰκίας. ἐρᾷ γὰρ αὐτοῦ θαῒς καλῶς. καὶ νὴ δία εἰκότως. ἔναγχος γὰρ πλουσίου κεκληρονόμηκε πατέρα τὸ μειράκιον. νῦν μὲν οὖν συγγνώμην ἔχομέν σοι τῆς ὑπεροψίας. τοῖς ἁλώοις δὲ ἐν κολλυτῷ ἑστιώμεθα παρὰ τῷ θετταλῆς ἐραστῇ. τὸν γὰρ τῆς ἀφροδίτης ἐρώμενον, ἡ θεττάλη στέλλει. ὅπως δὲ ἥξεις φέρουσα κήπιον καὶ κοράλλιον καὶ τὸν ἄδωνιν ὃν νῦν περιψύχεις. μετὰ γὰρ τῶν ἐραστῶν κραιπαλήσομεν.

Ἔρρωσο.

Φιλουμένη κρίτωνι.

τ Ι πολλὰ γράφων ἀνιᾷς σεαυτόν. πεντήκοντά σοι χρυσῶν δεῖ καὶ γραμμάτων οὐδέν. εἰ μὲν οὖν φιλεῖς, δός. εἰ δὲ φιλαργυρεῖς, μὴ ἐνόχλει.

Ἔρρωσο.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Λάμια Δημητρίῳ.

σ Υ ταύτης τῆς παρρησίας αἴτιος ὢν βασιλεὺς, εἶτα ἐπιτρέψας καὶ ἑταίρᾳ γράφειν σοι. καὶ οὐχ ἡγησάμενος δεινὸν ἐντυγχάνειν τοῖς ἐμοῖς γράμμασιν ὅλῃ μοι ἐντυγχάνων. ἐγὼ δέσποτα δημήτριε ὅταν μὲν ἔξωσε θεα-

σωμαι

σώματι καὶ ἀκούσω μετὰ τῶν δορυφόρων καὶ τῶν στρατοπέδων καὶ τῶν πρέσβεων καὶ τῶν διαδημάτων, νὴ τὴν ἀφροδίτην πέφρικα καὶ δέδοικα καὶ ταράττομαι καὶ ἀποστρέφομαι ὡς τὸν ἥλιον μὴ ἐπικαῶ τὰ ὄμματα. καὶ τότε μοι ὄντως ὁ πολιορκητὴς εἶναι δοκεῖς δημήτριος. οἷον δὲ καὶ βλέπεις τότε ὡς μικρὸν καὶ πολεμικόν. καὶ ἀπιστῶ ἐμαυτῇ καὶ λέγω. λάμια. σὺ μετὰ τούτου καθεύδεις; σὺ διὰ νυκτὸς ὅλης αὐτῷ καταυλεῖς; σοὶ νῦν οὗτος ἐπέσταλκε; σοὶ γνάθαιναν τὴν ἑταίραν συγκρίνει. καὶ ἠλογημένη σιωπῶ καὶ εὐχομένη θεάσασθαι παρ᾽ ἑαυτῇ. καὶ ὅταν ἔλθῃς προσκυνῶ σε. καὶ ὅταν περιπλακεὶς μέγα φιλήσῃς, πάλιν πρὸς ἐμαυτὴν τἀναντία λέγω. οὗτός ἐστιν ὁ πολιορκητής; οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς στρατοπέδοις; τοῦτον φοβεῖται μακεδονία; τοῦτον ἡ ἑλλάς; τοῦτον ἡ θρᾴκη; μὰ τὴν ἀφροδίτην σήμερον αὐτοῖς τοῖς αὐλοῖς ἐκπολιορκήσω. καὶ ὄψομαι τί με διαθήσει. μεῖνον εἰς τρίτην. παρ᾽ ἐμοὶ γὰρ δειπνήσεις δέομαι. τὰ ἀφροδίσια ποιῶ ταῦτα κατ᾽ ἔτος. καὶ ἀγῶνα ἔχω εἰ τὰ πρότερα τοῖς ὑστέροις νικῶ. ὑποδέξομαι δή σε ἐπαφροδίτως καὶ ὡς ἔνι μάλιστα πιθανῶς, ἄν μοι περιουσιάσαι γένηται ὑπὸ σοῦ, μηδὲν ἀνάξιον τῶν σῶν ἀγαθῶν ἐξ ἐκείνης τῆς ἱερᾶς νυκτὸς ἔτι πεποιηκυῖα καίτοι σοῦ τε ἐπιτρέποντος ὅπως ἂν βούλωμαι χρῆσθαι τῷ ἐμῷ σώματι. ἀλλὰ κέχρημαι καλῶς καὶ ἀμιάντως πρὸς ἑτέρους. οὐ ποιήσω τὸ ἑταιρικόν. οὐδὲ ψεύσομαι δέσποτα ὡς ἄλλαι ποιοῦσιν. ἐμοὶ γὰρ ἐξ ἐκείνου μὰ τὴν ἄρτεμιν οὐδὲ προσέβλεψαν ἔτι πολλοί. οὐδὲ ἐπείρασαν αἰδούμενοί σου τὰς πολιορκίας. ὀξύς ἐστιν ἔρως ὦ βασιλεῦ καὶ ἐλθεῖν καὶ ἀναπτῆναι. ἐλπίσας πτερῦται. καὶ ἀπελπίσας

τα γάρ τι θορρυεῖν εἴωθεν ἀποκνωθείς· διὸ καὶ μέγα τῶν ἑταιρου-
σῶν ἐστὶ σόφισμα ἀεὶ τὸ παρὸν τῆς ἀπολαύσεως ὑπερτιθεμένας
ταῖς ἐλπίσι διακρατεῖν τοὺς ἐραστάς· πρὸς ὑμᾶς δὲ οὐδὲ ὑπερτί-
θεσθαι ἔξεστιν· ὥστε φόβον εἶναι κόρον. λοιπὸν ἡμᾶς δεῖ τὰ μὲν,
ποιεῖν· τὰ δὲ, μαλακίζεσθαι· τὰ δὲ, δειπνοποιεῖν· τὰ δὲ, κοσ-
μεῖν σοι τὸν οἶκον· τὰς δὲ, ὁ πωσσῶν ἄλλως τὰ γὰρ μαρτυρομένας
μεσολαβούσας χρήσεις, ἵνα μᾶλλον ἐξάπτωνται τοῖς διαστήμασιν
δυσαλούστεραι αὐτῶν αἱ ψυχαὶ φοβουμένων μὴ ἄλλο πάλιν γίνη-
ται τῆς ἐν τῷ παρόντι τύχης κώλυμα· ταῦτα δὲ πρὸς μὲν ἑταί-
ρους τάχα ἂν ἐδυνάμην βασιλεῦ φυλάττεσθαι καὶ τεχνιτεύειν·
πρὸς δὲ σὲ ὃς οὕτως ἤδη ἔχεις ἐπ᾽ ἐμοὶ ὡς ἐπιδεικνύναι με καὶ ἀγάλ-
λεσθαι πρὸς τὰς ἄλλας ἑταίρας, ὅτι πασῶν ἐγὼ πρωτεύω, μὰ τὰς
φίλας μούσας οὐκ ἂν ὑπομείναιμι πλάττεσθαι. οὐχ οὕτως εἰ-
μὶ λιθίνη· ὥστε ἀφεῖσα πάντα καὶ τὴν ψυχὴν ἐμαυτῆς εἰς ἀρέσκει-
αν, ὀλίγου ἡγήσομαι δεδαπανῆσθαι. εὖ οἶδα γὰρ ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ θηρι-
ππίδου οἰκίᾳ. ἐν ᾗ μέλλω σοι τὸ τῶν ἀφροδισίων εὐτρεπίζειν δεῖ-
πνον, ἔσται διαβόητος ἡ παρασκευή, ἀλλὰ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἀθηναίων
πόλει νὴ τὴν ἄρτεμιν καὶ ἐν τῇ ἑλλάδι. μάλιστα οἱ μισητοὶ λακε-
δαιμόνιοι, ἵνα δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι οἱ ἐν ἐφέσῳ ἀλώπεκες, οὐ παύ-
σονται τοῖς ταϋγέτοις ὄρεσι καὶ ταῖς ἐρημίαις ἑαυτῶν, διαβάλλον-
τες ἡμῶν τὰ δεῖπνα. καταλυκουργίζοντες τῆς σῆς ἀνθρωποπα-
θείας. ἀλλ᾽ αὐτοί μὲν χαιρόντων δέσποτα. σὺ δὲ ἐμοί μέμνησο φυλά-
ξαι τὴν ἡμέραν τοῦ δείπνου καὶ τὴν ὥραν ἣν ἂν ἕλῃ. ἀρίστη γὰρ
ἣν βούλει.

Ἔρρωσο.

Λεόντιον Λαμίᾳ.

Οὐδὲν δυσαρεστότερον ὡς ἔοικεν ἐστὶ πάλιν μειρακευομένου πρεσβύτου. οἷά με ἐπίκουρος οὗτος διοικεῖ πάντα λοιδορῶν. πάντα ὑποπτεύων. ἐπιστολὰς ἀδιαλύτους μοι γράφων. ἐκδιώκων ἐκ τοῦ κήπου. μὰ τὴν ἀφροδίτην εἰ ἄδωνις ἦν ἤδη ἐγγὺς ὀγδοήκοντα γεγονὼς ἔτη, οὐκ ἂν αὐτοῦ ἠνεσχόμην φθειριῶντος καὶ φιλονοσοῦντος καὶ καταπεπιλημένου εὖ μάλα πόκοις ἀντὶ πίλων. μέχρι τίνος ὑπομενεῖ τις τὸν φιλόσοφον τοῦτον. ἐχέτω τὰς περὶ φύσεως αὐτοῦ κυρίας δόξας. καὶ τοὺς διεστραμμένους κανόνας. ἐμὲ δὲ ἐφέτω τὴν φυσικῶς κυρίαν ἐμαυτῆς ἀστομάχητον καὶ ἀνύβριστον. ὄντως ἐπιπολιορκητὴν ἔχω τοιοῦτον, οὐχ οἷον σὺ λάμια δημήτριον. μὴ γάρ ἐστι σωφρονίσαι διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον. καὶ σωκρατίζειν καὶ στωμύλλεσθαι θέλει καὶ εἰρωνεύεσθαι. καὶ ἀλκιβιάδην τινὰ ἢ πυθοκλέα νομίζει καὶ ξανθίππην ἐμὲ οἴεται ποιήσειν. καὶ πέρας, ἀναστᾶσα ὅπη ποτε γῆν πρὸ γῆς φεύξομαι μᾶλλον, ἢ τὰς ἐπιστολὰς αὐτοῦ τὰς διαπύστους ἀνέξομαι. ὃ δὲ πάντων δεινότατον ἤδη καὶ ἀφορητότατον ἐτόλμησεν, ὑπὲρ οὗ καὶ γνώμην βουλομένη λαβεῖν, τί μοι ποιητέον, ἐπέσταλκά σοι. Τίμαρχον τὸν καλὸν οἶσθα τὸν κηφισιάθεν. οὐκ ἀρνοῦμαι πρὸς τὸν νεανίσκον οὐκ οἰκείως ἔχειν ἐκ πολλοῦ. πρός σε μοι τἀληθῆ λέγειν εἰκὸς λάμια. καὶ τὴν πρώτην ἀφροδίτην ἔμαθον ὑπὲρ αὐτοῦ σχεδὸν. ἔτος γάρ με διεπαρθένευσεν ἐν γειτόνων οἰκοῦσαν. ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου πάντα μοι τἀγαθὰ πέμπων οὐ διαλέλοιπεν. ἐσθῆτα. χρυσία. θεραπαίνας. θεράποντας ἰνδούς. ἰνδάς. τὰ ἄλλα σιωπῶ. ἀλ-

λὰ τὰ μικρότατα προσλαμβάνει τὰς ὥρας ἵνα μηδεὶς φθάσῃ με
στυσάμενος. τοιοῦτον νῦν ἐραστὴν ἀπόκλεισόν φησι καὶ μὴ προσί-
τωσαν, ποίοις δοκεῖς, αὐτὸν ἀποκαλῶν ὀνόμασιν, οὔτε ὡς ἀττικὸς
οὔτε ὡς φιλόσοφος ἐκ καππαδοκίας πρῶτος τὴν ἑλλάδα ἥκων.
ἐγὼ δὲ εἰ καὶ ὅλη γένοιτο ἡ ἀθηναίων πόλις ἐπικούρων, μὰ τὴν
ἄρτεμιν οὐ ζυγοστατήσω πάντας αὐτοὺς πρὸς τὸν τιμάρχου βρα
χίονα· μᾶλλον δ᾽ οὐδὲ πρὸς τὸν δάκτυλον. τί σοι λέγεις λάμια οὐκ ἀληθῆ
ταῦτα οὐ δίκαια φημί; καὶ μὴ δὴ δέομαί σου πρὸς τῆς ἀφροδίτης μή σοι
ταῦτα ὑπελθέτω· ἀγὰ φιλόσοφος ἀγὰ ἐπιφανής· ἀγὰ πολλοῖς φί-
λοις κεχρημένος; λαβέτω θαἄ ἔχω· διδασκέτω δὲ ἄλλους. ἐμὲ ἢ οὐδὲν θάλ
πει τὶ δόξα· ἀλλ᾽ ὃν θέλω δὸς τίμαρχον δάματερ. ἀλλὰ καὶ δι᾽ ἐμὲ
πάντα ἠνάγκασται ὁ νεανίσκος καταλιπὼν τὸ λύκειον· καὶ τὴν
ἑαυτοῦ νεότητα καὶ τοὺς συνεφήβους καὶ τὴν ἑταιρείαν, μετ᾽ αὐ-
τοῦ ζῆν καὶ κολακεύειν αὐτὸν καὶ καθυμνεῖν τὰς ὑπηνέμους αὐ-
τοῦ δόξας. ὁ ἀτρεὺς οὗτος ἔξελθε φησὶν ἐκ τῆς ἐμῆς μοναγρίας
καὶ μὴ πρόσιθι λεοντίῳ ὡς οὐ δικαιότερον ἐκείνου ἐρῶντος, σὺ
μὲν οὖν μὴ πρόσιθι τῇ ἐμῇ· ὁ μὲν, νεανίσκος ὢν, ἀνέχεται τὸν
ἕτερον ἀντεραστὴν γέροντα· ὁ δὲ, τὸν δικαιότερον οὐχ ὑπομένει. τί
ποιήσω πρὸς τῶν θεῶν ἱκετεύω σε λάμια. νὴ τὰ μυστήρια. νὴ τού-
των τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν ὡς ἐνθυμηθεῖσα τοῦ τιμάρχου τὸν χω
ρισμὸν, ἄρτι ἀπέψυγμαι. καὶ ἱδρῶ. καὶ τὰ ἄκρα καὶ ἡ καρδία μου
ἀνέστραπται. δέομαί σου δέξαι με πρὸς σεαυτὴν ἡμέρας ὀλίγας.
καὶ ποιήσω τοῦτον αἰσθάνεσθαι πηλίκων ἀπήλαυεν ἀγαθῶν, ἔχων
ἐν τῇ οἰκίᾳ με. οὐκ ἐπιφέρει τὸν κόρον εὖ οἶδα. πρεσβευτὰς δὲ-

θὺς

θὺς πρὸς ἡμᾶς διαπέμπεται Μητρόδωρον, Ἕρμαχον, Πολύαινον. ποσάκις οἴει με Λάμια πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ παραγγελλομένην εἰπεῖν· τί ποιεῖς Ἐπίκουρε. οὐκ οἶσθα ὅτι διακωμῳδεῖ σε Τιμοκράτης ὁ Μητροδώρου ἐπὶ τούτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν τοῖς θεάτροις, παρὰ τοῖς ἄλλοις σοφισταῖς; ἀλλὰ τί ἐστιν αὐτῷ ποιῆσαι; ἀναίσχυντός ἐστι τὸ ἐρᾶν; καὶ ἐγὼ ἔσομαι τοίνυν ὁμοίως αὐτῷ ἀναίσχυντος, καὶ οὐκ ἀφήσω τὸν ἐμὸν Τίμαρχον.

Ἔρρωσο.

Μένανδρος Γλυκέρᾳ.

[ἐ] Γὼ μὰ τὰς Ἐλευσινίας θεὰς, μὰ τὰ μυστήρια αὐτῶν ἅ σοι καὶ ἐναντίον ἐκείνων ὤμοσα πολλάκις Γλυκέρα μόνος μόνῃ, ὡς οὐδὲν ἐπαίρων τὰ ἐμά. οὐδὲ βουλόμενός σοι χωρίζεσθαι, ταῦτα καὶ λέγω καὶ γράφω. τί γὰρ ἐμοὶ χωρὶς σοῦ γένοιτ' ἂν ἥδιον. τί δὲ ὑπερθῆναι μεῖζον τῆς σῆς φιλίας δυναίμην. εἰ καὶ τὸ ἔσχατον ἡμῶν γῆρας διὰ τοὺς σοὺς τρόπους καὶ ἤθη, νεότης ἀεὶ φανεῖταί μοι. καὶ συννεάσαιμεν ἀλλήλοις καὶ συγγηράσαιμεν καὶ νὴ τοὺς θεοὺς συναποθάνοιμεν. ἵνα μηδετέρῳ ἡμῶν ἐν ᾅδου συγκαταβαίνῃ τις ζῆλος. ἢ τινῶν ἄλλων ὅσωθεὶς πειράσεται ἀγαθῶν. μὴ δὲ γένοιτό μοι πειραθῆναι σοῦ μηκέτ' οὔσης. τί γὰρ ἂν ἔτι καταλείποιτο ἀγαθόν. ἃ δὲ νῦν ἤπειξέ με ἐν Πειραιεῖ μαλακιζόμενον, οἶσθα γάρ μου τὰς συνήθεις ἀσθενείας ἃς οἱ μὴ φιλοῦντές με στοφὰς καὶ σαλακωνίας καλεῖν εἰώθασιν, ἐπιστεῖλαί σοι ἐν ἄστει μενούσῃ διὰ τὰ ἁλῶα τῆς θεοῦ, ταῦτ' ἐστίν. ἐδεξάμην ἀπὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου γράμματα. ἐν οἷς δεῖταί με πάσας δεήσεις, καὶ προτρέπεται βασιλικῶς ὑπισχνούμενος τὸ δὴ λεγό-

μένου τοῦτο τὰ τῆς γῆς ἀγαθὰ ἐμὲ καὶ φιλήμονα. καὶ γὰρ ἐκείνῳ
γράμματα κεκομίσθαι φασί. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ φιλήμων ἐπέστει-
λέ μοι τὰ ἴδια δηλῶν ἐλαφρότερα καὶ ὡς οὐ μενάνδρῳ γεγραμ-
μένα ἧττον λαμπρά. ἀλλ' ὄψεται καὶ βουλεύσεται τὰ ἴδια οὗτος.
ἐγὼ δὲ οὐ περιμενῶ βουλάς. ἀλλὰ σύ μοι γλυκέρα καὶ γνώμη καὶ ἀ-
ρεοπαγῖτις βουλὴ καὶ ἡλιαία, ἅπαντα νὴ τὴν ἀθηνᾶν ἀεὶ γέγο-
νας, καὶ νῦν ἔσῃ. τὰς μὲν οὖν ἐπιστολὰς τοῦ βασιλέως σοι διέπεμ-
ψάμην. ἵνα μὴ κόπτω σε δὶς καὶ τοῖς ἐμοῖς καὶ τοῖς ἐκείνου γράμ-
μασιν ἐντυγχάνουσαν. ἃ δὲ ἐπέσταλκα αὐτῷ γνῶναι, καὶ βούλο-
μαί σε εἰδέναι. πλεῖν μὲν, καὶ εἰς αἴγυπτον ἀπιέναι μακρὰν οὕτω
καὶ ἀπῳκισμένην βασιλείαν οὖσαν, μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς οὐδὲ
ἐνθυμοῦμαι. ἀλλ' οὐδὲ εἰ ἐν αἰγίνῃ ταύτῃ γε τῇ πλησίον ἔκειτο αἴγυ-
πτος, οὐδ' οὕτως ἐν νῷ ἂν ἔχον ἀφεὶς τὴν ἐμὴν βασιλείαν τῆς σῆς φι-
λίας, μόνος ἐν τοσούτῳ ὄχλῳ αἰγυπτίων χωρὶς γλυκέρας ἐρημίαν
πολυάνθρωπον ὁρᾶν. ἥδιον γὰρ καὶ ἀκινδυνότερον τὰς σὰς θεραπεύω μᾶλ-
λον ἀγκάλας, ἢ τὰς ἁπάντων τῶν σατραπῶν καὶ βασιλέων. ἔνθα
κίνδυνος μὲν τὸ ἀνελεύθερον, εὐκαταφρόνητον δὲ τὸ κολακεῦον,
ἄπιστον δὲ τὸ εὐτυχούμενον. ἐγὼ δὲ καὶ τὰς ἡρακλείους καὶ τὰ
καρχήσια καὶ τὰς χρυσίδας καὶ πάντα τὰ ἐν ταῖς αὐλαῖς ἐπίφθονα
παρὰ τούτοις ἀγαθὰ φυόμενα, τῶν κατ' ἔτος χοῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς θεάτροις
ληναίων καὶ τῆς χθιζῆς ὁμολογίας καὶ τῶν τοῦ λυκείου γυμνασίων, καὶ
τῆς ἱερᾶς ἀκαδημίας, οὐκ ἀλλάττομαι μὰ τὸν διόνυσον καὶ τοὺς
βακχικοὺς αὐτοῦ κισσούς, οἷς στεφανωθῆναι μᾶλλον ἢ τοῖς πτολε-
μαίου βούλομαι διαδήμασιν, ὁρώσης καὶ καθημένης ἐν τῷ θεάτρῳ

γλυκέρας

γλυκέρας. ποῦ γὰρ ἐν αἰγύπτῳ ὄψομαι ἐκκλησίαν καὶ ψῆφον ἀναδιδομένην. ποῦ δὲ δημοκρατικὸν ὄχλον οὕτως ἐλευθεριάζοντα. ποῦ δὲ θεσμοθέτας ἐν ταῖς ἱεραῖς κώμαις κεκισσωμένους. ποῖον περισχοίνισμα. ποίαν αἵρεσιν. ποίους χύτρους. κεραμικόν. ἀγοράν. δικαστήρια. τὴν στεφανοῦσαν σαλαμῖνα. τὴν ψυττάλειαν. τὸν μαραθῶνα ὅλην. ἐν ταῖς ἀθήναις τὴν ἑλλάδα ὅλην. τὴν ἰωνίαν. τὰς κυκλάδας πάσας. ἀφεὶς ταῦτα καὶ γλυκέραν μετ' αὐτῶν εἰς αἴγυπτον διέλθω; χρυσὸν λαβεῖν καὶ ἄργυρον καὶ πλοῦτον; ᾧ μετὰ τίνος χρήσομαι μετὰ γλυκέρας τοσοῦτον διατεθαλασσευμένης. οὐ πενία δέ μοι ἔσται χωρὶς αὐτῆς ταῦτα; ἐὰν δὲ ἀκούσω τοὺς σεμνοὺς ἔρωτας εἰς ἄλλον αὐτὴν μετατεθεικέναι, οὐ σποδός μοι πάντες οἱ θησαυροὶ γενήσονται καὶ ἀποθνήσκων τὰς μὲν λύπας ἐμαυτῷ συναποίσω, τὰ δὲ χρήματα τοῖς ἰσχύουσιν ἀδικεῖν ἐν μέσῳ κείσεται; ἢ μέγα τὸ συμβιοῦν πτολεμαίῳ καὶ σατράπαις καὶ τοιούτοις ψόφοις. ὧν οὔτε τὸ φιλικὸν βέβαιον, οὔτε τὸ διεχθρὸν ἀκίνδυνον. ἐὰν δὲ ὀργισθῇ τί μοι γλυκέρα, ἅπαξ αὐτὴν ἁρπάξας κατεφίλησα. ἂν ἔτι ὀργίζηται, μᾶλλον αὐτὴν ἐβιασάμην. κἂν βαρυθύμως ἔχῃ, δεδάκρυκα. πρὸς ταῦθ' οὐκέθ' ὑπομείνασα τὰς ἐμὰς λύπας δεῖται λοιπὸν οὔτε στρατιώτας ἔχουσα οὔτε δορυφόρους οὔτε φύλακας. ἐγὼ γὰρ αὐτῆς εἰμι πάντα. ἢ μέγα καὶ θαυμαστὸν ἰδεῖν τὸν καλὸν νεῖλον. οὐ μέγα δὲ καὶ τὸν εὐφράτην ἰδεῖν; οὐ μέγα καὶ τὸν ἴστρον οὕτω μέγαλον; καὶ ὁ θερμώδων. ὁ τίγρις. ὁ ἅλυς. ὁ ῥῆνος. εἰ μέλλω πάντας τοὺς ποταμοὺς ὁρᾶν, καταβαπτισθήσεταί μοι τὸ ζῆν, μὴ βλέπων γλυκέραν. ὁ δὲ νεῖλος οὗτος καίπερ ὢν καλὸς, ἀλλ' ἀποτεθηρίωται. καὶ οὐκ ἔστιν οὔτε προσελ-

θεῖν αὐτοῦ ταῖς θύραις ἐλλοχωμένου τοσούτοις κακοῖς· ἐμοὶ γένοι-
το βασιλεῦ πολεμαῖε τὸν ἀττικὸν ἀεὶ στέφεσθαι κισσόν. ἐμοὶ γέ-
νοιτο χώματος καὶ τάφου πατρῴου τυχεῖν, καὶ τὸν ἐπεσχάρας ὑ-
μνῆσαι κατέτος διόνυσον· τὰς μυστηριώτιδας ἄγειν τελετάς· δρα-
ματουργεῖν τι καινὸν ταῖς ἐτησίοις θυμέλαις δρᾶμα γελῶντα
καὶ χαίροντα καὶ ἀγωνιῶντα καὶ φοβούμενον καὶ νικῶντα. Φιλή-
μων δὲ εὐτυχείτω καὶ τἀμὰ ἀγαθὰ, γενόμενος ἐν αἰγύπτῳ. οὐκ
ἔχει φιλήμων γλυκέραν τινά· οὐδὲ ἄξιος ἦν ἴσως τοῦ τοιούτου
ἀγαθοῦ. σὺ δὲ ἐκ τῶν ἀλῴων δέομαι γλυκέριον εὐθὺς πετομένη
πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῆς ἀστράβης φέρου. μακροτέραν ἑορτὴν οὐδέπο-
τε ἔγνων· οὐδὲ ἀκαιροτέραν· δήμητερ ἵλεως γενοῦ·

Γλυκέρα Μενάνδρῳ·

ὡ Σ διεπέμψω μοι τοῦ βασιλέως τὰς ἐπιστολὰς, εὐθὺς
ἀνέγνων· μὰ τὴν καλλιγένειαν ἐν ᾗ νῦν εἰμι κατέχαι-
ρον μένανδρε ἐκ παθῆς ὑπὸ ἡδονῆς πνιγομένη. καὶ τὰς
παρούσας οὐκ ἐλάνθανον. ἦν δὲ ἥτε μήτηρ μου καὶ ἡ ἑτέρα ἀδελ-
φὴ εὐφρόσιον, καὶ τῶν φίλων ἣν οἶσθα καὶ παρὰ σοὶ ἐδείπνησε
πολλάκις καὶ ἐπήνεσας αὐτῆς τὸν ἐπιχώριον ἀττικισμόν. ἀλ-
λῶς φοβούμενος αὐτὴν ἐπαινεῖν, ὅτε καὶ μειδιάσασα θερμό-
τερόν σε κατεφίλησα. οὐ μέμνησαι Μένανδρε; θεασάμεναι δέ με
παρὰ τὸ εἰωθὸς ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς χαίρουσαν, ὦ γλυ-
κέριον ἤροντο. τί σοι τηλικοῦτον γέγονεν ἀγαθόν. ὅτι καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ
σώματι καὶ πᾶσιν ἀλλοιοτέρα νῦν ἡμῖν πέφηνας. καὶ τὸ σῶμα γε-
γάνωσαι καὶ διαλάμπεις ἐπιχαρτόντι καὶ εὐκταῖον. κἀγὼ με-
νανδρον

νανδρον ἔφην τὸν ἐμὸν ὁ αἰγύπτου βασιλεὺς πτολεμαῖος ἐπὶ τῷ
ἡμίσει τῆς βασιλείας τρόπον τινὰ μεταπέμπεται, μείζονι τῇ
φωνῇ φθεγξαμένη καὶ σφοδροτέρᾳ, ὅπως πᾶσαι ἀκούσωσιν αἱ
παροῦσαι. καὶ ταῦτα ἔλεγον ἐγὼ διατινάσσουσα καὶ σοβοῦσα ταῖς
χερσὶν ἐμαυτῆς τὴν ἐπιστολὴν σὺν τῇ βασιλικῇ σφραγῖδι. χαίροις
οὖν ἀπολειφθησομένη ἔφρασας κἂν τὸ ἢ, οὐκ ἦν μένανδρε. ἀλλὰ τοῦτο μὲν
οὐδενὶ τρόπῳ μὰ τὰς θεὰς οὐδ' εἰ βοῦς μοι τὸ λεγόμενον φθέγξαι-
το, πεισθείην ἂν, ὅτι βουλήσεταί με ποτὲ ἢ δυνήσεται μένανδρος ἀ-
πολιπὼν ἐν ἀθήναις γλυκέραν τὴν ἑαυτοῦ, μόνος ἐν αἰγύπτῳ βα-
σιλεύειν μετὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν. ἀλλὰ καὶ τοῦτό γε δῆλος ἐκ τῶν
ἐπιστολῶν ὧν ἀνέγνων, δῆλος ἦν ὁ βασιλεὺς τὰ μὰ πεπυσμένος
ὡς ἔοικε περὶ σοῦ καὶ ἀτρέμα διὰ τοῦ πονοίων αἰγυπτίοις θέλων ἀττι-
κισμοῖς ἐνδιατωθάζειν. χαίρω διὰ τοῦτο. ὅτι πεπλεύκασι καὶ εἰς
αἴγυπτον πρὸς αὐτὸν οἱ ἡμέτεροι ἔρωτες, καὶ πείθεται πάντως δὲ
ὧν ἤκουσεν ἀδύνατον σπουδάζειν, ἐπιθυμῶν ἀθήνας πρὸς αὐτὸν δι-
αβῆναι. τί γὰρ ἀθῆναι χωρὶς μενάνδρου. τί δὲ μένανδρος χωρὶς
γλυκέρας ἥτις αὐτῷ καὶ τὰ προσωπεῖα διασκευάζω καὶ τὰς
ἐσθῆτας ἐνδύω καὶ τοῖς προσκηνίοις ἔστηκα, τοὺς δακτύλους ἐ-
μαυτῆς πιέζουσα ἕως ἂν κροταλίσῃ τὸ θέατρον. καὶ τρέμουσα
τότε νὴ τὴν ἄρτεμιν ἀναψύχω καὶ περιβάλλουσά σε τὴν ἱερὰν
τῶν δραμάτων ἐκείνην κεφαλὴν ἐναγκαλίζομαι. ἀλλ' ὅτι
ταῖς φίλαις τότε χαίρειν ἔφην, τοῦτ' ἦν μένανδρε ὅτι οὐκ ἄρα γλυ-
κέρα μόνον, ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς ὑπερθάλασσοι ἐρῶσί σου. αἱ δια-
πόντιοι φῆμαι τὰς σὰς ἀρετὰς κατηγγέλκασι. ὁ αἰγύπτιος ὁ νεῖλος ὁ

(πρώλεως

καὶ ἀκρωτήρια καὶ φάλειαι σκοπιαὶ πάντα μετέωρα νῦν ἐστὶ, βου-
λόμενα ἰδεῖν μένανδρον καὶ ἀκοῦσαι φιλαργύρων καὶ ἐρώντων καὶ
δεισιδαιμόνων καὶ ἀπίστων καὶ πατέρων καὶ υἱῶν καὶ θεραπόντων, καὶ
παντὸς ἐνσκηνοβατουμένου ὧν ἀκούσονται μὲν, οὐκ ὄψονται δὲ μέ-
νανδρον εἰ μὴ ἐν ἄστει παρὰ γλυκέρᾳ γένοιντο. καὶ τὴν ἐμὴν εὐδαι-
μονίαν ἴδοιεν τὸν πάντη διὰ τὸ κλέος αὐτοῦ μένανδρον καὶ νύ-
κτωρ καὶ μεθ᾽ ἡμέραν ἐμοὶ περικείμενον. οὐ μὴν ἀλλ᾽ εἴγ᾽ ἄρα πό-
θος αἱρεῖ σέ τις καὶ τῶν ἐκεῖ ἀγαθῶν, καὶ εἰ μηδενὸς ἄλλου τῆς γ᾽ αἰ-
γύπτου, χρήματος μεγάλου καὶ τῶν αὐτόθι πυραμίδων καὶ τῶν
περιηχούντων ἀγαλμάτων καὶ τοῦ περιβοήτου λαβυρίνθου
καὶ τῶν ἄλλων ὅσα ἀπὸ χρόνου ἢ τέχνης παρ᾽ αὐτοῖς τίμια, δέομαί σου
μένανδρε μὴ ποιήσῃ με πρόφασιν. μὴ δέ με ἀθηναῖοι διὰ ταῦτα μι-
σησάτωσαν ἤδη τοὺς μεδίμνους ἀριθμοῦντες οὓς ὁ βασιλεὺς αὐ-
τοῖς πέμψει διὰ σέ. ἀλλ᾽ ἄπιθι πᾶσι θεοῖς. ἀγαθῇ τύχῃ δεξιοῖς πνεύ-
μασι. διῒ οὐρίῳ. ἐγὼ γάρ σε οὐκ ἀπολείψω. μὴ τοῦτο δόξῃς με λέ-
γειν, οὐδ᾽ αὐτὴ δύναμαι κἂν θέλω. ἀλλὰ παρεῖσα τὴν μητέρα καὶ
τὰς ἀδελφὰς αὐτῆς ἔσομαι συμπλέουσά σοι καὶ σφόδρα τῶν εὐθα-
λασσῶν γεγένημαι εὖ οἶδα. καὶ ἐκκλωμένης ἰώπης ναυτίας ἐγὼ
θεραπεύσω. θάλψω σου τὸ ἀσθενοῦν τῶν πελαγισμῶν. ἄξω δέ σε ἄ-
περ μύθων ἀριάδνης εἰς αἴγυπτον οὐ διόνυσον ἀλλὰ διονύσου θερά-
ποντα καὶ προφήτην. οὐδὲ ἐννάξῳ καὶ ἐρημίαις ναυτικαῖς ἀπολει-
φθήσομαι ταῖς σαῖς ἀπιστίαις κλαίουσα καὶ ποτνιωμένη. χαιρέτω-
σαν οἱ θησεῖς ἐκεῖνοι καὶ τὰ ἄμισθα τῶν πρεσβυτέρων ἀμπλακή-
ματα. ἡμῖν δὲ βέβαια πάντα. καὶ τὸ ἄσυ. καὶ ὁ πειραιεύς. καὶ ἡ αἴ-
γυπτος. οὐδὲν χωρίον ἡμῶν τοὺς ἔρωτας οὐχὶ δέξεται πλήρεις κἂν
πέτραν οἰκῶμεν, εὖ οἶδα ἀφροδίσιον αὐτὴν τὸ εὔνουν ποιήσει. πέ-

πεισμαι

πείσομαι μήτε χρημάτων σε μήτε περιουσίας μήτε πλούτου τοῦ
καθάπαξ ἐπιθυμεῖν, ἐν ἐμοὶ καὶ τοῖς δράμασι τὴν εὐδαιμονίαν
καταπεθέμενον. ἀλλ' οἱ συγγενεῖς ἀλλ' ἡ πατρὶς, ἀλλ' οἱ φίλοι,
σχεδὸν οἶδα πάντῃ πάντες πολλῶν δέονται. πλουτεῖν ἐθέλουσι
καὶ χρηματίζεσθαι. σὺ μὲν οὐδέποτε περὶ οὐδενὸς αἰτιάσῃ με οὔτε
μικροῦ οὔτε μεγάλου, τοῦτο εὖ οἶδα, πάλαι μὲν ἡττημένος ἐμοῦ
πᾶσι καὶ ἐρωτι· νῦν δὲ ἤδη καὶ κρείσσων προσπαθητικῶς αὐτοῖς. οἷς μᾶλ-
λον περιέχομαι μένανδρε φοβουμένη τῆς ἐμπαθοῦς φιλίας τὸ
ὀλιγοχρόνιον. ἔστι γὰρ ὡς βίαιος ἡ ἐμπαθὴς φιλία, οὕτω καὶ εὐ-
διάλυτος. οἷς δὲ παραβέβληνται αἱ βουλαὶ, ἀρραγέστερον ἐν τού-
τοις ἤδη τὸ ἔργον οὔτε ἀμιγὲς ἡδοναῖς τε καὶ διὰ τὸ πλῆθος, οὔτε
περιδεές. λύσεις δὲ τὴν γνώμην ὥς με πολλάκις περὶ τούτων αὐ-
τὸς νουθετῶν διδάσκεις. ἀλλ' εἰ καὶ σὺ μήτε τί μέμψῃ μηδὲ αἰτιά-
σῃ, δέδοικα τοὺς ἀττικοὺς σφῆκας οἵτινες ἄρξονται πάντῃ με
περιβομβεῖν ἀξιοῦσαν ὡς αὐτὸν ἀφῃρημένης τῆς ἀθηναίων πόλεως
τὸν πλοῦτον. ὥστε δέομαί σου μένανδρε ἐπίσχες, μηδέπω τῷ βα-
σιλεῖ μηδὲν ἀντεπιστείλῃς. ἔτι βούλευσαι. περίμεινον ἕως κοινῇ γι-
νώμεθα καὶ μετὰ τῶν φίλων καὶ Θεοφράστου καὶ Ἐπικούρου. τά-
χα γὰρ ἀλλοιότερα κἀκείνοις καὶ σοὶ φανεῖται ταῦτα. μᾶλλον
δὲ καὶ θυσώμεθα καὶ ἴδωμεν τί λέγει τὰ ἱερὰ, εἴτε λῷον εἰς αἴγυ-
πτον ἡμᾶς ἀπιέναι εἴτε μένειν. καὶ χρηστηριασθῶμεν εἰς δελφοὺς
πέμψαντες. πάτριος ἡμῶν ἐστιν ὁ θεός. ἀπολογίαν ἕξομεν καὶ πορευό-
μενοι καὶ μένοντες πρὸς ἀμφότερα τοὺς θεούς. μᾶλλον ἢ ἐγὼ τοῦ-
το ποιήσω. καὶ γὰρ ἔχω τινὰ νεωστὶ γυναῖκα ἀπὸ φρυγίας ἥκου-
σαν εὖ μάλα τούτων ἔμπειρον. γαστρομαντεύεσθαι δεινὴν τῇ τῶν
σπαρτῶν διατάσει νύκτωρ καὶ τῇ τῶν θεῶν δείξει, ἃ οὐδεὶ λέγου-

ἠπίστευεν, ἀλλ' ἰδεῖν ὥσφασι διαπέμπομαι πρὸς αὐτήν. καὶ ὡς ἔφη καὶ καθαρσίν τινα δεῖ προτελέσαι τὴν γυναῖκα καὶ παρασκευάσαι τινὰ ζῷα ἱερεῦσαι. καὶ λιβανωτὸν ἄρρενα καὶ στύρακα μακρὸν καὶ πέμματα σελήνης, καὶ ἄγρια φύλλα τῶν ἀνθρώπων οἶμαι δὲ καὶ σὲ φθήσεται πειραιόθεν ἐλθεῖν. ἢ δήλωσαί μοι σαφῶς μέχρι τίνος οὐ δύνασαι Γλυκέραν ἰδεῖν. ἵν' ἐγὼ μὲν καταδράμω πρὸς σέ. τὴν δὲ Φρυγίαν ταύτην ἑτοιμάσωμαι ἤδη καὶ ἃ μελετᾷς πειράζεις ἀπὸ σαυτοῦ μετὰ τὸν πειραιᾶ καὶ τὸ ἀγρίδιον καὶ τὴν μουνυχίαν, καὶ κατ' ὀλίγον ὅπως ἐκπέσωσι τῆς ψυχῆς. οὐ δύναμαι πάντα ποιεῖν μὰ τοὺς θεούς. σὺ γὰρ οὐ δύνασαι διαπεπλεγμένος ὅλως ἤδη μοι. κἂν οἱ βασιλεῖς ἐπιστέλλωσι πάντες, ἐγὼ πάντων εἰμὶ παρὰ σοὶ βασιλικωτέρα καὶ εὐσεβεῖ σοι κέχρημαι ἐραστῇ καὶ ὅρκων ἱερομνήμονι. ὥστε πειρῶ μᾶλλον ἐμὴ φιλότης θᾶττον εἰς ἄστυ παραγενέσθαι ὅπως ἔχῃς μεταβουλεύσασθαι περὶ πρὸς βασιλέα ἀφίξεως, ἔχῃς εὐτρεπισμένα τὰ δράματα ἐξ αὐτῶν ἃ μάλιστα ὀνῆσαι δύναιτο πτολεμαῖον καὶ τὸν αὐτοῦ διόνυσον, οὐ δημοκρατικὸν ὡς οἶσθα. εἴτε θαΐδας εἴτε μισούμενον εἴτε θρασυλέοντα εἴτε ἐπιτρέποντας, εἴτε ῥαπιζομένην εἴτε σικύων

ἀλλ' ὅτι καὶ ἐγὼ θρασεῖα

καὶ τολμηρά τις εἰμὶ τὰ μενάνδρου διακρίνειν ἰδιῶτις οὖσα. ἀλλὰ σοφὸν ἔχω σου τὸν ἔρωτα καὶ ταῦτ' εἰδέναι δύναμαι. σὺ γάρ με ἐδίδαξας εὐφυᾶ γυναῖκα ταχέως παρ' ἐρώντων μανθάνειν, ἀλλ' οἰκονομοῦσιν ἔρωτες σπεύδοντες. αἰδούμεθα τὴν ἄρτεμιν ἀνάξιοι ὑμῶν εἶναι μὴ θᾶττον μανθάνουσαι. πάντως δέομαι μένανδρε κἀκεῖνο παρασκευάσασθαι τὸ δρᾶμα, ἐν ᾧ με γέγραφας. ἵνα κἂν μὴ παραγίνωμαι σὺν σοί, δι' ἄλλου πλεύσω πρὸς πτολεμαῖον,

κἂν

Τῇ αὐτῇ.

ε Ξύλου μὲν τὰ ἐκπώματα· αἱ δ' ἧσαι χεῖρες, ἄργυρον αὐτὰ ποιοῦσι καὶ χρυσόν. ὡς καὶ τούτοις τὸ βλέπειν ὑγρῶς παρὰ τῶν σῶν ὀμμάτων εἶναι. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄψυχον καὶ ἀκίνητον τὸ διφδὲς καθάπερ τῶν ὑδάτων τοῖς ἑστηκόσι. τὰ δὲ ἐν τοῖς προσώποις ἐκπώματα, τῇ τε ἀλληλυγρότητι εὐφραίνει μ' ἔοικε καὶ τῇ συνέσει τῶν φιλημάτων. ὥστ' ἐκεῖνα μὲν κατάθου καὶ χαίρειν ἔα. τά τε ἄλλα, καὶ διὰ τὸν ἐν τῷ σφαλερῷ τῆς ὕλης φόβον. ἐμοὶ δὲ μόνοις πρόπινε τοῖς ὄμμασιν. ὧν καὶ ὁ Ζεὺς γευσάμενος, καλὸν οἰνοχόον παρεστήσατο. εἰ δὲ βούλει, τὸν μὲν οἶνον μὴ παραπόλλυε. μόνου δὲ ἐμβάλλουσα ὕδατος, καὶ τοῖς χείλεσι προσφέρουσα, πλήρου φιλημάτων τὸ ἔκπωμα. καὶ δίδου τοῖς δεομένοις. ἔστι γὰρ οὐδεὶς ἀνέραστος οὕτως, ὃς ποθεῖν ἔτι τὴν Διονύσου χάριν μετὰ τὰς ἀφροδίτης ἀμπέλους.

Τῇ αὐτῇ.

τ Α μὲν ὄμματά σου διαυγέστερα τῶν ἐκπωμάτων. ὡς δύνασθαι δι' αὐτῶν καὶ τὴν ψυχὴν ἰδεῖν. τὸ δὲ τῶν παρειῶν ἐρύθημα, εὔχροον ὑπὲρ αὐτὸν τὸν οἶνον. τὸ δὲ λινοῦν τοῦτο χιτώνιον ἀντιλάμπει ταῖς παρειαῖς. τὰ δὲ χείλη βέβαπται τῷ τῶν ῥόδων αἵματι. καί μοι δοκεῖς τὸ ὕδωρ φέρειν ὡς ἀπὸ πηγῶν τῶν ὀμμάτων. ἢ διὰ τοῦτο εἶναι νυμφῶν μία. πόσους ἱστᾷς ἐπειγομένους. πόσους κατέχεις παρατρέχοντας. πόσους φθεγξαμένη, καλεῖς. ἐγὼ πρῶτος ἐπειδὰν ἴδω σε διψῶ. καὶ ἵσταμαι μὴ θέλων.

ΑΣΠΑΣΙΑι.

Τὸν ἐπιστολικὸν χαρακτῆρα τοῦ λόγου μετὰ τοὺς παλαιοὺς, ἄριστά μοι διεσκέφθαι δοκοῦσι φιλοσόφων μὲν ὁ τυανεὺς καὶ δίων. στρατηγῶν δὲ βροῦτος ἢ ὅτῳ βροῦτος ἐς τὸ ἐπιστέλλειν ἐχρῆτο. βασιλέων δὲ ὁ θεσπέσιος μάρκος. ἐν οἷς αὐτὸς ἐπέστελλε. πρὸς γὰρ τῷ κεκριμένῳ τοῦ λόγου, καὶ τὸ ἑδραῖον τοῦ ἤθους ἐντετύπωται τοῖς γράμμασι. ῥητόρων δὲ ἄριστα μὲν ἡρώδης ὁ ἀθηναῖος ἐπέστελλεν. ὑπεραττικίζων δὲ καὶ ὑπερλαλῶν, ἐκπίπτει πολλαχοῦ τοῦ πρέποντος ἐπιστολῇ χαρακτῆρος. δεῖ γὰρ φαίνεσθαι τὴν τῶν ἐπιστολῶν ἰδέαν, ἀττικωτέραν μὲν συνηθείας. συνηθεστέραν δὲ ἀττικίσεως. καὶ συγκεῖσθαι μὲν πολιτικῶς, τοῦ δὲ ἁβροῦ μὴ ἀπᾴδειν. ἐχέτω καὶ τὸ ἄσχημον ἐν τῷ μὴ ἐσχηματίσθαι. εἰ γὰρ σχηματιοῦμεν, φιλοτιμεῖσθαι δόξομεν. φιλοτιμία δὲ ἐν ἐπιστολῇ μειρακιῶδες. κύκλον δὲ ἀποτορνεύειν, ἐν μὲν ταῖς βραχυτέραις τῶν ἐπιστολῶν, συγχωρῶ. ἵνα τούτῳ γοῦν ἡ βραχυλογία ὡραΐζοιτο ἐς ἄλλην ἠχὼ πᾶσα στενὴ οὖσα. τὰς δὲ ἐς μῆκος προηγμένων ἐπιστολῶν, ἐξαιρεῖν χρὴ κύκλους. ἀγωνιστικώτερον γὰρ ἢ κατ' ἐπιστολὴν τοῦτο. πλὴν εἰ μή που ἐπὶ τελευτῆς τῶν ἐπεσταλμένων, ἢ ξυλλαβεῖν δέοι τὰ προειρημένα, ἢ ξυγκλεῖσαι τὸ ἐπὶ πᾶσι νόημα. σαφήνεια δὲ, ἀγαθὴ μὲν ἡγεμὼν ἅπαντος λόγου. μάλιστα δὲ ἐπιστολῆς. καὶ γὰρ διδόντες καὶ δεόμενοι καὶ ξυγχωροῦντες καὶ μὴ, καὶ καθαπτόμενοι καὶ ἀπολογούμενοι καὶ ἐρῶντες, ῥᾷον πείσομεν ἢν σαφῶς ἑρμηνεύσωμεν. Σαφῶς δὲ

ἑρμηνεύουσα μὲν καὶ ἔξω συντελείας, ἣν τὴν νοηθέντων τὰ μὲν κοινὰ καινῶς, τὰ δὲ καινὰ κοινῶς φράζομεν. Βερενίκῃ.

ή Πυρσαίνουσα μίλτος τὰ χείλη καὶ τὴν παρειὰν γράφουσα, κώλυμα φιλημάτων· κατηγορεῖ δὲ καὶ γῆρας τοῦ προσώπου. ὑφοῦ πελιδνὸν μὲν τὸ στόμα. ῥυσὴ δὲ ἡ παρειὰ ἔξωρος. ἴσχε δὴ χρωματοποιΐαν καὶ μηδὲν ἐπιποίει τῷ κάλλει. μὴ καὶ γραυψωμαίσε γήρως ἐπὶ τῇ τοῦ προσώπου γραφῇ.

Ἀθηνοδώρῳ.

ό Ι ὀφθαλμοὶ ξύμβουλοι τοῦ ἐρᾶν. σὺ δ' ἀκοὴν ἀπαίσας, ἐρᾷς ἰωνικοῦ μειρακίου οἰκῶν κόρινθον· τουτὶ δὲ μανικὸν φαίνεται τοῖς οὔπω εἰδόσιν ὅτινος ὁρᾷ. Ἐπικτήτῳ.

έ Ι κρότῳ ἀνοήτῳ χαίρεις, ᾧ τοὺς πελάτρους ἐπειδὰν παρειόντες ἡμᾶς κροτῶσιν, ἡγοῦ δῆμον τὸ σοῦ τῷ σωφρονέστερον τοῦ ἀθηναίων, ὅσῳ μηδὲ αἰτοῦσι μηδὲν ὑπὲρ τοῦ κροτεῖν.

Ἀριστοβούλῳ.

τ Ο δὲ ἐρῶντα καρτερεῖν, σωφρονέστερον τοῦ μηδὲ ἐρασθῆναι. καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰ πολεμικὰ ἄνδρες οὐχ οἱ μὴ τρωθέντες, ἀλλ' οἱ νικῶντες ἐν τραύμασιν. Ἀθηναΐδι.

τ Ο μὲν μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι, λυσίου δόξα· τὸ δ' ἢ ἐρῶντι δοκεῖ πλάτωνι. σὺ δ' ἢ καὶ ἐρῶντι καὶ μὴ ἐρῶντι. τοῦτο δ' ἢ σοφὸς μὲν οὐδεὶς, λαῒς δ' οἶμαι ἐπήνει. Ἐπικτήτῳ.

φ Ο βοῦ δῆμον πατρῷον πολλὰ δύνασαι. Χαρίτωνι,

μ Ε μνήσεσθαι τῶν σῶν λόγων οἴει τοὺς ἕλληνας ἐπειδὰν τελευτήσῃς. οἱ δὲ μηδὲν ὄντες ὁπότε εἰσὶ, τίνες ἂν εἶεν ὁπότε οὐκ εἰσί. Νέστορι.

ἔ. Πεμψάσοι σῦκα ἤεινά. θαυμάζοις δ' ἂν αὐτῶν ἢ τὸ ἤδη ἢ τὸ ἔτι.

τ Ασ ἀπυρήνους ῥόας ἐρυθρὰς κηπεύουσιν, οἰνοχοούσας νᾶμα πότιμον, ὥσπερ τῶν βοτρύων οἱ εὖ πράττοντες. δέκα σοι τούτων τρυγήσας ἔπεμψα. χρῶ δὲ αὐτοῖς, σιτούμενος μὲν ὡς οἴνῳ, μεθύων δὲ ὡς σίτῳ.

Φιλήμονι.

τ Ον ῥαψῳδὸν διοκλέα, εἰ μὲν ἤδη γινώσκεις, ἐπαινεῖς δήπου. εἰ δὲ ἀγνοεῖς, ἐν τοῖς ἐπαινουμένοις γράφε. καὶ γνοῦ περὶ αὐτὸν οἷον εἰκὸς ἢ τὸν πεπεισμένον ἢ τὸν μὴ ἀπιστοῦντα.

Μειρακίῳ.

κ Αἰ σὺ πονηρὸς οὕτως, ὡς μηδένα ἄλλον ἐλεεῖν. κἀγὼ δυσυχὴς οὕτως ὡς μηδὲ παρ' ἄλλου λαβεῖν. πάνυ χαίρω τῇ κακοπραγίᾳ βουλόμενος μὴ παύσασθαι διαμαρτάνων ἵνα παύσῃ μηδὲ σὺ τῆς ἐπὶ τῷ μιαρῷ τῷ τρόπου κακοδοξίας. τὸ μὲν γὰρ ἐμόν, μιᾶς ἔργον ἡδονῆς. τὸ δὲ σόν, κοινὸν εἰς διαβολὴν τῶν παρὰ πάντων αἰτίας.

Ἰουλίᾳ σεβαστῇ.

ο Υ δὲ ὁ θεσπέσιος πλάτων, τοῖς σοφισταῖς ἐβάσκηνε καὶ σφόδρα ἐνίοις δοκεῖ τοῦτο. ἀλλὰ φιλοτίμως μὲν πρὸς αὐτοὺς εἶχεν ἐπειδὴ διεφοίτων θέλγοντες μικράς τε καὶ μείζους πόλεις, τὸν ὀρφέως καὶ θαμύρου τρόπον. τοῦ δὲ βασκαίνειν ἀπεῖχε τοσοῦτον, ὅσον φιλοτιμία φθόνου. φθόνος μὲν γὰρ τρέφει τὰς μοχθηρὰς φύσεις. φιλοτιμία δὲ τὰς λαμπρὰς ἐγείρει. καὶ βασκαίνει μέν τις τὰ μὴ ἑαυτῷ ἐφικτά. ἃ δ' ἄμεινον ἢ μὴ χεῖρον διαθήσεται, φιλοτιμεῖται πρὸς ταῦτα. ὁ γοῦν πλάτων καὶ εἰς τὰς ἰδέας τῶν σοφιστῶν ἵεται. καὶ οὔτε τῆς γοργίας παρείησι τὸ ἑαυτοῦ ἄμεινον γοργιάζειν, πολλά τε κατὰ τὴν ἱππίου καὶ πρωταγόρου ἠχὼ φθέγγεται. ζηλωταὶ δὲ ἐγένοντο ἄλλοι μὲν ἄλλων. καὶ γὰρ δὴ καὶ ὁ τοῦ

Γρύλλου φιλοτιμεῖται πρὸς τὸν τοῦ Προδίκου Ἡρακλέα. ὁπότε ὁ Πρόδικος τὴν Κακίαν καὶ τὴν Ἀρετὴν ἄγει παρὰ τὸν Ἡρακλέα, καλούσας αὐτὸν ἐς βίου αἵρεσιν. Γοργίου δὲ θαυμασταὶ ἦσαν ἄριστοί τε καὶ πλεῖστοι· πρῶτον μὲν οἱ κατὰ Θετταλίαν Ἕλληνες, παρ' οἷς τὸ ῥητορεύειν γοργιάζειν ἐπωνυμίαν ἔσχεν. εἶτα τὸ ξύμπαν Ἑλληνικόν, ἐν οἷς Ὀλυμπίασι διελέχθη κατὰ τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς τοῦ νεὼ βαλβῖδος. λέγεται δὲ καὶ Ἀσπασία, ἡ Μιλησία τὴν τοῦ Περικλέους γλῶτταν, κατὰ τὸν Γοργίαν θῆξαι. Κριτίας δὲ καὶ Θουκυδίδης οὐκ ἀγνοοῦνται τὸ μεγαλόγνωμον καὶ τὴν ὀφρῦν παρ' αὐτοῦ κεκτημένοι, μεταποιοῦντες δὲ αὐτὸ ἐς τὸ οἰκεῖον, ὁ μὲν ὑπ' εὐγλωττίας, ὁ δ' αὖ ὑπὸ ῥώμης. καὶ Αἰσχίνης δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ Σωκράτους ὑπὲρ οὗ πρώην ἐσπούδαζες ὡς οὐκ ἀφανῶς τοὺς διαλόγους κολάζοντος, οὐκ ὤκνει γοργιάζειν ἐν τῷ περὶ τῆς Θαργηλίας λόγῳ. φησὶ γάρ που ὧδε. Θαργηλία ἐλθοῦσα εἰς Θετταλίαν, ξυνῆν Ἀντιόχῳ Θετταλῷ βασιλεύοντι, πάντων Θετταλῶν. αἱ δὲ ἀποστάσεις αἵ τε προσβολαὶ τῶν λόγων Γοργίου ἐπεχωρίαζον πολλαχοῦ μέν, μάλιστα δὲ ἐν τῷ τῶν ἐποποιῶν κύκλῳ. πεῖθε δὴ καὶ σὺ ὦ βασίλεια τὸν θαρσαλεώτερον τοῦ Ἑλληνικοῦ Πλούταρχον μὴ ἄχθεσθαι τοῖς σοφισταῖς. μηδὲ εἰς διαβολὰς καθίστασθαι τοῦ Γοργίου. εἰ δὲ οὐ πείθεις, σὺ μὲν οἵα σοφία καὶ μῆτις, οἶσθα τί χρὴ ὄνομα θέσθαι τῷ τοιῷδε. ἐγὼ δὲ εἰπεῖν ἔχων, οὐκ ἔχω.

Μειρακίῳ.

Οἱ ἐρωτικοὶ τῶν ποιητῶν ἀγαθὴ ἀκρόασις τοῖς ἐξώροις. ἀγείρουσι γὰρ αὐτοῖς ἔννοιαν τοῦ ἐρᾶν, ὥσπερ ἀνηβηκότας. μὴ δὴ νόμιζε σεαυτὸν ὑπερήμερον τῆς τούτων ἀκροάσεως. ἡ γὰρ ξυνουσία τῶν τοιῶνδε ποιητῶν, ἢ οὐκ ἐπιλήσει σε ἀφροδισίων ἢ ἀναμνήσει.

Ἐπικτήτῳ.

ὁ Ι τελούμενοι τῇ ῥέᾳ μαίνονται πληγέντες τὰ ὦτα κτύποις ὀργάνωμ· ἀλλ᾽ ἐκεῖνα μὲν, κυμβάλων καὶ αὐλοῦ ἔργα. σὲ δὲ οὕτως ἐκπλήττουσιμ ἀθηναῖοι κροτοῦντες, ὥς ἐκλανθάνεσθαι τίς εἶ καὶ τίνων γέγονας.

Κλεοφῶντι καὶ Γαΐῳ.

ὑ Πὲρ ὧμ ἐπέσταλται, τὰ μὲν ἤδη γέγονε· τὰ δὲ αὐτίκα ἔσται. ἐγὼ γὰρ λήμνιος ὤν, πατρίδα ἐμαυτοῦ καὶ τὴν ἴμβρον νομίζω· συνάπτωμ εὐνοίᾳ καὶ τὰς νήσους ἀλλήλαις· καὶ ἐμαυτὸν ἀμφοτέραις.

Αἱρετιανῷ.

τ Ο ποιητικὸν ἔθνος πολλοὶ καὶ πλείους ἢ οἱ τῶν μελιττῶν ἑσμοί· βόσκουσι δὲ τὰς μὲν, λειμῶνες· τοὺς δὲ, οἰκίαι καὶ πόλεις· αὐθεστιῶσι τε οἱ μὲν κηρίοις· οἱ δὲ ὀψωνίᾳ λαμπρᾷ. εἰσὶ δὲ τῶν ποιητῶν οἱ καὶ τραγήμασιν ἑστιῶντες. τούτους δὲ ἡγούμεθα τοὺς τῶν ἐρωτικῶν ποιητάς. ὧν εἷς καὶ Κέλσος οὗτος ᾠδαῖς παραδεδωκὼς τὸν ἑαυτοῦ βίον ὥσπερ οἱ χρυσοὶ τέττιγες. ὡς δ᾽ ἂν μὴ δρόσῳ, ἀλλὰ σιτίοις τραφείη, πεπίστευκά σοι μελήσειν.

Ἀντωνίνῳ.

ὁ Ι πελαργοὶ τὰς πεπορθημένας πόλεις οὐκ ἐσπέτονται κακῶν πεπαυμένων ἠχὼ φεύγοντες. σὺ δὲ οἰκίαν οἰκεῖς; ἣν αὐτὸς ἐπόρθησας· καὶ θεοῖς τοῖς ἐν αὐτῇ θύεις ὥσπερ οἰκοῦσιν, ἢ οὖσι μὲν, ἐκλελησμένους δὲ ὅτι τὰ ἐκείνων ἔχεις.

Μειρακίῳ.

Αἶρε κἂν μὴ θέλῃς· χαῖρε κἂν μὴ γράφῃς· ἄλλοις καλέ.

χ ἐμοὶ δὲ ὑπερήφανε. οὐκ ἦσθα συγκείμενος ἐξ ἀέρος καὶ τῶν, ὅσα τούτοις κίρναται. ἀλλ᾽ ἐξ ἀδάμαντος καὶ πέτρας καὶ συγῆς· ταχέως σε θεασαίμην γλυφῶντα καὶ παρὰ ἀλλοτρίαις

θύραις

θύραις κείμενον. καὶ ἔρως. καὶ νέμεσις ὀξεῖς θεοὶ καὶ στρεφόμενοι.

Γυναικί.

Δανάη χρυσὸν ἐλάμβανεν. ἡ Λήδα ὄρνιθας. ἡ Εὐρώπη
ἡ τὰ ἐξ ἀγέλης. ἡ Ἀντιόπη ὅσα ἔργα. ἡ Ἀμυμώνη τὰ ἐν
θαλάττῃ. οἱ δὲ ποιηταὶ τὰ δῶρα μύθους ἐποίησαν πα-
ρασοῦντες τὴν ἀλήθειαν ψυχαγωγίᾳ ψευσμάτων. λάβε λάβε καὶ
σύ, τὸν ἀκκισμὸν ἀφελοῦσα τοῦ σώφρονος. ἵνα κἀγὼ Ζεὺς γίνω-
μαι καὶ Ποσειδῶν διδοὺς μέν, ἃ θέλεις. ἃ δὲ θέλω, λαμβάνων.

Τῇ αὐτῇ.

Μῶμος τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν ἔφη τῆς Ἀφροδίτης αἰ-
ὁ τιάσασθαι. τί γὰρ ἂν καὶ ἐμέμψατο. ἓν δὲ μόνον δυσχε-
ράνας ἔφη ὅτι τρύζοι αὐτῆς τὸ ὑπόδημα καὶ λίαν εἴη
λάλον. καὶ τῷ ψόφῳ ὀχληρόν. εἰ δὲ ἀνυπόδητος ἐβάδιζεν ὥσπερ
ἀνέσχεν ἐκ τῆς θαλάττης, οὐκ ἄν ποτε ὑποβεῖσαι σκωμμάτων οὐ-
δὲ κωμῳδίας ὁ ἀλιτήριος. καί μοι δοκεῖ μηδέ, μοιχευομένη διὰ
τοῦτο μόνον λαθεῖν. ὅτι πάντα ὁ Ἥφαιστος ἔγνω τὰ κεκρυμμένα
τοῦ σανδαλίου διαβάλλοντος. ταῦτα μὲν ἡμῖν ὁ μῦθος. σὺ δὲ καὶ
τῆς Ἀφροδίτης ἔοικας βουλεύεσθαι ἄμεινον χρωμένη τοῖς ποσὶν ὡς
ἐτάχθης καὶ φεύγουσα τοῦ Μώμου τὰ ἐγκλήματα. ὦ ἄδετοι πό-
δες. ὦ κάλλος ἐλεύθερον. ὦ τρισευδαίμων ἐγὼ καὶ μακάριος
ἐὰν πατήσητέ με.

Μειρακίῳ ἀνυποδήτῳ.

Αλακώτερον διετέθης ὑπὸ τοῦ σανδαλίου. θλιβεὶς
μ ὡς πέπεισμαι. δεινὰ γὰρ δακεῖν σάρκας ἁπαλὰς αἱ
τῶν δερμάτων καινότητες. διὰ τοῦτο ὁ Ἀσκληπιός, τὰ
μὲν ἐκ πολέμου καὶ θήρας τραύματα, ἰᾶτο ῥᾳδίως. ταῦτα δὲ εἴα

διὰ τὸ ἑκούσιον αἰδοῖα μᾶλλον ἢ ἐπηρείᾳ δαίμονος γινόμενα. τί οὖν οὐκ ἀνυπόδητος βαδίζεις; τί δὲ τῇ γῇ φθονεῖς. λαυτία καὶ σανδάλια καὶ κρηπῖδες καὶ πέδιλα, νοσούντων εἰσὶ φορήματα ἢ γερόντων. τὸν γοῦν Φιλοκτήτην ἐν τούτοις γράφουσι τοῖς ἐρύμασιν ὡς χωλὸν καὶ νοσοῦντα. τὸν δὲ ἐκ Σινώπης φιλόσοφον καὶ τὸν Θηβαῖον Κράτητα, καὶ τὸν Αἴαντα καὶ τὸν Ἀχιλλέα ἀνυποδήτους καὶ τὸν Ἰάσονα ἐξ ἡμισείας. λέγεται γὰρ ὡς τὸν Ἄναυρον διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν ποταμόν, ἐνεσχέθη κρηπὶς τῷ ῥεύματι εἰς ἀντίληψιν τῆς ἰλύος γινομένης. καὶ ὁ Ἰάσων οὕτως ἠλευθέρωτο τῶν ποδῶν τὸν ἕτερον. τύχῃ τὸ δὲ ὂν διδαχθεὶς, οὐ γνώμῃ ἑλόμενος. καὶ ἄπιθι καλῶς σεσυλημένος μηδὲν εἶναι μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ποδός. μὴ φοβηθῇς. δέξεται τὴν βάσιν ἡ κόνις ὡς πόα. καὶ τὸ ἴχνος προσκυνήσομεν πάντες. ὦ ῥυθμοὶ ποδῶν φιλτάτων. ὦ καινὰ ἄνθη. ὦ γῆς φυτά. ὦ φίλημα ἐρρωμένον.

Γυναικὶ καπηλίδι.

π Αυτά με αἱρεῖ τὰ σά. καὶ ὁ λινοῦς χιτὼν ὡς ὁ τῆς Ἴσιδος καὶ τὸ καπηλεῖον ὡς Ἀφροδίσιον. καὶ τὰ ἐκπώματα ὡς Ἥρας ὄμματα. καὶ ὁ οἶνος ὡς ἄνθος καὶ τῶν τριῶν δακτύλων αἱ συνθέσεις, ἐφ᾽ ὧν ὀχεῖται τὸ ποτήριον. ὥσπερ αἱ τῶν φύλλων τῶν ἐν τοῖς ῥόδοις ἐκκολλεῖ. κἀγὼ μὲν, φοβοῦμαι μὴ πέσῃ. τὸ δὲ, ἕστηκεν ὁ χρυσὸς ὡς γνώμων ἐρηρεισμένον. καὶ τοῖς δακτύλοις συμπέφυκεν. εἰ δὲ καὶ ἀποπίοις ποτὲ, πᾶν τὸ καταλειπόμενον γίνεται θερμότερον τοῦ ἄσθματι. ἥδιον ἢ καὶ τοῦ νέκταρος. κάτεισι γοῦν ἐπὶ τὴν φάρυγγα ἀκωλύτοις ὁδοῖς. ὥσπερ οὐκ οἴνῳ κεκραμένον ἀλλὰ φιλήμασιν.

καὶ μᾶλλον αἰσθήσεται ὁ βασιλεὺς ὅσον ἰσχύεις καὶ παρὰ σοὶ γεγραμ-
μένους φέρειν ἑαυτοῦ τοὺς ἔρωτας, ἀφεὶς ἐν ἄστει τοὺς ἀληθινούς.
ἀλλ' οὐδὲ τούτους ἀφήσεις εὖ ἴσθι. κυβερνᾶν ἢ πρωρατεύειν ἕως δεῦ-
ρο παραγένῃ πρὸς ἡμᾶς Πειραιόθεν μνηθήσομαι. ἵνα σε ταῖς ἐμαῖς
χερσὶν ἀκύμονα ναυστολήσω πλέουσα εἰ τοῦτο ἄμεινον εἶ-
ναι φαίνοιτο. φανείη δὲ ὦ θεοὶ πάντες ὃ κοινῇ λυσι-
τελὲς ἢ ἐμαντεύσατο ἡ Φρυγία τὰ
συμφέροντα κρεῖσσον τῆς
Θεοφορήτου
σου κό-
ρης.

Ἔρρωσο.

ὁ Υ δὲ ὁ τοῦ μενάνδρου πολέμων καλὸν μειράκιον περιέκειρεν. ἀλλ' αἰχμάλωτον μὲν ἐρωμένης κατετόλμησεν ὀργισθείς. ἣν οὐδὲ αὐτὸς ἀποκείρας ἠνέσχετο. κλαίει γοῦν καταπεσών. ὡς μεταγινώσκει τῷ φόνῳ τῶν τριχῶν. ἐφήβου δὲ ἄρα ἐφείσατο καὶ τὸ δρᾶμα. σὺ δὲ οὐκ οἶδα τί παθὼν, σεαυτῷ πεπολέμηκας ὦ ἀνδροφόνε τῆς κεφαλῆς. τί ἔδει μαχαιρῶν ἐπὶ τὰς τρίχας· τί δὲ ἑκουσίων καὶ πολλῶν τραυμάτων. οἷον θέρος ἐξέκοψας. οὐδὲ οἱ ποιηταί σε ἐπαίδευσαν τοὺς εὐφόρβους καὶ τοὺς μενελάους εἰσάγοντες κομῶντας καὶ ὅλον τὸ τῶν ἀχαιῶν στρατόπεδον; καὶ ἔστιν αὐτοῖς καλὸς ποταμῶν, κομᾷ. ὡς γὰρ χρυσὸς ἀνάθημα καὶ ἄργυρος, οὕτω καὶ τρίχες κομῶσαι. οἱ μὲν βάρβαροι, ὅπλοις. οἱ ἕλληνες, κράνεσιν. οἱ ὀφθαλμοὶ βλεφάροις. αἱ δὲ νῆες, ἱστίοις. ἡ δὲ γῆ ὄρεσι. τὰ δὲ ὄρη νάπαις. ἡ δὲ θάλασσα νήσοις. οἱ δὲ ταῦροι, κέρασιν. οἱ δὲ ποταμοὶ, τέμπεσιν. αἱ πόλεις, τείχεσιν. φοβερώτερος καὶ λέων, ὁ λάσιος. καὶ ἵππος ὁ ἤδη τῇ χαίτῃ πεπιστευκώς. καὶ ἀλεκτρυὼν μαχιμώτερος, ὁ τὰ κάλλαια ἐγηγερκώς. τιμῶσι δὲ οἱ σοφοὶ καὶ τῶν ἀστέρων τοὺς κομήτας. καὶ τῶν ἱερέων τοὺς ἀνέτους ταῖς κόμαις. καὶ τῶν θεῶν ἄλλον. ἄλλως. τὸν ποσειδῶνα, ὡς κυανοχαίτην. τὸν ἀπόλλω ὡς ἀκερσεκόμην. τὸν πᾶνα, ὡς δασύν. τὴν ἶσιν ὡς λυσίκομον. τὸν διόνυσον, ὡς μετὰ τῶν τριχῶν καὶ τῷ κιττῷ κομῶντα. ἀφροδίτη δὲ οὐδὲ πενθοῦσα ἀπεκείρατο.

Ἔρρωσο.

Μειρακίῳ.

ο Ι λακεδαιμόνιοι, φοινικοβαφεῖς ἐνεδύοντο θώρακας ἢ ἵνα ἐκπλήττωσι τοὺς πολεμίους, τῷ φοβερῷ τῆς χροιᾶς, ἢ ἵνα ἀγνοῶσι τὸ αἷμα τῇ κοινωνίᾳ τῆς βαφῆς. ὑμᾶς δὲ δεῖ τοὺς καλοὺς, μόνοις ῥόδοις ὁπλίζεσθαι. καὶ ταύτην λαμβάνειν παρὰ τῶν ἐραστῶν τὴν πανοπλίαν. ὑάκινθος μὲν οὖν λευκῷ μειρακίῳ, πρέπει δὲ νάρκισσος μέλανι. ῥόδον δὲ, πᾶσιν. ὡς καὶ μειράκιον παλαιὸν, καὶ ἄνθος. καὶ φάρμακον καὶ μύρον. ταῦτα Ἀγχίσην ἔπεισε. ταῦτα Ἄρη ἀπέλυσε. ταῦτα Ἀδώνιν ἐλθεῖν ὑπέμνησεν. αὗται ἦρος κόμαι. ταῦτα γῆς ἄστρα. ταῦτα ἔρωτος αἱ λαμπάδες.

Γυναικί.

ε Ι κἀμὲ φλέγεις, ἀλλ' ὑπόδεξαι καὶ τὰ ῥόδα αὐτ' ἐμοῦ. καί σου δέομαι μὴ στεφανοῦσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ κοιμηθῆναι ἐπ' αὐτῶν. καὶ χαρίεν ἰδεῖν μὲν καλά. οἷον τὸ πῦρ ἔχει τὴν ἀκμήν. ἅψασθαι δὲ μαλακά, καὶ πάσης στρωμνῆς ἁπαλώτερα. ὑπὲρ τὸν βαβυλώνιον κόκκον καὶ τὴν τυρίαν πορφύραν. καὶ γὰρ εἰ σπουδαῖα ἐκεῖνα, ἀλλ' οὐ πνεῖ καλόν. ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ τὴν δειρήν σου φιλῆσαι καὶ τοῖς μαστοῖς ἐπελθεῖν, καὶ ἀνδρίσασθαι ἂν ἀφῇς. καὶ οἶδα ὅτι ἀκούσεται. ὦ μακάρια οἵαν γυναῖκα περιβάλλειν μέλλετε. ἀλλὰ δεήθητε αὐτῆς ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ πρεσβεύσατε καὶ πείσατε. ἐὰν δὲ παρακούῃ, κατακαύσατε.

Μειρακίῳ.

τ Α ῥόδα ὥσπερ πτεροῖς τοῖς φύλλοις ἐπερχόμενα, ἐλθεῖν παρὰ σὲ σπουδὴν ἐποιήσατο. ὑπόδεξαι αὐτὰ εὐμενῶς. ὡς Ἀδώνιδος ὑπομνήματα, ἢ ὡς Ἀφροδίτης βαφήν, ἢ ὡς γῆς ὄμματα. ἀθλητῇ μὲν οὖν, κότινος πρέπει. βασιλεῖ μεγάλῳ πορθητῇ, τιάρα.

καὶ στρατιώτῃ, λόφος. καλῷ δὲ μειρακίῳ ῥόδα. καὶ διὰ συγγένειαν τῆς εὐωδίας. καὶ διὰ τὸ οἰκεῖον τῆς χροιᾶς. Γυναικί.

π Ἐπομφάσοι στέφανον ῥόδων. οὐ σὲ τιμῶν καὶ τοῦτο μὲν γάρ. ἀλλ' αὐτοῖς τι χαριζόμενος τοῖς ῥόδοις ἵνα μὴ μαρανθῇ. Μειρακίῳ.

ε Ὑ πεποίηκας καὶ στρωμνῇ, χρησάμενος τοῖς ῥόδοις. ἡ γὰρ πρὸς τὰ πεμφθέντα ἡδονὴ σημεῖον μέγα τῆς πρὸς τὸν πέμψαντα τιμῆς. ὥστε κἀγώ σου δι' αὐτῶν ἡψάμην, καὶ γάρ ἐστιν ἐρωτικὰ καὶ πανοῦργα. καὶ κάλλει χρῆσθαι εἰδότα. δέδοικα δὲ μὴ οὐδ' ἡσυχίαν ἤγαγον. ἀλλ' ἦν ὡς χλευάζουσι καθεύδοντι ὥσπερ τῇ δανάῃ ὁ χρυσός. εἰ δὲ βούλει τι φίλῳ χαρίζεσθαι, τὰ λείψανα αὐτῶν ἀντίπεμψον. μηκέτι πνέοντα ῥόδων μόνον ἀλλὰ καὶ σοῦ. Γυναικί.

κ Αἰ τῷ διὶ ὅτε ἐκοιμᾶτο ἐν τῇ ἴδῃ τῷ ὄρει, αὕτη ἡ γῆ ἀνῆκε λωτὸν καὶ ὑάκινθον καὶ κρόκον. ῥόδα δὲ οὐ παρῆν. πότερον ὡς μόνης ἀφροδίτης κτήματα, παρῆσαν καὶ ταῦτα ἔδει τὴν ἥραν δανείσασθαι, καθάπερ καὶ τὸν κεστὸν ἐδανείσατο, ἢ ὡς οὐκ ἂν κοιμηθέντος τοῦ διὸς εἰ καὶ ταῦτα παρῆν, οἱ δὲ ἐδέοντο καθεύδειν τὸν δία. ὅταν δὲ πνέῃ ῥόδα, ἀνάγκη πᾶσα δήπου καὶ ἀνθρώποις καὶ θεοῖς ἀγρυπνεῖν ἡδέως. ἡ γὰρ εὐωδία δεινὴ πᾶσαν ἡσυχίαν ἐξοικίσαι. ταῦτα μὲν οὖν ἀφείσθω ὁμήρῳ καὶ τῇ τῶν ποιητῶν ἐξουσίᾳ. σὺ δὲ ἀγροίκως ἐποίησας μόνη κοιμηθεῖσα ἐν ῥόδοις. καὶ σωφρονήσασα ἄνου σώφροσιν. ἡ γὰρ τῶν ἐραστῶν ἐγχειρῆσαι παρεῖναι αἴτημα, ἢ ἐμὲ τὸν δία. πλὴν εἰ μὴ ἐνεθυμήθης ὦ καλὴ τὸν στέφανον τοῖς στέρνοις προσάγουσα καιρῷ μοιχῷ συμπλακῆναι. Μειρακίῳ.

τ Ἰ παθόντα τὰ ῥόδα, πρὶν μὲν παρὰ σοὶ γενέσθαι, καλὰ ἦν ῥόδα, οὐ γὰρ ἂν αὐτὰ οὐδ' ἔπεμψα εἰ μή τι ἀξιόκτητον εἶχεν. ἐλθόντα δέ, εὐθὺς ἐμαράνθη καὶ ἀπέπνευσε, τὸ μὲν σαφὲς, οὐκ οἶδα

δῆλαι

τῆς αἰτίας. οὐ γάρ μοι τί εἰπεῖν ἠθέλησεν· ὡς δ' εἰκάσαι ῥᾴδιον, οὐκ ἤνεγκε τὸ εὐδοκιμοῦμεν ἅμα. οὐδὲ ἠνέσχετο, τῆς πρὸς σὲ ἁμίλλης. ἄλλο μοῦ τε ἔθιγεν δυσωδεστέρου χρωτός, καὶ ἀπώλετο. οὕτω καὶ λύχνος ὑπὸ πλείονος πυρὸς ἡττηθεὶς μείζονος. καὶ ἄστρα δὲ ὅταν ἀντιβλέπειν ἡλίῳ μὴ δύνηται. Γυναικί.

Ὄντως τὰ ῥόδα ἔρωτος φυτά. καὶ γὰρ νέα ὡς ἐκεῖνος. καὶ ὑγρὰ ὡς αὐτὸς ὁ ἔρως. καὶ χρυσοκομοῦσιν ἄμφω. καὶ τἆλλα αὐτοῖς ὅμοια. τὰ ῥόδα τὴν ἄκανθαν ἀντὶ βελῶν ἔχει. τὸ πυρσὸν ἀντὶ δᾴδων. τοῖς φύλλοις ἐπτέρωται. χρόνον δὲ οὔτε ἔρως, οὔτε ῥόδα οἶδεν. ἐχθρὸς γὰρ ὁ θεὸς τοῦ κάλλους ὀπώρα καὶ τῶν ῥόδων ἐπιδημία. εἶδον ἐν ῥώμῃ τοὺς ἀνθοφόρους τρέχοντας. καὶ τῷ τάχει μαρτυρουμένους τὸ ἄπιστον τῆς ἀκμῆς. ὁ γὰρ δρόμος διδασκαλία χρήσεως. εἰ δὲ μελλήσαις, ἀπελήλυθε. μαραίνεται καὶ γυνὴ μετὰ ῥόδων ἂν βραδύνῃ. μὴ μέλλε ὦ καλή· συμπαίζωμεν. στεφανωσώμεθα τοῖς ῥόδοις. συνδράμωμεν. Μειρακίῳ.

Ἔστιν ἔαρ καὶ κάλλος ῥόδων. ὁ δὲ μὴ χρησάμενος τοῖς παροῦσιν ἀνόητος. ἐν οὐ μέλλουσι μέλλων. καὶ βραδύνων ἐπ' ἀπιοῦσι. φθονερὸς δὲ ὁ χρόνος καὶ τὴν ἄνθους ὥραν ἀφανίζει καὶ τὴν κάλλους ἀκμὴν ἀπάγει. μηδὲν μέλλε ὦ φθεγγόμενον ῥόδον ἀλλ' ἕως ἔξεστι καὶ ζῇς, μετάδος ἡμῖν ὧν ἔχεις. Γυναικί.

Ἐπυθόμην ὡς τὰ ῥόδα ἐλθόντα παρὰ σέ, ὅσα χεῖρος ἀπέβαλεν. ἐγώ τε γὰρ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ ὡς ἐκπίονται ἀκράτου χρωτὸς τῆς σῆς δρόσου, κατέχον τὴν ψυχὴν ἀξιοῦσαν καὶ δυσανασχετοῦσαν. καλῶς ἐποιήσατε ὦ ῥόδα ἀναβιώσαντα. ἢ δέομαι, μείνατε ἔστ' ἂν ἔλθω. μαθεῖν γὰρ ἔγνωκα εἴ τι παρ' ἀλλήλων εἰλήφατε εἰς εὐωδίαν αὐτή καὶ ὑμεῖς εἰς χρόνον.

α Ιπάς με ὅτι σοι ῥόδα οὐκ ἔπεμψα· ἐγὼ δὲ οὔτε ὡς ὀλιγώρως τούτου ἐποίησα, οὔτε ὡς ἀνέραστος αὐτός. ἀλλ' ἐσκόπουν ὅτι ξανθὸς ὢν καὶ ῥόδοις ἰδίοις στεφανούμενος, ἀλλοτρίων ἀνθῶν οὐδὲν. οὐδὲ γὰρ ὅμηρος τῷ ξανθῷ μελεάγρῳ στέφανον περιέθηκεν. ἐπεὶ τοῦτο ἂν ἦν, ἄλλο πῦρ ἐπὶ πυρὶ καὶ δαλὸς ἐπ' ἐκείνῳ διπλοῦς. ἀλλ' οὐδὲ τῷ ἀχιλλεῖ. οὐδὲ τῷ μενελάῳ οὐδὲ ὅσοι ἄλλοι παρ' αὐτῷ κομῶσι. φθονερὸν δ' ἄρα πῶς ἄνθος καὶ ὠκύμορον. καὶ παύσασθαι ταχύ. λέγεται δὲ αὐτοῦ πρώτην γένεσιν ἐκ λυπηροτάτης ἄρξασθαι προφάσεως. ἡ γὰρ ἄκανθα τῶν ῥόδων παριοῦσαν τὴν ἀφροδίτην ἔκνισεν ὡς κύπριοι καὶ φοίνικες λέγουσιν. αἵματος μὴ στεφανώμεθα. φεύγωμεν ἄνθος ὃ μηδὲ ἀφροδίτης φείδεται. Γυναικί.

ὁ Υσάτις ξανθὴ, ῥόδα ζητεῖς. καὶ μὴν φύσεως οὕτως ἔχεις ὡς ἐκεῖνα. τί οὖν μεταλαμβάνεις ἀνθῶν μετὰ μικρὸν οὐκ ὄντων. τί δὲ τὴν κεφαλὴν στεφανοῖς πυρί. ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ καὶ τῆς κολχίδος ὁ ὅρμος, ὃν τῇ γλαύκῃ ἔπεμψε, ῥόδα ἦν πεφαρμαγμένα. καὶ διὰ τοῦτο ἐκαύθη λαβοῦσα. εἴτε γὰρ τερπνὰ τὰ ῥόδα, μὴ προδοκιμεῖτω τὰς καλάς. εἴτε εὐώδη, μὴ ἀντιπνείτω. εἴτε ὠκύμορα, μὴ φοβείτω. ἐμοὶ μὲν, οὐδενὶ ἄλλῳ δοκεῖ προσεοικέναι φύλλα ῥόδων λυθέντων, ἢ πιπτουσιν. οἱ πολλοί γε τῶν σφόδρα ἐρωτικῶν, αὐτοῖς μᾶλλον ἄχθονται λυθεῖσιν ἢ χαίρουσιν ἐπιτειχισμένοις ἐπὶ τὴν προυσίαν τῆς ἡδονῆς αὐτοῦ. ὁ μέλλων φόβος νικᾷ. ἡ δὲ σὴ κεφαλὴ, λειμὼν πολὺς αὐτὴ φέρων, ἃ μήτε θέρους ἄπεισι, καὶ χειμῶνος μέσου φαίνεται. καὶ δρεψαμένων, οὐ λύεται. εἰ γὰρ ἐπιτρέψεις μοι κἂν ἕνα βόστρυχον ἐκτεμεῖν, εἰ γὰρ ἀπέλθοιμι οὕτω πνέων, ἔστι χαριζομένη ῥόδα μαρανθῆναι μὴ δυνάμενα.

Μειρακίῳ.

ὠ Σ δύσερίς σοι καὶ φιλόνεικον τὸ κάλλος· ἀμελούμενον μᾶλ
λον ἀνθεῖ. καθάπερ τῶν φυτῶν ὅσα τῇ φύσει θαῤῥοῦντα καὶ
τῆς τῶν γεωργῶν ὀλιγωρίας οὐ χρήζοντα. οὐχ ἵππον ἀναβαίνεις. οὐκ
εἰς παλαίστραν ἀπαντᾷς. οὐχ ἡλίῳ δίδως σεαυτόν. αὖθις δὲ καὶ βα
φῇ τοῖς καλοῖς. ἀλλ' αὐχμηρὸς πείθῃ καὶ σεαυτῷ μαχόμενος,
ἐξηπάτησαι. καλὸς εἶ κἂν μὴ θέλῃς. καὶ πάντας ἕλκεις ὑπὲρ λίαν
ἀμελουμένῳ. ὥσπερ οἱ βότρυες καὶ τὰ μῆλα καὶ ἔτι ἄλλο αὐτόματον
καλόν. ὁ μὲν γὰρ καλλωπισμός, ἐπιεικόν. καὶ πάνυ δεῖ δυσχεραί
νειν τὴν φαρμακευομένην εὐμορφίαν ὡς πανουργίας ἐγγύς. τὸ
δὲ ἀκέραιον καὶ ἄκακον κἀνεπιβούλευτον, μόνων ἴδιον τῶν αὐτὸ
δεξαμένων τὸ κάλλος. οὕτως ὁ ἀπόλλων ποιμένων ἤρα. καὶ ἀφρο
δίτη βουκόλων, καὶ ῥέα ἀγροίκων. καὶ δήμητηρ τῶν τὰ ἄστη οὐκ εἰδό
των. ὅτι πᾶν ἀληθέστερον τοῦ δεδολωμένου τὸ φύσει παρόν. οὐδεὶς
οὐδὲ ἀστέρας οἶδε κοσμουμένους. οὐδὲ λέοντας. οὐδὲ ὄρνιθας. ὁ
δ' ἵππους καλλωπίζων χρυσῷ ἢ ἐλέφαντι ἢ ταινίαις, λανθάνει
λυμαινόμενος τοῦ ζώου τὸ γαῦρον. καὶ τέχνῃ παραδιδοὺς τὸ ἀ-
σκημα ἐπανορθοῦσθαι τῆς φύσεως τὰ λείποντα. Γυναικί.

ἡ Καλλωπιζομένη γυνὴ θεραπεύει τὸ ἐλλιπές. φοβουμένη
φωραθῆναι ὃ οὐκ ἔχει. ἡ φύσει καλή, οὐδενὸς δεῖται τῶν
ἐπικτήτων. ὡς προσαρκοῦσα αὐτῇ πρὸς πᾶν τὸ ὁλόκληρον. ὀ-
φθαλμῶν δὲ ὑπογραφαὶ καὶ κομῶν προσθέσεις. καὶ ζωγραφίαι
παρειῶν, καὶ χειλέων βαφαί, καὶ ἔτι κομμωτικῆς φάρμακον,
καὶ ἔτι ἐκ φυκίου δολερὸν ἄνθος, ἐπανόρθωσις τοῦ ἐνδεοῦς εὐ-
ρέθη. τὸ δὲ ἀκόσμητον, ἀληθῶς καλόν. ὥστε εἰ μάλιστα πεπίστευ-
κας σεαυτῇ καὶ τεθάῤῥηκας, διὰ τοῦτό σε μᾶλλον ἀγαπῶ. μὴ γὰρ-

τύριον τὸ ἀπράγμον ἡγούμενος τῆς ἐν εὐμορφίᾳ πίστεως. οὐ γὰρ
κομμῶσι τὰ πρόσωπα. οὐδὲ ἐν ταῖς κηρίναις τέταξαι γυναιξίν.
ἀλλ' ἐν ταῖς ἀδόλως καλαῖς. οἷαι καὶ αἱ πρότεραι ἦσαν. ὧν χρυσὸς ἦ
ρα καὶ βοῦς καὶ ὕδωρ καὶ ὄρνιθες καὶ δράκοντες. τὸ δὲ φυκίον καὶ ὁ
κηρὸς καὶ τὸ παραντεινὸν καὶ οἱ ἐπικάρπιοι ὄφεις καὶ αἱ χρυσαῖ πέ
δαι, Θαΐδος καὶ Ἀρισταγόρας καὶ Λαΐδος φάρμακα. Μειρακίῳ.

π Ὅθεν εἶ, μειράκιον, εἰπέ. ὅθ' οὕτως ἀπηνῶς ἔχεις πρὸς ἔ
ρωτα. ἐκ Σπάρτης εἶ; ἐρᾷς; οὐκ εἶδες σὺ Ὑάκινθον οὐδὲ ἐστε
φανῶσθαι τοῦ τραύματος; ἀλλ' ἐκ Θετταλίας, οὐκ ἐδίδαξεν σὺ σε
οὐδὲ ὁ Φθιώτης Ἀχιλλεύς, ἀλλὰ Ἀθήνηθεν, τὸν Ἁρμόδιον σὺ καὶ
τὸν Ἀριστογείτονα οὐ παρῆλθες, ἀλλὰ ἀπ' Ἰωνίας. καὶ τί τῆς γῆς ἐ
κείνης ἁβρότερον. ὅπου Βράγχοι καὶ Κλάριοι Ἀπόλλωνος καλοί. ἀλ
λ' ἐκ Κρήτης, ὅπου πλεῖστος ὁ ἔρως ὁ τοὺς ἐκ τῶν τελῶν περιπλέων.
συνήθης μοι δοκεῖς καὶ βάρβαρος. ἀπ' ἐκείνου τοῦ βωμοῦ καὶ τῶν ἀξέ
νων θυμάτων. ἔξεστιν οὖν σοι τὸν πάτριον τιμῆσαι νόμον. εἰ σώζειν
οὐ θέλεις, λαβὲ τὸ ξίφος. οὐ παραιτοῦμαι. μὴ φοβηθῇς. ἐπιθυ
μῶ καὶ τραύματος. Γυναικί.

ἰ Ἰ Λάκαινα ἦσθα ὦ καλή, τῆς Ἑλένης ἂν ἐμνημόνευσας καὶ
τῆς νεὼ. εἰ Κορινθία, τῶν Λαΐδος κώμων. εἰ Βοιωτία, τῶν
Ἀλκμήνης γάμων. εἰ τῶν δὲ Ἤλιδος, οὐκ ἤκουσας τὸν Πέλοπος δρό
μον, οὐκ ἐζήλωσας τὴν ἐκ θεάτρου γαμηθεῖσαν. οὐκ ἐθαύμασας τὸν
Ἀλφειόν. οὐκ ἔπιες τοῦ νυμφίου. ἡ δὲ Τυρὼ, τῷ Ἐνιπεῖ ἐπενήξατο.
καὶ ἀγρυπνοῦντι ἐπὶ θάλατταν συνήγαγον. ὧν σὺ ἀγαθὴ καὶ μεγάλη ἐρα
στῶν ἀξία. δοκεῖς δέ μοι μηδὲ Θετταλή τις εἶναι. πάντως γὰρ καὶ
τὸν ἔρωτι ἔθυσας. μηδὲ Ἀττική. τοὺς γὰρ πάνυ χιλίους καὶ τὰς ἑορ
τὰς καὶ τὰ Μενάνδρου δράματα, οὐκ ἂν ποτε ἠγνόησας. ἀλλ' εἶ
καὶ βάρβαρος εἶ καὶ μία τῶν ἀπὸ Θερμώδοντος παρθένων, ἀλλ' οὖν

καὶ τούτους λόγους νεανίσκοις συμπλέκεσθαι. καὶ τίκτειν ἐκ πλού-
του· ἀλλὰ μὴ θρασύτητα καὶ σοβαρίας· καὶ μὴν καὶ τούτων ἔρως ἥττατο.
καὶ ἡ μὲν, τῷ μύρῳ συνεπλάκη. ἡ δὲ τῷ βοιωτῷ. ἔοικα δ' εὑρηκέναι
σε εἰ μὴ καλός εἰμι καὶ φαῦλος φυσιογνωμονεῖν. δεκνάος σοι πρὸς τὴν
χεὶρ ἐκείνη τὸ λῆμμα φονικόν. ἀλλὰ κἀκείνων τὶς τῶν ἀνδροφό-
νων παρθένων, νεανίσκου φιλοῦντος ἐφείσατο. οὐχὶ κτείνω σε. ὦ
δακρύω. πλήρωσον τὸ δρᾶμα. ἵνα μὴ ψαύσῃς καὶ ξίφους. Γυναικί.

ε Ἰ σωφρονεῖς, διατί ἐμοὶ μόνῳ. εἰ χαρίζῃ, διατί μὴ κἀ-
μοί.

Μειρακίῳ.

ὁ Τί πένης εἰμὶ ἀτιμότερός σοι δοκῶ, καὶ μὴν καὶ αὐτὸς ὁ
ἔρως γυμνός ἐστι. καὶ αἱ χάριτες καὶ οἱ ἀστέρες. ὁρῶ δὲ ἐγὼ
καὶ τὸν ἡρακλέα ἐν ταῖς γραφαῖς, δορὰν θηρίου περιβεβλημέ-
νον. καὶ τὰ πολλὰ χαμαὶ καθεύδοντα. τὸν δὲ ἀπόλλωνα, καὶ ψι-
λῷ ζώματι ἢ δισκεύοντα ἢ τρέχοντα ἢ τοξεύοντα. οἱ δὲ περσῶν
βασιλεῖς, τρυφῶσι καὶ μετέωροι κάθηνται. τῷ πολλῷ χρυσίῳ προ-
βαλλόμενοι τὸ σεμνόν. τοιγαροῦν ἔπαθον κακῶς ὑπὸ τῶν πενή-
των ἑλλήνων νικώμενοι. καὶ πτωχὸς ὁ σωκράτης, ἀλλ' ὑπεῖχεν
αὐτοῦ τὸν τρίβωνα ὁ πλούσιος ἀλκιβιάδης. πενία δὲ οὐκ ἔστιν ἔγκλη-
μα. ὅτε τὴν ἑκάστου αἰτίαν ἡ τύχη ἀπολύεται τῇ πρὸς ἀλλήλους
κοινωνίᾳ. ἄπασι δὲ πρὸς τὸ θέατρον. πενήτων ὁ δῆμος. ἄπισι δὲ πρὸς τὰ
δικαστήρια. πένητες κάθηνται. ἄπασι δ' ἐπὶ τὰς μάχας. οἱ μὲν πολυ-
τελεῖς καὶ χρυσοῖ τοῖς ὅπλοις, λείπουσι τὰς τάξεις. ἡμεῖς δ' ἀρι-
στεύομεν. ἐν αὐτοῖς τε τοῖς πρὸς τοὺς καλοὺς ὑμᾶς, σκέψαι τὸ
μεθόδευμα. ὑβρίζει τὸν πεισθέντα ὁ πλούσιος ὡς ἐωνημένον. πένης οἶδε χά-
ριν ὡς ἐλεούμενος. ἐκεῖνος σεμνύνεται τῷ θηράματι. ὁ πένης σιωπᾷ.
πάλιν ὁ λαμπρὸς, τὸ πεπραγμένον εἰς ἐξουσίαν ἀναφέρει τῆς οἰκεί-

δυνάμεως. ὁ πένης εἰς τὴν τοῦ δόντος φιλανθρωπίαν. ὁ πλούσιος ἄγγελλον πέμπει κόλακα καὶ παράσιτον καὶ μάγειρον. καὶ τοὺς ἐκ τῆς τραπέζης. ὁ πένης, ἑαυτὸν ὡς μηδὲ ἐν τούτῳ τὴν τιμὴν ἀπεῖναι τῆς αὐτουργίας. ὁ πλούσιος δοὺς, εὐθέως ἐλέγχεται. τὸ γὰρ πρᾶγμα, κατάφωρον γίνεται ὑπὸ πλήθει τῶν συνεγνωκότων. ὡς μηδὲ τοὺς γείτονας μηδὲ τοὺς παριόντας ὁδοιπόρους ἀγνοῆσαι τὸ δρᾶμα. ὁ πένητι χρησάμενος φίλῳ, λανθάνει. οὔτε ὁ ὄγκος τῇ δεήσει πρόσεστι καὶ τὴν τῶν ἔξωθεν καταβόησιν ἐκτρεπόμενος καὶ τὸ τῶν δυνατωτέρων αὐτοῦ γενέσθαι τιμᾶς αὐτεραστὰς ὡς ὄντος ἐραστοῦ τοῦ πράγματος, οὐχ ὁμολογεῖ τὴν εὐτυχίαν. ἀλλὰ παρακρύπτεται. πένης δὲ ἅπαξ ἐρῶν τίς δύναται παραμεῖναι νοσοῦντι. τίς συναγρυπνῆσαι. τίς συνεξελθεῖν εἰς τὸ στρατόπεδον. τίς αὐτὸν προτάξαι πεμπομένου βέλους. τίς ὑπὲρ σοῦ πεσεῖν. ἐν τούτοις πᾶσι πλουτῶ.

Γυναικί.

ἐ Ι μὲν δέῃ χρημάτων, πένης εἰμί. εἰ δὲ φιλίας καὶ χρηστοῦ τρόπου, πλουτῶ. ἔστι δὲ οὐχ οὕτως ἐμοὶ δεινὸν τὸ μὴ ἔχειν, ὡς σοὶ πρὸς αἰσχύνης τὸ, μισθοῦ φιλεῖν. ἑταίρας γὰρ ἔργον προσίεσθαι, τοὺς τὰς σωρείας ἔχοντας καὶ τὰς σπάθας ὡς ἑτοίμως διδόντας. γυναικὸς δὲ ἐλευθέρας, πρὸς τὸ βέλτιστον ἀεὶ βλέπειν. καὶ τὸν χρηστὸν ἐν εὐνοίᾳ τίθεσθαι. πρόσταξον ὡς οἰκέτῃ, πείθομαι. πλεῖν κέλευσον, ἐμβαίνω. πληγὰς ὑπομεῖναι, καρτερῶ. ῥίψαι τὴν ψυχὴν, οὐκ ὀκνῶ. δραμεῖν διὰ πυρὸς, οὐκ ἀναίνομαι. τίς ταῦτα πλούσιος ποιεῖ.

Μειρακίῳ.

ἐ Ι ξένος ὢν ἐρῶ σου, μὴ θαυμάσῃς. καὶ ἔστιν ὀφθαλμοὺς ξενίας ἁλῶναι. καὶ ὁ καῦσος αὐτοῦ ὁμοίως καὶ πῦρ ἀνάπτει. ἢ δεῖ τὸ μὲν, λάμψαι. τὸ δὲ εὐθὺς ἔσεσθαι. διακρίσεως δὲ οὐδέν ἐστιν, οὔτε ὦσιν, οὔτε ὄμμασιν. ἀλλ᾽ εἰσὶ καὶ ξένοις καὶ πολίταις οἱ τῆς ψυχῆς ἄγγελοι. ὁ μὲν ὁ βράγχος

ἔφυγε τὸν Ἀπόλλωνα ὡς ξένον· οὐδὲ ὁ Ὕλλας τὸν Ἡρακλέα· οὐχ ὁ Λικύμνιος τὸν Ῥαδάμανθυν· οὐ δὲ ὁ Πάτροκλος τὸν Ἀχιλλέα· οὐδὲ ὁ Χρύσιππος τὸν Λάϊον· ἤρα καὶ Σμερδίου Πολυκράτης ὁ Σάμιος· καὶ τοῦ Πέρσου μειρακίου ὁ Ἀγησίλαος· οὐκ οἶδε τοῦ μειρακίου τὸ ὄνομα· ξένοι καὶ οἱ ὄμβροι τῆς γῆς· καὶ οἱ ποταμοὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς Ἀθηναίων· καὶ ὁ Ζεὺς ἡμῶν· ὁ Νεῖλος Αἰγυπτίων· καὶ ὁ ἥλιος πάντων· ξένη καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος· καὶ ἡ ἀηδὼν, τοῦ ἀέρος· καὶ ἡ χελιδὼν, τῆς οἰκίας· καὶ ὁ Γανυμήδης τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἡ ἀλκυὼν, τῆς πέτρας· καὶ ὁ ἐλέφας, Ῥωμαίων· καὶ ὁ ὄρνις ὁ φοῖνιξ τῶν Ἰνδῶν· οὗτος μὲν ὁ ξένος καὶ βραδύς· τὸν δὲ πελαργὸν οἱ πρῶτοι θεασάμενοι, καὶ προσκυνοῦσι. ξένα καὶ τὰ γράμματα· ἐκ Φοινίκης γὰρ ἦλθε· καὶ Σειρήνων νύμφαι· καὶ ἡ μάγων θεολογία· οἷς πᾶσιν ἥδιον χρώμεθα, ἢ τοῖς ἐγχωρίοις· ὅτι τῶν μὲν, σπάνιον τὸ ἐπίκτητον· τῶν δὲ ὀλίγωρον τὸ οἰκεῖον· ἀμείνων καὶ ἐραστὴς, ὁ ξένος· ὅσῳ καὶ αὐτόπτος τῇ ἀγνωσίᾳ· καὶ πρὸς τὸ λαθεῖν ἀφανέστερος. εἰ δὲ καὶ μένοντος, ἐγγραφοῦ με σύ· καὶ Ζεὺς γένου φράτριος· καὶ Ἀπόλλων πατρῷος· ἡ δὲ φυλὴ, τοῦ ἔρωτος.

Γυναικί.

τ Ἡ καλὴ ἀπὸ τοῦ τρόπου, δεῖ τῶν ἐραστῶν ποιεῖσθαι τὸν κατάλογον· οὐκ ἀπὸ τοῦ γένους· καὶ γὰρ ξένος, ἐπιεικὴς δύναται γενέσθαι· καὶ πολίτης κακός· ὅσῳ καὶ τοῦ φρονεῖν ἐσθ᾽ ὕστερος ἐστίν. ὁ μὲν οὖν ἐγχώριος, οὐδὲν διαφέρει λίθων καὶ παντὸς τοῦ μένοντος· ὧν τὸ ἑδραῖον ἀνάγκη πρόσεστιν· ὁ δὲ ξένος, ἔοικε τοῖς ὀξυτάτοις θεοῖς· ἡλίῳ καὶ ἀνέμοις· καὶ ἄστροις· καὶ ἔρωτι. ὑφ᾽ ὧν κἀγὼ πτηνὸς γενόμενος, δεῦρο ἐλήλυθα, κινηθεὶς προφάσει κρείσσονι· μὴ ἀτιμοῦ τὴν ἱκεσίαν ὑπερίδῃς· οὐ δὲ γὰρ τὸν Πέλοπα Ἱπποδάμεια ἠτίμησε ξένον ὄντα καὶ βάρβαρον· οὐ δὲ ἡ Ἑλένη τὸν δι᾽ αὐτὴν παρόν-

τα. οὐδὴ Φυλλὶς τὸν ἐκ τῆς θαλάττης, οὐδὴ Ἀνδρομέδα τὸν πρὸς αὐτὴν καταπτάντα. ᾔδεσαν δὲ ὡς παρὰ μὲν τῶν ἐγχωρίων, μίαν πόλιν λαμβάνουσι. παρὰ δὲ τῶν ξένων πολλάς. εἰ δὲ δοκεῖ, φέρε ἐπ' ἴσοις θήκαις γινέσθω τὸ πρᾶγμα. ἢ ἐνταῦθα ἀμφότεροι μένωμεν, ἢ μετὰ ἀλλήλων ἐκεῖσε ἀπέλθωμεν. οὐδὲ χρὴ τοῦτο. γνῶθι οὖν ὡς γίνεται μὲν ἰχθὺς ξένος, οὐκ ἀνέχεται. χαίρει δὲ μεταβολαῖς τῆς γῆς οὔσης μιᾶς. τί δὲ ἄγονοι πατρίδες ἢ μέτρα διαλλάττειν νομοθετῶν, ὅροις καὶ πύλαις διαγραφόντων τὰ οἰκεῖα. ἵνα ταῖς εὐνοίαις στενοχωρώμεθα ὑπερβαίνειν ὀκνοῦντες τὸ πινάκιον τῆς χωροφιλίας. καὶ μὴν κἀγὼ τοῦ ἔρωτος ξένος. καὶ σὺ τοῦ κάλλους. οὐ γὰρ ἡμεῖς πρὸς ταῦτα ἀπήλθομεν. ἀλλ' αὐτὰ πρὸς ἡμᾶς κατῆλθε. ἐπὶ τὴν παρουσίαν αὐτῶν δεδέγμεθα ἡδέως. ὡς τὴν τῶν ἄστρων οἱ πλέοντες. εἰ δέ μοι τὸ, ξένῳ εἶναι μὴ γίνεται πρὸς τὸν ἔρωτα ἐμποδών, μὴ δὲ σοὶ κώλυμα ἔστω πρὸς τὸ συνιέναι τῶν ἐρώντων. ταχύ γ' ἂν φυγάδα εἶλε νυμφίον. ὥσπερ Ἄδραστος τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Τυδέα. οὓς γαμβροὺς ἐποιήσατο ἐπὶ τῆς βασιλείας ἔκπτισιν. εἴ τις ἀποκλείει καὶ ξένον πυρὸς ἐναῦσαι θέλοντα, ἀγὰ τὸ καόμενον σβέσαι. μὴ λακώνιζε ὦ γύναι. μὴ δὲ μιμοῦ τὸν Λυκοῦργον. ξενηλασίαν ἔρως οὐκ ἔχει.

Μειρακίῳ.

π Ὁσάκις σοι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνέῳξα ἵνα ἀπέλθῃς ὥσπερ οἱ τὰ δίκτυα ἀναπτύσσοντες τοῖς θηρίοις εἰς ἐξουσίαν τοῦ φυγεῖν. καὶ σὺ μένεις ἑδραῖος κατὰ τοὺς δεινοὺς ἐποίκους. οἱ χώραν ἅπαξ ἀλλοτρίαν καταλαβόντες, οὐκ ἔτι δέχονται τὴν ἀπανάστασιν. καὶ δὴ πάλιν ὥσπερ εἴωθα ἐπαίρω τὰ βλέφαρα. ἀπόπτηθι ἤδη ποτὲ καὶ τὴν πολιορκίαν λῦσον. καὶ γενοῦ ξένος ἄλλων ὀμμάτων. οὐκ ἀκούεις, ὅστε καὶ μᾶλλον ἔχῃ τοῦ πρόσω καὶ μέχρι

τῆς ψυ

τῆς ψυχῆς, καὶ τίς ὁ καινὸς ἐμπρησμός. κινδυνεύω αἰτῶν ὕδωρ. κομίζει δὲ οὐδείς. ὅτι τὸ σβεστήριον εἰς ταύτην τὴν φλόγα, ἀπορώτατον. εἴτε ἐκ πηγῆς κομίζοι τις εἴτε ἐκ ποταμοῦ λαμβάνοι. καὶ γὰρ αὐτὸ ὑπὸ ἔρωτος τὸ ὕδωρ καίεται.

Γυναικί.

Τί τὸ καινὸν ἀνδρολήψιον τοῦτο. τίς ἡ τυραννίς. ἕλκεις με ἀπὸ τῶν ὀμμάτων, καὶ σύρεις μὴ θέλοντα ὥσπερ τοὺς πλέοντας ἡ χάρυβδις ἀνερρόφα. ἦσαν ἄρα καὶ ἔρωτος πέτραι καὶ ὀφθαλμῶν πνεύματα, οἷς τις ἅπαξ ἐνσχεθείς, καταδύεται. τούτου μὲν οὖν οὐκ εἶχεν ἡ χάρυβδις. ἐμπρόθεσμον ἐκεῖνο τὸ ναυάγιον. καὶ μικρόν τις ἀναμείνας, σωτηρίας εὐπορεῖ, δένδρον εὑρὼν ἐν πελάγει μέσῳ. ὁ δὲ εἰς ταύτην ἅπαξ τὴν θάλασσαν καταρρυείς, οὐκέτι ἐξέρχεται.

Μειρακίῳ.

Οὐδ' ὄρνεις αἱ καλιαὶ δέχονται. τοὺς ἰχθύας αἱ πέτραι. τὰ ὄμματα τοὺς καλούς. κἀκείνων μὲν, πλάναι μεθισταμένων καὶ μετοικούντων ἄλλοτε ἐπ' ἄλλους τόπους. ἄγουσι γὰρ αὐτοὺς ὡς ἄγουσιν οἱ καιροί. κάλλος δὲ ἅπαξ εἰς ὀφθαλμοὺς ῥυὲν, οὐκέτι ἀπεισιν ἐκ τοῦ τοῦ καταγωγίου. οὕτως κἀγώ σε ὑποδεξάμενος καὶ φέρω πανταχοῦ τοῖς τῶν ὀμμάτων δικτύοις. κἄν τε ἔμπορός τις ἐλθὼν τοι μαίνειν μοιδοκῆς καὶ καθῆσθαι πείθων τοὺς λίθους. κἄν τε ἐπὶ θάλατταν, ἀνάγεσθαι ἡ θάλαττα, ὥσπερ τὴν ἀφροδίτην ὁ βυθός. κἄν τε ἐπὶ λειμῶνα, αὐτῶν τῶν ἀνθῶν ἐξέχεις. καίτοι, οὐδὲν τοιοῦτον ἐκεῖ φυτόν. καὶ εἰ καλὰ καὶ χαρίεντα ἄγως, ἀλλὰ μιᾶς ἡμέρας. καὶ μὴν ποταμοῦ πλησίον γενόμενος, τὸν μὲν οὐκ οἶδα ὅπως ἠφάνισαι σε ἢ ῥεῖν αὐτὸ ἐκείνου νομίζω καλὸν καὶ μέγα καὶ πολὺ μεῖζον τῆς θαλάττης. ἀπιδὼν δ' εἰς οὐρανὸν, τὸν μὲν ἥλιον ἡγοῦμαι πεπτωκέναι,

καὶ κάτω που βαδίζειν. αὐτ' ἐκείνου γὰρ φαίνειν ὃν ἐγὼ βούλομαι. εἰ δὲ γένοι-
το καὶ νύξ, δύο βλέπω μόνους ἀστέρας τὸν ἕσπερον καὶ σέ. Γυναικί.

π Ὅθεν μου τὴν ψυχὴν κατέλαβες; ἢ δηλονότι ἀπὸ τῶν ὀμμά-
των. ἀφ' ὧν καὶ τὰ ἐρυμνὰ οἱ βασιλεῖς. ἔτι τὰ ὑψηλὰ οἱ θεοὶ
καταλαμβάνουσιν. οὕτω καὶ ὁ ἔρως τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἀκρόπολιν
οὐ ξύλοις οὐδὲ πλίνθοις ἀλλὰ μόνοις βλεφάροις τειχίσας, ἡσυ-
χῇ κατὰ μικρὸν τὴν ψυχὴν εἰσδύεται. ταχέως μὲν ὡς πτηνός. ἐ-
λεύθερος δὲ ὡς γυμνός. ἄμαχος δ' ὡς τοξότης. τὰ δ' ὄμματα ἐπεὶ
πρῶτα συνίησι κάλλους, διὰ τοῦτο μάλιστα καὶ κάεται. θεοῦ τι-
νὸς οἶμαι θελήσαντος αὐτοῖς τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ τῆς εἰς τὸ βλέ-
πειν ἡδονῆς εἶναι καὶ τῆς εἰς τὸ λυπεῖσθαι προφάσεως. τί γὰρ ὦ κα-
κοὶ δᾳδοῦχοι ἔρωτος καὶ τῆς σωμάτων ὥρας περίεργοι μάρτυ-
ρες, πρῶτοι μὲν ἡμῖν τὸ κάλλος ἐπυρσεύσατε. πρῶτοι δὲ μεμνῆ-
σθαι τὴν ψυχὴν ἐδιδάξατε τῆς ἔξωθεν ἐπιρροῆς. πρῶτοι δὲ ἐβι-
άσασθε τὸν ἥλιον καταλιποῦσι, πῦρ ἀλλότριον ἐπαινεῖν. τοιγα-
ροῦν ἀγρυπνεῖτε καὶ καίεσθε καὶ λογίζεσθε ἀπαλλαγὴν ὧν εἵλεσθε
εὑρεῖν μὴ δυνάμενοι. μακαρίων ὦ θεοὶ τῶν ἐκ γενετῆς τυφλῶν
ἐφ' οὓς ἔρως ὁδὸν οὐκ ἔχει. Μειρακίῳ.

α Πέκλφόν σοι τὰ ὄμματα, πῶς σοι εἴπω, ὡς οἱ πολιορκού-
μενοι τὰς πύλας. καὶ σὺ τὴν φρουρὰν λαθὼν, ἔνδον εἶ. λέ-
γε τίς σε εἰσήγαγεν εἰ μή τι τὰ ὄμματα, ἐρωτικὸν ἔτι κατὰ τῆς ψυ-
χῆς γενόμενον. ἥ γε πάλαι μὲν, μόνα ἐνεθυμεῖτο ἃ ἤθελε καὶ περὶ
τὰ κάλλιστα ἐσπουδάκει φιλοσοφοῦσα. καὶ νῦν αὐτῆς ὁ ἔρως τὰ
οὐρανοῦ νῶτα ὁρᾶν. καὶ περὶ τῆς κατὰ ταῦτα ὄντως οὐσίας πο-
λυπραγμονεῖν. ἔτι τίνες αἱ τοῦ παντὸς περίοδοι καὶ τίς ἡ ταῦτα ἄγου-
σα ἀνάγκη. τὸ σκέμμα ἐδόκει χαριέστατον. ἡλίῳ συνδραμεῖν καὶ

σελήνῃ. συγκινδυνεῦσαι μὲν ἀπιούσῃ. συνησθῆναι δὲ πληρουμένῃ· τῷ τε ἄλλῳ χορῷ τῶν ἀστέρων συμπλανηθῆναι καὶ μηδὲν ἄβατον μηδὲ ἀθέατον καταλιπεῖν τῶν ὑπὲρ τὴν μυστηρίων. ἀφοῦ δ' ἀνθρωπίνῳ πλησιάσασα ἔρωτι ἑάλω κάλλους ὄμμασι, πάντων ἀμελήσασα ἐκείνων, περὶ ἓν τοῦτο ἐσπούδακε. καὶ ὅσον αὖ τῆς ἔξω μορφῆς ἀπέστη, τοσοῦτον ἔνδον συντίθησι· καὶ μνήμῃ ταμιεύεται. τὸ δ' εἴσω παρελθόν, φῶς μέν ἐστιν ἐν ἡμέρᾳ. νύκτωρ δ' ὄναρ γίνεται.

Γυναικί.

τ

A μὲν σὰ ὄμματα, φιλῶ· τὰ δ' ἐμαυτοῦ μισῶ· τοῖς μὲν τὴν σύνεσιν πολλὴν συνέγνωκα. τοῖς δέ, δεινὴν περιεργίαν. ἀναίσχυντά ἐστιν. ἀλλὰ καὶ κρύπτειν οὐδὲν δυνάμενα ὧν ἑώρακεν ἅπαξ. οὐκ ἀφίστηκε γοῦν μου τῇ ψυχῇ λέγοντα. οὐκ εἶδες τὴν εὔκομον, τὴν εὐπρόσωπον; ἧκε. ἀνάβηθι. ἀλλὰ καὶ γράψον καὶ κλαῦσον καὶ δεήθητι. ἡ δέ, εὖ μάλα πείθεται. πείθεται δὲ παρακούειν μὴ δυναμένη λίχνων δορυφόρων. καὶ τὴν μὴ βουλομένην, σύροντες ἔξω καὶ βιάζονται φρονεῖν, ὅσα αὐτοὶ προλαβόντες ἐπῄνεσαν. ἀμέλει πρὶν ἐρωτᾶν εἰς γῆν καταπτῆναι, μόνον τὸν ἥλιον ἠπίστατο ἡ ψυχὴ καλόν. καὶ τοῦτο αὐτῇ τὸ θέαμα καὶ θαῦμα ἦν. γευσαμένη δὲ ὥρας ἀνθρωπίνης, ἐκ μὲν τῆς σπουδῆς ἐκείνης κατέπεσεν. εἰς δ' θητείαν ὑπήχθη πικράν. ἧς ἔργα θυραυλίαι καὶ χαμαικοιτίαι καὶ ἡ πρὸς θάλπος καὶ χειμῶνα ἀντίταξις καὶ ἡ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σέ. πρὸς τὸν ἀντεραστὴν μάχη. τούτων δ' ἓν πάντων σὺ τὸ φάρμακον. ἔργου ἐφημέρου ποιήματα ἀθάνατα, καὶ βραχείας σώματος ἡδονῆς, μνήμην ἀντιλαβοῦσα ἀγήρω. ἃ μὲν σὺ δώσεις, κοινὰ καὶ ῥᾴδια τοῦ θήλεος παντός. ἃ δὲ κτήσῃ ἀντὶ τούτων, οὔτ' ἂν εἴποιμι. ὅσα εὔνοια. καὶ μνήμη καὶ νὺξ ἀφ' ὧν καὶ μήτηρ καὶ πατὴρ τίμεται.

ὁ Ἀγαμέμνων ὅτε μὲν ὀργῆς ἐκράτει, καλὸς ἦν καὶ οὐχ ἑνὶ θεῷ ἀλλὰ πολλοῖς ὅμοιος. ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ. Ἄρεϊ δὲ ζώνην στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. ὅτε δὲ ἐνηχημόνει τῇ γλυκύτητι τοῦ θυμοῦ, καὶ πρὸς τοὺς ἑταίρους ἠγρίωτο, ἔλαφος καὶ κυνῶψ ἐνομίζετο. καὶ τὰ τοῦ Διὸς ὄμματα οὐδαμοῦ. σῦς μὲν γὰρ ὀργίζεται ὡς κύνες καὶ ὄφεις καὶ λύκοι καὶ ὅσα ἄλλα οὐ χρῆται λογισμῷ θηρία. καλὸς δὲ αὐτὸς καὶ μὴ γελάσας μόνον λυπεῖ. μή τοι γε καὶ σκυθρωπότερος ἑαυτοῦ γενόμενος. οὐ πρέπει δὲ οὐδὲ ἡλίῳ τοῦ προσώπου νεφέλην προβάλλεσθαι. τίς ἡ κατήφεια αὕτη. τίς ἡ νύξ. τί τὸ συννὸν σκότος τοῦτο. μειδίασον. κατάστηθι. ἀπόδος ἡμῖν τὴν τῶν ὀμμάτων ἡμέραν.

Γυναικί.

ἐ Χθές σε ὀργιζομένην κατέλαβον καὶ ἔδοξα ἄλλην βλέπειν. τὸ δὲ αἴτιον, ἡ τοῦ θυμοῦ ἔκστασις, ἀκριβῶς σοι συγχέασα τὴν τοῦ προσώπου χάριν. νῦν δὴ μεταποίησον σεαυτήν. μὴ δὲ ἄγριον βλέπε. οὐδὲ τὴν Ἀφροδίτην καλὴν ὅταν ὀργίζηται ἢ δακρύῃ. οὐδὲ τὴν Ἥραν βοῶπιν ὅταν χαλεπαίνῃ τῷ Διί. οὐδὲ τὴν θάλατταν ὅταν ταράττηται. ἡ δὲ Ἀθηνᾶ καὶ τοὺς αὐλοὺς ἔρριψεν, ὡς τὸ πρόσωπον αὐτῆς συγχέοντας. ἤδη καὶ τὰς Ἐριννῦς Εὐμενίδας καλοῦμεν ὡς τὸ σκυθρωπὸν ἀρνουμένας. καὶ ταῖς ἀκάνθαις τῶν ῥόδων χαίρομεν ὅτι ἐξ ἀγρίου θάμνου καὶ λυπεῖν καὶ κεντεῖν εἰδότος γελῶσιν ἐν τοῖς ῥόδοις. ἄνθος ἐστὶ καὶ γυναικὸς ἡ τοῦ προσώπου γαλήνη. μὴ τραχεῖα γίνου μηδὲ φοβερά. μὴ δὲ ἀποστεφάνου τὸ κάλλος. μὴ δὲ ἀφαιροῦ ῥόδων σεαυτὴν ἃ ταῖς καλαῖς ὑμῖν ἐν τοῖς ὄμμασι φύεται. εἰ δὲ ἀπιστεῖς οἷς λέγω, τὸ κάτοπτρον λαβοῦσα, ἴδε σου τὸ πρόσωπον ἠλλαγμένον. οὗ γὰρ τί ἐπεγράφης. ἢ ἂν ἐμίσησας ἢ ἐφοβήθης ἢ τάχα ἐσυνώφρυσας. ἢ μετενόησας.

Μειρακίῳ.

π Ἐπεί σοι μὲν ὡς εἰκάζω, τὸ δ᾽ ἔργον τὴν αἰσχύνην ὀκνεῖς. εἰς ἃ πράγματα ἀποδιδράσκεις. ἀφ᾽ οὗ τις φίλος γίνεται. οὐκ ἐντεῦθεν ἐπληρώθη καλῶν τὰ ὁμήρου ἔπη, τὸν νιρέα τὸν ἀχιλλέα εἰς τροίαν ἄγοντος; οὐκ ἐντεῦθεν ἁρμοδίου καὶ ἀριστογείτονος ὅσοι φίλοι καὶ μέχρι τῶν ξιφῶν; ὁ δὲ ἀπόλλων οὐκ ἀδμήτῳ καὶ βράγχῳ ἐθήτευσεν; ὁ δὲ ζεὺς οὐ τὸν γανυμήδην ἥρπασεν ᾧ χαίρει καὶ πρὸ τοῦ νέκταρος; μόνοι γὰρ ὑμεῖς οἱ καλοὶ καὶ τὸν οὐρανὸν οἰκεῖτε ὡς πόλιν. μὴ φθονήσῃς ἐραστοῦ σεαυτῷ δοῦναι μὲν ἀθανασίαν οὐκ ἔχοντος. τὴν δὲ αὐτοῦ ψυχὴν ἔχοντος. εἰ δὲ ἀπιστεῖς, ἕτοιμος ἀποθνήσκειν, ἂν ἐπιτάττῃς τοῦτο μόνον. εἰ δὲ πλέκω τὸν βρόχον ἀπάνθρωπε οὐ καθαιρήσεις; Γυναικί.

κ Ἐκέλευσάς μοι μὴ βλέπειν, κἀγὼ σοὶ μὴ βλέπεσθαι. τίς τοῦτο κελεύει νομοθέτης. τίς δὲ ἐκεῖνο. εἰ δὲ μηδέτερον κεκώλυται, μήτε σεαυτὴν ἀφαιροῦ τῆς εἰς ἐπίδειξιν εὐδοκιμήσεως, μήτε ἐμὲ τῆς εἰς τέρψιν ἐξουσίας. οὐδὲ πηγὴ λέγει μὴ πίῃς. οὐδὲ ὀπώρα μὴ λάβῃς. οὐδὲ λειμὼν μὴ προσέλθῃς. ἕπου γύναι καὶ σὺ τοῖς νόμοις. καὶ διψῶντα παῦσαι ὁδοιπόρον ὃν τὸ σὸν ἄστρον ἀπώλεσεν.

Γυναικὶ ὑπάνδρῳ.

τ Ὁ μὲν ἔργον ἐν ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς ἀντὶ τοῦ μοιχοῦ γίνεται. τὸ δὲ κινδύνῳ σφαλερώτερον, τῇ χάριτι μεῖζον. οὐ γὰρ οὕτως τὸ φανερὸν εὐφραίνει τῆς ἐξουσίας, ὡς τὸ ἀπόρρητον τῆς ἡδονῆς. πᾶν δὲ τερπνότερον τὸ κεκλεμμένον. οὕτω καὶ ποσειδῶν ὑπῆλθε πορφυρῷ κύματι. καὶ ζεὺς χρυσῷ ὕδατι καὶ βοῒ καὶ δράκοντι καὶ ἄλλοις προκαλύμμασιν. ἀφ᾽ ὧν διόνυσος καὶ ἀπόλλων καὶ ἡρακλῆς οἱ ἐκ μοιχῶν θεοί. λέγει δὲ ὅμηρος καὶ τὴν ἥραν ἰδεῖν αὐτὸν τότε ἡδέως, ὅτε αὐτῇ συνῆν λάθρα. τὴν γὰρ ἀνδρὸς ἐξουσίαν μετέθηκεν εἰς κλοπὴν μοιχοῦ.

ὁ Καλὸς ἂν μὲν ᾖ θηλυώδης, πῦρ ἐστιν· ἂν δὲ ἥμερος, φῶς. μὴ κάε οὖν ἀλλὰ σῶζε. καὶ τὸν ἐλέου βωμὸν ἐν τῇ ψυχῇ ἔχε. ἀντιλαβὼν βέβαιον φίλον ὠκυμόρου δωρεᾶς. καὶ φθάσας τὸν χρόνον ὃς μόνος καταλύει τοὺς καλοὺς ὥσπερ οἱ δημοτικοὶ τοὺς τυράννους. ὡς δέδοικά γε, ὃ φρονῶ, ὃ εἰρήσεται, μὴ μέλλοντός σου καὶ βραδύνοντος, τὰ γένεια ἐπέλθῃ· καὶ τὴν τοῦ προσώπου συσκιάσωσι χάριν. ὥσπερ εἴωθε τὸν ἥλιον κρύπτειν ἡ νεφῶν συνδρομή. τί δὲ δέδοικα ἅπερ ἔστιν ἤδη βλέπειν. ἕρπει μὲν ὁ ἴουλος. αἱ δὲ παρειαὶ χνοάζουσι. τὸ δὲ πρόσωπον ὅλον ἀνθεῖ. φεῦ μέλλοντες ἐγηράσαμεν. σὺ μὲν θᾶττον εἰκάσαι μὴ θελήσας. ἐγὼ δὲ ὀκνήσας δεηθῆναι. πρὶν οὖν σου τὸ ἔαρ ἀπελθεῖν ὅλον καὶ χειμῶνα ἐπιστῆναι, δὸς αὐτὸ πρὸς ἔρωτος. πρὸς τούτων τῶν γενείων ἃ δεῖ με ἄγριον ὀμνύναι. Γυναικί.

ὁ Μοιχὸς καὶ πείσας, σφαλερώτατον ἀνάλωμα. καὶ ὀδυνηρὸν μὴ τυγχάνων. τῆς μὲν γὰρ εὐπραγίας κίνδυνος ὁ νόμος. τῆς δὲ λύπης μισθὸς ὁ ἔρως. φοβεῖσθαι δὲ ἀμφοῖν τυχόντα ὧν βούλεταί τις, ἢ ἀνιᾶσθαι ἀμελούμενον. Μειρακίῳ.

Πάνυ ὦ σὲ αὐτὸ σοφιζόμενον τῷ χρόνῳ καὶ περικόπτοντα τὰ γένεια. ὃ γὰρ ἀπῆλθε φύσει, τοῦτο μὲν οὐ τέχνῃ. ἡδὺ ἐστιν ἢ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀνάκλησις. ὥστε ἐμοὶ συμβουλεύοντι πείθοιο. τῇ μὲν κεφαλῇ, κόμα. καὶ μελέτω σοι τῶν βοστρύχων. ὡς τοὺς μὲν ταῖς παρειαῖς συγκαταβαίνειν ἠρέμα. καὶ ταῦτά σου τὰ γένειά τις ἀφαιρήσεται ῥᾳδίως ὅτε βούλεται. τοὺς δὲ, τοῖς ὤμοις ἐπικαθῆσθαι καθάπερ φησὶν Ὅμηρος τοὺς εὐβοεῖς ὄπιθεν κομόωντας. κεφαλὴ γὰρ ἀνθοῦσα ἡδίων πολὺ τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς φυτοῦ. ὥσπερ γὰρ δεῖ καὶ ταύτην τὴν ἀκρόπολιν μὴ ψιλὴν ὁρᾶσθαι μηδὲ ἀκόσμητον. τὰ δὲ γένειά σοι ψι-

λὰ ἔ

ἔστω δὲ μηδεὶς ἐνοχλείτω τῷ φωτὶ τούτῳ μήτε νεφέλη μήτε ἀχλύς. ὡς γὰρ οὐχ ἡδὺ θέαμα κεκαλυμμένα ὄμματα, οὕτως οὐδὲ σέμφα καλῶς κομῶντα. εἴτε οὖν φαρμάκοις εἴτε μαχαιρίοις λεπτοῖς εἴτε ἄκροις δακτύλοις, εἴτε ῥύμμασι δὲ πόαις, εἴτε ἄλλῃ τινὶ μηχανῇ πράττε σεαυτῷ τὸ κάλλος μακρότερον. οὕτως γὰρ ἔσῃ μιμούμενος τοὺς ἀγήρω θεούς.

Γυναικί.

ἐ Χθὲς συγκλείσασα τὰ βλέφαρα ὅσον ἡσυχῇ σκαρδαμύξαι πολὺν ἡγουμένη τὸν χρόνον, ἀμέλει τοῖς ὀφθαλμοῖς ὡς ἀνεράστοις ἐνεκάλουν. τί δὴ αὐτῆς ἐπελάθεσθε; τί δὲ τὴν φρουρὰν ἐξελίπετε; ποῦ δ' ἔστι, καὶ τί γέγονε καὶ ποῦ τὸ αὐτὸ μηνύσατε. νομίσασα δὲ ἀκούειν, ἀπῆλθον ἔνθα σε ὄψεσθαι ᾠόμην. καὶ τοῦτο ἐκεῖνο ἐζήτουν ὡς ἡρπασμένην. τί οὖν μέλλω ποιεῖν ἐὰν ἐξελαύσῃς εἰς ἀγρὸν ὡς πέρισ καὶ πολλῶν ἡμερῶν τὰς ἐν ἄστει διατριβὰς καταλίπῃς; ἡγοῦμαι ἀναγκαῖον σαφῶς ἀπολωλέναι μηδὲν ἔχοντα ἡδὺ μήτε ἀκούειν ἔτι μήτε ὁρᾶν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἕψεσθαί σοι νομίζω καὶ τὴν πόλιν ἀξιοῦσαν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐν ἄστει θεοὺς ἑλκομένους ὑπὸ τῆς θέας. τί γὰρ ἐνταῦθα μόνοι ποιοῦσιν; εἰ δὲ καὶ ἐκεῖνοι κατὰ χώραν μενοῦσιν, ἀλλ' ἔγωγε οὐκ ἀπολειφθήσομαι τοῦ ἔρωτος ἐφόλκιον. εἰ δὲ καὶ σκάπτειν δέοι, λήψομαι τὴν δίκελλαν. εἴτε κλᾶν, θεραπεύσω τὰς ἀμπέλους. εἴτε ἐπάγειν λαχάνοις ὕδωρ, ὁδοποιήσω τὸν δρόμον. τίς γὰρ οὕτω τυφλὸς ποταμὸς ὡς σὴν γῆν μὴ γεωργεῖν. ἓν ἐξόμνυμαι τῶν ἐν ἀγροῖς εἰθισμένων, ἀμέλγειν γάλα. μόνων ἡδέως τῶν σῶν μαστῶν ἅπτομαι.

τ Ιμοιτὰ γένεια ὦ παῖ δεικνύεις. οὐ πάνυ κάλλους ἀλ-
λ' ἀρχή. τὸ μὲν γὰρ ὀξὺ τῆς ὥρας παρελήλυθεν ὅσον
τὸ ἐπίλαμπον καὶ ἄπιστον, καθάπερ πυρὸς ὁρμὴ σβέννυ-
ται. τὸ δὲ ἑδραῖον καὶ βέβαιον μένει. χρόνος δὲ οὐκ ἐλέγχει τοὺς
ἀληθῶς καλούς. ἀλλὰ δεικνὺς τὸ μαρτυρεῖ μᾶλλον αὐτοῖς ἢ φθο-
νεῖ. τὸν γοῦν ὑπηνήτην ὁ Ὅμηρος λέγει χαριέστατον. ποιητὴς, εἰδὼς
κάλλος καὶ βλέπειν καὶ ποιεῖν. οὐκ ἂν δέποτε τοῦτο ἀπεφαίνετο,
εἰ μὴ πρῶτος αὐτὸς ἐρωμένου τε ἥψατο γενείου τε κατεφίλησε. πρὶν
μὲν γὰρ ἀνθεῖν, οὐδὲν ἀπεῖχον γυναικὸς αἱ σοὶ παρειαὶ, ὅσαι ἀπαλαὶ
τε διαυγεῖς. ὅτε γὰρ ἤδη χνοάζεις, ἀνδρικώτερος εἶ σεαυτοῦ,
τε τελεώτερος. ἀγαπητί. ἤθελον μηδὲν εὐνούχου διαφέ-
ρειν τοῖς τὰ γένεια ἄκαρπα καὶ σκληρὰ καὶ λιθίνοις
ὅμοια, αἰσχύνονται γοῦν οἱ ἀλιτήριοι ταύτῃ
τῇ τομῇ μᾶλλον ἢ ἐκείνῃ. τὴν μὲν
ἀπόρρητον νομίζοντες.
τὴν γὰρ, σαφέστατον
ἔλεγχον τῆς
ὄψεως.

*

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΙΜΟΚΑΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΗΘΙΚΑΙ ΑΓΡΟΙΚΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΚΑΙ.

Ηθ. Κριτίας. Πλωτίνῳ.

Τέττιξ ὁ μουσικὸς ἦρος φανέντος τῆς μελῳδίας ἀπάρχεται· ᾠδικώτερος δὲ τοῖς ᾄσμασι καὶ τὴν φύσιν λαλίστερος ὥρᾳ μεσημβρίας συνορίζεται· ἀκτίνων ὥσπερ ἡλιακῶν μεθυσκόμενος· τερετίζει γοῦν ὁ μελῳδὸς βῆμα τὸ δένδρον ποιούμενος· θέατρον τὸν ἀγρόν· καὶ τοῖς ὁδίταις τὴν μουσικὴν ἐπιδείκνυται. ᾆσαι γοῦν καὶ ἡμεῖς τὰς σὰς ἀρετὰς ἐπειγόμεθα· ἐκθάλπουσι γάρ πως καὶ ζωπυροῦσι πρὸς ἐγκώμιον τὰ ὑμέτερα. πάλαι γὰρ νεκρωθέντας ἡμᾶς τῷ ῥυπώδει βίῳ, ἐκ τῶν σῶν γραμμάτων πρὸς ἀρετὴν ἐψύχωσας. οὕτω γένοιμι ὁ Κριτίας Πλωτῖνος. ἢ σώματος ἐκτὸς φιλοσοφεῖ ὁ ἐπὶ γῆς. ἡ φιλοσοφία σωματωθεῖσα μετ᾽ ἀνθρώπων ὡς ἄνθρωπος ἀναστρέφεται.

Αγ. Δόρκων. Μόσχωνι.

Ταξίαρχος τῶν προβάτων ὁ θαυμαστός μοι κριὸς ἀπόλωλε· καὶ ποιμαντικῆς ἡγεμονίας χηρεύει τὰ θρέμματα. κακόν τι πεπόνθαμεν μέγιστον. καί τι μοι δοκῶ χαλεπαίνειν τὸν Πᾶνα· οὐ γὰρ ταῖς σίμβλων αὐτὸν ἀπαρχαῖς ἐτιμήσαμεν. διὸ πρὸς ἄστυ χωρῶ τὸν ὀργίλον πρὸς

βουσόμενος. καὶ τοῖς πολίταις τὴν ἀπήνειαν διηγήσομαι. φήσας, διὰ μελιττοῦται ὁ πᾶν τὸ ποιμνίου μου τὸν ἡγεμόνα ἀπώλεσεν.

ΕΤ. Θεανὼ Εὐειδίκῃ.

Φισικόσσοι κόσμος προσώχηκε, ἐν ῥυτίδων ἐστὶν ἡ εὐ-
ὁ πρέπεια. σὺ δὲ χαράττειν τὸ χειρεῖς τὴν ἀλήθειαν τοῦ
πλάστῳ κόσμῳ τοῖς ἐρασταῖς ἐκφαυλίζουσα. πειθάρχει χρόνῳ γεραίδιον. οὐ γὰρ εὐπρεπεῖς οἱ λειμῶνες ἐν μετοπώρῳ τοῖς ἄνθεσι. μέμνησο καὶ θανάτου. τούτῳ οὖν ἐγγειτνιάσας καὶ σωφροσύνην ἐξ ἀνάγκης ἀσκεῖν τὸ τηνικαῦτα. τὸ γῆρας οὖν ἀδικεῖς καὶ νεότητα. τὴν μὲν γὰρ ἐπαγγελλομένη διέψευσαι. τὸ δὲ κεκτημένη ἐνόθευσας.

ΗΘ. Εὐαγόρας Ἀντιπάτρῳ.

Ρουσοδημιουργὸς ἐν τῷ θαλαττίῳ διετάξατο κλύ-
ὁ δωνι. ὅτε τοῖς αἰγιαλοῖς τὸ πελάγιον κεχαλίνωται ῥεῖ-
θρον. καὶ ψάμμος τις τοῦ μικρᾶ ἠπείρῳ καὶ θαλάσσῃ μεταίχμιον. οὐ γὰρ ἀδικεῖν ἡ θάλασσα τὴν γείτονα γῆν συγκεχώρηται, παλινδρομεῖ δὲ πρὸς ἑαυτὸ τὸ ῥεῖθρον μαινόμενον. μεγάλην ἀπειλήσαν τῇ χέρσῳ τὴν ἔφοδον. ὅρους τοιγαροῦν ὦ Ἀντίπατρε τῷ σῷ νομοθέτει θυμῷ, ὑπηρέτην χεῖρα τῆς ὀργῆς μὴ ποιούμενος. τὸ μὲν οὖν συμφιλοσοφεῖν ταῖς χερσὶ καὶ τὴν γλῶτταν, ἐντελοῦς ἀρετῆς ὅρος ἀκρότατος. εἰ δὲ μὴ ταύτης κρατεῖν οἷός τε εἶ,

ὕβρεσι

ὕβρεσι τὸν θυμὸν ψυχαγωγεῖ. εἰκὸς ἦν ὕλαις χοῦσιν ἐοικέναι βεβλῆσθαι. οὕτω γὰρ καὶ χαλεπαίνουσα θάλαττα, ἀφροῦ περαιτέρω καὶ σάλου τοῦ ἀπὸ ὀργῆς οὐκ ἐνδείκνυται.

Αγρ. Αἴγειρος· Πλατάνῳ.

κ Ακὰς γείτονας ὦ φίλος τοὺς γεραιοὺς κεκτήμεθα. πόλεμον ἀθήναζε μὲν περὶ τὸ πέδον ἔχουσιν οὔτε ἐκ τοῖς πατράσι τοῖς ἡμετέροις ἐσπείσαντο. οὔτε τοῖς μετ᾽ ἐκείνους ἡμῖν τὸν πόλεμον διελύσαντο. καίτοι ἀπαρχαῖς τοῦ θερισμοῦ, πολλάκις αὐτὰς ἐτιμήσαμεν. ἀγαθὴν μοῖραν τοῦ γηδίου τινὰ ὥσπερ ὀργάδα θεῷ τοῖς ἀγαθοῖς δεδώκαμεν. ἀλλ᾽ οὐκ αἰδέσιμα τὰ δῶρα παρέχουσιν ὡς ἔοικε. τοιγαροῦν ἅπαντες τὴν ἐνθένδε ἀπαίρομεν. πέτρας γὰρ ἡμῖν γεωργεῖν συμφορώτερον, ἢ πεδία καὶ γηλόφους οἰκεῖν, χαλεποὺς κεκτημένοις τοὺς γείτονας.

Ετ. Ερατὼ Τερψιθέᾳ.

τ Ου χρυσοῦν Καλλικράτην εἰκόνα σοι γεγραφέναι φασί. τὴν δὲ γραφικὴν οὐ τερψιθέαν οἶμαι δηλοῦν, ἀλλὰ τὴν λαικαῖναν ἐλέγχειν. ναὶ μὰ τοὺς ἀψευδεῖς Γρασίου πίνακας. τοιγαροῦν ἀπὸ τῆς τέχνης ἀπὸ τὴν φύσιν ἠδίκηκας. τὴν μὲν ἐνυβρίσασα τῇ δὲ σοφισαμένη. ψεύσασθαι γὰρ τὴν Γρασίου τέχνην ἠνάγκασας. καὶ τὰ μὴ προσόντα σοι διαποικίλλειν τοῖς πίναξιν, ὥσπερ τὰ τῆς φύσεως καλλωπίζουσα σφάλματα. καὶ πολλὴν ἐκείνης τὴν ἀτεχνίαν δεικνύουσα. ἐγὼ δὲ καὶ τοῦ γραφέως ἐπαινέτης εἰμί.

οὐ γὰρ δὴ ὅτι ἀμορφίας εἶναι ζωγράφος ηὔχετο· καὶ δὴ φύσεως τὴν σοφίαν τεθαύμακα, κακίστη τύχη σώματος δυσπρεπεῖαν μὴ πις δώσουσαν.

Ηθ. Σωσίπατρος. Τερπάνδρῳ.

Ὁ Μόσχος οὐ τοῖς ἵπποις ὥς γε μοι δοκεῖ, καὶ μάλα σοφός,
μ ἐπαινῶ γὰρ ἐγὼ τὸ περὶ ταύτας λίαν φιλόστοργον. ἀλλὰ τίς ὁ μῶμος αὐτοῖς. τὴν ὑπομάζιον ἵππον ὅταν ἐν δεξιᾷ δὴ θρέμματα μήτηρ θεάσοιντο, καὶ πόρρωπου τὴν τεκοῦσαν οἷα συμβαίνει τὴν τοῦ γεννήματος, δρῶσί τι γενικόν. οὐ γὰρ δὴ ἑαυτῶν ἐπιλανθάνονται φύσεως. καὶ περιθάλπουσι τὸ μονωθὲν κατ' οὐδὲν δυσχεραίνουσαι, ὥσπερ ἔγγονα συνεχῆ τε καὶ γνήσια. καὶ φύσις μὲν ταύταις οὕτω φρονεῖν. οὐ γὰρ Σόλωνος ἠνάγκασε νόμος. μετοχετεύσω τὸν λόγον πρὸς σέ. τὸν ἀδελφιδοῦν ὑπερορᾷς θύραν ἐκ θύρας ἀμείβοντα. ἀθλιώτατον ὑπὸ βίου ἀμπεχόμενον. τῶν ἀλόγων ὄντως ἀλογώτερόν σοι τὸ φρόνημα. κύνας ἀλλοτρίους σιτίζεις. οὕτω γὰρ τοὺς περὶ σὲ κόλακας εἰπεῖν οἰκειότερον. εὐνούστατοι γὰρ εἶναί σοι δόξουσι μέχρις ὅτου τοῖς σοῖς ἐπεντρυφῶσιν ὦ δείλαιος. ὑλακτήσουσι δὲ πάντως καὶ σέ, ἔτι δὴ κραιπάλης δὴ ἔναγχος ἐρυγγόμενοι. κολάκων γὰρ φύσις καὶ μνημονικὸν πρὸς κακίαν, καὶ τῶν ἀγαθῶν δυσεπίληστον. ὅτι ποτὲ τὸν ἀδελφιδοῦν περίθαλπε Τέρπανδρε. εἰ δὲ μή, τὴν πρόνοιαν ἀνταγώνιστον ἕξεις πολέμιον τοῖς δακρύοις δὴ φύσεως τὴν ἑαυτῆς ἀκονήσασαν μάχαιραν.

Ἀγρ.

Αγς. Δάφνων. Μύρωνι.

Ἔχει τινὰς ὑποκοιλαίνεις τὸ πεδίον. καὶ τὸ κατομβρῆ-
μ σαν ὕδωρ ὑπερροφήσεις ὦ δείλαιος. ἦ τάχα μοι ἐλι-
μώττειν τοὺς παῖδας διὰ τὸ κάταυχμον μηχανᾷ.
τὸ σὸν μὲν γὰρ περιλιμνάζεται πεδίον· τὸ δ' ἡμέτερον καὶ φύ-
σιν ἠγνόησεν ὕδατος. ἐρωτάσθωσαν πρὸς θεῶν αἱ νεφέλαι, εἰ μό-
νῳ τῷ Δάφνωνι ἀφιᾶσι τὸ ὕδωρ. ἀνὴρ ὑπόφθονος μέγα κακόν. εἰ
δὲ καὶ τὸ γείτων εἶναι κεκλήρωται, ἀπαραίτητον τὸ δυστύχημα,
καὶ θανάτῳ μόγις παυσόμενον.

Ετ. Ευείππη. Δεξικράτει.

Νάτῃ φθίνοντος ἀνθεστηριῶνος ἐπανήκειν πρὸς ἡμᾶς
ε ἐπηγγείλω. καὶ διέψευσαι τὰς συνθήκας Δεξίκρα-
τες. ἐμοὶ δὲ καὶ ἀπηθαλώθησαν αἱ φρένες τῷ ἔρω-
τι. καὶ δαλοῦ δίκην τὸ περιστέρνιον ἐκπεφλόγισται. ἀπεκοττα-
βίζον δὲ καθημέραν τὰ δάκρυα. καὶ τὴν σὴν ὀνειροπολοῦν ἐ-
πάνοδον. ὁ δὲ τῶν θυρῶν ψόφος, ἀεί μοι φαντασίαν τῆς σῆς πα-
ρουσίας ἐξήγετο. σὺ δὲ Δεξίκρατες μετοχετεύεις ἐφ' ἑτέραν τὸν
ἔρωτα. καίτοι τὸ ξένον ἀεὶ τιμιώτερον. τῷ γὰρ ταχίστῳ κόρῳ
αἱ τῶν ῥαθύμων ψυχαὶ δουλαγωγεῖσθαι εἰώθασιν. ἄπιστόν τι
χρῆμα πόθος καὶ ἔρωτος. ἁλωθήσῃ καὶ αὐτός ποτε. τῶν γὰρ
ἀδικουμένων αἱ συμφοραὶ ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας μετα-
βαίνουσιν.

λ Ιαν ἀγεννῶς ἀκήκοας τὴν πενίαν ὀδύρεσθαι καὶ κακίζειν τὸν πλοῦτον ὡς ὄντα παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἀνώμαλον, τοῖς μὲν, ἐφικτὴν, τοῖς δὲ δυσέφικτον τὴν ἑαυτοῦ παρεχόμενον κτῆσιν. ὥσπερ βασκαίνουσαν ἐπὶ τούτῳ τοῖς ἀνθρώποις τὴν φύσιν. εἰ γὰρ ἡλίου λαμπηδόνος τοῖς ἀνθρώποις ἐπίσης καὶ πυρὸς ἀφθονία τοῖς ὅλοις ἐστὶ προχειροτάτη, καὶ ποταμῶν ῥεῖθρα χειμάρρων τε καὶ ἀεννάων ἅπασιν ἐστὶν ἀνεῖσα, τί δήποτε ἔφης τὸν χρυσὸν ἡ φύσις οὕτως ἀπηκριβωμένον τοῖς ἀνθρώποις διέθετο. καὶ φιλόνεικον δῶρον τοῖς ὑπὸ σελήνην ἀπένειμε. δι' οὗ μέγιστα κακὰ τοῖς ἀνθρώποις φοιτῶσιν. ἐγὼ δὲ πλατὺν γέλωτα τῶν σῶν κατεχέω δογμάτων. αὐτὴν γὰρ τὴν τῆς φύσεως ἔπαινον ὑπόθεσιν ψόγου πεποίηκας. ταυτὸν πέπονθας τῇ γλαυκί. ἀβλεψίας γὰρ αἴτιον ἐκείνῃ δοκεῖ τὰς περιφανεῖς ἡλίου ἐκλάμψεις. λυσιτελῶς λιμώττει χρυσοῦ τὸ ἀνθρώπειον γένος σωσίπατρε. ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τέχναι τῷ βίῳ εἰσήχθησαν καὶ πόλεις ᾠκίσθησαν. καὶ συναλλαγμάτων εὐμάρεια. εἰ δὲ δεῖ συλλήβδην εἰπεῖν, πάσης εὐκοσμίας ἐστέρητο ἂν τὸ περίγειον ἐν διαίτημα, εἰ μὴ χρυσὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀλλήλων ἐπιδεεῖς ἐπεποιήσατο. οὐ γὰρ ἂν πλωτὴρ ἐναυτίλλετο. οὐχ ὁδοιπόρος ἐνεπορεύετο. οὐκ ἀροτῆρα βοῦν οἱ γεωργοῦντες ἐκέκτηντο. οὐ βασιλικῆς ἡγεμονίας ἐπρεσβεύετο σκῆπτρα. οὐκ ἀρχαῖς τε προσφόροις τὸ ὑπήκοον ἐκεκόσμητο. οὐ στρατηγὸς ἐδημαγώγει τὸ στράτευμα. εἰ δὲ τὸν ἀπόρρητον λόγον θέλεις μαθεῖν, ἀρετῆς καὶ κακίας ὁ χρυσὸς τὰς ἡνίας πεπίστευται. καὶ βασανίζεται ἔφεσις ψυχῆς δι' αὐτοῦ. τῷ κελτικῷ ποταμῷ ἐστὶν ἐφάμιλλος.

φάμιλλον. νόθου γὰρ ἀρετῆς καὶ κακίας ἔλεγχός ἐστιν ἀληθέστατος.

Αγ. Καλλίσταχος. Κυπαρίσσωνι.

Τῶν ἀκάρπων καὶ ἀνημέρων δένδρων τὴν φύσιν ὁ Σιμιχίδας χθές που ἐνέπρησε. τοιαύτην γὰρ τὴν καταδίκην τοῖς ἀτελεσφορήτοις ἐψηφίσατο δένδροις. ἡ δὲ τοῦ παμφάγου πυρὸς φύσις τὴν ὁρμὴν εἶχεν ἀκόλαστον. καὶ τοῦ ἀγροῦ γείτονος ἄφνω τὸ χωρίον ἀπώλεσεν. ὁ δέ, τὴν διφθέραν ἀφεὶς καὶ τὴν δίκελλαν, πρὸς ἄστυ χωρεῖ ῥήτορα ληψόμενος σύμμαχον. καὶ τὸν Σιμιχίδα δικαστηρίοις συγκεκρότηται. τοῦτο κἀγὼ Κυπαρίσσων κατὰ σοῦ σκευωρήσομαι. εἰ μὴ ταῖς σαῖς μελίτταις προστάξειας τῶν ἐμῶν λειμώνων ἀπέχεσθαι. καὶ μαθήσῃ ἀλλοτρίοις ἔργοις μὴ ἐκκεντῆσθαι πρόσοδον ἄδικον.

Ετ. Μελπομένη. Πραξιμίλλῃ.

Ἐπὶ τὸ λεωκόριον τὰς διαβάσεις ἡ αὐλητρὶς Χρυσογόνη πεποίηται. τάχα που καὶ τέρπειν οἴεται τοὺς ἐμοὺς ἐραστάς. καὶ φησὶν ἡμᾶς τὸ γυνίδιον ἄγαν δυσαναχετεῖν περὶ τῷ πράγματι. ἐγὼ δ' οὐ περὶ πολλοῦ πεποίημαι τὸ πραττόμενον. τοὺς γὰρ ἐραστὰς ὁποῖοι ὄντες τυγχάνουσι πρὸς ἡμᾶς τὸ τῆς Χρυσογόνης βασανίσειεν ἦθος. ἀλλὰ γενοῦ μοι πρὸς θεῶν ἀψευδοῦς ἀποκρίσεως σαφέστατος ἄγγελος. καὶ τῇ λακαίνῃ φράσον. μεγίστας σοι χάριτας τούτου γε ἕνεκα Χρυσογόνη ὀφειλομένας. τῇ σῇ γὰρ ἀμορφίᾳ σεμνότερα δειχθήσεται τὰ ἡμέτερα. ἐπεὶ καὶ

κολοιὸς μὴ φανῇς ἢ κόραξ τοῖς εὐπρεπέσι καλλωπισθεὶς τοῖς ὀρνισίν.

Ηθ. Αρίστων Νικίᾳ.

Φιλομαθέστατον ζῶον φασὶ τὸν ἐλέφαντα. καὶ ἀνθρωπείων διδαγμάτων μαθητὴν ἐπιδέξιον. οὐ γὰρ ὁ τοῦ σώματος ὄγκος θαυμαστὸς περὶ αὐτῷ, ὅσον ὁ τῆς παιδείας κόσμος τετίμηται. καὶ ταῦτα μὲν παῖδες περιθρυλλοῦσιν ἰνδῶν. ἐγὼ δὲ τοῦ νικίου τεθαύμακα τὸ ἀλόγων ζώων ἔχοντος τὸν λογισμὸν ἀλογώτερον. ὑπάρχων γὰρ παῖς ἀνδρὸς σοφιστοῦ, τὰ πατρῷα ἐκλελάκτικας. περὶ δὲ κύβους καὶ παλαίστρας τὴν τοῦ βίου σχολὴν κατηνάλωσας. καὶ γέγονας πέρας δυσγενείας τῶν γονέων. εἰ τοίνυν παῖς ἀκούειν ἑρμαγόρου ἐθέλεις, ὅτι ποτε πρὸς τὸν ἐκείνου βίον ἐπάνηκε. ἀγαθὸν κἂν εἰς γῆρας σοφία τε καὶ φρόνησις παρῇ. καθὰ δοκεῖ τῷ Πλάτωνι. εἰ δὲ τῶν πάλαι κακῶν δυσανασχετεῖς μεθιστάναι ἐπεὶ δὲ σαυτὸν ἑρμαγόρου κηρύττεις, τυμβωρύχος ἴσθι τοῦ πατρῴου τάφου γενόμενος. τῇ σῇ γὰρ κακίᾳ τὰς ἐκείνου ἀρετὰς καθυβρίζεις.

Αγ. Μυρωνίδης, Δαμάλλῳ.

Το κίμμιον ἅπαν ὁδοὺς ἐλυμήνατο παῖς, τὸ κισσύβιον ἀεὶ πληρώσας τοῦ γάλακτος. ὑπὸ δὲ τὰς πλατάνους ὁ λωποδύτης χωρεῖ. καὶ σιβάδα ποιήσας, ἀμερίμνως ἀναπέπτωκε. καὶ τὸν ἁβροδίαιτον βίον ἀσπάζεται. εἶτα τὴν σύεισα κομισάμενος, ὥσπερ ἐπὶ δείπνιον ὡς δὴν τὴν εὐθυμίαν προβάλλεται. καὶ τοὺς ἀγροικικοὺς παραχαράττει θεσμούς. τὰ δὲ θρέμ

ματα

ματα τῇδε κἀκεῖσε διέσπαρται· καὶ πρὸς ἔφοδον οὐδὲν ἀνάλωται. καὶ δὴ καὶ τοὺς ὄνθους εὐώνως διαπιπράσκει ὁ δείλαιος· καὶ μυρωνίδην ἀδικῶν οὐκ αἰσχύνεται. εἱστίων χθὲς τὸν τρυγίαν λαμπρῶς. ἰσχάδες γὰρ ἦν μοι καὶ ἀκρίδες τὰ ὄψα. ὁ δὲ θεσπέσιος οὑτοσὶ νεανίας τῶν ἰσχάδων τὰ πλεῖστα ἐκβέβρωκε. καὶ τὰς ἀκρίδας οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἐξερρόφησεν. ὁ δὲ τρυγίας ἐκεχήνει· καὶ μοιράν τινα ᾔτει μετὰ κόρου κομίζεσθαι οἴκαδε. ἀπίτω μοι λοιπὸν τῶν ἀγρῶν ὁ κλεινίας. τῶν γὰρ πόρρω κακῶν αἱρετώτερόν ἐστιν ἀνέχεσθαι, ἢ πολέμιον οἴκοι τρέφειν κρυπτόμενον.

ΕΤ. Ἀταλάντη. Κορίννῃ.

ε Ν τῇ παλαίστρᾳ τὸν αὐγέαν τεθέαμαι κόριννα. τὴν δὲ θέαν οὔτε λόγος ἐκφράσειεν, οὔτε ζωγράφου χεῖρες μιμήσαιντο. ἦν γὰρ ὁ νεανίας, εὐσθενής· ὄρθιος τὸ περιστέρνιον λάσιος. οἱ δ᾽ ὀφθαλμοὶ ἐρκάδος αὐτῷ. τὸ δὲ βλέμμα οὔτε θυμῷ φοινισσόμενον, οὔτε μαλακώτερον τῇ ὑγρότητι, ἀλλ᾽ ἀνδρεῖον καὶ πρᾶον ὁμοῦ. ἡ δὲ χροιὰ τοῦ σώματος, οὔτε πρὸς τὸ θῆλυ πρεπὲς ἐλευκαίνετο, οὔτε πρὸς τὸ μελάντερον κατεσκίαστο. ἡ δὲ θρὶξ ἠρέμα πως ἐπεκύμαινε τῇ οὐλότητι. ἢ κυανίζουσαν ὥρᾳ γαλήνης τὴν θάλασσαν εἰκονίζετο. ὅτε τὴν γείτονα χέρσον ἁπαλῷ περιπτύσσεται ῥεύθρῳ, τὸ μανιῶδες τοῦ κλύδωνος ἐκ βαρβάρου προεάσασα. αἱ δὲ παρειαὶ οὔτε κατέρυθροι· γυναικῶδες γάρ· οὔτε πάλιν ὠχρότητι τὴν ἀπρέπειαν ἐπισύναζον. ἡ δὲ ῥίν, λίαν σεμνῶς ἐπετόρνευτο. καὶ πολλὴν τῆς δημιουργοῦ φύσεως τὴν ἐπιστήμην ἀπήλεγχε. τὸ δὲ ἔλαιον ὑποχεόμενον ἡλιοειδῶς περιήστραπτε.

καὶ ταῖς μαρμαρυγαῖς τῶν ἐκλαμψάντων, τὴν παλαίστραν ἀκτῖνος δίκην ἐπλάιζε. πέπονθα κόρεσιν τὴν ψυχήν. καὶ δριμὺν πέρας τοῦ ἀλγηδόνος αἰσθάνομαι. ἐρωτικὸν γὰρ διηγήσασθαι πάθος τὸ γυναικεῖον φῦλον αἰσχύνεται.

Ηθ. Γοργίας. Ἀριστείδῃ.

Ἀρξάμενος γίνεσθαι. ἐστρατευόμενος ἀνία. καὶ συνών
Δ τῶν τοῖς δανεισταῖς κατὰ πολὺ τῇ ἡμέρᾳ φόβῳ. ὥσπερ θηρί-
οις τισὶ φοβεροῖς ἐντυγχάνειν δοκῶν. καὶ περισκοπεῖς τὰς τριόδους καὶ πρὸς τὰς στοὰς ἀφορᾷς, τοὺς δανειστὰς θεραπεύειν γλιχόμενος. ὥσπερ οἱ ναυτιλλόμενοι ἐν μεγάλῳ τῷ κλύδωνι λιμένος τυγχάνειν ὀρέγονται. ἀλλὰ καὶ καινὸν τὸ κακὸν τοῦ νέμεσις. δανειζόμενος γὰρ παρ' ἄλλων, ἄλλοις ἀποδίδως τὸ ὄφλημα. ταυτόν τι ποιῶν τοῖς διὰ φόβον θανάτου κατακρημνίζουσιν ἑαυτούς. ἐπεὶ δὲ τὸ δανείζεσθαι πολυχεδὲς τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ κακόν. τοῦτο γὰρ μυθικῆς ὕδρας τοῖς αὐτομάτοις βλαστήμασιν ἐστὶ χαλεπώτερον. κἂν ταῖς καθ' ὕπνον φαντασίαις εὐλαβοῦ τὸ δανείζεσθαι. οὕτω γὰρ ἐλευθέρως τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας προσβλέψῃς. καὶ τὸν ὑπὲρ γῆν ἀέρα λίαν προσηνῶς ἀναπνεύσειας.

Αγ. Λόφων. Πεδιάδῃ.

μ Ἤικοιτο ὥρας ὁ λυκίσκος. κακὸν γὰρ ἡμῖν ἔτρεφε τὸ χωρίον θηρίον περὶ τὸν ὄρον τοῦ λοφιδίου. ἐμοὶ πρὸς στρατιώτῃ συνεκεκρότητο δικαστήριον. ὁ δὲ λυκίσκος ὅλας τὰς φρένας

διέφθαρτο

διέφθαρτο. ὦ χρυσοῦν τὸ δικαστήριον θεασάμενος ὠρέχθη τοιούτου φιλόχρυσον πάθος κατεῖχε τὸν δύστηνον. τοῦτο καὶ σὺ ἔγραψας τῶν γνούς, χρυσῷ τὴν νίκην ὠνήσατο. ὦ τὸν λαιμὸν τοῖς δώροις τοῦ λαλιώπου ἐπέβυσεν. ἡ πρέσβειος δίκη διέφθαρται. ὦ χρυσὸς τοῖς ἀνθρώποις τὸ νικᾶν ταλαντεύεται. ἡ γὰρ ἰσόρροπος κρίσις ἀπώλετο. δῶρα δὲ μᾶλλον ἢ τὸ δίκαιον ἀξιόπιστον.

Ετ. Ερωτύλος, Ὑψιπύλῃ.

ο Ρῶσι καὶ φοίνικες ἔρωτι φυσικῷ. καὶ τοῦ θήλεος τὸ ἄρρεν ἐφίεται. καὶ περικυρτοῦται ὁ ἄρρην τῷ ἔρωτι. καὶ τῇ κόμῃ τὴν ἐρωμένην προσπλέκεται. εἰ δὲ καὶ πόρρω τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος εἴη, ψῆνας ἐκ τῆς θηλείας ἀράμενοι, τῷ ἄρρενι περιάπτουσι καὶ σοφίσματι ψυχαγωγοῦσι τὸν τούτου ἔρωτα. εἰ τοίνυν ἐπιμέμηνας θᾶττον οὐχ ἵατε εἰ πρὸς ἡμᾶς, περιγράφη μοι διὰ ζωγραφίας τὸν ἔρωτα. καὶ πίναξιν ἡ γραφὴ φαντασίας τῆς σῆς παρεχέτω μοι θέαμ. ἱκανὴ γὰρ καὶ δόκησις τοὺς ἄγαν ἐρῶντας σοφίσασθαι.

Ηθ. Διογένης. Χρύσῃ.

ϖ Λούτου σε ταμίαν, οὐ δεσπότην χρημάτων εἶναι φημί. τοιαύτην γὰρ τὴν καταδίκην οἱ σοὶ κατὰ σοῦ προσήνεγκαν τρόποι. ἀγαθοῦ γὰρ μετέχειν τινὸς τὰς ἀνοσίους οὐ θέμις ψυχάς. κατόρυττε τοίνυν τὴν γῆν καὶ τὸν χρυσὸν περιφρούρει τρισάθλιε. οὐ γὰρ σὸς ἀλλὰ παρὰ σοὶ ὁ πλοῦτος εἶναι

πεπίστευται. τοῦ Φρυγὸς γὰρ Μίδου τὴν κακίαν ζηλώσας, λιμόττων πλουτεῖς, βρόχοις ὥσπερ, χρυσοῖς ἀπαγχόμενος.

Αγ. Χλοάζων. Μήκωνι.

α Χράδας χθὲς μήκωνι πέπομφα τῇ ποθουμένῃ. ἡ δὲ τὴν κρόκην ἀπέρριψε. καὶ δὴ ἰσουργίας αὐτοὺς ἐξανίστατο. καὶ λαβοῦσα τὰ δῶρα τοῖς χοίροις διέρριψε. καὶ τὸν πρέσβιν ὡς ἀπαίσιον ἄγγελον ἀπεπέμψατο. ἐγὼ δὲ κλάω. φοβερὸς γὰρ ἔρως ἡμᾶς ἀδικεῖ, ἀπρεποῦς κόρης βιαζόμενος. τυφλώττουσι τύχη καὶ ἔρωτες. οἱ μὲν τοὺς ἀλγηδόνας, ἡ δὲ τὴν εὐδαιμονίαν εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε παρεχομένη.

Ετ. Περδίκκα Ροδόπη.

α Δεις ἀμούσως καὶ λυπεῖς οὐ τέρπεις τοὺς ἐραστάς. τραγῳδίαν γὰρ ἀναμιγνύεις οὐ θελκτήριον ᾠδὴν τοῖς ἀκούουσι. καὶ δακρύουσιν οἱ ἐρασταὶ ἀνιώμενοι. σώφρονας γὰρ αὐτοὺς ἀντὶ λαγνῶν τὰ σὰ δὴ δύσηκοισιν ᾄσματα. ὃ γὰρ ἐπαγωγὸν τὴν μελῳδίαν πεποίηκας. φεῖσαι τοίνυν πρὸς θεῶν ἀνιωμένων ἡμῶν. οὐ γὰρ αὐλητρὶς ἀλλὰ θρηνήτρια τοῖς θεαταῖς εἶναι δοκεῖς. καὶ κηρῷ τὰ ὦτα πάντες ἐμφράξοιμεν, εἰ μελῳδίαν ἀσκήσειας. σειρήνων γὰρ ἢ μουσῶν ὀδυρομένων ἀκούσαιμεν.

Ηθ. Αντισθένης Περικλεῖ.

ὁ Φιλίππου παῖς Ἀλέξανδρος ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις οὐδαμῶς ἐτετύφωτο. ἀλλ᾽ ἐφιλοσόφει τὰ τῆς τύχης φυσήματα

τὰ μέγιστα εὐφημίαις οὐκ εἰωθὼς δελεάζεσθαι. διά τοι τοῦτο ἐν
τῇ τοῦ πολέμου ῥοπῇ θεασάμενος πεπτωκότα Δαρεῖον, τῇ χλα-
μύδι τὸν ἐχθρὸν περιέσκεπεν ἀρετῆς καὶ τύχης ἐνδεικνύμενος
εὐγνωμίαν. ἐντεῦθεν ἐλοιδόρει τὸν Ἀλέξανδρον τὸ ὑπήκοον τὸ ἔγκλη-
μα τῷ βασιλεῖ ἡ εὐσέβεια. ὁ μὲν οὖν Ἀλέξανδρος ἅτε δὴ φιλόσο-
φος ὤν, ἐδεδοίκει τὸ τῆς τύχης ὡς ἔοικεν ἄδηλον. διὸ καὶ πλείστων
αὐτῷ ἀπελθέντων ὑφ' ἓν εὐτυχημάτων, ἔφη, ὦ Ζεῦ, μεῖζόν τι τοῖς
ἀγαθοῖς καὶ δυστύχημα. οὕτως εὐλαβεῖτο τὰς εἰς ἄκρον εὐεξίας
ἐμφρονέστατα ὁ Ἀλέξανδρος. εἰ μὲν οὖν γειτνιῶσαν τοῖς προπάτορσι
τὴν φύσιν ἠγνόησας, μετ' οὐ πολὺ τὴν πεῖραν ἕξεις διδάσκαλον.
καὶ τῆς γνώσεως ἕξεις πρεσβύτερα τὰ μαθήματα. εἰ δὲ τυφλώτ-
τεις ἑκὼν, χαλεπωτέρας τῆς ποινῆς ἐπιτεύξῃ, πλημμελημά-
των καὶ γνώσεως εἰ στρατευόμενος δίκας.

Ἀγρ. Ἀσταχύου. Μίλωνι.

Οὐ ἀγρὸν τὸν κωρεὺς ἐκκάθαρε. τὰς ἐμὰς γὰρ ἐλυμή-
τ νω μελίττας. μὴ πάρεχε πρὸς θεῶν πράγματα ἀν-
δρὶ γεωργῷ. οὐδὲν κηφήνων ἡμῖν διενήνοχας. τί δή-
τα χαλεπαίνεις ἀλόγως τῷ γείτονι. εἰ μὴ τῆς κακίας ἀποστα-
ίης πάμπονηρε, τὴν σὴν ἀκολασίαν ταῖς ἐμαῖς συγγράψαι μυθ-
ραις τοῖς ἐγχύτοις τὴν ἀδικίαν ἐνδείξαιμι, ἵνα σε πάντες ὥσπερ
τι κακὸν δυσάντητον ἀποφύξαιντο.

Ἐρ. Τελεσίλλα. Λαΐδι.
ὅ Ὑπὲρ φλέβας χρυσοῦ μεταλλουργοὶ ἀνιχνεύοντες οὔτε

φρεωρύχοι ταῖς δὲ τῆς ἐρεβοδιφῶντες ἀπόρρητα, ὀφθαλμοὺς ὑδάτων ἀναζητοῦντες θεάσασθαι, οὕτω περὶ τὴν ἑαυτῶν ἐσπουδάκασι τέχνην, ὡς ἐγὼ τὴν πόλιν ἐσκινδαλάβιζον ἅπασαν εἶχον τὸν ἀπόστολον ἣν μεθεάσασθαι. ἀπὸ τὸν γὰρ αὐτῶν πεποιηκέναι, τὴν μαινάδα λευκίππην ἀκήκοα. καὶ ῥᾳδίως, σκηπτὸς ἡμῖν ἐπεδήμησε. καὶ τὸ πάθος ἀπηγόρηται φλεγμαίνει μοι δάκρυα. διὸ δὴ τραγῳδίας συνέθεσθος ἔσομαι. οὐ γὰρ ἀνίσχοντα λοιπὸν ἥλιον θεασόμεθα. οὕτω καὶ μηδείας καὶ φαίδρας φοβερωτέρα γενήσομαι.

ΗΘ, Σωσίπατρος. Ἀξιόχῳ.

τ

Ον ἀδελφὸν ἔναγχος σε θάψαι φασί. καὶ λίαν ὡς τὸ πάθος ἀπηγόρηται δυσφορεῖν. ὦ πῶς σε φιλόσοφον ἄνδρα θαυμάσαιμι, ὡς τοσοῦτον ὑπὸ τοῦ πάθους ὑπερνικώμενον. ὕπνος γάρ τις ἐστὶν ὁ παρ' ἡμῖν θρυλλούμενος θάνατος. τοῦ μὲν συνήθους τούτου μακρότερος. πρὸς δὲ τὴν μέλλουσαν ἡμέραν βραχύτατος. ὡς μικρὰν ἀποδημίαν οἱ τεθνηκότες ἐστάλησαν. οὐκ ἐστὶ πολὺ τούτων ἡμῖν ὁ χωρισμός. καρτέρησον τὴν διάζευξιν, ἀναμένων αὖθις τὴν ἕνωσιν. μὴ πάθης τι φιλοσωμάτου ψυχῆς. ἐπεὶ καὶ πλωτῖνος ἐδόκει αἰσχυνομένῳ ὅτι ἐν σώματι εἴη. οὕτως ἐλύπει τὸν φιλόσοφον, τὸ θνητὸν τοῦτο περισκήνιον. στῆσόν μοι μέχρι τούτου τὸ δάκρυον. ὅρους νομοθέτει τῇ λύπῃ. φρονήσει τὸ πάθος θεράπευσον. ἰατρὸς γίνου σαυτοῦ. ἔχεις λόγον τὸ φάρμακον. νηπενθὲς ἄχολόν τε κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων. ἐκ κρείττονος ὡς τὸ χεῖρον περιάγει ποτὲ ὁ δημιουργὸς τὰ πράγματα.

τοῖς

τοῖς θνητοῖς τὰ θνητὰ καταλείψω μέν. μεγάλαις γὰρ κηλῖσιν ἐνθά
δε τὸ βασιλικὸν τῆς ψυχῆς καταστίζεται. ἐγὼ τὴν γένεσιν ἢ τὸν
θάνατον μᾶλλον δακρύσαιμι. τὸ μὲν γὰρ δακρύων ἀρχή. τὸ δὲ
τῶν αἰωνίων κατάλυσις. ἄγνοια περιδεεῖς ἡμᾶς ἀπεργάζεται καὶ
θάνατον εὐλαβούμεθα. οὐχ ὅτι κακόν. ἀλλ᾽ ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἠ
γνόηται. οὐ γάρ τις τὴν γνῶσιν ἀφήρηται. τοῦτον κατηγορεῖ προ
χειρότατα. μὴ γένοιο τοίνυν τῇ Νιόβῃ ἐφάμιλλος. ἵνα μὴ προσδό
ξῃς καὐτὸς, λίθῳ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν ἀμείβεσθαι.

Ετ. Κεκροπὶς. Δεξικράτει.

τ Ην μαγνῆτιν λίθον ἐρᾶν τοῦ σιδήρου φασί. καὶ τοῦτο ζῆλον ἱστο
ροῦσι τὴν λίθον, ὅσον περ ἐρωμένῳ καὶ συνεῖναι. ὁπηνίκα γὰρ
ἡ λίθος τοῦ ὁμοζύγου χωρίζηται, παραυτίκα νεκροῦται καὶ τὴν ἑαυ
τῆς ἐνέργειαν ἀποτίθεται. τοιαῦται προσπάθειαι Δεξίκρατες καὶ
τοῖς ἀψύχοις ἐγγίνονται. ἐγὼ δὲ τί ἂν πάθοιμι φίλτατε, τοῦ χρυσοῦ
του ἀπολιμπανομένη τῆς σῆς ἐνδημίας. οἶμαι τὸ φράσαι τοῦ πα
θεῖν χαλεπώτερον. οὕτω λυπήσαιμι τοὺς λυπήσαντας. ἢ βέλος γενοί
μην τοῖς ἐρῶσι. σπινθὴρ ἀφροδίσιος θαλάττης φλογωδέστερος.

Αγρ. Θερίστρων Σπείρωνι.

ε πὶ τὴν αἴτνην τὸ σικελικὸν ὄρος ἀπαίρομεν. ἐάσαντες χαί
ρειν τῇ ἀττικῇ. οὐ πώποτε γὰρ δυστυχεστέραν γῆν πρὸς ἀντίδο
σιν καρπῶν ἑωράκαμεν. ἀντὶ πυρῶν, μυρρίνας. ἀντὶ κριθῶν, κιτ
τὸν ἡμῖν ἀπεκύησε. ἡ ἅλως λιμοῦ μοι πεπλήρωται. διά τοι τοῦτο

τῶν προύτων μοι μὴ ἐκφυέντων σπερμάτων, οὐκ ἂν αὖθις τῇ ἀ-
συνόμονι καταβάλλοιμι· οὐ δύναται γεωργὸς λιμὸν καὶ στρατιώ-
την ἔχειν πολέμιον· οὔτε δὲ πλωτῆρες οἷοί τε εἰσὶ πνεύμασιν ἅ-
μα καὶ κεραυνοῖς ἀντιμάχεσθαι.

Ηθ. Ηρακλείδης. Ἀντιθένει.

ὁ Ὑπό μοι τῆς ὀργῆς ὑφῆκας Ἀντίθενες· κἂν ἔτι χαλεπαίνεις
ἡμῖν τὴν κρύπτεις τὴν αἰτίαν προσκρούων ῥημάτων προχεί-
ματι· ὥσπερ οἱ ἐν αἰθάλῃ σπινθῆρα πυρὸς ταμιεύοντες. ἐκκά-
θαιρε λοιπὸν τῆς καρδίας τὴν λύμην· τοῦτο γὰρ οἱ ἡμέτεροι λόγοι
πρεσβεύουσιν. εἰ δὲ μὴ τῆς θαλάσσης ἀπηνέστερος ἔσῃ. καίτοι συνάζει γὰρ ἐ-
κείνη τὸ ἄγριον. τὸ παρέχειν τοῖς πλωτῆρσιν ὄψιν φιλάνθρωπον, ὁπη-
νίκα τῷ ἐλαίῳ φιλοφρονοῦνται ἄγαν τοῖς κύμασι χαλεπαίνουσαν.

Αγ. Λαχάνων Πηγάνῳ.

ἡ Κέμοι πρὸς τοὔλαιον αὔριον· ἐνδημήσαιμι γὰρ τοῦ ἄστεος
τῆς δυστυχοῦς ἔσομαι φίλτατε. νύμφαις γὰρ ἐπὶ τῷ πανὶ τὰς
ἀπαρχὰς τοῦ ποιμνίου ἀναθήκαιμι. εὐνοοῦσι γὰρ ἡμῖν ὁτέποτε οἱ
θεοί· τὰ κισσύβια πεπλήρωταί μοι τοῦ γάλακτος· αἱ ἀγέλαι εὐδό-
νως τετόκασι. περισκιρτῶσιν αἱ αἶγες μετὰ τοὺς εὐτυχίαις ὥσπερ τι-
θόμεναι· πεπαύμεθα πενίᾳ μαχόμενοι δυσνουθετήτῳ θηρίῳ καὶ
δυσκόλῳ· δίκην ἕλκους τοῖς κεκτημένοις ἐμπλέκεται. φιλοσοῦ-
νηθές ἐστι κακόν· ῥαθυμοποιόν. κατηφές. πρὸς λύπην ἀπαρηγόρη-
τον· πρὸς αἰτίαν ὀξύρροπον· ἄγρυπνον· φιλομέμψιμον· τῶν μοχθηρῶν.
κακῶν ἐφευρετικόν. ἄδοξον. εὐκαταφρόνητον. ἀνεπίφθονον. εἰ γὰρ
τις ἐθέλει τηλικούτῳ κακῷ συναντᾶν. οὐ δεῖ τὴν Ὀρέστου μανίαν
νοσεῖν κατακελεύειν. ῥίψαντες τοίνυν τὰ τῆς πενίας τῇ πενίᾳ, ἑ-
φετέραν μεταστησώμεθα λῆξιν μετὰ τῆς ψυχῆς ἀμείψαντες τὴν

τὸ

τὸ φρόνημα.

Ετ. Ροδίνη. Καλλιόπῃ.

ε Γίτων ἐραστῶν διασύρεις καὶ σκώπτεις ἡμᾶς τὸ καὶ τό. κεχαυνῶσθαί μοι τὸ σύντονον καὶ σφριγῶν τοῦ σώματος διαπαίζουσα. σὺ δὲ τὴν σὴν πανουργίαν κεκρύφθαι δοκεῖς. ἀτελεσφόρητα γὰρ τὰ κυοφορούμενα ἀποσπᾷς ὦ παμμιαρε. ἢ τὰς ἀμβλώσεις ἢ τοὺς τοκετοὺς αἱρετωτέρας πεποίηκας, δριμυτέροις φαρμάκοις τὰ ζῳογονούμενα ἐν τῇ σῇ γαστρὶ περιπνίγουσα. ἢ τῆς φονικῆς Μηδείας ἀπηνεστέρους ἀπεργάζῃ τοὺς φόνους. παιδοκτόνον ἐκείνην ἐδίδασκεν ἀγνώμων ὁμόζυγος τὴν αἰνετὴν ἢ τῶν ἀγρόνων τὴν σύμμαχον. σὺ δὲ διὰ τὴν τοῦ κάλλους εὐπρέπειαν, μυρίας συμφορὰς ἀπεργάζῃ πορνίδιον. παῦσαι δῆτα τὴν σὴν ἀπανθρωπίαν καλύπτουσα. καὶ τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν διαπαίζουσα. φιλανθρωπότερον γὰρ ἡμῖν ὁ τοκετὸς τῆς ἀμβλώσεως. ἴσθι δὲ καὶ τὴν πόλιν σοὶ χαλεπαίνουσαν. καὶ παιδοκτονίας τινὰς ἐρραθυμοῦσαν μὴ πράττεσθαι.

Ηθ. Ἡφαιστίων. Θάλητι.

τ Ὁ μηδικὸν ὄρνεον ὁ ταὼς καὶ τῶν μήδων τὴν ὑπεροψίαν κεκλήρωται, μέγα τι καὶ ὑπέρογκον ἐπὶ τῷ κάλλει φρονῶν. τούτου καὶ τὴν θήλειαν ἡττᾶσθαι δοκεῖ. τὸ πτερὸν τοιγαροῦν οἷα δὴ κόμην ἀνίστησι. καὶ περιφανέστα ὄντι τοῖς ὁρῶσι κάλλος παρέχεται. καὶ κυκλικὸν ἀπεργάζεται σχῆμα. καὶ τὸν οὐράνιον εἰκονίζεται κόσμον. καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ πτεροῦ τὴν τῶν ἄστρων διακόσμησιν ἀναπλάττεται. καὶ τοῦτο μὲν μηδικῶν ὀρνέων ἦθος φιλόκαλον. οὐ γὰρ βασκαίνουσι, τὴν ἑαυτῶν εὐκοσμίαν ζωγράφους διδάσκοντων. σὺ δὲ τοῖς σοῖς ἐφέζῃ συγγράμμασι. καὶ τὰς σὰς ἀρετὰς ἐγκαλύπτεις. καὶ τοὺς πόνους ἀνεπιδείκτους

έας. τηλικαύτης ὠφελείας ἡμᾶς χηρεύοντας τῶν ὀρῶν. εἰ μὲν οὖν βασκανία τίς ἐστιν ὑμᾶς τὸ λυποῦν, ἀφιλόσοφον τὸ ἐγχείρημα καὶ τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀνάξιον. εἰ δ᾽ ὄκνος τὴν ἀναβολὴν ταμιεύεται, ταυτόν τι πέπονθας ἀνδρὶ γεωργῷ πολλοὺς τοὺς ἱδρῶτας δεδανεικότι τῇ γῇ. καὶ θέρους ἀκμῇ μὴ δρεπομένῳ τοὺς στάχυας.

Ἀγρ. Πόας Ἀμπελίω.

δ Εὐροξυναυλίαν βρόντιον κλαύσωμεν. ὁ ποταμὸς ἀνεσκίρτησε καὶ καινὸν ἡμῖν ὠρχήσατο σκίρτημα. ὅλον τὸν ἀγρὸν ἐπεκλύσατο. καὶ τὰ νεόφυτα τῶν ἀμπέλων ὁ φοβερὸς ἐπεβύθισε. τὸ δὲ μεῖζον δυστύχημα, οὐκ ἐθέλει ὁ μιαρὸς τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρειν. ἐμφιλοχωρεῖ δὲ τῷ χωρίῳ καὶ κοίτην τὸν ἀγρὸν πεποίηται τὸν ἡμέτερον. καὶ δακρύων ἄξιόν ἐστιν ἰδεῖν. αὐτίκα ἀμπέλων τοὺς ἰχθύας γεωργοῦμεν οἱ τάλανες. ὅταν ὁ ποταμὸς ἐθέλῃ, ἀγρεύομεν. ὅταν ἐθέλῃ λιμώττομεν. καὶ μέγα τί μοι δῶρον φιλοτιμεῖσθαι δοκεῖ. ἔθει τῷ θέρει τὰς νεφέλας μηδαμῶς ἱκετεύομεν, ὄμβρον ἡμῖν αὐχμῶσι χαρίζεσθαι. οὕτω δ᾽ ἅπερ κεκτήμεθα, οὐκ ἂν ἀφῃρήμεθα. ποταμὸς δὲ καθ᾽ ἑαυτὸν ἐπαχθής. εἰ δὲ καὶ ὄμβροι πλουτήσαιεν τοῦ πυρός ἐστιν ἀκρατέστερος. καὶ μέτροις οὐ χαλινοῖ τὰ φρυάγματα.

Ἑτ. Γαλάτεια Θέτιδι.

ε Παινῶ σου τὴν φρόνησιν καὶ τὸ λίαν ἐμπειρότατον ἄγαμαι. ὥσπερ γὰρ ἐκ τρίποδός τινος πυθικοῦ τὰ μέλλοντα διηγήσω μοι. καὶ τοῦ λυγκέως ὀξύτερον τὰ βαθύτερά τε καὶ ἀφανῆ τῶν πραγμάτων ἐσκόπησας. ὁ καλλίμαχος ἡμᾶς καταλέλοιπεν. ἀπέπτη μετεωριζόμενος ὀξυτάτῳ τοῦ κόρου πτερῷ. ἐδραπέτευσεν ἡμᾶς ὁ παμμίαρος. καὶ γέγονεν ὁ κόρος αὐτῷ τῆς ἐπιθυμίας πρεσβύτερος. σὺ δέ μοι τῶν ἡδέων πολλά. ὅρκοις μὴ πείθου γαλάτεια.

πεια. ὅρκων τοῖς ἐρῶσιν οὐδέν ἐστιν εὐχερέστερον. ἐρωτικῶν γὰρ οἱ νέοι μεθύοντες ἡδονῶν, καὶ τὸ καλῶς ἀφαιροῦνται βουλεύεσθαι. καὶ πράττουσι καὶ φθέγγονται ὅσα νομοθετοῦσιν οἱ ἔρωτες. οὐ γὰρ αὐτοκίνητον ἔχουσι τῶν πραγμάτων τὴν ἔφεσιν. ἀπιστία πίστεως ἔοικεν ἀσφαλέστερον. ἡ γὰρ πρὸς ἅπαντα τὴν ὁρμὴν σοφιστής ἐστιν ἀξιόχρεως.

Ηθ. Θεμιστοκλῆς. Χρυσίππῳ.

ε Περὶ δὴ σωφροσύνη καὶ παρὰ τῷ μύθῳ τετίμηται, ἄγε δή σοι χρύσιππε δία μυθολογήσωμαί σοι μῦθον οὐκ ἄσεμνον. ἀφίκοντό ποτε πρὸς τὸν δία τὰ ὄρνεα καὶ ὄλυμπον ἐπρεσβεύοντο ἡγεμόνα. ἦν γὰρ ἀναρχία τοὺς ὄρνιθας τὸ λυποῦν. καὶ μεγίστου τινὸς ἀγαθοῦ ἡγεμονίας ἐχήρευον. καὶ πολλὴν διὰ τοῦτο τὴν ἀκοσμίαν ἐκέκτηντο. ἐπένευσε τοίνυν ὁ ζεὺς καὶ γίνεται ἔργον τὸ βούλημα. καὶ δωρεῖται δῶρον τοῖς ἱκετεύουσι θαυμαστόν. βασιλέως γὰρ ἦν ἀξίωμα τὸ διδόμενον. προστάττει δὲ δή τοι τοῖς ὄρνεσιν ἐπὶ λίμνας καὶ πηγὰς ἀφικέσθαι καὶ τὸν ἑαυτῶν ἀποσμήξασθαι ῥύπον. καὶ τοῖς ὕδασι τὴν βάσανον τῆς ἡγεμονίας ἐπίστευσεν. ἦν γὰρ εὐπρέπεια παρὰ τοῦ διὸς τὸ τιμώμενον. ἐλούσαντο δή τοι οἱ ὄρνιθες. εἶτα πρὸς τὸν δία παλινδρομοῦσιν εὐθύς. καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἕκαστος εὐπρέπειαν ἐνεδείκνυτο. ὁ δὲ κολοιὸς τὴν οἰκείαν δεδιὼς ἀμορφίαν, τὴν τῆς φύσεως δημιουργίαν ἐνόθευσεν, ἀλλοτρίῳ κόσμῳ τὴν ἑαυτοῦ καλλωπίζων εὐπρέπειαν. ἀλλ' ἤλεγξε τὴν ἀμορφίαν ἡ γλαῦξ. καὶ τὸν ἐπίπλαστον κόσμον ἐδείκνυε. τὸ γὰρ οἰκεῖον ἐπιγνοῦσα πτερόν, ὡς ἴδιον ἀφείλετο. καὶ τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις ἐδίδου παράδειγμα, ἕκαστον ἀφαιρεῖσθαι τὸ ἴδιον. καὶ γέγονεν αὖθις ὁ κολοιὸς κολοιός.

ὁ μῦθος ὦ Χρύσιππε τὴν ἀλήθειαν καθάπερ ὑπερφθέντος εἰ πολλὴν σωφροσύνην ἡμῖν διηγούμενος. οὕτω γὰρ καὶ οἱ αὐτοὶ οὐδὲν τῶν τῇδε κεκτήμεθα ἴδιον. ἀγάζοντες μὲν πρὸς ὀλίγον ἐπιπολαστῶς σεμνυνόμεθα κόσμῳ. τεθνηκότες δὲ ἀφῃρήμεθα ἅπερ οὐκ ἔστιν ἡμέτερα. ὑπέρορα τοίνυν χρημάτων καὶ σώματος. ἀθανάτου δὲ πράγματος ἐπιμελοῦ τῆς ψυχῆς. τὸ μὲν γὰρ ἀΐδιον καὶ ἀθάνατον. τὰ δὲ θνητὰ καὶ πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ἡμέτερα.

Ἀγρ. Μυρωνίδης. Μοχίωνι.

τ Τὸν ἀροτῆρα βοῦν κεχάρικα τῷ Τυκανίᾳ. ὃ γὰρ ἦν αὐτῷ τοῦ ζεύγους τὸ ἕτερον. ἐπηγγείλατο δὲ καὶ ὁ Τυκανίας τὸν ἑαυτοῦ μοι ταῦρον παρασχέσθαι. βοὸς δὲ ἐλειπόμην κἀγώ· ὁ δὲ θαυμαστός μοι ταῦρος ἀπόλωλεν, ὁπότε ὁ χαλεπὸς ἐκεῖνος λοιμὸς τοῖς θρέμμασιν ἐνεδήμησεν. ὁ δὲ καλὸς Τυκανίας τὰς συνθήκας διέλυσε. καὶ μέχρις ὅτου ὁ σκοπὸς αὐτῷ δῆλον ἦν, στέργειν ἐδόκει τὰ δόξαντα. ἐγὼ δὲ τὴν τύραννον αὐτὴν θρηνῶ. οὐ δὲ ἀροτῆρας βόας κεκτήμεθα. ὁ δὲ καιρὸς τῶν ἀρότρων ἤδη που καὶ παρῴχηκε. δικαστήριον τοίνυν τῷ Τυκανίᾳ ὁπλίσομαι καὶ δικαστὰς ἅπαν τὸ χωρίον προσστήσομαι. καὶ τῆς ἀπάτης ἐκείνης δίκας ὑφέξεται. τῆς κακίας πεισόμενοι τοὺς ἀκολάστους ἀπέχεσθαι, ἕνα δὲ ἄνθρωπον φθορὰν σωφροσύνης διδάσκαλον ἔχοντες.

Ετ. Ερασμιος. Λεισιστράτῳ.

π Αἴζουσι τοὺς ἀνοήτους οἱ ἔρωτες. καὶ δουλαγωγοῦσι τοὺς ὑπὸ σελήνην παῖδες ὑπόπτεροι. ἵμα τι καὶ τοῖς ζωγράφοις πειθόμεθα. ἔδει γὰρ ἦν τὸν πολέμιον ὁρᾶν. οὕτω δὲ βαίνοντες ἔβαινον τὸ καὶ

οἱ

οἱ ἔρωτες. ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο ἤδη ἡμεθύει πλέον, ὅτι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἠγνοήσαμεν ὁποῖοι τὴν φύσιν ὄντες τυγχάνουσιν. οἴμοι δὲ ἀλογίστῳ πάθει συμπέπλεγμαι. Μελανίππην Διοδώρου ἀπόγονον ἐκ τόπων ποθῶ μὴ δὲ ὄναρ πώποτε τὸ γύναιον θεασάμενος. ἀλλὰ μόνον ἀκούσας ὑπό του, ᾄδειν αὐτὴν θαυμαστῶς. καὶ βέβλημαι τὴν ψυχὴν μηδὲν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἀδικούμενος. ὅπερ εἰώθει πάσχειν Λυσίστρατε. νῦν δὲ ἐγγυμνάσιμοι ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ ὦτα. τοσαῦτα ἡ φύσις ἐρώτων δεδύνηται. εἴτε οὖν ἐριννύς ἐστι τὴν θεοφίλειαν ἠγνόηκα. εἴτε φαντασία τίς ἐστι τὸ λεχθέν, οὐκ ἐπίσταμαι. οὐ γὰρ εἷς μάρτυς ἀξιόχρεως πρὸς ἀλήθειαν. ἀλγῶ δ' ὅμως τὴν ψυχὴν καὶ τῆς οὐχ ὁρωμένης ἐρῶ καὶ πανικῆς μετειληφέναι μανίας δοκῶ. κἀκεῖνο ἀθέατον μὲν τὸ ποθούμενον. καὶ δόκησις μόνη τῶν ποθουμένων ἔχει τὴν ὕπαρξιν.

Ηθ. Εὐειάδης. Κίμωνι.

ε Παγγέλλῃ πολλὰ καὶ πράττεις ὀλίγα. καὶ τὴν γλῶτταν ἔχεις ὑψηλοτέραν τῆς πράξεως. ἀεὶ μὲν ῥημάτων κομψότης τεθαύμασαι παρὰ σοί, οἱ ζωγράφοι τῆς σῆς δυνατώτεροι γλώττης τοσοῦτον πλαστουργοῦντες τοῖς πίναξιν ὅσον πράττειν ἡ φύσις οὐ δύναται. εἰ δὲ καὶ χαίρειν δοκεῖς ὑποσχέσεσι τοὺς ἀκούοντας, μετ' ὀλίγον μὲν εὐφρανεῖς. ἀνιάσεις δὲ μετ' οὐ πολὺ χαλεπώτερον. ἐπεὶ καὶ τῶν ἐνυπνίων τὰ κάλλιστα, οὐ τοσοῦτον ἡμᾶς εὐφραίνει καθεύδοντας, ὅσον ἐγρηγορότας ἐλύπησαν. αἱ γὰρ ἐλπίδες μετὰ τοῦ ὕπνου συνανίπτανται. σύμφωνα δὴ τῇ γλώττῃ τὰ πράγματα κέκτησο. ἵνα μὴ καὶ φίλοις ἀπεχθήσῃ ψευδόμενος. καὶ τοῖς ἐχθροῖς ὑπόθεσιν ψόγου παρρησίας ὡς ἀληθείας ὑπάρχων ἀμέτοχος.

Αγ. Τεττίγων Ὀρτύγωνι.

τ Ι δῆτα τρισάθλιε τὴν ἐσθῆτα διήλλαξας. καὶ τοὺς πέρδικ-

ἐξεπέτασας. οἷόν σοι γέγονε τὸ κακόν. οἶμαι καὶ τὸν κύκλωπος ὀφθαλμὸν ὠνήσασθαι τὸν ὀδυσσέα φασί. διὸ εἰ μὴ συναθροίσειας τεττιγοφόντους ὄρνιθας, σὺν σοὶ κατακρημνίσαιμι ἐμαυτήν. καὶ πειθοῦ δὲ ἀκόλαστον ζῆν χαλεπόν. καὶ τάφον πρὸ τοῦ παιδὸς υἱὸν σφετερίσασθαι καὶ λίαν ἐστὶ δυσφορώτατον.

Ετ. Θέτις. Ἀναξάρχῳ.

ὀ Υ δύνασαι θέτιδος καὶ γαλατείας ἐρᾶν. οὔτε γὰρ μάχεται πόθος. οἱ γὰρ ἔρωτες οὐ μερίζονται, ἀλλ' οὔτε διπλοῦν ἂν ἐνέγκοις τὸν ἔρωτα. ὡς γὰρ ἡ γῆ δύο ἡλίοις οὐ δύναται θάλπεσθαι, οὕτω μία ψυχὴ, δυάδος πυρσῶν ἐρωτικῶν οὐκ ἀνέχεται.

Ηθ. Σωκράτης. Πλάτωνι.

ἀ Δικεῖται μὲν οὐδείς. ἀδικοῦσι δὲ πάντες αὐτομάτως ἕκαστος ἑαυτὸν ἀδικῶν. ἀρετῆς γὰρ καὶ κακίας ἐσμὲν αὐτοκράτορες. ἀφείλετό σου λεωνίδης τὸ χρυσίον. τοῦτο γὰρ ἐκτός. καὶ τὴν σὴν ψυχὴν οὐδὲν ἐλυμήνατο. ἐζημίωσε φίλιππος σε τὸν δακτύλιον σφετερίζεται. οὐδὲν ἠδίκησαι αὐτός. τὸ γὰρ ἐπίκτητον οὐχ ἡμέτερον. τὸν σὸν υἱὸν ἀνεῖλον οἱ βάρβαροι. οὐ πέπονθάς τι δεινόν. οὐ γὰρ ἀΐδιον τὸν παῖδα ἐκέκτησο. ἐναγχός σοι μὴ κεκτημένῳ προσγέγονε. καὶ πάλιν οὐκ ἔστιν. ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἦν, ἀπεγένετο. οὐκοῦν ἀδικοῦσιν οὐκ ἀδικοῦνται οἱ ἄνθρωποι. καὶ τὸν ὁμηρικὸν τεθαύμακα κύκλωπα. οὐδένα γὰρ βλαπτόμενον ἀδικούμενον ἔφασκε. ἦν τῷ ὄντι μὲν ἡ ἀπόφασις ἢ τῆς ἀληθείας κατάφασις.

Αγ. Μαράθων. Πηγάνωνι.

τ Οὺς πολιτικοὺς κλύδωνας ἐκφυγὼν καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν τειχῶν θορύβους τοῦ ἄστεος, ἐμισθωσάμην τὸν ἀγρὸν γείτονι. καὶ μεταβολὴν τῆς τύχης ἐδόκουν εὑρεῖν. ἀλλὰ μείζοσι κακοῖς ἐμβεβλήμεθα.

ποτὲ

ποτὲ δὲ τὴν ἐρυσίβην ἔχω πολέμιον. ποτὲ τὰς ἀνειδίας. ἄλλοτε καὶ
τὴν χάλαζαν. ἡ δὲ πάχνη λυμαίνεται τοὺς καρποὺς ὡς ἀπαιτητοῦ
τυράννου. καὶ τοὺς ἱδρῶτας ὁ τάλας τοῖς ἀνέμοις χαρίζομαι. οἴμοι
ὁ δύστηνος ὅποι τράπωμαι. ὅταν τῶν γεωργικῶν πόνων μνησθῶμεν,
τὰ τοῦ ἄστεος ἀσπαζόμεθα. ὅταν τὸν πολιτικὸν τάραχον ἀσπασώ-
μεθα, τῶν τῆς ἀγροικίας ἐρῶ. καὶ τοῦ παρόντος ἐστὶ τὸ μὴ παρὸν οὕτω
χεῖρον. μία τῶν λυπηρῶν ἀνάλυσίς ἐστιν ὁ θάνατος, εἴτε φυσικὸς
ἐστὶν, εἴτε πάλιν αὐθαίρετος. οὐκοῦν ἀγχόνη μοι τὸ φάρμακον. βέλ-
λύττεται. αἰφορεῖν γὰρ τὸν θάνατον τοὺς δυστυχοῦντας ἠλίθιον.

ΕΤ. Περικλῆς. Ἀσπασίᾳ.

ε Ι δῶρα ζητεῖς, ὑποθεῖς. ἀδωροδόκητοι γὰρ οἱ ἔρωτες. καὶ τοὺς
κεθαρμταῖς τοῖς τοὺς διδάσκουσιν. εἰ μὲν οὖν ἐρᾷς, τὸ διδόναι μᾶλ-
λον ἢ τὸ λαβεῖν οἰκειότερον. εἰ δὲ χρημάτων ὀρέγῃ, τὸ δι' εὐπορίαν τὸ
ποθεῖν ἀναπέπλασαι, τὴν γνωμικὴν γλῶσσαν διήλεγξε πωλοῦσα χρυ-
σῷ τὰς ἡδονὰς τῷ ἐθέλοντι.

ΗΘ. Διογένης Δημονίκῳ.

τ Ο τέχνῃ τὸν γύναιον. τὸ διγενοῦς ἡμιάνδριον. τὸ παρὰ τὴν
φύσιν κατὰ μηδὲν ἐντελοῦς, ὑβρίζειν λυδὸς εὐνοῦχος. ἅ-
παντα γὰρ τὰ τοῦ σώματος μέλη γλώττας ἔχειν ἀσχήμονας ἐπαγ-
γέλλονται. ἐγὼ δὲ κατὰ τὸν ὁμηρικὸν Ὀδυσσέα τῶν ἐκείνου βελῶν οὐκ αἰ-
σθάνομαι. ἀδρανοῦς γὰρ πλήττειν τὸ γυναικεῖον φῦλον τοὺς ἥρωας.
ἵνα τί σοι καὶ σοφώτερον ἀποφθέγξωμαι τὸν διομήδη μιμούμενος.
ὑλακτεῖν δῆτα καὶ μεμηνέναι τοῖς εὐνούχοις ἐστὶν ἁρμόδιον. τῆς
τῶν χειρῶν γὰρ ἐστερημένοι δυνάμεως, ἅπαντα διὰ τῆς γλώττης
πράττειν ἐθέλουσιν. οἱ δὲ φίλοι πολλάκις εἰώθασι κατηγοροῦσιν ἡμῶν.
ἐπειδὴ τὸν ὑβριστὴν ὁ ποιμαὴν ἠμέλησα μεθα. οὕτω γὰρ τὰ ὄνου ὑλακτεῖ

σειεν, οὐκ ἂν δικαστήριον αὐτῶν συγκροτήσαιμεν. τοῦτο δέ τοι καὶ τῷ σωφρονίσκου σωκράτει καλῶς διηγόρευται.

Αγ. Πραμίδης. Κορύδωνι.

α Υελον ἔσομαι δαιτυμόνα. ἅπαντα πρὸς τὸν γάμον μοι παρεσκεύασται. ἔτνος. ἐρέβινθος. ἰσχάδες πολλαί. τὸ γλεῦκος. καὶ μελιττοῦτα. καὶ πόπανα. αὐτὸς δὲ ἐκόμιζε τὴν ἔντεχνον σύριγγα. τὰς ὑπερύμνους μελῳδίας ᾄσομεν. ἤδη δὲ ποιμενικῆς μουσουργίας ἐπιστήμων κορύδων. τὴν δὲ πασάδα βεβούλημαι πρὸς ἡδονὴν κινεῖν ἀφροδίσιον τοῖς ὑπὸ τῆς σάλπιγγος θελγομένην ἠχήμασιν.

Ετ. Λέανδρος. Γυλάδῃ.

λ Ἴαν ἡμῖν οἱ ἔρωτες ἀπεχθάνονται. ἐγὼ μὲν ἐρῶ. ἡ δὲ ποθουμένη μισεῖ. τί δράσαιμι ἂν ὁ δυσάθλιος; οὐκ ἰσόρροπον ἔχουσιν οἱ ἔρωτες πλάστιγγα. ἄνισα τοῖς ἀνθρώποις ζυγοστατοῦσι τὰ δάκρυα. εἰ μὲν οὖν ἀδικοῦσι, θεοὶ μὴ κεκλήσθωσαν. εἰ δὲ τὴν προσηγορίαν οὐ ψεύδονται, ὀρθῶς δικαζέτωσαν. καὶ τὰς ἀλγηδόνας ἐμοὶ κατὰ τὸ δίκαιον μεριζέτωσαν.

Ηθ. Διογένης. Ἀριστάρχῳ.

η Ἀπέπληττε τὴν μακεδονίαν Ἀλέξανδρος, τῷ βουκεφάλῳ ἐποχούμενος ἵππῳ. τὸν δὲ ἵππον χαλινῷ ἱστοροῦσι μὴ πείθεσθαι. μήτε δὲ χειροήθεσι κολακείαις μαλάττεσθαι. ἦν δὲ ἀτιθάσσευτον τὸ ζῶον. καὶ ὑπὸ θυμοῦ τὸ ἵππος εἶναι ἀφῄρητο. καὶ κακόντι ἀπρόσιτον ἦν. καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι λίαν δυσάρεστον. ὅτε τοίνυν ἐπιβάτην Ἀλέξανδρον ἐκληρώσατο, τὴν ἀπήνειαν ὥσπερ πραότητι συνεκέρασεν, ἀμειβόμενος τῇ κατηφείᾳ τὸ φρύαγμα. καὶ ἦν ἰδεῖν σώφρονα τὸν ἀκόλαστον. οὐ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ θέμις ἦν ἀντιμάχεσθαι. ἔσο τοίνυν ἀρίσταρχε καὶ σὺ τῆς τύχης ὑπήκοος. οὐ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ ἀλλὰ τῇ τύχῃ ὁ βουκέφαλος ἐπείθετο.

Ἀγ. Ποιμνίων Ἀρνωνι.

τ Α` τῶν προβάτων οὔθατα ὑπὸ τοῦ γάλακτος μέλλει μοι διαρρήγνυσθαι· καὶ κισσυβίων οὐκ οἶδα πῶς ἠπορήμεθα. δὸ δίδου μὲν αὐτὸς τὰ κισσύβια· ἐγὼ δέ σοι γάλα παρέξομαι· μεγάλοις δώροις μικρὰς ἀμειβόμενος χάριτας.

Ετ. Χρυσογόνη Τερπάνδρῳ.

μ Ημέμφου λοιδορουμένην τε καὶ ὑβρίζουσαν· οἱ γὰρ ἔρωτες γλυκείας καὶ τὰς τέρψεις προσφέρονται· αἱ πληγαὶ δὲ αἱ μώλωπες πολλάκις ὡραΐζονται. εἰ δὲ δυσαναχετεῖς ὑβριζόμενος, οὐ δὲ ῥόδον τρυγήσεις τὴν ἄκανθαν εὐλαβούμενος.

Ηθ. Λεωνίδης· Γεριάνδρῳ.

ṅ Δέεται καὶ Πρίαμον ὁ τῆς Θέτιδος πρεσβευόμενον· αἱ πολιαὶ γὰρ ἐχθρῶν ὁ τοῦ Πηλέως ᾐσχύνετο· καὶ δίδωσι τῷ πατρὶ τεθνηκότα τὸν παῖδα, δυστυχεστάτῳ φιλοτιμούμενος δώρῳ τὸν Πρίαμον· καὶ τοῦ μὲν, τὴν τόλμην τεθαύμακα· τοῦ δὲ τὴν φιλανθρωπίαν ἐπῄνεσα. γίνου μοι καὶ αὐτὸς Αἰακίδης· καὶ πολιὰς ἐλέησον δάκρυα, τὸν παῖδά μοι ζῶντα δωρούμενος· δυστυχοῦμεν γὰρ αἱ ἡμεῖς ὥσπερ καὶ ὁ Πρίαμος· οὐ γὰρ ἂν ὄντα σε πολέμιον ὑπὲρ παιδὸς ἐπρεσβευσάμην δακρύοις οὐ μέλανι τὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐγχαράξαντος γράμματα. ἀλλ' εἰ μὲν τῆς σῆς καὶ σὺ φιλανθρωπίας ἐρᾷς ἐπιτεύξασθαι, προφθανέτω τὸ δῶρον τὴν αἴτησιν. εἰ δὲ μὴ λόγος παρὰ σοὶ βασιλεύει, ἀλλὰ θυμός τε καὶ λύπη τὰ πρεσβεῖα κεκλήρωται, πρὸς ὀλίγον μὲν εὐφρανθήσῃ· λυπηθήσῃ δὲ μειζόνως ἀφιλοσόφου θυμοῦ μεγάλας καὶ τὰς ποινὰς εἰσπραττόμενος.

Ἀγρ. Καλάμων Σπείρωνι.

ε Εἰ γεωργὸς εἶναι βεβούλησαι, τῶν πολιτικῶν θορύβων ἀφίστασο. εἰ δὲ ῥητορεύειν, περὶ τὰ δικαστήρια καὶ βήματα περισπούδαστα, τὴν δίκελλαν ἀφείς, καλαμίδας καὶ χάρτας ἀγρᾶ μοι ἐς κόρακας χώρει γερόντιον. οὐ γὰρ συκοφάντας ἄνδρας καὶ τό, ἀνδρῶν δικαστὰς φθειρομένους πυκνότερον, ἡ τῶν γεωργῶν πολιτεία προσίεται.

Ἑτ. Ῥοδόπολεια. Ὑψιπύλῃ.

τ Οὐ πειραιᾶ χθὲς τῇ νυκτὶ περιεπόλουν· καὶ τὸν σὸν ἐραστὴν μετὰ τῆς Χρυσίππης ἑώρακα. καὶ μειράκιον ἐδᾳδούχει. καὶ προπόμπιος ἡ Θαλία, γραῦς ὑπῆρχεν ἀβρότονον). ὅτε δὲ τὴν προαγωγὸν προσεῖπον, ἐνεκελεύετο ὁ σὸς ἐραστής, ἵνα τῷ σκότῳ τὸ πραττόμενον διαλάθοι. οὐκοῦν μήτε ὀμνύοντι μήτε κολακεύοντι πείθου. γλώττης γὰρ σόφισμα δεινόν ἐστιν ἑκάτερον.

Ἠθ. Σωκράτης. Κλέωνι.

ὅ Ὅταν οἱ λύκοι μεγάλης περιτύχωσι θήρας καὶ τῷ κόρῳ φιλοσοφήσωσιν, ὥσπερ ἐγκράτειαν ἀρνῶν ἔχουσι. τὸ ἦθος δὲ τὸ ἄγριον πρὸς φιλανθρωπίαν μεταβάλλουσι. καὶ θαυμαστήν τινα δικαιοσύνην ὁ κόρος ἐκδιδάσκει τοὺς λύκους. μετὰ τῶν προβάτων συννέμονται καὶ περαίρουσιν ἄχρις ἂν αὐτοῖς ἡ γαστὴρ ἀναπνεύσειεν. ἀλλὰ σὺ καὶ τῶν λύκων τὸν τρόπον ἀναιδέστερον κέκτησαι. καὶ μᾶλλον πλεονεκτικώτερον τὸ ἀκόλαστον ἔχεις, ὅταν ὁ χρυσὸς ὑπεραναβλύζῃ τῶν σῶν θησαυρῶν ὥσπερ οἱ μέθυσοι. διψῶσι γὰρ ὅταν κορεσθῶσι τοῦ οἴνου καὶ σοφίζονται τῇ μέθῃ, μέθης ὑπάρχοντος. διὰ τὴν ἐς ἄκρον ἀδοξίαν πρὸς τὴν ἐναντίαν διάθεσιν μεταπίπτουσι περιγανοῦντος τοῦ οἴνου τοὺς οἰνόφλυγας καὶ ἐκκαίοντος. ἀπαγ-

τῆς ἀκολάστου μέθης ἀκόλαστε· ἵνα μὴ πρὸς τὴν ἐναντίαν ῥοπὴν
μεταχθῇς, ἀφαιρούμενος τῆς τύχης ἅπερ σοι δέδωκε· τοιαύταις
γὰρ τοὺς ἀχαρίστους ποιναῖς σωφρονίζεται.

Ἀγ. Μίνθη. Ῥίζωνι.

Ποταμὸς χεύσιππος τὸ γήδιον τοῦ ἡμετέρου μοῖραν ἐ
ὁ σύλησε σοι τῶν σῶν ἀγρῶν προσεκύρωσε. μωρόν τι ποιῶν καὶ
ἠλίθιον, ἀγρίδιον ἐπαγγέλλεται. ἀλλ' εἰ μὲν δικαστηρίου
φόρτον ὑπὸ τοῖς ὤμοις φέρειν οὐχ οἷός τε εἶ, δῶρα ποταμῶν μὴ προ
σίεσο. εἰ δὲ τῶν ἀγριδίων ἐρᾷς, μετ' οὐ πολὺ δακρύσεις τῶν ἰδίων στερούμενος.

Ἐρ. Μήδεια. Ἰάσονι.

Οὐδὲν τοῖς ἀνθρώποις περισπούδαστον οὕτως οὔτε γὰρ προ
ὁ σκορέστερον ἐρωτικῆς καθέστηκε σχέσεως. τοῦτο δὲ τῶν δα
κρύων τὰ ῥεῖθρα, ἃ τοῖς ἡμετέροις ποσὶν ἐπεκύμαι-
νε. τοῦτο διέπτησαν τὰ μυρία γλώττῃ τῶν λόγων ἐκείνων τῶν τε ῥη
μάτων τῶν ὑφειμένων τε καὶ χαμαιζήλων. οἶμαι μήτε τοὺς δανειζο-
μένους τοιούτοις πρὸς τοὺς δανειστὰς κεχρῆσθαι τοῖς ῥήμασι, μή
τε θαυματίαν τοὺς τῶν πολεμίων ἁλόντας χερσίν. ἡ σύντονος ἀγρυ
πνία παρῴχηκε. τὰ ἑωθινὰ καταλέλοιπας ᾄσματα. παρώσω τὰς
μυρίας πρεσβείας. τὰς σπονδάς. τοὺς ὅρκους, ἃς διὰ τῶν προσαγο-
μένων γυναικῶν ἐσπείσω μοι. πρὸς ἑτέραν ἄφνω παρθένον ὠλίσθησας
ὥσπερ οἱ καθεύδοντες ἀμέσως ἀφ' ἑτέρας πρὸς ἑτέραν ἐνυπνίων
ὑπόθεσιν μεταβαίνοντες. ἐπαινῶ τοὺς ζωγράφους. ὑποπτέρους γὰρ τοὺς ἔ
ρωτας ἀναγράφουσι. καὶ τέχνῃ διαμορφοῦσι τὰ πράγματα. καὶ τοῖς πλά
σμασι τὴν ἀλήθειαν περαιτοῦνται. Ἠθ. Παρμενίδης Χρυσοθέμιδι.

τ Ὁ μὲν ἐγρηγορέναι διὰ παντὸς, ἀθανάτου φύσεως ἴδιον. ὑ
πνοῦν δὲ μετρίως, τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας ὡς ἔοικε καὶ ἀνθρώπινον.

τὸ δὲ πέρα καθεύδειν τοῦ πρέποντος, τοῖς τεθνηκόσι μᾶλλον ἢ τοῖς ζῶσιν ἁρμόδιον. τὰς πλείστας [illegible] τῆς σῆς ζωῆς μοίρας ἀφῄρησαι. ἀεὶ γὰρ καθεύδεις. καὶ τῆς ἐνθάδε μεταβέβηκας λήξεως, οἷά τις ὀδυσσεὺς, τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἔξω πλανώμενος. ὠκεανῷ τινι τῷ ὕπνῳ χρώμενος. καὶ μήτε ἀνίσχοντα μήτε δυόμενον προσβλέπων τὸν ἥλιον.

Αγ. Δάφνων. Αἰγείρῳ.

ἀ Ι συκαῖ σου πρὸς τὸ ἐμὸν γήδιον τὰς ῥίζας ἥπλωσαν. ὑπὸ τὴν σὴν ἐξουσίαν ἔτι τελεῖν οὐκ ἐθέλουσαι. καὶ τὸ σὸν ἀφελόμεναι δίκαιον, φιλοτιμοῦνταί μοι τὰ κτήματα. τοῖς ἐμοῖς δὲ ηὐτομόλησαν ἔργοις. καὶ τοῦτο νόμος ἐστὶ γεωργοῖς. καὶ γεγηρακόσι νόμοις πείθου γερόντιον. εἰ δὲ τοῖς παρ' ἡμῖν ἔθεσιν ἀντιφθέγγεσθαι θέλεις, ὡς καινὸν ὄντα σε νομοθέτην καὶ πρόσφατον τῶν γεωργικῶν συλλόγων ἐκβαλλόμενοι. καὶ τῶν ἡμετέρων ὅρων ἐξοστρακιζόμενοι ὡς ἀλλότριον.

Ετ. Πυῤῥίας, Φιλωνίδῃ.

ἐ Ι ἐρᾶς, μὴ κατηγόρει τῆς ἐρωμένης ἀπρέπειαν. οὐ δύναται δὲ μὴ τυφλώττειν ἐρῶσα ψυχή. ἀήττητος γὰρ ἡ τῶν ἐρώντων προσπάθεια. εἰ δὲ οὐκ ἐρᾶς, τί δακρύεις ἢ στένεις ἢ κλύδωνας σαυτῷ προσφέρεις αὐθαίρετον. ἀδικεῖς οὖν ἑκάτερον. ποτὲ μὲν, ὡς ἐραστὴς ἐθελόμενος. ποτὲ δὲ ὡς ἀνταγωνιστὴς βαλλυττόμενος.

Ηθ. Δάμασκος. Ἀντιγόνῳ.

ἐ Ι μὴ βίου Σωκράτης ἐνέχυρα κέκτηται, παιδαγωγός ἐστι σου μὴ προχειριζέσθω παιδός. ἐνέχυρα δὲ βίου, παῖδες νοείσθωσαν. ὃν δὲ εἶναι πατέρα φύσις ἐδίδαξε, τοῦτον καὶ παιδαγωγεῖν ἐστιν ἀξιόπιστον. πεῖρα μανθάνοντι γεννήσεως χρῆσιν καὶ στοργῆς ἀλγηδόνα.

Ἀγρ. Κνημίας Κορισκῷ.

σ Υμέρυθος ἔστι μοι μεσημβρίας ὥρα κορίσκε. αἱ μασίαι γὰρ τὸν ἀγρὸν περιφράζομαι. κακοὺς γὰρ τοὺς ὁδίτας κεκτήμεθα. οὐχ οἷός περ εἰμὶ καὶ ζώοις ἀλόγοις καὶ τοῖς ἀνθρώποις συμπολεμεῖσθαι. ὁ λαγωὸς τὰς ἀμπέλους. ἡ κάμπη τὰ λάχανα ὄλλυσι. τί δῆτα περὶ τῶν ἀσπαλακίων λέξαιμι. φοβοῦνται δὲ τοὺς γεωργοὺς τὸ κακὸν καὶ δυσανταγώνιστον τὸ πολέμιον. διό μοι συμπαρατάττου. καὶ τῶν πόνων συναντιλαμβάνου. κἀγὼ δέ σε αὖθις τοῖς ἴσοις ἔργοις ἀμείψομαι. οὕτω γὰρ καὶ οἱ μύρμηκες συμμαχοῦντες ἀλλήλοις, καὶ τὸν μόχθον σοφίζονται. καὶ τῶν μεγίστων πόνων ἐφάπτονται.

Ἑτ. Ανθφα. Βείωνι.

ἅ Πάντα τῷ γυναικείῳ φύλῳ δεδούλωται. Λαΐδος ὁ Διογένης ἐρᾷ. Σωστράτης, ὁ Φρύγιος. ἡ δὲ φιλοσοφίας κομψότης διόλωλε. τὸ σεμνὸν ἦθος παρώσαντο. τὸ αἰθέριον καταλελοίπασι φρόνημα. τὸ μετάρσιον ἐπάγγελμα διεψεύσαντο. ἅπαντα φροῦδα τὰ πρὶν αὐτοῖς μεμελετημένα πρὸς ἄσκησιν. ἄωρόν μοι παίγνιον εἶναι δοκεῖ, ἄνδρα πρεσβύτην πολιὰν αἰδέσιμον ἔχοντα. ὑπερωφρυωμένον τῇ σεμνότητι, νεανίδος ἑταίρας ἐρᾶν. ἐγὼ δὲ καγχάζων τὸν γέλωτα φέρειν οὐ δύναμαι, ὁπηνίκα συναντήσαιμι τοῖς γεροντίοις. πολλὰ γὰρ τῆς Ἀφροδίτης κατηγόρουν πάλαι. καὶ πρὸς τοὺς ἐρῶντας μανίαν νοσεῖν αὐθαίρετον ἔφασκον. ἔφεσιν ἀκολάστου ψυχῆς τὸν ἔρωτα ὁριζόμενοι. ἅπαντα φέρειν σοφόν. τὸ γὰρ ἐλπίζειν λίαν οὐδὲν ἐμφρονέστερον. πολλὰ γὰρ χρόνῳ καὶ τύχῃ δεδιώκηται.

Σώστρατος. Λυσιστράτῳ.

ε Ἐπειδή σοι πολλὰ καὶ θαυμαστὰ παραινέσαντος τὸν Πηνελόπης ἔδοξα μὲν ὑφαίνειν ἱστόν, φέρε δή τοι φέρε τῶν μυθικῶν ἀπαρξώμεθα λόγων. ἴσως γὰρ τῆς διανοίας ἐφίκοιτο δὴ τὰ λεγόμενα. ἐν τοῖς νεοβλάστοις τῶν δένδρων ὁ τέττιξ ὀχούμενος, ὥρᾳ καύματος ἐκελάδει. τῆς δὲ ἑαυτοῦ ἁρμονίας αἰσθανόμενος ἐπετέρπετο. ὁ δὲ μύρμηξ περὶ τὴν τοῖς θερίζουσι καὶ περὶ τὴν ἅλω τὰς διατριβὰς ἐπεποίητο. καὶ τοῖς κόλποις τῆς γῆς τὴν ἑαυτοῦ τροφὴν ἐθησαύριζεν, οἷα προμηθέστερος ὢν ὁ μύρμηξ τοῦ τέττιγος. περιῴχηκε· γίνεται ἐκ τῶν βορείων ὁ ἥλιος. ἀπῆν τὸ μετόπωρον. καὶ ὁ χειμὼν ἀπήντα τῇ γῇ. ἡ δὲ θάλαττα τὰς γαληναίας σπονδὰς διέλυσε τό. οἱ πλωτῆρες τοὺς λιμένας ὡς σωτῆρας ὄντας ἠσπάζοντο. καὶ ὁ γεωργὸς ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ ἀλέαν κατέφυγε. καὶ ὁ μύρμηξ ἐν ταῖς λαγόσι τῆς γῆς καὶ τοὺς πόνους εἶχεν ἑστίασιν ἐπιτήδειον. ἱκέτευε δὴ ὁ τέττιξ τὸν φιλόπονον μύρμηκα τῶν θησαυρῶν μετασχεῖν. ὁ δὲ τὸ μελῳδοῦν τῶν ἑαυτοῦ θυρῶν ἀπεπέμπετο πολλὴν αὐτῷ τῆς ἀργίας καταχέων τὴν γλῶτταν. τὸ τῶν θερινῶν ᾀσμάτων αὐτὸν ἀνεμίμνησκε. διόπερ ὁ μὲν εἶχε λιμὸν τὴν ᾠδήν. ὁ δὲ τοὺς πόνους τρυφήν. ἁρμόττει δέ σοι ὁ μῦθος Λυσίστρατε. σὺ γὰρ ὢν ἀθλιώτερος τοῦ πυρέσσοντος. ἐσθίων μάτην διπλάσια. ἄπαγε δή τοι τῆς ἀργίας ὦ βέλτιστε. τὰ τῆς φύσεως γὰρ δῶρα κατῄσχυνας. τηλικαύτην ῥώμην καὶ εὐρωστίαν τοῦ σώματος ἀκόσμητον παριδὼν ἐπιστήμην τινῶν ἀσκεῖν μὴ βουλόμενος.

Τεττίγων Πορφυρίωνι.

ο Κορύδων εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ τῆς τύχης φίλος ὡς ἔοι-

κεν αἱ ἄμπελοι τοῖς βότρυσιν ἄχθονται· αἱ ἀχράδες βρίθουσι καὶ τῶν ξυμφύτων ὀρέγονται· αἱ ἐλαῖαι τῇ γῇ προσμεμενήκασι· καὶ τῷ πλήθει τοὺς ἐνηγκαμένους κλάδους βιάζονται· οἱ λειμῶνες κατάκομοι· ἡ ἅλως τοῖς μελῳδοῖς ἐφάμιλλος αὔλαξιν· ἀγαθὰ καὶ τὸ γεώργιον μετὰ τῶν ἀγαθῶν εὐφραίνει τὸν ἄνδρα· χρυσοῦ τοι γὰρ παίδων αὐτῷ, ὥστε καὶ Δαναὸν καὶ Αἴγυπτον τοῖς εὐτεκνίαις νικᾶν· ἄλλος μὲν γὰρ ἔτι ὢν ὑπομάζιος· ἄλλος δὲ γαλουχίας ἐπαύσατο· ἕτεροι δὲ ἕρπουσι μήπω τῆς ὀρθῆς βαδίσεως ἀπεξαρμένοι· ἔνιοι παραψαλλίζουσι καὶ τοὺς ὀδόντας ἀμείβουσιν· ἄλλοι τὴν ἀκμὴν ὑπερβαίνουσι· καὶ τὸ βούπαιδες εἶναι κεκλήρωνται· σύριγγος δίκην αὐλῶν ἡ τῆς ἡλικίας αὐτοῖς τάξις συντέτακται· σὺ δὲ παρήνεις τὸ θυγάτριον μὴ παρεῖναι τῷ κορύδωνι· ἐπὶ τὴν ἀγχιστείαν ἐκωκίζων ὥσπερ ἀφοσιούμενος τὴν δυσγένειαν· οἴμοι βεβουκόλημαι ὁ δείλαιος· καὶ κοῦφον ἔχον τὸ φρόνημα τοῖς ἀνθρώποις ἀνόνητον ἡ εὐγένεια· πλοῦτον γὰρ παρὰ πᾶσιν οὐδὲν ἐνδοξότερον.

Χρυσὶς. Ἡφαιστίωνι.

ὁ Υκ ἔτι τῆς Διοτίμης ἐρᾷς· τὰς ἐρωτικὰς θρυαλλίδας ἀπέσβεσας· οὐ γὰρ ζηλοτυπεῖς ἐπ' αὐτῇ, ἐμφιλοχωροῦσαν τῷ λισιστράτῳ θεώμενος. φιλονεικότερον ἐρώτων οὐδέν. ἢ πῶς ἐρᾷς τηλικαύτης ἀλγηδόνος φιλοσόφως ἀνεχόμενος.

Ηθ. Σωκράτης. Μελανιππίδῃ.

γ Υμνασταὶ μὲν παιδοτρίβαι ἀθλητικοῖς παισί· τῆς σωφροσύνης δὲ διδάσκαλοι· ἐπειδὴ γὰρ φρονήσεως ἔτι καὶ νόμων οἱ παῖδες εἰσὶν ἀνεπίδεκτοι, ἀπειλαῖς χαλινοῦμεν τὸ τού

τῶν ἀκόλαστον. τοὺς γὰρ παῖδας λόγοις μᾶλλον ἢ μάστιξιν ἐκταράττομεν. ἐγὼ δὲ τὴν σὴν ἀναίδειαν ἄγαμαι. οὐ γὰρ κολάσεις δὲ κασθείωνσοι φοβεραί. ὅτε λόγος εἰσηπητικὸς ἐστὶν αἰδέσιμος. τῶν παίδων ἀφρονεστέραν ἐν γήρᾳ τὴν διάνοιαν ἔχεις. ἴθι τοίνυν εἰ βούλοιο πρὸς βάραθρον. ὃν γὰρ λόγος καὶ μάστιγος σωφρονεῖν οὐ διδάσκουσι, τοῦτον πείθειν κακίαν ἀνέχεσθαι λίαν ἐργῶδες. καὶ τὸ καθαίρειν τὴν αὐγείου κόπρον ἐστὶ δυσχερέστερον. ἢ κοτύλῃ τὸ ἀτλαντικὸν ἅπαν ἐκροφῆσαι πέλαγος.

Αγρ. Βουβαλίων Κιανυβίωνι.

Ὁ Γοργίου παῖς ἡμᾶς ἀδικεῖ. ξυνοεικσύεται γὰρ ἱππαζόμενος ὁ παμμίαρος. καὶ προσχήματι θήρας περιπέττει τὴν πανουργίαν ὁ κάκιστος. οὔτε γὰρ λαγωὸς φοιτᾷ παρ' ἡμῖν οὔτε δορκὰς ἔνδημοι. οὔτε βουβαλίδες. οὐκ ἔλαφοι, οὐκ ἄλλο τι τῶν πρὸς θήραν ἐπιτηδείων ὄντων. αἱ μὲν γὰρ εἱρκταὶ καὶ παγίδες τοὺς λαγωοὺς ἀπελαύνουσι δι' ὧν καὶ ἁλίσκονται. δορκάδας δὲ ἢ καὶ βουβαλίδας οἱ γείτονες λέοντες. καὶ τί δὴ τάσσοι τὰ μυεῖα τῶν θηρίων ἀπαριθμήσαιμι νῦν. οἷς καὶ ἡμεῖς συλλιμώττομεν· ἀνανδρίαγαρ ἡμᾶς. ἀθηεία δὲ τοὺς θῆρας κολάζεται. ἐπειδὴ οὖν ἀγχιστέασι πρὸς τὸν ἀδικοῦντα κιανυβιε, ἐστηγοῦ τὸ συμφέρον. καὶ σωφρονέστερον τούτων οἷς δίσε διδασκέτωσαν λόγοι. ἴσθι γὰρ αὐτὸν κυσὶ σπαραξόμενον, εἰ ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀγροῖς τὸ λοιπὸν ἐνδημήσειεν. ἤδη γὰρ καὶ ἡ θήλεια κύων σὺν τοῖς τέκνοις περιφρουρεῖ μου τὸ γήδιον ἀνθρωπίνης ὀργῶσα ἐπιμελῆς ἐφάψασθαι.

Ετ. Γελθὼ. Ἱππολύτῳ.

ε Υπρέπειαν οὐκ ἦθος σεμνὸν οἱ ποθοῦντες μᾶλλον ἀσπάζονται. οὐ γὰρ σωφρονεῖν οἱ ἔρωτες ἐπαγγέλλονται. ἀλλὰ κάλλει σώματος, ὀφθαλμὸν ἀκόλαστον δελεάζουσιν. εἰ τοίνυν διὰ τοὺς τρόπους τῆς ῥοδοκλείας ἐρᾶς, τῶν σῶν ἡδονῶν οὐ βασιλεύουσιν ἔρωτες. φιλοσοφοῦντος γὰρ λογισμοῦ βέλος ἀφροδίσιον οὐχ ἅπτεται.

Ηθ. Ερατοσθένης. Αἰσχίνῃ.

ε Σθίεις τοὺς ὅρκους ὡς λάχανα. καὶ ὁ κτύπος ὀδόντων εἶναί σοι δοκεῖ τὸ τελούμενον. καὶ τοῖς ἐγκαλοῦσιν ἀντιφθέγγῃ παμπόνηρε. ἡ γλῶττα ὀμώμοκεν. ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. οὐκ εἰδὼς, ἀχαλίνωτον γλῶτταν, μείζονα τοῦ πλημμελήματος ἐργαζομένην τὴν κόλασιν. ἃ γὰρ λόγοις ἁμαρτάνομεν, ἔργοις τὴν τιμωρίαν ὑφέξομεν. τὴν γλῶτταν δὴ τὰ σώφρονα κέκτησο, ὄμνυθι καὶ πρὸς ἀλήθειαν εὐλαβούμενος. ἀβαρές τι γὰρ χρῆμα ὁ ὅρκος εἶναι δοκεῖ. καὶ παντὸς ἄχθους ἐστὶ δυσφορώτερον. ἐντεῦθεν καὶ Τάνταλος ἐκολάζετο. περὶ τὰ θεῖα γὰρ εἶχε τὴν γλῶτταν ἀκόλαστον.

Αγ. Σωτηλίων. Κορεάννῳ.

ε͂ Λον ὀψέ ποτε τὴν κακίστην ἀλώπεκα. καὶ λαβὼν, ποικίλοις δεσμοῖς περιφρουρῶ τὴν παμμιάρον. ἄξω οὖν τὴν λεωφόρον κορέαννε τοὺς ἀγροίκους συγκαλεσάμενος ἅπαντας. καὶ τὴν πολεμίαν θριαμβεύσω. καὶ δημοσίᾳ δίκας παρέξεται ἀντὶ πολλῶν ἀδικημάτων μίαν ὑφέξουσα κόλασιν.

Ετ. Καλλιόπη. Λαΐδι.

κ Ρωβύλῳ καὶ τέττιγι ὁ Γοργίας σεμνύνεται· μήπω τοῖς ἰούλοις κατασκιάσας τὸ πρόσωπον· καὶ βρενθύεται τῷ κάλλει· καὶ δέλεαρ ἀνοίας προστίθησιν ἡμῖν τὴν εὐπρέπειαν· ἐγὼ δὲ γῆρας καὶ νόσον καὶ λύπην, πίναξιν ἐγχαράξομαι· καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἀναθήσομαι τοῦ ἀγνώμονος· ταῦτα γὰρ ἕξει ποτὲ τῆς ἀπρεπείας τὰ ἀντίπαλα.

Ηθ. Πλάτων. Ἀξιόχῳ.

ἡ Νίαις καὶ μάστιξι τοὺς ἵππους ἰθυνόμενοι· καὶ ναυτιλλόμενοι ποτὲ μὲν τοῖς ἱστίοις τὴν ναῦν ἐκπετάσαντες· ποτὲ δὲ ταῖς ἀγκύραις χαλινώσαντες καθυβείζομεν· οὕτω κυβερνητέον τὴν γλῶτταν ἀξίοχε· ποτὲ μὲν τοῖς λόγοις ὁπλιζόντων· ποτὲ δὲ σιωπῇ καταδυνάζοντων.

Αγς. Ῥόδων. Κυπρίωνῳ.

τ Οἱδ᾽ λυκαμοὺς ὠδίνειν πάλιν φασί· καὶ τὸ δρέπανον ἀπορρίψας, λόγχην καὶ σαρωτῆρα χαλκεύσομαι. καὶ τὴν ἐνυάλιον τέχνην ἀσκήσομαι. οὐκ ἐᾷ γὰρ ἠρεμεῖν ὁ δαίμων ἡμᾶς. ἐμοὶ τοῦ χειμῶνος τὸ θέρος ἐστὶ κρυωδέστερον. τί γὰρ τοῦ πολέμου γένοιτ᾽ ἂν φρικωδέστερον. ἦρος φανέντος ἐδάκρυσα. ὡς κομᾷ τοῖς ἄνθεσιν ὁ ἀγρός. ὡς εὐώδες ἐν ταῖς μυρρίναις τὸ γήδιον. ὡς κοσμία κομῶσα ἡ πλάτανος. χλοάζει τὸ λήϊον. πάντα μοι πρὸς εὐτηθείαν ἐπείγεται. ἀλλ᾽ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς οἱ πολέμιοι. ἀρότρου γὰρ αὐτοῖς ἡ μάχαιρα ποθεινοτέρα.

Ετ. Σώπατρος. Τελεσίλλῃ.

ε Μὴ ταῖς ἀφροδισίαις ἡδοναῖς τὸν ἀπέραντον κόρον ἡ φύσις ἐνέμιξεν, ἐδουλαγωγεῖτο γὰρ ἂν ῥᾳδίως τῷ γυναικείῳ φύλῳ Τελέσιλλα. μὴ τοίνυν μέγα φρόνει πορνίδιον. ὁ γὰρ ἀφροδίτης μοι πυρσὸς ἀπηθάλωται. οὐ γὰρ ἀθανάτους τὰς ἀλγηδόνας τὰ τῶν ἐρώτων βέλη παρέχεται.

Ηθ. Πρόκλος. Αρχιμήδει.

τ Οὐ πολύποδάς φασιν ἀθυμίας τυγχάνοντας, τοὺς ἑαυτῶν κατεσθίειν πλοκάμους ὅσον ὥσπερ ἀληθῶς ἐμπαροινοῦντες τὰ ἑαυτοῦ δυστυχέστατα μέλη. ἐσθίοντας γοῦν οἱ τάλανες τῶν ἑαυτῶν μορίων τὰ καίρια. καὶ δαιτυμόνες τῶν ἰδίων σαρκῶν ἀναδείκνυνται. ἆρά τε ξανθίππε ὁ πολύπους τὴν γνώμην εἶναι τοῖς ὅλοις δοκεῖς. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῦτο σαφέστατον. ἀδικεῖς γὰρ λίαν ἀπανθρωπότατα τὸν σὸν πατέρα. μήτε τὴν φύσιν αἰδούμενος μήτε τὴν δίκην ὡς βάραθρον εὐλαβούμενος. ἀλλ' εἰ μὲν μεταγνοίης ἀμνήμονα τῶν παρῳχηκότων κακῶν ἕξεις τὴν πρόνοιαν. εἰ δὲ τὴν φιλόχρυσον ἐριννὺν ἀμετακίνητον πάθος κεκλήρωσαι, τὴν ἰσόρροπον πλάστιγγα τὸ θεῖόν σοι ταλαντεύεται. καὶ παῖδας ἕξεις πατρικῆς κακίας εἰκόνας ἀληθεῖς καὶ ἰνδάλματα. οὕτω γὰρ καὶ τὰ τῆς ἐχίδνης κυήματα τὴν μητρικὴν ἀνοσιότητα διαδέχεται. τὴν κυοφόρον καὶ τιθήνην γαστέρα διαρρηγνύοντα.

Αγ. Ελάφων. Δόρκωνι.

γ Οἴμοι πρὸς εὐκαρπίαν ὁ τῶν θρεμμάτων ὄνθος καθέ-

στῆκεν· οὔκουν δίδυμοί τῶν σῶν θρεμμάτων τὴν κόπρον· καὶ λήψῃ καὶ τοὺς μισθοὺς εὐτελείας ἀχράδας καὶ λάχανα. ἐπὶ τὸ σὸν φιλότιμον λαμπροτέραις ἀμείψομαι χάρισιν.

Ετ. Ἀριστόξενος. Πολυξένῃ.

ἐ Ταιρικῶν ἡδονῶν οὐδὲν ἀθερέστερον. ἄπιστα τὰ τῶν σῶν χειλέων φιλήματα· ἀφύτευτος γὰρ πόθος θᾶττον μαραίνεται. ἐγὼ τὴν σωφροσύνην λοιπὸν αὐθήδονον οὖσαν παρὰ τοῖς πολλοῖς μᾶλλον προσδέξομαι. τὸ γὰρ σταθερὸν ἐπαγγέλλεται καὶ προικείων τὸν γάμον ὀνήσομαι. πρίασθαι γὰρ πεῖσιν ἑταιρικὴν χαλεπώτατον.

Ηθ. Διογένης. Σωτίωνι.

τ Ο μικρὸν τοῦτο δοξάριον ὑπερένυπνιον εἶναι τοῖς εὖ φρονοῦσι δοκεῖ. καὶ τῶν πεπλασμένων μύθων τερατωδέστερον ἔστι καὶ φαυλότερον. ἄστατον. κουφοποιόν. παίγνιον ἠχῶν καὶ πνευμάτων φαντασιωδέστερον. τοῦτο καὶ μὴ παρὸν ἀνιᾷ. καὶ προσγενόμενον πλέον ἐλύπησε. μετ' οὐ πολὺ γὰρ τοὺς ἐραστὰς ἠγνωμόνησε. καὶ πρὶν γενέσθαι πρόσθεν τὸ μὴ εἶναι μετέδραμε. μή σε καταπληττέτω τὰ τῆς τύχης φυσήματα. διαπαίζει γὰρ τοὺς ἀνθρώπους ὥσπερ καὶ βούλεται. εἴδωλα γὰρ εἰδώλων τὰ τῶν ἀνθρώπων τετύχηκε πράγματα.

Αγ. Βουκολίων. Μυρωνίδῃ.

ὁ Σὸς ἔγγονος ὑπερμαζᾷ Μυρωνίδη. Ἐρυθρῷ ῥάκει τὰ βουκόλια διετάραξε. καὶ τὴν δαμάλην τὴν πειθηνὴν κατε

κρήμνισεν

κρήμνισεν. οἱ δὲ ἡλικιῶται τὴν συμφορὰν ἐπεποίουν τὸ παίγνι-
ον. μὴ παρέχου δυοῖν χοινίκοιν τῷ παιδὶ περαιτέρω. οἱ γὰρ νέοι καὶ σφριγῶντες ἀκόλαστοι καὶ τρυφῶντες εἰσὶν ἀκρατέστεροι.

Ετ. Περικλῆς. Καλλιόπῃ.

π Αρθενικῶν ἡδονῶν ἐπιτοὐξαρθὲς ἄγαν ὄζει δυσχερὸν καὶ λίαν. ἐγὼ δὲ ῥᾴθυμος τὴν ψυχήν. καὶ τί δράσαιμι ἄν. ἀσύμβατος γὰρ ὁ ἔρως ἐπιπέμπων τὸ βέλος. αὐτή μοι δίκαζε καὶ τῷ ἔρωτι καὶ δίδου μοι ψῆφον φιλανθρωπίας. βασκαίνουσι γὰρ οἱ ἔρωτες τὸ μὲν ποθεῖν παρεχόμενοι. τὸ δὲ τυχεῖν ἀφαιρούμενοι.

Ηθ. Ισοκράτης. Διονυσίῳ.

ϖ Ρόπομποι καὶ ῥαβδοῦχοι καὶ κήρυκες καὶ θρόνων ὑψηλότατον ἐπίδειξις, φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλὺς καὶ διαιρετικώτατος πέφυκε τῆς ἀρετῆς χωρισμός. οὐκ ἤμειψας μετὰ τῆς τύχης τὴν φύσιν. ἔτι τὸν θύλακον ἔχεις δερμάτινον. θυη τὴν γὰρ ἔχεις ἐκ προοιμίου τὴν σύστασιν. τί δῆτα τὸ κενὸν τοῦτο δοξάριον ἐπὶ τοσοῦτον τὸν πήλιμον ἀσκὸν διεφύσησε. μεγάλης ἀνοίας ἐνεφορήθης ὦ δύστηνε ὑπὲρ τῆς φύσεως τὴν γνῶσιν ἀφῄρησαι. οὕτω τὰ μετέωρα τῆς τύχης κινήματα ἐκστῆναί σε τῆς πάλαι θεωρίας ἠνάγκασαν. καὶ τῆς σώφρονος ἐκείνης μανίας ἀπαναχωρεῖν παρεσκεύασαν. ἦσθα πάλαι μετάρσιον τὸ χαμαίζηλον. νῦν δὲ καὶ χθαμαλὸν καὶ περίγειον ὁ τῆς τύχης ὅρος ἀκρότατος. οὐκοῦν τῆς ψευδοῦς εὐδαιμονίας ἀφίστασο. καὶ τὴν δραπέτιν τύχην δραπέτευε. προφθάνων γὰρ τὴν ἀγνώμονα, ἄφνω τὴν μεταβολὴν οὐ δυσφορήσεις προσπίπτουσαν.

Ἀγρ. Κρομύλων Ἀμπελίωνι.

Οὐκ ἔστι τι γεωργῶν ἀθλιώτερον· τυραννούμεθα καὶ τοῖς ἀνέμοις οἱ τάλανες. ἀπόλλυσιν ὁμόσε ἡμᾶς. τοὺς ἀστάχυας δ᾽ ἐξιτήλους μοι ἀπειργάσατο. τὴν ἄμπελον ἐλυμήνατο. καὶ τὰς ῥᾶγας διέφθορε. καὶ πρὸς δικαστήριον ἐλθεῖν οὐχ οἷός τέ εἰμι τὸν λυπήσοντα. διὸ καὶ τὸ δρέπανον καὶ τὴν ἄμμην ἀποίσομαι. ἀσπίδα καὶ κράνος καὶ ξίφος ἀράμενος. καὶ στρατιώτης γενήσομαι καὶ τὴν τέχνην ἀμείψας, τὴν τύχην σοφίσομαι.

Ετ. Λέανδρος Καλλινόμῳ.

Εἰ μέντοι τοῖς ἀνθρώποις χρυσοῦ τιμιώτερον, δίδασκε καὶ μείζοσι δώροις ἀμείψομαι τὴν ἀπόλαυσιν. εἰ δὲ μή, δίδου μοι θᾶττον τὰς χάριτας. οὐ γὰρ δαπάνης ἔχεις τὸ κάλλος οὔτε σὺ σεμνότερον, οὔτε διὸς ἐγὼ πλουσιώτερος, χρυσῷ τὴν παρθενίαν ὠνούμενος.

Ηθ. Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ.

Καὶ τὰ τῆς ποιήσεως παίγνια, πάσης σύμπλεα σοφίας καθέστηκε. κηρῷ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους διαβύσαι τὰ ὦτα φησὶν ὁ τοῦ Μέλητος, ὅτε ταῖς ὁλκάσι πρὸς τὰς ἀκολάστους σειρῆνας ἀνήγοντο. τὸν δὲ Λαέρτου δεσμοῖς ἀπειργάσασθαι ὡς ἐν εἱρκτῇ δυσφύκτῳ τινί. μυθολογεῖται τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπὲρ ῥήτου. σειρῆνας γὰρ δηλῶ τὰς ἀσχήμονας ἡδονὰς τὴν ποίησιν ἀναπλάττεσθαι. καὶ θαυμάζω λίαν τὸν Ὅμηρον συγκρίνοντα

τα

τα τοῖς πράγμασι τὴν ἀλήθειαν. καὶ κυκεῶνα νέκταρος προ-
σηνέστερον ταῖς ἀκοαῖς ἡμῶν ἀναμίξαντα. οἷάπερ ὕδωρ τὸ ψεῦ-
δος οἴνῳ γονικωτάτῳ τινὶ τῇ ἀληθείᾳ κεράσαντα. οὕτω γὰρ οὔ-
τε τοῖς πλάσμασιν ἀπατώμεθα. οὔτε τῇ δυσεφίκτῳ τῶν ὄν-
των καταλήψει τὸν νοῦν μεθυσκόμεθα. διὸ κηρῷ μὲν τὴν ἀ-
πειρίαν. δεσμῷ δὲ τὴν φιλοσοφίαν ἐδήλωσεν. ἐντεῦθεν ὀδυσ-
σέα μόνον τῶν ὑπερκυκρίων μελῶν ἀκούοντα τερατεύεται,
καὶ τοῖς δεσμοῖς τὴν ἔφεσιν διακόπτεσθαι. ἡ μὲν γὰρ τῶν κα-
κῶν σαφήνεια, ἡ φιλόσοφος ἀρετή. ἡ δὲ τῶν ἡδονῶν ἀναχώ-
ρησις φιλοσοφίας ἐναγώνιον τρόπαιον. Ἐπειδὴ τοίνυν Ἀν-
τιμάχου Ὀδυσσέως πλάνης ὁ παρὼν βίος εἰκόνισμα,
καὶ τῇ θαλάττῃ τῶν θορύβων ὁ δείλαιος ἄνθρωπος περιή-
χεται, καὶ σειρηναίων ἡμᾶς ἡδονῶν, περιπολοῦσιν ἠχήματα, καὶ
κυμάτων δίκην, ποτὲ μὲν ἐνθένδε, ἄλλοθεν δὲ ποτε περι-
κρατοῦσιν ἐξαίσια, τὸν πηνελόπης ὁμόζυγα μιμησώμεθα ἄρ-
ρηκτόν τινα τῶν ἀρετῶν καὶ θεῖον δεσμὸν τὴν φιλοσοφίαν ἀ-
σκήσαντες.

Ἀγ. Ἀρθιμος. Ἀμπελίνῳ.

ὁ Τρυγητὸς ἤδη προκέκυφε. καὶ ὁ βότρυς γλεύκους πε-
πλήρωται. περιφρούρει οὖν τὴν λεωφόρον κάλλιστα.
καὶ τὴν κρῆσαρκυμα συνέριθον κέκτησο. ὁδίτου γὰρ χεῖρες
ἀκόλαστοι. καὶ γεωργικοὺς ἱδρῶτας ἀδικεῖν ἑτοιμόταται.

Ερ. Χρυσίππη. Σωσιπάτρῳ,

ἐ Ρωτικοῖς δικτύοις οὐχ ἑάλως Σωσίπατρε. τῶν ἀνθού-
σης ἐρῶν. φρονίμων ὀφθαλμῶν ἐστὶ τεκμήριον νεανι-

δος ἐρῶν εὐπρεποῦς. μὴ στέναζε κάλλους μικρῶν μέρος. μείζονα γὰρ τῶν πόνων τὴν ἀπόλαυσιν ἕξεις. ἐρωτικὸν δάκρυον προσηνές. ἡ ἡδονὴ γὰρ τῇ τῆς ἀνοίας κεκέρασται. καὶ τέρπουσι λυποῦντες οἱ ἔρωτες. ποικίλοις γὰρ πάθεσιν ὁ τῆς ἀφροδίτης κεστὸς ἐγκεχάρακται.

Ηθ. Πλάτων. Διονυσίῳ.

ἐ Ι λύπης ἐθέλεις κρατεῖν, περιπόλει τοὺς τάφους. καὶ τοῦ
πάθους ἕξεις τὸ φάρμακον. καὶ τοὺς μετὰ
σαν τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονίας ἐπὸ
τῆς περαιτέρω κόνεως κειμένους τὸ
φύση-
μα.

*

***

*

Τῶν Θεοφυλάκτου Ἐπιστολῶν
Τέλος.

*

ΕΚ ΤΩΝ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΑΓΡΟΙΚΙΚΩΝ ΕΡΙΣΤΟΛΩΝ.

Εὐθυκομίδης. Βλεπαίῳ.

δ Ιατρυγῶντί μοι πρὸς τὴν ἅλω τοὺς βότρυς, ἡ Μανία προσελθοῦσα ἐθρύπτετο. καὶ ὡραϊζομένη, πολλοῖς ἔβαλλε τοῖς σκώμμασιν. ἐγὼ δὲ πάλαι δή τι ὑποτεθυμημένος αὐτῆς, διενόουν τι δρᾶσαι θερμόν. ὡς οὖν ἄσμενος ἐλαβόμην, πλησιάσας, τὰς μὲν ῥᾶγας εἴασα. ἐφορμήσας δὲ καὶ μάλα ἄσμενος, ἀνθ᾽ ὥρας ἐτρύγησα. ταῦτά σοι πρὸς τοῦ πανὸς μυστήρια τὰ μεγάλα ἔστω.

Κωμαρχίδης. Δρωπαίῳ.

ἡ Μέρων ὁ μαλακὸς φελλέα ἐπέκοψε τὸ σκέλος πάνυ χρηστῶς. καὶ θέρμη ἐπέλαβεν αὐτόν. καὶ βουβὼν ἐπήρθη. βουλοίμην δ᾽ ἂν αὐτὸν ἀναρρωσθῆναι, ἤ μοι μεδίμνους ἰσχάδων ὑπέξαι τέτταρας. τὴν ὄϊν τὴν τὰ μαλακὰ ἔρια ἣν ἐπαινῶ πρὸς σέ, παρ᾽ ἐμοῦ πρόσειπε. καὶ τὸ βοΐδιον καὶ τὴν κύνα καὶ τὴν Μανίαν καὶ αὐτὴν χαίρειν κέλευε.

Εὐπειθίδης. Τιμωνίδῃ.

ἀ Δικεῖ με ἡ παρὰ σοῦ σκύλη παραιρουμένη τῶν δραγμάτων ἢ παρακλέπτουσα. ἐὰν μὲν οὖν παύσηται, καλά σοι. καὶ μενοῦμεν φίλοι. ἐὰν δὲ ἔχηται ἔργου, δικάσομαί σε βλάβης. καὶ γὰρ ἂν εἰκότως μοι στενάξαι τὰ τῶν προγόνων ἠρία, εἰ Εὐπειθίδης ὁ Κορυδαλλεὺς ἐμαυτὸν περιόψομαι προσηλούμενον. καὶ ταῦτα ὑπ᾽ ἀνδραπόδου ἴσως δυεῖν μναῖν ἀξίου.

Ἀνθεμίων Δράκοντι.

τ Ἴσθι καλὸν ἔργασαι καὶ πίστι πεπόρηται χρηστόν. ἐγὼ γὰρ ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσας, ἔπειτα μοσχίδια συκιδίων παραφυτεύσας ἁπαλά, καὶ ἐν κύκλῳ περὶ τὸ αὐλίον κατέπηξα ἐλαίας. εἶτά μοι δεῖπνον καὶ πόσινον ἔτυνος καὶ τρεῖς ἁδρὰς ἐξεκάναξα κύλικας. καὶ ἀσμένως κατέδαρθον.

Βαίτων. Ἀνθεμίωνι.

τ Ἀσμιώη μοι τῶν μελιττῶν κενά. καὶ ἀπεφοίτησαν τῆς ἑστίας οὐκ οὖσαι τέως δραπέτιδες. ἀλλὰ γὰρ καὶ πασαὶ δὲ ἔμενον. καὶ ᾤκουν ὡς οἴκους εἰς τοὺς αὐτῶν σίμβλους. καὶ εἶχον λειμῶνα εὔδροσον καὶ δὴ καὶ ἀνθῶν εὔφορον. καὶ εἱστιῶντο αὐτοὺς πανδαισία. αἳ δὲ ὑπὸ τῆς φιλεργίας τῆς ἄγαν ἀνθεστίων ἡμᾶς πολλῷ καὶ καλῷ τῷ μέλιτι. κοὐδέποτε τῆς δὲ τῆς ᾠδῆς τῆς γλυκείας ἦσαν ἄγονοι. νῦν δὲ ᾤχοντο ἀπιοῦσαι λυπηθεῖσαι πρὸς ἡμῶν οὐδέν. οὐ μὰ τὸν Ἀρισταῖον καὶ τὸν Ἀπόλλω αὐτόν. καὶ αἱ μὲν εἰσὶ φυγάδες. ὁ δὲ οἶκος αὐτῶν χηρός ἐστι, καὶ τὰ ἄνθη τὰ ἐν τῷ λειμῶνι περὶ αὐτὰ γηρᾷ. ἐγὼ δὲ αὐτῶν ὅταν ὑπομνησθῶ τῆς πτήσεως καὶ τῆς εὐχαρίστου χρείας, οὐδὲν ἄλλο ἢ νομίζω θυγατέρας ἀφῃρῆσθαι. ὀργίζομαι μὲν οὖν αὐταῖς. τί γὰρ ἀπέλιπον τροφέα αὐτῶν καὶ ἀτεχνῶς πατέρα καὶ φρουρὸν καὶ μελεδωνὸν οὐκ ἀχάριστον. δεῖ δέ με ἀνιχνεῦσαι τὴν πλάνην αὐτῶν. καὶ ὅποι ποτὲ ἀποδρᾶσαι κάθηνται. καὶ τίς αὐτὰς ὑπεδέξατο. καὶ τοῦτο. ἔχει γάρ τοι τὰς μηδὲν προσηκούσας. εἶτα εὑρὼν ὀνειδιῶ πολλὰ τὰς ἀγνώμονας καὶ ἀπίστους.

Κάλλαρος

Κάλλαρος. Καλλικλεῖ.

κ Αἰ ποῖ τις ἀποστρέψῃ τὸ ῥεῦμα. εἰ γὰρ μήτε εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβαλεῖ, μήτε εἰς τὴν τῶν γειτόνων διαβήσεται, οὐ δήπου κελύσεις ἡμᾶς ἐκ πιεῖν αὐτό. πάλαι μὲν οὖν λέλεκται κακὸν εἶναι γείτων κακός. πεπάσονται δὲ νῦν οὐχ ἥκιστα ὑπὸ σοῦ. ἀλλ' οὐδένσοι πλέον τῆς βίας. οὐ γὰρ ἀποδωσόμεθά σοι τὸ χωρίον. δικάσεται δὲ πρότερον ὑπὲρ τούτων πρὸς σὲ ὁ δεσπότης ἐὰν περὶ τὴν διάνοιαν ὑγιαίνῃ.

Δέρκυλλος. Ὀπώρᾳ.

ὀ Υχ ὅτι καλὴ λέγῃς εἶναι, οὐδ' ὅτι πολλοὺς ἐραστὰς λέγῃς ἔχειν, διὰ τοῦτο ἐπαινῶ σε. ἴσως μὲν γὰρ ἐκεῖνοι διὰ τὸ εἶδος θαυμάζουσιν. ἐμὲ δὲ ἀρέσκῃς διὰ τὸ ὄνομα. καί σε οὕτως ὡς καὶ τὴν γῆν τὴν πατρῴαν ἐπαινῶ. καὶ τεθαύμακα τὸν οὕτω σε καλέσαντα τῆς εὐνοίας. ἵνα μὴ μόνοι σε περιμαίνωνται, δηλονότι οἱ ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ γὰρ καὶ ἀγροῖκος λεώς. τῆς ὀπώρας οὖν καταγελάσας, τί ἀδικῶ. ἐπεὶ τάγε ἄλλα καὶ ἐφολκὸν εἰς ἔρωτα τὸ ὄνομα. καὶ ταῦτα ἀνδρὶ γεωργίᾳ ζῶντι. ἀπέστειλα οὖν σοι τῆς ὁμωνύμου τῆς ἐν ἀγρῷ σῦκα καὶ βότρυς ἃ τρύγα ἀπὸ ἀλωῶν. ἦρος δὲ ἀποπέμψω καὶ ῥόδα τὴν ἐκ τῶν λειμώνων ὀπώραν.

Ὀπώρα. Δερκύλλῳ.

σ Υ μὲν εἴτε σπουδάζεις εἰς τὸ ὄνομα τὸ ἐμὸν, εἴτε παίζεις, οἶσθα δήπου αὐτός. ἐγὼ δὲ οἷς πέμπεις οὐκ ἀξιῶ πρός με ὡραΐζεσθαι. καλὰ γὰρ σοῦ τὰ δῶρα καλὰ ἀκρόδρυα δυοῖν ὀβελοῖν. καὶ ὑβριστὴς οἶνος διὰ νεότητα. πίοι δ' ἂν ἡ Φρυγία αὐτόν. ἐγὼ δὲ λέσβιον πίνω καὶ θάσιον καὶ ἀργεῖον δέομαι. ὀπώραν δ'

ὀπώρα ἀπεστέλλει, αὐτόχρημα πῦρ ἐπὶ πῦρ φέρει ἐστί. κἀκεῖνο δέ σε οὐ χεῖρον εἰδέναι ταύτης πέρι ἥπερ ἐστὶν ἡ αὐτὴ νοῶ. τοῦ σοῦ χρηματίζεσθαι παρὰ τῶν βουλομένων μοι προσιέναι ἐστὶ τὸ ὄνομα αἴτιον. παιδεύει γάρ με ὅτι ἐστὶ τὸ κάλλος τῶν σωμάτων ὀπώρα ἔοικεν. ἕως ἂν ἀκμάζει, τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ χάριν προσῆκόν ἐστιν ἀντιλαμβάνειν. ἐὰν δὲ ἀπορρεύσῃ, τί ἂν ἄλλο εἴη τὸ ἡμέτερον ἢ δένδρον καρπῶν ἅμα καὶ φύλλων γυμνόν. καίτοι γε ἐκείνοις μὲν ἡ φύσις δίδωσιν ἀναθῆλαι. ἑταίρας δὲ ὀπώρα μία. δεῖ τοίνυν ἐντεῦθεν ταμιεύεσθαι πρὸς τὸ γῆρας.

Χρέμης. Παρμένωνι.

ὀ Ψὲ ἔμαθον ὅτι μοι συνεβούλευσας καλῶς. παιδεύων με ἀποδιδράσκειν τὰς ἑταίρας. λαβεῖν γὰρ κεχήνασι καὶ προσποιοῦνται φιλεῖν. καὶ ἀποκλείουσι συνεχῶς. ἐς τὸ πάντων μοι βαρύτερον πρὶν ὑπερπλησθῆναι καὶ γενέσθαι διακορεῖς, οὐ βούλονται συγκαθεύδειν. ἀλλὰ ἀκκίζουσι καὶ θρύπτουσιν ἑαυτάς. εἶτα μυστιλῶνται πάλιν. καὶ λάθρα μὲν ἀλοῶσι πάντα τὰ καταπίνουσιν ὑπὲρ τοὺς ἐργαστῆρας τοὺς ἐν ἀγρῷ. παρόντων δὲ ἡμῶν ὡραΐζονται. ἐγὼ δὲ κατὰ χρέος ποιῶ πάντα. καὶ σπεύδω καταλαβεῖν ἐς δύο τὰς σκιλλάρας. καὶ ὑποστρέφειν ἐπὶ τὰς αἶγας πάλιν. ἐμέλλησα δ' αὖ τὴν καλλίστην ἀπολουμένην Θηβαΐδα, αὐλουμένην πρός με ἀράμενος μέσην, εἶτα ῥίψας εἰς τὸ κλινίδιον ἔχεσθαι τῆς σπουδῆς. ἀπόλοιτο δὲ ὁ στρατιώτης ὁ διακωλύσας με. Θρασυλέων οἶμαι ἦν ὄνομα αὐτῷ. ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον συμπεπλεγμένον θηρίῳ.

Φιλέριφος. Σιμύλῳ.

Επυσμαί σου τὸν υἱὸν εἶναι λάγνον. τί οὖν αὐτὸν οὐ βία
π συλλαβὼν τομίαν εἰργάσω. ὥσπερ εἰώθασι μὲν τοὺς τρά
γους ἡμεῖς. τοῦτο γάρ τοι καὶ τὰ ζῶα ἀναπείθει ἡσυ-
χίαν τε ἔχειν καὶ σωφρονεῖν εὖ μάλα. εἰμὶ δὲ ἐγὼ περὶ ταῦτα δή-
που δεινός. ἀποφαίνω γὰρ παραχρῆμα ὁλικλήρους σάξας ἁ-
λῶν καὶ ἐπαλείψας πίτταν. εἶτα ὑγιεινότερος ἔσται κρότωνος δή-
του καὶ κολοκύντης. καὶ ἐρῶν παύσεται καὶ ὑποτρίβων σοι τὴν
οὐσίαν. ἐνόρχην ἢ ἀκόλαστον, ὑγιαίνων τρέφοι τις ἄν.

Λαμπρίας. Τρυφῇ.

ἀ Γαθοὺς δ' ὡς ἔοικεν οἱ νεανίσκοι τρέφουσι κύνας. δρομικώ-
τερον ἢ λαγὼν οὐ, ἢ ἀσαρκώτερον οὐδὲ πώποτε ἐθεασάμην. θαῦμα
γὰρ ὅπως καὶ κατέλαβον αὐτόν. ἐπεὶ γὰρ ἐδάρη καὶ τὸ δέρμα
ἀπεδύσατο, φανερὸς τηνικαῦτα ἐγένετο. μᾶλλον δὲ οὐ γὰρ ὀρ
θῶς λέγω, ἀφανής ἐστι νῦν ἔτι πλέον. σὺ δὲ ὦ Τρυφὴ κιχλίζουσα
παῦσαι πρός με. ἐὰν γάρ σε ὦ κακόδαιμον ὁ πατὴρ ἴδῃ, λήψῃ τι
πάντως κακόν. ἐγὼ δὲ αὐτὸν ὑποδέδοικα καίτοι παρόντα ὄντα.
σὺ δὲ οὐκ οἶδα ὅπως διατέθρυψαι καὶ καταφρονεῖς αὐτοῦ.

Τρυφή. Λαμπρίᾳ.

π Ροσαπαλλάσσομαι ὦ Λαμπρία τοῦ λαγῷ τὴν δοράν, ἵ
να σοι τῶν κυνηγεσίων ἄγαλμα ᾖ τοῦτο, κατὰ τοὺς μεγά
λους ἐκείνους δήπου θηρευτάς. ἔσται δὴ καὶ τὸ σὸν εὔθηρον ἀνάγρα-
πτον. πότερον δὲ αὐτὸς ᾕρηκας ἢ δῶρον εἴληφας. πῶς δὲ καὶ ὤ-
φθη τὴν ἀρχὴν διὰ σμικρότητα. εὔεινοι ἄρα ὄντως ἦσαν αἱ κύνες.

οὐ γὰρ ἦν αὐτὸν ἰδεῖν, ἀλλ' ἤλαθον αὐτοῦ. σὺ δὲ ἐξ οὗ θηρᾶν ἤρξω, γέγονας ἡμῖν αὐτόχρημα Ἱππόλυτος. ὅρα δὴ τὴν Ἀφροδίτην μή τι σοὶ διὰ τὴν ὑπεροψίαν μηνίσῃ.

Καλλιππίδης. Κνήμωνι.

ἀ Γροίκου βίου τά τε ἄλλα ἐστὶ καλά, καὶ δὴ καὶ τὸ ἥμερον τοῦ τρόπου. ἡ γὰρ ἡσυχία καὶ τὸ ἀργεῖν χαλῶν τοῖς ἀνθρώποις, καλὴν πραότητα ἐνεργάζεται. σὺ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἄγροικος εἶ καὶ γείτων οὐκ ἀγαθὸς περίοικος. βάλλεις οὖν ἡμᾶς ταῖς βώλοις καὶ ταῖς ἀχράσι. καὶ μέγα κέκραγας ἰδὼν ἄνθρωπον ὡς διώκων λύκον. καὶ γὰρ χαλεπὸς εἶ. καὶ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἁλμυρὸν γειτόνημα. ἐγὼ δὲ εἰ μὴ πατρῷον ἀγρὸν ἐγεώργουν, ἄσμενος ἂν αὐτὸν ἀπεδόμην φυγῇ φοβεροῦ γείτονος. ἀλλ' ὦ βέλτιστε Κνήμων τὸ σκαιὸν τοῦ τρόπου κατάλυσον. μὴ δέ σε ὁ θυμὸς εἰς λήθην προαγέτω. μή τι μανεὶς, σεαυτὸν λάθῃς. ταῦτά σοι φίλα παρὰ φίλου παραγγέλματα. ἔστω τι ἴαμα τοῦ τρόπου.

Κνήμων. Καλλιππίδῃ.

ἔ Δει μὲν μηδὲν ἀποκρίνασθαι. ἐπειδὴ δὲ εἶ περίεργος καὶ βιάζῃ με ἄκοντά σοι προσδιαλέγεσθαι, τοῦτο γοῦν κεκέρδακα τὸ δι' ἀγγέλων σοι λαλεῖν, ἀλλὰ μὴ πρὸς σαυτόν σε. ἔστω σοι τοίνυν ἡ ἀπὸ Σκυθῶν λεγομένη ἀπόκρισις αὕτη. ἐγὼ μαίνομαι καὶ φονῶ καὶ μισῶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. ἔνθεν τοι βάλλω τοὺς εἰσφοιτῶντας εἰς τὸ χωρίον καὶ βώλοις καὶ λίθοις. μακάριον δὲ ἥγημαι τὸν Περσέα κατὰ δύο τρόπους ἐκεῖνον. ὅτι τε πτηνὸς ἦν καὶ οὐδενὶ συνήντα. ὑπεράνω τε ἦν τοῦ προσαγορεύειν τινὰ καὶ ἀσπάζεσθαι. ζηλῶ δὲ αὐτὸν καὶ τοῦ κτήματος ἐκείνου εὖ μάλα ᾧ τοὺς συναντῶντας ἐποίει λίθους.

ὅπερ

ὃ πρὶν ἦν εἴ μοι τῆς εὐμοιρίας κατατυχεῖν ἐγένετο, οὐδὲν ἂν ἦν ἀφθονώτερον λιθίνων ἀνδρῶν αὐτῶν. καὶ σὲ δ' ἂν ἐργασαίμην τοῦτο πρῶτον. τί γὰρ μαθὼν ῥυθμίζεις με τὸ πρᾶον ἀποφῆναι ταλίχη, οὕτως ἐχθρὰ πᾶσι νοοῦντα. ἐνοχλοῦσι τοῦ χωρίου τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν ἀργὸν εἴασα· ἐπεὶ τοῦτό μοι παρῆς χέρσον οὐδὲ κήπων. σὺ δὲ ἵνα σεαυτὸν τῷ ἀναγκαίῳ ἀποφανεῖς, τὸ σπεύδεις με φίλον ἔχειν μὴ δὲ ἐμαυτῷ φίλον ὄντα. τί γὰρ τὸ μαθὼν εἰμὶ αὐτός. Καλλιπίδης. Κνήμωνι.

σ Υμέντοι τῶν ἀποφράδων διαφέρεις οὐδέν. οὕτως ἄγριος ὢν καὶ πονηρὸς τὸν τρόπον. δεῖ δέ σε ὅμως τὸ μὴ βουλόμενον ἡμέραν ἡμῖν γενέσθαι αὔριον ἐπὶ ταῦτα τῆς ἑστιάσεως τῶν θεῶν ὀρείων τιμή. οἱ γὰρ συνεισὶ κοινοί. θύω τοίνυν τῷ πανὶ τὸ φυλασσόμενον τοὺς μάλιστα ἐπιτηδείους εἰς τὴν ἱερουργίαν παρακαλῶ. ἐν δὴ τούτοις ἐπὶ σὲ ἀφικέσθαι βουλοίμην ἄν. οὐδὲ ἐπεὶ ἐμπιὼν τὸ κοινωνήσας σπονδῶν ἔσῃ τι καὶ πρᾳότερος. ὁ γάρ τοι διόνυσος φιλεῖ τὰς μὲν ὀργὰς μαραίνειν τε καὶ κατακοιμίζειν. τὰς δὲ εὐφροσύνας ἐγείρειν. ἔσται δέ σοι ὁ αὐτὸς οὗτος θεὸς τὸ παιωνὸν καὶ ἀπολύσει σε τῆς ἀκράτου χολῆς, οἴνῳ σβέσας τὸ τοῦ θυμοῦ ὑπέκκαυμα. ἐπ' αὐλητρίδος δὲ ἀκούσας ἴσως ὦ Κνήμων καὶ εἰς ᾠδὴν ἐμπεσὼν, καὶ εἰς μέλος ὑπολισθὼν, ἕξεις τι καὶ γαλήνιον ἐν τῇ ψυχῇ. οὐ χεῖρον δ' ἂν εἴη καὶ οἰνωμένον σε καὶ μαχαλλὴν ἄραι. εἰ δέ που τὸ μεθύων κόρῃ παρὰ ἰπέσοις ἁβρᾶν ἀνακαλούσῃ ἢ τὴν τίτθην ὑπολειφθεῖσαν εὑρεῖν πειρωμένῃ, τάχα που τι ἐπὶ θερμὸν δράσεις καὶ νεανικὸν ἔργον. οὐδὲν ἀπεοικὸς εἴη καὶ τοιοῦτόν τι πραχθῆναι, ἐν τῇ τοῦ πανὸς θυσίᾳ. καὶ γάρ τοι κἀκεῖνος ἐρωτικὸς εὖ μάλα καὶ οἷος ἐπιμίσγεσθαι παρθένοις. λῦσον δὲ τὴν ὀφρύν. καὶ τὸ σκυθρωπὸν τοῦτο καὶ συνεφὲς χάλασον εὐθυμίᾳ. φίλου ταῦτα παραίνεσις νοοῦντος εἰς ἀγαθόν.

ἵ Να σοι καὶ λοιδορήσωμαι, ταῦτ' ἀντεπιστέλλω· καὶ ἀφῶ τι τῆς ὀργῆς εἰς σέ. μάλιστα γὰρ ἐδεόμην παρόντος, ἵνα σου καὶ αὐτόχειρ γένωμαι. τί γάρ με διαφθεῖραι θέλεις, τί δὲ ὧδ᾽ ὅλως ἀπολέσαι με. εἰς ἑστίασιν καὶ θοίνην παρακαλῶν. πρῶτον μὲν γὰρ τὸ πολλοὺς ὁρᾶν καὶ συνεῖναι πολλοῖς, δεινῶς πέφευκα. φεύγω δὲ κοινὴν θυσίαν ὡς οἱ δειλοὶ τοὺς πολεμίους. ὑφορῶμαι δὲ καὶ τὸν οἶνον ὡς ἐπιβουλεῦσαι καὶ ἐπιθέσθαι γνώμῃ δεινῶς καρτερόν. τοὺς δὲ θεοὺς τούς τε ἄλλους καὶ τὸν Πᾶνα ἀσπάζομαί τε καὶ προσαγορεύω παριὼν μόνον. θύω ἢ οὐδέν. οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς ἐνοχλεῖν ἐθέλω. σὺ δέ μοι καὶ αὐλητρίδας προσάγεις καὶ ᾠδάς, ὦ καταγέλαστε. τὴν μὲν δὴ τούτοις καιρῶν οὐχ ἁψαίμην σου. κάλλα δέσου κἀκεῖνα. ὀρχήσασθαι τε ὁμιλῆσαι κόρῃ θερμοτάτῃ. σὺ μὲν μοι δοκεῖς κἂν εἰς πῦρ ἅλλεσθαι κἂν εἰς μαχαίρας κυβιστῆσαι. ἐμοὶ δὲ μήτε θύων εἴης φίλος. μήτε ἄλλως.

Δέρκυλλος, Αἰγέᾳ.

οὐ Κ' ἐγὼ ἔλεγον ὅτι πλοῦτον ὁρῶντα ὀξὺ καὶ οὐ τυφλὸν αὐδῶρες, καὶ καταγελᾶς μου καὶ τῆς τε τῆς τύχης. ἐπεὶ τῶν χρηστῶν τε ἐπιμέλειαν τίθεσθαι. σὺ νῦν ἀπεδείξω τῶν εὐδαιμόνων ἐκείνων εἷς ὤν, οὓς ἐπὶ Κρόνου φασὶν ἐκ τῆς γῆς αὐτόματα ἔχειν πάντα τε κοινωνίαν ἐν αὐτοῖς ἄφθονον πολιτεύεσθαι. τε ἀφελξάντων ὅπου τε ἕνα οἰκοῦν οἰκεῖν τὸν ὑπουρανὸν τόπον πάντα. πλουτήσαντι νῦν σοι τίς οὕτω φιλόμωμος ἢ κακὸς ὡς ἄχθεσθαι καὶ ζηλοτύπως νοεῖν. μήπω τοσαύτης κακίας ἀναπλησθείη γεωργῶν ἤθη. ζηλοτυπεῖν τε εἰς πλοῦτον καὶ ὑπὲρ χρημάτων φρονεῖν. εἰς ἀγρίας αἶγας ταπεινὰ ταῦτα καὶ εἰς τοὺς ἐν δικαστηρίοις ῥήτορας.

Δήμυλος, Βλεψίᾳ.

γ Εωργίαν καὶ γεωργεῖν ἀπολιπὼν ὁ γείτων Λάχης, ἐπέβη νεώς.

νεώς. καὶ πολλὴν τὸ μὲν αἰγαῖον φασί, ἢ ἀεὶ πελάγημεγέθει ἢ ἐπικυματί-
ζει. καὶ λάβρειον ζῆ καὶ ἀνέμοις μάχεται διαφόροις. ἄκρα τε αὐτὸν
ἐξ ἄκρας διαλαμβάνει. ἡ περιβλέπων ἀθρόον κέρδος καὶ περιμοῶν
πλοῦτον ἀθρόον μακρὰ εἶπε χαίρειν αἰπολίοις ἐκείνοις καὶ νομευτικῷ
τῷ προτέρῳ βίῳ. ὀλίγχρως τε ἡ κατ' ὀλίγον ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀποζῶν
οὐ δυνάμενος, οὐδὲ ἀρκούμενος τοῖς παροῦσιν, αἰγυπτίους καὶ σύρους
φαντάζεται. ἡ περιβλέπει τὸ δεῖγμα ἡ πολύς ἐστι νὴ δία τόκους
ἐπὶ τόκοις λογιζόμενος, καὶ χρήματα ἐπὶ χρήμασιν ἀριθμῶν. καὶ δια-
φλέγει τὴν διάνοιαν αὐτοῦ καὶ εἰκάς κέρδος ἀμφοτερόπλουν. χει-
μῶνας δὲ οὐκ ἐννοεῖ, οὐδὲ ἐναντία πνεύματα, οὐδὲ τῆς θαλάσσης τὸ ἀ-
στάθμητον. οὐδὲ τῶν ὁρώντων τὰς ἀκαιρίας. ἡμεῖς δὲ εἰ καὶ μικρὰ κερδαί-
νομεν μεγάλα πιστεύοντες, ἀλλὰ πολὺ ἡ γῆ τῆς θαλάττης ἑδραιοτέρα
καὶ αὕτη πιστοτέρα, βεβαιοτέρας ἔχει τὰς περὶ ἑαυτῆς ἐλπίδας.

Μορμίας. Χρέμητι.

ἐ Γὼ μὲν ἔθυον γάμους ὁ χρυσοῦς μάτην καὶ περιῄειν ἐστεφα-
νωμένος. οὐ δέον δέον. ἡ τούς τε ἔνδον καὶ τοὺς ἔξωθεν ἐκο-
λάκευον. ὁ δὲ παῖς, κατήγαγε μὲν καὶ αὐτὸς τὸ ζεῦγος ἐκ τῶν ἀγρῶν
ὡς τὴν νύμφην ἐξάξων εἰς τὸ πατρῷον χωρίον ἐπανάξων. αὐλητρί-
δι δὲ λυσάμενος ἧς ἐτύγχανεν ἐρῶν, νυμφικὴν στολὴν αὐτῇ περιβαλὼν,
ἐπανήγαγε μοι φάτταν ἀντὶ περιστερᾶς φασὶν ἑταίραν ἀντὶ νυμ-
φης. καὶ τὰ μὲν πρῶτα αἰδούμενος κοσμίως οὖν μάλα καὶ κατὰ
τὸν τῶν γαμουμένων νόμον ὑπέκρυπτε τὴν τέχνην. μόλις δὲ ἀπε-
ρράγη ἡ σοφία τε αὐτῶν καὶ αἱ κατ' ἐμοῦ μηχαναί. οὐ μὴν εἰς τὸ
παντελές μου καταφρονήσουσιν ὡς προσοῦν πολινθίνυς. ἐπεί τοι τὸν
μὲν καλούμενον ἐς κόρακας ἀποκηρύξω ἐὰν μὴ τῆς ὑπερ-
βαλλούσης τρυφῆς παυσάμενος, σὺν ἐμοὶ τὰ φρονήματα βωλοκοπῆ. τὰ δὲ

νύμφην ἀποδώσομαι κἀκείνην ἐπεξαγωγῇ, ἐὰν μή τι καὶ αὐτὴ τῶν ἔργων τῇ Φρυγίᾳ τε καὶ τῇ θεραπαίνῃ συναντιλαμβάνῃ.

Φαιδρίας. Σθένωνι.

Φύεται μὲν ἐν τοῖς ἀγροῖς καλὰ πάντα, κεκόσμηταί τε ἡ γῆ τούτοις ἃ τρέφει πάντας. καὶ τὰ μὲν οὐδὲ τῶν κακῶν δεῖται. τὰ δὲ καὶ πρὸς ὀλίγον ἀντέχοντα οὐδὲ τρωκτὰ ὡραῖα. πάντων δὲ τούτων, θεοὶ μὲν ποιηταί, ἡ γῆ δὲ μήτηρ ἅμα καὶ τροφὸς αὐτή. φύεται δὲ καὶ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἀγροῖς δένδρων τὰ κάλλιστα καὶ καρπῶν τὰ χρησιμώτατα. μὴ τοίνυν τῶν ἀγρῶν καταφρόνει. ἔστι γάρ τις καὶ ἐνταῦθα σοφία. γλώττῃ μὲν οὐ πεποικιλμένη, οὐδὲ καλλωπιζομένη λόγων δυνάμει. σιγῶ-
σα δ' οὖν μάλα καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ βίου τὴν ἀρετὴν ὁ-
μολογοῦσα. εἰ δὲ σοφώτερα ταῦτα ἐπέ-
σταλταί σοι ἢ κατὰ τὴν τῶν ἀγρῶν χο-
ρηγίαν, μὴ θαυμάσῃς. οὐ γὰρ ἐσμὲν
οὔτε λίβυες οὔτε λυ-
δοί, ἀλλ' ἀθηναῖοι γε-
ωργοί.

Θ

·Θ✳Θ.

Θ

Τῶν Αἰλιανοῦ Ἐπιστολῶν.

Τέλος.

·✳.

·

ΑΙΝΕΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ· ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΙΩΑΝΝΗ.

Σὸν ἐτύγχανε τὸ βιβλίον, ἐρῶν δὲ, παρ' ἐμοὶ δὴ καλῶς
ε ἂν ἦν. τοιοῦτον ἡ φιλία. νῦν δὲ δεσπότης ἐγώ. σὺ δ'
οὐ δίδως. ἀλλὰ μὴ πρὸς φιλίας δίδου. μὴ γάρ μοι τοῦ
γε τὸ βιβλίον. ἐμοὶ γὰρ οὐσία τοῦτο. καί μοι τῶν ἱερῶν
σου κτημάτων σεμνότερον εἶναι τὸ κτῆμα δοκεῖ. ἄλογος μὲν γὰρ σμι-
νύης ἐρᾷ. γεωργὸς οὗτος. ἑτέρῳ πρὸς κύνας ὁ ἔρως. κυνηγέτης οὗ-
τος. ἄλλο τόξον ἐν ἡδονῇ. τῷ δὲ, ἵππος τὰ παιδικά. ἐμοὶ δὲ βιβλία
οἱ λόγοι. ἀλλ' ὃ μᾶλλον τῶν ἄλλων τὸν κεκτημένον χαίρειν ποιεῖ, τοῦ-
το μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀφῃρημένον λυπεῖ. εἰ μὲν οὖν ἀποδώσεις,
πείθομαι σοι τῇ διανοίᾳ τὸ βιβλίον ἐγγεγράφθαι. εἰ δὲ μὴ, δόξεις
οὐ τῶν γεγραμμένων ἐπιθυμεῖν, ἀλλὰ τὸ βιβλίον κεκτῆσθαι δο-
κεῖν. ἀλλὰ τί ταῦτά φημι. οὐ χθὲς πολλάκις εὐφράνθην, ἐν τοῦ-
θεν αὖ ἰάσομαι.

Κάστῳ.

λ Λαέρτης ὁ γέρων οὐκ ἐπέθελεν εἶναι βασιλεὺς, οὐδ' ἀνθρώπων
ἄρχειν. ἀλλὰ κηπουρὸς γενέσθαι καὶ τῶν δένδρων ἐπιμελεῖ-
σθαι. σὺ δέ μοι δοκεῖς ἐζηλωκέναι τὸν ἄνθρωπον. οὐ γὰρ ἂν τὴν πόλιν
καὶ τοὺς σαυτοῦ ἀπολιπὼν, χρόνον οὕτω μακρὸν ἐν ἀγρῷ προσκα-
θήμενος τοῖς φυτοῖς διῆγες λαλῶν. ἔδει δὲ οὐ τοῦ λαέρτου με-
μνῆσθαι. ἀλλὰ σωκράτους καὶ τῶν σωκράτους δογμάτων, ἐν οἷς ἐκεῖνος
χαριέντως καὶ σεμνῶς λέγων φιλοσοφεῖ. ὅτι τὰ χωρία καὶ τὰ δέν-
δρα οὐδὲν ἐθέλει διδάσκειν. οἱ δ' ἐν τῷ ἄστει ἄνθρωποι, τούτῳ μᾶλλον
πειθόμενος, μακρὸν τῶν ἀγρῶν ὑπεριδὼν ἐν οἷς ἄπορον σοφίας

κ τὸ πάντους γεωργοῦντας διέπεσθαι, ἀναμνήσθητι τῶν συνήθων ἐκείνων διατριβῶν ἐν αἷς ἐξῆν σοφόν τι μαθεῖν καὶ διδάξαι. καὶ τὸ δὴ μέτριον εὐφραίνειν τοὺς φίλους.

Ἀλφείῳ Πρεσβυτέρῳ.

τ Οὐναντίον πέπονθεν, ὁ μὲν ἀναστάσιος ἡσυχίαν ἄγει. σὺ δὲ πολεμεῖς. ἀλλ' οὐ πρὸς πρέπον, οὔτ' ἄλλως καλόν. βούλομαι σοι φράσω καὶ τοῦ πολέμου τὸν τρόπον. ὁ κορνήλιος ἀναστασίου χωρίον κατέλαβεν, ὃν ἐκεῖνος ἐπολέμει χρόνον. καὶ ἐπειδὴ ἀφίκετο, ὁ μὲν ἠξίου τὸ πεδίον λαβεῖν ὁ δεσπότης. ὁ δὲ γεωργὸς ἠξίου κεκτῆσθαι, ἀλλ' οὐ προῖκα. χρὴ ἀλλὰ καὶ τιμὴν ὠνεῖσθαι. ἔδοξε. καὶ περὶ τῶν ὠνῆς γράμματα γίνεται. ἤδη δὲ ἐπὶ τὸ χρυσίον φέρων ὁ κορνήλιος ἕτοιμος ἦν καταθεῖναι τὴν τοῦ χωρίου τιμήν. σὺ δὲ προσαπεσὼν ἐξαίφνης ἐκέλευες μὴ τοῦτο ποιεῖν. σὸν εἶναι τὸ κτῆμα φάσκων. ἐντεῦθεν ὀργὴ καὶ πόλεμος. εἰ μὲν οὖν ἀδικεῖς καὶ πρὶν εἰς ἡμᾶς ἐλθεῖν τὸ γεγονὸς διάλυσον. εἰ δὲ δοκεῖς, ἠκέτευτα χρῆσιν. ὡς παρὰ δικασταῖς ἀποδώσων εὐθύνας. οὔτε γὰρ ἀδικεῖν οὔτε δοκεῖν βουλοίμην τοὺς φίλους.

Ζοναίνῳ Σοφιστῇ.

π Ὁ λλὰ κἀγαθὰ γένοιτο τῷ φανίῳ τῷ καλῷ. ὅτι περ ἡμᾶς ἐνέπλησεν ἡδονῆς. ἀγαθὸν γὰρ σε ῥήτορα καλῶν, μᾶλλόν σου τὸν τρόπον ἢ τὸν λόγον ἐθαύμαζε. τὸ δὲ δὴ κεφάλαιον, φίλος ἐδόκεις ἀληθινός. καί μετὰ ποσεῖ πε πολλάκις παίζων ἅμα τῷ λόγῳ, ὑπὲρ σοῦ τοῦτο ποιῶν. σὺ γὰρ τοῦτο πράττειν ἐκέλευσας. οἶσθα δὲ οἷος ἐκεῖνός ἐστιν ὅτι περὶ χάριτος ἐραστής. ἀμέλει καὶ ὀχληρὸς ἦν θαμά μοι παρὰ σοῦ χαίρειν κελεύων. σὺ δὲ αἴτιος. εἰ γάρ μοι σμικρὰν πέπομφας ἐπιστολήν, ἀπέλαβον ἂν ἡ δέος μικρὰ χαίρειν εἰπὼν καὶ ἀκούσας.

Οὐλπιανός.

ιε Ἀκοῇ κακῶς ἀπόλοιντο οἵτινες ποτὲ ἦσαν οἱ τὸν ὑμέτερον οἶκον οὕτω πονηρῶς διαθέντες. ὅσον γὰρ νὴ ἀθηνᾶν ἐγὼ μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν. ἀγαθή μοι τις δυστυχῶς ὅτε ποτε, παραπέπτωκε παραμυθία. ἧς καλὸν ὑμᾶς κοινωνεῖν ἐνεθυμήθην. ὡς οὐ παντελῶς ἄχρηστος ἡ συμφορά. νῦν γὰρ βεβαιότερον γνώσεσθε ὅτι χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ περιφανεῖς ἐσθῆτες, τοῖς μὲν πολλοῖς περιμάχητοι. ἀβέβαιον δέ τι χρῆμα καὶ οὐχ ἑστηκὸς οὐδὲ τοῦ ἔχοντος ὡς ἀληθῶς. εἴγε τῷ βουλομένῳ διαρπάζειν ἔξεστι. τὰ δὲ μαθήματα καὶ ἡ σοφία τοῖς μὲν ἀνοήτοις καταγέλαστον. βέβαιον δέ τι κτῆμα καὶ πεπηγὸς καὶ ἀνάλωτον καὶ τὸ ὅλον κρεῖττον λῃστείας. τούτου μᾶλλον ἀντέχετε. καὶ οὐκ ἔτι πρὸς φυλακὴν δεήσεσθε, οὐ τείχους. οὐχ ὅπλων. οὐ φυλαττόντων φύλακος.

Γάμπῳ Γραμματικῷ.

α Φέρει τό μου τῆς ἐπιστολῆς τὴν ἡδονὴν, τῆς λῃστείας ἡ λύπη. δι᾽ ἣν οὐχ ἧττον νὴ ἀθηνᾶν ἐγὼ, ἢ εἴπερ αὐτὸς ἐτύγχανον ὁ πεπονθώς. καὶ οὐκ ἀπίθανος ὁ λόγος. εἰ γὰρ κοινὰ τὰ φίλων, κοινὴ δήπου καὶ ἡ τούτων ἀφαίρεσις. ἀλλὰ τί ταῦτα συνάχθομαι. πάντως ὁ τοῦ κέρδους κρείττων, καὶ ζημίας ἐγκρατής. ἐντεῦθεν ἡμῖν ἡ παραμυθία. εἰ δ᾽ οὐκ ὀρθῶς γινώσκω, βουλοίμην παρὰ σοῦ μανθάνειν.

Διοδώρῳ Σχολαστικῷ.

δ Ἠλλάξατο ἡμῖν ὁ καλὸς Ἡρόδοτος ἀτεμβοῦσι κὸς τυχεῖν. ὑπὲρ τὸν ὀρφέα καὶ θαμύνειν ἐκεῖνον, ἢ τοῦ ἀνδρὸς μουσικῇ. νῦν γοῦν ἔοικα μὲν ἀγγέλου ὥσπερ ἐν νυκτομαχίᾳ πρότερον πολεμοῦντες. καὶ εἰρήνη συχνή

ἀλλὰ κρατῆρα στησάντων οἷον ἐν εἰρήνῃ, σπονδὰς ποιησώμεθα θεῶν μὲν Ἑρμῇ, ἀνθρώπων δὲ Ἡροδότῳ. οἳ τὴν στάσιν ἡμῖν μόλις διέλυσαν. τούτοις ἄγοντες τὴν ἑορτήν, τὴν μὲν κωμῳδίαν ἣ ἀναιδῶς περιτρέχουσα, ἐκλαλεῖ τὰ τῶν φιλτάτων, αὐτῇ σκευῇ τῶν ὑποστολῶν ἐξελάσωμεν, εἰσκαλεσάμενοι ὁπόσα τὴν φιλίαν δορυφορεῖ, τὴν πειθώ, τὴν χάριν, τὴν ἡδονήν, τὸν κρότον, τὸν ἔπαινον. τούτοις καθίσωμεν σεμνότερον θέατρον ἀπειπόντες κωμῳδίᾳ μηδὲν ἐνοχλεῖν.

Ζωσίμῳ. Προτέλοντι.

ὅ Τι πλείων διεσώθης, εὖ οἶδα. οὐ γὰρ κατὰ λῃστείαν τὴν νηὸς ἐπέβης, οἷον οἶδα κατὰ τοὺς τῶν παλαιῶν. οὐδ' αὖ καπηλείαν οἵαν οἱ πολλοὶ τῶν νῦν ἐθνικῶν, ἀλλὰ πόθῳ φιλτάτων ἀνδρῶν τε καὶ τόπων. ὥστε σοὶ τὸν φίλιον μὴ οὐχὶ συμπλεῖν, λέγειν οὐ θέμις. ἀγάσαι γένοιτό σοι ὁ πλοῦς εὐμενὴς μετὰ τὴν θάλατταν. καὶ τυχὼν τοῦ ἑτέρου τῶν παρὰ φίλων πρὸς φίλους ἐπανήκοις.

Σωπάτρῳ. Σοφιστῇ.

ἐ Ἐπῄνεσα τοῦ καλοῦ Κωνσταντίνου τὸν τρόπον, τὴν τύχην μέμφομαι. ἔδει γὰρ εἰ μακάριος κἂν μιᾶς ἀπολαύειν πόλεως τῆς πατρίδος. νῦν δέ, οὐ γὰρ ἔδοξε τῇ τύχῃ, πολλῶν ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα. πλανᾶται δὲ κατὰ ζήτησιν βίου. καὶ τὴν ἀπορίαν ἀποσεμνύνειν ἀναγκάζεται ποιητικὴν ἐπαγγελλόμενος οὐκ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀλλ' ἐξ Ἰταλίας πεποιημένην. ψοφεῖ γοῦν βαρύ τι καὶ ὑπέρογκον. μετὰ ταύτης προσελθὼν ἐδεῖτό μου συμμαχεῖν. ἐγὼ δὲ σοῦ. πάντως δὲ καὶ σὺ διασώσεις πρὸς ἕτερον.

Ζωσίμῳ σοφιστῇ.

ε Εἰ μὲν νέος ἦν ὁ χρηστὸς Παῦλος ποιητὴς δὲ, τιμῆς ἄξιος ἦν. νῦν δὲ ποιητὴς καὶ γέρων· ἀμφότερα δὲ ταῦτα τοὺς θεραπεύειν εἰδότας ἐπιζητεῖ. τούτων ἐθέλησον εἶναι καὶ πρῶτος καλῶς γινῶν· ἔχεις οὖν ὃν εὖ ποιήσεις.

Μαρινιανῷ ἀπὸ ὑπάτων.

τ Ων ἐμῶν γυμνασίων ὁ καλὸς πέντων, φιλοπονίᾳ τοὺς ἄλλους παραδραμὼν, μέγα δὲ τοῦτο συμβάλεται πρὸς μαθημάτων συλλογὴν, ἃ μέλλει ῥητορικῆς ἔσω παλαίσματα, καὶ νόμων προσέθηκε ποικιλίαν, καὶ οὐ παρὰ τῶν πόνων ἐμπίπλαται. ἀπῆρε δὲ πρὸς ὑμᾶς ὡς παρ' ἀγαθὸς ἀθλητὴς εἰς ὀλυμπίαν ἀποδημῶν, ἤδη μὲν εἰς ἀγῶνα παρεσκευασμένος καλῶς. εἰ δὲ ὑμεῖς ἐμπνεύσητε, ὀλυμπιονίκην εἶναι τὸν νέον μαντεύομαι. γένοιτο δ' ὑμᾶς λαμπρῶς ἀγωνοθετεῖν καὶ ἆθλα τιθέναι, οὐ πυγμῆς καὶ πάλης, ἀλλὰ λόγων καὶ σωφροσύνης. προσφθέγγομαι τὸν ἐνδοξότατον Βίκτορα. καὶ τὸν περίβλεπτον Στέφανον καὶ τὸν χαριέστατον Ἰωάννην. καὶ τοὺς ὑμετέρους οἰκείους καὶ ἐμοὺς ἑταίρους.

Ἐπιφανίῳ σοφιστῇ.

τ Οἷς μὲν ἄλλοις ἐρασταῖς καὶ ὑπόδημα τοῦ ἐρωμένου φανὲν, ἱκανὸν παραμυθεῖσθαι τὸν ἐρῶντα. σὺ δὲ καὶ τῆς χειρὸς καὶ σώματος εἰκόνας ἐπιζητεῖς. οἱ μὲν οὖν λόγοι τὴν διάνοιαν σαφῶς ἑρμηνεύοντες, αὐτὴν ἀτεχνῶς ὑπογράφουσι τὴν τῆς χειρός· ἐπεὶ οὖν τὸ σῶ- τοῦτο, πρὸς ὑμᾶς ἀπῆραν. ἐμοὶ δὲ ἦν δεδογμένον μηκέτι τοῦ εἰδώλου τὸ εἴδωλον ἐγκαταγράφειν. ἀλλ' ὅμως αἰσχυνθεὶς τὸν ὑμέτερον ἔρωτα, προσκαλεσάμενος τὸν τὰ ζῷα γράφοντα, καὶ ἐν ἀντίον καθήμενος, ἀτρεμίζοντι τῷ προσώπῳ σεμνῶς πάνυ σιγῶν καὶ

ἐμαυτὸν περιστέλλων, ἀφῆκα τὴν τέχνην τῇ φύσει συνάπτεσθαι. καὶ τὸ μὲν εἶδος ἀναπάσασα ἡ τοῦ ζωγράφου δεξιά, τοῖς χρώμασιν ἐγκατατίθεται φέρουσα τὰ νῦν εἶναι παρὰ σοί, ὡς ἐξεῖναι καὶ διαλέγεσθαι καὶ ὁρᾶν. καὶ τῶν ἐμοὶ προσόντων μηδὲν ἔλαττον ἔχειν. διακονεῖ δὲ ἡμῖν ὁ καλὸς Εὐθύμιος. τὰ ὑπὲρ τούτου θάλατταν ἢ δέος ὑπομένει. ὃ τοῖς αὐτεραστοῖς χαλεπὸν εἶναι δοκεῖ. ἀλλὰ θεραπείᾳ τοὺς πόνους αὐτοῦ συγκαλύψομεν.

Ἐγκρατίῳ.

χ Θεὸς παιδαγωγὸς ἦν, ὁ σήμερον ὑπὸ παιδὸς ἀγόμενος. ὁ σεμνὸς ἔδοξε τοῖς νέοις, ὁ νῦν ἐλεεινὸς οὕτω φαινόμενος. τοιοῦτον ἡ τύχη. τί οὖν ἡμεῖς συναχθόμεθα μὲν, οὐ βοηθοῦμεν δέ. μὴ σύγκει στρατιώτης ὤν, εἶτ' ἐξαίφνης αὐτοῦ τὴν δεξιὰν δι' ἧς ἠρίστευσεν ἡ τύχη παρείλετο. ἆρ' οὐκ οἶδε τοὺς μαχομένους τῶν στρατιωτῶν, τῶν λαφύρων αὐτῷ εἰς ἔρανον φέρειν τὸ μέρος. μὴ τοίνυν ἡμεῖς οἷς ἀπὸ τῶν λόγων ὁ βίος, τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις ζώντων φαυλότεροι πρὸς εὔνοιαν ὀφθείημεν.

Ἰωάννῃ Πρεσβυτέρῳ.

τ Ἀλλὰ λάχανα νῦν μᾶλλον ἐσθίω ἡδέως, ἢ πάλαι τὸν ἐκ μέλιτος καὶ ἀμυγδάλων συμπλακέντα κύκλον. τότε μὲν γὰρ ἡ κατὰ τοῦ παιδὸς διαβολὴ ἀφῃρεῖτο τοῦ μέλιτος τὴν ἡδονήν. νῦν δὲ ἡ τοῦ τρόπου πραότης, χρυσᾶ μοι δοκεῖν ἐποίει τὰ λάχανα. ὁ δὲ γὰρ πατὴρ οὐκ ἐκ διαβολῆς ὀργισμένος, ἀλλ' ἔπαιρε τὴν εὐνοίας εἶναι παρακαλῶν. καὶ ἐγείρων εἰς προθυμίαν αὐτῷ τὸν διδάσκαλον.

Στεφάνῳ Πρεσβυτέρῳ.

ο Ὑμῶν πρῶτον, ἀλλά σοι πάλαι δὲ λέχθην. ἦν δὲ ἡμῖν ὁ λόγος περὶ τοῦ Νείλου. οὐ περὶ τὰς ὄχθας τό τε ταῖς μούσαις

συνέπαιζον. ἐκεκόμψευτο δὲ καὶ γελᾶν ἐδόκει σπουδάζων ὁ λόγος.
κάλλους ἦν ἀγὼν κεῖται δὴ ὅταν οἱ ἕλληνες. ἀγωνίζεται δὲ Νιρεὺς
ὃς κάλλιστος γένετο τῶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, καὶ θερσίτης ὃς αἴσχιστος
ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. καὶ τὸ χαριέστατον, τὸ πλέον ἔχειν ὁ θερσίτης
ἠξίου καὶ παρέσχεν αὐτῷ τὸ ἆθλον ὁ λόγος. καὶ οὐδὲν ἐκώλυσεν ἡ τοῦ
ὁμήρου κωμῳδία μέρος ἕκαστον τοῦ σώματος ἀπὸ τοῦ πάθους
ὀνομάζουσα καὶ μέχρι στίχος γελῶσα τὸν ἄνθρωπον. τὰ μὲν οὖν τότε
συνέπαιζες τοῖς ἀκροαταῖς. νῦν δέ σε σπουδάζειν ἀκούω καὶ τοῖς
ἱεροῖς τὸ καλὸν δόγμα κηρύττειν καὶ λόγῳ μεταρρυθμίζειν τῶν πο-
λιτῶν τὸν τρόπον. καὶ νῦν ὁ οἰκοδόμος καὶ τέκτων ἔχουσί τι περὶ τῶν
θείων εἰπεῖν. καὶ περὶ ἀρετῆς, μεταξὺ τῆς ἐργασίας διαλέγονται οἱ
πρὸ τῶν σῶν λόγων λίθους καὶ ξύλα λαλοῦντες. ἀλλὰ πολλὰ κἀγα-
θὰ γένοιτο σοι στρατιώτῃ καλῷ. ὅτι πολλὰς πόλεις διαδραμὼν, τοῦ
σοῦ ὀνόματος πάσας ἐνέπλησε. μηδεὶς γὰρ ἀγαθὸς λανθανέτω. οὗ-
τος καὶ ταύτην ἀνέπεισε τὴν ἐπιστολὴν ὡς ὑμᾶς ἰέναι. ἐλπίδι με
πτερώσας καὶ μείζον' ὑπεσχόμενος. χρύσεα χαλκείων ἀντὶ τῆς ἡμετέ-
ρας τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν. ἀλλὰ μὴ καλῆς ἐλπίδος διαμάρ-
τοιμεν.

Σαραπίωνι.

τ Ο παρ' ὑμῖν ἀκήκοα δρᾶμα. καὶ αὐτὴν ἐδάκρυσα τὴν
γῆν. εἰ ἐκ τῶν ἱερέων ὁ πόλεμος ἄρχεται, παρ' οἷς εἰρήνη
τὸ κήρυγμα. εἰ γὰρ ὅθεν ἔδει σε σωθῆναι, ἐντεῦθεν ἀπολλύμεθα,
τίς πόρος σωτηρίας, ἡμῖν καταλείπεται. ταῦτα μὲν οὖν εἴ-
ποι τίς ἂν οἶμαι θρηνῶν. ἐγὼ δὲ συνάχθομαι καὶ συνήδομαι.

αὐ ἱαρὸν μὲν γὰρ τῶν κινδύνων ἡ πεῖρα. ἀκριβεστάτη δὲ μεγαλοψυχίας βάσανος ἡ ἐν τοῖς κινδύνοις εὐτυχία. ποίας δὲ ἀρετῆς κτῆσις, ἧς ἀγὼν μὴ προηγήσατο. εἰ μὴ δὲ στρατηγὸν φαίης ἄριστον, τὸν μηδέπώποτε κατιδόντα πολέμιον. φέρειν δὲ δεῖ καὶ μὴ ἀθυμεῖν. ἐκ πολέμου γὰρ ἡ μὲν εἰρήνη βεβαιοῦται. εἰ δὲ μὴ, ἀγεννῶς τὸν πόλεμον διενέγκοιμεν ἂν οἷα δραπέτας τοὺς φίλους. ἐγὼ δὲ ῥητορικῆς ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς ὁμολογῶ, ἐλπίσας παρ᾽ ὑμῶν εὑρήσειν τὸ φάρμακον ἀλλὰ τοὐναντίον γέγονεν. ηὐξήσατε γὰρ μᾶλλον ἢ διελύσατε τὸν ἔρωτα. θέατρον τῇ ἐπιστολῇ συλλέγοντες καὶ κρότον διεγείροντες. πῶς οὖν αὖτις ἀτιμάσῃ τὸ παρ᾽ ὑμῶν ἐπαινούμενον.

Διονυσίῳ σοφιστῇ.

ϖ Ἄλαι μὲν τὸ πήλιον κοινὸν διδασκαλεῖον τῶν ἡρώων ἐδόκει. νυνὶ δὲ ἡ ὑμετέρα καὶ τῶν μουσῶν πόλις. καὶ ἐπαίς δυσανοὶ πατέρες τοὺς υἱεῖς αὐτοῖς, ὡς ὑμᾶς φοιτῶντας ἢ λόγους μανθάνειν ἢ λόγους εἰ δεῖ καὶ διδάσκειν. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν. ἡ γὰρ πόλις ἀρχαία τε παλαιᾶς μυθολογίας γέμουσα περὶ ἧς ᾄδεται ἄλλα τε πολλὰ καὶ καλὰ, καὶ ὅτι καὶ ὅπῃ θαυμάζουσα τὴν πόλιν, ἡ μὲν παρακαλεῖται τὸν ἑλικῶνα παραθέουσα καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτῇ πειθοῖ συνοικεῖν. ὁ δὲ ἑρμῆς πάντως οὐκ ἀνέξεται μὴ οὐ συμπαίζειν ταῖς ἀδελφαῖς. ἀλλὰ καὶ ἀπόλλων μουσικὸς ὢν θεὸς, ταῦτ᾽ ἐρᾷ μᾶλλον ἢ τοῦ παρνασοῦ. τὸ δὲ παραπλήσιον αὐτῷ δοκεῖ μαχαιραδελφῶν τε τὸ κάλλος τῶν παιδικῶν. τὸ δὲ περὶ ἀδελφῶν τε δὴ δάφνη τὸ ἄλσος. ἔνθα καὶ τὸ ὕδωρ ἐπιφαίνεται τοῦ θεοῦ. καὶ τι μουσικὸν ὑπηχεῖν λέγεται. τὸ δὲ κάλλιστον, ὁ διόνυσος διδάσκων ὡς ἀληθῶς τὰς τῶν θεῶν τελετάς. ταῦτα διεγείρει πρεσβύτας.

ταῦτα

ταῦτα συγκαλεῖ νέους. διὰ ταῦτα καλὴν ἐλπίζω τὴν εὐποιΐαν γενέσθαι τῷ νέῳ. ἄγως τε ὅτι προτετελεσμένος ἐστὶ τῶν πρὸ ἡμῖν καλῶν ἐν πάσαις ἡδονῇ γενόμενος, ἀπῆρεν ὡς Ἀθήνησιν οἱ τὰ μικρὰ μυστήρια προτελούμενοι τῶν μεγάλων. δέχου τοίνυν εὐμενῶς τὸν νεανίσκον, δοκιμάζων αὐτοῦ τὴν φύσιν ἐκ τῆς νῦν προθυμίας. δι' ἣν καὶ θάλατταν πλεῖ καὶ πολλὴν ἤπειρον ἐλαύνει οὐ μάλα ἐρρωμένῳ τῷ σώματι. ἐχέτω δέ τι καὶ μεῖζον διὰ τὴν ἀποστολήν. δεῖ γὰρ ταύτην θαρρεῖν. μηδαμῶς τε ἐρυθριᾶν νῦν πρῶτον ὡς ὑμᾶς φοιτῶσαν. ἐρωτικῶς τε προσίεσθε καί τι πρὸς αὐτὴν ἡδέως λαλεῖν, οὕτω πολλάκις ὡς ὑμᾶς ἴοι.

Θεοδώρῳ. Σοφιστῇ.

ἔ Στω σμυρναῖος Ὅμηρος. Ἀριστείδης κοινωνείτω τῆς φιλοτιμίας. ὁ ἐμὸς ῥήτωρ Θεόδωρος. πάντως ἐμὸν καὶ τοῦτο. εἴγε τὰ τῶν παίδων καλὰ τοῦ πατρὸς εἶναι νομίζεται. ἀλλ' οὖν γε τῆς ὑμετέρας εὐφωνίας. δι' ἣν τῶν ἀθηναίων οἱ παῖδες οὐ παρὰ τῶν πατέρων παρὰ δὲ τῶν σύρων ἀττικίζειν ἀξιοῦσι μανθάνειν. οὐκέτι γοῦν εἰς τὸν πειραιᾶ καταίρουσι τῆς ἀκαδημίας ἐρῶντες. οὐδὲ φοιτῶσι παρὰ τὸ λύκειον, παρ' ἡμῖν τὴν ἀκαδημίαν καὶ τὸ λύκειον εἶναι νομίζοντες. ἐγὼ γοῦν ἱκανὰς ἔχω παρ' ὑμῶν τὰς ἀμοιβάς. εἰ κἀμὲ πρόγονον δι' ὑμᾶς ᾄσουσιν ἴωνες. καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς τὰς εἰκόνας καθαρῶς θεωροῦντες, ἤδη καὶ τοῦ σώματος τὸ εἶδος ὑπογράφουσιν. ἡ δὲ παρ' ὑμῶν στολή, ἐμοὶ μὲν λαμπρότερον ἀποφαίνει τὸ σχῆμα. σοὶ δὲ καλλίω τὴν φήμην ἐργάζεται.

Γεσσίῳ ἰατροσοφιστῇ.

ε Μὸς πρόκοπος· γινέσθω δὲ σός. ἐλπίδος οὖν παῖς, ὃν ἠβουλόμην ἐπιζῆν. διὸ οὖν ἤκμασε παρ᾿ ἡμῖν ἰατρική. ἀλλὰ γὰρ χαλεπὸν περὶ τοὺς λόγους φιλοπονεῖν καὶ τὸ σῶμα καλὸν διασώζειν. οἷα γοῦν πέπονθα· ἐγὼ μὲν ὑπέγραφον· ὑμεῖς δὲ ὥσπερ θεαταὶ τοῦ πάθους γεγόνατε. ἀλλὰ τί δράσω. βραδεῖαι μὲν αἱ τῶν νεφρῶν ὀδύναι καὶ ὀξεῖαι. ὑμεῖς δὲ βραδεῖς ὡς ἔοικε χάριν διδόναι. ἢ πόσον χρόνον ὑμῖν συστέλλομαι. τῷ δὲ κάμνοντι ἡ ἡμέρα μία πολλῶν ἐτῶν περίοδος. ἢ τοῦ φιλοσοφοῦντι τὸ πάθος βαρύτατον τοῦ. οὐ χρὴ τέχνη παρὰ σοί, οὐ χρήσιμος ἡ τοῦ φαρμάκου κατασκευή. τί οὖν ἐμποδών. πλὴν εἰ μὴ τῆς εὐνοίας ὑπολέλησαι εἴτε ἀμφότερον ἀγνοίας μᾶλλον ἢ κακίας κρίνεσθαι. χαλεπαίνει γοῦν ὁ δικαστὴς οὐ πρὸς ἀγνοοῦντα, ἀλλὰ πρὸς ἐθελοκακοῦντα. ἀλλ᾿ ὡς τῆς τῶν φιλτάτων προδοσίας. ἔτι μὲν ἡ νόσος περὶ ἐμοί· ἔστι δὲ τὸ φάρμακον παρὰ σοί, ἀλλὰ μεταξὺ λόγου τῷ πάθει πληττόμενον.

Τῷ αὐτῷ.

ο Καλὸς Νεμεσίων ἀπὸ τῶν νόμων τῆς ἐπιστήμης ἐπαινούμενος ἀπὸ τοῦ τρόπου μᾶλλον ἐπιθαυμάζεται. τί τούτου κάλλιστον σημεῖον. φίλους οἶδε θηρεύειν· ἐν οἷς πράττουσι μὲν συνήδεται. πεπονθόσι δὲ οἷα περ οὐκ ἔδει συνάχθεται. βουλοίμην δὲ καὶ σὲ πρὸς τῆς ἄλλης φιλοσοφίας καὶ τοῦτο μελετᾶν. μελετήσεις δὲ τῶν ἀπόντων φίλων ἢ τῶν παρόντων μεμνημένος. ἕως μὲν γὰρ αὐτὰ τὰ πάθη λανθάνει, καὶ τὰ φάρμακα ἐν μέσῳ κείμενα λανθάνει. καὶ ἀκμάζει περὶ τὴν θεραπείαν ἡ πλάνη. ἡ δὲ τοῦ πάθους διάγνωσις, οἷον φῶς ἐξέλαμψε τῇ τέχνῃ. καὶ διανοίγει τὴν τῶν φαρ-

μάκων

μανικῶν περὶ οὐσίαν. καὶ οὐκ ἔστιν ἀμφίβολον τὴν θεραπείαν συνεισφέρειν. ὑπεγράψαμεν τὸ πάθος ἔτι που μέμνησαι, ὡς συχνὴ προηγήσατο κίνησις. ὡς πολλὴ συνηκολούθησεν αὐτῇ τῶν περὶ τῆς ὑγρότητος, ἢ τοῦ αἵματος ῥύσις, ὡς ἡσυχία καὶ δίαιτα τὸ πάθος συνεσκίαζε. καὶ πάλιν κίνησις καὶ πάλιν αἵματος ῥύσις καὶ αὖθις ἡσυχία καὶ δίαιτα. καὶ ὡς οὐκ ἔτι τὸ πάθος συνεκρύπτετο. ἀλλὰ σύψις ἐπέκειτο. τὸ μὲν πρῶτον μετρία. εἶτα οὐκ ἀγχομής. τελευταῖον δὲ ἀφόρητος. αἰκιζομένη καὶ ἔνδοθεν ὑβρίζουσα καὶ ὅλως τὸν ὀμφαλὸν σπαράττουσα. τί γὰρ αὐτὴ πρὸς ὑμᾶς ἀποκρύπτοιτο, ἃ δημοσιεύειν ἡ φύσις οὐκ αἰσχύνεται. μᾶλλον δὲ ἔτι καταλείπεται φάρμακον τῷ πάθει μονομαχεῖν. πλὴν εἰ μὴ ὑμεῖς ὑπὸ σοφίας ἕτερον ἐξεύροιτε. ὁ διὰ τῆς πόας συμπεπλεγμένος κύκλος ἣν φυσαλλίδα μαλασευνῶς ὀνομάζουσι τῶν ἰατρῶν οἱ παῖδες: τοῦτο γὰρ μόνον ἱκανὸν τὰς τοῦ νοσήματος ἐνέδρας καὶ λόχους ἀμύνεσθαι.

Δωροθέῳ. Πρεσβυτέρῳ.

Οἱ μὲν πολλοὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀνίπτοις ποσὶν ἐπιπηδῶσι τοῖς ἱεροῖς, καθάπερ ὁ τοῦ Πλάτωνος χαλκοῦς ἐκεῖνος ὁ Φαλακρὸς, ὃς ἐπὶ καπνοῦ καὶ δυσωδίας ὄζων ἐπανέστη τῇ δεσποίνῃ. σὺ δὲ ἐξ ἱεροῦ διαβαίνεις εἰς ἱερὸν, ἐκ φιλοσοφίας εἰς ἱερωσύνην. ὁ δὲ τὴν ἐπιστολὴν κομίζων, ἱερῶν ἐστιν ὑπηρέτης. οὐκοῦν σὸς οὗτος. ἐρᾷ δὲ ἡσυχίας. καὶ οὐκ οἶδα πῶς μαθὼν ὄρος εἶναι θεῷ κεχαρισμένον δι' ἐρημίαν εἰς ἡσυχίαν ἐπιτήδειον, πρὸς ἐκεῖνο πορεύεται. ἀλλ' ἡ ἐμποδὼν ἀπορία. καὶ τῆς ἀπορίας αἱ μηχαναί. ἃς δύνασαι διαλύειν τοῖς ἐν μέσῳ τῆς χώρας ἱεροῖς κελεύων, μέχρι τοῦ ὄρους διασώζειν τὸν ἄνθρωπον.

ἐ Πόλεμος ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλους πολλὰ κελεύοι λαλεῖν· εἰρήνη δὲ συχνὴν ἐπάγει τὴν σιωπήν, μόνος οὗτος ὁ πόλεμος εἰρήνης κρείττων ἐστί. τί γὰρ χαριέστερον ἢ θαμὰ παιδικοῖς ἀδολεσχεῖν. λύσωμεν τοίνυν ἢ τὴν εἰρήνην ἢ τὴν σιωπήν. μὴ γὰρ τοὺς φίλους. μὴ γὰρ τοὺς ῥήτορας σιωπῶντας ὁ ἥλιος κατίδοι.

Επιφανίῳ σοφιστῇ.

ἐ Σκάλλος ζῆν ἢ γράφειν μεμελέτηκεν, ᾧ δεδώκαμεν τὴν ἐπιστολήν. δύναται γὰρ τὴν εὐδαιμονοῦσαν οἰκίαν τοῖς κεκτημένοις διασώζειν καλῶς. ὅσοι γοῦν τοῦ βίου κοινωνὸν ἔχειν ἐβούλοντο. ὁ γὰρ τῆς πατρίδος μᾶλλον ἢ περιουσίας ἐρᾷ. πολλὰς γὰρ πόλεις καταμαθὼν, οἷά τις Ὀδυσσεὺς, ὡς ὑμᾶς οἷα πρὸς Ἀλκίνοον ἀφῖκται. καὶ ὁ μὲν ὑμῖν διηγήσεται τὴν πλάνην, οἷον ἐκεῖνος ἐκείνῳ. ὑμεῖς δὲ καταλύσαντες τὴν πλάνην, οἷα δὲ διασώσατε. ὥσπερ ἐκεῖνος ἐκεῖνον. μὴ γὰρ διαμάρτοι τῆς δόξης δι' ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς καταφυγών.

Μαρκιανῷ.

φ Ἱλεῶν ἐκέλευσας. ἐγὼ δὲ καὶ αὐτεῖν ἄρχομαι. ἠδίκηται γὰρ ᾧ δεδώκαμεν τὴν ἐπιστολήν. κατέβαινεν ἀπὸ Φοινίκων ὠνήν φέρων χρυσίον τὴν τῶν Φοινίκων τιμήν. ἀλλ' ὢ τῆς τύχης. οὐ δὲ πενίαν αὐτὸν κινδυνεύων ἐστὶν ἀμύνεσθαι. ὁ μὲν γὰρ ἤλαυνεν ἀγαθαῖς ἐλπίσιν ἐποχούμενος. τὴν δὲ φιλίαν ὑποκρινομένων βαρβάρων οἱ λῃστρικώτατοι προσπεσόντες, παίουσί τε καὶ στρεβλοῦσι. καὶ γυμνὸν τὸ ξίφος ἐπανατείναντες, ἀποσφάττειν ὅλως ἠπείλουν. τέλος δὲ τὸ χρυσίον λαβόντες, ἐκέλευον χάριν εἰδέναι, ὅτι τὴν τύχην οὐ τὸν

βίον

βίον μετήλλαξε. δίκη δ᾽ ὑπόπτερος οὖσα τῶν ἠδικηκότων ἐνίους συλλαμβάνει. ἤκουσεν ὁ στρατηγός. ἐχαλέπαινε μισῶν ἀεὶ τοὺς κλέπτας μᾶλλον, ἢ τοὺς φανερῶς πολεμίους. καὶ μάλα γε εἰκότως. τοὺς μὲν γὰρ ἔστι πόρρωθεν φυλάττεσθαι, οἱ δὲ τοῖς φίλοις ἐξ ἀφανοῦς ἐπιτίθενται. καὶ προστάττει τὴν ἐπανορθοῦσθαι τοῦ πένητος τὴν ἀπορίαν. καὶ ἀναλαμβάνειν ὅσων ἀφῄρηται. ὁ μὲν προσέταττεν ὁ στρατηγός. ὁ δ᾽ ἄπορος ἔτι πενίαν ὀδύρεται. ἀλλὰ στήσατε τοῖς μὲν τὴν λῃστείαν. τοῦ δὲ τὴν ἀπορίαν προσφθέγγομαι τὸν μεγαλοπρεπέστατον καὶ θεοφιλέστατον στρατηγόν. Ἰουλιανῷ Ἀρχιτέκτονι.

τ Οὐ Ἀλκίνου τὸν κῆπον οἶμαι κεκτῆσθαι διὰ τὴν καλὴν μηχανήν, ἣν σὺ μὲν ἐξεῦρες, ἐποίησε δὲ ὁ τέκτων. ἐγὼ δὲ γράφω τῷ λόγῳ. ἥδιστον γὰρ τὸ θέαμα. δύο μὲν οἱ μέγιστοι κύκλοι σανίσι καὶ γόμφοις συναπτόμενοι. ὥστε ἐν αὐτοῖς ἔξωθεν θεωμένοις δοκεῖν εἶναι. ἐπὶ δὲ τῷ καταστρώματι πεδίον ἔνδοθεν ἐκτρέχει περὶ τὸν αὐτὸν τόπον μακρόν τινα δρόμον. ὁ δὲ κύκλος συμπεριθεῖ. καὶ τοσοῦτον ἀκολουθεῖ, ὅσον τὸ πεδίον βούλεται. ὁ δὲ ἄγων περὶ ὃν ὁ μέγιστος κύκλος, αὐτοῦ μένων στρέφεται. καὶ συγκινεῖ μικρὸν ἕτερον κύκλον τὸν ἐπὶ τῷ φρέατι. ἐπὶ τούτῳ τὰ χοινία καὶ οἱ χόες ἐπίκεινται κατὰ μέρος συνδεδεμένοι. ἀλλ᾽ ὃ ξυνταύτῃ μὲν ἡ κίνησις. τοῦ δὲ μικροῦ κύκλου τὸ μέσον στενοχωρία. ὥστε μόνον τὰς ἀπαρχὰς καὶ ἐκροῆς ὑποδέχεσθαι. τὸ δὲ πλέον τοῦ ὕδατος ἐπὶ τὸ φρέαρ ἐκχεόμενον, ῥᾳδίως αὖθις καταδυθέν, μόλις ἀνάγεται. τουτὶ μὲν οὖν ἐπανορθώσασθαι δεῖ. τῷ δὲ τὴν ἀρχὴν ἐξευρόντι, οὐ χαλεπὸν τὸ τέλος γίνεται. μὴ γὰρ περὶ ἴδω μὲν οὕτω καλὸν θέαμα καὶ ἑτέρου σοφίας δεόμενον. μὴ ταυτὸν πάθοιμεν ὥσπερ ἂν εἴ τις ζωγράφος τὴν Ἑλένην εἰς κάλλος γράφων καὶ κεφαλῆς ὑπολάβοιτο.

Τῶν Αἰνείου τοῦ σοφιστοῦ ἐπιστολῶν Τέλος.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Νηφαλίῳ.

η σθην δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν. εἰς ἔργον δὲ ταύτην ἄγειν βουλόμενος, οὐκ ἔσχον ὑπουργοῦσαν τῇ προθυμίᾳ τὴν χρείαν. τὸ δ' αἴτιον τύχην μὲν οὐκ ἄν ποτε εἴποιμι καὶ μάλιστα πρὸς ὑμᾶς. θεοῦ δὲ πάντως πρόνοιαν κυβερνῶσαν ὡς βούλεται τὰ ἡμέτερα.

Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

τ Οῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν ἀρκεῖ μὲν εἰς σύστασιν φιλίας ὁ τρόπος. ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν ἀφορμὴν εἶναι προσήκει τινὰ δι' ἧς δεῖ πρῶτον εἰς λόγους ἐλθεῖν, ἔπειτα πειραθέντας θαυμάζειν, τοῦτον χαίρειν ἐπέδωκα τῷ λογίῳ Θέωνι τὴν ἐπιστολήν. πρῶτον μὲν διὰ ταύτην ὀνήσων αὐτὸν ὅστις ἐστί. ὕστερον δὲ περιττὰ νομίσας τὰ γράμματα, δι' αὐτὸν οἶμαι θαυμάσεις τὸν ἄνδρα.

Καισαρείῳ καὶ Εὐβούλῳ.

π Υθαγόρας ὁ σάμιος. τοῦτον φασὶν ὡς οὐ μέχρι παντὸς ἐπίμα σιγήν. ἀλλ' ὥριστο χρόνον αὐτοῖς μεταβολὴν ἄγων ἐπὶ λόγους καὶ μετέβαλλον τοῦτο. ἀλλ' οὐ δὴ πρότερον ἐσιώπων χρόνον, ἔδει δὴ πυθέσθαι μηδὲν παρ' ἀλλήλων εἰδέναι. ἀλλὰ τὴν μὲν γλῶτταν εἶχε σιγή. ἡ δὲ χεὶρ διηκονεῖτο τῇ γλώττῃ. καὶ διὰ τῶν γραμμάτων πάλιν ἐφθέγγοντο. ὑμεῖς δὲ εἰ μὲν τὸν πυθαγόραν ζηλοῦτε, τὸ δὴ πέρας ἔστω σιγῆς. λύσει δ' αὖ τὴν εἰκότως ὁ χρόνος. εἰ δέ τι πλέον φέροντες ἥκετε, σκληροί τινες ὑμεῖς τὸ ἀντερᾶν οὐκ εἰδότες. καίτοι τὸν ἀλφειὸν λόγος ποταμὸν ὄντα καὶ τοσοῦτον ἀρεθούσης ἀπεσχισμένον, μέχρι καὶ νῦν ἐκ πελοποννήσου τὴν σικελίαν ὁρᾶν. καὶ διὰ μέσης θαλάττης ἀγόμενον, σκοπεῖν πῶς καλός τε εἴη τὸ διαμένοι γλυκὺς τῇ πηγῇ. ἡ δὲ δέχεται τὸν ἐραστὴν κεκμηκότα. καὶ δίδωσιν ἑαυτήν. καὶ ἴδοις ἂν τότε ζε-

γνυ

ρην ἀφροδίτην γε τὴν ἐμοῦ καὶ πηγῆς. ὑμεῖς δὲ οὔτε φοιτᾶτε πρὸς ἡμᾶς τοῖς λόγοις, οὔτε φοιτῶντας ἀμείβεσθε. ἀγαθοὶ, λύοιτε τέλος ἐγκλήματι τῶν ἡμῖν. εἰ δὲ μή, ἀλλ' οἱ βούλομαι λέγειν ἵνα μὴ λυπήσας ἀπέλθω.

Γερμανῷ.

Ὅσον ἀγαθοὶ λυποῦσιν ἄνδρες πεῖραν αὐτῶν παρέχοντες καὶ ἀφιστάμενοι τῶν ἐγνωκότων, νῦν ἔργῳ μαθὼν καὶ διηγοῦμαι τοῖς ἄλλοις. ὑμᾶς γὰρ ᾔδειν μὲν καὶ πρὶν εἰς λόγους ἐλθεῖν. εἰδὲ θαυμάζειν ὁπόθεν, διδασκάλους εἶχον ὅσοι πειραθέντες ἐθαύμαζον. ὡς δὲ κατὰ συμμίξας ἐμάνθανον, χαίρειν μὲν ὡμολόγουν τῇ τύχῃ. πάλιν δὲ ταύτην ἐμεμφόμην εἰ τοσούτου γεύσασα πράγματος ἄκρῳ δακτύλῳ φασὶν, εἶτα τὴν ἡδονὴν ἀφαιρήσεται. καὶ τοσοῦτον εὔφρανε τὸ πρότερον, ὅσον αἴτιον τοῦ μέλλοντος ἐλπίδος ἐλύπουν. ἐλογιζόμην γὰρ ὅτι δὴ θᾶττον ἡμᾶς οἰχήσῃ καταλιπών. τοῦτο καὶ γέγονε καὶ συμβὰν λυπεῖ. καὶ ἀποροῦμεν τῷ πράγματι. σὺ δὲ φιλονεικεῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον ἡμῖν ἐξάπτειν τὸν ἔρωτα ἢ πόρρω γενόμενος. τὴν γὰρ εἰς ἐμὲ σπουδὴν καὶ τὰς ἐμὰς ἐλπίδας ὑπερβαίνων ἐνίκας. ἀλλ' εἴθε γάρ τις θεῶν εὐμενὴς ἡμῖν γένοιτο ἢ σὲ θᾶττον ὡς ἡμᾶς αὖθις ἐνέγκοι.

Ἰωάννῃ.

Εἰ μὲν περὶ φίλους ὀλιγωρίας ἦσαν γραφαὶ, καί με τις εἰσῆγεν εἰς τὸ δικαστήριον αὐτὸ δὴ τοῦτο κατηγορῶν, ὡς ἀδικοίην οὐ μετρίως, ἐν οὐδενὶ φίλον ποιούμενος, οὐκ ἂν ἄλλως ᾤμην τὴν νίκην ὅσον λαβεῖν, ἢ σὲ παρεχόμενος μάρτυρα τὸν οὐκ οἶδ' ὅπως ὀρθότατα κατήγορον. οὕτω μοι παρ' ἐλπίδας ἐξέβη τὰ παρὰ σοῦ. ἐβραχύτισε πρᾶγμα διστάζειν ἐπ' ἐμοὶ παρεσκεύασεν. ἐγὼ γὰρ οἶδα καὶ μὴ φίλους πυκνὰ δὴ τοῖς γράμμασι βάλλοντας ὅταν λανθάνειν ἐθέλωσι. ἢ φίλους σιωπῶντας, ὁπόταν τῇ μνήμῃ τῶν ἀπόντων ἀρκούμενοι πρὸς ἑτέρους ἀσχολῆνται. ἐκεῖνοι μὲν τε τὸ γράφειν εὐνοίας,

οὔτε τὸ σιωπᾶν ἐγκλήματος, μὴ δὲ, γνώμης βεβαιούσης ἀμφότε-
ρα· οὐ κοινῇ ταῦτα περὶ σὲ, ἐκεῖνα δὴ σκόπει· εἰ μηδέν μοι τῶν ὑμετέ-
ρων δίδωσι λήθην, εἰ διὰ παντὸς ἀξιολόγου καὶ θαύματος ὥσπερ ὑπὸ τῇ
μνήμῃ κοσμοῦμαι, εἰ τὸν Ἰωάννην εἰπὼν, τὸ γλυκὺν πάντως τῷ λό-
γῳ προσέθηκα, ταῦτα σκοπῶν, ἀγαπήσεις σιωπῶντα μᾶλλον ἢ
φθεγγόμενον ἑτέρους, εἰ καὶ τὸ Δωδώνης αὐτὸς χαλκεῖον τοῦ δὲ γλώττῃ ἠσ
ἠχεῖ. ἀλλ᾽ ὅπως μὴ ταύτην ἀπολογίαν ἔχειν ἡγούμενος, σιωπήσῃς,
ἄδε. μὴ τὴν αὐτία φθεγξώμεθα. Φιλίππῳ.

μ Ἀκρὸν ἡμῖν ἐσίγησ χρόνον καὶ τὸ πρᾶγμα φέρειν οὐκ ἔχω· σκό-
πει γάρ· χειμὼν ἦν καὶ οὐ μετρίως ἐφερόμεθα. ὤφθησαν χελιδό-
νες καὶ οὐ μετὰ τούτων ἐφθέγξω. καὶ νῦν ᾄδουσι τέττιγες. καὶ περὶ ἐλπίδας
ἡμῖν ἡ σιωπή. εἰ μὲν πρὸς λύπην ταῦτα, ἀγνοοῦμεν ὅ,τι περὶ παθὼν ἐλύ-
πεις. ὅμως οὐκ ἂν οἶμαι μείζω τιμωρίαν λαβεῖν. εἰ δὲ διὰ παλαι-
σπουδῆς εἰς ῥαθυμίαν μετέστης, ἀδικεῖς μὲν συνηθείας νόμον· παρα-
βαίνεις δὲ φιλίας θεσμόν. εἰ δὲ μὴ δυσχερὲς εἰπεῖν, τάχα τὶς σε φαίη καὶ
σαυτοῦ κατήγορον γεγενῆσθαι. οἷς γὰρ ἡμῖν σιωπῶσιν ἐπέπληξας,
τούτοις ὤφθης αὐτὸς ἁλισκόμενος. καὶ πῶς ἔχει λόγον τὸν πεπει-
κότα λαλεῖν, τὸ τοῦ πειθόντος μεταλαμβάνειν σιωπήν. ἀλλ᾽ ὅρα
λοιπὸν καὶ σοφιστήν με καλεῖν καὶ παίζειν ἅμα τῷ λόγῳ. οὐδὲν τοῦτο
πρᾶγμα πάντως. καὶ ὅ,τι ἂν λέγῃς, οἴσω μετρίως, εἰ φθεγγομένου
μόνον ἀκούσομαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

ν Μὲν λυποῦσα διὰ τὴν σὴν ὥρα, καὶ δὴ πέρας ἔχει καὶ πέ-
παυται. ἐγὼ δὲ τοῖς μὲν γὰρ φρονεῖν ἐθέλων ἐλπίδι γραμ-
μάτων τῶν παρὰ σοῦ, ἐμαυτοῦ τε γίνομαι καὶ μνήμην λαμβάνω τῶν
παρελθόντων. ὅσον γὰρ τοῦ πεῖν σοι σιωπῶντι τὸ παρὸν ἡμῖν οὐκ ἔστιν, ἔργω

χειμῶν. μᾶλλον δὲ καὶ ποθεινότερον ἡμῖν τὸν ὄντως χειμῶνα ποιεῖς. ὅσον ἐν ἐκείνῳ μὲν φέρει παραμυθίαν τὸ τὴν σιγὴν ἀναφέρειν, τῇ τῆς ὥρας ἀνάγκῃ. τοῦ δὲ θέρους λείπεται ἡμῖν δακρύειν, ὅτι μηδεὶς παρὰ σοὶ λόγος τῶν ἐραστῶν. τὸ γὰρ ἀπεῖναι μὲν τὴν ἀνάγκην, σὲ δὲ πάλιν σιγᾶν, ἡμῖν τοῦ καταφρονεῖσθαι παρέστησι δόξαν. ἀλλ' ὦ πάντες ἔρωτες εἰς πεῖραν ἀγάγετε τοῦτον τῶν ἡμετέρων. ὅπως αἴσθησιν λάβῃ ποτὲ, δεινὸν ὅσον ὑπάρχει ἐραστὴς παρορώμενος.

Ζαχαρίᾳ.

Υσον ἡμῖν μετὰ τοῦ χειμῶνος τὴν σιωπήν. ἀμφότερα μὲν γὰρ ἐπαχθῆ. εἰ δὲ ἦν διὰ παντὸς σοῦ λαλοῦντος ἀκούειν, ὁ χειμὼν ἂν ἡμᾶς οὐδὲν ἐλύπει τοσοῦτον. ἀγὰ γὰρ ὅλῳ ῥεύματι τὴν σὴν ἡμῖν ἐπέσχες πηγήν. νικᾷ γὰρ αὐτὴ παρ' ἐμοὶ τὴν ἐκ τοῦ ἔαρος ἡδονήν, εἰ καὶ νέον ἐν τούτῳ τὸ φῶς. εἰ καὶ χελιδόνες ἐν τούτῳ πληροῦσι τὰς ἀκοὰς τῆς ᾠδῆς, ἐμοὶ δοκεῖν ὑμνοῦσαι τὴν ὥραν. καὶ τὰ ῥόδα τῆς κάλυκος ἀναδύντα, μέσην τινὰ καὶ κεκραμμένην παρέχει τὴν θέαν. ἃ εἰς μνήμην ἄγει διηγημάτων ἀρχαίων. ὡς ἦν ἄδωνις καλὸς, καὶ ἀφροδίτη τοῦτον ἐζήτει. καὶ ἡ τεκοῦσα τοὺς ἔρωτας, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐρᾶν ἐπαιδεύετο. τῶν δὲ παιδικῶν ἀποτυχοῦσα, πλήττεται τε τὸν πόδα καὶ φαίνει τὸ ῥόδον. ἀλλ' ἡμῶν ἐρώντων ὡς πρὸς τὴν σὴν φωνήν, μικρὰ ταῦτα νομίζεται.

Τῷ αὐτῷ.

Δουσοι καιρὸς πάλιν ἀπαιτῶν, τὴν πρὸς τοὺς δεομένους ῥοπήν. ὁ δὲ τὴν ἀφορμὴν πάλιν διδοὺς, πάλιν ἐγώ. ὡς πεδιχόθεν εὖ οἶδ' ὅτι χάριν ὁμολογήσεις. ὅτι παρὰ εὖ ποιεῖν εὗρον. καὶ ὅτι σοι τοῦτο γέγονε δι' ἐμοῦ. χαίρουσι γὰρ, ὄντως εὖ ποιῶν, ἢ πάσχοντες ἕτεροι. καὶ τὸν τὴν ἀφορμὴν δεδωκότα καὶ εὐεργέτην προσεί-

ποις. ὡς γινώσκοις χαίρειν δώσων μᾶλλον ἢ ληψόμενος, οὕτω σεμνύνομαι. ἀλλὰ τί τὸ πρᾶγμα. μέλλων δὲ οἱ δόντι πυνθάνῃ. Ἀλέξανδρός τις παρ᾽ ἡμῖν ἐπὶ ξύλοις τὴν ἐμπορείαν ποιεῖται· κἀντεῦθεν ἔχει τὸν βίον. οἷα δὲ εἰκὸς τοὺς τοιούτους, κοινωνίαν τινὰ ποιεῖται τοῦ πράγματος Εὐθύμιος αὐτῷ τοὔνομα. ὅπως ὁ μὲν πέμπει τὰ δοκοῦντα, ὁ δὲ μένων δέχοιτο. τὴν ἐμπορείαν οὕτω ποιῶνται. οὗτος τοίνυν τὴν ῥοδίων οἰκεῖ παρ᾽ ὑμῖν ὡς ἔξω. καὶ ὅμως φησὶ μὴ δίκαια πάσχειν. τὸν γὰρ ἀδικοῦντα ῥωμαίων γλώττῃ κοιαίστωνα εἴποις. νομοθετεῖ γὰρ μὴ εἰωθότα. καὶ καινοτέρου κέρδους ἀφορμὴν μηχανᾶται. ὡς παρ᾽ οὐχ ὑμῶν ἀρχόντων τῶν ῥόδων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς εἰκὸς ὑμῶν οὐκ εἰδότων. οὐκοῦν παντὶ ἔθῳ μαθόντων. ὅπως ἐγὼ μὲν σοὶ χαίρειν εἰδείην, ὁ δὲ τυχὼν τοῦ δικαίου ἐμοί. δικηγορούμενος ὡς ἠδίκηται καὶ πέπαυται.

Φιλίππῳ.

Πάλιν γράμματα παρ᾽ ὑμῶν. καὶ πάλιν τῶν σιωπώντων ὑμεῖς. καὶ δέδοικα μὴ καὶ φλυαρίαν τινὰ καταγνῷς. παντελῶς γὰρ σιγῶν, καὶ τοὺς ὁπωσοῦν λαλοῦντας φλυάρους εἶναι δοκεῖς. εἰ δὲ σὺ τοὺς φίλους ἀπὼν παρορᾷς, πᾶσι τοῖς ἀποῦσι λείπεται τὸ σιγᾶν. οὐκοῦν γενοῦ πάλιν ἐκεῖνος καὶ φθέγγου πρὸς ἡμᾶς. οἱ γὰρ ἀγαθοὶ τὸ προσῆκον ποιοῦντες, παράδειγμα πρόκεινται τοῖς πλημμελεῖν βουλομένοις. σὲ δ᾽ ἂν βουλοίμην καὶ γνώρισμα φέρειν ἀνδρὸς. μηδὲν ἔτι γένοιτο τῶν προσηκόντων ὑπερορῶντος. πρὸς γὰρ τὴν χρείαν τὴν ὑμῖν γραφεῖσαν οὕτω σπουδαίους ἑαυτοὺς ἐπιδείξατε, ὡς ἡμῖν ταύτην ἀνύοντες. ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὡς τὸ πλείονα τὴν προθυμίαν γενέσθαι βούλομαι παρ᾽ ὑμῶν. αὐτὴ γὰρ πλείστων χαρίτων μίαν ταύτην ἐκτίνομεν τῷ δεομένῳ τῆς χρείας.

Στεφάνῳ

Στεφάνῳ καὶ Ἰλασίῳ.

π Αλιν ὑμῖν ἐκ τῶν ἀμπέλων ἰχθῦς. καὶ ἀγροὶ τὰ τῆς θαλάσσης ὡς ἔοικε χορηγοῦσι. καὶ ἅμα χωρία καὶ θάλατταν ὑμῖν ὑπάρχει τρυγᾶν. καὶ νῦν μὲν βότρυς λαμβάνειν. νῦν δὲ πάλιν ἰχθῦς. καὶ ἔοικεν ἡ θάλαττα τοὺς ὑμετέρους τρόπους μιμεῖσθαι. ὑμεῖς τε γὰρ προθύμως χορηγεῖτε, κἀκείνη πρὸς τὴν ὑμετέραν ὑπουργεῖν ἐθέλει φιλοτιμίαν. ἡ δὲ παρ' ἡμῖν θάλαττα ἴσα καὶ ἠπειρώτας ἡμᾶς ἀπεργάζεται. πλὴν ὅτι παρέχει τὰ κύματα, καὶ χορηγεῖ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀπειλὴν ἰχθύων χωρίς. Ἰωάννῃ.

ὁ Λογιώτατος Διόδωρος, λύσις ἡμῖν ἔστω τῆς πρὸς ἀλλήλους σιγῆς. καὶ σὲ γράφειν ἀπαιτῶν καὶ τὰ παρ' ἡμῶν σοι διδούς. φίλος μὲν γὰρ οὗτος ἐμός. ἤδη δὲ πρὶν ἰδεῖν καὶ σὸς ἐτύγχανεν ἐραστής. οἱ γὰρ ἐξ ἡμῶν λόγοι τὰ περὶ σοῦ διηγούμενοι, καὶ πρὸ τῆς θέας ἐποίουν τὸν ἔρωτα. ὁ γὰρ ἀνὴρ ἐρωτικός ἐστι τῶν καλῶν. καὶ πολυπραγμονεῖ τοὺς χρηστούς. ὥσπερ δεδιὼς μή ποτέ τις τοιοῦτος ὢν διαλάθῃ. καὶ τίσι τὰ περὶ τούτου λέγειν με δεῖ. πάντως γὰρ τῇ πείρᾳ τοῦτο μαθὼν, ἐλάττω νομίσεις τὸν ἔπαινον. καὶ ἀσθενῆ με καλέσειας ῥήτορα, ὡς οὐδὲ τὰ προσήκοντα λέγειν δυνάμενον.

Εὐσεβίῳ.

ε Ι τοὺς ποθοῦντας καὶ μία γηράσκειν ἡμέρα ποιεῖ, ἐξ ὅσου με χρόνου γεγηρακέναι δοκεῖς. οὕτω μὲν συμβληθέντα τῷ πόθῳ (τίς γὰρ πειραθεὶς οὐκ ἐρῶν ἀπαλλάττεται) τοσοῦτον δὲ χρόνον ἐστερημένον τῆς θέας. ἀλλ' οὖν γε ποιῶν τοῖς γράμμασιν ὑποκουφίζεις τὰ δυσχερῆ. τοὺς σοφοὺς ζηλώσας τῶν ἰατρῶν. οἳ μὴ δὲ θεραπεύειν ἔχοντες, μόνον παραμυθοῦνται τὸ πάθος. τοιοῦτος ἡμῖν γέγονας αὐτὸς σαυτοῦ παρέχων τὰ γράμματα. καὶ νῦν

τοὺς σφοδροὺς μιμούμενοι τῶν ἐραστῶν. καὶ διὰ τὸ εἰκὸς παρα-
μυθοῦμαι τὸν ἔρωτα. τῷ δὲ καλῷ Μεγάλῳ σε μὲν φύσις, ἐμὲ δὲ
τέχνη πατέρα ποιεῖ. ὥστε δὴ ἐμοῦ παρεῖναι νόμιζε τὸ παιδίον.
εἰ δέ τι παραλείψω, τοῦτο νόμιζε μήτε δύνασθαί με ποιεῖν. ὃ μέμ-
φομαι τὴν τύχην μή, καὶ πάντα δυνάμενος. ἵνα σοι χαρίσωμαι
τοσοῦτον, ὅσον καὶ βούλομαι. ἀλλ' ὦ θεοὶ μὴ διαμάρτοιμεν ἀμφω
τῆς ἐλπίδος ἣν ὑπὲρ τῷ παιδὶ πεποιήμεθα. Ἰλασίῳ.

ἐ Ι τὰ τῶν φίλων κοινὰ παλαιὸς εἶναι βούλεται λόγος, ἐ-
μοὶ δὲ φίλος ὁ λογιώτατος Πέτρος, καὶ σὸς ἂν εἰκότως νο-
μίζοιτο. εἰ δὲ δικαίως τοῦτον ἀσπάζομαι, δείξει μὲν πολλάκις
ἡ πεῖρα. εἰ δὲ θεάσῃ τέως μαρτυρήσει τὸν τρόπον. ὁ τοσοῦ ὑμῶν τιμό-
μενος, καὶ βουληθεὶς πάντως τυχεῖν, ἐμὲ πρὸς ταύτην ἐκίνησε
τὴν ἐπιστολήν. νομίζων τοσοῦτόν με δύνασθαι παρ' ὑμῖν, ὡς μηδὲν ἂν
εἰκότως διαμαρτεῖν. ἀλλ' εἰ μὲν ἀληθῆ νομίζει, βεβαίωσον ἔτι τὴν
γνώμην. εἰ δὲ ψευδῆ, καὶ οὕτως ὑπούργησον. ἵνα μὴ δειχθῶμεν ἐν τοῖς
ἄλλοις τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν πλαττόμενοι. ἔχει δὲ καὶ τὸ
δίκαιον σύμμαχον. ὅπερ σοὶ καὶ μηδενὸς αἰτοῦντος καθέστηκε φί-
λον. τὸ δὲ δυνάμενον ἀδικίαν κωλύσαι περιιδεῖν, ἐν ἴσῳ καθέστη-
κε τῷ ποιεῖν. ὅπερ τῆς σῆς γνώμης ἀλλότριον. ἴσθι δὲ ὡς πάντως
ὑπενδώσεις ἢ τοῖς γράμμασι τοῖς ἐμοῖς ἢ τῇ παρουσίᾳ πειθόμενος.
οὐ μόνον λυπήσεις. ἀμβλυτέραν τῇ ἀναβολῇ τὴν ἀρετὴν ἐνδει-
κνύμενος.

Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

ὦ Πόσα δύνανται καὶ μεταβάλλουσιν ἔρωτες. καὶ βεβαιοῦ-
σι τοῖς ἔργοις ὡς οὐδὲν αὐτῶν ἐκείνων μεῖζον ἰσχύει. ἐοίκασι
γὰρ λέγειν ὡς μάλιστα πάντων μισούμενοι ὑπεροψίαν καὶ τὴν ὀφρῦν.

πὸς

ταῖς ἀναπαύσεσι καὶ περὶ δὲ λόγους ἐρῶντος. ἐνήλλαξαν οὗτοι τὴν τάξιν. καὶ ὁ σεμνὸς ἐκεῖνος ἐξαίφνης ἐρᾷ καὶ φθέγγεται ταπεινόν. ἀλλὰ τί μοι βούλεται ταῦτα. ἤδη μὲν πάντως ὑπώπτευσας καὶ γελᾷς. ἀλλ᾽ ὅμως τιμῆς ἕνεκα τῆς ἐκείνων εἰρήσεται. ἐμοὶ γὰρ ὁ σὸς πόθος ὅλῳ ῥεύματι προσβαλὼν, εἷλε τὸν λογισμὸν ὑφ᾽ αὑτόν. τὸ δεινὸν ᾐσθόμην ἠπόρουν καὶ οὐκ εἶχον ὅτι καὶ γένωμαι. μίαν τοίνυν ἐδόκουν εἶναι παραμυθίαν εἰ πλέξαις ἀπών, καὶ φθεγγομένου πολλάκις ἀκούσω. ὡς οὖν ἔγνων τὸ πρᾶγμα πένθος τι ξένον οἴμοι καὶ πρὸς ἀλαζονείαν ἐπήρθης. καὶ ἐγὼ μὲν ἤρων. σὺ δὲ παντάπασιν οὐ προσεῖχες. ἐδεόμην. τὸ ἦν μοι πλέον οὐδέν. πρόσφορον τὴν συνήθειαν. ἀδελφὸν προσεῖπον. ὑπέμνησα φιλίου Διός. σὺ δὲ καὶ πάλιν ἐσίγας. ἀμήχανον ἦν τὸ πρᾶγμα λοιπόν. τί οὖν καὶ γέγονεν. εἶπόν τι πρὸς τοὺς ἔρωτας καὶ ἐδάκρυσα. καὶ παρεκάλουν ὑμῶν τὰ τόξα. καὶ πείθονται. καὶ οἱ μὲν ἔβαλλον. σὺ δὲ πεῖρα θεὸς μετεβάλου. καὶ ὁ πρὶν ἡμῖν ἀλαζὼν, ἤπεισέ με γενέσθαι φιλάνθρωπον. ὅπως μὴ τῶν αὐτῶν πειραθῇς παρ᾽ ἡμῶν, ὧν περ ἡμεῖς παρὰ σοῦ. ἀλλ᾽ ὦ φίλοι ἔρωτες. ἐγὼ μὲν πείθομαι καὶ πρὶν ἀμύνασθαι διαλλάττομαι. εἰ δέ τι πάλιν νεανιεύσεται, ἀλλ᾽ οὐκ ἂν οἶμαι τολμήσει,

Ἡλίᾳ.

Τ Ἧς ὑμετέρας δωρεᾶς ἡ μὲν πεῖρα τοὺς ἐγνωκότας, ἡ δὲ μνήμη τοὺς ἄλλους εἰς θαῦμα κινεῖ. ἐμὲ δὲ ἀμφότερα πρὸς τὸ ἀνάγραπτον ἐσπάκει τὴν ὑμετέραν ἔχειν εὐεργεσίαν. τὸ θαυμαζόμενος ἐφ᾽ οἷς τοιούτων ἀγαθῶν γέγονα τῇ πατρίδι ὑπηρέτης, εἰς ὑμᾶς ἀνάγω τῇ μνήμῃ τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν. ὅθεν ἀεὶ παρὰ τὸ προσῆκον παρρησιάζομαι τὰ μικρὰ προσάγων ὑμῖν. οὐδὲ γὰρ οἱ τοῖς θεοῖς λιβανωτὸν ἐπιθύοντες πρὸς ἀξίαν τὴν

χαίρειν. πρὸς γὰρ δύναμιν τῷ δοκεῖν εὐγνώμονες ἐπιδείκνυνται. τὸ ἐπὶ τῶν ὑμῖν προσαγομένων τὰ μέγιστα τοῖς ἐλαχίστοις τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν πρὸς τὴν εὐεργεσίαν μετρούμενα.

Θωμᾶ.

ΝΥΝ ὄντως ἡμῖν ἀνθοῦσι δίκη καὶ μοῦσαι· καὶ σύνοικοι γίνονται τὴν σὴν εὑροῦσαι τύχην, μετεωριζομένην ψήφῳ δικαίᾳ καὶ λόγοις. συνῆφθαι τοίνυν ἀλλήλαις ὥσπερ εἰκὸς ἀδελφαί τε οὖσαι καὶ κοινὸν ἔχουσαι πατέρα τὸν Δία. ἐξ οὗ γὰρ ἀπέλιπες πάλαι διὰ χειρὸς οὐκ ἔχων ἔτι τὴν καίσαρος, οἷα δήπου καὶ γέγονεν, ἀπέλιπον μὲν τὰς πόλεις ἡμῖν, ὑπερεώρων δὲ τὰ ὑμέτερα. ἦσαν γὰρ παρὰ τῷ πατρὶ κατηγοροῦσαι τῶν ἐπὶ γῆς. ἀλλ' ἐπένδυσε πάλιν καὶ γέγονας ὑπὲρ ἡμῖν· καὶ νεάζει πάλιν τοῖς ὑπηκόοις ἡ τύχη. κἂν γὰρ ψῆφον ἐνέγκῃς οὐκ ἀρνεῖται ταύτην ἡ δίκη. κἂν λόγον εἴπῃς, ἐπαινοῦσι πάντως αἱ μοῦσαι. ὃ γὰρ μάλιστα τεθαύμακα λέξω. τὸ γὰρ τοσούτων προύχοντα, μὴ τῶν ἐλαττόνων ὑπεριδεῖν, ἀλλὰ καὶ λόγων ἄρχειν καὶ φιλίας μεμνῆσθαι, καίτοι λεγόντων ἐθέλειν ἀκούειν, σοὶ μὲν προσθήκη τοῦτο τοῦ θαύματος τὸ σωκράτους οἶμαι φιλοσοφοῦντι. ἐμοὶ δὲ τὸ χρῆμα βαρὺ κατ' ἐμαυτὸν ὡς δύναμαι ζητοῦντι τὸ εὐχόμενον λαβεῖν. καὶ εἰ μὴ κερδαίνειν ἐβουλόμην ἑτέραν αὖθις ἐπιστολὴν, ἔστεργον ἂν ἀπορῶν ὅ, τι φθέγξωμαι μετὰ σέ. νυνὶ δὲ καὶ γράφειν ἐρυθριῶ καὶ σιωπᾶν οὐκ ἀνέχομαι. τὴν σὴν ἐγείρων γλῶτταν μουσικὸν αὖθις ἠχῆσαι καὶ μικροῖς τὰ μεγάλα θηρώμενος. πολλὰ δὲ κἀγαθὰ γένοιτο περὶ τὰς πόλεις ἡμῖν ἐπιτροπεύειν λαχόντι. δεῖξαι γὰρ πρὸ τῆς πείρας τὸ μέλλον βουλόμενος ἡ παλαιὰ τύχης ἄγουσα ἐς μνήμην, ὑμᾶς ἐκάλει σωφρονοῦντας καὶ πρὸς τὸ μέλλον εὐθὺς ἐμαντεύετο. τὸν δὲ καλὸν Μέγαν ἠγάπων μὲν καὶ πρώην

ὅσον

ὅσον εἰκὸς καὶ ὅσον εἶχον ἐδίδουν. ὁ γὰρ τῆς τέχνης οὕτω βούλεται νό-
μος. ἀλλὰ καὶ πατὴρ ὑπάρχει τῆς κηδεστῆς, ἱκανοὶ διὰ ἀρετὴν ἐμποι-
ῆσαι καὶ τῷ ῥαθυμοῦντι σπουδήν. ὑμῶν ἤγουν νυνὶ προστεθέντων τῷ νέῳ,
εὔχομαι δικαίαν εὐχήν. ζοῦ ἄγοι τε θεοί. δυναίμην τι μεῖζον ἢ πρό-
τερον καὶ ὄναιτο μέγας ἡμῶν ὁ πόσον ἀκηδόμενος βούλεται.

Στεφάνῳ.

ἔ Τι παρὰ τὸν νεῖλον οἰκεῖς. ἔτι ποθοῦντας ὑπερορᾷς. τί το-
σοῦτον εἰπέ μοι παθών. εἰ μὲν γὰρ οἴει τὸ βράδος ἐπὶ πλέον
ἡμῖν ἐξάπτειν τὸν ἔρωτα, ἴσθι δὴ καλῶς ὡς εἰς ἄκρον ἀφῖκται. καὶ
οὐκ ἂν ἔχοις ὅτι προσθήσεις ἔτι τῷ πράγματι. εἰ δέ σε τοῦ μακε-
δόνος ἡ πόλις ἐφέλκεται, χαιρέτων ἕνεκεν καὶ τοῦ δοκεῖν αὐτὸν ἔ-
χειν ἤδη τὸν ἑλικῶνα, ζήλου τὸν ὀδυσσέα. καὶ παρελθὼν τὰς σειρῆ-
νας μέμνησο τῆς ἰθάκης. καὶ γάρ σε νῦν ποθοῦμεν ἀρχαίων σχήματι
πεπλιγοφόρον ἰδεῖν, κέχηνα τῇ θαλάττῃ καὶ περισκοπῶ τὰς ὁλ-
κάδας εἴποτε παρόντα θεάσομαι. σὺ δέ μοι δοκεῖς τὸν θησέως ἐκεῖνον
ἐζηλωκέναι. καὶ ταῦτα τοῖς παισὶ καθηγούμενος. νυμφίε δημο-
φόων ἄδικε ξένος οὐδὲ παιδὸς, θέλεις ποι μεμνῆσθαι καλοῦντος ὄν-
τος καὶ ἔγωγε παρ' ἐμῆς ἥδιστε δυνάμενος πατέρα καλεῖν.

Φιλίππῳ.

ἐ Ι τοῖς γονεῦσι τὸ προσῆκον ἀποδιδόναι, παλαιοί τε λόγοι καὶ ὁ
τῆς φύσεως βούλεται νόμος, ὅσον εἰκὸς παρὰ τρίδι χάριν ἐκτίνειν,
ἐξ ἧς προῆλθε. καὶ τοῖς γονεῦσιν ἀρχή. ἐπὶ ταύτην σε νῦν ὁ καιρὸς κα-
λεῖ. τὸ δὲ δοκεῖ τῷ ἐνεγκοῦσαν ταύτην σοι δι' ἐμοῦ φωνὴν ἀφεικέναι, οὕτω
σοι καὶ τὸ δέον ἔστη πεπληρωκὼς, καὶ μνήμην ἡ μὲν ταῦτα ῥάχοις τοῦ πρά-
γματος, ὅσῳ καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἡ χρεία. βαρὺ δὲ προσδοκᾶν μηδέν.

ἀλλὰ σοὶ μὲν ῥᾷστον δοῦναι· μέγα δὲ τοῖς λαβοῦσι τυχεῖν. βασι-
λεῖ τοίνυν μεγάλῳ τοὺς ὑπὲρ τῆς πόλεως δεήσεις ἐπιδοθῆναι βουλό-
μεθα διὰ τοῦ παρ' ὑμῖν ἀρχιερέως ἢ τοῦ βασιλέως ἀδελφοῦ.
ἵνα τὸ τοῦ ἐπιδιδόντος ἀξίωμα λόγον τινὰ παράσχῃ τῷ δεξαμένῳ.
ταῦτα γὰρ ποιῶν κοινὴν καταθήσῃ χάριν καὶ τοῖς αἰτήσασι καὶ
τοῖς αἰτηθεῖσιν ἡμῖν.

Ζαχαρίᾳ.

Τ Ἣν παρ' ὑμῶν ἐδεξάμην ἐπιστολήν. ὅπερ ἔδει μὲν πάλαι
γενέσθαι. ὅμως δ' οὖν δὲ νῦν γενόμενον ἀπήμβλυνε χάριτος.
τοιοῦτόν τι τὸ τῶν ἐρώντων πάθος. ἐπειδὰν μὲν ἀτυχῶσι, δυσχερὲς
αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα δοκεῖ καὶ φέρειν οὐ δύνανται. ἡνίκα δ' ἂν λάβωνται
τοῦ ποθουμένου, ὡς μηδὲν παθόντες τῶν προλαβόντων πόνων ἐπι-
λανθάνονται. ἀλλ' ὅπως μὴ νῦν τοῦτο μαθὼν, πρίν τι γράφειν αὖ-
θις ἡμᾶς ἀνιάσῃς τῇ σιωπῇ. οὐ δὴ γὰρ βουλοίμην ἔγωγε πολλὰ πα-
θὼν, εἶτα πάλιν εὐφραίνεσθαι. οὐδὲ γὰρ οἱ δελφοὶ ὅλως αὐτῶν ἀ-
πεῖναι τὸν πύθιον ἕλοιντο, εἰ καὶ παρόντος εὐθὺς ἑορτὴν ἄγουσι
τὴν ἐπιδημίαν ἀπόλλωνος.

Θωμᾷ.

Τ Ὧν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐφραίνειν οἶδε καὶ χωρὶς θέας ἡ μνή-
μη. καὶ τότε μᾶλλον ἡνίκα τοὺς πειραθέντας ὅλου πλη-
ρώσαντες ἔρωτος, μηκέτι παρῶσι χορηγοῦντες ἀεὶ τῇ θέᾳ τὴν
ἡδονήν. τότε γὰρ ἀποροῦντες οἵτινες γένωνται, τὸν πόθον ἔχουσιν
ἀντὶ τῆς θέας ἀεὶ χορηγοῦντα τὴν μνήμην. ἑαυτοῖς γὰρ ἀνατυποῦ-
σι τοὺς ἀπελθόντας. καὶ παρόντων σῴζονται μίμημα. ταῦτα
συνομολογῶ τοιούτῳ πάθει περιπεσών. ἐξ οὗ καὶ σὲ φρασθεὶς ἐθαύμα-
σα καὶ μὴ παρόντα πάλιν ζητῶ. καὶ τὴν τύχην προσεύχομαι μηχα-
νᾶσθαί τι καινόν. καὶ συνάγειν ποτὲ τοὺς τοσοῦτον ἀλλήλων ἀπέχον-
τας ἐραστάς.

Κάστορι

Κάστορι.

τ Ω φέροντι τὴν ἐπιστολὴν, πολλὰ παρὰ σοῦ τὴν εὔνοιαν ἀπαι-
τεῖ, γένος, συνάπτον ἐμοί· γάμος τὴν οἰκειότητα βεβαιῶν.
καὶ τὸ δὴ μέγιστον ἡμέτερα γράμματα. καὶ οὐκ ἀλαζονείας ὁ λό-
γος. θαῤῥῶ γοῦν τούτοις μᾶλλον, ὡς τἀμὰ μικρὰ μὲν τῇ φύσει, μεγά-
λα δὲ δύναται παρὰ σοί. δεῖται δὲ γλώττης δικαίας καὶ λόγων εὐροίας
σβέσαι δυναμένης συκοφαντίαν. οἶδα τοίνυν ὡς τῆς ἐμῆς ἐλπίδος
κρείττων γενήσῃ. φιλοτιμῇ γὰρ ἀεὶ μεῖζον εἰς πεῖραν ἐλθεῖν, ὧν ἄν τις
ἐλπίσειε περὶ σοῦ. σὸν δ' ἂν εἴη λοιπὸν ἢ τὴν ἐμὴν ἐλπίδα νικῆσαι
τοῖς ἔργοις, ἢ μὴ ταύτης ἐλάττω δεῖξαι τὰ πράγματα.

Νεστορίῳ.

χ Ρεμύλος πενέστης ἐξαίφνης ἡ κωμῳδία φησί. καὶ σὺ
νῦν πλουτεῖν ἔοικας οὐ πώποτε τοῦτο μαθών. Ἴρου δὲ πτω-
χότερος ἀεὶ γεγονώς. ἐκεῖθεν ἄρα σοι ποθεινοτέρα γέγονεν ἡ πατρὶς
ἣν πρότερον ἀπεκάλεις τῆς οἰκουμένης τὸ βάραθρον. ὅλως δὲ τῆς ὕ-
λης γέγονας τῇ φιλοσοφίᾳ χαίρειν εἰπών. τὸ δὲ πρᾶον ἐκεῖνο καὶ ἥμε-
ρον ὃ, σοι μόλις ἐνεποίησα χρόνῳ πρότερον, καὶ τὰς ὑπὲρ σοὶ τοῦ προκό-
ψειν ἐλπίδας, φροῦδα πάντα πεποίηκας. νῦν ὡς εἰκὸς ὄρφος γέ-
γονας. καὶ οἷον ὁ τῆς χώρας βούλεται νόμος. τοιαῦτα παρὰ τῆς τύ-
χης ἀπήλαυσας, ὁ παρὰ τὴν πενίαν πάλαι φιλοσοφῶν. ὅθεν
ἐμφιλοχωρεῖς τῇ πατρίδι καὶ σκοπεῖς οὐχ ὅθεν ἔσῃ σοφώτε-
ρος. ἀλλ' ὅθεν αὐτοῖς ἰδίοις κομῶντα τὰ λήια. ἐγὼ δέ σε ποθῶν, τοὺς
ἔρωτας μέμφομαι, εἰ μὴ δύνανται τὴν ψυχὴν μίαν οὖσαν αὐτε-
ρᾶν ποιῆσαι τῶν οὕτω ποθούντων.

Εὐσεβίῳ καὶ Ἡλίᾳ.

ε Γὼ καὶ παρόντας ἡμᾶς ἡδέως ὁρῶν, καὶ ἀπόντων ἀεὶ μεμνημέ-
νος, οὐκ ᾠήθην δεῖν σιγῇ τὸν καιρὸν παρελθεῖν. ἀεὶ μὲν γὰρ

ὑμῖν ἐπιστέλλειν ἡδύ. τὸν δὲ κοινὸν παῖδα μὴ μετὰ γραμμάτων προπέμπειν, οὗ τὸν ὑμεῖς ἐπῃνέσατε, κἀγὼ ποιεῖν ᾐσχυνόμην. ἕως μὲν οὖν μοι παρῆν, σπουδῆς αὐτῷ χάριν ἐδόκουν τε φύσει γεγονέναι πατήρ· νυνὶ δὲ τὴν ἐξ ἡμῶν ἰόντι μόνον εὔχεσθαι δύναμαι δικαίου μὲν ἑτέρων ἄλλων ἀκούειν, ὡς οἷον ἐβούλετο τὸν νέον, θεὸς ἐπεύθυνεν ἤδη τε γέγονεν. ἀγαπητὸς γένοιτο τοῦ τοιούτων λόγων πατήρ. εὖ ἴσθι μὲν οὐκ αὐτόματον. κρείττων δὲ ἴσως.

Φαίδρῳ.

ου Τοσαῦτα ἄρα τῆς ψυχῆς εἰκόνες ἦσαν οἱ λόγοι, καὶ τοὺς αὐτοὺς ἔδειξαν οἵαν ἔχουσι γνώμην, οὐ χεῖρον ἢ ζωγράφος ἀπὸ τῶν ἂν ἐθέλῃ μιμεῖσθαι. τοῖς δὲ ὑμετέροις γράμμασιν ἐντυχών, ὃν ἠγνόουν τῇ πείρᾳ, τοῦτον εἰκὼν ἐδόκουν ἔχειν. ὡς εἴ τις ἐξελθὼν τὸ πρόγραμμα τὴν ἐπιστολὴν ἐπεδίδου, ᾤμην ἂν παρ᾽ ὅσον εἶναι φιλοστόργου πρὸς παῖδα τὰ γράμματα. τοιούτους ἡ ἀρετὴ τοὺς ἑαυτῆς ἔοικε τροφίμους δεικνύναι. τὸ γὰρ σε μήτε ἰδόντα μήτε προπεπειραμένον, καὶ λόγου προκατάρχειν, καὶ κοινὰ πρός με ποιεῖσθαι τὰ προόντα τῶν ἀγαθῶν, τίνος εὐφημίας οὐκ αὐτόχρημα δικαίως. ἀλλ᾽ ὅμως προῄρημαι μηδὲν ἔτι γένοιτο τὴν ἐμὴν ἰθάκην ὑπεριδεῖν· ἀγαπᾶν τε τὸν ὁμηρικὸν ὀδυσσέα διὰ ταῦτα ζηλῶ, ὅτι πάντων προκρίνων, τὴν μικρὰν ἐπεθύμησεν. καὶ ἧς οὐκ αὐτῆς ἑαυτοῦ βελτίστου ἐμνήσθη.

Ἱερωνύμῳ.

ω Ἄλλην αἴγυπτος καὶ συρίη. τε πένητες ἡμεῖς παρ᾽ ὅσοι τε λόγος ἀπόντων οὐδείς. οὐ δὲ τοῦτο πρᾶγμα. ἀλλὰ μόνον χρυσῷ ῥέοντα τὸν νεῖλον ὁρῶν, κἂν ἔτι μᾶλλον τὴν ὀφρῦν ἀνασπάσῃς, οἷος μὲν πάντως ὑπερορώμενοι ἔσεσθαι δὲ ἡμεῖς ὅτι πάλαι ὄψει τὴν ἔλουσαν. τε δακρύσεις τὰ ἡμέτερα μεθισταμένην τοῖς πνεύμασι τε πέμπουσι εἰς ῥίζας τὴν ἄμπελον. ἔνθα τε νύμφαι ξέναι τινὲς καὶ θαλάττιαι

καὶ

καὶ ζηλοῦς ὑέτιος οὐδαμοῦ. τὸ πεπλάσωμεν ἐγὼ καὶ κωμῳδήσω τὴν τύ
χην. σὺ δὲ νομίσεις εὐδαίμονα τὸν νοῦν ἀπερριμμένον ἐμέ. πλὴν
ἐν ὅσῳ αὖ σοι δίδωσιν ὁ νεῖλος ξυφαῖν, γράφε μόνον καὶ καλὰς σμικροὺς
ἡμᾶς ἐπὶ χαμαί τινας ἐρχομένους. οὕτω γὰρ καὶ συγγράφοντος ἀπο
λαύσομεν. καὶ τὴν σὴν ἀλαζονείαν τῇ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδι παρα
μυθήσομαι.

Ἰλασίῳ.

τ Ὁ παρ' ὑμῖν χοίρειον κρέας μὲν τίκτειν ἔοικεν ἀγαθούς.
αὐτίκα εἶσθαι δὲ μόνοις τοῖς σώμασι. τοὺς μὲν γὰρ θαύματος
ὁρῶσι παρέχει, καὶ τὴν τῶν ὥρας βιάζεται φύσιν. τὰ δὲ λαβὼν
ἐρρωμένα, μικρὸν ὕστερον ἀπέδωκεν ὠχριῶντα. ὅθεν οὐκ ἂν ἑλοί
μην ὀλίγων κρεῶν ἀπολαύσας νοσεῖν. καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτώμενος
αἰσχύνεσθαι καὶ σιγᾶν. ὃ δὴ ποιεῖν εἴωθας σιγῇ τὰ χοίρεια κοσμῶν. σὲ δὲ βού
λομαι καὶ πλείστων ἀγαθῶν ἀπολαύειν καὶ τῇ τοῦ σώματος ῥώσει
τὴν τοῦ χοιρείου φύσιν νικᾶν.

Διοδώρῳ.

δ Ἐδεγμάμην σου πάλιν ἐπιστολὴν τοῖς μὲν λόγοις σαφῆ καὶ λίαν
καλήν. τοῖς δὲ γράμμασιν ἀσαφῆ καὶ τῶν λόγων τὴν χά
ριν καλύπτουσαν. δοκεῖς γάρ μοι δεδιὼς μήποτε πρὸς λήθην ἔλ
θῃς τῆς φύσεως πρὸς τὸ σαφὲς αὐτὴν βιασάμενος, ὑπὸ τοῦ τῷ
τῶν γραμμάτων παραμυθεῖσθαι τῶν ῥημάτων τὸ εὔσημον. ὅ
πως ἂν πάλιν ἐκ τῆς συνήθους ἀσαφείας ἔχῃς τὸ εὐώδεισμα. οὕ
τω σοὶ πλεονέκτημα τὸ πρᾶγμα φαίνεται. καὶ δεδιέναι μοι δο
κεῖς ἐκπεσεῖν τοῦ προσρήματος. θάρρει τοίνυν ὡς οὔποτε μετα
θείμην τῆς δόξης ἐπαφρονοῦν περὶ σοῦ. οὐ δὴ ἑκὼν εἶναι σε τῆς θαυμα
στῆς εὐκλείας στερήσαιμι. μόνον μή με ἀναγκάσῃς πυθοῖ δὲ φοιτᾶν
καὶ δεικνύντα τὰ γράμματα, φράσον λέγειν ὦ μαντικὲ πύθιε τί πο
τε λέγειν ὁ γράφων ἐβούλετο. ταῦτα δέ μοι πεπαίχθω πρὸς σὲ τὴν ὑ
μετέραν χάριν ἐκμιμουμένῳ.

Ἰωάννῃ.

δ Ἐδεξάμην σου τὴν φίλην καὶ γέμουσαν ὄντως ἀφροδίτης ἐπιστολήν. τῆς μὲν μακρᾶς σιωπῆς, σωκρατικῶς αἰτιωμένην ἡμῖν τὸ δαιμόνιον. τὸν δὲ χαμαὶ κείμενον ἐμὲ καὶ πρὸς ὕψος ἀρετῆς ἀναβλέπειν οὐκ ἔχοντα, ἢ τί γὰρ ἕτερον ἢ σοφιστήν, ὥς ἂν αὐτὸς ἐπισκώψειας, εἰς αὐτὴν φιλοσοφίαν τοῖς ἐπαίνοις ἀνάγουσαν. μᾶλλον δὲ τὴν ἀκοὴν ὑποσυρομένην, ὅπως κλέπτουσα τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπαίνοις, ἀνάγοι τὸ πρᾴως κατηγορουμένης ῥητορικῆς. καὶ φέροι τὰ συνήθη ταῦτα δὴ τερετίσματα τὸ πολιτικῆς μορίου εἴδωλον, καὶ τὸ δήμοις ὁμιλεῖν ἢ ὅσα δὴ παίζοντες ἐθέλουσι λόγοι. οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι φθονούντων αἰδοῖ φιλοσοφίας τῆς πλάτωνος. καὶ αὐτὸς δὲ οἶμαι περὶ τῆς τέχνης ὦ σοφώτατε τἀναντία φρονῶν, σκωμμάτων ὡς ἔοικε χάριν, ὄνου φασὶ σκιάν, ἐγκαλεῖς Θρασυμάχοις ἡμῖν καὶ πώλοις ἐπικυκλῶν, καὶ ὅσα δὴ Πλάτωνος ἀνέπλασαν χαρίεντες. ἀλλὰ παῦσαι λοιπὸν ὦ λῷστε τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων ἀγροίκων κακῶς. εἰ δὲ μή, ἀλλεῖς ἀμείνω καιρὸν ἐπέχω τὴν ἀπειλήν.

Διοδώρῳ.

τ Οἷς ὑμετέροις γράμμασιν ἐντυχών, παλαιᾶς εὐδαιμονίας ἀφικόμην εἰς μνήμην. τὸν νεῖλον ἐκεῖνον, καὶ τὴν παραυτὰ τῆς ὑμετέρας θέας ἀπόλαυσιν, τῇ διανοίᾳ τυπούμενος. καί μοι δακρύειν ἐπῆλθε τὴν τῆς τύχης ῥοπὴν ὡς ἄνω καὶ κάτω στρεφομένην. νῦν μὲν συνάγει τοὺς ἀνθρώπους ὡς οὐκ ἄν τις ἐλπίσειε, νῦν δὲ πάλιν διΐστησιν οὓς παρ' ἐλπίδα συνήγαγεν. ἀλλὰ σοφόν τι πρὸς αὐτὴν ἐμηχανήσαντο φάρμακον, ἐπιστολαῖς ἀνακινοῦντες τὸν πόθον. καὶ τὴν παρουσίαν τρόπον τινὰ τοῖς γράμμασι μηχανώμενοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

τ Οῖς περὶ φιλίαν ἐσπουδακόσιν ἀρκεῖν ἡγοῦμαι τὴν εὔνοιαν. καὶ τὸ ταῖς τῶν συνήθων χρείαις ὑπουργεῖν ἐντιμότερον. τὸ δὲ προσαναλίσκειν οἴκοθεν, οὔτ' ἄλλως δίκαιον, οὔτε τῷ δεξαμένῳ τὴν χάριν καλόν. ὁ γὰρ ἅπαξ ζημιωθεὶς, περὶ δευτέραν χρείαν καθέστηκεν ὀκνηρότερος. ὅπερ εἰ καὶ μὴ πάθοιτε, νόμῳ φιλίας ἀεὶ βεβαιούμενοι, ἀλλ' οὖν ἐγὼ τοῦ γράφειν ὑπὲρ τῶν δοκούντων, ὑπ' αἰδοῦς ἀνακόπτομαι. ὅθεν εἴ με βούλεσθε τῇ πρὸς ὑμᾶς παρρησίᾳ χαίρειν ἀεὶ, οὐκ ὀκνήσετε χρέος λαβεῖν ὀφειλόμενον.

Ἰουλίῳ.

ὅ Ια μοι συνέβη δεξαμένῳ τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν, οὐ χεῖρον πρὸς ὑμᾶς διηγήσασθαι. πρώην γάρ τις τὰ οὐράνια σοφὸς εἶναι βουλόμενος, καὶ τέχνην ἔχων ὡς ἔλεγεν ἐκ τῶν ἀστέρων προλέγειν τὰ μέλλοντα, περιτυχὼν ἐξαίφνης ἐμοὶ καὶ θεὶς ἐπὶ δακτύλων τὴν ψῆφον, ὡς εὐτυχὴς φησὶν ὑπάρχων ἐλάνθανες. μέγα τι σοι καὶ λαμπρὸν ὅσον οὔπω παρ' ἐλπίδα γενήσεται. ἐγὼ δὲ τούτων ἀκούσας, τὸν πλοῦτον ἐφανταζόμην αὐτόν. ἀξιωμάτων ἔγκυμον τὴν διάνοιαν καὶ τὴν ἐν ἐλπίδι τύχης σοβαρωτέραν εἶχον τὴν γνώμην. ὡς οὖν οὕτως ἔχοντί μοι προσιών τις ἐπεδίδου τὰ ὑμέτερα γράμματα. τοῦτο ἔφην ἐκεῖνο. προῆλθεν εἰς ἔργον ὁ λόγος. χρηστὰ γάρ μοι μηνύειν μαθόντες, πρὸ τῶν ἄλλων ἐπείγονται. τί γὰρ ἂν καὶ παθόντες, οὕτω νῦν παρ' ἐλπίδας ἐπέστελλον. ὡς δὲ τοῖς ἔνδον ἐντυχὼν καλαμον αὖ ἐσυνων ἀπόβλητον, καὶ ἐμπορείαν ἀτιμοτάτην, ἰοὺ ἰοὺ πρὸς ἐμαυτὸν ἔφην παρ' ἐλπίδας εὐτύχηκα. τὸ δὴ λεγόμενον ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους μεταβεβήκαμεν. πάντα μὲν οἶμαι καινίζειν οἶδεν ἡ τύχη. ἀλλ' οὐκ ἔτ' ἂν ἤλπισα κα

λάμων γενέσθαι πατὴρ ὑπὸ καλύβῃ καθήμενος. ταῦτά μοι ζηλῶ ὡς ἔοικεν ἀνατέλλων χαρίζεται. καὶ γέλως διὰ τῶν ἀκουόντων, ἐπέτρεχεν ἐπ' ἐμοί. καὶ δέχου τὸν ἄνδρα φησὶ καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

Διοδώρῳ.

σ Υ μὲν σκώπτεις ἡμῶν τὴν σιωπήν. ἐγὼ δέ σου φέρειν τὴν ἀλαζονείαν οὐκ ἔχω. δι' ἣν ἴσως οἴει τις εἶναι σεμνὸς ἢν ἡμῖν διὰ πλείστου φανῇς καὶ τὸν λόγον πολλάκις ἐμβάλῃς ἡμῖν. πότε πρὸς ἡμᾶς ὁ καλός. ὁ τὴν θέαν ἡδύς. ὁ τὰς σειρῆνας ἀποκρύπτων ταῖς ἡδοναῖς. ὁ τὴν πατρίδα περιορῶν ἵνα σώσῃ τὴν Καίσαρος. τοιαῦτα λογοποιεῖν ἡμᾶς ἡ γῆ τῇ μελλήσει κατατείνων ἀεί. καὶ παρὰ σαυτῷ πάντως συνομολογεῖς ὡς τὸ σπάνιον ἀεὶ τοῖς ζητοῦσιν ἐπιτείνει τὸν πόθον. ὅθεν ἡμᾶς περιορᾷς. καὶ οὐ τοῦτο δεινόν, καίπερ ὂν τοιοῦτον. ἀλλὰ καὶ τὰς πατρίους πανηγύρεις ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιῇ. ἀλλὰ πολλάκις ἐμβαλὼν ἐλπίδας ὡς ἥξεις, εἶτα πάλιν ἀνέδυς καὶ διεψευσμεθα. ὥστε δέδοκται καὶ πρεσβείαν πέμπειν ἡμᾶς καὶ καλεῖν τὸν εὐεργέτην. οὕτω γὰρ καὶ χαίρεις λεγόμενος. ἀλλὰ φάνηθι μόλις ὦ λῷστε τὴν μεθ' ἡμῶν ἐπιτελέσων πανήγυριν. εἰ δὲ τὴν πρεσβείαν περιμένεις, ὥρα σοι καταμένειν ἐκεῖ. τῶν γὰρ καλούντων οὐδείς.

Γεαίῳ παραμυθητική.

ὡ Σ πικρὰ τὰ καθ' ἡμῶν τῆς τύχης βουλεύματα. καὶ πρὸς δεινῆς ἁρμόζοντα τραγῳδίας ὑπόθεσιν. οὔπω παίδων οἰκτίστου τάφου πεπαύμεθα, καὶ τὴν τεκοῦσαν ἐφείλκετο ἐκείνη. μὲν ἴσως δρῶσα καθῆκον ἦν, εἰ παισὶ φιλτάτοις προσετέθηκεν. ἡμῖν δὲ πάθη συνάπτουσα πάθεσι. καὶ τάφῳ τάφον ἐργαζομένη βαρύτερον. καὶ τῆς μητρὸς ἀπεστέρησεν. οἴμοι παιδεία ἔπι τῆς μητρῴας ὀτρηρ

τὴν μὲν ἀειθαλῆ τῶν δακρύων ὄντως καὶ ταῦτα καὶ σκηνῆς ἐπέκεινα πά-
θη. καὶ οἷα βεβαιῶσαι μῦθον ὡς γυνὴ δυστυχὴς, ἀνθρώπου λίθος ἐ-
γένετο. ἣν γὰρ ὡς ἔοικε Φρυγία καὶ βάρβαρος. τὸ πρὸς τὸ τῆς τύ-
χης πόμα τοῖς ἐκ φιλοσοφίας φαρμάκοις οὐ προκατείληπτο
τὴν ψυχήν. οἷα δὴ τὸν μέγαν ἐκεῖνον Ἀναξαγόραν λόγος προσαγγεί-
λαντος αὐτῷ τινος τοῦ παιδὸς τὴν ἄωρον τελευτὴν, εἰπεῖν εὐθέως
ὡς δὴ παρεσκευασμένον ἐκ πολλοῦ καὶ μηδὲν μέγα παθόντα πρὸ
τῆς ἀκοῆς, ὡς ᾔδειν κἀγὼ θνητὸν γεννήσας. καὶ οἶμαί γε τοῖς εἰρημέ-
νοις τεκμαιρόμενος, ὡς εἰ καὶ τὸ γενναῖόν τις ἀπήγγελλε ἐπὶ τῷ
παιδὶ κεῖσθαι, πάντως ἂν προσέθηκεν, ὡς ᾔδειν καὶ θνητῷ συνοι-
κῶν. ὅθεν ἐπαινῶ τοὺς πρώτους τραγῳδίαν εὑρόντας, ὅτι κατα-
μαθόντες τὴν τύχην αὖ τὸ κάτω κυκῶν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγ-
ματα, τὴν σκηνὴν ἡμῖν ἐπενόησαν. ἀλλοτρίοις οὖν μάλα καλοῖς
τὰς τῶν οἰκείων προκαταλαμβάνοντες συμφοράς. τί γὰρ
δεινὸν ἐν ἡμῖν ὃ μὴ φθάσας ὁ χρόνος ἀπέδειξε. τί δ' ἂν γένοιτο και-
νὸν ὃ μὴ πρὸς εἰκόνα παραπλησίαν ἀνάγεται. ἀλλ' εἴ γε φίλον ἡμῖν
τῆς τύχης ὀφθῆναι κρείττοσι, πρὸς τὸν τῆς συνήθους φιλοσοφίας
ὅρμον ὑποδραμούμεθα τίνες τε ἐσμὲν σκοποῦντες καὶ ὅθεν ἀφίγ-
μεθα. καὶ τίνες ἄρα τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων οἱ λόγοι. καὶ ὡς δε-
θέντας λυθῆναι δεῖ πάντως ὁπηνίκα δόξει τῷ δήσαντι. καὶ ἀποθέ-
σθαι τὸ προσωπεῖον ὅπερ ἡμῖν ὁ τοῦ μεγάλου δράματος περιτέ-
θεικε ποιητής. τοῦτο γὰρ ὄντως ἡ τοῦ σαυτὸν γνῶθι παραίνεσις. τοῦ-
το σὸν ἔργον ὦ σοφώτατε. καὶ τῆς προνοίας ὡς οἶμαι λόγους συνεχῶς
ἀνελίττοντος, καὶ τοῖς σοφίας ἀμυήτοις καρτερίας σαυτὸν πα-
ρεχομένου παράδειγμα. ὅθεν εἰς ἑαυτοὺς ἐπανέλθωμεν. ἀλλὰ τί
κεν ῥέξαιμεν λέγοντες καὶ τὸ, θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. ταῦτα

γὰρ σκοπῶν σαυτοῦ τε δράσεις ἄξια καὶ τὸ θεῖον παρασκευάσεις εὐμενές σοι ποτὲ τοὺς καθ᾽ ἡμᾶς ἰδεῖν ὀφθαλμοῖς.

Διοδώρῳ.

δ Ἐδεήμην τὰς καλὰς ἰσχάδας καὶ κρείττους οἶμαι τῶν ἀττικῶν, δι᾽ ἅς φασιν ὁ μέγας κεκίνητο πόλεμος. ὅτε βασιλεὺς ὁ ἐπὶ γῆν ἐπεμβάλλων θαλάττῃ, καὶ διατέμνων ὄρος εἰς θάλατταν. δέδεημαι δὲ καὶ ὑποδήματά του καὶ λίαν καλά. πλὴν ἀλλ᾽ εὖ ξύμβαλε τὸ τί ἐστι κυνόσβατος, οὐδ᾽ ἀνεμώνας, πρὸς ῥόδα. ἀσαφὶς γὰρ μακρὰ ἐν συμμέτρῳ σὺν τῇ τὴν ἔμφυτον παραμυθουμένη γλυκύτητα, ποίων μὲν ἰσχάδων ἀττικῶν, ποίων δὲ πλακούντων ἐφ᾽ οἷς ἀεὶ τὴν γλῶτταν προτείνεσθαι, κρείττων καθέστηκε. πέπομφα δὲ καὶ στρουθοὺς ἐξ ἅλμης ἀδηφάγους γε στρὸς παραμύθιον. ἆρ᾽ οὖν κρείττω πολλῷ τὰ ἡμέτερα, πῶς αὐτίς οἶμαι τένθης φήσειε δικαστής. πλὴν ἴσως τὰς μελλούσας βλαύτας ἐρεῖς. ἐγὼ δὲ κέχηνα μὲν πρὸς αὐτάς. ἐπειδὰν δὲ πέμψῃς, ἀλλ᾽ οὐ βούλομαι λέγειν οἷα δὴ καὶ σκώπτειν πειράσομαι.

Δωροθέῳ.

η Ν ἆρα τοῖς ποθοῦσιν ἔαρ οὐ καιροῦ μεταβολή. καὶ ὥρας λαμπρότης καὶ χελιδόνων ᾄδουσαι. ἡ γῆ ποικιλλομένη τοῖς ἄνθεσιν. ἀλλὰ καὶ παιδικῶν φωνὴ χειμῶνασι γῆς, τὴν τῶν ἐρώντων ψυχὴν παρενοχλοῦντα, πρὸς εὔδιον ἀκοὴν μεταβάλλουσα. τοιοῦτός τις πέφηνας κρείττων πάσης ἡδονῆς τὰ γράμματα χαρισάμενος. ὡς ὅγε παρειππεύσας χειμὼν, ἐπῆλθε μὲν τῇ φύσει πολύς. σοῦ δὲ σιγῶντος ἔδοξε δυσχερέστερος.

Ὠρίωνι.

τ Οὐκ ἀγαθοὺς τῶν φίλων ἀπόντας μᾶλλον οἶδεν ἐλέγχειν ἡ πεῖρα. κρίσις γὰρ εὐνοίας οὐ τὸ παρόντα τιμᾶν. τοῦτο γὰρ ἔσθ᾽ ὅτε ποιήσειεν αὖτις καθάπερ ἐπὶ σκηνῆς ὁ τῶν ἀγαθῶν τὸ

πρόσω

προσώπου περικείμενος, ὃ μὴ πέφυκεν, ὑποκρίνεται. εἰ δέ τις τῷ τρόπῳ διεστὼς, εἰς ἓν χωρεῖ τῇ σπουδῇ καὶ τῇ γνώμῃ συνάπτεται, οὗτος ἐκεῖνος ὁ φιλίας νόμον περιστέλλειν εἰδώς. τοιοῦτος ἡμῖν προῆλθες ἀρετῇ τῶν δευτέρων τὰ φθάσαντα παρελθών. εἰ δὲ τὸ πατέρων εἰκόνες οἱ παῖδες, εἰκότως ἄρα με καὶ φήμη νομίζει μετάρσιον. διὰ παιδὸς ἀγαθοῦ μικρὸν πατέρα μείζω ποιοῦσα δοκεῖν. καὶ πανταχοῦ καθάπερ ἔφης ταῖς πόλεσι παραπέμπουσα. ἀλλά μοι περιέπεις τὴν ἀρετὴν, ἣν παρ' ἐμοὶ τῶν λόγων. τὴν αὐτὴν ἔχειν περὶ τοὺς νόμους σπουδὴν καὶ φύσιν ἐπιδεικνύμενος.

Κυριακῷ.

Τ Α μὲν σὰ δῶρα τοιαῦτα. τὰ δὲ ἡμέτερα καὶ αὐτὸς ἐπαινέσειας οὕτω τῇ γαστρὶ χαριζόμενος. λίχνος γάρ τις ὢν καὶ τὸ γαστρίζεσθαι μελέτην πεποιημένος, καὶ βρώμασι τὴν μεγάλην εὐδαιμονίαν μετρῶν, ἔπου τι θηράσαις ἡδὺ, προτείνεις εὐθέως τὴν γλῶτταν, καθάπερ τις αἴας τὴν μεγάλην ἀσπίδα. τὸ μάρτυς; ὁ καιρὸς ἐν ᾧ πλακοῦντα παρ' ἑτέρων ὑφήρπασας, ὅλον εὐθὺς παραπέμψας τῷ στόματι.

Παγκρατίῳ.

ὁ Υ τω παρορᾷς τοὺς ποθοῦντας; οὕτω δὴ γλώττης ἐπέχεις τὰ νάματα; ἀλλ' ἐμοὶ τὸ διαγράφει τὴν ὑμετέραν θέαν ὁ πόθος. καὶ νῦν ἔγνων ὀνειροπολεῖν ἐγρηγορότας τοῦ σώματος. ἀλλὰ δίδου σαυτὸν μέχρι γοῦν γραμμάτων ἡμῖν. τοῖς γὰρ ποθοῦσι παραμυθία καὶ τὸ, μικρόν τι σύμβολον τῶν ἐρωμένων ἰδεῖν. μέμνησο δὲ καὶ τῶν λόγων ἐκείνων ἐν οἷς ὑποσχέσεις ἦσαν ἢ θᾶττον ἐλθεῖν εἰς ἡμᾶς ἢ γράμμασι πυκνοῖς ἀνεπαίσθητον τὴν ἀπουσίαν ποιεῖν. νυνὶ δὲ κινδυνεύειν γράφεσθαί σε παρὰ ταῖς μούσαις ὡς ὁ σοφὸς πακράτιος δεινὸς ἦν λέγειν, ἃ μὴ ποιεῖν ἐλογίζετο.

Σωζομένῳ.

ὁ Ὑ τὴν τυχοῦσαν ἡμῖν ἡδονὴν ἐνεποίησεν ὁ σοφὸς Καισάριος τὴν σὴν σπουδήν, ἀφηγούμενος. οἷα γὰρ χρηστὸς ἀνὴρ καὶ τοῖς λόγοις ἀνατεθραμμένος, ἀνεπίφθονον ἡμῖν τὸ καθαρὸν ἐδίδου τὸν ἔπαινον, μειδιῶν τε ἅμα καὶ συνηδόμενος ἐμοὶ τῆς γονῆς. ἐγὼ δὲ σὲ μὲν, ἐμακάρισα τῶν ἐπαίνων. ἐκεῖνον δὲ τῆς προαιρέσεως. ἐμαυτὸν δέ, τῆς τύχης, εἰ τοὺς παρ' ἐμοὶ φοιτῶντας ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐνεμαρτύρησεν. ἀλλ' ἐπιδίδου πρὸς ἀρετὴν τῇ σωφροσύνῃ κοσμούμενος. καὶ μειζόνων ἐπαίνων ὑποθέσεις δίδου τοῖς ἀπαγγέλλουσιν.

Ἡλίᾳ ἐπισκόπῳ.

π Ολλῶν ὄντων εἰπεῖν ἐξ ὧν ἄν τις τὰ τῆς τύχης τραγῳδήσειε παίγνια, μεταποιούσης ἀεὶ πρὸς τὸ δοκοῦν τὰ ἡμέτερα, καὶ μηδὲν ἑστάναι συγχωρούσης ἐπὶ τοῦ σχήματος, ταῦτα μὲν σιωπήσω πρὸς ἄνδρα πάλαι κατεγνωκότα τῶν ἐπὶ γῆς καὶ τὴν τύχην νικῶντα δι' ὧν ὑπερορᾷ μηδὲν ἐκείνης θαυμάζειν ἐθέλων. τοσοῦτον δὲ μόνον ὑπεμνήσω, ὡς οὐδὲν οὕτως ἡμέτερον ὡς ἡμεῖς ἑαυτῶν. τί δὲ ἡμεῖς. οὐ σῶμα δήπουθεν τοῦτό γε τὸ ῥευστὸν οὐδὲ χρημάτων ὕθλος, οὐδ' ὅσα τὴν ἰσχὺν παρασκευάζει τῇ τύχῃ. ἀλλὰ ψυχὴ λογικὴ δι' οὕς τινας δὴ λόγους πεπεδημένη τῷ σώματι. ὅθεν οἱ φρονεῖν ἐγνωκότες τὰ δέοντα, πᾶν ὅ τι οὖν παρὰ ταύτην ἀποσκευάζοντο ὥσπερ ἄχθος ἀλλότριον, μηδὲν πρὸς ἰδίαν οὐσίαν ταῦτα τείνειν ἡγούμενοι. καὶ οὐδὲν ἐποιοῦντο τῆς γνώμης ἐμπόδιον, οὐ σώματος αἰκισμόν. οὐ χρημάτων ἀποβολήν, οὐ καιροῦ δυσκολίαν. ἀλλ' εἰς

ἑαυτοὺς

ἑαυτοὺς ἀναφέροντες ἐλεύθεροί τε ἦσαν καὶ μίαν ηὐλαβοῦντο ζημίαν τὸ ἀρετῆς ἐκπεσεῖν. ἃ χρήματα τῶν ἠθῶν καὶ φειδοῖ τοῦ σώματος ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ τετάχθαι. τὸ κρεῖττον ἀναξίως ὑποβαλόντες τῷ χείρονι. καὶ θαυμάζοντες ἄνδρας ὑβριστὰς πάντα μᾶλλον πλουτοῦντας ἢ παρ' αὐτούς. ὅθεν ὁ μὲν ὡς ἀλλοτρίῳ κεχρημένος σώματι, τὴν ἐλευθέραν ἐκείνην φωνὴν, πτίσσε λέγων πτίσσε τὸν δ' Ἀναξάρχου θύλακον, αὐτὸν γὰρ Ἀνάξαρχον οὔποτε πτίσσεις. ὁ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἐκβολὴν αὐθαίρετον ποιησάμενος, Κράτης ἔφασκε Κράτητα ἐλευθεροῖ. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα γενναίας ὄντως ψυχῆς. ἥτις ἑαυτῆς ὕβρει πατοῦσα τὰς ἡδονάς. τοῖς καιροῖς οὐκ οἶδε συμμετατίθεσθαι. μέμνησο τοίνυν ὡς Ἐπικτήτῳ δοκεῖ ὅτι ὑποκριτὴς εἶ δράματος οὗ ἂν θέλῃ ὁ ποιητής. καὶ Πλάτωνι δὲ δοκεῖ, ὡς ὁ σοφὸς εὐδαίμων, κἂν πάντα δὴ τὰ μὴ ἐπὶ τούτῳ πράττῃ κακῶς. ἡνίκα γὰρ τὰ ἐφ' ἡμῖν εὖ πράττει, τῶν ἔξωθεν δήπουθεν ὀλίγη φροντίς. ἑτέρῳ γὰρ ἐκεῖνα φέρεται ῥεύματι.

Κληδονίῳ.

ΕΥγε δὲ ἐν τοῖς γράμμασι χαρίεντος καὶ γλώττης ἀκωλύτως ῥεούσης. καὶ λέγειν δυναμένης ὅσα ἂν βούληται. ὅπου γὰρ ἐμὲ τὸν μικρὸν ἐν λόγοις καὶ τὴν τέχνην μέχρι τοῦ σχήματος περικείμενον, τοσοῦτον ἦρας ἄνω, ὡς ἀπορεῖν με λοιπὸν μήποτε πρὸς ἄλλους γράφων, εἶτά μου κατὰ λήθην προσηγορίαν ἐπιγράψας, τί οὐκ ἂν ῥαδίως εἴποις βουλόμενος. καί μοι δοκεῖς τοσοῦτον κεκινηκέναι τὴν γλῶτταν, δηλῶσαι θέλων ὡς ἀπαιτήσεις παρ' ἐμοῦ τὸ παιδίον οὕτω λέγειν δυνάμενον. ὅθεν μοι καὶ τοσοῦτον ἀγῶνα περιῆκας, ὥστε μικροῦ δεῖν, καὶ τὴν τοῦ διδάξειν αὐτὸν ἀνεδυόμην ὑπόσχεσιν. εἰ μή με λογισμὸς εἰσῆλθεν ὡς τὴν τοῦ

πατρὸς

παρὰ φύσιν λαχών, ἐκ τῶν εἰκότων ὁ νέος νικήσει τὴν ἐμὴν διδασκαλίαν τὸ λεῖπον ἐκ ταύτης οἴκοθεν προσεχόμενος· ὥστε σοι καιρὸς μὴ παρ᾽ ἐμοῦ τὸ πᾶν ζητεῖν, ἵνα μὴ πρὸς τὰς εὐθύνας ἀπορῶν σιωπήσωμαι. τὴν γὰρ πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν τοσαύτην κατεπαγγέλλομαι, ὅσην ἂν αὐτὸς παρέχῃς εἰ διδάσκων ἐτύγχανες. προσοφείλεται γάρ με πρὸς ταύτην ὁ νέος τῇ φύσει τὴν σπουδὴν ἐφάμιλλον παρεχόμενος.

Γεωργίῳ.

Τῆς μέχρι νῦν ὤκλασε πρὸς τὴν γραφὴν ὁρμῆς σωκρατικῶς εἰπεῖν, δαιμόνιόν τι πέφηνεν ἐναντίωμα. νοσήμασιν ἡμᾶς ἄλλον ἄλλοις περιβάλλον. οἷα δὴ συμβαίνει ἐκ τῆς παρούσης ἡμᾶς ἀπολαύειν ζωῆς. μυρίων γὰρ ὄχλος κακῶν τὸν τῶν ἀνθρώπων οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἐκληρώσατο βίον. καὶ τὸν μὲν, πενία παρενοχλεῖ. τὸν δὲ πάθη παρατείνει ψυχῆς. ἄλλῳ διάκειται τὸ σῶμα κακῶς. ἕτερος παιδίον οὐκ ἔχων θρηνεῖ. ὁ δὲ τοὺς ὄντας ὀδύρεται. καὶ τί δεῖ λέγειν γυναικῶν καὶ παίδων ἀποβολήν. ἅπερ ὑμῖν οὐχ ὡς ἔδει γνῶναι τῇ πείρᾳ παρέσχεν ἡ πεῖρα. καὶ μακρὸν ἂν εἴη τῷ λόγῳ περινοστεῖν ἃ πρόκειται τῇ θέᾳ. καὶ δείκνυσιν ἡμῖν ἐπὶ τῶν ἔργων ὁ βίος οὕτως ἄγοντος τοῦ θεοῦ τὰ ἡμέτερα. ἐμοὶ δοκεῖν ὅπως ἀβουλήτων πλήθει περιπεσόντες, τῶν ἐπὶ γῆς μηδαμῶς ἀντεχώμεθα μηδὲν ἐχόντων ἑστηκὸς καὶ ἀκίνητον. ἀλλὰ καταλιπόντες τῶν συμφορῶν τὸ χωρίον, πρὸς ἑτέραν ζωὴν ἐπειγώμεθα, ἐπ᾽ αὐτὸν ἀναπτάντες τῇ διανοίᾳ τὸν οὐρανὸν, εἰ καὶ μένειν ἔτι τὸ σῶμα βιάζεται. μηδὲ θρηνῶμεν τὸν ἀπελθόντα τῶν ἐντεῦθεν δεσμῶν φανέντα μόγις ἐλεύθερον. ἐπαινῶ γὰρ τὸν εἰπόντα ὅς τις ποτ᾽ ἦν ὁ τοῦ λόγου τούτου

πατὴρ

πατὴρ, ὡς ἀρχῆθεν μὴ φῦναι τοῖς ἐπὶ γῆς ἄριστον· φύντα δ' ὅτι τάχιστα πύλας ἀΐδαο περῆσαι. ὅπερ ἡ σκηνὴ παρασπάσασα, δεῖν ἡμᾶς φησιν ἐπὶ σύλλογον ἰόντας τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά. τί οὖν ἔτι θρηνοῦμεν ἐκ τῆς τοῦ βίου ζάλης ἀσφαλῶς τοὺς φιλτάτους προπέμψαντες, πρὶν ἐν πείρᾳ γενέσθαι τῶν ἐνθένδε κακῶν. τί δὲ πρὸς τὸ δοκοῦν ἡμῖν τὸ θεῖον εἶναι βουλόμεθα, δέον τοῦτο νομίζειν καλὸν, ὅπερ ἂν ἐκείνῳ δοκῇ. τοιοῦτος ἦν ὄντως ὁ τὸν πολὺν ἐκεῖνον Πυθαγόραν ἐζηλωκώς. ὅστις γε δὴ πρὸς τὸν ἐν εὐχῆς εἰπόντα μέρει, δώη σοι ὁ θεὸς ἅπερ ἂν τύχῃς βουλόμενος, εὐφήμει φησίν. ἀλλὰ βουλοίμην ἅτε καὶ διδῶσι. πολλὰ γὰρ ἡμῖν γενέσθαι πολλάκις εὐξάμενοι, εἶτα μὴ τυχόντες, ἔγνωμεν ἐκ τῶν ἔργων ὡς δεόντως οὐ γέγονε. πολλῶν δὲ καὶ κατὰ γνώμην δῆθεν τυχὼν, μικρὸν ὕστερον ἐμεμψάμην τὴν τύχην ὅτι καὶ γέγονεν. οὕτως ἄρα πρὸς μικρὰ βλέποντες ἄνθρωποι, τὴν φύσιν οὐκ ἔχουσι διαρκῆ. [illegible] ἅπερ ἂν μέλλῃ καθάπαξ, λυσιτελεῖν ἠγνοήκαμεν. τοιγαροῦν παραχωρεῖν ἀνάγκη τῷ κρείττονι, σοφῶς ἄγοντι τὰ ἡμέτερα κἂν ἡμῖν ἀγνοῆται τὰ δόγματα.

Μουσαίῳ.

Ὁ λογιώτατος Παλλάδιος, χρυσὸν ὅλον ἧκεν ἄγων τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν. καὶ εἴγε μοι τὰ Κροίσου κεκόμικε τάλαντα, οὐκ ἂν οὕτως εὐμενέσιν εἶδον αὐτὸν ὀφθαλμοῖς. ἄλλοις μὲν ἐπ' ἄλλοις μέγα φρονεῖ. ὁ Λυδὸς χρυσῷ· ὁ σπαρτιάτης τῷ δόρατι· χορδαῖς Ἀρίων ἢ κρούσμασιν. ἐμοὶ δὲ σεμνολόγημα σή τε θέα καὶ γράμματα σά. καὶ πᾶν ὅ, τι ἂν ὑμῶν ἀπολαύειν δέῃ. ὥστε τῷ νέῳ καὶ μισθὸν ἡμεῖς ἐκ τῶν δικαίων ὀφείλομεν. ὃν οὐκ ἀποδιδόντες, εἰκότως ἂν αἰσχυνοίμεθα. ὁ δὲ μισθὸς, οὐ μὰ διὰ χρυσὸς,

οὔτε λίθοι τινὲς ἰνδικοί. οὔτε γὰρ τούτων πλουτῶ, οὔτε τούτων θηρεύσων ὁ νέος ἀφίκται. ἀλλ' οὐδὲ λόγων κάλλος. οὐ γὰρ μουσῶν εὔφορος ἐγώ. οὐδὲ γὰρ τοῖς ἐξ ἀττικῆς ἐναβρύνομαι. ταῦτα γὰρ εὐδαιμόνων εὐτύχησαν παῖδες. ἀλλ' εἰ τὴν ἐμὴν δόσιν ἥτις ἐστὶν ἐθέλεις σκοπεῖν, εὔνοιά γε καὶ προθυμία. τούτων γὰρ κύριος ἐγὼ Δημοσθένης φησίν. τῶν δὲ ἄλλων τύχη καὶ μοῦσαι πρὸς τὸ δοκοῦν αὐταῖς τὴν δωρεὰν πρυτανεύουσαι.

Μεγέθιος Προκοπίῳ.

Ὅτε πρῶτον εἰς μέσους ἡμᾶς τὸν ἐπιτάφιον λόγον παρῆλθες, τοσοῦτον ἥσθην ταῖς ἀττικαῖς συμμελίτταις. ὥστε καὶ ἡγούμην τὸν μουσηγέτην αὐτὸν συνεργάσασθαί σοι μετὰ τῶν χαρίτων τὸν λόγον. ἐφ' ἑκάστῳ μὲν οὖν τῶν ὀνομάτων, ἐγώ τε καὶ ὅσοι τῶν ἀκροωμένων ἐνέπλησαν τότε τὸ θέατρον, βοῶντες ἕκαστοι τὸ στεντώρειον. ὡς δὲ κατὰ τὴν πόλιν γεγόναμεν, ἐντεῦθεν μᾶλλον ἐπετείνετό σοι τὸ θαῦμα. καὶ ἦν ἐν τοῖς ἁπάντων στόμασι τὰ χρυσᾶ σου γεννήματα. κρινόντων μὲν ταῦτα πρὸς ἄλληλα, τῷ μὴ τῷ παραπλήσιον εἶναι. ἀπορουμένων δὲ ποῖα δεῖ μᾶλλον τῶν ἄλλων στεφανῶσαι τῷ κάλλους, ἴσαι προσέβαλλον αἱ χάριτες. ἐπεὶ οὖν ὅσοις δι' ἀσχολίαν ἀνηκόοις γενέσθαι τοῦ λόγου συμβέβηκεν, ἱκέτευον ἀπογεύσασθαι δι' ἐμοῦ τῆς ἀττικῆς σου μελίττης, πέμπε τὸν λόγον εὖ εἰδὼς ὡς μυρίοις αὖθις αὐτὸν καταστέψαντες τοῖς ἐγκωμίοις, εἰσαῦθις ἀποτελοῦμεν.

Προκόπιος Ἠλίᾳ.

Τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβών, αὐτόν σε προσόντα χαίρειν ἔδοξα. οὕτω σου τὴν χάριν ὅλην ἐνέθηκας τοῖς γράμμασιν.

ατῆ

καὶ τῇ ἐπιστολῇ προσεγέλων πυκνότερον ὥσπερ ὅτε σε ἔβλεπον ἐνεφορούμην τῆς ἡδονῆς. εἰ δὲ μέμνησαι τῶν φίλων ἀπόντων, θαυμαστὸν καὶ παρ᾽ ἐλπίδας οὐδέν. ἀλλὰ τοῦτο γέγονεν ὃ προλαβόντες ἠλπίσαμεν. ἐγὼ δὲ καὶ καθεύδων προσδιαλέγεσθαί σοι δοκῶ. καὶ πολλάκις ἀναστὰς ἠνιάθην, ὅτι περ ὄνειρος ἦν. τὸν δὲ ἑταῖρον Μέγαν εἰ διδόναι ῥαδίως εἶχον ὡς βούλομαι, πάντως ἂν αὐτὸν ἤδη καὶ τέλειον ἀπειλήφεις τὸν ῥήτορα.

Ζαχαρίᾳ.

Ὁ μὲν χειμὼν ἡμῖν ἤδη πέρας ἔχει, καὶ πέπαυνται μεμφόμενοι ἀμφότερα καὶ τὴν σιγὴν καὶ τὴν ὥραν. τὸ δὲ ἔαρ ἀσμένοις ἀφῖκται καὶ μᾶλλον ἢ πρότερον εἰώθει γέγονεν ἔαρ. οὐ γὰρ μόνον ᾄδουσιν αἱ χελιδόνες τὴν ὥραν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπὶ σοὶ ψῆφον ἡ φήμη βοᾷ, ὡς ἐπὶ μέγα προῆλθες. ὡς εὐδαιμόνων ῥητόρων ἐγκατελέγης χορῷ. εἰ δὲ τὸ ὅσον βουλόμεθα προστεθῇ, πάντως ἂν οὐδὲν εἰς εὐτυχίαν ἀπῆν. εἰ μὲν οὖν γέγονε ταῦτα, τὰ μείζω πάντως αἰτήσομαι. εἰ δὲ μέχρι λόγων ἡδόμεθα, τὴν μὲν φήμην ἐπαινῶ. τὰ δ᾽ ἔργα, διὰ τὴν φήμην μαστεύομαι.

Τῷ αὐτῷ.

Νῦν ὄντως ἔγνων, ὡς οὐκ ἦν ἄρα λόγος, ἀλλ᾽ ἔργον ἡ φήμη. καὶ θαυμάζω τάχα τὸν νόμον τὸν ἀττικόν, ὃς ἐν θεοῖς καὶ ταύτην ἱδρύσατο. οὐ γὰρ δὴ μόνον Ἡσίοδος θεὸν αὐτὴν ἀνύμνησεν, ἀλλὰ καὶ ἀθηναῖοι τὴν ἐν μυκάλῃ μάχην αὐθημερὸν ἐγνωκότες οὐκ ἀνεκτὸν ἔφασαν εἰ μὴ θεὸν ἡγοῖντο τὴν φήμην. εἰ μὲν οὖν πρὸς ἄλλον ὑπῆρχεν ὁ λόγος, εἶπον ἂν εὐθὺς ὡς ἀνασπάσεις ἡμῖν τὴν ὀφρῦν. καὶ δεινὰ φήσεις πάσχειν εἰ μή σέ τις πυκνῶς ἐπάρχων καλέσειε ῥήτορα. καὶ μεῖζον φρονήσεις ἢ Δημοσθένης ἐκεῖνος ἐπὶ βήματος ἀττικοῦ. ὁ μὲν γὰρ μίαν ἦγε πόλιν δημηγορῶν. σὺ δὲ δικαστηρίου κρατήσεις, ὅθεν οὐ προέρχεται τοῖς βασιλέως ὑπηκόοις ἡ δίκη. ταῦτα πρὸς ἄλλον αὐτίτῶν ἐπὶ σοῦ σιωπήσομαι. ὃν ἐν τοῖς εὖ   ἀκούειν. καί τοι γε

γὰρ ἐπιστέλλειν ὡς εἰκὸς ἐμηχανήσαντο ἄνθρωποι, ὅπως ἀποῦσι μίμνημα σώζοιεν παρόντων. καὶ λέγοιεν τι τοῖς γράμμασιν ὥσπερ ἂν εἰ καὶ συνόντες. ἐγὼ δὲ σοῦ τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνοὺς ὑφ᾽ ἡδονῆς ἐδάκρυσα. καί σου παρόντος ὥσπερ εἰώθεις ἐδόκουν ἀκούειν. καὶ ἡδύ τι πνεύσας, τοῦτο εἶπον ἐκεῖνο ἡ φιλτάτη φωνή. ἀλλὰ πρὸς ἔρωτος αὐτοῦ καὶ φιλίας ἐκείνης, εἴπου ταύτην ἔτι οἶσθα καὶ μέμνησαι, μή μοι τοῖς γράμμασιν ἀποδήμει. μηδὲ τὴν μόνην ἀφέλῃ παραμυθίαν. μήποτε τάχα ζηλώσω τοὺς μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐρῶντας. οὓς μηδὲ συμβαίνει τοιαῦτα παθόντας ὀδύρεσθαι.

Τοῖς αὐτοῦ ἀδελφοῖς.

π Αλιν ἥκει καιρὸς γράμματα πρὸς ὑμᾶς ἀπαιτῶν. καὶ πάλιν εὐτυχεῖν νενομίκαμεν. τίς γὰρ ἡμῖν γένοιτο βίος τοῦ λέγειν τι πρὸς ὑμᾶς καὶ γράφειν ἐστερημένοις. εἰ δὲ ἐπὶ τῶν ὁμοίων τύχοιμεν παρ᾽ ὑμῶν, ἡράκλεις ὅσον ἡμεῖς εὐτυχήσομεν. οὐκοῦν μὴ μέλλετε πρὸς ἔργον ἄγειν τὸν πόθον. ἵνα μὴ μόνον ἔρωτος ἀτιμάσαντες, τῶν ἐκείνου βελῶν πειραθείητε. δεινὸς γὰρ ὁ θεὸς καὶ βέλη κινεῖν καὶ τόξον αἴρειν. καὶ σκοπὸν ποιεῖται τοὺς ἀτιμάζοντας ἐραστήν.

Ιωάννῃ.

ε Ζήλουμάσε τῆς γονῆς, εἰ τοιαῦτα τίκτειν ἐπίστασαι. εὐδαιμόνων γὰρ πατέρων παῖδας ἀποφαίνεις εὐδαίμονας, μουσικῶς τινι νάματι τὰ θεῖα σοφῶς προφερόμενος, τοιοῦτος ἡμῖν ὁ λογιώτατος ἀφῖκται Μουσήλιος. ὃν ἐπαινεῖν ἐθέλων καὶ τὰ προσόντα μὴ λέγειν δυνάμενος, μόνην τὴν σιωπὴν ἀρκεῖν ἡγοῦμαι πρὸς ἔπαινον. ἀλλ᾽ εἴ μοι τι πείθῃ, τὴν ἀγαμέμνονος ἐπὶ σοὶ μεθαρμόσω φωνήν. βάλλ᾽ οὕτω φίλε τεῦκρε. καὶ μὴ φείσῃ φθεγγόμενος.

Νεστορίῳ.

δι Ιεψεύσθημεν ἐλπίδος μακρᾶς μὲν καὶ τῷ χρόνῳ λυπούσης ὅτι μὴ τὸ πέρας ἐδέχετο. εὔφραινε δὲ ὅμως καὶ μετριωτέρους ἐποίει. τὴν γὰρ σὴν ἐπιστολὴν εἰς μνήμην ἀεὶ παρεῖχε μὲν ἐννοεῖν ὅτι δὴ θᾶττον ἡμῖν ἐπανέλθοις. νυνὶ δὲ καὶ τῆς ἐλπίδος αὐτῆς ἐκπεσόντες, πῶς ἂν ἔχοιμεν φέρειν μετρίως. ἀλλ᾽ ὦ τύχη τύχη, τραγῳδήσω γάρ τι μικρὸν εἰς παραμυθίαν τῆς λύπης. τίσι τοσοῦτον εὐφραινόμεν ἀνιώμενοι. ὤφελες γὰρ ἢ μὴ συναγαγεῖν εἰς πόθον ἀνθρώπους, ἢ γοῦν ἀπολαύειν ἀλλήλων ἐᾶν. τὸ μὴ, χωριζομένοις ἐφήδεσθαι. ἀλλὰ γὰρ ξένον οὐδὲν ἀνθρώπους ἡμᾶς ὄντας τοιούτων πειρᾶσθαι. ἀλλ᾽ ὑποκύπτειν δεῖ τὸν αὐχένα καὶ ζυγὸν ἀνάγκης ὑπομένειν ἑκόντας. οἱ γὰρ ἑκούσιοι πόνοι τοῖς κάμνουσι μετριώτεροι.

Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ.

ὁ Τὴν ἐπιστολὴν ὑμῖν ἐπιδιδοὺς, τῶν ἐς ἐμοῦ φοιτησάντων ἐστὶν ἀνήρ. χρόνον μὲν οὐ πολὺν, ἀλλ᾽ ὅμως ἱκανὸν ἡγεῖται πρὸς τὴν ἐξ ὑμῶν εὐποιίαν καὶ τὸ ψιλὴν ὑπογραφεσθαί μου προσηγορίαν. εἰ δὲ δεόντως ἔγνωκε, διδάσκαλον ἀναμένει τὴν πεῖραν. οὐκοῦν ἀγὼν ὑμῖν κἀκεῖνον μὴ ψευσθῆναι τῆς γνώμης. κἀμὲ μὴ καταισχῦναι τοσοῦτον ἔχειν παρ᾽ ὑμῖν νομιζόμενον. Ζαχαρίᾳ.

ὅ σης με φιλοτιμίας ἐνέπλησας τὴν μικρὰν ἐξάρας ἐπιστολὴν καὶ τὴν ὡς ἂν αὐτὸς εἴποις λακωνικήν. ἰδοὺ δή σοι τὸ σοβαρὸν ὁρῶ. καὶ σπαρτιάτης αὐτόχρημα γεγένημαι. καί μοι πάντα λυκοῦργος. ὁ δὲ σόλων οὐδέν. μικροῦ δεῖν καὶ δωρικὴν ἀφῆκα φωνὴν, τῆς ἀττικῆς ἐκείνης εἰς λήθην ἐλθών. λυπεῖ με δὲ καὶ πατρὶς ἐκ μέρους τετειχισμένη, ὅτι δὴ μὴ τῆς ἀτειχίστου σπάρτης ἐστὶν εἰκών, τοιαῦτα δύναται ῥήτωρ ἀγαθὸς, πρὸς πάθος ἕλκων οἷον καὶ βούλεται. εἰ δέ με πάλιν ὡς ἀττικὸν ἐπαινέσειας,

ὅρα μὴ τὴν ἁμαρτίαν αὖθις ἀρνησώμεθα. οὕτω τῷ ἤθει τῶν σῶν γραμμάτων μεθέλκομαι. ἀλλ' ὅπως μὴ παίζειν ἐθέλων, ἐπαινέσεις τὴν αἴγυπτον, καὶ τὸν λόγῳ γνώριμον αἰγύπτιος. οὐκοῦν φεῖσαι πρὸς διός. οὐ γὰρ ἔχω μὴ θαυμάζειν ὁπόσα καὶ σύ.

Νηφαλίῳ.

ς Ὑμεῖς μὲν ἐν πλήθει χρημάτων ἀπορίαν θρηνεῖς. ἐγὼ δὲ τὰ χρήματα καὶ τοὺς πλουτοῦντας περιφρονῶ καίτοι πενίᾳ θαυμαστῇ συνεχόμενος. οὕτως ἄρα τὸ πένεσθαι καὶ πλουτεῖν ἡ γνώμη ποιεῖ. οὐ χρήματα παρὰ τῆς τύχης τῇδε κἀκεῖσε πλανώμενα. τοιγαροῦν παῦσαι μικροψύχως ἡμῖν ὀδυρόμενος. μηδὲν μέγα νομίζων πλὴν εἰ μή τι φέροι πρὸς ἀρετήν. ὅτι γὰρ μὴ τοιοῦτον, ἀλλότριόν τέ ἐστι καὶ πρὸς ἀπάτην ἐφέλκεται. ὅθεν οἱ φρονεῖν εἰδότες ὥσπερ τινὰ μέθην καὶ φλυαρίαν ταῦτα ἀποσεισάμενοι, τὴν μὲν καταλιπόντες τῇ γῇ, μεταρσίῳ γνώμῃ περιπολοῦσι τὸν οὐρανόν. τὰς αἰσθήσεις καὶ τὴν ὕλην καὶ τὸ τῆς πλάνης χωρίον ὥσπερ τινὰ χαλεπὴν διανηξάμενοι θάλατταν.

Μουσαίῳ.

ζ Ἐδεξάμην τὴν βίβλον ποθεινοτέραν μοι γενομένην, ὅτι ταῖς ὑμετέραις ἀναληφθεῖσα χερσί, τάχα τι καὶ μουσικὸν ἐπεσπάσατο· ὡς τὸν κεχρημένον λοιπὸν ὀξυτέρας οἶμαι τῆς διανοίας αἰσθάνεσθαι· οὐχ ἧττον ἢ Σωκράτης, ἡνίκα δὴ παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ἐκαθέζετο. ἔνθα τὸ νυμφῶν ἱερὸν καὶ πανὸς ἦν δίαιτημα. ἀλλ' εἴθε μοι καὶ τὰς ἄλλας βίβλους λαβών, τοιαύτας ἐργάσαιτο· ὥστε με κατὰ μέρος ἑκάστῃ προσβαλόντα, νεωτέρας ἀεὶ τῆς ἐπιπνοίας αἰσθάνεσθαι.

Ἐπιφανίῳ.

η Αλῶς ἄρα ᾔδει τὸ τῶν ἐρώντων πάθος ἡ παροιμία. κἂν ἐπιορκεῖν ἐθέλωσι, συγγνώμην αὐτοῖς ἐκ θεῶν ἐπαγγέλλεται. ἰδοὺ γάρ σοι γέγραφα καίτοι μὴ γράφειν ὑποσχημένος. οὕτως ἀτό-

μεθα

μέθαι τῷ πόθῳ καὶ γίνομαι ψεύστης ἐρωτικός. ἀλλὰ γράφε πολλάκις. καὶ δίδου τύπον γοῦν εἰκόνος ἀντὶ θέας τοῖς ἐρασταῖς.

Τῶν Προκοπίου ἐπιστολῶν

Τέλος.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Φιλοξένῳ Ἐπισκόπῳ.

Ράμμα ἐμοὶ ποθεινόν, ἐπιστολὴ παρ' ὑμῶν. καὶ εἴθε μὲν ἐξεγένετό μοι καὶ αὐτῆς συνιέναι τῆς φωνῆς. οὕτω δὲ ἂν ἥδιον ἔσχον, ὥσπερ τις ἐραστὴς αὐτὴν ὁρῶν τοῦ ποθουμένου τὴν ὄψιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰς εἰκόνας εἰώθασι μὲν ἀγαπᾶν τῶν ἐρωμένων, ὅταν αὐτοὺς μὴ δυνηθῶσι μὲν ἰδεῖν. τὰ σύμβολα δέ, ὅτι μὲν τῆς ἑορτῆς ἐστὶν ἀγαθά μοι δοκεῖ. διότι δὲ παρ' ὑμῶν, διπλάσια δικαίως νομισθήσεται.

Διονυσίῳ.

ἀ Υτὴν ἐδάκρυσα τὴν γῆν, ἐπειδὴ τὴν σὴν ἤκουσα σιωπήν. εἰ γὰρ ὁ κύκνος σιγᾷ, τίς ᾄσεται μουσικήν. εἰ ὁ μεγαλόφωνος Διονύσιος μικρὰ φθέγγεται, τίς οὐ σιωπήσεται. ὡς ἔδει τὴν ψυχὴν πολλοῖς σώμασιν ἐγχεῖν, ὅπως ἂν ᾖ τοῦτο κἀμοὶ πρὸς ὑπηρεσίαν τῆς τέχνης. δεινὸν γὰρ εἴ τις ἄριστος αὐλητὴς κατεαγότων αὐτῷ τῶν αὐλῶν, δι' ἀπορίαν ὀργάνων εἰς θέατρον μὴ καταβαίνει.

Στεφάνῳ.

ὁ Τι γραμμάτων ἐμῶν ἐπιθυμεῖς, ἠγνόουν· ὡς δὲ ᾐσθόμην ἀφ᾽ ὧν ὁ γραμματικὸς Βερονικιανός μοι διελέχθη, γράφων μὲν οὐ παύσομαι· φιλῶν δὲ οὐκ ἐπαυσάμην.

Εὐσεβίῳ.

π Οιήσαντες ὑμῶν ἐραστὴν, ἐποιήσατέ με καὶ τολμηρόν· ὥστε οὐ παύσομαι γράφων, κἂν πολλάκις αἰτιάσησθέ με θρασύτητος· τί γὰρ ἂν καὶ ποιήσειεν ἄνθρωπος ἐρῶν· καὶ παύσασθαι μὴ δυνάμενος.

Τῷ τὰ ὀξίδια πέμψαντι.

τ Οὺς κεράμους ὅτι μὲν πρωτείους ἐπιγράψας εἶδον· ὅτι δὲ μὴ προσέθηκας ὄξους, ἐπελαβόμην. τοῦτο γὰρ ἐπιγράφων καὶ ἀληθεύειν ἐδόκεις, καὶ ἀσφαλεστέρους ἐποίεις τοὺς πειρωμένους. νῦν δὲ ὑπὸ τῆς ἀγνοίας ὡς οἶνον ἁρπάζοντες, λανθάνουσι κινδυνεύοντες.

Τῷ αὐτῷ.

ἡ Φιλότιμος καὶ δικαία σου δωρεὰ, μέχρι μὲν τοῦ προσώπου ἀνέπαφος ἦν. ἐπεὶ μηδὲ ἰδεῖν αὐτὴν ἠνειχόμην οὕτω μεγάλην οὖσαν ἐρυθριῶν. ὡς δὲ ἔδει τῶν κεράμων ἕνα πέμψαι φίλῳ γνησίῳ κατὰ χρείαν ἐπιδημοῦντι, τότε ᾐσθόμην ὅτι καὶ δόλον εἶχεν ἐν ἀπορρήτῳ· καὶ τὸν πέμψαντα ὡς ἀληθῶς ἐμιμεῖτο· γελοῖον δέ. ὅτι καὶ σημεῖον ἐπέθηκας αὐτοῖς, οἷον εὐφρᾶναι τὸν ἀπατώμενον. οὐδὲν δὲ ἀπεικὸς ἐπεπόνθειν ἂν, πολλάκις ἐφ᾽ οἷς ἐπείσθην διαμαρτών.

Τῷ αὐτῷ.

ὁ Ι κέραμοί σου κενοὶ μὲν ἦσαν ἀρθέντες. ὄξος δὲ ἔφερον ἀνοιχθέντες. οὕτω καὶ ὀλίγον ἐν αὐτοῖς ὑπῆρχε καὶ πονηρόν· ὥστε εἰ τοιαῦτα τιμᾶς, ἀμείνων ἂν εἴης ἀγνωμονῶν.

Τῷ ἄρχοντι ἱεραπόλεως.

ὁ Ι τὰς ἀρχὰς ἐν δόξως μετιόντες ὥσπερ ὑμεῖς, πλέον τούτου ἐπιτηδεύουσι. φίλους ποιεῖσθαι πλείους ἐν ταῖς ἀρχαῖς. γινώμεθα τοίνυν φίλοι διὰ μεγαλοπρεπείας διὰ σῆς, ἐγώ τε καὶ ὁ τὴν ἐπιστολὴν ὑμῖν ἐπιδιδούς. ἐγὼ μὲν ὡς γεγραφώς. ὁ δὲ ἑταῖρος μόδεστος ὢν βούλεται ῥᾳδίως ἐπιτυχών.

Εὐσεβίῳ.

ἃ Ρα μὴ φαίνωμαι βραδὺς εἰς ἐπιστολήν, ἢ τοὐναντίον καὶ ὀχληρός. ἀλλ᾽ εἰ καὶ τὸ δεύτερον δοκοίην, αὐτὸς αἴτιος ἐπιστέλλων. ὅτι μετέωρος ἡ χάρις ἐστὶ τὴν ἐμὴν ἀπόκρισιν περιμένουσα.

Θεοδώρῳ.

ἔ Ιθε ἦν καὶ πυθέσθαι, ὅπως ἡμῖν τοῦ σώματος ἔχεις. ἐπειδὴ σοὶ τοῦτο καὶ μόνον ἐνοχλεῖ. τὰ γὰρ τῆς ψυχῆς ἀμείνω καὶ θειότερα πέφυκε. καὶ ηὐξάμην οὕτως ἔχειν ἑτέρους. ὥστε εὐδαιμονέστερον ἐντεῦθεν εἶναι τὸν χρόνον. γράφε οὖν ὁσάκις ἐνδιδῶσι τὸ νόσημα, καὶ πότε καὶ ὅσον νενίκηται. καὶ ὅπως παρεχώρησε ταῖς ἡμετέραις εὐχαῖς. τὸν δὲ ἑταῖρον ἀρχέλαον ἐκ τῶν ὑμετέρων γραμμάτων ἔχω δι᾽ εὐνοίας ἀεί. μεγάλην οὖσαν σὴν ἡγησάμενος ἐπιστολὴν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ.

Ἰλασίῳ.

ἃ Ρα μὴ λέληθα ἐμαυτὸν εἰς παροιμίαν ἐλθών, καὶ γέγονα λύκος χανὼν διακενῆς; ἢ τίς ἂν πιστεύσειε ταύτην ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν παροιμίαν ἰσχύειν. ὅτε ὑμεῖς αὐτὴν προσδοκίαν ἐποιήσατε, συζεύξαντες τὰ ἆθλα τοῖς ἐπιτάγμασιν. εἰ μὲν οὖν ὡς ἐχρῆν ἠγωνισάμεθα, ἐλαμ πρὸ αὐτοῦ μὲν τὴν δωρεάν. εἰ δ᾽ ἧττον ἐξελέγξαμεν ἢ νομίζομεν

ἀλλ' οὐ χεῖρον ἢ βουλήθημεν, ἢ περ ἐφάνημεν. βουλήσει δὲ ἴσως ἅπαντα κρίνεται. ἀπόδοτε τὴν σύνταξιν ἀνθρώποις ἢ δυναμένοις ἢ βουλομένοις. καὶ δότε πρόφασιν ὑμνῆσαι τὴν φιλότιμον καὶ σοφωτάτην ἀρχήν. αὐτοὶ πρὸς ἕκαστον ὑφηγούμενοι τῶν πεπραγμένων.

Αζυγίῳ.

δ Ος μοι τὰς ὑποσχέσεις ἢ μᾶλλον ἀπόδος. λέγω δὲ ἀπόδος, οὐ κατὰ τὸν τῶν ὑποσχέσεων νόμον, ἀλλ' ὅτι τὸ θεραπεύειν ἡμᾶς, ὡς ὄφλημα σαυτὸν ἀπαιτεῖς. καὶ περὶ ὧν ἤδη τυγχάνω δεηθεὶς ἐπίστελον ἀκριβῶς. ὡς ὅτι τὸ θέρος ἐνδίδωσιν ἢ θαῤῥεῖν δεῖ ἡμᾶς ἢ δραμεῖν ὡς ἡμᾶς.

Ῥωμύλῳ.

ε Κ μὲν τῆς ἤδη γραφείσης ἐπιστολῆς, καὶ περιττὸν εἶναί σε διὰ τῆς προθυμίας ἐνόμισα. χρόνου δὲ ἐγγενομένου καὶ πεμφθέντος οὐδενὸς ὧν προσεδόκησα, γράφειν εὐθὺς ἐγκλήματα πικρὸν ἠπιστάμην. παρακαλῶ δὲ ἔτι, σπεῦσον. ἢ πάντως ἔλπις τὰ ἐγκλήματα.

Φιλοξένῳ.

ς Οὔτ' ἐστὶ παλαιὸς ἐραστής. τοῦτο ῥήτωρ δεξιός; οὔτε πρότερος οὔτε δεύτερος ἐπιστέλλεις. καίτοι φιλοῦντός τε ὢν καὶ ἱκανοῦ λέγειν. μαρτυρῶ γὰρ ἡμῖν τὸ πέμπειν ἐπιστολάς. τί οὖν τοῦτο ποιεῖς. ἀποκνεῖς γράφων. εἰ μὴ καὶ τοῦτό με ζημιοῖς. ἀλλ' ἐνταῦθα καὶ σεαυτὸν ἀδικεῖς καὶ ἐμέ. σεαυτὸν μὲν, κυρίαν ἐῶν κατὰ σοῦ τὴν αἰτίαν. ἐμὲ δὲ μὴ δὲ ὑπὲρ ὧν ἠπιστάμην ἀπολογίας ἀξιῶν.

Γλακιδιανῷ.

η Δή σοι γράψας ἐπιθυμοῦντι, τὸ μὲν ἡδέως δεχθῆναι τὴν ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ κομίσαντος ἔμαθον. παρὰ σοῦ δὲ οὐδέν. ὥστε δεξιῶν μὲν οὐκ ἀπεκρίνω, συμβουλεύεσθαι ἔτι μὴ γράφειν. ἐπεὶ

δὲ καὶ

δὲ καὶ ὁ νῦν αἰτήσας ἀπὸ τῶν ὁμοίων ὧνπερ καὶ ὁ πρότερος ᾔτει πάλιν συγγράφω. τὴν δὲ ἐγκαλοῦσαν οὐ πέμψω.

Εὐτοκίῳ.

π Ρὸς σαυτοῦ καὶ τῆς παλαιᾶς φιλίας ἡμῶν, οὐ δοκῶ σοι γράφων, ἀναισχυντεῖν; ἀνδρὶ μὴ δὲ εἰδέναι μου βουλομένῳ τὰ γράμματα; ἀλλ' ἔτι μὲν ἐλπίζων μεταθήσειν ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπεστάλκειν. ἀποτυχὼν δὲ νῦν αὖθις, ἀναισθὴς οὐκ ληθήσομαι. τοῦ Μοδέστου δὲ πολύν τινα ἔπαινον ὑπὲρ σοῦ κινοῦντος παρὰ πολλοῖς, ἀναγκαῖον ἡγησάμην καὶ δι' αὐτοῦ, καθάπερ διὰ τῆς ἐπιστολῆς, ὑμῖν ὁμιλῆσαι.

Λεοντίῳ.

ε Ἶχον μέν τινα λύπην ἄχρι τοῦ παρόντος καὶ δικαίαν πρὸς σέ. τὴν δὲ αἰτίαν ἀγνοεῖς. εἰ δὲ ἀγνοεῖς, ἀναμνήσω. γεωργοῖς ἐμοῖς ἐβοήθεις ἀδικοῦσιν ἐμέ. παυσάμενος οὖν τοῦ λυπεῖν, ἐπανήγαγες αὖθις εἰς τὸ φιλεῖν. φιλήσω δὲ ἔτι μᾶλλον ἐγώ, εἰ μελήσει σοι τῶν ἐμῶν ἀλλὰ μὴ τῶν ἀδικούντων ἐμέ.

Δημοφίλῳ.

ἄ Ρχε μὲν εὐτυχῶς. εὐτυχήσεις δὲ ὢν ἀγαθός. ἐπεὶ καὶ φιλεῖ τὸ θεῖον τοὺς ἀγαθούς. τὸ δὲ μεμνῆσθαι τῶν φίλων, εἴπερ ἄλλο τι, καὶ τοῦτο βέβαιον παρὰ σοί. ἀλλὰ τῶν πραγμάτων ἀφελκόντων εἰς λήθην, ἔδωκα διπλῆν ἀνάμνησιν ὧν παρεκάλεσα καὶ τὸν ἐπιδιδόντα καὶ τὸ διδόμενον.

Ἀραβιανῷ.

ἡ Μὲν ἐπιστολὴ γέγραπται παρ' ἐμοῦ. τὴν χάριν δ' οὐκ αἰτῶ μόνος ἀλλὰ πολλοὶ δέχονται μετ' ἐμοῦ. σκόπησον οὖν. ὅπως μήτε τὴν ἐπιστολὴν τοῖς αἰτήσασι καταλίπωμεν. μήτε οἱ δεηθέντες ὑμῶν ἀποτύχωσι δι' ἐμοῦ.

Ἀμμωνίῳ.

ά Νδραπώλης ἢ ἐπὶ παρὰ σοῦ ὅτε ὡς αὐτῆς μαρτυρούμενον, τὸν ἀναγνώστην Οὐλπιανὸν, οὖν ποιησάτω τὸ μέγεθος τὸ σόν. ἐπὶ δ' ὑμᾶς μὲν ὡς ἡγουμένους δεξιῶς, δι' ἐμὲ δὲ ὡς ἱκανὸν εἶναι νομίζοντας περὶ ὧν ἐπιστέλλω παρ' ὑμῖν. ἡ δὲ τῆς δυσφημίας αἰτία, φιλοπράγμονος ἀντιδίκου σπεύδοντος ἐπηρεάζειν ἐλευθερῶσαι.

Ἀνθεμίῳ.

ὁ Υπαύσομαι γράφων ἕως ἂν ἀπείπωμεν, ἐγὼ μὲν γράφων, αὐτὸς δὲ ἐνοχλούμενος ὅπως ἂν καὶ μάθω βεβαίως εἰ δεῖ με περὶ ὧν ἐδεήθην τὴν ἐλπίδα τηρεῖν, ἢ μᾶλλον ἀπολαβεῖν. Νείλῳ.

σ Υνῶν μὲν ἐλύπεις. ἀποδημῶν δὲ νῦν ἀδικεῖς. τῆς γὰρ ἐν τῇ συνουσίᾳ τερπνῶν ἀποστερεῖς. ἀλλὰ μὴν καὶ γράφων ἐγένου βαρύτερος. τὸ γὰρ ἡδὺ τῆς ἐλπίδος ἀνῄρηκας. ὥστε οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν, ὅτε ἡμᾶς οὐκ ἠνίασας.

Καλλιοπίῳ.

μ Εἶζόν με λυπεῖς, ὧν ὠφέλησας οὐ γράφων ἐξ ὅτου ὠφέλησας. ὥστε εἰ τὸ τυχεῖν ἀγαθῶν, τοὺς ποθουμένους παρασκευάζει σιγᾶν, κινδυνεύω μᾶλλον ἀγαπᾶν τὴν βραδυτῆτα τοῦ τάχους, εἰ μέλλοιεν συνεστῶτες οἱ φοιτηταί, διότι μὴ ταχὺ χαρίζονται, συχνότερον ἐπιστέλλειν. τοῦτο μὲν οὖν ὦ μουσικώτατε μὴ παύσῃ ποιῶν. μὴ δὲ ἀφαιροῦμεν τοῖς ἐμοῖς καρποῖς ἐντυγχάνειν, ὑμετέραις οὖσι πολλοῖς. ἃ δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ πρακτέον, ἀφίημι τῷ θεῷ καὶ ὑμῖν. ὡς ἂν μὴ δοκοίην ἀπειρόκαλος εἶναι, περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις διαλεγόμενος.

Σεβήρῳ.

Σεβήρῳ.

ὀ Υτε πατὴρ οἷός τε εἴη μισῆσαι τοὺς ἐξ αὐτοῦ φύντας, οὐδέποτε, καὶ παιδευτὴς ἀμείνων ἔοικεν εἶναι πατρός. ὁ μὲν γὰρ ἐν ἡδονῆς τύχῃ παῖδα ποιεῖται. ὁ δὲ ἐν προαιρέσει τέχνης ἀγαθοὺς εἶναι παρασκευάζει. μένε οὖν θαρρῶν ὡς ἀγαπῶσε κατὰ τὸν ἀμείνω πατέρα τὸν τῆς τέχνης. καὶ μηδέποτε μικροψυχίας ἁλῷς. εἴτις ἄρα καὶ γέγονεν. ἐπεὶ καὶ πατέρες οἱ τῆς φύσεως, ἐνίοτε παραλυποῦσι τοὺς παῖδας, ἀλλ' οὐκ ἔτι καὶ πολεμοῦσιν ἀλλήλοις.

Φιλοξένῳ.

ἐ Υ πράττε φίλων ἄριστε καὶ ῥητόρων. οὕτω γὰρ ἐγὼ διατελῶ περὶ σοῦ, τὰ μὲν εὐχόμενος, τὰ δὲ προσδοκῶν. καὶ σὺ μὲν ὅτι μέμνησαι φίλων καὶ σπουδαῖος ὑπὲρ ἡμῶν, εἰσὶν οἱ δεῦρο ταῦτα συνεχῶς ἀπαγγέλλοντες. προστίθει δὲ τούτοις τὸ λεγόμενον καὶ δίδου συνεχῶς ὑμετέραις ἐντυγχάνειν ἐπιστολαῖς.

Εὐσταθίῳ.

ὁ Γράφων ἐγὼ τὴν ἐπιστολήν, φίλος ὑμῖν. ὁ κομίζων φίλος ἐμοί. γίνοιτο τοίνυν καὶ σοὶ δι' ἐμέ. καὶ γνῶθι αὐτοῦθα, ποδαπός τις εἰμί. φίλους εἰσάγων τοῖς φίλοις. ἐφ' οἷς δὲ ἥκει καὶ ὅπως αὐτὰ χρήδια θεῖναι, τὰς μὲν αἰτίας αὐτὸς διηγήσεται. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ὑμεῖς ὑφηγήσασθε καὶ φιλοῦντες ἄγαν καὶ φρονοῦντες ἱκανῶς.

Ἰωάννῃ.

ἀ Εἰ μὲν φόβος ἡγεῖται μοι τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολῆς. θεραπεύει δὲ αὐτὸν ἡ πραότης ἡ παρ' ὑμῖν. γράφω τοιγαροῦν τῆς εἰς ὑμᾶς ἐλπίδος ἀντεχόμενος, ὥσπερ οἱ κυβερνῆται βλέποντες εἰς τὸν ἀπευθύνοντα τῶν ἀστέρων. ἐπεὶ οὖν καὶ ὑμεῖς οὕτω καταλάμπετε, μείνατε καὶ οὕτως εὐεργετοῦντες.

η Αἱ προθυμία καὶ προσδοκία, οὐ μικρὰ παρ᾽ ἡμῖν. πρῶ-
τον μὲν ἰδεῖν ὑμᾶς. ἔπειτα δὲ καὶ εἰπεῖν εἰς ὑμᾶς. ἀλλὰ τὸ
μὲν πρότερον ἐν ὑμῖν. τὸ δὲ δεύτερον ἐν τῇ πόλει κἀμοί. μᾶλλον
δὲ καὶ τοῦτο ἐν ὑμῖν. οὐ γὰρ δὴ μικρὸν κώλυμα εἰς πανήγυριν, πό-
λις ἀθυμοῦσα. καὶ παιδευταὶ μετριάζειν οὐκ ἀνεχόμενοι.

Ἑλιανῷ.

μ Ια πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὴ παρὰ σοῦ· παρ᾽ ἐμοῦ δὲ εἴτις ὑμῖν ἀ-
ποδέδωκεν, αὕτη τετάρτη. πράττε τοίνυν καλῶς καὶ μέ-
μνησο τῶν φίλων. κἄν τι σε δεξιὸν περιστῇ, γράφε πρὸς ἐρῶντα μα-
θεῖν.

Πλακιδιανῷ.

ο Πρότερον πιστεύσας σοι δι᾽ ἐμὲ, νῦν ἐμὲ μέμφεται διὰ σέ.
λῦσον οὖν τὸ χρέος. ἵνα μὴ κἀγώ σοι μέμψωμαι δι᾽ ἐκεῖνον.

Σαλβιανῷ.

τ Ας ἐπιστολὰς οἱ τὴν ἀρχὴν εὑρόντες, δοκῶ μοι διὰ πρόσρη-
σιν εὗρον. πραγμάτων δὲ ἴσως ἐγγινομένων, παρηκολούθη-
κέ τι καὶ νεώτερον ὑπὲρ αὐτῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς διαλέγεσθαι. οὐ-
κοῦν εἰ μὲν ἐμπέσοι πράγματα καὶ μακρολογεῖν ἀνάγκη. τούτων δ᾽
ἀπόντων πῶς; αὖτις χαρίσαιτό σοι μακροτέρας ὁμιλίας ἐρῶντι. κα-
λῶ γὰρ ὁμιλίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς γράμμασιν. οὐδὲν πολὺ συνουσιῶν
διαφέρουσαν.

Ἱερίῳ.

ε̃ Ιταῦ σοφώτατοι τῶν ἐν τῇ γῇ, χρήματα μὲν αἰτήσας ἔ-
λαβον ἂν καὶ ῥᾳδίως. ἐπιστολὴν δὲ ὑμετέραν ἰδεῖν, πολλάκις μὲν
εὐξάμενος, πολλάκις δὲ ἱκετεύσας, ἀνάξιος εἶναι τοῦ τυχεῖν ὑ-
ποπτεύομαι; καίτοι φιλῶ μὲν ὡς ὀλίγοι, τιμῶ δὲ ὑπὲρ τοὺς
ὀλίγους.

Ἡσυχίῳ.

ε Γὼ καὶ σοῦ κήδομαι καὶ τιμοθέου. σοῦ μὲν ὡς μὴ ἀδικοίης τιμοθέῳ ἢ ὡς μὴ ἀδικοῖτο. εἰ γὰρ καί σοι δοκεῖ μετὰ πλάτωνος τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι μεῖζον εἶναι κακὸν, ἔοικα σοὶ μᾶλλον ἢ τούτῳ χαρίζεσθαι, δεόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ πραττομένου δίκας ὑπὲρ ὧν οὐκ ἐξήμαρτε.

Σεργίῳ.

π Ολλῆς ἐνέπλησέ με φροντίδος κομίσας τις περὶ ὑμῶν ἀπαγγελίαν ἐπαχθῆ. καίτοι τὰ βελτίω προσεδεχόμην ἀκούειν. πέμψον οὖν θᾶττον ἐπιστολὴν πεισμένον τί μοι συνδιατεθῆναι τοῖς γραφομένοις.

Λεωνίδᾳ.

ε Ῥώσο. τοῦτο γάρ ἐστι καὶ συνεύχομαί σοι. καὶ ἀκοῦσαι ποθῶ περὶ σοῦ. καὶ ὅτι τοῦτό ἐστι παρ᾽ ὑμῖν ἐπιστείλῃς, οὐ μικρὰν ἔχειν δωρεὰν ἡγοῦμαι παρὰ τῆς τύχης.

Καλλιοπίῳ.

τ Οἷς σοῖς ἁπάντων ἀεὶ καὶ ὅπως ἔχεις ἐρωτῶ καὶ εἴ του δέονται μὴ σιγᾶν ἀπαιτῶ. λεγόντων δὲ ἀμφότερα, σὲ μὲν ὑγιαίνειν, αὐτοὺς δὲ χρῄζειν οὐδενὸς, χαίρων ἐγὼ δικαίως ἀπέρχομαι.

Σεργίῳ.

σ Φόδρα μὲν σου περιεπτυξάμην τὰ γράμματα φιλοσοφοῦντα καὶ παραινοῦντα. γίνωσκε δὲ ὡς οὐδὲν οὔτε τῶν καιρῶν οὔτε τοῦ συμφέροντος ἰσχυρότερον.

Μοπερνίῳ.

κ Αἱ βραχέα τῷ μεγέθει σου γράφω, ὅτι φιλῶ καὶ μέμνημαι δείκνυμι. ποιῶν γὰρ καὶ αὐτὸς ὥσπερ ἐγὼ, τοῦτο δείξεις ὅπερ ἐγώ.

Αἰγυπτίῳ.

ο Ιδα καὶ τὰς ὑπερηφάνους τῶν ἑταιρῶν οὕτω τρυφώσας καὶ πάντα ἐπιτάττειν βουλομένας τοῖς ἐρασταῖς. ἀλλ᾽ ἐκεῖναι μὲν ἴσασι καὶ θεραπεύειν ὅταν κελεύωσι. σὺ δὲ λαΐδα τινὰ κορινθίαν ἀπομιμῇ, κελεύων μὲν ἑτοίμως, ὑπακούων δὲ οὐδὲ μόλις.

τ Ὸν οἶνον τὸν κνίδιον φασὶν οὕτω πολὺν ἔχειν ὑμᾶς, ὥστε καὶ
ἐπαγγραφὰς αὐτὸν διατίθεσθαι. ἡμεῖς δὲ οἱ τὴν σύρον οἰκοῦν-
τες, ἄλλας μὲν εὐτυχοῦμεν ἀμπέλους. τὰς δὲ παρ᾽ ὑμῖν μακαρί-
ζομεν, οὕτως εὐδαιμονέστερον, ὅτι τὸ ἀναγκαιότερον. πέμψατε οὖν
μοι κεράμους ἀρκοῦντας εἰς ἔτος. ἢ ληψόμενοι τὴν τιμὴν ἢ χάριν
αὐτὶ χάριτος ἀπαιτήσοντες.

Ἀβραμίῳ ἐπισκόπῳ.

ε Δεῖ πρὸς ἄνδρας ἀρετὴν τοὺς μέλλοντας γράφειν, καὶ
χρόνου μῆκος ἐπιζητεῖν, καὶ δύναμιν λόγων ἀξίαν εὑρεῖν.
ἁμάρτημα γὰρ οὐ φορητὸν, τοιούτοις πράγμασιν ἐγχειρεῖν. ἀφ᾽ ὧν
καὶ τὰ τῆς προπετείας ἐλέγχεται, καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς ἐκ τῆς μι-
κρολογίας ὑβρίζεται. τοῦτο τοίνυν ἡμῖν τὸ τὴν ἀναβολὴν πεποί-
ηκε, καὶ τὸ δοκοῦν ἔγκλημα περιέθηκε. φίλων γὰρ ἐδόξαμεν ἀ-
μνημονεῖν πρὸς αὐτοὺς μηδὲ γράμμασι φανέντες. γνοὺς τοίνυν
τὴν αἰτίαν καὶ σκοπῶν τὴν φιλίαν, μὴ παντελῶς τὴν ἐμὴν ἀ-
βέβαιον νομίσῃς διάνοιαν. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ αὐτὸς οἶμαι, τὴν τοιαύ-
την κακίζειν ἐπείγῃ προαίρεσιν, ἥτις μικρᾶς γοῦν ἀσφαλείας
πεφρόντικεν. εὐτυχοῦ τοίνυν περὶ ἡμῶν. τοῦτο γὰρ κἀμοὶ ποθεινὸν
καὶ σωτήριον. καὶ σοὶ προσφιλὲς ἅμα καὶ νόμιμον.

Διονυσίῳ. Ἐπισκόπῳ.

ε . Λαβὼν σου τὴν ἐπιστολὴν ὑγιαίνων. ἀντεπιστέλλω δέ σοι να-
σῶν. νοσῶ δὲ ἐκεῖνα τὰ εἰωθότα. ἐν οἷς ἀλγήματά τε οὐ φο-
ρητὰ τῶν ποδῶν, καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι καθεύδειν κακά. καὶ τὸ
ἐρᾶν θανάτου. πρὸς ταῦτα εὐχῶν δεῖ τῶν ὑμετέρων. εὐχῶν δὲ λέ-
γω τῶν ἐθάδων. τοῦ δυσωπεῖν τὸν θεόν. ὡς ἐγὼ πολλάκις ἤδη καὶ

τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἴδια μάλιστα ἀλεξάμενον· τοιοῦτον οὖν ἐστιν ἁμαρτίαι
βαρεῖαί τε καὶ πολλαί· εἰ δέ τι περὶ ὑμῖν εὕρηται χρηστὸν ὃ δύναιτο ἂν εἰ
καὶ μὴ τὸ πᾶν ἀνελεῖν τῶν πόνων, ἀλλ᾽ ἀφαιρεῖν μέρος, πέμπε τά χρή
σα· καὶ βοήθει φίλου σώματι. Εὐσεβίῳ.

κ Αἱ τῶν ἵππων λέγουσι τοὺς ἀρίστους, ἐπειδὰν εἰς ἀγῶνα ἔλ
θωσιν, εἶναι τὰ τελευταῖα βελτίους ἢ τὰ πρῶτα τῶν δρό
μων. ὁ καλὸς Ἀκυλῖνος, φιλοτιμότερος οὖν ἐν τοῖς πόνοις νῦν
μᾶλλον, ἢ πάλαι. ὁ προθυμεῖται μὲν οὐδὲν εἶδος ἀγνοῆσαι παιδεί
ας. τοὺς δὲ περὶ αὐτοῦ παλαιοὺς ἐκείνους ἀποδεῖξαι μικρούς. αἱ τοι-
αῦται δὲ τῶν νέων ἐπιθυμίαι, βιβλίων ἀποδέονται πλήθους· τοῦτο δὲ
οὐκ ἂν γένοιτο εἰ μὴ παρείη χρυσός.

Ἰουλιανῷ.

ε Πεδήμησέ τις ἡμῖν ἐκ τῆς ὑμετέρας· καὶ τὸν υἱὸν ἐπαγόμενος
ἐπὶ λόγους. ἐγὼ δὲ ἰδὼν ἀνδραλίαν ὑπὲρ ἣν ὡς ἂν τύχῃ τοῖς
ἀπαίτοις ἀγόμενον, ἠρώτων τί τοὔνομα εἴη τῷ ξένῳ. τῶν παρόντων
δέ τις εἰδέναι δοκῶν, Μακάριος ἔφησεν. ἐγὼ δὲ ὡς ἤκουσα τό, Μα
κάριος, πάνυ γε ἔφην, εἴπερ οὐκ ἐπεδήμησεν.

Τῷ αὐτῷ.

ε Πέστειλά σοι γαμοῦντι· καὶ συγγνώμην ἔχω μετὰ τὸν γά
μον σιγῶντι. οὐδὲ γάρ ἐστιν ὡς ἔοικεν οὐδενὶ παρ᾽ ἑκόντα, δε
δεμένῳ γυναικείοις ἀπάταις. Ῥούφῳ σχολαστικῷ.

λ Οἷος ἐστὶ παλαιός· μὴ ῥᾳδίως κύλικας ἀληθεύειν· καὶ δέ
δοικα μὴ κοινίαν ἰδὼν, ἐκοινώνησας αὐτῇ τῶν τρόπων. περὶ
γὰρ τὰ γράμματα. περὶ δὲ τὸ συνεχῶς ἐπιστέλλειν· ἡ οὐχ αὕτη μὲν ἦν
ἡ ὑπόσχεσις, μεμένηκε δὲ λόγος ὑπόσχεσις ἐμὲ μὲν λυπεῖσθαι περι
ὧν· σὲ δὲ κύλικα δεικνύων.

τας, οὐκ ἐτήρησας δὲ τὰν γυναῖκα γευσάμενος σικελικᾶς πολυτελείας. ἃς οὐ χρῆν τυχεῖν οὐδὲ δεύτερον. λέγοντι δὲ πολλοί σε καὶ δαμοσίᾳ φιλοσοφεῖν. ὅπερ ἀπαξίωσε Πυθαγόρας. ὅς γε Δαμοῖ τᾷ αὑτοῦ θυγατρὶ τὰ ὑπομνάματα παρακαταθέμενος, ἐπέσκαψε μηδενὶ τῶν ἐκτὸς τᾶς οἰκίας παραδιδόμεν. ἁ δὲ δυναμένα πολλῶν χρημάτων ἀποδόσθαι τὼς λόγως, οὐκ ἐβουλήθη. πενίαν δὲ καὶ τὰς τῶ πατρὸς ἐπισκάψιας ἐνόμιζε χρυσοῦ τιμιωτέρας ἦμεν. Φαντὶ δὲ ὅτι καὶ Δαμὼ θνάσκοντι Βισταλίᾳ τῇ ἑαυτῆς θυγατρὶ τὰν αὐτὰν ἐπιστολὰν ἀπέστειλεν. ἄμμες δὲ ἄνδρες ἐόντες, οὐ γνησίως αὐτῷ ποτιφερόμεθα. ἀλλὰ παραβάται τᾶν ὁμο[illegible]ῶν γινοίμεθα. εἰ μὲν οὖν μεταβάλοιο, χαρήσομαι. εἰ δὲ μή, τέθνακας μοι.

Ἐπιστολὴ Ἀμάσιδος βασιλέως αἰγύπτου πρὸς Πολυκράτην ἄρχοντα σάμου φίλον αὐτοῦ τὰ πάντα εὐτυχοῦντα.

Ἄμασις Πολυκράτει ὧδε λέγει. ἡδὺ μὲν πυνθάνεσθαι ἄνδρα φίλον καὶ ξένον εὖ πρήσσοντα. ἐμοὶ δὲ αἱ σαὶ μεγάλαι
α
εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσι τὸ θεῖον ἐπισταμένῳ, ὡς ἐστὶ φθονερόν, καί κως βούλομαι καὶ αὐτὸς καὶ τῶν, ἂν κήδωμαι, τὸ μέν τι εὐτυχεῖν τῶν πρηγμάτων, τὸ δὲ προσπταίειν. καὶ οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα ἐναλλὰξ πρήσσων ἢ εὐτυχεῖν τὰ πάντα. οὐδένα γάρ κω λόγῳ οἶδα ἀκούσας ὅστις ἕτερος οὐ κακῶς ἐτελεύτησε πρόρριζος εὐτυχῶν τὰ πάντα. σὺ νῦν ἐμοὶ πειθόμενος ποίησον πρὸς τὰς εὐτυχίας τοιάδε. φροντίσας τὸ, ἂν εὕρῃς ἐόν τοι πλείστου ἄξιον, καὶ ἐπ' ᾧ σὺ ἀπολομένῳ μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀλγήσεις, τοῦτο ἀπόβαλε οὕτως ὅκως μηκέτι ἥξει ἐς ἀνθρώπους. ἤν τε μὴ ἐναλλὰξ ἤδη τὠπὸ τούτου αἱ εὐτυχίαι τοι ταῖς πάθαισι προσπίπτωσι, τρόπῳ τῷ ἐξ ἐμεῦ ὑποκειμένῳ ἀκέο.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

Παγκρατίδῃ.

Αἱ ἐκ τῶν ἀπαγγελλομένων ἡμῖν περὶ σοῦ, καὶ δι' ὧν
κ αὐτὸς ἐπέστειλας τοῖς υἱοῖς σου, τεκμαιρόμενος μὴ τὰ
αὐτὰ τοῖς λαώδεσιν, ἀλλὰ τὸ οἰκεῖον δεῖν σε φρονεῖν πε-
ρὶ φιλοσοφίας, προεθυμήθην κατὰ μὲν τὸ παρὸν, συνησθῆναί σοι
ἐπὶ τούτοις· εἰς δὲ τὸ ἐπιὸν, συνεύξασθαι, μὴ ἐφ' ἕτερόν τι αὐτοὺς ἀπο-
κλῖν[illegible]τας δὲ ἣν ἔχουσι νῦν πρόθεσιν ἄχρι τέλους φιλοσο-
φῆσαι. [illegible]τε δι' ἀπαλλάττωσί σε ἀνθ' ὧν ἐκ σοῦ ἔπαθον, ἀμεί-
ψασθαι δυνηθῶσι. δυεῖν γὰρ ὡς καθόλου εἰπεῖν οὐσῶν αἰτιῶν, παρ' ἃς
ἄνθρωποι εὐτάκτως καὶ ὡς δεῖ ζῶσιν, ἐμπειρίας τε καὶ ἐγκρατείας
πῶς, ἂν δυναίμεθα ἢ πρὸς ἑαυτοὺς ἢ πρὸς ἑτέρους ποιεῖν τὰ δέον-
τα ὑπ' ἀγνοίας ἅμα καὶ ἀκρασίας κατεχόμενοι. ἡ μὲν οὖν τούτων ἀ-
πόλυσις, ἀναγκαίως πάνυ ἔοικε παρ' ἡμῶν ἀπαιτεῖσθαι. πρὸς
γὰρ τὸ τεταγμένως καὶ εὐσχημόνως ζῆν γεγόναμεν, τοῦ λόγου εἰς τοῦ-
το ἡμῖν καθάπερ ἐπισκόπου τε καὶ ἄρχοντος ὑπὸ τῆς φύσεως διδομέ-
νου. ἀπολυθῆναι μέντοι ἀγνοίας καὶ ἀκρασίας οὐχ οἷόν τε ἡμᾶς ἄνευ
τοῦ ἐπιτρέψαι αὐτοὺς τῇ διὰ τοῦ λόγου ἰατρείᾳ. Προσελθοῦσα γὰρ
αὕτη καὶ τὸ προεστηκὸς ἐν ἡμῖν ἐκ τοῦ παρὰ φύσιν εἰς τὸ κατὰ φύ-
σιν ἀεὶ τρέπουσα, τὰς μὲν μοχθηρὰς τῶν κρίσεων καὶ ἐκ τῆς διαστρο-
φῆς ἐγκειμένας, ἐπικόπτειν καὶ ἐξάγειν ἐκ τῆς ψυχῆς ἀεὶ πειρᾶται
τὰς δ' ὑγιεῖς καὶ ἀκολούθους τῇ φύσει ἀντεισάγειν. ἢ ἀσθενούσας
ἀνακτᾶσθαι ἰσχὺν δὲ αὐταῖς καὶ εὐστάθειαν προσλαβοῦσαι, ὡς χρὴ
ἡμᾶς ἐν ἅπασι τοῖς κατὰ τὸν βίον ὁδηγοῦσιν ὥστε καὶ ὁρᾶν
ἀεὶ τὰ ἐπιβάλλοντα ἡμῖν, καὶ σύμφωνα οἷς ἐδοκιμάσαμεν
πράττειν. τοιαῦτα δὲ οὐκ ἐπαγγελλομένους μόνον ἀλλὰ καὶ

παρεχούσης τῆς κατὰ τὴν ψυχὴν ἰατρείας, τίνα αὐτῆς δικαιότερον ἐπὶ τὸ βοηθεῖν τοῖς σοῖς παισὶν ἢ σὲ καλέσειεν. ἢ οὐκ εὐδαιμονεῖν μὲν αὐτοὺς προαιρῇ πατὴρ ὤν; ἑτοίμως δέχεσθαι πᾶν ὁτιοῦν ὑποστῆναι, ἵνα αὐτοὺς ὁρᾷς ἐν ἀγαθοῖς ὄντας; ἢ οὐκ ἐπὶ ταῦτα καὶ ἐγέννησας αὐτοὺς καὶ ἀνεθρέψω; οὐ τοιαῦτα δὲ διηνεκῶς σὺ περὶ αὐτῶν εὔχῃ τοῖς θεοῖς; ἀρετῆς δὲ καὶ εὐσχημοσύνης βίου ἀντιποιούμενος, οὐκ ἂν ἐθελήσειας ὁρᾶν τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας, εὐτάκτους μὲν ἐν ἐδωδαῖς καὶ πόσεσι, κρατοῦντας δὲ τῶν ὑπὸ τὴν γαστέρα ὡς πρὸς σπορὰν μόνον τέκνων, ὅταν εὔκαιρον ᾖ, τοῖς γεννητ[illegible] χρῆσθαι, καὶ ὀλίγῳ μὲν ὕπνῳ πρὸς ἀνάπαυσιν ἀρκ[illegible]ῆτι δὲ ἀπράγμονι καὶ μὴ ἐξυσμένῃ, ἀλλὰ καθαρᾷ, καὶ πρὸς τὸ ἐκ τῆς φύσεως εἰς τὸ σκέπειν ἀπαιτούμενον ἡρμοσμένῃ ἠμφιεσμένους. βλέμμα δὲ εἶναι καὶ βάδισμα αὐτῶν αἰδοῖ καὶ φρονήσει κεχαρακτηρισμένον, ὡς μὴ αὖ τινα θαρρῆσαι ἐπ' αὐτῶν ἢ ποιῆσαί τι ἢ εἰπεῖν ἄκοσμον. ἐν ἑτοίμῳ δὲ εἶναι αὐτοῖς ὁπότε βουληθεῖεν καὶ δεήσειεν ὅλῳ τε τῷ σώματι καὶ παντὶ μέρει αὐτοῦ εἰς ὃ πέφυκε χρῆσθαι; οὐκ ἂν δὲ ἐθελήσειας αὐτοὺς ἐπεσκεμμένους τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα, πρὸς μὲν θεοὺς εὐσεβείᾳ καὶ ὁσιότητι κοσμεῖσθαι, πρὸς ἀνθρώπους δὲ δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι, καὶ πατρίδα μὲν γονέων προτιμᾶν καὶ αὐτῶν τούτων βουλησομένων τῶν γονέων εἴπερ σωφρονοῖεν; γονεῖς δὲ τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν, αὐτῶν δὲ τῶν γονέων τῷ πατρὶ τὸ πρεσβεῖον ἀπονέμοντας, τὸ μὲν αἰτεῖν ἢ μέμφεσθαι θάτερον αὐτῶν ἀσεβὲς ἡγεῖσθαι. τὸ δὲ ἀμείβεσθαι ὑπὲρ τῶν προηγησαμένων εὐχαριστῷ καὶ μνημονευούσῃ διαθέσει ἀναγκαῖον. ὡς ἂν μόνως οὕτως ἐκτίνειν δυναμένους παλαιὰς χάριτας ἐπὶ νέαις δανεισθείσας. ἑτοίμως δέχοντας ὑπερμαχεῖν αὐτῶν καὶ δι' αὐτοὺς εἰ δεήσειεν ἀποθνήσκειν.

ὁπότε

ὁπότε δὲ χαλεπήνειαν μὴ ῥήματα μόνον, ἀλλὰ καὶ πληγὰς καὶ τραύ-
ματα ἀπ᾽ ὀργῆς οὐ διαθέσεως φερόμενα, πράως ἐκδέχεσθαι· οὐχ
ὑπὲρ ἑαυτῶν γε, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῶν γονέων εὐλαβῶς ἔχοντας, μὴ ἐκ τοῦ
διατιθέναι αὐτοί τι κακὸν πάθωσι. τί δ᾽ οὐκ ἂν ὑπομείνειας ὥστε πει-
θῆναι περὶ αὐτῶν, ὅτι τὸν αὐτὸν μὲν οἰκήσουσι διὰ βίου οἶκον· ἑαυ-
τοὺς δὲ καὶ τὰ ἑαυτῶν ἐν κοινῷ θέμενοι διατελέσουσιν ὁμονοοῦντες,
ὡς καὶ σπουδαῖς καὶ ἀνέσεσι ταῖς αὐταῖς χρῆσθαι. ἢ ταῦτα μὲν
ἐθελήσειας ἂν αὐτοῖς ὑπάρξαι. θανάτου δὲ καὶ πόνου καὶ δόξης; οὐκ
ἂν βούλοιο αὐτοὺς ὑπεράνω εἶναι; οἷς ὁ πολὺς καταδεδουλωμένος
ὅποι ἂν ἄπῃ τις δι᾽ αὐτῶν κατισχύοντι, ὥσπερ τι ἄτιμον ἀνδράπο-
δον ἄγεταί τε καὶ φέρεται. τὸ δὲ τῇ φύσει μὲν πολύ, ῥᾳδιώτερον
τῶν προτέρων· ἐν δὲ τοῖς καθ᾽ ἡμᾶς χρόνοις, ὑπὸ τῆς ἐπὶ τοσαῦτα κα-
τεχούσης διαστροφῆς γεγονὸς δυσχερέστερον. οὐκ ἂν εὔξαιο αὐτοῖς
ὑπάρξαι, ὥστε μὴ ἀργυρίῳ αὐτοὺς πάντα μετρεῖν καὶ αὐτοὺς μᾶλ-
λον καὶ γονεῖς καὶ τέκνα ἢ χρήματα προΐεσθαι. ἀλλὰ κτήσεως μὲν αὐ-
τοὺς ποιεῖσθαι ἐφ᾽ ὅσον ἀναγκαῖον, διὰ τὰς εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς οἰκείους
αὐτῶν χρείας. θησαυρισμοῦ δὲ καὶ τοῦ πλείονος παρὰ τὸ ἀρκοῦν ὑ-
περφρονεῖν. ὑφ᾽ ὧν ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ εἰς κακὰ ἐπάλληλα καὶ ἀνήκεστα
ἄνθρωποι ἐκπίπτουσι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εὐκτά. οὐκ ἐπίσης δ᾽ εὐ-
κτόν γε, τὸ ἄρχειν αὐτοὺς καὶ δικάζειν δύνασθαι κατὰ νόμους καὶ τὸ
δίκαιον; καὶ τὸ συμφωνοῦντας ἑαυτοῖς τε καὶ ἀλλήλοις καὶ ἐν οἷς πράτ-
τουσι καὶ ἐν οἷς λέγουσι, τὸν μὲν βίον ἔχειν ἀεὶ προαιρησομένον τοὺς λό-
γους. τὸν δὲ λόγον ἐννοίᾳ καὶ τῷ φρονεῖν τὰ ἄριστα βεβαιούμενον. καὶ εἰς προφο-
ρὰν ὅταν ὁ καιρὸς ἐντεινόμενον. καὶ τὸν διηγεῖσθαι, ἐπειδὰν ὑπερμα-
χεῖν μέλλωσιν ἱερῶν. πατρίδος. γονέων. φίλων. ἀληθείας. νόμων.
καὶ συλλαβόντι εἰπεῖν τῶν ἀδικουμένων. οὔτε γὰρ σὲ οὔτε ἕτερόν τινα

οἴομαι, εἴπερ εὖ φρονοίη, ὡς πολιτικὸν δοκιμάζειν λόγον τὸν μὴ εἰς ταῦτα, ἀλλ' εἰς τἀναντία ἐντεινόμενον. εἰ τοίνυν καὶ δίκαια ταῦτα καὶ αἱρετά, πῶς οὐ καὶ τὸ φιλοσοφεῖν θείη αὖ τις καὶ δίκαιον καὶ αἱρετόν. διὰ τούτου μόνου περιγίνεται ταῦτα. φιλοσοφεῖ μὲν γὰρ ὁ δι' ἐκ καθάρσεως τοῦ λόγου ἐπιμελούμενος. καὶ ἐπιτηδεύων λόγον ὀρθόν. ὁ δὲ ἐπιμελούμενος λόγου, ἑαυτοῦ τε ἅμα ἐπιμελεῖται, καὶ πατρίδος καὶ πατρὸς καὶ ἀδελφῶν. καὶ φίλων. καὶ συλλαβόντι εἰπεῖν πάντων. θεωρὸς γὰρ ἡ φύσις κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ κατασκευάσασα, διὰ τὸ μεταδοῦναι ἡμῖν λόγου, κοινοῦ μὲν ὄντος πρὸς τούτοις, ἰδίου δὲ παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ἀξιοῖ ἡμᾶς τοὺς μὲν θεοὺς καθάπερ τινὰς ἀρίστους καὶ πρώτους ἡγεμόνας καὶ κοινοὺς εὐεργέτας τε ἡμῶν καὶ γονεῖς ζηλοῦν τε καὶ ἀμείβεσθαι, διὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐσεβείας. ἀνθρώπων δὲ καὶ κατὰ τὸ κοινὸν καὶ κατὰ τὰς ἰδιαίτερον γινομένας ἐπιπλοκὰς καὶ κηδεμονικῶς καὶ εὐποιητικῶς προΐστασθαι. Ἐπειδὰν δὲ νόμῳ καὶ δίκῃ συγκεράσωμεν τὰ ἀνθρώπινα καὶ τὰ θεῖα φασὶν ἄκρως μὲν κατὰ φύσιν ἡμᾶς διατεθήσεσθαι ἅτε τελείους γεγονότας. καὶ ἐπὶ τὰ ἄνω ταῦτα προελθόντας νόμον καὶ δίκην, οἷαν καὶ τὰ θεῖα οἰακίζει ταῦτά τε καὶ μακάρια γίνεται. τοιούτους δ' ὄντας διὰ τὴν τοῦ λόγου καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν σχηματιζομένου ἤθους ὀρθότητα καὶ βιώσεσθαι εὐδαιμόνως καὶ καταστρέψειν τὸν βίον εὐδαιμόνως. ὥσπερ τι δρᾶμα εὖ συντεταγμένον ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀστείως ὑποκριναμένους καὶ ἀπαρτίσαντας. Θαρρῶν οὖν ὦ Παγκρατίδη μὴ ἐπίτρεπε μόνον ἀλλὰ καὶ παρακάλει τοὺς παῖδας φιλοσοφεῖν. καὶ πᾶσαν ἁρμοδιωτάτην παρρησίαν παρασκεύαζε. δέξεται γάρ σοι τοιαῦτα προελομένῳ, καὶ πρὸς τοὺς ἐξ αἵματος ὑμῖν δικαίους ὄντας λέγειν, ὅτι οὐ τέκνα μόνον εἰς τὸ γένος, ἀλλὰ καὶ τοιάδε τέκνα εἰσήγαγες.

καὶ

καὶ πρὸς τὴν πατρίδα ὅτι οὐχ οἵους ἔτυχε μόνον αὐτοὺς αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ οἵους δεῖ πολίτας παρέστησας. εἰ δὲ θαρρήσετε κοινῇ τε πρὸς τὴν ἑαυτῶν τε καὶ ἀλλήλων θεραπείαν, ὡς ἄξιόν ἐστι διαναστῆτε ταῖς ψυχαῖς, εὐθὺς μὲν ἐν τῇ ἀγωνοθεσίᾳ τοῦ θεοῦ συμφιλοσοφήσετε ἀλλήλοις, οὐ μόνον τὰ νομιζόμενα παρασκευάζοντες αὐτῇ, ἅπερ ἐκ βαλαντίου ψιλοῦ γίνεται, ἀλλὰ καὶ οὗ ἕνεκεν νενόμισται ἀκολουθοῦντες τῇ ἱερᾷ καὶ ἀρχαίᾳ παραδόσει. ὅπερ ἐκ μόνης τῆς εὐσεβοῦς καὶ φιλοσόφου περιγίνεται διαθέσεως. καὶ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἀγῶνι εὐταξίας ἐπὶ τὸν κοινὸν ὑμῖν τε καὶ πᾶσιν ἡμῖν ἀγῶνα τραπήσεσθε οὐδὲν μὲν τῶν κατὰ φύσιν ἀφαιρησόμενον. μόνα δὲ τὰ λύπης καὶ θορύβου αἴτια ἡμῶν περισπάσοντα. ἐν ᾧ ἀγῶνι ἡττηθῆναι μὲν ἀνάγκη τὸν ἀπαράσκευον. ἡττηθέντα δὲ ἐκπεσεῖν χρὴ εἰς δουλείαν καὶ κακοδαιμονίαν, ἣν οὐδὲ ἐξομόσασθαί τινι ἡμῶν συγκεχώρηται. κρατούμεθα γὰρ ἐν αὐτῇ, ὑπό τε τῶν ἀιδίων καὶ τῶν τῆς φύσεως καὶ ὑπὸ τῶν θέσει νόμων, εὐτακτεῖν ἑκάστῳ καὶ ζῆν δικαίως ἅμα καὶ ὁσίως προσταττόντων. Ταῦτα οἱ μαθηταί σου ὦ πάτερ, ἀπὸ τῶν πρὸς παῖδας πατέρα προσδεξάμενον, αὐτόν τε ἄμεινον ἕξειν τε τοῖς υἱοῖς εἰς τὰ ἄριστα συλλήψεσθαι.

ἀσπαζόμεθά σε καὶ διὰ τἄλλα καὶ διὰ
τὴν εἰς ἡμᾶς εὔνοιαν. ἴσθι οὖν
πᾶσιν ἡμῖν στεργόμενος. τοῦ
ούτων δὲ καὶ ἑτέ
ρων φιλοσο
φοῦντες
εὐπρῶ
σε

ΤΕ τε φι- ΛΟΣ.
λων

ω

ς μὲν ἐνετίησι τὸ παρὸν ἐνετυπώθη βιβλίον, καὶ ὅτι παρ' ἄλδῳ, καὶ ὡς οὐκ ἄνευ προνομίου, καὶ ὅτι μουνιχιῶνος φθίνοντος τρίτῃ χιλιοστῷ υ' ἐννενηκοστῷ θ' ἀπὸ τῆς θεογονίας ἔτει, ταῦτα δὴ οὔτε πρὸς ἐμοῦ λέγειν, οὔτε τῶν φιλολόγων οὐδεὶς ἄν ποτε τῆς τοιαύτης ἀπειροκαλίας οὐδὲν ἀπόναιτ' ἂν ἀγαθόν. Εἰ δέ τις τῶν ἀκριβῶς τοῖς τῶν πέλας ἐλλείμμασιν ἐπεξιόντων, ἀηδῶς ἔχοι πρὸς ἣν ἐκκεῖνται τάξιν αἱ παρ' ἡμῶν ἐπιστολαί, ἐνθυμείσθω καὶ ἡμᾶς οὐκ ἂν οὕτως αὐτὰς ἀγνοήσαντας διαθέσθαι, ὡς ὁ χρόνος ἀπῄτει καθ' ὃν τῶν ἐπιστειλάντων ἕκαστος ἤνθησεν, εἴγε πασῶν ηὐποροῦμεν εὐθὺς ἀρχομένης τῆς πραγματείας. αἷς γὰρ εἴχομεν ἐπιχειρήσαντες ὀλίγαις οὔσαις, τὰς ἑκάστοτε μνηστευομένας ἡμῖν, ὁποιασοῦν ἀξιῶσαι προειλόμεθα λήξεως, ἢ τὴν ἐκ τούτων ὠφέλειαν ἀφελέσθαι τοὺς φιλολόγους. Ἐπὶ κἀκεῖνο πάντας εἰδέναι βουλοίμην, μάλιστα μὲν ἡμῖν τὸ ἄριστα διορθῶσαι τὴν πραγματείαν ἐξῆν μελῆσαν. εἰ δέ τι που παρέδραμεν, ἢ διεστραμμένον εἶναι γράμμα, ἤ τι τοιοῦτον, οἷον οὐδὲ τοῖς ἄκρῳ φασὶ δακτύλῳ τῆς ἑλληνικῆς γευσαμένοις φωνῆς, ἐμποδὼν ἂν πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ κειμένου γενέσθαι. Ἐν μέν τοι τοῖς Ἀλκίφρονος ἔστιν οὗ τὰ τῆς ἐννοίας διημαρτῆσθαι, μηδὲν ἡμῶν παρὰ τὰ ἐν ἀντιγράφοις ἀνηκέστως οὖσι διεφθαρμένοις ῥιψοκινδύνως καινοτομεῖν τολμησάντων. Ὅθεν οὐδ' ἐκεῖνό γ' ἂν εἴη μάλα φορτικὸν εἰπεῖν ὑποστειλαίμην, μηδένα τῶν καθ' ἡμᾶς τὰ τοιάδε μεταχειριζομένων, ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς οἷς ἡμεῖς ἐνετύχομεν ἀντιγράφοις, ὑγιέστερον

ἂν

ἂν ταύτην ἐπανορθῶσαι τὴν βίβλον. εἰ δ᾽ ὁμοίως … ος
τε γὰρ ἐφ᾽ ἅπασι σκώμμασι τῶν εὐπορούντων μῶμον, ἐνταῦθα μη-
δὲν ἔχειν μωμήσασθαι τέλεον, ὃ δικαίως ἂν ἡμῖν προστρι-
βείη. ἐκτὸς εἰ μὴ τυχὸν αὐτά γε ταῦτα τὰ
κατὰ τὴν κορωνίδα δυ-
χεραίνοι
σωμὲν
λα.

ΤΕΛΟΣ.

*

Ἐπιστολαὶ
Epistolares
φιλικὰ
α
ΣΥΝΕΣΙΟΥ
ναυκλήρω.
ἀποτρέψας
πείθεται
καὶ ἀπο
βουλομένοις
β
γὰρ γαστ
ρὸς ἀπεῖναι
σε. εἰ μὲν
πολλοὺς
λιπαρῶν
τει τὴν

γ
τὴν μέλλου
τῆς συνηθείας
σάμενος τοι
ἰδὼν
Ἰωάννῃ
σει χαρίζομαι
δ
λεται
σάμεθα
Ἀνυσίῳ
τῇ θόαντος
ων αὐτὶ
Θεοφίλῳ
ε
ραν βέλτιον
οἷον αὐτὸ

το περὶ
ποβάντες
τνεῖν καὶ
σαλευθῆ
ϛ
τὰ μὲ
θέμαι
σαμένω
φου συγγε
νίου τῶν
μήτε τὴν
ζ
ἐπιστολὴν
ἐπὶ θεοῦ
ἐγέρθ
λύρας ὅτι

ΔΗΜΟ
μικρὰν (ΝΟΥΣ
μαντείας
ἐν ᾗ προρρεῖ;

θ

πυθέα παρὰ
εἰπὼν
ΓΡΟΣΤΑΣ
δουλείας
Δημοσθένης.

ι

ἐλθεῖν
ἐνεῖδες
εἰς τὸ παρὸν
ζεται

κ

περὶ φιλο
ἀνδρῶν
ἐξέβαλον;
τῶν εἰς τὴν

λ

τὰ μεμαθη
πλεῖον
ροιὰν
τῶν ναυκλη

μ

τῶν πρώτην
σι θανάτου
πλάτων
τὸ δ' ἐγγύος

ν

ΙΠΠΟΚΡΑΤους
Υσαίνης
Φιλοποίμενι
σιος ἐπὶ

ξ

περὶ τοι
τούτων
πεσώς
παρηγορίαν

ο

πῶς οὐκ
μενοι. καὶ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
σιῶν ἐπὶ

π

ἐπειδὴ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ατζ. καὶ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ρ

σιν ἀρχελάῳ
αὐτοῖς
χεται. καὶ
ματος

σ

τερον.
περὶ ἄγρας
παρ' ἐμοῦ
κωνοπο

τ

τυγχάνου
χίδος.
δύσ. μύρα
σωμαι.

ϖ

πείσομαι
τῇ αὐτῇ;
ἑρμηνεύσω
γρύλλου

υ

Φιλοστράτου
περὶ αἰτίας
Μεγακλίῳ
ἐπὶ ταύτας

φ.

ἔστω καὶ

ΘΕΟ
ὕβρεσι τὸν
Ἀγροὶ
Χ
τοῖσ θνητοῖσ
τὸ φρόνημα
πεια. ὅρκων
οἱ ἔρωτες
Ψ
κενοὶ
Ετ. Πειθώ.
Ετ. Σώπατρος
κρήμνισεν

ω
οὔπω
νέος καὶ
ΑΙΝΕΙΟΥ
Οὐλπία.
Α
βίον
νὴν ἀφρο
χειμὼν.
στεφάνῳ
Β
ῥεῖν ὧν
περὶ αὐτῆς

[πρ]όσωπον
Γ
μεθα περὶ
τῶν ἄρ
δὲ καὶ
Σευήρῳ
Δ
ὁ πότε
καὶ πρὸς
αὖ πάντην

α. β. γ. δ. ε. ϛ. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο
π. ρ. σ. τ. ℸ. υ. φ. χ. ψ. ω. Α. Β. Γ. Δ.

Ἅπαντα δὲ εἰσι τετράδια πλὴν τῶν α. β. γ. δ. ε. ϛ. ἑξαδίων. καὶ θ. πενταδίου. καὶ ✳. ℸ. τριαδίου. καὶ Δ. δυαδίου.

Omnes quaterni præter α. β. γ. δ. ε. ϛ. sexternos. & ϑ quinternū. & ✳. ℸ. ternos & Δ duernum.

Venetiis apud Aldum mense Martio. M. ID. cum priuilegio ut in cæteris.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ	EPISTOLAE
Βασιλείου τοῦ μεγάλου.	Basilii Magni
Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ.	Libanii Rhetoris.
Χίωνος τοῦ πλατωνικοῦ.	Chionis Platonici,
Αἰσχίνου καὶ	Aeschinis &
Ἰσοκράτους τῶν ῥητόρων.	Isocratis oratorum
Φαλάριδος τοῦ τυράννου	Phalaridis Tyranni.
Βρούτου ῥωμαίου.	Bruti Romani.
Ἀπολλωνίου τοῦ τυανέως.	Apollonii Tyanensis.
Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου.	Iuliani Apostatae.

Aldus Manutius Romanus Antonio Codro Vrceo. S. P. D.

Collegimus nuper Codre doctissime quotquot habe-re potuimus græcas epistolas, eás que typis nostris ex-cusas, duobus libris publicamus, præter multas illas Basilii, Gregorii, & Libanii, quas cũ primum fuerit facul-tas, imprimendas domi seruamus. Auctores uero, quorum epistolas damus, sunt numero circiter quíq; & triginta, ut in ipsis libris licet uidere. has ad te, qui & latinas & græcas litteras in celeberrimo Bononiẽsi gymnasio publice profiteris, muneri mittimus, tum ut à te discipulis ostẽdantur tuis, quo ad cultiores litteras capessendas incendantur magis, tum ut apud te sint Aldi tui μνημόσυνον & pignus amoris. Vale Venetiis quinto-decimo calendas maias M. ID.

In secundo tomo continent' ἐπιστολαὶ τῶν (tum) 1) Synesii 2) Demosthen: 3) Platon: 4) Aristotel: 5) Philip: 6) Alexand. 7. Hippocrat: 8 Democrit. 9. Heracliti 10. Diogen. 11. Cratetis. 12 Anacharsis. 13 Euripid. 14. Theano. 15. Melissae. 16. Myae. 17. Alciphr: 18 Philostrat: 19. Theophylacti. 20 Aeliani 21 Aeneae. 22. Procopii 23 Dionysii. 24. Lysidis 25 Amasidis. 26. Musonii Epistolae. Venetiis. ap: Aldum. m. Martio M. ID. cum privilegio ut in caeteris

Emendationes et Variae Lectiones sunt Gerarti τοῦ [illegible]

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙΑΙ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Βασίλειος. Λιβανίῳ.

Ισχύνομαι καθ' ἕνα σοι προσάγων τοὺς καππαδόκας, ἀλλὰ μὴ πάντας τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πείθων, λόγων καὶ παιδεύσεως ἀντιποιεῖσθαι, καί σοι χρῆσθαι τῆς ἀσκήσεως διδασκάλῳ. ἀλλ' ἐπειδὴ πάντων εἰσάπαξ οὐκ ἔστι τυχεῖν τὰ προσήκοντα σφίσιν αὐτοῖς αἱρουμένων, οὓς οἷόν τε, τούτους ἑκάστοτε πειθομένους, πρὸς σὲ ἀποπέμπομεν. τοσοῦτον αὐτοῖς χαριζόμενος, ὅσον καὶ οἱ τοῖς διψῶσι καθηγούμενοι τὰς πηγάς. ὁ δὲ νῦν προσιὼν, μικρὸν ὕστερον ἑαυτοῦ ἕνεκεν σπουδασθήσεται, ἐπειδὰν σοὶ συγγένηται. νῦν δ' ἀπὸ τοῦ πατρός ἐστι γνώριμος, μέγα ὑπὸ ὀρθότητι βίου καὶ δυνάμει πολιτικῇ, παρ' ἡμῖν λαβόντος ὄνομα. ὃς καὶ ἐμοὶ εἰς τὴν ἄκραν φιλίαν ἥρμοσται. ἧς ἀμειβόμενος αὐτὸν, τῷ παιδὶ ταύτην τὴν χάριν δίδωμι. σοὶ ποιῶν αὐτὸν γνώριμον. πρᾶγμα, μεγίστης εὐχῆς ἄξιον τοῖς ἀρετὴν ἀνδρὸς κρίνειν ἐπισταμένοις.

Λιβάνιος. Βασιλείῳ.

Δ Ια χρόνου πρὸς ἡμᾶς καππαδόκης ἧκε νέος. ἓν τοῦτο, κέρδος, ὅτι καππαδόκης. ἀλλὰ καὶ τῶν πρώτων γένους οὗτος ὁ καππαδόκης. δεύτερον οὖν τοῦτο κέρδος. ἀλλὰ καὶ γράμματα τοῦ θαυμασίου βασιλείου κομίζων ἡμῖν. τουτὶ μὲν ὅλου τῆς ἐστι μεῖζον. ἐγὼ γὰρ ὃν οὔπω λελῆσθαί σου νομίζεις, καὶ πάλαι νέον ὄντα ᾐδούμην. σωφροσύνῃ τε πρὸς τοὺς γέροντας ἁμιλλώμενον ὁρῶν. καὶ ταῦτα ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει τῇ ταῖς ἡδοναῖς βρυούσῃ. καὶ λόγων ἤδη μοῖραν κεκτημένον μεγάλην. ἐπεὶ

δὴ γ' ᾠήθης δεῖν καὶ τὰς Ἀθήνας ἰδεῖν καὶ τὸν Κέλσον ἔπειθες, συνε-
χαίροντι τῷ Κέλσῳ τοῦ σῆς ἐξηρτημένῳ τῆς χρείας. ἐπανήκοντος δέ σου
καὶ ἔχοντος τὴν πατρίδα, ἔλεγον πρὸς ἐμαυτόν. τίνα νῦν ἡμῖν ὁ βα-
σίλειος δρᾷ. ἢ πρὸς τίνα βίον ὥρμηκεν. ἆρ' ἐν δικαστηρίοις τρέπεται
τοὺς παλαιοὺς ῥήτορας ζηλῶν. ἢ ῥήτορας εὐδαιμόνων πατέ-
ρων ἀπεργάζεται παῖδας. ὡς δὲ ἧκόν τινες ἀπαγγέλλοντες ἀμεί-
νω σε πολλῷ τουτωνὶ τὴν ὁδὸν προελέσθαι, καὶ σκοπεῖν, ὅπως ἂν γέ-
νοιο θεῷ μᾶλλον φίλος, ἢ συλλέξεις χρυσίον, εὐδαιμόνισα σέ τε καὶ
Καππαδόκας. σὲ μὲν τοιοῦτον βουλόμενον εἶναι. ἐκείνους δὲ τοιοῦ-
τον δυναμένους δεικνύναι πολίτην. Φιρμῖνος δὲ ἐκεῖνος ὡς παν-
ταχοῦ διετέλει κρατῶν, εὖ οἶδα. ἐντεῦθεν γὰρ αὐτῷ τῶν λόγων
ἡ δύναμις. πολλῶν δὲ ἐπαίνων ἀπολαύσας, οὐκ οἶδα ὅτι πώποτε
τηλικούτων, ἡλίκων νῦν ἐν τοῖς σοῖς ἀνήκοα γράμμασι. τὸ γὰρ
μηδένα ἂν τὴν ἐκείνου δόξαν ὑπερβαλέσθαι σὲ τὸν λέγοντα εἶναι,
πόσον τι χρὴ νομίζειν ἐκείνῳ. δοκεῖς δέ μοι καὶ τούτους ἀπεσταλ-
κέναι πρὶν ἢ τὸν Φιρμῖνον ἰδεῖν. ἢ γὰρ ἂν αὐτὸν οὐκ εἶχε τὰ γράμ-
ματα. καὶ νῦν τί ποιεῖ ἢ τί μέλλει Φιρμῖνος. ἔτι ἐστὶν ἐν τοῖς τῶν γά-
μων πότοις. ἢ ἐκεῖνα μὲν πάλαι πέπαυται. βαρεῖα δὲ ἡ βουλή.
καὶ πᾶσα ἀνάγκη μένει. ἤ τινές εἰσιν ἐλπίδες, ὡς αὖθις ἔσται λό-
γων κοινωνός. ἀποκρινάσθω τι ἡμῖν. καὶ εἴη μέν τι χρηστόν. εἰ δ' οὖν τι
καὶ λυπήσει, τοῦ γε βλέπειν ἡμᾶς πρὸς τὰς πύλας ἀπαλλάξει.
εἰ δὲ Ἀθήνησι νῦν ὁ Φιρμῖνος ἐτύγχανεν ὤν, τί ἂν ἔδρων οἱ βου-
λεύοντες παρ' ἡμῖν, ἢ τὴν Σαλαμινίαν ἔπεμπον ἂν ἐπ' αὐτόν. ὁ-
ρᾷς ὅτι καὶ μόνον ὑπὸ τῶν σῶν ὑβρίζομαι πολιτῶν. οὐ μὴν ἔγωγε
τοῦ φιλεῖν καὶ ἐπαινεῖν Καππαδόκας παύσομαι. ἀλλ' εὔχομαι
μὲν αὐτοὺς ἀμείνους γενέσθαι περὶ ἐμέ. μενόντων δὲ ἐπὶ τῶν αὐ-
τῶν

τῶν οἴσω. Θερμῖνος δὲ μῆνας ἡμῖν συνεγένετο τέτταρας. ἡμέραν δ' ἠργήσεν οὐδὲ μίαν. τὸ δὲ συνειλεγμένον ὅσον ἐστίν, αὐτὸς εἴσῃ. ἴσως δ' οὐ μέμψῃ. πρὸς δὲ τὸ πάλιν αὐτὸν δεῦρο δυνηθῆναι ἐλθεῖν, τίνα χρὴ προσπαρακαλεῖν σύμμαχον. εἴπερ γὰρ ἃ δεῖ φρονοῦσιν οἱ βουλεύοντες, πρέπει δ' ἂν ἀνθρώποις πεπαιδευμένοις, τιμήσουσι τοῖς δευτέροις, ἐπειδὴ τοῖς πρώτοις ἐλύπησαν.

Βασίλειος. Λιβανίῳ.

ι Δοῦσι καὶ ἕτερος ἡμῖν Καππαδόκης. υἱὸς ἐμὸς καὶ αὐτός. πάντας γὰρ ἡμῖν εἰσποιεῖ τὸ σχῆμα τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ νῦν ἐσμέν. ὥστε κατά γε τοῦτο ἀδελφὸς ἂν εἴη τοῦ προλαβόντος καὶ τῆς αὐτῆς σπουδῆς ἄξιος, ἐμοί τε τῷ πατρὶ καὶ σοὶ τῷ διδασκάλῳ. εἴπερ τι πλέον ἔχειν δυνατὸν τοὺς παρ' ἡμῶν ἐρχομένους. τοῦτο δὲ λέγω, οὐχ ὡς οὐκ ἂν τῆς σῆς λογιότητος πλέον τι τοῖς παλαιοῖς τῶν ἑταίρων χαριζομένης. ἀλλ' ὡς ἀφθόνου πᾶσι τῆς ὠφελείας σου προκειμένης. ἀρκοῦν δὲ ἂν εἴη τῷ νεανίσκῳ πρὸ τῆς ἐκ τοῦ χρόνου πείρας, ἐν τοῖς οἰκείοις τετάχθαι. ὃν ἀποπέμψαιο ἡμῖν ἄξιον τῶν τε ἡμετέρων εὐχῶν καὶ τῆς σαυτοῦ δόξης, ἣν ἔχεις ἐν τοῖς λόγοις. ἕπεται δὲ καὶ ἡλικιώτην τὴν ἴσην ἔχοντα περὶ τοὺς λόγους σπουδήν. εὐπατρίδην καὶ αὐτὸν καὶ ἡμῖν οἰκεῖον. ὃν οὐδὲν ἔλαττον ἕξειν πιστεύομεν, κἂν πλεῖστον τῶν ἄλλων τοῖς χρήμασιν ἀπολείποιτο.

Λιβάνιος. Βασιλείῳ.

ο Ἰδοὺ ὅτι τοῦτο πολλάκις γράψεις τό, ἰδού σοι καὶ ἕτερος ἡμῖν Καππαδόκης. πολλοὺς γὰρ οἶμαι πέμψεις. ἀεὶ μὲν τε πανταχοῦ τοῖς κατ' ἐμοῦ χρώμενος ἐγκωμίοις. τούτῳ, αὐτῷ τε πατέρας κινῶν καὶ παῖδας. ἀλλ' ὅ, τι ἐγένετο περὶ τὴν ἐπιστολήν σου τὴν καλήν, οὐ καλὸν σιωπῆσαι. παρεκάθηντό μοι τῶν ἐν ἀρχῇ γεγενημένων ἄλλοι τε οὐκ ὀλίγοι καὶ ὁ πάντα ἄριστος Ἀλύπιος.

Ἱεροκλέους ἀνεψιὸς ἐκείνου. ὡς οὖν ἔδοσαν οἱ φέροντες τὴν ἐπιστολὴν σιγῇ διὰ πάσης ἐλθών, νενικήμεθα ἔφην μεθ᾽ ἡδονῶν τε ἅμα καὶ χαίρων. καὶ τίνα σὺ νενίκησαι νίκην ἤροντο. καὶ πῶς οὐκ ἀλγεῖς νενικημένος. ἐν κάλλει μὲν ἔφην ἐπιστολῶν νενίκημαι. Βασίλειος δὲ κεκράτηκε. φίλος δὲ ὁ ἀνήρ. καὶ διὰ τοῦτο εὐφραίνομαι. ταῦτα εἰπόντος ἐμοῦ, παρ᾽ αὐτῶν μαθεῖν ἠβουλήθησαν τῶν γραμμάτων τὴν νίκην. καὶ ἀνέγνωσε μὲν ὁ Ἀλύπιος. ἤκουον δὲ οἱ παρόντες. ψῆφος δ᾽ ἠνέχθη μηδέν με ἐψεῦσθαι. καὶ τὰ γράμματα ἔχων ὁ ἀναγνοὺς ἐξῄει, δείξων οἶμαι καὶ ἄλλοις. καὶ μόλις ἀπέδωκε. γράφε τοίνυν παραπλήσια καὶ νίκα. τουτὶ γάρ ἐστιν ἐμὲ νικᾶν. καλῶς δὲ κἀκεῖνο εἴκαζες, ὡς οὐ χρήμασι μετρεῖται τὰ παρ᾽ ἡμῶν. ἀλλ᾽ ἀρκεῖ τῷ μὴ δυναμένῳ δοῦναι, τὸ βουληθῆναι λαβεῖν. κἂν γὰρ αἴσθωμαί τινα ἐν πενίᾳ λόγων ἐρῶντα, πρὸ τῶν πλουτούντων οὗτος. καίτοι οὐ τοιούτων πεπειράμεθα διδασκάλων. ἀλλ᾽ οὐδὲν κωλύει ταύτῃ εἶναι βελτίονας. μηδεὶς οὖν πένης δεῦρο ὀκνείτω βαδίζειν. εἰ ἓν ἐκεῖνο κέκτηται μόνον, τὸ ἐπίστασθαι πονεῖν.

Βασίλειος Λιβανίῳ.

Τί οὐκ ἂν εἴποι σοφιστὴς ἀνήρ, καὶ σοφιστὴς τοιοῦτος, ᾧ γε ἴδιον εἶναι τῆς τέχνης ὁμολόγηται καὶ τὰ μεγάλα μικρὰ ποιεῖν ὁπότε βούλεται, καὶ τοῖς μικροῖς περιτιθέναι μέγεθος. ὁποῖον δὴ σὺ καὶ περὶ ἡμᾶς ἐπεδείξω. τὴν γὰρ ἐπιστολὴν ἐκείνην τὴν ῥυπῶσαν, ὡς ἂν ὑμεῖς οἱ περὶ τοὺς λόγους τρυφῶντες εἴποιτε, οὐδὲν οὖσαν τῆς ἐν ταῖς χερσί σου ταύτης ἀνεκτοτέραν, τοσοῦτον ἦρας τῷ λόγῳ, ὡς ἡττηθῆναι δῆθεν αὐτῆς. καὶ ἡμῖν τῶν πρωτείων τοῦ γράφειν παραχωρεῖν. ὅμοιον ποιῶν τοῖς τῶν πατέρων παιδιαῖς. ὅταν ταῖς παρ᾽ ἑαυτῶν νίκαις παραχωρῶσι τοῖς παισὶν ἐναβρύνεσθαι. οὔτε

δῆτι

αὐτοὺς

αὐτούς τι ζημιοῦντες. καὶ τῶν παίδων τρέφοντες τὸ φιλότιμον. τῷ ὄντι δὲ καὶ ἀμύθητον ὅσην ἡδονὴν εἶχεν ὁ λόγος ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς παιδιᾷ. οἷον πολυδάμαντός τινος ἢ μίλωνος, παγκρατίου ἢ πάλης ἀγωνίαν παραιτουμένου τὴν πρὸς ἐμὲ αὐτόν. πολλὰ γὰρ περισκεψάμενος, οὐδὲν εὗρον ἀσθενείας ὑπόλειμμα. ὥστε τοὺς ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν λόγων ἐπιζητοῦντας, ἐνταῦθά σε μᾶλλον ἄγασθαι τῆς δυνάμεως, οὕτω δυνηθέντα ταῖς παιδιαῖς πρὸς ἡμᾶς καταβῆναι, ἢ εἰ τὸν βάρβαρον ἦγες ὑπὲρ τὸν ἄθω πλέοντα. ἀλλ᾽ ἡμεῖς μὲν ὦ θαυμάσιε, μωσεῖ καὶ ἠλίᾳ καὶ τοῖς οὕτω μακαρίοις ἀνδράσι συνόντες μὲν, ἐκ τῆς βαρβάρου φωνῆς διαλεγομένοις ἡμῖν τὰ ἑαυτῶν. καὶ τὰ παρ᾽ ἐκείνων φθεγγόμεθα. νοῦν μὲν ἀληθῆ. λέξιν δὲ ἀμαθῆ. ὡς αὐτὰ ταῦτα δηλοῖ. εἰ γὰρ τι καὶ ἦμεν παρ᾽ ὑμῶν διδαχθέντες, ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐπελαθόμεθα. αὐτὸς δὲ ἐπίστελλε ἡμῖν ἄλλας ὑποθέσεις ἐπιστολῶν ποιούμενος. αἳ καὶ σὲ δείξουσι καὶ ἡμᾶς οὐκ ἐλέγξουσι. τὸν υἱὸν ἀνυσίου ἤδη σοι προσήγαγον ὡς ἐμαυτοῦ υἱόν. εἰ δὲ ἐμὸς οὗτος παῖς, τοῦ πατρὸς οὗτος τὸ παιδίον. πένης ἐκ πένητος. γνώριμον δὲ τὸ λεγόμενον ἀνδρὶ σοφῷ τε καὶ σοφιστῇ.

ἑαυτόν

Λιβάνιος Βασιλείῳ.

ε Ι πάνυ πολὺν χρόνον ἐσκόπεις, πῶς ἂν ἄριστα συνείποις τοῖς περὶ τῶν σῶν γραμμάτων ἡμετέροις γράμμασιν, οὐκ ἂν ἄμεινον τοῦτο ποιῆσαι ἐδόκεις, ἢ τοιαῦτα γράφων, οἷα νῦν ἔγραψας. καλεῖς μὲν γάρ με σοφιστήν. τοῦ δὲ τοιούτου εἶναι φῂς, τὸ δύνασθαι τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖν, καὶ τὰ μεγάλα μικρά. καὶ δὴ τὴν ἐμὴν ἐπιστολὴν βεβουλῆσθαι φῂς δεῖξαι τὴν σὴν καλὴν οὐκ οὖσαν, καλήν. εἶναί τε οὐδὲν ἧς νῦν ἔπεμψας βελτίω.

[illegible]

ὅλως τε οὐδὲ μίαν εἶναι παρὰ σοὶ λόγων δύναμιν. τῶν μὲν νῦν ὄν-
των ἐν χερσὶ βιβλίων τοῦτο οὕτω σοι ὄντων, ὧν δὲ εἶχες πρότερον λό-
γων ἐξερρυηκότων. καὶ ταῦτα πείθειν ὑπὸ χειρῶν οὕτω καλὴν καὶ
ταύτην, ἣν λέγεις κακῶς, ἐργάσω τὴν ἐπιστολήν, ὡς θεοὶ προσόντες
ἡμῖν οὐκ εἶχον μηδὲ ὅποθεν ἀναγινωσκομένης. ἐθαύμασα οὖν ὅτι ταύ-
τῃ τὴν προτέραν καθελεῖν ἐπιχειρήσας, τῷ φάναι ταύτῃ τὴν
προτέραν ἐοικέναι, ταύτῃ τὴν προτέραν ἐκόσμησας. χρῆν δὲ ἄ-
ρα γε τοῦτο βουλόμενον, χείρονα ποιῆσαι ταύτην ὑπὲρ διαβολῆς
τῆς πρόσθεν. ἀλλ' οὐκ ἦν οἶμαι σόν, ἀδικῆσαι τὴν ἀλήθειαν. ἠδίκητο
δ' ἄν, γράφοντος ἐξεπίτηδες φαυλότερα τοῦ ὀρχουμένου τοῖς οὖ-
σι. τοῦ αὐτοῦ τόνου ἂν εἴη τὸ μήτε ψέγειν ἃ δίκαιον ἐπαινεῖν ἵνα μή σε
τὸ πρᾶγμα φέρον εἰς σοφιστὰς ἐμβάλῃ, πειρώμενον τὰ ταπεινὰ τὰ
μεγάλα ποιεῖν. βιβλίων μὲν οὖν ὧν φὴς εἶναι, χεῖρον μὲν τὴν λέ-
ξιν, ἄμεινον δὲ τὴν διάνοιαν, ἔχου τοῦ οὐδεὶς κωλύει. τῶν δὲ ἡμετέ-
ρων μὲν ἀεί, σῶν δὲ πρότερον, ἀνέλεξαι μόνον οἵ τε καὶ μένουσιν ἕως
ἂν ἦς. καὶ οὐδεὶς μήποτε αὐτοῖς ἐπιτέμοι χρόνος, οὐδ' ἂν ἥκιστα
ἀρίδοις.

Λιβάνιος Βασιλείῳ.

ὃ Υπώμοι τὴν λύπης ὑφῆκας. ὥστε μεταξὺ γράφοντα
τρέμειν. ἀλλ' εἰ μὲν ὑφῆκας, τί οὐκ ἐπιστέλλεις ὦ ἄριστε.
εἰ δὲ κατέχεις ἔτι, ὃ πάσης λοιπᾶς ψυχῆς καὶ τῆς σῆς ἀλλότριον,
πῶς ἄλλοις κηρύττων μέχρι δυσμῶν ἡλίου μὴ χρῆναι φυλάτ-
τειν λύπην, ἐν πολλοῖς ἡλίοις ἐφύλαξας. ἢ τάχα ζημιῶσαί με
non est in MSS: προείλου. τιμωρεῖσθαί με βούλει τῆς μελιχρᾶς σου φωνῆς ἀποστε-
ρῶν. μὴ σύγε ὦ γεννάδα. ἀλλὰ γενοῦ πρᾶος. καὶ δὸς ἀπολαύειν τῆς
παγχρύσου σου γλώττης.

Βασί-

Βασίλειος. λιβανίῳ.

ο Οἱ πρὸς τὸ ῥόδον ἔχοντες ὡς τοὺς φιλοκάλους εἰκός, οὐδὲ πρὸς αὐτὰς τὰς ἀκάνθας ὧν τὸ ἄνθος ἐκφύεται δυσχεραίνουσι, καί τινος ἤκουσα τοιοῦτόν τι περὶ αὐτῶν παίζοντος τάχα ἢ καὶ σπουδάζοντος. ὅτι καθάπερ ἐρωτικά τινα κνίσματα τοῖς ἐρασταῖς, τὰς λεπτὰς ἐκείνας ἀκάνθας ἡ φύσις τῷ ἄνθει προσέφυσε. πρὸς μείζονα πόθον τοῖς ἀπλήκτοις κέντροις τοὺς δρεπομένους ὑπερεθίζουσα. τί μοι δὴ βούλεται τοῖς γράμμασι τὸ ῥόδον ἐπεισαγόμενον. πάντως οὐδέν σε χρὴ διδαχθῆναι τῆς ἐπιστολῆς μεμνημένον τῆς σῆς. ἣ τὸ μὲν ἄνθος εἶχε τοῦ ῥόδου ὅλον ἡμῖν τὸ ἔαρ τῆς εὐγλωττίας διαπετάσασα. μέμψεσι δέ τισι καὶ ἐγκλήμασι καθ᾽ ἡμῶν διηκάνθωτο. ἀλλ᾽ ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων καθ᾽ ἡδονήν ἐστι καὶ ἡ ἄκανθα πρὸς μείζονα πόθον τῆς φιλίας ἐκκαίουσα.

Λιβάνιος βασιλείῳ.

ε Εἰ ταῦτα γλώττης ἀργοτέρας, τίς ἂν εἴης αὐτὴν ἀκονῶν. σοῦ μὲν γὰρ ἐν τῷ στόματι λόγων οἰκοῦσι πηγαὶ κρείσσους ναμάτων ὑπὲρ ῥοῆς. ἡμῖν δ᾽ εἰ μὴ καθ᾽ ἡμέραν ἀρδοίμεθα, λείπεται τὸ σιγᾶν.

Βασίλειος. λιβανίῳ.

τ Τὸ μὴ συνεχῶς με γράφειν πρὸς τὴν σὴν παίδευσιν, πείθουσι τό, τε δέος καὶ ἡ ἀμαθία. τὸ δὲ σὲ καρτερικώτατα σιωπᾶν, τί τῆς μέμψεως ἐξαιρήσεται. εἰ δέ τις λογίσαιτο τὸ καὶ ἐν λόγοις σε βιοῦντα ὀκνεῖν ἐπιστέλλειν, καταψηφιεῖ τοῖς σοῦ λήθην τὴν πρὸς ἡμᾶς. ᾧ γὰρ τὸ λέγειν πρόχειρον, καὶ τὸ ἐπιστέλλειν οὐκ ἀνέτοιμον. ὁ δὲ ταῦτα κεκτημένος εἶτα σιγῶν, εὔδηλον ὡς ὑπεροψίᾳ ἢ λήθῃ τοῦτο ποιεῖ. ἐγὼ δέ σου τὴν σιωπὴν ἀμείψομαι προσρήσει. χαῖρε τοίνυν τιμιώτατε καὶ γράφε εἰ βούλοιο. καὶ μὴ γράφε εἰ τοῦτό σοι προσφιλές.

<B. ποῖ
<B. ὅλι
<B. προσθέων
<B. βούλο
<B. ἤδη
<B. ζηλωτήν
<B. δύνασθαι. ἐπεὶ
<B. ὑπολήψει
<B. κηδαιμ. δ
<B. τὰ πράγματα
<B. γε. λακαμ
<B. νους οὐκ ἂν εἴδους
<B. καὶ δ. ἀντελκάν
<B. δ.
<B. ἀλλ' ἀσχέρω
<B. μὴ
<B. ἐδεήθην
<B. ἔφαν
<B. -εος
<B. ζεν. δικαιοσύνη
<B. λαμπρόν

μ Ἄλλον ὅτι μὴ πάλαι σοι γράφειν ἠρξάμην οἱ μαίσοι δεῖν ἀπολογίας, ἢ νῦν περαιτήσεως, ὅπερ γοῦν τὸ ποιεῖν ἠρξάμην. ἐγὼ δὲ ἐκεῖνος ὁ προσθέων ὁπότε φανείης καὶ ὡς ἥδιστα ὑπέχων τὰ ὦτα τῷ ῥεύματι τῆς γλώττης, καὶ λέγοντος εὐφραινόμενος καὶ μόλις ἀπαλλαττόμενος, καὶ πρὸς τοὺς ἑταίρους λέγων, ὡς οὗτος ἀνὴρ τοσούτῳ καλλίων τῶν ἀχελώου θυγατέρων, ὅσῳ θέλγει μὲν ἧπερ ἐκεῖναι. βλάπτει δὲ οὐχ ὥσπερ ἐκεῖναι. καὶ μικρόν γε τὸ μὴ βλάπτειν. ἀλλ' ὅτι τὰ τοι δὲ μέλι κέρδος τῷ δεξαμένῳ. τὸν οὖν οὕτως ἔχοντά με γνώμης, νομίζοντα ἢ καὶ ὠφελεῖσθαι, λέγειν ἢ δοκοῦντα μὴ τολμᾶν ὑποστέλλειν, ἐσχάτης ἀργίας. καὶ τοι ταῦτ' εἴη ἅμα ζημιοῦντος αὐτόν. δῆλον γὰρ ὡς ἀμείψῃ μου τὴν ὑποστολὴν, τὴν μικρὰν καὶ φαύλην καλῇ τε καὶ μεγάλῃ. καὶ φυλάξῃ δήπου μή με καὶ δεύτερον ἀδικήσῃς. οἶμαι δὲ πολλοὺς βοήσεσθαι πρὸς τὸ ῥῆμα καὶ περιστήσεσθαι πρὸς τὰ πράγματα κεκρατότας. βασιλεὺς ἠδίκηκε, τί καὶ σμικρόν; οὐκοῦν ὁ αἰακὸς καὶ μίνως. καὶ ὁ τούτου δὲ ἀδελφός. ἐγὼ δὲ ἔστε τὴν μὲν ἄλλην γενικηκέναι συγχωρῶ. τίς δὲ ἰδὼν πέσε καὶ οὐ φθονῶν. σὺ δὲ τί ποιεῖς μαρτῆσθαι πρὸς ἡμᾶς. παῦσαι τοι τὰ ἀναμνήσω, πεῖθε τοὺς ἀγανακτοῦντας μὴ βοᾶν. οὐδείς σοι προσελθὼν καὶ δοῦναι χάριν ἐπαγγείλας ἣν δοῦναι ῥᾶστον, ἀτυχὴς ἀπῆλθεν. εἰ μὴ τοίνυν τὴν χάριν αἰτησάντων μὲν, οὐ λαβόντων δέ. τί οὖν ἧττον. πολλάκις ἐνστρατηγοῦσι συγγενόμενος, ἠβουλήθην διὰ τῆς σῆς σοφίας εἰς τὸ βάθος τῆς ὁμήρου μανίας εἰσελθεῖν. εἰ δὲ τὸ πᾶν οὐ δυνατόν, σὺ δὲ ἀλλ' εἰς μέρος ἡμᾶς εἰσάγαγε τοῦ κλήρου. μέρους δὲ ἐπεθύμουν, ἐν ᾧ τῶν ἑλλήνων κακῶς πεπραγότων ὃν ὕβρισεν ἀγαμέμνων ἐθεράπευε δώροις. τοῦ δὲ πέμπου λέγοντος, εἴλας. ἀρνεῖσθαι μὲν οὐκ ἔχων ὡς

οὐκ ἂν δυναίμην βουληθείς· δωρήσασθαι δὲ οὐκ ἐθέλων· ἀρκέσει καὶ τοῖς ἀγανακτοῦσιν ὅτι σε ἔφην ἀδικεῖν, ἠδικῆσθαι δοκῶ.

Λιβάνιος. βασιλείῳ.

ἐ Ι μὲν ὅτι περὶ τοὺς λόγους τοῖς νέοις οἷς ἔπεμψας προσετεθήκαμεν, αὐτὸς κρινεῖς. ἐλπίζω δὲ αὐτὸ κἂν μικρὸν ᾖ, μεγάλου λήψεσθαι δόξαν, διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλίαν. ὃ δὲ πρὸ τῶν λόγων ἐπαινεῖς τὴν σωφροσύνην, καὶ τὸ μὴ παραδοῦναι τὰς ψυχὰς ταῖς οὐ καλαῖς ἡδοναῖς, πάνυ τούτου πεποίηνται πρόνοιαν· τὸ δὴ γὰρ τὸν ὡς εἰκὸς ἦν τοῦ πέμψαντος μεμνημένοι. δέχου δὴ τὰ σεαυτοῦ· σὺ ἐπαινεῖς τοὺς σέ τε κἀμὲ τῷ τρόπῳ κεκοσμηκότας· παρακαλεῖν δέ σε πρὸς τὸ βοηθεῖν, ὅμοιον ἦν, ὥσπερ πατέρα τοῖς παισὶ παρακαλεῖν βοηθεῖν.

Λιβάνιος βασιλείῳ.

ω Ας μὲν ἐπίσκοπος πρᾶγμα δυσγρίπιστον. σὺ δὲ ὅσῳ τοὺς ἄλλους παρελήλυθας λογιότητι, τοσούτῳ καὶ φόβον μοι παρέχεις, μήπως ἔξαρνος στῇς πρὸς τὴν αἴτησιν. κἀπειδὴ στρωτήρων δέομαι, ὃ κάμακας ἂν ἢ χάρακας ἄλλος εἶπε σοφιστής, οὐ χρῄζων, ἀλλὰ τοῖς ῥηματίοις ἐγκαλλωπιζόμενος, ἢ τῆς χρείας γινόμενος· ἐγὼ δὲ εἰ μὴ σὺ παράσχοιο, ὕπαιθρος διαχειμάσω.

Βασίλειος Λιβανίῳ.

ἐ Ι τὸ κερδαίνειν τοῦτο γριπίζειν λέγεται, καὶ ταύτην ἔχει τὴν σημασίαν ἡ λέξις, ἣν ἐκ τῶν πλάτωνος ἀδύτων, ἡ σοφιστική σου ἡμῖν προεχειρίσατο, σκόπησον ὦ θαυμάσιε, τίς μᾶλλόν ἐστι δυσγρίπιστος· ἡμεῖς οἱ οὕτω δι᾽ ἐπιστολιμαίας δυνάμεως ἀποχαρακούμενοι, ἢ τὸ τῶν σοφιστῶν γένος, οἷς τέχνη τὸ τελωνεῖν τοὺς λόγους ἐστί. τίς τῶν ἐπισκόπων τοὺς λογίους ἐφοροθέτησε.

τίς τοὺς μαθητευομένους μισθοφόρους κατέστησεν. ὑμεῖς οἱ προσιθέντες τοὺς λόγους ὤνια, ὥσπερ οἱ τοῦ μέλιτος ἑψηταὶ τὰ μελίπηκτα. ὁρᾷς ὡς καὶ τὸν γέροντα ὑποσκιρτᾶν παρεκίνησας. ἐγὼ δέ σοι τῷ ταῖς μελέταις ἐμπομπεύοντι, ἰσαρίθμους τοῖς ἐν θερμοπύλαις ἀγωνιζομένοις στρατιώταις, στρωτῆρας χρησθῆναι προσέταξα. ἅπαντας εὐμήκεις κατὰ τὸν σὸν ὅμηρον δολιχοσκίους οὓς ὁ ἱερὸς εὐστάθιος ἀποκαταστήσειν κατεπηγγείλατο.

Λιβάνιος. βασιλείῳ.

ὁ Υ παύσῃ βασίλειε τὸν ἱερὸν τοῦτον τῶν μουσῶν σηκὸν, μεστὸν ποιῶν καππαδοκῶν. καὶ ταῦτα ἀποζόντων κριτῆς καὶ χιόνων καὶ τῶν ἐκεῖθεν καλῶν; μικροῦ δέ με καὶ καππαδόκην ἔθηκαν ἀεί μοι τὸ προσκυνῶ σε προσάδοντες. δεῖ δὲ ὅμως ἀνέχεσθαι βασιλείου κελεύοντος. ἴσθι τοίνυν ὡς τῶν μὲν χώρας τοὺς τρόπους ἐξακριβάζων, τὴν δὲ εὐγλύφαν καὶ τὸ ἐμμελὲς τῆς ἐμῆς καλλιόπης, μεταμφιέννυσω τοὺς ἄνδρας. ἵν᾽ ὀφθεῖεν ὑμῖν ἀντὶ φασσῶν περιστεραί. *

Βασίλειος. Λιβανίῳ.

λ Ελυπαίσοι τὸ εὔθυμον. τοῦτο γὰρ ἔστω τῆς ἐπιστολῆς τὸ προοίμιον. σὺ δὲ σκῶπτε καὶ διάσυρε τὰ ἡμέτερα, εἴτε γελῶν εἴτε σπουδάζων. τί δὲ χιόνος ἢ κριτῆς ἐμνημόνευσας παρὸν ἐντρυφᾶν ἡμῶν τοῖς σκώμμασιν. ἐγὼ δ᾽ ὦ λιβάνιε ἵνα σοι καὶ πλατὺν κινήσω τὸν γέλωτα, ὑπὸ παραπετάσματι καλυπτόμενος χιόνος, τὴν ἐπιστολὴν ἔγραψα. ἣν δὲ ξαμμένῳ ψαύων χερσὶ, γνώσῃ ὡς κρυερά τις αὐτή τε τὸν πέμψαντα χαρακτηρίζει ἐμφωλεύοντα

καὶ

* Λιβάνιος Βασιλείῳ.
Τί παθὼν Βασίλειος ἐδυσχέρανε τὸ γράμμα, τῆς φιλοσοφίας τὸ γνώρισμα. παίζειν ποτὲ ὑμῶν [illegible]. ἀλλ᾽ ὅπως τὰ [illegible] καὶ [illegible] πολλὰ [illegible]. ἀλλὰ περὶ τῆς φιλίας [illegible] καὶ τῶν κοινῶν [illegible], λῦσον μοι τὴν ἀθυμίαν [illegible] ἢ ἐπιστολὴ οὐδὲν διαφέρουσα.

ἴδων πολλὰ

καὶ μὴ δυνάμενον ἔξω τῶν δωματίων προκύπτειν. τάφους γὰρ τοὺς οἴκους κεκτήμεθα μέχρις ἐπιλάβοι τὸ ἔαρ. καὶ νεκροὺς ἡμᾶς ὄντας πρὸς ζωὴν ἐπανάξει πάλιν, τὸ εἶναι ὥσπερ φυτοῖς χαριζόμενον.

Βασίλειος. Λιβανίῳ.

π Ολλοὶ περιτυχόντες ἡμῖν τῶν αὐτόθι, ἐθαυμάσαμέν σου τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀρετήν. ἔλεγον γὰρ ἐπίδειξίν τινα γεγενῆσθαι λαμπρὰν ἄγαν. καὶ ἀγῶνα ὡς ἔφασκον μέγιστον, ὡς πάντας μὲν συνδραμεῖν καὶ μηδένα ἕτερον ἐν τῇ πόλει φανῆναι, ἢ μόνον Λιβάνιον ἀγωνιζόμενον. καὶ πᾶσαν ἡλικίαν ἀκροωμένην. οὐ γὰρ ἠξίου τις ἔξω τῶν ἀγώνων γενέσθαι οὐκ ἀξιώματος ὄγκῳ συνών. οὐ στρατιωτικοῖς καταλόγοις ἐμπρέπων. οὐ βαναύσοις τέχναις σχολάζων. ἤδη δὲ καὶ γυναῖκες παρεῖναι κατηπείγοντο τοῖς ἀγῶσι. τίς δὲ ὁ ἀγὼν τίς δὲ ὁ λόγος ὁ τὴν πάνδημον συναγείρας πανήγυριν. καὶ δή μοι ἤγγειλαν δυσκόλου τρόπου ἀνδρὸς τὸν λόγον ἐνστήσασθαι. ὃν οὕτω θαυμασθέντα μὴ κατόκνει μοι πέμψαι. ἵνα κἀγὼ τῶν λόγων ἐπαινέτης εἴην τῶν σῶν. ὁ γὰρ Λιβάνιον ἐπαινῶν καὶ τῶν ἔργων ἐκτὸς, τίς ἂν γένωμαι νῦν ὑπόθεσιν ἐπαίνων εὑρόμενος.

Λιβάνιος Βασιλείῳ.

ι Δοὺ πέπομφα τὸν λόγον ἱδρῶτι περιρρεόμενος. πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὶ τοιούτῳ πέμπων τὸν λόγον, ὃς ἱκανός ἐστι τὴν Πλάτωνος σοφίαν καὶ Δημοσθένους δεινότητα δεῖξαι θρυλλουμένας μάτην. τὸ δὲ ἐμὸν τοιοῦτον, οἷον κώνωψ ἐλέφαντι παραβαλλόμενος. ὅθεν πέφρικα καὶ τρέμω τὴν ἡμέραν λογιζόμενος, καθ' ἣν σκέψῃ τοὺς λόγους. μικροῦ δὲ καὶ τῶν φρενῶν ἐκπέπτωκα. ἢ περὶ τοὺς λόγους εὐμάθεια

Βασίλειος. Λιβανίῳ.

ἀ Νέπτυξα τὸν λόγον σοφώτατε καὶ ὑπερτεθαύμακα. ὦ μοῦσαι καὶ λόγοι καὶ ἀθῆναι, οἷα τοῖς ἐρασταῖς δωρεῖσθε. οἵους κομίζονται τοὺς καρπούς, οἱ βραχύν τινα χρόνον ὑμῖν συγγινόμενοι. ὦ πηγῆς πολυχεύμονος, οἵους ἔδειξε τοὺς ἀρυομένους. αὐτὸν γὰρ ἐδόκουν ὁρᾶν ἐν τῷ λόγῳ τὸν λάλῳ συνόντα γυναίῳ. ἔμπνουν γὰρ λόγον ὁ τοῦ χρόνου λιβάνιος ἔγραψεν, ὃς μόνος τοῖς λόγοις ψυχὴν ἐχαρίσατο.

Λιβάνιος. Βασιλείῳ.

ν Υν ἔγνων εἶναι ὃ λέγομαι. βασιλείου γάρ με ἐπαινέσαντος, κατὰ πάντων ἔχω τὰ νικητήρια. καὶ τὴν ψῆφον δεξαμένῳ τὴν σὴν ἔξεστι βαδίζειν μετὰ σοβαροῦ τοῦ βαδίσματος οἷά τις ἀλαζὼν τοὺς πάντας περιφρονῶν. ἐπεὶ οὖν καὶ σοὶ κατὰ μέθης λόγος πεπόνηται, βουλόμεθα τούτῳ περιτυχεῖν. ἀλλὰ κομψὸν μέντοι λέγειν οὐκ ἐθέλω. ὁ δὲ λόγος ὀφθεὶς, δείξει με τὴν τοῦ λόγου τέχνην.

Λιβάνιος. βασιλείῳ.

ἆ Ρα βασίλειε μὴ τὰς ἀθήνας οἰκεῖς. ἢ λέληθας σεαυτόν. οὐ γὰρ τῶν καισαρέων οἱ παῖδες ταῦτα ἀκούειν ἠδύναντο. ἡ γλῶττα γάρ μοι τούτων ἐθὰς οὐκ ἦν. ἀλλ' ὡς περί τινα κρημνὸν διοδεύοντος πληγεῖσα τῇ τῶν ὀνομάτων καινοτομίᾳ, ἐμοί τε τῷ πατρὶ ἔλεγε, πάτερ οὐκ ἐδίδαξας. ὅμηρος οὗτος ἀνήρ. ἀλλὰ πλάτων. ἀλλ' ἀριστοτέλης. ἀλλὰ σουσαρίων ὁ τὰ πάντα ἐπιστάμενος. καὶ ταῦτα μὲν ἡ γλῶττα. σὲ δὲ εἴη βασίλειε τοιαῦτα ἡμᾶς ἐπαινεῖν.

Βασίλειος. λιβανίῳ.

δ Εχομένοις μὲν ἡμῖν ἃ γράφεις χαρά. ἀπαιτουμένοις δὲ πρὸς ἃ γράφεις ἀντεπιστέλλειν, ἀγών. τί γὰρ ἂν εἴποιμεν

πρὸς οὕτως ἀττικίζουσαν γλῶτταν. πλὴν ὅτι ἁλιεύων εἰμὶ μαθητής, ὁμολογῶ καὶ φιλῶ.

Βασίλειος. Ἀνδρονίκῳ ἡγεμόνι.

Εἰ μὲν οὕτως εἶχον σώματος, ὥστε ῥᾳδίως ὑπομένειν ὁδοιπορίας δύνασθαι, καὶ τὰ τοῦ χειμῶνος δυσχερῆ φέρειν, οὐκ ἂν ἐπέστελλον. ἀλλ᾽ αὐτὸς πρὸς τὴν σὴν μεγαλοψυχίαν ἐβάδιζον. δυοῖν ἕνεκεν. τοῦ τε παλαιᾶς ὑποσχέσεως ἐκτῖσαι χρέος. οἶδα γὰρ ὁμολογήσας παρέσεσθαι τῇ σεβαστείᾳ καὶ ἀπολαύσειν σου τῆς τελειότητος. ὅπερ ἐποίησα μὲν, διήμαρτον δὲ τῆς συντυχίας, μικρὸν κατόπιν τῆς σῆς καλοκαγαθίας παραγενόμενος. ἑτέρου δὲ τοῦ τὴν πρεσβείαν δι᾽ ἐμαυτοῦ πληρῶσαι, ἣν ὑποστῆναι τέως ἀπώκνουν. μικρότερον ἐμαυτὸν κρίνων ἢ ὥστε τοιαύτης τυγχάνειν χάριτος. καὶ ἅμα λογιζόμενος ὅτι οὔτε ἄρχοντα οὔτε ἰδιώτην ὑπὲρ οὐδενὸς αὖτις λέγων διὰ γραμμάτων πείσειεν οὕτως, ὡς αὐτὸς παρών. καὶ τὰ μὲν ἀπολυόμενος τῶν ἐγκλημάτων, τὰ δ᾽ ἱκετεύων. τοῖς δὲ συγγνώμην παραιτούμενος ἔχειν. ὧν οὐδὲν ἂν ῥᾳδίως δι᾽ ἐπιστολῆς γένοιτο. πᾶσιν οὖν τούτοις ἓν ἀντιθεὶς σὲ τὴν θείαν κεφαλὴν, καὶ ὅτι ἐξαρκέσει τὴν γνώμην ἐνδείξασθαί σοι, ἣν περὶ τοῦ πράγματος ἔχομεν, τὰ δὲ λοιπὰ προσθήσεις παρὰ σεαυτοῦ, πρὸς τὴν ἐγχείρησιν οὐκ ἀπώκνησα. ἀλλ᾽ ὁρᾷς ὅπως κυκλῷ περίειμι ὀκνῶν καὶ ἀναδυόμενος τὴν αἰτίαν ἐκφαίνειν ὑπὲρ ὧν ποιοῦμαι τοὺς λόγους. Δομετιανὸς οὗτος ὁ ἐπιτήδειος ἡμῖν ἐστιν ἐκ τῶν γονέων ἄνωθεν. ὥστε ἀδελφοῦ μηδοτιοῦν διαφέρειν. τί γὰρ αὖτις μὴ τἀληθῆ λέγοι. εἶτα τὴν αἰτίαν μαθόντες ἀφ᾽ ἧς ταῦτα πέπονθεν, ἄξιον εἶναι τοῦ παθεῖν οὕτως ἔφαμεν. μηδὲ γὰρ ἔστω μηδεὶς, ὃς μικρὸν ἢ μεῖζον εἰς τὴν σὴν ἀρετὴν ἁμαρτήσας, τὴν τιμωρίαν ἐκφύγοι. ἀλλ᾽ ὁρῶντες τοῦτον πεσ

δεῶς καὶ ἀδόξως ζῶντα, ἐπὶ τῇ σῇ ψήφῳ περικειμένην αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν, ἀρκοῦσαν αὐτὸν ἔχειν τὴν δίκην ἐκεῖνα μέν. μεγαλόψυχόν τε ὁμοῦ καὶ φιλάνθρωπον διανοηθῆναί σε περὶ αὐτοῦ ἱκετεύομεν. τὸ μὲν γὰρ τοὺς ἀντιτείνοντας ὑπὸ χεῖρα λαμβάνειν, ἀνδρείου τε καὶ ἄρχοντος ὡς ἀληθῶς. τὸ δὲ τοῖς ὑποπεπτωκόσι χρηστὸν εἶναι καὶ πρᾶον, μεγαλοφροσύνῃ πάντων καὶ ἡμερότητι διαφέροντος. ὥστε ὑπάρξει σοι βουληθέντι ἐν τῷ αὐτῷ τήν τε πρὸς τὸ ἀμύνασθαι καὶ τὴν εἰς τὸ σώζειν, ὡς ἂν ἐθέλῃς, ἐπιδείξασθαι μεγαλοψυχίαν. τοῦτο μέτρον ἀρκοῦν δομετιανῷ τῆς κολάσεως, τῶν προσδοκωμένων ὁ φόβος. καὶ ὧν ἄξιον οἶδεν ἑαυτὸν παθεῖν ὄντα, τούτοις μηδὲν εἰς τιμωρίαν προσθεῖναι αὐτῷ ἱκετεύομεν. καὶ γὰρ ἐκεῖνο σκόπει, ὅτι κύριοι μὲν τῶν ἠδικηκότων, πολλοὶ τῶν πρότερον ἤδη γεγόνασιν. ὧν οὐδεὶς πρὸς τοὺς ὕστερον διεπέμφθη λόγος. ἀφῆκαν δὲ τὴν ὀργήν, οἱ φιλοσοφίᾳ τοὺς πολλοὺς ὑπεράραντες. ὧν ἀθάνατος ἡ μνήμη τῷ χρόνῳ παντὶ παραδέδοται. προσκείσθω δὴ καὶ τοῦτο τοῖς περὶ σοῦ διηγήμασι. δὸς ἡμῖν τοῖς ὑμνεῖν προαιρουμένοις τὰ σά, τὰς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ᾀδομένας φιλανθρωπίας ὑπερβαλέσθαι. οὕτω καὶ κροῖσος τῷ παιδοφόνῳ τὴν ὀργὴν ἀφεῖναι λέγεται, ἑαυτὸν παραδόντι εἰς τιμωρίαν. καὶ κῦρος ὁ μέγας αὐτῷ τούτῳ τῷ κροίσῳ φίλος γενέσθαι μετὰ τὴν νίκην. τούτοις σε συναριθμήσομεν. καὶ ὅση δύναμις ἡμετέρα, ταῦτα ἀναγορεύσομεν, εἴπερ μὴ μικροί τινες εἶναι παντάπασιν ἀνδρὸς τοσούτου κήρυκες νομισθείημεν. ἐκεῖνο δὲ ἐπὶ πᾶσιν εἰπεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι τοὺς ὁπουοῦν ἀδικοῦντας, οὐχ ὑπὲρ τῶν ἤδη γεγενημένων κολάζομεν. τίς γὰρ ἂν γένοιτο μηχανὴ μὴ γεγονέναι τὰ πεπραγμένα. ἀλλ' ὅπως ἂν ἢ αὐτοὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἀμείνους γένοιντο,

ἢ τοῖς

ἢ ἑτέροις ὑπῆρξαν τοῦ σωφρονεῖν παραδείγματα. τούτων τοίνυν οὐδέτερον ἐνδεῖν αὐτοῖς ἐν τῷ παρόντι φήσειεν. αὐτός τε γὰρ καὶ μετὰ τὸν θάνατον, τούτων μεμνήσεται. τούς τε λοιποὺς τεθνάναι τῷ δέει πρὸς τοῦτον ἀφορῶντας οἴομαι. ὥσθ' ὅπερ ἂν προσθῶμεν τῇ τιμωρίᾳ τὴν ὀργὴν ἡμῶν ἀποπιμπλάναι δόξομεν. ὃ πολλοῦ δεῖν τοῦ σου ἀληθὲς εἶναι φαίην ἄν. ἔστω γε. καὶ οὐδὲν αὐτὸ ὑπὸ τῶν λόγων προήχθην εἰπεῖν, εἰ μὴ μείζονα τῷ διδόντι τὴν χάριν ἐνώρων ἢ τοῖς λαμβάνουσιν. οὐδὲ γὰρ ὀλίγοις ἔσται καταφανὴς ἡ μεγαλοψυχία τοῦ τρόπου. καππαδόκαι γὰρ ἅπαντες ἀποσκοποῦσι τὸ μέλλον. οἷς εὐξαίμην ἂν μετὰ τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν τῶν προσόντων σοι καὶ ταύτην ἀπαριθμήσασθαι. ὀκνῶ δὲ τοι γραφὴν παύσασθαι. ἡγούμενος μοι ζημίαν οἴσειν τὸ παρεθέν. τί σοι γὰρ τὴν ἐμὴν προσθήσω. ὅτι πολλῶν τὰς σχολὰς ἔχων ἀξίαιτον μένον αὐτὸν, πασῶν ἡγήσατο προτιμοτέραν εἶναι τὴν παρ' ἡμῶν. οὐκ οἶδ' ὅπως μαθών. εἶναί τινα ἡμῶν λόγον, παρὰ τῇ σῇ τελειότητι. ὅπως οὖν μήτε αὐτὸς ψευσθῇ τῶν ἐλπίδων, ἃς ἐφ' ἡμῖν εἶχε, καὶ ἡμῖν ὑπάρξῃ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα σεμνολογεῖσθαι, παρακέκλησο δὲ αὐτὰ ἀνυπέρβλητε, τὴν ἐνδοῦναι πρὸς τὴν αἴτησιν. πάντως δ' οὐδενὸς χεῖρον τῶν πώποτε φιλοσοφησάντων, ἐπέσκεψαι τὰ ἀνθρώπινα. καὶ οἶδας ὡς καλὸς θησαυρὸς πᾶσι τοῖς δεομένοις ὑπουργεῖν προαποκείμενος.

Βασίλειος Εὐσταθίῳ φιλοσόφῳ.

α̅ Πεφρικότα με ἤδη πρὸς τὰς παρὰ τῆς λεγομένης τύχης ἐπηρείας, παρ' ἧς ἀεί τι πρὸς τὸ μὴ συγγενέσθαι σοι ἐμπόδιον ἐγένετο, θαυμαστῶς πως ἀνεκαλέσω καὶ παρεμυθήσω

τοῖς γράμμασι, καὶ γάρ πως ἤδη καὶ κατ' ἐμαυτὸν ἔστρεφον, μή ποτε ἀληθές ἐστι τὸ παρὰ τῶν πολλῶν θρυλλούμενον. ὅτι ἀνάγκη τίς ἐστι καὶ εἱμαρμένη ἣ καὶ τὰ μικρὰ καὶ τὰ μείζω τῶν ἡμετέρων ἄγουσα. αὐτοὶ δὲ οὐδενὸς ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι κύριοι. ἢ εἰ μὴ τοῦτο, τύχη τίς πάντως τὸν ἀνθρώπινον ἐλαύνει βίον. καὶ τούτων πολλὴν συγγνώμην ἕξεις τῶν λογισμῶν, ἐπειδὰν τὰς αἰτίας, ὑφ' ὧν εἰς αὐτοὺς προήχθην, μάθῃς. ἐγὼ κατέλιπον τὰς Ἀθήνας κατὰ φήμην τῆς σῆς φιλοσοφίας, ὑπεριδὼν τῶν ἐκεῖ. προέδραμον δὲ τὴν ἐφ' Ἑλλησπόντῳ πόλιν ὡς οὐδ' εἰς Ὀδυσσεὺς σειρήνων μέλη. καὶ τὴν Ἀσίαν ἐθαύμασα μέν, πρὸς δὲ τὴν μητρόπολιν τῶν ἐν αὐτῇ καλῶν ἠπειγόμην. ἐπειδὴ δὲ κατέλαβον τὴν πατρίδα, καί σε ἐν αὐτῇ τὸ μέγα ὄφελος ζητήσας οὐχ εὗρον, ἐντεῦθέν μοι λοιπὸν αἱ πολλαὶ καὶ ποικίλαι ἀφορμαὶ τῶν ἀδοκήτων περιγίνονται κωλυμάτων. ἢ γὰρ ἀσθενεῖν πάντως ἔδει καὶ διὰ τοῦτο ἀπολείπεσθαι, ἢ ἐπὶ τὴν ἑῴαν βαδίζοντι συναπαίρειν μὴ δύνασθαι. ὅτε δὲ πεμνείοις πόνοις τὴν Συρίαν καταλαβόντα, οὐκ ἔχειν συνεῖναι τῷ φιλοσόφῳ πρὸς Αἰγυπτίους ἀπάραντι. πάλιν οὖν ἔδει Αἴγυπτόνδε ἰέναι δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε. ἢ οὐδὲ ἐνταῦθα τὸ σπουδαζόμενον ἔχειν. ἀλλ' οὕτω δύσερως ἦν, ὥστε ἢ τὴν ἐπὶ Πέρσας βαδίζειν ἔδει καὶ συμπροϊέναι εἰς ὅ,τι μήκιστον τῶν βαρβάρων. ἦλθες γὰρ κἀκεῖσε. τοσαύτη τίς ἦν φιλονεικία τοῦ δαίμονος, ἢ αὐτοῦ κατῆλθες ἢ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου, ὅπερ οὖν καὶ συνέβη. δοκῶ γάρ μοι εἰ μὴ ὥσπερ τι θρέμμα θαλλῷ προδεικνυμένῳ ἑπόμενος ἀπηγόρευσα, ἐπέκεινα ἄν με καὶ νύσσης τῆς Ἰνδικῆς ἐλθεῖν ἀγόμενον. καὶ εἴ τι ἔσχατον τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης χωρίον, καὶ τούτῳ περιπλανηθῆναι. καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν. ἀλλὰ τὸ τελευταῖον νῦν περὶ τῆς αὐτῆς χώρας δια-

γοντι

γοντι συγγνωστὸν ὅτι ἐξεγένετο, μακρᾶς ἀῤῥωστίας ἐξερχομένῳ.
αἱ ἐμαὶ τὸ γ' λοιπὸν μετριώτεραι γένοιντο, οὐδὲ κατὰ τὸν χει-
μῶνα τῇ λογιότητί σου συνεσόμεθα. ταῦτα οὐχ εἱμαρμένης ἔρ-
γα ὡς ἂν αὐτὸς εἴποις; ταῦτα οὐκ ἀνάγκης. ταῦτα οὐχὶ μι-
κροῦ δεῖν καὶ τοὺς τῶν κρητῶν τοῦ ταντάλου μύθους ὑπερεβάλ-
λετο; ἀλλ' ὅπερ ἔφην ῥᾷον γέγονα τοῖς γράμμασι καὶ οὐκ ἔτι τοῦ
τῆς αὐτῆς εἰμι γνώμης. φημὶ δὲ χρῆναι, διδόντι μὲν τὰ ἀγαθὰ,
τῷ θεῷ χάριν εἰδέναι. ταμιευομένῳ δὲ μὴ δυσχεραίνειν. καὶ δὴ οὖν
καὶ ἡμῖν εἰ μὲν παράσχοιτο συνεῖναί σοι, ταῦτα εἰσαπόμου καὶ
ἥδιστα ἡγησόμεθα. εἰ δὲ ἀναβάλλοιτο, πράως οἴσομεν τὴν ζημίαν.
ἄμεινον γάρ που πάντως ἢ ὡς ἂν ἡμεῖς προελοίμεθα, διοικεῖ τὰ
ἡμέτερα.

Ἰουλιανῷ.

π Ως σοι τὸ ἐν τῷ μέσῳ τοῦτον χρόνον τὸ σῶμα ἔσχεν. εἰ κα-
θαρῶς ἀπέλαβες τῆς χειρὸς τὴν ἐνέργειαν. πῶς δὲ τὰ
λοιπὰ τοῦ βίου πράγματα. εἰ κατὰ γνώμην χωρεῖ σοι, ὥσπερ εὐ-
χόμεθα καὶ ὡς ἔστιν ὀφειλόμενον τῇ σῇ προαιρέσει. καὶ γὰρ οἷς
μὲν εὔκολος πρὸς μεταβολὴν ἡ διάνοια, τούτοις οὐδὲν ἀπει-
κὸς καὶ τὸν βίον εἶναι μὴ τεταγμένον. οἷς δὲ πεπηγυῖα ἡ γνώμη τὸ ἀεὶ
ἑστῶσα καὶ ἡ αὐτή, τούτοις ἀκόλουθον συμφώνως τῇ προαιρέσει
τὴν ζωὴν διεξάγειν. τῷ ὄντι γὰρ κυβερνήτῃ μὲν, οὐκ ἐφεῖται
γαλήνην ποιεῖν ὅτε βούλεται. ἡμῖν δὲ ἀκύμονα ἑαυτοῖς καθι-
στᾶν τὸν βίον καὶ πάνυ ῥᾴδιον, ἐὰν τοὺς ἔνδοθεν ἐκ τῶν παθῶν ἐπα-
νισταμένους ἡμῖν θορύβους κατασιγάσωμεν. τῶν τε ἔξωθεν προσπι-
πτόντων ὑψηλοτέραν τὴν γνώμην καταστησώμεθα. καὶ γὰρ οὔ-
τε ζημίαι, οὔτε ἀῤῥωστίαι, οὔτε αἱ λοιπαὶ δυσχέρειαι τοῦ βίου, ἅψον-

ταῖς τοῦ σπουδαίου, ἕως ἂν ἔχῃ τὴν διάνοιαν τῷ θεῷ συμπορευομένην· καὶ τὸ μέλλον ἀποσκοποῦσαν· καὶ τῆς χαμόθεν ἐγειρομένης ζάλης κούφως καὶ εὐσταλῶς ὑπεραίρουσαν. ἐπεὶ οἵγε σφοδρῶς τοῖς τοῦ βίου μερίμναις κατειλημμένοι, οἷον ὄρνιθες πολύσαρκοι εἰκῆ τὸ πτερὸν ἔχοντες, κάτω που σύρονται μετὰ τῶν βοσκημάτων. σὲ δὲ τοσοῦτον ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἰδεῖν ἐπετραπημένον, ὅσον οἱ ἐν πελάγει ἀλλήλους παραμειβόμενοι. πλὴν ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐξ ὄνυχος ἔξεστιν ὅλον συνεῖσαι τὸν λέοντα, ἐκ βραχείας τῆς πείρας ἡγούμεθά σε ἱκανῶς ἐγνωκέναι. ὅθεν καὶ μέγα ποιούμεθα τὸ ἐν λόγῳ σε τινὶ τὰ καθ' ἡμῶν τίθεσθαι. καὶ μὴ ἀπεῖναί σου τῆς διανοίας. ἀλλὰ διηνεκῶς σοι συνεῖναι διὰ τῆς μνήμης. δεῖγμα δὲ μνήμης τὸ γράφειν. ὅπερ ὅσῳ ἂν συνεχέστερον ποιῇς, τοσούτῳ πλέον ἡμῖν χαριῇ.

Εὐσταθίῳ ἰατρῷ.

ε Ι τι ὄφελος ἡμετέρων γραμμάτων, μηδένα χρόνον διαλίπῃς ἐπιστέλλων ἡμῖν, καὶ διεγείρων ἡμᾶς πρὸς τὸ γράφειν. αὐτοὶ μὲν γὰρ προδήλως ἡδίους γινόμεθα, ἐντυγχάνοντες ἐπιστολαῖς συνετῶν ἀνδρῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον. εἰ δὲ καὶ αὐτοί τι ἄξιον σπουδῆς εὑρήσετε παρ' ἡμῖν, ὑμέτερον εἰδέναι τῶν ἐντυγχανόντων. εἰ μὲν οὖν μὴ ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀσχολιῶν ἀπηγόμεθα, οὐκ ἂν τῆς ἐκ τοῦ γράφειν συνεχῶς εὐφροσύνης ἀπειχόμεθα. ὑμεῖς δὲ οἷς ἐλάττους αἱ φροντίδες, ὁσάκις ἂν οἷόν τε ᾖ, κατακηλεῖτε ἡμᾶς τοῖς γράμμασι. καὶ γὰρ τὰ φρέατα φασὶν ἀντλούμενα, βελτίω γίνεσθαι. ἐοίκασι δέ σου αἱ ἐξ ἰατρικῆς παραινέσεις εἰς πάρεργον χωρεῖν οὐχ ἡμῶν ἐπαγόντων τὸν σίδηρον. ἀλλ' ἑαυτοῖς ἐκπίπτοντες τῆς ἀπο

ζισμένον. ὁ μὲν οὖν τοῦ στωικοῦ λόγος ἐπειδή φησι μὴ γίνεται τὰ πράγματα ὡς βουλόμεθα, ὡς γίνεται βουλώμεθα. ἐγὼ δὲ τὴν μὲν γνώμην τοῖς πράγμασι συγκατατίθεσθαι οὐ καταδέχομαι. τὸ δὲ ἀβουλήτως τινὰς ποιεῖν τι τῶν ἀναγκαίων, οὐκ ἀποδοκιμάζω. οὔτε γὰρ ὑμῖν τοῖς ἰατροῖς τὸ καίειν τὸν ἄρρωστον, ἢ ἄλλως ποιεῖν ἀλγεῖν, βουλητόν. ἀλλ᾽ οὖν καταδέχεσθε πολλάκις τῇ δυσχερείᾳ τοῦ πάθους ἑπόμενοι. οὔτε οἱ πλέοντες ἑκουσίως ἐκβάλλουσι τὰ ἀγώγιμα. ἀλλ᾽ ὥστε διαφυγεῖν τὰ ναυάγια, ὑφίστανται τὴν ἐκβολήν. τὸν ἐν πενίᾳ βίον, τοῦ ἀποθανεῖν προτιμῶντες. ὥστε καὶ ὑμᾶς οἴου ἀλγεινῶς μὲν καὶ μετὰ μυρίων ὀδυρμῶν φέρειν τὸν χωρισμὸν τῶν ἀφισταμένων. φέρειν δ᾽ οὖν ὅμως, ἐπειδὴ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ἐπ᾽ αὐτὸν ἐλπίδος, οὐδὲν τοῖς ἀληθείας ἐρασταῖς προτιμότερον.

Βασίλειος Διοδώρῳ περὶ τοῦ πῶς χρὴ συντάσσειν τὰς βίβλους.

ἐ Νέτυχον τοῖς ἀποσταλεῖσι βιβλίοις παρὰ τῆς τιμιότητός σου. καὶ τῷ μὲν δευτέρῳ ὑπερήσθην οὐ διὰ τὴν βραχύτητα μόνον ὡς εἰκὸς ἦν τὸν ἀργῶς πρὸς πάντα καὶ ἀσθενῶς λοιπὸν διακείμενον, ἀλλ᾽ ὅτι πυκνόν τε ἅμα ὑπῆρχε ταῖς ἐννοίαις καὶ εὐκρινῶς ἐν αὐτῷ ἔχουσιν αἵ, τε ἀντιθέσεις τῶν ὑπεναντίων καὶ αἱ πρὸς αὐτὰς ἀπαντήσεις. καὶ τὸ τῆς λέξεως ἁπλοῦν καὶ ἀκατάσκευον, πρέπον ἔδοξέ μοι προθέσει χριστιανοῦ, οὐ πρὸς ἐπίδειξιν μᾶλλον ἢ κοινὴν ὠφέλειαν γράφοντος. τὸ δὲ πρότερον, τὴν μὲν δύναμιν ἔχον τὴν αὐτὴν ἐν τοῖς πράγμασι, λέξει δὲ πολυτελεστέρᾳ καὶ σχήμασι ποικίλοις καὶ διαλογικαῖς χάρισι κεκομψευμένον, πολλοῦ μοι ἐφάνη καὶ χρόνου πρὸς τὸ ἐξελθεῖν, καὶ πόνου διανοίας πρὸς τὸ καὶ συλλέξαι τὰς ἐννοίας καὶ παρακατασχεῖν αὐτὰς τῇ μνή-

μὴ διδόμενον. αἱ γὰρ ἐν τῷ μεταξὺ παρεμβαλλόμεναι διαβολαὶ τῶν ὑπεναντίων, καὶ συστάσεις τῶν ἡμετέρων, εἰ καὶ γλυκύτητά τινας ἐπεισάγειν δοκοῦσι διαλεκτικὰς τῷ συγγράμματι, ἀλλ' οὖν τῷ σχολὴν καὶ διατριβὴν ἐμποιεῖν, διασπῶσι μὲν τὸ συνεχὲς τῆς ἐννοίας. καὶ τοῦ ἐναγωνίου δὲ λόγου τὸν τόνον ὑποχαυνοῦσιν. ἐκεῖνο γὰρ πάντως συνειδέσου ἡ ἀγχίνοια. ὅτι καὶ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων οἱ τοὺς διαλόγους συγγράψαντες, ἀριστοτέλης μὲν καὶ θεόφραστος, εὐθὺς αὐτῶν ἥψαντο τῶν πραγμάτων διὰ τὸ συνειδέναι ἑαυτοῖς τῶν πλατωνικῶν χαρίτων τὴν ἔνδειαν. πλάτων δὲ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ λόγου, ὁμοῦ μὲν τοῖς δόγμασι μάχεται, ὁμοῦ δὲ καὶ παρακωμῳδεῖ τὰ πρόσωπα. θρασυμάχου μὲν τὸ θρασὺ καὶ ἰταμὸν διαβάλλων. ἱππίου δὲ τὸ κοῦφον τῆς διανοίας καὶ χαῦνον. καὶ πρωταγόρου τὸ ἀλαζονικὸν καὶ ὑπέρογκον. ὅπου δὲ ἀόριστα πρόσωπα ἐπεισάγει τοῖς διαλόγοις, τῆς μὲν εὐκρινείας ἕνεκεν τῶν πραγμάτων, κέχρηται τοῖς προσδιαλεγομένοις. οὐδὲν δὲ ἕτερον ἐκ τῶν προσώπων ἐπεισκυκλεῖ ταῖς ὑποθέσεσιν. ὅπερ ἐποίησεν ἐν τοῖς νόμοις. δεῖ οὖν καὶ ἡμᾶς τοὺς οὐ κατὰ φιλοτιμίαν ἐρχομένους ἐπὶ τὸ γράφειν, ἀλλ' ὑποθήκας καταλιμπάνειν ὠφελίμων λόγων τῇ ἀδελφότητι προελομένους, ἐὰν μέν τι πᾶσι προεκκηρυγμένον ἐπ' αὐθαδείᾳ τρόπου πρόσωπον ὑποβαλλώμεθα, χρῆναί τινα καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ προσώπου ποιότητος παραπλέκειν τῷ λόγῳ. εἴπερ ὅλως ἐπιβάλλει ἡμῖν διαβάλλειν ἀνθρώπους τῶν πραγμάτων ἀφεμένους. ἐὰν δὲ ἀόριστον ᾖ τὸ διαλεγόμενον, αἱ πρὸς τὰ πρόσωπα διατάσεις, τὴν μὲν συνάφειαν διακόπτουσι. πρὸς οὐδὲν δὲ πέρας χρήσιμον ἀπαντῶσι. ταῦτ' εἴρηται ἵνα δείξω, ὅτι οὐκ εἰς κόλακος χεῖρας ἀπέστειλας τοὺς πόνους. ἀλλ' ἀδελφῷ τῶν γνησιω

ταὐτῷ ἐκοινώνησας τῶν καμάτων. εἶπον δὲ οὐ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν γεγραμμένων, ἀλλὰ πρὸς φυλακὴν τῶν μελλόντων. πάντως γὰρ ὁ τοσαύτῃ περὶ τὸ γράφειν ἕξει καὶ σπουδῇ κεχρημένος, οὐκ ἀποκνήσει γράφων. ἐπειδὴ καὶ οἱ τὰς ὑποθέσεις παρέχοντες οὐκ ἀπολήγουσιν. ἡμῖν δὲ ἀρκέσει μὲν ἀναγινώσκειν τὰ ὑμέτερα. τὸ δὲ δύνασθαι γράφειν, τοσοῦτον ἀποδέομεν, ὅσον μικροῦ δέω λέγειν καὶ τὸ ὑπαίνειν. ἢ καὶ τὸ μετρίαν χολὴν ἄγειν ἀπὸ τῶν πραγμάτων. ἀπέστειλα δὲ νῦν διὰ τοῦ Ἀναστασίου τὸ μεῖζον καὶ πρότερον, ἐπελθὸν αὐτὸ ὡς ἐμοὶ δυνατόν. τὸ γὰρ δεύτερον παρακατέσχον, βουλόμενος αὐτὸ μεταγράψαι, εἰ μὴ ἀπορῶν τέως τινὸς τῶν εἰς τάχος γραφόντων. μέχρι γὰρ τοσαύτης ἦλθε πενίας τὰ ἐπίφθονα Καππαδοκῶν.

Λεοντίῳ σοφιστῇ.

Χρόνια μὲν ἔστι καὶ τὰ παρ' ἡμῶν γράμματα. οὐ μὴν χρονιώτερα τῶν αὐτόθεν. καὶ ταῦτα πολλῶν καὶ συνεχῶν τῶν ἐπιδημησάντων ἡμῖν ἀπὸ τῆς ὑμετέρας. οἷς εἰ πᾶσιν ἐφεξῆς γράμμα ἐπετίθεις, οὐδὲν ἦν τὸ κωλῦον αὐτόθι δοκεῖν συνεῖναι ἡμᾶς. καὶ οἱονεὶ παρόντας τε συνόντας ἀπολαύειν. οὕτω συνεχὲς ἦν τὸ πλῆθος τῶν πρὸς ἡμᾶς ἀφικνουμένων. ἀλλὰ τί οὐκ ἐπέστελλες. καίτοι γε οὐδὲν ἔργον σοφιστοῦ ἢ τὸ γράφειν. μᾶλλον δὲ εἰ καὶ τῆς χειρὸς ἔχεις ἀργῶς, οὐδὲ γράφειν δεήσει. ἄλλος γάρ σοι διακονήσει. γλώττης δὲ χρεία μόνης. ἣ κἂν ἡμῖν μὴ διαλέγηται, ἀλλ' ἐνί γε πάντως τῶν συνόντων λαλήσει. κἂν μηδεὶς παρῇ, ἐφ' ἑαυτῆς διαλέξεται. σιωπήσει δὲ οὐδαμῶς σοφιστική γε οὖσα καὶ ἀττική. οὐ μᾶλλόν γε ἢ αἱ ἀηδόνες, ὅταν τὸ ἔαρ αὐτὰς πρὸς ᾠδὴν ἀναστήσῃ.

ἡμῖν μὲν γὰρ τὸ πικρὸν τῆς ἀσχολίας τοῦτο ἐν ᾧ νῦν ἐσμὲν καὶ τὸ παραί-
τησιν ἐνέγκοι τυχὸν πρὸς τὴν ἔνδειαν τῶν γραμμάτων. καὶ τὸ οἱ-
ονεὶ ἐρρυπῶσθαι λοιπὸν τῇ κατακορεῖ συνηθείᾳ πρὸς ἰδιωτισμόν,
ὄκνον εἰκότως ἐμποιεῖ, προσφθέγγεσθαι ὑμᾶς τοὺς σοφιστάς. οἳ εἰ μή
τι ἄξιον τῆς ὑμετέρας αὐτῶν σοφίας ἀκούσεσθε, δυσχερανεῖτε καὶ
οὐκ ἀνέξεσθε. σὲ δέ που τὸ ἐναντίον εἰκὸς ὑπὲρ πάσης προφάσεως δη-
μοσιεύειν σαυτοῦ τὴν φωνήν. ὑπὲρ τὴν δεῖον ἔντα εἰπεῖν ὧν αὐτὸς οἶδα ἑλ-
λήνων. οἶδα γὰρ ὡς οἶμαι τοὺς ὀνομαστοτάτους τῶν ἐν ὑμῖν. ὥστε
οὐδὲ μία παραίτησις σιωπῶντι. καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον. ἀ-
πέστειλα δέ σοι τὰ πρὸς Εὐνόμιον. ἃ εἴτε παιδιὰν χρὴ καλεῖν, εἴτε
μικρῷ παιδιᾶς σπουδαιότερα, αὐτῷ σοι κρίνειν παρίημι. ὃς πρὸς
μὲν τὰ οἰκεῖα σαυτοῦ οὐκ ἔτι οἶμαι χρήζειν. πρὸς δὲ τῶν ἐνδιαστρό-
φων τοὺς ἐντυγχάνοντας, οὐκ ἀγεννές σοι ὅπλον ἔσεσθαι προσ-
δοκῶμεν. οὐ τῇ δυνάμει τοῦ συντάγματος καταπιστεύοντες τοσοῦ-
τον. ἀλλ᾽ ἀκριβῶς γνωρίζοντες ἀπὸ ὀλίγων ἀφορμῶν ἐπὶ πολλά σε
ὄντα εὑρετικόν. ἐὰν δέ τι σοι καὶ ἀσθενέστερον ἔχειν τῆς χρείας κατα-
φανῇ, μὴ κατοκνήσῃς ἐλέγξαι. τούτῳ γὰρ μάλιστα φίλος κό-
λακος διενήνοχε, τῷ τὸν μὲν πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖν. τὸν δὲ μηδὲ τῶν
λυπούντων ἀπέχεσθαι.

Βασίλειος. Εὐνομίῳ.

Ἐφικτὴν εἶναι λέγων τῶν ὄντων τὴν εὕρεσιν, ὁδῷ τινὶ πάν-
τως καὶ ἀκολουθίᾳ διὰ τῆς τῶν ὄντων γνώσεως παρέβα-
λεν ἑαυτοῦ τὴν διάνοιαν. καὶ τοῖς εὐλήπτοις τε καὶ μικροτέροις
ἐγγυμνασθείς, διὰ τῆς καταλήψεως οὕτως καὶ εἰς τὴν ἐπέκεινα
πάσης ἐννοίας προήγαγεν ἑαυτὸν καταληπτικὴν φαντασίαν. οὐκ-
οῦν ὁ τὴν περὶ τῶν ὄντων εἴδησιν κατειληφέναι μεγαλαυχού-
μενος,

μένος τὸ μικρότατον τῶν προφαινομένων ὅπως ἔχει φύσεως ἑρμηνευσάτω. καὶ τίς ἡ τοῦ μύρμηκος φύσις, εἰπάτω. εἰ πνεύματι ἢ ἄσθματι συνέχεται αὐτοῦ ἡ ζωή. εἰ ὀστέοις τὸ σῶμα διείληπται. εἰ νεύροις συνδέσμοις τὰς ἁρμονίας τετόνωται. εἰ μυῶν περιβολῇ καὶ ἀδένων ἡ τῶν νεύρων περικρατεῖται φύσις. εἰ τοῖς νωτιαίοις σπονδύλοις ἐκ τοῦ βρέγματος ἐπὶ τὸ οὐραῖον ὁ μυελὸς συμπαρατείνεται. εἰ τῇ περιοχῇ τοῦ νευρώδους ὑμένος, τοῖς κινουμένοις μέλεσι τὴν ὁρμητικὴν ἐνδίδωσι δύναμιν. εἰ ἔστιν ἐν αὐτῷ τὸ ἧπαρ. καὶ τὸ χοληδόχον ἀγγεῖον ἐπὶ τοῦ ἥπατος. νεφροί τε. καὶ καρδία. καὶ ἀρτηρίαι. καὶ φλέβες. ὑμένες καὶ διαφράγματα. εἰ ψιλόν ἐστιν ἢ τετρίχωται. μονώνυχόν ἐστιν, ἢ πολυσχιδεῖς ἔχει τοὺς βάσεις. πόσον δὲ βιοῖ τὸν χρόνον. καὶ τίς αὐτοῖς ὁ τρόπος τῆς ἐξ ἀλλήλων γεννήσεως. ἐπὶ πόσον δὲ κυΐσκεται τὸ τικτόμενον. καὶ πῶς οὔτε πεζοὶ πάντες οἱ μύρμηκες, οὔτε ὑπόπτεροι πάντες. ἀλλ' οἱ μὲν τῶν χαμαὶ ἐρχομένων εἰσίν, οἱ δὲ διαέριοι φέρονται. ὁ τοίνυν τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν ἐπικομπάζων, τέως τὴν τοῦ μύρμηκος φύσιν εἰπάτω. εἶθ' οὕτως φυσιολογείτω τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν δύναμιν. εἰ δὲ τοῦ βραχυτάτου μύρμηκος οὔπω περιέλαβες τῇ γνώσει τὴν φύσιν, πῶς τὴν ἀκατάληπτον τοῦ θεοῦ δύναμιν μεγαλαυχεῖς φαντάζεσθαι.

Ὀλυμπίῳ.

Ια κριβῶς ὦ θαυμάσιε τὴν ἐλλεῖψιν ἡμῖν πενίαν καὶ φιλοσοφίας τροφὸν, διὰ ἐσχατιᾶς ἀπελαύνων. οἶμαι γὰρ αὐτὸς καὶ ἐξ ὅλης γραφὴν ὑπ' αὐτῆς φθέγξιν, εἴτις αὐτῇ προσγένοιτο λόγος, ὅτι τοῦ τῷ συνοικεῖν εἱλόμην ἐγώ, νῦν μὲν τὸν Ζήνωνα ἐπαινοῦντι· ὃς ναυαγίῳ πάντα ἀποβαλὼν, οὐδὲν ἀγεννὲς ἐφθέγξατο. ἀλλ' εὖ γε εἶ-

λούθως ἡμῖν ἀπαντῶνται. ἀνήρ τις ἄγροικος τῶν συνοικούντων ἡμῖν ἐν αὐνήσοις, οἰκέτου μου τελευτήσαντος, συμβόλαιόν τι πρὸς αὐτὸν εἰπὼν ἐσχηκέναι, οὐ προσελθών μοι, οὐκ ἐπαιτιασάμενος οὐ παρ' ἑκόντος ἀξιώσας λαβεῖν, οὐκ ἀπειλήσας εἰ μὴ λάβοι βιάσασθαι, ἀθρόον μετά τινων ὁμοίων αὐτῷ τὴν ἀπόνοιαν, ἐπιθέμενος ἡμῶν τῇ οἰκίᾳ, τά, τε γύναια τὰ φυλάττοντα συνέτριψε τύπτων. καὶ καταῤῥήξας τὰς θύρας, ἐξεφόρησεν ἅπαντα. τὰ μὲν αὐτὸς λαβών. τὰ δὲ εἰς διαρπαγὴν τοῖς βουλομένοις προθείς. εἰ οὖν μὴ ὁ ἔσχατος ὅρος ἡμεῖς τῆς ἀσθενείας ὦμεν, καὶ παντὶ δόξωμεν ἐπιτήδειοι πρὸς ἐπιχείρησιν, τὴν ἐν πᾶσι τοῖς πράγμασιν ἡμῶν σπουδὴν ἐπιδεῖξαι, καὶ νῦν εἰσενέγκασθαι παρακλήθητι. μόνως γὰρ ἂν ἡμῖν οὕτως τὸ ἀπράγμον σώζοιτο, εἰ τῷ σωφραστηρίῳ συντεταγμένοι εἴημεν. γένοιτο δ' ἂν ἡμῖν ἀρκοῦσα δίκη, εἰ διὰ τοῦ πυγάρχου συλληφθεὶς, ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ βραχὺν κατακλεισθείη, χρόνον. ἐπεὶ γὰρ οὐχ ὑπὲρ ὧν πεπόνθαμεν ἀγανακτοῦμεν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς πρὸς τὸ λοιπὸν ἀσφαλείας δεόμεθα.

Φιρμίνῳ.

κ Αἰ σπάνιά σου τὰ γράμματα καὶ μικρὰ ταῦτα. ἢ ὀκνῶντος γράφειν, ἢ ἄλλως τὸν ἐκ τοῦ πλήθους κόρον διαφεύγειν οἰκονομοῦντος. ἤ που καὶ πρὸς βραχυλογίαν ἑαυτὸν συνεθίζοντος. ἡμῖν μέντοι οὐδὲν ἐξαρκεῖ. ἀλλὰ κἂν ὑπερβάλλῃ τῷ πλήθει, τῆς ἐπιθυμίας ἐστὶν ἔλαττον, διὰ τὸ βούλεσθαι πάνθ' ἕκαστα μανθάνειν περὶ σοῦ. πῶς μέν σοι τὸ σῶμα ἔχει. ὅπως δέ σοι τὰ τῆς ἀσκήσεως. καὶ πότερον ἐπιμένεις τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἐγνωσμένοις, ἤ τι καὶ μετεβουλεύσω πρὸς τὰ συμπίπτοντα τὴν γνώμην μεταθέμενος. εἰ μὲν οὖν ὁ αὐτὸς διέμεινας σεαυτῷ, τί ἂν πλῆθος γραμμάτων ἐπεζητοῦ-

μεν

μεν. ἀλλ' ἤρκεσεν ἡμῖν τοσοῦτον. ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι. ὑγιαίνειν ἡμᾶς ἴσθι καὶ ἔρρωσο. ἐπεὶ δ' ἀκούομεν ἃ καὶ λέγειν αἰσχυνόμεθα, καταλιπόντα σε τὴν τῶν μακαρίων προγόνων τάξιν, τὴν πρὸς τὸν πρὸς πατρὸς πάππον αὐτομολεῖν, καὶ Βρεττάνιον σπουδάζειν γενέσθαι ἀντὶ Φιρμίνου, ποθοῦμεν μὲν αὐτὰ ταῦτα, ἀκοῦσαι καὶ τοὺς λογισμοὺς μαθεῖν καθ' οὓς ἐπὶ ταύτην ἐλθεῖν τοῦ βίου τὴν ὁδὸν ὑπήχθης. ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὸς ἀπεσιώπησας αἰδοῖ τοῦ βουλεύματος, ἡμεῖς σε παρακαλοῦμεν, μήτε βουλεύεσθαι αἰσχύνης ἄξια, καὶ εἴ τι ὑπέδραμέ σου τὸν νοῦν, ἀπελάσαντα τοῦτο τῆς διανοίας, σεαυτοῦ γενέσθαι πάλιν, καὶ μακρὰ χαίρειν εἰπόντα στρατείᾳ καὶ ὅπλοις, καὶ ταῖς τῶν στρατοπέδων ταλαιπωρίαις, καταλαβεῖν τὴν πατρίδα ἀρκοῦσαν πρὸς ἀσφάλειαν βίου καὶ πρὸς πᾶσαν περιφάνειαν τὸ ἐξισοῦν τοῖς προγόνοις κρατῆσαι τῆς πόλεως ἡγησάμενον. ὅπερ ἀπόνως σοι παραγενήσεσθαι πεπιστεύκαμεν. πρός τε τὴν ἐκ φύσεως ἐπιτηδειότητα ἀφορῶντες, καὶ πρὸς τὴν ἐρημίαν τῶν ἐνισταμένων. εἴτε οὖν μὴ γέγονεν ἐξ ἀρχῆς ἡ γνώμη, εἴτε γενομένη πάλιν ἐκβέβληται, δήλωσον ἡμῖν ἐντάχει. εἰ δὲ ὃ μὴ γένοιτο, τὰ αὐτὰ μένει βουλεύματα, αὐτὰ ἄγγελος ἡμῖν ἡκέτω ἡ συμφορά. γραμμάτων δ' οὐ δεόμεθα.

Ἰουλίττῃ. Ἐλευθέρᾳ.

τ Εχνη τίς ἐστι περιστερῶν θηρευτικὴ τοιαύτη. ὅταν μίαν ἐγκρατεῖς γένωνται, οἱ τὰ τοιαῦτα σπουδάζοντες, χειροήθη τε ταύτην καὶ ὁμοδίαιτον ἀπεργάσωνται ἑαυτοῖς, τότε μύρῳ τὰς πτέρυγας αὐτῆς χρίσαντες, ἐῶσι συναγελάζεσθαι ταῖς ἔξωθεν. ἡ δὲ τοῦ μύρου ἐκείνη εὐωδία, τὴν αὐτόνομον ἐκείνην ἀγέλην, κτῆμα ποιεῖται τοῦ κεκτημένου τὴν τιθασόν. πρὸς γὰρ τὰς εὐπνοούσας καὶ αἱ λοιπαὶ συνεφίπτανται τε καὶ εἰσοικίζονται. τί δὲ βουλόμενος,

ἐντεῦθεν ἄρχομαι τοῦ γράμματος· ὅτι λαβὼν τὸν υἱὸν Διονύσιον τὸν ποτὲ Διομήδην, καὶ τῷ θείῳ μύρῳ ταῖς διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πτέρυγας διαχρίσας, ἐξέπεμψα πρὸς τὴν σὴν σεμνοπρέπειαν. ὥστε καὶ σεαυτὴν συναναπαῦσαι αὐτῷ. εἰ καταλαβεῖν τὴν καλιάν. ἣν παρ' ἡμῖν ἐπήξατο ὁ προειρημένος. ἐὰν οὖν ταῦτα ἴδοιμι ὑπὸ τῆς ἐμῆς ζωῆς, καὶ τὴν σὴν σεμνοπρέπειαν πρὸς τὸν ὑψηλὸν βίον μετατεθειμένην, πολλῶν προσώπων ἄξιον τῷ θεῷ δεηθήσομαι, τὴν κεχρεωστημένην τιμὴν ἀποπληρῶσαι αὐτῷ.

Ἀντεπίγραφος.

ὅ Τι σε φιλῶ, οἷς ὑποστέλλω μάθε· ὅτι μεμισεῖς, οἷς σιωπᾷς ἔγνων. γράφε δὲ κἂν τοῦ λοιποῦ· καλάμῳ καὶ μέλανι καὶ βραχεῖ χάρτῃ φιλοῦντας φιλῶν.

Ἄλλη ἀντεπίγραφος.

ἐ Ν ενδεισμα τοῦ ζῆν ὁ λόγος· πῶς δὲ σὺ ὑπὲρ γῆς εἶναι νομισθείης, μηδέποτε φθεγξάμενος. ἀλλ' ἀπῶσαι τὴν σιωπήν σου γράψας ἡμῖν καὶ ἐμφανίσας σαυτὸν ὅτι περιζῇς.

Νοταρίῳ.

ὁ Ι λόγοι τὴν φύσιν ὑπόπτερον ἔχουσι· διὰ τοῦτο σημείων χρήζουσιν, ἵνα ἱπταμένων αὐτῶν, λάβῃ τὸ τάχος ὁ γράφων. σὺ οὖν ὦ παῖ τὰ χαράγματα τέλεια ποίει. καὶ τοὺς τόπους ἀκολούθως κατάστιζε. ἐν γὰρ μικρᾷ πλάνῃ πολὺς ἡμάρτηται λόγος. τῇ δὲ ἐπιμελείᾳ τοῦ γράφοντος κατορθοῦται τὸ λεγόμενον.

Ἡγεμόνι.

δ Ἶδα μεγίστην καὶ πρώτην σπουδὴν οὖσαν τῇ τιμιότητί σου πάντα τρόπον χαρίζεσθαι τῷ δικαίῳ. δευτέραν δὲ τὸ καὶ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν· καὶ τῶν προσφευγόντων τῇ προστασίᾳ τῆς σῆς μεγαλονοίας ἀντιποιεῖσθαι. πάντα τοίνυν εἰς ταυτὸν συνέδραμεν ἐπὶ τῆς παρούσης ὑποθέσεως. τό τε γὰρ δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα ὑπὲρ οὗ τὴν πρεσβείαν ποιούμεθα, καὶ ἡμῖν κεχαρισμένον, οὓς ἐν τοῖς φίλοις ἀριθμεῖν τοῖς σεαυτοῦ κατηξίωσας. καὶ ὀφειλόμενον τοῖς τὴν στερρότητά σου, εἰς τὴν ὑπὲρ ὧν πεπόνθασι βοήθειαν ἐπικαλουμένοις. σῖτον γὰρ ὃν μόνον εἶχε πρὸς τὴν ἀναγκαίαν τοῦ βίου διαγωγὴν ὁ τεθνεὼς τούτοις ἀδελφὸς Δωρόθεος, διήρπασάν τινες ἐν βηλείοις τῶν τὰ δημόσια διοικεῖν πεπιστευμένων. εἴτε ἀφ' ἑαυτῶν ἐλθόντες ἐπὶ τὴν βίαν, εἴτε καὶ ἑτέρων αὐτοῖς ὑποθεμένων. πλὴν οὐδαμόθεν αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα ἀνέγκλητον. τί γὰρ ἧττον ἀδικεῖ ὁ οἴκοθεν πονηρός, ἢ ὁ ἑτέρων κακίᾳ ὑπηρετούμενος. ὡς τοῖς πεπονθόσιν ἡ ζημία ὁμοία. τοῦτον ἀξιοῦμεν, δι' ὧν ἀφῃρέθημεν ἀπολαβεῖν. ὥστε μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς ἐπὶ ἑτέρους τὴν αἰτίαν τῶν τετολμημένων ἀναφέρειν. ὅσου δὲ ἄξιον, τὸ τὴν ἐκ τῆς σιτοδείας διαφυγεῖν ἀνάγκην, τοσούτου τὴν χάριν τιμησόμεθα τὴν παρὰ τῆς σῆς μεγαλοφυΐας ἐὰν ἄρα δοῦναι καταξιώσῃς.

Γρηγορίῳ ἑταίρῳ.

ε Γὼ τοῦ ἀδελφοῦ μοι ἐπιστείλαντος Γρηγορίου πάλαι σε βούλεσθαι ἡμῖν συντυχεῖν, προσθέντος δὲ ὅτι καὶ σοὶ αὐτὸ τοῦτο δεδογμένον ἐστί, τὸ μέν τι καὶ διὰ τὸ πολλάκις ἀπατηθῆναί με ὀκνηρῶς ἔχων πρὸς τὸ πιστεύειν, τὸ δέ τι καὶ ὑπὸ ἀσχολιῶν περισπώμενος, ἐπιμεῖναι οὐκ ἠδυνήθην. δεῖ γάρ με ἤδη ἀπελαύνειν

ἐπὶ τὸν πόντον, ἐν ᾧ τάχα καὶ ποτὲ τοῦ θεοῦ βουληθέντος, τῆς πλάνης λήξομεν.
μόλις γὰρ ἀπογνοὺς τῶν ματαίων ἐλπίδων, ἃς ἐπὶ σοὶ εἶχόν ποτε,
μᾶλλον δὲ τῶν ὀνείρων, εἰ δεῖ ἀληθὲς εἰπεῖν, ἐπῄνουν γὰρ τὸν εἰπόν-
τα τὰς ἐλπίδας εἶναι γρηγορούντων ἐνύπνια, κατὰ βίου ζήτησιν ἐπὶ
τὸν πόντον ἀπῆλθον. ἔνθα δή μοι ὁ θεὸς χωρίον ὑπέδειξεν ἀκριβῶς
συμβαῖνον τῷ ἐμῷ τρόπῳ. ὥστε οἷον πολλάκις εἰώθαμεν ἀργοῦν-
τες ἅμα καὶ παίζοντες τῇ διανοίᾳ συμπλάττειν, τοιοῦτον ἐπὶ τῆς
ἀληθείας καθορᾶν. ὄρος γάρ ἐστιν ὑψηλὸν βαθείᾳ ὕλῃ κεκαλυμ-
μένον, ψυχροῖς ὕδασι καὶ διαφανέσιν εἰς τὸ κατ' ἄρκτον κατάρρυ-
τον. τούτου ταῖς ὑπωρείαις, πεδίον ὕπτιον ὑπεστόρεσται, ταῖς ἐκ τοῦ
ὄρους νοτίσι διηνεκῶς πιαινόμενον. ὕλη δὲ τούτῳ αὐτομάτως πε-
ριφυεῖσα ποικίλων καὶ παντοδαπῶν δένδρων, μικροῦ δεῖν ἀντὶ
ἕρκους αὐτῷ γίνεται. ὡς μικρὰν εἶναι πρὸς τοῦτο καὶ τὴν καλυ-
ψοῦς νῆσον. ἣν δὴ πασῶν πλέον ὅμηρος εἰς κάλλος θαυμάσας φαί-
νεται. καὶ γὰρ οὐδὲ πολὺ ἀποδεῖ τοῦ νῆσος εἶναι, ἕνεκά γε τοῦ παν-
ταχόθεν ἐρύμασι περιείργεσθαι. φάραγγες μὲν γὰρ αὐτῷ βαθεῖαι
κατὰ δύο μέρη περιερρώγασι. κατὰ πλευρὰν δὲ ἀπὸ κρημνοῦ
ὁ ποταμὸς ὑπορρέων, τεῖχός ἐστι καὶ αὐτὸς διηνεκὲς καὶ δυσέμβα-
τον. ἐκ δὲ τοῦ ἐπὶ θάτερα, πεταμένον τὸ ὄρος, διαγκώνων μηνοει-
δῶν ταῖς φάραγξιν ἐπιζευγνύμενον, τὰ βάσιμα τῆς ὑπωρείας
ἀποτειχίζει. μία δέ τις εἴσοδος ἐπ' αὐτῆς, ἧς ἡμεῖς ἐσμὲν κύριοι. τὴν
δὲ ἐμὴν οἴκησιν αὐχήν τις ἕτερος ὑποδέχεται. ὑψηλόν τινα ἐπὶ τῆς
ἄκρας ἀνέχων τένοντα. ὥστε τὸ πεδίον τοῦτο ὑφηπλῶσθαι ταῖς
ὄψεσι. καὶ ἐκ τοῦ μετεώρου ἐξεῖναι καὶ τὸν ποταμὸν περιρρέοντα
καθορᾶν. οὐκ ἐλάττονα τέρψιν ἔμοιγε δοκεῖν παρεχόμενον, ἢ τοῖς ἐκ
τῆς ἀμφιπόλεως τὸν χειμῶνα καταμανθάνουσιν. ὁ μὲν γὰρ σχολαιοτέρῳ τῷ

ῥεύματι

τῷ ῥεύματι περιλιμνάζων, μικροῦ δεῖν ὁ ποταμὸς εἶναι, ὑπὸ τῆς ἡσυχίας ἀφῄρηται. οὐδὲ ὀξύτατα ὧν ἐγὼ οἶδα ποταμῶν ῥέων, βραχύ τι τῇ γείτονι πέτρᾳ παρατραχύνεται. ἀφ᾽ ἧς ἀναχεόμενος, εἰς δίνην βαθεῖαν περιειλεῖται. ὄψιν τε ἡδίστην ἐμοὶ πασῶν θεατῇ παρεχόμενος, καὶ χρείαν τοῖς ἐπιχωρίοις αὐταρκεστάτην. ἰχθύων τε πλῆθος ἀμύθητον ταῖς δίναις ἐντρέφων. τί δεῖ λέγειν τὰς ἐκ τῆς γῆς ἀναπνοάς. ἢ τὰς ἐκ τοῦ ποταμοῦ αὔρας. τό, γὰρ μὴν τῶν ἀνθέων πλῆθος ἢ τῶν ᾠδικῶν ὀρνίθων, ἄλλος μὲν ἄν τις θαυμάσειεν. ἐμοὶ δὲ οὐ σχολὴ τούτοις προσέχειν τὸν νοῦν, ὃ δὲ μέγιστον εἰπεῖν ἔχομεν τοῦ χωρίου, ὅτι πρὸς πᾶσαν ὑπάρχον καρπῶν φορὰν ἐπιτήδειον, διὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς θέσεως ἥδιστον ἐμοὶ πάντων καρπῶν τὴν ἡσυχίαν τρέφει. οὐ μόνον καθότι τῶν ἀστικῶν χωρίων ἀπήλλακται, ἀλλ᾽ ὅτι οὐδὲ ὁδίτην τινὰ παραπέμπει πλὴν τῶν κατὰ θήραν ἐπιμιγνυμένων ἡμῖν. πρὸς γὰρ αὖ τοῖς ἄλλοις καὶ θηροτρόφος ἐστὶν οὐχὶ ἄρκτων ἢ λύκων τῶν ὑμετέρων. μὴ γένοιτο. ἀλλ᾽ ἐλάφων ἀγέλας καὶ αἰγῶν ἀγρίων. καὶ λαγωοὺς βόσκει καὶ ἔτι τούτοις ὅμοιον. ἆρ᾽ οὖν οὐκ ἐνθυμῇ παρ᾽ ὅσον ἦλθον κινδύνου ὁ μάταιος ἐγώ, τὸ τοιοῦτον χωρίον τὴν Τιβερίνην τὸ βάραθρον τῆς οἰκουμένης φιλονεικῶν ἀνταλλάξασθαι. πρὸς ὃ τῷ νῦν ἐπειγομένῳ συγγνώσῃ. πάντως γὰρ οὐδὲ Ἀλκμαίων τὰς Ἐχινάδας εὑρὼν ἔτι τῆς πλάνης ἠνείχετο. Ἔρρωσο.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς κατ᾽ ἐρημίαν διαγωγῆς

ε Ἐπέγνων σου τὴν ἐπιστολήν, ὥσπερ οἱ τοὺς τῶν φίλων παῖδας ἐκ τῆς ἐπιφαινομένης αὐτοῖς ὁμοιότητος πρὸς

τοὺς πλέοντας ἐπιγινώσκουσι. τὸ γὰρ μὴ μέγα ἐμφῆ-
σαι τὴν τοῦ τόπου κατασκευὴν πρὸς τὸ ἐμποιῆσαι ὁρ-
μήν τινα τῇ ψυχῇ σου εἰς τὸν μεθ᾽ ἡμῶν βίον, πρὶν ἂν περὶ τοῦ
τρόπου τι μάθοις καὶ τῆς διαγωγῆς, σὺν ἦν ὄντως τὸ διανύσιμα
καὶ τῆς σῆς ψυχῆς, τῆς πάντα τὰ τῇδε μηδὲν τιθεμένης, πρὸς
τὴν ἐν ἐπαγγελίαις ἀποκειμένην ἡμῖν μακαριότητα. ἐγὼ
δὲ ἃ μὲν ποιῶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἐσχατιᾶς ταύτης νύκτας καὶ ἡ-
μέρας, γράφειν αἰσχύνομαι. κατέλιπον μὲν γὰρ τὰς ἐν ἄ-
στει διατριβάς, ὡς μυρίων κακῶν ἀφορμάς. ἐμαυτὸν δὲ οὔπω
ἀπολιπεῖν ἠδυνήθην. ἀλλ᾽ ὅμοιός εἰμι τοῖς ἐν θαλάσσῃ ὑπὸ
τῆς κατὰ τὸν πλοῦν ἀπειρίας ἀπολλυμένοις καὶ ναυτι-
ῶσιν, οἳ τῷ μεγέθει τοῦ πλοίου δυσχεραίνουσιν ὡς πολὺν σάλον
παρέχοντι. κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸν λέμβον ἢ τὸ ἀκάτιον μετα-
βαίνοντες, πανταχοῦ ναυτιῶσι καὶ ἀσῶνται. συμμετέρ-
χεται γὰρ αὐτοῖς ἡ ἀηδία καὶ ἡ χολή. τοιοῦτον οὖν τι καὶ τὸ
ἡμέτερον. τὰ γὰρ ἔνοικα πάθη συμπεριφέροντες, πανταχοῦ
μετὰ τῶν ὁμοίων θορύβων ἐσμέν. ὥστε οὐδὲν μέγα τῆς ἐ-
ρημίας ἀπωνάμεθα ταύτης. ἃ μέντοι ποιεῖν ἔδει, καὶ ὅθεν
ἡμῖν τῶν ἰχνῶν ἐχέσθαι τοῦ πρὸς σωτηρίαν καθηγησαμένου,
εἴ τις γάρ φησι θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν
καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι, ταῦτά ἐστιν.
ἐν ἡσυχίᾳ τὸν νοῦν ἔχειν πειρᾶσθαι προσήκει. ὡς γὰρ ὀφθαλμὸν
περιαγόμενον συνεχῶς καὶ νῦν μὲν ἐπὶ τὰ πλάγια περιφερό-
μενον, νῦν δὲ πρὸς τὰ ἄνω καὶ κάτω πυκνὰ μεταστρεφόμενον
ἰδεῖν ἐναργῶς οὐχ οἷόν τε, ἀλλὰ χρὴ προσερεισθῆναι τὴν ὄψιν

τῷ ὁρωμένῳ, εἰ μέλλοι ἐναργῆ αὐτοῦ ποιεῖσθαι τὴν θέαν, οὕτως καὶ νοῦν ἀνθρώπου ὑπὸ μυρίων τῶν κατὰ τὸν κόσμον φροντίδων περιελκόμενον, ἀμήχανον ἐναργῶς ἐνατενίσαι τῇ ἀληθείᾳ. ἀλλὰ τὸν μὲν οὔπω τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένον, λυσσώδεις ἐπιθυμίαι καὶ ὁρμαὶ δυσκάθεκτοι καὶ ἔρωτές τινες δύσερωτες ἐκταράσσουσι. τὸν δὲ ἤδη κατειλημμένον ὁμοζύγῳ, θόρυβος φροντίδων ἐκδέχεται. ἐν ἀπαιδίᾳ, παίδων ἐπιθυμία. γυναικὸς φυλακή. οἴκου ἐπιμέλεια. οἰκετῶν προστασίαι. αἱ κατὰ τὰ συμβόλαια βλάβαι. οἱ πρὸς τοὺς γείτονας διαπληκτισμοί. αἱ ἐν τοῖς δικαστηρίοις συμπλοκαί. τῆς ἐμπορείας οἱ κίνδυνοι. αἱ τῆς γεωργίας διαπονήσεις. πᾶσα ἡμέρα ἰδίαν ἥκει φέρουσα τῆς ψυχῆς ἐπισκότησιν. καὶ αἱ νύκτες τὰς μεθημερινὰς φροντίδας παραλαβοῦσαι, ἐν ταῖς αὐταῖς φαντασίαις ἐξαπατῶσι τὸν νοῦν. τούτων δὲ φυγὴ μία, ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ κόσμου παντός. κόσμου δὲ ἀναχώρησις, οὐ τὸ ἔξω αὐτοῦ γενέσθαι σωματικῶς. ἀλλὰ τῆς πρὸς τὸ σῶμα συμπαθείας τὴν ψυχὴν ἀποῤῥῆξαι. καὶ γενέσθαι ἄπολιν. ἄοικον. ἀνίδιον. ἀφιλέταιρον. ἀκτήμονα. ἄβιον. ἀπράγμονα. ἀσυνάλλακτον. ἀμαθῆ τῶν ἀνθρωπίνων διδαγμάτων. ἕτοιμον ὑποδέξασθαι τῇ καρδίᾳ τὰς ἐκ τῆς θείας διδασκαλίας ἐγγινομένας διατυπώσεις. ἑτοιμασία δὲ καρδίας, ἡ ἀπομάθησις τῶν ἐκ πονηρᾶς συνηθείας προκατασχόντων αὐτὴν διδαγμάτων. οὔτε γὰρ ἐν κηρῷ γράψαι δυνατὸν μὴ καταλεάναντα τοὺς ἐγκειμένους χαρακτῆρας, οὔτε ψυχῇ δόγματα θεῖα παραθέσθαι, μὴ τὰς ἐκ τοῦ ἔθους προ

λήψεως αὐτῆς ἐξελόντα· πρὸς δὴ τοῦτο μέγιστον ὄφελος ἡμῖν ἡ ἐρημία παρέχεται, κατευνάζουσα ἡμῶν τὰ πάθη καὶ σχολὴν διδοῦσα τῷ λόγῳ παντελῶς αὐτὰ τῆς ψυχῆς ἐκτεμεῖν· ὡς γὰρ τὰ θηρία εὐκαταγώνιστά ἐστι καταψηχθέντα, οὕτως ἐπιθυμίαι καὶ ὀργαὶ καὶ φόβοι καὶ λῦπαι τὰ ἰοβόλα τῆς ψυχῆς κακὰ κατευνασθέντα διὰ τῆς συνηθείας καὶ μὴ ἐξαγριαινόμενα τῷ συνεχεῖ ἐρεθισμῷ, εὐκαταγωνιστότερα τῇ δυνάμει τοῦ λόγου γίνεται. ἔστω τοίνυν τὸ χωρίον τοιοῦτον, οἷόν περ ἐστὶ τὸ ἡμέτερον· ἐπιμιξίας ἀνθρώπων ἀπηλλαγμένον· ὡς μὴ ὑπὸ μηδενὸς τῶν ἔξωθεν τὸ συνεχὲς τῆς ἀσκήσεως διακόπτεσθαι. ἄσκησις δὲ εὐσεβείας, τὴν ψυχὴν τρέφει θείοις διανοήμασι· τί οὖν μακαριώτερον τοῦ τὴν ἀγγέλων χορείαν ἐν γῇ μιμεῖσθαι· εὐθὺ μὲν ἀρχομένης ἡμέρας εἰς εὐχὰς ὁρμῶντα· καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς γεραίρειν τὸν κτίσαντα· εἶτα ἡλίου καθαρῶς διαλάμψαντος ἐπ᾽ ἔργα τραπόμενον· πανταχοῦ αὐτῷ τῆς εὐχῆς συμπαρούσης· καὶ τοῖς ὕμνοις ὥσπερ ἅλατι παραρτύειν τὰς ἐργασίας· τὸ γὰρ ἱλαρὸν καὶ ἄλυπον τῆς ψυχῆς κατάστημα, αἱ τῶν ὕμνων παρηγορίαι χαρίζονται· ἡσυχία οὖν ἀρχὴ καθάρσεως τῇ ψυχῇ· μήτε γλώττης λαλούσης τὰ τῶν ἀνθρώπων, μήτε ὀφθαλμῶν εὐχροίας σωμάτων καὶ συμμετρίας περισκοπούντων· μήτε ἀκοῆς τὸν τόνον τῆς ψυχῆς ἐκλυούσης, εἰς ἀκροάσεις μελῶν πρὸς ἡδονὴν πεποιημένων, μήτε ῥήμασιν εὐτραπέλων καὶ γελοιαστῶν ἀνθρώπων, ὃ μάλιστα λύειν τῆς ψυχῆς τὸν τόνον πέφυκε. νοῦς μὲν γὰρ μὴ σκεδαννύμενος ἐπὶ τὰ ἔξω, μηδὲ ὑπὸ τῶν αἰσθητηρίων ἐπὶ τὸν κόσμον διαχεόμενος, ἐπάνεισι μὲν πρὸς ἑ-

αὐτὸν. δι' ἑαυτοῦ δὲ πρὸς τὴν περὶ θεοῦ ἔννοιαν ἀναφαίνει. ἐκείνῳ τῷ κάλλει περιλαμπόμενός τε καὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ αὐτῆς τῆς φύσεως λήθην λαμβάνει· μήτε πρὸς τροφῆς φροντίδα, μήτε πρὸς περιβολαίων μέριμναν τὴν ψυχὴν καθελκόμενος· ἀλλὰ σχολὴν ἀπὸ τῶν γηΐνων φροντίδων ἄγων, τὴν πᾶσαν αὐτοῦ σπουδὴν ἐπὶ τὴν κτῆσιν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν μετατίθησι, πῶς μὲν κατορθωθῇ αὐτῷ ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ ἀνδρία· πῶς δὲ ἡ δικαιοσύνη καὶ φρόνησις καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρεταί, ὅσαι ταῖς γενικαῖς ταύταις ὑποδιαιροῦνται, καθηκόντως ἕκαστα ἐπιτελεῖν τὸν κατὰ τὸν βίον ὑποβάλλουσι τὸν σπουδαῖον. μεγίστη δὲ ὁδὸς πρὸς τὴν τοῦ καθήκοντος εὕρεσιν καὶ ἡ μελέτη τῶν θεοπνεύστων γραφῶν. ἐν ταύταις γὰρ καὶ αἱ τῶν πράξεων ὑποθῆκαι εὑρίσκονται. καὶ οἱ βίοι τῶν μακαρίων ἀνδρῶν, ἀνάγραπτοι παραδεδομένοι, οἷον εἰκόνες τινὲς ἔμψυχοι τῆς κατὰ θεὸν πολιτείας τῷ μιμήματι τῶν ἀγαθῶν ἔργων πρόκεινται. καὶ τοίνυν περὶ ὅπερ ἂν ἕκαστος ἐνδεῶς ἔχοντα ἑαυτὸν αἰσθάνηται, ἐκείνῳ προσδιατρίβων οἷον ἀπό τινος κοινοῦ ἰατρείου, τὸ πρόσφορον εὑρίσκει τῷ ἀρρωστήματι φάρμακον. καὶ ὁ μὲν ἐραστὴς τῆς σωφροσύνης, τὴν περὶ τοῦ ἰωσὴφ ἱστορίαν συνεχῶς ἀνελίττει. καὶ παρ' αὐτοῦ τὰς σωφρονικὰς ἐκδιδάσκεται πράξεις, εὑρίσκων αὐτὸν οὐ μόνον ἐγκρατῶς πρὸς ἡδονὰς ἔχοντα, ἀλλὰ καὶ ἑκτικῶς πρὸς ἀρετὴν διακείμενον. ἀνδρίαν δὲ παιδεύεται παρὰ τοῦ ἰώβ. ὃς οὐ μόνον πρὸς τὰ ἐναντία τοῦ βίου μεταπεσόντος αὐτῷ, πένης ἐκ πλουσίου, καὶ ἄπαις ἀπὸ καλλίπαιδος ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ γενόμενος, διέμεινεν ὁ αὐτὸς, ἀταπείνωτον πανταχοῦ

τῷ σώματι. τὸ μέντοι ζῶσμα μήτε ἄνω τῶν λαγόνων· γυναικῶδες γάρ· μήτε χαῦνον ὥστε διαρρεῖν τὸν χιτῶνα. βλακικὸν γάρ· τό τε βάδισμα μήτε νωθρόν, ὡς ἔκλυσιν τῆς ψυχῆς κατηγορεῖν· μὴ δ᾽ αὖ σφοδρὸν καὶ σεσοβημένον· ὡς ἐμπλήκτους αὐτῆς τὰς ὁρμὰς ὑποφαίνειν. σκοπὸς ἐσθῆτος εἰς· κάλυμμα εἶναι σαρκὸς πρὸς χειμῶνα καὶ θέρος αὐτάρκες. μήτε δὲ ἐν χρώματι τὸ ἀνθηρὸν διωκέσθω· μήτε ἐν τῇ κατασκευῇ τὸ λεπτὸν καὶ μαλακόν. τὸ γὰρ τὰς ἐν ἐσθῆτι διαχροίας περισκοπεῖν, ἴσον ἐστὶ γυναικείῳ καλλωπισμῷ, ὃν ἐκεῖναι ἐπιτηδεύουσιν ἀλλοτρίῳ ἄνθει, παρειὰς καὶ τρίχας ἑαυτῶν καταβάπτουσαι. ἀλλὰ μὴν καὶ παχύτητος οὕτως ἔχειν ὁ χιτὼν ὀφείλει, ὡς μὴ δεῖσθαι κοινωνοῦ πρὸς τὸ θάλπειν τὸν ἐνδυόμενον. ὑπόδημα δὲ τὸ εὐτελὲς μὲν κατὰ τὴν ἀξίαν, αὐταρκῶς δὲ τὴν χρείαν ἀποπληροῦν. τὸ ἁπαξαπλῶς ὥσπερ ἐν τῷ ἐνδύματι ἡγεῖσθαι προσήκει τὸ χρειῶδες, οὕτω καὶ ἐν τροφῇ ἄρτος ἐκπληρώσει τὴν χρείαν, καὶ ὕδωρ θεραπεύσει τὴν δίψαν τῷ ὑγιαίνοντι. τὸ ὅσα ἐκ σπερμάτων παροψήματα πρὸς τὰς ἀναγκαίας χρείας τὴν ἰσχὺν τῷ σώματι δύναται διασώσασθαι. ἐσθίειν δὲ μὴ λυσσώδη γαστριμαργίαν ἐμφαίνοντα. ἀλλὰ πανταχοῦ τὸ εὐσταθὲς καὶ πρᾶον καὶ περὶ τὰς ἡδονὰς ἐγκρατὲς διασώζοντα. μὴ δὲ τότε τὸν νοῦν ἀργὸν ἐν τῇ περὶ θεοῦ ἐννοίᾳ ἔχοντα. ἀλλ᾽ αὐτὴν τῶν βρωμάτων τὴν φύσιν καὶ τὴν τοῦ ὑποδεχομένου σώματος κατασκευὴν, ἀφορμὴν ποιεῖσθαι εὐχολογίας. πῶς ποικίλα εἴδη τροφῶν τῇ ἰδιότητι τῶν σωμάτων ἁρμόζοντα, παρὰ τοῦ πάντα οἰκονομοῦντος ἐπινενόηται. εὐχαὶ πρὸ τροφῆς, ἀξίως ἀνέθωσαν τῶν τοῦ θεοῦ παροχῶν. ὧν τε νῦν δίδωσι καὶ ὧν πρὸς τὸ

μέλλον

μέλλον ἐταμιεύσατο· εὐχαὶ μετὰ τροφήν, εὐχαριστίαν τῶν δεδομένων ἔχουσαι καὶ αἴτησιν τῶν ἐπηγγελμένων. ὥρα μία τροφῆς ἀποτεταγμένη, ἡ αὐτὴ κατὰ περίοδον ἀπαρτῶσα· ὡς ἐκ τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν τοῦ ἡμερονυκτίου, μόλις εἶναι ταύτην τὴν προσαναλισκομένην τῷ σώματι· τὰς δὲ λοιπὰς ἐν τῇ κατὰ νοῦν ἐργασίᾳ ἀπασχολεῖσθαι τὸν ἀσκητήν. Ὕπνοι δὲ κοῦφοι καὶ εὐαπάλλακτοι φυσικῶς ἀκολουθοῦντες τῷ συμμέτρῳ τῆς διαίτης· κατ' ἐπιτήδευσιν δὲ ταῖς περὶ τῶν μεγάλων μερίμναις διακοπτόμενοι. τὸ γὰρ βαθεῖ κάρῳ κατακρατεῖσθαι λυομένων αὐτοῦ τῶν μελῶν, ὥστε σχολὴν ἀτόποις φαντασίαις παρέχειν, ἐν καθημερινῷ θανάτῳ ποιεῖ τοὺς οὕτω καθεύδοντας. ἀλλ' ὅπερ τοῖς ἄλλοις ὁ ὄρθρος ἐστί, τοῦτο τοῖς ἀσκηταῖς τῆς εὐσεβείας τὸ μεσονύκτιον. μάλιστα σχολὴν τῇ ψυχῇ τῆς νυκτερινῆς ἡσυχίας χαριζομένης. οὔτε ὀφθαλμῶν, οὔτε ὤτων βλαβερὰς ἀκοὰς ἢ θέας ἐπὶ καρδίαν παραπεμπόντων, ἀλλὰ μόνου καθ' ἑαυτὸν τοῦ νοῦ τῷ θεῷ συνόντος· καὶ διορθουμένου μὲν ἑαυτὸν τῇ μνήμῃ τῶν ἡμαρτημένων· ὅρους δὲ ἑαυτῷ τιθέντος πρὸς τὴν ἔκκλισιν τοῦ κακοῦ· καὶ τὴν παρὰ θεοῦ συνεργίαν, εἰς τὴν τελείωσιν τῶν σπουδαζομένων ἐπιζητοῦντος.

Βασίλειος Καλλιγράφῳ.

Ὀρθὰ γράφε καὶ χρῶ τοῖς στίχοις ὀρθῶς. καὶ μήτε αἰωρείσθω πρὸς ὕψος ἡ χείρ. μήτε φερέσθω κατὰ κρημνῶν. μηδὲ βιάζου τὸν κάλαμον λοξὰ βαδίζειν ὥσπερ τὸν παρ' Αἰσώπῳ καρκίνον. ἀλλ' εὐθὺ χώρει ὥσπερ ἐπὶ στάθμης βαδίζων τεκτονικῆς, ἡ παντα-

χοῦ φυλάττει τὸ ἴσον. καὶ πάντ' ἀναιρεῖ τὸ ἀνώμαλον. τὸ γὰρ λοξὸν, ἀπρεπές. τὸ δ' εὐθὺ, τερπνὸν τοῖς ὁρῶσιν. οὐκ ἐῶν ἀναδύειν καὶ καταδύειν ὥσπερ τὰ κηλώνειά που; ὀφθαλμοὺς τῶν ἀναγινωσκόντων. ὁποῖόν τι κἀμοὶ συμβέβηκε τοῖς γράμμασιν ἐντυχόντι τοῖς σοῖς. τῶν γὰρ στίχων κειμένων κλιμακηδὸν, ἡνίκα ἔδει μεταβαίνειν ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον, ἀνάγκη ἦν ἐξορθοῦν πρὸς τὸ τέλος τοῦ προσιόντος. ἐν ᾧ μηδαμοῦ φαινομένης τῆς ἀκολουθίας, ἀναστρέφειν ἔδει πάλιν καὶ τὴν τάξιν ἐπιζητεῖν, ἀναποδίζοντα καὶ παρεπόμενον τῇ αὔλακι, καθάπερ τὸν Θησέα τῷ μίτῳ τῆς Ἀριάδνης φασί. γράφε τοίνυν ὀρθῶς. ἵνα μὴ πλανᾷ τὸν νοῦν τῷ πλαγίῳ καὶ λοξῷ τῶν γραφομένων.

Τῷ αὐτῷ.

Γράμμα ἦλθέ μοι πρώην παρὰ σοῦ. ἀκριβῶς οἶδα. οὐ τοσοῦτον τῷ χαρακτῆρι τῆς χειρὸς, ὅσον τῷ τῆς ἐπιστολῆς ἰδιώματι. ὀλίγα γὰρ ἦν τὰ γράμματα πολλὴν διάνοιαν παριστῶντα πρὸς ἃ εὐθὺς μὲν οὐκ ἀπεκρινάμεθα, διότι αὐτοὶ μὲν ἀπεδημοῦμεν. ὁ δὲ γραμματηφόρος ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείων ἡμῖν ἐπιδοὺς τὴν ἐπιστολὴν, ἀπιὼν ᾤχετο. ἀλλὰ νῦν διὰ πεζοῦ προσφθεγγόμεθά σε. ὁμοῦ μὲν ἀποτιννύντες τῆς προσηγορίας τὸ χρέος, ὁμοῦ δὲ ἀφορμὴν δευτέρων γραμμάτων παρέχοντες. πάντως δὲ οὐδεὶς πόνος λακωνικῆς ἐπιστολῆς, ὁποῖαί εἰσιν αἱ παρὰ σοῦ ἑκάστοτε πρὸς ἡμᾶς ἀφικνούμεναι.

ΤΈΛΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΧΙΩΝΟΣ. ΜΑΤΡΙΔΙ.

Πέδωκέ μοι Λῦσις τὴν ἐπιστολὴν τρίτην ἡμέραν ἤδη περὶ Βυζάντιον διατρίβοντι. δι' ἧς τὴν σαυτοῦ σύγχυσιν καὶ πάσης τῆς οἰκίας, ἐδήλους μοι. ἄλλοις μὲν οὖν ὅσοις ἔνεστι παραμυθήσασθαί σε, ταῦτ' οὖν διεξῄει· καὶ τὰς ἐκ τῆς ἀποδημίας ἐλπίδας ἀξιούμενος· καὶ ταύταις ἐπ' ἀντιρρόπου λύπης εὐφροσύνην καθίστατο. ἐγὼ δέ τοι τοῦτο ἀξιῶ παρ' ὑμῶν γενέσθαι. ὅπως ἆθλόν μοι τῆς ἐλπιζομένης ἀρετῆς κατασκήσητε, τὸ μακαρίους ὑμᾶς ποιῆσαι τοὺς γονεῖς. ἀλλὰ μὴ τὸ παραμυθίαν ἐκ τῆς ἐμῆς παιδείας προσδέχεσθαι μὴ λυπουμένους δὲ εὐτυχίαν. ἄμεινον γὰρ δὲ ὥσπερ ἀθλοφόρῳ μείζονά μοι προσθεῖναι τὰ ἆθλα. ἵνα κρείττων ἐπὶ τούτῳ ἀγωνιστὴς γίνωμαι. οὕτως οὖν διάκεισο ὦ πάτερ καὶ παραμυθοῦ τὴν μητέρα. εἴπερ ἄρα ἐκείνην μὲν ἐν τοῖς παρηγορουμένοις, σὲ δὲ ἐν τοῖς παρηγοροῦσι τετάχθαι προσήκει.

Τῷ αὐτῷ

Θράσων ἐμπορεύεται μὲν τὸν πόντον. χρηστὸς δὲ μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἐπιτήδευσιν εἶναί μοι δοκεῖ. καὶ νῦν ἐν Βυζαντίῳ γενόμενος, ἔχω τινὰ αὐτῷ χάριν. θεάσασθαι γάρ μοι βουλομένῳ τὰ περὶ χώραν ἄξια θέας ὄντα, ἡγεμὼν τῆς ὁδοῦ ἐγένετο. καὶ τἆλλα ἐπεμελήθη, ὅπως μὴ πονηρά τις ἡμῖν ἡ ὁδὸς καὶ κυνηγετικὴ γένοιτο. ἀλλὰ ὀχημάτων τε χάριν καὶ τῆς ἄλλης παρασκευῆς ἁβροτέρα. τοῦτον ὡς ὑμᾶς πλέοντα ᾠήθην ταύτῃ τῇ μαρτυρίᾳ συμπαραπέμψαι δεῖν. θέας μὲν οὖν οὐδὲν οἶμαι χρήζει. κατεστρατευμένος ἐκ πολλοῦ χρόνου τὸν πόντον. εἰς δὲ τὴν οἰκίαν δῆλον, ὡς κατὰ τὸ σεαυτοῦ ἦθος ὑποδέξῃ προθύμως αὐτόν. ἐγὼ δ' ὥρμημαι μὲν ἐκπλεῖν, ἀνέμου δὲ οὐκ ἐπιτυγχάνω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πολλὴν χάριν οἶδα τοῖς ἐπισχοῦσιν ἡμᾶς ἀνέμοις καὶ τὴν ἐν Βυζαντίῳ διατριβὴν βιασαμένοις. καίτοι τὸ πρῶτον ἠχθόμην αὐτοῖς ἐπειγόμενος. ἀλλὰ γὰρ ἀξία πρόφασις καὶ χρονιωτέρας μονῆς ἐφάνη Ξενοφῶν ὁ Σωκράτους γνώριμος. οὗτος γὰρ ὁ Ξενοφῶν εἷς τῶν ἐπὶ Ἀρταξέρξην στρατευσαμένων Ἑλλήνων, Κύρῳ δὲ συμμάχων ἐστί. καὶ τὸ μὲν πρῶτον μετά τινος τῶν στρατηγῶν ἦν οὐδὲν πολυπραγμονῶν ὅτι μὴ στρατιώτην ἔχειν. ὥσπερ εἷς ὢν τῶν Κύρῳ τιμίων. ὡς δὲ Κῦρός τε ἀπέθανεν ἐν τῇ πρώτῃ μάχῃ καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλλήνων παρασπονδηθέντες ἀπετμήθησαν τὰς κεφαλάς, ᾑρέθη στρατηγὸς ἀνδρίας τε ἕνεκα καὶ ἐξαλλαγῆς σοφίας δοκῶν ἄριστα αὖθις πράξασθαι τὴν σωτηρίαν τοῖς Ἕλλησι. καὶ οὐκ ἔψευσεν αὐτοὺς τῆς ἐλπίδος. ἀλλὰ διὰ μέσης πολεμίας γῆς, ὀλίγην στρατιὰν ἄγων περιεσώσατο. ἑκάστης ἡμέρας τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς παραστρατοπεδευόμενος. θαυμαστὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα. πολὺ δὲ τούτων θαυμασιώτερόν τε καὶ μεῖζον, ὃ παρὼν αὐτὸς ἐγὼ νῦν ἐθεασάμην. τετρυμένοι γὰρ οἱ Ἕλληνες πολυχρονίῳ καὶ χαλεπῇ στρατείᾳ καὶ μηδὲν ἄλλο εὑρημένοι τῶν κινδύνων ἆθλον πλὴν τῆς σωτηρίας, δεξαμένων αὐτοὺς κατὰ φόβον τῶν Βυζαντίων, ἔγνωσαν διαρπάσαι τὴν πόλιν. καὶ πολὺς τάραχος αἰφνιδίως κατεῖχε τοὺς Βυζαντίους. ἐπεὶ δ᾽ ὡπλίζοντό τε οἱ ξένοι καὶ ὁ σαλπιγκτὴς ἐσήμαινεν, ἐγὼ μὲν ἀσπίδα καὶ λόγχην ἁρπάσας, ἔδραμον ἐπὶ τὸ τεῖχος, οὗ τῶν ἐφήβων τινὰς συνεστηκότας ἑώρων, ἦν δὲ ἡ φυλακὴ τῶν τειχῶν οὐδὲν ὠφέλιμος πολεμίων κατεχόντων τὴν πόλιν. ἀλλ᾽ ὅμως ῥᾷον ἐνομίζομεν ἀμυνεῖσθαι πλεονεκτοῦντες τῷ τόπῳ. ἢ ἀπολεῖσθαί γε βραδύτερον. καὶ τούτῳ

ταραττομένων τῶν ἑλλήνων, ἑωρῶμεν κομήτην ἄνδρα καλὸν πάνυ καὶ πρᾶον ἰδέσθαι διεξιόντα μετ' αὐτῶν καὶ παύοντα τῆς ὁρμῆς ἕκαστον. οὗτος δὲ ἦν ὁ ξενοφῶν. ὡς δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων παρεκάλουν αὐτὸν οἱ στρατιῶται, ἕνα ὄντα τοῖς πολλοῖς πείθεσθαι καὶ ἀναπαῦσαί ποτε αὐτοὺς τῆς ταλαιπώρου καὶ χαλεπῆς ἄλης, ἀλλά γε οὖν ἐπὶ πολλὰ ἔφη καὶ βουλεύσασθε. οὐ γὰρ δέος μὴ διαφύγῃ βουλευομένους τὸ πρᾶγμα ἐφ' ἡμῖν κείμενον. ὡς δὲ τούτῳ γ' αὐτῷ ἀπειθεῖν ᾐδέσθησαν, εἰς μέσον καταστὰς ὁ ξενοφῶν, θαυμαστοὺς λόγους διέθετο. ὥς τὸ τέλος αὐτοῦ ἐδήλωσεν. ὥσπερ ἡμῖν σαφῶς ἐδόκουν τοὺς γοῦν πρὸ μικροῦ διαρπάζειν ἐγνωκότας τὴν πόλιν, μετ' ὀλίγον κατὰ τὴν ἀγορὰν ἑωρῶμεν ὠνουμένους τὰ ἐπιτήδεια ὡς τῶν ἄλλων βυζαντίων ἕκαστος. καὶ μηδὲν ἔτι ἐκείνου τοῦ ἀγρίου καὶ ἁρπακτικοῦ ἄρεος πνέοντας. αὕτη δὲ ἡ ὄψις ἐπίδειξις ἦν τῆς ξενοφῶντος ψυχῆς, ὅπως καὶ φρονεῖν καὶ λέγειν ἠδύνατο. οὐ μὴν ἔγωγε ἡσυχίᾳ τὸν ἄνδρα παρελθεῖν ὑπέμεινα. καὶ ταῦτα ὁμοίως βυζαντίοις εὖ πεπονθὼς ὑπ' αὐτοῦ. ἐπεὶ διὰ τοὺς ἀνέμους καὶ αὐτὸς εἷς ἦν τῶν διαρπασθησομένων. ἀλλ' ἐγνώρισα αὐτῷ ἐμαυτόν. ὁ δὲ καὶ τῆς σῆς πρὸς σωκράτη φιλίας ἀνεμιμνήσκετο. ὡς ἐμὲ φιλοσοφεῖν πείσαντος. καὶ τἆλλα οὐ στρατιωτικῶς μάλιστα ἀλλὰ καὶ πάνυ φιλανθρώπως διελέγετο. νῦν δ' εἰς θρᾴκην ἄγει τὸ στράτευμα. σεύθης γὰρ ὁ τῶν θρᾳκῶν βασιλεὺς πρός τινας ὁμόρους πολεμῶν, μετεπέμψατο, σὺν τελῇ μισθὸν αὐτοῖς ὑπισχνούμενος. οἱ δὲ, ὑπήκουσαν. οὐ γὰρ ἄποροι διαλυθῆναι βούλονται, ἀλλὰ καὶ κτήσασθαί τι ἐκ τῶν πόνων ἕως ἔτι στράτευμά εἰσιν. ἴσθι δὴ πολύ με εἶναι προθυμότερον εἰς ἀθήνας φιλοσοφήσοντα. μέμνησαι γὰρ δήπου ὅτι προτρέπων με συνεχῶς ἐπι

φιλοσοφίαν καὶ θαυμαστὰ διεξιὼν περὶ τῶν καθ' ὁτιοῦν σπουδα-
σάντων περὶ αὐτὴν μέρος, τἆλλα μὲν εἶχες πυθόμενον, ἐκεῖνο
δὲ καὶ πάνυ φοβούμενον. ἐδόκει γάρ μοι τὰ μὲν λοιπὰ οὕτως
σπουδαιοτέρους ποιεῖν ὅσων ἐφάψαιτο. καὶ γὰρ τὸ σῶφρον καὶ
τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλοθεν ἀρύεσθαι τοὺς ἀνθρώπους ἢ φιλοσοφί-
ας ᾤμην. τὸ δὲ πρακτικὸν καὶ σφοδρὸν διαλύειν τῆς ψυχῆς καὶ
μαλθάσσειν ἐπὶ τὸ ἥσυχον. ἀπραγμοσύνη γὰρ ἦν καὶ ἠρεμία τὰ
θαυμαστὰ ὥς μοι ἔλεγες ἐγκώμια φιλοσόφων. δεινὸν οὖν μοι κα-
τεφαίνετο εἰ φιλοσοφήσας, τἆλλα μὲν ἀμείνων ἔσομαι. θαρρα-
λέος δὲ οὐκέτι οὔτε στρατιώτης εἶναι δυνήσομαι οὔτε ἀριστεῦσ' εἰ
δέοι. ἀλλὰ μεθήσω πάντα ταῦτα ὥσπερ ἐπιλήσμονί τινι ἐπῳδῇ
παντὸς ἔργου λαμπροτέρου κηληθεὶς τῇ φιλοσοφίᾳ. ἠγνόουν
δ' ἄρα ὅτι καὶ πρὸς ἀνδρίαν εἰσὶν ἀμείνους οἱ φιλοσοφήσαντες.
καὶ μόλις γε αὐτὸ παρὰ ξενοφῶντος ἔμαθον. οὐκ ἐπειδὴ διε-
λέχθη μοι περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπεὶ γε οὗτος ὢν ἐφάνη ὁποῖός ἐστι.
μάλιστα γὰρ δὴ μετασχὼν τῶν σωκράτους λόγων, ἀρκεῖ στρατεύμα-
τα καὶ πόλεις σώζειν. καὶ οὐδὲν αὐτὸν ἐποίησε φιλοσοφία αὐτῷ τε
καὶ τοῖς φίλοις ἀχρειότερον. ἡσυχία μὲν οὖν ποιητικωτέρα τάχα
εὐδαιμονίας. ἤδη μέντοι καὶ πράξει καλῶς ἕκαστα ὁ καλῶς ἠρε-
μεῖν δυνάμενος. ἐπεὶ καὶ μείζων ἂν εἴη τοῦ πολεμοῦντος ὁ πλεο-
νεξίαν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ τἆλλα πάθη χειρούμενος. ὧν καὶ οἱ
νικῶντες τοὺς πολέμους ἥττωνται. κἀγὼ οὖν ἐλπίζω φιλο-
σοφήσας, τά τε ἄλλα κρείττων ἔσεσθαι, καὶ οὐδὲν ἧττον ἀνδρεῖος,
ἀλλ' ἧττον θρασύς. ταῦτα μὲν οὖν οὐ τοῦ ἱκανοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ
τοῦ πάνυ πέρα. γίνωσκε δέ με ἤδη πρὸς τὸ πλεῖν ὄντα. καὶ γὰρ
δὴ γέγονε καὶ τὰ τῶν ἀνέμων αἰσιώτερα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπιτυχόντες τῶν περὶ Σίμωνα κατ' ἐμπορείαν ὡς ὑμᾶς πλεόντων, ἔγνωμεν καὶ τὰ ἐν Περίνθῳ συντυχόντα δηλῶσαι. ἦν μὲν γὰρ ζέφυρ ἑσπερία δύσις. κἀγὼ προέλεγον τοῖς ἐν ἡμῖν ναύταις ἐπισχεῖν τὸν ἔκπλουν. καὶ ταῦτα ἐν Βυζαντίῳ διατρίβειν δυναμένοις. οἱ δ' οὐκ ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ πάνυ μου τὴν πρόρρησιν ἐχλεύασαν, προσεκβληθῆναί μοι μέσον τινὰ ἀστρονομίας ὑπὸ Ἀρχεδήμου τοῦ ἀστρονόμου λέγοντες. κἀγὼ μέχρι μέν τινος ἀντεῖχον. καταναυμαχούμενος δ' ὑπ' αὐτῶν εἶξα. καὶ ταῦτα οὐδὲ αὐτὸς εἰδὼς ἔτι ἀληθὲς αὐτοῖς προλέγοιμι. ἅμα δὲ πνεῦμα οὔριον καὶ καλὸς πλοῦς προφαινόμενος, ἀπιστοτέρα μου ἐποίει τὰ προαγορευόμενα. ὡς δὲ ἀνήχθημεν, ἕως μὲν Συληβρίαν παραλλάξαι, κατεγελώμην ἐφ' οἷς προεῖπον. ἀρχόμενός γε καὶ μέχρι τῆς ἀποβάσεως γελᾶσθαι. ὡς δὲ τριάκοντά που σταδίους ἀπ' αὐτῆς προεκόψαμεν, δεινὸς ἡμᾶς χειμὼν κατέλαβε. καὶ πολὺν μὲν χρόνον οὐδαμοῦ καθορμίσαι τὴν ναῦν δυνάμενοι, πονήρως πάνυ διεκείμεθα. μόλις δέ ποτε ἐπιδόντες τὴν Πέρινθον, ἐβιαζόμεθα πρὸς αὐτὴν, κωπηλάται ἀγαθοὶ γενόμενοι. τοῖς μὲν γὰρ ἱστίοις οὐ φορητὸς ἦν ὁ ἄνεμος. καὶ δεινὰ παθόντες ἵνα μὴ λέγω τὰ μεταξὺ, μέσων που νυκτῶν κατήχθημεν εἰς Πέρινθον. καὶ τότε μὲν κατεδάρθομεν. ὑπελείπετο δὲ ἡμῖν καὶ ἕτερος χειμὼν οὐδὲν τοῦ θαλαττίου μετριώτερος. Περίνθιοι γὰρ ὑπὸ Θρακῶν ἐπολεμοῦντο. καὶ τοῦτο οἱ πάντα ἀγνοήσαντες ἡμεῖς οὐκ ἐπυθόμεθα καίπερ δώδεκα ἡμέρας ἐν Βυζαντίῳ διατρίψαντες. ἄλλως εἰκὸς αἰφνίδιος ἡ καταδρομὴ τῶν βαρβάρων ἐγένετο. ἀναστάντες οὖν ἐξῄειμεν οἰόμενοι τὴν πό-

λιμὴν ὡς ὡρμίσμεθα ἐγώ τε καὶ Ἡρακλείδης καὶ Ἀγάθων ὁ χρηστός. εἵποντο δὲ ἡμῖν καὶ τῶν θεραπόντων Βάτυλος καὶ Ποδάρκης καὶ Φίλων ὁ θρασύς. ἡμεῖς μὲν ἄνοπλοι. τῶν δὲ θεραπόντων παρήρτητο ἑκάστῳ μάχαιρα. Φίλων μὲν γὰρ καὶ δόρυ ἐκόμιζε. μικρὸν δὲ προελθόντες ἀπὸ τοῦ λιμένος, ὁρῶμεν στρατοπεδεύοντε οὐ πρόσω τῆς πόλεως. καὶ τὸ δεινότερον ἱππέας τρεῖς οὐ πόρρω ἡμῶν. καὶ Φίλων μὲν δύσμοι τὴν λόγχην ἵν' αὐτὸς ᾖ δρομικώτερος, ἐπὶ τὴν ναῦν ἔφυγεν. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐλπίζων ὠκύτερον ἵππου ἐμαυτὸν εἶναι, περὶ τὸν βραχίονα ἑλίξας τὸ ἱμάτιον καὶ τὴν λόγχην διηγκυλωμένος ἔμενον. τὸ αὐτὸ δὲ ἐποίουν καὶ οἱ θεράποντες. Ἡρακλείδης δὲ καὶ Ἀγάθων λίθους ἔχοντες ὄπισθεν ἡμῶν ἐκρύπτοντο. προσελάσαντες δὲ οἱ Θρᾷκες πρὶν εἰς ξίφη ἐλθεῖν ἠκόντισαν τρεῖς λόγχας ἕκαστος. καὶ αἱ μὲν, μικρὸν πρὸ ἡμῶν ἔπεσον. οἱ δὲ, ἀναστρέψαντες ὡς δὴ τετελεσμένου αὐτοῖς τοῦ ἔργου, ἤλαυνον εἰς τὸ στρατόπεδον. ἀνελόμενοι οὖν ἡμεῖς τὰς λόγχας ἀνεχωρήσαμεν ἐπὶ τὴν ναῦν. καὶ λύσαντες τοῦ ἀπογείου ἐπλέομεν. νῦν δ' ἐν Χίῳ ἐσμὲν, πάνυ ἐπιεικῶς τῶν ἀνέμων ἡμῖν περὶ πάντα τὸν πλοῦν χρησαμένων. λέγε οὖν Ἀρχεδήμῳ ὅτι ἑῴων ἐπιεικὴς(?) δύσις οὐ κατὰ θάλατταν μόνον σημαίνει χαλεποὺς χειμῶνας, ἀλλὰ καὶ κατὰ γῆν χαλεπωτέρους. ἔχεις γὰρ ἐκ τῆς ἡμετέρας συντυχίας πεῖραν(?) πρὸς αὐτόν. Τῷ αὐτῷ.

α Ἀφίγμεθα εἰς Ἀθήνας καὶ Πλάτωνι τῷ Σωκράτους συνωφελίμῳ διαλεγόμεθα. τά τε ἄλλα πάντα σοφὸς ἀνήρ ἐστι, καὶ τὴν φιλοσοφίαν οὐκ ἀπολίτευτον ἔργῳ τοῖς συνωφελίμοις ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ πάνυ ἀμφήκη. πρός τε τὸ πρακτικὸν τοῦ βίου καὶ πρὸς ἡσυχίαν ἀπράγμονα. ἔγραφες δέ μοι καὶ περὶ τῆς σῆς πρὸς αὐτὸν φι-

λίας

λίας ὅτι οὐ μικρὸν πλεονέκτημα τὴν πρὸς Σωκράτη συνήθειαν εἰς αὐτὸν ἔχοιμι. ἴσθι οὖν ὅτι πάντων μὲν ποιεῖται λόγον καὶ τὴν μίαν ἡμέραν ὁμιλησάντων Σωκράτει. οὐδενὶ δ' οὕτως αὐτὸν οἰκεῖοι, ὡς τῷ μάλιστα ἀπολαύειν αὐτοῦ δυναμένῳ. καὶ κατὰ τοῦτο γοῦν ἐσπουδάκαμεν μὴ μειονεκτεῖν τῆς Πλάτωνος φιλίας. ἀλλ' ἐν τούτοις τετάχθαι ὑφ' ὧν δεῖ πάσχειν φησὶν, ἔτι αὐτοὺς δεῖ ποιεῖν, δύναται. οὐ γὰρ ἧττον εὐδαιμονίαν εἶναι λέγει, τὸ ἀγαθοὺς ποιεῖν τοῦ ἀγαθὸν γίνεσθαι. τὸ μὲν οὖν ὠφελεῖσθαι τοῖς δυναμένοις τῶν φίλων αὐτὸς παρέχει. τὸ δ' ὠφελεῖν, οὐχ ἧττον λαμβάνει παρὰ τῶν ὠφελεῖσθαι δυναμένων. Τῷ αὐτῷ.

ἐ Κόμισέ μοι Φαίδιμος ταρίχου ῥοδιακὸν, καὶ μέλιτος ἀμφορέας πέντε. καὶ τοῦ μερσίτου οἴνου κεράμια εἴκοσι. καὶ πρὸς τούτοις τρία ἀργυρίου τάλαντα. καὶ τῆς μὲν πίστεως ἐκεῖνον ἐπαινῶ. τῆς δὲ ἐπιμελείας σὲ ἐπιγινώσκω. ἤδη μέντοι τῶν ἐπιχωρείων γεννημάτων ὥσπερ ἀπαρχὰς βουλοίμην ἄν σε ἀποστέλλειν εἴ σε ἐπιτρέπει ὁ καιρός. τούτοις γὰρ καὶ τοὺς ἄλλους φίλους τέρπειν ἔνεστι. καὶ Πλάτωνα σοφίζεσθαι ἀδωροδόκητον ὄντα. χρημάτων δὲ οὐδεὶς ἔμοιγε πόθος. καὶ μάλιστα ἐν Ἀθήναις τε ὄντι καὶ Πλάτωνι διαλεγομένῳ. ἐπεὶ καὶ ἄτοπον ἴσως πεπλευκέναι μὲν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵνα ἧττον φιλοχρήματοι γινώμεθα. μηδὲν δὲ ἧττον καὶ ἐκ περιττοῦ πλεῖν πρὸς ἡμᾶς τὴν φιλοπραγμοσύνην. χαριέστερον οὖν ποιήσεις ταῦτα πέμπων, ὅσα τῆς πατρίδος ἡμᾶς, οὐχ ὅσα πλούτου ἀναμνήσει. Τῷ αὐτῷ.

ἀ Ρχέπολις Λήμνιος μέν ἐστιν ὡς λέγει τὸ γένος. φαῦλος δὲ καὶ ἀτέκμαρτος ἄνθρωπος. καὶ στασιαστὴς πρὸς πάντας. μάλιστα δὲ πάντων πρὸς ἑαυτόν. σὺν δὲ τούτοις καὶ λελυμένος τὴν

ἀνεπιπληξίαν. καὶ πᾶν ὃ ἂν οἰηθείη λέγων. νοεῖ δ᾽ ἀεὶ τὰ μωρότατα. οὗτος τὸ μὲν πρότερον ὥς πυνθάνομαι ταμίας τε ἐγκλήμασι γενόμενος καὶ τὰς ὁμοίας μετιὼν ἀρχὰς, οὐκ εὐπρεπῶς ἀπωθεῖτο. ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτῷ καταφρονῆσαι καὶ φιλοσοφίας, εἰς ἀθήνας κατέπλευσε κἀκεῖ τὰ πολλὰ μὲν πλάτωνι δυσηρέστησε. τὰ πολλὰ δὲ εἰς ἡμᾶς ἐβλασφήμησεν. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ χρήσιμοι ἐφαινόμεθα, περὶ ἀρετῆς, ἀλλ᾽ οὐ περὶ χρηματισμοῦ τὰς διαλέξεις ποιούμενοι. νῦν δὲ εἰς τὸν πόντον ἐμπορεύεσθαί φησιν, οὐκ ἀφρόνως. εἰ δὴ τοῦτο μόνον ἑαυτῷ προσήκειν λελόγισται, ἀλλὰ τὸ ἀστάθμητον αὐτοῦ καὶ περιφερόμενον οὐδὲ ταύτην ἐπιδέχεται τὴν φρόνησιν. ἵνα ὅστις ἐστὶν εἰδῇς, καὶ εἰ ὁ χρήσιμος. πρὸς γὰρ τὸ ἀεὶ φανταζόμενον μετεωρίζεται. οὗτος ἐπιλαθόμενος τῶν βλασφημιῶν, προσῆλθέ μοι καὶ ἐδεήθη, σοὶ γράψαι περὶ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἐκείνῳ μὲν ἵνα μὴ ἀναξίῳ ὄντι βελλεροφόντου σχῆμα περιθῶ, ἑτέραν ἐπιστολὴν ἔδωκα. οὐδὲ ἐκεῖ τι ὁμοίως ψευσάμενος. ταύτην δὲ προαναγνωσμένῳ Λυσίδι ἐνεχείρισα. οἶμαι δὴ πάσῃ φιλανθρωπίᾳ δέξασθαί σε δεῖν τὸν ἄνθρωπον. τὸ εἰπεῖν ἐπὶ τέλει, ὅτι οὕτως ἀμείβεται Χίων τοὺς βλασφημήσαντας. τοῦτο γὰρ ἔνδειξις τῶν μαθημάτων αὐτοῦ ἃ σὺ ἐχλεύαζες, τὸ μηδέμα καλὸν ἀμύνεσθαι μέχρι τοῦ μὴ αὐτὸν ἀγαθὸν εἶναι. τοῦτο δὲ ἔσται ἐὰν εὐποιίαις αὐτοὺς ἀμυνώμεθα. οἶδα μὲν οὖν ὅτι οὐδὲν πείσεται ἄρρωστος ὢν τὴν ψυχὴν ὑπὸ μωρίας. ὅμως δ᾽ οὖν ἡμῶν αὐτῶν χάριν, γινέσθω τοῦτο τὸ πολίτευμα. τὰ δὲ περὶ αὐτοῦ λελυμένως καὶ ἀπροκαλύπτως ἐδήλωσα πρὸς ἄλλον μὲν οὐδὲν βλασφημήσας τῶν ὄντων οὐδένα, πρὸς σὲ δὲ τὸν ἐμὸν νοῦν ὑπὸ μηδενὸς παραμπεχόμενον λόγον, ἁπλοῦν καὶ σαφῆ δίκαιον εἶναι.

τῷ αὐτῷ

ὁ Ἀπέδοσάν σοι τὰ γράμματα Ἀρχέπολις ὁ λήμνιος ἐμπορευόμενος εἰς τὸν πόντον, ἐδεήθη μου ὅπως αὐτὸν συστήσαιμί σοι. ἐγὼ δὲ ἄσμενος ἐδεξάμην. καὶ γὰρ οὐδὲ φίλος μοι ὢν ἐτύγχανε. κέρδος οὖν μέγα ᾤηθην ἀφορμὴν λαβεῖν τοῦ ποιῆσαί τινα φίλον μὴ ὄντα πρότερον. εἰς ὃ κέρδος συλλήψῃ μοι καὶ σὺ φιλανθρώπως αὐτὸν εἰσδεξάμενος. πείθομαι δὲ τὸν μέτριον ἔμπορον εἶναι. καὶ γὰρ φιλοσοφήσας πρότερον, εἶτα ἐμπορεύεται.

Βίωνι.

ὁ Λιγφείαν μὲν σου τοσαύτην περὶ ἐμοῦ οὐκ ἂν ἤλπισα ἔσεσθαι ὅτε ἐβουλόμην προσδέξασθαι. θαυμάζω δὲ τὴν συντυχίαν δι' ἣν οὐδὲν πέως ἧκέ μοι παρὰ σοῦ γράμματα. καὶ ταῦτα συνεχῶς γραφόντων ἄλλων. ὑπὲρ μὲν οὖν τῶν γενομένων ἐγὼ αὐτὸς ὑπὲρ σοῦ ἀπολογήσομαι. τὸ δὲ λοιπὸν εἴτε οἱ μὴ ἀποδιδόντες αἴτιοι γεγόνασι, φύλαξαι τοῦ τοῦτο συνεχῶς γράφειν. οὕτω γὰρ ἔν τινι τῶν ἀποδωσόντων ἐπιτεύξῃ. εἴτε σὺ μὴ γράφων, φύλαξαι τὸ τοῦτο. ῥᾳδία δ' ἐστὶν αὐτοῦ φυλακή. καίτοι γε ἦν τῇ ἡμετέρᾳ φιλίᾳ τοσοῦτον, ὅσον καὶ τὰ δυσχερῆ νικᾶν δύνασθαι. ἢ ἐπιλέλησαι τοῦ ἠρίου καὶ τοῦ καλλιχόρου καὶ τῶν παρὰ Καλλιθέου διατριβῶν καὶ ὅσοις ἄλλοις τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἐκεράσαμεν. ἢ αὐτὸς μὲν οὐκ ἐπιλέλησαι. ἐμὲ δὲ φιλοσοφίας γευσάμενον ἀμνημονεῖν αὐτῶν ὑπολαμβάνεις. ἀλλ' οὐ προσήκει σοι οὔτε αὐτὸν φαύλως ἔχειν περὶ τὴν φιλίαν, οὔτε περὶ ἐμοῦ φαῦλα εἰκάζειν. ἀλλὰ καὶ ὥς με μνημονεύοντα αὐτῆς, καὶ ὡς μεμνημένῳ γράφε συνεχέστερον.

π λάτωνι ἀδελφιδῶν θυγατέρες εἰσὶ τέσσαρες. τούτων τὴν πρεσβυτάτην ἐκδίδου Σπευσίππῳ πρὸς γάμον καὶ μετρίαν προῖκα τριάκοντα μνᾶς. ἐπεπόμφει δὲ αὐτῷ ταύτας Διονύσιος. ἐγὼ οὖν ἀστεῖον ἡγησάμενος τὸν καιρὸν, τάλαντον προσετίθην τῇ προικί. καὶ μέχρι μὲν πολλοῦ ἠναίνετο. ἐξεπολιορκήσαμεν δ' αὐτὸν πάνυ ἀληθεῖ καὶ δικαίῳ λόγῳ. ἔφαμεν γὰρ ὅτι οὐκ εἰς πλοῦτον, εἰς δὲ φιλανθρωπίαν σοι συμβαλλόμεθα. τὰς δὲ τοιαύτας δωρεὰς δέχεσθαι δεῖ. αὗται γὰρ τιμὰς αὔξουσι. αἱ δὲ ἄλλαι ἀτιμάζουσι. τιμᾶς μὲν οὖν φιλανθρωπίαν. ἀτιμάζεις δὲ πλοῦτον. ἥρμοσται δὲ καὶ τὰς ἄλλας παῖδας ἤδη τοῖς χαριεστάτοις Ἀθήνησιν. ἀλλ' οἱ μὲν, πλουτοῦσι. Σπεύσιππος δὲ χαριέστερος ὢν πένεται. τοῦτο οὖν τὸ κέρδος ᾠήθην δηλῶσαί σοι. οὗ μεῖζον ἡμῖν οὐκ οἶδ' εἴ τι περιγενέσθαι ἐν παντὶ τῷ βίῳ δύναται.

Τῷ αὐτῷ

ἐ Κομισάμην παρὰ Βιάνορος τὴν ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ με ἀνακομίζεσθαι παρεκάλεις. ἱκανὸν γὰρ εἶναι πρὸς ἥντινα οὖν ἀποδημίαν πέντε ἐτῶν χρόνον. ἔκτου δὲ τὴν ἐμὴν ξενιτείαν ἄρχεσθαι. ἐμὲ δὲ ὅσος μὲν πόθος ἔχει καὶ ὑμῶν καὶ τῆς πατρίδος, αὐτοὶ σαφῶς ἴστε. ἔοικε δ' οὖν αὐτὸς οὗτος ὁ πόθος ἐν βιάζεσθαί με πλείω χρόνον διατρίβειν Ἀθήνησιν. ὠφελιμώτερος γὰρ εἶναι ἢ συμπαθεῖν βούλομαι. τοῦτο δὲ τὸ κράτος μόνη ἔχει φιλοσοφία. πενταετὴς δὲ χρόνος ὥσπερ οὐχ ὅπως φιλοσοφοῦσιν ἀπαρκεῖν ἐμοὶ καταφαίνεται, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἐμπορευομένοις ἐπιμελέστερον. καίτοι οἱ μὲν, ἐπὶ τὰ εὐτελέστερα στέλλονται. ἡμεῖς δὲ ἀρετὴν ἐμπορευόμεθα οὐδενὸς ἄλλου πλὴν φύσεως καὶ φιλοπονίας καὶ χρόνου ὤνιον. ὧν τὰ μὲν, οὐ παντελῶς ἡμῶν ἀπολείπεται. χρόνου μέντοι δεό-

μεθα διατρίψαντες δὲ τὴν ἄλλην πενταετίαν ἀναστρέψομεν θεοῦ
σώζοντος. σὺ δὲ τῷ λογισμῷ ἐκπέμπων ἡμᾶς ὑπέμεινες, τούτῳ χρὴ καὶ
χωριζόντων μὴ ἄχθεσθαι. καὶ ταῦτα εἰδότα ὡς οὐχὶ τὸ ἐκπλεῦ-
σαι ἐπὶ παιδείαν ἀγαθοὺς ποιεῖ. τὸ δὲ χρονίσαι περὶ παιδείαν σπου-
δάζοντας.

Τῷ αὐτῷ

π ΡΌτερον μὲν ὥσπερ ἔγραφον δεκαετίαν ἐκπληρώσας, οὕ-
τως ἐπανέρχεσθαι πρὸς ὑμᾶς ἐβουλόμην. νῦν δὲ ἀκούσας
τὴν τυραννίδα, οὐκ ἂν ἔτι ὑπομείναιμι ἵνα ἀσφαλεστέρῳ τῷ πλῷ τῷ εἶ-
ναι, ἀλλ᾽ ἢν ἀνάρξῃ τὸ ἔαρ πλευσοῦμαι θεοῦ σώζοντος. νῦν μὲν γὰρ με-
σοῦντος ἔτι τοῦ χειμῶνος, οὐκ ἐδυνάμην. ἐπεὶ καὶ τελέως ἄτοπον
ὁμοίους ἡμᾶς εἶναι, τοῖς ἐπειδάν τι ταραχθῇ, τῆς πατρίδος ἀπο-
διδράσκουσιν ὅπη τύχοι. ἀλλὰ μὴ τότε μάλιστα παρεῖναι ὅταν ἀν-
δρῶν ὠφελησόντων δέηται. εἰ δὲ καὶ παντάπασιν ἀδύνατον εἴη τὸ
ὠφελεῖν, τὸ γοῦν μετέχειν βλάβης ἑκόντα, ἀρετῇ μὲν παρα-
πλήσιά μοι δοκεῖ. χεῖρον δὲ ἴσως ἐνδεέστερα. θαρραλεώτερον δέ σοι
γέγραφα, ἐπεὶ καὶ Λύσις τὴν ἐπιστολὴν ἐκόμιζεν.

Τῷ αὐτῷ.

ὀ ΝΤως Κλέαρχος ὥς μοι ἔγραφες, οὐχ οὕτω σκληρὸν δὲ
δοκεῖ κατειληφότα αὐτοῦ τὸ φρούριον, ὡς ἡμᾶς φιλο-
σοφοῦντας. ἐπ᾽ ἐκεῖνον μὲν γὰρ οὐκ ἐπέστειλε τέως τοὺς πολιορκήσον-
τας ὡς πυνθάνομαι. ἐπ᾽ ἐμὲ δὲ ἧκέ τις Θρᾷξ δορυφόρος αὐτοῦ γε-
νόμενος. ἔγνων γὰρ μετὰ ταῦτα. καὶ μικρὸν ὕστερον ἢ γραφῆναί σοι
τὴν περὶ τῆς νόσου παρ᾽ ἡμῶν ἐπιστολὴν, ἐπεχείρησεν. ἀνειλήφειν
δὲ ἐμαυτὸν ἱκανῶς ἤδη. καί μοι περὶ ἕκτην ὥραν μόνῳ περιπα-
τοῦντι ἐν τῷ ᾠδείῳ καὶ περί τινος σκέμματος φροντίζοντι, αἰ-
φνιδίως προσῆξεν. ἐγὼ δὲ εὐθέως μὲν ὑπενόησα ὥσπερ ἦν. ὡς δὲ ξιφίδι-
όν τι ὁρῶ κακῶς μεταλαμβάνοντα, βοήσας αὐτόν τε ἐξέπληξα

προσδραμὼν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ μετειληφότος ἤδη τὸ ἐγχειρίδι-
ον, καταλαμβάνω· καὶ τὸ λοιπὸν δὴ λακτίζων καὶ πιεσανύομ
τὸν βραχίονα ἐξέβαλον αὐτοῦ τὸ ξίφος· καὶ ἐτρώθην μὲν κατενεχ-
θέντος αὐτοῦ ἐπὶ τὸν πόδα· οὐ χαλεπῶς δὲ ὅμως· ἐκ τούτου δὴ ἰλιγ-
γιῶντα ἔδησα τῷ ἰδίῳ ζώματι ἀποστρέψας εἰς τοὐπίσω τὼ χεῖ-
ρε· καὶ πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ἄγω· κἀκεῖνος μὲν ἔτι σε δίκην· ἐγὼ
δὲ οὐδὲν δειλότερος εἰς τὸν πλοῦν γέγονα, ἀλλὰ τῶν ἐτησίων παυ-
σαμένων ὅπως ἂν ἔχω πλεύσομαι· ἄτοπον γὰρ τυραννουμένης
τῆς πατρίδος, ἡμᾶς δημοκρατεῖσθαι. καὶ τὰ μὲν ἐμὰ ὅσα ἂν ἔχῃ, ἀσ-
φαλῶς ἔχει· ἀγαθὸς γὰρ καὶ ζῶν καὶ ἀποθνήσκων ἔσομαι. ὅπως δέ
τι καὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμεθα, πεῖθε τὸν κλέαρχον· ὅτι
φιλοσοφήσαντες, ἡσυχίας γλιχόμεθα. καὶ τελέως ἀπηλιθιωμένοι
τὰς ψυχάς ἐσμεν. ταῦτα δὲ καὶ διὰ Νύμφιδος πεῖθε αὐτόν· ὃς ἡ-
μῖν μὲν φίλος, ἐκείνῳ δὲ καὶ συγγενής ἐστιν. οὕτω γὰρ ἂν πορρωτάτω
πάσης ὑποψίας ἀπάγοιτο. ἀπροκαλύπτως δέ σοι γράφομεν
ἐπεὶ τοῖς πιστοῖς ἐπιτιθέμεθα ἀνδράσι τὰς ἐπιστολάς. τῷ κλεάρχῳ ὡς
ἐδήλους, καλῶς ποιῶν περὶ γοῦν ταῦτα οὐ πολυπραγμονεῖ. Τῷ αὐτῷ.

ε Ισ βυζαντίου θρασυτέρῳ μὲν, ταχεῖ δ' οὖν πλῷ διασωθεὶς,
ἔγνων αὐτός τε ἐπιμεῖναι χρόνον ὃν ἄν μοι καλῶς ἔχειν δο-
κῇ, καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐκπέμψαι Κρώβυλον τὸν θεράποντα, ἵνα τὴν
κάθοδον πράττω μὲν ὠφελίμως τῇ πατρίδι. τὸ μὲν γὰρ ἡμέτερον
ἀσφαλὲς, οὐκ ἐπὶ κλεάρχῳ ἐστί. βούλομαι δ' ἐπεὶ προήχθην ἅ-
παξ, καὶ καθόλου σοι τὴν ἐμὴν γνώμην δηλῶσαι. ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τῇ
μὲν πατρίδι ὁ μέγιστος εἶναι κίνδυνος μετὰ τῆς τυχίας ἤδη παρούσης.
νῦν τε καὶ ὡς πυνθάνομαι σφαγάς τε ἀνδρῶν καὶ φυγὰς ὑπομένει. στερου-
μένη μὲν τῶν ἀρίστων πολιτῶν. τοῖς δὲ ἀσεβεστάτοις δουλεύουσα. καὶ

εἰς

εἰσαῦθις οὐχ ὁ τυχὼν αὐτῇ κίνδυνος. μήποτε ἐκ τῆς περὶ τούτων δυστυχίας, οἷς μὲν, πόθος τοῦ τυραννεῖν· οἷς δὲ συνήθεια δουλείας γένηται. καὶ τὸ λοιπὸν εἰς μοναρχίαν ἀκατάληκτον περιστῇ τὰ πράγματα. μικραὶ γὰρ δὴ ῥοπαὶ καὶ τῶν πολυχρονίων καὶ σχεδὸν εἰπεῖν ἀπαύστων ἄρχουσι κακῶν, καὶ ἐπ' ἴσα ὁμοιοῦντι ποιοῦσι τοῖς νοσήμασι τῶν σωμάτων. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνα περὶ μὲν τὰς ἀρχὰς ῥᾷον ἀπολύεται τῶν ἀνθρώπων. ἐγχρονίσαντα δὲ δυσίατα καὶ τελέως ἀνίατα γίνεται, οὕτω καὶ τὰ ἐν ταῖς πολιτείαις νοσήματα, μέχρι μὲν μνήμη τε ἐλευθερίας ἰσχύει καὶ ἐπέρχεται τοῖς δουλευομένοις παράταξις, λύσις ὀχυρὰ γίνεται πρὸς βουλόμενον τὸ πλῆθος. ἐπειδὰν δὲ ἅπαξ ὑπερχύσῃ τὸ κακὸν, καὶ μηκέτι ᾖ τοῖς ἀνθρώποις λόγος, ὅπως αὐτὸ ἀπαλλάξωσιν ἑαυτῶν, ἀλλ' ὅπως ἂν ῥᾷστα ἐν αὐτῷ διάγοιεν, τότε ὁ παντελὴς ὄλεθρος γίνεται. ἡ μὲν οὖν πᾶσι τοῖς ἐν τοιούτοις κακοῖς καὶ κινδύνοις ἐστίν. ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ βουλοίμην τοὐμὸν σκέπτεσθαι, πάνυ ἀσφαλής εἰμι. δουλείαν γὰρ ταύτην ἐγώ γε νομίζω, ἣ μετὰ τῶν σωμάτων καὶ τὰς ψυχὰς ὑφ' ἑαυτῇ ἔχει. ἣ δὲ τῆς μὲν ψυχῆς οὐδ' ὁτιοῦν ἁπτομένη, τὸ δὲ σῶμα μόνον ἔχουσα, αὕτη δουλεία τυγχάνειν ἔμοιγε δοκεῖ. τεκμήριον δέ. ἔστι γὰρ δουλείας κακὸν, τοῦτο ἐπὶ ψυχὴν καταβαίνει. ἔπειτα ἄλγος τὸ δὲ κακὸν λέγοιτο ἄν. φόβος γὰρ τοῦ παθεῖν τι. καὶ ἐκ τοῦ παθεῖν, λύπη. τὰ δεινότατα τοῖς μὴ ἐλευθέροις. τί οὖν ἂν τις μὴ φοβῆται μέλλον κακὸν, μηδὲ ἐπὶ τῷ γινομένῳ ἄχθηται, δουλεύσει. καὶ πῶς ὅ γε μὴ ἔχων τὰ δουλείας κακά. ἴσθι οὖν τοιοῦτόν με ὑπὸ φιλοσοφίας γινόμενον, ὁποῖον κἂν δήσῃ Κλέαρχος, κἂν ὁτιοῦν δράσῃ τῶν χαλεπῶν, οὐδέ ποτε ποιήσει δοῦλον. οὐδὲ γὰρ περὶ τὴν ψυχὴν χρήσεται, ἐν ᾗ τὸ δοῦλον ἢ τὸ ἐλεύθερον. ἐπεὶ σώματι ἀεὶ συντυχίας ἥττων, κἂν ὑπ' ἀνδρὶ μὴ τάττηται δεσπότῃ. ἣν δέ με ἀπο-

κτείνῃ γε τὴν τελείαν ἐλευθερίαν χαριεῖταί μοι. ἐν ᾧ γὰρ οὐδὲ
τὸ περιέχον σῶμα ᾠκείωσε τῇ ἑαυτοῦ δουλείᾳ, ταύτῃ τινὰ οἰκο
νομίαν ἐλλείψειν δοκεῖς κεχωρισμένην τοῦ σώματος. οὐ μόνον
δὲ ἐγὼ ὃ ἂν πάσχω ἐλεύθερος, ἀλλὰ καὶ Κλέαρχος ὃ ἂν διαθῇ με
δοῦλος γενήσεται. φοβούμενος γὰρ διαθήσει δέος, ὃ οὐδὲν ἔχει ψυχῆς
ἐλευθερίᾳ. τὰ μὲν οὖν ἐμὰ ἐφ᾽ ἑαυτῷ σκοπεῖν ὡς ὁρᾷς ἀσφα-
λέστερα εἰς τὸ παθεῖν, ἢ Κλεάρχῳ εἰς τὸ δρᾶσαι. καὶ τό γε ἐμὸν οὐκέτι
μελέτης, ἀλλ᾽ ὀλιγωρίας δεῖται. τὸ γὰρ ἀρχὴν φροντίζειν περὶ αὐτοῦ,
ἀνδρός ἐστιν οὐ πάνυ ἐλευθέρου. τὰ δὲ τῆς πατρίδος συνημμένα μοι, οὐκ
ἐπιτρέπει τὴν αὐτόνομον ταύτην ἐλευθερίαν. ἀγαθὸν τὸ πολιτεύεσθαι
ἀναγκάζει κίνδυνον ἔχειν. κίνδυνον δ᾽ οὐχ ἵνα μὴ αὐτός τι πάθω, ἀλλ᾽ ἵνα
μὴ πάσχουσάν τι τὴν πατρίδα οὐκ ὠφελήσω διὰ τοῦτό μοι ἀνάγκη
καίπερ μὴ φοβουμένῳ, θάνατον προνοεῖν, ὅπως μὴ πρότερον ἀπο-
θάνω, ἢ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθανεῖν δυνήσομαι. πολιτεύου δὴ
πρὸς τὸν τύραννον ἃ καὶ πρότερόν σοι ἔγραψα, πείθων αὐτὸν ὅτι
ἡσυχίας ἐρασταί ἐσμεν. καὶ γράφε ἡμῖν ἐὰν καὶ ἄλλο τί σοι δοκῇ
πρὸς τὴν αὐτόθι πολιτείαν ἀνήκειν. ἐπεὶ ἀνάγκη μοι εἰς τὴν τῆς
πατρίδος ἐλευθερίαν, ὑφαιρεῖν τι τῆς ἐμαυτοῦ φροντίζοντι περὶ
τούτων καὶ βουλευομένῳ.

Τῷ αὐτῷ

ε

πὶ μὲν τῷ συμπείθεσθαι τὸν τύραννον οἷς περὶ ἐμοῦ πρὸς
αὐτὸν ἔλεγες, συγχαίρω τῇ πατρίδι. γράψω δὲ καὶ αὐτὸς ὡς
συνεβούλευσας, ἀπατῶν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς ὡς μάλιστα ἔνεστι. τοὐ
ναντίον γὰρ αὐτῷ ἰὼν, ψευσαίμην τοὺς ἐμαυτοῦ πολίτας καὶ φίλους
οἳ ἐξ ἐμοῦ ἤλπισαν, καὶ ταῦτα οὐκ ἀξίους ὄντας ἀπατᾶσθαι. τὸ δὲ
εἶναι τὸν τύραννον τελέως γε χαλεπὸν, ὠφελιμώτερον ἔγωγε ἡγοῦ
μαι τῇ πόλει ἢ τὸ δημοκοπεῖν αὐτὸν γε προσκαλύπτεσθαι δόξαν μετρί

ὅτι πως. τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι οἱ μὲν χαλεποὶ διαφθείρονται τάχιστα, καὶ ἂν μὴ καταλυθῶσι, μῖσος ὅμως τυραννίδος κατέλιπον τῷ πλήθει. καὶ παντελῶς τὴν μοναρχίαν ἐφ' ἑαυτῶν διέβαλον. οὕτως οὖν συμβαίνει τὸν λοιπὸν χρόνον φυλακτικωτέρους γίνεσθαι καὶ προνοητικωτέρους τῆς δημοκρατίας ἅπαντας. ὅταν δέ τις δουλωσάμενος ἐκ δημοκοπήσῃ τοὺς δουλωθέντας κἂν ἀναιρεθῇ τάχιστα, πολλὰ ὅμως ἐγκαταλείπει τυραννίδος ἐν ἑκάστοις κακά. ὧν οἱ μὲν οὔτι πεπονθότες πείσεσθαι. οἱ δὲ ἄλλως δημαγωγηθέντες, τυφλοὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων εἰσί. καὶ τόν τε ἀναιρεθέντα οἰκτείρουσιν ὡς δὴ μέτριον καὶ τὴν τυραννίδα οὐχ ὡς αὐθέκαστόν τι φυλάττονται κακόν. ἀγνοοῦντες ὅτι ἂν πάντα τις ᾖ μέτριος τύραννος διὰ τοῦτο καταλυτέος ἐστὶν ὅτι ἔξεστιν αὐτῷ καὶ χαλεπῷ εἶναι. Κλέαρχος δὴ ὠμὸς ὤν, αὐτός τε εὐχείρωτος ἔσται μισούμενος. καὶ τοῖς ἄλλοις δυσκατορθωτέραν ποιήσει τὴν τυραννίδα. προσποιούμενος δὲ εἶναι μέτριος, αὐτός τε ἂν ταύτην τὴν δόξαν ἐκπεριπώσατο, τοῖς τε βουλομένοις ὕστερον δυσέμβατον ἀπολίποι τὴν ἀκρόπολιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ σοὶ δῆλα δὴ φανερά. τὸν δὲ τρόπον τῆς γραφῆς καὶ ἀποδόσεως τῶν ἐπιστολῶν χαίρω. ὅτι δὴ σύ τε ἀσφαλῆ ἐνόμισας, καὶ τὸ τέλος μαρτυρεῖ μὴ ἀτόπως εὑρῆσθαι. ἔπεμψα δέ σοι καὶ τὸ ἀντίγραφον τῆς πρὸς τὸν Κλέαρχον ἐπιστολῆς διθυραμβικωτέραν ποιήσας ἐπίτηδες αὐτήν. ἵν' ἡμῶν καταφρονῇ ὡς λογομανούντων τελέως. Κλεάρχῳ.

Ν Ἀθήναις μοι φιλοσοφίας χάριν διατρίβοντι τῶν τε κοινῶν τινες φίλων καὶ ὁ πατὴρ ἔγραψέ μοι ὡς δι' ὑποψίας εἴην πρὸς σέ. καὶ αἰτίας ἐκέλευον ἀπολύσασθαι. τοῦτο γὰρ δίκαιον εἶναι καὶ αὐτῷ μοι ἄμεινον. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν ὀρθῶς παρῄνουν ταῦτα, σαφῶς ᾔδειν. ἠγνόουν δὲ ἀφ' ὧν διεβλήθην. καὶ τοῦτό μοι πρὸς

τὴν ἀπολογίαν ἦν εὔπορον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς παρῆν ὅτε περιέ-
βαλλε τὴν ἀρχήν, οὔτε ἀπὼν ἐδυνάμην ἐναντιοῦσθαι· οὐδ᾽ ὅλως
ἦ λόγος, ἢ ἔργον τι τῶν ἐμῶν, ἐπιμιξίαν τινὰ εἶχε πρὸς τὰ αὐτόθι
πράγματα. τίνες οὖν αἱ διαπόντιοι πρὸς μόναρχον ἐναντιώσεις
ἀνθρώπου μετ᾽ ὀλίγων οἰκετῶν ἀποδημοῦντος, οὐκ ἐγὼ εὑρίσκω.
καὶ διὰ τοῦτό γε ηὐπόρουν ἀπολογίας, ὅτι οὐδὲν ἑώρων τὸ κατηγορού-
μενον. οὐκ ἠπόρουν δὲ πάλιν περὶ τοῦ μηδὲν ἐννοεῖσθαι τοιοῦτον ὁποῖ-
ον ἴσως ὑποπτεύομαι, ἀλλὰ καὶ πάνυ ἔχων πείθειν σε ὅτι ἡ ἐμὴ
ψυχὴ οὐδενὶ ἐμβατός ἐστι, τῶν τοιούτων βουλευμάτων. οἶμαι
μὲν οὖν εἰ καὶ μὴ πεφιλοσοφήκειν, ἱκανὸν ἂν γενέσθαι τεκμήριον
τοῦ μὴ ἀπεχθῶς ἔχειν πρὸς σέ, τὸ μηδὲ ἠδικῆσθαί τι ὑπὸ σοῦ. οὐδὲ
γὰρ οἱ ἀφιλοσόφητοι μὴ παντάπασί γε μανέντες, καθ᾽ ἡδονήν τινα
τὰς ἀπεχθείας ἐπαναιροῦνται. οὐδ᾽ ἐρωτάς τινας ὥσπερ παιδικῶν ἐπι-
τηδευμάτων, οὕτω καὶ μίσους λαμβάνουσι. πολλοῦ δεῖ· ἀλλὰ καὶ πάνυ ἐ-
πίστανται, ὅτι οὐδὲν αὐτοῖς ἀπεχθείας ἀνιαρότερον. ὅταν γὰρ ὑπ᾽ ἀνάγκης τι-
νὸς διαιρεθῶσιν ἀπ᾽ ἀλλήλων τὰς ψυχάς, τότε ἀπεχθάνονται καὶ οὐδὲ
τότε ἑκόντες. ἡμῖν γὰρ μέχρι τῆσδε ἡμέρας οὐδὲν οὔτε μέγα οὔτε μικρὸν
ὑπῆρκται πρὸς ἀλλήλους ἀπεχθείας ἔργον· ἀλλὰ σοὶ μὲν οὐδὲν πλέον εὐ-
νοίας καὶ λόγου. ἐγὼ δὲ καθαρεύω τὴν ψυχὴν καὶ ἀπὸ τούτων. τί
οὖν βουλόμενος ἐξαίφνης στασιάζω πρὸς σέ. καὶ ταῦτα μηδέπω καὶ τή-
μερον ἑωρακὼς ἀρχομένην ὑπὸ σοῦ τὴν πατρίδα. ἢ μὴ διὰ φυσῶ-
σί με αἱ πολλαὶ τριήρεις καὶ οἱ ἱππεῖς· ἵνα εἰ μηδὲν ἄλλο, ὑποπτεύῃς
γοῦν δύνασθαί με ἐχθρὸν εἶναι. ἀλλὰ ἀπεδημήσαμεν σὺν ὀκτὼ θερά-
πουσι καὶ φίλοις δύο Ἡρακλείδῃ καὶ Ἀγάθωνι. ἀναλύω δὲ δύο
τῶν οἰκετῶν ἀποκαλῶν. ταῦτα δὲ οὐκ οἶδ᾽ ὅπως πείθουσί σε ἱκανὴν
εἶναι παρασκευὴν ἐπὶ σέ. ἐκεῖνο δ᾽ οὐ σκοπεῖς ὅτι εἰ συνῄδειν ἐ-

μαυτῷ

μαυτῷ δικαίως ὑποπτευομένῳ, ἢ καὶ αὐτός τε ἑκὼν ἐμαυτὸν ἐνεχείριζον
τῷ ὑποπτεύοντι. οὕτω τις ἐραστὴς ἀπεχθειῶν εἰμι, ὥστε μηδὲ τὴν
πρὸς ἐμαυτὸν φυλάττειν φιλίαν, ἀλλ᾽ ἑκόντι ἐγχειρίζειν τὸ σῶ-
μα τοῖς δικαίως αὐτὸ τιμωρησομένοις. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς
μὴ φιλοσοφήσασιν, ἱκανὴ μᾶλλον δὲ πέρα τοῦ ἱκανοῦ ἀπολογία.
ἐγὼ δὲ οὐ δι᾽ ἄλλως ἀφυὴς γενόμενος πρὸς τὰ ἐκ τῆς φιλοσοφίας
ἀγαθὰ, συνέλαιον τῇ φύσει ὡς μάλιστα ἐνῆν. καὶ νεανίας γενό-
μενος, οὐκ ἀρχὰς οὐδὲ φιλοτιμίας εἱλόμην, ἀλλὰ εὐθέως αὐτῆς
ἤρων τῆς φύσεως τῶν λόγων. καὶ οὗτός με ὁ ἔρως ἤγαγεν εἰς ἀθή-
νας καὶ πλάτωνι ἐποίησε φίλον. καὶ μέχρι τε νῦν, οὔπω αὐτοῦ
πεπλήσμαι. φύσεως μὲν οὖν οὕτως ἔχων πρὸς ἡσυχίαν, ὡς ἔτι
παντελῶς νέος ὤν, καταφρονῆσαι πάντων, ὅσα ἄρχειν ταρακτι-
κωτέρου βίου δύναται. ἐλθὼν δὲ εἰς ἀθήνας, οὔτε ἐκκλησίαζον, οὐ-
δὲ ναύτης εἰς ἑλλήσποντον ἐπὶ λακεδαιμονίους σὺν ἀθηναίοις
ἔπλεον. οὐδὲ ταῦτα ἐπαιδευόμην ἀφ᾽ ὧν τυράννοις καὶ βασιλεῦ-
σιν ἐχθρὸς ἔσομαι. ἀλλ᾽ ἀνδρὶ ἡσυχίας ἐραστῇ διελεγόμην τὸν
ἔγγιστα θεῷ λόγον παιδευόμενος. καί μοι πρῶτον παρ᾽ αὐτοῦ πα-
ρηγγέλθη ἡσυχίαν ποθεῖν. ταύτην γάρ τοι κατὰ φιλοσοφίαν λό-
γου φῶς εἶναι. τὴν δὲ πολιτείαν καὶ πολυπραγμοσύνην,
ὥσπερ ζόφον τινὰ ἐπικαλύπτειν. καὶ ἀνεύρετον ποιεῖν τοῖς ἐ-
ρευνῶσιν. ὡς δὲ οὔτε πεφυκέναι καλῶς ἐδόκουν πρὸς αὐ-
τὴν, οὔτε πείθεσθαι ῥᾳδίως περὶ αὐτῆς, τὴν καὶ αὐτοῦ ἥδιστον πάν-
των ἐποπτείαν, καὶ κόσμου κατασκευὴν ἐμάνθανον, καὶ
φύσεως ἀρχὰς ἑώρων. καὶ δικαιοσύνην τιμᾶν ἐδιδασκόμην. καὶ
ὅσα τοιαῦτα ἄλλα παιδεύει φιλοσοφία. καὶ οὐδὲν οὐχ ὅπως τοῦ
εἰδέναι ταῦτα, ἀλλ᾽ οὐδὲ τοῦ ζητεῖν τιμιώτερον. τί γὰρ κάλλιον

ἢ ἄνθρωπον ὄντα θνητῆς φύσεως καὶ θεοῦ κεκραμένον μοίρᾳ, μόνοις ἐγκαιρεῖν τοῖς ἀθανάτοις ἑαυτοῦ. καὶ ταῦτα, πρὸς τὸ συγγενὲς ἄγειν· συγγενῆ δὲ τῷ θείῳ τὰ θεῖα λέγω. ταῦτα ηὐχόμην τε καὶ ἐσπούδαζον μαθεῖν. πολιτείας δὲ ἀνέξῃ γὰρ μετὰ παρρησίας μου λέγοντος, οὐδὲ μεμνῆσθαι ἠξίουν. ἔμαθον δὲ ἄλλα τε πολλὰ καὶ ταῦτα οἷς νῦν χρήσομαι πρὸς σέ. τὸν μὲν μὴ ἀδικοῦντα τιμᾶν. τὸν δὲ ἀδικοῦντα ἄριστον μὲν εὐεργεσίαις ἀμείβεσθαι. εἰ δὲ μή γε ἡσυχίᾳ. τὸν φίλον μὲν τιμιώτατον ἡγεῖσθαι, ἐχθρὸν δὲ μηδένα ἑαυτῷ κατασκευάζειν. τὸν ὄντα φίλον πείθεσθαι. καὶ μηδὲν τηλικοῦτον νομίζειν κακὸν ὅσον ἂν πράξειε τὴν ψυχὴν καὶ τὸ οἰκεῖον ἔργον ἀποστρέψειε πρὸς ἕτερα. ἆρά γε ἐπιβουλῶ μοι νομίζεις χρῆσθαι ταῦτα εἰδότι, μηδαμῶς. ἀγάσοι μὲν ἀπεκείσθω πολέμων ἔργα καὶ πολιτειῶν. ἡμῖν δὲ τῆς σῆς τοσοῦτον ἀπέστω μήθω τυραννίδος, ὅσον ἀπράγμονι ἀνδρὶ δοκεῖ ἐνησυχάσαι. πείθομαι δ᾽ ὅτι ἢν τὸ διαλέγεσθαί με ἀφῇς τοῖς φίλοις, ἠρεμαίους ἂν αὐτοὺς ποιήσαιμι τὸ ἀπολιτεύτους ὧν σὺ βούλει διεξιὼν τὰ ἀεὶ ἡμῖν μελετώμενα φιλοσοφίας ἐγκώμια. ἐπεὶ καὶ τελέως ἂν εἴην μὴ ταῦτα φρονῶν ἀχάριστος. φέρε γάρ εἰ μοι ταραττομένῳ τι ὧν σὺ ὑποπτεύεις, ἡ πρᾳεῖα ἐπιστραίη θεὸς ἡσυχία, καὶ ταῦτα λέγοι, ἀχάριστος εἶ καὶ πονηρὸς ὦ Χίων. καὶ οὔτε τῶν καλῶν ἐκείνων μαθημάτων, οὔτε ὅλως σεαυτοῦ μνήμην ἔχεις. ἐμοὶ χρώμενος δικαιοσύνην ἤσκησας καὶ σωφροσύνην ἐκτήσω. καὶ θεὸν ἔμαθες καὶ τὴν σεαυτοῦ πρὸς αὐτὸν συγγένειαν ἀνεμιώσω. καὶ τῶν ταπεινοτέρων τούτων, θαυμαστῶν δὲ τοῖς ἄλλοις κατεφρόνησας φιλοτιμίας καὶ πλούτου καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια. εἶτα νῦν ὅτε ἀποδιδόναι σε δεῖ τὴν χάριν, μείζονι ἤδη νόμῳ καὶ κρείττονι ψυχῇ συνόντα μοι καὶ διαλεγόμενον ἀπολείψεις με, οὐδὲ μεμνημένος

ὅπου

ὅτι οὐ τὰ ἄλλα μόνον ἐκ φιλοσοφίας ἔμαθες, ἀλλὰ καὶ τὸ ζη-
τεῖν δεξιῶς ἃ μήπω οἶδας. καὶ πῶς ἂν σύ γε ζητήσειας ἢ εὕροις ἐμοῦ
στερόμενος. ταῦτ' εἰ λέγοι, τί ἂν ἀποκρινοίμην πρὸς αὐτὴν δίκαι-
ον. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲν ὁρῶ. ἀλλὰ μὴν εὖ ἴσθι ὡς ἐγὼ ταῦτα πρὸς
ἐμαυτὸν ἀεὶ λέγω. λέγει γὰρ ἕκαστος πρὸς ἑαυτὸν ἃ φρονεῖ. καὶ
οὐκ ἄν ποτε αὐτῶν ἀπολειφθείην. ὥστε οὐδέν σοι δέος ἐξ ἡμῶν εὐ-
λόγου. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἅπτεται τῶν σῶν πραγμάτων ἡ ἐμὴ ἡσυχία.

Πλάτωνι.

Υσὶν ἡμέραις τῶν Διονυσίων ἔμπροσθεν τοὺς πιστοτάτους
μοι τῶν θεραπόντων Πυλάδην καὶ Φιλόκαλον ἔπεμψα ὡς
σέ. μέλλω δὲ τοῖς Διονυσίοις ἐπιτίθεσθαι τῷ τυράννῳ, πολιτευσάμε-
νος ἐκ πολλοῦ ἀνύποπτος αὐτῷ γενέσθαι. πέμπεται δὲ ἐν ταύτῃ
τῇ ἡμέρᾳ πομπὴ τῷ Διονύσῳ. καὶ δοκεῖ ὀλιγωρότερον ἕξειν διὰ ταύ-
την τὰ τῶν δορυφόρων. εἰ δὲ μή γε κἂν δέῃ διὰ πυρὸς ἐλθεῖν, οὐκ
ὀκνήσομεν. οὐδὲ καταισχυνοῦμεν οὔτε ἑαυτοὺς οὔτε τὴν σὴν φι- περὶ τυραννοκτονίας
λοσοφίαν. καὶ τὰ τῶν συνωμοτῶν δέ ἐστιν ἡμῖν ἐχυρά. πίστει δὲ ἢ
πλήθει ἐχυρώτερα. οἶδα μὲν οὖν ὡς ἀναιρεθήσομαι. τελειώσας δὲ
μόνον τυραννοκτονίαν, τοῦτο παθεῖν εὔχομαι. μετὰ παιᾶνος γὰρ
ἂν καὶ νικητηρίων ἀπολείποιμι τὸν βίον, εἰ καταλύσας τὴν τυραν-
νίδα ἐξ ἀνθρώπων ἀπελεύσομαι. σημαίνει γάρ μοι καὶ ἱερὰ καὶ οἰω-
νίσματα καὶ πᾶσα ἁπλῶς μαντεία θάνατον, κατορθώσαντι τὴν
πρᾶξιν. ἐθεασάμην δὲ καὶ αὐτὸς ἐναργεστέραν ἢ κατ' ὄνειρον ὄψιν. ἔδο-
ξε γάρ μοι γυνὴ θεῖόν τι χρῆμα κάλλους καὶ μεγέθους ἀναδεῖν με κο-
τίνῳ καὶ ταινίαις. καὶ μετὰ μικρὸν ἀποδεῖξαί τι μνῆμα περικαλλὲς καὶ
εἰπεῖν. ἐπειδὴ κέκμηκας ὦ Χίων, ἴθι εἰς τοῦτο τὸ μνῆμα ἀναπαυσόμενος.
ἐκ τούτου δὲ τοῦ ὀνείρατος εὔελπίς εἰμι καλοῦ θανάτου τυχεῖν. νομίζω δὲ

μηδὲν κίβδηλον εἶναι τῆς ψυχῆς μάντευμα. ἐπειδὴ οὖν οὕτως ἐγίνωσκες. εἰ δὲ ἄρα ἀληθεύσειεν ἡ μαντεία, μακαριώτατον ἐμαυτὸν ἡγοῦμαι γενέσθαι. ἢ εἰ βίος μοι μετὰ τὴν τυραννοκτονίαν εἰς γῆρας ἐδίδοτο. καλὸν γάρ μοι μεγάλα διαπραξαμένῳ πρότερον ἐξ ἀνθρώπων ἀπαλλάττεσθαι, ἢ χρόνου τι συναπολαῦσαι. καὶ ἃ ἂν δράσωμεν, πολὺ νομισθήσεται μείζονα, οἷς πεισόμεθα. ἔπειτα αὐτοὶ τιμιώτεροι ἐσόμεθα τοῖς εὖ παθοῦσιν, εἰ τῷ ἰδίῳ θανάτῳ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς ὠνησόμεθα. μείζων γὰρ ὠφέλεια τοῖς εὐεργετηθεῖσιν εἶναι φαίνεται, ἧς ὁ δράσας οὐ μεταλαμβάνει. οὕτως μὲν δὴ προθύμως ἔχομεν πρὸς τὴν μαντείαν τοῦ θανάτου.

Σὺ δὲ χαῖρε τε ὦ Πλάτων καὶ
εὐδαιμονοίης εἰς τέλεον
γῆρας. προσα
γορεύω δέ
σε
ὕστατα
ὡς
πείθομαι.

Τέλος τῶν Χίωνος
ἐπιστολῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ.

λ

Ύσαντες ἐκ μουνυχίας ἑσπέρας λαμπρῷ σφόδρα σκίρωνι περὶ μέσην ἡμέραν, κατήχθημεν εἰς νηρησσὸν τὴν κίων. Καθίσαντες δὲ ἡμέρας ἐννέα σκαιὸς γὰρ ἦν ὁ ἄνεμος, εἶτα πάλιν λύσαντες ἅμα τῇ ἕῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν. δήλιοι δὲ ἐνόσουν λοιμώδη τινὰ νόσον. τὰ μὲν πρόσωπα ἐπίμπλαντο λεύκης. καὶ τὰς τρίχας λευκοὶ ἐγίνοντο. ὁ δὲ τράχηλος αὐτῶν καὶ τὰ στέρνα ᾤδει. πυρετοὶ δ᾽ οὐκ ἐπῆσαν. οὐδὲ ἀλγηδόνες μεγάλαι. οὐδὲ τὰ κάτω μέρη παρήλαττεν οὐδέν. ταῦτα δὲ ἐπύθοντο κατὰ μῆνιν ἀπόλλωνος αὐτοῖς συμβεβηκέναι, ταφόντος ἐν τῇ νήσῳ τινὸς τῶν ἐπιφανῶν, οὐ πρότερον εἰωθός. Ἐκ τούτου οὖν προσβάλλειν αὐτοῖς τὸν θεὸν τὴν νόσον ταύτην ὑπελάμβανον. ἡμεῖς ὥσπερ τι ἔθνος ἀλλόφυλον ἢ νῆσον ἐν τῇ ἔξω θαλάττῃ ἀφιγμένοι, καὶ ἰδόντες ἐξαίφνης χρῶμα ποικίλων ἀνθρώπων, νυκτὸς ἀποφεύγοντες ᾠχόμεθα πυνθανόμενοι ἀλλήλων κατὰ τὸν πόρον, εἰ τὸ χρῶμα ἔχοι ἕκαστος οἷον ἐκόμιζεν οἴκοθεν καὶ τὰς τρίχας. Ζάλη δὲ καὶ ἄνεμος ἐξώστης ἐμπεσών, ἀπήνεγκεν ἡμᾶς ὑπὲρ κρήτην. πλησίον ψαμαθοῦντος. ὡς δ᾽ ἐν ἀπόπλῳ ἦμεν ἤδη, ἀντιπνεῖ πνεῦμα λιβυκόν. εἶτα πνεύσαντος ἡμῖν ἀπαρκτίου, πάλιν ἐφερόμεθα πέντε νύκτας ἐν θαλάττῃ γινόμενοι, ἐν αἷς προσέσχομεν ἀθρώνῃ. ἵνα μάθωμεν μὴ πολυπραγμονεῖν, εἴ τις ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι κατὰ τοὺς νόμους ἢ μὴ, στεφανοῦται. κἀκεῖθεν τέτταρσιν ἡμέραις, ἀφικόμεθα εἰς ἐπίνειόν τι τῆς ῥοδίας, ὅπου νοσησαίμοι συνέβη τὴν περὶ τὸ ἆθμα

νόσον· ὡς δὲ ἐπιμείναντός μου αὐτόθι, οὐκ ἐνεδίδου ἡ νόσος, διέπλευ
σα εἰς Ῥόδον. καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς εὐμενῶς ὁ τόπος. εὐθὺς γὰρ ὡς διέβην πολὺ
ῥάων ἐγενόμην. τουτὶ μὲν ἔχομέν σοι τέως ἐπιστέλλειν. τὰ δ' ἀγα
θὰ ὅσ' ἂν ἕκαστα συμβαίνοι, δηλώσομεν. εὐτύχει. καὶ μὴ προσκρούε μήτε
τοῖς πλέον σοῦ μήτε τοῖς ἔλαττον δυναμένοις. Κτησιφῶντι.

Ἤγγειλεν ἡμῖν, Νικόστρατος ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος. ὡς ἐπη
ρεάζοις μὲν εἰς αὐτὸν οὐ μετρίως. ἐμοὶ δ' ὀνειδίζοις τὴν διὰ
σέ μοι συμβᾶσαν συμφοράν. ἐγὼ δὲ θαυμάζω τί παθὼν. ἀξιοῦσι
μὲν οἴκοθεν ἡμῖν, τοσαῦτα διειλέχθης, ὥστε πεισθῆναί με, μηδὲν ὧν
διελέχθης πεπλάσθαί σε μηδ' ἄλλως φρονεῖν, βλέποντα πρῶ-
τον μὲν εἰς τὴν ἐμὴν ξυμφοράν, ἣν οὐκ ἀπεικὸς εἶναι καὶ τοὺς
ἐχθροὺς ἐλεεῖν ὑπελάμβανον· ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ σκυθρωπὸν
καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ. ὥστε γ' ὅτε καὶ ἐπέσκηπτα ἐνίοις τῶν προ
σηκόντων ἡμῖν, εἴ του δέοιντο, προσιέναι σοι καὶ μηδενὸς ὑστερήσειν ὑ-
πεσχόμην αὐτοῖς. καὶ αὐτὸς δὲ ἐπέστειλα περὶ ὧν ἐχρημάτιζον Ἀ-
θήνησί μοι γενέσθαι πολλάκις. νῦν δὲ οὐκ ἐμποδὼν ἔτι οὖσιν ἡμῖν
οὔτε διενοχλοῦσί σοι οὔτε ἄλλῳ τινὶ Ἀθηναίων, ἐπηρεάζεις.
οὔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπεις. οὔτε εἰς ἄλλο τι τῶν ἀνθρωπίνων.
ἀλλ' ἐπεμφρονίζῃ ἔτι, καὶ ἐκπεπτωκόσι τῆς πατρίδος. καὶ ἀπεστερη
μένοις ἐπιθυμίας καὶ πόλεως καὶ πολιτῶν καὶ φίλων. καὶ ὅσα μὲν
εἰς ἐμὲ ἅπαντα ἐβλασφήμεις, σοὶ μὲν ἴσως φέροι ἄν τινα εἰκότως
καὶ φθόνον καὶ μῖσος. ὥσπερ ἂν εἴ τινα τῶν τεθνεώτων ἐπιβάλλοιο
βλασφημεῖν, ἐν οὕτω χρηστῇ καὶ φιλανθρώπῳ πόλει. ἐγὼ δὲ,
οὐκ ἂν διὰ ταῦτα φαυλότερος νομισθείην ἀπὼν ὑπὸ σοῦ λοιδο-
ρούμενος. ἀτυχέστερος μέντοι καὶ ἐλεεινότερος ἴσως νομισθεὶς, πο
τὲ μὲν οὐδὲν ἧττον, νῦν δὲ οὐδὲ μίαν ὑπὲρ αὐτοῦ φωνὴν ἐκπέμ-

πειν

πειν ἀλλ' οὐδὲ ἀκούειν λοιδορουμένους δυνάμεθα. τὸ δὲ γέροντα ἐπιδεῖν ὑβρίζεσθαι μηδὲ μίαν ἐλπίδα ἔτι ἔχοντα τοῦ δυνήσεσθαί ποτε ἀμύνασθαι, ὅσγε τὴν σύμπασαν ἐλπίδα ἐφ' ἡμῖν αὐτοῖς ἀκμὴν ἔχει τοῖς μηδὲ αὐτοὺς σώζειν ἔτι δυναμένοις, πῶς οὐκ αἰσχρόν ἐστιν. ἀλλὰ μὴ πρὸς τοῦ Διὸς μὴ σύ γε ὦ Κτησιφῶν. μηδὲ εἰ τὰ μάλιστα ἡμᾶς ἀνιᾶν βούλει. Καὶ εἰ μὴ πεπλήρωκέ σε μηδὲν τῶν ἡμετέρων κακῶν, μίασμα τοῦτο προσθῇς σαυτῷ τε καὶ τοῖς παισὶν οὓς τέθραφας, βοηθοὺς ἔσεσθαί σοι δηλονότι τοῦ γήρως σου προσδοκῶν. καὶ μέμνησο ὅτι οὐδὲ Αἰσχίνης εἰς τοῦτό ποτε ἀφίξεσθαι ἤλπισεν. οὐδ' ἄλλοι πολλοὶ καὶ ἔτι μᾶλλον ἀκμάσαντες ἐν τῇ ἑαυτῶν πατρίδι καὶ πολλοὶ λαμπρότεροι ἐμοῦ τε καὶ σοῦ γενόμενοι.

(ὁ) Ι μὲν ἄλλοι πάντες ὅσοι φεύγουσιν ἀδίκως ἢ δέονται τῶν πολιτῶν ὅπως ἐπανέλθωσιν, ἢ διαμαρτόντες τούτου λοιδοροῦσι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ὡς φαύλως αὐτοῖς προσφερομένας. ἐγὼ δὲ ἐπείπερ ἀναξίως ὧν ἐπολιτευσάμην ἠτύχησα, καὶ κατηγορῶν ἄλλων αὐτὸς ἑάλων, ἄχθομαι μὲν, ὥσπερ εἰκός ἐστιν. ἀγανακτῶ δὲ οὐ δέον. οὐ γὰρ οὕτως ἔγωγε ἠλίθιός εἰμι, ὥστε ἐξ ἧς πόλεως Θεμιστοκλῆς ὁ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσας ἐξηλάθη, καὶ ὅπου Μιλτιάδης ὅτι μικρὸν ὦφλε τῷ δημοσίῳ γέρων ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἀπέθανε, ταύτῃ τῇ πόλει Αἰσχίνην τὸν Ἀτρομήτου φεύγοντα ἀγανακτεῖν οἴεσθαι δεῖν, ἐπὶ τῶν εἰωθότων Ἀθήνησιν ἔπαθον. ἀλλ' ἔγωγε καὶ λαμπρὸν εἰκότως νομίσαιμ' ἂν αὐτὸ γενέσθαι. τὸ μετ' ἐκείνων ἐν ἀδοξίᾳ παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις καὶ ἄξιος τοῦ ὅμοια παθεῖν ἐκείνοις γεγονέναι.

(ἐ) Πειδή σοι δοκεῖ πυνθάνεσθαι περὶ Κλεοκράτους, ὅστις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης ἄκουε. παύσῃ γὰρ οὐ προῖκα πολυπραγμονῶν

οὐδέπω πρὶν μακρᾶς ἀκοῦσαι διηγήσεως. τὸ μὲν γὰρ γένος ἐστὶν ἁπάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων, οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις. ἀείφρονα τὸν ἐκ Δαμαγήτου εἴ που πυνθάνοιο, ὃν καὶ ὁ μέγας αἴρει Πίνδαρος. ἀλλ᾽ ὅπως μὴ γέλωτα ὄφλω σκαιὸς ζητῶν ὅστις ἐστὶν ὁ Πίνδαρος. τουτὶ μὲν χαίροιμαι ὅτι καὶ παρὰ Μαντίᾳ τῷ γραμματιστῇ ἅμα ἐμοί ποτε ἔμαθες τὸ γράμμα, καὶ εἰ μηδενὸς ἔτι τῶν παρὰ Μαντίᾳ μνημονεύεις, ἐν γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις Μελανίππου ἑκάστοτε ἀκούεις λέγοντος, αἵ τε λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι Ἑλλάδος ἔρεισμ᾽ Ἀθᾶναι, καὶ ὅτι Πινδάρου τοῦ Θηβαίου τὸ ἔπος τουτὸ ἐστι λέγοντος, καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος. οἱ δὲ ἡμέτεροι πρόγονοι δὲ πλὴν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν μετὰ τοῦ εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι. καὶ ἦν αὐτὴ καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι πρὸ τῆς βασιλείου στοᾶς, καθήμενος ἐνδύματι καὶ λύρᾳ ὁ Πίνδαρος, διάδημα ἔχων, καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων ἀνειλιγμένον βιβλίον. οὗτος δὴ ὁ Πίνδαρος, Δαμάγητον ἄγει ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἀνατείνει τὸ Κλεοκράτους γένος. λέγει δέ που ὁ αὐτὸς Πίνδαρος καὶ τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους τε τὰ περὶ τὴν πρεσβύτιν. ἧς τὸ μητρῷον αὐτοῦ γένος ἀπήρτηται. εἰ μὴ σφόδρα ᾔδειν σε ἐκ τῶν ὑπέρφρονα ὄντα σε, καὶ τὰ ἀρχαῖα ταῦτα καὶ τὰ ἀπολέσαντα ἡμᾶς ἐπιτηδεύματα μᾶλλον περιέποντα, κἂν ἀρχαίων ὑπελάμβανον σε ὑπομνῆσαι μόνον τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους εἰπὼν ἔπη Πινδάρου. νῦν ᾗ οἶδα ὅτι μάτην σοι ταύτην τὴν λύραν λέξομεν. δοκεῖ οὖν μοι ἀναγκαῖον εἶναι διηγήσασθαί σοι τὸ διήγημα τοῦτο. ἄξιον γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ μὴ προσῆκον Κλεοκράτει. λέγεται γάρ ποτε γυνὴ πρεσβύτις Ὀλυμπιάσι παρελθοῦσα εἰς τὸ στάδιον, ἑστάναι τε ἅμα τοῖς ἀνδράσι, καὶ θεάσασθαι τοὺς ἀγωνιζομένους. ἐπιστάντων ἢ αὐτῇ τῶν ἑλλανοδικῶν ὅτι ἐτόλμησε παρελθεῖν εἰς τὸ στάδιον, ἀποκρίνασθαι· τίνι γὰρ ἄλλῃ τοῦτο γυναικὶ δέδωκε καυχήσασθαι οὐ-

τως ὁ θεός. ὅτι καὶ πατέρα καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς ὀλυμπιονίκας ἔχοι. καὶ υἱὸν ἐπ' ὀλυμπία ἄγοι. ταύτης οὖν τῆς πρεσβύτιδος καὶ τούτου τοῦ γένους ἀπόρρωξ ἐστὶν ὁ κλεοκράτης, ὥστ' ἐστὶ μᾶλλον πάντων ἢ αὐτοῦ πυθέσθαι. καὶ πλείω μὲν οὐ βούλομαι λέγειν, μὴ οὐ μηνύσαιμί σοι ὅπερ ἠξίωσας ὅστις ἐστὶν ὁ κλεοκράτης βούλεσθαί μου, ἀλλὰ καὶ ἐγκεκωμιακέναι αὐτὸν ὥσπερ καὶ θρασύμαχος τὸν ξένον συντετάχθαι, καὶ ἀντιπέμψαι ταύτην τὴν χάριν τοῦ λαμπρῶς ἑστιᾶσθαι δοκῶ. τοσοῦτο μέντοι εἴποιμ' ἂν ὅτι ἡ πρεσβῦτις ἐκείνη, εἰ τοῦτον ἐγνώκει τὸν κλεοκράτη, πολὺ ἂν μᾶλλον ἐπὶ τούτῳ ἢ ἐπὶ τοῖς πέντε ὀλυμπιονίκαις ἐσεμνύνετο.

Μὲν Ἰουλιάδης ᾧ μάλιστ' ἐπεποίθεις, οὔτε ὅτε ἀφικόμεθα ἐς ῥόδον, παρὼν ἔτυχεν, ἀλλὰ περὶ λίνδον ἦν. οὔτε ἐπανελθὼν εἰς ῥόδον περιττῶς ἠσμένισεν ἡμᾶς. ἔξω δὴ τοῦ τὰ κοινὰ ταῦτα προστάξαι λέγειν εἴπερ ὧν χρήζομεν. ὁ δὲ κλεοκράτης οὐδὲ μὰ τοὺς θεοὺς ἐπιστεῖλαί σοι δυναίμην ἂν αὐτάρκως τὴν ὑπερβολὴν τῆς φιλανθρωπίας, ὅση κέχρηται περὶ ἐμέ. τὴν δ' οἰκίαν παρεσκεύασέ μοι δημοσίᾳ δοθῆναι. καὶ χωρίον ἐν καμείρῳ. καὶ αὐτὸς δὲ ἔπεμψεν ἡμῖν τὰ ἐπιτήδεια καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἄφθονα. οὐκ ἐμοὶ μόνον, ἀλλὰ τῇ θεραπείᾳ καὶ ὁπλισία, τὰ μὲν ἄλλα εἶναι φαυλότερα τῶν ἀθήνησιν ὥσπερ ἔλαιον τὸ μέλι, ἀλλ' οἶνον παρόντων, οὐδὲν ἂν τῶν ἐκεῖ δεηθείη μέν. οἶνόν γε μὴν τὸ πολὺ ἀμείνω τοῦ παρ' ὑμῖν καὶ ἐκ στροβίλου ἅμα καὶ ἀλεύρων καὶ ἀρωμάτων πεποιημένα ἐν τύποις βαγήματα. ὧν τὸ πέπομφά σοι. ταῦτα δ' ἡμῖν ἔπεμψε, καὶ πυρῶν μεδίμνους. ὅσοις ἐγὼ μεδίμνοις οὐχ ὅπως ἐμαυτὸν, ἀλλὰ καὶ πάντας κοθωνίδας διαρκεῖν ἂν ἠδυνάμην. καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα πρὸς τούτοις ἂν γράφειν

αἰσχύνομαι· ἵνα μή τισι δηλοῦν ἐμὴν μικρολογίαν δόξω. τὸ μὲν γὰρ τὰ μικρὰ πάνυ ὑπερασπάζεσθαι, μικρολογίας μέν τι προσεῖναι φημὶ καὶ ἀπειροκαλίας. φιλοφρονημάτων δὲ καὶ μικρῶν πάνυ ἔγωγε ἡττᾶσθαι ὁμολογῶ. παρέχει δὲ ἡμῖν καὶ ἄλλα καλλίω συῶν τε ἀγρίων καὶ δορκάδων τῶν πέραθεν ἀπολαύματα. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἡμῖν συνδιατρίβων σήμερον. καὶ μεταδίδωσι τῆς αὐτοῦ σοφίας. ἣ σοφωτέρα ἢ καθ' ἡμᾶς ἐστιν. ἃ γὰρ ἐγὼ παθὼν ἐδιδάχθην, ταῦτα πρὶν παθεῖν φυλάττεται σοφία. καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ ἄφρονες πείρᾳ διδάσκει ὅμηρος. οὐ γὰρ πολιτεύεται. καὶ ὅσον γε τῷ κλεοκράτει οὐδὲ μιᾶς πόλεως ἄλλης οὐδὲ ἀνθρώπων ἐπιθυμῶ. ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀσμενίζω τῇ συμφορᾷ. καὶ ἀρχὴ δοκεῖ μοι τοῦ βίου ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς αὐτόθι πολιτείας. καὶ οὕτω μὲν ὑπεραγαπῶ τὰ παρόντα καὶ ὅπερ φασὶ σοφοκλέα ἤδη γέροντα ὑπὲρ ἄλλης ἡδονῆς εἰπεῖν, ὥσπερ κυνὸς λυττώσης ἀπηλλάχθαι, ποιεῖ τῆς τοῦ πολιτεύεσθαι ἡδονῆς. ᾧ καὶ ὅταν ὁ νοῦς ἐπικρατῇ, τρισευδαίμων ἔγωγε ἐμαυτῷ τῆς φυγῆς καὶ φθόνῳ φαίνομαι. ὅταν δὲ αὖ πάλιν ὑπέλθῃ μοι λογισμός τε καὶ μνήμη τῶν αὐτόθι, οὐχ ἑταίρων μόνον, ἀλλὰ καὶ συγγενῶν καὶ ἐκκλησίας καὶ κολυττοῦ, ἐν ᾧ πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη ᾤκησα, καὶ τοῦ ἀλῆσι χωρίου. καὶ τῶν ἐκεῖ μοι μετὰ σοῦ καὶ φιλίππου διατριβῶν γενομένων, μεταρρεῖ ἅπαν τὸ αἷμα ἄλλοσέ ποι τῶν σπλάγχνων πάλιν. καί μοι δή ποτε καὶ λοιδορίαι αἷς ἐλοιδορούμην, ὑπὸ δημοσθένους ἥδισται δοκοῦσι. καὶ σκώμματα ἐφ' οἷς οὐδεὶς ἔξω κτησιφῶντος ἐγέλασε πώποτε. ἀλλὰ γὰρ ἅλις μὲν ἡμῖν δακρύων. σὺ δὲ εὐτύχοίης. καὶ μὴ μόνον πολιτείαν ἅπασαν ἀλλὰ καὶ λεπτίνην φεῦγε. ὅτι πρὸς ἡμᾶς ἔχει φιλαπεχθημόνως. καὶ ὅτι τἄλλα τοιοῦτός ἐστιν οἷον περιεῖναι μὲν μηδένα λαμπρότερον.

ἡττᾶσθαι

ἡττᾶσθαι δὲ ἀδοξότατον. καὶ μάλιστα μὲν παραινῶ, φεῦγε τοὺς μετ᾽ αὐτοῦ διατριβάς· εἰ δ᾽ αὖ συνέλθῃς ἐκ τύχης καὶ καθημένων λέγοι τι, πειρῶ σιωπᾶν ἂν ἰσχύῃς ἢ γελᾶν. ἀλλ᾽ ὁ μὲν δίδωσιν ἀποχρῶσαν δίκην τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ γέλωτος εἶναι δοκεῖν ἅμα καὶ μίσους ἄξιος. σὺ δὲ εἰ μὴ πάνυ φοβῇ τὴν θάλατταν, ἀφίκοιο παρ᾽ ἡμᾶς ποτε. καὶ παραλαβὼν σεαυτὸν ἡμῖν ἰδεῖν, ἐπανήκοις πάλιν.

Ῥίσων οὗτος ὁ κομίζων σοι τὴν ἐπιστολήν, ὁ πρῶτος οὖσιν ἡμᾶς ὑποδεξάμενος ἐν Ῥόδῳ. ἐκπέπλευκε δὲ Ἀθήναζε κατὰ χρείαν κηδεστοῦ γέροντος ἀργύριον εἰσπράξων παρὰ τοῦ τραπεζίτου Χαρμόλα. σκόπει δὲ ὅπως αὐτὸν ὑποδέξῃ φιλοφρόνως. ἔστι δὲ κομιδῇ εὐτελὴς τὴν δίαιταν καὶ πρέπων ἡμῖν. ὧν καὶ τὰ ἄλλα συμπράξεις. ὡς μάθῃ ὡς οὐ παντελῶς ἔρημον φίλων ὑπέλαβεν. ἀλλ᾽ ἔστι τις Ἀθήνησιν Αἰσχίνου λόγος καὶ μνήμη.

Τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ.

Πυθόμενος τὰ ῥηθέντα Μελανώπῳ πρὸς ὑμᾶς. καὶ τὴν μὲν ὑμετέραν ἀπεδεξάμην φιλανθρωπίαν. Μελανώπῳ δὲ οὐκ ἐπανελθὼν μόνον πρὸς ὑμᾶς νομίζω τοῖς βεβιωμένοις αὐτῷ πρέπουσαν ἀποδώσειν χάριν, ἀλλὰ τυχὸν ἔτι καὶ τῆς πατρίδος ἐστερημένος, ὅμως ἀρκέσαι πειράσομαι. ἐγὼ γὰρ ὦ Μελάνωπε κατὰ μὲν τοὺς νόμους ὁμολογῶ ταύτῃ κεχρῆσθαι τῇ συμφορᾷ. φημὶ μέντοι βοηθῶν ταῦτα τοῖς νόμοις πεπονθέναι. καὶ ὑπὲρ τοῦ μηδένα στεφανοῦσθαι παρὰ τοὺς ἀγωνιζόμενος. ἐμοὶ μὲν οὖν τὸ δὲ δυστυχηκέναι πολιτευομένῳ, κοινὸν οὐδέ ἐστι πρὸς Θεμιστοκλέα καὶ Ἀριστείδην καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν λαμπροτάτων ἐν τῇ πόλει γενομένων. σοὶ δὲ τὸ μέχρι μὲν χθὲς καὶ πρώην θεσμοθετοῦντος, ἤδη σου προεστάναι τὴν μητέρα, τέως δ᾽ ἐμπεσεῖν τὸν πατέρα σου εἰς τὸ δεσμω

τέλεον. σὲ γὰρ πραθέντα δισχιλίων δραχμῶν τὴν ἀκμὴν συνηταιρη-
κέναι τοῖς περὶ Τίμαρχον νέοις, οὐ κοινὰ ταῦτ' εἶναι, πρὸς Θεμι-
στοκλέα καὶ Ἀριστείδην τὸν δίκαιον ὑπολαμβάνω. ἀγὰ μελανώτω μὲν
αὖθις ἐὰν ὑμῖν ποτε δόξῃ διαλέξομαι παρών. νυνὶ δὲ τῆς μὲν
εὐνοίας ἣν ἀπόντι μοι παρέχεσθε, θορυβοῦντες καὶ μὴ θέλοντες ἀ-
κροάσασθαι τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, πολλὴν χάριν ἔχω. δικαιό-
τερον μέντοι γε ἄμεινον, ἐμαυτὸν ἐᾶσαι πρὸς τοὺς λοιδοροῦντας
λέγειν ψηφισαμένους ἃ πολλάκις πολλοῖς ἤδη ἐψηφίσασθε τὰ μέ-
γιστα ἁμαρτοῦσιν εἰς ὑμᾶς. εἰ δὲ μὴ τό γε δεύτερον αὖ δεηθείην
ἀνέχεσθαι πολὺ μᾶλλον τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, ἢ χαρίζεσθαι δο-
κοῦντας, ὅτι τῶν βλασφημούντων οὐκ ἀκροᾶσθε, μείζω τὴν ὑπο-
ψίαν τῶν δυναμένων λέγεσθαι ποιεῖν.

ὺ μὲν οὐδέπω καὶ νῦν ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς. ἀλλὰ καὶ νό-
σους καὶ δίκας καὶ πάντα μᾶλλον τοῦ μὴ βούλεσθαι ἐλ-
θεῖν πρὸς ἡμᾶς αἰτιᾷ. Νικίας δὲ ἀφῖκται πάλαι καὶ Ἀνδρωνί-
δας. εἰ μὲν οὖν νῦν γε σὺν Φιλίππῳ πυνθάνομαι γὰρ αὐτὸν ἐξιέναι διέ-
γνωκας ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς, τάχα ἂν εἴη σοι ἔτι ἀπλοΐα. ἐπιλυ-
θείη ὁ πόλεμος. εἰ δὲ οὐδὲ σὺν ἐκείνῳ διέγνωκας ἐξιέναι, σὺ μὲν ἐ-
πιστελεῖς διὰ παντὸς ἡμῖν ἀφίξεσθαι. ἐγὼ δὲ ἅπαξ ἀνιάσομαι.

Ἐρρωθεὶς ἐπὶ Φύσκον, ἡσυχάσας ἐκείνην τὴν ἡμέραν,
οὐχ ὑπ' ἀργίας ἀλλὰ μηκύνειν ἔδοξεν ἡ περὶ τὸ Ἀθμανὸς ὁδὸς
ὥστε τὴν νύκτα συνέδωκε τὸ ῥάων ἐγενόμην, βαδίσας εἰς τὴν ἄμ-
μον, ἐπεῖδον τὰ χωρία. καί μοι ἔδοξε καλὰ μὲν ἄλλως καὶ ποικί-
λα εἶναι τὰ χωρία. καὶ γὰρ ἐλαιῶν ἦν τὰ πολλὰ φυτὰ καὶ ἄμπελοι
συχναί. καὶ σπέρματα πλείονα καὶ νομαὶ καλαί. ἐπαύλιον δὲ οὐ

δὲ

δὲ μέτριον. ἀλλὰ πάντα ἐρείπια. ἐδέξατο ἡμᾶς ὁ Μυρωνίδης φιλανθρώπως σφόδρα. τοῦ μέντοι χωρίου δυοῖν ταλάντοιν ἐπριάμην. καὶ νῦν ἐπαύλιόν τι μηχανῶμαι τοιοῦτον, οἷον ἐμηχανώμην ἐγὼ κεκτημένος βραχέα.. καὶ μέλλων ὅμως οἰκεῖν ἐνθάδε, μὰ τοὺς θεοὺς οὐχ ἡδέως ἐπὶ τῇ στερήσει τῆς ἐμαυτοῦ πόλεως, καὶ μάλιστα τοιαύτης, ἐν ᾗ δύναιτο ἄν τις ἧσσον ἀλγεῖν ὑπολαμβάνων οἰκεῖν.

δὲ Κίμων οἷα κατὰ πόλιν ἑκάστην καὶ ἁπαλὸν ἡμᾶς δέδρακεν οὐκ ἡδὺς οὐ νόμου φειδόμενος οὐδενός, ὅτε κατὰ θέαν εἰς Ἴλιον ἀφικόμην τῆς γῆς καὶ θαλάττης. ἃ μὲν εἶδον αὐτόθι γράφειν ἐπεὶ δοκεῖ ὕλην ἔχειν ἄφθονον σιωπήσω. δέδοικα γὰρ μὴ ποιητικῆς λαβόμενος φλυαρίας, ἀπειροκαλεύεσθαι δόξω. τὰ δὲ Κίμωνος ἔργα καὶ τὴν ἀκρασίαν οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι δυναίμην ἀρκέσαι λέγων. διατριβόντων γὰρ ἡμῶν πολλὰς ἡμέρας ἐν Ἰλίῳ, καὶ μὴ πληρουμένων, τῆς θέας τοῦ Περγάμου, ἦν δέ μοι γνώμη μένειν ἕως ἅπαντα διεξέλθω τὰ ἐν τῇ Ἰλιάδι ἔπη πρὸς αὐτοῖς ἑκάστοις ὑπὲρ ὧν τὰ ἔπη δὴ γεγενημένα, ἐμπίπτει ἡ μέρα ἐν ᾗ πειρῶνται τοὺς γάμους οἱ πλεῖστοι τῶν θυγατέρων ὅσων ἐπιτρέπει ὁ νόμος ποιεῖν καὶ ὥρα. ἐγένοντο δὲ συχναὶ αἱ γαμούμεναι. νενόμισται δὲ ἐν τῇ Τρῳάδι γῇ, τὰς γαμουμένας παρθένους ἐπὶ τὸν Σκάμανδρον ἔρχεσθαι. καὶ λουσαμένας ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἔπος τοῦτο ὥσπερ ἱερόν τι ἐπιλέγειν. λάβε μου Σκάμανδρε τὴν παρθενίαν. ἐν δὴ ταῖς ἄλλαις Καλλιρρόη ὄνομα παρθένος μεγάλη πατρὸς ἦν τῶν ἐπιφανῶν, ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἧκε λουσομένη. καὶ ἡμεῖς ἅμα τε τοῖς οἰκείοις τῶν γαμουμένων καὶ τοῖς ἄλλοις ὄχλοις πόρρωθεν τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ λουτρὰ τῶν παρθένων, ᾗ θέμις αὐτοῖς ἐξωτέρω ὁρᾶν, ἐθεώμεθα. ὁ δ'

καλὸς κἀγαθὸς Κίμων, ἐγκρύπτεται εἰς θάμνον τοῦ Σκαμάνδρου καὶ στέφει ἑαυτὸν δόναξιν. ἦν δὲ αὐτῷ δηλαδὴ τὸ στρατήγημα τοῦτο καὶ ὁ λόχος ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν Καλλιρόην εὐτρεπής. λουομένης δὲ κατὰ τὸ εἰωθὸς ἔπος, ὡς μετὰ ταῦτα ἐπυθόμην λεγούσης, λάβε μου Σκάμανδρε τὴν παρθενίαν, ἐκθορὼν ἐκ τῶν θάμνων ὁ Σκάμανδρος Κίμων, ἡδέως ἔφη δέχομαι καὶ λαμβάνω Καλλιρόην Σκάμανδρος ὤν. καὶ πολλὰ ἀγαθὰ ποιήσω σοι. ταῦτα ἅμα λέγων καὶ ἁρπάσας τὴν παῖδα, ἀφανὴς γίνεται. οὐ μὴν καὶ τὸ πρᾶγμα ἀφανὲς γίνεται. ἀλλὰ τέτταρσιν ὕστερον ἡμέραις πομπὴ μὲν ἦν Ἀφροδίτης. ἐπέμπευον δὲ αἱ νεωστὶ γεγαμημέναι καὶ ἡμεῖς τὴν πομπὴν ἐθεώμεθα. ἡ δὲ νύμφη ἰδοῦσα τὸν Κίμωνα ὡς μηδὲν αὐτῷ κακὸν συνειδότα ἅμα ἐμοὶ θεώμενον, προσεκύνησε. καὶ ἀποβλέψασα πρὸς τὴν τροφόν, ὁρᾷς ἔφη τίτθη τὸν Σκάμανδρον, ᾧ τὴν παρθενίαν ἔδωκα; καὶ ἡ τίτθη ἀκούσασα ἀνέκραγε. καὶ τὸ πρᾶγμα ἔκπυστον γίνεται. ὡς δὲ οἴκαδε εἰσέρχομαι, καταλαμβάνω τὸν Κίμωνα. καὶ οἷα ἦν εἰκὸς ἐργάζομαι, καλῶν ἀνόσιον καὶ δι' αὐτὸν ἀπολωλέναι λέγων ἡμᾶς. ὁ δὲ οὐδὲν δι' αὐτὸ ἔδεισεν. οὐδὲ ᾐσχύνθη τοῖς πεπραγμένοις. ἀλλὰ μύθους ἐπελάβετο λέγειν μακροὺς τοὺς τὰ πανταχόθι τρόπων ἄξια ἐργασαμένους καταριθμούμενος. ἐν γὰρ Μαγνησίᾳ τοῦτο περὶ Μαίανδρον τὸν ποταμὸν ἔφη γεγενῆσθαι, ὑπό τινος τῶν ἐκεῖ νέων. ἀφ' οὗ καὶ ἔτι σήμερον Ἄτταλον τὸν ἀθλητὴν ὅ τι περ ἔφη οὐχ ἑαυτοῦ υἱόν, ἀλλὰ τοῦ Μαιάνδρου εἶναι πείθεται. καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν οὕτω πάνυ νομίζει σαρκοῦντα καὶ ῥώμην εὖ ἔχειν. ἐπειδὰν δὲ πολλὰς λαβὼν πληγὰς ἀπειπάμενος ἐξίοι, τὸν ποταμὸν αὐτῷ νεμεσῆσαι λέγει ὅτι πρινήσας τὸν πατέρα

αἰνηγό

ἀνηγόρευσεν αὐτόν. οὐκ ἄρα ἀπορεῖ γε ἡττώμενος προφάσεως. καὶ περὶ Ἐπίδαμνον ὁμοίως πάλιν. κατιὼν δὲ ἔφη μουσικὸν ὑπὲρ ἡ θέας πεπεῖσθαι, ὅτι Ἡρακλέης εἴη τὸ ἐκ μοιχοῦ γενόμενον αὐτῷ παιδίον. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπαιδοποιησάμην ἔφη ἅπαξ δὲ διελέχθην παιδὶ ὑπερώρῳ τε ἤδη καὶ λουομένην αὐτὴν μετὰ μιᾶς γραὸς ἰδών. καὶ ἄλλως δὲ δοκεῖ μοι ἔφη, ὡς μὴ παρ' ὅτι πᾶσι τὰ ἐν Ἰλίῳ τραγικὰ καὶ φοβερὰ ᾖ, παθεῖν δεῖν καί τι ἡμᾶς καὶ οἷον ἐν κωμῳδίαις περὶ τὸν Σκάμανδρον ἐργάσασθαι. Κἀγὼ μὲν ἄλλο οὐδὲν ἢ ποῖ λήξει ἡ τοσαύτη ἀναισχυντία προσμένων, λίθινος ὑπὸ ἀπιστίας ἐγεγόνειν. ὁ δὲ ἐῴκει καὶ ζητεῖν Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου μοιχείαν ἐπι-ζων. ἕως ἰδὼν ἐγὼ ὄχλον προσιόντα τῇ θύρᾳ, τοῦτ' ἐκεῖνο ἔφην καταπρήσοντες ἡμᾶς πάρεισι. καὶ διὰ τοῦ ὀπισθοδόμου τινὸς εὐθέως πρὸς Μελανιππίδην φεύγων ᾠχόμην. ἐκεῖθεν δὲ ἑσπέρας ἐπὶ θάλατταν εἰς τοὔμπροσθεν, εἶτα ὡς τὸν Ξενῶνα ἀνέμῳ κατήχθημεν. ὃν μηδεὶς ἂν ἄλλος ἢ φεύγων τὸν Κυμώνειον ἄγος ὑπομεῖναι πλέων. τοιαῦτα μὲν παθὼν δεῖν σοι γράφειν ὡς καὶ ἐμοῦ σχετλιάσοντι μᾶλλον ᾤμην. σὺ δὲ ἂν ἱκανῶς οἶμαι γελάσειας.

Τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων.

Α μὲν ἄλλα δεῖν ὑμῖν ἐπιστέλλειν περὶ ὧν ἠβουλόμην πρότερον ᾤμην. οὐ γὰρ ἀφῃρῆσθαί γε τοῦτο ἀτυχήσαντα τῶν παρ' ὑμῖν ὑπελάμβανον. συμβουλεύειν δὲ καὶ πολυπραγμονεῖν, οὐ μικρᾶς ἐμοί γε ἀκρασίας ἐφαίνετο ἔργον εἶναι δεδωκότι τηλικαύτην δίκην τοῦ πολιτεύεσθαι. πλὴν ἐπεὶ δεῖ, καλοῦ-

τῶν ἡμῶν. ἄλλως δὲ μὴ ῥᾴδια τισὶ τῶν ἐπιτηδείων, οὐχ ὅτι πόλει
συμβουλεύειν ᾤμην· ὑμῖν τε ἑώρων ἄλλους καὶ λέγειν καὶ
πράττειν δυναμένους τὰ κοινά. κατέλιπον γὰρ οὐκ ὀλίγους.
ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν τεθνᾶσι. πολλοὶ δὲ ἠτυχήκασιν ὥσπερ ἐγώ, περιέστη-
κε δὲ ἡ πόλις εἰς ἐρημίαν τῶν πολιτευομένων, ἀκούω δὲ τοὺς μὲν
αὐτοὺς παρόντας, τοὺς δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν κινεῖν τι τῶν τῆς πό-
λεως πραγμάτων, ἕτοιμος ἤδη τὰ δοκοῦντα τῇ πόλει συμφέ-
ρειν, ὡς μόνον ἔξεστί μοι δι' ἐπιστολῶν λέγειν. εἰ δὲ καὶ νῦν τὰ μακε-
δόνων φρονεῖν ἐροῦσί με καὶ παραπρεσβείας γράφονταί τινες
ἀπόντα με δίκην, ἢ προδοσίαν τῆς ἑλλάδος, ἕτοιμος ἤδη καὶ ῥόδου
καὶ τῆς ἁπάσης ἑλληνίδος πρόσω φεύγειν ἐὰν βούλωνται. καὶ πρὸς
τὸν ἐν πέρσαις ἄπειμι καὶ μήδοις βασιλέα. καίτοι τὰ περσῶν τε
καὶ μήδων οὐδεὶς ἔφη με ποτὲ φρονεῖν. καὶ πάντων ἥκιστα δημο-
σθένης. ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖσε παύσομαι γράφων, ἃ τῇ πόλει δόξῃ συμφέ-
ρειν οὐ χαρίζεσθαι μέλλων ὑμῖν ὥσπερ ἄλλοι τινές, ἀλλ' ἐλευθέρως
νουθετεῖν. εὖ γὰρ εἰδέναι χρὴ ὅτι τῶν πολιτευομένων οἱ μᾶλλον
ἐπιπλήττειν ἢ χαρίζεσθαι θέλοντες ὑμῖν δοκεῖν, οὗτοι καὶ μάλι-
στα πρὸς ἡδονὴν λέγουσι, τὴν ὑπὸ πρόσχημα τῆς παρρησίας ὁδὸν
τοῦ κολακεύειν ἑλόμενοι. καὶ γὰρ αὕτη τίς ἐστι τοῦ χαρίζεσθαι πο-
λίταις καὶ ἡγεμόσι πολὺ κακουργοτέρα προαίρεσις. ἣν βαδίζον-
τές τινες ἀθήνησι καὶ περιόντος ἐμοῦ παρ' ὑμῖν, οὕτω γάρ με χρὴ
λέγειν, καὶ νῦν ὅσον ἐφ' ὑμῖν τεθνεῶτος, αἰτιῶνται μὲν ὑμῶν τὴν
ὀλιγωρίαν ὡς οὐκ ἐθελόντων ἄρχειν τῆς ἑλλάδος. προτρέπονται
δὲ ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν ὡς δυναμένους. ὑμεῖς δὲ μετὰ τὸ δοκεῖν
ἀργοὶ γεγονέναι, δύνασθαι τῶν ἑλλήνων ἄρχειν, νομίζεσθαι θέλετε

μᾶλ

μᾶλλον ἢ μετὰ τοῦ μένειν ὑμῶν τὰς προθυμίας, ἐνδεῖσθαι τῆς
δυνάμεως. πυνθάνομαι γὰρ τελευτήσαντος ἀλεξάνδρου προτρέ-
πειν τινὰς ὑμᾶς, καινοτέρων ἅπτεσθαι πραγμάτων. ἐγὼ δὲ βου-
λοίμην ἂν ταῦτα συμβουλεύειν ὑμῖν, ἃ μετὰ ταῦτα συμφέρει.
οὐ γὰρ ἠγνόουν μὰ τὸν δία καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς, ὅτι λαμπρὸν
ἐστὶ τὸ τοῖς μὲν βαρβάροις ἀεὶ πολεμεῖν, τοὺς δὲ ἕλληνας ἐλευθεροῦν.
καὶ ταὐτό γε τοὺς πατέρας ἡμῶν προελομένους. ἀλλ᾽ εἰς μὲν τὸ
βούλεσθαι τὰ κράτιστα, τὴν γνώμην ἱκανὴν οὖσαν. εἰς δὲ τὸ δύνα-
σθαι καὶ τύχης ἀγαθῆς ὑμᾶς δεομένους. προσήκει οὖν μεμνῆσθαι
καὶ ὑμᾶς ὑπελάμβανον ὅτι ἀθηναίοις μὲν ἐπιστέλλομεν. ἀθηναί-
οις δὲ, οὐκ ἐν οἷς θεμιστοκλῆς ἐπολιτεύσατο. ἀλλ᾽ οἳ τὰς μὲν γνώ-
μας ἐκείνων χείρους εἰσί. τὰς δὲ πρὸς τοὺς πολέμους ἀφορμὰς οὐχ
ὁμοίας ἔχουσιν. ἐπεὶ δότωσαν μὲν ἡμῖν τριακοσίας τριήρεις οἵας
τῆς ἑλλάδος ἄξια γράφοντες ἡμῖν. δότωσαν δὲ τρισμύρια τάλαν-
τα ἀργυρίου. καὶ χρυσίου ἀπέφθου τρισχίλια. δότωσαν δὲ ἀνδρῶν
ἐν ἥβῃ νέων τοσοῦτον πλῆθος, ἤδη γεγυμνασμένων ἐν ὅπλοις. καὶ
μηκέτι συμβουλευέτωσαν. αὐτοὶ γὰρ εἰδήσομεν ἃ χρὴ πράττειν.
δυνάμενοι τὰ δόξαντα πράττειν. μηδὲ ῥαψῳδείτωσαν μάτην
ἐπαινοῦντες ἡμῶν τοὺς προγόνους τε καὶ τὴν χώραν. ὅτι ἐγένον-
το ἐν αὐτῇ. καὶ ὑπὲρ αὐτῆς εἰσεγγύοντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί. ἐπεὶ πύθε-
σθε αὐτῶν τί ἐν τῇ περὶ χαιρώνειαν μάχῃ τὴν πόλιν ὤνησε τῶν ἀθη-
ναίων, ὅτι ἄρης πρὸς ποσειδῶνα ὑπὲρ ἁλιρροθίου ἐν ἀρείῳ
πάγῳ ἐκρίθη. ἀλλ᾽ εἰ πρὸς ἀντίπατρον ἢ ὅστις ἄλλος μακε-
δόνων βασιλεὺς ἱκανοὶ ἐσμὲν ἀγωνίσασθαι, τοῦτο χρὴ σκο-
πεῖν. κἂν ἱκανοὶ ὦμεν, ἀγαθῇ τύχῃ ἀναλαβόντες ὅπλα ἐλευθέρως

ἐλευθεροῦμεν τοὺς Ἕλληνας· εἰ δὲ τούτου μὲν ὀλιγωρήσομεν, κο-
λακευόμενοι δὲ ἡσθησόμεθα, πῶς οὐ μετὰ τοῦ δοκεῖν ἑαυ-
τοῖς αἴτιοι γεγονέναι τῶν συμφορῶν, ὃ μόνον οὐδὲ παραμυ-
θίαν ἔχει τοῖς κακῶς πράττουσιν, ἀτυχήσομεν. ἔστι δὲ καὶ πό-
λεως καὶ ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος ἔργον δεῖν πρὸς τὰς πα-
ρούσας ἀφορμὰς ὑπὲρ τῶν παρόντων βουλεύσασθαι. τὸ δὲ τὴν
μὲν τόλμαν εἰς τὰ πράγματα, οἷς ἐπιχειρεῖ, ἐκ τῆς πρόσθεν ἰσχύος
ἔχειν. τὴν δὲ ἰσχὺν πάλαι ἀπολωλεκέναι μεγάλην, ὅμοιά γε φαίνε-
ται, ὥσπερ ἂν εἴ τις ὀλυμπιάσι νικήσας πολλάκις, ὕστερον γέρων
ὢν ἀπογράφοιτο ἔτι καὶ προκαλοῖτο τοὺς ἀντιγράφους ἀναμι-
μνησκόμενος ἧς ἔσχηκεν, οὐ τῆς παρούσης δυνάμεως. ἄξιον δὲ καὶ
ἃ λέγειν αὐτοὺς πυνθάνομαι, λογίσασθαι μεθ' ὑμῶν, ὡς καινὰ καὶ
θαυμαστὰ ὅσον εἰς ἃ βούλονται τῇ πράξει συλλαβεῖν δυνάμενα.
φάσκειν ὑμᾶς ὁμονοεῖν· ὥσπερ ὑμᾶς οὐκ ἐπισταμένους ὅτι τοῦτο
μὲν πάσῃ τῇ πόλει καὶ πολεμεῖν καὶ εἰρηνεύειν βουλομένῃ κράτιστόν ἐστιν
ἡμῖν δὲ τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, εἰ ὁμονοητέον πολεμοῦσιν. ὁμονοη-
τέον γὰρ καὶ πολεμοῦσι καὶ μὴ παντὸς ἕνεκα ἀλλ' εὐκουλομένοις
πολεμεῖν καὶ ὁμονοεῖν, ὡς ἴσμεν ἅπαντες, αὐτάρκης ἐστὶν ἡ δύναμις.
ἕως δ' ἂν μήτε συστρατείας πολεμοῦντες ἔχομεν, μήτε χρημάτων
πόρους δεικνύωσιν, ἀλλὰ τὴν ἀθηναίων ἔγγυον διδῶσι τοῦ πολέμου,
μηδὲν διαφέρειν αὐτοὺς αὐτίκα νομίσομεν. ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ὥσπερ
ἦν ἄξιος παραπλὴξ τὴν διάνοιαν ὤν, κατελύσατε εἰκότως. τού-
τοις δὲ ἀπόχρη τὸ μηδὲν παθεῖν κακὸν παραδόξους λόγους με-
λετῶσι καὶ μηδὲ λείψανον ἐῶσιν ὑμῖν τι τῶν πραγμάτων. ἀλλὰ καὶ
τούτων φθονοῦσι πράττειν ἃ δεῖ βουλομένοις. ἕως ἂν τὸ θηβαίων πολι-
τεύσων τὸ πολίτευμα, μηλόβοτον ὑμῶν γενέσθαι τὴν χώραν. καὶ κατα-

σκαφῆναι

στηαφῆναι τὴν πόλιν ἀναγκάσαντες. οὐ γὰρ εἰ κακῶς ἔχει τὰ
πράγματα διὰ τοῦτο μηδὲν ὅπως μὴ χεῖρον ἕξει φροντιστέον.

Τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν ἀθηναίων.

Γὼ προσῆλθον τῷ πολιτεύεσθαι, γεγονὼς ἔτη τρία καὶ τριά
κοντα. μὰ δί᾽ οὐ τριταγωνιστεῖν μαθὼν ὡς δημοσθένης ἔλε-
γεν. ἀλλὰ καὶ γράφειν ἐλευθερίως, καὶ παιδείας φροντίσας τὰ
μέτρια καὶ λόγοις οἵοις λέγειν ἐν ἀθήναις ἔπρεπε. ἐπὶ τούτοις οὐκ
εἰς συκοφαντίαν γυμνάσας. οὐδέ τινι τῶν πολιτῶν δίκην δικα-
σάμενος, εὑρεθήσομαι λαβὼν ἀργύριον. οὐδὲ ὕβρεως ἀποδόμε-
νος. ἀλλ᾽ οὐδὲ ὑβρισθεὶς ὅλως. οὐδὲ ἀφορμὴν προπηλακισμοῦ πα
ραχὼν. οὐδὲ εἰς δίκην τινὰ τῶν πολιτῶν καταστήσας, ἔξω τιμάρ
χου μόνου. καὶ οὐκ ἀλαζονεύομαι πρὸς ὑμᾶς ὡς πολλὰ πάνυ λα
βεῖν ἐξόν μοι χρήματα μὴ λαβών. ἄλλως ἦν προσῆκον δίκην
κατὰ τοὺς νόμους λαβών. καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν Κτησιφῶντα
πολλὰ μὲν ὑπ᾽ αὐτοῦ παθὼν, πολλὰ δὲ ὑπὸ δημοσθένους, παρανό-
μων ἐγραψάμην, δικαιοτάτην ὦ θεοὶ γραφήν. καὶ οὐδὲν θαυμα-
στὸν εἰ καὶ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων καὶ τῶν ἐμῶν λόγων ἡ δημο-
σθένους δεινότης κρείσσων ἐγένετο. ἐφάνη δὲ ἴσως ἐφ᾽ οἷς κατηγο
ρήθην πρότερον ὑπὸ δημοσθένους πολὺ μείζοσι δηλονότι τούτων οὖ
σι δι᾽ ἃ νῦν ἐξέπεσον, οὐ μικρὸν εἰς ὑμᾶς δεῖγμα τοῦτό τοι καλῶς
ἐμὲ πολιτεύεσθαι. ὅτι οὐδὲ δημοσθένους κατηγοροῦντος ἑάλων.
μετὰ δὲ ταύτην τὴν συμφορὰν καὶ τέλεον καταφανῆ πᾶσι τοῖς
ἕλλησιν οὐχ ὅπως μόνοις ὑμῖν ἐμαυτὸν οἴομαι γεγονέναι. τίς γὰρ
οὐκ οἶδεν ὅτι ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ φεύγοντες ἐκ
τῶν πατρίδων, τότε δὴ καὶ μάλιστα τίνες ὁποῖοι τοὺς τρόπους
ἐγένοντο διαδείκνυνται. παρὰ ἃ συνέκρυπτον αὐτοὶ πρότερον.

ἐκ μέσου γιγνομένων ἀναφαίνεται καθαρῶς. αἰτιᾶται γὰρ πολὺ μᾶλλον τῶν ἐχθρῶν ἕκαστος αὐτοὺς οὐδὲν ἀντειπεῖν δυναμένους. οἱ δὲ δὴ φυγόντες ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις ὡς τὰ τῶν πολεμίων ἀεὶ προαιρούμενοι, παντελῶς δεικνύουσι καὶ τοῖς τρόποις, καὶ τὰς ἐν τῷ πολιτεύεσθαι γιγνομένας αὐτοῖς γνώμας καταφανεῖς. καὶ γὰρ ὅπως φέρουσι τὰς συμφοράς, καὶ ὡς διάκεινται πρὸς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ἐξετάζονται σαφῶς. ἆρ᾽ οὖν ὡς καὶ Φιλίππῳ προδοὺς τὴν ἐμαυτοῦ πατρίδα, καὶ παραπρεσβεύσας καὶ ταῦτα κατὰ τῆς πόλεως ὡς δὴ θεραπεύσας Μακεδόνας, ἐπειδὴ τάχιστα φεύγων παρ᾽ ὑμῶν ᾠχόμην, πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπηλλάγην, χάριν τῶν παρεσχόμην αὐτῷ νομιούμενος, καὶ προμηθείας δηλονότι τευξόμενος παρ᾽ αὐτοῦ; καὶ οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐχ ἑώρων τὰ μὲν ἐν Βοιωτίᾳ πανδοκεῖα δημάδην ἔχοντα, καὶ χωρία ζευγῶν εἴκοσιν ἀροῦντα. καὶ χρυσᾶς ἔχοντα φιάλας. ἡγήμονα ἢ καὶ Καλλιμέδοντα, τὸν μὲν ἐν Πέλλῃ. τὸν δὲ, ἐν Βεῤῥοίᾳ. δωρεὰς ἅμα εἰληφότας. καὶ γυναῖκας εὐπρεπεστάτας γεγαμηκότας. καὶ μὴν οὐδὲ πρὸς Θηβαίους οὐδ᾽ εἰς Θετταλίαν ᾠχόμην παρ᾽ ὑμῶν. οὐδὲ πρὸς ἄλλους τινάς, παρ᾽ οἷς ἢ λοιδορεῖν ἔδει με τὴν πατρίδα τὴν ἐμὴν ἢ λοιδορουμένην αὐτὴν ἀκούειν. ἀλλ᾽ εἰς Ῥόδον ἀφικόμενος οὔτε μὰ τὸν Δία δυσμενῶν ὑμῖν, οὔτ᾽ ἄλλως φιλαπεχθημόνων ἀνθρώπων πόλιν. τὸ μὲν γὰρ ἄγχιστα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἑστάναι, κατειρωνευομένων ἐμοί τι τῆς συμφορᾶς εἶναι μᾶλλον ἢ στεργόντων ἔδοξε τὴν πόλιν. ὡς πορρωτάτω γὰρ μᾶλλον αὐτῆς ἔχειν ἀπιέναι. καὶ μηδὲν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπόμνημα ἔχειν. ὃ τὴν γνώμην ἀμύξει. καὶ γὰρ οὐδὲν ταῦθα μένας ἐν Ῥόδῳ φανείην ἄν. ἀλλὰ τῆς στερεᾶς ἑλόμενός τι μικρὸν φρούριον ἄμμον, καὶ ταῦθα πριάμενος χωρία τοσούτων ταλάντων δυοῖν, ὅσων εἰκὸς

τὴν τῶ

κῶ τὸν Φιλίππου μὲν πρότερον, εἶτ' Ἀλεξάνδρου μισθωτὸν ὕστερον
γενόμενον, καὶ Φωκέας προδόντα, καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν Μα
κεδόσι, κάθημαι μεθ' ἑπτὰ θεραπόντων ἐνταῦθα καὶ δυοῖν μόνοιν
συνφείμων καὶ τῆς μητρὸς ἣ τρίτον ἔχουσα καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος,
ἔπλευσε σὺν ἐμοὶ μεθέξουσα τῆς δι' ὑμᾶς μοι συμφορᾶς γενομένης.
καὶ μετὰ γυναικὸς, ἣ συνεξέπεσέ μοι κωλύοντος αὐτὴν τοῦ πατρὸς
καὶ μένειν ἴσως ἀναγκαζόντων τῶν νόμων τὸν τρόπον τῆς πόλεως
μᾶλλον ἢ τοὺς νόμους ἐπισταμένη. καὶ μετὰ τριῶν παίδων οὐδέπω
καὶ νῦν τῆς ἑαυτῶν συμφορᾶς ἐπαισθομένων. οὐδὲ ὁποίαν αὐτοῖς ὁ
θεὸς ἔδωκε γινομένοις πατρίδα τὴν Ἀθηναίων πόλιν, ὁποίαν δ' αὖ
θέως γενομένων ἀνήρηνται πόλιν. καὶ ἕτεροι μὲν ὡς ἔοικε τοὺς
ἑαυτῶν παῖδας ἢ τοὺς ἐν Βοιωτίᾳ γεννηθέντας ἢ ἐν Αἰτωλίᾳ, πρὸς
ὑμᾶς πέμπουσι, τῆς αὐτόθι παιδείας μεθέξοντας. οἷς δὲ ταῦτα
παρὰ τῆς φύσεως ὑπῆρξεν, οὐ δημοτικοῦ πατρὸς οὖσιν, οὐδὲ
πάντας αἰσχρῶς ἑαλωκότος, φεύγουσιν ἔτι νήπιοι. καὶ τρέφονται
πένητες, ἐν ἐρημίᾳ τε καὶ φυγῇ πατρῴᾳ. καὶ περὶ μὲν τῶν Λυκούρ-
γου παίδων Δημοσθένης ὑμῖν ἐπιστέλλει. καὶ δεῖται καλῶς ποιῶν
χαρίζεσθαι τὸ πατρῷον αὐτοῖς ὄφλημα. καὶ ὑμεῖς οὐδὲν ἀλλ' ἢ Ἀθη
ναίων ἔργον, ἐλεήσαντες αὐτοὺς καὶ χαρισάμενοι ἐποιήσατε. καὶ γὰρ
ὀργίζεσθαι ῥᾳδίως ὑμῖν ἔθος ἐστὶ καὶ χαρίσασθαι πάλιν. ἐγὼ δὲ ὑπὲρ
τῶν ἐμαυτοῦ παίδων οὐκ ἂν ὑμᾶς πεισαίμην, δεόμενος ὥς μοι μὴ μό
νον ἐν ὀρφανίᾳ τραφῶσιν, ἀλλ' ὀρφανοὶ ἅμα καὶ φυγάδες ὦσιν
οὔτε ἀδικήσαντες παῖδες ὄντες, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλως ἑαλωκότες. τὰ
μέντοι τῶν ἑαλωκότων, πάντα πεπονθότες. εἶτα τελευτήσαντες
ἀναμνήσθητέ μου καὶ χαρίσασθε τὰς δεήσεις νῦν προσέχοντες ἡμῖν.
ἀλλὰ καὶ πράξατε ἄνδρες Ἀθηναῖοι. καὶ πείσθητε τὰ συνήθη ὑμῖν

αὐτοῖς· καὶ μέτρια ποιοῦντες. οὐ γὰρ ἂν δὴ τρόπων ἀποσταίητε· καὶ καταλύσαιτε τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἣν ἐπὶ χρηστότητι μείζω καὶ φιλανθρωπίᾳ διαπαντὸς ἔχειν. ἢ τοῖς ἄλλοις πάσαις ταῖς πόλεσιν. τί δ᾽ ἄν με λάνθανον ὅπως ἴσχυε πλεῖον, κωλύων ὑμᾶς μιμεῖσθαι τὴν ἑαυτῶν χρηστότητα καὶ φιλανθρωπίαν, ἢ παρακαλῶν. αἰσχίνης οὐδαμῶς μὰ τοὺς θεούς· οὐ γὰρ αὐτάρκης, οὐδ᾽ ἀξιοπειθὴς πείθειν ἔγωγε τὴν πατρίδα τὴν ἐμήν. καὶ μάλιστα νῦν ἐμαυτοῦ χάριν πείθειν δοκῶν. ἀλλ᾽ ὁ τῆς πόλεως τρόπος καὶ τὸ πάλαι ὑμῶν ὄνομα καὶ τὸ τῶν προγόνων ἦθος ὧν ἀναγκαιότερον δήπουθεν ἢ μελανώπω καθ᾽ ἡμῶν δεομένῳ προσέχειν.

Τῶν αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος ἐπιστολῶν τέλος.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΦΙΛΙΠΠΩ.

Ι μὲν νεώτερος ἦν, οὐκ ἂν ἐπιστολὴν ἔπεμπον, ἀλλ' αὐτὸς ἂν σοι πλεύσας ἐνταῦθα διελέχθην. ἐπειδὴ δὲ οὐ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, ὅ, τε τῆς ἡλικίας τῆς ἐμῆς καιρὸς καὶ ὁ τῶν πραγμάτων συμβέβηκεν, ἀλλ' ἐγὼ μὲν προαπείρηκα, τὰ δὲ, πράγματα νῦν ἀκμὴν εἴληφεν, ὡς οἷόν τέ ἐστιν ἐκ τῶν παρόντων, οὕτω σοι πειράσομαι δηλῶσαι περὶ αὐτῶν· οἶδα μὲν οὖν ὅτι τοῖς συμβουλεύειν ἐπιχειροῦσι, πολὺ διαφέρει μὴ διὰ γραμμάτων ποιεῖσθαι τὴν συνουσίαν, ἀλλ' αὐτοὺς πλησιάσαντας. οὐ μόνον ὅτι περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων ῥᾷον ἄν τις παρὼν πρὸς παρόντας φράσειεν, ἢ δι' ἐπιστολῆς δηλώσειεν, οὐχ ὅτι πάντες τοῖς λεγομένοις μᾶλλον ἢ τοῖς γεγραμμένοις πιστεύουσι, καὶ τῶν μὲν ὡς εἰσηγημάτων, τῶν δ' ὡς ποιημάτων ποιοῦνται τὴν ἀκρόασιν, ἀλλὰ πρὸς τούτοις ἐν μὲν ταῖς συνουσίαις, ἢν ἀγνοηθῇ τι τῶν λεγομένων ἢ μὴ πιστευθῇ, παρὼν ὁ τὸν λόγον διεξιὼν, ἀμφοτέροις τούτοις ἐπήμυνεν. ἐν δὲ τοῖς ἐπιστελλομένοις ἄν τι συμβῇ τοιοῦτον, οὐκ ἔστιν ὁ διορθώσων. ἀπόντος γὰρ τοῦ γράψαντος, ἔρημα τοῦ βοηθήσοντός ἐστιν. οὐ μὴν, ἀλλ' ἐπειδὴ σὺ μέλλεις αὐτῶν ἔσεσθαι κριτὴς, πολλὰς ἐλπίδας ἔχω φανήσεσθαι λέγοντας ἡμᾶς τι τῶν δεόντων. Ἡγοῦμαι δ' ἀπάσας ἀφελόντα σε τὰς προειρημένας δυσχερείας, αὐτοῖς τοῖς πράγμασι προσέξειν τὸν νοῦν. καίτοι τινὲς ἤδη με τῶν σοὶ πλησιασάντων, ἐκφοβεῖν ἐπεχείρησαν λέγοντες, ὡς δὴ τοὺς μὲν κολακεύοντας τιμᾷς, τῶν δὲ συμβουλευόντων καταφρονεῖς. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἀπεδεχόμην τοὺς λόγους τοὺς ἐκείνων, πολλὴν ἂν ἡσυχίαν εἶχον. νῦν δ' οὐδεὶς ἄν με πείσειεν ὡς οἷόν τέ ἐστι το-

σοῦ τὸν καὶ ταῖς πράξεσι καὶ τῇ γνώμῃ διενεγκεῖν, ἐὰν μήτις τῶν μὲν μαθητὴς, τῶν δ' ἀκροατὴς, τῶν δ' εὑρετὴς γένηται. καὶ πανταχόθεν προσάγηται καὶ συλλέξηται, δι' ὧν οἷόν τ' ἐστὶν ἀσκῆσαι τὴν αὐτοῦ διάνοιαν. ἐπήρθην μὲν οὖν ἐπιστεῖλαί σοι διὰ ταῦτα. λέγειν δὲ μέλλων περὶ πραγμάτων καὶ μεγάλων, καὶ περὶ ὧν οὐδενὶ τῶν ὄντων ἀκοῦσαι μᾶλλον ἢ σοὶ προσήκει, νομίζω δεῖν με προθύμως οὕτω σε παρακαλεῖν, ἵνα γένῃ συγγράμματος ἀκροατής. οὐ γὰρ οὔτ' ἐγὼ τυγχάνω φιλοτίμως διακείμενος, οὔτε σὺ λανθάνεις ἡμᾶς πλήρης ὢν τῶν τοιούτων. πρὸς δὲ τούτοις κἀκεῖνο πᾶσι φανερὸν, ὅτι τοῖς μὲν ἐπιδείξεως δεομένοις αἱ πανηγύρεις ἁρμόττουσιν. ἐκεῖσε γὰρ ἄν τις ἐν πλείστοις τὴν αὐτοῦ δύναμιν διασπείρειε. τοῖς δὲ διαπράξασθαί τι βουλομένοις, πρὸς τοῦτον διαλεκτέον, ὅστις τάχιστα μέλλει τὰς πράξεις ἐπιτελεῖν, τὰς ὑπὸ τοῦ λόγου δηλωθείσας. εἰ μὲν οὖν μιᾷ τινι τῶν πόλεων εἰσηγούμην, πρὸς τοὺς ἐκείνης προεστῶτας τοὺς λόγους ἂν ἐποιούμην. ἐπειδὴ δ' ὑπὲρ τῆς τῶν ἑλλήνων σωτηρίας παρεσκεύασμαι συμβουλεύειν, πρὸς τίν' ἂν δικαιότερον διαλεχθείην, ἢ πρὸς τὸν πρωτεύοντα τοῦ γένους. καὶ μεγίστην ἔχοντα δύναμιν. καὶ μὴν οὐδ' ἀκαίρως φανησόμεθα μεμνημένοι περὶ τούτων. ὅτε μὲν γὰρ λακεδαιμόνιοι τὴν ἀρχὴν εἶχον, οὐ ῥᾴδιον ἦν ἐπιμεληθῆναί σοι τῶν περὶ τὸν τόπον τὸν ἡμέτερον. οὐδὲ τούτοις ἐναντία πράττειν πράττουσιν, ὥστε γὰρ πᾶν ἦν τὴν χώραν τὴν αὐτῶν ἔχωσιν. ἡ δ' ἡμετέρα πόλις, ἡδέως ἂν αὐτήν σοι παράσχοι συναγωνιζομένην ἤν τι πράττῃς ὑπὲρ τῆς ἑλλάδος ἀγαθόν. πῶς οὖν ἂν παραπέσοι καλλίων καιρὸς τοῦ νῦν σοι παρόντος. καὶ μὴ θαυμάζῃς εἰ μήτε δημηγορῶν μήτε στρατηγῶν, μήτ' ἄλλως δυνάστης ὢν, οὕτως ἐμβριθὲς αἱροῦμαι πρᾶγμα καὶ δυοῖν ἐπιχειρῶ τοῖν μεγίστοιν, ὑπὲρ τε τῆς

ἑλλάδος

ἑλλάδος λέγειν καὶ σοὶ συμβουλεύειν. ἐγὼ δὲ τοῦ μὲν προαιρεῖν τι τῶν κοινῶν εὐθὺς ἐξέστην. δι' ἃς δὲ προφάσεις, πολὺ ἂν εἴη ἔργον λέγειν. τῆς δὲ παιδεύσεως τῆς τῶν μὲν μικρῶν καταφρονούσης, τῶν δὲ μεγάλων ἐφικνεῖσθαι πειρωμένης, οὐκ ἂν φανείην ἄπορος γιγνόμενος. ὥστ' οὐδὲν ἄτοπον εἰ περὶ τῶν συμφερόντων ἰδεῖν ἂν μᾶλλον δυνηθείην τῶν ἐκεῖ μὲν πολιτευομένων, μεγάλην δὲ δόξαν ἐσχηκότων. δηλώσομεν δ' οὐκ εἰς ἀναβολάς, εἴ τινος ἄξιοι τυγχάνομεν ὄντες, ἀλλ' ἐκ τῶν ῥηθήσεσθαι μελλόντων.

Ἰσοκράτης τοῖς Ἰάσονος παισὶ χαίρειν.

Ἤγγελέ τίς μοι τῶν πρεσβευσάντων ὡς ὑμᾶς, ὅτι καλέσαντες αὐτὸν ἄνευ τῶν ἄλλων, ἠρωτήσατε εἰ πεισθείην ἀποδημῆσαί τε καὶ διατρῖψαι παρ' ὑμῖν. ἐγὼ δὲ ἕνεκα μὲν τῆς Ἰάσονος καὶ Πολυάλκους ξενίας, ἡδέως ἂν ἀφικοίμην ὡς ὑμᾶς. οἶδα γὰρ ἂν τὴν ὁμιλίαν τὴν γενομένην ἅπασιν ἡμῖν συνενεγκεῖν. ἀλλὰ γὰρ ἐμποδίζει με πολλά. μάλιστα μὲν τὸ μὴ δύνασθαι πλανᾶσθαι. ἔπειτα τὸ μὴ πρέπειν ἐπιξενοῦσθαι τοῖς τηλικούτοις. ἔπειτα δ' ὅτι πάντες οἱ πυθόμενοι τὴν ἀποδημίαν, δικαίως ἄν μου καταφρονήσειαν. εἰ προῃρημένος τὸν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν ἄγειν, ἐπὶ γήρως ἀποδημεῖν ἐπιχειροίην, ὅτ' εἰκὸς εἰ καὶ πρότερον ἀλλοσέ ποι διέτριβον, νῦν οἴκαδε σπεύδειν οὕτως ὑπεγγύου μοι τῆς τελευτῆς οὔσης. πρὸς δὲ τούτοις φοβοῦμαι καὶ τὴν πόλιν. χρὴ γὰρ τἀληθῆ λέγειν. ὁρῶ γὰρ τὰς συμμαχίας τὰς πρὸς αὐτὴν γινομένας, ταχέως διαλυομένας. εἰ δ' ἔτι συμβαίη καὶ πρὸς ὑμᾶς τοιοῦτο, πῶς ἂν γὰρ τὰς αἰτίας γὰρ τοὺς κινδύνους διαφυγεῖν δυνηθείην. ὃ χαλεπὸν ἐστίν. ἀλλ' οὐκ ἐγχωρηθείην ἂν εἴτε διὰ τὴν πόλιν δόξαιμι τισὶν ἀμελεῖν ὑμῶν. εἴτε δι' ὑμᾶς τελέως ὀλιγωρεῖν. μὴ κοινοῦ δὲ τοῦ συμφέροντος ὄντος οὐκ

οἶδ' ὅπως ἀμφοτέροις ἀρέσκειν δυνηθείην. αἱ μὲν οὖν αἰτίαι δι' ἃς
οὐκ ἔξεστί μοι ποιεῖν ἃ βούλομαι, τοιαῦται συμβεβήκασιν. οὐ μὴν
περί γε τῶν ἐμαυτοῦ μόνον ἐπιστείλας, οἴομαι δεῖν ἀμελῆσαι τῶν ὑ-
μετέρων. ἀλλ' ὥσπερ ἂν παραγενόμενος πρὸς ὑμᾶς διελέχθην, πει-
ράσομαι καὶ νῦν περὶ τῶν αὐτῶν τούτων ὅπως ἂν δύνωμαι διεξελ-
θεῖν. μηδὲν δ' ὑπολάβητε τοιοῦτον, ὡς ἄρ' ἐγὼ ταύτην ἔγραψα τὴν
ἐπιστολὴν, οὐχ ἕνεκα τῆς ὑμετέρας ξενίας, ἀλλ' ἐπίδειξιν τι-
νὰ ποιήσασθαι βουλόμενος. οὐ γὰρ εἰς τοῦθ' ἥκω μανίας, ὥστ' ἀγνοεῖν ὅτι κρεῖτ-
τω μὲν γράψαι τῶν πρότερον διαλελειμμένων, οὐδ' ἂν δυναίμην
τοσοῦτον τῆς ἀκμῆς ὑστερῶν. χεῖρον δ' ἐξενεγκὼν, πολὺ φαυλοτέραν
ἂν λάβοιμι δόξαν τῆς νῦν ἡμῖν ὑπαρχούσης. ἔπειτ' εἴπερ ἐπιδείξει
προσεῖχον τὸν νοῦν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ὑμᾶς ἐσπούδαζον, οὐκ ἂν ταύτην
ἐξ ἁπασῶν προειλόμην τὴν ὑπόθεσιν. περὶ ἧς οὐ χαλεπόν ἐστιν ἐπι-
φανῶς εἰπεῖν. ἀλλὰ πολὺ καλλίους ἑτέρας ἂν εὗρον καὶ μᾶλλον
λόγον ἐχούσας. ἀλλὰ γὰρ οὔτε πρότερον οὐδεπώποτε ἐφιλοτιμή-
θην ἐπὶ τούτοις, ἀλλ' ἑτέροις μᾶλλον, ἃ τοὺς πολλοὺς διαλέλη-
θεν, οὔτε νῦν ταύτην ἔχων τὴν διάνοιαν ἐπραγματευσάμην. ἀλλ' ὑ-
μᾶς μὲν ὁρῶν ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλοις πράγμασιν ὄντας. αὐτὸς δὲ
ἀποφήνασθαι βουλόμενος, ἣν ἔχω γνώμην περὶ αὐτῶν, ἡγοῦμαι
συμβουλεύειν μὲν ἀκμὴν ἔχειν. αἱ γὰρ ἐμπειρίαι παιδεύουσι τοὺς
τηλικούτους, καὶ δοκοῦσι μᾶλλον τῶν ἄλλων δύνασθαι καθορᾶν τὸ
βέλτιστον. εἰπεῖν δὲ περὶ τῶν προτεθέντων ἐπιχαρίτως καὶ μουσικῶς
καὶ διαπεπονημένως, οὐκ ἔτι τῆς ἡμετέρας ἡλικίας ἔργον ἐστίν. ἀλ-
λ' ἀγαπώην ἂν εἰ μὴ παντάπασιν ἐκλελυμένως διαλεχθείην πε-
ρὶ αὐτῶν. μὴ θαυμάζητε δὲ ὅτι φαίνωμαι λέγων, ὧν πρότερον ἀ-
κηκόατε. τῶν μὲν γὰρ ἴσως ἄκων ἂν τύχοιμι. τὸ δὲ καὶ προσθῶς εἰ

πρέπον ἐστί, λέγειν προσλάβοιμι. ἐγὼ γὰρ ἂν ἄτοπος εἴην εἰ τοὺς ἄλλους ὁρῶν τοῖς ἐμοῖς χρωμένους, αὐτὸς μόνος ἀπεχοίμην τῶν ὑπ' ἐμοῦ πρότερον εἰρημένων. τούτων δ' ἕνεκα ταῦτα προεῖπον, ὅτι τὸ πρῶτον ἐπιφαινόμενον ἐν τῶν θρυλλουμένων ἐστίν. εἴθισμαι γὰρ λέγειν πρὸς τοὺς περὶ τὴν φιλοσοφίαν τὴν ἡμετέραν διατρίβοντας, ὅτι τοῦτο πρῶτον δεῖ σκέψασθαι, τί τῷ λόγῳ καὶ τοῖς μέρεσι τοῦ λόγου διαπρακτέον ἐστίν. ἐπειδὰν δὲ τοῦθ' εὕρωμεν καὶ διακριβωσώμεθα, ζητητέον εἶναί φημι τὰς ἰδέας δι' ὧν ταῦτα ἐξεργασθήσεται καὶ λήψεται τέλος ὅπερ ὑπεθέμεθα. καὶ ταῦτα φράζομεν περὶ τῶν λόγων. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ στοιχεῖον καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων καὶ περὶ τῶν ὑμετέρων πραγμάτων. οὐδὲν οἷόν τε ἐστὶ πραχθῆναι νουνεχόντως, ἐὰν μὴ τοῦτο πρῶτον μετὰ πολλῆς προνοίας λογίσησθε καὶ βουλεύσησθε. πῶς χρὴ τὸν ἐπίλοιπον χρόνον ὑμῶν αὐτῶν προστῆναι. καὶ τίνα βίον προελέσθαι καὶ ποίας δόξης ὀρεχθῆναι. καὶ ποτέρας τῶν τιμῶν ἀγαπῆσαι. πότερον τὰς παρ' ἑκόντων γινομένας ἢ τὰς παρ' ἀκόντων τῶν πολιτῶν. ταῦτα δὲ διορισαμένους τὸ τηνικαῦτα τὰς πράξεις τὰς καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν σκεπτέον. ὅπως συντείνωσι πρὸς τὰς ὑποθέσεις τὰς ἐξ ἀρχῆς γινομένας. καὶ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον ζητοῦντες καὶ φιλοσοφοῦντες, ὥσπερ σκοποῦ κειμένου στοχάσεσθε τῆς ψυχῆς. καὶ μᾶλλον ἐπιτεύξεσθε τοῦ συμφέροντος. ἐὰν δὲ μηδεμίαν ποιήσησθε τοιαύτην ὑπόθεσιν, ἀλλὰ τὸ προσπίπτον ἐπιχειρῆτε πράττειν, ἀναγκαῖόν ἐστιν ὑμᾶς ταῖς διανοίαις πλανᾶσθαι καὶ πολλῶν διαμαρτάνειν πραγμάτων. ἴσως οὖν ἄν τις τῶν εἰκῆ ζῆν ᾑρημένων, τοὺς μὲν τοιούτους λογισμοὺς διασύρειν ἐπιχειρήσειεν. ἀξιοίη δ' ἂν νῦν τῷ με συμβουλεύειν περὶ τῶν προειρημένων. Ἐστὶν οὖν οὐκ ὀκνητέον ἀποφήνασθαι περὶ αὐτῶν ἃ τυγχάνω γινώσκων. ἐμοὶ

γὰρ ἀσφαλέστερος βίος εἶναι δοκεῖ καὶ βελτίων ὁ τῶν ἰδιωτευόν-
των ἢ τῶν τυραννιτῶν. καὶ τὰς τιμὰς καὶ περὶ τούτων λέγειν ἐπι-
χειρήσω. καίτοι με οὐ λέληθεν ὅτι πολλοῖς ἐξ ὑπεναντίας μέλλω σο. καὶ μά-
λιστα τοὺς περὶ ὑμᾶς ὄντας. οἶμαι γὰρ οὐχ ἥκιστα τούτους ἐπι-
τὴν τυραννίδα προσκυνεῖν ὑμᾶς. σκοποῦσι γὰρ οὐ πάντα χρὴ τὴν
φύσιν τοῦ πράγματος, ἀλλὰ παραλογίζονται σφᾶς αὐτούς.
τὰς μὲν γὰρ ἐξουσίας καὶ τὰ κέρδη καὶ τὰς ἡδονὰς ὁρῶσι, καὶ τού-
των ἀπολαύσεσθαι προσδοκῶσι. τὰς δὲ ταραχὰς καὶ τοὺς φόβους
καὶ τὰς συμφορὰς τὰς τοῖς ἄρχουσι συμπιπτούσας, καὶ τοῖς
φίλοις αὐτῶν οὐ θεωροῦσιν. ἀλλὰ πεπόνθασιν ὅπερ οἱ τοῖς αἰσχίστοις
καὶ παρανομωτάτοις τῶν ἔργων ἐπιχειροῦντες. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τὰς
μὲν πονηρίας τὰς τῶν πραγμάτων οὐκ ἀγνοοῦσιν. ἐλπίζουσι
δὲ ὅσον ἀγαθόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς, τοῦτο μὲν ἐκλήψεσθαι, τὰ δὲ δεινὰ
πάντα τὰ προσόντα τῷ πράγματι καὶ τὰ κακὰ, διαφεύξεσθαι
καὶ διοικήσειν τὰ περὶ σφᾶς κινδύνων ὄντας πόρρω. τῆς δ᾽ ὠφελει-
ῶν ἐπ᾽ ὑς. τοὺς μὲν οὖν ταύτην ἔχοντας τὴν διάνοιαν, ζηλῶ τῆς ῥᾳ-
θυμίας. αὐτὸς δὲ αἰσχυνθείην ἂν, εἰ συμβουλεύων ἑτέροις, ἐκείνων
ἀμελήσας, τὸ ἐμαυτῷ συμφέρον ποιοίην. καὶ παντάπασιν ἐξω-
θεὶς ἐμαυτὸν καὶ τῶν ὠφελειῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων, τὰ βέλ-
τιστα παραινοίην. ὡς οὖν ἐμοῦ ταύτην ἔχοντος τὴν γνώμην, οὕ-
τως ἐμοὶ προσέχετε τὸν νοῦν.

Ἰσοκράτης. Φιλίππῳ χαίρειν.

οἶ Δα μὲν ὅτι πάντες εἰώθασι πλείω χάριν ἔχειν τοῖς ἐπαινοῦ-
σιν, ἢ τοῖς συμβουλεύουσιν. ἄλλως τε κἂν μὴ κελευσθείς τις ἐπι-
χειρῇ τοῦτο ποιεῖν. ἐγὼ δ᾽ εἰ μὲν μὴ πρότερον ἐτύγχανον σοι προσηνεκῶς
μετὰ πολλῆς εὐνοίας ἐξ ὧν ἐδόκεις μοι μάλιστα τὰ πρέποντα σαυτῷ
πράττειν,

πράττειν, ἴσως γὰρ νῦν ἐπεχείρουν ἀποφαίνεσθαι περὶ τῶν σοὶ συμ-
βεβηκότων. ἐπειδὴ δὲ προειλόμην φροντίζειν τῶν σῶν πραγμά-
των καὶ τῆς πόλεως ἕνεκα καὶ ἐμαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἑλλήνων, αἰσχυν-
θείην ἂν εἰ περὶ μὲν τῶν ἧττον ἀναγκαίων φαινοίμην σοι συμβεβου-
λευκὼς, ὑπὲρ δὲ τῶν μᾶλλον κατεπειγόντων, μηδένα λόγον ποιοί-
μην. καὶ ταῦτ' ἴσως ἐκεῖνα μὲν ὑπὲρ δόξης ὄντα, ταῦτα δ' ὑπὲρ τῆς
σωτηρίας ἧς ὀλιγωρεῖν ἅπασιν ἔδοξας τοῖς ἀκούσασι τὰς περὶ σοῦ
ῥηθείσας βλασφημίας. οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὅστις οὐ κατέγνω προπε-
τέστερον σε κινδυνεύειν ἢ βασιλικώτερον. καὶ μᾶλλον σοι μέλειν τῶν
περὶ τὴν ἀνδρείαν ἐπαίνων, ἢ τῶν ὅλων πραγμάτων. ἔστι δ' ὁμοίως
αἰσχρὸν περιϊστάντων τι τῶν πολεμίων μὴ διαφέροντα γενέσθαι
τῶν ἄλλων, μηδεμιᾶς τε συμπεσούσης ἀνάγκης, αὑτὸν ἐμβάλλειν
εἰς τοιούτους ἀγῶνας, ἐν οἷς κατορθώσας μὲν οὐδὲν ἂν ἦσθα μέγα-
δια πεπραγμένος. τελευτήσας δὲ τὸν βίον, ἅπασαν τὴν ὑπάρ-
χουσαν εὐδαιμονίαν συνανεῖλες ἄν. χρὴ δὲ μὴ καλὰς ἁπάσας ὑπολαμ-
βάνειν τὰς ἐν τοῖς πολέμοις τελευτάς. ἀλλὰ τὰς μὲν ὑπὲρ τῆς πα-
τρίδος καὶ τῶν γονέων καὶ τῶν παίδων, ἐπαίνων ἀξίας. τὰς δὲ ταῦτά
τε πάντα βλαπτούσας καὶ τὰς πράξεις τὰς πρότερον κατωρ-
θωμένας, καταρρυπαινούσας, αἰσχρὰς νομίζειν καὶ φεύγειν ὡς αἰτί-
ους ἀδοξίας γιγνομένας. ἡγοῦμαι δέ σοι συμφέρειν μιμεῖσθαι τὰς
πόλεις ὃν τρόπον διοικοῦσι τὰ περὶ τοὺς πολέμους. ἅπασαι γὰρ
ὅταν στρατόπεδον ἐκπέμπωσιν, εἰώθασι τὸ κοινὸν καὶ τὸ συμβουλευό-
μενον ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων εἰς ἀσφάλειαν καθιστάναι. διὸ δεῖ καὶ συμ-
βαίνειν μηδεμιᾶς ἀτυχίας συμπεσούσης, ἀνῃρῆσθαι καὶ τὴν δύ-
ναμιν αὐτῶν. ἀλλὰ πολλὰς ὑποφέρειν δύνασθαι συμφοράς. καὶ πάλιν
ἑαυτὰς ἐκ τούτων ἀναλαμβάνειν. ὃ καὶ σὲ δεῖ σκοπεῖν. καὶ μηδὲν μεῖ-

ζον ἀγαθὸν περὶ σωτηρίας ὑπολαμβάνειν, ἵνα καὶ τὰς νίκας τὰς συμβαινούσας κατὰ τρόπον διοικῇς. ἴδοις δ' ἂν καὶ λακεδαιμονίους, περὶ τὴν τῶν βασιλέων σωτηρίας, πολλὴν ἐπιμέλειαν ποιουμένους. καὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους τῶν πολιτῶν φύλακας αὐτῶν καθιστάντας. οἷς αἰσχρόν ἐστιν ἐκείνους τελευτήσαντας περιιδεῖν, ἢ τὰς ἀσπίδας ἀποβαλεῖν. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκεῖνά σε λέληθεν ἃ ξέρξῃ τε τῷ καταδουλώσασθαι τοὺς ἕλληνας βουληθέντι καὶ κύρῳ περὶ βασιλείας ἀμφισβητήσαντι συνέπεσεν. ὁ μὲν γὰρ τηλικαύταις ἥτταις καὶ συμφοραῖς περιπεσὼν, ἡλίκας οὐδεὶς ἄλλος οἶδε γενομένας, διὰ τὸ περιποιῆσαι τὴν αὑτοῦ ψυχὴν, καὶ τήν τε βασιλείαν κατέσχε καὶ τοῖς παισὶ τοῖς ἑαυτοῦ παρέδωκε καὶ τὴν ἀσίαν οὕτω διῴκησεν, ὥστε μηδὲν ἧττον αὐτὴν εἶναι φοβερὰν ἢ πρότερον. κῦρος δὲ νικήσας ἅπασαν τὴν βασιλέως δύναμιν, καὶ κρατήσας τῶν πραγμάτων, διὰ τὴν αὑτοῦ προπέτειαν, οὐ μόνον αὑτὸν ἀπεστέρησε τηλικαύτης δυναστείας, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνακολουθοῦντας εἰς τὰς ἐσχάτας συμφορὰς κατέστησεν. ἔχοιμι δ' ἂν παμπληθεῖς εἰπεῖν, οἳ μεγάλων στρατοπέδων ἡγεμόνες γενόμενοι, διὰ τὸ προδιαφθαρῆναι, πολλὰς μυριάδας αὑτοῖς συναπώλεσαν. ὧν ἐνθυμούμενον χρὴ μὴ τιμᾶν τὴν ἀνδρείαν τὴν μετ' ἀνοίας καὶ φιλοτιμίας ἀκαίρου γινομένην. μηδὲ πολλῶν κινδύνων ὑπαρχόντων ταῖς μοναρχίαις, ἑτέρους ἀδόξους καὶ στρατιωτικοὺς αὐτὸν προσεξευρίσκειν. μηδ' ἁμιλλᾶσθαι τοῖς ἢ βίου δυστυχοῦς ἀπαλλαγῆναι βουλομένοις, ἢ μισθοφορᾶς ἕνεκα μείζονος εἰκῇ τοὺς κινδύνους προαιρουμένους. μηδ' ἐπιθυμεῖν τοιαύτης δόξης, ἧς πολλοὶ καὶ τῶν ἄλλων ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων τυγχάνουσιν. ἀλλὰ περὶ τηλικαύτης τὸ μέγεθος, ἣν μόνος ἂν σὺ τῶν νῦν ὄντων κτήσασθαι δυνηθείης.

μὴ διαγαπᾶν λίαν τὰς τοιαύτας ἀρετάς, ὧν καὶ τοῖς φαύλοις μέτεστιν. ἀλλ' ἐκείνας ὧν οὐδεὶς ἂν πονηρὸς κοινωνήσειε. μηδὲ ποιεῖσθαι πολέμους ἀδόξους καὶ χαλεποὺς ἐξὸν ἐντίμους καὶ ῥᾳδίους. μὴ δὲ ἐξὸν τοὺς μὲν οἰκειοτάτους εἰς λύπας καὶ φροντίδας καταστήσεις, τοὺς δ' ἐχθροὺς ἐν ἐλπίσι μεγάλαις, οἵας καὶ νῦν αὐτοῖς παρέχεις. ἀλλὰ τῶν μὲν βαρβάρων πρὸς οὓς νῦν πολεμεῖς, ἐπὶ τοσοῦτον ἐξαρκέσει κρατεῖν, ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ καταστῆσαι τὴν σαυτοῦ χώραν. τὸν δὲ νῦν μέγαν προσαγορευόμενον, καταλύειν ἐπιχειρήσεις. ἵνα τήν τε σαυτοῦ δόξαν μείζω ποιήσῃς καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἐπιδείξῃς πρὸς οὓς χρὴ πολεμεῖν. πρὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐποιησάμην ἐπιστεῖλαί σοι ταῦτα πρὸ τῆς στρατείας· ἵν' εἰ μὲν ἐπείσθης, μὴ τηλικούτῳ κινδύνῳ περιπεσεῖν· εἰ δ' ἠπείθησας μὴ ἐγὼ συμβουλεύειν ἐδόκουν ταὐτὰ τοῖς ἤδη διὰ τὸ πάθος ὑπὸ πάντων ἐγνωσμένοις, ἀλλὰ τὸ συμβεβηκός, ἐμαρτύρει τοὺς λόγους ὀρθῶς ἔχειν τοὺς ὑπ' ἐμοῦ περὶ αὐτῶν εἰρημένους. πολλὰ δ' ἔχων εἰπεῖν διὰ τὴν τοῦ πράγματος φύσιν, παύσομαι λέγων· οἶμαι γὰρ καὶ σὲ καὶ τῶν ἑταίρων τοὺς σπουδαιοτάτους, ῥᾳδίως ὁπόσ' ἂν βούλησθε τοῖς εἰρημένοις προσθήσειν. πρὸς δὲ τούτοις φοβοῦμαι τὴν ἀκαιρίαν. καὶ γὰρ νῦν κατὰ μικρὸν προϊὼν ἔλαθον ἐμαυτὸν οὐκ εἰς ἐπιστολῆς συμμετρίαν, ἀλλ' εἰς λόγου μῆκος ἐξοκείλας. οὐ μὴν ἀλλὰ καίπερ τούτων οὕτως ἐχόντων, οὐ παραλειπτέον οὐδὲ τά γε περὶ τῆς πόλεως. ἀλλὰ πειρατέον παρακαλέσαι σε πρὸς τὴν οἰκειότητα καὶ χρῆσιν αὐτῆς. οἶμαι γὰρ πολλοὺς εἶναι τοὺς ἐπαγγέλλοντας καὶ λέγοντας, οὐ μόνον τὰ δυσχερέστατα τῶν περὶ σοῦ παρ' ἡμῖν εἰρημένων, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῶν προστιθέντας, οἷς οὐκ εἰκὸς προσέχειν σε τὸν νοῦν. καὶ γὰρ ἄτοπον ἂν ποιοίης, εἰ τὸν μὲν δῆμον τὸν ἡμέτερον τό-

τοις ὅτι ῥαδίως πείθεται τοῖς διαβάλλουσιν, αὐτὸς δὲ φαίνοιο πιστεύων τοῖς τὴν τέχνην ταύτην ἔχουσι. καὶ μὴν γνώσῃ γε ὡς ὅσωπερ ἂν τὴν πόλιν ἀναγωγοτέραν ὑπὲρ τῶν τυχόντων οὖσαν ἀποφαίνονται, τοσούτῳ μᾶλλόν σοι συμφερόντως ἔχουσαν αὐτὴν ἐπιδεικνύουσιν. εἰ γὰρ οἱ μηδὲν ἀγαθὸν οἷοί τε ὄντες ποιῆσαι, διαπράττονται τοῖς λόγοις ἃ ἂν βουληθῶσιν, ἦπου σέ γε προσήκει τὸν πλεῖστ' ἂν ἔργῳ δυνάμενον εὐεργετῆσαι, μηδενὸς τυχεῖν παρ' ἡμῶν. ἡγοῦμαι δὲ δεῖν πρὸς μὲν τοὺς πικρῶς τῆς πόλεως κατηγοροῦντας, ἐκείνους ἀντιτάττειν τοὺς πάντα γε ταύτης εἶναι λέγοντας, καὶ τοὺς μήτε μεῖζον μήτ' ἔλαττον αὐτὴν ἠδικηκέναι φάσκοντας. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἂν εἴποιμι τοιοῦτον. αἰσχυνθείην γὰρ ἄν, εἰ τῶν μὲν ἄλλων μηδὲ τοὺς θεοὺς ἀναμαρτήτους εἶναι νομιζόντων, αὐτὸς τολμῴην λέγειν, ὡς οὐδὲν πώποτε πεπλημμέληκα μέν. οὐ μήν. ἀλλ' ἐκεῖνο ἔχω περὶ αὐτῆς εἰπεῖν. ὅτι χρησιμωτέραν οὐκ ἂν εὕροις ταύτης οὔτε τοῖς Ἕλλησιν οὔτε τοῖς σοῖς πράγμασιν· οὗ μάλιστα προσεκτέον τὸν νοῦν ἐστιν. οὐ μόνον γὰρ ἂν συναγωνιζομένη, γένοιτ' ἂν αἰτία σοι πολλῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ φιλικῶς ἔχειν μόνον δοκοῦσα. τούς τε γὰρ ὑπὸ σοῦ συνόντας ῥᾷον ἂν κατέχοις, ὡς εἰ μηδὲ μίαν ἔχοιεν ἀποστροφήν, τῶν τε βαρβάρων οὓς βουληθείης θᾶττον ἂν καταστρέψαιο. καίτοι πῶς οὐ χρὴ προθύμως ὀρέγεσθαι τῆς τοιαύτης εὐνοίας δι' ἧς οὐ μόνον τὴν ὑπάρχουσαν ἰσχὺν ἀσφαλῶς καθέξεις, ἀλλὰ καὶ πολλὴν ἑτέραν ἀκινδύνως προσκτήσῃ. Θαυμάζω δ' ὅσοι τῶν τὰς δυνάμεις ἐχόντων, τοὺς μὲν τῶν ξενιτευομένων στρατόπεδα μισθοῦνται. καὶ χρήματα πολλὰ δαπανῶνται, συνειδότες ὅτι πλείους ἠδίκηκε τῶν πιστευόντων αὐτοῖς ἢ σέσωκε. τὴν δὲ πόλιν, τὴν τηλικαύτην δύναμιν κεκτημένην μὴ πειρῶνται θεραπεύειν ἢ καὶ μίαν

ἑκάστην

ἑκάστην καὶ ξυμπᾶσαν τὴν ἑλλάδα πολλάκις ἤδη σέσωκεν. ἐν-
θυμοῦ δ' ὅτι πολλοῖς καλῶς βεβουλεῦσθαι δοκεῖς, ὅτι δικαίως κέ-
χρησαι θετταλοῖς, καὶ συμφερόντως ἐκείνοις· ἀνδράσιν οὐκ εὐμετα-
χειρίστοις, ἀλλὰ μεγαλοψύχοις καὶ στάσεως μεστοῖς· χρὴ τοίνυν καὶ
περὶ ἡμᾶς πειρᾶσθαι γίγνεσθαι τοιοῦτον. ἐπίστασαι μὲν, ὅτι τὴν μὲν
χώραν θετταλοὶ, τὴν δὲ δύναμιν ἡμεῖς ὅμορον σοι τυγχάνομεν ἔ-
χοντες· ἣν ἐκ παντὸς τρόπου ζήτει προσάγεσθαι. πολὺ γὰρ κάλλιον εὐνοίας
τὰς εὐνοίας τὰς τῶν πόλεων αἱρεῖν ἢ τὰ τείχη· τὰ μὲν γὰρ οὐ μόνον,
ἔχει φθόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν τοιούτων τὴν αἰτίαν τοῖς στρατοπέδοις
ἀνατιθέασιν· ἢν δὲ τὰς οἰκειότητας καὶ τὰς εὐνοίας κτήσασθαι δυνη-
θῇς, ἅπαντες τὴν σὴν διάνοιαν ἐπαινέσουσι. δικαίως δ' ἄν μοι πι-
στεύοις οἷς εἴρηκα περὶ τῆς πόλεως· φανήσομαι γὰρ οὔτε κολακεύ-
ειν αὐτὴν ἐν τοῖς λόγοις εἰθισμένος, ἀλλὰ πλεῖστα πάντων ἐπιτετι-
μηκὼς, ὅτου παρὰ τοῖς ἄλλοις καὶ τοῖς εἰκῆ δοκιμάζουσι φερό-
μενος· ἀλλ' ἀγνοούμενος ὑπὸ τῶν καὶ φθονούμενος, ὥσπερ σύ. πλὴν
τούτῳ διαφέρομεν. ὅτι πρὸς σὲ μὲν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν δύνα-
μιν οὕτως ἔχουσι· πρὸς ἐμὲ δὲ διότι προσποιοῦμαι τὸ βέλτιον αὐ-
τῶν φρονεῖν. καὶ πλείους ὁρῶσί μοι διαλέγεσθαι βουλομένους ἢ σφί-
σιν αὐτοῖς. ἐβουλόμην δ' ἂν ἡμῖν ὁμογνωμόνως ῥᾴδιον εἶναι τὴν
δόξαν ἣν ἔχομεν παρ' αὐτοῖς διαφυγεῖν· νῦν δὲ σὺ μὲν οὐ χαλεπῶς
ἂν βουληθῇς αὐτὴν διαλύσεις· ἐμοὶ δ' ἀνάγκη καὶ διὰ τὸ γῆρας
καὶ δι' ἄλλα πολλὰ στέργειν τοῖς παροῦσιν· ὥστε οὐκ οἶδ' ὅτι πλείω δεῖ
λέγειν. πλὴν τοσοῦτον ὅτι δεῖ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν
τὴν ὑπάρχουσαν ὑμῖν, παρακατατίθεσθαι τῇ τῶν ἑλλήνων εὐ-
δαιμονίᾳ καὶ εὐνοίᾳ.

ε

Γὼ διελέχθην μὲν καὶ πρὸς ἀντίπατρον περί τε, τῶν τῇ πόλει συμφερόντων καὶ σοὶ, διαρκούντως ὡς ἐμαυτὸν ἔπειθον. ἐβουλήθην δὲ γράψαι καὶ πρὸς σὲ περὶ ὧν μοι δοκεῖ πρακτέον εἶναι μετὰ τὴν εἰρήνην παραπλήσια τοῖς ἐν τῷ λόγῳ γεγραμμένοις. πολὺ δὲ ἐκείνων συντομώτερα. κατ᾽ ἐκεῖνον μὲν γὰρ τὸν χρόνον συνεβούλευον, ὡς χρὴ διαλλάξαντά σε τήν τε πόλιν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν λακεδαιμονίων καὶ τὴν θηβαίων καὶ τὴν ἀργείων, εἰς ὁμόνοιαν καταστῆσαι τοὺς ἕλληνας. ἡγούμενος ἐὰν τὰς προεχούσας πόλεις πείσῃς οὕτω φρονεῖν, ταχέως καὶ τὰς ἄλλας ἐπακολουθήσειν. τότε μὲν οὖν ἄλλος ἦν καιρός. νῦν δὲ συμβέβηκε μηκέτι δεῖν πείθειν. διὰ γὰρ τὸν ἀγῶνα τὸν γεγενημένον, ἠναγκασμένοι πάντες εἰσὶν εὖ φρονεῖν. καὶ τούτων ἐπιθυμεῖν, ὧν ἐπινοοῦμέν σε βούλεσθαι πράττειν καὶ λέγειν. ὡς δεῖ παυσαμένους τῆς μανίας καὶ τῆς πλεονεξίας ἣν ἐποιοῦντο πρὸς ἀλλήλους, εἰς τὴν ἀσίαν τὸν πόλεμον ἐξενεγκεῖν. πρὸς δὲ τούτοις κἀκεῖνο πολλοὶ παρ᾽ ἐμοῦ πυνθάνονται. πότερον ἐγώ σοι παρῄνεσα ποιήσασθαι τὴν στρατείαν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, ἢ σοῦ διανοηθέντος, συνεῖπον. ἐγὼ δὲ οὐκ εἰδέναι μὲν φημὶ τὸ σαφές. οὐ γὰρ συγγεγενῆσθαί σοι πρότερον. οὐ μὴν ἀλλ᾽ οἴεσθαι, σὲ μὲν ἐγνωκέναι περὶ τούτων, ἐμὲ δὲ συνειρηκέναι ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις. ταῦτα δ᾽ ἀκούοντες ἐδέοντό μου πάντες παρακελεύεσθαί σοι, καὶ προτρέπειν ἐπὶ τῶν αὐτῶν μένειν. ὡς οὐδέποτε ἂν γνώμῃ ὑπὲρ καλλιόνων ἐρῶν οὔτε ὠφελιμωτέρων τοῖς ἕλλησιν. οὔτε ἐν καιρῷ μᾶλλον πραχθησομένων. εἰ μὲν οὖν εἶχον τὴν αὐτὴν δύναμιν ἥνπερ πρότερον, καὶ μὴ παντάπασιν ἦν ἀπειρηκὼς, οὐκ ἂν δι᾽ ἐπιστολῆς διελεγόμην. ἀλλὰ παρὼν

νῦν αὐτὸς προὐξένησον αὖσε καὶ προεκάλεσω ἐπὶ τὰς πράξεις ταύτας. νῦν δ' ὡς δύναμαι παρακελεύομαί σοι μὴ καταμελῆσαι τούτων, πρὶν ἂν τέλος ἐπιθῇς αὐτοῖς. ἔτι δὲ πρὸς μὲν ἄλλο τι τῶν ὄντων ἀπλήστως ἔχειν οὐ καλόν. αἱ γὰρ μετριότητες παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐδοκιμοῦσι. δόξης δὲ μεγάλης καὶ καλῆς ἐπιθυμεῖν καὶ μηδέποτ' ἐμπίπλασθαι προσήκει τοῖς πολὺ τῶν ἄλλων διενεγκοῦσιν. ὅπερ σοὶ συμβέβηκεν. ἡγοῦ δὲ τόθ' ἕξειν αὐτὴν ἀνυπέρβλητον καὶ τῶν σοὶ πεπραγμένων ἀξίαν, ὅταν τοὺς μὲν βαρβάρους ἀναγκάσῃς εἱλωτεύειν τοῖς Ἕλλησι. πλὴν τῶν σοὶ συναγωνιζομένων. τὸν δὲ βασιλέα τὸν νῦν μέγαν προσαγορευόμενον, ποιήσῃς τοῦτο πράττειν, ὅ ἂν σὺ προστάττῃς. ταῦτα δὲ κατεργάσασθαι πολὺ ῥᾷόν ἐστιν ἐκ τῶν νῦν παρόντων, ἢ προελθεῖν ἐπὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν δόξαν ἣν ἔχεις ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ὑπαρξάσης. οὐδὲ γὰρ ἔσται λοιπὸν ἔτι, πλὴν θεὸν γενέσθαι. χάριν δ' ἔχω τῷ γήρᾳ ταύτην μόνην, ὅτι προήγαγεν εἰς τοῦτό μου τὸν βίον, ὥσθ' ἃ νέος ὢν διενοούμην καὶ γράφειν ἐπεχείρουν ἔν τε τῷ πανηγυρικῷ λόγῳ καὶ τῷ πρὸς σὲ πεμφθέντι, τούτων ἤδη τὰ μὲν νῦν γινόμενα διὰ τῶν σῶν ἐφορῶ πράξεων. τὰ δ' ἐλπίζω γενήσεσθαι.

Ἰσοκράτης Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν.

π Πρὸς τὸν πατέρα σου γράφων ἐπιστολήν, ἄτοπον ᾤμην ποιήσειν, εἰ περὶ τὸν αὐτὸν ὄντα σε τόπον ἐκείνῳ, μήτε προσερῶ μήτε ἀσπάσομαι, μήτε γράψω τι τοιοῦτον ὃ ποιήσει τοὺς ἀναγνόντας μὴ νομίζειν ἤδη με παραφρονεῖν διὰ τὸ γῆρας μηδὲ παντάπασι ληρεῖν. ἀλλ' ἔτι τὸ καταλελειμμένον μοι μέρος καὶ λοιπὸν ὄν, οὐκ ἀνάξιον εἶναι τῆς δυνάμεως ἣν εἶχον νεώτερος ὤν. ἀκούω δέ γε πάντων λεγόντων ὡς φιλάνθρωπος εἶ

καὶ φιλαθήναιος καὶ φιλόσοφος. οὐκ ἀφρόνως ποιῶν. ἀλλὰ νουνεχόντως. τῶν τε γὰρ πολιτῶν ἀποδέχεσθαί σε τῶν ἡμετέρων οὐ τοὺς ἠμεληκότας αὑτῶν καὶ πονηρῶν πραγμάτων ἐπιθυμοῦντας ἀλλ' οἷς συνδιατρίβων, οὐκ ἂν λυπηθείης. συμβάλλων τε καὶ κοινωνῶν πραγμάτων, οὐδὲν ἂν βλαβείης. οὐδ' ἀδικηθείης ὥσπερ χρὴ πλησιάζειν τοὺς εὖ φρονοῦντας. τῶν τε φιλοσοφιῶν οὐκ ἀποδοκιμάζειν μὲν οὐδὲ τὴν περὶ τὰς ἔριδας. ἀλλὰ νομίζειν εἶναι πλεονεκτικὴν ἐν ταῖς ἰδίαις διατριβαῖς. οὐ μὴν ἁρμόττειν οὔτε τοῖς τοῦ πλήθους προεστῶσιν, οὔτε τοῖς τὰς μοναρχίας ἔχουσιν. οὐ γὰρ συμφέρειν οὐδὲ πρέπειν τοῖς μεῖζον τῶν ἄλλων φρονοῦσιν, οὔτ' αὐτοῖς ἐρίζειν πρὸς τοὺς συμπολιτευομένους, οὔτε τοῖς ἄλλοις ἐπιτρέπειν πρὸς αὐτοὺς ἀντιλέγειν. ταύτην μὲν οὖν οὐκ ἀγαπᾶν σε τὴν διατριβήν. προαιρεῖσθαι δὲ τὴν παιδείαν τὴν περὶ τοὺς λόγους. οἷς χρώμεθα περὶ τὰς πράξεις τὰς προσπιπτούσας καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν. καὶ μεθ' ὧν βουλευόμεθα περὶ τῶν κοινῶν. δι' ἣν νῦν τε δοκεῖς περὶ τῶν μελλόντων ἐπιεικῶς τοῖς ἀρχομένοις προστάττειν, καὶ οὐκ ἀνοήτως ἃ δεῖ ποιεῖν ἑκάστους περί τε τῶν καλῶν καὶ δικαίων καὶ τῶν τούτοις ἐναντίων ὀρθῶς κρίνειν. πρὸς δὲ τούτοις κολάζειν ὡς προσῆκόν ἐστιν ἑκατέρους. Σωφρονεῖς οὖν ταῦτα μελετῶν. ἐλπίδας γὰρ τῷ τε πατρὶ καὶ τοῖς ἄλλοις παρέχεις, ὡς ἂν πρεσβύτερος γενόμενος ἐμμείνῃς τούτοις, τοσοῦτον προέξεις τῇ φρονήσει τῶν ἄλλων, ὅσον περ ὁ πατήρ σου διενήνοχεν ἁπάντων.

Ἰσοκράτης Φιλίππῳ χαίρειν.

Τῶ καὶ τοῦ ἐπικινδύνου παρ' ἡμῖν ὄντος εἰς μακεδονίαν πέμπειν ἐπιστολὴν, οὐ μόνον νῦν ὅτε πολεμοῦμεν πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τῆς εἰρήνης οὔσης, ὅμως γράψαι πρὸς σὲ εἱλόμην περὶ Διοδότου. δίκαιον εἶναι νομίζων, πάντας μὲν περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τοὺς ἐμαυτῷ πεπλησιακότας· καὶ γεγενημένους ἀξίους ἡμῶν. οὐχ ἥκιστα δὲ τοῦτον, καὶ διὰ τὴν εὔνοιαν τὴν εἰς ἡμᾶς καὶ τὴν ἄλλην ἐπιείκειαν. μάλιστα μὲν οὖν ἐβουλόμην ἂν αὐτὸν συσταθῆναι δι' ἡμῶν. ἐπειδὴ δὲ δι' ἑτέρων ἐντετύχηκέ σοι, λοιπόν ἐστί μοι μαρτυρῆσαι περὶ αὐτοῦ. καὶ βεβαιῶσαι τὴν γεγενημένην αὐτῷ πρὸς σὲ γνῶσιν. Ἐμοὶ γὰρ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν συγγενομένων ἀνθρώπων καὶ δόξαν ἐνίων μεγάλας ἐχόντων, τῶν μὲν ἄλλων ἁπάντων, οἱ μέν τινες περὶ τὸν λόγον, οἱ δὲ περὶ τὸ διανοηθῆναι καὶ πρᾶξαι δεινοὶ γεγόνασιν. οἱ δ' ἐπὶ μὲν τοῦ βίου σώφρονες καὶ χαρίεντες. πρὸς δὲ τὰς ἄλλας χρήσεις καὶ διαγωγὰς, ἀφυεῖς παντάπασιν. οὗτος δὲ οὕτως εὐάρμοστον τὴν φύσιν ἔσχεν, ὥστε ἐν ἅπασι τοῖς εἰρημένοις τελεώτατος εἶναι. καὶ ταῦτ' οὐκ ἂν ἐτόλμων λέγειν, εἰ μὴ τὴν ἀκριβεστάτην πεῖραν αὐτός τε εἶχον αὐτοῦ, καὶ σὲ λήψεσθαι προσεδόκων. τὰ μὲν αὐτὸν χρώμενον αὐτῷ, τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐμπείρων αὐτοῦ πυνθανόμενον. ὧν οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν εἰ μὴ λίαν εἴη φθονερὸς, καὶ εἰπεῖν καὶ βουλεύσασθαι μηδενὸς ἧττον αὐτὸν δύνασθαι. καὶ δικαιότατον καὶ σωφρονέστατον εἶναι καὶ χρημάτων ἐγκρατέστατον. ἔτι δὲ καὶ σύμβιον ἁπάντων ἥδιστον καὶ λιγυρώτατον. πρὸς δὲ τούτοις πλείστην ἔχειν παρρησίαν, οὐχὶ τὴν ἀπρόσιτον, ἀλλὰ τὴν εἰκότως ἂν μέγιστον γινομένην σημεῖον, τῆς εὐνοίας τῆς πρὸς τοὺς φίλους. ἣν τῶν δυνατῶν, οἱ μὲν ἀξιοχρέων τὸν ὄγκον τὸν

ἔχοντες, τιμῶσιν ὡς χρησίμην οὖσαν. οἱ δὲ ἀσθενέστεροι τὰς φύσεις ὄντες ἢ κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐξουσίας δυσχεραίνουσιν ὅσον οὐ προαιροῦνται τί ποιεῖν βιαζομένην αὐτούς. οὐκ εἰδότες ὡς οἱ μάλιστα περὶ τοῦ συμφέροντος ἀντιλέγειν τολμῶντες, οὗτοι πλείστην ἐξουσίαν αὐτοῖς τοῦ πράττειν ἃ βούλονται παρασκευάζουσιν. εἰκὸς μὲν γὰρ διὰ τοὺς ἀεὶ πρὸς ἡδονὴν λέγειν προαιρουμένους, οὐχ ὅπως μοναρχίας δύνασθαι ποιεῖν δυναμεῖς, ἀλλὰ πολλοὺς τοὺς ἀναγκαίους ἐφέλκονται κινδύνους, ἀλλ' οὐδὲ τὰς πολιτείας. αἳ μετὰ πλείονος ἀσφαλείας εἰσί. δεῖ δὲ τοὺς ἐπὶ τῷ βελτίστῳ παρρησιαζομένους πολλὰ σώζειν δύνασθαι καὶ τῶν ἐπιδόξων διαφθαρήσεσθαι πραγμάτων. ὧν ἕνεκα προσήκει μὲν παρὰ πᾶσι τοῖς μονάρχοις πλέον φέρεσθαι τοὺς τὴν ἀλήθειαν ἀποφαινομένους τῶν ἅπαντα μὲν πρὸς χάριν, μηδὲν δὲ ἄξιον χάριτος λεγόντων. συνέβη δὲ ἔλαττον ἔχειν αὐτοὺς παρ' ἐνίοις αὐτῶν. ὃ καὶ Διοδότῳ πανταχόθεν συνέπεσε παρά τισι τῶν τὴν ἀσίαν δυναστευόντων. οἷς πολλὰ μὲν χρήσιμος γενόμενος, οὐ μόνον τῷ συμβουλεύειν, ἀλλὰ καὶ τῷ πράττειν καὶ κινδυνεύειν διὰ τὸ παρρησιάζεσθαι πρὸς αὐτοὺς περὶ ὧν ἐκείνοις συνέφερε, καὶ τῶν οἴκοι τιμῶν ἀπεστερήθη, καὶ πολλῶν ἄλλων ἐλπίδων. καὶ μεῖζον ἴσχυσαν αἱ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων κολακεῖαι, τῶν εὐεργεσιῶν τῶν τούτου. δι' ἃ δὴ καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀεὶ προσιέναι διανοούμενος, ὀκνηρῶς εἶχεν, οὐχ ὡς ἅπαντας ὁμοίους εἶναι νομίζων τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν ὄντας. ἀλλὰ διὰ τὰς παρ' ἐκείνων γεγενημένας δυσχερείας, καὶ πρὸς τὰς παρ' ὑμῶν ἐλπίδας οὐ προθυμότερος ἦν. παραπλήσιον δ' ἐμοὶ δοκεῖ πεπονθὼς τῶν πεπλευκότων τισίν. οἳ πρῶτον ὅταν χρήσωνται χειμῶσιν, οὐκ ἔτι θαρροῦντες εἰσβαίνουσιν εἰς τὴν θάλασσαν. καίπερ εἰδότες ὅτι καὶ καλοῦ πλοῦ πολ

λάκις

λάκις ἐντυχεῖν ἐστιν. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ συνέστηκέ σοι καλῶς ποιεῖν, λογίζομαι καὶ αὐτῷ συνοίσειν, μάλιστα μὲν τὴν φιλανθρωπίαν τὴν σὴν ἀπολαυσόμενον, ἣν ἔχειν ὑπείληψαι παρὰ τοῖς ἔξωθεν ἀνθρώποις. ἔπειτα νομίζων οὐκ ἀγνοεῖν ὑμᾶς, ὅτι πάντων ἐστὶν ἥδιστον καὶ λυσιτελὲς τὸ πιστοὺς ἅμα καὶ χρησίμους φίλους κτᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις. καὶ τοὺς τοιούτους εὖ ποιεῖν, ὑπὲρ ὧν πολλοὶ καὶ τῶν ἄλλων χάριν ὑμῖν ἕξουσιν. ἅπαντες γὰρ οἱ χαρίεντες τοὺς τοῖς σπουδαίοις τῶν ἀνθρώπων καλῶς ὁμιλοῦντας, ὁμοίως ἐπαινοῦσι καὶ τιμῶσιν, ὥσπερ αὐτοὶ τῶν ὠφελειῶν ἀπολαύοντες. ἀλλὰ γὰρ Διόδοτον αὐτὸν οἶμαί σε μάλιστα προτρέψασθαι πρὸς τὸ φροντίζειν ἑαυτοῦ. συνέπειθον δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῶν ὑμετέρων ἀντέχεσθαι πραγμάτων. καὶ παραδοῦναι ὑμῖν ἑαυτὸν, ὥσπερ μαθητὴν εἰς τοὔμπροσθεν πειραθῆναι προελθεῖν. ὁ δὲ ταῦτά μου λέγοντος, ἐπιθυμεῖν μὲν ἔφασκε τῆς ὑμετέρας φιλίας. οὐ μὴν ἀλλὰ παραπλήσιόν τι πεπονθέναι πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας. ἐκείνους γὰρ νικᾶν μὲν ἂν βούλεσθαι. καταβῆναι δ' εἰς αὐτοὺς οὐκ ἂν τολμῆσαι διὰ τὸ μὴ μετεσχηκέναι ῥώμης ἀξίας τῶν στεφάνων. τῶν τε παρ' ὑμῶν τιμῶν, δέξασθαι μὲν ἂν τυχεῖν. οὐκ ἐθέλειν δ' αὐτὸν προσδοκᾶν. τήν τε γὰρ ἀπειρίαν τὴν αὑτοῦ καταπεπλῆχθαι, καὶ τὴν λαμπρότητα τὴν ὑμετέραν. ἔτι δὲ καὶ τὸ σωμάτιον οὐκ ὑγιεινὲς ὂν ἀλλ' ἔχον πρόφασιν, ἣν νομίζειν ἐμποδιεῖν αὐτὸν πρὸς τὰ πολλὰ τῶν πραγμάτων. οὗτος μὲν οὖν ὅτι δοκεῖ αὐτῷ συμφέρειν, τοῦτο πράξει. σὺ δὲ ἐάν τε ἥκῃ παρ' ἡμᾶς, ἐάν τε ἡσυχίαν ἔχων διατρίβῃ περὶ τούτους τοὺς τόπους, ἐπιμελοῦ καὶ τῶν ἄλλων μὲν ἁπάντων ὧν τυγχάνει δεόμενος. μάλιστα δὲ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς τούτου καὶ τῆς τοῦ

πα τρὸς αὐτοῦ. νομίσας ὥσ περ παρακαταθήκην ἔχειν τοῦτον, παρά τε τοῦ γήρως ἡμῶν, ὃ προσηκόντως ἂν πολλῆς τυγχάνῃ προνοίας, καὶ τῆς δόξης τῆς ὑπερεχούσης εἴ τινος ἄρα σπουδῆς ἐστιν ἀξία καὶ εὐνοίας τῆς περὶ ὑμᾶς ἣν ἔχων ἅπαντα τὸν χρόνον διατετέλεκα. καὶ μὴ θαυμάσῃς μήτε εἰ μακροτέραν γέγραφα τὴν ἐπιστολὴν, μήτ' εἴ τι περιεργότερον ἢ πρεσβυτικώτερον εἰρήκαμεν ἐν αὐτῇ. πάντων γὰρ τῶν ἄλλων ἀμελήσας, οὕτως μόνου ἐφρόντισα τοῦ φανῆναι σπουδάζων ὑπὲρ ἀνδρῶν φίλων καὶ προσφιλεστάτων μοι γεγενημένων.

Ἰσοκράτης. Τιμοθέῳ. Χαίρειν.

π Εἰ μὲν τῆς οἰκειότητος τῆς ὑπαρχούσης ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους, οἶμαί σε πολλῶν ἀκηκοέναι. συγχαίρω δέ σοι πυνθανόμενος ὅτι πρῶτον μὲν τῇ δυναστείᾳ τῇ παρούσῃ κάλλιον χρῇ τοῦ πατρὸς καὶ φρονιμώτερον. ἔπειθ' ὅτι προαιρῇ δόξαν καλὴν κτήσασθαι μᾶλλον ἢ πλοῦτον μέγαν συναγαγεῖν. σημεῖον γὰρ οὐ μικρὸν ἐκφέρεις ἀρετῆς. ἀλλ' ὡς δυνατὸν, μέγιστον ταύτην ἔχων τὴν γνώμην. ὡς τὴν ἐμμένῃς τοῖς περὶ σοῦ νῦν λεγομένοις, οὐκ ἀπορήσεις τῶν ἐγκωμιασομένων, τήν τε φρόνησιν τὴν σὴν καὶ τὴν προαίρεσιν ταύτην. ἡγοῦμαι δὲ καὶ τὰ διηγούμενα περὶ τοῦ σοῦ πατρὸς, συμβάλλεσθαι μεγίστην πίστιν πρὸς τὸ δοκεῖν εὖ φρονεῖν σε καὶ διαφέρειν τῶν ἄλλων. εἰώθασι γὰρ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων οὐχ οὕτως ἐπαινεῖν καὶ τιμᾶν τοὺς ἐκ τῶν πατέρων τῶν εὐδοκιμούντων γεγονότας, ὡς τοὺς ἐκ τῶν δυσκόλων καὶ χαλεπῶν, ἤν περ φαίνωνται μηδὲν ὁμοίους τοῖς γονεῦσιν ὄντες. μᾶλλον γὰρ ἐπὶ πάντων κεχαρισμένον αὐτοῖς ἐστι τὸ παρὰ λόγον συμβαῖνον ἀγα

θὸν

θὸν, τῶν εἰκότως καὶ προσηκόντως γινομένων. ὧν ἐνθυμουμένων χρὴ ζη-
τεῖν καὶ φιλοσοφεῖν, ἐξ οὗ τρόπου καὶ μετὰ τίνων καὶ τίσι συμβούλοις
χρώμενος, τάς τε τῆς πόλεως ἀτυχίας ἐπανορθώσεις, καὶ τοὺς πο-
λίτας ἐπί τε τὰς ἐργασίας καὶ τὴν σωφροσύνην προτρέψεις, καὶ
ποιήσεις αὐτοὺς ἥδιον ζῆν καὶ θαρραλεώτερον, ἢ τὸν παρελθόντα χρό-
νον. ταῦτα γάρ ἐστιν ἔργα τῶν ὀρθῶς καὶ φρονίμως δυναστευόντων, ὧν
ἔνιοι καταφρονήσαντες, οὐδὲν ἄλλο σκοποῦσι, πλὴν ὅπως αὐτοί τε
ὡς μετὰ πλείστης ἀσελγείας διάξουσι, τῶν, τε πολιτῶν τοὺς βελτί-
στους καὶ φρονιμωτάτους ἀμυνοῦνται καὶ δασμολογήσουσι. κακῶς εἰ-
δότες, ὅτι προσήκει τοὺς εὖ φρονοῦντας καὶ τοὺς τὴν τιμὴν ταύτην
ἔχοντας, μὴ τοῖς τῶν ἄλλων κακοῖς, ἑαυτοῖς ἡδονὰς παρασκευάζειν
ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἐπιμελείαις τοὺς πολίτας εὐδαιμονεστέρους ποι-
εῖν. μηδὲ πικρῶς μὲν καὶ χαλεπῶς διακεῖσθαι πρὸς ἅπαντας. ἀμε-
λεῖν δὲ, τῆς αὐτῶν σωτηρίας. ἀλλ' οὕτω πρᾴως καὶ νομίμως ἐπιστα-
τεῖν τῶν πραγμάτων, ὥστε οὐδένα αὐτοῖς τολμᾶν ἐπιβουλεύειν.
μετὰ τοιαύτης δ' ἀκριβείας τὴν τοῦ σώματος ποιεῖσθαι φυλα-
κὴν, ὡς ἁπάντων αὐτοὺς ἀναιρεῖν βουλομένων. ταύτην γὰρ τὴν
διάνοιαν ἔχοντες, αὐτοί τ' ἂν εἶεν ἔξω τῶν κινδύνων, καὶ παρὰ τοῖς ἄλ-
λοις ἕλλησιν εὐδοκιμοῖεν. ὧν ἀγαθὰ μείζω χαλεπόν ἐστιν εὑρεῖν. ἐνε-
θυμήθην δὲ μεταξὺ γράφων, ὡς εὐτυχῶς ἅπαντά σοι συμβέβη-
κε. τὴν μὲν γὰρ δυναστείαν, ἣν ἀναγκαίως κτήσασθαι τυραννικῶς,
μετὰ βίας πολλῆς καὶ ἀπεχθείας ὁ πατήρ σοι καταλέλοιπε. τὸ
δὲ χρῆσθαι τούτοις καλῶς τε καὶ φιλανθρώπως, ἐπὶ σοὶ γέγονεν. οὗ
χρή σε πολλὴν ποιεῖσθαι τὴν ἐπιμέλειαν. Ἃ μὲν οὖν ἐγὼ γινώσκω,
ταῦτ' ἐστίν. ἔχει δὲ οὕτως. εἰ μὲν ἐρᾷς χρημάτων καὶ πολλῆς δυνα-
στείας καὶ κινδύνων, δι' ὧν αἱ κτήσεις τούτων εἰσὶν, ἑτέρους σοι συμ-

βούλους παρακλητέον. εἰ δὲ ταῦτα μὲν ἱκανῶς ἔχεις, ἀρετῆς δὲ καὶ δόξης καλῆς καὶ τῆς παρὰ τῶν πολλῶν εὐνοίας ἐπιθυμεῖς, τοῖς τε λόγοις τοῖς ἐμοῖς προσεκτέον τὸν νοῦν ἐστὶ καὶ τοῖς καλῶς τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν διοικοῦσιν ἁμιλλητέον· καὶ πειρατέον αὐτῶν διενεγκεῖν. ἀκούω δὲ καὶ κλεόμμιν τὸν ἐν μηθύμνῃ ταύτην ἔχοντα τὴν δυναστείαν, περί τε τὰς ἄλλας πράξεις καλόν τε κἀγαθὸν εἶναι καὶ φρόνιμον. καὶ τοσοῦτον ἀπέχειν τοῦ τινὰς ἀποκτείνειν ἢ φυγαδεύειν ἢ δημεύειν τὰς οὐσίας ἢ ποιεῖν ἄλλο τι κακόν, ὥστε πολλὴν ἀσφάλειαν παρέχειν τοῖς συμπολιτευομένοις. κατάγειν δὲ τοὺς φεύγοντας. ἀποδιδόναι δὲ τοῖς μὲν κατιοῦσι, τὰς κτήσεις ἐξ ὧν ἐξέπεσον. τοῖς δὲ πριαμένοις, τὰς ἑκάστοις γιγνομένας. πρὸς δὲ τούτοις καθοπλίζειν ἅπαντας τοὺς πολίτας ὡς οὐδενὸς μὲν ἐπιχειρήσοντος περὶ αὐτὸν νεωτερίζειν. ἢν δ᾽ ἄρα τινὲς τολμήσωσιν, ἡγούμενος λυσιτελεῖν αὐτῷ τεθνάναι μᾶλλον τοιαύτην ἀρετὴν ἐνδειξαμένῳ τοῖς πολίταις, ἢ ζῆν πλείω χρόνον τῶν ἄλλων τῇ πόλει τῶν μεγίστων κακῶν αἰτίῳ γενομένῳ. Ἔτι δ᾽ ἂν πλείω σοι περὶ τούτων διελέχθην, ἴσως ἂν καὶ χαριέστερον, εἰ μὴ παντάπασιν ἐδέησέ με διὰ ταχέων γράψαι τὴν ἐπιστολήν. νῦν δὲ σοὶ μὲν αὖθις συμβουλεύσομεν, ἂν μὴ κωλύῃ με τὸ γῆρας. ἐν δὲ τῷ παρόντι περὶ τῶν ἰδίων δηλώσομεν. Αὐτοκράτωρ γὰρ ὁ τὰ γράμματα φέρων οἰκεῖος ἡμῖν ἔχει. περί τε γὰρ τὰς αὐτὰς διατριβὰς γεγόναμεν, τῇ τέχνῃ τῇ αὐτοῦ κέχρημαι, καὶ τὸ τελευταῖον πολλάκις περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς ὡς σὲ σύμβουλος ἐγενόμην αὐτῷ. διὰ δὴ ταῦτα πάντα βουλοίμην ἄν σε καλῶς αὐτῷ χρῆσθαι καὶ συμφερόντως ἀμφοτέροις ἡμῖν. καὶ γενέσθαι

φανερὸς

φανερὸς, ὅτι μέρος τι γίνεται τῶν δεόντων αὐτῷ. καὶ μὴ θαυμάσῃς εἰ σοὶ μὲν οὕτως ἐπιστέλλω προθύμως. Κλεάρχου δὲ μηδὲν πώποτε ἐδεήθην. σχεδὸν γὰρ ἅπαντες οἱ παρ' ὑμῶν καταπλέοντες, σὲ μὲν φασὶν ὅμοιον εἶναι τοῖς κρατίστοις τῶν ἐμοὶ πεπλησιακότων. Κλέαρχον δὲ κατὰ μὲν ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὅτ' ἦν παρ' ἡμῖν ὁμολογοῦσιν ὅσοι πώποτε ἐνέτυχον ἐλευθεριώτατον εἶναι καὶ πρᾳότατον. καὶ φιλανθρωπότατον τῶν μετεχόντων τῆς διατριβῆς. ἐπειδὴ δὲ δύναμιν ἔλαβε, τοσοῦτον ἔδοξε μεταπεσεῖν, ὥστε πάντας θαυμάζειν τοὺς πρότερον αὐτὸν γινώσκοντας. πρὸς μὲν οὖν ἐκεῖνον διὰ τὰς αἰτίας ταύτας ἀπηλλοτριώθην. σὲ δ' ἀποδέχομαι καὶ περὶ πολλοῦ ποιησαίμην ἂν οἰκείως διατεθῆναι πρὸς ἡμᾶς. δηλώσεις δὲ καὶ σὺ διὰ ταχέων, εἰ τὴν αὐτὴν ἔχεις γνώμην ἡμῖν. αὐτοκράτορός τε ἂν ἐπιμελήσῃ. καὶ πέμψῃς ἐπιστολὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνανεούμενος τὴν φιλίαν καὶ ξενίαν τὴν πρότερον ὑπάρχουσαν. Ἔρρωσο. καὶ εἴ του ἄλλου δέῃ τῶν παρ' ἡμῶν, ἐπίστελλε.

Τοῖς μιτυληναίων ἄρχουσι.

ο

Ι παῖδες οἱ ἀφαρέως υἱιδεῖς δ' ἐμοὶ, παρακληθέντες ὑπὸ ἀγήνορος τοῦ περὶ τὴν μουσικὴν, ἐδεήθησάν μου γράμματα πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἂν ἐπειδὴ καὶ τῶν ἄλλων τινὰς κατηγάγετε φυγάδων, καὶ τούτων καταδέξησθε καὶ τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς. λέγοντος δέ μου πρὸς αὐτοὺς, ὅτι δέδοικα μὴ λίαν ἄτοπος δόξω καὶ περίεργος, ζητῶν εὑρίσκεσθαι τηλικαῦτα τὸ μέγεθος παρ' ἀνδρῶν οἷς οὐδὲ πώποτε πρότερον οὔτε διελέχθην οὔτε συνήθης ἐγενόμην, ἀκούσαντες ταῦτα πολὺ μᾶλλον ἐλιπάρουν. ὡς δ' οὐδὲν αὐτοῖς ἀπέβαινεν ὧν ἤλπιζον, ἅπασιν

ἦσαν καταφανεῖς ἀηδῶς διακείμενοι καὶ χαλεπῶς φέροντες. ὁρῶν δ' αὐτοὺς λυπουμένους μᾶλλον τοῦ προσήκοντος, ὑπεσχόμην γράψειν τὴν ἐπιστολὴν καὶ πέμψειν ὑμῖν. περὶ μὲν οὖν τοῦ μὴ δικαίως ἂν δοκεῖν μωρὸς εἶναι καὶ ὀχληρός, ταῦτ' ἔχω λέγειν. Ἡγοῦμαι δὲ καλῶς ἂν ὑμᾶς βεβουλεῦσθαι καὶ διαλλαττομένους τοῖς πολίταις τοῖς ὑμετέροις, καὶ πειρωμένους τοὺς μὲν φεύγοντας ὀλίγους ποιεῖν, τοὺς δὲ συμπολιτευομένους πολλούς, καὶ μιμουμένους τὰ περὶ τὴν στάσιν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν. μάλιστα δ' ἄν τις ὑμᾶς ἐπαινέσειεν, ὅτι τοῖς κατιοῦσιν ἀποδίδοτε τὴν οὐσίαν. ἐπιδείκνυτε γὰρ καὶ ποιεῖτε πᾶσι φανερόν, ὡς οὐ τῶν χρημάτων ἐπιθυμήσαντες τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πόλεως δείσαντες, ἐποιήσασθε τὴν ἐκβολὴν αὐτῶν. οὐ μὴν, ἀλλ' εἰ καὶ μηδὲν ὑμῖν ἔδοξε τούτων, μηδὲ προσεδέχεσθε μηδένα τῶν φυγάδων, τούτοις γε νομίζω συμφέρειν ὑμῖν κατάγειν. αἰσχρὸν γὰρ τὴν μὲν πόλιν ὑμῶν ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖσθαι μουσικωτάτην εἶναι, καὶ τοὺς ὀνομαστοτάτους ἐν ταύτῃ, τυγχάνειν παρ' ὑμῖν γεγονότας, τὸν δὲ προέχοντα τῶν νῦν ὄντων περὶ τὴν ἱστορίαν τῆς παιδείας ταύτης, φεύγειν ἐκ τῆς τοιαύτης πόλεως. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους Ἕλληνας, τοὺς διαφέροντας περί τι τῶν καλῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ μηδὲν προσήκοντας, ποιεῖσθαι πολίτας. ὑμᾶς δὲ τοὺς εὐδαιμονοῦντας παρὰ τοῖς ἄλλοις καὶ μετασχόντας τῆς αὐτῆς φύσεως, περιορᾶν παρ' ἑτέροις μετοικοῦντας. Θαυμάζω δ' ὅσαι τῶν πόλεων μειζόνων δωρεῶν ἀξιοῦσι τοὺς ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι κατορθοῦντας μᾶλλον, ἢ τοὺς τῇ φρονήσει καὶ τῇ φιλοπονίᾳ τῶν χρησίμων εὑρίσκοντάς τι. καὶ μὴ συνορῶσιν ὅτι πεφύκασιν αἱ μὲν περὶ τὴν ῥώμην καὶ τὸ τάχος δυνάμεις, συναποθνῄσκειν τοῖς σώμασιν· αἱ δ' ἐπιστῆμαι παραμένειν

ἅπαντα

ἅπαντα τὸν χρόνον ὠφελοῦσι τοὺς χρωμένους αὐταῖς. Ὧν ἐνθυμουμένους χρὴ τοὺς νοῦν ἔχοντας, περὶ πλείστου μὲν ποιεῖσθαι τοὺς καλῶς καὶ δικαίως τῆς αὐτῶν πόλεως ἐπιστατοῦντας. δευτέρους δὲ τοὺς τιμὴν καὶ δόξαν αὐταῖς καλὴν συμβάλλεσθαι δυναμένους. ἅπαντες γὰρ ὥσπερ δείγματι τοῖς τοιούτοις χρώμενοι καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς συμπολιτευομένους ὁμοίους εἶναι τοῖς τοιούτοις νομίζουσιν. Ἴσως οὖν εἴποι τις ἂν προσήκειν τοὺς αἱρεῖσθαί τι βουλομένους μὴ τὸ πρᾶγμα μόνον ἐπαινεῖν, ἀλλὰ καὶ σφᾶς αὐτοὺς δικαίους ἂν τυγχάνειν, περὶ ὧν ἂν ποιῶνται τοὺς λόγους. ἔχει δ' οὕτως. Ἐγὼ τοι μὲν πολιτεύεσθαι καὶ ῥητορεύειν ἀπέσχον. οὔτε γὰρ φωνὴν εἶχον ἱκανὴν, οὔτε τόλμαν. οὐ μὴν δέ γε παντάπασιν ἄχρηστος ἔφυν οὐδ' ἀδόκιμος. ἀλλὰ τοῖς προαιρουμένοις λέγειν ἀγαθόν τι περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων, φανείην ἂν καὶ σύμβουλος καὶ ἀγωνιστὴς γεγενημένος. αὐτός τε πλείους λόγους πεποιημένος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτονομίας τῶν ἑλλήνων, ἢ σύμπαντες οἱ τὰ βήματα κατατετριφότες. ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς ἄν μοι δικαίως πλείστην ἔχοιτε χάριν. μάλιστα γὰρ ἐπιθυμοῦντες διετελεῖτε τῆς τοιαύτης καταστάσεως. οἶμαι δ' εἰ Τιμόθεος καὶ Κόνων ἐτύγχανον ζῶντες, Διόφαντος δ' ἧκεν ἐκ τῆς ἀσίας, πολλὴν ἂν αὐτοὺς ποιήσασθαι σπουδὴν εὑρέσθαι με βουλομένους, ὧν ἐτύγχανον χρείαν ἔχοντες. περὶ ὧν οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν. οὐδεὶς γὰρ ὑμῶν οὕτως ἐστὶ νέος οὐδ' ἐπιλήσμων, ὅστις οὐκ οἶδε τὰς ἐκείνων εὐεργεσίας. Οὕτω δ' ἄν μοι δοκοίητε κάλλιστα βεβουλεῦσθαι περὶ τούτων, εἰ σκέψαισθε τίς ἐστιν ὁ δεόμενος. καὶ ὑπὲρ ποίων τινῶν ἀνθρώπων. εὑρήσετε γὰρ ἐμὲ μὲν οἰκειότατα κεχρημένον τοῖς μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίοις γεγενημένοις ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις.

ὑπὲρ δὲ ὧν δέομαι τοιούτους ὄντας, οἵους τοὺς μὲν πρεσβυτέρους καὶ τοὺς περὶ τὴν πολιτείαν ὄντας, μὴ λυπεῖν. τοῖς δὲ νεωτέροις διατριβὴν παρέχειν ἡδεῖαν καὶ χρησίμην καὶ πρέπουσαν τοῖς τηλικούτοις. Μὴ θαυμάζητε δὲ εἰ ῥᾳδίως οὕτω γράφω. καὶ περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἁπάντων καὶ τῶν φιλτάτων τὴν ἐπιστολὴν ἔπεμψα· βούλομαι γὰρ ἀμφότερα τοῖς τε παισὶν ὑμῶν χαρίσασθαι, καὶ ποιῆσαι φανερὸν, ὅτι κἂν μὴ δημηγορῶσιν, ἀλλὰ μόνον μιμῶνται τὸν τρόπον τὸν ἐμὸν, οὐκ ἠμελημένως ἕξουσιν ἐν τοῖς ἄλλοις. Ἓν ἔτι λοιπόν. ἢν ἄρα δόξῃ τι τούτων ὑμῖν πρακτέον, δηλοῦν Ἀφαρεῖ τε καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, ὅτι μέρος τι καὶ δι' ἐμὲ τυγχάνουσιν ὧν αὐτοὶ λίαν ἐπιθυμοῦσι τυχεῖν.

Τέλος τῶν Ισοκράτους ἐπιστολῶν.

ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΥΡΑΝ- ΝΟΥ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ.

Φαλαρις Αλκιβίῳ.

π Ολύκλειτος ὁ μεσσήνιος, οὗ κατηγορεῖς παρὰ τοῖς πολίταις προδοσίαν, ἰάσατό μου νόσον ἀνήκεστον. οὐκ ἀγνοῶ δέ, λύπας εὐαγγελιζόμενός σοι καὶ δάκρυα. σὲ δ' οὐκ ἂν οὐδ' αὐτὸς ὁ τῆς τέχνης ἡγεμὼν ἀσκληπιός, μετὰ πάντων ἰάσαιτο τῶν θεῶν. σώματος μὲν γὰρ ἀῤῥωστίαν, θεραπεύει τέχνη. τύχης δὲ νόσον, ἰατρὸς ἰᾶται θάνατος. ὃν ἂν ἐπαχθέσταρον ἀντὶ πολλῶν τῶν μεγάλων ἀδικημάτων, οὐκ ἀκουσίων, ὧν ἐμοὶ προτρέπεις, ἀλλ' ἑκουσίων, ὧν αὐτὸς εἴργασαι, προσδέχου.

Μεγαρεῦσιν ὀψὲ δίκη.

ο Υμέμφομαι τὴν ἀχαριστίαν ὑμῶν πολλάκις ἐρωτημένων. ὅτι μου κρινομένου περὶ τῶν ὅρων πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, κατεψευδομαρτυρήκατε. κατηγορῶ δὲ ἐμαυτοῦ τῆς ἀναλγησίας, ὅτι προπηλακιζόμενος ὑπὸ τῶν αὐτῶν πολλάκις, οὐ σωφρονίζομαι. ὑμεῖς μὲν γὰρ, οὐδέποτε χάριτος ἐμοὶ μνημονεύετε. ἐγὼ δέ, ὡς μηδέποτε ἐπιλελησμένοις χαρίζομαι.

Τυρσηνῷ.

ε Ι τοὺς μετὰ ἀνάγκης τι πράξαντας τῶν μὴ νομίμων, χαλεπὰς ἔχειν δεῖ περὶ τοῦ μέλλοντος βίου προσδοκίας, ὡς ὑπέφαινες αἰτναίοις, εἰς τὴν τοῦ δαιμονίου πρόνοιαν ἀναφέρων τὰ περὶ ἐμοῦ, τίνας σ' ἐχρῆν ἐλπίδας ἔχειν σὲ περὶ σεαυτοῦ τὸν μὴ μετὰ ἀνάγκης, μηδὲν ὧν παρανενόμηκας, μετὰ γνώμης δὲ ἅπαντ' ἠσεβηκότα.

Λυκίνῳ.

ο Υκ ὀρθῶς ἠρώτησας ἐν λεοντίνοις, ὡς παρόντα με καὶ δυνάμενον ἀποκρίνεσθαί σοι, τίς εἰμί, καὶ τίνων, καὶ πόθεν.

ἐγὼ δὲ ὡς ἐμαυτὸν οἶδα Φάλαριν Λεωδάμαντος υἱόν, ἀστυπαλαιέα τὸ γένος, πατρίδος ἀπεστερημένον, τύραννον ἀκραγαντίνων, ἔμπειρον πολλῶν, ἀπ' ὦτα μέχρι τοῦ παρόντος, οὕτως οἶδα καὶ Λυκῖνον πόρνον μὲν ἐν παισί, λάγνον δὲ ἐν νέοις, μοιχὸν δὲ ἐν γυναιξίν. ἀκόλαστον δὲ ἐν νόμοις, ἀσελγῆ δὲ ἐν ἡδοναῖς. ἀργὸν δὲ ἐν εἰρήνῃ, λειποτάκτην δὲ ἐν πολέμοις. δώσουσί μοι καὶ τῶν δημηγοριῶν καὶ τούτων ὧν ἐλέγχω σε δίκην. ἐὰν μὴ θᾶττον ἁλῷς. ἀλλ' οὖν ὅταν ἔκδοτόν σε παραδῶσι Λεοντῖνοι, βουλόμενοι τοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι πολέμου.

Λεοντίνοις.

ε Ι καταλῦσαί με τὸν πρὸς ὑμᾶς ὀρέγεσθε πόλεμον μηδὲν αἰδεσθέντες, ἔκδοτέ μοι Λυκῖνον, ἵνα τὴν ὀργὴν ἅπασαν εἰς τοῦτον ἀφείς, παύσωμαι τοῦ πρὸς τὴν πόλιν θυμοῦ. χρήσομαι δὲ οὐδὲν αὐτῷ χαλεπώτερον, ἢ πάντας ὑμᾶς ἐπίσταμαι βουλομένους.

Ζευξίππῳ.

τ Ω μὲν υἱῷ σου διὰ τὴν νεότητα συγγινώσκω. σοὶ δὲ διὰ τὸ γῆρας καὶ ταῦτα ἀσύγγνωστα πεποιηκόσιν. ἂν μέντοι μὴ παύσησθε τῆς αὐθαδείας, οὔτε ἐκεῖνον ἡ νεότης, οὔτε σὲ τὸ γῆρας ἐξαιρήσεται. δι' αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ μᾶλλον κολασθήσεσθε, δι' ἃ νῦν συγγνώμης ἀξιοῦσθε.

al εὐήνῳ. Εὐηνῷ.

γ Νώμης γενόμενος τὸ πρῶτον ἁλόντα αἰχμάλωτον ἀποκτεῖναί σου τὸν υἱόν, αὐθῶν ἠδικηκέμου τοῖς ναυάρχοις μετέγνων ὕστερον καὶ σέσωκα. μᾶλλον γὰρ βούλομαι διὰ τῆς ἐκείνου ζωῆς σε λυπεῖν, ἢ διὰ τῆς ἀναιρέσεως τὸν ἀποθανόντα. Ἔρρωσο.

καμέᾳ. Σαμέᾳ.

ε Ι δὼν σου τὴν χρηστότητα τοῦ τρόπου καὶ τὴν ὑπὲρ φύσιν πρὸς ἅπαντας φιλανθρωπίαν, καὶ ὅτι τὰς τῶν πλησίον δυστυχίας ἡμέρως καὶ συμπαθῶς ἰδίας ἀλγηδόνας, καὶ συμφορὰς ἡγῆ,

γέγρα

περιγράφασι συντόμως, ὅτι καὶ τὴν δίκην καὶ τὴν ναυμαχίαν καὶ τὴν παράταξιν, καὶ τὸ τελευταῖον τὸν ἱππικὸν ἀγῶνα νενικήκαμεν, ἵνα ἀκούσας ὡς προσήκει καλῶν κἀγαθῶν, στένῃς ἀδιαλείπτως. λαμβάνων παρὰ τῆς σεαυτοῦ φύσεως τὰς ἀξίας καὶ πρεπούσας τοιαύτῃ κακοηθείᾳ βασάνους.

Κλεοστράτῳ.

π Ανυ μοι δοκεῖ μετὰ γέλωτος ἄξιον εἶναι θαυμάσαι τὸ σωφρονίζεσθαί τινας ὑπὸ σοῦ. τὸν γὰρ ἄλλοις ἐπιτιμᾶν ἐπιβαλλόμενον, αὐτὸν ἀπηλλάχθαι χρὴ πάσης πονηρίας. σὺ δὲ ταῖς τῶν ὑπὸ σοῦ νουθετουμένων κακίαις ἔνοχος ὤν, καὶ ταῖς ἄλλαις ἁπάσαις, ὡς ἂν ἐπίληπτος εἰς πονηρίαν, οὕτω νουθετεῖς.

Λακρίτῳ.

α Χθομένῳ μὲν σοι βαρέως ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς τελευτῇ, πᾶσα συγγνώμη. κἀγὼ γὰρ σφόδρα συμπαθῶν, ὡς εἰς τὸ οἰκεῖον τὸ συμβεβηκὸς ἡγούμενος, μεῖζον ἄχθομαι. καίτοι στεῤῥοτέρᾳ φύσει, πρὸς τὰ τοιαῦτα χρώμενος, διὰ τὸ μηδὲν ὄφελος ὁρᾶν μὴ δὲ τοῖς ἀμέτρως ἀνιωμένοις. παραμυθία δὲ ἔστω σοι μεγάλη τῆς ἐπὶ τούτῳ συμφορᾶς, πρῶτον μὲν ὅτι ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνιζόμενος ἐν πολέμῳ, σὺν ἀριστείᾳ τέθνηκεν. εἶθ᾽ ὅτι νικῶν, καλλίστου τέλους ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἠξίωται. τὸ δὲ τελευταῖον, ὅτι μηδὲν ἁμαρτὼν περὶ τὸν βίον, ὑπεσφράγισται τὴν ἰδίαν ἀρετὴν θανάτῳ. ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ ζῆν ἀγαθὸς, ἄδηλον εἰ μεταβαλεῖ πρὸς τὸ χεῖρον. αἱ τύχαι γὰρ ἀνθρώπων τὸ πλεῖστον οὐχ αἱ γνῶμαι κρατοῦσιν. ὁ δὲ τελευτήσας ἀκατηγόρητος, ἐν τῷ καλλίστῳ σχήματι τῆς δόξης καθίδρυται. νομίσας οὖν ἀξίας παρ᾽ αὐτοῦ χάριτας ἀπειληφέναι γενέσεως καὶ ἀνατροφῆς, τὸ καλὸν κἀγαθὸν μέχρι τέλους αὐτὸν γεγονέναι, ταύτην αὐτῷ τὴν ἀμοιβὴν ἀντίδος, τὸ πρᾴως καὶ εὐπαρηγορήτως, τὴν ἐπὶ τούτῳ λύπην ἐνεγκεῖν.

Μεγακλῆς.

ἡ Αἱ τοὺς ἵππους ἐκπέπομφά σοι κεκοσμημένους ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, καὶ τὰ χρήματα δοῦναι Ἰολήρῳ προστέταχα. καὶ ἄλλου του, δέῃ, μὴ κατόκνει γράφειν· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἔσται μέγα τῶν αἰτημάτων, ὃ μὴ πάντως αἰτησαμένῳ χαριούμεθα.

Ἀγλαῷ.

ἐ Κτεθησαυρίκαμεν τοῦ πλούτου, ὅσα παρέχει ὁ θεὸς, εἰς μεταβολὰς τῆς τύχης, οὐκ ἐν τοῖς κόλποις τῆς γῆς, ὡς παρήνεις, ἀλλ' εἰς τοὺς βουληθέντας τῶν φίλων τὰς δωρεὰς λαμβάνειν. σὺ μὲν, οὐδεὶς τοῦτο πρόθυμον ἡμῖν σεαυτὸν ἐχαρίσω, τὸ καὶ τά γε ὑμᾶς τοὺς φίλους, κἂν ἀποσφαλῶμεν τῆς ἀρχῆς, ἔχεσθαι τῶν ἐλπίδων. οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ μὴ πρότερον, νῦν γε λαβὼν ὡς παρακαταθήκην ἐμοὶ φυλαχθησομένην, φίλου τι ποίησον ἔργον. πιστὸν γὰρ οὐδὲν ἡγησόμεθα γῆς μέρος, παρελθόντες ὡς κόνεως ἀπιστοτέρους τοὺς ἐξ ὑμῶν τῶν ἑταίρων κρατίστους. ὧν εὐτυχούντων, κἂν αὐτὸς ἑτέρῳ συμπλακῶ δαίμονι, καθ' εἷς οὐδὲν ἧττον εὐτυχεῖν δόξω.

Ἡροδίκῳ.

ἄ Λλου μὲν τοῦ κακῶς πεπονθότος, μηδὲν ὁμολογῆσαι πρὸς τὸν δεδρακότα περὶ ἀμύνης, ἵν' ὡς ἥκιστα πρὸς αὐτὸν ὕποπτος, ἁλώη. ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν ἀγεννοῦς ἀνδρὸς ἔργον ἡγοῦμαι τὸ, τὸν ἀγνοοῦντα χειρώσασθαι. προηδικημένος δ' ὑπὸ σοῦ, μηνύω σοι φυλάττεσθαι τὴν ἐπιοῦσαν ἐξ ἡμῶν ἄμυναν. ἵνα πρὸ τοῦ μὲν παθεῖν, ἡ προσδοκία κολάζῃ σε. μετὰ δὲ τὴν προσδοκίαν, αὐτὸ τὸ παθεῖν.

Εὐμήλῳ.

ὀ Υτε δοκοῦντος οὔτε ὄντος ἀδίκου τὸν κατάρξαντα πλημμελεῖν, ἀμύνεσθαι, τοῦ πρώτου γεγονότος ὑπὸ σοῦ, τὸ δεύτερον ἀφ' ἡμῶν ἔσεσθαι προσδέχου.

Ἰολήρῳ

Τεύκρῳ.

τ Αυρομενείταις τὰ λύτρα τῶν αἰχμαλώτων ἅπερ ἔλαβον, ἀπόδος, μὴ ποιούμενος ἐμὴν τὴν χάριν, ἀλλὰ Στησιχόρου. ζῇ γὰρ ἐκεῖνος εἰς τὴν τῶν ληψομένων εὐεργεσίαν, ὁ παρ' ἐμοῦ ταύτην ἠτημένος. τέθνηκε μέντοι, ἡ περὶ τούτων αὐτοῦ χάρις, εἰς ἀμνήμονας ἀνθρώπους δεδομένη. Αριφοίτῃ.

τ Α μὲν σοὶ, τὰ τούτων ὧν πέπομφα μὲν καὶ πλειόνων ἔτι τὰ μειζόνων ἀγαθῶν, ἄξια. τὰ δ' ἐμὰ, μὴ βούλου μαθεῖν. οὐδὲν γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἔχομεν σιωπῆς κρεῖττον. Ἀμφινόμῳ.

ο Υ διδόναι χάριτας οἴομαι δωρούμενος ἀγαθοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. ὅθεν ἀξιῶ μὴ ὡς προδεδωκότα με χάριν, ἀλλῶς προσοφείλοντά σοι, διὰ τὸ βουληθῆναί σε λαβεῖν ἃ ἔπεμψα μὲν, γράφε. Ἔρρωσο.

Ἐρυθίᾳ.

κ Αἰ περὶ μὲν ἐμαυτοῦ πλείστην οἶδά σοι χάριν, καὶ περὶ τοῦ κοινοῦ παιδὸς, ὃν ἐπὶ σοὶ κατέλιπον Ἐρυθία. περὶ μὲν ἐμαυτοῦ, ὅτι φεύγοντός μου, χηρεύειν ὑπέμεινας μᾶλλον ἢ γήμασθαί τινι, πλείστων ἀγαγέσθαι βουλομένων. περὶ δὲ τοῦ παιδὸς, ὅτι σὺ ἀμφότερα καὶ μήτηρ αὐτοῦ καὶ τροφὸς καὶ πατὴρ ἐγένου, οὔτε ἄνδρα ἕτερον ἀντὶ Φαλάριδος οὔθ' υἱὸν ἀντὶ Παυρόλα προτιμήσασα. ἀλλ' ἀντὶ μὲν ἀνδρὸς δευτέρου, τὴν ἐπὶ τῷ πρώτῳ μονὴν ἑλομένη. ἀντὶ δὲ παιδὸς ἄλλου, τὸν ὑπὸ τοῦ πρώτου σπαρέντα σώζουσα. τελείωσον οὖν ἀνδρὶ καὶ υἱῷ τὴν ἀπὸ σεαυτῆς αὐτῷ δεδομένην χάριν, ἄχρις ἂν φρονήσας τὰ ἁρμόζοντα τοῖς χρόνοις, μήτε πατρὸς ἔτι, μήτε μητρὸς προσδέηται. λιπαρῶ δέ σε μετὰ τοσαύτης τῆς δεήσεως, οὐχ ὡς ἀπιστῶν μητρὶ περὶ τέκνου καὶ ταῦτα τοιαύ

ὑπὸ

τῃ, ἄλλως πατὴρ ὑπὲρ ἑνὸς υἱοῦ φοβούμενος. δύναιο δ' ἂν ἀπὸ τῶν ἑαυτῆς παθῶν, καὶ τὰ περὶ ἀμφοτέρων τοῖς τέκνοις ἐνθυμηθεῖσα δέος, συγγνώμης ἀξιοῦν τὸν οὕτως ἐπιστέλλοντά με. Ἔρρωσο. Παυρόλα.

μ Μάλιστα μὲν ἀμφοτέρους τοὺς γονέας ὦ παῖ στέργειν σοὶ προσήκει καὶ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. τοῦτο γὰρ καὶ σεμνὸν καὶ ἄλλως εὐσεβὲς ἡμῶν μεμνῆσθαι τῶν γεγεννηκότων, καὶ τοσαῦτα εὐεργετησάντων χάριτος. ἔπειτα τοι πατρὸς ἀμέλησον μᾶλλον ἢ μητρός. οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν ἴσων καὶ ὁμοίων τὰ πατρὸς ἂν εἴη δίκαια πρὸς τέκνων αὔξησιν, καὶ τὰ μητρός. ἀλλ' ἡ μὲν σοὶ τὸ κυῆσαι, καὶ γεννῆσαι καὶ τιθηνῆσαι, μυρίους ἄλλους ἀνέτλησε πόνους. ὁ δὲ ἐκ τραφέντος ὑπὸ τῆς τικούσης καὶ τελειωθέντος, ἀπολαύσεως μετέχειν ἀξιοῖ, δυσκόλου πειραθεὶς οὐδενός. ἰδιαίτερον δὲ τῶν ἄλλων ἡ σὴ μήτηρ διὰ τὰς ἐμὰς φυγὰς περὶ τῆς σῆς κεκοπίακε τελειώσεως, τὰς ὑπὲρ ἀμφοῖν μόνη φροντίδας ὑποστᾶσα. ὥστε καὶ σὺ τὰς εἰς ἑκατέρους τοὺς γονέας εὐχαριστίας, μιᾷ μητρὶ τῇ πάντα πονησάσῃ ἀπόδος. πεπληρώσεται γάρ σοι καὶ τὰ πρὸς τὸν πατέρα δίκαια διὰ τῶν εἰς τὴν μητέρα φιλανθρώπων. οὐδὲν γὰρ ἀπαιτήσω πλέον εἰς ἐμαυτὸν, ἀλλ' εἰς ταύτην εὐσεβήσεις. μᾶλλον δὲ καὶ προσειληφέναι παρὰ σοῦ πολὺ μέρος εὐεργεσίας ὁμολογήσω. πρέπει γάρ σοι μητρὶ χάριν περὶ πολλῶν ἀποδιδόντι, μεγάλης εὐεργεσίας ἀρχὴν κτήσασθαι πρὸς πατέρα.

πεπλήρωται

δ' ἂν βοη

Τῷ αὐτῷ.

τ Τὰ μὲν παρὰ πατρὸς εἰς υἱὸν ἔσχηκας δίκαια Παυρόλα. τὰ δὲ, ἐκ σοῦ πατρὶ δυνάμῃ, οὐκ ἀντιπαρέχων, ἁμαρτάνεις. πυνθάνομαι γάρ σε παιδείας, ὃ πολλάκις ἐμεμψάμην, οὐκ ἐπιμελεῖσθαι. αὐτὴν δὲ χάριν οὐκ ἐπιζητῶ λαβεῖν παρὰ σοῦ, ταύτης ὑστερήσας. ἴσθι δὲ ὅτι καὶ τὸ παιδείας συμφέρον, ἐὰν χαρίσασθαι βουληθῇς, οὐχ ὀλιγούμενος τὴν χάριν, ἀλλ' ὅσῳ δώσων μᾶλλον καθέξεις.

ἂν

π Ολύκλειτον ὡς πυνθάνομαι τὸν ἰατρὸν ὑμῶν μέμφεσθε ὡς προδότην ἀκραγαντίνων γεγονότα, ὅτι με κάμνοντα λαβὼν, δυνάμενος ἀποκτεῖναι, χαλεπωτάτης ἐξήρπασε νόσου. καὶ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης, κατηγορίαν ἀδικίας περιτίθεσθε. καὶ τοῦθ᾽ ὁμολογοῦντες, οὐκ αἰσχύνεσθε. ἐγὼ δὲ θαυμάζω τῆς τέχνης αὐτοῦ τὸν τρόπον μᾶλλον, ὅτι καὶ θνήσκοντά με πεισθεὶς, ἐχθρὸν ὡς τύραννον ἀφήρηκεν, ἀλλ᾽ ὡς νοσοῦντα κινήσας ἔσωσε. ἐγὼ διὰ μὲν τὴν ὑμετέραν μέμψιν, οὐδὲν οὔπω πέπονθε κακόν. διὰ δὲ τὴν ἐμὴν εὐχαριστίαν, ὅμοια τοῖς πρώτοις σικελιωτῶν πεπλούτηκεν. οἶδα γοῦν ὅτι διὰ τὴν δόσιν τῶν εὐχαριστηρίων, πάντες εὔχεσθε προδόται μᾶλλον ἀκραγαντίνων, ἢ τυραννοκτόνοι Φαλάριδος ἀκουσθῆναι. Ἀνδροκλεῖ

κ Ἀγὼ μὲν ἐσπουδασμένως ἐπέσταλκα Στησιχόρῳ μηδὲν ἀχθεσθῆναι περὶ τῆς διαβολῆς, ἣν κατ᾽ αὐτοῦ πεποίηνται πρός με οἱ περὶ Εὔβουλον. καὶ σὺ δὲ δέσμοι ταύτην τὴν χάριν ἀνάδοχος αὐτῷ γενόμενος, περὶ τοῦ μηδὲν ἐμὲ πονηρὸν κατ᾽ αὐτοῦ πεπιστευκέναι. μᾶλλον γὰρ αὐτὸν πεισθείην ὡς τὴν ἀρχὴν οὐδὲ ἐπεβουλεύθην ὑπ᾽ αὐτῶν, ὅπερ ὡμολογήκασιν, ἢ ὡς διὰ τὰς ἐκείνου ποιήσεις, ἀλλ᾽ οὐ διὰ τὰς ἰδίας κακοτροπίας εἴησαν ἐπιβεβουλευκότες. Πυθαγόρᾳ

η Φαλάριδος τυραννὶς, τῆς πυθαγόρου φιλοσοφίας πλεῖστον ὅσον δοκεῖ κεχωρίσθαι. κωλύει δ᾽ ὅμως οὐδὲν ἐκ τούτων οὕτως ἐχόντων συγγενομένους ἡμᾶς, τὴν ἀρετὴν διάπειραν ἀλλήλων λαβεῖν δύναιτο ἂν. ἐπεὶ τὰ πόρρωθεν διεστῶτα συναγαγεῖν ἐς ταυτὸν ὁμιλία. ἐγὼ μὲν οὖν ἀκοῇ τὰ περὶ σοῦ πυνθανόμενος, ἄριστον ἄνδρα πέπεισμαί σε εἶναι. σὺ δὲ περὶ ἐμοῦ μὴ κρίνε. ψευδὴς γάρ με δόξα λυπεῖ. οὐ μὴν, ἀλλ᾽ ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔστιν ἀσφαλὲς ἀφικέσθαι πρὸς σὲ, δι᾽ ἣν κατηγοροῦμαι

πεῖραν

γὰρ ὅπλων καὶ δορυφόρων ἐρχόμενος, δυσεπιχείρητος ἔσομαι. με-
θ' ὅπλων δὲ καὶ φρουρᾶς, ὕποπτος. σοὶ δὲ πᾶσαν ἀσφάλειαν κινδύ-
νων ἀπηλλαγμένῳ, τὸ παραγενέσθαι πρός με καὶ μεθ' ἡσυχίας συμ-
βιῶναι. λαμβάνων δέ μου διάπειραν, ἐὰν μὲν ὡς τύραννον ἐξε-
τάζῃς, ἰδιώτην εὑρήσεις με μᾶλλον ἢ τύραννον. ἐὰν δὲ ὡς ἰδιώ-
την, ἔχοντά τι διὰ τὴν ἀνάγκην καὶ τυράννου. κρατεῖν γὰρ
οὐχ οἷόν τε τοιαύτης ἀρχῆς ὠμότητι μὴ χρώμενον. εἰ δὲ ἔστιν ἐν τυ-
ραννίδι χρηστότης ἀκίνδυνον, διά τε τἆλλα καὶ διὰ τοῦτό σοι πο-
θῶ συγγενέσθαι. πείσομαι γάρ σοι τὴν ἡμερωτέραν ὁδὸν προαχθῆναι,
ἐὰν τὸ πιστὸν εἰς σωτηρίαν σου πειθησομένῳ, μετὰ τῶν Πυθαγόρου
λόγων ἡ ἀλήθεια προσβεβαιώσῃ. Θώρακι.

π Ὅτερον ἐμαυτὸν ὡς ἀσαφῶς γράφοντα μέμψομαι, ἢ σὲ
ὡς ἑκουσίως μαθεῖν μὴ βουλόμενον αἰτιάσομαι, ἀγνοῶ.
δύο γάρ σοι μυριάδες ἐκλογισμῶν λελοίπασιν. εἰ σαφέστερον ἐπι-
ζητεῖς διδαχθῆναι, τοὺς ἄλλῳ σε τρόπῳ διδάξοντας, ἢ σὺ μαθεῖν
ἂν ἠθέλησας, ἐντυχεῖ παρ' ἡμῶν προσδέχου. Ἔῤῥωσο.

Λεοντιάδῃ.

ο Υ νῦν ἀλλὰ πολλάκις ἤδη σοι γέγραφα μηδεμίαν ἄλλην
εὐχαριστίαν ἢ ταύτην ἡμῖν ἀποδιδόναι περὶ τῆς γυναικὸς
εἰ ἄρα νομίζεις ὑφ' ἡμῶν εὖ πεπονθέναι διὰ τὸν γάμον, τὸ στέργειν
ἐκείνην, δι' ἣν ἡμῖν οἴει δεῖν χάριτας ἀπονέμειν, ἐξ ἧς ἡ συνάφεια τοῦ
πρὸς ἡμᾶς γένους, ἀρχὴν εἰληφέναι σοι φαίνεται. Ἔῤῥωσο.

Ἀειφράδει.

α Υθάδεια ἡ νεότητος ἀβουλία, πολλοὺς αὐτῶν ἀπώλεσεν. οἷς
ἀμφοτέροις πάθεσιν, ἴσθι σύ τε τὸν υἱὸν κεχρημένον. ἀδικούμε-
νος δ' ὑπ' αὐτοῦ δι' ἃς προείρηκα αἰτίας, τὴν ἄμυναν ἐπέσχηκα, σοὶ

βουλόμε

βουλόμενος οὐκ ἐκείνῳ χαρίζεσθαι. μαρτυρεῖ γὰρ ὑπὸ πολλῶν ἀεὶ
στὴν ἐπιείκειαν ἔχων παρὰ σεαυτῷ. διόπερ οὐκ ἐδοκίμαζον δι᾽ ἐμοῦ
πονηρίαν, λυπεῖν γῆρας πατρὸς οὐδὲν ἀδικοῦντος. ἵνα γὰρ ἔχων
παῖδα τοῦτον, εἰ καὶ πάντως φαῦλός ἐστι, δι᾽ ἐρημίαν ἄλλου δια- παλιν
δόχου, στέργεις. κακίαν γὰρ υἱοῦ, πατρὸς εὔνοια νικᾷ. ἐὰν μέντοι μὴ
παύσηται πλεονάζων, ἀπειθῇ δὲ ἐν τοῖς σοῖς παραγγέλμασι καὶ τοῖς
ἐμοῖς λόγοις, μὴ ἀγνοήσῃς, ὅτι καὶ περὶ ἐμαυτοῦ καὶ περὶ σοῦ λή
ψομαι τὰς προσηκούσας παρ᾽ αὐτοῦ δίκας. ἵνα δὲ ὅταν ἐπ᾽ αὐτῷ
γένηται τῷ κακῷ, διατείνων ἐν οἷς ἐστι μὴ προσποιηθῇ, δοκεῖν ἠγνοη
κέναι, τὰ ὑπ᾽ ἐμοῦ γεγραμμένα πρὸς σὲ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνον πε
ρὶ τῶν αὐτῶν ἐπέσταλκα. Ἔρρωσο. Ἀντιμάχῳ.

ε I μὲν ἔχων οὐκ ἀποδίδως τὸ δάνειον, ἑκὼν εἶ πονηρός. εἰ δ᾽ οὐκ
ἔχων, ἀδικεῖς μὲν, τὸ δὲ ἀκούσιον παρὰ τοῖς ἀνθρωπίνως
λογιζομένοις, συγγνώμης ἀξιοῦται. ἡ δὲ συγγνώμη γίνωσκε, ὅτι μέλ
λησίς ἐστιν ἀπολήψεως οὐ παντελὴς χρημάτων ἀπόγνωσις.

Ἀριστομένει.

μ Η συνάχθου μοι περὶ τῶν τραυμάτων ὧν τέτρωμαι κατὰ
τὸν πόλεμον. τὸ μὲν γὰρ εὔνουν καὶ συμπαθές σου, ἄγαμαι.
τοσοῦτον δ᾽ ἀπέχω τοῦ βαρέως φέρειν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, εἰ καὶ πα
ρ᾽ ὀλίγον ἦλθον ἐξ αὐτῶν ἀποθανεῖν, ὥστε ἀπευκτοῦ τοῦ θανάτου
ὄντος πᾶσιν ἀνθρώποις, εὐξαίμην ἂν καὶ τῆς εἱμαρμένης θᾶττον
εἰ καὶ πλείονά μοι χρόνον ἐπιτρέπει ζῆν, ἐν πολέμῳ τελευτῆσαι. τί
γὰρ ἀνδρὶ γενναίῳ μεῖζον ἀγαθὸν, ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ νίκης ἀγωνιζο
μένῳ ἀπερείσασθαι τὸν βίον. Ξενοπείθει. και—

ο Υκ ἄχθομαι ταῖς διαβολαῖς οὔτε ταῖς δόξαις αἷς ἔχουσιν
ἐφ᾽ ἡμῖν οἱ μὴ δικαίως κατηγοροῦντες. καὶ τοῦτο δι᾽ οὐδὲν
ἕτερον πέπονθα, ἢ διὰ τὸ γινώσκειν, ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις φύσει κα

κοῖς, ἐμοὶ δὲ διὰ τὴν τῶν θεῶν πλεῖον ἰσχύουσαν ἀνάγκην τοιούτῳ γενέσθαι συνέβη. διαφέρει δὲ καθόσον, ὅτι ἐγὼ μὲν τύραννος ὤν, ἐξουσίαν διὰ τὴν ἀρχὴν ἔχειν ὁμολογῶ. ὑμεῖς δὲ ἰδιῶται γεγονότες, παρ' ὅσον δεδοίκατε νόμους, ὁμολογεῖν δέον, ἀρνεῖσθε. Καταναίοις.

ἀ Χθέντας αἰχμαλώτους τῶν ὑμετέρων πολιτῶν τινάς, οὐδεμίαν ἐκ τῶν μυρίων ἔχοντας ἐλπίδα σωθῆναι, διὰ τὸ μὴ σφόδρα ὑμῖν αὐτῶν ἀναιρεθέντων μέλειν, σέσωκα, οὐκ ἐπιλελησμένος τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας. ἁπάντων γὰρ ἂν εἴην ἐπιλησμονέστατος, εἰ τοῦ θυμοῦ μικροτέραν δίκην παρ' ὑμῶν λαβεῖν καταφρονήσαιμι. ὅταν δὲ τὴν κατ' ἀξίαν ὑπόσχητέ μοι, τότε ὑμᾶς τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς, ὧν ἐδράσατε κακῶν ἀναμνήσει.

-νέστερος

Ταῖς Στησιχόρου θυγατράσι.

τ Αυρομενεῖται μέν, ὑπὲρ ὧν γράφετε πρός με ἐντολὴν ἔχειν λέγουσαι παρὰ τοῦ πατρὸς ὅτε μετήλλαττε τὸν βίον, οὐδεμιᾶς ἦσαν ἐπιτήδειοι τυχεῖν ἐπιεικείας. οὐδὲν γὰρ ὑπ' ἐμοῦ πώποτε πλημμεληθέντες, οὔτ' ἔλαττον οὔτε μεῖζον, ἐξήνεγκαν ἀδίκως τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον. Στησίχορος δὲ οὐ μόνον ταύτης τῆς χάριτος ἄξιός ἐστι παρ' ἐμοῦ τυχεῖν ἣν αἰτεῖται δι' ὑμῶν, τὰ λύτρα τῶν αἰχμαλώτων αὐτοῖς, ἅπερ εἰσεπραξάμην ἀποδοθῆναι προστάξαι, ἀλλ' ἔτι καί τι τῶν ἀδυνάτων ἐστὶ μεῖζον. καὶ γὰρ εἰ τεθνάναι δοκεῖ τισιν, ὅπερ οὐδεὶς ἂν εὖ φρονῶν εἴποι, ἐμοὶ γοῦν ὁ τοιοῦτος, οὐ τέθνηκε. μὴ γὰρ τοσοῦτον ἰσχύσειε τὸ κατὰ Ταυρομενιτῶν μῖσος, ὥστε Στησίχορον αἰτησάμενόν τι μὴ λαβεῖν, ὧν Φάλαρις ἔχει τὴν ἐξουσίαν. πάντας μὲν γὰρ ἀνθρώπους ὑπ' ἐκείνου πρέπει νικᾶσθαι. περιττότερον δὲ πάντων ἐμέ, τὸν ἐν τοσαύταις μυριάσιν ἀνθρώπων ὧν ἐπειράθην, ἀνδρὸς ἐπιφανεστέραν τυχὴν οὐκ ἰδόντα. διὸ τά, τε χρήματα,

ὧν

τοῖς ἄνοις ἀδύνατόν ἐστι μεῖζον

εἰδότα

τα αὐτοῖς ἀποδοῦναι προστέταχα. τὴν χάριν ταύτην οὐ δεδωκέναι τῷ πατρὶ ὑμῶν μὰ τοὺς θεούς, ἀλλ' αὐτὸς παρ' ἐκείνου μᾶλλον εἰληφέναι νομίζω. Κριτοφήμῳ. Ἀριστοδήμῳ

ἀ Γαθοῦ μὲν ἔργον φίλου τὸ σὺ ποιεῖς καὶ πάντες, ὅσοι πλεῖόν τί μοι τοῦ μετρίου περὶ ἀνδρείας μαρτυρεῖτε, πεπεισμένοι ταῖς ἐμαῖς βουλαῖς ἢ πράξεσιν ἡττῆσθαι Λεοντίνους. ἐγὼ δὲ σαφῶς οἶδα τὴν μὲν ἀναγκαίαν ἄμυναν, ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένην, τὴν δὲ εὐκταιοτάτην νίκην ὑπὸ τῆς τύχης κατωρθωμένην. οὐδὲν γάρ ἐστιν ὦ φίλτατε τῶν ἐν αὐτοῖς, οὔτε μεῖζον οὔτε ἔλαττον, ὃ μὴ ταῖς ἐκείνης ῥοπαῖς βεβαιοῦται. Κτησίππῳ.

ὅ Υτε πρῶτον ὁπηνίκα Ταυρομενῖται ἀδίκως ἐξήνεγκαν τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον, ἀπολυτρώσας τοὺς αἰχμαλώτους ἐκείνοις ἐχαριζόμην, τῷ κοινῷ δὲ νόμῳ τῶν Ἑλλήνων, οὐκ ἠναντιώτην, οὐδ' ὕστερον ἀπεδίδουν ἃ τότε ἔλαβον εὐεργετῶν τοὺς ἀπελπιζομένους, ὅπερ ὠνείδιζες, αὐτοῖς ἀπέδωκα. Στησιχόρῳ δὲ πρεσβευσαμένῳ διὰ τῶν θυγατέρων περὶ αὐτῶν ἐπείσθην. Ταυρομενῖται μὲν οὖν καὶ τεθνήκ' ὅτι Στησιχόρῳ χάριν εἰδέτωσαν, οὗ ἔτυχον. Στησίχορος δὲ τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις. ἐγὼ δὲ περὶ πολλῶν καὶ μεγάλων ἐκείνῳ χάριτας εἰδὼς, οὐδὲν περὶ τῆς πρεσβείας ἀμνημονήσω. γινώσκω γὰρ ὅτι δι' αὐτῆς αἰτησάμενός τι παρ' ἐμοῦ, καὶ τυχὼν, Ταυρομενίτας μὲν, εἰς χρήματα εὐηργέτησε. ἐμὲ δὲ εἰς ἐπίδειξιν ἧς ἔχειν ὑπ' ἀνθρώπων ἀπιστοῦμαι χρηστότητος. Πολυδάμῃ. νικίππῳ

θ Αυμάζειν διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἔοικας τὴν παρὰ πολύ μου μεταβολὴν τοῦ βίου, ὅτι τὸν ἄλλον χρόνον θρασύτερος ἢ κατὰ τύραννον ἐμφανὴς ὤν, ταννῦν οὐδὲ τοῖς ἀναγκαιοτάτοις ὁρῶμαι. ἐγὼ δὲ ἐν δεέστερον ἤδη, φεύγω πάντας ἀνθρώπους. πίστιν γὰρ οὔτε

παρ' ἄλλοις τισὶν, οὔτ' ἐν φίλοις βεβαίαν εὗρον. διὸ πάντα πολυπόνως ἐπιγνοὺς, τὴν ἀοίκητον ἐρημίαν ἐν Λιβύῃ, τοῦ μετ' ἀνθρώπων βίου αἱρετωτέραν ὑπολαμβάνω, καὶ τὰ θηρόβατα νομάδων ἐνδιαιτήματα. μᾶλλον γὰρ ἐμπελασθεὶς λέουσιν ἀκινδύνως συναυλισαίμην ἂν καὶ συνδιαιτηθείην ἑρπετοῖς πᾶσιν, ἢ τοῖς νῦν οὖσιν ἀνθρώποις. τοσοῦτον ἡμῖν αἱ πολλαὶ καὶ ποικίλαι καὶ συνεχεῖς τύχαι ἐμπειρίας καὶ πονηρίας μετέδωκαν. Πολυγνώτῳ.

τέχναι

κ Αἰ τοῦ δωρεῖσθαί τί σοι πρὸς τὸ μέλλον καὶ τοῦ γράφειν ἀποπαύσομαι Πολύγνωτε. πέπαυσο δὲ καὶ σὺ τῶν ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς πολλοὺς ἐπαίνων. τοῖς γὰρ ἔργοις μου κατηγορῶν, δι' ὧν οὐδὲν προσδέχῃ τῶν πεμπομένων ὑπ' ἐμοῦ, τοῖς λόγοις με ἐγκωμιάζεις, οὐδὲ τοῦτο συνιεὶς, ὅτι λόγος ἔργου σκιὰ παρὰ τοῖς σωφρονεστέροις πεπίστευται. Κλεομενίδῃ.

τ Ὧν δωρεῶν ὅσαι μέν σοι πρὸς τὴν γυμνασιαρχίαν ἀνήκουσι, πέπομφα μὲν ἐλαίου μετρητὰς διακοσίους καὶ πυρῶν μεδίμνους τετρακοσίους. ὅσα δὲ μεότητος δεῖ τῷ ἤθει σου. τόν τε οἶνον καὶ τοὺς γραμματεῖς παῖδας καὶ τὰ Στησιχόρου ποιήματα. ἐμὴ καὶ ταῦτά τις τὰ δῶρα Συρακουσίων ὑποπτεύσειε, νεωτέρων ἕνεκα πραγμάτων ὑπὸ τυράννου πεπέμφθαι. Γοργίᾳ.

ἕνεκα

τ Ἃ μὲν ἄγαν τῆς ἐπιστολῆς σου πάντα καλῶς ἡγοῦμαι γεγράφθαι, τὴν δὲ παράκλησιν τὴν ὑπὲρ τοῖς μέλλουσι περὶ τὸ ἀδύνατον μάλιστα λογίζομαι. ἐγὼ γὰρ οὔτε τελευτὴν, οὔτε τελευτῆς εἶδος φεύγειν σωφρονεῖν ὑπολαμβανόμενος. εἱμαρμένη γὰρ οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων νομοθετεῖται. καὶ καθόλου δὲ τὸν ἐξετάζοντα περὶ τῶν τοιούτων, ἢ δεδιότα περὶ τῶν ἐσομένων καλῶν, λίαν εὐήθη νομίζω, εἴ τις ἢ προγνῶναι τὸ μέλλον δύνασθαι πέπεισται, ἢ προγνοὺς φυλάξασθαι,

ἢ κακῶν

ξασθαι, εἰ δέ τις τὸ μὲν γνῶναι δυνατὸν ἡγεῖται, τὸ δὲ φυλάξασθαι ἀδύνατον, τοῦ, χαίρειν ἐσπουδακέναι εἰδέναι τὸ γινησόμενον, ὅπερ ἀγνοοῦντος καὶ γινώσκοντος ἔσται. οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ σὺν τῷ γνῶναι καὶ τὸ φυλάξασθαι τούτων αὐτὸν εἶναι φήσειτις, ὡς γενέσθαι καὶ διατάξαι καὶ μετατεθῆναι ἄλλο ἀντὶ τοῦ προγνωσθέντος χείρονος ἐπιεικέστερον ᾧ τελευτῆσαι δύναιτ' ἄν, ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. θεοῦ γὰρ ἔργον τὸ τοιοῦτον, οὐκ ἀνθρώπου. ἐνθυμηθεὶς δέ τις τοὺς λεγομένους ἀπὸ τοῦ διὸς Αἰακὸν καὶ Μίνω καὶ ῥαδάμανθυν, καὶ τοὺς ἄλλους ἡμιθέους, οὔτε ἀθανάτους γενομένους, οὔτε ἄλλως ἀποθανόντας ἢ κατὰ τὴν ἰδίαν ἕκαστον εἱμαρμένην. ἢ περὶ μοίρας ἢ θανάτου δυσανασχετῶν ἢ φοβούμενος, ἐμπεδόφρων εἶναί σοι δοκεῖ; μάλιστα μὲν οὖν πειρῶ καὶ σὺ τοιαύτην διάνοιαν ἐν τοῖς ἰδίοις περὶ τῶν ἀφανῶν ἔχειν, ὡς μηδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζειν. ἔπειτοι περὶ ἡμῶν, ὡς μηδὲν μεριμνώντων ἐπίστασο. Δημοτέλει.

σ Υγγνώμην ἔχουσι τῶν παραινέσεων. τύραννος γὰρ οὐ γεγονώς, τυράννῳ συμβουλεύεις καταθέσθαι τυραννίδα. θεῶν μὲν οὐδ' ἐμοὶ δίδωσι ἐγγύην τῆς ἀσφαλείας, ᾧ τάχα ἂν καὶ ἐπείσθην. ἀξιόπιστον γὰρ σαυτὸν ἡγούμενος ἀνάδοχον καὶ ὑπὲρ τηλικούτου πράγματος. σχεδὸν οὐκ εἰδὼς ὅτι τοῦ κτήσασθαι τὴν τοιαύτην ἀρχήν, ἐπισφαλέστερόν ἐστι τὸ καταθέσθαι. ὥσπερ γὰρ ἰδιώτῃ τοῦ τυραννῆσαι πολλῷ λυσιτελέστερόν ἐστι τὸ μὴ τυραννῆσαι, οὕτω τυράννῳ τοῦ καταθέσθαι τὸ μὴ καταθέσθαι τὴν ἀρχὴν τῆς τυραννίδος. καθόλου γὰρ τὸ περὶ τυραννίδος οὕτως, ὡς περὶ γενέσεως καὶ ζωῆς αὐτοῦ φρονητέον. οὔτε γὰρ αὐτὸς ἀκούσας περὶ τῆς ἑαυτοῦ γενέσεως, εἴπως γένοιτο δυνατόν, ὅσοις μέλλει δυσκόλοις ἐγκυρήσειν παρὰ τὸν βίον, γεννηθῆναι βουληθείη ποτ' ἄν, οὔτ' ἰδιώτης ἐσπουδακὼς τυραννῆσαι, προπυθόμενος τὰς ἐν τυραννίδι κακοδαιμονίας, τύραννος ἂν αὐτοῦ ἰδιώτης ἐθελήσειε καταβιῶ

ναι. οὕτω δημοτελῶς ἀνῶ τοῦ μὲν γενέσθαι συμφερώτερον ὁρῶ τὸ μὴ γενέσθαι. τοῦ τυραννῆσαι ἤ, τὸ μεῖναι μέχρι ζωῆς ἰδιώτην. εἰ μὲν οὖν πρὸ τῆς τυραννίδος τὰ περὶ αὐτῆς μοι διηγησάμενος κακὰ συνεβούλευες, πάντως ἂν ἐπείσθην μὴ τυραννῆσαι. τύραννος δὲ ὢν ἤδη διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀρχῆς εἰς πολλὰ προεπταικώς, οὐχ οἷόν ἀνθρώπῳ τινὶ πεισθείην καταθέσθαι τὴν ταύτης ἐξουσίαν, ἀλλ᾽ οὐδὲ θεῶν τῷ δυναστεύοντι. καταθέμενον γὰρ τὴν ἀρχήν, οἶδα ὅτι δεῖ πολλὰ καὶ δεινὰ παθόντα πρὸς τῶν τυραννηθέντων, οὕτω καταστρέψαι τὸν βίον. Πολυστράτῳ.

κ Αἰγῖς ἄλλοις ἅπασι φίλοις ἐπέσταλκα διαταχέως ἐλθεῖν εἰς ἀκράγαντα. καὶ σοῦ δέομαι παραγενέσθαι πρὸ ὀλυμπίων. βούλομαι γὰρ τῶν μάλιστα εὐνουστάτων σύλλογον ἀγαγών, τὴν πρέπουσαν ἐπιμέλειαν ὥσπερ ἄλλοτε καὶ νῦν ποιήσασθαι. καὶ περὶ πραγμάτων ἐπισφαλῶν καὶ μεγάλων γνώμην λαβεῖν. ἀτόπου μὲν ἢ δυσκόλου μεταδώσων οὐδενός. ἀρκέσω γὰρ τοῖς ἐμαυτοῦ. πεισθησόμενος δὲ οἷς ἂν εἴποιτε, ἵνα μενούσης μὲν τῆς ἀρχῆς ἐν οἷς ᾖ, ἀξιῶ- πολλάκις ὑμᾶς δεξιώσωμαι. ἀποπεσούσης δὲ ταύτης ἐὰν δοκῇ τῷ δαίμονι, τὴν ὑστάτην λαβόντες προσαγόρευσιν μνήμονες εὐ- -σόμεθα σεβεῖς ὧν ἐφιλοτιμήθημεν εἰς ὑμᾶς γίνοισθε. ἥκετε οὖν ἀνυπερθέτως, τῇ προτέρᾳ προθυμίᾳ κεχρημένοι πρὸς Φάλαριν, ὃν μάλιστα ὑμεῖς γινώσκετε. Παυρόλᾳ.

ε Δεξάμην τὸν ὑπὸ σοῦ πεμφθέντα μοι στέφανον ὁλκῆς χρυσῶν ἑξακοσίων, ὃν τύχης μὲν ἕνεκα καὶ τῆς τοῦ πέμψαντος φιλοτιμίας, εἴληφα. στεφανωσάμενος δέ, αὐτὸν ἡμέραν μίαν ἐν ᾗ τοῖς πατρῴοις θεοῖς ἐπινίκια τῆς πρὸς λεοντίνους μάχης ἐβουθύτουν, Ἐρυθείᾳ τὸν αὐτὸν ἀπέσταλκα δῶρον Ἐρυθείᾳ τῇ μητρί σου. οὐδένα γὰρ εὗρον ἀξιώτερον τοιαύτῃ κοσμηθῆναι πολυτελείᾳ, ἢ μητέρα γενναίου.

δ' αὖ ἡμῖν καλλίων σὺ καὶ πρεπωδέστερος στέφανος; εἰ δὲ τῶν γονέων εὐχῆς ἄξια φρονῶν εὑρεθείης. Ἱππολυτίωνι.

ἐ Πι τρέπω σοι πρός με παραγγέλεσθαι καθὼς ἀξιοῖς. ὅρκον δὲ οὐδένα σοι δίδωμι, τῷ μηδὲν σε πείσεσθαι κακὸν, ἀλλὰ πίστιν. εἰ δὲ μου τῇ τῶν λόγων ἀπιστεῖς ὑποσχέσει, νῦν με ταῖς ἀληθείαις ἀδικεῖς, οὐχ ὅτε κατηγορήθης. εἰδὼς γάρ με μηδενὶ πώποτε παραβεβηκότα πίστιν, ὡς κατεγνωκὼς, ὅρκῳ με τηρεῖν, καὶ τί διαφέρει πρὸς εὐσέβειαν, ὅρκον ἢ πίστιν συγχέαι. ἀμφότερα γὰρ ἡ γνώμη βεβαιοῖ. Ἔρρωσο. Πολυτίμωνι.

ἐ Ι μὲν ἀπὸ τῶν σεαυτοῦ τρόπων στοχαζόμενος ἀπιστεῖς ἐμοὶ, σύνεσιν ἐμοῦ καταδικάζεις οὐ πονηρίαν. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐμῶν, ἀγνοίᾳ μου πολὺ διημάρτηκας. τοσοῦτον γὰρ ἀπέχω τοῦ παραβῆναι πίστιν, ὥστε ἀπ' ἐμαυτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις πέρα τοῦ δέοντος προσέχων, ὡς βεβαιοτέραν πίστεως ἐχούσῃ εὐσέβειαν, πολλάκις ἐσφάλην. ἧκε οὖν ἐμοὶ πεισθεὶς ἄνευ δόλου καὶ ἀπάτης. πεισόμενος ἄδικον μὲν οὐδὲν, μαρτυρήσων δὲ πρὸς ἅπαντας, ὅτι φάλαρις οὐ ψεύδεται πίστιν. Τιμήρῳ.

ἀ Ρ ισομένης τῆς σῆς, τὸ χωρίον παρεδόθη, καὶ Ἱππολυτίων ἀφείθη τῶν ἐγκλημάτων. σὲ δ' ὡς ἐπαγγέλλῃ, προσδοκῶ μέν. ἐγὼ δ' ἔρρωμαι, εἰ τοῦτ' ἔστιν ἐρρῶσθαι, τὸ πολλοῖς ἐπιχειρήσαντα καὶ τῶν πλείστων περιγινόμενον διὰ τὰ χείρω, μεταμελεῖσθαι καὶ περὶ τῶν βελτιόνων. Νικίᾳ.

ἐ Φοῖς μισεῖς σου τὸν υἱὸν ὅτι τοὺς σοὺς οὐ μιμεῖται τρόπους, ὑπὸ τῶν ἄλλων πάντων φιλεῖται. σύνες οὖν ὅτι πάντες οἱ τοῦτον φιλοῦντες, σὲ μισοῦσι. Ἀδειμάντῳ.

ἀ Κούω σε διαφέρεσθαι πρὸς τὸν ἀδελφὸν ὁπότερος ὑμῶν ἐστι χείρων, σοῦ μὲν ἐκεῖνον λέγοντος. ἐκείνου δὲ, τοὔμπαλιν σέ. ἐγὼ δ' οἴομαι, μᾶλλον δὲ καλῶς πέπεισμαι, τῶν μὲν

ἄλλων πάντων ἐκεῖνον εἶναι κακίω· σοῦ δὲ οὔτε ἐκεῖνον, οὔτε ἄλλον ἀνθρώπων οὐδένα. Ἔρρωσο.

Αἰτεσέοις.

π Αὐσαθέμου τοὺς φυγάδας ὑποδεχόμενοι. Φάλαριν γὰρ οὐ τοῦ ποιῶν τις, ὅτι κακῶς ἐνίκησε. μάθοιτε δ᾽ ἂν τὸ τοιοῦτον, εἰ τῶν Μελιταίων καὶ Λεοντίνων ἴδοιτε· οἷς μὲν γὰρ ἐλευθερίας, Λεοντίνοις δὲ δουλείας, παραίτιος ἐγενόμην. οἱ μὲν ὅτι τριήρη μου κατέδυσαν· οἱ Μελιταῖοι δέ, ὅτι καταδυομένην ἐβούλοντο σῶσαι. Ἔρρωσθε.

λ γὰρ

Ἀντισθένει καὶ Θεοτίμῳ.

τ Ὧν ὑπ᾽ ἐμοῦ πεμφθεισῶν δωρεῶν, Ἀντισθένης μὲν τὸ μέρος ἐδέξατο. Θεότιμος δέ, οὔ. διὸ τῷ μὲν, οἶδα χάριν. τὸν δέ, οὐ μέμφομαι. ὁ μὲν γὰρ οὐδὲν ἠλάττωσέ με λαβών. ὁ δ᾽ οὐδὲν ἐζημίωσε.

μενελάῳ

Μενεκλεῖ.

μ Ἢ μεταμέλου χρηστὸς γινόμενος, ἢ βούλει τῆς τοῦ πατρὸς πονηρίας ἀπολιμπανόμενος νομισθῆναι. ἐπεὶ τῆς τοῦ πρώτου χρόνου τὴν πρὸς Καμαριναίους ὑπόληψιν προσαπλεῖς. ὑπὸ κρίσεσι τῆς καιροῦ δόξης, οὐκ ἀληθείᾳ χρηστὸς γεγονέναι.

θεοστράτῳ

Ἐπιστράτῳ.

ω Σὺ πρὸς δυστυχῆ τινα γράφειν ἔοικας. ἐγὼ δέ σοι τὰ περὶ ἐμοῦ συνελὼν ἐν βραχεῖ δηλώσω. εἰ τοῦτ᾽ ἐστὶν δυστυχεῖν τὸ γεννηθέντα μέν, ὀρφανίας πειραθῆναι. νέον δὲ ὄντα κατὰ περίστασιν ἐκπεσεῖν τῆς πατρίδος, ἀπολέσαι ἢ τὰ πλεῖστα τῆς οὐσίας, τραφῆναι ἢ ἐν βαρβάροις ἔθεσι, φεύγειν ἢ δὲ ἀπὸ πάσης γῆς ἀδικούμενον, ἐπιβουλεύεσθαι δὲ μὴ μόνον ὑπ᾽ ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐεργετουμένων, τυραννήσαντα δέ, ἀπεύχεσθαι καὶ τὸν ἐν τυραννίδι βίον, δυστυχοῦμεν.

ὀνήτο

Ονήτορι.

κ Αἰ σὺ, καὶ πάντες οἱ φίλοι τοῦ τανῦν μοι χαίροιτε. μήτε σπουδάζοντες περὶ ἐμοῦ μηδὲν μήτε πολυπραγμονοῦντες. εἰ μή τι βουλοίμην. τοιαῦτα γάρ ἐστι τὰ κατὰ τύχην περὶ ἡμᾶς, ὡς μᾶλλον ἡσθῆναι τοὺς ἐχθροὺς ἀκούσαντας, ἢ λυπηθῆναι τοὺς φίλους μὴ συνυπακούσαντας.

Επονίκῳ.

τ Ησ μὲν τῶν ἄλλων ἔχθρας ὅσοι τι κακόν με δεδράκασιν, ὡς περικαλεῖς καὶ ἐπιλαθοίμην. θνητοὺς γὰρ ὄντας, ἀθάνατον ὀργὴν ἔχειν ὥς φασί τινες, οὐ προσήκει. τῆς δὲ μέχρι πύθωνος εἰς ἐμαυτὸν ὕβρεως μεμνήσομαι, οὐ μόνον ζῶν, ἀλλ' οὐδὲ ἂν ἀποθανών, ὃ πᾶσι συμβαίνει τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιλαθοίμην. ὁ γὰρ τὰ μέγιστα μετὰ τῶν κακῶν ἐργασάμενος, οὗτός ἐστιν ὁ μετὰ τὴν ἐμὴν φυγὴν θυσίαν τὴν γυναῖκα βουλομένην ἐμὲ διώκειν, ἀναινομένην δὲ τούτῳ γήμασθαι, φαρμάκῳ διαφθείρας.

Μεγαρεῦσιν.

ο Υκ ἐλπίζων παρ' ὑμῶν ἀπολήψεσθαι χάριν, τὰς τριήρεις ὑμῶν ἁλούσας μεθῆκα προφανῶς κατ' ἐμοῦ πλεούσας. εἰ γὰρ ἐμνημονεύετε χάριτος, οὐκ ἂν ἐπελάθεσθε, ὅτι πρότερον τοὺς ὑμᾶς ἀποθνήσκοντας ἐν σιτοδείᾳ σέσωκα.

Λεοντίνοις.

λ Εωνίδαν ὃν ἐξεπέμψατε κατάσκοπον τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἁλόντα, δυνάμενος ἀποκτεῖναι, σέσωκα, οὐχ ὑμῖν χαριζόμενος. ἀλλ' ἵνα μὴ ζητῶ, τίς ὑμῖν σαφῶς ἀπαγγείλῃ τὴν παρασκευὴν τοῦ καθ' ὑμῶν πολέμου. καὶ γὰρ ἐμοὶ πιστῶς ἂν διεβασάνου τὰ παρ' ὑμῖν ἐδήλωσεν, ὅτι πάντων ἐνδεεῖς ἐστε. πλὴν λιμοῦ καὶ φόβου. τούτων δὲ ὑμᾶς φησὶ λίαν εὐπορεῖν.

Ιμεραίοις.

ε Γὼ πάντα μὲν ὑπὲρ Στησιχόρου πράττειν ἕτοιμός εἰμι. καὶ, εἰ πρὸς αὐτὴν ἔδει με τὴν μοῖραν ὅπλα αἰρόμενον

περὶ τοῦ θᾶττον αὐτοῦ διαγωνίσασθαι, οὐκ ἂν ὤκνησα, ἐφ' ᾧ τε θεῖον ἄνδρα περὶ κάλλους ὑμνῳδίας ἐπαινούμενον, ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι περισώσασθαι. ὃν δὲ ἁπάντων αἱ καθαρώταται θεαὶ Μοῦσαι προυτίμησαν ὑμνοπόλον. δι' οὗ μέλη χορὸς διήνεγκαν. λογίσασθε δέ, ὡς ὅποι ποτ' ἂν ταφῇ Στησίχορος, Ἱμεραῖός ἐστι. καὶ πάσης μὲν πατρίδος κληθήσεται διὰ τὴν ἀρετήν. μένει δὲ ὑμέτερος. ἅμα δὲ, μηδὲ οἴεσθε ἐνταῦθα τὸν νεκρὸν Στησίχορον, ἀλλ' ἐν τοῖς ποιήμασιν εἶναι, ἃ κοινὰ πάντων ἀνθρώπων πεποίηται. δεξάσθω Ἱμεραῖοι, παρὰ μὲν ὑμῖν γεννηθέντα, τραφῆναι τὸν ἥρωα καὶ παιδευθέντα βιῶναι, γηράσκοντα ἐν ὕμνοις καὶ μέλεσι. παρὰ δὲ Καταναίοις τοῦτο βουληθεῖσιν, εἴτε δυνηθεῖσιν, εἰς ἄλλο τι τῆς φύσεως μεταβαλούσης, τελευτῆσαι. καὶ ἐν μὲν Ἱμέρᾳ, νεὼς ἱστάσθω Στησιχόρου. μνημεῖον ἀρετῆς ἀθάνατον. ἐν δὲ Κατάνῃ τὸ σπουδαζόμενον ὑπὸ πάντων, τάφος. περὶ μὲν οὖν τούτου ὅπως ἂν ἄμεινον δόξειεν ὑμῖν αὐτοῖς, πράσσετε. μήτε χρημάτων γὰρ ἕνεκεν ἐμοί, μήθ' ὅπλων ἕνεκεν εἰς εἶναι νομίζοντες, μήτ' ἀνδρῶν. εὖ δὲ προνοεῖσθε, ὡς οὔτε ἑλοῦσιν ὑμῖν πόλιν ἐν Σικελίᾳ, Σικελιώταις οὖσιν ἀπρεπές, οὔτε μὴ ἑλοῦσιν ὑμῖν πόλιν ἐν Σικελίᾳ Σικελιώταις οὖσιν εὐπρεπές. οὔτε μὴ ἑλοῦσιν ἀσφαλές. τὸν δὲ ἄνδρα μὴ στένετε. μὴ ὀλοφύρεσθε, ἢ νῦν τέ ἐστι τῆς ἐπ' αὐτῷ τύχης. τέθνηκε μὲν γὰρ τὸ σῶμα τὸ Στησιχόρου. τοὔνομα δὲ παραλαβὼν ὁ ἀκίνητος αἰών, εὐκλεὲς μὲν ἐν βίῳ, μακάριον δὲ ἐν μνήμαις ἀναθήσεται. τὰ μέντοι μέλη καὶ ἔπη, καὶ παντοῖα ποιήματα παραινῶ τε δημοσίᾳ ἐν πᾶσι τοῖς ἱεροῖς ἀναγράψασθαι. καὶ ἰδίᾳ ἕκαστον ἐν τῷ σφετέρῳ οἴκῳ. τότε γὰρ ἂν ἀφανίζοιτο Στησίχορος, ὅταν τοῦτο μὴ φυλάττηται. ἔς τε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους διαπέμψασθε τοῦ

μέλους

κὴ τραφέντα

καλαϊ—

τούτου

αl. εὐπρεπὲς

μελῶσι. εἰδότες, ὅτι μᾶλλον τοῦ γράψαντος ἀνδρὸς, ἡ θρέψασα πόλις τὸν τοιοῦτον, ὑπὸ πάντων θαυμασθήσεται. τοῦτον

Θρασήνορι. τιμωρηθείη.

Ὃ φρούριον ὃ σὺ πορθῶν ἐγκατέλιπες, ὑπὸ τῶν περὶ Τεῦκρον ἐξ ἐπιδρομῆς καθῃρέθη. τοῦ δὲ περὶ τὴν ἐπισολὴν τάχους, συντομώτερον ἴσθι ληφθὲν τὸ χωρίον.

Ἀβάριδι.

Πυνθάνομαί σε χαίρειν ὁμιλίαις ἀνδρῶν ἐπιφανῶν, ἐξ ὑπερβορέων εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς ἀφικέσθαι τόπους. πυθαγόρᾳ μὲν οὖν τῷ φιλοσόφῳ καὶ στησιχόρῳ τῷ ποιητῇ, καί τισιν ἄλλοις τῶν ἐλλογίμων ἑλλήνων, συμμεμιχέναι, καὶ πολλὰ παρ' αὐτῶν προσμεμαθηκέναι. ζητεῖν δὲ καὶ πλείοσιν ἱστορίας χάριν ὧν οὐκ οἶσθα, ἐντυχεῖν. εἰ μὲν οὖν προκατήχησαι ταῖς ἐμαῖς διαβολαῖς, καὶ πέπεισαι τοιοῦτον εἶναί με, ὁποῖον οἱ διαβάλλοντες εἰσάγουσι, μεταπείθειν οὐ ῥᾴδιον. εἰ δὲ τὸ ἀληθὲς ἐξετάζεσθαι δικαιοῖς, παρὰ πᾶσι μὲν αὐτοῖς, μάλιστα δὲ παρὰ σοφοῖς ἀνδράσιν, ἐλθὲ πρός με συγγνησόμενος, ὥσπερ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἀξίων λόγου. γνώσῃ γὰρ ἐκ πείρας, τά, τε ἄλλα ἅπαντα κάλλιον καὶ σεμνότερον, εἰ δὲ δεῖ εἰπεῖν μηδὲν ὀκνήσαντα, καὶ φιλανθρωπότερον, ἢ πρὸς τὴν κατέχουσαν φήμην ἐσχηματισμένα, καὶ τὸν ταῦτα διέποντα καὶ κοσμοῦντα φάλαριν, οὐδενὸς τῶν σφόδρα ἐπὶ τούτοις θαυμαζομένων ἐνδεέστερον. δεύτερον.

Ἄβαρις Φαλάριδι τῷ τυράννῳ.

ἐ Δόξας φύσιν οἰκείαν ὕβρεως καὶ ὠμότητος. καί σε ἔτεκεν οὐ γυνὴ καὶ ἀνήρ· ἀλλὰ λέαινα καὶ σῦς ἄγριος. πιέζεις γὰρ πάντα βίᾳ καὶ προσέτι ἰσχύϊ δόξῃ κακῇ καὶ ἀγριότητι. μὴ οὖν σε καλεῖ Ἄβαριν εὐσεβῆ ἄνδρα εἰς πόλιν Ἀκράγαντα. ἀλλότρια γὰρ ἐμοὶ φθόνος καὶ χαλεπότης καὶ κακὴ ἄγνοια. εἰ δὲ προθύμως με θέλεις ἐλθεῖν εἰς τὸν οἶκον, νόμοις ἑλληνικοῖς χρώμενος, προκάλει με εἰς τὴν ἑστίαν, καθαρεύων χερσὶ καὶ ψυχῇ πρὸς πάντα πολίτην σὸν καὶ ξένον. εἰ δὲ μή, χαίρειν σοι Ἄβαρις λέγει.

ἰσχύος

Πολυστράτῳ καὶ Δαΐσκῳ.

ἐ Γχειρεῖτε καὶ μὴ μέλλετε διὰ τάχους ἐμοὶ πολεμεῖν. ἐπὶ τοῖς τρισὶ γὰρ ἄθλοις οἷς δημηγοροῦντες ἐλέγετε διαβάλλοντές με πρὸς Λεοντίνους, οὔτε φθονοῦμεν ὑμῖν, οὔτε ἀποσυμβουλεύομεν φιλοτιμεῖσθαι.

Ναυσικλεῖ.

παυ—

ἐ Γὼ μέν, ὅπερ ἤδη πολλάκις ἐπεσταλκὼς σοι τυγχάνω, κἂν Ἑρμοκράτης ἤ τις ἄλλος εἴρξῃ τοὺς περὶ ἐμοῦ δωρεὰς λαβεῖν τὴν Φιλοδήμου θυγατέρα γαμουμένην, ἀπροπέμπτων δέδωκα. καὶ τὸν ἔπαινον ἴσον μᾶλλον ἢ δίκαιε ἕτερον ἔχω. περὶ ὅσον τοιούτοις συγγενέσιν ὁ τύραννος καὶ μηδὲν προσήκων ἀντεξετάζομαι. πρὸς δὲ τοὺς ὀνειδίζοντας ὅτι χαριζόμενοι πειθόμενοι, ταύτην ἔχειν τὴν ἀπολογίαν, τὸ μὴ δύνασθαι τοὺς δυσχρηστουμένους ἀντὶ φιλοφροσύνης, βίᾳ χρήσασθαι.

ἀπροπέμπτω

-όμενοι πείθομαι

Ἀριστολόχῳ.

ἐ Πιλαθόμενος ἧς ἔχειν ἠρνοῦ πονηρίας, καὶ γενόμενος ἄλλος τις πρὸς ἡμᾶς, ἢ οἷος εἶ, χαλεπὸν καὶ καθεκάστην

μόνον

ὑπόλαβε. μὴ τοῦτο μόνον εἰ πολλάκις ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ καθ' ἑκάστην κα-
τηγορίαν οὐ προσθὼν, τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμείβῃ. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἐαυ-
σῷ χρηστότητα τὴν δοκοῦσαν εἶναί τισι, τῆς κατ' ἐμοῦ πονηρείας
ἐνέγκασθαι δευτέραν αἰτίαν. ἀλλ' εἰ μὴ δὲ σὺ σεαυτοῦ πρός με εὐ-
εργετεῖν βεβουλημένου φείδῃ, ἡμῶν γοῦν οὕτως ἐχόντων ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον, τάχα ἂν ἐπιεικέστερος ὀφθείης.

Ἐπιχάρμῳ.

π Εἰ τῇ αὐτῇ ὧν σὺ καὶ Δημοτέλης ἡμῖν συνεβουλεύετε ἀπο-
στῆναι τῆς τυραννίδος, ταῦτα οὐ δυσνοοῦντες ἀλλ' ἀγνοοῦντες
διὰ τὴν ἀπειρίαν, οὕτω συνεβουλεύετε. τὸ μὲν γὰρ ἄρξασθαι τυ-
ραννίδος, ὀρεγομένου. τὸ παύσασθαι δέ, οὐκ ἔτι. διὰ τὸ πολλὰ μὴ
δεόντως πρᾶξαι. ὥσπερ οὐδὲ τοξότῃ μεθέντι τὸν οἰστὸν, ἀναλαβεῖν
τὸ βεβλημένον. ἀλλ' εἰ μὲν δυνατὸν ὑμῖν ἐστιν ἀνελεῖν τὴν ἀρχὴν
τῆς τυραννίδος, καὶ δὴ ποιεῖτε. εἰ δὲ τοῦτο, ἐστὶν ἀδύνατον, ἀδυνατω-
τέραν ἴστε τὴν ὑμετέραν παραίνεσιν ἐμοὶ δόξαι συμφέρειν.

Τιμοσθένει.

τ Ὧν στρατιωτῶν οἱ μὲν ἡμίσεις εἰς τὸ φρούριον ὑπομείναντες,
ἐκκοψάτωσαν. οἱ δ' ἄλλοι, τὰς ὑποδρομὰς τῆς θαλάσσης, δια-
χωσάτωσαν. ἵνα τῆς πλημμυρίδος διατμηγείσης, ἔνυδρον ἀντὶ χέρ-
σου γένηται τὸ πεδίον. ἀνακείσθω δὴ περὶ ἑκατέρου αὐτῶν χάρις, τοῖς
πρώτοις τὸ καθ' ἑαυτοὺς ἔργον ἀποτελέσασιν.

Ἀριστολόχῳ.

ε Ι τὸ, Στησίχορον ἀδείας ἀξιωθῆναι παρ' ἡμῖν αἰχμάλωτον πο-
τε γενόμενον, ἐπαίρεσθε κατ' ἐμοῦ γραφὴν τραγῳδίας, ὡς
πᾶσι τοῖς ποιηταῖς ἡμέρως προσενεχθησομένου, πολὺ τῆς ἀληθεί-
ας διαμαρτάνετε. οὐ γὰρ ἀποδέχομαι κοινότητι ποιητάς, ἀλλὰ

τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ποιητῶν. οὐδὲ τοὺς εἰς ἔχθραν ἐμοὶ καταστάντας, ἀλλὰ τοὺς γνησιωτάτους τῶν ἐχθρῶν. σὺ δὲ, κακὸς μὲν ποιητής. ἄναλκις δὲ ἐχθρὸς ὤν, ἐπὶ τὴν ἀνδρείαν καὶ κατὰ δύναμιν ποιητικήν, Στησιχόρῳ σεαυτὸν προσεικάζεις. γνώσῃ δὲ τὴν ταχίστην τοῦ λεγομένου διαίρεσιν, οὐκ εἰς μακράν. οὐ περὶ ὧν εἰς ἐμὲ γράφεις· πάντων ἂν εἴην ἀτυχέστατος, εἰ ἐπὶ τῶν σῶν ὑπογραφείην δραμάτων. ἀλλ' ὅτι τοιοῦτος ὢν ἐχθρὸς καὶ ποιητὴς τῶν αὐτῶν σεαυτὸν καὶ Στησίχορον ἀξιοῖς.

Ἀφιλαντίῳ θρασιβούλῳ,

ὑ Μεῖς μὲν ἀποδεδωκέναι τὰ χρήματα ἃ ἐδανείσασθε, Τεύκρῳ λέγετε. ὁ δ' οὔ φησιν ἀπειληφέναι. οὐκ ἔχω δὲ μὰ τὸν Ἡρακλέα, οὔθ' ὑμῖν ἀπιστεῖν, οὔτ' ἐκείνῳ μὴ πιστεύειν. ὁ μὲν γὰρ ὑποζητεῖ βεβαίωσιν ὑμᾶς ἔχειν τῆς ἀποδόσεως. ὑμεῖς δὲ ὡς φίλῳ πεπιστευκέναι λέγετε. δι' ἅς τε αἰτίας οὐκ ἀπειληφὼς, ἵνα μὴ δόξω τισὶν ὑμῶν ἀπιστεῖν ἐν τοῖς λόγοις, ὡς κεκομισμένα προσδέδεγμαι. εἴη μέντοι μέχρι παντὸς ἀγνοεῖν με τἀληθὲς, ἢ τὸν πλάνον ὑμῶν τοῦτον ὅστις ἐστὶ, πονηρὸν εὑρεθῆναι. κρεῖττον γὰρ ἡγοῦμαι πολλῶν χρημάτων ἐνεγκεῖν ζημίαν, ἢ φίλων. ἀνάγκη δὲ τῆς ἀληθείας εὑρεθείσης, ἀντὶ φίλων τοὺς ἀδικοῦντας καὶ ψευδομένους, ἐχθροὺς γενέσθαι.

Γελοπίδῃ,

ὁ Υτὰν ἐγὼ γράψαιμι πρὸς Στησίχορον περὶ ὧν ἀξιοῖς, ὅτ' ἂν ἐκεῖνος ὑπενδώσειεν, εἰς τινα τῶν οὐκ ἐπιζώντων ἐξενεγκεῖν μέλος, εἰ τὸ γράψαι μὲν ἡμεῖς. ἀπόχρη δέ μοι χάριν εἰληφέναι παρ' αὐτοῦ, τὴν ὑπὲρ τῆς Νικοκλέους γυναικὶ ποίησιν. εἰ δέ τι βούλει παρ' ἡμῶν αἰτεῖν, οὗτινος ἡ ἐξουσία οὐκ ἐπ' ἀλλοτρίαν ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἀνῆσι γνώμην, ἐπίστελλε.

Τηλεκλείδῃ

Τηλεκλείδῃ.

ι Διὰ τίνι χρώμενος γνώμῃ, πρὸς πολλοὺς ἤδη τῶν ἐμῶν ἑ-
ταίρων διείλεξαι. τοιούτως διαπραττόμενος, ὃ καὶ γέγο-
νεν, εἰς ἐμὲ κομισθῆναι τοὺς λόγους, ὡς οὐκ ἐχρῆν μετὰ τὸν δη-
μιουργὸν τοῦ ταύρου Περίλαον, ἄλλους κατεργάσασθαι, τῷ τρό-
πῳ τῆς αὐτῆς αἰκίας. τὸν γὰρ ἴδιον λύειν ἔπαινον. ἐγὼ δὲ οὐδὲ
τῆς ἐπὶ Περιλάῳ τιμωρίας ἐπαινούμενος, ἐπιστρέφομαι. τιμωρὸς
γὰρ οὐκ ἐγενόμην ἐπαίνου χάριν, οὔτε τῆς ἐπὶ τοῖς ἄλλοις κολά-
σεως διαβαλλόμενος ἄχθομαι. δόξης γὰρ αἰσχρᾶς ἢ καλῆς, ἄμυνα
κεχώρισται. οὐ μέντοι καὶ τοῦτο ἴσθι. ὅτι τοι μέλλειν καὶ ἄλλους τι-
νὰς ἐν τῷ ταύρῳ διαφθείρεσθαι χάριν, ἐκολασάμην αὐτόν, ἐπεὶ τῆς
τοῦ χαλκοῦ κατασκευῆς ἕνεκα, δωρεᾶς, οὐκ ἀπωλείας ἦν ἄξιος.
δίκαιον μὲν οὖν ἐκείνῳ τὰς περὶ τούτων αἰτίας, καὶ τοῖς εἰς τοῦτο
τύχης ἥκειν βιαζομένοις, ἀνακεῖσθαι. εἰ δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς ἀναφέρειν
τοῦτο τῶν ἀγνωμονέστερον κρινόντων, οὐκ ἀχθόμεθα. ἕως ἔχομεν ἀ-
ξίους ἀποδεικνύωσι τῆς κολάσεως τοὺς ἀναιρουμένους. ἀρξά-
μενοι γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου κολασθέντος, ὃν ὑπὲρ ἁπάντων αὐτόν,
μᾶλλον ἢ αὐτῆς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπυρπόλησα, τὸν αὐτὸν
τρόπον τῆς ἐξετάσεως ἐπὶ πάντων ποιεῖσθε. εἰ γὰρ τὴν ἐπὶ Περι-
λάῳ κόλασιν, ὡς δικαίαν ἐπαινεῖτε, καὶ τῶν ἄλλων ὅσους ὑπὲρ ἀλ-
λοτρίων ἀδικημάτων ἐκολασάμην, οὐδήπου μέμφοισθε ἂν προ-
σηκόντως. οὐδὲ ὅσων ἀνῄρηκα μὲν ἐκσπόνδων ἐμοί γε γενημένων, δι-
ὰ οὓς ἐμηχανήσαντο ὀλέθρους. ἦ που γε σφόδρα ἂν ἄβουλος εἴην, εἰ
τοὺς ὑπὲρ ἄλλων κακούργους ἐαίμε καὶ οὗ ποιῶσι τιμωρού-
μενος, τοὺς εἰς ἐμὲ ἐπιβουλεύοντας ἀζημίους ἐάσαιμι. καὶ τὴν
δύσκλειαν ὑπὲρ τῶν μὴ προσηκόντων, ἐπὶ τὸ φοβερὸς δοκεῖν

εἶναι τοῖς ἐπιβουλεύουσιν ἀναδεχόμενος, ὑπὲρ τῶν ἰδίων κινδύνων ὀκνήσαιμι. πεπείσμεθα δὴ περὶ σοῦ ἀξιώσεως σου· οὐ δεῖ πλείοσιν ἐνοχλεῖν. παῦσαι δὲ καὶ σεαυτῷ καὶ ἐμοὶ πράγματα παρέχων.

Παυρόλᾳ.

ά Φικόμενος εἰς ἱμέραν, ἀναγκαίας ἕνεκα πραγματείας, ἤκουσα τῶν στησιχόρου θυγατέρων ποιήματα λυριζουσῶν. ἃ μὲν αὐτοῦ στησιχόρου γεγραφότος. ἃ δὲ τῶν παρθένων ἴδια. ἦν δὲ τὰ μὲν στησιχόρου, τὰ τῶν θυγατέρων ἥττονα. τῶν δ' ἄλλων ἔστινα κατὰ σύγκρισιν ἐξετασθείη, κατὰ πολὺ βελτίονα. ὥστε με τρισόλβιον ἡγήσασθαι τὸν διδάξαντα. τρισολβίας δὲ καὶ τὰς παρὰ φύσιν ἐπὶ τοσοῦτον βάθος παιδείας ἀχθείσας. εἶεν δὴ παυρόλα. σφόδρα γὰρ καὶ διὰ ταῦτα ἐπιζητῶ μαθεῖν, τίνα δήποτε γνώμην ἔχων, τὸ μὲν σῶμα γυμνάζεις ὅπλοις τε καὶ κυνηγεσίαις καὶ ταῖς ἄλλαις κακοπαθείαις, τὴν δὲ ψυχὴν ἀγύμναστον ἐᾷς λόγου τε καὶ παιδείας ἑλληνικῆς, ἣν ἐχρῆν πρώτην ὑπὸ τὰ τοιαῦτα συνησκῆσθαι καὶ μόνην. σώματος μὲν γὰρ ἐπιμελητέον, ὑγείας χάριν, ἢ ἰσχύος. εἰ μή τις τῶν ἱερῶν ἀγώνων ἕνεκα ἀθλοίη. ψυχῆς δὲ πάντας τρόπους προνοεῖσθαι χρὴ, τὸν μέλλοντα μετὰ ἀρίστης τιμῆς ἐνδημοκρατουμένῃ ζήσεσθαι πόλει. εἴτε μὴ σὺ τοῦθ' ὃ κατηγοροῦσι τινὲς, ὥρμηκας ἐπὶ τὸ ζηλοῦν καὶ μιμεῖσθαι τὸν ἐν τυραννίδι βίον. ὡς προσῆκον ταῖσι κατὰ νόμους. καὶ διὰ τοῦτο σωματικὴν ἐπασκεῖς ῥώμην. οἰόμενος ἁρμόζουσαν εἶναί σοι τὴν ἰσχὺν, εἰς τοιαύτης δυναστείας κατάκτησιν. ὅπερ ἐὰν οὗ φρονεῖς τυγχάνῃς, παρὰ τῶν μεταμελομένων περὶ μοναρχίας, οὐχ ἑκουσίως ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης τοῦτον ἐπανελομένου τὸν βί-

– ζίους

διδαχθεῖσας

– ας

ου, γνώμην λάβε. ὁ γὰρ ἀμφοτέρων πεπειραμένος, τυραννηθῆναι
μᾶλλον ἂν εὔξαιτο, ἢ τυραννῆσαι. ὁ μὲν γὰρ, ἕνα φοβεῖται τῶν ἀλ-
λων χαλεπῶν ἀπηλλαγμένος, τὸν τύραννον. ὁ τύραννος δὲ, καὶ τοὺς
ἔξωθεν ἐπιβουλεύοντας, καὶ δι' οὓς σώζεται. ἀνάγκη γὰρ αὐτῷ με-
τὰ τῶν πολλῶν φόβων καὶ ταλαιπωριῶν, πρώτους εὐλαβεῖσθαι
τοὺς φυλάττοντας. ὥστε ἐμφρονέστερον δεξάμενος τὴν τοῦ συμ-
βουλεύοντος πατρὸς εὔνοιαν, ἴσως ἄξιος πᾶσιν εἶναι. τὸ δὲ ἐκ φόβων
διηνεκῶν καὶ κινδύνων ἀδιαπαύστων αὐτεξούσιον, ἐχθροῖς καὶ παι-
σὶν ἐχθρῶν πάρες. εἰ δὲ ἀπειρίᾳ καὶ νεότητι τὸν ἐν τυραννίδι βίον
οἴει τι τερπνὸν καὶ προσφιλὲς ἔχειν, ἀλλ' οὖν τὰς αὐτόπτω συμ-
φορὰς καὶ κακοδαιμονίας, πάντως μὲν ἁμαρτάνεις. καὶ τοῦ τοῦ πα-
τρὸς διάνοιαν. εὔχου δέ σοι τὸν θεὸν, μηδέποτε τυραννικῆς πεῖραν
παραστῆσαι τύχης.

Τῷ αὐτῷ.

ὁ Υχ ὑπὸ σοῦ πολλὰ νομίζω χρήματα αἰτεῖσθαί με τοὺς θε-
ούς, ἀλλ' ἐμαυτὸν ἐνδεέστερον εὑρίσκω ἤδη χρηστότητι παι- ἢ δεῖ
δὸς ὑπηρετεῖν. εἴη μέντοι σε εἰς ὅσα φῂς ἀναλίσκειν. καὶ οὕτω δι-
δοὺς τῶν λειπομένων φίλων ἀπορήσεις θᾶττον, ἢ παρὰ τοῦ πατρὸς
αἰτούμενος. ὅσω γὰρ ἂν προηγεῖται τὸ λαμπρῶς χαρίζεσθαι, ἕ- ὅλῳ
πεται τὸ μεγαλοφροσύνης ἀξίως κτᾶσθαι. ὅταν δὲ ἅπαξ τὸ
δρᾶν πρόθυμον παρῇ τισι, τὸ κατορθοῦν ἔχοιμεν αἱ τύχαι παρέχον-
ται. μὴ δὴ καταιδούμενός με τοῖς τοιούτοις παρρησιάζου λόγοις. ὡς
οὐκ ἀσμένως ὀλίγα διδόντα ἐγὼ, δι' ὃν τὰ πάντα περιεποιησάμην. τό-
σοῦτον γὰρ ἀπέχω τοῦ μέμφεσθαί σε τῆς πρὸς τοὺς ἑταίρους ἐκτε- σοι
νείας, ὥσθ᾽ ὑπὸ τῆς φύσεως ἡδόμενος, ἄξια περαινοῦσι διανοεῖσθαι τῆς

τοσαύτης φιλαυτίας. ἵνα μὴ μόνον πρὸς τὸ παρὸν ἧς μεγαλόφρων. συμπαραμενούσης δέ σοι τῆς αὐτῆς τύχης, ἐσαεὶ φυλάττῃς τὸ βούλημα. ἐπὶ ὃ δίδομεν οὖν ἀσμένως ὦ γύναι τὴν Παύρολα, καὶ λαμβάνομεν χάριν παρὰ σοῦ. τὴν τρόπην τῆς δαπάνης, οὕτως εὔελπιν ἐπὶ χρηστὸν ὄντα.

ἐρυθία

Ἐρυθίᾳ.

Εἰ μὲν εὐλαβουμένη τὸν ἐν τυραννίδι βίον, οὐ τολμᾷς εἰς Ἀκράγαντα πέμψαι Παύρολαν, συγγνώμην ἔχω σοι. καὶ ὡς γυναικὶ καὶ ὡς μητρὶ, δεδοικυίᾳ περὶ ἀγαπητοῦ παιδός. εἰ δ᾽ ὡς μόνη τὸ μὴ μετ᾽ ἐμοῦ γεγεννηκυῖα, μόνη δικαίως ἔχειν αὐτὸν, ἀγνωμόνως κρίνεις τὰ περὶ γονέων. κατὰ μὲν γὰρ τὸν ἀκριβέστατον λόγον, πατρὸς ἂν εἴη παῖς μᾶλλον, ἢ μητρός. κατὰ δὲ τὸν εὐγνωμονέστερον, ἑκατέρων ἴσος. εἰ δὲ τὸ μεταδοῦναί ποτε καὶ τῷ γεγεννηκότι τὸν υἱὸν, σαυτῆς ἐλάττωσιν ἡγῇ, τί δοκεῖς τὸν μηδ᾽ ἐμέρους ἀξιούμενον. κοινωνικώτερον δὴ ποιοῦσα, πέμψον αὐτὸν ὡς ἐμὲ, οὐ διὰ μακρᾶς ἥξοντα πρὸς σὲ, ἀλλὰ θᾶττον καὶ μεθ᾽ ὅσων δεῖ Φαλάριδος καὶ Ἐρυθίας παῖδα. ἵνα εἰ καὶ μὴ μετ᾽ ἐμοῦ, μετ᾽ ἀλλήλων γοῦν ἐν ἀφθονίᾳ πλούτου βιοτεύητε, εἴς τινας ἢ αὖτις ἀναγκαιοτέρους δόξαι τὸ περιουσιάζειν γυναικὸς ἢ παιδὸς ἐκ τοῦ ἐπιμεληθείς. ἐγὼ δὲ περὶ ὑμᾶς ἐσπουδακὼς ὡς εἰκὸς ἄνδρα τε καὶ πατέρα, βούλομαι τὴν παρ᾽ ἐμοὶ χρημάτων, μοῖραν οὐκ ὀλίγην ἐν ὑμῖν τοῖς φιλτάτοις ἐναπερείσασθαι. καὶ τοῦτο σὺν τάχει πρᾶξαι, καὶ διὰ τἄλλα μὲν, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ διὰ τὸ ὕστατον γῆρας. καὶ διὰ τὴν πρόσφατον συμβεβηκυῖάν μοι χαλεπὴν νόσον. ὑπομιμνήσκει γάρ με τελευταίαν ἡγεῖσθαι τὰ

ἀφθονία βίου [illegible]

ζῆν ἀνθρώπου προθεσμίαν, τὴν ἐνεστῶσαν ἡμέραν· καὶ τῆς παρουσίας τῆς κρήτηθεν εἰς ἀκράγαντα, καὶ τῆς ἐνθένδε πάλιν ἀφόβου, τὸ πιστὸν αὐτῷ πρὸς ἀσφάλειαν, ἡ τοῦ πατρὸς εὔνοια παρέξει τοῦ μᾶλλον, ἢ ὁ τῆς μητρὸς φόβος.

Πολυκλείτῳ.

Οὐκ οἶδα πότερον μᾶλλον θαυμάσαιμι ὦ πολύκλειτε, τὴν ἰσχὺν τῆς ἰατρικῆς, ἢ τὴν τοῦ τρόπου πίστιν. ἡ μὲν γὰρ ἰσχὺς τυραννοκτόνον ἐνίκησε πάθος· ὁ δὲ τρόπος, τιμὰς τυραννοκτόνους. δι᾽ ἀμφοτέρων δὲ τούτων, ἤδη δικαιοσύνη δραμούσῃ, τὸν δυσὶ κινδύνοις αἰωρούμενον, ἀφύκτου τε νόσου προσβολῇ, καὶ τιμαῖς πολεμίων, διέσωσας. μόνῳ γάρ σοι παρῆν, κτείναντός με τοῦ πάθους, μηδὲν ἀπὸ τῆς τέχνης ἀντιπράξαντι, τετυραννοκτονηκέναι δοκεῖν· καὶ μὴ κτείναντος, πᾶν ἑτοίμως δοθὲν, ὡς ὑπὲρ σωτηρίας μου λαμβάνοντος, διαφθεῖραι. ἣν δὲ καὶ τὸ δόξαι διαφθεῖραι, πρὸς τὸ τυχεῖν τῶν ὁμοίων τιμῶν. ἀλλ᾽ οὐ γὰρ ἐβουλήθης κέρδος ἄδικον, ἀντὶ δόξης δικαίας ἑλέσθαι. ἴσως γὰρ οὐδὲ εἶχεν ὁ παραδοὺς σοι καιρὸς ἐμὲ διὰ τὴν νόσον, τυραννοκτονίας εὐσεβοῦς τύπον. ἐγὼ μὲν οὖν ἐπεὶ σοὶ γενόμενος, ὅτι βουλοίμην χρῆναι, τὰς ἀξίας χάριτας οὐκ ἔχων, τοσαύτης ἀρετῆς ἀποδοῦναι, τοῦθ᾽ ἓν οἶδα. ὅτι τοῦ κτίσαντος θεοῦ τὴν τέχνην, ἄξια φρονοῦν ἐπαιδεύθης. ὅμως δ᾽ οὖν τοῖς τῆς ἰατρικῆς καὶ τοῖς τῆς πίστεως ἐπαίνοις, ἀπέσταλκά σοι τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς χαριστήρια. φιάλας ἀπέφθου χρυσοῦ τέσσαρας· καὶ κρατῆρας ἀργυροῦς οὐ τῆς καθ᾽ ἡμᾶς τέχνης δύο· καὶ ποτηρίων θηρικλείων ζεύγη δέκα· καὶ παῖδας ἀφθόρους εἴκοσι· καὶ ἀργυρίου

μυριάδας ἀττικὰς πέντε. γέγραφα δὲ καὶ Τεύκρῳ τῷ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, δοῦναί σοι σύνταξιν, ὅσην λαμβάνουσιν, οἵ τε ναύαρχοι καὶ οἱ σωματοφύλακες, καὶ τῶν λοιπῶν οἱ ταξίαρχοι. μικρὰν ἀμοιβὴν, ἀντὶ μεγάλης εὐεργεσίας. προσηκέτω δὲ τῷ καταδεεστέρῳ τῆς εὐχαριστίας, τὸ προσομολογεῖν, ἴσην ἀμοιβὴν οὐκ ἔχειν ἀποδοῦναι, τὸν εὐεργετηθέντα.

σύνταξιν

Τῷ αὐτῷ.

α Πέλυσαι διὰ σὲ Κάλλαισχρον. οὕτως ἐπιβουλεύσαντα μοι περιφανῶς, ὡς μὴ μόνον ὁμολογῆσαι τὴν ἐπίθεσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνωμότας μηνῦσαι. προσθεῖναι δὲ τῇ μηνύσει, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ, καὶ πότε, καὶ πῶς ἔμελλον ἐπιχειρεῖν. ἀλλ' ἦν ἀμνήμονος ὡς ἔοικεν ἀνδρὸς, μὴ χαρίσασθαι σωτηρίαν ἀνθρώπῳ, περὶ ταύτην δεδωρημένῳ. ἅμα δ' ἐλογιζόμην, ὅτι κἂν μὴ ἐμὸν ἦν, τὸ δοῦναι τοιαύτην χάριν ἰατρῷ σεσωκότι. πρὸ πολλοῦ δὲ, σοὶ τὸ λαβεῖν πρεπωδέστερον, τῷ τῆς ἰατρικῆς προστατοῦντι, καὶ πάντας σώζοντι τοὺς δεηθέντας. ἴστω μέντοι τὸ παράλογον Κάλλαισχρος. ὅτι ζωῆς παρὰ σοῦ χάριν εἴληφεν, ἑτέρου ζωὴν οὐ δικαίως ἀφελόμενος. ἀφῄρηται γὰρ οὐ μελήσας. ἄλλως δ' οὐκ ἐτύχησεν.

Πειραθεῦσι.

ἀριστοφάντου

τ Τὴν Εὐβούλου καὶ τὴν Ἀριφάντου γυναῖκα, τῶν ἐπιβουλευσάντων μοι Πειραθέων, ἃς ἑλὼν αἰχμαλώτους ἔπεμψας, ὡς ἀπολουμένας πρός με, σφόδρα σπουδάσας τὸ πρῶτον ἀνελεῖν, σέσωκα. καὶ πάντως που θαυμάζετε ὅτι ὑφήρηκα τῆς ὀργῆς. εἰ δὲ καὶ πύθοιο τὴν αἰτίαν, ὅτι δι' εὐγενείας ὑπερβαλλούσης ἀπόδειξιν, μᾶλλον ἂν ἔτι θαυμάσειας. ἐρωτώμεναι γὰρ ὑπ' ἐμοῦ τὴν ἐπιβουλὴν

ἀπόκρισιν

εἰ συνείδεσαν

εἰ συνῄδεσαν τοῖς ἀνδράσιν, οὐ μόνον ἔφασαν, ἀλλὰ καὶ συνορμηθῆναι τυραννοκτονεῖν. ἀντὶ τίνος δὲ ἀδικίας ἐπιτιμωροῦμαι μείζονος ἢ ἐλάττονος εἰς ὑμᾶς; ἐξ ἐμοῦ γενομένης, ἰδίας μὲν οὐδεμιᾶς, περὶ τῆς κοινῆς ἀπεκείναμην. κοινὴν δὲ ἀδικίαν ὑπολαμβάνω τὸ καταδουλοῦσθαι πόλεις ἐλευθέρας. τί παθοῦσαι τοίγαρ τοι πάλιν ἐπανορθουμένου με δίκην ἀποτίσαι πᾶν μοι τοῦ μίσους τὴν κατ' ἀξίαν, ἀπέθανον οὖσαι προσέθηκαν. ζῶν ἢ οὐ τεθνάναι κείνας, τοὺς μετὰ τοιαύτης ἀρετῆς ἀποθνήσκοντας, φρονήματός τε τοσούτου περισθενές, ἐγὼ τε δικαίως ἐφεισάμην. οὔτε πάνθ' ὅσα μετὰ τούτων ἔλαβες ὅτε ἡλίσκοντο, μεταπεμψάμενοι αὐτῶν τοὺς ἀναγκαίους ἀπόδος, ἵνα περὶ μηδενὸς ὡς ἠδικημέναι μέμψωνται.

Εὐάνδρῳ.

κ Αἰ σὲ καὶ πάντας Ἱμεραίους, μᾶλλον δὲ τοὺς πλείστους Σικελιωτῶν οἴομαι γινώσκειν ἴσως, ὅτι τῆς ἐν Ἱμέρᾳ συντεθείσης κατ' ἐμοῦ ἐπιβουλῆς, δικαιότερος ὢν τῶν ἐγχειρούντων περιεγνόμην. οὐ γὰρ δὴ παρὰ φαῦλον αὐκειτης τῶν ἐν τῷ σφετέρῳ τεμένει τολμωμένων ὀξὺς ἐγένετο. ὡς τούτους δικαιόντι πράξαντας, ἐν ἱερῷ ὡς ἀδικοῦντας ὑποχειρίους παραδοῦναι τῷ προσηκόντως ἂν ὑπ' αὐτῶν ἀπολουμένῳ. ταῦτα μὲν οὖν οὐδεὶς ἂν τῶν ἄλλων ὑπολάβοι. Στησίχορον δὲ πυνθανόμενος ἀνιᾶσθαι, διότι τῆς ἐπιβουλῆς τὴν αἰτίαν, εἰς τὰς ἐκείνου ποιήσεις οἱ περὶ ἄβουλον ἀνέφερον, οὐκ ἂν ἐβουλόμην ὡς ἐμοῦ ταῦτα πεπεισμένου δυσχεραίνειν. εἰ γὰρ τοῖς τούτου ποιήμασι προσεῖχον ὥς φασιν αὐτοί, οὐ πονηρίας ἂν ἀπεγνωσμένης, ἀλλὰ χρηστότητος ὑπερβαλλούσης ἔπαθλον ἤραντο.

Ὀρσιλόχῳ.

ε Ι τὸ μὴ βουληθῆναί με Πυθαγόραν τὸν φιλόσοφον ἀφι-
κέσθαι πρός με, πολλάκις ὑπ᾽ ἐμοῦ καλούμενον, διαβο-
λῶν ἐκφέρει μοι, καθὼς ἐγκωμιάζων αὐτὸς ἔλεγες, ἐπὶ τῷ φθό-
γγῳ αὐτὸν τὴν μετ᾽ ἐμοῦ συμβίωσιν, τὸ παραγεγονέναι καὶ πέμ-
ἐμοί πτον ἤδη μῆνα συνεῖναι μεθ᾽ ἡδονῆς, πάντως ἔπαινός ἐστιν ἐμός.
δῆλον γὰρ ὡς οὐκ ἂν ἔμεινεν οὐδὲ βραχὺ μόριον ἡμέρας, εἰ μὴ τοῖς
ἑαυτοῦ τρόποις εὑρήκει καὶ ἐμὲ παραπλήσιον.

ἀντιμένει

Λεοντίδῃ.

α μέτροις κέχρησαι λόγοις πρὸς Καμαριναίους ἐγείρων
αὐτοὺς εἰς τὸν κατ᾽ ἐμοῦ πόλεμον. ὅμως μέντοι καὶ τόδε ἀφ᾽ ἡ-
μῶν ἴσθι, μὴ καλῶς πεπεικὼς αὐτούς, ὅτι οὐ λόγοις ἀπράκτοις ἀ-
μυνούμεθα θράσεσι εἰς ἡμᾶς ἄρχειν δοκεῖς. ἀλλ᾽ ἔργοις, ὧν οἱ πει-
ραθέντες αὖθις οὐκ ἐπεβούλευσαν. τοῦτ᾽ εἰδότες Καμαριναῖοι,
πεῖραν οὐ βούλονται λαβεῖν, ὀργιζομένου Φαλάριδος. χαιρομένου
δέ, ἡδίων αὐτοῖς ἡ δόξα.

ἡρακλείω

Δημαράτῳ.

μ Η θαύμαζε τὸν Ἀλκίνου τοῦ δορυφόρου θάνατον, ὡς μετὰ
πικρίας καὶ τυραννικῆς ὠμότητος πεπραγμένον. πολλῷ
γὰρ ἐπιθαυμασιώτερον δὶς καὶ τρὶς ἀδείας ἀξιωθέντας, ὑπὸ τυ-
ράννου, τότε κολασθῆναι.

Ἡγησίππῳ.

ε Υμῖν ἴσως τοῖς ἄλλοις συγγενεῖς, ὅσοις μάλιστα ἀχθομένοις ἐστὶ τὸ
φθόγγον κληθέντα, μὴ ἔγνωτε κακῶς βεβουλευμένον ἐπὶ
τούτοις

τούτοις, ἐφ' οἷς ἀπεστέρηται τῆς πατρίδος, ὅτου δ' ἑνὸς ἑτέρου καιρός, ἢ μεταμελείας. ἐγὼ δὲ, ὅτι μάλιστα πολὺς ἐν ταῖς τοῦ πολιτεύεσθαι κενοδοξίαις ἦν, τό τε μάλιστα ᾤκτειρον αὐτὸν, τὸ ἐπεσταλλόν με περὶ τοῦ τῶν μαρτυρομένων οἳ τελευτήσουσι. ὁ δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς τοῦ τιμᾶσθαι γελοῖον, ἐκπαθὴς ἦν, λῆρος ἡμᾶς ὑπὸ πάντων γράφειν, οὐκ ὄντας ἐμπείρους δημοκρατουμένης πόλεως, μᾶλλον δὲ οὐδὲ βουλομένους εἰδέναι, τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰ ἄριστα πράξαντα διὰ τὴν τυραννίδα. ἕως οὐ λαμπρότερον φυσήσας ἢ συνέφερε, τοῖς ἰδίοις φυσήμασιν, ἀνεξάπτη. καὶ μὴ τὰ ζημίας ἐγνω μεγάλης, οὐφάλλαεν ἀμαθῆ πόλεως εὐνομουμένης διὰ τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' αὐτὸν ἀγνῶτα δήμου διὰ τὴν πρὸς καιρὸν εὐπραγίαν. ἐπαγωγὸν γὰρ ὄχλοις εἰς ἀτυχίας. καὶ τὰς ἀρχὰς πρὸς τὰ τέλη διαφωνούσας ἔχων. ἐγὼ γοῦν τὸ πᾶς ὁ μὴ παραφρονῶν, συνείπεσθαι μᾶλλον ὑπὸ πλήθους ἀκρίτου βουλοίμην ἂν, ἢ τιμᾶσθαι. τὸ μὲν γὰρ ἔχθος αὐτοῦ, τάχιον τοῦ διαφθῆναι, σβέννυται. τὸ δ' οὐδὲν οἷς ἀκμάζει καιροῖς ἐπιζήμιόν ἐστιν. ἡ δὲ τῆς εὐνοίας δόκησις φυγὰς ἢ θανάτους ἢ δημεύσεις, ἢ τούτων τι μεζιώτερον οὐδὲν, φέρει. νὴ διὰ τὸν μέγιστον ἡγήσιππε ὡς ἴσμεν, οὕτως ἂν εὐχοίμην πρὸς σε. δῆμος ὁ ἅπας ἄτακτος αὖθις, ἄπρακτος, ἑτοιμότατος ἐφ' ὅτι τύχοι μεταχθῆναι. ἄπιστος. ἀβέβαιος. ὀξύς. προδοτικὸς. ἐψευσμένος, φωνὴ μόνον. ἀνωφελὴς. τὸ πρὸς ὀργὴν, τὸ πρὸς ἔπαινον εὐχερής. τοῦτ' ἐστὶ γὰρ, μετ' ἐνδόξου προπηλακισμοῦ φθείρεσθαι. γὰρ, δήμῳ πολιτευομένου ζητεῖν ἀρέσκειν. μεμήνασι γοῦν ὅμως τινὲς εἰς τοῦτο, ἀνοήτῳ καὶ δυσκαθέκτῳ ὁρμῇ, μᾶλλον ἢ λύσσῃ χρώμενοι. τὸ πολλοὶ παίδων ὄντες ἐρασταὶ, τοσοῦτο πόθους οὐκ ἔσχον εἰς τέκνα. καὶ χαίροντες γάμοις, οὐχ οὕτως ἔσπευδον ἀσμένως γυναῖ

κας τῷ φιλόπολου γε φύντες, οὐ παραπλησίως ἔστερξαν χρήματα. καὶ
φιλόπολοι καὶ μαχηταὶ καὶ φιλι πατὸ ζοφοινίκης ἕνεκα τῶν ἐν ὀ-
λυμπιάσιν ἀγώνων, οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἥσθησαν ἑκάστοις τούτων, ὡς
ἀθλίαν δόξαν τῷ τιμὴν ἀνόητον καὶ κρότον ἐπὶ ζημίᾳ τῇ ἑαυτῶν ἀ-
γελοῦντες. τοῖς δὲ τῶν τοιούτων ἐρασταῖς, οἱ μὲν οἰκεῖοι συναχθεσθεῖεν ἂν
ὡς ἂν μάλιστα. οἱ δὲ ἐχθροί, τὰ μέγιστα πάντων ἐφησθεῖεν. ὑμεῖς δὲ
παραμυθεῖσθε μὲν κλεισθένην, συγγενεῖς ὄντες εἰ ἄρα δυσθύμως ἔχοι
ὡς ἀνθρώπινον ὄντι πεπονθότα. ἀποτρέπετε δὲ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς φιλο-
τιμεῖσθαι ὡς αὐτῇ κεῖσθαι ἡμαρτηκότα.

Στησιχόρῳ.

ν Ικοκλῆς ὁ συρακούσιος, οὐκ ἀγνοεῖς δ' ἴσως ὃν λέγω, διὰ
γὰρ ὑπερφανίαν οἰκείαν, οὐκ ἔστι τῶν ἀγνοηθῆναι δυναμένων
ὑπὸ Στησιχόρου, γυναικὸς ἀποθανούσης αὐτῷ, μέγα πρὸς φάτως
καὶ περιττὸν ὑπέθετο τὸ πένθος. εἰκότως. ἔτυχε γὰρ τὴν αὐτὴν ταύ-
την ἀδελφιδῆν ἔχων καὶ γυναῖκα. οὗτος ὁ νικοκλῆς, ᾔδει γὰρ ὡς ἐοι-
κεν ὅσοις πρὸς ἀλλήλους κεχρήμεθα πόθοις, πέμψας πρός με
κλεόνικον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἠξίου ὅπως συνδεηθεῖεν ἔπαινον ἐν
ποιήσει διαθέσθαι περὶ τῆς αὐτοῦ. καὶ γὰρ ὡς πυνθάνομαι συρα-
κουσίων, πασῶν τε τὴν ἄλλην ἀρετήν, πρὸς δὲ καὶ τὴν ἀνωτάτω
σωφροσύνην αὐτῇ προσμαρτυρούντων, οὐκ ἔστιν ἀνάξιος ὑπὸ τοῦ
σοῦ στόματος ὑμνηθῆναι. πεφύλαξαι μὲν οὖν γράφειν, εἰς τοὺς κα-
τὰ σεαυτὸν ἀνθρώπους, ἵνα μὴ δόξῃ σου τις ὠνίαν εἶναι τὴν ποίησιν. ἔστι
δὲ ἡ πίστις φιλότης, οὐδὲ αὕτη καθ' ἡμᾶς, εἰς τὸ χρεὼν ἀπηλλαγμένη.
μὴ δὴ τὸ συνηθές σου τῆς γνώμης προβαλλόμενος, ἀποστραφῇς
μου τὴν δέησιν. οὐδὲ γὰρ εἰκὸς ἀτυχῆσαι παρὰ Στησιχόρου φα-
λάριν αἰτησάμενον. οὐχ ὅτι χάριτας ὀφείλεις ὑπέρ τινος, ἀλλ' ὅτι
τὴν πεπιστευμένην δόξαν, ἀξιοῦμεν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθῆναι. δὸς δὴ-

μοι

δῆμοι προφανῶς χάριν τῆς σαυτοῦ φύσεως ἀφθόνου, αἰτουμένῳ μὲν ἃ δώσεις, εἰς ἐμαυτόν. ληψομένῳ δὲ εἰς φίλον. λοιπὸν εἴ γε νενόηκας ταύτην τὴν χάριν, Κλεαρίστην καὶ συρακουσίαν τὸ γένος, ἐξ Ἐχεκρατίδου τοῦ πρός. ἀδελφιδῆν, οὗ γεγράφαμεν καὶ γυναῖκα. ἑκκαίδεκα συνεζηκυῖαν ἔτη. τριακοστὸν ἢ ζήσασαν. δυεῖν παίδοιν μητέρα. τεθνηκυῖαν δὲ ἐκ διαφθορᾶς. τὰ μὲν κεφάλαια τῶν ὑποθηκῶν ταῦτα. ἐμπυνθανθείης δὲ εἰς τὰ κατὰ μέρος τῆς γραφῆς, ὑφ' ὧν κατέχη θεῶν. καί σου τὴν ἱερὰν, τὴν ὑμνοπόλον κεφαλὴν, ἡ μουσῶν συγγενὴς ἀκοσμήσειεν, ἄλλαις τε ὑμνῳδίαις, καὶ τῇ νῦν ὑφ' ἡμῶν εἰς Κλεαρίστην ἐπεσταλμένῃ. — δυοῖν

Τῷ αὐτῷ.

Τ ὢν μὲν τῶν Κλεαρίστης μελῶν, πολλή σοι καὶ μεγάλη χάρις ἀποκείσεται. καὶ γὰρ ἐπιδέδωκας σαυτὸν, εἰς ἃ παρεκάλουν. καὶ ταῖς κατὰ μέρος οἰκονομίαις, ὑπὲρ φύσεως συνηνέχθης. καὶ τὸ σχῆμα τῆς γραφῆς θαυμαστῶς εὐδοκίμησεν, οὐ παρ' ἐμοὶ μόνῳ. ἐγὼ γὰρ ἐπὶ πᾶσιν ὁμοίως ἄγαμαι τοῖς Στησιχόρου, ἀλλὰ καὶ τοῖς συνακούσασιν Ἀκραγαντίνοις, πολλοῖς γενομένοις. ἔσονται δὲ οὐχ οἱ τὸ παρὸν ἀκηκοότες, οὐδὲ ὅσοι νῦν εἰσιν, ἀλλ' ὅσους ὁ μετ' ἡμᾶς οἴσει βίος. ἡ μὲν οὖν ὑπὲρ ταύτης σου τῆς ποιήσεως χάρις ὥς ἔφην, ὀφείλεται ὑπ' ἐμοῦ. κεχάρισαι δὲ διὰ τῆς ἐμῆς ἀξιώσεως, τοῖς τε νῦν οὖσι καὶ τοῖς ἐσομένοις ἀνθρώποις, καὶ ταύτην τὴν μελῳδίαν. περὶ δὲ ἐμοῦ, καὶ τῶν ἐμῶν, τοιοῦτον γάρ τι διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐδήλους, πρὸς ἑταιρείου Διὸς, καὶ κοινῆς ἑστίας, μηδὲ σὺ ἐν ποιήσει, μηθ' ὡς κάκιστος ἐγενόμην, μηθ' ὡς ἀγαθὸς ἐπιμνησθῇς. ἐκμελὲς γάρ ἐστί μου τοὔνομα διὰ τὰς τύχας. (τοῦ Φαλάριδος ὄνομα ἐκμελές) γεγράφθω δὲ Φάλαρις ἐν αὐτῷ Στησιχόρῳ, εἴτε βελτίων τῆς κατεχούσης ἐν ἀνθρώποις δόξης, εἴτε τοὐναντίον ὑπείληπται.

Κλεαινέτῃ, καὶ Θεανοῖ.

τ Τὴν μὲν φιλοφροσύνην ὑμῶν ἀσμένως ἀποδέχομαι, τοσαύτῃ σπουδῇ βουλομένων ὀνομάσαι Φάλαριν· παραιτοῦμαι δὲ αἱ τύχαι, κἂν ὑμεῖς συνηγορῶμεν· εὑρήσετε γὰρ ἀνεπίληπτον, καὶ ἀκατηγόρητον ἐκ τοῦ γένους ὄνομα αὐτῷ γεγενημένον. ἐγὼ δὲ πολλὰ καὶ μεγάλα διὰ πικρᾶς εἱμαρμένης ἀνάγκην, ἀκουσίως πραχθέντα μοι κατέγνωσμαι. καὶ τοὐμὸν ὄνομα δι᾽ οὐδὲν ἕτερον ἐστὶν ἐκμελὲς, ἢ ὅτι νόμοις οὐ πείθομαι. νόμος δὲ εἰμὶ τοῖς ὑπηκόοις. ἣν δέ μοι χάριτος ἀμοιβὴν προσφέρετε, Φάλαριν ὀνομάζουσαι, ταύτην εὐεργεσίαν ποιήσασθε μὴ τοῦτο τιθέναι τὸ ὄνομα. Ἐνναίοις.

ο Οὐ μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ προέσει τῶν χρημάτων ἄνδρες Ἐνναῖοι, τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὑμῖν ἐπέσταλκα. ἀλλ᾽ ἵνα βεβαίαν ἔχητε τὴν χάριν, ἐπεξελθόντες τῇ δίκῃ Περίανδρον. τοῦ γὰρ μὴ ἀληθῶς ἔχειν τὴν πόλιν, ἀλλὰ προφάσει ψευδεῖ καταχρωμένην ἀποστερεῖν τοὺς δεδανεικότας, ἀπόδειξις ἔσται μοι, τὸ τούτου περὶ κλοπῆς ὑμᾶς καταψεύσασθαι. οὐ γὰρ ἔχει λόγον ὑμᾶς, τοὺς αὐτοὺς, ποτὲ μὲν, ὡς πενομένους παρεῖναι, καὶ δεῖσθαι χρημάτων· ποτὲ δὲ, ὡς πλουτοῦντας, πολλὰ τῶν κοινῶν εἰς τοὺς ἁρπάζοντας προέσθαι. ἀλλ᾽ ἢ καὶ πρὸς τοὺς δεδανεικότας πλουσίους ὑμᾶς εἶναι δέον, ἢ καὶ πρὸς τοὺς κλέπτοντας, πένητας. ἐὰν δὲ τὰ μὲν περὶ πόλεως χαρίζησθε τοῖς νοσφιζομένοις, ὡς πλουσιάζοντες, τὰ δὲ τῶν δεδανεικότων ἀποστερῆτε διὰ τοὺς δημαγωγοὺς ὡς ἀπορούμενοι, πρῶτον μὲν, ὃ καὶ μεῖζόν ἐστιν, ἀδικήσετε, μηδενὸς ὑμῖν ἀδικεῖν ἐπιτρέποντος· ἔπειτα, πολλῷ δικαιότερόν ἐστιν, ἀποτίσειν ὃ δεδάνεισθε ὑμεῖς, ἔχειν οὐ δυνάμενοι διὰ τοὺς ἀφαιρουμένους καὶ κομίσασθαι τὸν δεδανεικότα, ἢ Φαλάριδος ἐπ᾽ ὀνόματι δωρεᾶς χρεω

κοπηθέντος

λ μὴ

ἀποστερού

κοπηθέντος, Περίανδρον ἡδέως κεκερδηκέναι τοῦτο παρεσχηκότος·
ὥσθ' ὑμῖν πάρεστιν, ἢ σὺν θεῷ σῶσαι τὰ σφέτερα, κυρίαν ἔχειν καὶ
τὴν ἀπ' ἐμοῦ χάριν, ἢ μετὰ τῆς τῶν ἰδίων χρημάτων ἀπωλείας,
πραχθῆναι καὶ τὰ παρειμένα.

Τιμάνδρῳ.

τ Ἧς ἐν Καμαρίνῃ πολιτείας κατ' ἐμοῦ, μὴ πεπεισμένων
Καμαριναίων μέγαν ὑπὲρ μικρᾶς αἰτίας ἐπαίρεσθαι πό-
λεμον, νῦν μὲν ἴσως παραμυθίαν ἔχεις, τὸ κατ' ἐμοῦ στρατείαν ἀ-
γεῖραι. ὅταν δὲ τὸ κοῦφον ἐπιλίπῃ σε τῆς πιθείσης ἐλπίδος, τότε
κατὰ τὴν ἀξίαν, οὐχ ὧν δέδρακας, ἀλλ' ὧν πέπονθας ἀνιάσῃ. καί-
τοι τί σοι ὄφελος εἰς παραμυθίαν. εἰ μὲν γὰρ ἐμελλήσαμεν πεῖ-
σαι, ὥσπερ ἐκπεπλῆχθαι σύ, τάχα ἄν τινος εἶχου λόγου διὰ τὸν ἐμὸν ἐκπεπλῆχθαι. εἶχον
φόβον. νῦν δὲ εἰς τἄλλα μὲν, οὐδ' ὅσον ἡμᾶς ἐλύπησας. σὲ δὲ τό,
μηκέτι ἐναρμόσαι σεαυτὸν, τῷ παρ' ὑμῖν ἀπολέσθαι βασανιστηρίῳ. μήτε ἡμῖν
οὐδεμιᾶς χάριτος δεῖ τελευτῆς, τῷ τοιαύταις κολαζομένῳ συμφο-
ραῖς, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ φύσιν ζωῆς, εἰ οἷόν τε, μακροτέρου βίου.

Μελιταίοις.

ς Υμ πέπεισμαι πρεσβεύουσι μὲν ὑμῖν δανεῖσαι χρήματα
καίπερ πρὸς τὸ παρὸν, οὐκ εὔπορος ἔχων. διὰ τὸ συνεχῶς
εἰς πολέμους ἀνηλωκέναι. ἀλλὰ προφάσεως οὐ φασὶ δεῖ πρὸς
φίλους. πάθοιτε δὲ οὐδὲν ὅμοιον τοῖς πολλοῖς, οἱ δανειζόμενοι μὲν
τοῖς εὐφημοτάτοις ὀνόμασιν ἀποχρῶνται. ἀπαιτούμενοι δὲ, τοῖς
χαλεπωτάτοις. ἔργον οὔτε δίκαιον, οὔτε εὐχάριστον ποιοῦν-
τες. δεῖ γὰρ λαβόντα, μεμνῆσθαι τῶν δεδωκότων, καὶ μέχρι
τῆς ἀποδόσεως ὁμοίους ἡγεῖσθαι τοὺς δεδανεικότας. καὶ εἴτε χρηστὸς εἴη,
ὡς χρηστῷ διαλύεσθαι. εἴτε καὶ φαῦλος, ὡς φαύλῳ. καὶ γὰρ ἐπιεικεῖ

καὶ μὴ τοιούτῳ, δίκαιον ἀποδοῦναι τὸ πεπιστευμένον. ἐγὼ μὲν οὖν ὦ Μελιταῖοι, καὶ ὅταν δανείζω, καὶ ὅταν ἀπαιτῶ, εἷς εἰμι, καὶ ἐμαυτῷ παραπλήσιος. οἱ δανειζόμενοι δὲ πρὸς τοὺς καιροὺς καὶ τὸν τρόπον, ὥσπερ φασὶ τοὺς χαμαιλέοντας τὰ χρώματα πρὸς τοὺς τόπους, ἀλλάττουσι. καὶ λαμβάνοντες μὲν, ὡς εὐεργέτην καὶ θεὸν ἐπαινοῦσιν, ἀπαιτούμενοι δὲ, ὡς τύραννον, καὶ οὐ καθαρὸν ἀποκαλοῦσιν. οἶδα δὲ καὶ τοῦτο ὅτι πολλῷ κρεῖττόν ἐστιν ἰδιώτῃ δανείσαντα χρεοκοπεῖσθαι, ἢ πόλεως. ὑπὸ ἰδιώτου μὲν γάρ τις ἀποστερούμενος, ἐχθρὸν ἕνα κέκτηται, καὶ τοῦτον ἀσθενῆ· ὑπὸ δὲ πόλεως, ζημιοῦται μὲν οὐδὲν ἧττον. ἐχθροὺς δὲ τοὺς πολλοὺς ἔχει, καὶ οὐχ ἕνα. οὐ μὴν καταγνοίην ὑμῶν τοιόνδε τι. ἄγαν ὑπόπτως δίδωμι τὰ χρήματα. τά, τε γὰρ ἄλλα μνήμονας ὑμᾶς ἐπίσταμαι, καὶ περὶ τὰ συμβόλαια δικαιοτάτους. καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις οὐδὲ τοῦτο ἀγνοοῦντας, ὅτι κατηγορία μᾶλλόν ἐστι πολλῶν, ἀδικεῖν ἕνα, ἢ ἑνὸς ὑπὸ πολλῶν ἀδικεῖσθαι. οὐ γὰρ εἰκὸς ἕνα πολλῶν, πολλοὺς δὲ ἑνὸς καταφρονεῖν, εὐλογώτερον.

τὸν καιρὸν

Desunt in V.C.

Μεσσηνίοις.

ὀ Υκ ἠγνόουν, ὅτι πέμψαντός μου τοῖς παρ' ὑμῖν θεοῖς ἀναθήματα, τρίποδάς τε δελφικοὺς, καὶ στεφάνους χρυσοῦς, καὶ ἄλλα πολλὰ, καὶ πολυτελῆ χαριστήρια τῆς σωτηρίας, δυεῖν θάτερον ποιήσετε, ἢ τοῖς θεοῖς εὐσεβοῦντες ἀναθήσετε, ἢ τούτους ἀποστεροῦντες, αὐτοὶ διανεμεῖσθε, ὅπερ δεδράκατε. προσποιησάμενοι γὰρ ἐμοὶ λοιδορεῖσθαι, ὡς τῶν ἀναθημάτων διὰ τὸν κτησάμενον οὐ καθαρῶν ὄντων, τοὺς θεοὺς ἱεροσυλήκατε. τί γὰρ διαφέρει τὰ καθωσιωμένα περισπάσαντας ἀπενεγκεῖν, ἢ τὰ κατωνομασμένα τοῖς θεοῖς. ἐκείνων γὰρ ἀμφότερα ἦν. καὶ οὐ τῶν πεπομφότων. ἡ μὲν οὖν παρ' ἐμοῦ χάρις εἰς τοὺς θεοὺς, καὶ ἡ παρ' ὑμῶν ἀσέβεια, παντελής ἐστι. καὶ γὰρ ἐμὲ τὸν δεδωκότα, καὶ τοὺς ἁρπάσαντας

ὑμᾶς

ὑμᾶς, ἴσασιν. ἀρκεῖ δέ μοι τὸ, τῶν θεῶν οὐ λαβόντων, ἐναγεῖς ὑμᾶς ὁρᾶν γεγονότας, τῇ τῶν ἱεροσυληθέντων ὀργῇ. σὺν γὰρ τοῖς ἄλλοις, δι' ὧν αὐτὸ κέρδος ἡγήσασθε, προσωμολογήκατε μηδὲν εἶναι μυσαρὸν τῶν ἀπεσταλμένων, εἰ μὴ τὰ αὐτὰ κειμήλια, δι' ἅπερ ἔχει τύχας. ἃ μὲν ὑμεῖς αὐτὰ διανέμησθε, τὰς ἀμείνους. ἃ δὲ τοῖς θεοῖς κομισθῶσι, τὰς χείρους. πρὸς δὲ τούτοις, ἑαυτοὺς ἐλέγχετε περιφανῶς ἠσεβηκότας. οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντες, τῷ ψηφίσασθαι πολέμια εἶναι τὰ χρήματα, τὴν αἰτίαν αὐτῶν εἰς τὸν δῆμον ἀναφέρουσιν. ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος, ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας. καὶ τὸ πάντων δεινότατον, τοὺς μὲν θεοὺς ὡς κακοὺς αὐτοὺς προδότας ἂν γενέσθαι λέγετε, εἰ δῶρα παρὰ τυράννου λάβοιεν. τοὺς δὲ πολιτευομένους ἀγαθοὺς παρ' ὑμῖν, οἱ διὸ καὶ τὴν ἅπαξ Μεσσήνην, ὡς Ἀκράγαντά μοι ὑπὸ χεῖρα πεποιήκεσαν, εἰ χρήματα αὐτοῖς αἰτοῦσι προείμην, οὐ κολάζετε. τὸ δ' αἴτιον, ὅτι κοινωνεῖτε τῆς αὐτῆς προαιρέσεως καὶ οὐ δύνασθε τοῖς αἰτίοις ἐλευθέρως ἐπεξελθεῖν. πάντες γὰρ ἔνοχοι δωροδοκίας εὑρεθήσεσθε. οὐ μὴν, ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἵνα μὴ δοκῶ περὶ τῶν ἀναθημάτων λέγειν, μήτε παρ' ἐμοὶ μεμενηκότων, μήτε τοῖς θεοῖς ἀνατεθειμένων, οὐδεμίαν ποιήσομαι φροντίδα. μετελεύσονται δὲ ὑμᾶς ἀξίως τῶν τετολμημένων, οἱ σεσυλημένοι, καὶ περὶ ἐμοῦ, καὶ περὶ ὧν εἰς αὐτοὺς ἠσεβήκατε. ἔρρωσθε. τὸ δ' ἔρρωσθε διπλῆν παρέμφασιν ἔχον, ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ, μὴ ἀγνοεῖτε ὅτι πρὸς τὸ χεῖρον γέγραπται. Τιμώνακτι.

Ἐνίκησα τῷ πολέμῳ Λεοντίνους. ἵνα δὲ τῇ λύπῃ διαρκέσῃς, καὶ μὴ πάντων ἀθρόως ἀκούσας ἀποκαρτερήσῃς, οὐκ ἔγραψά σοι περὶ τῶν ὅλων, ὅτι καὶ Ταυρομενίτας καὶ Ζαγκλαίους συμμαχήσαντας αὐτοῖς, εἰς τέλος νενίκηκα. οὐδ' ὅτι λαβὼν ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἑαλωκότων, τάλαντα ἑκατὸν, ἀπέλυσα τοὺς

αἰχμαλώτοις. οὐ γὰρ ἐβουλόμην διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν τῶν δυστυχημένων μοι προσαγγελίαν ἀπολουμένου σου, τὸν οὐκ ὀρθῶς ὄντα, δοκεῖν ἄνθρωπον ἀνῃρηκέναι. Ἱέρωνι.

π Ολλὰ λέγειν ἔχων, ἐπιστολὴν σοῦ, καὶ περὶ ἧς κατ᾽ ἐμοῦ πεφλυαρήκας ἐν Λεοντίνοις δημοκοπίας, οὐδὲν ἐρῶ περισσότερον, πλὴν ὅτι κώνωπος ἐλέφας ἰνδὸς οὐκ ἀλεγίζει. Ἀρισταινέτῳ.

ο Υ λυπεῖ με τὸ γῆρας. οὐ γὰρ ἡ τῆς τυραννίδος ἰσχὺς γεγήρακεν, ἀλλὰ Φάλαρις. λυπεῖς δέ με σύ, λίαν ὑπερφοβούμενός μου. τὸ γὰρ εἱμαρμένον ἥξει, κἂν Ἀρισταίνετος, μᾶλλον ἢ δεῖ φοβηθῇ. πολλῷ δὲ κρεῖττόν ἐστι, μὴ δεδοικότα παθεῖν τὸ μέλλον δεινόν, ἢ δεδοικότα. ἵνα σοι καὶ μετὰ παραδειγμάτων ποιητικῶν ἐπιστέλλω.

Ἱμεραίοις.

η Μῖν μὲν ὦ Ἱμεραῖοι, τὴν γνώμην τὴν ἑαυτῶν, καὶ σφόδρα δήλην ἐποιήσατε, ὅτι ὑμῖν οὐδὲν διαφέρειν ἡγεῖσθε, Φάλαρι ἐχθρόν, ἢ φίλον εἶναι. τὸ θεῖον δὲ καλῶς ἐποίησέ τε, καὶ πείθομαι. ὅτι ἔχω ἰσχυρὸν παρ᾽ αὐτοῦ σύμβολον, τοῦ, ὅτι καὶ τἆλλα χωρήσει μοι κατὰ νοῦν. ἐγὼ δὲ Κόνωνα μέν, ὥσπερ τὸ πρότερον ὑμῖν ἐπέστειλα, ἀποσφάξαι εὐθέως ἐκέλευσα, εἰδὼς πονηρὸν ὄντα, καὶ οὐδὲ γονεῦσιν αὐτῷ, οὐδὲ συγγενέσι τῇ πόλει ὄντας. Δρωπίδαν δ᾽ ὑμῖν, ἀπέπεμψα, τιμήσας ὡς ἐνῆν. οὔτε γὰρ πονηρὸς ὑμῖν, οὔτε ἠδικηκὼς ἡμᾶς οὐδέν. περὶ δὲ Στησιχόρου βουλευσόμεθα.

Νεολαΐδᾳ.

ο Υδὲν ἄχαρι βούλομαί σε παθεῖν ἀπ᾽ ἐμοῦ. πλείω γὰρ εἰδείσκω σοι τὰ ἀγαθὰ πεπραγμένα, τῶν χειρόνων. διὸ καὶ τοῦτό σου τῶν βελτιόνων ἓν γενέσθω, τὸ μὴ προσαναγκάσαι με, τῷ σε χαλεπωτέρῳ τῆς τύχης κατὰ σοῦ χρήσασθαι πάθει.

Μνησιλάῳ.

τ Ἧς μὲν εὐτυχίας, ὡς μάλιστα συνήδομαι, ἀκούσαντι σε, εἰ καὶ σφόδρα σοι βουλομένῳ υἱὸν ποιήσασθαι, θυγάτηρ ἐγένετο. καὶ νομίζομεν αὐτὴν τοσούτῳ ποθεινοτέραν ἔσεσθαί σοι, καθ᾽ ὅσον ἀντὶ υἱοῦ γέγονεν. πέφυκε γὰρ θυγάτηρ μᾶλλον ἀρσένων παίδων, περὶ πλείστου ποιεῖσθαι γονέας. τὰς δὲ δωρεὰς τὰς παρ᾽ ἡμῶν, τό τε αὖ ἀσμένως δόξεις λαμβάνειν, ὅταν μὴ μόνον ἃ πέμπομεν προθύμως ἀποδέχῃ, ἀλλὰ καὶ ὧν δεῖ σοι ἀγνοούντων ἡμῶν, ἐπιστέλλῃς. δεῖ δέ σοι καὶ πλειόνων ἤδη νῦν, καὶ πολυτελεστέρων διὰ τὴν θυγατέρα.

Ἀλκάνδρῳ. νικάνδρῳ

μ Ἤτε σὺ, μήτ᾽ ἄλλος ἀνθρώπων μηδεὶς, ἐμὲ καταδείσειν λόγοις μὲν ἴσως οἴεσθω, κἂν μηδὲν εἴπω, ἀλλὰ μηδ᾽ ἔργοις ἐλπιζέτω. καὶ πολέμων γὰρ ἔμπειρος ὢν, καὶ οὔτ᾽ ἐπὶ πᾶσι δεδιὼς, οὔτε παρὰ δύναμιν θρασυνόμενος, καὶ τοὺς καιροὺς, ῥοπὰς ἀγχιστρόφους καὶ ἑτεροκλινεῖς εἰδὼς ἔχοντας, ἔτι δὲ τὰς τύχας ἀβεβαίους, εἰπεῖν μᾶλλον ἱκανώτερος πεφυκὼς ἢ ἀκοῦσαι, θαρρῶ μὲν ἐπ᾽ ἐμαυτῷ, ὅσον οὐδεὶς τῶν ὄντων. πιστεύω δὲ τῷ δαίμονι, πρὸς μηδένα τῶν ἀδικησάντων ἔλαττον σχήσειν. ἔχω γὰρ παρ᾽ αὐτοῦ πίστιν ἰσχυρὰν, τὸ πάντας ὑφ᾽ ἡμᾶς νικῆσαι τοὺς ἐπιβουλεύοντας.

ὡς ἀγχιστρόφως καὶ ἑτεροκλινῶς

ἕως μηδενός

Στησιχόρῳ.

ἀ Κούω σε καὶ εἰς Ἀλούντιον παρεληλυθέναι, καὶ εἰς Ἅλαισαν. καὶ χρήματα ἀγείρειν. καὶ στρατιώτας παραλαμβάνειν, πέμποντα κατὰ τὰς πόλεις, καὶ ταῦτα συντάττειν ἐφ᾽ ἡμᾶς. οὐκ ἄρα Στησίχορε παύσῃ τῆς ἀκρασίας, τοῦ πολιτεύεσθαι τηλικοῦτος γέρων; ὃ δὲ αἰσχύνῃ τὰς θεὰς, ὧν ζηλωτὴς μὲν εἶναι προσποιῇ, λυμαί- τέχναι καλλιωπίζῃ

νη δὲ αὐτοῖς, ἐν οἷς πολιτεύῃ πρὸς ἄνδρας ἀμείνους; τὸ δὲ ἐλεεῖς τοὺς παῖδας, οὐ πολὺ ἀποδέοντας ἄνδρας εἶναι ἤδη; ἀλλὰ προπετὴς εἶ ἀκμὴν, γέρων ὢν στρατιώτας ἔχειν; καὶ χρήματα ἀγείρειν ἐθέλων, μέλλων αὐτοῖς ἐχθρὸν ἐπιτειχίσειν οὕτω βαρὺν; ὃς αὐτοὺς ἐκτρίψω πίτυος δίκην. καὶ τοὺς μὲν τῶν ἀχαιῶν νόστους πυνθάνομαί σε συγγράφειν, καίτοι τῶν ἡρώων ἐκείνων, ἀβουλίαν ἐπιτιμᾷς ἱκανῶς. ὅπως δὲ αὐτὸς ἀπονοστήσῃς ἀπαθὴς ἐξ ἀλαίσης εἰς ἱμέραν, οὐδὲν φροντίζεις. ἀλλ' εὖ ἴσθι, ὅτι μένουσί σε καὶ καφηρείδες πέτραι, καὶ πλαγκταὶ, καὶ χάρυβδις, καὶ ὁ ναύπλιος στόλος. καὶ οὐκ ἂν ἐκφύγῃς ὅλως τὰς ἐμὰς χεῖρας, οὐδ' ἂν εἰ θεός σέ τις καθ' ὑμᾶς τοὺς ποιητὰς ἀϊστώσῃ.

οὐδαμῶς –

Ἱμεραίοις.

α Γελύσαμεν στησίχορον ὦ ἱμεραῖοι, παρέντες αὐτῷ τῶν πεπολιτευμένων πρὸς ἡμᾶς τὰς αἰτίας, οὐδ' ὑμᾶς ἀξιοῦντας, ὡς ὑμῶν γε ἕνεκα, καὐ ἀπολώλει πολλάκις, οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ ταῖς θεαῖς αὐτὸν ἀφήκαμεν, αἷς οὗτοι κατάχετος, καὶ ὅσοι ἔχουσι τὴν ἱμερείδα γῆν, θεοί τε καὶ ἥρωες. οὐδὲν γὰρ ἔχω ἐκείνοις ἐγκαλεῖν, εἰ καὶ ὑμῖν πάνυ πολλά. καὶ αὐτοὶ δ' ὑμεῖς ἴστε, οἷα ἐπεχείρησε ποιῆσαι κακά. ἀλλ' ᾐδέσθην ἱερὸν ἄνδρα, καὶ κατὰ σοφίαν εὐκλεᾶ, καὶ ταῖς μούσαις ὡς ἀληθῶς κατεσπευσμένον, συγκαταλέξαι τῷ πόρνῳ, καὶ βδελυρῷ κόνωνι, καὶ βιάσασθαι ἀποθανεῖν. ὡς ἔθετε ἢ τὴν μοῖραν ἐπέχειν τῶν τοιούτων ἐνίων. καὶ ὑμῖν δὲ ἐπισκήπτω λιπαρῶς, ὡς οἷόν τε ὦ ἱμεραῖοι, μὴ κατασύρειν αὐτὸν, εἰς ἐκμελῆ, ἢ ἀπῳδὰ τῶν ἐσχάτων αὐτοῦ πολιτεύματα. καὶ γὰρ τὸ δὲ αὐτὸς ἑκὼν εἶναι παραδίδωσιν ἑαυτὸν, ὡς πυνθάνομαι παρὰ τῶν εἰς ἄλαισαν ἀφικνουμένων, ἀλλ' ἥττων ὢν τῆς ὑμετέρας ἀγνωμοσύνης καὶ βίας. παύσασθε οὖν βιαζόμενοι αὐτὸν, καὶ χρῆσθε τοῖς ἐπιτηδειοτέροις. Στη-

ὠκνευ –

σίχορον

αἰσχρὸν ἢ αὐτὸν εἶναι καὶ κολάζειν πρὸς τῇ λύρᾳ τῇ ἑαυτοῦ, ἀφεῖ-
τε. καὶ μὴ ὁμοίους ἐμοὶ ἐχθροὺς αὐτῷ κατασκευάζετε. οὐχ ὁμοί-
ως ἴσως αὐτῷ προσοισομένους. εἰ δὲ δεῖσθε πάντως τῶν προσπολιτευ-
ομένων, προχειρίσασθε τοιούτους ἑτέρους ἐξ ὑμῶν τινάς· οὓς ἐγὼ
λαβὼν, ὡς ἄν μοι φίλον ᾖ, καὶ πρὸς ὑμᾶς τύχω κεχαρισμένος, με- ὑμῖν
τ' οὐδεμιᾶς δεισιδαιμονίας καταχρήσομαι. Στησιχόρῳ.

Τυράννου μὲν ὦ Στησίχορε. εἰ οὐχ ἱμεραίων, ἀλλὰ ἀκραγαν-
τίνων. ὥστ' ἔστι σοι πολλὴν εἰδέναι χάριν, ὅτι ἀφελόμενοι ἡμᾶς
ἐλάσσω ἀρχὴν, τὴν μείζω δέδωκας. σὺ μέντοι ἴσθι, ὅτι καὶ οἱ ἐν ἀ-
κράγαντι ἄρχοντες, τοὺς ἐν ἱμέρᾳ ἐχθροὺς, ἀμύνεσθαι δυνησόμεθα.

Αὐτονόῃ.

ἐ Πεμψάσῃ τὸ ἀργύριον, οὐδὲ δόσιν ὑπαναβαλλόμενος, μετὰ
τὸ λαβεῖν τὰ γράμματα. νομίζων οὐ χάριτος εἶναι τὸν και-
ρὸν, ἀλλὰ καὶ τάχους. τρία μὲν οὖν τάλαντα ὡς ἠξίους ἐπεδώκα- λ. πόνον
μεν, ὅπως καταθέμενος τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ζημίαν λύσῃς τὰς φυ-
γὰς αὐτοῦ, εἰ μὴ ἔτι πλεῖον ἀλγύνῃ. πεῖρα γὰρ οἶδα μὲν τὴν τῆς
φυγῆς ἀτυχίαν, ὅσον ἐστὶ κακόν. τρία δὲ παρ' ἑαυτῶν ἀπεστείλαμεν
ἵνα τὰ δημιόπρατα τῆς οὐσίας παραλάβῃς. παραινῶ δὲ τοῦ λοι-
ποῦ τὸν κληθέντα, πολιτείας ἀπέχεσθαι, καὶ μὴ τοιαύτας αἱρεῖσθαι
πραγματείας, ἐν αἷς αἱ μὲν ὠφέλειαι πάσης εἰσὶ τῆς πόλεως. αἱ
βλάβαι δὲ, ἴδιαι τῶν προεστηκότων. ἢ εἰ τὰ οἰκεῖα, μὴ οἷά τε σωφρο-
νίζειν ἑαυτὸν, τοῖς ἐμοῖς παραδείγμασιν ἀνεψιάδου πρὸς μητρὸς ὄν-
τος, χρήσθω. ὅτι κἀγὼ διὰ πολιτείας ἄνοιαν ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος,
οὐδὲ τύραννος ὢν ἴσχυκα κατελθεῖν, οὐδὲν ἢ τερπνὸν οὕτως ἡγούμενος τῆς
ἀρχῆς, ὡς ἀνιαρὸν τὸ φεύγειν τὴν πατρίδα. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐπι-
στέλλω μὰ τοὺς θεοὺς, οὐκ ἐφ' οἷς δέδωκα ἀλγῶν, ἀλλ' ἐφ' οἷς πέπονθά τε
ἀνιώμενος. οὐδὲ ὅπως μὴ πάλιν ποτὲ δῶ, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς μὲν, εἰς μὴ

δὲν καλὸν ἀξιώσητε λαβεῖν. ἐγὼ δὲ εἰς εὐτυχίας αἰτούμενος ὑπὸ τῶν οἰκειοτάτων, καὶ προθυμότερον, καὶ πολυτελέστερον χαρίζωμαι.

Νικοφήμῳ.

ὁ Υς ἐν λεοντίνοις κατέλεγον δημαγωγῶν, καταικισθέντας ἀπολέσθαι οἰκτίστως, ἐπιβουλεύσαντας, ἀπολέσαμεν. καὶ οὐδὲ τοῦτο αἰσθάνῃ, ὅτι τοὺς ὑπ' ἐμοῦ τιμωρηθέντας παραφέρων, οὐ μόνον αὐτὸς ἐπιβουλεύεις ἐμοί, τοιαῦτα ἔχων παραδείγματα, ἀλλὰ καὶ λεοντίνους πολεμεῖν ἀναγκάζων, ὀκνηροτέρους ποιεῖς. ὅτι πρὸς τοιοῦτον ἐχθρὸν ἀδικοῦντες, πολέμου ἄρξουσιν. ἀμήχανον γὰρ τὸν αὐτὸν καὶ μισεῖσθαι διὰ χαλεπότητα, καὶ καταφρονεῖσθαι ὑπὸ μαλακίας, εἴπερ ἀπέβη τὴν δόξαν. ἐπὶ τοιούτοις ἄθλοις, οὔτε φθονοῦμεν ὑμῖν, οὔτε ἀποσυμβουλεύομεν φιλοτιμεῖσθαι.

Λισίνῳ.

ὁ Υπαύσῃ δυσβουλίας ἀμαθέστατε λισῖνε; οὐδὲ φείσῃ σεαυτοῦ τριάκοντα ἔτη γεγονώς, βαρυτέρους ἐχθρούς, ἢ δυνήσῃ, μετὰ πολλῶν ἀγώνων τοσούτων φέρειν πειρώμενος; ἀγ' ἔτι καὶ τραγῳδίας εἰς ἐμὲ γράφεις, ὡς ἀνιασόμενον; τὰ δ' ἀποτελέσματά σοι δεινότερα τῆς τραγῳδίας φυλάξῃ μὴ γίνεσθαι.

Ἐπιχάρμῳ.

ἀ Ρεῖς μόνος δικαίους ἡμᾶς νομίζων κἂν μηδεὶς ἄλλος λέγοντί σοι πείθηται. εἷς γὰρ ἀνὴρ ἐμοὶ τοιοῦτος, ἁπάσης οὐδὲ σικελίας μείζων. τὸ δὲ ἀνεξέταστον πλῆθος, ἐρημίας ὑπειλήφαμεν ἀναπλήρωμα. ὑφοῦ καὶ τὸ ἀγνοεῖσθαι καὶ μὴ χρηστοτέρους δοκεῖν οὗ ἐσμεν, τάχα οὐκ ἀνωφελές. πολλοὺς μὲν ἔχεις ὁμοίους σεαυτῷ. τὴν γὰρ ἀρετὴν τῶν ὄντων, οὐ τὸν ἀριθμὸν σκοπούμεθα, μεθ' ὧν ἔγνωκας ἡμᾶς καλοὺς κἀγαθούς. εἰ μέν τοι καὶ

μόνος

μόνος ἦσθα, ἐπολλοῦ τῶν μὲν μαρτύρων. καὶ πλειόνων οὐ προσεδεό-
μεθα ἐπαίνων.

Κέβρωνι.

τ Ἱ δή ποτε οἱ θαυμάζοντές με τῶν τρόπων, ὡς δειναῖς χρώμε-
νον αἰκίαις, τοὺς ἐπιχειροῦντας ἐξ ὑμῶν περὶ τοιούτω οὐκ
ἐξέπληξαν· ἀλλὰ τὰς μὲν τύχας ὀλοφύρεσθε τῶν τιμωρηθέντων.
συμβούλους δ' αὐτοὺς οὔποτ' εἴθε μὴ ἀδικεῖν Φάλαριν. ἄμεινον μὲν
οὖν κἀμοὶ ἦν, μὴ καθίστασθαι εἰς τοιαύτης ἀμύνης ἀνάγκην. λυσιτελέ-
στερον δὲ ὑμῖν, τὸ μὴ χρῆσθαι προπετείᾳ κατὰ πάντα. ἔπειτά τε
ὡς ἐμοὶ ὁ τρόπος εὐνοούμενος ὢ τί ποτ' ἂν ἐπράξατε, εἰ μὴ τοιοῦτος
ἐγενόμην ἔγωγε περὶ τὰς τιμωρίας, ὁπότε μηδὲν ἐλπίζοντες πεί-
σεσθαι μέτριον, ἐμπαραβάλλεσθε αὐτοῖς. ἔστιν οὖν ἐμὲ παῦσαι τῆς περιεβάλεσθε
ὠμότητος, ἐὰν αὐτοὶ πρότερον παύσησθε ἀδικίας. Εὐκτήμονι. Κλήμονι

ὁ Ὑ δὲν ἔψευσαι τῶν ἐπ' ἐμοὶ διαβολῶν. ἐν γὰρ αὐτὸς πάνθ' ὡς
κατηγορεῖς, ἐν Συρακουσίοις, ὁμολογῶ. ἀλλ' εἰ τὸν αὐτὸν τρό-
πον ἐσώτε τοι τιμωρεῖσθαι τοὺς εἰς ἐμαυτὸν ἁμαρτάνοντας, οὐκ
ἐφοῖς εἰκὸς τὸν παθόντα συγγνώμης ἐφειδόμην, καὶ ὑμεῖς τοι προ-
πετῶς οὕτως, κἀμοὶ ἑαυτοῖς εἰς ἀνήκεστα ἐπιβουλεύσειν, οὐδεὶς ἂν
οὔτ' ἐμοῦ κατηγόρησεν, ὡς ἔκθεσμα δρῶντος, οὔθ' ὑμᾶς ὡς ἀνίατα
πάσχοντας ᾤκτιζετο. ᾐκίζετο

Κλεοβούλῳ.

ὁ Ὑ πείθοντάς σοι Καμαριναῖοι τὸν πρὸς ἐμὲ πόλεμον ἐξε- abest in V.C.
νεγκεῖν, σφόδρα πολλὰ ἑκάστης ἐκκλησίας ποιοῦσι. κα-
λῶς γὰρ ἴσασι πόλεμον ἔργοις οὐ λόγοις δημηγόρων κατορθού-
μενον. ὥσπερ εἰ βούλει πολεμεῖν αὐτοῖς, τὰ ἀποτελέσματα δεῖ-
ξον τῇ γνώμῃ συνοίσοντα. ἂν μὲν τοίνυν οὕτως ὑπακούσωσι,

μεταβαλόμενος τἀναντία πράξειν. καὶ τάχα ἂν τούτῳ πειθόμενοι σοῦ τρόπῳ, ὧν βεβούλησαι. δυεῖν δὲ θάτερον ἐν τῷ παρόντι, ἢ τὴν γνώμην ἀσύμφορον, ἢ τὸν συμβαλόντα, οὐδενὸς ἄξιον ἡγοῦ. ἐγὼ μὲν δ' οἶομαι ἑκάτερα. σὺ μέντοι ἴσθι ἐπὶ τὰ ἐνθάδε, ὡς οὐ λόγοις ἀπράκτοις ἀμυνούμεθά σε, οἷς εἰς ἡμᾶς ἄρχειν δοκεῖς ἀδικίας, ἀλλ' ἔργοις. ὧν οἱ πειραθέντες, οὐκέτι αὖθις ἐπεβούλευσαν. ταῦτα εἰδότες καμαριναῖοι, οὐ βούλονται πεῖραν λαβεῖν ὀργιζομένου Φαλάριδος. χαριζόμενος γὰρ αὐτοῖς, ἡδίων ἔδοξα.

Κλεοδίκῳ.

abest in V. C.

π Ολὺ δεινὰ βεβούλευσαι κατ' ἐμοῦ κλεόδικε, παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν. πόθεν γάρ σοι τὸ ἐλπίσαι, κακῶς ποιῆσαι Φάλαριν χαριζομένῳ τῇ τοῦ θρακὸς τοῦ βυρσοδέψου θυγατριδῇ. αὐτάνδρου δὲ γυναικὶ, τοῦ τὸν δεσπότην ἑαυτοῦ κτείναντος. δι' ὧν οὕτω πλουτῆσαι αὐτῷ συνέβη, ἃ παρὰ τοὺς τῆς φύσεως νόμους ἐνυβρικότι. οὐ μὴν εἰς τοῦτό γε προαχθήσομαι τῆς ὀργῆς, ὥστε τὰ σοὶ πεπραγμένα λόγῳ διεξελθεῖν. ἐὰν γάρ σε ἄξιον ἀμύνης ἡγησώμεθα, οὐκ ἐν λόγοις βουλησόμεθα μόνον, ἀλλ' ἐν ἔργοις δυνησόμεθα, ἃ πρὸς εἰς ἡμᾶς ὠρέχθης ἐξαμαρτάνειν, εἰς κεφαλὴν σοί τε καὶ τῶν σῶν γονέων τρέψαι.

Τοῖς στησιχόρου παισίν.

abest in V. C.

τ Οὐ μὲν πένθους, τίνα αὖτις ἄλλην ἱκανωτέραν ὑμῖν παράκλησιν εἰσενέγκοιτο παῖδες, ἢ τὴν ἀρετὴν τοῦ γονέως, ἐφ' ὧν γε τὸ πένθος φέρεσθε. οὐ γὰρ δακρύεσθαι τὸν στησίχορον πρέπον, ἀλλ' ὑμνεῖσθαι. καὶ καθόλου μὲν, οὐκ ἂν ἐβουλόμην ἡμᾶς, οὔτε θρήνους, οὔτε αἰκισμοὺς προέσθαι σωμάτων, οὐχ ὅτι κοινὰ ταῦτα πάθη καὶ ἠναγκασμένα παρέπεται πᾶσιν, ἀλλ' ὅτι τὰ τοιαῦτα ἀνθρώποις ἐστὶν ἁρμοστὰ δυστήνοις. ὧν οὐχ ἡ τελευτὴ τὰς

ὀλοφύρ

ὀλοφύρσεις προσηκούσας, ἀλλ' ὁ βίος ἔχει. μᾶλλον δὲ τούτοις οὐδὲ δακρύων ἄξιος ὁ θάνατος, οὐ Στησιχόρῳ, ζήσαντι μὲν ἔτη τοσαῦτα, σὺν τοῖς ἁγιωτάτοις θεοῖς, ἐν χοροῖς, καὶ μέλεσι μουσῶν. ὀνομασθησομένῳ δὲ ἐπὶ τιμαῖς καὶ στεφάνοις. ὁμολογουμένως γὰρ, οὔτε παρ' ἡμῖν, οὔτε παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεῖζον. ἢ κατ' ἀθάνατος του θεοῦ μοῖρα, πρὸς τὸ πᾶν οὖσα, αὕτη, καὶ οὐχ ἑτέρα τις ἐμοί γε εἶναι δοκεῖ. ὥστε ὦ παῖδες μεγάλου καὶ ὑπερφυοῦς πατρὸς, φρονήσατε μὲν ἄξια τοῦ τεκνώσαντος. οὐ γὰρ μικρὸς ὑμῖν ἀγὼν, μὴ πολὺ καταδεεστέρους ἐκείνου ὑμᾶς γενέσθαι. πενθεῖτε δὲ μηδαμῶς εὐτυχῆ μοῖραν ἥρωος, οὐχ ἑνὶ μακαρισθησομένην χρόνῳ, παντὶ δὲ αἰῶνι. μὴ δὲ τῶν τιμῶν, ἃς ψηφίζονται ὡς τῷ θεῷ ἱμεραῖοι, τὸ λαμπρότατον ὑφαιρεῖσθε τὴν δόξαν. οὐ δὲ ἐκεῖνός γε, ὃν ἡμεῖς ἴσμεν, ἠχθέσθη θανάτου προθεσμίᾳ συναιρουμένῃ. οὐδὲ τῶν ἡρώων τοὺς γενναιοτάτους, ἐπεὶ περὶ δόξης ἔθνησκον, ἐν τοῖς καλλίστοις ποιήμασιν ὑμνήσας, ἅπερ ὑμῖν χρήματα μέντοι παντὸς δὲ ἄξια. παραδείγματα δὲ βίου σωφρονέστατα, αὐτὸς, ὃ τέθηκεν ἡ μοῖρα πρὸς τὸ πέρας, ἀλλ' οὕτως ἔθνησκεν. εὖ δὲ ἴστε ὦ παῖδες, οὐ γὰρ ὑφ' ἡμῖν γενόμενος, ἐχθροῖς οὖσιν ἔδεισεν, οὐδὲ ὡς δεινόν τι πείσεσθαι μέλλων ἐπεκλάσθη. πολὺ δὲ γενναιότερος αἰχμαλώτου ἡμῖν ἦν, ἢ ἀντίπαλος· ἡττήθη γοῦν τὰ πικρὰ τῆς τυραννίδος ὑπὸ σοφίας, οὐδ' ὅτι ἦν ἔχοντος μὲν δρᾶσαι κατ' αὐτοῦ δεινόν. ὃ δὲ ἔδρων, ἐχαριζόμην. ἐγὼ δὲ μυρίοις πόνοις προθυμηθεὶς ἐλθεῖν, ἐπεὶ τούτου περιεγενόμην, οὐδὲν ἔχον ἕτερον, αἱρεθεὶς ὑπὸ τούτου μᾶλλον, ἢ χάριν εἰδέναι, κἂν ὄντως τι παρ' ἡμῶν ἐθελήσῃ λαμβάνειν. ἐφ' ᾧ οὐδ' ὀφείλετε χάριν ἐμαυτῷ νομίζω, περιποιησάμενος εἰς δώδεκα μάλιστα αὐτὸν ἔτη. τοσαῦτα γάρ ἐστιν, ἃ προσβεβίωκεν. ἐγὼ δὲ ὀφείλω, ὅτι τά τε ἄλλα προσεπέρρωσεν ἡμᾶς, καὶ θανάτου καταφρονῆσαι, μόνος ἀνθρώπων ἔπεισεν.

Καταναίοις.

abest in V.C.

ὑ Μεῖς μὲν ἴσως ἐμαυτῷ πλεονάζουσας δοκεῖτε κοινὰς πεποιηκέ-
ναι, ὧν εἰς ἐμὲ, καὶ τοὺς ἐμοὺς παρηνομήσατε, ἀντὶ μὲν ἀν-
δρῶν τριάκοντα, ὧν ἀσεβῶς κατεπυρπολήσατε, πεντακοσίους ὁ-
πλίτας ἀπολωλεκότες, ἀντὶ δὲ ταλάντων ἑπτὰ, ὧν διηρπάσα-
τε, πλείστας ἀπεστερημένοι προσόδους. ἐγὼ δὲ προοίμιον ὑμῖν, ὧν
μέλλετε πάσχειν ὑπ᾽ ἐμοῦ, τὰ νῦν γεγονότα καταγγέλλω. ἵνα δὲ ἐμαυ-
τὸν συμμαχήσαντα τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν πεπονθότες, ὁμολογεῖν αἰ-
σχύνησθε. οὐ μὴν ἀνήσω ποτὲ τὴν πρὸς ὑμᾶς δυσμένειαν, ἕως ἂν ἡ διοικοῦ-
σα πρόνοια, τὴν αὐτὴν ἁρμονίαν τοῦ κόσμου φυλάττῃ. διοίσω δὲ
τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον, οὐχ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ τοσοῦτον, ὅσον ὑπὲρ θεῶν,
τῶν πάντα καὶ σώζειν, καὶ φθείρειν δυναμένων. ἐκ θείας τύχης, ὥσπερ
τὰ λοιπὰ τῆς φύσεως στοιχεῖα, καὶ τὸ κατὰ τὴν αἴτνην πῦρ μεμοι-
ραται, εἰς ὃ τοὺς ἱκέτας ἀθώους βαλόντες, οὐ Φάλαριν ἐχθρὸν, ἀλ-
λὰ τὸν πάντων ἐπόπτην ἥλιον ἐπικέκλησθε. Νικαινέτῳ.

abest in V.C.

τ Ο πολλάκις ἴσως ἡμᾶς ἐπεσταλκέναι τῷ σῷ παιδὶ, παύ-
σασθαι τῆς ἀφροσύνης ἐπῆρκεν, ὡς οὐκ ἂν εἰ μὴ ἐδεδοίκει-
μεν, τὴν ἔχθραν ἀποτρέπειν παρεκελευόμεθα. ἐγὼ δὲ, περὶ μὲν
τούτου τὸ μὴ οὕτως ἔχειν, οὐδὲ γράφειν ἀξιῶ. πυνθανόμενος δὲ ἐπι-
εικῆ τὸν γέροντα εἶναι, καὶ μὴ δὲ ἑτέρους αὐτῷ γεγονέναι παῖδας, ἐ-
κείνου μὲν ἐλεῶν, σοῦ δὲ, παρ᾽ ἡλικίαν θρασυνομένου φειδόμενος,
τέως τοῦ παρόντος ἀνέσχηκα. σὺ δὲ, οὔτε πατέρα πρεσβύτην οἰκτεί-
ρεις, ἐφ᾽ ἑνὶ κινδυνεύοντα παιδὶ, οὔτε σεαυτοῦ φροντίζεις. ἐπιμέ-
νεις δὲ τῇ προπετείᾳ, πρῶτον μὲν τάχα, παρ᾽ ὅσον οὐθὲν ὑφ᾽ ἡμῶν πέ-
πονθας, εἶτ᾽ οἰόμενος ἐξεῖναί σοι ὁπότ᾽ ἂν βούλῃ πεπαῦσθαι. τοῦτο δὲ,
οὐδὲ τοῖς πολὺ σοῦ δυνατωτέροις ἐγένετο. ἕως οὖν σοι παρὸν, τῶν

ἑκατέρων

ἑκατέρων ἐλέσθαι τὸ λυσιτελέστερον, μὴ μιμοῦ Τίμανδρον. ἐχθρῷ δὲ μᾶλλον ὠφελίμῳ, ἢ λίαν ἐπιζημίῳ συμβούλῳ χρῆσθαι.

Πολυδεύκῃ.

ε Ρᾷων μὲν ἑτέρων ἀδικοῦμαι τῷ παντὶ, ἢ τιμωροῦμαι πολύδευκες, οὐχ ὥσπερ ἔφησθα, καὶ πέπραχα μεδεινὰ, ἃ δρᾶν. ἐγὼ μὲν γὰρ, καὶ δὶς καὶ τρὶς, ἀδείας τοὺς αὐτοὺς τῶν ἐπιβουλευσάντων ἠξίωσα. τῶν δὲ ἀδικούντων οὐδείς ἐστιν, ὅς τις ἐμοῦ τῷ δεύτερον πονηρὸς ὀφθῆναι, ᾐδέσθη. Ἔῤῥωσο.

Ἐγυΐνοις.

ο Ὑπε προφάσεως ἐνδεῖν μοι δοκῶ, δι' ἣν οὐκ ἂν δικαίως ὑμᾶς ἀμυναίμην. οὔτε βουλομένῳ ἐπεξιέναι, δυναμένως. βουλήσομαι δὲ, ἂν μὴ νῦν γ' ἀπότε αἰδεσθέντες ἡμᾶς, ἀπολύσητε τοὺς ἄνδρας, οὓς οὐδενὶ δικαίῳ, διότι καὶ τῷ κακῶς ἀπλουμένῳ πασίωνι, παρατριβομένῳ πρὸς ἡμᾶς ἔδοξε, τρίτον ἤδη μῆνα τοῦτον ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατέχετε.

Ἱμεραίοις.

ϛ Τησίχορον ἴστε, καὶ κόνωνα καὶ δρωπίδαν, περαιουμένους ἀπὸ παχύνου εἰς πελοπόννησον, αὐτὶ κορινθίων, πρὸς οὓς γε ἐπέμφθησαν ὑφ' ὑμῶν, πρὸς ἐμὲ ἀχθέντας. καὶ δρωπίδαν μὲν ἴσως ἀποδώσομεν ὑμῖν. κόνωνα δὲ εὐθὺς ἀπεσφάξαμεν. στησίχορος δὲ, σῶός ἐστιν, ἕως ἂν τὸν τρόπον λογισώμεθα, ὃν χρὴ αὐτὸν τιμωρηθέντα ἀποθανεῖν.

Στησιχόρῳ.

π Υνθάνομαί σε περιδεῆ σφόδρα εἶναι, ἐννοοῦντα τὴν δύναμιν ἡμῶν, καὶ συνειδότα ἅμα τοῖς πρὸς ἐμὲ σοὶ πεπολιτευμένοις. θαυμάζω δέ σε εἰ νῦν ἤρξω περιδεὴς εἶναι, ἀλλ' οὐ τότε εὐθέως, ὅτε ἐπολιτεύου πρὸς με, ἀρχῆς παρανόμου, ὥσπερ σὺ προὔλεγες ἱμεραίοις συλλαβέσθαι βουλόμενος,

ὑμᾶς

καὶ

ἐλογίζου, ὅτι γένοιτ' ἂν τάχα, ἃ σὺ λέγεις Ἱμεραίοις. εἰ μὲν οὖν ὑπε-
ρεφρόνεις θανάτου, ὥσπερ καὶ ἐχρῆν σοφὸν ὄντα, τί νῦν εἶ μάταιος ἰ-
καὶ λιγγιᾷς, δέον ἃ προσδοκῶν τότε, οὐδὲν ἧττον θρασὺς ἦσθα, ταῦτα καὶ
πελάζοντα γενναίως ὑπομένειν. εἰ δὲ ὥσπερ δειλὸς εἶ, περιτρόμως
προπετέστατε εἶχες πρὸς τὴν ἀφ' ἡμῶν δίκην ἐσομένην, τί ὦ προπετέστατε ἐβόας
τότε, καὶ τοσοῦτον ἑαυτῷ περιεσκεύαζες ἐχθρὸν, ἐναγῆ, καὶ αὐθάδη
καλῶν, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἐπῶν συνρήσεις εἰσφέρων εἰς τὰς ἐκκλησίας.
τί δὲ μουσικὸς καὶ μελοποιὸς ὢν, καθίσας σεαυτὸν εἰς ἐναντίον σχῆμα, καὶ
προαίρεσιν βίου τοῖς ἐπιτηδεύμασιν, δέον σχολὴν ἄγειν καθεζόμενον,
καὶ μὴ θερμοτέρων ἅπτεσθαι πραγμάτων, ἢ ποιηταῖς πρέπει. ἐπεὶ δὲ
ἀντὶ ποιητοῦ δημαγωγὸς ὠρέχθης γενέσθαι, μάνθανε οἷα φημὶ, οὐ ποι-
ητὰς, οὐδὲ μουσικοὺς ἄνδρας, ἀλλὰ δημαγωγοὺς ὑπὲρ δύναμιν
θρασυνομένους, κρατούντων ἐχθρῶν. Κλεοθένει.

ὸ Ὑπὸ τοῖς πολλοῖς ἐθισμένον, ὅταν ἐπὶ τοῦ λόγου σφαλέν-
τες, ἐν τοῖς ἀποτελέσμασι τῶν ἔργων εὐδοκιμήσωσι, πρᾶ-
ξαι βουλόμενος, ἐπιστεῖλαι σοι δεῖν ᾠήθην. ἴνα ὢν παρὰ γνώμην
ἐσφάλης, οὐ πεισθεὶς ἐμοὶ τὰ βέλτιστα εἰπόντι, μέρος συμφο-
ρᾶς γενόμενος ἐπιτιμοίην. οὐδὲν γὰρ ἕτερόν μοι δοκοῦσιν οἱ τοῦ-
θαιρούμενοι ποιεῖν, ἢ πολλὴν ἑαυτῶν ἔπαινον εὐβουλίας διατιθέμε-
νοι, κατηγορεῖν τῶν ἐπιεικότων. ὅτι οὔτε προέγνωσαν τὸ συμφέ-
ρον, οὔτε τοῖς προειποῦσιν ἐπείσθησαν. ἀλλ' ὥσπερ αἰσθανόμενον
περὶ σοῦ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι, ἵνα μὴ πάθῃς οἰκειότατος ἐγ-
νόμην, οὕτω πεπονθότος ἃ μήποτε ὤφελον, αὐτὸς οἶμαι καὶ
συναμαρτεῖν, καὶ συνταλαιπωρεῖν. προὔλεγον μὲν γὰρ, ἵνα μὴ
γένηται. γενομένων δὲ διὰ τύχην, ἴσως, ἢ γνώμην, συνατυχῶ, καὶ
τῇ τύχῃ οὐκ ὀνειδίζω. ἀλλ' ἵνα μὴ μείνῃ τοιαῦτα, ὡς ἔνεστι πε-

φιλοτι

φιλοτίμημαι. ταῦτα μὲν οὖν παρὰ τῆς σεαυτοῦ μητρὸς ἤκουσον, ἄμεινον ἂν μάθοις. σὺ δὲ σχέτλιος. ὃς οὐδὲ ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, παρ' ἡμῖν ἐβουλήθης ὡς δυνάσταις τὰς ψυχὰς ἀναπαῦσαι. τοῦτο δὲ, εἰ μὲν ἄλλου τινὸς χάριν εἵλου, δίκαιος οὐκ ἂν εἴης περὶ ἡμᾶς. εἰδὼς ὃν δ' ἀχθησόμενος, ᾐδέσθης τοὺς προσήκοντας καὶ οὐ πείσαντας, μικροῦ δέω λέγειν, ὅτι καὶ ἥδομαι, οὐ τοσοῦτον σωφρονοῦντος. αἰσχυνόμενος γὰρ ὑπὸ τοῖς πρώτοις εἰρημένοις, οὐκ ἂν ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς ἁλίσκοιο ἁμαρτάνων.

Νικίππῳ.

τ Οὐ μὲν εἰληφέναι σε τὰς παρ' ἐμοῦ δωρεὰς, πλείστη σοι χάρις. ἐγὼ δὲ, ὅπερ ἔλεγες φοβεῖσθαι συρακουσίους, μήτι σοι χαλεπὸν ἐξ αὐτῶν ἀνάγκη, δεξαμένῳ τὰ παρ' ἐμοῦ χρήματα, μηνύσεως αὐτοῖς ἀποδοθείσης, τοῦτ' ἔμελλον ποιήσειν. μὴ λαβόντος σου, κατηγορεῖν ὡς εἰληφότος, ἵν' ᾖ σοι τὸ αὐτὸ δεξαμένῳ, καὶ μή. μᾶλλον δὲ, τὸ μὲν, ἧττον. τὸ δὲ τῷ παντὶ χεῖρον. μὴ λαβὼν μὲν γὰρ, ἐμοῦ κατηγοροῦντος τὸ δεδωκέναι, πάντως ἂν αἰτίαν εἶχες εἰληφέναι. λαβὼν δὲ ταῖς ἀληθείαις, ἐμοῦ μὴ δεδωκέναι λέγοντος, οὐκ ἴσως, ἀλλ' ὄντως ἀπήλλαξο τῆς αἰτίας.

Ἱερωνύμῳ.

ε Πυθάνου τίσιν αὖ πεζήτακα τὸ δύνασθαι, λεοντίνων μοι ἐπεξιόντων κατὰ τὴν χώραν, τὴν ἐμὴν οὖσαν ἀποτέμνονται, περιγενέσθαι. τὸ μὲν γὰρ ὅτι δικαιοτέρων ἐχόμενος, καὶ οὐκ ἄρχων πολέμου, ἀλλ' ἀμυνόμενος, ἔτ' ἂν ὑποστείλαιμι. τούτων γὰρ περὶ ὑμῖν οὐκ ἔστι λόγος. ὃ δὲ, κἂν μὴ προσποιῆσθε, ὑμᾶς εἰδέναι ἀνάγκη, τοῦτ' ἂν εἴποιμι. ὅπλοις πολλοῖς, καὶ ἀνδράσι δυνατοῖς, καὶ χρήμασι καὶ ναυσί. καὶ ἵπποις. ὧν ἁπάντων ἐνδεεῖς ὄντες αὐτοὶ, μαχοῦνται πολεμίῳ καὶ περὶ ταῦτα, καὶ περὶ τὰς τύχας πεπλουτηκότι.

λ ι

Desiderat in V. C.

Λαμάχῳ.

τ Οὐδ' ἐπεὶ καὶ τριάκοντα τούς γε, ὅταν τοῦ πλήθους λάβῃ τῶν καμαριναίων, χαλκευθῆναι κατὰ φύσεως ἀπαιθρο- πίαν ἀναφαίνῃς. βούλομαι μὲν ἐν τούτῳ μεῖναι τῷ ἀριθμῷ, καὶ νὴ τὸν δία τὸν μέγιστον εὔχομαι. οὐ χέρω δὲ ἐώμενον τοῦτο ὑπό τινων, μέχρι τούτων ὁρίσασθαι. σὺ γοῦν αὐτὸς ἐννέα καὶ τριάκοντα βιάζῃ τούτοις γενέσθαι, προσμετρῶν σεαυτὸν, καὶ τὸν ἀναίσθητον Θερσίτην. καὶ οὐχ ὁμοιοῦν ἐστιν, ἢ ἐμὲ διαβάλλεσθαι ὑφ' ὑμῶν ἀπολλυμένων, ἢ ὑμᾶς πονηροτάτους ὄντας ὑπ' ἐμοῦ ἀμυνομένου, ἀπόλλυσθαι.

Νικάρχῳ.

D. in V. C.

ό Οὐκ ἀναγκάζεις καμαριναίους ἐμοὶ πολεμεῖν, ἀλλ' ὑπ' ἐμοῦ πολεμεῖσθαι. οἱ δὲ, σωφρόνων ἀνδρῶν ποιοῦντες πρᾶγμα, καὶ τοῦτο σαφῶς εἰδότες, καὶ πρὸ τῶν λόγων τὰ ἔργα σκοπούμενοι, καὶ πρὸ τῶν ἔργων, ἔτι τάχιον τὰ ἀποτελέσματα, πάλαι ἤδη χρόνον παραπέμπουσι σου τὰς δημαγωγίας. σὺ δὲ οὐκ αἰσχύνῃ βαρύτερος ὢν ἐκείνοις, ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ τῶν λόγων, ἢ ἐμοὶ καθ' οὗ πολιτεύῃ.

Νικαίῳ.

D. in V. C.

ό Οὐ δοκεῖ σοι πικρὸν βασανιστήριον ὁ ταῦρος. οὐδὲ τῶν παρ' ἡμῖν μηχανημάτων οὐδέν. ἐπεὶ τὸν εἰς ἐκεῖνα ἔλεον, οὐκ ἂν μέλλων ἡμῖν μάχεσθαι, προανήλισκες.

Κλεομέδοντι.

D. in V. C.

σ Οὐ μὲν ὡς πυνθάνομαι κατηγορῶν ἐμοῦ, τὰς περὶ τὸν κλεόμβροτον τύχας οἰκτρὰς, ὀδύρεσθαι προχειρεῖς. ἐγὼ δέ σε κλεόμεδον, πολὺ μὲν ἐκείνου τολμῶντα ἀδικώτερα, τῷ παντὶ δ' ὄντα ἀσθενέστερον, ἐμοὶ ὑποχείριον γενέσθαι.

μελιταίοις

Μελιταίοις. D. in V. C.

υ Κ ἐκφαυλίζων ὦ μελιταῖοι τὰς τιμὰς ὑμῶν, ἀπέπεμψα τὴν πρεσβείαν, κα τὰς σεσημασμένας φέροντα αὐτάς. οὐκ ἐᾷ δέ με ἐπαινεῖσθαι τὰ πεπραγμένα. ὑμεῖς μὲν οὖν ἴσως, οἷον αὐτοί με εἶναι δοκεῖν ἐθέλετε, τοιοῦτον οἴεσθε ὑπολαμβάνεσθαι καὶ παρ᾽ ἑτέροις. ἐγὼ δὲ οἶδα, παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἅπασι, κακὸς ὑπολαμβανόμενος. παρὰ δ᾽ ὑμῖν, καὶ νομίζομαι ἀγαθός. οὐδὲν ἐκτεῖναι δυνάμενόν τε ὅθεν περὶ τοὺς ἄγαν τὴν φήμην. πολὺ ἢ μᾶλλον εἰς τὰς ψευδοδοξίας τῶν ἀνθρώπων βλάψων ὑμᾶς, ὅτι τὸν κάκιστον, οὐκ ἂν εἰ μὴ τοιοῦτοι καθεστήκατε, ἐπῃνεῖτε. δεξ ὧν τοίνυν ὑμεῖς μὲν ἀδίκως πονηροί, ἐγὼ δὲ οὐδὲν περιφανέστερος ἐμαυτοῦ ὑπερλαμβανοίμην, οὐκ ᾤμην δεῖν ἑαυτὸν τιμᾶσθαι.

Καμαριναίοις.

κ Αἰ εἰς γέλαν ἔπεμψα ἢ εἰς λεοντίνους, ἃ πρὸς ὑμᾶς πέμψαι δεῖν ᾠήθην, ὅπως μοι συλλάβησθε εἰς τὰ παρόντα, οὐχ ὅπλων, οὐδὲ ἵππων δεόμενος, οὐδὲ ἀνδρῶν, ὧν κενὴν εἶναι λέγετε τὴν πόλιν, ἀλλ᾽ ἀργυρίου, καὶ λεοντῖνοι μὲν ἡμῖν ἔπεμψαν πέντε τάλαντα εὐθέως. γελῷοι δ᾽ ὑπέσχηνται δέκα δώσειν. ὑμᾶς δέ, οὔτε βραδυτέρους λεοντίνων, οὔτε μικροπρεπεστέρους ἔσεσθαι γελῴων ὑπολαμβάνω.

Ἀστυπαλαιεῦσιν.

ο Υ τε μᾶλλον ἀνιαθεὶς ἐν τῷ ζῆν ἐμαυτῷ σύνοιδα ἄνδρες πολῖται, καίτοι πολλαῖς καὶ παραδόξοις χρησάμενος μεταβολαῖς, οὔτε πλέον ἡσθείς. ἄμοιρος γὰρ οὐδὲ τῶν τερπνῶν ἐγενόμην. ἠνιάθην μὲν οὖν ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τῆς πατρίδος ἐξέπεσον ἀδίκως. ὅπερ ἀλγεινότατόν ἐστι, καὶ τοῖς δικαίως τοῦτο πάσχουσιν. ἥσθην δὲ ὅτε δημοσίᾳ μου μνησθέντων, ἐγράψατέ μοι περὶ ὧν ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἠπείγεν. ὡς γὰρ παρ᾽ ἑνὸς τοῦ μάλιστα δυ D. in V. C.

νοουμένων, καὶ περὶ ὑμᾶς ἐσπουδακότων ἠτίσαιθε. οὐ τοσοῦτον ὡς
ἔοικε τῷ λαβεῖν τι τῶν ἐψηφισμένων, ὅσον τῷ μαρτυρῆσαι μὲν
ἐμοὶ δημοσίᾳ, τὸ μὴ δικαίως ἐξεληλάσθαι. καταγνῶναι δὲ τῶν τοῦ
το δρασάντων. οὔτε γὰρ αἰτῆσαι χάριτας παρὰ τοῦ μὴ στεργομένου
τίς ἂν, οὔτε λαβεῖν παρὰ τοῦ μὴ στέργοντος ὑπομείνειεν. ὅτε νῦν
παραδέδωκεν ὁ καιρὸς, μέμψασθαι μὲν ὑμᾶς ὡς φιλτάτους,
τοὺς πρώτους χρόνους μηδὲν αἰτιασομένους. εὐχαριστῆσαι δὲ τῷ πα
ρόντος ἡνίκα αἰτεῖσθε. ἃ περὶ ὑμεῖς μὲν οἱ λαβόντες, δώσετε ταῖς ἀ-
ληθείαις. δέδεγμαι γὰρ ὑμῶν χάριν τὴν αἴτησιν. ἐγὼ δὲ, οὐ μετὰ το
σαύτης ἡδονῆς λήψομαι μᾶλλον. ἢ δώσω. τί γὰρ ἀνδρὶ φιλοπά
τριδι κάλλιον καὶ μεγαλοπρεπέστερον, ἢ δοκεῖν τοὺς ἑαυτοῦ πο-
λίτας εὖ ποιεῖν. ὃ διὰ τῆς ἐπιστολῆς μοι τῆς ὑμετέρας πεπλήρω-
ται. τοῦ μὲν οὖν βραδύτερον ἀφῖχθαι τὰς δωρεὰς, ἢ παρ' ὃν ἐβού
λεσθε χρόνον, μήτε ἐμὲ, μήτε τοὺς πρέσβεις ὑμῶν αἰτιᾶσθε. τὸν δὲ
χειμῶνα, καὶ τὴν ὥραν τοῦ καθεστῶτος χρόνου. τὸ γὰρ ἐξ ὑμῶν, προθυ
μίας οὐδεμιᾶς τινος ἀπελείπετο. πλεῖν δὲ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ χει
μῶνος, οὐδὲ μετὰ τῶν ἐσχάτων τολμημάτων ἦν. τοῦ μέντοι σε-
σῶσθαι τὰ πεμφθέντα, καίτοι πελαγίῳ παραβληθέντα κινδύνῳ,
τῇ τύχῃ χάριν εἰδότες, οὐκ ἂν ἁμαρτάνοιτε. ὑμῖν ἀλλὰ τῶν κομι
ζομένων, ἀποδώσουσι μὲν ὑμῖν ὁμολογουμένως οἱ πρέσβεις. δηλώ
σει δὲ καθέκαστα, καὶ ὁ συναπεσταλμένος αὐτοῖς ἀνὴρ, ὁ καὶ τὴν
ἐπιστολὴν φέρων Εὔβουλος. παρ' οὗ τά τε εἴδη, καὶ τὸν ἀριθμὸν λα-
βόντες, τὰ μὲν ἄλλα διανείμασθε, καθ' ὃν ἂν προῄρησθε τρόπον. τὰ
χρήματα δὲ πρὸς ἐπισκευὴν τῆς πόλεως, καὶ κόσμον χρησά-
μενοι, καλῶς ἂν εἴητε πεφρονηκότες, οὐ διὰ τὴν ἐμὴν παραίνε-
σιν, διὰ δὲ τὴν ὑμετέραν αὐτῶν εὐβουλίαν. οὐδεὶς γὰρ ἀλλοτρίᾳ

προαιρέσει,

προαιρέσει, ἀλλὰ τῇ οἰκείᾳ χρηστὸς πέφυκεν. εἰδόσιπερ οὐδὲ λέγειν ἐφ' ὑμῶν ἄξιον, τοῖς εἰς ἕτερον εἶδος δεδωρημένοις, εἰς ἄλλο τι καταχρήσεσθαι τῶν οὐκ ἀναγκαίων, εὖ ἴστε, ὅτι ὑμεῖς μᾶλλον μεμφθείητε τῷ μὴ δεόντως προσενηνέχθαι τοῖς δωρηθεῖσιν, ἢ ὁ δοὺς εὐλογηθείη τῷ δεδωκέναι. ὡς γὰρ ἄτοπον τὸν ἐκπεπτωκότα τῆς πατρίδος διὰ τὴν φυγὴν ἐμέ, τῆς αὐτῆς ἀνακτήσασθαι ζητεῖν τὰ κατερρηγμένα, οὕτω τοὺς ἐνοικοῦντας τὰ πίπτοντα μέρη περιιδεῖν, ἢ μὴ δὲ ἐξ ὧν ἄλλος δίδωσι φιλοτιμεῖσθαι. ἐὰν μέντοι δικαιώσητε, μὴ μόνοις ὑμῖν πεπέμφθαι τὰς δωρεάς, ἀλλὰ καὶ τοῖς μεθ' ὑμᾶς, καὶ μετ' ἐκείνων τῇ πόλει καὶ τοῖς θεοῖς, τό τ' ἂν ὑμεῖς θαυμασθείητε πλέον τῆς εὐβουλίας, ἢ τῷ δεδωρῆσθαί τι τῶν ἰδίων ὁ δεδωρημένος. τίς γὰρ ἂν ἀγνοήσειεν, ὅτι τὸ μὲν χαρίσασθαι, τοῦ διδόντος ἐπιμελείας ἔπαινός ἐστι. τὸ δὲ χρήσασθαι τοῖς δοθεῖσιν ὡς προσῆκε, τοῦ λαβόντος εὐλογιστίας. βουλοίμην δ' ἂν ὑμᾶς, μαρτυρηθῆναι περὶ ἀρετῆς μᾶλλον, ἢ περὶ πλούτου δαψιλείας ἐμαυτόν. τὸ μὲν παρὰ τύχης ἀγαθῆς, τὸ δέ, τύχης περιουσιαζούσης ἐγκώμιον δόξει, ἔρρωσθε.

Ἀξιόχῳ. ἀστυόχῳ

σ Ἐμνήσθης μέν, ὥσπερ ἐπ' ἄλλῳ τινὶ τῶν καλῶν, καὶ ἐπ' εὐγενείᾳ εἰκὸς ἐστιν. ἐγὼ δὲ μίαν εὐγένειαν, ἀρετὴν οἶδα. τὰ δ' ἄλλα πάντα τύχην. καὶ γένοιτ' ἂν ὁ μὲν ἐκ φαύλων ἀγαθός, καὶ βασιλέων ἢ πάντων εὐγενέστατος. ὁ δὲ ἐξ ἀγαθῶν, φαῦλος, αὐτός τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν ταπεινοτάτων δυσγενέστερος. ὥστε τύχης ἔπαινον αὔχει πρὸς συρακουσίους, μὴ προγόνων τεθνηκότων ἐνα- ἐρ — σου — χους
δοξοτέροις διαδόχοις εὐγένειαν.

Ἱμεραίοις

ε Κέλευσα ὑμῖν στησίχορόν μοι ἀποστεῖλαι, καὶ κόνωνα, καὶ ἑρ-
μοκράτην διὰ τάχους. ὑμεῖς δ᾽, ἀντὶ ἑρμοκράτους, καὶ κό-
νωνος, καὶ στησιχόρου, σαμέαν καὶ νίκαρχον ἐπέμψατε. ἐγὼ δὲ εἰ μὲν
οἷον ὑμεῖς με ὑπετοπάσατε εἶναι, τοιοῦτος ἦμην, οὐκ ἠγνόουν ὅτι
δι᾽ ἐκείνους μὴ ἀποδοῦναι ὑμῖν τι τῶν ἀνηκέστων ἔχειν, καὶ ἧκεν ἂν
καὶ στησίχορος, καὶ κόνων πρός με καὶ ἑρμοκράτης εὐθέως. οὐ γὰρ
κόνωνος μὲν ὑμῖν πεφροντικότες ἀνθρώπου, ἔστι τις πρόνοια, σαμέα
δὲ καὶ νικάρχου τῶν ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν, καὶ κάλλιστα δὴ ἁπάντων
ὑμῶν βεβιωκότων, οὐκ ἔστιν. ἀλλ᾽ οὔτε τοὺς ἐκείνους ἄνδρας, καὶ μηδὲν
μὲν ἠδικηκότας, μὴ δὲ τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτῶν ἀδικεῖν ἐβουλόμην,
οὐδὲ νόμον κοινὸν ἑλλήνων καταλῦσαι. καίτοι ὑμεῖς γε, πολλοὺς νό-
μους ἑλλήνων κοινοὺς κατελύσατε, οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλά-
κις. ἐν οἷς πρός με ἐπολιτεύεσθε. λόγῳ δὲ, οὐδὲν οἶμαι καταλέγειν,
αὐτός τε εἰδὼς, καὶ πρὸς εἰδότας γράφων. ἀλλ᾽ οὐκ ἐμιμησάμην
ὑμᾶς, οὐδὲ μιμήσομαι, ἐγὼ ὁ ἀνδροφόνος, καὶ ἐναγὴς τοσούτοις
ἔτεσιν. ἀλλ᾽ ἔπεμψα ὑμῖν τοὺς πρέσβεις. παρὸν, τοῖν δυεῖν θάτερον
ἀμοσητὶ ἔχειν, ἢ ἐκείνους ὑμᾶς ἀναγκάσαι ἀντὶ τούτων πέμψαι,
ἢ εἰς τοὺς ἐν χερσὶν ὄντας ἀφεῖναι τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργήν. καὶ μὴν,
εἰς τοῦτό γε ἤδη κατέστησε τὰ πράγματα ὑμᾶς, καὶ αἱ ἀνάγκαι
τοῦ μὴ δικαίως βιοῦν, ὥστε μηδὲν παρὰ τοὺς χείρους ἡμᾶς νομι-
σθῆναι ἀποκτείναντας τοὺς πρέσβεις ὑμῶν μὴ δὲ ἀμείνους, σώ-
σαντας. πέφυρται γὰρ ἤδη τὰ ἐμὰ, καὶ μεμίανται. καὶ οἶδα ὅτι
μικρὰ ῥοπὴ ἔτι ἡμῖν εἰς εὔνοιάν τε καὶ μῖσος ἀνθρώπων, δίκαιον
ἢ μὴ δίκαιόν τι πράσσειν. καὶ εἰς τοῦτο οὐχ ἥκιστά με ὑμεῖς γ᾽ ὦ ἱ-
μεραῖοι τὸ σχῆμα κατεστήσατε, καὶ οἱ ἄνδρες ὑμῶν ἐκεῖνοι. καὶ τῶν

μὲν

σαμίου
θυλων
-φύγειν
λόγον
λή -φειν
-ρούτων
εἰς

μένων ἄλλων, ὅσα ἔπαθον δι' αὐτοὺς κακά, ἔστι καὶ συγγνῶναι τοῖς αἰτίοις, καὶ καταχέαι λήθην τῶν γεγονότων. τῷ δὲ μὴ ἐξεῖναι δίκαι ὄντι πράσσειν, τίνα αὖτις αὐτάρκη δίκην εἰσπράξαιτο παρὰ τῶν αἰτίων. ἐπεὶ τίνας ἦν δικαιότερον ἀπολαῦσαι τῆς ἡμετέρας ἀδικίας, ἢ δι' οὓς ἀνάγκη ἀδικεῖν ἡμᾶς ἐστιν. ἀλλ' ὅμως τοῦ ἱμεραῖοι ταῦτά γε ἅπαντα σκοπῶν, καὶ ὀργιζόμενος, καὶ τύραννος ὤν, καὶ ἔχων, εἰ καὶ πάνυ οὓς οὐκ ἐβουλόμην ἀλλ' οὖν γ' ἀναιρεθέντων ἐμέλλομεν ὑμᾶς οὐδὲν ἧττον ἀνιάσειν, ἐφεισάμην αὐτῶν καὶ ἀπέπεμψα ἑστιάσας. εἰ μέντοι καὶ αὐτοὶ τὰ δίκαια ἐν μέρει τούτοις ἂν ἐθελήσετε, λογισάμενοι ὅτι οὐχ ἅπασαν ὀργὴν, ἐὰν εἰς δύο ἄνδρας, ἢ τρεῖς, ἅπαντα ἀποστρέψητε τὰ τῇ πόλει ἐπῃωρημένα δεινά. εἰ δὲ κόνων ὅτε ὡς ὑφ' ἑκάστου ὑμῶν εἰς τὸ σῶμα προνοούμενος σώζεται, αὐτοῖς ἀθρόοις ὑπομένετε, ἀνάστατον ἅπασαν γενέσθαι τὴν πόλιν. πειράσομαι παρ' ὑμῖν, μηδὲν ἐπιεικέστερος φανῆναι, ἢ ὑμεῖς νομίζετε.

Ἀθηναίοις.

α' Φίκετο ὡς ἡμᾶς περίλαος ὁ πλάστης ὑμῶν ὦ ἀθηναῖοι, δημιουργήματα, πάνυ τὴν κατασκευὴν ἀποχρῶντα κομίζων. ἐφ' οἷς ἄσμενοί τε αὐτὸν ἐδεξάμεθα, καὶ δώροις ἀξίοις, διά τε τὴν τέχνην, καὶ οὐχ ἥκιστα διὰ τὴν πατρίδα, ἠμειψάμεθα. ὁ δὲ, ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρόνου χαλκευσάμενος ταῦρον, μεγέθει πλείω τοῦ κατὰ φύσιν εἰς ἀκράγαντος ἤνεγκεν ἤδη μέντοι ἐν ζῶον ἐργαστικὸν, ἀνθρώπῳ σύντροφον εἰσδεξάμενοι. καὶ σφόδρα ἡμῖν τὸ θέαμα τυραννικὸν καὶ ἐπιφανὲς χρῆμα, κόσμου ἄξιον. οὐ γάρ πω τοῦ ἐν αὐτῷ λελοχημένου ἐπιδέδεικτο μόρου. ἐπεὶ δ' ἀναπτύξας τὸ πλευρὸν ἐγύμνωσε, πρώτης μὲν ὠμότητος ἀνάπλεω φόνου, πάντως δὲ θανάτου δυστηνοτέρου D. in V. C.

μόρον, τότε δὴ τῆς τέχνης αὐτὸν ἐπαινέσαντες, τῶν πρὸ τούτων ἐτιμωρούμεθα. καὶ τῆς ἰδίας ἐπινοίας τὴν ἀπόδειξιν, αὐτὸν πρὸ τῶν ἄλλων, ἐπεὶ κακουργότερον οὐδένα τοῦ δημιουργήσαντος ἐξεύρομεν, δοῦναι ἠξιώσαμεν. ἀνεβιβάσαμεν οὖν αὐτὸν, καὶ περιήψαμεν ὡς αὐτὸς ὑπεξέθετο πίμπρασθαι. πικρᾶς δὲ τῆς ἐπιστήμης, ἀληθεῖς οὔσας τὰς ἀποδείξεις δέδωκεν. οὔτε γὰρ εἴδομεν τίς ὁ τιμωρούμενος, οὔτε ἠκούσαμεν γόων, οὐδ᾽ ὀλοφυρμῶν. τοὺς γὰρ ἔνδοθεν ἐμβοωμένας ὀλοφύρσεις, ὁ χαλκὸς εἰς τοὺς ἀκουσομένους κολαστὰς ἐξεμυκᾶτο. ἡμᾶς δὲ, ὦ ἀθηναῖοι πυνθανόμενοι ἄχθεσθαι, περὶ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ δημιουργοῦ, καὶ δι᾽ ὀργῆς ἔχειν ἡμᾶς ἐθαυμάζον τε τέως ἀπιστῶ. εἰ μὲν γὰρ ὅτι μὴ χαλεπωτέρῳ ὀλέθρῳ ἠκισάμεθα αὐτὸν μέμφεσθε, ἀπολογοῦμαι πρὸς ὑμᾶς, τὸ μὴ δυνατώτερον ἐπινοῆσαι μόρον. εἰ δ᾽ αὖ διὰ τὸ ὁπωσοῦν τετιμωρῆσθαι, κινδυνεύετε πανδημεὶ οἱ ἐπὶ χρηστότητι ὑπεραυχοῦντες, πικροτάτην ὀφλῆσαι ὠμότητα. ἡ γὰρ ἐκείνου ἀνδρὸς τοὔργον ἢ ἁπάσης ὑμῶν τῆς πόλεως εἶναι ἀνάγκη. τοῦτο δὲ διαγνώσεται, μόνῃ τῇ ὑμετέρᾳ πρός με διαθέσει. εἰ μὲν γὰρ δικαίως ἀνὴρ ἀπώλετο, καὶ προσήκει τοὺς ξένους καὶ τὴν φύσιν οὐδεὶς ἀθηναίων ἐκείνῳ, τοῦ χάριν ἡμᾶς μέμφοισθ᾽ ἄν. εἰ δὲ ἀδίκως, ὑμεῖς μὲν ἐντεῦθεν ὁμολογεῖτε, οὐδὲν ἀμείνους εἶναι περὶ λαοῦ. ἐγὼ δὲ, οὔπω δίδωμι, τὴν τιμωρίαν πεπρᾶχθαι ἄδικον, πρὶν ἂν ἐμαυτῷ δόξω περὶ τὴν δίκην εἰργάσθαι. καίτοι περὶ τοῦ τυράννου τὰ δίκαια οὐδεὶς ἐπιζητεῖ. τὸ γὰρ σῶζον αὐτὸν, τοῦτο ἔοικεν εἶναι. ἀλλὰ τοῦ μὲν ἀσφαλὲς, καὶ τὸ τῆς ἀρχῆς ὀχυρώτατον ὑπεξελθὼν τοῦτ᾽ ἂν δόξαιμι, ὅταν κἀντεῦθεν μὴ τετιμωρῆσθαι δοκῶ. πέποιθα δὲ μηδ᾽ ὑμῶν τῳ, μήτε τῶν ἄλλων ἑλλήνων, τὴν λώβην ἄδικον φανεῖσθαι, ἥν τις ἑτέροις ἐπεκτήσατο, αὐτὸν ἐμφορήσασθαι τὸν μηχανησάμενον, τεκμαιρόμενος, ἔκ τε τῶν λοιπῶν ἁ-

πάντων

πάντων, οὐχ ἥκιστα μέντοι καὶ δι᾽ ἐμαυτὸν, ὅτι μοι ταύτῃ μάλιστα
προσήκοντι τιμωρηθῆναι ἔδοξε. καίτοι γ᾽ ἐγὼ περὶ ἐμοῦ τὸν ὄλεθρον εὑρη-
κα τὰ τῶν ἐπιβουλευόντων ἀχειρότατον. ἀλλὰ τοὐμὸν ἀσφαλὲς ἐν
οἷς τῇ φύσει δικαίῳ κριτῇ ἀπεδείχθην, ἀφῆκα. ἁπλοῦν ἢ αὐτὸ
ἐφ᾽ ἑαυτοῦ τὸ δίκαιον ἐλογισάμην. καὶ μὴν, εἰ τὸ πικροτέρους
ἐᾶν πολλοὺς ὑπάρχειν, ᾔδειν ἐμοὶ συναγορεύσειν. καὶ ἡμερώτερος φα-
νεὶς τῆς δόξης, μᾶλλον ἐπιβουλευθήσεσθαι. καὶ ὅτι παύσω πάντα τινὰ
προθυμούμενον εἰς ἐμὲ διὰ τῆς τούτου κολάσεως, εἰ ὡς βέλτιον ἴ-
σως τῇ βίᾳ χρῆσθαι, διὰ τὴν ἀνάγκην τῶν ἐπιχειρούντων. ἀλλ᾽ ὅμως
ταῦτα εἰδὼς ἅπαντα, καὶ τῆς ὕστερον δυσφημίας οὐδὲν δεόμενος, δει-
νὸν ἡγησάμην ἄνθρωπον ἀνθρώποις τοιούτου μόρου ἄρξαντα, εἶναι
ἀτιμώρητον. διὰ τοῦ τοιούτους ἄγους μηδὲν ἀδικήσαντας αὐτὸν,
ἠπείχθη τέχναις ἐγκαταπρῆσαι, ταύταις ἐνδίκως ὑφ᾽ ὑμῶν τῶν ἡμῶν
ἀξιωθέντων χάριτος τοιαύτης, ἐνεφρουρήθη. τάχα τις ὑμῶν ὦ ἀθη-
ναῖοι ἀκούων τὸ παράλογον, ὡς εἰ δέοι τοὺς τοῖς αὐτοῦ τοῦ ὀλέθρου, οἷς ἐπινόη-
σε καθ᾽ ἑτέρων, περιπεσεῖν τὸν ἐξευρόντα, πολλοῖς πάνυ με ἐρινύσιν ὀ-
φείλεσθαι νομίζει. μᾶλλον ἢ οὐδὲ ἐξαρκέσειν ὅλαις τῇ αὐτοῦ μιᾷ ψυ-
χῇ. καθ᾽ ἑαυτοῦ δὲ τοὺς μόρους ὑπογράφειν. ἀλλ᾽ εἰ χωρεῖς δυσμενείας
σκέπτεσθαι ἐθελήσετε, εὕροιτε ἂν οὔτε δρῶντας ἑκόντας ἡμᾶς,
οὔτε εἰ πάσχομεν, δόξαν τῷ δαίμονι, δικαίως ἀπολαύοντας. καὶ γὰρ
ἐξουσίαν ἔχοντες δρᾶν διὰ τὴν τυραννίδα τὰ πρὸς ὠμότητα, ὅ-
μως ἴσμεν ἐκποδὼν ὄντα. καὶ μηδὲν τῶν πεπραγμένων ἑαυτοῖς ἀ-
ναλαβεῖν δυνάμενοι, τὸ μὲν ὅτι δεινὰ ταῦτ᾽ ἐστὶν, ὁμολογοῦμεν. εἴθε
μέντοι μὴ ἢ δρᾶσαι αὐτὰ πικρᾷ ἀνάγκῃ ἐβιάσθημεν. καὶ τὸ δεῖος ἕ-
τερος ἦν ἄν, ὡς χρηστὸς ἐπαινούμενος, ἡμῶν παρόντων. τίς δὲ ὑμῶν
ὦ ἀθηναῖοι ἐξ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τὸν ἐπιβουλεύοντα ἑαυτῷ ἐχθρὸν,

οὐδὲ διὰ πάσης ἀμύνης περάσχων ἐτιμωρήσατο. τοιοῦτον δρῶν Πε
ρίλαον ἐτιμωρησάμην. καὶ σύνοιδα μὲν ἐμαυτῷ, ἔκθεσμα δρῶν. πα
ραμυθίαν δὲ ἔχω, τὸ μὴ μετὰ γνώμης ἐθελουσίου, ὃ τοῖς ὑπ' ἐμοῦ
τιμωρουμένοις οὐ πρόσεστιν. ἐγὼ μὲν ὥσπερ φασὶ ταῦτα οἱ συγγενεῖς Ἀθηναῖοι,
καὶ ἐν τούτῳ τὰ ὑμέτερα ἔθη ἐμιμησάμην. ἐκεῖνος δὲ, ἃ δέον ἔχειν
ἡμᾶς τοὺς τυράννους, μετεδίωξε. καὶ δικαίως, οὐχ οἷοι φύσει ἦ
μεν, ἀλλ' οἵους ἡμᾶς αὐτὸς ἔπλαττεν εἰς αὐτὸν ἐγενόμεθα. εὖ μέν
τοι καὶ νῦν ἴστε, ὅτι οὔτε ἐγὼ ἰδιωτεύων Περίλαος ἂν ἦν, οὔτε ἐκεῖνος
μοναρχῶν, Φάλαρις. ὑμῖν μέντοι οὐχ ὅτι ὄνειδος ἐὰν χαλεπήνη
τε περὶ τῆς τούτου κολάσεως, ἀλλ' ἐὰν καὶ μὴ κολάζητε τοὺς τοιού
τους. κοινὴ μὲν γὰρ ἅπαντας ἀνθρώπους ἠδίκει, καθ' ὃ τοιούτους ἐ
πενόει μόρους. ἰδίᾳ δ' ὑμᾶς διαβάλλων εἰς ὠμότητα, καὶ τὸ τῆς πό
λεως ἔμφυτον ἦθος λυμαινόμενος. ἅπαντας μὲν οὖν οἶμαι τὸν τρόπον
τῆς τιμωρίας ἐπαινεῖν. ἄξιοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι πολῖται. εἰ δέ τις ἐστὶν, ᾧ
ὁ μόρος οὐκ ἤρεσεν, ἰδέτω, ὡς οὐδὲ Περιλάῳ ἄριστα ἐπράξαμεν.

Λυσικλεῖ.

ο Υ θαυμάζω τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὐδὲν ἔχεις ἐμφερὲς, οὔτε τῷ
πατρί σου, οὔτε τῷ υἱῷ σου Λυσικλῆς. οὔτε γὰρ εἶ Λυσικρά-
τους υἱὸς, οὔτε Νεοπτολέμου πατήρ. ταῦτα δέ φασι τὴν μητέρα-
σου, καὶ τὴν γυναῖκα, πρὸς πολλοὺς σικελιωτῶν διαβεβαιοῦσθαι. καὶ
διὰ τοῦτο τῶν μεγάλων τυγχάνειν ἐπαίνων. ἓν γάρ τι καὶ τοῦτο τῶν
θαυμαζομένων ἐστὶ, τὸ πρὸς πάντας μὲν, μάλιστα δὲ πρὸς εἰδότας
ἀψευστεῖν.

Πολυδεύκει.

τ οὺς ἐμοὶ περὶ τῶν κατὰ δίκην ἀναιρουμένων πολεμεῖν παρα
σκευαζομένους Πολύδευκες, ἀκούσαντας καὶ σαφῶς εἰ
δότας, περὶ ὅτου τοῦτο ποιήσουσι, τιμωροὺς ὁμολογεῖν δέον. οὐ μέν

τοι

D. in V.C.

τοι καὶ τηγορῶν ἐν συρακουσίοις ἐμοῦ, τὸ μὲν τιμωρὸς ὡς δεινὸς λέγεις. τὰς δ' αἰτίας, ἃς μάλιστα ἔδει, ἐφ' οἷς ταῦτα ἔπαθον ὡς ἀνήκεστα, οὐδέποτε ἠξίωσας προσθεῖναι. ἐχρῆν γὰρ τοῦ δημαγωγεῖν ἀπολέλαυκες, λέγειν μὲν τὸν θάνατον. ἐπιδείκνυσθαι δὲ τὴν πρόφασιν, ἵνα καὶ περὶ τὴν αἰτίαν μᾶλλον ἐπαίρῃς τὰ πάθη, καθ' ὧν ἀπολιτεύῃ. εἰ δὲ αἰσχύνεσθε γυμνῶσαι τὰς αἰτίας, ἐφ' αἷς κατηγορεῖτε, τίνι δικαίῳ πολεμήσετε ἐπ' αὐτοῖς, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ οἶδα.

Λακείτῳ.

ϙ Σ μὲν οὐκ ἐχρῆν εἰς κινδύνους καθίστασθαι περὶ τοιαύτης ἐλπίδος, τοὺς οὕτω δεδιότας, οὐδ' ἐβουλόμην ἂν θερμοτέρων ἀποτελεσμάτων λαβεῖν τοῦ σοὶ πεῖραν. ἐπεὶ δὴ τὸν ἡμέτερον φόβον, ἡ σὴ νενίκηκε ῥώμη. ἀγαθῷ μὲν οὖν οἰωνῷ τοιούτῳ κέχρησαι, ὅτι τὰ ἄλλα σοι κατὰ νοῦν γενήσοιτο. τεθαρρήκαμεν ἢ οὐδέν τι μᾶλλον ἀπηλλαγμένους σου. ἀλλὰ τὰ ἐπεστάθη μένουσαις φροντίσι τὰ μέχρις ἂν ἥκῃς ἡμῖν σῶος, πρὸς τὰς ἀπὸ σοῦ πεύσεις ἀνακρεμάμεθα. ἅπερ οὖν καὶ ἀποστέλλοντες παρῃνέσαμεν, ταῦτα ἂν ἀξιώσαιμεν ἀπηρκότα, πρὸ τοῦ χωρίου, ζητεῖν ἡμῖν περιποιεῖσθαι λάκειτον. ὃν αὐτὶ πολλῶν τρόπων τὰ πόλεων, τὰ τυραννίδων, ἢ αὐτῆς γενὴ τοὺς θεοὺς τῆς ψυχῆς, ἑαυτοῖς εἶναι νενομίκαμεν. Deest.

Τῷ αὐτῷ

κ Αἱ τῶν σῶν ὑποσχέσεων μέμνησο λάκειτε, καὶ τῆς Φαλάρειδος ἐρημίας φρόντιζε. ἐν ὅσῃ γὰρ ἀπορίᾳ λείπομαι φίλων, οὐκ ἀγνοεῖς. ἐπιστέλλω δὲ περὶ φόβους οὕτως ἔχων, οὔτε τὴν τῶν πολλῶν ἰσχὺν πεφρικὼς ἔγωγε, πολὺ γὰρ ἡμῶν εἰσὶ καταδεέστεροι, οὔτε τὴν τῶν συμμάχων ἀσθένειαν. τῷ παντὶ δὲ μᾶλλον τῶν ἀντιπάλων ἔρρωμαι. ἀλλὰ τὴν σὴν περὶ τὰς μάχας προθυμίαν, μὴ μᾶλλον ἤδη σπουδῇ μεταπείσῃ, ἀγαθὸς φα- Deest.

νῆναι, τὰ πολέμια, ἀρχόμενοι, εἰ μὴ πᾶσι τοῖς ἔργοις ἐν ἑνὶ χρόνῳ πρασ-
σομένοις περιέσῃ. μέμνησο δὲ ὅτι παρακαταθήκην σοι σεαυτὸν ἐδώκαμεν
ἀξιοῦντι, ἣν ὑπέσχου σώαν ἡμῖν ἀποδώσειν. καὶ νῦν τοι θῆκε πευόμεν.
οὐχ ἵνα τῆς σαυτοῦ φύσεως ἀνάξιόν τι φρονήσῃς, τοῦτο μὲν γὰρ
ἀδύνατον, ἀλλ' ἵνα εἰς πολλοὺς ἀγῶνας ἑτέρους ἔχῃς ἐπιδεῖξαι σαυ-
τὸν μαχητὴν φιλόμοχθον. τὰ νῦν δέ, κἂν αὐτὸς σαυτοῦ γένῃ μα-
λακώτερος ἐν ἄλλοις ἡμῖν σεαυτὸν ἐκπεπληρωμένον ἀποδώσεις.

Ἐπιστράτῳ

Deest μ Ἡ βιαζομένη νῆσος δίκας πράσσου λαβεῖν, τρὶς ἤδη πα-
ρῃκότα. μὴ δὲ ἐμπαραβάλλου τῇ σαυτοῦ τύχῃ ὡς ἀλ-
λότριον φαλάριδος ἔλεον. εἰ καὶ πάνυ τοῦτο σέβεσθαι παραιτη-
σάμενοι, τῇ τοῦ τυράννου χρησόμεθα ὀργῇ.

Ἀειφοίτῃ.

Deest. μ Ἡ λογίζου τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς τὸν ταῦρον ἀνηλωμένων·
πλείους γάρ εἰσιν, ἐὰν τὰς πράξεις αὐτῶν ἐξετάσῃς, ἢ τὰ
ὀνόματα. ἀλλ' ὅμως καὶ τοιοῦτοι ὄντες ὑφ' ἡμῖν ἐγένοντο. σὲ δὲ οὐκ
ἠξιοῦμεν, οὕτω νεώτερον ὄντα, πρεσβυτέρας ἐπαναιρεῖσθαι φρον-
τίδας. δυστήνους δ' ἐδείκνυμεν, τοὺς ἡμῖν αὐτὶ πράξαντας. ἐπεὶ δὲ
ὀρέγῃ μεταβολὴν τοῦ βίου ἰδεῖν, παύσασθαι μὲν ἔτι παραινῶ μα
τοὺς θεούς, οὐχ ὡς δεδιὼς ὑπὸ σοῦ κακόν τι παθεῖν, οὐ γὰρ ἐκ γυ-
ναικείας χειρὸς τυραννοκτονηθήσεται φάλαρις. ἀλλ' ἵνα μὴ σοῦ
συναρίθμος τῶν εἰς τὸν ταῦρον γενηθέντων γένῃ, καὶ διαβολῆς ἀδί-
κου μέρος εἰς ὠμότητα, τιμωρηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ. ἐὰν δὲ μὴ πείθῃ τάχα
σὺ σφόδρα προσδέχῃ περὶ ταύτης ἡμῖν τῆς προαιρέσεως, ἐκτί-
σαι δίκας

Τιμολάῳ.

Deest. τ Ὁ μηδὲν ἁμαρτάνων, εἰκότως ἴσως, καὶ δικαίως θεοῦ
νομίζεται. τὸ δ' ἁμαρτόντα, τοῦτο αὐτῷ πρὸς τὸ μέλλ[ον]
σεσωφρονίσθαι

σεσωφρονίσθαι, ἀνθρώπου. τὸ μέντοι μηδὲ παίσαντα καὶ ἀτυχή-
σαντα πεφυλάχθαι, οὐκ οἶδα ἄλλου τινὸς ὑποληφθῆναι δυνά-
μενον, ἢ κακοῦ. αἰσχρὸν οὖν, ἔτι γὰρ ἔγγιον προσελευσόμεθα, ἑτέ-
ροις παράδειγμα τῆς ἀβουλίας γενόμενον, αὐτὸν ἑαυτῷ μὴ διὰ τῆς
οἰκείας συμφορᾶς χρήσιμον γενέσθαι. Φαιδίμῳ.

π Ἐπείσμεθα τὸ τρίτον ἤδη, μηδὲν ἀδικεῖσθαι ὑπὸ σοῦ. καίτοι Deest.
χαλεπωτέροις ταῖς αἰτίαις, ἐφ' ἑκάστῃ καὶ τιμωρίᾳ περιε-
σχημένος. ἀλλ' οἷον ἐβουλόμεθά σε, καὶ δίκαιον ἦν περὶ ἡμᾶς εἶναι, τοιοῦ-
τον ᾠήθημεν γεγονέναι. τοὺς δὲ τῶν κατηγορούντων λόγους ψευδεῖς
ἐνομίσαμεν, παρ' ὅσον ἐδείσαμεν ἐλέγξαι περὶ σοῦ τὴν ἀλήθειαν.
εὖ μέντοι ἴσθι ὅτι καὶ τὸ μηδὲν ἀδικεῖν, ἐναντία πολλάκις ἐνεχθέν,
ἀσφαλὲς αὐτοῦ τοῦ δαίμονος ἔδοξαν, οἱ περὶ αὐτὸν δεδιότες κε-
κολάσθαι. Φρόντιζε οὖν, ὅπως μήτε τὸν τρόπον ἡμῖν τὸν σεαυτοῦ
ἐχθρὸν παρέξῃ, μήτε τὴν τύχην χαλεπήν. δέος σοι δοξάτω μὴ τοῦτο
μόνον, εἰ πολλάκις ὑπ' ἐμοῦ, ἐφ' ἑκάστῃ γ' ἀδικίᾳ εὖ παθών, τοῖς
ὁμοίοις ἡμᾶς οὖσι δικαίοις ἀμυνεῖ. ἐγὼ μὲν γάρ, οὐκ ἐάσω πονηρίας
χρηστότητα ἐνεγκάσθαι δευτερεῖα. ἀλλὰ μὴ δὲ σὺ σαυτοῦ πρός με
εὐεργετεῖν βεβουλημένον, ἀνεπιεικέστερος ὀφθήσῃ.

Φιλοδήμῳ.

ἐ Ἐν μεγάλῃ μοι δοκεῖς εὐηθείᾳ καθεστάναι Φιλόδημε, εἰ τὸ- Deest.
σαύτας δ' ἀχὰς οἴει, σπουδὰς ἡμῖν ὑπὲρ σοῦ, ὡς οἴκαδε ἀ-
πονοστήσῃς γενέσθαι, περὶ τῶν πεντεταλάντων, ὅπως ταῦθ' ἡμῖν σω-
θείη, ἃ μετὰ τοῦ μηδὲν ἐλπίζειν περὶ σοῦ χρηστόν, ἀπεδώκαμεν, ἀλ-
λ' οὐκ αὐτοῦ σοῦ τῆς ἑταιρείας. τοῦτο δὲ μὰ τοὺς θεούς, οὐδενὸς πλή-
θους ἐστὶν αὐτοῖς ἄξιον. εἰ δὲ πάντως θέλεις παρὰ σαυτοῦ δοκεῖν ἐκπεπροι-
κίσθαι τὴν παῖδα, ἔστι μέν, οὐδὲν ἧττον καὶ ταῦτα ἐκ τῶν σῶν. εἰ δὲ

οὐδ' ἐκεῖ, προσθεὶς ἐκείνοις τοῖς πέντε ταλάντοις, τὰ παρὰ σαυτοῦ τοσαῦτα, τὴν προῖκα δέκα ταλάντων ἀνάγραψον. ἵν' εἰ βούλει τῆς προικὸς, ὁ μέν τι τῆς Φαλάριδος ἔχῃ χάριτος. ὁ δὲ τῆς Φιλοδήμου περιουσίας· μαρτυροῦσι δ' ἡμῖν πρὸς σὲ, πολλὰ καὶ μεγάλα Θεανώ, χαρᾶς ἡμᾶς ἀναπίμπλησιν. ἃ γὰρ ἔτι παῖς οὖσα ἔπαθε, μήτηρ γενομένη μαρτυρεῖ.

Ἀγησιλάῳ.

Deest

ἡ Τελεσίππη, χαλεπῶς ἔοικέ σου φέρειν τὴν ἐν Συρακούσαις μονήν. εἰς τοσοῦτον δὲ πάσχουσα, Φιλάνδρου καὶ σώφρονος ἔργον γυναικὸς, ἐμαρτύρατο ἡμᾶς, ὡς κατὰ σοῦ τὴν ἀρχὴν πικρὰν ἔχοντας, οὐκ ἀνέξεσθαι φάσκουσα εἰς πλείω σε ἀπόντα. ἀλλ' ἐπιβοήσασα μὲν ἡ τὸν ἑαυτῆς πατέρα, γνώσῃ γὰρ ἴσως ἐβούλετο πράττειν. ἀλλ' οὖν ἴσθι, τὸ κινήσειεν ἄν. οὐ γὰρ οἷά τε ἐστι δύνασθαι περιορᾶν ὡς ἀλλότριον ἑαυτῆς ἄνδρα νενομισμένον. κἀκείνη μὲν ἐμὲ ἠξίου δύνασθαι ἐπανήκειν σε ἀναγκάσαι. ἐγὼ δὲ ἐκείνην. οὐ γὰρ οὕτως οἴομαί σε Φάλαριν φοβεῖσθαι, ὡς Τελεσίππην φοβεῖσθαι. ἐπάνηκε οὖν καὶ τοῖς ποθοῦσιν ἀπόδιδου σαυτὸν, εἰ δὲ ἡμᾶς αἰσχύνῃ μᾶλλον, εἴτ' ἐκείνην, ἀξίαν οὖσαν νὴ τοὺς θεοὺς, ἀγαπᾶσθαι πλέον.

Πολυμνήστορι.

Deest

π Ολλά σοι καὶ μεγάλα πρὸς ἡμᾶς ἐμαρτύρει Λάκριτος τὰ περὶ τἆλλα μὲν ἅπαντα. μάλιστα δὲ περὶ τῆς συμμαχίας τῶν Πελτοφόρων. τῇ γὰρ σῇ σπουδῇ, καὶ τῇ τῶν ἀγωνισαμένων ἀνδρῶν, τὸ χωρίον ἁλῶναι ἀποφαίνει. καὶ τοὺς ἰδίους ἵππους, ὡς ἔοικέ σοι παραχωρῶν ἀνακεῖσθαι. ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἐλάμβανον τὰς παρ' ἐμοῦ δωρεὰς πάσας, ἐδεδοίκειν ἂν τὸ οὕτω μὰ τοὺς θεοὺς, μὴ ἡττῶμαι τῆς φιλοφροσύνης τῆς παρὰ σοῦ. νῦν δέ σου καὶ τὰς χάριτας, οὐκ ἂν δ' ὁ πέμποντας ἀποδεχομένου, νικᾶσθαι ὁ τύραννος ὁμο-

λογῶ, ἰδιώτου γένος. εἰ μηδ' ὅτοι τὸ πρότερον μὴ δέξῃ τὰ τρίτα τῆς λείας,
διανεῖμαι τοῖς στρατιώταις, ἃ καὶ Λακείχου διδόντος παραυτίκα,
οὐχ οἷός τε ἐγένου λαβεῖν, εὖ ἴσθι ὀκνηροτέρους ἡμᾶς γενέσθαι ἐπὶ
εὐπορεῖν. τοῦτο μὲν γὰρ οὐκ ἦν ἡμῖν ὑπὸ σοῦ. ἀλλ' οὐ παρασχεῖν ὑπὸ σοῦ
πρὸς τὸ ὕστερον ἀναγκάσεις.

Τῷ αὐτῷ.

ξ Δείσας ἡμῶν τὰς ἀπειλὰς, τοῦ μὴ αὖθις δεήσεσθαι, παρ' ὅ-
τι καὶ τὴν λείαν διένειμας ὡς ἠξιοῦμεν, ἀποδοὺς τοῖς πονή-
σασι τῶν κινδύνων τὰ ἔπαθλα, καὶ καλῶς ἦν Φρανάστε γὰρ, καὶ ἐ-
πέρρωσας, μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖσθαι, παρὰ σοῦ, καὶ τοὺς ἄνδρας ὁ-
πότε δέοι ἀγωνίζεσθαι προθυμοτέρους ἐποίησας. τίς γὰρ ἂν ἕλοιτο
σκήνωμα τῶν πόνων χωρίς. οὐδεὶς, ὅστις ἂν ὑποσταίη τοὺς καμά-
τους. ἄλλοις μὲν οὖν, καὶ ταῦτα ἐκομίσω. οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ λαμ-
βάνων, εἰς τὸ ὑποτιθεῖσι ἡμῖν κατασκευάσαι τοὺς στρατιώτας, ἐὰν
εἰς τὰ μέλλοντα δεηθῶμεν ἐπὶ ταῦτα λαμβάνειν ἔοικας.

Τεύκρῳ.

τ Οὓς μὲν γάμους ἤρχθαι τῆς Φιλοδήμου θυγατρὸς, θᾶττ-
ον, ἢ σὺ νῦν ἡμῖν ἐπέστειλας ἔτυχες, ἠκούσαμεν. φθάνει γὰρ
ἡ φήμη, καὶ τοὺς πάνυ πολλῇ σπουδῇ περὶ τὰς μηνύσεις κεχρημένους,
ἐπεὶ τὰ χεῖρω τῶν γινομένων κἂν διὰ μακροῦ τὸ πραχθὲν κομίζῃ,
ἄγγελος ἤθεος. ἢ ἡμεῖς τάχα ἂν εἰκότως ἐμεμψάμεθα αὐτῷ, τοιοῖσδε
προσαδεδόσθαι. ἢ διὰ τἄλλα μὲν ἀδίκως εἰς τοσαύτην ὠμότητα
διαβαλλόμενοι, οὐχ ἥκιστα δὲ, ἢ διὰ ταύτην κατεγνωσμένοι. φέρει
δὲ ἡμᾶς, κακοὺς πανταχόθεν περιβοῶσα τοῖς ἀκουσομένοις. ἢ διὰ
ταῦτα, οὐ διδόντες ἐμὲ τῶν νέων ὄντες τινὲς, οὔτε πειραθέντες, ὡς ἐπὰν ὧν
πεπονθότα ὀλέθρῳ προβέβληνται. ταῦτα μὲν οὖν ἐμὰ ταλαιπωρή-
ματα, καὶ οὐδενὸς ἑτέρου τὴν οἰκίαν, εἰς ἣν ἐπελάθησαν αἱ πρῶται

συνόδοι, Λεόντιτε, καὶ θεανοὶ, κρατεῖν αὐτοὺς ὡς ἔχουσιν ἐπιτρέπε· μὴ δὲ ἀνίστα τὸν ὑμέναιον ἀπὸ τῆς ἑστίας, ἔνθα ἤχθη. ἄξιον τὸ δωρήματος νομισαμένοις, ἀποδοχῆς νενομικαμένῳ. φίλτατα γὰρ τὰ χωρία τοῖς νυμφαγωγηθεῖσιν, ἔνθα αὐτὰ πρῶτα θεσμὰ ἀπέθωνται παρθενίας. φθόνου δὲ Συρακουσίοις μᾶλλον ἄξιος Φιλόδημος, ἢ ἐλέου κριθήτω. τί μηδεὶς εὐτυχὴς οὕτως ἐν εὐδαιμονίας μοίρᾳ, ὡς ἐκεῖνος ἐν κακοπραγίᾳ τύχης, τοῖς φθονοῦσι νομισθήτω. Φάλαριν δὲ μισείτωσαν ἅπαντες, οὐ γὰρ περιαιροῦμαι μῖσος ἀζήμιον. εὐχέσθωσαν δὲ καλῶς περὶ σφᾶς, καὶ μή τισι προσποιῶνται, τοιούτων καὶ αὐτοὶ λαβέσθαι φίλων.

Τιμάνδρῳ.

Τ Ἀ πολιτεύματά σου τὰ ἐν Καμαρίνῃ, Τίμανδρε. ἐστὶν ὁ πολὺς οἰκτισμὸς, ὑπὸ τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἀπολλυμένοις, ἐπέρρωσε μὰ τὸν Δία, οὐδὲ βουλομένους, τοὺς περὶ Κλεόμβροτον ἐνεῖρξαι τῷ ταύρῳ. ἐδεδοίκεσαν γὰρ, ἄδειαν αὐτοῖς ἐπιχορηγήσας, παύσασθαί σε κατ' ἐμοῦ τὴν πόλιν ἀνιστάντα. ἡδέως γὰρ ἔμαι τὸ πολίτευμα παρέχω τῷ δήμῳ, ἕως οὐκ αἰσχύνονται Καμαριναῖοι τῶν σῶν ἀνεχόμενοι λόγων. οὔτε τὰ πολιτεύματα, οὔτε πως τὰ Φαλάριδος ἀμήχανα, ἀλλ' οὐδὲ τὴν οἰκέτην Φαλάριδος ἀνθεῖλω. καὶ χαλεπὸν μὲν, εἰ καὶ πάνυ συνέφερεν αὐτοῖς πολεμεῖν Ἀκραγαντίνοις, τοὺς πεισθέντας ἅψασθαι τῶν ἔργων. νῦν δὲ ὁ πόλεμος αὐτοῖς, τῷ παντὶ βαρύτερος τοῦ συμβούλου, μᾶλλον δὲ δημηγόρος. οὐδὲ μικρὰ ῥοπὴ ἐστὶ τοῦ τούτου ταλαιπωρίας, ἐγείρειν μέλλουσι τὰ πλήθη, λέγοντα τὰς αἰτίας ἥρμοζεν, ἵν' ἡ πεισθεῖσα πόλις ὑπὸ σοῦ στρατεύεσθαι, πολεμικοῦ σφόδρα ἀνδρὸς ἀναγράφηται, ὑπὲρ οἷα πεπραχότων τιμωρὸς αὐτίσατ. ἀλλ' οὐκ ἐθέλετε. καθ' ἕνα γὰρ ὑμῶν ὀνομαζόντων πολλὰς αἰτίας, ἀπηρτημένας ἔξω δείκνυτε. ἀλλὰ μὴν εἴ τις ἀφεὶς τοὺς ἐντελεῖς, διὰ

τὸ

τὸ μὴ δοκεῖν ὅσιον, αὐτόν σε σκέπτοιτο, τοῦ πάντων χαλεπωτέρου τυχεῖν ὀλέθρου, νομίσειεν ἄξιον εἶναι. ὃς ἀποδόμενος τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ χωρία, καὶ ἔτι σοι πατρῷον ἦν ἀνδράποδον, στρατιὰν ἐπ' ἐμὲ μισθοφορεῖς, καὶ Καμαριναίους νεώτερα ἀναγκάζεις φρονεῖν. ταῦτα δὲ ποιῶν, οὐδὲν ἀλλ' ἢ σαυτὸν μὲν ἀπέγνωκας, ἄξιον ἴσως ὄντα. πολλὰ γάρ σοι καὶ δεινὰ πέπρακται. βιάζῃ δὲ τὴν πόλιν, τῆς σῆς ἀφροσύνης οὐκ ἐπαιοῦσαν ἀπολαῦσαι.

Ἐνναίοις.

ἐ Κ πολλῶν πάνυ χρημάτων, ὧν ἐδανείσασθε παρ' ἐμοῦ, ὀκτὼ τάλαντα μόνον ἀποδοῦναι πείσαντες, καὶ ταῦτα ἐν οἷς μάλιστα καιροῖς χρημάτων ἐδεόμην ἐπικουφισθέντες, οὐδὲ περὶ ταῦτα εὐτακτήκατε. ἀλλὰ τέσσαρα μόλις ἀχθόμενοι, καὶ στένοντες διελύσασθε. τέσσαρα δὲ ἀκμὴν κατέχετε. μὰ τοὺς θεοὺς, οὐχ οὕτω περὶ τούτων ἄχθομαι, ὡς περὶ τῆς ὑπὲρ τοῖς ἀφεθεῖσι χάριτος. ἡ μὲν γὰρ χρεωκοπία ὑμῶν, ἐὰν ἐπιτρέπωμεν καὶ τοῦτο, τεσσάρων μόνον ταλάντων ἔχει ζημίαν. ἡ δὲ ἀχαριστία, ὑπὲρ δεκατάλαντον τὴν βλάβην. ὁμοίως γὰρ καὶ ταῦτα ἀποδώσειν ὑπισχνεῖσθε. καὶ τὰς περὶ ἐκείνων εἰδέναι χάριτας ὁμολογεῖτε. ὥστε οὐδεμία περὶ τῆς ἐν ὑμῖν οὔσης ἀχαριστίας χρηστὴ ἐλπὶς, εἰ τὴν ἐφ' ἡμῖν οὖσαν κομιδὴν, οὐχ οἷοί τε ἐγένεσθε ἐκτίνειν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ταύτης ἐστὶ τῆς γνώμης, ἐγὼ πυνθανόμενος ὑμᾶς παρὰ τῶν πρέσβεων ἐν δέει ὡς ἔχειν, καὶ ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων εἰσφέρειν, ἀφίημι καὶ τούτων τὴν πόλιν. μᾶλλον δὲ, εἰ καὶ τὰ ἀποδοθέντα βούλεσθε λαμβάνειν, ἀποπέμπειν ἕτοιμός εἰμι, εἰ μέλλετε ἐπωφελεῖσθαι, καὶ μὴ οἱ τὰ τοῦ δήμου κλέψαντες, δι' ὧν ὑμεῖς κοινῇ πένεσθε, καὶ ταῦτα οἴσονται. τὰς δὲ ἀναστάσεις τῶν εἰκόνων, ἃς εὐεργεσίας ἀμοιβὴν εἰς ἐμὲ πρεσβεύοντες ἐπαγγέλλεσθε, μὴ φιλοτιμεῖσθε. μετὰ γὰρ τὴν ἐμαυτοῦ, καὶ τὴν εἰς ταῦτα ὑμῖν χαρίζομαι δαπάνην.

Λυσάνδρῳ.

Decl. ε Φθάκα μὲν τὴν παρὰ σοῦ πεμπομένην συμμαχίαν. πρὶν γὰρ ἐλθεῖν τοὺς παρὰ εὐκλείδου στρατιώτας, εἶδον μὲν τοὺς πολεμίους. ὥστε ἡμᾶς, εἰς μὲν τὴν μάχην, ὑπὸ τῶν μισθοφόρων ὑστερησάντων, μηδὲ ποσῶς ὀνηθῆναι. εἰς δὲ τὴν δόξαν καὶ τοὺς ἐπαίνους, πλεῖστον. εἰς ὀλίγους γὰρ ἡμῶν τοὺς ἀγωνισαμένους, οὐκ εἰς ἅπαντας ἡ νίκη ἀνάκειται. κινδύνων δὲ μειζόνων μεταχόντες, ἐπάθλων λαμπροτέρων ἐτύχομεν.

Ἀριμάχῳ.

Decl. ο Υκ ἀχθόμεθα τῇ διαβολῇ, ὅσον δὲ τῆς δόξης, ἧς ἔχουσιν ἐπ' ἐμοὶ οἱ νῦν αὐτοί. ἴσον γὰρ ἐν ἴσῳ τὸ ἀδικεῖν, μᾶλλον δὲ τὸ πολλῷ δικαιότερον ἤδη τὸ δικαίως νενομισμένον τὸ ἀδικεῖν, τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ἐπικρύπτεσθαι, ὥστε ἐπ' αὐτοῖς παρρησιάζεσθαι. ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις φύσει τοιούτοις, ἐμοὶ δὲ ἀνάγκη γενέσθαι συμβέβηκε. φημὶ γάρ, καὶ ἡμῖν τὰ παράνομα προσγεγενῆσθαι πάθη, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τὸ αὐτὸ ἔμφυτον εἶναι. διαφέρει δὲ ἑνὶ τούτων· ὅτι ἡμεῖς μὲν τύραννοι δοξασθέντες, ἔχοντες ἐξουσίαν, ὁμολογοῦμεν. ἐκεῖνοι δὲ ἰδιῶται ὄντες, παρ' ὅσον δεδίασι δίκην δοῦναι ἀρνοῦνται.

Πολυστράτῳ.

Decl. ε Γὼ τῶν μὲν σοῦ πεπονθότων ὑπ' ἐμοῦ, οὐδένα ἂν εἴποιμι, οὔτε πρὸς σέ, οὔτε πρὸς ἄλλον αὐτῶν οὐδένα. οὐ γὰρ δήπου, ἵνα σὺ δέξαιο τὰς παρ' ἡμῶν δωρεάς, ἃς πέμπομεν παρορᾷς, τὸ καὶ ἑτέρους πολλοὺς ἐπιδείκνυσθαι λαβόντας, πρέπον ἐστί. προσέτι καὶ αὐτοῦ πάντως, τοῖς λαβοῦσιν οὐκ ἔδει μέν. ὃ γὰρ οἰόμεθα ὀνείδους ἀπαλλάχθαι, οὔτε ἂν αὐτός τις ἕκαστος, ἰδίας εὐεργεσίας δεξιοῖ, οὔτε ἂν ἑτέρων λεγόντων ἀκούειν ἐθέλοι. ὅσοι μέντοι παρὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, βίᾳ καὶ ἀδικίᾳ πολλὰ τῶν ἐμῶν ἀπώλεσαν, ἐξεστίσοι λογίσασθαι. καίτοι πολλοὺς ἂν σφόδρα εὕροις περὶ πλείστου ποιησαμένους τὰ δίκαια κατασχεῖν

τασχεῖν. ἔπειτα ἀντιτάσαντας οὐχ ἑκουσίως, ἀλλ' ἀνάγκῃ, ἢ φόβῳ πολέμου, καὶ ὅπλων. τινὲς ὁσιώτατα, ἀλλὰ καὶ πάντων εὐσεβέστατα κατέχουσιν, ἐφ' ὅσον ῥώμης μετεποιοῦντο. οὐ γὰρ δήπου πρὸς τὸ παρὰ χρήματα τὰ ἐναγῆ, μετὰ κινδύνων τοσούτων κατασχεῖν ὑπέμειναν. ἃ καὶ ἀναγκαζομένους λαβεῖν, ἐχρῆν ἀπώσασθαι. τίνα οὖν σὺ πρὸς διὸς ὑποτυπούμενος, οὐκ ἤθελες τὴν δωρεὰν λαμβάνειν. ἐπεὶ τὰς αἱ προφάσεις, ἃς σὺ προσποιούμενος ἔλεγες προβεβλῆσθαι, τῷ αὐτῷ τρόπῳ, καὶ μυρίοις ἑτέροις λύονται. μαρτυρεῖται γὰρ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν τὰ χρήματα καθαρὰ εἶναι, εἰ μὴ τούτῳ διοίσει, ὅτι ἐκεῖνοι μὲν, δι' ἀδίκου ὀνόματος τῆς ἁρπαγῆς, ἔχειν ἐβιάζοντο, καὶ τοῦτο προστιθέντες τῷ ἀσεβεῖν. σὺ δὲ μετὰ τοῦ δικαιοτάτου λήψῃ. φίλου πιστοῦ διδόντος ἑκουσίως.

Ἀγεμόρτῳ.

ἠ

σθόμην ποτὲ ὦ Ἀγέμορτε. ὅπως περὶ τῆς κατ' ἐμαυτὸν ἐβουλευσάμην. πολλὰ μὲν οὖν ἠγανίασεν ἡμᾶς ἡ περίβλεπτος αὕτη μοναρχία, περὶ ἧς ὁ ἄβουλος ἐγὼ, τοὺς πολλοὺς πόνους καὶ κινδύνους ὑπέστην ἑκών. μέγιστον δὲ ἐν αὐτῇ τούτου κακοῦ ἐπειράθην, εἰ μὴ δὲ εὖ παθεῖν τις ὑφ' ἡμῶν ἐπιεικὴς ἀνὴρ βούλεται. ἀλλὰ ἀνάγκη πᾶσα, ἂν δεήσῃ χαρίσασθαι τινὶ τῶν δεομένων, τοῖς ἐξωλεστάτοις χαρίζεσθαι. οἱ γὰρ εὐγνώμονες ὑμεῖς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀπεστραμμένοι, τί γὰρ ἄλλο, ἢ δεδίατε εὖ παθεῖν ὑπ' ἐμοῦ. ἐπεὶ τίνος ἕνεκεν, τοσούτων ἐμοὶ καὶ συμφοιτητῶν γενομένων, καὶ συνεφήβων, καὶ φίλων, οὐδὲ εἷς ἀφῖκται ὑμῶν, ἀλλ' οὐδὲ ὑπέσχηταί τις ἀφίξεσθαι πρὸς ἐμὲ, πλὴν Καλλισθένους. καὶ εὖ οἶδα γὰρ, οὐδ' ἐκεῖνος ἀφίξεται. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως, εἰσί τινες ἀποφυγαὶ, τὸ μὴ δοκεῖν. ἀναφαν-

Decet.

δὸν βδελύττεσθαί μου τὰς δωρεάς, ὅσους ἐλθεῖν γε κατ' ἀρχὰς ὡς
ἐμέ, τοὺς μὲν, νόσοι, τοὺς δὲ πατέρες, πολλοὺς δὲ κωλύει τὰ πο
λιτικά. σὲ δὲ ἐγὼ εὖ εἰδώς, οὐδὲ ἐπιχείρησά πω καλέσαι, μέλ-
λων γε μὴ τυγχάνειν. οὐδὲ καλέσαιμ' ἂν ἔτι τὰ μάλιστα νῦν, τήν τε
ἀρρωστίαν ἀκούων σου, καὶ τοὺς παῖδας, οὓς μετὰ τὸν ἔκπλουν τὸν
ἡμέτερον οἴκοθεν ἐπυθόμην, ἐκ Πραύλης σοι γεγενῆσθαι. καὶ συνή
θη γε νὴ Δία, τὸ πρὸς πλεῖστον ἀνακείσεσθαι, κήδους ἕνεκεν,
καὶ τῆς πολυπαιδίας. τίς οὖν ἀπολείπεταί σοι πρόφασις, τὸ
μὴ οὐ δεδιέναι σε δοκεῖν. ὅστις ὦ θεοί, πέμψαντος ἔναγχος ἐμοῦ
σοι, οὐ μὰ τὸν Δία φόρτον ἐπίφθονον, οἷον ἔμελλεν ὄψεσθαι, πα-
ραπεμπόμενον μετ' αὐλῶν καὶ παιάνων πᾶσα ἡ πόλις, ἀλλὰ χρυ
σίδιον, καὶ τοῦτο νύκτωρ, ἀφελεῖ παντάπασιν, ὥσπερ τι ἄγος, ἢ μί
ασμα ἰδὼν ἀπόφορον, αὐτόθεν ἀπεστράφης ὡς εἰκός. κακοῦ γὰρ
ἀνδρὸς ἦν δῶρα. καὶ πεφυρμένου φόνῳ ἀνθρώπων. καὶ μεγάλως
σχέτλιος εἴ τις, καὶ ἀγνώμων τὸν τρόπον ὦ ἄγμορτε. καὶ μὴν τοι
πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀνηλεής, ὃς οὐκ οἰκτείρεις με κακοδαίμονα ὄν-
τα, καὶ διακείμενον οὕτως, ὥσπερ διακείμενον νῦν ἀθλίως. ὃς οὔ-
περ ἕνεκα ὠρέχθην μάλιστα μοναρχίας, ἵν' ἔχοιμι λαμπρὸς
εἶναι πρὸς τοὺς φίλους, ἐπειδὴ τάχιστα τούτου, κατ' εὐχὴν πα-
ρὰ τῶν θεῶν ἔτυχον, οὐκ ἔχω πρὸς οὓς ἐλλαμπρύνωμαι ταῖς χά-
ρισιν. ἀλλ' ὃ μόνον ἦν μοι πάντων παραμύθιον τῶν κακῶν, ἐκ τού
του με ἀπεστερήκατε οἱ φίλοι, μηδὲ εὖ ποιεῖν μηδένα ὑμῶν ἐπιτρέ
ποντες ἐκ τῶν περιόντων. ἀλλ' εἰς ἀνάγκην καθεστήκαμεν ὦ θεοί,
μὴ προσιεμένων ὑμῶν τὰς δωρεὰς οἷς βούλομαι διδόναι, τῶν κο
λάκων καὶ τῶν βωμολόχων τῆς τυραννίδος διδόναι, οἷς οὐ βού-
λομαι.

Ἰάτρῳ.

Τεύκρῳ.

τ ΤΗν Φιλοδήμου γυναῖκα Κλεαινέτην, οἶσθα δήπου ἣν λέγω Τεῦκρε, βουλόμενος ὑπὲρ θυγατρὸς γάμον ἰδεῖν, τοῖς ἐν ποσὶν ἐκωλύθην. ἐφ᾽ ἃ καὶ σε παρεκάλουν ἥκειν ἄν, εἴπερ μὴ περὶ τοιαύτης κηδεμονίας ἐγνώκειν ἐν Συρακούσαις καταλιπεῖν. ὅθεν καὶ περισσότερον αἴσθοιο ἄν, ὡς οὐκ εἰκῇ σοι περὶ αὐτῶν ἐπιστέλλομεν. μέτελθε ταύτην αὐτός. καὶ πέντε τάλαντα ἀνάδεξαι προικὸς τῷ κηδεστῇ, γαμουμένης τῆς παιδὸς. μὴ μάτην ὡς δωρεᾶς διδομένης, ἀλλ᾽ ὡς χρέος ὀφειλόμενον ὑπ᾽ ἐμοῦ διορθούμενος. ἐὰν μέντοι πυνθάνηται, πόθεν ἔχομεν Φιλοδήμου τοσαῦτα χρήματα, μὴ φάσκε εἰδέναι, ἀλλ᾽ εἰς ἐμὲ τὸν λαβόντα, καὶ Φιλόδημον τὸν δόντα, τὴν γνῶσιν ἀνάφερε. καὶ διὰ σπουδῆς μὲν ἔχε, Λέοντα κηδεστὴν ποιήσασθαι. ἀφίκετο γὰρ ὡς ἡμᾶς, μνηστεύων τὸν γάμον. κἀγὼ διὰ τάχους πάνθ᾽ ὑποσχόμενος, ἀπέσταλκα αὐτὸν ὡς σέ. κἂν δὲ ἄλλον τινὰ ἀμείνω εὕρηται νυμφίον ἡ μήτηρ τῆς παιδὸς, ἐκείνῳ τὴν προῖκα ἀναδέχου. καὶ μηκέτι προσφιλοτιμοῦ. οὐ γὰρ ἐφ᾽ ἑνὶ κηδεστῇ Φιλοδήμου μεμνῆσθαι ὡμολογήκαμεν. οὐ δὲ δωρούμενοι χρήματα χαριούμεθα τὸν γάμον. ἀλλὰ πρὸς θεῶν μὴ οὕτως ἀμελῶς χρῶ ἐγγύῃ ὡς ἀντιδιδοὺς, ἀλλ᾽ ὡς λαμβάνων πέντε τάλαντα, εἴπερ ἀνδρί τινι ταύτην ζεῦξαι ἐφίεσθε. αἰσχρὸν γὰρ ἀτυχῆσαι διδόντας, ἔνθα προσήκει δοκεῖν, τούτου μὴ δοῦναι χάριν, ἃ προσεποιήθημεν χρήματα, ἑκόντι ἀποτῖσαι. οὐ μὴν καταγνοίην γ᾽ ἂν ἐμοῦ τοιόνδε τι. ὡς ἔγωγε νὴ τὸν ἥλιον δόξω ζημίαν, μείναντα παρ᾽ ἐμοὶ τὰ χρήματα, καὶ μέγα ὄφελος λαβούσης εἰς τὸν γάμον τῆς παιδὸς. οὐ γὰρ ὅμοια φρονεῖν δύναιντ᾽ ἄν, μηδὲν εἰδότες περὶ ἐμοῦ. εἴθε δὲ μὴ δεινότερον ἁπανταχοῦ Φάλαριν τὸν τρόπον περιβοῶν. πέμπε δὲ τοῖς γάμοις τῇ παιδὶ θυγατέρας τέτταρας

ὁμήλικας καὶ γυναικείας ἀμπεχόνας, ἃς ὑφ᾽ ἡμῶν στολείσας ἔ-
χεις. καὶ χρυσοῦς ἑξήκοντα. καὶ τέως μὲν ἀχθῆναι παρῄνει τοὺς
γάμους, ὡς καὶ νῦν βραδέως ἀχθησομένους. προθύμως δὲ πέμπε
τὰς δωρεὰς, ὡς ἐπὶ τοῖς φαλαρείδος, ἰδίας καρπούμενος χάρι-
τας. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἔχοι Πολύκρε. τὰ δ᾽ ἄλλα, ὡς καὶ πατρὸς
δεομένῃ τῇ παιδὶ, καὶ ἀνδρὸς χηρευούσῃ γυναικὶ, τίμιος γενοῦ.
καὶ προστὰς αὐτῶν τῆς χρείας, μετὰ τῆς ἰδικοῦ θύε τοὺς γάμους,
ὡς μάλιστα πολυτελέστατα. μή τις Συρακουσίων τῶν προσηκόντων
τῇ παιδὶ, ἐν τῇ καλλίστῃ ἡμέρᾳ, ἄθλιον ἀντὶ μακαρίου εἴπῃ
Φιλόδημον. ἀλλὰ νικησάτω μὲν αὐτοῦ τὴν τύχην.

Κλεαινέτῃ.

Decl. ὁ Φιλοδήμου πλοῦς ἐπὶ τὴν ξένην, τοῦ σοῦ μὲν ἀνδρὸς, ἡμε-
τέρου δὲ ἀτιμήτου φίλου, σοὶ μὲν δυσκλεῶς ἔοικε παραγί-
νεσθαι. τῇ θυγατρὶ δ᾽ ὑμῶν, εἰκοστὸν ἤδη ἔτος οἰκουρούσῃ, οὐκ εὐτυ-
χῶς. ἡ μὲν γὰρ ἐπ᾽ ἀνδρὶ χηρεία, χρόνους προσλαμβάνουσα, πλείω
ἀρετὴν, ἡ δὲ ἐπὶ παιδὶ πρὸς ὥραν μηκυνομένη παρθενία, διαβο-
λὴν κτᾶται. πᾶσι γὰρ ἀνοίας αἴσχιστον δέδοκται, καὶ νὴ Δία ἐστὶ πα-
ρὰ τοὺς τῆς φύσεως χρόνους θυγάτηρ οἰκουροῦσα. πάλαι γὰρ ἐχρῆν
καὶ τὸν ἐκείνης βίον, ὥσπερ τὸν σὸν, πρὸς ἄνδρα ἐπαινεῖσθαι. ἴσως
μὲν οὖν ἀντὶ Φιλοδήμου παραμυθίαν ἡγῇ, παῖδα ἔχειν, ἣν ἐκεῖ-
νος καὶ σὺ ἐγείνασθε. σχέτλιον δὲ, διὰ πόθους γαμέτου, θυγατέρα ἀ-
ποστερεῖν γάμων. καὶ οὐχ ὅμοιον τοῦ μετ᾽ ὀλίγον ἥξοντος ἀφαιρεῖσθαι
ἀνδρὸς, ἢ τοῦ μήπω πεῖραν τις ἔσχηκε καὶ συνήθειαν τοῖς τῆς φύσεως ἀκ-
μαζομένη νόμοις. ὅταν δὲ, μὴ δὲ κεκμηκότων γονέων, μὴ δι᾽ ἔνδει-
αν χρημάτων, ὥσπερ νῦν, καὶ μεγάλης ἀτυχίας τεκμήριον τοῦτο.
ὁ μηδαμῶς καταιωνίζου Κλεαινέτη. πεντατάλαντον γὰρ προῖ-
κα κατέλιπεν αὐτῇ Φιλόδημος ἐκπλέων παρ᾽ ἡμῖν. καὶ οὐχὶ ταῦ-

τα

τὰ μόνον, ἔστι γὰρ αὐτῆς κοινὰ, καὶ τὰ Φαλάριδος χρήματα. ὥστε οὐκ οἶδα κλεαίνετη, τί ἂν μέλλοις. οὐ γὰρ οἶμαι δεῖν, μηδενὸς ὑστεριζούσαν εἰς τὸν γάμον, τὴν Φιλοδήμου μένειν ἄφιξιν. ὅσα μὲν γὰρ εἰκὸς εἰς τὴν ἐκείνου παρουσίαν ἀναβαλέσθαι, μὴ φθάνωμεν. ὅσα δὲ αὐτὴ κατεπείγει φύσις ἀκόντων ἡμῶν, οὐχ οἷόν τε, μὴ περιμένωμεν. ἐπεὶ τοὺς ὑμετέρους οὐκ ἀναδέχεται καιρούς, ἡ τῆς παιδὸς ὥρα. τάχα δὲ Φιλόδημος μὲν εἴργεται τοσούτοις, ὅσοις πατέρα εἰκὸς εἴργεσθαι ἀώρου θυγατρὸς οὔσης εἰς γάμον. σοὶ δὲ τοῦ κατέχειν οἴκαδε παρὰ τὸν νόμον τὴν παῖδα, οὐδεμία πρόφασις. οὐ γὰρ οὕτως αὐτῇ πατρὸς εἰς τὸ παρὸν δεῖ, ὡς ἀνδρός. σὺ δὲ καὶ πολλὰς ἀνάγκας, καὶ μεγίστην τῆς τύχης ἀπόντι τῷ πατρὶ, προσνέμειν οἴει δεῖν, καὶ πρέπουσαν τὴν μητέρα, ὅτι, ἐάν γε μοι πεισθεῖσα καὶ περὶ ἀνδρὸς εὐτυχῶς, καὶ περὶ θυγατρὸς εὐπρεπῶς βουλεύσῃ. πολλὰ γὰρ καὶ ἕτερα καλῶς, δίχα Φιλοδήμου πράξασα, ἓν τοῦτ' ἀντὶ πάντων κοινὸν ἐργάσῃ ἀγαθὸν, καὶ γυναικὶ σωφρονούσῃ, κόσμου οἶσον, κηδεύσασα κατὰ νόμους τὴν παῖδα. τὰ μὲν οὖν χρήματα τὰ Τεῦκρος ὁ ἐμὸς, ὁπόταν ἐθέλῃς παραριθμήσει. εἰ δέ του καὶ ἑτέρου δεῖ σοι πρὸς τὸν γάμον, ἐκεῖνος ὑπουργήσει. σὺ μόνον ἃ βούλει, πρόσταττε. καὶ Φιλόδημον εὔχου μὲν ἐλθεῖν εἰς τὸν γάμον. ὑπερβαίνου δὲ μηδαμῶς, εἰς ἐκεῖνον ἥξοντα τοὺς παιδὸς χρόνους. καὶ τὸ σῶον ἐκεῖνον εἶναι, καὶ παρέσεσθαι, ταῦτα μὲν ἔστω σοι μαρτύρια, μηδὲν ἧσσον ἢ πρὸς αὐτὸν φιλοφροσύνη.

Νικοκλεῖ.

ε Πεστείλαμεν Στησιχόρῳ, ὡς ἠξίους περὶ τοῦ ἐλεγείου. καὶ τὸν τρόπον ὑπεθέμεθα ὡς χρὴ γράφειν. ὁ δὲ, ἄσμενος ἡμῖν τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ἐπίδοσιν ὑπέσχετο, παραμυθίαν ἴσως ἡγούμενος ἔσεσθαί σοι τοῦ πένθους τὴν σοφίαν. ἡ μὲν οὖν συμφορὰ, δυσπαρηγόρητος, καὶ βαρυτέρα, ἢ ὥστε λόγοις ἐπικουφισθῆναι. ἐπειδὴ δὲ τ

Deest.

τοῖς ὠκειωμένοις ὀνόμασιν, ἐν ἴσῳ χρόνῳ, περὶ ἑκατέρου ἀνιᾷ. ἀδελφιδῆς τε καὶ ὁμομητρίας, καὶ γυναικὸς ἀγαθῆς ἀπενοσφίσθης. καλλίστης μὲν ἐξοχωτάτης, σωφροσύνῃ δὲ, οὐδὲ εἰς δευτερεῖον γυναικὶ μεθεῖσα αὐτὴν ἑώσης τόπον. ὡς ἐκπέπληγας, καὶ πανταχόθεν ἀπέγνωκας σεαυτοῦ. καὶ τὰς ὀλοφύρσεις οὐ μέτρια ποιούμενος, καὶ τὸ σώζεσθαι προσποιῇ. χρὴ δὲ μὴ βαρύτερον φέρειν, ἢ δυνατὸν ἐνεγκεῖν τὴν τύχην. οὐ γὰρ ἀρετῆς τοῦτο γ' ἄξιον, εἰ πρὸς τὸ πένθος ἀπαλλάξεις σαυτὸν, καὶ χρήσῃ αὐτῇ ἔσω συμφορᾷ. ἀλλὰ γοῦν ὦ Νικόκλεις, μικρὸν ἀπὸ τῆς ἀνίας μεταστραφεὶς, σκέψαι τὸν ταλαίπωρον αὐτῶν βίον, οἷα καθήρμοσται τὰ ἡμ. γίνεται ἕκαστος ἡμῶν, τοῖς μυρίοις κακοῖς. καὶ ταῦθ' ὅταν λύσῃ, τοῦ ταλαιπωρεῖν ἀνεπαύσατο ἐπιδημίας. τερπνὸν γὰρ ἡγούμεθα τὸν βίον τοιοῦτον ὄντα. παρ' ὅσον οὐδὲν θανάτου πείσεσθαι κάκιον ἐλπίζομεν. καὶ τὸν τελευτήσαντα οἰκτιζόμενοι, ὅστις πρῶτος ἄπεισιν, οὐκ ἀπόθεν ἑπόμενοι τούτου. λελήθαμεν ἑαυτοῖς ἐπιρριπτοῦντες τὰ δάκρυα. αὕτη δὲ κἂν αὐτῶν Νικόκλεις. καὶ ἐπὶ τοιούτῳ τέλει ἅπαντες ἀνατρεφόμεθα. οὐδὲ ἔστιν ὅντινα τῆς γνώμης, ἕτερον ὑποδέξεται χρῆμα τυραννικώτερον. μοῖρα τοῦ τοιούτου παντὸς αὐτοῦ, ὑπ' οὐδενὸς γοητευομένη. ὁρᾷς ἐμὲ τὸν μόναρχον, ὃν πάντες αὐτοὶ βιαιότατον ἀποφαίνουσι, ταύτης οὐδὲ ἂν με δεινότερον κηρύξωσιν οἱ νῦν ὄντες, οὐκ ἂν περιγενοίμην. οὐδὲν γὰρ τῆς παρ' ἡμῖν χαλεπῶν ὑποστήσεται, ἀλλ' ἅπαντι μὲν, ὅταν ἐνῇ τὸ χρεὼν τελευτῆσαι. εἴθε δὲ τοιοῦτοι οὗτοι ἐτύχομεν μοναρχίας, οὐχ ὅπως ἑαυτῶν ἀπωσώμεθα τοὺς μόρους, ἡμᾶς μὲν γὰρ ἴσως καὶ πρὸ μοίρας ἀξίους φαίη τις ἂν εἶναι ἀπολέσθαι, καὶ πρὸς ταύτην τὴν ἀξίωσιν, οὐδ' αὐτοὶ ἐναντιούμεθα. ἀλλ' ἵνα τῆς ἐπιεικεστάτων, καὶ ὡς ἔτι μάλιστον ἀξίων ζῆν, ἐπέχωμεν τὰ τέλη. ἐπεὶ δὲ ἐκείνη καθ' ἡμῶν, καὶ οὐχ

ἡμεῖς

ἡμεῖς κατ᾽ ἐκείνην; τύραννοι ἀπεδείχθημεν, ἢ πῶς χρὴ φέρειν. οὐ διὰ τοῦτο μόνον ὅτι εἰς οὐδὲν περαίνοιτο οἱ γόοι, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ τὸν ἐκείνης δαίμονα, εἴπερ αἰσθάνοιτό σε, οὕτω κατασμυχόμενον, ἀνιᾶσαι μὲν εἰκὸς αὐτὴν τὴν πλεῖστα μὲν εὐφράνασαν τὸν ἄνδρα, καθεῖσαν δὲ ἐφ᾽ οἷς ἔχαιρεν ἐκεῖνος, ἀχθεσθῆναι καὶ ἐν τῷ θανάτῳ. οὐ μὰ τὸν Δία μόνον σὺ τοιαύτης ἀπεσφάλης γυναικός, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ ἐκείνη τοιούτου ἐστερήθη ἀνδρός. ἐπεὶ τοίνυν, οὔτε πρῶτος, οὔτε μόνος, τοιαύτῃ ἐχρήσω συμφορᾷ, λογίζου τὰς ἀνθρωπίνας πράως φέρειν. εἰ καὶ μὴ δι᾽ ἐμέ, ἑτοίμως πρὸς θάνατον ὑπὸ ποικίλων ἔχοντα συμφορῶν, ἀγαθὰ διὰ τὴν ἰσότητα τῆς φύσεως, ὅτι πᾶσι κοινὸν τοῦτο, κἂν σφόδρα περιφόβως ἔχωσί τινες. καὶ τοῖς μὴ λίαν ἀχθομένοις πλεῖστα συμβέβηκεν ἀπολαύειν τοῦ βίου. Στησιχόρῳ.

τ Ὁ ἔλαιον ἐπέμψαμεν, ὡς ἐπιποθουμένοι μὰ Δί᾽ οὖσοι τὸ παρὸν, ἀλλὰ θυγατριδῷ σου. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ μειράκιον, ἄξιον ἡμῖν λόγου φαίνεται. καὶ τὴν γυμνασιαρχίαν μηδὲν ἧσσον Ἀγησιλάου. βουλοίμην δ᾽ ἂν αὐτὸν ἐκτελέσαι τὸ καθ᾽ ἡμᾶς μέρος, τὸ ἀργύρειον τὸ παρ᾽ ἡμῶν, ὃ μὴ σοὶ κομίζειν ἐβουλήθην τότε παρών. εἰ μὴ λαβὼν ἔστιν ᾗ γε, προδοσίαν δ᾽ ἴσθι, πρὸς Ἱμεραίους καταψεύσομαί σου. κἂν ἔτι παρὰ σοὶ ᾖ. χαλεπώτερον δέ σου οἶμαι καὶ τοῦθ᾽ ὑπὲρ προπέμπων. εἱλόμην προμηνιν ἤδη Στησίχορε. καὶ πρὸς τοῖς ἔπεσι, καὶ διὰ σεβαστότερος εἶ τῶν ἄλλων, καὶ θαυμασιώτερος. τὰ ἐπιτηδεύματα ταῦτα καὶ στέργε, καὶ τίμα τῶν ἄλλων περιέμενον ἐν οἷς ποτ᾽ ἂν καταῖραν διδύμης, ὁμοίως τοῖς πονηροτάτοις ἔσῃ. Τῷ αὐτῷ. Deest

σ Ὑπὲρ ἡμῶν ὦ Στησίχορε, μηδὲν μήτε ἐν ᾠδαῖς, μήτε ἄλλοθί που λέγε. οὐδὲν γὰρ βούλομαι μᾶλλον, ἢ σιωπᾶσθαι τὰ ἡμέτερα. τῶν δὲ ἄλλων φθόνος οὐδείς, ὑπὲρ ὅσων ἂν αὐτός τε κατὰ σαυ- Deest.

τὸν ἐθέλης, κατὰ νοῦν ἄγει τὸ δαιμόνιον. πολιτείαν δὲ φεύγει μάλιστα πάντων, ἡμᾶς ὁρῶν. ὃς ἡνίκα μακαριστὸς εἶναι ἐδόκουν πᾶσιν, ἐπὶ τούτοις ἐμαυτῷ σύνοιδα μάλιστα ἀνιωμένῳ. εἰ δ' ἐγώ σοι κατ' ἐμαυτὸν εἰκότα πάσχειν φαίνομαι, μοναρχίας ὀρεχθεὶς ἑκών, ὑπὲρ πατρίδος δέ σοι πολιτευομένῳ, καὶ δημοκρατίας, οὐδὲν ἀπαντήσεσθαι δυσχερὲς οἴει, τὸ μὲν καθ' ἡμᾶς ἄφες νῦν. εἰς δὲ σαυτὸν ἀπονεύσας βλέψον ὦ Στησίχορε, καὶ κατανόησον. οὐ γὰρ ὑπὲρ βελτιόνων τις οὐδὲ καθαρωτέραν ὁδὸν σοῦ βαδίσας, ἥψατο πολιτείας. ἀλλ' ὅμως λόγισαι κατὰ σαυτὸν, οἷα μὲν πρὸ τούτων ἔπαθες, οἷα δ' ἔμελλησας παθεῖν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἐχθρὸς ἤμην ἐγώ. καίτοι καλόν γε, κἂν δυρονῆ τις, εἰ κατ' οὖρον φέρηται παρὰ τῆς τύχης, μὴ πάντα ποιεῖν αὐτὸν ἐπὶ τῇ τύχῃ. καὶ γὰρ οὐ νῦν αὐτὸς, οὔτε τύραννος Ἱμεραίων, οὔτε ἐχθρὸς πᾶσιν, ὥσπερ ἡμεῖς. ἀλλ' ἐν πολιτείαις καὶ φίλοις, ὡς ἐνόμιζες αὐτὸς, δι' οὓς ἐχθροὺς ἔσχες ἡμᾶς. κἀγὼ μὲν, οὐκ αὖ τυραννήσας, παρόν μοι νῦν αὐτῶν, διὰ σὲ, καὶ σοῦ στοχαζόμενος. ἀγ' ὅμως; λόγισαι κατανοήσας, πόσα ἄττα πέπονθας ὑπ' αὐτῶν. εἰ δὲ βούλει, τὸν ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἀγαθὰ μὲν πλεῖστα πεπονθότα, κακὸν δὲ μηδὲν, μήτε μὴν ἄγαν εἰσηθέντα καθάπερ σὺ, σκέψαι. καὶ μάθοις ἂν. ὡς ἀνὴρ ἐκεῖνος ὅστις τῶν κοινῶν ἀφέμενος, τῶν ἰδίων προέστηκεν. καὶ ὃς οὐκ ἄλλο τι οἴεται τὸ ἑαυτοῦ πράσσειν, ἀλλ' ἢ σκοπεῖν, ὅπως μάλιστα ἡσθήσεται.

Τῷ αὐτῷ.

Deest. μ Η φρόντιζε ὦ Στησίχορε, τῆς Εὐβούλου καὶ Ἀειφάντου πρός με κατηγορίας. μὴ δ' ὅσιν ἀχθεσθῇς, εἰ τῆς καθ' ἡμῶν ἐπιβουλῆς τὴν αἰτίαν, εἰς σὲ ἀναφέρειν, καὶ τὰ σὰ κάλλιστα ἔπη ἠξίουν. παρ' ὅσον μὲν γὰρ ἤλθομεν ἐν Ἱμέρᾳ κινδύνου, καὶ σὺ οἶσθα.

μηδὲν

μηδὲν δὲ ἡμῶν ἀνήκεστον παθόντων, ἤδη δὲ ἃ προσῆκε σοι κατά γε τὴν ἐκείνων αἰτίαν μᾶλλον, ἢ ἀνιᾶσθαι. τῆς τε ῥώμης ἕνεκα τῶν ποιημάτων, ἅσοι πνέουσιν αἱ θεαί, καὶ ἡμῶν πειθόντων, εἴσοι ἄρα τί μέλλομεν. ἃ παρεξήτακας γὰρ κατὰ τὰ μέλη, πλέον, ἢ κατὰ λύραν δυνάμεως ἔχειν. καὶ Φάλαριν μεῖζον ἢ κατὰ τυραννοκτόνους. ἡμεῖς δὲ παρακινδυνεύσαντες ἐσχάτως, καὶ εἰς τύραννον ὁρμήσαμεν, καὶ εἰς ἑταιρείαν ἐμείναμεν, καὶ οὐ μεμφόμεθά σε, μελλήσαντες ἀναιρεθῆναι. μᾶλλον δὲ ἀναιρεθέντες. οὐ γὰρ εἰ καὶ ἐτελέσθη τὸ ἄδικον βούλημα, Στησίχορος ἡμῖν παθεῖν ταῦτα ἐπῃνέσατο. σὺ μὲν γὰρ ἴσως εἰπών, κόσμῳ θεοφιλεστάτῳ, τυραννοκτονεῖν ἐπαινεῖς, καὶ οὐκ ἀποτρέπομεν, εἴ τις θαυμάσει τὸν λόγον ἀλλ' οὐ Φάλαριν. ἀνδροφονεῖν γάρ ἐστι τὸ τοιοῦτον, ἀλλ' οὐ τυραννοκτονεῖν. οὐ γὰρ οἶσθα, ἄρχομαι πεῖρα παθών. οὐδὲ Δρωπίδας, οὐδ' ἄλλος ἐπιφανὴς ἀνὴρ οὐδὲ εἷς, ἀλλ' οὐδὲ ὁ σωτὴρ ἐν ἡμῖν Ζεύς, ἐνέμφυσεν ἐν τῷ ἱερῷ καρτερός. Εὐβούλου, καὶ Ἀειφάντου, δυοῖν ἀδίκοιν εἷς δίκαιος ἐγενόμην. τὸν τύραννόν με περιεσώσατο. Κόνων δὲ ὁ καταπορνευθείς, καὶ Θεαγόρας ὁ τοὺς ὀλέθρους ἡμῖν μηχανησάμενος, καὶ Ἀντιμήδης, καὶ Περικλῆς, καὶ ὅσοι δὴ τούτοις παραπλήσιοι, ἀνῃρέθησαν ὑπ' ἐμοῦ, τῷ δικαιοτάτῳ τῶν ἀμύνης νόμῳ, οὓς εἰ μὴ καὶ τοσαύτης ἐξουσίας εἰχόμην, ἀποθανεῖν ἂν εἱλόμην ἀντιτιμωρησάμενος. λεγέτωσάν με μιαιφόνον, ἄθεον, ἐναγῆ, τύραννον πολλοῖς πεφυρμένον, καὶ ἀνηκέστοις μιάσμασι. καὶ τούτων, ἂν δεινότερόν τι εἰπεῖν καθ' ἡμῶν ἔχωσι, μὴ φειδέσθωσαν. ἐπαινοῦντες γάρ με, διαβάλλειν ἐοίκασι πρὸς τοὺς χρηστοὺς οἱ πονηρότατοι. ὧν οἱ μὲν, ἐπυρώθησαν ὑφ' ἡμῶν, ἔμφρουροι τῷ

(ταύρῳ. οἱ δὲ ἀνε-

σκολοπισθῶσιν, ἔνθα ἔμελλον ἐμπρόσωποι ἔσεσθαι τοῖς λοι-
ποῖς, μηδὲν καθ' ἡμῶν τεκταίνειν κακόν. ἄλλοι δ' ὅτι ψευδεῖς ἐξηράνθη-
σαν. τινὲς δ' ἄκρα περιεκόπησαν, καὶ κατὰ τροχῶν ἐλυπήθησαν. καὶ
κεφαλὰς ἄλλοι περιεσκυθίσθησαν. οἱ δ' ὡς ἔτυχεν ἀδικίας προάρ-
ξαντες, ὀλέθρου πικροῦ κατὰ δίκην ἐνεφορήσαντο. δι' οὓς ὁμο-
λογοῦμεν ἀνασταθῆναι τύραννοι, καὶ οὐκ ἀρνησόμεθα κατὰ πονηρῶν μο-
ναρχίας ὀρεχθῆναι. οὐδὲ παυσόμεθά ποτε φιλωμότητος, καὶ ἀπαν-
θρωπίας. πρὸς δὲ τοὺς χρηστοὺς ὅμοιοί γ' ἐσμὲν ἄρχοντες, οἷοί περ ἐγι-
νόμεθα πρὶν ἄρξαι. μὴ δὴ δόξῃς ὦ στησίχορε κατ' ἐμοῦ τι τῶν ἐπῶν,
ὅταν κατὰ δυνάστου γράφῃς ἐπιπνεῖσθαι. ὑποδέχου δὲ ἄσμενος τὰς
θεὰς, δι' ἡμᾶς μηδὲν τῶν ἐπὶ νοῦν ἡκόντων ἀποδιοπομπούμε-
νος. ἴσθι γὰρ ὡς μηδεὶς τυραννοκτονήσει Φάλαριν ἔξω τῆς ἰδίας
μοίρας, ἣν ἀπὸ νεότητος ἔχομεν καθ' ἑαυτῶν, ἐὰν καὶ τὰ τῶν ὑμνο-
πόλων σὺ πενθῇ μέλη. ὅθεν ἥκουσαν αὐτὴν ἀναγκαίως ὁπόταν θέ-
λῃ, ὡς ὀφειλομένην ἑαυτοῖς ὁμοίως ὑποδεξόμεθα. τοῖς δὲ περὶ δού-
βουλον τυραννοκτόνοις, ἐπεὶ παρὰ ταύτην ἐπεχείρουν, ἄθλα ἀ-
πεδώκαμεν, οὐχ ἃ παρὰ νόμων προσήκει ἀνδράσι κενὴν δόξαν θη-
ρωμένοις τῇ καθαιρέσει μονάρχου, ἀλλ' ἃ παρὰ τυράννου, πλέ-
ον ἰσχύοντος νόμων. καταπαρέντες γὰρ εἰς τὴν ἱμεραίων θηρόβο-
τον ἄχρι τῶν στηθῶν, μετὰ πολλοὺς ἄλλους αἰκίας τρόπους, τῇ
λώβῃ διενυκτέρευσαν. σὺ δὲ ὡς ἐπὶ μήκιστον εὐτυχοίης. ἔρρωσο. καὶ
τὸ μὲν μηδὲν παθεῖν τοιοῦτον, οὐκ ἂν συνευξαίμεθά σοι. παρὰ
γὰρ τῆς ἰδίας δικαιοσύνης, τοῦ τυχεῖν φαίης ἄν. ἀλλὰ μὴ δὲ δρᾶ-
σαί ποτε ἀνάγκην γενέσθαι, Φάλαριν παραπλήσιον. μέλοιεν
δέ σοι μουσῶν εὐκλεέστεροι πόνοι. πέμπε δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς τῶν ποιη-
μάτων, ἃ τὰς παρούσας ἐπανήσει φροντίδας.

ἐνναίοις

Ἐνναίοις.

ἐ Ἐγὼ οἶμαι μὲν καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐμαυτὸν αἴτιον ὑμῖν γεγονέναι. ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς ἐλευθερίας, οὐ μέμφομαι ὑμῖν ἀχαρίστοις οὖσι. τὸ μέντοι ἀργύριον ὃ ἐδανείσασθε, ἀπόδοτε. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐν χρείᾳ εἰμὶ οὐ μετρίᾳ. καὶ περιπέμπω χρήματα δανειζόμενος εἰς ἅπασαν σικελίαν. καὶ οἱ μὲν, ἐχαρίσαντο ἡμῖν ὥσπερ λεοντῖνοι, καὶ γελῷοι. οἱ δὲ, ὑπέσχηνται δανείσειν, ὡς ὑαλαῖοι καὶ φιντιεῖς. τί ἂν οὖν πρὸς θεῶν αὐτοὶ ὑπολάβοιτε περὶ αὑτῶν, ἡνίκα αὐτὰ ἃ δεδάνεισθε μὴ ἀποδιδόντες, ὁρᾶτε ἄλλοι χαρίζονται τὰ αὐτῶν, μηδὲν ἀγαθὸν ὑφ' ἡμῶν πεπονθότες. εἰ δὲ πύθοιντο οἱ ὑπεσχημένοι χαρίσασθαι, ὅτι αὐτὸ τὸ κομίζεσθαι τὰ ὀφειλόμενα, τοῖς μηδὲν ὀφείλοισι βαρεῖς ἐσμὲν, ἄρ' ἔτι δώσειν οἴεσθε αὐτούς; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι, μὴ δὲ τοὺς δανείσειν ὑπεσχημένους, δανείσειν ἔτι. ἀλλ' ἐνθυμηθήσεσθαι, ὅτι ὁ μὴ ἀναπραττόμενος τὰ αὐτοῦ παρὰ τῶν ὀφειλόντων, οὗτος ἀποτίνειν τοῖς δανείσασιν οὐ βουλήσεται. ταῦτα τοίνυν ἐνθυμηθέντες, εἰ μὴ ἀποτίνητε, αἰδέσθητε. εἰ δὲ μὴ ταῦτα ἀνύσειεν, εὖ ἴστε, ὅτι εὑρήσομεν, ὃ ἐπαναγκάσει ὑμᾶς, εἴπερ οἷόν τε ἐπαναγκαζομένους τὰ δίκαια ποιεῖν, ἐστίν.

– τίννυτε

ἰσχὺ σφόδρα καὶ λόγου κρεῖσσόν τι

Τέλος τῶν Φαλάριδος ἐπιστολῶν.

Σφαλὴς ὁ ἐμὸς βίος καὶ ἡσύχιος. ὁ δὲ σὸς, κατ' οὐδὲν ἐμοὶ προσαπολαύει. μέτριος ἀνὴρ καὶ ἀπροσδεὴς, σικελικῆς τραπέζης οὐδεῖται. πάντῃ ἔχει Πυθαγόρας ἱκανὰ τὰ καθ' ἡμέραν οὗ ἂν ἔλθῃ. θεραπεία δὲ δυνάστου, βαρὺ καὶ ἐπαχθὲς τῷ μὴ εἰθισμένῳ. μέγα καὶ ἀσφαλὲς αὐτάρκεια. οὔτε γὰρ ἔχει τὸν φθονήσοντα, οὔτε τὸν ἐπιβουλεύσοντα. διὸ καὶ δοκεῖ εἶναι ἐγγυτάτω θεοῦ ἡ διαγωγή. διάθεσις ἀγαθὴ, οὐ γίνεται ὑπὸ ἀφροδισίων, οὐδὲ ὑπὸ ἐδεσμάτων, ἀλλ' ὑπὸ ἐνδείας ἀγούσης πρὸς ἀνδρὸς ἀρετήν. ἡδοναὶ δὲ ποικίλαι καὶ ἀκρατεῖς, δουλοῦνται ψυχὰς ἀσθενῶν ἀνθρώπων. πολὺ δὲ μάλιστα ὧν σὺ ἀπολαύεις. διὸ καὶ ἐπιδίδως σαυτὸν εἰς τὰ τοιαῦτα. αἰωρῇ γὰρ καὶ οὐ δύνασαι σώζεσθαι. λόγος γὰρ ὁ παρὰ σοῦ οὐκ ἐναντιοῦται τοῖς ἀσυμφόροις. μὴ οὖν κάλει Πυθαγόραν συμβιώσοντά σοι. οὐδὲ γὰρ οἱ ἰατροὶ αἱροῦνται τοῖς νοσοῦσι συγκάμνειν.

ΜΙΘΡΙΔΑΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙ ΜΙΘΡΙΔΑΤΗ, ΤΩ ΑΝΕΨΙΩ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Τὰς Βρούτου ἐθαύμασα πολλάκις ἐπιστολάς· οὐ μόνον δεινότητος καὶ συντομίας χάριν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἡγεμονικοῦ φρονήματος ἐχούσας χαρακτῆρα. ἐοίκασι γὰρ οὐδὲν νομίζειν καλὸν, εἰ καὶ μὴ μεγαλοψυχίας ἔχοιτο. ἐγὼ δ' ἀπειρίᾳ τῶν τοιούτων φρονῶ λόγων, οὐδ' ἐντεῦθεν ἀξιῶ διαμφισβητεῖν. ἀποφαίνοντος δέ σου δυσαπικείτως αὐτὰς ἔχειν, ᾠήθην δεῖν πεῖραν ποιήσασθαι τῆς ἀντιγραφῆς, καὶ πειράσασθαι λόγους, οἵους εἰκὸς ἦν ἕκαστον ἀποκρίνασθαι τῶν ἐπεσταλκότων. ἦν δὲ δυσεύρετος ἡ ἐπιστολὴ, κατ' ἄγνοιαν τῆς τότε περὶ τοὺς πολλοὺς τύχης τε καὶ γνώμης. οὐ μὴν ταύτῃ γε ἀνῆκα τὴν ὁρμήν· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐξ ἱστοριῶν ἐπιλεξάμενος· τὰ δὲ ταῖς δευτέραις καὶ τρίταις ἐπιστολαῖς ὑποσημαίνεσθαι περὶ τῶν προτέρων συνεὶς, οὐχ ἥκιστα παρέζευξα, τὸν ἐξ ἐπινοίας κατάλογον. φύσει δέ πως δυσχερὲς ἀποβαίνει, τὸ εἰς ἀλλοτρίαν συνδραμεῖν εὐστοχίαν, ὁπότε καὶ ἰδίαν χαλεπὸν ἀναλογίσαι. ὁ γοῦν Βροῦτος, μυρίας ὡς εἰκὸς ἄνδρα πολλοῖς ἔθνεσι διαπολεμοῦντα, διαπρεσβευσάμενος ἐπιστολὰς, ἔπειδ' ας, εἴ τέ τινος τῶν εἰς ταῦτα μισθοῦ δοκίμων, μόνας ἐξέδωκε τὰς εὐφόρως γραφείσας, διὰ τὸ ἀρκέσαι ταῖς ὀλίγαις μόλις τὴν διόρθωσιν. ὁπότε οὖν ἐκεῖνος ἠσθένησεν ἑαυτὸν ἐν πᾶσι μιμήσασθαι, πῶς οἷόν τε ἡμᾶς, ἑτέρῳ ἐξομοιωθῆναι, καὶ τῇ κατὰ σφᾶς ὁμοτονῆσαι προθέσει. ἀλλά πως γλυκὺ πάθος ἐλπὶς, οὐ τῇ ἐπι-

τυχίᾳ δελεάζουσι μόνον, κολακεύουσι δὲ καὶ τὸ ἀπότευγμα. δι' ἣν οὐδενὸς ἄλλου λείπεσθαι δικαιῶ μάλιστά σοι χαριεῖσθαι. ἐπεὶ κἀκεῖνό με οὐ λέληθεν, ὅτι ὁ μὲν ἐν πολλοῖς ἀνδράσι ἢ δήμοις γράφων, εἰκότως ἑνὸς ἀνέχεται χαρακτῆρος. ὁ δὲ ὑπὲρ πολλῶν διαλεγόμενος, ἐὰν μὴ ἀλλάσσῃ τὸν τύπον, ἀποπεπλανῆσθαι δόξει τοῦ σκοποῦ. τῇ δὲ αὐτῇ προσέχων ἰδέᾳ, καὶ ἀπίθανος φανήσεται, καὶ ἕωλος. ἔτι πρὸς τούτοις ἐνθυμητέον, ὡς ἡγεμόνος μὲν ἴδια οἴονταί τινες τὰ ἥκοντα ὑπεροψίας, ἐπιστέλλειν τοῖς ὑπηκόοις. ἡμῖν δὲ ἡ αὐθάδης ἀντιγραφὴ, κατάγνωσιν ὡς ἠλιθίοις φέρει. τὸ δὲ ταπεινὸν, οὐκέτ' ἀνάλογει πρὸς τὴν ὁμοίαν ἀπήχησιν. ὅμως δ' οὖν τὰ δυσχερῆ, καὶ περὶ τοσαῦτα ὄντα προσεκλογισάμενος, οὐδὲν ἧττον ὑπέστην τὸ ἔργον βραχὺ μὲν ἐμαυτῷ γύμνασμα συντάξας. σοὶ δ', οὐ μέγα κτῆμα. ἀλλὰ τοῖς πολλοῖς τάχα καὶ εὐκαταφρόνητον. εἰλεῖ γὰρ τὰ πρὸ τῆς πείρας θαυμαστὰ, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ συντελέσματος γνῶσιν, ῥᾴδια εἶναι παραθεωρεῖσθαι.

Μιθριδάτου συναγωγὴ τῶν Βρούτου ἐπιστολῶν

Βροῦτος Περγαμηνοῖς.

α Κούω ὑμᾶς Δολοβέλλᾳ δεδωκέναι χρήματα. ἃ εἰ μὲν ἑκόντες ἔδοτε, ὁμολογεῖτε ἀδικεῖν με. εἰ δὲ ἄκοντες, ἀποδείξατε, τῷ ἐμοὶ ἑκόντες δοῦναι.

Περγαμηνοὶ, Βρούτῳ.

χ Ρήματα Δολοβέλλᾳ μὲν ἔτι δυσποροῦντες, ἐβιάσθημεν παρασχεῖν. σὺ δὲ ὑμᾶς δοῦναι θέλοντας ᾔτηκας, ὅτι δυσαπλήρωτον ἐν ἀπορίᾳ τὸ πρόθυμον.

Βροῦτος

Βροῦτος Περγαμηνοῖς.

τ Α χρήματα ἡμῖν εἰς ὃ ἐπετάξαμεν καιρὸν μὴ πέμ-
ψαντες, οὐδὲν ἄλλο, εἰ μὴ τὸ δοκεῖν μετὰ τοῦ βεβιάσθαι
ταῦτα παρασχεῖν ὠφέλησθε. ὥστε διχόθεν ὑμᾶς βεβλάφθαι, καὶ τῷ
τὰ ἀναλώματα κἂν ἴσον ὑπομεῖναι, δώσετε γὰρ τοσοῦτο κά-
κιον, ὅσῳ περ ἄκοντες, καὶ τὴν, ἣν εἰκὸς ἀντὶ τῶν ὑπουργηθέντων φέ-
ρεσθαι χάριν ὑμᾶς, ἀφῃρῆσθαι. οὐ γὰρ χρὴ τὴν τῶν προθύμων ὑπη-
κόων παρρησίαν νέμεσθαι, τοὺς οὐκ ἄν, εἰ μὴ μετὰ ἀνάγκης, ταῦ-
θ᾽ ἡμῖν παρασχόντας.

Περγαμηνοὶ Βρούτῳ.

ε Ι ῥάδιος ὁ πορισμὸς ἦν, οὐκ ἂν περιεμένομεν βραδυτῆτι
διαβαλεῖν τὴν χάριν. τί γὰρ δὴ ὄφελος, τίς καὶ ἀρνήσον-
ται βιασθησομένοις, ἐὰν μετὰ μελλήσεως ἀμφότερα ζημιωθῶσι.
καὶ διδόντες τὸ ἀνάλωμα, καὶ τὴν ἀμοιβὴν ἀπολέσαντες. ἀλλ᾽ ἴσθι,
ὅτι τὸ μὲν τάχος, περιουσίας ἔργον ἐστίν. ὁ δὲ χρόνος, σπουδῆς ἐκνι-
κῆσαι βιαζομένης ἀπορίαν. οὐδὲ δίκαιον τὴν τῶν παρὰ δύναμιν ἐ-
πιταχθέντων κακοπραγίαν, ἔλαττον φέρεσθαι, τοῦ οὐκ ἄν, εἰ μὴ ὑ-
πὸ δυσπορίας ταχυνάντων.

Βροῦτος, Περγαμηνοῖς.

τ Α χρήματα ὑμῶν ἐκόμισαν οἱ πρέσβεις. ὡς μὲν πρὸς ἣν
ἠτιᾶσθε ἀσθένειαν, πλείω. ὡς δὲ πρὸς ἣν ᾐτούμεθα χρείαν,
ὀλίγα. φυλάττεσθε οὖν μὴ καὶ δύνησθε πλεῖον οὗπερ ποιεῖσθε. ἢ
βούλησθε ἔλαττον, οὗ δύνασθε.

Περγαμηνοί, Βρούτῳ.

ε Πέμψαμεν σοι χρήματα, εἰ καὶ τῆς σῆς ἐλάττονα χρείας,
ἀλλ᾽ οὖν τῆς ἑαυτῶν ὑποσχέσεως πλείονα. παρῃτούμεθα μὲν
ὡς μικρότερα ἢ βουλόμεθα ἔχοντες. ἐπορίσαμεν δέ, ὡς πλεῖον,
ἢ δυνάμεθα σπουδάσαντες.

Βροῦτος, Περγαμηνοῖς.

δ Ολοβέλλας, ἔστιν ἡμῖν μὲν πολέμιος. ὑμῖν δὲ φίλος. ὧ

εἰς ἅπαν καὶ καθ' ἡμῶν ὑπουργεῖσθε. τί δῆτα ἂν ἕποιτο, τοῖς τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ ἑλομένοις, εἰ μὴ ἁλόντας ἴσα πολεμίοις πάσχειν· οὐδὲ γὰρ μετάνοιαν δοτέον τοῖς οὐ πρὶν, ἢ εἰς τὸ παντελὲς κάμνειν, μετανοοῦσι.

Περγαμηνοὶ, Βρούτῳ.

τ Ἧς μὲν πάλαι πρὸς Δολοβέλλαν φιλίας, σὺ αἴτιος, ὅ τε ἡμῖν ἐπιστέλλων· ἀνάγκη γὰρ τὰς ἐκείνου κολακεύειν ἐπιταγὰς, πρὶν ἥκειν, πρὸς ὃν ἀπεκλίνομεν· τὴν δὲ εἰς τὸ μέλλον μετάνοιαν, μὴ ἀφαιροῦ, τῶν εἰ καὶ βραδέως, ἀλλ' οὖν ὅταν δύνωνται τὸ ἀγνοηθὲν διορθούντων.

Βροῦτος, Περγαμηνοῖς.

υ Ἢ ψήφισμα ὑμέτερον, οἱ πρέσβεις ὑμῶν ἀπεκόμισάν μοι ἐν Ἀβδήροις, τὴν ἀπὸ Ἰταλίας στρατιὰν ἐπισκοπουμένῳ. δεξάμενος δὲ, τῆς μὲν βραδυτῆτος ὑμᾶς ἐμεμψάμην. Περγαμηνοὺς γὰρ ταῦτα φρονεῖν ἐκ πολλοῦ ἂν ἐβουλόμην, ἃ ἔδει. ἐπῄνεσα δὲ τῆς εἰς τὰ ἄλλα προθυμίας, καὶ τῆς δωρεᾶς τῶν διακοσίων ταλάντων· δι' ἧς πάλαι ἄκοντες, δοῦναι Δολοβέλλᾳ τὰ πεντήκοντα ἐπεδείξατε.

Περγαμηνοὶ Βρούτῳ.

κ Αἰ τάχιον ἐφρονοῦμεν, ἃ προσῆκον ἦν. ἃ νῦν οὐ βραδέως ἀλλ' ἡνίκα δυνατὸν ἐξεγένετο ἡμῖν, τὰ εἰκότα συντελοῦμεν. οἱ γοῦν ἐν περιουσίᾳ μὴ πλεῖον Δολοβέλλᾳ πεντήκοντα δόντες ταλάντων, τετραπλασίονα σοι, καίπερ ἐνδεόμενοι συνεισφέρομεν· ὅπως μάθῃς, ὅσον ἑκούσιος ὑπουργία πενομένων, τοὺς ἀβουλήτως ἐν εὐπορίᾳ βιασθέντας ὑπεραίρει.

Βροῦτος Ῥοδίοις.

ξ Ἀνθίους ἀποστάντας χειρωσάμενοι, ἢ ἔκδοτον ἀπεσφάξαμεν. τήν τε πόλιν κατεπρήσαμεν. Ταρσεῦσι δὲ προσ-

θεμένοις

θεμένοις ἡμῖν, τὴν τῶν φόρων ἄφεσιν ἐδώκαμεν. ἐλευθέρους δὲ καὶ αὐτονόμους αὐτοὺς εἶναι συγχωρήσαντες, εἰς ἐπισκευήν τε τῶν ὑπὸ τοῦ χρόνου καταλελυμένων παρ᾽ αὐτοῖς, πεντήκοντα τάλαντα ἐχαρισάμεθα. ὑμῖν οὖν βουλομένοις περὶ ἑαυτῶν, πάρεστιν ὁρᾶν ὅτι, εἴτε χρὴ πολεμίους ἡμᾶς, ὥσπερ Ξάνθιοι, εἴτε φίλους καὶ εὐεργέτας, ὃν τρόπον Παταρεῖς αἱρεῖσθαι.

Ῥόδιοι Βρούτῳ.

ο Ὑκ εἰ σὺ βαρέως τοῖς ἐλευθεριάσασι Ξανθίων προσηνέχθης, ἤδη καὶ ἡμεῖς τοὺς τῇ δουλείᾳ δικασθέντας μιμησόμεθα Παταρεῖς· ἀλλ᾽ ἐκείνων μὲν ἀπευξάμενοι τὴν τύχην, πειρασόμεθα τῆς εὐεργεσίας ἔχεσθαι. τούτους δὲ μεμψάμενοι τῆς γνώμης, ζηλώσομεν τὰ ἀπὸ τῶν λημμάτων· ἐνδοξοτέραν ἡγούμενοι, τὴν μετὰ κινδύνων ἐλευθερίαν, τῆς ἐπὶ τῷ κερδαίνειν αὐτομολίας.

Βροῦτος Κῴοις.

ρ Οδος μὲν ἤδη δεδούλωται καὶ αἰτίῳ· πόλις αὐθαδέστερον αἰσθομένη τῆς οἰκείας ἰσχύος μᾶλλον, ἢ βεβαιότερον. Λυκία δὲ ἡμῖν ὑπήκοος πᾶσα. ἡ μὲν πολέμῳ καμοῦσα, ἡ δὲ ἐκ τῆς ἀνάγκης ὠφελημένη τὸ ἀβίαστον· ἑκόντες γὰρ εἵλοντο, ἃ μετ᾽ οὐ πολὺ, ἔμελλον μὴ βουλόμενοι. καὶ ὑμεῖς οὖν αἱρεῖσθε· ἢ πολέμῳ βιασθέντες δοῦλοι, ἢ ἑκουσίως ἡμᾶς δεξάμενοι, φίλοι γενέσθαι.

Κῷοι Βρούτῳ.

ο Ὕτε ἡ Ῥοδίων ἅλωσις ἐξέπληξεν ἂν ἡμᾶς, μὴ τὰ σὰ φρονοῦντας, οὔτε ἡ Λυκίων εὐπραξία μετὰ κολακείας ἔπεισεν. ἐλπὶς γὰρ καὶ φόβος, ἐν φίλοις μὲν ἀξιόπιστα· ἐν δὲ τοῖς ἀλλοτριουμένοις εὐκαταφρόνητα. ἀλλ᾽ ἡμεῖς ἂν ὠθεῖσθαι προσχωροῦντες, καθ᾽ ὃ ἀρχόμεθα. ἐγκαλοῦμεν, ἢ ἀπειλῆς, ἢ ὑποσχέσεως γεγονέναι κτῆμα. ἔχ-

οὐν ἡμᾶς ὑπόλειμμα φιλίας πρὸς ἄλλους μᾶλλον, ἢ ἑτέρων ἐ-
φῆμας προσδέου.

Βροῦτος, κῴοις.

ὀ Υδὲν οὔτε θαλάττης ἀδυνατῶν. οὔτε ἀγεωργήτου γῆς ὄφελος. κτήσασθε οὖν περὶ τὰ σκάφη. ὡς εἰ τῶν δὲ εἴητε ἄποροι, μηδὲν ἠπειρωτῶν πλέον ἐκ θαλάττης ὀνησόμενοι.

Κῷοι βρούτῳ.

κ Αἱ γεωργίαι ἔστιν ὅτε τὴν ναυτιλίαν ἐμποδίζει καιρός. ἀλλ' οὔτε γῆς ἀποστεροῦνται οὔτε θαλάττης, οἱ φύσει ταῦτα ἔχοντες. οὐ γὰρ ἴσον τῷ μηδόλως κεκτῆσθαι, τὸ κἂν ἐλλείπῃ ποτὲ εἰς τὴν χρείαν εὐδιόρθωτον.

Βροῦτος, παταρεῦσιν.

δ Ἀμάσιππον ῥοδίων ναύαρχον, μετὰ τὴν ῥοδίων ἅλωσιν φυγόντα, μετὰ δυεῖν καταφράκτων, ἐπυθόμην περὶ ἑρμοδώρου τοῦ σαμίου ἐμπόρου πεφευγέναι ἐν τῷ μεγίστῳ ὑμετέρῳ λιμένι. καταχθῆναι μὲν οὖν αὐτὸν ἐκεῖσε, οὐδὲν ἁμάρτημα ὑμέτερον ἡγοῦμαι εἶναι. καταχθέντα δὲ εἰ περαιτέρω τι τῶν ὑμῶν ἀποδρᾶναι ἐάσετε, καὶ ἀδικίας, καὶ ἀνανδρίας ὑμῶν καταγνώσομαι.

Παταρεῖς, βρούτῳ.

ἐ Ιθᾶττον ἡμῖν ἑρμόδωρος ἢ σοὶ, περὶ τοῦ ναυάρχου προσήγγειλεν, οὐκ ἂν ὥσπερ εἰς πλεύσας ἔλαθε ἀμάσιππος, οὕτω δὴ καὶ ἀπαίρων διέφυγεν. ἀλλὰ μέρος αὐτὸ τῆς ῥοδίων ἁλώσεως ἐγένετο. νυνὶ δὲ σύγγνωθι τῷ τέλει τῆς ἀγνοίας, ἧς ὑπετίμησιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν δέδωκας. οὔτε γὰρ ἀδικίας ἔργον τὸ λαθόντα καταδέξασθαι, οὔτε ἀσθενείας, τὸ ἐκδιδράσκοντα ἀγνοῆσαι.

Βροῦτος καυνίοις.

ἐ Υνοεῖν μὲν ἡμῖν πρεσβευόμενοι προσποιεῖσθε. τὰ δὲ ἔργα,

εἰς

εἰς οὐδὲν ὧν ἐχρῆν ἐσπουδακότας ἐλέγχει. ὁρᾶτε οὖν, μὴ καὶ ἡμεῖς τῇ διὰ τῶν ἔργων πεισθέντες δυσμενείᾳ μᾶλλον ἢ τὴν ἐκ τῶν λόγων ἡδονὴν θηρώμενοι, ὡς ἐχθροῖς ὑμῖν προσενεχθῶμεν.

Καύνιοι πρὸς ταῦτα.

ὀ Υδὲν θαυμαστὸν εἰ πρεσβεύοντες ὑπὲρ εὐνοίας ἐν ταῖς ὑπουργίαις, καταδεέστεροι τῆς χρείας ἐλεγχόμεθα. ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐσπουδακότων ἔργον. τοῦτο δὲ ἀσθενούντων. διὸ χρὴ τὴν ἐκ τῆς προθυμίας διάθεσιν μᾶλλον, ἢ τὸ ἐν τοῖς ἔργοις ὑποδεὲς σκοποῦντας, φίλους νομίζειν, τοὺς καὶ ἃ μὴ δυνάμεθα σπουδάζοντας.

Βροῦτος Λυκίοις.

ὅ σα παρ' ὑμῖν ἐστι μηχανικὰ ὄργανα τειχομαχίας, ἢ ναυμαχίας τῶν Καύνου διαπέμψατε Κασσίῳ τῷ συνάρχοντί μου πορθοῦντι Ῥόδον, θᾶττον ἡμερῶν τριάκοντα. ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας τὴν ἐπιστολὴν ταύτην δέξησθε. ἵνα μὴ τοῖς κατ' ἐκείνων ἡμῖν παρεσκευασμένοις, ἀναγκασθῶμεν χρήσασθαι καθ' ὑμῶν.

Λύκιοι πρὸς ταῦτα.

ὀ Ξείας οὔσης τῆς ἀπειλήσεως μία, τὸ ῥᾳδίως ὑπουργῆσαι. διὸ πειρασόμεθα φθάσαι τοῖς ἔργοις, τὴν ἀπὸ σοῦ προθεσμίαν. ἐπεὶ καὶ σοῦ ταῖς ἀπειλαῖς τὴν παρ' ἡμῶν ὑπόσχεσιν ἔφθακας. εἰ μέντοι τὰ ὄργανα μὴ ἄχρηστα φανῆναι διὰ παλαιότητα, ὡς καὶ τὰ Ῥοδίων εὑρήσεις ἐπ' ἄλλους ἄχρηστα. Λυκίοις Βροῦτος.

ἁ Ἱ μηχαναὶ ὑμῶν μετὰ τὸν πόλεμον ὡς ἡ παροιμία ἐκομίσθησαν. ἀλλ' ὑμᾶς γε ἐπαινοῦμεν. οὐ γὰρ ὑστερήσατε, εἰς ἣν ἐκελεύσαμεν προθεσμίαν. καὶ Κάσσιος δὲ ἔφθασεν. (αἱ μηχαναὶ μετὰ τὸν πόλεμον)

Λύκιοι πρὸς ταῦτα.

κ Αἱ σοὶ τάχιον ἐλπίδος νικᾶν συμβαίνοι. καὶ ἡμῖν δὲ ῥα'

δίου ὑπὸ τῆς ὑπουργεῖν, εἰ μέλλεις τοὺς συμμάχους, ἐξ ὧν αὐτὸς χύνῃ κάκιστος ἀποδέχεσθαι.

Λυκίοις, Βροῦτος.

ξ Ἄνθιοι τὴν ἐμὴν εὐεργεσίαν ὑπεριδόντες, τάφον τῆς ἰδίας ἀπονοίας ἐσχήκασι τὴν πατρίδα. Παταρεῖς δὲ πιστεύσαντες ἑαυτοὺς ἐμοὶ, οὐδὲν ἐλλείπουσι διοικοῦντες τὰ καθ᾽ ἕκαστα τῆς ἐλευθερίας. ἐξὸν οὖν καὶ ὑμῖν, ἢ τὴν Παταρέων κρίσιν, ἢ τὴν Ξανθίων τύχην ἑλέσθαι.

Λύκιοι, πρὸς ταῦτα.

ξ Ἀνθίοις μὲν συναχθόμεθα τῆς συμφορᾶς, ἣν πρόστιμον ἀνοίας ἔχουσι, τῷ μὴ ἢ μετανοῆσαι δύνασθαι, Παταρεῦσι δὲ συνήσθημεν, σωφρόνως ἅμα καὶ εὐτυχῶς ἑλομένοις, ἃ ἔμελλε συνοίσειν. αὐτοὶ δὲ οὐχ οὕτως ἠλίθια φρονοῦμεν, ὥστε παρὸν ἐν φίλοις ἀριθμουμένοις εὐτυχεῖν, τὴν τῶν δι᾽ ἔχθραν κεκολασμένων ἀτυχίαν ἑλέσθαι.

Βροῦτος Λυκίοις.

ξ Ἀνθίων τοὺς διαφυγόντας οἱ ὑποδεξάμενοι ὑμῶν, οὐδὲν μετριώτερον πείσονται Ξανθίων. Παταρεῦσι δὲ καὶ Μυρεῦσι, καὶ κωρυκίοις, καὶ Φασηλίταις, κἂν ἄλλο τι εὖ ποιεῖν ὑποδέξασθαί με τοιαύτους ἐθέλωσιν, ἐπιτρέπω, ἵνα τὸ ὀρθῶς αὐτοὺς βεβουλεῦσθαι, φίλους ἡμᾶς, ἀλλὰ μὴ πολεμίους ἑλομένους, ἔργῳ αἰσθάνωνται ὁρῶντες Ξανθίους.

Λύκιοι πρὸς ταῦτα.

ὀ Υ δὲ αὐτοὶ Ξανθίους ὑποδέξασθαι ἐγνώκαμεν, ἐκοινωνεῖν τῆς συμφορᾶς μᾶλλον ἢ τὸ κουφίζειν μέλλομεν αὐτοῖς τὸ ἀτύχημα. ἐοίκασι δὲ κἀκεῖνοι παραλιπόντες, τοὺς μηδὲν ὀνήσαντας ἡμᾶς, Παταρεῦσι καὶ Μυρεῦσι καὶ Φασηλίταις καὶ κωρυκίοις, ὡς βεβαιοτέροις προσφεύξεσθαι βοηθοῖς. δῆλον γὰρ πεποίηκας ὦ Βροῦτε, οὐδ᾽ ὀργὴν ἐλαύνων τοὺς φυγάδας ἐκ Λυκίας. ὑπὸ δὲ χρηστότητος διδάσκων, τίσιν ἤδη οἱ αὐτοὺς χαρίσῃ.

Βροῦτος.

Βροῦτος, Κῴοις.

ὁ Ι πεμφθέντες παρ' ὑμῶν περὶ τὴν συμμαχίαν, ἀπήγγειλάν μοι τὰς ναῦς ὑμῶν ἄρτι κατασκευάζεσθαι. εἰ δὲ εἰς τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν παρασκευάζεσθε, τί χρήσεσθε ταῖς παρασκευαῖς, οὐκ οἶδα. τί γὰρ πλέον ὄφελος ἰσχύος ἀκαίρου, ἢ ὡς παντελῆς ἀσθενοῦς ἄχρηστον. Κῷοι πρὸς ταῦτα.

τ Οὓς μὲν ἰδίους ὑπεστάμεθα καιρούς, ὅτι μακρόθεν τῆς χρείας προκατεσκευάσθαι δεῖ τοὺς ᾗ τῶν συμμάχων, οὐ ῥᾴδιον συνιδεῖν, εἰ μὴ πρὸ μέλλουτις καταγγέλλοι. τὴν μέντοι παρασκευὴν, μὴ νόμιζε ἄχρηστον εἶναι εἰς τὸ βραδύ. κἂν εἰς τὸ παρὸν ἐλλείπῃ. σῴζει γοῦν τοῦτο ἀκραιφνὲς εἰς τὰ μέλλοντα. Βροῦτος, Καυνίοις.

ἁ Ι μὲν κατ' ὄψιν ὑπουργίαι τῶν Κῴων, κολακείας καὶ φόβου τὸ πλέον μεμοίρανται. τὸ δὲ προθύμως εἰς ὃ ἂν ἐπιστέλλω μὲν ὑπακούειν, πολλὴν ἐνδείκνυται βεβαιότητα. καὶ ὑμεῖς ὧν ὑπὲρ ὧν ἔγραψα μὲν διασκέψασθε. πότερον ὑμῶν καὶ τὰς ἄλλας ὑπουργίας δι' ἀνάγκην ἀπούσας ἢ δι' εὔνοιαν χρὴ δέχεσθαι. πίστις γὰρ αὐτάρκης τῆς βεβαιότητος ἀεὶ φανεῖται, τὸ διηνεκῶς ὑμῶν εἰς τὰς χρείας ἕτοιμον. Καύνιοι, πρὸς ταῦτα.

π Ι στις εὐνοίας, οὐ τὸ συνεχῶς ὑπουργεῖν. τοῦτο γὰρ μόνης ἰσχύος ἔργον. ἀλλὰ τὸ μὴ ὀκνεῖν, ἐν οἷς αὐτῆς δυνατὸς ᾖ καιροῖς. ἡμεῖς δὲ εἰ ἐμέλλομεν ἕνεκα τῶν ἐλλειμμάτων τὴν παλαιὰν σπουδὴν ἀπιστεῖσθαι, μάτην ἂν ἡγησαίμεθα καὶ τὰ πρότερα μεμοχθηκέναι. οὐδὲ γὰρ εἰκὸς τότε ἡμᾶς πεπλάσθαι τὴν πρὸς σὲ φιλίαν. ἣν φόβος μὲν καὶ ἀποῦσαν πάντως ἂν ἐκολάκευσε. κολακεία δὲ καὶ παροῦσαν ἂν διεψεύσατο. Δαμᾶ Βροῦτος.

ὁ πλων καὶ χρημάτων χρεία. ἢ πέμπε, ἢ ἀποφαίνου.

Δαμᾶς βρούτῳ.

ξ Υπορούντων ἔργον, τὸ πέμψαι, πενομένων δὲ, τὸ ἀποφαίνεσθαι.

Βροῦτος, κυζικηνοῖς.

τ Α ἀπὸ βιθυνίας ὅπλα παραπέμψατε μέχρις ἑλλησπόντου, ἢ κατὰ γῆν ὑποθέμενοι, ἢ κατὰ θάλατταν. ἀθροισθεῖσι δ' ἂν αὐτοῖ, τῆς ῥάονος αὐτῶν κομιδῆς. εἰ μέντοι βραδύτερον ἢ δεῖ, ἡμῖν ἔλθοι, ὥσπερ ἂν εἰ καὶ παραπανφθαρείη, ἢ καὶ ὑπὸ πολεμίοις γένηται, ὑφ' ὑμῶν ἠδικῆσθαι δόξομεν.

Κυζικηνοὶ, βρούτῳ.

π Αραπέμψαι τὰ ὅπλα, καὶ κατὰ γῆν, διὰ τοὺς πολεμίους, καὶ κατὰ θάλατταν διὰ τοὺς χειμῶνας, χαλεπόν. μάλιστα σοῦ τὰ ἐναντιώτατα συνάψαντος, τάχος καὶ ἀσφάλειαν. ὅμως δὲ σπουδῆς οὐδεμιᾶς λειψόμεθα, ἐὰν τὰ ἐκ τῆς τύχης συμβησόμενα, μὴ τοῖς ἀόκνως ὑπηρετήσασι προστεθῇ.

Κυζικηνοῖς βροῦτος.

ξ Κομίσθη τὰ ὅπλα, καὶ εἰς ὃν ἐβουλόμεθα καιρόν. τῆς οὖν λειτουργίας ταύτης, ἐνδέοντι γενομένης, ἀντιδίδομεν ὑμῖν τὴν προικόνησον, σὺν ταῖς ἐν αὐτῇ λιθουργίαις. - νησος

Κυζικηνοὶ βρούτῳ.

ο Υπὲρ κέρδους ἐλπίδι ἐσπεύσαμεν ἀποστεῖλαι, οὔτε εἰς τὰ λοιπὰ ὀκνηρῶς ἐμέλλομεν ἕξειν, ἐπαινεσάντες ἀμισθί. ὅμως ἀξιούμενοι δωρεᾶς, ἡδόμεθα τῇ σῇ μαρτυρίᾳ πλέον, ἢ ταῖς προικονησίων λατομίαις.

Κυζικηνοῖς, βροῦτος.

ο Ι πρέσβεις ὑμῶν συνέτυχόν μοι ἀπιόντι περὶ τὸν πόλεμον. καὶ παρεῖσθαι τῆς συμμαχίας ἱκέτευον, ἀθένειαν αἰτιώμενοι, καὶ τὸ ἀπορεῖν τὰ κοινά. δίκαιον μὲν οὖν ἦν, πλησίον ἤδη τῆς χρείας οὕτως ἐπειγούσης, καὶ εἰ πρότερον οὐκ ἔδοτε. καὶ νῦν περὶ

πέμψαι. πλέον γὰρ ἂν ἐτίμα τὴν λειτουργίαν ὑμῶν ὁ καιρός. ἐπεὶ δ' ἐοίκατε τὰ κακίω τοῦ πολέμου προλαβεῖν ἐλπίδι, τῇ μὲν ἀσθενείᾳ ὑμῶν, ἣν καὶ πάσχετε, ἥδομαι. τοὐναντίον γὰρ ἠχθέσθην ἄν, ἀκούων ἰσχύειν ὑμᾶς κακοὺς ὄντας· τοὺς δὲ ἄνδρας ὑμῶν, συμμάχους μὲν οὐκέτι, ὑπουργοὺς δὲ ἥκοντας ἕξω. λέληθε δ' ὑμᾶς οὐδαμῶς, ὡς δεινὸν ἂν εἴη τοῦ πολέμου μετασχεῖν νίκης, εἰ γένοιτο, τοὺς τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς, εἰς πᾶσαν ἡμᾶς ἀσθένειαν προδόντας.

Κυζικηνοὶ, Βρούτῳ.

Τ Ὁ σπουδάζειν ἡμῶν, οὐκ ἐξ ὧν πολλάκις ὑπουργήσαμεν μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς παρὰ σοῦ δωρεαῖς μαρτυρηθὲν, ἐδόκει πιστεύεσθαι. ἐπεὶ δὲ τοῖς κατὰ προαίρεσιν οὐχ ἅπαντες ὁμονοοῦσιν οἱ καιροί, τί δεῖ μέρος ἔχθρας ἀριθμῆσαι, τὴν ποτὲ ἀσθένειαν. πᾶν δὲ αὖ τοὐναντίον, μιᾶς ὑποληπτέον μεγαλοψυχίας, τὸ πολυωρεῖν τοὺς ὀρθῶς διανοήσαντας, τὸ συγγνώμην ὑπερτιμήσει χαρίζεσθαι. οὐδὲ καὶ προσεφήδεσθαι τῇ ἀδυναμίας ἔφης ἡμῖν. ὡς περὶ οὐχὶ σοὶ ἐλλείπειν μέλλοντος, ὅσον ἂν ἡμῖν ἐνδέῃ. τοὺς μὲν οὖν ἄνδρας, εἴτε συμμάχους, εἴτε ὑπουργοὺς θέλεις, οὐ διοισόμεθα γὰρ περὶ τῶν ὀνομάτων, ἅπαντας, ἡμεῖς δ' εἰ ἀπεγνωκειμένους τὰς εἰς τὸν πόλεμον ἐλπίδας, οὐκ ἂν ἐθεραπεύομεν αὐτὰς ὡς πρεσβευόμενοι. νῦν δὲ τὰ βέλτιστα εὐχόμενοι περὶ σοῦ καὶ νὴ Δία προσδοκῶντες, εἰ τῶν ἐπινικίων ἀπελαθησόμεθα ὡς ἐχθροί, ἀλλὰ γοῦν χαρᾶς μεθεξόμενοι ὡς φίλοι.

Σμυρναίοις, Βροῦτος.

Τ Ὁ πρόθυμον τῶν ὑπηκόων διηνεκὲς μὲν ὄν, βεβαιότητα δηλοῖ πρὸς τοὺς ἡγεμόνας. ἐλλεῖπον δὲ, καὶ τὸν ὅτε χρήσιμος ὑπουργεῖ χρόνον, δι' ἀσθένειαν ἐλέγχεται τὴν ἑαυτοῦ μᾶλλον, ἢ γνώμην ὑπουργεῖν. σπουδάσατε οὖν ἐκπληρῶσαι, ὅσα ὑμῖν ἐπέ

μῶν ἐπέστειλα πρὸς τὸν πόλεμον· ὡς ἐκείνῳ καλοὶ φανεῖσθε, μὴ δ' ἣν πρόσθεν ἐποιήσασθε μαρτυρίαν, ἐπιοισόμενοι· οὐ γὰρ χρὴ δοκεῖν ἔξιν τὰ ἴσα, μὴ ὁμοίους ἀεὶ φανέντας. Σμυρναῖοι πρὸς ταῦτα.

ε Υ χῆς ἔργον, τὸ δύνασθαι διηνεκῶς· καιροῦ δὲ, τὸ ἐνίοτε μὴ ἀρκεῖν. τὰς δὲ ὑπουργίας, οὐ μόνον αἱ ἀσθένειαι τῶν κελευσθέντων, ἀλλὰ καὶ ἡ συνέχεια τῶν ἐπιταγῶν ἐλλιπεῖς ποιεῖ. ἡμεῖς δὲ εἰ πάλαι διὰ φόβον ἐλειτουργοῦμεν, οὐδ' ἂν νῦν ἐτολμῶμεν ἀρνεῖσθαι. ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον ἢ δοκεῖ συμβέβηκεν. ἐσπούδασε μὲν γὰρ ἡ γνώμη τότε. ὑποτιμᾶται δὲ νῦν ἡ ἀσθένεια. ὥστε ἄτοπον εἰ τοῖς ἐλλείμμασιν, αἱ ὑπουργίαι διαβληθήσονται μᾶλλον, ἢ ταῖς ὑπουργίαις παρηγορηθήσεται τὸ ἐλλεῖπον. Βροῦτος, Μυρεῦσιν.

ζ Ἀνθ' οἱ ἁλόντες, ἐλεεῖσθαι ὑφ' ἡμῶν ἱκετεύουσιν· ἣν δὲ οἶμαι χαλεπὸν, τοὺς τῆς ἐλπίδος τοῦ πολέμου κοινωνοῦντας, φεύγειν τὰ πάθη. καὶ τὴν ἐκ τῆς νίκης ἡδονὴν θηρωμένους, ἴσην χρῆσθαι τῇ διαμαρτίᾳ πρὸς τὸ ἄλυπον. καὶ τούτους οὖν, ὑπὲρ τῆς δείους παντελοῦς ἀπωλείας ἐθέμεθα, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀποκηρύττομεν εἰ μὴ εὐθέως ἡμᾶς δέχοιντο, μηδενὶ τὴν ἡμετέραν γνώμην ἐπιεικεστέραν, τῆς ἐκείνων τύχης ἔσεσθαι. Μυρεῖς πρὸς ταῦτα.

ο Υ δὲ Ξανθίους μὲν ἔδει σωτηρίας ἀποτυχεῖν, ἧς τάχα ἂν καὶ αὐτοὶ μετέδωκαν τοῖς ἐναντίοις εἰ ἐκράτησαν· ὥσπερ γὰρ ἡ τοῦ νικᾶν ἴσην τοὺς πολεμοῦντας ἐλπὶς ἐξαίρει, οὕτω καὶ τὸ τῆς ἥττης πάθος, εἰς κοινὸν ἔλεον ἔρχεται διὰ τὸ ἀνθρώπινον. καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς δὲ παραστατικὴν εὐνοίας ἴσθι τὴν χρηστότητα· ἀπειλὴ μὲν γὰρ, ἔχθραν ποιεῖ, καὶ πρὸς τὰ οἰκεῖα, διὰ τὴν ἐκ τῶν φόβων ἀπόγνωσιν. ἐλπὶς δὲ καὶ τοὺς διαφόρους εἰς εὔνοιαν πεπεισμένην ἤδη προσάγεται.

Βροῦτος Μυρεῦσι.

ἠ Συμμαχία ὑμῶν ἧκεν, ἡ δὴ νενικηκόσιν ἡμῖν. τῷ μὲν οὖν μὴ δόλως, τὸ βράδιον ἀφικέσθαι ἄμεμπτον. πρὸς μέντοι τὴν τοῦ πολέμου ὑπουργίαν, ὁμοίως ἐστὲ ἄχρηστοι. ἡ γὰρ ἐν πολέμῳ βραδυτὴς, ἴσον ἔχει τῷ μηδόλως γινομένῳ τὸ ἄπρακτον.

Μυρεῖς πρὸς ταῦτα.

σ Υνήσθημέν σοι τὸν πόλεμον νικήσαντι θᾶττον, ἢ τὴν παρ' ἡμῶν συμμαχίαν, καίπερ μετὰ σπουδῆς ἐκπεμφθεῖσαν, παραγενέσθαι. πρὸς μέντοι τὴν εὔνοιαν οὐδὲ ἡμεῖς ἄπρακτοι ἤλθομεν. οὐδὲ γὰρ ἴσον τῷ μηδόλως κινηθέντι, τὸ κἂν ἑνὸς ὑστερήσῃ, πρὸς τὰ λοιπὰ ἕτοιμον.

Βροῦτος, Μιλησίοις.

ὁ Υτε χρημάτων πένεσθε πόλεις συγγνωστὸν, ἐκ πολλοῦ γὰρ ὀφείλετε φυλάττεσθαι τὸ ἄπορον. τὸ δὲ ἐν τοσούτῳ πλήθει, μὴ δι' ἄνδρας ὑμᾶς ἔχειν γενναίως ἀγωνιουμένους, παντελῶς ἐστὲ οὐ τύχης ἐνδεεῖς, ἀλλὰ τῆς σωτηρίου γνώμης ἐλεγχόμενοι. εἰ γὰρ μήτε τὰ εἰς ἀρετὴν ἀσκεῖτε, μήτε ὅσα πρὸς ἰσχὺν παρασκευάζεσθε, ἀδίκως ἐστὲ πόλεις λεγόμενοι.

Μιλήσιοι, πρὸς ταῦτα.

κ Αἰ χρημάτων, καὶ στρατιωτῶν ἐνδεῖν αἰσχρὸν, οὐ τοῖς μηδὲν ἰδίᾳ καθεστῶσι χρεία. πολὺ γὰρ μᾶλλον τοῖς εἰ καὶ οἴκοθεν εὐποροῖεν, διὰ γοῦν τὸ μὴ ἐπαρκεῖν, ἄλλων προσδεομένοις. ἡμεῖς γὰρ, τῆς γνώμης ἕνεκα, διὰ τῆς εἰς τὸ δεῦρο τύχης, ἀρκούμενοι πόλεις εἶναι. μέχρι τοῦ, εἰ καὶ μὴ ἑτέροις ἐπαρκεῖν, ἀλλ' οὖν μηδὲ τῶν πέλας χρῄζειν.

Βροῦτος Μιλησίοις.

ε Ι μὲν ἐστιν ὑμῖν ὅπλα ἐν κοινῷ, μὴ χρώμενοι τούτοις, ἁμαρτάνετε. μία γὰρ ἰσχὺς ὅπλων, τὸ χρῆσθαι. εἰ γὰρ καὶ τὰ κατα

σκυλῆς αὐτῶν ἀμελεῖτε, μεμφθέντες ἂν εἰ καὶ ἔχοντες μὴ ἐχρῆσθε, πόσῳ μεμπτότεροι μὴ δὲ ἔχοντες.

Μιλήσιοι, πρὸς ταῦτα.

ο Υ τὰ ὅπλα ἰσχὺς ἀνδρῶν, ἀλλὰ τῶν ὅπλων οἱ ἄνδρες. ἐκεῖνα μὲν γὰρ δίχα τῶνδε, ἄπρακτα. οἱ δὲ, καὶ πορίσαι αὐτὰ, καὶ χρήσασθαι αὐτοῖς δύνανται. ὥστε οὐκ εἰ ἄπεστιν ὅπλα ἐνδεῖ τοῖς πορίσαι αὐτὰ δυναμένοις, οὔτε χρήσιμα τυγχάνει, τοῖς κἂν ἔχωσι, χρῆσθαι μὴ δυναμένοις.

Βροῦτος, τραλλιανοῖς.

ε Ι μὲν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν δολοβέλλαν ἀνεχόμενοι, οἴεσθε μηδὲν ἀδικεῖν με, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖτε. εἰ δὲ νομίζετε ὅτι ἂν τοὺς πολεμίους ἀφελώμεθα, τούτων ὑμῖν ὡς ὄντων οἰκείων παραχωρήσειν, αὐτίκα πλανᾶσθαί μοι δοκεῖτε. ἢ εἴργετε οὖν αὐτὸν τῆς σφετέρας, ἢ ὅλως μὴ δ' ὑφ' ἡμῶν ἀδικεῖσθαι φάσκετε, ὧν ἂν ἔχειν αὐτοὶ δολοβέλλαν ἀφελόμενοι, ἀλλὰ μὴ ὑμῖν παραχωρεῖν ἀξιῶμεν.

Τραλλιανοὶ πρὸς ταῦτα.

κ Αἱ δολοβέλλας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ στρατοπεδεύει, καὶ πᾶς ὁ μετ' ἐκεῖνον βιαζόμενος, ἴσω μὴ ἕξων αὐτὴν δορύκτητον. οὐ γὰρ εἰ στρατηγῷ ῥωμαίων σύμμαχοι ὄντες, μὴ διείργομεν τῆς ἑαυτῶν, ἤδη καὶ τοῖς πρὸς ἐκεῖνον διαφερομένοις, ἆθλον αὐτὴν πολέμου κατηγγείλαμεν. ἀλλὸς ἂν ἀκόντων ἡμῶν εἷς βιάζηται, δεξόμεν ἔργῳ. καὶ δολοβέλλαν μὴ ἂν ἄλλως, εἰ μὴ ἑκόντων στρατοπεδεύεσθαι.

Βροῦτος, τραλλιανοῖς.

κ Αἱ πρόσθεν ὑμῖν ἐπέστειλα, ὅτι ἁμαρτάνετε, δολοβέλλαν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν περιορῶντες. καὶ τὸ παρὸν ἴστε. εἰ μὲν ὡς οἰκείας αὐτῷ παραχωρεῖτε, οὐδ' ἂν εἰ πρὸς ἡμῶν ἀφαιρε/

θείητε

θέῃτε, ὧν ἐκείνῳ ὡς ἀλλοτρίων ἐξίστητε, ἡμῖν δὲ ὡς ἰδίων ἀντιποιησόμενοι. εἰ δὲ ὡς φίλῳ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν δίδοτε, κοινωνεῖν αὐτῷ τῆς τοῦ πολέμου τύχης ἀρξάμενοι, οὐδὲ ἡμῖν ἀκούσιοι πολέμιοι φανεῖσθε.

Τραλλιανοὶ πρὸς ταῦτα.

ε Δηλῶσαι μὲν ὑμῖν καὶ πρότερον περὶ Δολοβέλλα. καὶ νῦν ἴσθι, ὅτι οὔτε ἐν ἰδίᾳ στρατοπεδεύει· ἔστι γὰρ ἡμετέρα. οὔτε εἴ τις αὐτὴν ἀφέλοιτο ἄλλος, συγχωρήσομεν ἀκόντων ἔχειν. ὅτι τὰ παρ' ἡμῶν ἐπιτραπέντα βιάσαιτο. εἰ δὲ δοκοῦμεν περὶ τῆς τοῦ πολέμου τύχης αὐτῷ κοινωνεῖν, αἱρετώτερον ἄρχουσι χειρῶν ἀντιπρᾶξαι, ἢ σύμμαχον ἄνδρα ἐξείργοντας ἀκουσίως Ῥωμαίοις ἐχθροὺς φανῆναι.

Βροῦτος τοῖς αὐτοῖς.

η Γέλθη μοι Μηνόδωρον ὑμέτερον πολίτην, ξένον καὶ φίλον Δολοβέλλα τοῦ ἡμετέρου πολεμίου, ὃς πρότερον ὑμᾶς μὴ εἴργειν αὐτὸν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν πεῖσαι. ἢ νῦν ὅπως καὶ αὐτὸν, καὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ, τῇ πόλει δέξησθε συμβουλεύειν. ἐγὼ δὲ, ὡς μὲν οὐδὲν ὀνήσει Δολοβέλλαν, εἰ καὶ ταῦτα, καὶ ἔτι πλείω προσαχθείητε τούτων ποιῆσαι ὑπὸ Μηνοδώρου, ἢ καὶ εἴ τις ἄλλος πείσειεν, οὐκ ἀγνοῶ. οὐδὲ μὴν, ὅτε Μηνόδωρον, ἢ Δολοβέλλα φιλία καὶ ξενία. οὐ μὴν, ἀλλ' οὐχ ὅπως κολάσαι μέ τινας σκοπῶν, ἐφεδρεύειν οἶμαι τοῖς ἑνὸς ἑκάστου ἁμαρτήμασιν. ἵνα μέντοι μηδὲν κολάσεως ἄξιον ἁμαρτεῖν ἀναγκασθῆτε, καὶ νῦν κελεύω ὑμᾶς Μηνόδωρον φυγαδεῦσαι τῆς πατρίδος, τοῦ ἰδίου λυσιτελοῦς ἕνεκα. εἰ δὲ λυσιτελεῖν ἔμελλεν αὐτῷ τὴν πατρίδα πωλοῦντι Δολοβέλλᾳ ἤ, μήτε τῇ πόλει δεδέχθαι, μήτε γῆς ἐξελάσαι. βιαζόμενον δὲ, ὅπλοις ἀμύνεσθε. ἢ ἀπειθοῦντας, οὐχ ὑπὸ Μηνοδώρου, ταῦθ' ὑμᾶς οἰή-

σωμεν προαχθέντας πεισθῆναι, ἀλλ᾽ αὐτοὺς Μηνοδώρῳ ταύτην ἀφορμὴν δοῦναι ἐθελοντάς. Τραλλιανοὶ πρὸς ταῦτα.

ὁ Υμηνόδωρος ὑποδέξασθαι τῇ πόλει Δολοβέλλαν, καὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ, προηγάγετο ἡμᾶς, ὥσπερ οὐδὲ πάλαι στρατοπεδεύοντα περὶ Ἰωνίαν ἔπεισεν. ἀλλ᾽ οὐδὲ εἰ ταῦτα ἐπέπρακτο, ἡγούμεθα δεῖν αὐτῷ Μηνοδώρῳ, τοιαύτης εὐβουλίας ἀφορμὴν παρεσχῆσθαι. τάχιον δὲ τὴν πρὸς Ῥωμαίους ὁμολογῆσαι μὲν συμμαχίαν, ἡμεῖς ἢ σὺ τοῖς περὶ ἡμῶν τὴν Δολοβέλλα ξενίαν ὑπερβαλεῖς. οἷς εἰ καὶ μηδὲν ὡς λέγεις ὄφελος οἴσεται ἡ πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοια, μέγα γοῦν περιεγένετο ἂν τὸ ἐκ τῆς πίστεως εὐσυνείδητον. ὁ πάλαι μέντοι καὶ φυγαδείας, οὐδέν τι τοῖς πράγμασι προσδεῖ. Μηνόδωρος δὲ συνεχώρει Δολοβέλλᾳ. μᾶλλον δ᾽, οὐχ ὡς ἀποπράσσειν τὴν παρουσίαν κεκωλυμένος, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν οὐδὲ νομίζων ἀδίκημα, τῷ φίλῳ συγκατακτᾶσθαι τὰ ἐπιτήδεια. σὺ δ᾽ εἰ καλὸν ὑπολαμβάνεις, ὥσπερ ἔστι καλόν, τὸ μὴ περιμένειν ποτὲ ἁμαρτάνοντας ἀμύνεσθαι, πολλῷ μᾶλλον οἰήθητι δεῖν μὴ προεξανίστασθαι τῶν διαβολῶν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ συμβησομένῳ τὴν κρίσιν τηρεῖν. ἐπειδὴ δόξεις, οὐκ ἐφ᾽ οἷς ἂν μέμφῃ τοῖς πέλας, δυσμενῶς διατίθεσθαι. πρὸς οὓς δ᾽ ἂν ἔχθραν ἔχῃς, αἰτίας τούτοις ἐπιφέρειν. Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς,

χ Ῥήματα ὅσα Δολοβέλλας κατέθετο παρὰ Μηνοδώρῳ τῷ ἑαυτοῦ ξένῳ, εἴτε τινὰς ἄλλας παρακαταθήκας παρὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ κομισάμενοι, τῶν διαδεξαμένων αὐτοῦ τὴν οὐσίαν μετὰ τὴν ἐκείνου φυγήν, ἀναπέμψατε πρός με. εἰ δέ τε μὴ εἶναι φατέ, αὐτοὺς τοὺς ἄνδρας πανοικί, μετὰ τέκνων, καὶ γυναικῶν. οὐ γὰρ ἂν δίκαιον εἴη τοῖς τῶν ἐμῶν πολεμίων φίλοις καὶ ξένοις, περαιτέρω τοῦ μηδὲν αὐτοὺς παθεῖν, λυσιτελῆσαι τὴν ἡμετέραν ἐπιείκειαν.

Τραλλιανοὶ πρὸς ταῦτα.

ὁ Υπὸ δολοβέλλαν ἐν τοῖς δαπανηροτάτοις τοῦ πολέμου καιροῖς, ἀποθησαυρίσαι παρακαταθήκας εἰκὸς, οὔτε μηνόδωρον ἀπαλλαττόμενον ἐκ τῆς πατρίδος, οἳ οὔτε καταλιπεῖν οἴκοι, τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια. τὸ μέντοι γε ἀναπέμπειν πρὸς σὲ, ἢ τὰ μηνόντος χρήματα, ἢ τοὺς ἀναιτίους ἀνθρώπους τῇ μὲν, ἀδύνατον· τῇ δὲ, ἄδικον· οὐ γὰρ ἄξιον τοῖς ἡμετέροις πολίταις διὰ τοὺς σοὺς πολεμίους, μέχρι συμφορᾶς ἀλυσιτελῆσαι τὴν παρ᾽ ἡμῶν ἐὰν πεισθῶμεν προδοσίαν.

Βροῦτος βιθυνοῖς.

μ Ηδενὶ δοκείτω χαλεπὸν, εἰ πολλὰ εἰσπράττομεν, πολλῶν δεόμενοι· τούτων γὰρ ἡμεῖς ἔργα ἀποδίδομεν. εἰ δὲ τὸ τῶν εἰσφορῶν πλῆθος βαρύνεσθε, μεμνῆσθαι χρὴ πόσοι πόνοι σὺν τοῖς διδομένοις ὑφ᾽ ὑμῶν ἀναλίσκονται. παντὶ γὰρ δῆλον, ὡς τοῦ παρασκευαζομένου, ὁ ταῖς παρασκευαῖς τοῦ πολέμου χρώμενος, πλεῖον κάμνει. ἄλλως τε ὑμῶν μὲν τῆς οἰκείας φροντίδος ἑκάστῳ· ἡμῖν δὲ τῆς ἁπάντων προνοεῖν ἀνάγκη.

Βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

ὁ Υχ ὅσων δεῖ θαυμάσαι συμβέβηκεν ἤδη ἡμῖν τοσούτων εὐπορεῖν περίεστι. γνοίης δ᾽ ἂν δι᾽ ὅσων ἀθροίζεται τὰ παρασκευαζόμενα καμάτων, ἐξ ὧν αὐτὸς ἀναλίσκων αὐτὰ κοπιᾷς. καίτοι τὸ μὲν ὑπὲρ ἄλλων συνεισφέρειν μετὰ πόνου, καὶ ἀλυσιτελὲς φαίνεται· τὸ δὲ ταῖς ἑτέρων παρασκευαῖς χρῆσθαι μετ᾽ ὠφελείας, ἐστὶ ῥᾴδιον. εἰ δὲ ὑπὲρ πολλῶν φὴς κακοπαθεῖν, τὸ ἀπὸ πλειόνων σοι περιττέον· οὐ γὰρ οἷόν τε ἡμᾶς δύνασθαι τοὺς περὶ μόνων ἑαυτῶν φροντίζοντας, ταῖς ὑπὲρ ἁπάντων εἰσφοραῖς ἐξαρκεῖν.

Βροῦτος τοῖς αὐτοῖς.

ά Κύλαντα τὸν ἐμὸν φίλον ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς κατασκευάσοντα μοι ναῦς στρογγύλας πεντήκοντα, καὶ μακρὰς διακοσίας. τὸ

ναύτας δὲ πυνθάνομαι καὶ Δολοβέλλᾳ ὑμᾶς παρεσχῆσθαι. ὀρθῶς οὖν ποιήσετε, ναύτας καὶ ἐρέτας εἰς ταῦτα τὰ πλοῖα, ἄχρις ἂν εἰς ἐμὲ ἀνακομισθῇ, παρασχόντες τῷ ἀκύλᾳ. τὸ σιτηρέσιον τούτοις μηνῶν τεσσάρων. τῶν δὲ εἰς τὴν ναυπηγίαν δεόντων ξύλων, καὶ τῆς τούτων παρακομιδῆς ἐπὶ θάλασσαν, ἐπὶ τεχνιτῶν, εὖ οἶδα, ὅτι οὐδὲν ἀμελήσετε, μηδὲ Δολοβέλλᾳ ἐλλείποντες.

Βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

οʹ Υκε ἔτι Δολοβέλλας ἔφθασεν ἁρπάσας, τοῦτο ἤδη καὶ σοὶ λαβεῖν εὔπορον καταλέλοιπεν. οἵαν ἐκείνῳ πεντήκοντα τὰς ἐκ ἀργὸν ναῦς, ὡς οὐ πλείονας δυνάμενοι παρασχεῖν βιασθέντες, πῶς οἷοί τε ἂν εἴημεν σοί τε ἴσας ἐξ ἀπείρου ναυπηγῆσαι, καὶ μάλιστα σὺν ἐρέταις καὶ ξύλοις τοῖς ναυπηγοῖς, ἃ τὸ ἅπαξ εἰσενεγκεῖν χαλεπόν. δὶς δὲ, τὸ ἀδύνατον. σιτηρέσιον μὲν γὰρ τὸ δὲ Δολοβέλλας ἡμῖν, ἅτε μηδὲ ἐκεκέλευκε παρασχεῖν δυνησομένοις, ἐπήγγελλε. σύγγνωθι οὖν, ἡμῖν τὰ πρὸς σὲ ἀρνουμένοις, τοῖς τὰ πρὸς ἐκεῖνον ὑπουργῆσαι μὴ δυνηθεῖσιν.

Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς,

οαʹ Γράφει μοι ἀκύλας, πολλήν τινα ὑμῖν ῥαθυμίαν ἐγγενέσθαι, περὶ εἰς τὰ πλοῖα ὑπουργίας. ἐγὼ δὲ ἐκεῖνον σφόδρα ἐμεμψάμην τῆς ἀνεξικακίας, πειθόμενον ἐπιστολαῖς μοι ταῖς καθ᾽ ἡμῶν, ἃς καθ᾽ ἕκαστα πέμπων οὐ παύεται, δεῖν μᾶλλον ἢ νεῶν, κἂν εἰς σὺν ταῖς κατ᾽ αὐτοῦ πρεσβείαις δέοι. οὐ γὰρ οἷόν τε δι᾽ ἄλλα τούτων ἐκείνας κατηρτισθῆναι. ὑμᾶς δὲ ὑπομνῆσαι μὲν ἂν ἡδέως, τὸ νῦν, καὶ ἔπειτα, τὸ, μὴ ἄκοντας ἡμῖν, ἀλλ᾽ ἑκόντας, καὶ εἰς ταῦτα τὰ εἰς τὰ ἄλλα πάντα ὁμοίως συναγωνίζεσθαι. καὶ ὅτι τὸ ἄκοντας ὑπηρετεῖν, ἀμφοῖν ἐστὶ τὸ ἑκόντας ἐκ τῶν παρόντων γὰρ, καὶ περὶ ἐκείνων ῥᾷδιον τεκμήρασθαι.

Βιθυνοὶ

βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

α Κύλας ὁ κατήγορος ἡμῶν, τῆς ὀλιγωρίας μᾶλλον, ἢ μάρ
τυς φαίνεται τῆς ἀσθενείας. εἰ γοῦν ἀμελοῦντας ἀληθῶς
ἐπέγνωσκεν, οὐκ ἂν παρὸν βιάσασθαι τὴν ὀλιγωρίαν, περὶ αὐτῆς
σοι ἐπέστελλεν. ἄλλως τε μὴ δὲ ἡμῶν πρεσβεύεσθαι μελλόντων, κα
τὰ τοι διακονοῦντος πρὸς τὸν πέμψαντα. νυνὶ δὲ ἀκύλας μὲν συν
οιδε τὸ τῆς χρείας ἀδύνατον. σὺ δὲ δι᾽ ἀπειλῆς λύσειν νομίζων τὸ ἄ
πορον, ἀδίκως ἅμα καὶ ἀνωφελῶς χαλεπαίνεις. οὔτε γὰρ ἐλπὶς
οὔτε φόβος χορηγίας αἴτιον, ἀλλὰ τὸ δύνασθαι.

βιθυνοῖς βροῦτος,

ο Ἰ ἄκοντες ἡμῖν ὑπηρετοῦντες, οὐχ ἃ μὴ βούλονται παρέ
χειν κερδαίνουσιν. ἀγαπητὸν γὰρ ἦν αὐτοῖς τοῦτο γ᾽. ἀλλὰ
τὴν ἐπ᾽ ἐκείνοις χάριν, ἥτις ἂν αὐτοῖς ὠφείλετο ὑφ᾽ ἡμῶν, ἀποβάλ
λουσι. κατασκευάσατε οὖν τὰς ναῦς, ὃν τρόπον ἐπεστείλαμεν
σὺν τοῖς ἐρέταις, καὶ τῷ ὀφειλομένῳ σιτηρεσίῳ, πέμψατε. ἢ ἀναγκα
σθήσεσθε οὐκ ἐπὶ τούτοις ἄχθεσθαι, ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ὧν ἂν ὑπολίπωμεν χάριν ἡ
μῖν εἰδέναι. Βιθυνοί, πρὸς ταῦτα.

ο Ἰ βιαζόμενοι τοὺς ὑπουργεῖν μὴ ἰσχύοντας, οὐχ ἃ προστάτ
τουσιν, ὠφελοῦνται. ἢ δὲ γὰρ ἂν τῷ μὴ γενέσθαι χρείας, καὶ
οἱ ἐν ἀπειλῇ. ἀλλὰ τὸ δοκεῖν μὴ εὐγνώμονες εἶναι ζημιοῦνται. ἔξε
στι γὰρ τῇ ἀνάγκῃ πρὸς τὸ ἄπορον. καὶ εἰ μὴ διὰ φιλανθρωπίαν
τὴν ἐν δείᾳ συνέγνωσαν. ἡμεῖς μὲν οὖν τάχιον ἂν εὐπορήσαιμεν, ἢ
ὑπὲρ ἰσχὺν ἢ ἀρνησόμεθα χορηγεῖν ἔχοντες. σὺ δ᾽, εἰ πλέον οἴει περι
έσειν ἀφ᾽ ἡμῶν διὰ βίας, ἴσθι μὴ ὧν ἂν περιλίπης, ἀλλ᾽ ὧν ἂν χρή
σασθαι δυνηθῇς χάριν ἡμῖν περιέξων. Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς.

τ Α πλοῖα ἐγὼ πάντα, ὅσων μοι ἔδει ἐν θαλάσσῃ ἔχω, πα

ραχόντων μοι μακεδόνων, καὶ λεσβίων, καὶ φοινίκων. ὑμεῖς μὲν οὖν ἐπεὶ παρὰ τοὺς χειμῶνας αἰφνιδίως ἐπιπεσόντας ὑστερήσατε, πεντακόσιά μοι τάλαντα εἰς τὸ ἐπιβατικὸν αὐτῶν συγκομίσατε. νομίζω γὰρ εἰς μηδὲν ὑμῖν τούτων, αἴτιον τὸν χειμῶνα γεγονέναι. ἐθελησάντων δὲ ὑμῶν, ἐνοχλήσειν.

Βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

ο Μὲν χειμὼν διεκώλυσε τὴν ναυτικὴν ἡμῶν συμμαχίαν. ἡ δὲ ναυτικὴ παρασκευὴ, ἐξανάλωσε τὰ χρήματα. ὥστε ὑμᾶς εἰ καὶ μὴ σοὶ, ἀλλ᾽ οὖν αὐτοῖς γε δαπανηρῶς μεμοχθηκέναι. διὸ οὖν χρείας ὑπ᾽ ἄλλων πεπληρωμένης, αἰτούμεθα συγγνώμην. βραδύναντες μὲν διὰ τύχην. ἀποροῦντες δὲ διὰ τὸ ἀνάλωμα. οὐ γὰρ δύναται ὑμῖν τὰς ναῦς ποιῆσαι χρήματα, ὡς ἐκ τῶν χρημάτων ναῦς.

Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς.

α Ι βουλαὶ ὑμῶν ὀλίγωροι. αἱ ὑπουργίαι βραδεῖαι. τί τὸ τέλος τούτων, ἐννοεῖσθε.

Βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

ε Ουλεύεσθε μὲν ὀκνηρῶς, ἀσφαλῶς. ὑπουργεῖν δὲ βραδέως, ἀσθενῶς. τούτων ἀμφοτέρων ἓν τέλος, συγγνώμη.

Τέλος τῶν βρούτου ἐπιστολῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ.

Ἀπολλώνιος. Εὐφράτῃ.

ε Μοὶ πρὸς φιλοσόφους ἐστὶ φιλία· πρὸς μέντοι σοφιστὰς, ἢ γραμματιστὰς, ἤ τι τοιοῦτο γένος ἕτερον, ἀνθρώπων κακοδαιμόνων, οὔτε νῦν ἐστι φιλία, μήτε ὕστερόν ποτε γένοιτο. τάδε μὲν οὖν οὐ πρὸς σέ, πλὴν εἰ μή τι σὺ τούτων εἶς. ἐκεῖνα δὲ καὶ πάνυ πρὸς σέ. θεράπευσον τὰ πάθη. καὶ πειρῶ φιλόσοφος εἶναι, καὶ μὴ φθονεῖν τοῖς ὄντως φιλοσοφοῦσιν. ἔπεισι καὶ γῆρας ἤδη πλησίον, καὶ θάνατος.

Τῷ αὐτῷ

α Ἀρετὴ, φύσει, μαθήσει κτήσει, χρήσει. δι' ὧν ἕκαστον αὐτῶν ἐπὶ τῶν προφερομένων ἀποδοχῆς ἄξιον. σκεπτέον ἔτι σοι τούτων ἐστὶν, ἢ σοφιστείας παυστέον λοιπὸν, ἢ προσοικάγχρηστέον αὐτῇ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας. ἐπείπερ ἤδη σοι καὶ τὰ μεγαβύζου.

Τῷ αὐτῷ.

ε Πῆλθες ἔθνη τὰ μεταξὺ τῆς ἰταλίας, ἀπὸ συρίας ἀρξάμενος, ἐπιδεικνὺς σεαυτὸν, ἐν ταῖς τοῦ βασιλέως λεγομέναις διπλαῖς. τρίβων δ' ἦν σοι τότε ὁ πώγων, λευκὸς, ὁ μέγας. πλέον δὲ οὐδέν. εἶτα πῶς διὰ θαλάττης νῦν ὑποστρέφεις. ἄγων φορτίδα μεστὴν ἀργυρίου, χρυσίου, σκευῶν παντοδαπῶν, ἐσθήτων ποικίλων, κόσμου τοῦ λοιποῦ. τύφου, ὁ ἀλαζονείας, καὶ κακοδαιμονίας. τίς ὁ φόρτος καὶ ὁ τρόπος τῆς καινῆς ἐμπορείας. ζήνων πραγμάτων ἦν ἔμπορος.

Τῷ αὐτῷ.

ὀ Λίγον δεῖσον τοῖς παισίν, εἰ φιλοσόφου παῖδές εἰσιν. ἔδει μὲν οὖν μὴ δὲ φροντίσαι πλέον ὥστε γενέσθαι τῶν ἱκανῶν, ἄλλως τε καὶ μετὰ ἀδοξίας τινός. ἐπεὶ δὲ ἅπαξ ἐγένετο, δεύτερον ἂν εἴη, μεγάλῃ σπουδῇ ἐμμαίσε τισὶν ἔνια τῶν ὄντων. ἔχεις δὲ καὶ πατρίδα, καὶ φίλους.

Τῷ αὐτῷ.

τ Ων ἐπικούρου λόγων ὁ περὶ ἡδονῆς, οὐδενὸς ἔτι συνηγόρου δεῖται τῶν ἐκ τοῦ κήπου, καὶ τῆς ἐκείνου διατριβῆς. πέφηνε γὰρ ὤν, καὶ κατὰ τὴν στοὰν ἀληθέστατος. εἰ δὲ ἀντιλέγων προκομιεῖς τὰς χρυσίππου σχολὰς καὶ δόγματα, ἔγγραπτ' αἰτεῖ καὶ ἐν τοῖς βασιλικοῖς γράμμασιν. εὐφράτης ἔλαβε, καὶ πάλιν ἔλαβεν. ἐπίκουρος δὲ, οὐκ ἂν ἔλαβεν.

Τῷ αὐτῷ.

ἠ Ρόμην πλουσίους τινὰς ἐπεραίνονται. τί δ' οὐ μέλλομεν ἔφασαν. ἠρόμην οὖν καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀνάγκης. ἡττῶντο τὸν πλοῦτον. σὺ δ' ὦ τάλαν νεόπλουτος.

Τῷ αὐτῷ.

ἐ Αν ὅτι τάχος εἰς αἰγὰς ἀφίκῃ, καὶ κενώσῃς ἐκεῖ τὴν ναῦν, ἰτέον ἐς ἴσως πάλιν, ὅτι τάχος εἰς τὴν ἰταλίαν, καὶ κολακευτέον ὁμοίως νοσοῦντας. γέροντας. γραῦς. ὀρφανούς. πλουσίους. θρυπτομένους. μίδας. γέτας. πάντα φασὶ δεῖν τὸν ἔμπορον κάλων σείειν. ἐμοὶ δ' εἴη τὴν ἀλίαν τρυπᾶν ἐνθέμιδος οἴκῳ.

Τῷ αὐτῷ.

ᾆ Ρά τι καὶ σὺ γράψαις ἄν. εἰ σαφῶς οὔτω γελοῖο γενναῖος. καὶ ἔχοις δ' ἂν εἰπεῖν τὰ συνήθη ταῦτα καὶ πρόχειρα. λουτρὸν ἅπαν Ἀπολλώνιος παραιτεῖται. καὶ τῆς οἰκίας οὐδέποτε πρόεισι. καὶ σωζομένους ἔχει τοὺς πόδας. οὐδὲν ὁρᾶται τῶν τοῦ σώματος κινῶν.

δι' ὅλου

διὸ λούω γὰρ τὴν ψυχὴν κινεῖ. κομᾷ τὴν κεφαλήν. καὶ δὴ ὅτι ἕλλην, ὅτι ἕλλην ἀλλ᾽ οὐ βάρβαρος. ἐσθῆτα φορεῖ λινῆν. καὶ γὰρ ἱερῶν τὰ καθαρώτατα. μαντικῇ χρῆται. πολλὰ γὰρ τὰ ἄδηλα. καὶ ἄλλως ἀμήχανον, προειδέναι τι τῶν ἐσομένων. ἀλλ᾽ οὐ πρέπον φιλοσόφῳ τὸ τοιοῦτον, ὃ πρέπει τῷ θεῷ. τῶν σωμάτων δὲ ὀδύνας ἀφαιρεῖ, καὶ πάθη παύει τοῦ τόπου, καὶ πρὸς τὸν ἀσκληπιὸν κοινὸν τὸ ἔγκλημα. σιτεῖται μόνος, οἱ δὲ λοιποὶ ἐσθίουσι. βραχέα λέγει, καὶ περὶ βραχύ. σιωπῆσαι γάρ ἐστιν ἀδύνατος. σαρκῶν ἀπέχεται πασῶν. καὶ θηλειῶν πάντων. διὰ τοῦτο γὰρ ἄνθρωπός ἐστιν. εἶτα σὺ ταῦτ᾽ ἐρεῖς εὐφράτα γεγράφθαι, ἴσως ἐκεῖνο προσθήσεις. εἴ τι ἦν, ἔλαβεν ἂν ἀργύριον, ὡς ἐγὼ δωρεὰς πολιτείας. εἴ τι ἦν, οὐκ ἂν ἔλαβεν, ἀλλὰ τῇ πατρίδι μὲν ἔλαβεν ἄν. ὁ πατρίς ἢ, ἢ μὴ οἶδεν ὃ ἔχει. Ἀπολλώνιος δίωνι.

ά Υλοῖς καὶ λύρα κρεῖττόν ἐστι τέρπειν, ἢ λόγῳ. τὰ μὲν γὰρ ἡδονῆς ὄργανα. ἡ μουσικὴ ὄνομα τῇ τέχνῃ. λόγος δὲ τἀληθὲς ἐνδείκνυσι. τοῦτό σοι πρακτέον. τοῦτο γραπτέον σοι, ῥητέον. ἢν καὶ περὶ τοῦ φιλοσοφῇς. Τῷ αὐτῷ.

ζ Ητοῦσι τινὲς τὴν αἰτίαν, δι᾽ ἣν πέπαυμαι διαλεγόμενος ἐν πολλοῖς. εἰδέτωσαν οὖν οἷς ἂν εἰδέναι μέλῃ τὸ χρηστόν. ἀδύνατος ὠφελῆσαι λόγος ἅπας, ὃς ἂν εἷς ὤν, μὴ τῷ πρὸς ἕνα λέγηται. ὁ γοῦν ἄλλως διαλεγόμενος, δόξης ἥττων ὢν διαλέγοιτ᾽ ἄν.

Ἀπολλώνιος καισαρέων προβούλοις.

π Ρῶτον εἰς πάντα, θεῶν ἄνθρωποι δέονται, καὶ περὶ παντός. ἑξῆς τῶν πόλεων. τιμητέον γὰρ δεύτερον πόλεις μετὰ θεούς. καὶ τὰ πόλεως προαιρετέον παντὶ νοῦν ἔχοντι. εἰ δὲ μὴ πόλις μόνον εἴη, ἀλλὰ καὶ μεγίστη τῶν παλαιστίνης, ἀρίστη τε τῶν αὐτόθι,

μεγέθει, καὶ νόμοις, καὶ ἐπιτηδεύμασι, καὶ προγόνων κατὰ πόλεμον ἀρε-
ταῖς, ἔτι τε ἤθεσι κατ' εἰρήνην, καθάπερ ἡ ὑμετέρα πόλις, μά-
λιστα πασῶν τῶν ἄλλων ἔμοιγε θαυμαστέα, τιμητέα τε, καὶ ἄλλως δὲ
ὁμοίως παντὶ τινὶ οὖν ἔχοντι. τοῦτο μὲν οὖν ἐκ λόγου κοινοῦ τὸ προκει-
τικὸν ἂν εἴη τὸ κατὰ σύγκρισιν τῶν πολλῶν. ὅταν δὲ καὶ ἀρχὴ πόλις
ποτὲ περὶ πρὸς ἕνα τιμῆς ἄνδρα τέλεις οὖσα, καὶ τοῦτον ἑαυτῆς ξέ-
νον καὶ ἄποθεν, τί ἂν τούτου τῷ ἀνδρὸς πρὸς ἀμοιβὴν, ἢ ὑμῖν ἀλλή-
λοις τισὶν ἄξιον εἴη. τοῦτο μόνον ἴσως εἰ θεοφιλής τις ὢν τύχοι, δι' ἅτινα
φύσεως ἐπιτηδειότητα, τὸ εὔχεσθαι τῇ πόλει τὰ ἀγαθὰ, τυγχά-
νειν τε περὶ εὐχῆς. ὅπερ ἂν διατελέσαιμι κἀγὼ πράττων ὑπὲρ ὑμῶν.
ἐπεὶ περὶ καθὸν ἤθεσιν ἑλληνικοῖς, φαίνουσι τὸ ἴδιον ἀγαθὸν, καὶ διὰ
γραμμάτων κοινῶν. ἀπολλωνίδην δὲ τὸν ἀφροδισίου, νεανίαν ἐρρωμε-
νεστάτης φύσεως, ἀξίας τε τοῦ ὑμετέρου ὀνόματος, πειράσομαι χρή-
σιμον ὑμῖν παρασκευάζειν εἰς ἕκαστα μετὰ τῆς τύχης τινὸς ἀγαθῆς.

Σελευκέων τοῖς προβούλοις.

π Ολις, ἥτις οὕτω πρός τε θεοὺς ἔχει, τῶν ἀνθρώπων πρὸς
τοὺς ἀξίους ἀποδοχῆς, αὐτή τε εὐδαίμων, καὶ εἰς ἀρετὴν ὠ-
φέλησε τοὺς μαρτυρηθέντας. ἄρξασθαι μὲν οὖν χάριτος οὐ δυσχε-
ρές. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις τὸ κάλλιστον. ἀμοιβὴν δ' οὐ μόνον
ῥάδιον, ἀλλὰ παντελῶς ὁμοίαν εὑρεῖν, ἀδύνατον. τὸ γάρ που τῇ τάξει
δεύτερον, οὐδέποτε τῇ φύσει πρῶτον. ὥστε θεὸν ἀνάγκη παρακα-
λεῖν ὑπὲρ ὑμῶν, ἀμείψασθαι τοὺς οὐ τῇ δυνάμει μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς
ἔργοις κρείττους γενομένους. ἀνθρώπων γὰρ οὐδεὶς, τά γε τηλικαῦ-
τα δυνατός. καὶ τὸ ἐθελῆσαι δ' ἂν μετὰ παρ' ὑμῖν γενέσθαι, περὶ ὑμῶν ἂν
εἴη χάριτος καὶ αὐτὸ εἰς ἡμᾶς. ὡς ἔγωγ' ἂν εὐξαίμην περὶ ὑμῖν καὶ γε-
νέσθαι. οἱ πρέσβεις ὑμῶν τιμιώτεροι, διότι καὶ φίλοι. ἱερώνυμός τε ζήνων.

τοῖς

Τοῖς αὐτοῖς.

ϖ Τράτων μὲν ἐξ ἀνθρώπων οἴχεται· πᾶν ὅσον ἦν αὐτῷ θνητὸν, ὑπὸ γῆς καταλιπών. χρὴ δὲ τοὺς ἔτι κολαζομένους ἡμᾶς ἐνθάδε ζῆν ἄλλως λεγομένους, ἔχειν τινὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων ἐπιμέλειαν. ἄλλοις μὲν οὖν ἀλλοτιέρον δικαίως γένοιτο κἂν, ἢ καὶ ὕστερον· οἷς μὲν, ὡς οἰκείοις, οἷς δ' ὡς αὐτῷ μόνον ἀνδράσι φίλοις οὐκ ἐν ἑτέρῳ γνωσθησομένοις χρόνῳ. τούτων εἴπερ ἦν τῶν ὀνομάτων ἀληθές τι πρόσθεν. ἐγὼ μέντοι, καὶ ταύτῃ βουλόμενος ἐξαιρέτως ὑμέτερος εἶναι, τὸν ἐκ Σελευκίδος υἱὸν αὐτῷ γενόμενον ἀλέξανδρον. καὶ μεταδώσω παιδείας τῆς ἐμῆς. πάντως δ' ἂν μετέδωκα καὶ χρημάτων ὅτι μείζονα δοὺς, εἴπερ ἔχειν ἦν ἄξιον.

Εὐφράτῃ.

ϖ Υνθάνονταί μου πολλοὶ πολλάκις, τίνος ἕνεκεν οὐ μετεπέμφθην εἰς Ἰταλίαν, ἢ οὐ μεταπεμφθεὶς, ἀφικόμην. ὥσπερ σὺ καὶ εἴ τις ἕτερος. ἐγὼ δὲ περὶ τοῦ προτέρου μὲν οὐκ ἀποκρινοῦμαι, μὴ καὶ δόξω πισὶν εἰδέναι τὴν αἰτίαν· οὐδ' εἰδέναι μοι μέλον. περὶ δὲ τοῦ δευτέρου. τί ἂν καὶ δεοίμην ἕτερον λέγειν, ἢ ὅτι ἂν μᾶλλον μετεπέμφθην, ἢ ἀφικόμην.

Τῷ αὐτῷ.

τ Ην ἀρετὴν ἀδίδακτον εἶναι Πλάτων ἔφησεν. εἰ δὲ μὴ τιμᾶ τοῦτό τις, καὶ πέπηθεν ἐπ' αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ὤνιος γίνεται χρημάτων, πολλοὺς δεσπότας ἑαυτοῦ ποιεῖ.

Τῷ αὐτῷ.

μ Αγους οἴει δεῖν ὀνομάζειν, τοὺς ἀπὸ Πυθαγόρου φιλοσόφους, ὧδέ που καὶ τοὺς ἀπὸ Ὀρφέως. ἐγὼ δὲ, καὶ τοὺς ἀπὸ Διὸς, οἶμαι δεῖν ὀνομάζεσθαι μάγους, εἰ μέλλουσιν εἶναι θεῖοί τε καὶ δίκαιοι,

Τῷ αὐτῷ.

μ Αγους ὀνομάζουσι τοὺς θεοὺς οἱ Πέρσαι, μάγος οὖν ὁ θεραπευτὴς τῶν θεῶν, ἢ ὁ τὴν φύσιν θεῖος· σὺ δ' οὐ μάγος ἀλλ' ἄθεος

Τοῦ αὐτοῦ.

η Ράκλειτος ὁ φυσικὸς, ἄλογον εἶναι κατὰ φύσιν ἔφησε τὸν ἄνθρωπον. εἰ δὲ τοῦτο ἀληθὲς, ὥσπερ ἐστὶν ἀληθὲς, ἐγκαλυπτέος ἕκαστος ὁ ματαίως ἔνδοξος γενόμενος. Σκοπελιανοῦ σοφιστοῦ.

π Εντε εἰσὶ σύμπαντες οἱ τοῦ λόγου χαρακτῆρες. ὁ φιλόσοφος. ὁ ἱστορικός. ὁ δικανικός. ὁ ἐπιστολικός. ὁ ὑπομνηματικός. ἐγκειμένων δὲ τῶν γενικῶν χαρακτήρων τῇ τάξει, πάλιν γίνεται πρῶτος μὲν ὁ κατὰ τὴν ἑκάστου δύναμιν, ἢ φύσιν, ἴδιος ὤν. δεύτερος δὲ ὁ ἐν μιμήσει τοῦ ἀρίστου, τῶν ἐκ φύσεως, εἴ τις ἐνδεὴς εἴη. τὸ δὲ ἄριστον, δυσεύρετόν τε, καὶ δυσεπίκειτον, ὥστε οἰκειότερος ἑκάστῳ, χαρακτὴρ ὁ ἴδιος, ἐπεὶ ἔτι καὶ βεβαιότερος.

Τοῦ αὐτοῦ.

ε Ισοι δύναμις, ἔστιν ὥσπερ ἔστι, καὶ φρόνησιν ἂν εἴη σοι κτητέον. καὶ γὰρ εἰ φρόνησις μὲν, δύναμις δὲ ἀπείη, ὁμοίως ἔδει σοι δυνάμεως. δεῖται γὰρ ἀεὶ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου, ὥσπερ ὄψις φωτὸς, καὶ φῶς ὄψεως.

Τοῦ αὐτοῦ.

β Αρβάρων ἀφεκτέον, καὶ οὐκ ἀρκτέον αὐτῶν. οὐ γὰρ θέμις βαρβάρους αὐτοὺς ὄντας ὑπερέχειν. Λεσβώνακτι.

δ Ει πένεσθαι μὲν ὡς ἄνδρα. πλουτεῖν δὲ ὡς ἄνθρωπον.

Κρίτωνι.

τ Οθειότατον Πυθαγόρας ἰατρικὴν ἔφασκεν. εἰ δὲ ἰατρικὴ τὸ θειότατον, καὶ ψυχῆς ἐπιμελητέον μετὰ σώματος. ἢ τὸ ζῷον οὐκ ἂν ὑγιαίνοι τῷ κρείττονι νοσοῦν.

Ἑλλανοδίκαις, καὶ ἠλείοις.

α Ξιοῦτέ με τῷ ἀγῶνι τῶν ὀλυμπίων παραγενέσθαι καὶ διὰ τοῦτο ἐπέμψατε πρέσβεις. ἐγὼ δὲ παρεγενόμην ἂν, ὦ

σωμάτων

σωμάτων θέαν, καὶ ἅμιλλαν, εἰ μὴ τὴν μείζονα τῆς ἀρετῆς αἰτίαν, καταλείψειν ἔμελλον.

Πελοποννησίοις.

ὀ Λύμπια τὸ δεύτερον. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐγένεσθε πολέμιοι. τὸ δεύτερον δὲ, οὐ φίλοι, Τοῖς ἐν ὀλυμπίᾳ θεηκόροις,

θ Εοὶ θυσιῶν οὐ δέονται. τί οὖν ἄν τις πράττων, χαρίζοιτο αὐτοῖς, φρόνησιν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ κτώμενος. ἀνθρώπων τε τοὺς ἀξίους εἰς δύναμιν εὖ ποιῶν. ταῦτα φιλοθέοις. ἐκεῖνα δὲ ἀθέων.

Τοῖς ἐν δελφοῖς ἱερεῦσιν.

ά Ιματι βωμοὺς μιαίνουσιν ἱερεῖς. εἶτα θαυμάζουσί τινες πόθεν αἱ πόλεις ἀτυχοῦσιν, ὅταν μεγάλα δυστυχήσωσιν. ὢ τῆς ἀμαθίας. ἡράκλειτος δὲ ἦν σοφός. ἀλλ' οὐδὲ ἐκεῖνος ἐφεσίους ἔπεισε, μὴ πηλῷ, πηλὸν καθαίρεσθαι. Βασιλεῖ σκυθῶν.

ζ Αμολξις, ἀνὴρ ἀγαθὸς ἦν, καὶ φιλόσοφος, εἴτε μαθητὴς πυθαγόρου ἐγένετο. καὶ εἰ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοιοῦτος ἦν ὁ ῥωμαῖος, ἑκὼν ἂν ἐγένετο φίλος. εἰ δὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας οἴει δεῖν, ἀγῶνα καὶ πόνον ἔχειν, ἄκουε φιλόσοφος, τουτέστιν ἐλεύθερος.

Νομοθέτῃ.

ά Ι ἑορταὶ νόσων αἴτιαι. τοὺς μὲν γὰρ πόνους ἀνιᾶσι. τὸ ἐμπίπλασθαι δὲ αὔξουσι. Ταμίαις ῥωμαίων.

ἀ Ρχὴν ἄρχετε πρὸ τίνων. εἰ μὲν οὖν ἄρχειν ἐπίστασθε, διὰ τί τὸ παρ' ὑμᾶς χεῖρον ἑαυτῶν αἱ πόλεις ἔχουσιν. εἰ δὲ οὐκ ἐπίστασθε, μαθεῖν ἔδει πρῶτον, εἶτα ἄρχειν.

Διοικηταῖς ἀσίας.

τ Ι ὄφελος ἀγρίων δένδρων φυομένων ἐπὶ βλάβῃ, τοὺς κλάδους κόπτειν, ἐὰν δὲ τὰς ῥίζας.

Ἐφεσίων γραμματεῦσι

λ Ιθων ἐντελῶν, καὶ γραφῶν ποικίλων, καὶ περιπάτων, καὶ θεάτρων, οὐδὲν ὄφελος, εἰ μὴ νοῦς ἐνείη καὶ νόμος. νοῦς δὲ καὶ νόμος, παρὰ τούτων ἐστὶν, οὐ ταῦτα.

Μιλησίοις.

ὁ Ι παῖδες ὑμῶν, πατέρων δέονται. οἱ νέοι, γερόντων. αἱ γυναῖκες, ἀνδρῶν. οἱ ἄνδρες, ἀρχόντων. οἱ ἄρχοντες, νόμων. οἱ νόμοι φιλοσόφων. οἱ φιλόσοφοι, θεῶν. οἱ θεοὶ, πίστεως. προγόνων ἀγαθῶν ἐστὲ, τὰ παρόντα μισεῖτε.

Τοῖς ἐν μουσείῳ σοφοῖς.

ἐ Γενόμην ἐν ἄργει, καὶ φωκίδι, καὶ ἐν λοκρίδι, καὶ ἐν σικυῶνι καὶ ἐν μεγάροις. καὶ διαλεγόμενος τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, ἐπαυσάμην ἐκεῖ. τί οὖν; εἴ τις ἔροιτο τὸ αἴτιον, ἐγὼ φράσαιμ᾽ ἂν ὑμῖν τε καὶ μούσαις. ἐβαρβαρώθην, οὐ χρόνιος ὢν ἀφ᾽ ἑλλάδος, ἀλλὰ χρόνιος ὢν ἐν ἑλλάδι.

Ἑστιαίῳ.

ἀ Ρετὴ καὶ χρήματα, παρ᾽ ἡμῖν, ἀλλήλοις ἐναντιώτατα. μειουμένου γὰρ τὸ ἕτερον, αὔξει τὸ ἕτερον. αὐξανομένου δὲ μειοῖ. πῶς οὖν δυνατὸν ἀμφότερα περὶ τὸν αὐτὸν γενέσθαι. πλὴν εἰ μὴ τῷ τῶν ἀνοήτων λόγῳ, παρ᾽ οἷς καὶ ὁ πλοῦτος ἀρετή. μὴ δὴ τοσοῦτον ἡμῶν ἀναισθητεῖν, ἐπίτρεπε τοῖς αὐτόθι. μηδὲ ἔα πλουσίους ἡμᾶς ὑπολαμβάνειν μᾶλλον, ἢ φιλοσόφους. καὶ γὰρ αἴσχιστον ἀποδημεῖν ὑμᾶς διὰ χρήματα δοκεῖν ἐνίων. ἵνα μνήμην ἑαυτῶν καταλίπωσι, μὴ δὲ ἀρετὴν ἀσπασομένων.

Κορινθίῳ Βάσσῳ.

ἦ Ν Πραξιτέλης χαλκιδεὺς, μαινόμενος ἄνθρωπος. οὗτος ἦλθέ ποτε ξιφήρης ἐπὶ θύρας τὰς ἐμὰς, ὑπὸ σοῦ σταλεὶς τοῦ φιλοσόφου, καὶ ἀπωμοθέντος τῶν ἰσθμίων. τοῦ φόνου δ᾽ ἦν μι-

αὐτὸς δεόμενος, ἢ τῆς γυναικός σου κοινωνία. ὦ μιαρὲ Βάσσε, πολλάκις εὐεργέτης ἐγενόμην σου.

Τῷ αὐτῷ.

ἐ Εἰ πυνθάνοιτο Κορινθίων τις, πῶς ὁ Βάσσου πατὴρ ἀπέθανεν, ἐροῦσιν ἅπαντες ἀστοὶ, καὶ οἱ μέτοικοι, φαρμάκῳ· τίνος δόντος, ἐροῦσι καὶ οἱ ὅμοροι, τοῦ φιλοσόφου. καὶ ὁ μιαρὸς τῷ πτώματι τοῦ πατρὸς ἑπόμενος ἔκλαιεν.

Τοῖς ἐν Σάρδεσιν.

ἀ Ἀρετῆς μὲν ὑμῖν πρωτεῖον οὐκ ἔστι· ποίας γὰρ ἀρετῆς· εἰ δὲ κακίας φέρεσθε τὰ πρῶτα, πάντες ὑφ' ἓν φέρεσθε. τίνες τοῦτο φήσουσι περὶ τῶν ἐν Σάρδεσιν, οἱ ἐν Σάρδεσιν. οὐδεὶς γὰρ οὐδενὶ τῶν αὐτόθι φίλος, ὥστ' ἀρνεῖσθαί τι τῶν ἀτόπων δι' εὔνοιαν.

Τοῖς αὐτοῖς.

ἀ Αἰσχρὰ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ταγμάτων ὑμῶν· Κοδδαροὶ, Ξυλοσίταυροι. ταῦτα τοῖς τέκνοις τίθεσθε τὰ πρῶτα, καὶ εὐτυχεῖτε γενέσθαι τούτων ἄξιοι.

Τοῖς αὐτοῖς.

κ Κοδδαροὶ καὶ Ξυλοσίταυροι. τὰς δὲ θυγατέρας ὑμῶν, καὶ τὰς γυναῖκας, πῶς ἂν προσαγορεύοι τις. τῶν γὰρ αὐτῶν ταγμάτων εἰσὶ καὶ αὗται, καὶ θρασύτεραι.

Τοῖς αὐτοῖς.

ὁ Οὐδὲ τοὺς οἰκέτας ὑμῖν εὐνοεῖν εἰκός. πρῶτον μὲν, ὅτι οἰκέται. εἶθ' ὅτι τῶν ἐναντίων ταγμάτων οἱ πλεῖστοι. κἀκεῖνοι ἐξ ὁμοίως ὑμῖν ἀπογόνους.

Πλατωνικοῖς.

ἐ Ἄν τις Ἀπολλωνίῳ χρήματα διδῷ, καὶ ὁ διδοὺς ἄξιος νομίζηται, λήψεται δεόμενος. φιλοσοφίας δὲ μισθὸν, οὐ λήψεται, κἂν δέηται.

Ἐφόροις.

ἀ Ἀνδρῶν μὲν, τὸ μὴ ἁμαρτάνειν· γυναικῶν δὲ, τὸ ἁμαρτάνοντας αἰδεῖσθαι· Λακεδαιμονίων δὲ, καὶ τὸ διορθοῦσθαι.

Ἀπολλώνιος μουσωνίῳ.

β Οὔλομαι παρὰ σὲ ἀφικόμενος, κοινωνῆσαί σοι λόγου, καὶ στέγης, ὥστι ὀνήσαι μί σε, εἴ γε μὴ ἀπιστεῖς, ὡς ἡρακλῆς ποτὲ θησέα ἐξ ᾄδου ἔλυσε. γράφε τί βούλει. ἔρρωσο.

Μουσώνιος ἀπολλωνίῳ.

ῶ Ν μὲν δὴ ἐνοήθης, ἀποκέισε τοῖσοι ἔπαινος· ἀνὴρ δὲ ὑπομείνας ἀπολογίαν, καὶ ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ δείξας, ἑαυτὸν λύει.

Ἀπολλώνιος μουσωνίῳ.

σ Ωκράτης ὁ ἀθηναῖος ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ φίλων λυθῆναι μὴ βουληθεὶς, παρῆλθε μὲν εἰς τὸ δικαστήριον. ἀπέθανε δέ.

Μουσώνιος ἀπολλωνίῳ.

σ Ωκράτης ἀπέθανεν, ἐπεὶ μὴ παρεσκεύασεν ἑαυτὸν εἰς ἀπολογίαν. ἐγὼ δὲ ἀπολογήσομαι. Ἀπολ. Οὐεσπασιανῷ.

ἐ Δουλώσας τὴν ἑλλάδα, ὥς φασι· καὶ πλέον μὲν οἴει τι ἔχειν ξέρξου. λέληθας δὲ, ἔλαττον ἔχων νέρωνος. νέρων γὰρ ἔχων αὐτὴν παρῃτήσατο. Τῷ αὐτῷ.

δ Ιαβεβλημένος οὕτω πρὸς ἕλληνας, ὡς δουλοῦσθαι αὐτοὺς ἐλευθέρους ὄντας, τί ἐμοῦ ξυνόντος δέῃ.

τῷ αὐτῷ.

ν Ερων τοὺς ἕλληνας παίζων ἠλευθέρωσε. σὺ δ' αὐτοὺς σπουδάζων ἐδούλωσας. τοῖς οἰκοσόφοις.

ἐ Ι λέγει τις εἶναι συνόφελμος ἐμὸς, λεγέτω, καὶ μενέτω ἔνδον. ἀπέχεσθαι λουτροῦ παντὸς. ζῷα μὴ κτείνειν. μὴ ἐσθίειν σάρκας. ἀπαθῆ εἶναι, φθόνου, κακοηθείας, μίσους, διαβολῆς, ἔχθρας, τοῦ ἐλευθέρων ὀνομάζεσθαι γένους. ἢ φυλακτέος πλάσματα φέρων, τρόπου τε ἤθους τε λόγων ψευδῶν, ἀλλοτρίου βίου πάρεστιν·

Εστιαίῳ.

τ Ι θαυμαστὸν, ἐμὲ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἰσόθεον ἡγουμένων, τινῶν δὲ καὶ θεὸν, μόνην μέχρι νῦν ἡ πατρὶς ἀγνοεῖ. δι᾿ ἣν διαφε-ρόντως ἐσπούδακα λαμπρὸς εἶναι. τουτὶ γὰρ οὐδ᾿ ὑμῖν τοῖς ἀδελφοῖς ὡς ὁρῶ γέγονε φανερὸν, ὡς εἴην πολλῶν ἀμείνων λόγους τε καὶ ἦθος. ἐπεὶ πῶς; αὐμοῦ κατεγνώκετε χαλεπὴν κατάγνωσιν, ὑπομνήσεως τὴν ἀρχὴν δεομένων. περὶ ὧν μόνων, οὐδὲ τῶν ἀμαθεστάτων αὐτῆς περιμένειν διδαχθῆναι. λέγω δὲ πατρίδος τε καὶ ἀδελφῶν. καίτοι οὐ λέληθεν ἡμᾶς, ὡς καλῶς ἔχον ἐστὶ, πᾶσαν τε γῆν πατρίδα νομίζειν, καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀδελφοὺς καὶ φίλους, ὡς ἂν γένος μὲν ὄντας θεοῦ. μιᾶς δὲ φύσεως. κοινωνίας δ᾿ οὔσης λόγῳ τε παντὶ καὶ πᾶσι παθῶν κατ᾿ αὐτῆς, ὅπῃ γε, καὶ ὅπως ἄν τις τύχῃ γενόμενος, εἴτε δὴ βάρβαρος, εἴτε καὶ ἕλλην. ἄλλως τε καὶ ἄνθρωπος. ἀλλ᾿ ἔστι γάρ πως τὸ συγγενὲς ἀκατασόφιστον, καὶ πᾶν ἀνακλητικὸν αὐτοῦ τὸ οἰκεῖον. οὕτως ὁ ὁμηρικὸς ὀδυσσεὺς ὥς φασιν, οὐδὲ ἀθανασίαν ὑπὲρ θεᾶς διδομένην, ἰθάκης προυτίμησεν. ὁρῶ δ᾿ ἔγωγε τὸν νόμον τόνδε, καὶ διὰ τῶν ἀλόγων ζώων πεφοιτηκότα. οὐ γὰρ ὁπόσον πτηνὸν καλλιῶν ἀπόκοιτον ἰδίων. πᾶν τε βύθιον, περιασύρεται μὲν ὑπὸ τῶν φερόντων, ἐπανάγουσι δὲ μὴ νικηθέν. θηρία μὲν γὰρ, οὔτε κόρος ἔπεισεν, ἔξω φωλεῶν μένειν ἅττινα τούτων. ἡ φύσις ἣν ἐγγὺς ἐν ἀνθρώποις καὶ ταὐτὰ σοφὸν λεγόμενον. ᾧ κἂν πάντα τὰ λοιπὰ ἢ πᾶσα παρέχῃ, μνήματα μὲν οὐκ ἔχει δεῖξαι τὰ πατέρων.

Ἀπολλωνίῳ ἀδελφῷ.

ε Ι τῶν ὄντων τὸ τιμιώτατον φιλοσοφία, πεπιστεύμεθα δῆμους φιλοσοφεῖν, οὐκ ἂν ὀρθῶς ὑπολαμβανοίμεθα μισάδελφοι, καὶ ταῦτα δι᾿ αἰτίαν, ἀγεννῆ τε ἅμα καὶ ἀνελεύθερον. χρημάτων γὰρ δήπου χάριν ἡ ὑποψία, τούτων δὲ καὶ πρὶν ἢ φιλοσοφεῖν, ἐπειρώμε-

θαι καταφρονεῖν. ὥστε τὸ μὴ γράφειν, εὐλογώτερον ἂν εἴη πρό-
φασιν ἑτέραν ὑπονοεῖν. ἐφυλαττόμην γάρ, ἀληθῆ μὲν γράφων,
ἀλαζὼν δοκεῖν· ψευδῆ δέ, ταπεινός. ὧν ἑκάτερον ἐπίσης ἀνιαρὸν,
ἀδελφοῖς τε, καὶ φίλῳ παντί. νυνὶ μέντοι καὶ τοῦτο τὸ δηλῶ. συγχωροίη
γὰρ ἂν ἴσως τὸ δαιμόνιον, ὅτι συμβαλὼν τοῖς ἐν ῥόδῳ φίλοις,
μετ᾽ ὀλίγον ἐκεῖθεν ἐπάνειμι πρὸς ὑμᾶς λήγοντος ἔαρος. Γορδίῳ.

ἠ Δικῆσθαι φασὶν Ἑστίαιον ὑπὸ σοῦ. καὶ ταῦτα φίλου γεγονό-
τος. εἴ γε σύ τινος φίλος. ὅρα δή, Γόρδιε, μὴ πεῖραν λάβῃς αὐ-
δρὸς, οὐ δοκοῦντος, ἀλλ᾽ ὄντος. ἀσπάσαι τὸν υἱὸν Ἀριστοκλείδην. ὃν εὔ-
χομαι μὴ παραπλήσιόν σοι γενέσθαι. καὶ σὺ δ᾽ ἦς νέος ἄμεμπτος.

Τυανέων τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ.

π Ρος τάττουσιν ὑμῖν ἐπανιέναι, πείθομαι. τοῦτο γὰρ δὴ
πρὸς ἕνα πόλεως πρεσβύτερον εἴη. εἰ ἕνεκα τιμῆς μετα-
πέμποιτο πολίτην ἑαυτῆς. καὶ ὃν ἀπεδήμησα δὲ χρόνον, ἀποδεδή-
μηκα, περιποιῶν ὑμῖν, εἰ καὶ ἐπαχθὲς εἰπεῖν, εὔκλειάν τε καὶ ὄνο-
μα, καὶ φιλίαν πόλεων ἐπιφανῶν. ὁμοίως δὲ καὶ ἀνδρῶν. εἰ δὲ καὶ μεί-
ζονος ἔτι, καὶ κρείττονος ὑμεῖς ὑπολήψεσθε ἄξιοι, τό γ᾽ ἐμόν, καὶ τὸ
παρὰ τῆς ἐμῆς φύσεως ἐπὶ τοσοῦτον ἐξήρκει μόνον, δυνάμεώς τε καὶ
σπουδῆς.

Διοτίμῳ.

ἐ Γλαυκήθης, οἰηθεὶς δεῖσθαί μέ τινος, ἢ παρ᾽ αὐτοῦ σοῦ, πρὸς
ὃν οὐδὲν ἦν μοι ποτὲ κοινόν τι γεγονός, ἢ παρ᾽ ἄλλου τινός, ὁ-
μοίου τε, καὶ ὁμοίως. ἐγὼ δέ, οὐδὲ τὸ ἀναλωθὲν εἴς τι τῶν σοὶ σωτη-
ρίων, πολύ τι χάριν δή μοι παθὼν. οὐδ᾽ χάριν ἀναλώματος. τηρήσει
γάρ μου τὸ ἔθος μόνως οὕτως. ὅτι δὲ τοῦτον ἔχω τὸν τρόπον, καὶ
ταύτην τὴν διάθεσιν πρὸς ἅπαντάς μου τοὺς πολίτας, ἔδει ἂν

λέγειν

λέγειν ὡς καὶ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ἔξεστι μαθεῖν παρὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν· εὖ παθόντων μὲν ὁσάκις ἐδεήθησάν τινος, ἀμοιβὴν δὲ αἰτηθέντων μηδεμίαν. μὴ δὴ δυσχεραίνης, εἰ δὲ ὄντως ὑποτιμηθεὶς ὁ ἐμὸς, ὑπὲρ τοῦ προσέσθαί τι τὴν ἀρχὴν, ἀπέδωκεν εὐθὺς, ὃ ἔλαβε λυσία τῷ Θείλωτου. φιλῶ δὲ καὶ ἐμῶ. ἐπεὶ μηδένα ἠπίστατο τῶν καταλελειμμένων σου παίδων. εἰ δὲ δύο λόγοι περὶ ἐμοῦ λέγονται, λεχθήσονται δὲ καὶ ἐσύστερον, τί θαυμαστόν· ἀνάγκη γὰρ περὶ παντὸς ἄκρου δοκοῦντος καθ' ὁτιοῦν, ἐναντίους λέγεσθαι λόγους. οὕτως περὶ πυθαγόρου, περὶ ὀρφέως, περὶ πλάτωνος, περὶ σωκράτους, οὐκ ἐλέχθη μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐγράφη τὰ ἐναντία. ὅπου γε τὰ ὅμοια, καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ. ἀλλ' οἱ μὲν ἀγαθοὶ, δέχονται τὸν ἀληθῆ λόγον, ὡς ἂν ἔχοντές τι συγγενές. οἱ δὲ φαῦλοι τὸν ἐναντίον. καὶ ἔστι τοῦ τοιούτου γένους καταγελᾶν. λέγω δὲ τοῦ χείρονος. τοσοῦτο μόνον δίκαιον ὑπομνῆσαι περὶ ἐμαυτοῦ τὸν σὲ, ὅτι περὶ ἐμοῦ, καὶ θεοῖς εἴρηται, ὡς περὶ θείου ἀνδρὸς, οὐ μόνον ἰδίᾳ τισὶ πολλάκις, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ. ἐπαχθὲς λέγειν τι περὶ αὐτοῦ πλεῖον, ἢ μεῖζον. ὑγιαίνειν σε εὔχομαι.

Φρουριανῷ.

π Ανυ τοῖς πεμφθεῖσιν ὑπὸ σοῦ γράμμασιν ἥσθην. πολλὴν γὰρ οἰκειότητα, καὶ γένους ἀνάμνησιν εἶχε. καὶ πέπεισμαι, δι' ἐπιθυμίας εἶναί σοι θεάσασθαί με, καὶ ὑπ' ἐμοῦ θεαθῆναι. αὐτὸς οὖν ἀφίξομαι πρὸς ὑμᾶς ὅτι τάχιστα. ὅθεν ἔχου τῶν αὐτόθι. συμμίξεις δέ μοι πλησίον γενομένῳ, πρὸ τῶν ἄλλων οἰκείων τε καὶ φίλων. ἐπεὶ καὶ προσήκει σοι τὸ τοιοῦτο.

Εὐφράτῃ.

ἐ Νγγέγραφαι μόνον ὁ σοφώτατος πυθαγόρας ὤν. σὺ δ' ἔτι μοι δοκεῖς πόρρω τε τοῦ φιλοσοφίας εἶναι, καὶ ἀληθινῆς ἐπιστήμης, ἢ οὐκ ἂν οὔτε ἐκείνου κακῶς ἔλεγες, οὔτε τινὰς τῶν ζηλούν-

τῶν αὐτὸν μισούντων διετέλεσε. ἀλλ' ὅτι σοι νῦν πρακτέον ἂν εἴη. φιλοσοφίας γὰρ ἥμβροτες, οὐδὲ ἔτυχες μᾶλλον, ἢ Μενελάου Πάνδαρος ἐν τῇ τῶν ὅρκων συγχύσει.

Τῷ αὐτῷ.

ε Πιτιμῶσί σοι τινὲς, ὡς εἰληφότι χρήματα παρὰ τοῦ βασιλέως· ὅπερ οὐκ ἄτοπον, εἰ μὴ φαίνοιο φιλοσοφίας εἰληφέναι μισθὸν, καὶ τοσαυτάκις, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον, καὶ παρὰ τοῦ πεπιστευκότος εἶναί σε φιλόσοφον.

Τῷ αὐτῷ.

ε Αν τις ἀνδρὶ πυθαγορείῳ συγγένηται, τίνα παρ' αὐτοῦ λήψεται καὶ ὁπόσα, φαίην ἂν ἔγωγε. νομοθετικὴν. γεωμετρίαν. ἀστρονομίαν. ἀριθμητικήν. ἁρμονικήν. μουσικήν. ἰατρικήν. πᾶσαν θείαν μαντικήν. τὰ δὲ καλλίω, μεγαλοφροσύνην. μεγαλοψυχίαν. μεγαλοπρέπειαν. εὐστάθειαν. εὐφημίαν. γνῶσιν θεῶν, οὐ δόξαν. εἴδησιν δαιμόνων οὐχὶ πίστιν. φιλίαν ἑκατέρων. αὐτάρκειαν. ἐκτένειαν. λιτότητα. βραχύτητα τῶν ἀναγκαίων. εὐαισθησίαν. εὐκινησίαν. εὔπνοιαν. εὔχροιαν. ὑγείαν. εὐψυχίαν. ἀθανασίαν. παρὰ σοῦ δὲ τί λαβόντες ἔχουσιν οἱ ἰδόντες. ἢ δῆλον ὅτι τὴν ἀρετὴν ἣν ἔχεις.

Κλαύδιος τυανέων τῇ βουλῇ.

α Πολλώνιον τὸν ὑμέτερον πολίτην, πυθαγόρειον φιλόσοφον, καλῶς ἐπιδημήσαντα τῇ ἑλλάδι καὶ τοὺς νέους ἡμῶν ὠφελήσαντα, τιμήσαντες ἀξίαις τιμαῖς, αἷς πρέπει τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, καὶ ἀληθῶς προϊσταμένους φιλοσοφίας, τὴν εὔνοιαν ἡμῶν ἠθελήσαμεν ὑμῖν δι' ἐπιστολῆς φανερὰν γενέσθαι.

Ἀπολλώνιος δικασταῖς ῥωμαίων.

λ Ιμένων, καὶ οἰκοδομημάτων, καὶ περιβόλων, καὶ τῶν περιπάτων, ἐνίοις ὑμῶν πρόνοια. παίδων δὲ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ νέων, ἢ γυναικῶν, οὔθ' ὑμῖν, οὔτε τοῖς νόμοις φροντίς. ἦ καλὸν ἂν ἦν τὸ ἄρχεσθαι.

Τῷ ἀδελφῷ ἀπολλωνίῳ.

φ Ύσιν ἔχει τῶν πληρωθέντων ἕκαστον ἀπιέναι· καὶ τοῦτο παντὶ γῆράς ἐστι, μεθ' ὃ μηκέτι μένειν. μὴ δή σε λυπείτω τῆς γυναικὸς ἡ ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας ἀποβολή. μὴ δὲ ἐπεὶ θάνατός τι λέγεται, κρεῖττον αὐτοῦ τὸ ζῆν ὑπολάμβανε, χεῖρον ὂν τῷ παντὶ τοῖς νοῦν ἔχουσι. γίνου δὴ ἀδελφὸς, τὸ μὲν κοινότατον φιλοσόφου. τὸ δ' ἐξαίρετον πυθαγορείου, καὶ ἀπολλωνίου· καίσον τὴν οἰκίαν τὴν αὐτὴν ποίησον. εἰ μὲν γὰρ ἐνεκαλοῦμέν τι τῇ προτέρᾳ, κἂν εἰκότως ἐδοκοῦμεν ἀποδειλιᾶν. εἰ δ' ἡμῖν σεμνή τε διετέλεσεν οὖσα καὶ φίλανδρος, καὶ δι' αὐτὸ τοῦ ζητήσεως ἀξία, τί καὶ διανοηθέντες, οὐκ ἂν ὅμοια καὶ περὶ τῆς μελλούσης προσδοκοίημεν. ἣν εἰκὸς ἂν ἐθελῆσαι καὶ ἀμείνονα γίνεσθαι, μηδαμοῦ τῆς προτέρας ἀμελείᾳ κακωθείσης· δυσωπείτω δέ σε καὶ τὰ τῶν ἀδελφῶν, οὔτω μέχρι νῦν ἐχόντων. τῷ πρεσβυτάτῳ μὲν γὰρ οὐδὲ γάμος οὐδέπω. τῷ νεωτάτῳ δὲ ἐλπὶς μὲν ἔτι παιδοποιΐας. ἐν προκοπῇ δέ γε τοῦ χρόνου. καὶ ἡμεῖς μὲν ἑνὶ τρεῖς γεγόναμεν. υἱοὶ δὲ ἡμῖν, οὐδὲ εἷς. ἴσος δὲ καὶ ὁ κίνδυνος τῇ πατρίδι, καὶ τῷ βίῳ τῷ μεθ' ἡμᾶς. εἰ γὰρ ἡμεῖς ἀμείνους τοῦ πατρὸς, ἄλλως δὲ καθ' ὃ πατὴρ χείρους, πῶς οὐκ ἂν βελτίους ἐξ ἡμῶν εἰκὸς ἂν ὑπάρξαι. γινέσθωσαν οὖν τινὲς, οἷς παραθησόμεθα γοῦν ὀνόματα, ὡς ἡμῶν οἱ πρόγονοι συνῆψαν. ὑπὸ δακρύων οὐχ οἷός τε ἐγγινόμην, πλείονα γράψαι. καὶ οὐδὲ εἶχον ἀναγκαιότερα τούτων.

Σαρδιανοῖς.

κ Ροῖσος ἀπέβαλε τὴν λυδῶν ἀρχὴν, ἅλυν διαβάς. ἐλήφθη ζῶν. ἐδέθη πέδαις. ἐπὶ πῦρ ἀνεβιβάσθη. τὸ πῦρ εἶδεν ἡμμένον· αἰρόμενον εἰς ὕψος. ἔζησεν. ἐδόκει γὰρ τῷ θεῷ πετιμημένος. τί οὖν ὕστερον οὗτος, ὁ πρόγονος ὑμῶν ἅμα καὶ βασι-

λοῦς. ὁ τοσαῦτα παθὼν παρὰ τὴν ἀξίαν, τραπέζης ἐκοινώνησε τῶν πολεμίων· σύμβουλος ἦν εὔνους, πιστὸς φίλος. ὑμῖν δὲ ἄσπονδα καὶ ἀκήρυκτα. καὶ ἀμείλικτα· ἔτι τε ἀνίερα, καὶ ἄθεα. τὰ πρὸς γονεῖς, πρὸς τέκνα. τὰ πρὸς φίλους. συγγενεῖς. φυλέτας. ἐχθροὶ γεγόνατε, μήτε τὸν ἄλλων διαβάντες, μήτε δεξάμενοί τινα ἀνθρώπων ἔξωθεν. καὶ ἡ γῆ φέρει καρπὸν ὑμῖν; ἄδικος ἡ γῆ.

Συγγραφεῦσι λογίοις.

φ Ως παρουσία πυρός. ἢ οὐκ ἂν ἄλλως γένοιτο. πῦρ μὲν οὖν αὐτὸ τὸ πάθος, ἐν ᾧ γίνεται. καίεται γοῦν. φῶς δὲ ταῖς ὄψεσι μόνον, αὐγὴν ἑαυτοῦ παρέχεται, μὴ βιαζόμενον αὐτάς, ἀλλὰ πεῖθον. τοίνυν καὶ λόγος, ὁ μὲν, ὥσπερ πῦρ. καὶ πάθος, ὁ δὲ, ὥσπερ αὐγὴ, καὶ φῶς ἐστιν. ὃ κρεῖττον ὂν, εἰ μὴ μεῖζον εὔχεσθαι τὸ ῥηθησόμενον, εἴη μοι.

Οὐαλερίῳ.

θ Ανατος οὐδεὶς οὐδενός, ἢ μόνον ἐμφάσει. καθάπερ οὐδὲ γένεσις οὐδενὸς, ἢ μόνον ἐμφάσει. τὸ μὲν γὰρ ἐξ οὐσίας τραπὲν εἰς φύσιν, ἔδοξε γένεσις. τὸ δὲ ἐκ φύσεως εἰς οὐσίαν, κατὰ ταυτὰ θάνατος, οὔτε γινομένου κατ᾽ ἀλήθειαν τινός, οὔτε φθειρομένου ποτέ. μόνον δὲ ἐμφανοῦς ὄντος; ἀοράτου τε ὕστερον. τοῦ μὲν διὰ παχύτητα τῆς ὕλης, τοῦ δὲ διὰ λεπτότητα τῆς οὐσίας. οὔσης μὲν ἀεὶ τῆς αὐτῆς, κινήσει δὲ διαφερούσης, καὶ στάσει. τοῦτο γάρ που τὸ ἴδιον ἀνάγκῃ, τῆς μεταβολῆς οὐκ ἔξωθεν γινομένης ποθέν. ἀλλὰ τοῦ μὲν ὅλου μεταβάλλοντος εἰς τὰ μέρη. τῶν μερῶν δὲ, εἰς τὸ ὅλον τρεπομένων, ἑνότητι τοῦ παντός. εἰ δὲ ἐρήσεταί τις, τί τοῦτό ἐστι τὸ ποτὲ μὲν ὁρατὸν, ποτὲ δὲ ἀόρατον, ἢ τοῖς αὐτοῖς γινόμενον, ἢ ἄλλοις, φαίη τις ἂν, ὡς ἔθος ἑκάστου ἐστὶ τῶν ἐνθάδε γενῶν. ὃ πληρωθὲν μὲν ἐφάνη, διὰ τὴν τῆς παχύτητος ἀντιτυπίαν. ἀό-

ρατον δέ ἐστιν ἐκεινωθὲν διὰ λεπτότητα, τῆς ὕλης βίᾳ περιχυθείσης, ἐκρυείσης τε τοῦ περιέχοντος αὐτὴν αἰωνίου μέρους. γεννητοῦ δ' οὐδαμῶς, οὐδὲ φθαρτοῦ. τί δὲ καὶ τὸ τῆς πλάνης ὑπὲρ τοσοῦτον ἀνέλεγκτον. οἴονται γάρ τινες, ὃ πεπόνθασιν αὐτοί, τοῦτο πεπονθέναι. μὴ εἰδότες, ὡς ὁ γεννηθεὶς διὰ γονέων γεννᾶται, οὐχ ὑπὸ γονέων, καθάπερ τὸ διὰ γῆς φυὲν, οὐκ ἐκ γῆς φύεται. πάθος τε οὐδὲν τῶν φαινομένων περὶ ἕκαστον, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ ἑνὸς ἑκάστου. τοῦτο γὰρ τί ἂν ἄλλο τις εἰπὼν, ἢ τὴν πρώτην οὐσίαν, ὀρθῶς ἂν ὀνομάσειεν. ἣ δὴ μόνη ποιεῖ τε καὶ πάσχει, πᾶσι γινομένη πάντα. διὰ πάντων θεὸς ἀΐδιος. ὀνόμασι καὶ προσώποις ἀφαιρουμένη τὸ ἴδιον. ἀδικουμένη τε, καὶ τοῦτο μὲν ἔλαττον. τότε γὰρ κλαίεται τις, ὅταν θεὸς ἐξ ἀνθρώπου γένηται, τόπου μεταβάσει καὶ οὐχὶ φύσεως. ὡς γὰρ ἔχει τὸ ἀληθὲς, οὐ πενθητέον σοι θάνατον, ἀλλὰ, τιμητέον καὶ σεβαστέον. τιμὴ δὲ, ἡ ἀρίστη τε καὶ πρέπουσα, εἰ ἀφεὶς θεῷ τὸν ἐκεῖ γενόμενον, ἀνθ' ὧν τῶν πεπιστευμένων ἄρχοις, ἢ πρότερον ἦρχες. αἰσχρὸν, εἰ χρόνῳ μὴ λογισμῷ γένοιο βελτίων. εἰ χρόνος καὶ τοὺς κακοὺς λύπης ἔπαυσε. μέτριον, ἀρχὴ ἱκανὴ, καὶ περὶ μεγίστων. ἄρχων ἄριστος, ὃς ἐὰν αὐτοῦ πρότερον ἄρχῃ. ποῦ δὲ καὶ ὅσιον ἀπεύχεσθαι τὸ βουλήσει θεοῦ γινόμενον. εἰ τάξις ἐστὶ τῶν ὄντων, ἔστι γὰρ, καὶ θεὸς ἐπιστατεῖ ταύτης, ὁ δίκαιος, οὐ βουλήσεται τὰ ἀγαθὰ πλεονεκτικὸν γὰρ καὶ παρὰ τάξιν τὸ τοιοῦτον. ἥσεται δὲ τὰ ἑπόμενα συμφέρειν. προέλθε καὶ θεράπευσαι. δίκασον, καὶ παρηγόρησον τοὺς αἰτίους. τῶν δὲ δακρύων οὕτως ἀποτρέπου. οὐ τὰ ἴδια τῶν κοινῶν, ἀλλὰ τὰ κοινὰ τῶν ἰδίων προτιμητέον. οἷον δέ σοι καὶ τὸ τῆς παραμυθίας εἶδος. σὺν ὅλῳ τὸν υἱὸν ἔθνει πεπένθηκας. ἄμειψαι τοὺς μετὰ σοῦ λελυπημένους. ἀμείψῃ δὲ, ἐὰν λυπούμενος παύσῃ τάχιον. ἐὰν μὴ προέλθῃς, φίλους οὐκ

ἔχεις, υἱὸν δ' ἔχεις καὶ νῦν τὸν τεθνηκότα, φήσει τις τῶν νοῦν ἐχόντων. τὸ γὰρ ὄν, οὐκ ἀπόλλυται. διὰ τοῦτο ὄν, ὅτι ἔσται διαπαντός. ἢ καὶ τὸ μὴ ὂν γίνεται. πῶς δ' ἂν γένοιτο μὴ ἀπολλυμένου τοῦ ὄντος. εἶπεν ἂν ἕτερός τις, ὡς ἀσεβεῖς τε καὶ ἀδικεῖς. ἀσεβεῖς μὲν τὸν θεόν. ἀδικεῖς δὲ τὸν υἱόν. μᾶλλον δὲ κἀκεῖνον ἀσεβεῖς. βούλει δὲ μαθεῖν, οἷόν ἐστι θάνατος; αὐτὸ λέγε με πέμψας μετὰ ταύτην τὴν φωνήν. ἣν ἐὰν μὴ μεταμφιέσῃ, πρᾶγμα κρείττονά με σεαυτοῦ πεποίηκας. ἔχεις χρόνον. ἔχεις γυναῖκα ἔμφρονα, φίλανδρον. ὁλόκληρος εἶ. παρὰ σεαυτοῦ λάβε τὸ λεῖπον. ῥωμαῖός τις τῶν πάλαι γεγονότων, ἵνα σώσῃ τὸν τῆς ἀρχῆς νόμον τε καὶ κόσμον. υἱὸν ἴδιον ἀπέκτεινε. καὶ στεφανώσας ἀπέκτεινε. πόλεων ἄρχεις πεντακοσίων ῥωμαίων ὁ εὐγενέστατος. ταῦτα σαυτὸν διατίθης. ἐξ ὧν οὐδ' οἰκίας τις εὐσταθῶς ἄρξει. μή τιγε πόλεών τε καὶ ἐθνῶν. ἀπολλώνιος εἰ παρῆν, φαβούλλαν ἂν μὴ πενθεῖν ἔπεισε.

Βασιλεὺς βαβυλωνίων Γάρμος, Νεογυώδῃ ἰνδῶν βασιλεῖ.

ε Ι μὴ περίεργος ἦς, οὐκ ἂν ἦσ ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις πράγμασι δίκαιος. οὐδ' ἂν ἄρχων ἐν ἰνδοῖς, ἐδίκαζες βαβυλωνίοις. πόθεν γάρ σοι συνωείμος ἣν ὁ ἡμέτερος δήμιος. νῦν δὲ ἐπείρασας ἀρχὴν τὴν ἐμὴν, ὑποκοριζόμενος ἐπιστολαῖς, καὶ τοιαύτας ἀρχὰς καθιείς. καὶ πρόσχημα ποιούμενος τῆς πλεονεξίας τὴν φιλανθρωπίαν. περανεῖς δὲ οὐδέν. οὔτε γὰρ λαθεῖν δύναιο.

Ἀπολλώνιος εὐφράτῃ.

η Ν πραξιτέλης χαλκιδεὺς μαινόμενος αὐτὸς. οὗτος ὤφθη παρὰ ταῖς θύραις ταῖς ἐμαῖς, ξίφος ἔχων ἐν κορίνθῳ, μετὰ σοῦ συνωείμου. τίς οὖν ἡ τῆς ἐπιβουλῆς αἰτία. οὐ γὰρ πώποτε σὰς βοῦς ἤλασα. ἐπειδὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ ὄρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα, τῆς τε ἐμῆς φιλοσοφίας, καὶ τῆς σῆς.

λεσβώ

Λεσβώνακτι.

ἀ Νάχαρσις ὁ σκύθης ἦν σοφός. εἰ δὲ σκύθης, ὅτι καὶ σκύθης.

Λακεδαιμόνιοι Ἀπολλωνίῳ.

τ Ας δεδομένας τιμάς σοι ἀπεστάλκαμεν τόδε ἀντίγραφον, σημηνάμενοι τῇ δημοσίᾳ σφραγίδι ἵνα εἰδῇς.

Ἀπολλώνιος ἐφόροις, καὶ λακεδαιμονίοις.

ἀ Νδρας ὑμῶν ἐθεασάμην ὑπήνην μὴ ἔχοντας. τοὺς μηροὺς καὶ τὰ σκέλη, λείους τε καὶ λευκούς. μαλακὰς χλανίδας ἠμφιεσμένους λεπτάς. δακτυλίους πολλοὺς καὶ καλοὺς περικειμένους. ὑποδεδεμένους ὑπόδημα τὸ ἰωνικόν. οὐκ ἐπέγνων οὖν τοὺς λεγομένους πρέσβεις. ἡ δὲ ἐπιστολὴ, λακεδαιμονίους ἔφασκεν.

Τοῖς αὐτοῖς.

κ Αλεῖτέ με πολλάκις βοηθὸν ὑμῖν τῶν νόμων, καὶ τῶν νέων ἐσόμενον. ἡ σόλωνος δὲ πόλις, οὐ καλεῖ με. λυκοῦργον αἰδεῖσθε.

Ἐφεσίων τοῖς ἐν ἀρτέμιδι.

ἐ Θος ὑμῖν ἅπαν ἀγιστείας. ἦθος δὲ βασιλικῆς τιμῆς. ἀλλ' ὑμεῖς, ἑστιάτορες μὲν καὶ δαιτυμόνες οὐ μεμπτοί. μεμπτοὶ δὲ σύνοικοι τῇ θεῷ, νύκτας τε καὶ ἡμέρας, ἢ οὐκ ἂν ὁ κλέπτης τε καὶ λῃστὴς, καὶ ἀνδραποδιστὴς, καὶ πᾶς εἴ τις ἄδικος ἢ ἱερόσυλος ἦν ὁρμώμενος αὐτόθεν, τὸ γὰρ τῶν ἀποστερούντων, τύχης ἐστίν.

Τοῖς αὐτοῖς.

ἠ Λθον ἐκ τῆς ἑλλάδος ἀνὴρ ἕλλην τὴν φύσιν, οὐκ ἀθηναῖος, οὐδὲ μεγαρεύς. γελοῖον ὄνομα, παροικήσων ὑμῶν τῇ θεῷ. δότε μοι τόπον, ἔνθα μὴ καθαρσίων δεήσει μοι, καίπερ ἔνδον ἀεὶ μένοντι.

Τοῖς αὐτοῖς.

α Νεῖται θύουσι τὸ ἱερόν, εὐχομένοις, ὑμνοῦσιν. ἱκέταις. ἕλλησι, βαρβάροις, ἐλευθέροις, δούλοις. ὑπερφυῶς θεῖος ὁ νόμος. ἐπιγινώσκω τὰ σύμβολα, τὰ διός τε καὶ λητοῦς, ἐὰν μόνα ταῦτα.

Μιλησίοις.

σ Εισμὸς ὑμῶν τὴν γῆν ἔσεισε. καὶ γὰρ ἄλλων πολλῶν πολλάκις. ἀλλ᾽ ἔπασχον μὲν, ἃ ἠτύχουν ἐξ ἀνάγκης. ἐλεοῦντες δὲ, οὐ μισοῦντες ἀλλήλους ἐφαίνοντο. μόνοι δὲ ὑμεῖς, καὶ θεοῖς ὅπλα, καὶ πῦρ ἐπηνέγκατε, καὶ θεοῖς τοιούτοις, ὧν γε οἱ ἑτέρωθεν δέοντ᾽, καὶ μετὰ κινδύνους, καὶ πρὸ κινδύνων. ἀλλὰ καὶ φιλόσοφον ἄνδρα. ὑμεῖς ἑλλήνων δύο, δημοσίᾳ τὸ πάθημα φήναντα. πολλάκις τε προαγορεύσαντα γενομένους τοὺς σεισμοὺς αὐτῶν, ὅτε ἔσεισεν ὁ θεὸς, τιμῶν ἐλέγχετε καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν. ὦ τῆς δημοσίας ἀμαθίας. ὁ πατὴρ ὑμῶν λέγεται θαλῆς.

Τραλλιανοῖς.

π Ολλοὶ πολλαχόθεν, ἄλλοι κατ᾽ ἄλλας αἰτίας, νεώτεροί τε καὶ πρεσβύτεροι φοιτῶσι παρ᾽ ἐμέ. τὰς φύσεις οὖν ἑνὸς ἑκάστου σκέπτομαι, καὶ τοὺς τρόπους, ὡς ἐνὶ μάλιστα συνετώτατα. τό, τε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἑκάστου δίκαιον ἦθος, ἢ τοὐναντίον. εἰς τήνδε τὴν ἡμετέραν οὐκ ἂν ἔχοιμι προσκεῖναι, τραλλιανῶν ὑμῶν, οὐ λυδοὺς, οὐκ ἀχαιοὺς, οὐκ ἴωνας, ἀλλ᾽ οὐδὲ τοὺς τῆς ἀρχαίας ἑλλάδος θουρίους, κρότωνας, ταραντίνους, ἤ τινας ἄλλους τῶν ἐκεῖ λεγομένων εὐδαιμόνων ἰταλιωτῶν, ἢ ἑτέρων τινῶν. τίς οὖν ἡ αἰτία, δι᾽ ἣν ἀποδέχομαι μὲν ὑμᾶς, οὐ γίνομαι δὲ τοιούτοις ἀνδράσι σύνοικος, καίπερ ὢν γένος ὑμέτερον, ἄλλοτέ ποτ᾽ ἂν εἴποιμι. νῦν δὲ μόνον ὑμᾶς ἐπαινεῖν καιρὸς, ἄνδρας τε τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν

ὡς πολὺ κρείττους τῶν παρ' ἑτέροις, ἀρετῇ, καὶ λόγῳ, καὶ μᾶλλον πατρίοις γίγνονται. Σαΐταις.

α Θηναίων ἄποικοί ἐστε, καθάπερ ἐν τιμαίῳ πλάτων φησίν. οἱ δὲ, τὴν κοινὴν ὑμῶν θεὸν ἐξορίζουσι τῆς ἀττικῆς, νῆιν μὲν τὴν ὑφ' ὑμῶν, ἀθηνᾶν δὲ τὴν ὑπ' αὐτῶν ὀνομαζομένην, οὐ μένοντες ἕλληνες. ὅπως δ' οὐ μένοντες ἐγὼ φράσω. γέρων σοφὸς οὐδεὶς ἀθηναῖος. οὐ γὰρ ἔφυ γνώμη πᾶσα παντὸς, ὅτι μηδεμία μηδενός. ὁ κόλαξ παρὰ ταῖς πύλαις. ὁ συκοφάντης πρὸ τῶν πυλῶν. ὁ μαστροπὸς, πρὸ τῶν μακρῶν τειχῶν. ὁ παράσιτος, πρὸ τῆς μουνυχίας, καὶ πρὸ τοῦ πειραιῶς. ἡ θεὸς δὲ, οὐδὲ σούνιον ἔχει. Ἴωσιν.

ε Ἕλληνες οἴεσθε δεῖν ὀνομάζεσθαι διὰ τὰ γένη, καὶ τὴν ἔμπροσθεν ἀποικίαν. ἕλλησι δὲ, ὥσπερ ἔθη καὶ νόμοι, καὶ γλῶττα, καὶ βίος ἴδιος, οὕτω καὶ σχῆμα καὶ εἶδος ἀνθρώπων. ὑμῶν γε οὐδὲ τὰ ὀνόματα μένει τοῖς πολλοῖς, ἀλλ' ὑπὸ τῆς νέας ταύτης εὐδαιμονίας ἀπολωλέκατε τὰ τῶν προγόνων σύμβολα. καλῶς οὐδὲ τοῖς τάφοις ἐκεῖνοι δέχοιντ' ἂν, ἅτε ἀγνῶτας αὐτοῖς γενομένους. ἔγωγε πρότερον ἡρώων ἦν ὀνόματα, καὶ ναυμάχων, καὶ νομοθετῶν. νυνὶ δὲ λουκούλλων τε, καὶ φαβρικίων, καὶ λευκανίων τῶν μακαρίων. ἐμοὶ μὲν εἴη μᾶλλον ὄνομα μίμνερμος. Ἑστιαίῳ.

ο Πατὴρ ἡμῶν ἀπολλώνιος ἦν τρὶς τοῦ μηνοδότου. σὺ δ' ἅπαξ ἐθέλεις ὀνομάζεσθαι λουκρήτιος. ἢ λούπερκος. τίνος σὺ τούτων ἀπόγονος. αἰσχρὸν, εἰ ὄνομα μὲν ἔχεις τινὸς, τὸ δὲ εἶδος αὐτοῦ μὴ ἔχεις. Τῷ αὐτῷ.

π Ἀπεῖδον ἐς μὲν πορρωτέρω σὺν δαίμονι. ἤδη δὲ τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐννῷ ἐβαλόμην. ὀλίγη μοῖρα πρὸς τέλος ἀνδρῶν. οἳ τὸν πρῶτον λελόγχασι τιμᾶν. ἀρχὴ δὲ τὸ

λοιπὸν παιδεία, καὶ μικρὸν ἐπάνω τούτων μείρακες, ἐνταυθά-
που δέος, μὴ σφαλῇ τὰ ὑπὸ νέων κυβερνώμενα. σοὶ δ' οὐδέος, ἐπεὶ
βεβιώκαμεν.

Τοῖς στωϊκοῖς.

ὤ Ρα καὶ λιμὸν ἤδη βαστάζω, καίπερ ὄντων μοι παρ' ὑμῖν συχνῶν χρη-
μάτων. πρῶτον μὲν οὖν ἔφυγε μεγάραδε, σὺν ἑνὶ τῶν λεγομέ-
νων ἐραστῶν. ἅμα δὲ καὶ μαστροπῶν. τροφῆς γὰρ ἀμφοτέροις ἔδει, καὶ
ἐφοδίων. ἔπειτα ἐκεῖθεν εἰς συρίαν. ὑπεδέχετο δὲ τὸν ὡραῖον εὐφρά-
της, καὶ εἴτις ὁμοίως ἐδεῖτο τοῦ τότε καλοῦ, ὥστε αἱρεῖσθαί τι τῶν
ἀτόπων δι' εὔνοιαν.

Τοῖς ἐν σάρδεσιν.

ὁ Παῖς ἀλυάττεω σῶσαι τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἀδύνατος ἐγέ-
νετο καὶ ἀμήχανος. καίπερ ὢν βασιλεύς τε καὶ κροῖσος. ὑμεῖς
δὲ τίνι πεποιθότες ἄρα λέοντι, πόλεμον ἄσπονδον ἤρασθε. παῖδες, νέοι,
πάντες, ἄνδρες, γέροντες, ἀλλὰ καὶ παρθένοι, καὶ γυναῖκες. ἐριννύων
νομίσαι αὐτις τὴν πόλιν εἶναι, καὶ οὐχὶ δήμητρος. ἡ δὲ θεὰ, φιλάν-
θρωπος. ὑμῖν δὲ τίς οὗτος ὁ χόλος.

Τοῖς αὐτοῖς.

ἐ Ικὸς εἰς πόλιν ἀρχαίαν τε καὶ μεγάλην, ἐθελῆσαι φιλόσο-
φον ἀρχαῖον παραγενέσθαι. καὶ παραγενόμενον αὖ αὐτὸς ἑ-
κὼν, κληθῆναι μὴ περιμένας, ὡς ὑφ' ἑτέρων πολλῶν, εἰ ποιήσειν μί-
αν ὑμῶν τὴν πόλιν ἔμελλον, ἤθει, καὶ φύσει, καὶ νόμῳ, καὶ θεῷ. καὶ τὸ ὅ-
σον ἐπ' ἐμοὶ, πάντως ἂν ἐποίησα. στάσις δὲ ὥς ἔφη τις, πολέμου χα-
λεπώτερον.

Φοιτηταῖς.

δ Ιὰ φιλοσοφίαν εἴρηται τῶν εἰρημένων ἕκαστον, οὐ δι' εὐφρά-
την. μὴ τὸ πραξιτέλους ξίφος, ἢ τὸ λισίου φάρμακα πε-
φοβῆσθαι μέ τις δόξῃ. καὶ τοῦτο γάρ ἐστιν εὐφράτου.

Σιγκαπήλοις.

ἡ Γῆ πάντων μήτηρ. δικαία γάρ. ὑμεῖς δ' ἄδικοι ὄντες, πεποιή-
κατε αὐτὴν ἑαυτῶν μόνων μητέρα. καὶ εἰ μὴ παύσησθε, οὐκ ἐάσω
ὑμᾶς ἐν αὐτῇ ἑστάναι.

Βασι

Βασιλεῖ Φραώτης Ἰάρχᾳ διδασκάλῳ, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν σοφοῖς.

ά Πολλώνιος ἀνὴρ σοφώτατος, σοφωτέρους ὑμᾶς ἑαυτοῦ ἡγεῖται. καὶ μαθησόμενος ἥκει τὰ ὑμέτερα, πέμπετε οὖν αὐτὸν εἰδότα, ὁπόσα ἴστε. ὡς ἀπολεῖται οὐδὲν τῶν μαθημάτων ὑμῖν. καὶ γὰρ λέγει ἄριστα ἀνθρώπων, καὶ μέμνηται. ἰδέτω καὶ τὸν θρόνον, ἐφ' οὗ καθίσαντί μοι, τὴν βασιλείαν ἔδωκας Ἰάρχα πάτερ. καὶ οἱ ἑπόμενοι δὲ αὐτῷ ἄξιοι ἐπαίνου, ὅτι τοιοῦδε ἀνδρὸς ἥττηνται.

Ἀπολλώνιος τοῖς αὐτοῖς.

ά Φικομένῳ μοι πεζῇ πρὸς ὑμᾶς, ἐδώκατε τὴν θάλασσαν. ἀλλὰ καὶ σοφίας τῆς ἐν ὑμῖν κοινωνήσαντες, δεδώκατε καὶ διὰ τοῦ οὐρανοῦ πορεύεσθαι. μεμνήσομαι τούτων, καὶ πρὸς ἕλληνας. κοινωνήσω τε ὡς παροῦσι λόγων, εἰ μὴ μάτην ἔπιον τοῦ ταντάλου.

Τίτῳ βασιλεῖ.

μ Η βουληθέντι σοι ἐπ' αἰχμῇ κηρυχθῆναι, μηδὲ ἐπὶ δηΐων αἵματι, δίδωμι ἐγὼ τὸν σωφροσύνης στέφανον. ἐπειδὴ ἐφ' οἷς δεῖ στεφανοῦσθαι, γινώσκεις.

Δημητρίῳ σουνιεῖ.

Δ Ιδωμί σε βασιλεῖ Τίτῳ διδάσκαλον τοῦ τῆς βασιλείας ἤθους. σὺ δὲ, ἀληθεῦσαί τέ μοι πρὸς αὐτὸν δίδου. καὶ γίνου αὐτῷ, πλὴν ὀργῆς, πάντα.

Αὐτοκράτωρ οὐεσπασιανὸς Ἀπολλωνίῳ φιλοσόφῳ χαίρειν.

ἐ Ι πάντες Ἀπολλώνιε, κατὰ ταὐτά σοι φιλοσοφεῖν ἤθελον, σφόδρα ἂν εὐδαιμόνως ἔπραττον, φιλοσοφία τε καὶ πενία. φιλοσοφία μὲν ἀδεκάστως ἔχουσα, πενία δὲ αὐθαιρέτως. Ἔῤῥωσο.

Τέλος.

ε Γὼ μὲν ᾤμην σε τὸν νεῖλον πάλαι κατειληφέναι. καὶ πολλάκις εἰς μνήμην λαμβάνων τοῦτο δὴ τὸ εἰωθὸς ἐμοὶ ὡς εὐδαίμονες ἔλεγον τῶν αἰγυπτίων οἱ παῖδες, πάλαι μὲν τὸν νεῖλον ἔχοντες χορηγὸν, τῶν ὅσα φέρειν οἶδεν ἐκεῖνος. νυνὶ δὲ καὶ τὴν σὴν μοῦσαν προσειληφότες οὐδὲν ἀτιμοτέραν τοῦ νείλου. παρ' ἐμοὶ δὲ κεῖται τάχα καὶ μείζω. ὁ μὲν γὰρ τὴν χώραν αὐτῶν ἐπιρρέων πλουτεῖν ἐπιτρέπει. σὺ δὲ ταῖς νέων ψυχαῖς τὴν γλῶτταν ἐπαφιεὶς, πολὺ τὸν τῆς ἐπιστήμης πλοῦτον ἰθύνεις. οὐδὲν ἔλαττον ἢ πάλαι πυθαγόρας αὐτοῖς ἐπιδημῶν. καὶ μετ' ἐκεῖνον πλάτων. ταῦτα μὲν ἐλογιζόμην. σὺ δ' οὐ μακρὰν ἀπέχων, ἐλάνθανες. ὡς δὲ ἧκεν ὁ τὴν ἐπιστολὴν ἐπιδοὺς, τὸ μὲν πρῶτον θαυμάζων, ἀπάτην ἡγούμην τὸ πρᾶγμα καὶ οὐκ ἐπειθόμην τοῖς ὀφθαλμοῖς. ὡς δὲ τοῖς γεγραμμένοις ἐντυχὼν ἐπείσθην, μὴ ἂν ἄλλου τὰς χάριτας, ἤσθην πῶς δοκεῖς. ἐγγυτέρας γὰρ αὐτὰς ἐμοὶ τοῦ δὲ πάλιν ἰδεῖν ἡγούμην ἐλπίδας καὶ συνέχαιρον εἰκότως εἰ τὴν σὴν πατρίδα ζηλωτὴν μικροῦ γοῦν ἀπέφηνας χρόνον. σὺ δέ μοι δοκεῖς παίζων αὐτῆς κατηγορεῖν. ὅτι μὲν γὰρ τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς ἀέρα οἷον ἔφης εἶναι συμβαίνει καὶ ὡς τὸ ὕδωρ πίνοντας εἰς μνήμην ἄγει θαλάττης, καὶ ἄρτος ὑμῖν ἐκεῖθεν ἥκει μεμιγμένος, οὐκ ἀρνηθείην. καὶ ἔλαττον ἐπαγωγά ἐστί σοι ταῦτα τῆς τῆς πατρίδος. ἀλλ' ὅμως ὦ βέλτιστε χαίρειν ἐχρῆν εἰδέναι ταύτῃ πρὸς φιλοσοφίαν ἀσκούσῃ τὴν γνώμην. ὅπως ἂν εἰδείης ποτὲ τρυφῆς αἰγυπτίας ὑπερορῶν. ὀδυσσεία δὲ τὸν σοφὸν νῆσον οἰκοῦντα μικρὰν ὁμοῦ καὶ τραχεῖαν, καὶ τί γὰρ ἀλλ' ἢ τὴν ἰθάκην, οὔτε καλυψὼ πέπεικεν. οὔτε φύσει τῶν τὸ κρεῖττον μεταβολή, τὸ μὴ τὴν ἰθάκην αὐτῇ τούτων αἱρεῖσθαι. ἀλλ' οὐδὲ σπαρτιάτης οἶμαι τὴν οἴκοι δίαιταν ἐν νῷ ὢν τὴν σπαρτὴν ἐμέμψατο. ἀλλ' οἶδα πω θεὸν ποτὲ κατηγορεῖν ἐπήρθης

Φιλοχρημάτως ἔχεις ὦ Λῶστε. εἶτα βραχύ τι τοῦ λήμματος ἀ-
ποστάς, ἰοὺ ἰοὺ βοᾷς. καὶ τὸν Νεῖλον πολλάκις καὶ τὸν ἐκεῖθεν πλοῦ-
τον ἀνακαλεῖ. τοῦτό που σεξόνον ὡς αὐτὸς ἔφης ποιεῖ. καὶ τὸ σῶ-
μα, τοῦ Χαιρεφῶντος οὐδὲν ἀσφότερον ἔχειν. οἶμαι δέ σε καὶ νύμ-
φης ἐρωτικῆς περιέχεσθαι. καὶ πειρᾶσθαι μόλις ὁ πόσα δύναται
πόθος. ἀλλὰ γίνοιτο ταῦθ' οὕτως ὅπως Ἀφροδίτῃ φίλον.

Ἐρρῶσθαι καὶ ἔρρωσο καί σε θᾶττον προσείποιμι καὶ παίδων πατ(έρα).

Προαιρεσίῳ.

Τί δὲ οὐκ ἔμελλον ἐγὼ Προαιρέσιον τὸν καλὸν προσαγορεύ-
ειν. ἄνδρα ἐφιέντα τοῖς λόγοις ὥσπερ οἱ ποταμοὶ τοῖς πεδί-
οις ἐφάπτουσι τὰ ῥεύματα. καὶ ζηλοῦντα τὸν Περικλέα κατὰ τοὺς
λόγους ἔξω τοῦ συνταράττειν καὶ συγκυκᾶν τὴν Ἑλλάδα. θαυμά-
ζειν δ' οὐκ ἔχει, τὴν Λακωνικὴν εἰ πρὸς σὲ βραχυλογίαν μιμησαίμην.
ὑμῖν γὰρ πρέπει τοῖς σοφοῖς μακροὺς καὶ μεγάλους ποιεῖσθαι λόγους
ἡμῖν δ' ἀρκεῖ καὶ τὰ βραχέα πρὸς ὑμᾶς. ἴσθι δὴ τά μοι πολλὰ πάντα-
χόθεν κυκλῶ πράγματα ἐπιρρέειν. τὰς αἰτίας εἰ μὲν ἱστορίαν γρά-
φεις, ἀκριβέστατα ἀπεστέλλωσι. δοὺς τὰς ἐπιστολὰς ἀποδείξεις
ἐγγράφους. εἰ δὲ ἔγνωκας τοῖς μελέταις καὶ τοῖς γυμνάσμασιν εἰς
τέλος ἄχρι πέρας προσηκ τερεῖν, οὐδὲν ἴσως μου τὴν σιωπὴν μέμ-
ψῃ.

Λιβανίῳ.

Ἐπεὶ δὴ τῆς ὑποσχέσεως ἐπελάθου. τρίτην γοῦν ἔστι σήμερον. καὶ
ὁ φιλόσοφος Πρίσκος αὐτὸς μὲν οὐχ ἥκει. γράμματα δὲ ἀπέστει-
λεν ὡς ἔτι χρονίσων, ὑπομιμνήσκω σε τὸ χρέος ἀπαιτῶν. ὄφλη- –ζων
μα δὲ ἔστιν ὡς οἶσθα σοὶ μὲν ἀποδοῦναι ῥᾴδιον. ἐμοὶ δ' ἥδιστον πάνυ κομί-
σασθαι. πέμπε δὴ τὸν λόγον καὶ τὴν ἱερὰν συμβουλήν. ἀλλὰ πρὸς
Ἑρμοῦ καὶ Μουσῆς, ταχέως. ἀλλὰ καὶ τούτων μετὰ τριῶν ἡ- –σῶν
(μερῶν ἴσθι συντρίψας. εἴπερ ἀληθῆ φησιν

ὁ σικελιώτης ποιητής, ἐν ἤματι φάσκων τοὺς ποθοῦντας γηράσκειν· εἰ δὲ ταῦτά ἐστιν ὥσπερ οὖν ἐστι, τὸ γῆρας ἡμῖν ἐτριπλασίασας ὦ γενναῖε. ταῦτα μεταξὺ τοι πράττειν ὑπηγόρευσά σοι. γράφειν γὰρ οὐχ οἷός τε ἤμην, ἀργοτέραν ἔχων τῆς γλώττης τὴν χεῖρα. καίτοι καὶ τὴν γλῶτταν εἶναι συμβέβηκεν ὑπὸ ἀγυμνασίας ἀργοτέραν καὶ ἀδιάρθρωτον. ἔρρωσό μοι ἀδελφὲ ποθεινότατέ τε καὶ προσφιλέστατε.

Ἀρισομένει φιλοσόφῳ.

α Ρά γε χρὴ περιμένειν κλῆσιν, ἢ τὸ ἀεὶ προτιμᾶν μηδαμοῦ; ἀλλ᾽ ὅρα μὴ χαλεπὴν ταύτην εἰσαγάγωμεν τὴν νομοθεσίαν, εἰ ταῦτα χρὴ παρὰ τῶν φίλων περιμένειν, ὅσα καὶ παρὰ τῶν ἁπλῶν καὶ ὡς ἔτυχε γνωρίμων. ἀπορήσει τις ἐνταῦθα. πῶς δὲ οὐκ εἰδότες ἀλλήλους ἐσμὲν φίλοι, πῶς δὲ τοῖς πρὸ χιλίων ἐτῶν γεγονόσι, καὶ ναὶ μὰ Δία δισχιλίων. ὅτι σπουδαῖοι πάντες ἦσαν, καὶ τὸν τρόπον καλοί τε κἀγαθοί. ἐπιθυμοῦμεν δὲ καὶ ἡμεῖς εἶναι τοιοῦτοι. εἰ καὶ τοῦ εἶναι τό γε εἰς ἐμὲ, παμπληθὲς ἀπολειπόμεθα. πλὴν, ἀλλ᾽ ἥ γε ἐπιθυμία, τάττει πως ἡμᾶς εἰς τὴν αὐτὴν ἐκείνοις μερίδα. καὶ τί τοιαῦτα ἐγὼ ληρῶ μακρότερον. εἴτε ἀνάκλητον ἰέναι χρὴ, ἥξεις δή ποθεν. εἴτε τὴν κλῆσιν περιμένεις, ἰδού σοι ἡ παράκλησις ἥκει παρ᾽ ἡμῶν. ἐντυχεῖν οὖν ἡμῖν περὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς Διὸς ξενίου. δεῖξον ἡμῖν ἄνδρα ἐν Καππαδόκαις καθαρῶς ἕλληνα. τέως γὰρ τοὺς μὲν οὐ βουλομένους. ὀλίγους δέ τινας ἐθέλοντας μὲν, οὐκ εἰδότας δὲ, θύειν ὁρῶ.

Ἰουλιανὸς Θεοδώρᾳ τῇ αἰδεσιμωτάτῃ.

τ Α πεμφθέντα παρὰ σοῦ βιβλία πάντα ὑπεδεξάμην καὶ τὰς ἐπιστολὰς ἀσμενος διὰ τοῦ βελτίστου Μυγδονίου. καὶ μόγις ἄγων σχολὴν, ὡς ἴσασιν οἱ θεοὶ, οὐ κακιζομένην λόγῳ, ταῦτα ἀντέγραψα πρὸς σέ. σὺ δὲ εὖ πράττοις, καὶ γράφοις ἀεὶ τοιαῦτα.

ἐκ δὲ

Ἐκδικίῳ ἐπάρχῳ αἰγυπτίων.

ε I καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα μὴ γράφεις ἡμῖν, ἀλλὰ τοῦ γε τοῖς θεοῖς ἐχθροῦ ἐχρῆν σε γράφειν ἀθανασίου. καὶ ταῦτα πρὸ πλείονος ἤδη χρόνου τὰ καλῶς ἡμῖν ἐγνωσμένα πεπυσμένον. ὄμνυμι δὲ τὸν μέγαν σάραπιν, ὡς εἰ μὴ πρὸ τῶν δεκεμβρίων καλανδῶν ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς ἀθανάσιος ἐξέλθοι, ἐκείνης μᾶλλον δὲ πάσης τῆς αἰγύπτου, τῇ ὑπακουούσῃ τάξει προτιμήσαιμι χρυσοῦ λίτρας ἑκατόν. οἶσθα δὲ πῶς εἰμὶ βραδὺς μὲν εἰς τὸ καταγνῶναι. πολλῷ δὲ ἐπιβραδύτερος εἰς τὸ ἅπαξ καταγνοὺς ἀνεῖναι. καὶ τῇ αὐτοῦ χειρὶ· πάνυ με λυπεῖ τὸ καταφρονεῖσθαι τοὺς θεοὺς πάντας. οὐδὲν οὕτως ἴδοιμι μᾶλλον δὲ ἀκούσαιμι μηδενὸς παρὰ σοῦ πραχθέντος, ὡς ἀθανάσιον ἐξεληλαμένον τῶν τῆς αἰγύπτου τόπων, τὸν μιαρόν. ὃς ἐτόλμησεν ἑλληνίδας ἐπ' ἐμοῦ γυναῖκας τῶν ἐπισήμων, βαπτίσαι διωκέσθω.

Ἀρταβίῳ.

ε Γὼ νὴ τοὺς θεοὺς, οὔτε κτείνεσθαι τοὺς γαλιλαίους οὔτε τύπτεσθαι παρὰ τὸ δίκαιον οὔτε ἄλλο τι πάσχειν κακὸν βούλομαι. προτιμᾶσθαι μέντοι τοὺς θεοσεβεῖς, καὶ πάνυ φημὶ δεῖν. διὰ γὰρ τὴν γαλιλαίων μωρίαν, ὀλίγου δεῖν ἅπαντα ἀνετράπη. διὰ δὲ τὴν τῶν θεῶν εὐμένειαν, σωζόμεθα πάντες. ὅθεν χρὴ τιμᾶν τοὺς θεοὺς. καὶ τοὺς θεοσεβεῖς ἄνδρας τε καὶ πόλεις.

Γεωργίῳ.

η Λυθες τηλέμαχε φησὶ τὸ ἔπος. ἐγὼ δέ σε καὶ εἶδον ἤδη τοῖς γράμμασι διὰ τῆς ἱερᾶς σου ψυχῆς τὴν εἰκόνα, καθάπερ ὀλίγῃ σφραγῖδι μεγάλου χαρακτῆρος τύπον ἀνεμαξάμην. ἔστι γὰρ ἐν ὀλίγῳ πολλὰ δειχθῆναι. ἐπεὶ καὶ φειδίας ὁ σοφὸς οὐκ ἐκ τῆς ὀλυμπίασι μόνον ἢ ἀθήνῃσιν εἰκόνος ἐγνωρίζετο. ἀλλ' ἤδη καὶ μικρῷ γλύμματι μεγάλης τέχνης ἔργον ἐγκλεῖσαι. οἷον ἦν τὸν τέττιγά φασιν αὐ-

του καὶ τὴν μέλιτταν, εἰ δὲ βούλει καὶ τὴν μυῖαν, εἶναι. ὡς ἕκαστον ἐν καὶ τῇ φύσει κεχάλκωται, τῇ τέχνῃ ἐμψύχωται. ἀλλ' ἐν ἐκείνοις μὲν ἴσως αὐτῷ καὶ ἡ σμικρότης τῶν ζώων, εἰς τὴν κατὰ λόγον τέχνην, τὸ εἰκὸς ἐχαρίζετο. σὺ δ' ἀγαθὲ τὸν ἐφ' ἵππου θηρῶντα ἀλέξανδρον εἰ δοκεῖ, σκόπει· οὗ τὸ μέγεθος ἐστὶ πᾶν, ὄνυχος δακτύλου χειρὸς, οὐ μεῖζον. οὕτω δὲ ἐφ' ἑκάστου τὸ θαῦμα τῆς τέχνης δέχεται, ὥστε εἰ μὲν ἀλέξανδρος τὸ θηρίον βάλλει, καὶ τὸν θεατὴν φοβεῖ, δι' ὅλου δυσωπῶν τοῦ σχήματος. ὁ δὲ ἵππος ἐν ἄκρᾳ τῶν ποδῶν τῇ βάσει, τὴν στάσιν φυλάττων, ἐν τῇ τῆς ἐνεργείας κλοπῇ, τῇ τέχνῃ κινεῖται. ὁ δὴ καὶ αὐτὸς ἡμῖν ὦ γεννάδα ἐποίησας· ὥσπερ γὰρ ἐν ἑρμοῦ λογίου σταδίοις διόλου πολλάκις τοῦ δρόμου στεφανωθεὶς ἤδη, δι' ὧν ἐν ὀλίγοις γράφεις, τῆς ἀρετῆς τὸ ἄκρον ἐμφαίνεις. καὶ τῷ ὄντι τὸν ὀδυσσέα τὸν ὁμήρου ζηλοῖς. ὅστις καὶ μόνον εἰπὼν ἤρκει τοὺς φαίακας ἐκπλῆξαι. εἰ δ' ἔτι καὶ παρ' ἡμῶν τοῦ κατὰ σὲ φιλικοῦ δέῃ, φθόνος οὐδείς. πάντως που καὶ παρὰ τῶν ἡττόνων εἶναί τι χρηστὸν, ὁ μῦς τὸν λέοντα τῷ μισθῷ σώσας, ἀρκούντως δείκνυσι.

Ἐκδικίῳ ὑπάρχῳ αἰγύπτου.

Ἄλλοι μὲν ἵππων· ἄλλοι δ' ὀρνέων· ἄλλοι θηρίων ἐρῶσιν· ἐμοὶ δὲ βιβλίων κτήσεως ἐκ παιδαρίου δεινὸς ἐντέτηκε πόθος. ἄτοπον οὖν εἰ ταῦτα περιίδοιμι σφετερισαμένους ἀνθρώπους, οἷς οὐκ ἀρκεῖ τὸ χρυσίον ἀναπλῆσαι τὸν πολὺν ἔρωτα τοῦ πλούτου. πρὸς δὲ καὶ ταῦτα ὑφαιρεῖσθαι ῥᾳδίως ὑπονοοῦμεν. ταύτην οὖν μοι ἰδιωτικὴν δὸς χάριν. ὅπως ἂν εὑρεθείη πάντα τὰ γεωργίου βιβλία. πολλὰ μὲν γὰρ ἦν φιλόσοφα παρ' αὐτῷ. πολλὰ δὲ ῥητορικά. πολλὰ δὲ ἦν καὶ τῆς τῶν γαλιλαίων διδασκαλίας. ἃ βουλοίμην μὲν ἠφανίσθαι πάντη. τὸ δὲ μὴ σὺν τούτοις ἀφαιρεθῆναι τὰ χρησιμώτερα, ζητείσθω κἀκεῖνα μετ' ἀκριβείας ἅπαντα. ἡγεμὼν δὲ τῆς ζητήσεως ἔστω σοι ταύτης, ὁ νοτάριος γεωργίου. ὃς

μετὰ

μετὰ πίστεως ἀνιχνεύσας αὐτὰ, γέρας ἴσως τευξόμενος ἐλευθερίας. εἰ δ' ἄλλως γένοιτο κακοῦργος περὶ τὸ πρᾶγμα, βασάνων εἰς πεῖραν ἥξων. μετέδωκε γάρ μοι περὶ τὴν καππαδοκίαν ὄντι πρὸς μεταγραφὴν, τινά. καὶ ταῦτα ἔλαβε πάλιν.

Ἰουλιανὸς βυζαντίοις.

Τοὺς βουλευτὰς πάντας ὑμῖν ἀποδεδώκαμεν καὶ τοὺς πατροβούλους, εἴτε τὴν γαλιλαίων ἑαυτοὺς ἔδοσαν θρησκείαν, εἴτε ὅπως ἄλλως πραγματεύσαιντο, διαδρᾶναι τὸ βουλευτήριον, ἔξω τῶν ἐν τῇ μητροπόλει λελειτουργηκότων. Βασιλείῳ.

Ἡ μὲν παροιμία φησὶν, οὐ πόλεμον ἀπαγγέλλεις. ἐγὼ δ' ἂν προσθείην ἐκ τῆς κωμῳδίας, ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν. ἴθι τοίνυν ἔργοις αὐτὸ δεῖξον. καὶ σπεῦδε παρ' ἡμᾶς. ἀφίξῃ γὰρ φίλος παρὰ φίλον. ἡ δὲ περὶ τὰ πράγματα κοινὴ καὶ συνεχὴς ἀσχολία, δοκεῖ μὲν εἶναί πως τοῖς μὴ παρέργως αὐτὸ πράττουσιν ἐπαχθής. οἱ δὲ τῆς ἐπιμελείας κοινωνοῦντες, εἰσὶν ἐπιεικεῖς ὡς ἐμαυτὸν πείθω καὶ συνετοὶ καὶ πάντως ἱκανοὶ πρὸς πάντα. δίδωσι δ' οὖν μοι ῥᾳστώνην ὥστε ἐξεῖναι μηδὲν ὀλιγωροῦντι καὶ ἀναπαύεσθαι. σύνεσμεν γὰρ ἀλλήλοις μετὰ τῆς αὐλικῆς ὑποκρίσεως μόνης. ἧς οἶμαί σε μέχρι τοῦ δεῦρο πεπειρᾶσθαι. καθ' ἣν ἐπαινοῦντες, μισοῦσι τηλικοῦτον μῖσος ἡλίκον οὐδὲ τοὺς πολεμιωτάτους. ἀλλὰ μετὰ τῆς προσηκούσης ἀλλήλοις ἐλευθερίας ἐξελέγχοντές τε ὅταν δέῃ, καὶ ἐπιτιμῶντες, οὐκ ἔλαττον φιλοῦμεν ἀλλήλους τῶν σφόδρα ἑταίρων. ἔνθεν ἔξεστιν ἡμῖν, ἀπείη δὲ φθόνος ἀνειμένοις τε σπουδάζειν, καὶ σπουδάζουσι μὴ ταλαιπωρεῖσθαι. καθεύδειν δὲ ἀδεῶς. ἐπεὶ καὶ ἐγρηγορὼς, οὐχ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ μᾶλλον ἢ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἁπάντων ὡς εἰκὸς ἐγρήγορα. ταῦτα ἴσως κατηδολέσχησά σου καὶ κατελήρησα. παθών τι βλακῶδες. ἐπῄνεσα γὰρ ἐμαυτὸν ὥσπερ Ἀστυδάμας. ἀλλ' ἵνα σε πείσω προὔργου τι μᾶλλον ἡμῖν τὴν σὴν παρουσίαν ἅτε

ἀριστοφ. πλούτῳ

ἀνδρὸς ἔμφρονος κρίνειν ἢ προαιρεῖσθαί τι τοῦ καιροῦ, ταῦτα ἐπέσταλκα. σπεῦδε οὖν ὅπερ ἔφην δημοσίῳ χρησάμενος δρόμῳ. συνδιατρίψας δὲ ἡμῖν ἐφ' ὅσον σοι φίλον, οἷπερ ἂν θέλῃς ὑφ' ἡμῶν πεμπόμενος, ὡς προσῆκόν ἐστι βαδιῇ.

Ἰουλιανὸς Ἰουλιανῷ θείῳ.

τ Ρίτης ὥρας νυκτὸς ἀρχομένης, οὐκ ἔχων οὐδὲ τὸν ὑπογράφοντα διὰ τὸ πάντας ἀσχόλους εἶναι, μόλις ἴσχυσα πρὸς σὲ ταῦτα γράψαι. ζῶμεν διὰ τοὺς θεοὺς ἐλευθερωθέντες τοῦ παθεῖν ἢ δρᾶσαι τὰ ἀνήκεστα. μάρτυς δὲ ὁ ἥλιος ὃν μάλιστα πάντων ἱκέτευσα συναραθῆναί μοι. καὶ ὁ βασιλεὺς Ζεύς, ὡς οὔποτε ηὐξάμην ἀποκτεῖναι Κωνστάντιον. μᾶλλον δὲ ἀπηυξάμην. τί οὖν ἦλθον; ἐπειδή μοι οἱ θεοὶ διαρρήδην ἐκέλευσαν σωτηρίαν μὲν ἐπαγγελλόμενοι πειθομένῳ. μένοντι δὲ ὃ μηδεὶς θεῶν ποιήσειεν. ἄλλως τε ὅτι καὶ πολέμιος ἀποδειχθεὶς ᾤμην φοβῆσαι μόνον. καὶ εἰς ὁμιλίας ἥξειν ἐπιεικεστέρας τὰ πράγματα. εἰ δὲ μάχῃ κριθείη, τῇ τύχῃ ἅπαντα καὶ τοῖς θεοῖς ἐπιτρέψας, περιμένειν ὅπερ ἂν αὐτῶν τῇ φιλανθρωπίᾳ δόξῃ.

Ἰουλιανὸς Λιβανίῳ.

α Νέγνων χθὲς τὸν λόγον πρὸ ἀρίστου σχεδόν. ἀριστήσας δέ, πρὶν ἀναπαύσασθαι, τὸ λοιπὸν προσαπέδωκα τῆς ἀναγνώσεως. μακάριος εἶ λέγειν οὕτω, μᾶλλον δὲ φρονεῖν οὕτω δυνάμενος. ὢ λόγος. ὢ φρένες. ὢ σύνεσις. ὢ διαίρεσις. ὢ ἐπιχειρήματα. ὢ τάξις. ὢ ἀφορμαί. ὢ λέξις. ὢ ἁρμονία. ὢ συνθήκη.

Ἰουλιανὸς Μαξίμῳ φιλοσόφῳ.

α Λέξανδρον μὲν τὸν Μακεδόνα τοῖς Ὁμήρου ποιήμασιν ἐφυπνοῦν ἦν λόγος. ἵνα δὴ καὶ νύκτα καὶ μεθ' ἡμέραν αὐτοῦ τοῖς πολεμικοῖς ὁμιλῇ συνθήμασιν. ἡμεῖς δὲ σοῦ ταῖς ἐπιστολαῖς ὥσπερ παιωνίοις τισὶ φαρμάκοις συγκαθεύδομεν. καὶ οὐ διαλεί-

πομεν

ταῖς μὲν ἐντυγχάνοντες ἀεὶ, καθάπερ νεαραῖς ἔτι, καὶ πρῶτον εἰς χεῖρας ἡκούσαις. εἴπερ οὖν ἐθέλοις ἡμῖν εἰκόνα τῆς σῆς παρουσίας τὴν ἐν τοῖς γράμμασιν ὁμιλίαν προξενεῖν, γράφε καὶ μὴ λῆγε συνεχῶς τοῦτο πράττων. μᾶλλον δὲ ἧκε σὺν θεοῖς. ἐνθυμούμενος, ὡς ἡμῖν ἕως ἂν ἀπῇς, οὐδὲ ὅτι ζῶμεν, εἰπεῖν ἔστιν. ἢ ὅτε μόνον τοῖς παρὰ σοῦ γραφομένοις ἐντυχεῖν ἔξεστιν.

Ἰουλιανὸς τῷ αὐτῷ.

ὁ Μὲν μῦθος ποιεῖ τὸν ἀετὸν, ἐπειδὰν τὰ γνήσια τῶν κυημάτων βασανίζῃ, φέρειν ἄπτιλα πρὸς τὸν αἰθέρα· καὶ ταῖς ἡλίου προσάγειν ἀκτῖσιν. ὥσπερ ὑπὸ μάρτυρι τῷ θεῷ, πατέρα τε ἀληθῶς νεοττοῦ γινόμενον, καὶ νόθου γονῆς ἀλλοτριούμενον. ἡμεῖς δέ σοι καθάπερ ἑρμῇ λογίῳ, τοὺς ἡμετέρους λόγους ἐγχειρίζομεν. κἂν μὲν ὑπομείνωσι τὴν ἀκοὴν τὴν σὴν, ἐπὶ σοὶ τὸ κρίνειν περὶ αὐτῶν. εἰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους εἰσὶ πτήσιμοι. εἰ δὲ μὴ, ῥῖψον ἐκεῖ καθάπερ μουσῶν ἀλλοτρίους ἢ ποταμῷ κλύσον ὡς νόθους. πάντως οὐδὲ ὁ ῥῆνος ἀδικεῖ τοὺς κελτούς. ὃς τὰ μὲν νόθα τῶν βρεφῶν ὑποβρύχια ταῖς δίναις πέμπει, καθάπερ ἀκολάστου λέχους τιμωρὸς πρέπων. ὅσα δ' αὖ ἐπιγνῷ καθαροῦ σπέρματος, ὑπεραίρων τοῦ ὕδατος αἰωρεῖ. καὶ τῇ μητρὶ τρεμούσῃ πάλιν εἰς χεῖρας δίδωσιν, ὥσπερ ἀδέκαστόν τινα μαρτυρίαν αὐτῇ καθαρῶν καὶ ἀμέμπτων γάμων τὴν τοῦ παιδὸς σωτηρίαν ἀντιδωρούμενος. Vid. lib. 1. Epigrammat. tit. εἰς κελτούς

Ἰουλιανὸς ὀρειβασίῳ.

τ Ὢν ὀνειράτων δύο πύλας εἶναι φησὶν ὁ θεῖος ὅμηρος. καὶ διάφορον εἶναι αὐτοῖς καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀποβησομένων πίστιν. ἐγὼ δὲ νομίζω σε νῦν, εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε, σαφῶς ἑωρακέναι περὶ τῶν μελλόντων. ἐθεασάμην γὰρ καὶ αὐτὸς τοιοῦτον σήμερον. Ὀδυσς. τ.

π

δένδρον γὰρ ᾤόμην ὑψηλὸν ἔν τινι περικλινῷ σφόδρα μεγάλῳ πεφυτευμένον εἰς ἔδαφος ῥέπον. ἐν τῇ ῥίζῃ παραπεφυκότος ἑτέρου μικροῦ καὶ νεοφυοῦς ἀνθηροῦ λίαν. ἐγὼ δὲ περὶ τοῦ μικροῦ σφόδρα ἠγωνίων, μήτις αὐτὸ μετὰ τοῦ μεγάλου συναποσπάσῃ. ἐπεὶ τοίνυν ἐπειδὴ πλησίον ἐγενόμην, ὁρῶ τὸ μέγα μὲν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκτεταμένον. τὸ μικρὸν δὲ ὀρθὸν μὲν, μετέωρον δὲ ἀπὸ γῆς. ὡς οὖν εἶδον, ἀγωνιάσας ἔφην· οἵου δένδρου κίνδυνος ἐστὶ μὴ δὲ τὴν παραφυάδα σωθῆναι. καί τις ἀγνὼς ἐμοὶ παντελῶς, ὅρα ἔφησεν ἀκριβῶς. καὶ θάῤῥει. τῆς ῥίζης γὰρ ἐν τῇ γῇ μενούσης, τὸ μικρότερον ἀβλαβὲς διαμενεῖ καὶ βεβαιότερον ἱδρυνθήσεται. τὰ μὲν δὴ τῶν ὀνείρατων τοιαῦτα. θεὸς δὲ οἶδεν εἰς ὅ, τι φέρει. περὶ δὲ τοῦ μιαροῦ ἀνδρογύνου μάθοιμ' ἂν ἡδέως ἐκεῖνο, πότε διελέχθη περὶ ἐμοῦ ταῦτα. πότερον πρὶν ἢ συντυχεῖν ἐμοὶ, ἢ μετὰ τοῦτο. δήλωσον οὖν ἡμῖν ὅ, τι ἂν οἷός τε ᾖς. ὑπὲρ δὲ τῶν πρὸς αὐτὸν, ἴσασιν ὅτι πολλάκις αὐτοῦ τοὺς ἐπαρχιώτας ἀδικήσαντος, ἐσιώπησα παρὰ τὸ πρέπον ἐμαυτῷ, τὰ μὲν οὐκ ἀκούων, τὰ δὲ οὐ προσιέμενος. ἄλλοις δὲ ἀπιστῶν. ἔνια δὲ εἰς τοὺς συνόντας αὐτῷ τρέπων. ὅτι δέ μοι μεταδοῦναι τῆς τοιαύτης ἠξίωσεν αἰσχύνης, ἀποστείλας τὰ μιαρὰ καὶ πάσης αἰσχύνης ἄξια ὑπομνήματα, τί με πράττειν ἐχρῆν; ἆρα σιωπᾶν ἢ μάχεσθαι, τὸ μὲν οὖν πρῶτον, εἶναι ἠλίθιον καὶ δουλοπρεπὲς καὶ θεομίσητον. τὸ δεύτερον δὲ, δίκαιον μὲν καὶ ἀνδρεῖον καὶ ἐλευθέριον, ὑπὸ δὲ τῶν ἐχόντων ἡμᾶς πραγμάτων οὐ συγχωρούμενον. τί τοίνυν ἐποίησα. πολλῶν παρόντων, οὓς ᾔδειν ἀναγγελοῦντας αὐτῷ, πάντῃ τε πάντως εἶπον διορθώσει τὰ ὑπομνήματα οὕτως ὁ δεῖνα. ἐπεὶ δεινῶς ἀσχημονεῖ. τοῦτο ἐκεῖνος ἀκούσας, τοσοῦτον ἐδέησε τοῦ σωφρόνως τι πρᾶξαι, ὥστε πεποιηκέναι, ὅσα νὴ τὸν θεὸν οὐδὲ εἷς μέτριος τύραννος. οὕτω μὲν πλησίον ὄντος, ἐνταῦθα τί πράττειν ἐχρῆν ἄνδρα τὸν

πλάτωνος καὶ ἀριστοτέλους ζηλωτὴν δογμάτων, ἆρα περιορᾶν αὐτοὺς ἀθλίως τοῖς κλέπταις ἐκδιδομένους, ἢ κατὰ δύναμιν αὐτοῖς ἀμύνειν; οἴμαι ὡς ἤδη τὸ κύκνιον ᾄδουσι διὰ τὸ θεομισὲς ἐργαστήριον τῶν τούτων. ἐμοὶ μὲν οὖν αἰσχρὸν εἶναι δοκεῖ τοὺς μὲν χιλιάρχους, ὅταν λείπωσι τὴν τάξιν καταδικάζειν. καίτοι χρὴ ἱκανὰ τεθνάναι παραχρῆμα καὶ μηδὲ ταφῆς ἀξιοῦσθαι. τὴν δὲ ὑπὲρ ἀθλίων αὐτῶν ὑπολείπειν τάξιν, ὅταν δέῃ πρὸς κλέπτας ἀγωνίζεσθαι τοιούτους. καὶ ταῦτα τοῦ θεοῦ συμμαχοῦντος ἡμῖν ὡς παρ' οὗ ἔταξεν. εἰ δὲ καὶ παθεῖν τι συμβαίη, μετὰ καλοῦ τοι συνειδότος οὐ μικρὰ παραμυθία κρυβῆναι. τὸν δὲ χρηστὸν σωσίπατρον θεοὶ μὲν μοι χαρίσαιντο. κἂν συμβαίνῃ δέ τι διὰ τοῦ τοῦ τυγχάνειν διαδόχου, λυπήσει τυχὸν οὐδέν. ἄμεινον γὰρ ὀλίγον ὀρθῶς, ἢ πολὺν κακῶς πρᾶξαι χρόνον. οὐκ ἔστιν ὡς λέγουσί τινες τὰ περιπατητικὰ δόγματα τῶν στωϊκῶν ἀγεννέστερα. τοσούτῳ δὲ μόνον ἀλλήλων, ὡς ἐγὼ κρίνω, διαφέρει. τὰ μὲν γάρ ἐστιν ἀεὶ θερμότερα καὶ ἀβουλότερα. τὰ δὲ φρονήσεως ἄξια, τοῖς ἐγνωσμένοις ἐμμένειν. Ἰουλιανὸς εὐγενίῳ φιλοσόφῳ

δ Αἴδαλον μὲν ἰκαρίῳ φασὶν ἐκ κηροῦ πτέρα συμπλάσαντα, τολμῆσαι τὴν φύσιν βιάσασθαι τῇ τέχνῃ. ἐγὼ δὲ ἐκείνου μὲν εἰ καὶ τῆς τέχνης ἐπαινῶ, τῆς γνώμης οὐκ ἄγαμαι. μόνος γὰρ κηρῷ λυσίμῳ τοῦ παιδὸς ὑπέμεινε τὴν σωτηρίαν πιστεῦσαι. εἰ δέ μοι θέμις ἦν κατὰ τὸν τήϊον ἐκεῖνον μελοποιὸν εὐχῇ τὴν ὀρνίθων ἀλλάξασθαι φύσιν, οὐκ ἂν δήπου πρὸς ὄλυμπον. οὐδὲ ὑπὲρ μέμψεως ἐρωτικῆς, ἀλλ' εἰς αὐτοὺς ἂν τῶν ὑμετέρων ὀρῶν τοὺς πρόποδας; ἔπτην. ἵνα σὲ τὸ μέλημα χρίμον, ὥς φησιν ἡ σαπφὼ, περιπτύξωμαι. ἐπεὶ δέ με ἀνθρωπίνου σώματος δεσμῷ κατακλείσασα ἡ φύσις, οὐκ ἐθέλει πρὸς τὸ μετέωρον ἀναπλῶσαι τὸν λόγον, οἷς ἔχω σε πτεροῖς μετέρχομαι, καὶ γράφω καὶ σύνειμι τὸν δυνατὸν τρόπον. πάντως που καὶ ὅμηρος αὐτοὺς οὐκ ἄλλου του χάριν, ἢ τούτου πτερόεντας; ὀνομάζει (διότι δύναται) πανταχοῦ φοιτᾶν

Sic Pindar: ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν παρθενίων. ... Χαρίτων μέλημα ... τινον. Schol. Pindar ... ν

ὥσπερ οἱ ταχύταται τῶν ὀρνίθων ἢ ἂν ἐθέλωσιν, ἅπτοντες. γράφε δὲ καὶ αὐτὸς ὦ φίλος. ἴση γὰρ δήπου σοι τῶν λόγων, εἰ μὴ καὶ μείζων ὑπάρχει ἡ πτέρωσις. ἢ τοὺς ἑταίρους μεταθεῖναι δύνασαι. καὶ πανταχόθεν ὡς παρὼν εὐφραίνειν.

Ἰουλιανὸς Ἐκηβόλῳ.

Πινδάρῳ μὲν ἀργυρέας εἶναι δοκεῖ τὰς μούσας· οἱονεὶ τὸ ἔκδηλον αὐτῶν καὶ περιφανὲς τῆς τέχνης, εἰς τὸ τῆς ὕλης λαμπρότερον ἀπεικάζοντι. ὅμηρος δὲ ὁ σοφὸς τόν τε ἄργυρον αἰγλήεντα λέγει, καὶ τὸ ὕδωρ ἀργύρεον ὀνομάζει, καθάπερ ἡλίου καθαραῖς ἀκτῖσιν αὐτὸ τῷ τῆς εἰκόνος φαιδρῷ μαρμαρύσσον. σαπφὼ ἡ καλὴ τὴν σελήνην ἀργυρέαν φησί. καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἀστέρων ἀποκρύπτειν τὴν ὄψιν. οὕτω τάχα θεοῖς τὸν ἄργυρον μᾶλλον ἢ τὸν χρυσὸν εἰκάσειεν, εἰς δὲ πρέπειν· ἀνθρώποις γε μὴν, ὅτι πρὸς τὴν χρείαν ἐστὶν ὁ ἄργυρος τοῦ χρυσοῦ τιμιώτερος, καὶ σύνεστι μᾶλλον αὐτοῖς οὐχ ὥσπερ ὁ χρυσὸς ἐπὶ γῆς κρυπτόμενος, ἢ φεύγων αὐτῶν τὴν ὄψιν. ἀλλὰ καὶ ὀφθῆναι καλός. καὶ ἐν διαιτήματι κρείττων. οὐκ ἐμὸς ἴδιος, ἀλλὰ παλαιῶν ἀνδρῶν ὁ λόγος ἐστίν. εἰ δὲ καὶ σοὶ τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ σοῦ χρυσοῦ νομίσματος, εἰς τὸ ἴσον τῆς τιμῆς ἕτερον ἀργύρεον ἀντιδίδομεν, μὴ κρίνῃς ἧττω τὴν χάριν. μὴ δὲ ὥσπερ τῷ γλαύκῳ πρὸς τὸ ἔλαττον οἰηθῇς εἶναι τῶν ὅπλων τὴν ἀντίδοσιν. ἐπεὶ μὴ δὲ ὁ διομήδης ἴσως ἀργυρᾶ χρυσῶν ἀντέδωκεν ἅτε δὴ πολλῷ τῶν ἑτέρων ὄντα χρησιμώτερα. τὰς αἰχμὰς οἱονεὶ μολίβδου δίκην ἐκτρέπειν εἰδότα. ταῦτά σοι προσπαίζομεν, ἀφ' ὧν αὐτὸς γράφεις, τὸ ἐνδόσιμον εἰς σὲ τῆς παρρησίας λαμβάνοντες. σὺ δ' εἴπερ τῷ ὄντι χρυσοῦ τιμιώτερα ἡμῖν δῶρα ἐθέλεις ἐκπέμπειν, γράφε. καὶ μὴ λῆγε συνεχῶς τοῦτο πράττων. ἐμοὶ γὰρ καὶ γράμμα παρὰ σοῦ μι-

κρὸν

κρὸν ὅτου τινὸς ἂν ἐπιτύχοις ἀγαθοῦ κάλλιον ἂν ἐνδείκνυται.

Ἰουλιανὸς εὐστοχίῳ.

Ἡσιόδῳ μὲν δοκεῖ τῷ σοφῷ καλεῖν ἐπὶ τὰς ἑορτὰς τοὺς γείτονας, ὡς συνησθησομένους· ἐπειδὴ καὶ συναλγοῦσι καὶ συναγωνιῶσιν ὅταν τις ἀπροσδόκητος ἐμπέσῃ ταραχή. Φημὶ δ' ἐγὼ τοὺς φίλους δεῖν καλεῖν, οὐ τοὺς γείτονας. τὸ αἴτιον δ' ὅτι γείτονα μὲν ἔνεστιν ἐχθρὸν ἔχειν· φίλον δ' οὐ μᾶλλον, ἢ τὸ λευκὸν μέλαν εἶναι. καὶ τὸ θερμὸν ψυχρόν. ὅτι δ' ἡμῖν οὐ μόνον νῦν, ἀλλὰ καὶ πάλαι φίλος εἶ, καὶ διετέλεσας εὐνοϊκῶς ἔχων, εἰ καὶ μηδὲν ὑπῆρχεν ἄλλο τεκμήριον, ἀλλὰ τό γε ἡμᾶς οὕτω διατεθῆναι καὶ διακεῖσθαι περὶ σέ, μέγα ἂν εἴη τοῦ τοιούτου σημεῖον. ἧκε τοίνυν μεθέξων τῆς ὑπατείας αὐτός. ἄξει δέ σε ὁ δημόσιος δρόμος, ὀχήματι χρώμενον ἑνὶ καὶ παρίππῳ. εἰ δὲ χρὴ ἔτι καὶ ἐπεύξασθαι, τὴν ἐνοδίαν εὐμενῆ σοι καὶ τὸν ἐνόδιον παρακεκλήκαμεν.

Ἰουλιανὸς Καλλιξείνῃ.

Χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσι μόνος. ὡς παρὰ τῶν ἔμπροσθεν ἔγνωμεν. ἐγὼ δὲ φαίην, ὅτι καὶ τὸν εὐσεβῆ, καὶ τὸν φιλόθεον. ἀλλ' ἐμαρτυρήθη φησὶ καὶ ἡ Πηνελόπη φίλανδρος. εἶτα μετὰ τὸ φίλανδρον τὸ φιλόθεον τίς ἐν γυναικὶ δεύτερον τίθησι, καὶ οὐ φανεῖται πολλὴν πάνυ τὴν μανδραγόραν ἂν ἐκπεπωκώς. εἰ δὲ καὶ τοὺς καιρούς τις ἐννοῶν λάβοι, καὶ τὴν Πηνελόπην ἐπαινουμένην σχεδὸν ὑπὸ πάντων ἐπὶ τῇ φιλανδρίᾳ, κινδυνευούσας δὲ τὰς εὐσεβεῖς ὀλίγῳ πρότερον γυναῖκας, καὶ προσθήκη δὲ τῶν κακῶν, ὅτι καὶ διπλάσιος ὁ χρόνος, ἆρ' ἔστι σοι τὴν Πηνελόπην ἀξίως παραβαλλεῖν. ἀλλὰ μὴ μικροὺς ποιοῦ τοὺς ἐπαίνους· αὐτῶν ἀμείψονταί σε πάντες οἱ θεοί. καὶ τὰ παρ' ἡμῶν δὲ διπλῇ σε τιμήσομεν τῇ ἱεροσύνῃ πρὸς ᾗ πρότερον εἶχες τῆς ἁγιωτάτης θεοῦ Δήμητρος, καὶ μεγά-

Intelligit Herodotum qui lib. 1. scribit ὦτα τυγχάνει ἀνθρώποισι ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν. Fuit autem Thurius appellatus propter discessionem in Thurios quibus se roboris socium addidit ibique mortuus fuit.

στῆς μητρὸς θεᾶς τῆς Φρυγίας ἐν τῇ θεοφιλεῖ πεσινοῦντι τὴν ἱερωσύνην ἐπιτετραμμένοις.

Ἰουλιανὸς Λεοντίῳ.

γρ. λογοποιὸς

ὁ Λόγος ποιὸς ὁ θούριος ὦτα εἶπεν ἀνθρώποις ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα. τούτῳ ἐπὶ σοῦ ἐναντίαν ἔχω γνώμην ἐγώ. πιστότερα γάρ ἐστί μοι τὰ ὦτα τῶν ὀφθαλμῶν. οὐ γὰρ ἐπώποτε εἶδόν σε δεκάκις, οὕτως ἂν ἐπίστευσα τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὡς νῦν ταῖς ἀκοαῖς τισὶν οὐ ταῖς ἐμαυτοῦ, παρ' ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἵου τε ψεύδεσθαι δεδιδαγμένος, ὅτι πάντα ἀνὴρ ὢν, αὐτὸς ἑαυτοῦ κρείττων εἶ περὶ τὸ ῥέξαι, φησὶν Ὅμηρος, χερσίτε καὶ ποσίν. ἐπιτρέψαντες οὖν σοι τὴν τῶν ὅπλων χρῆσιν, ἀπεστείλαμεν τήν τε πανοπλίαν, ἥτις πεζοῖς ἁρμόττει. κουφοτέρα δέ ἐστιν αὕτη τῆς τῶν ἱππέων. ἐγκατελέξαμεν δέ σε τῷ τῶν οἰκείων συντάγματι. γίνονται δὲ ἀπὸ τῶν ἀποφλωρησάντων οὗτοι καὶ στρατευσομένων.

Ἑρμογένει ὑπάρχῳ Αἰγύπτου.

δ Ὅς μοι κατὰ τοὺς μελικτὰς εἰπεῖν. ὢ παρ' ἐλπίδα σεσωσμένος ἐγώ. ὢ παρ' ἐλπίδας ἀκηκοὼς ὅτι διαπέφευγεν, οὔ τι μὰ δία τὴν πολυκέφαλον ὕδραν τὸν ἀδελφὸν μὲν Κωνστάντιον. ἐκεῖνος μὲν ἦν οἷος ἦν. ἀλλὰ τὰ περὶ αὐτὸν θηρία, πᾶσιν ἀποφθαλμιῶντα, ἀκάκειον ἐποίει χαλεπώτερον, οὐδὲ τὸ καθ' ἑαυτὸν ὄντα τοῖς πᾶσι πρᾶον, εἰ καὶ ἐδόκει πολλοῖς τοιοῦτος. ἐκείνῳ μὲν δὴ ἐπειδὴ μακαρίτης ἐγένετο, κούφη γῆ καθάπερ λόγος. τούτοις δὲ ἀδίκως τι παθεῖν οὐκ ἂν ἐθέλοιμι. ἴστω Ζεύς. ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς ἐπανίστανται πολλοὶ κατήγοροι, δικαστήριον ἐπέχετέ τι. θεάσασθαι γάρ σε ηὐχόμην νὴ τοὺς θεούς. καὶ νῦν εὐμενέστατα ὅτι διεσώθης ἀκηκοώς, ἥκειν παρακελεύομαι.

Ἰουλιανὸς Σαραπίωνι τῷ λαμπροτάτῳ.

ἄ Ἄλλοι μὲν ἄλλοις τὰς πανηγύρεις νομίζουσιν. ἐγὼ δὲ ἡδύ τι σοι γλυκείας ἑορτῆς σύνθημα τῶν ἐπιχωρείων ἰσχάδων τὰς μακροκέτους ἑκατὸν ἐκπέμπω. τὸ μὲν τοι δῶρον μέγεθος μικρόν. τῷ καλ

λεῖ δ' ἴσως ἀρκοῦσαν ἡδονὴν μνησθῶν. Ἀριστοφάνης μὲν οὖν δοκεῖ εἶ-
ναι πλὴν μέλιτος τῶν ἄλλων γλυκύτερον τὰς ἰσχάδας. καὶ οὐδὲ τοῦ
παντὸς ἔχεται τοῦ ἰσχάδων εἶναι γλυκύτερον, ὡς αὐτὸς ἐπ' ἐκείνας λέγει.
Ἡροδότῳ δ' ἄρα τῷ συγγραφεῖ, πρὸς ἐπίδειξιν ἐρημίας ἀληθοῦς ἤρ-
κεσεν εἰπόντι· Πέρσαις οὔτε σῦκα ἐστίν, οὔτε ἄλλο ἀγαθὸν οὐδέν. ὥσπερ
οὔτε ἄλλου τινὸς ἐν ὡραίοις ἀγαθοῦ, προτέρου τοῦ σύκου ὄντος, οὔ-
τε ἔτι πάντως ἀγαθοῦ δέοντος, Πέρσαις αὐτὸ σῦκον. Ὅμηρος δὲ ὁ σο-
φός, τὰ μὲν ἄλλα τῶν ὡραίων εἰς μέγεθος ἢ χρόαν ἢ κάλλος ἐπαινεῖ·
μόνῳ δὲ τῷ σύκῳ τὴν τῆς γλυκύτητος ἐπωνυμίαν συγχωρεῖ. καὶ
τὸ μὲν μέλι χλωρὸν καλεῖ, δεδιώς, μὴ λάθῃ γλυκὺ προσειπών,
ὃ καὶ πικρὸν εἶναι πολλαχοῦ συμβαίνει. τῷ σύκῳ δὲ ἄρα μόνῳ ἀπο-
δίδωσι τὴν οἰκείαν εὐφημίαν, ὥσπερ τῷ νέκταρι. διότι καὶ μόνον γλυκὺ
τῶν ἄλλων ἐστί. καὶ μέλι μὲν Ἱπποκράτης φησὶ καὶ γλυκὺ τὴν αἴσθησιν, καὶ
πικρὸν εἶναι πάντως τὴν ἀνάδοσιν. καὶ οὐκ ἀπιστῶ τῷ λόγῳ. χολῆς
γὰρ αὐτὸ ποιητικὸν εἶναι σύμπαντες ὁμολογοῦσι. καὶ τρέπειν τοὺς
χυμοὺς εἰς τοὐναντίον τῆς γεύσεως. ὃ δὴ καὶ μᾶλλον τῆς ἐκ φύσεως
αὐτοῦ πικρότητος κατηγορεῖ τὴν γένεσιν. οὐ γὰρ ἂν εἰς τοῦτο μετέβαλ-
λεν ὅπερ ἐστίν, εἰ μὴ καὶ πάντη αὐτῷ προσῆν ἐξ ἀρχῆς τοῦτο, ἀφ' οὗ
πρὸς τὸ ἕτερον μετέπιπτε. σῦκον δὲ οὐκ αἰσθήσει μόνον ἡδύ, ἀλλὰ καὶ ἀ-
ναδόσει κρεῖττόν ἐστιν. οὕτω δὲ ἐστὶν αὐτοῖς ὠφέλιμον, ὥστε καὶ ἀλεξι-
φάρμακον αὐτὸ παντὸς ὀλεθρίου φαρμάκου φησὶν Ἀριστοτέλης εἶναι.
καὶ τοῖς δείπνοις οὐκ ἄλλου τινὸς ἢ τούτου χάριν προτίθεσθαί τε καὶ ἐπιτρα-
γηματίζεσθαι, καθάπερ αὐτοτελοῦς τινὸς ἀλεξήσεως ἱερᾶς ταῖς τῶν βρω-
μάτων ἀδικίαις περιεπτυσσόμενον. καὶ μὴν ὅτι θεοῖς τὸ σῦκον ἀνά-
κειται, καὶ θυσίας ἐστὶν ἁπάσης ἐμβώμιον, καὶ ὅτι παντὸς λιβανω-
τοῦ κρεῖττον εἰς θυμιάματος σκευασίαν ἐστίν, οὐκ ἐμὸν ἴδιον

ἔργος ὁ λόγος. ἀλλοίωσις τὴν χρείαν αὐτοῦ ἔμαθεν, οἶδεν ὡς ἀνδρὸς σοφοῦ καὶ ἱεροφάντου λόγος ἐστί. Θεόφραστος δὲ ὁ καλὸς ἐν γεωργίας παραγγέλματι τὰς τῶν ἑτεροφύτων δένδρων γενέσεις ἐντιθείς, καὶ ὅσα ἀλληλούχοις ἐγκεντρίσεσιν ἔοικεν, πάντων οἶμαι τῶν φυτῶν μᾶλλον ἐπαινεῖ τὸ τῆς συκῆς τὸ δένδρον ὥς ἄν τι ποικίλης καὶ διαφόρου γενέσεως δεκτικόν. καὶ μόνον τῶν ἄλλων εὔκολον πρὸς τὴν τοῦ ἰδίου γένους ἐνεγκεῖν βλάστην. εἴ τις αὐτοῦ τῶν κλάδων ἐκτεμὼν ἕκαστον, εἶτα ἐκρήξας ἄλλην εἰς ἄλλον τῶν πρέμνων ἐμφυῆ γονὴν ἐναρμόσειεν, ὡς ἀρκεῖν ἤδη πολλάκις αὐτοῦ καὶ αὐτὸ ὅλον κλήρου κήπου τὴν ὄψιν, οἷον ἐν λειμῶνι χαριέστατα ποικίλην τινὰ καὶ πολυειδῆ τῶν καρπῶν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τὴν ἀγλαΐαν ἀντιπεπομφότος. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῶν ἀκροδρύων, ἐστὶν ὀλιγοχρόνια, καὶ τὴν μονὴν οὐκ ἀνέχονται. μόνῳ δὲ τῷ σύκῳ καὶ ὑπὲρ ἐνιαυτὸν ζῆν ἔξεστι, καὶ τῇ τοῦ μέλλοντος καρποῦ γενέσει συνενεχθῆναι. ὥσπερ φησὶ καὶ ὅμηρος ἐν ἀλκινόου κήπῳ, τοὺς καρποὺς ἀλλήλοις ἐπιγηράσκειν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἴσως ἂν μῦθος ποιητικὸς εἶναι δόξειε. μόνῳ δὲ τῷ σύκῳ πρὸς τὸ τῆς ἀληθείας ἐναργὲς ἂν συμφοροῖτο. διότι καὶ μόνον τῶν ἄλλων καρπῶν ἐστὶ νομιμώτερον. ταύτην δὲ ἔχον οἶμαι τὸ σῦκον τὴν φύσιν, πολλῷ κρεῖττόν ἐστι παρ᾽ ἡμῖν τὴν γένεσιν. ὡς εἶναι τῶν μὲν ἄλλων φυτῶν αὐτὸ τιμιώτερον. αὐτοῦ δὲ τοῦ σύκου τὸ παρ᾽ ἡμῖν θαυμασιώτερον. καὶ νικᾶν μὲν αὐτὸ τῶν ἄλλων τὴν γένεσιν. αὖθις δὲ ὑπ᾽ αὐτοῦ τοῦ παρ᾽ ἡμῖν ἡττᾶσθαι. καὶ τῇ πρὸς ἑκάτερον ἐγκλίσει πάλιν σώζεσθαι. κρατοῦν μὲν ὡς εἰκός. οἷον δὲ αὖ κρατεῖσθαι δοκεῖ, πάλιν ἐς τὸ καθόλου νικῶν. καὶ τοῦτο οὐκ ἀπεικότερον παρ᾽ ἡμῖν μόνοις συμβαίνει. ἔδει γὰρ οἶμαι τὴν διὸς πόλιν ἀληθῶς καὶ τὸν τῆς ἕω ἁπάσης ὀφθαλμόν. τὴν ἱερὰν καὶ μεγίστην δαμασκὸν λέγω, τοῖς τε ἄλλοις σύμπασιν, οἷον ἱερῶν κάλλει, καὶ νεῶν

μεγέθει

μεγέθει, τῇ ὡρῶν εὐκαιρίᾳ, καὶ πηγῶν ἀγλαΐᾳ, τῷ ποταμῶν πλήθει καὶ
γῆς εὐφορίᾳ νικῶσαν, μόνην ἄρα καὶ τῷ τοιούτῳ φυτῷ πρὸς τὴν
τοῦ θαύματος ὑπεροχὴν ἀρκέσαι. οὐδὲν οὖν ἀνέχεται τὴν μεταβο-
λὴν τὸ δένδρον. οὐδὲ ὑπερβαίνει τοὺς ἐπιχωρίους ὅρους τῇ βλάστῃ.
ἀλλ' ὥσπερ αὐτόχθονος φυτοῦ νόμῳ τὴν ἐξ ἀποικίας γένεσιν ἀρνεῖ-
ται. καὶ χρυσὸς μὲν, οἶμαι καὶ ἄργυρος ὁ αὐτὸς πολλαχοῦ φύε-
ται. μόνη δὲ ἡ παρ' ἡμῖν χώρα, τίκτει φυτὸν ἀλλαχοῦ φῦναι μὴ δυ-
νάμενον. ὥσπερ τὰ ἐξ ἰνδῶν ἀγώγιμα. καὶ οἱ περσικοὶ σῆρες. ἢ ὅσα
ἐν τῇ αἰθιόπων γῇ τίκτεται μὲν, ὡς λέγεται, διὰ δὲ τῆς ἐμπορείας
νόμῳ πανταχοῦ διαβαίνει. οὕτω δὴ τὸ παρ' ἡμῖν σῦκον ἀλλαχοῦ
τῆς γῆς οὐ γινόμενον, πανταχοῦ παρ' ἡμῶν στέλλεται. καὶ οὔτε πόλις
οὔτε νῆσος ἐστὶν, ἣν οὐκ ἐπέρχεται τῷ τῆς ἡδονῆς θαύματι. ἀλλὰ καὶ
τράπεζαν βασιλικὴν κοσμεῖ. τῷ παντὸς δείπνου σεμνόν ἐστιν ἐγκαλ-
λώπισμα. καὶ οὔτε ἄνθρωπον οὔτε στρεπτὸν, οὔτε νέκλατον, οὔτε ἄλ-
λο καρυκείας γένος οὐδὲν, ἔσται ἥδυσμα ἴσον, ἢ ἀφίκοιτο. τοσοῦτον
αὐτῷ τῶν τε ἄλλων ἐδεσμάτων τὸ δὴ καὶ τῶν ἑκασταχοῦ περίεστι τοῦ
θαύματος. τὰ μὲν ἄλλα τῶν σύκων ἢ ὁπωσοῦν ἔχει τὴν βρῶσιν. ἢ
περαινόμενα ἐς τὸ ὅμοιον ἔρχεται. τὸ δὲ παρ' ἡμῖν μόνον ἀμφοτέ-
ροις τῇ χρείᾳ. τὸ καλὸν μὲν ἐστὶν ἐπιδένδριον. πολλῷ δὲ κάλλιον,
εἰ ἐς περσίαν ἔλθοι. εἰ γὰρ τὴν ὥραν αὐτοῦ τὴν ἐν τοῖς δένδροις ὀφθαλ-
μοῖς λάβοις, τὸ ὅπως ἑκάστου τῶν πρέμνων ἐπιμήκεσι τοῖς κλάδοις οἷο-
νεὶ καλύκων δίκην ἀπήρτηνται, ἢ ὅπως ἐγκύκλῳ περιθεῖ τῷ καρπῷ
τὸ δένδρον ἄγας μετὰ ἄλλας ἐν τοίχῳ περιφερεῖ πολυειδεῖς ἀγλαΐ-
ας μηχανώμενον, φαίης ἂν αὐτῷ καθάπερ ἐν ὅρμῳ δέρρης τὰς τῶν δέν-
δρων ἐξαιρέσεις αὐτοῦ. τῇ ἡ πρὸς χρονίαν μονὴν ἐπιτέχνησις, οὐκ ἐλάτ-
τονα τῆς ἐς τὴν χρείαν ἡδονῆς ἔχει φιλοτιμίαν. οὐ γὰρ ὥσπερ τὰ ἄλλα
τῶν σύκων ὁμοῦ καὶ κατὰ ταυτὸν ἔρριπται. οὐδὲ καθάπερ σωρηδὸν·

ἢ χύδην ἡλίῳ περσαίνεται. ἀγαπητότατον μὲν ἠρέμα τῶν δένδρων αὐτὸ ταῖς χερσὶν ἀποδρέπουσιν. ἔπειτα ὅρπηξιν, ἢ ῥάβδοις ἀκανθώδεσι τῶν τοίχων ἀπείργουσιν· ἵνα λευκαίνηται μὲν ἡλίῳ καθαρῷ προσομιλοῦντα· μένῃ δὲ ἀνεπιβούλευτα, τῶν ζώων τε καὶ ὀρνιθίων οἱονεὶ τῶν κέντρων τῇ ἀλεξήσει δορυφορούμενα. καὶ ὑπὲρ μὲν γενέσεως αὐτῶν καὶ γλυκύτητος καὶ ὥρας καὶ ποιήσεως καὶ χρείας, ταῦτά σοι παρ' ἡμῶν ἡ ἐπιστολὴ προσπαίζει. ὅτι μὴν τῶν ἑκατὸν ἀριθμὸς, ὅς ἐστι τῶν ἄλλων τιμιώτερος, καὶ τὸ τέλεον ἐν αὐτῷ τῶν ἀριθμῶν περιγράφων, μάθοι ἄν τις θεωρῶν τῇδε. καὶ ἐκεῖνο νοῶ μὲν, ὡς παλαιὸς καὶ σοφῶν ἀνδρῶν ὁ λόγος, τοῦ ἀρτίου τὸν περιττὸν προκεῖσθαι. οὐδὲ ὡς ἀρχὴν φασὶν αὐξήσεως εἶναι τὸ μὴ συνδυάζον. τὸ γὰρ ὅμοιον θατέρῳ, μένειν ὁ ποιοῦν καὶ τὸ ἕτερον. δύο δὲ γινόμενοι, τὸν τρίτον εἶναι τὴν περιττότητα. ἐγὼ δὲ, εἰ καὶ τολμηρότερος ὁ λόγος ἐστὶ, φαίην ὅμως. ἀρχῆς μὲν εἰσὶν οἱ ἀριθμοὶ πάντως ἐξηρτημένοι· καὶ τὸ προσεχὲς τῆς αὐξήσεως διὰ παντὸς κομίζονται. πολλῷ γε μὴν εἶναι δικαιότερον τῷ ἀρτίῳ μᾶλλον ἢ τῷ περιττῷ τὴν τῆς αὐξήσεως αἰτίαν προσκεῖσθαι. ὁ μὲν γὰρ εἷς ἀριθμὸς, οὐκ ἂν εἴη περιττὸς, οὐκ ἔχων ὅτου περιττὸς γένοιτο. ἡ δὲ τῆς δυάδος συζυγία, τίκτει διπλῆν τὴν περιττότητα. κἀκ τῶν δυοῖν ἀριθμῶν, ὁ τρίτος εἰκότως εἰς αὔξησιν ἔρχεται. πάλιν τε ἐν τῇ τῆς ἑτέρας δυάδος μίξει, τῆς τετράδος τὴν ὑπεροχὴν λαμβάνει. καὶ ὅλως ἡ πρὸς ἄλληλα κοινωνία, τὴν ἐξ ἑκατέρου περιττότητα φαίνουσα, εἰς τὸν τῆς δυάδος ἀριθμὸν περικλείεται. δεδομένου δὴ τούτου, φαίην ἂν οἶμαι τῆς πρώτης δεκάδος τὴν εἰς αὐτὸ περιφέρειαν ἀνακυκλούσης, εἰς τὸν τῆς ἑκατοντάδος ἀριθμὸν τὸ ὅλον διαβαίνειν. ὡς τῷ μὲν ἑνὶ τὴν αὔξησιν εἰς δέκα συντείνειν. πάλιν δὲ αὖ τὴν δεκάδα δι' αὐτῆς ἀνιοῦσαν εἰς τὸν ἑκατὸν ἀριθμὸν συντελεῖσθαι. κἀντεῦθεν αὖ πάλιν ἐξ ἑκατοντάδων τὸ ὅλον τοῦ ἀριθμοῦ τὴν δύναμιν κρατύνεσθαι. μήτε τοῦ ἑνὸς ἠρεμοῦντος

εἰ μή τι τῆς δυάδος ἐν τῇ μίξει τὸ περιττὸν ἀεὶ τικτούσης τε καὶ εἰς ἑαυ-
τὴν αὖθις ἀνακαλουμένης, ἄχρις ἂν ἑτέρα πάλιν ἑκατοντὰς τῶν
ἀριθμῶν τὸ συναγόμενον καταλήξῃ· καὶ τὸ τέλεον αὐτῶν προσάπτουσα
πάλιν δ' ἐξ αὐτοῦ εἰς τὸ ἕτερον ἐρπύσῃ. ταῖς τῶν ἑκατοντάδων ἐπηγορί-
αις ἀεὶ τὸ ὅλον εἰς τὸ τῆς καταλήψεως ἄπειρον ἀναφέρουσα. δοκεῖ δέ
μοι ὁ ὅμηρος οὐχ ἁπλῶς οὐδὲ ἀργῶς ἐν τοῖς ἔπεσι τὴν ἑκατοντα-
θύσανον αἰγίδα τῷ διὶ περιθεῖναι· ἀλλά τινι κρείττονι καὶ ἀπορρήτῳ λό-
γῳ τοῦτο αἰνίττεται λέγων, ὡς ἄρα τῷ τελεωτάτῳ θεῷ, τὸ τέλειον τῶν
ἀριθμῶν περιάπτει. ὁ ᾧ μόνῳ παρὰ τοὺς ἄλλους ἂν δικαιότερον κοσμοῖτο.
ἢ ὅτι τὸν ξύμπαντα κόσμον, ὃν εἰς αἰγίδος σχήματος τῆς εἰκόνος περι-
φέρει ξυνείληφεν, οὐκ ἄλλος πως, ἢ ὅτι ἑκατὸν ἀριθμὸς περιγράφει
τῇ κατὰ κύκλον ἑκατοντάδι, τὴν ἐς τὸ ὅλον τοῦ νοητοῦ κατανόησιν ἐ-
φαρμόττων. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος οὗτος, ὁ τὸν ἑκατοντάχειρα τὸν βριάρεω
καθίζει πάρεδρον τῷ διί. καὶ πρὸς τὴν τῶν πέρας ἁμιλλᾶσθαι συγχω-
ρεῖ δύναμιν. οἷον ἐν τῷ τοῦ ἀριθμοῦ τελέῳ τὸ τέλεον αὐτῷ τῆς ἰσχύ-
ος ἀποδιδούς. ἔτι μὴν καὶ πίνδαρος ὁ θηβαῖος, τὴν ἀναίρεσιν τοῦ τυ-
φωέως ἐν ἐπινικίοις κηρύττων, ὁ τοῦ μεγίστου τούτου γίγαντος κρά-
τος τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ τῶν θεῶν περιτιθείς, οὐχ ἑτέρωθεν αὐτῷ τῆς εὐφη-
μίας κρατύνει τὴν ὑπερβολήν, ἢ ὅτι τὸν γίγαντα τὸν ἑκατοντακέφα-
λον ἑνὶ βλήματι καθελεῖν ἤρκεσεν. ὡς οὐδέ τινος ἄλλου εἰς χεῖρα τοῦ
διὸς ἐλθεῖν ἀντιμαχήσαντος νομισθέντος, ἢ ὃν ἡ μήτηρ μόνον τῶν ἄλ-
λων ἑκατὸν κεφαλαῖς ὥπλισεν, οὔτε ἑτέρου τινὸς θεῶν, ἢ μόνου διὸς ἀξιο-
νικοτέρου πρὸς τὴν τοσούτου γίγαντος καθαίρεσιν ὄντος. σιμωνίδης
δ' ἄρα τῷ μελικῷ πρὸς τὴν ἀπόλλωνος εὐφημίαν ἀρκεῖ τὸν θεὸν ἕκα-
τον προσειπόντι. ὁ καθάπερ αὐτά γε τινὸς ἱεροῦ γνωρίσματος αὐτοῦ
τῇ ἐπωνυμίᾳ κοσμῆσαι. διότι τὸν πύθωνα τὸν δράκοντα βέλεσιν ἑκατόν, ὡς
φησιν, ἐχειρώσατο. καὶ μᾶλλον αὐτὸν ἑκατὸν ἢ πύθιον χαίρειν προσα-

γορευόμενον, οἷον κλήρου τινὸς ἐπωνυμίας συμβόλῳ προσεφωνοῦμενον· ἣν γε μὴν τὸν Δία θρεψαμένη νῆσος ἡ Κρήτη, καθάπερ τροφεῖα τῆς Διὸς ὑποδοχῆς ἀντιλαβοῦσα, τῷ ἑκατὸν πόλεων ἀριθμῷ τετίμηται. καὶ Θήβας δὲ ἄρα τὰς ἑκατονταπύλους, οὐκ ἄλλου τινὸς ἢ τούτου χάριν ἐπαινεῖ Ὅμηρος, διότι ταῖς πύλαις ταῖς ἑκατὸν, κάλλος ἦν θαυμαστόν. καὶ σιωπῶ θεῶν ἑκατόμβας, καὶ ναοὺς ἑκατοντάπεδους, καὶ βωμοὺς ἑκατοντακρηπῖδας καὶ τοὺς ἑκατονταδόχους ἀνδρῶν. καὶ τὰς ἀρούρας δὲ τὰς ἑκατονταπλέθρους. καὶ ὅσα ἄλλα θεῖά τε καὶ ἀνθρώπινα τῇ ἀριθμοῦ τοῦδε προσηγορίᾳ συνείληπται. ὅτε μὴν ἀριθμὸς οὗτος οἶδε καὶ στρατιωτικὴν ὁμοῦ καὶ εἰρηνικὴν τάξιν κοσμῆσαι. καὶ φαιδρύνει τὴν ἑκατόνταρχον λοχαγίαν. τιμᾷ δὲ ἤδη δικαστῶν ἐς τὸ ἴσον ἤκουσαν ἐπωνυμίαν. καὶ μετὰ πλείω τούτων ἔχοντα λέγειν, ὁ τῆς ἐπιστολῆς ἐπιστρέφει νόμος. σὺ δὲ ἀλλὰ συγγνώμην ἔχειν τῷ λόγῳ, διότι καὶ ταῦτα πλείω τοῦ ἱκανοῦ εἴρηται. καὶ εἰ μὲν ἔχει μέτριον ὑπὸ σοὶ κριτῇ, καλὸν ἐγχείρημα, πάντως καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔκφορον ἔσται, τῆς παρὰ σοῦ ψήφου τὴν μαρτυρίαν δεξάμενον. εἰ δὲ χειρὸς ἑτέρας προσδεῖται πρὸς τὸ τοῦ σκοποῦ συμπλήρωμα, τίς ἂν σοῦ καιρίων ἔχει τὴν γραφὴν εἰς κάλλος ἀκριβώσαντος πρὸς τὴν τῆς θέας ἡδονὴν ἀπολαῦσαι.

Ἰουλιανὸς Ἰουδαίων τῷ κοινῷ. γνήσιος.

π Ανυ ὑμῖν φορτικώτερον γεγένηται ἐπὶ τῶν παρῳχηκότων καιρῶν τὸ ζυγὸν τῆς δουλείας, τὸ διαγραφαῖς ἀκηρύκτοις ὑποτάττεσθαι ὑμᾶς, καὶ χρυσίου πλῆθος ἄφατον εἰσκομίζειν τοῖς τοῦ ταμιείου λόγοις. ὧν πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐθεώρουν. πλείονα δὲ τούτων ἔμαθον εὑρὼν τὰ βρέβια τὰ καθ' ὑμῶν φυλαττόμενα. ἔτι δὲ καὶ μέλλουσαν πάλιν εἰσφορὰν καθ' ὑμῶν προστάττεσθαι εἶρξα. καὶ τὸ τοιαύτης δυσφημίας ἀσέβημα, ἐνταῦθα ἐβιασάμην στῆσαι. καὶ πυρὶ παρέ-

δωκα

δῶκα τὰ βρέβια τὰ καθ' ὑμῶν ἐν τοῖς ἐμοῖς σκρινίοις ἀποκείμενα· ὡς μηκέτι δύνασθαι καθ' ὑμῶν τινα τοιαύτην ἀκοντίζειν ἀσεβείας φήμην. καὶ τούτων μὲν ὑμῖν οὐ τοσοῦτον αἴτιος κατέστη ὁ τῆς μνήμης ἄξιος κωνστάντιος ὁ ἀδελφός, ὅσον οἱ τὴν γνώμην βάρβαροι καὶ τὴν ψυχὴν ἄθεοι οἱ τὴν τούτου τράπεζαν ἑστιώμενοι. οὓς μὲν ἐγὼ ἐν χερσὶν ἐμαῖς λαβόμενος εἰς βόθρον ὤσας ὤλεσα, ὡς μήτε μνήμην ἔτι φέρεσθαι, ἢ εἶναι παρ' ἡμῖν τῆς αὐτῶν ἀπωλείας. ἐπὶ πλέον δὲ ὑμᾶς εὐωχεῖσθαι βουλόμενος τὸν ἀδελφὸν Ἴουλον τὸν αἰδεσιμώτατον πατριάρχην παρῄνεσα, καὶ τὴν λεγομένην εἶναι παρ' ὑμῖν ἀποστολὴν κωλυθῆναι· καὶ μηκέτι δύνασθαι τὰ πλήθη ὑμῶν, τινὰ ἀδικεῖν τοιαύταις φόρων εἰσπράξεσιν. ὡς πανταχόθεν ὑμῖν ἀμέριμνον ὑπάρχειν τῆς ἐμῆς βασιλείας· ἵνα ἀπολαύοντες, ἔτι μείζονας εὐχὰς ποιῆτε τῆς ἐμῆς βασιλείας τῷ πάντων κρείττονι καὶ δημιουργῷ θεῷ τῷ καταξιώσαντι στέψαι με τῇ ἀχράντῳ αὐτοῦ δεξιᾷ. πέφυκε γὰρ τοὺς ἔν τινι μερίμνῃ ἐξεταζομένους περιδεῖσθαι τὴν διάνοιαν καὶ μὴ τοσοῦτον εἰς τὴν προσευχὴν τὰς χεῖρας ἀνατείνειν τολμᾶν. τοὺς δὲ πανταχόθεν ἔχοντας τὸ ἀμέριμνον, ὁλοκλήρῳ τῇ ψυχῇ χαίροντας ὑπὲρ τοῦ βασιλείου, ἱκετηρίους λατρείας ποιεῖσθαι τῷ μείζονι. τῷ δυναμένῳ κατευθῦναι τὴν βασιλείαν ἐπὶ τὰ κάλλιστα, καθάπερ προαιρούμεθα. ὅπερ χρὴ ποιεῖν ὑμᾶς. ἵνα κἀγὼ τὸν τῶν περσῶν πόλεμον διορθωσάμενος, τὴν ἐκ πολλῶν ἐτῶν ἐπιθυμουμένην παρ' ὑμῖν ἰδεῖν οἰκουμένην πόλιν ἅπαν ἱερουσαλὴμ ἐμοῖς καμάτοις ἀνοικοδομήσας οἰκήσω. καὶ ἐν αὐτῇ δόξαν δώσω μεθ' ὑμῶν τῷ κρείττονι.

τονι·

Ἰουλιανοῦ νόμος περὶ τῶν ἰατρῶν.

τ Ἠν ἰατρικὴν ἐπιστήμην σωτηριώδη τοῖς ἀνθρώποις τυγχάνειν, τὸ ἐναργὲς τῆς χρείας μαρτυρεῖ. διὸ καὶ ταύτην ἐξ οὐρανοῦ πε

φοιτηκέναι δικαίως φιλοσόφων παῖδες κηρύττουσι. τὸ γὰρ ἀσθενὲς τῆς ἡμετέρας φύσεως, καὶ τὰ τῶν ἐπισυμβαινόντων ἀρρωστημάτων ἐπανορθοῦται διὰ ταύτης. καὶ γὰρ κατὰ τὸν τοῦ δικαίου λογισμὸν, συνῳδὰ τοῖς ἄνωθεν βασιλεῦσι θεσπίζοντες, ἡμετέρᾳ φιλανθρωπίᾳ κελεύομεν τῶν βουλευτικῶν λειτουργημάτων ἀνενοχλήτους ὑμᾶς τοὺς λοιποὺς χρόνους διάγειν.

Ἀλεξανδρεῦσι διάταγμα.

ε Χρῆν τὸν ἐξελαθέντα βασιλικοῖς πολλοῖς πάνυ καὶ πολλῶν αὐτοκρατόρων προστάγμασιν, ἓν γοῦν ἐπίταγμα περιμεῖναι βασιλικὸν, εἶθ' οὕτως εἰς τὴν ἑαυτοῦ κατιέναι. ἀλλὰ μὴ τόλμῃ μηδὲ ἀνοίᾳ χρησάμενον, ὥσπερ οὐκ οὖσιν ἐνυβρίζειν τοῖς νόμοις. ἐπεί τοι καὶ νῦν ὑφ' ἡμῶν τοῖς γαλιλαίοις, τοῖς φυγαδευθεῖσιν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου κωνσταντίου, οὐ κάθοδον εἰς τὰς ἐκκλησίας αὐτοῖς ἀλλ' εἰς τὰς πατρίδας συνεχωρήσαμεν. Ἀθανάσιον δὲ πυνθάνομαι τὸν τολμηρότατον ὑπὸ τοῦ συνήθους ἐπαρθέντα θράσους, ἀντιλαβέσθαι τοῦ λεγομένου παρ' αὐτοῖς ἐπισκοπῆς θρόνου. τοῦτο δὲ εἶναι καὶ τῷ θεοσεβεῖ τῶν ἀλεξανδρέων δήμῳ μετρίως ἀηδές. ὅθεν αὐτῷ προαγορεύομεν ἀπιέναι τῆς πόλεως ἐξ ἧς ἂν ἡμέρας τὰ τῆς ἡμετέρας ἡμερότητος γράμματα δέξηται παραχρῆμα. μένοντι δὲ αὐτῷ τῆς πόλεως ἔσω, μείζους πολὺ καὶ χαλεπωτέρας προαγορεύομεν τιμωρίας.

Ἰουλιανὸς Λιβανίῳ σοφιστῇ καὶ κοιαίστωρι.

Ἐχρι τῶν λιτάρβων ἦλθον. ἔστι δὲ ἡ κώμη χαλκίδος. καὶ
μ ἐνέτυχον ὁδῷ λείψανα ἐχούσῃ χειμαδίων ἀντιοχικῶν, ἦν δὲ αὐτῆς οἶμαι, τὸ μὲν τέλμα, τὸ δὲ ὄρος. τραχεῖα δὲ πᾶσα. καὶ ἐνέκειντο τῷ τέλματι λίθοι ὥσπερ ἐπίτηδες ἐρριμμένοις ἐοικότες ὑπ' οὐδεμιᾶς τέχνης συγκείμενοι, ὃν τρόπον εἰώθασιν

ἐν ταῖς

ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι τὰς λεωφόρους οἷον διοικοδομοῦντες ποι-
εῖν. ἀντὶ μὲν τῆς κονίας πολλὴν τὴν χοῦν ἐποικοδομοῦντες· πυ-
κνοὺς δὲ ὥσπερ ἐν τοίχῳ τιθέντες τοὺς λίθους. ἐπεὶ δὲ διαβὰς μό-
λις ἦλθον εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν, ἐννάτη που σχεδὸν ἦσαν ὧραι. καὶ ἐ-
δεξάμην εἴσω τῆς αὐλῆς τὸ πλεῖστον τῆς παρ' ὑμῖν βουλῆς. ἃ δὲ διε-
λέχθημεν πρὸς ἀλλήλους, ἴσως ἐπύθου· μάθοις δ' ἂν καὶ ἡμῶν
ἀκούσας, εἰ θεοὶ θέλοιεν. ἀπὸ τῶν λιτάρβων εἰς τὴν βέρροιαν ἐπο-
ρευόμην. καὶ ὁ ζεὺς αἴσια πάντα ἐσήμηνεν. ἐναργῆ δείξας τὴν
διοσημίαν. ἐπιμείνας δὲ ἡμέραν ἐκεῖ, τὴν ἀκρόπολιν εἶδον. καὶ ἔ-
θυσα τῷ διὶ βασιλικῶς ταῦρον λευκόν. διελέχθην δὲ ὀλίγα τῇ
βουλῇ περὶ θεοσεβείας. ἀλλὰ τοὺς λόγους ἐπῄνουν μὲν ἅπαντες,
ἐπείσθησαν δὲ αὐτοῖς ὀλίγοι πάνυ. οὗτοι οἳ καὶ πρὸ τῶν ἐμῶν λόγων
ἐδόκουν ἔχειν ὑγιῶς. ἐλάβοντο δὲ ὥσπερ παῤῥησίας ἀποῤῥίψασθαι
τὴν αἰδῶ καὶ ἀποθέσθαι. περίεστι γὰρ ὦ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ μὲν
τοῖς καλοῖς ἐρυθριᾶν ἀνδρείᾳ ψυχῆς καὶ εὐσεβείᾳ. καλλωπίζεσθαι
δὲ ὥσπερ τοῖς χείροσιν ἱεροσυλίᾳ καὶ μαλακίᾳ γνώμης καὶ σώ-
ματος. ἔνθεν ὑποδέχονταί με βάτναι χωρίον οἷον οὐκ εἶδον παρ' ὑ-
μῖν ἔξω τῆς δάφνης, ἣ νῦν ἔοικε ταῖς βάτναις. ὡς τά γε πρὸ μικροῦ
σωζομένου τοῦ νεὼ καὶ τοῦ ἀγάλματος, ὅσσῃ καὶ πηλίῳ καὶ ταῖς ὀ-
λύμπου κορυφαῖς ἐν τοῖς θετταλικοῖς τέμπεσιν ἄγων ἐπίσης,
ἢ καὶ προτιμῶν ἁπάντων ὁμοῦ τὴν δάφνην οὐκ αἰσχυνοίμην. ἱε-
ρὸν διὸς ὀλυμπίου καὶ ἀπόλλωνος πυθίου τὸ χωρίον. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῇ
δάφνῃ γέγραπταί σοι λόγος. ὁποῖον ἄλλος οὐδὲ εἷς τῶν οἳ νῦν βροτοὶ
εἰσὶ καὶ μάλα ἐπιχειρήσας ἂν καμεῖν, ἐργάσαιτο. νομίζω δὲ ἐκ τῶν ἔμ-
προσθεν οὐ πολλοὺς πάνυ. τί οὖν ἐγὼ νῦν ἐπιχειρῶ περὶ αὐτῆς, γρά-
φειν οὕτω

λαμπρᾶς ἐπ' αὐτῇ συγγεγραμμένης· ὡς μή ποτε ὤφελε τοιοῦτον. αἶγι μὲν Βάτναι βαρβαρικὸν ὄνομα τοῦτο, τὸ χωρίον ἐστὶν ἑλληνικόν. πρῶτον μὲν ὅτι διὰ πάσης τῆς πέριξ χώρας ἀτμοὶ λιβανωτοῦ πανταχόθεν ἦσαν ἱερεῖά τε ἔβλεπον μὲν εὐτρεπῆ πανταχοῦ. τοῦτο μὲν οὖν εἰ καὶ λίαν εὔφρανέ με, θερμότερον ὅμως ἔδοξέ μοι καὶ τῆς εἰς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας ἀλλότριον. ἐκτὸς πάτου γενέσθαι χρὴ καὶ δρᾶσθαι καθ' ἡσυχίαν. ἐπ' αὐτὸ τοῦτο πορευομένων οὐκ ἐπ' ἄλλο τι βαδιζόντων τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ἱερεῖά τε καὶ ὅσια. τοῦτο μὲν οὖν ἴσως τεύξεται τῆς ἁρμοζούσης ἐπιμελείας αὐτίκα. τὰς Βάτνας δὲ εὗρον πεδίον λάσιον ἄλσει κυπαρίττων ἔχον νέων. καὶ ἦν ἐν ταύταις οὐδὲν γεράνδρυον οὐδὲ σαπρόν. ἀλλὰ ἐξ ἴσης ἅπαντα θάλλοντα τῇ κόμῃ. καὶ τὰ βασίλεια πολυτελῆ μὲν ἥκιστα. πηλοῦ γὰρ ἦν μόνον καὶ ξύλων. οὐδὲν ποικίλον ἔχοντα. κῆπον δὲ τὸν μὲν Ἀλκινόου καταδεέστερον, παραπλήσιον δὲ τῷ Λαέρτου. καὶ ἐν αὐτῷ μικρὸν ἄλσος πάνυ, κυπαρίττων μεστόν. καὶ παρὰ τῷ τριγχῷ δὲ πολλὰ τοιαῦτα παραπεφυτευμένα δένδρα στίχῳ καὶ ἐφεξῆς. εἶτα τὸ μέσον πρασιαὶ καὶ ἐν ταύταις λάχανα, καὶ δένδρα παντοῖα ὀπώραν φέροντα. τί οὖν ἐνταῦθα. ἔθυσα δείλης. εἶτ' ὄρθρου βαθέος, ὅπερ εἰώθειν ποιεῖν ἐπιεικῶς ἑκάστης ἡμέρας. ἐπεὶ δὲ ἦν καλὰ τὰ ἱερά, τῆς Ἱεροπόλεως εἰχόμεθα καὶ ὑπαντῶσιν ἡμῖν οἱ πολῖται. καὶ ὑποδέχεταί με ξένος, ὀφθεὶς μὲν ἄρτι. φιλούμενος δὲ ὑπ' ἐμοῦ πάλαι. τὴν δὲ αἰτίαν, αὐτὸς μὲν οἶδ' ὅτι συνείρηκας. ἐμοὶ δὲ ἡδὺ καὶ ἄλλως φράσαι. τὸ γὰρ ἀεὶ περὶ αὐτῶν ἀκούειν καὶ λέγειν, ἐστί μοι νέκταρ. ἰαμβλίχου τοῦ θεοτάτου τὸ θρέμμα Σώπατρος. τούτου κηδεστὴς ἐξ ὅσου. ἐμοὶ γὰρ τὸ μὴ πάντα ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἀγαπᾶν, ἀδίκημα τῶν οὐδὲν οὕτω φαυλότατον εἶναι δοκεῖ: πρόσεστι ταύτης αἰτία μείζων. ὑποδεξάμενος

γὰρ

ταῦτα πολλάκις, τόν, τε ἀνεψιὸν τὸν ἐμὸν καὶ τὸν ὁμοπάτριον ἀδελφόν. καὶ προτραπεὶς ὑπ' αὐτῶν οἰκείως πολλάκις ἀποστῆναι τῆς εἰς θεοὺς εὐσεβείας, ὃ χαλεπόν ἐστιν οὐκ ἐλήφθη τῇ νόσῳ. Ταῦτα εἶχον ἀπὸ τῆς ἱερᾶς πόλεώς σοι γράφειν, ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ. τὰς δὲ στρατιωτικὰς ἢ πολιτικὰς οἰκονομίας, αὐτὸν ἐχρῆν οἶμαι παρόντα ἐφορᾶν καὶ ἐπιμελεῖσθαι. μεῖζον γάρ ἐστιν ἢ κατ' ἐπιστολὴν τὸ ἴσθι καὶ τοσοῦτον ὅσον οὐ ῥᾴδιον οὐδὲ τριπλάσια τούτου περιλαβεῖν σκοποῦντι τἀκριβές. ἐπεὶ καὶ φαίην δέ σοι, καὶ ταῦτα φράσω δι' ὀλίγων. πρὸς τοὺς σαρακηνοὺς ἔπεμψα πρέσβεις ὑπομιμνήσκων αὐτοὺς ἥκειν εἰ βούλοιντο. ἓν μὲν δὴ τοιοῦτο. ἕτερον δὲ, λίαν ἐγρηγορότας ὡς ἐνεδέχετο τοὺς παραφυλάξοντας ἐξέπεμψα. μή τις ἐνθένδε πρὸς τοὺς πολεμίους ἐξέλθῃ λαθών, ἐσόμενος αὐτοῖς ὡς κεκινήμεθα μηνυτής. ἐκεῖθεν ἐδίκασα νίκην στρατιωτικήν, ὡς ἐμαυτὸν πείθω, πρᾳότατα καὶ δικαιότατα. ἵππους περιττοὺς καὶ ἡμιόνους παρεσκεύασα, τὸ στρατόπεδον εἰς ταὐτὸ συναγαγών. ναῦς πληροῦνται ποτάμιαι πυροῦ. μᾶλλον δὲ ἄρτων ξηρῶν καὶ ὄξους. καὶ τούτων ἕκαστον ὅπως ἐπράχθη, καὶ τίνες ἐφ' ἑκάστῳ γεγόνασι λόγοι, πόσου μήκους ἐστὶ συγγραφή, ἐννοεῖς. ἐπιστολαῖς δὲ ὅσαις ὑπέγραψα καὶ βιβλίοις ἑπόμενα ὥσπερ σκιά μοι, καὶ ταῦτα συμπερινοστεῖ πανταχοῦ, τί δεῖ νῦν πράγματα ἔχειν ἀπαριθμούμενον.

Ἰουλιανὸς γρηγορίῳ ἡγεμόνι.

ε Μοὶ καὶ γράμμα παρὰ σοῦ μικρόν, ἀρκεῖ μεγάλης ἡδονῆς πρόφασιν μνηστεῦσαι. καὶ τοίνυν οἷς ἔγραψας λίαν ἡσθεὶς, ἀντιδίδωμι καὶ αὐτὸς τὴν ἴσην, οὐ τῷ τῶν ἐπιστολῶν μήκει μᾶλλον, ἢ τῷ τῆς εὐνοίας μεγέθει, τὰς τῶν ἑταίρων φιλίας ἐκτείνεσθαι δεῖν κρίνων.

Ἰουλιανὸς ἀλυπίῳ ἀδελφῷ καισαρείου.

ηρόδοτ' θαλεία

ὁ Συλοσῶν ἀνῆλθε φησὶ παρὰ τὸν δαρεῖον, καὶ ὑπέμνησεν αὐτὸν τῆς χλανίδος καὶ ᾔτησεν ἀντὶ ταύτης παρ᾽ αὐτοῦ τὴν σάμον. εἶτα ἐπὶ τούτῳ δαρεῖος μὲν ἐμεγαλοφρονεῖτο, μεγάλα ἀντὶ μικρῶν νομίζων ἀποδεδωκέναι. συλοσῶν δὲ λυπηρὰν ἐλάμβανε χάριν. σκόπει δὴ τὰ ἡμέτερα νῦν πρὸς ἐκεῖνα. σὺ μὲν δὴ τὸ πρῶτον οἶμαι κρεῖσσον ἔργον ἡμέτερον. οὐ γὰρ ὑπεμείναμεν ὑπομνησθῆναι παρ᾽ ἄλλου. τοσούτῳ δὲ χρόνῳ τὴν μνήμην τῆς σῆς φιλίας διαφυλάξαντες ἀκέραιον, ἐπειδὴ πρῶτον ἡμῖν ἔδωκεν ὁ θεὸς οὐκ ἐν δευτέροις ἀλλ᾽ ἐν τοῖς πρώτοις ἐμέ τε καλέσαι. τὰ μὲν οὖν πρῶτα τοιαῦτα. περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἆρά μοι δώσεις τι, καὶ χαρεῖ με μαντικὸς προαγορεῦσαι, μακρῷ νομίζω κρεῖττον ἐκείνων ἀδράσεσθαι δὲ δυνήσῃ ἔτι. οὔτε γὰρ οὐδὲν δέῃ συγκαταστρεφομένου τὴν πόλιν βασιλέως. ἐγώ τε πολλῶν δέομαι τῶν συνεπανορθούντων μοι τὰ πεπτωκότα κακῶς. ταῦτά σοι γαλλικὴ καὶ βάρβαρος μοῦσα προσπαίζει. σὺ δὲ ὑπὸ τῇ τῶν θεῶν πομπῇ χαίρων ἀφίκοιο. καὶ τῇ αὐτοῦ χειρὶ λὶς εἴφων, καὶ τῆς ἐν τοῖς χειμαδίοις θήρας τῶν προβατίων ἧκε πρὸς τὸν φίλον. ὅσος τότε καὶ πρὸς οὔπω γινώσκων ὅσος εἶ δυνάμενος, ὅμως περιεῖπον.

Ἰουλιανὸς τῷ αὐτῷ.

ἤ Δη μὲν ἐτύγχανον ἀνειμένος τῆς νόσου. τὴν γεωγραφίαν ὅτε ἀπέστειλας. οὐ μὴν ἔλαττον διὰ τοῦτο ἡδέως ἐδεξάμην τὸ παρὰ σοῦ πινάκιον ἀποσταλέν. ἔχει γὰρ τά τε διαγράμματα τῶν πρόσθεν βέλτιον. καὶ κατεμούσωσας αὐτό, προσθεὶς τοὺς ἰάμβους οὐ μάχην ἀείδοντας τὸν βουπάλιον κατὰ τὸν κυρηναῖον ποιητήν.

γρ. τὴν

ἀλλ᾽ οἵους ἡ καλὴ σαπφὼ βούλεται τοῖς ὕμνοις ἁρμόττειν. καὶ τὸ

μὲν

μὲν δῶρον τοιοῦτόν ἐστιν, ὁποῖον ἴσως σοί τε πρέπει δοῦναι, ἐμοί τε ἥδιστον δέξασθαι. περὶ δὲ τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων, ὅτι δραστηρίως ἅμα καὶ πράως ἅπαντα περαίνειν προθυμῇ, συνηδόμεθα. μῖξαι γὰρ πραότητα καὶ σωφροσύνην ἀνδρείᾳ καὶ ῥώμῃ, καὶ τῇ μὲν χρῆσθαι πρὸς τοὺς ἐπιεικεστέρους, τῇ δὲ ἐπὶ τῶν πονηρῶν ἀπαραιτήτως πρὸς ἐπανόρθωσιν, οὐ μικρᾶς ἐστι φύσεως, οὐδὲ ἀρετῆς ἔργον, ὡς ἐμαυτὸν πείθω. τούτων εὐχόμεθά σε τῶν σκοπῶν ἐχόμενον ἄμφω πρὸς ἓν τὸ καλὸν αὐτοὺς συναρμόσαι. τοῦτο γὰρ ἁπάσαις προκεῖσθαι ταῖς ἀρεταῖς τέλος, οὐκ εἰκῇ τῶν παλαιῶν ἐπίστευον οἱ λογιώτατοι. ἐρρωμένος καὶ εὐδαιμονῶν διατελοίης ἐπὶ μήκιστον ἀδελφὲ ποθεινότατε καὶ φιλικώτατε.

Ἰουλιανὸς ἀετίῳ ἐπισκόπῳ.

λ Οιποῖς μὲν ἅπασι τοῖς ὁπωσοῦν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου κωνσταντίου πεφυγαδευμένοις, ἕνεκεν τῆς τῶν γαλιλαίων ἀπονοίας ἀνῆκα τὴν φυγήν. σὲ δὲ οὐκ ἀνίημι μόνον. ἀλλὰ τῆς καὶ παλαιᾶς γνώσεώς τε καὶ συνηθείας μεμνημένος, ἀφικέσθαι προτρέπω μέχρις ἡμῶν. χρήσῃ δὲ ὀχήματι δημοσίῳ μέχρι τοῦ στρατοπέδου τοῦ ἐμοῦ καὶ ἑνὶ παρίππῳ.

Ἰουλιανὸς Λουκιανῷ σοφιστῇ.

γ Ράφω καὶ ἀντιτυχεῖν ἀξιῶ τῶν ἴσων. εἰ δὲ ἀδικῶ συνεχῶς ἐπιστέλλων, ἀνταδικηθῆναι δέομαι τῶν ὁμοίων παθῶν.

Ἰουλιανὸς δοσιθέῳ.

μ Ικροῦ μοι ἐπῆλθε δακρῦσαι. καίτοι γε ἐχρῆν εὐφημεῖν τοὔνομα τὸ σὸν φθεγγόμενον. ἀνεμνήσθην γὰρ τοῦ γενναίου καὶ πάντα θαυμασίου πατρὸς ἡμῶν. ὃν εἰ μὲν ζηλώσειας, καὶ αὐτὸς τὸ εὐδαίμων ἔσῃ. ἐν τῷ βίῳ δώσεις, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἐφ᾽ ὅτῳ φιλοτιμήσῃ

ῥᾳθυμήσαις δὲ, λυπήσειας ἐμέ. σαυτῷ δὲ ὅτι μηδὲν ὄφελος, μέμ-
ψῃ.

Ἰουλιανὸς ἰαμβλίχῳ φιλοσόφῳ.

ὀδυσσ. π.

Δύναται μὲν ἐξήρκει τοῦ παιδὸς τὴν ἐφ' αὑτῷ φαντασίαν
ἀναστέλλοντι λέγειν οὔτοι τις θεός εἰμι. τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐ-
σκεις; ἐγὼ δὲ οὐδ' ἂν ἀνθρώπων εἶναι φαίην ἂν ὡς ὁ λόγος. ἕως ἂν

κς· ἐν ἄλλοις φαίην εἶναι ἕως ἂν. etc:

ἰαμβλίχῳ μὴ συνῶ. ἀλλ' ἐραστὴς μὲν εἶναι ὁμολογῶ. καθάπερ ἐ-
κεῖνος τοῦ τηλεμάχου πατήρ. κἂν γὰρ ἀνάξιόν με λέγῃ τις, οὐ-
δὲ οὕτω τοῦ ποθεῖν ἀφαιρήσεται. ἐπεὶ καὶ ἀγαλμάτων καλῶν ἀ-
κούω πολλοὺς ἐραστὰς γενέσθαι μὴ μόνον τοῦ δημιουργοῦ τὴν τέ-
χνην μὴ βλάπτοντας, ἀλλὰ καὶ τῶν περὶ αὐτὰ παθῶν τὴν ἔμψυχον
ἡδονὴν τῷ ἔργῳ προστιθέντας. τῶν μέντοι παλαιῶν καὶ σοφῶν ἀν-
δρῶν, οἷς ἡμᾶς ἐγκρίνειν ἐθέλεις παίζων, τοσοῦτον ἀπέχειν φαίην
ὅσον αὐτῷ φοιτώντων ἀριθμῷ μετεῖναι τις δύω. καίτοι σύ γε οὐ
πίνδαρον μόνον, οὐδὲ δημόκριτον, ἢ ὀρφέα τὸν παλαιότατον ἀλ-
λὰ καὶ ξύμπαν ὁμοῦ τὸ ἑλληνικὸν ὅσον εἰς ἄκρον φιλοσοφίας
ἐλθεῖν μνημονεύεται, καθάπερ ἐν λύρας ποικίλων φθόγγων ἐναρ-
μονίῳ συστάσει πρὸς τὸ ἐντελὲς τῆς μουσικῆς κέρας ἔχεις. καὶ ὥς-
περ ἄργον τὸν φύλακα τῆς ἰοῦς, οἱ μῦθοι πρόνοιαν ἔχοντα τῶν δι-
ὸς παιδικῶν ἀκοιμήτοις πάντοθεν ὀφθαλμῶν βολαῖς περιφράτ-
τουσιν, οὕτω καί σε γνήσιον ἀρετῆς φύλακα καθαροῖς παι-
δεύσεως ὀφθαλμοῖς ὁ λόγος φωτίζει. πρωτέα μὲν δὴ τὸν αἰγύ-
πτιόν φασι ποικίλαις μορφαῖς ἑαυτὸν ἐξαλλάττειν, ὥσπερ δεδιό-
τα, μὴ λάθῃ τοῖς δεομένοις. ὡς ἦν σοφὸς ἐκφήνας. ἐγὼ δὲ εἴπερ
ἦν ὄντως σοφὸς πρωτεύς, καὶ οἷος πολλὰ τῶν ὄντων γινώσκειν, ὡς
ὅμηρος λέγει, τῆς μὲν ὧν ᾔδει φύσεως αὐτὸν ἐπαινῶ. τῆς γνώμης
δὲ οὐκ ἄγαμαι. διότι μὴ φιλανθρώπου τινὸς, ἀλλὰ ἀπατεῶνος

ἔργον

ἔργον ἐποιεῖτο κρύπτειν ἑαυτόν. ἵνα μὴ χρήσιμος ἀνθρώποις ᾖ. σὲ δὲ ὦ
γενναῖε τίς οὐκ ἂν ἀληθῶς θαυμάσειεν, ὡς οὐδέν τι τοῦ πρωτέως τοῦ σο-
φοῦ μεῖον εἰ. καὶ μὴ μᾶλλον εἰς ἀρετὴν ἄκραν τε κορυφὴν ὧν ἔχεις
καλῶν, ἀφθονεῖς ἀνθρώποις. ἀλλ᾽ ὥσπερ ἡλίου καθαρᾶς δίκην ἀκτῖ-
νάς σου ἀκραιφνεῖς ἐπὶ πάντας ἄγεις. οὐ μόνον τοῖς παροῦσι τὰ
εἰκότα ξυνών. ἀλλὰ καὶ ἀπόντας, ἐφ᾽ ὅσον ἔξεστι τοῖς παρὰ σαυτοῦ
σεμνύνων. νικῷς δ᾽ ἂν οὕτω καὶ τὸν ὀρφέα τὸν καλὸν οἷς προῄρησο.
ἐπεὶ ὁ μὲν τὴν οἰκείαν μουσικὴν εἰς τὰς τῶν θηρίων ἀκοὰς κατανά-
λισκε. σὺ δὲ ὥσπερ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ κοινοῦ τῶν ἀνθρώπων γεγόνους
τα χθὲς, ἀσκληπιοῦ χεῖρα πανταχοῦ ζηλῶν, ἅπαντα ἐπέρχῃ
λογίῳ τε καὶ σωτηρίῳ νεύματι. ὥστ᾽ ἔμοιγε δοκεῖ καὶ ὅμηρος εἰ ἀνεβίου
πολλῷ δικαιότερον δύνασθαι ἐπὶ σοὶ ἐκεῖνο τὸ ἔπος αἰνίξασθαι, τὸ,
εἷς δ᾽ ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ κόσμῳ. τὸ γὰρ πῦρ τοῦ πα- ὀδύσσ. δ.
λαιοῦ κόμματος ἡμῖν οἱονεὶ σπινθήρ τις ἱερὸς ἀληθοῦς καὶ γονίμου
παιδεύσεως ὑπὸ σοὶ μόνῳ ζωπυρεῖται. καὶ εἴη γε ζεῦ σῶτερ καὶ ἑρμῆ
ἄγε τὸ κοινὸν ἁπάσης τῆς οἰκουμένης ὄφελος ἰάμβλιχον τὸν κα- λόγιε.
λὸν ἐπὶ μήκιστον χρόνου τηρεῖσθαι. πάντως που καὶ ἐφ᾽ ὁμήρῳ καὶ
πλάτωνι καὶ σωκράτει. καὶ εἴ τις ἄλλος ἄξιος τοῦ χοροῦ τούτου,
δικαίας εὐχῆς ἐπίτευγμα τοῖς πρότερον εὐτυχηθέν, οὕτω τοὺς
ἐκείνων καιροὺς ἐπὶ μεῖζον ηὔξησεν. οὐδὲν δὴ κωλύει καὶ ἐφ᾽ ἡμῶν ἄν-
δρα καὶ λόγῳ καὶ βίῳ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἀντάξιον, ὑφ᾽ ὁμοίαις εὐχαῖς
ἐς τὸ ἀκρότατον βίου γῆρας ἐπ᾽ εὐδαιμονίᾳ τῶν ὅλων παραπεμ-
φθῆναι.

Ἀνεπίγραφος ὑπὲρ ἀργείων

ὑ

Γὲρ τῆς ἀργείων πόλεως πολλὰ μὲν ἄν τις εἰπεῖν ἔχοι, σεμνυνόμενος
αὐτῆς ἐθέλων παλαιά τε καὶ νέα πράγματα. τά τε γὰρ τρωϊκὰ καθάπερ
ὕστερον ἀθηναίοις τε καὶ λακεδαιμονίοις τοῦτο προσήκει τὸ πλέον ἐκεί-

 νοις ἔργον.

δοκεῖ μὲν γὰρ ἄμφω κοινῇ πραχθῆναι ὑπὲρ τῆς ἑλλάδος. ἄξιον δὲ ὥσπερ τῶν ἔργων καὶ τῆς φροντίδος, οὕτως καὶ τῶν ἐπαίνων τοὺς ἡγεμόνας τὸ πλέον μετέχειν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀρχαῖα ἴσως εἶναι δοκεῖ. τὰ δὲ μετὰ τούτοις ἡ ἡρακλειδῶν κάθοδος. καὶ ὡς τῷ πρεσβυτάτῳ γέρας ἐξηρέθη, ἥ τε εἰς μακεδονίαν ἐκεῖθεν ἀποικία, καὶ τὸ λακεδαιμονίοις οὕτω πλησίον προσοικοῦντας, ἀδούλωτον ἀεὶ καὶ ἐλεύθερον φυλάξαι τὴν πόλιν, οὐ μικρᾶς οὐδὲ τῆς τυχούσης ἀνδρείας ἦν. ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα περὶ τοὺς πέρσας ὑπὸ τῶν μακεδόνων γινόμενα ταύτῃ προσήκειν τῇ πόλει δικαίως ἄν τις ὑπολάβοι. φιλίππου τε γὰρ καὶ ἀλεξάνδρου τῶν πάνυ προγόνων πατρὶς ἦν αὕτη. ῥωμαίοις δὲ ὕστερον οὐχ ἁλοῦσα μᾶλλον ἢ κατὰ ξυμμαχίαν ὑπήκουσε. καὶ ὥσπερ οἶμαι, μετεῖχε καὶ αὐτή, καθάπερ αἱ λοιπαὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἄλλων δικαίων, ὅσα νέμουσι ταῖς περὶ τὴν ἑλλάδα πόλεσιν οἱ κρατοῦντες ἀεί. κορίνθιοι δὲ νῦν αὐτὴν προσγινομένην αὐτοῖς, οὕτω γὰρ εἰπεῖν εὐπρεπέστερον, ἀπὸ τῆς βασιλευούσης πόλεως, εἰς κακίαν ἐπαρθέντες συντελεῖν αὐτοὺς ἀναγκάζουσι. καὶ ταύτης ἦρξαν, ὥς φασι τῆς καινοτομίας, ἕβδομος οὗτος ἐνιαυτός. οὔτε τὴν δελφῶν οὔτε τὴν ἠλείων συντέλειαν, ἧς ἠξιώθησαν, ὑπὲρ τοῦ διατιθέναι τοὺς παρὰ σφίσιν ἱεροὺς ἀγῶνας αἰδεσθέντες. τεττάρων γὰρ ὄντων, ὡς ἴσμεν τῶν μεγίστων καὶ λαμπροτάτων ἀγώνων περὶ τὴν ἑλλάδα, ἠλεῖοι μὲν ὀλύμπια, δελφοὶ δὲ πύθια, καὶ τὰ ἐν ἰσθμῷ κορίνθιοι, ἀργεῖοι δὲ τὴν τῶν νεμέων συγκροτοῦσι πανήγυριν. πῶς οὖν εὔλογον ἐκείνοις μὲν ὑπάρχειν τὴν ἀτέλειαν τὴν πάλαι δοθεῖσαν. τοὺς δὲ ὑπὲρ ὁμοίοις δαπανήμασιν ἀφεθέντας πάλαι, τυχὸν δὲ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ὑπαχθέντας νῦν ἀφῃρῆσθαι τὴν προνομίαν, ἧς ἠξιώθησαν; πρὸς δὲ τούτοις ἠλεῖοι μὲν καὶ δελφοί, διὰ τῆς πολυθρυλλήτου πενταετηρίδος ἅπαξ ἐπιτελεῖν εἰώθασι. διττὰ δέ ἐστι νέμεα παρὰ τοῖς ἀργείοις κα

θέαν τῶν Ἰσθμίων παρὰ Κορινθίοις. ἐν μέντοι τούτῳ τῷ χρόνῳ καὶ δύο προσέκειντο παρὰ τοῖς Ἀργείοις ἀγῶνες ἕτεροι, ὥστε εἶναι τέσσαρας πάντας ἐν ἐνιαυτοῖς τέσσαρσι. πῶς οὖν εἰκὸς ἐκείνους μὲν ἀπράγμονας εἶναι λειτουργοῦντας ἅπαξ. τούτους δὲ ὑπάγεσθαι πρὸς ἑτέρων συντέλειαν, ὑπὸ τριπλασίοις τοῖς οἴκοι λειτουργήμασιν. ἄλλως τε οὐδὲ πρὸς Ἑλληνικὴν οὐδὲ παλαιὰν πανήγυριν. οὐδὲ γὰρ ἐς χορηγίαν ἀγώνων γυμνικῶν ἢ μουσικῶν, οἱ Κορίνθιοι τῶν πολλῶν δέονται χρημάτων. ἀλλ' ἐς τὰ κυνηγέσια τὰ πολλάκις ἐν τοῖς θεάτροις ἐπιτελούμενα, ἄρκτους καὶ παρδάλεις ὠνοῦνται. αὐτοὶ μὲν εἰκότως φέρουσι διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τῶν ἀναλωμάτων τὸ μέγεθος. ἄλλως τε καὶ πολλῶν πόλεων ὡς εἰκὸς αὐτοῖς εἰς τοῦτο συναιρομένων, ὠνοῦνται τὴν τέρψιν τοῦ φρονήματος. Ἀργεῖοι δὲ χρημάτων τε ἔχοντες ἐνδεέστερον, καὶ ξενικῇ θέᾳ καὶ παρ' ἄλλοις ἐπιδουλεύειν ἀναγκαζόμενοι, πῶς οὐκ ἄδικα μὲν καὶ παράνομα, τῆς τε περὶ τὴν πόλιν ἀρχαίας δυνάμεώς τε καὶ δόξης ἀνάξια πείσονται. ὄντες γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ γείτονες, οὓς προσῆκον ἦν ἀγαπᾶσθαι μᾶλλον. εἰ γὰρ ὀρθῶς ἔχει, τοῦ δ' αὖ βίος ἀπόλοιτο εἰ μὴ διὰ κακίαν γειτόνων. Ἀργεῖοι δὲ ἐοίκασιν οὐχ ὑπὲρ ἑνὸς πολυπραγμονούμενοι βοὸς δι' οὗ ταῦτα τοὺς Κορινθίους αἰτιᾶσθαι. ἀλλ' ὑπὲρ πολλῶν καὶ μεγάλων ἀναλωμάτων οἷς οὐ δικαίως εἰσὶν ὑπεύθυνοι. καίτοι πρὸς τοὺς Κορινθίους εἰκότως ἄν τις καὶ τοῦτο προσθείη. πότερον αὐτοῖς δοκεῖ καλὸν ἔχειν τοῖς τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος ἐμπεδοῦν νομίμοις, ἢ μᾶλλον οἷς ἔναγχος δοκοῦσι παρὰ τῆς βασιλευούσης προσειληφέναι πόλεως. εἰ μὲν γὰρ τῶν παλαιῶν νομίμων ἀγαπῶσι σεμνότητα, Ἀργείοις μᾶλλον εἰς Κόρινθον, ἢ Κορινθίοις εἰς Ἄργος συντελεῖν προσήκει. εἰ δὲ τοῖς νῦν ὑπάρξασι, τὴν πόλιν, ἐπειδὴ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀποικίαν ἐδέξαντο ἰσχυριζόμενοι, πλέον ἔχειν ἀξιοῦσι, παραιτησόμεθα μετρίως αὐτοῖς μὴ τῶν πατέρων

ὅσα καλῶς ἐκεῖνοι κρίναντες, ταῖς περὶ τὴν ἑλλάδα διεφύλα-
ξαν πόλεσιν ἔθιμα, ταῦτα καταλύειν καὶ καινοτομεῖν ἐπὶ βλά-
βῃ καὶ λύμῃ τῶν ἀστυγειτόνων, ἄλλως τε καὶ νεωτέρᾳ χρωμένους τῇ
ψήφῳ, καὶ τὴν ἀπραγμοσύνην ὑπὲρ τῆς ἀργείων πόλεως τὴν δί-
κην εἰσελθεῖν, ἕρμαιον ἔχοντας τῆς πλεονεξίας. ἢ γὰρ ἂν ἐφῆκεν
ἔξω τῆς ἑλλάδος ἁπάντων τὴν δίκην. οἱ κορίνθιοι ἔλαττόν τε ἰσχύειν
ἔμελλον. καὶ τὸ δίκαιον ἐξεταζόμενον καλῶς φαίνεσθαι πρὸς τῶν
πολλῶν καὶ γενναίων τούτων συνηγόρων. ὑφ᾽ ὧν εἰκός ἐστι τὸν δικα-
στὴν προτιθέμενον, τὰ περὶ τοῦ κατὰ τὴν πόλιν ἀξιώματος δυσωπού-
μενον, ταύτην τὴν ψῆφον ἐξενεγκεῖν. ἀλλὰ τὰ μὲν ὑπὲρ τῆς πό-
λεως δίκαια καὶ τῶν ῥητόρων, εἰ μόνον ἀκούειν ἐθέλοις, καὶ λέγειν
αὐτοῖς ἐπιτραπείη, τὴν δίκην ἀπαρχῆς πεύσῃ, καὶ τὸ πρᾶγμα σαφὲς
ἐκ τῶν λεγομένων, ὀρθῶς κριθήσεται. ὅτι δὲ χρὴ καὶ τοῖς πρεσβείαν
ταύτην προσάγουσι δι᾽ ἡμῶν πεισθῆναι, μικρὰ προσθεῖναι χρή. διο-
γένης μέντοι καὶ λαμπρίας φιλοσοφοῦσι μὲν εἴπερ τις ἄλλος
τῶν καθ᾽ ἡμᾶς. τῆς πολιτείας δὲ τὰ μὲν ὄνομα τὰ κερδαλέα δια-
πεφεύγασι. τῇ πατρίδι δ᾽ ἐπαρκεῖν ἀεὶ κατὰ δύναμιν προθυμού-
μενοι, ὅταν ἡ πόλις ἐν χρείᾳ μεγάλῃ γίνηται, τότε ῥητορεύουσι καὶ
πολιτεύονται, καὶ πρεσβεύουσι, καὶ δαπανῶσιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων
προθύμως ἔργοις ἀπολογούμενοι τὰ φιλοσοφίας ὀνείδη, τὰ τὸ δο-
κεῖν ἀχρήστους εἶναι ταῖς πόλεσι τοὺς μετιόντας φιλοσοφίαν, ψεῦ-
δος ἐλέγχοντες. χρῆται δὲ αὐτοῖς ἥ τε πατρὶς εἰς ταῦτα. καὶ πειρῶν-
ται βοηθεῖν αἰτίᾳ τοῦ δικαίου δι᾽ ἡμῶν. ἡμεῖς δὲ αὖθις διὰ σοῦ. τοῦ-
το δὲ καὶ μόνον λείπεται τοῖς ἀδικουμένοις εἰς τὸ σωθῆναι. τὸ τυ-
χεῖν δικαστοῦ κρίνειν τε ἐθέλοντος καὶ δυναμένου καλῶς, ὁπότερον δ᾽ ἂν
ἀπῇ τούτων, ἐξαπατηθέντος ἢ καταπροδόντος αὐτοῦ, τὸ δίκαιον
οἴχεσθαι πάντως ἀνάγκη. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ νῦν ἡμῖν τὰ μὲν τῶν δικαστῶν

ὑπερέχει καὶ τύχας, λέγουσι δ' οὐκ ἔνι μὴ τότε ἐφέντας, ἀξιοῦσι τοῦτο πρῶτον αὐτοῖς ἀνεθῆναι. καὶ μὴ τὴν ἀπραγμοσύνην αὐτοῦ τότε συγχωρήσαντος τῇ πόλει καὶ τὴν δίκην ἐπιτροπεύσαντος αἰτίαν αὐτῇ γενέσθαι εἰς τὸν ἔπειτα αἰῶνα βλάβης τοσαύτης. ἄτοπον δὲ οὐ χρὴ νομίζειν, τὸ τὴν δίκην αὖθις ἀνάδικον ποιεῖν. τοῖς μὲν γὰρ ἰδιώταις συμφέρει τὸ κρεῖττον καὶ λυσιτελέστερον ὀλίγων ὑπεριδεῖν τὴν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἀσφάλειαν ὠνουμένοις· ὄντος γὰρ αὐτοῖς ὀλίγου βίου, ἡδὺ μὲν καὶ τὸ μετ' ὀλίγον ἡσυχίας ἀπολαῦσαι. φοβερὸν δὲ καὶ τὸ πρὸ τοῦ δικαστηρίου ἀπελέσθαι κρινομένου· καὶ παραπέμψαι τὴν δίκην ἀτελῆ. ὥστε κινδυνεύειν κρεῖσσον εἶναι τὸ καλὸν ὁπωσοῦν προσλαβεῖν ἥμισυ, ἢ περὶ τοῦ παντὸς ἀγωνιζόμενον ἀποθανεῖν. ταῖς πόλεσι δὲ ἀθανάτοις οὔσαις, εἰ μή τις δικαίως κρίνας, τῆς πρὸς ἀλλήλας φιλονεικίας ἀπαλλάξει, ἀθάνατον ἔχειν τὴν δύσνοιαν πάντως ἀναγκαῖον. καὶ τὸ μῖσος δὲ ἰσχυρὸν τῷ χρόνῳ κρατυνόμενον εἴρηται, φασὶν οἱ ῥήτορες. ὁ ὑμὸς λόγος· ἐκείνοις δ' αὐτὸς τὰ δέοντα.

Ἰουλιανὸς αὐτοκράτωρ πορφυρίῳ χαίρειν.

π Ολλή τις ἦν πάνυ καὶ μεγάλη βιβλιοθήκη γεωργίου παντοδαπῶν μὲν φιλοσόφων, πολλῶν δὲ ὑπομνηματογράφων. οὐκ ἐλάχιστα δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ τῶν γαλιλαίων, πολλὰ καὶ παντοδαπὰ βιβλία. πᾶσαν οὖν ἀθρόως τὴν βιβλιοθήκην ἀναζητήσας, φρόντισον εἰς ἀντιόχειαν ἀποστεῖλαι. γινώσκων ὅτι μεγίστῃ δὴ καὶ αὐτὸς περιβληθήσῃ ζημίᾳ, εἰ μὴ μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἀνιχνεύσειας καὶ τοὺς ὁπωσοῦν ὑπόπτους ἔχοντας ὑφῃρῆσθαι τῶν βιβλίων. πᾶσι μὲν ἐλέγχοις παντοδαποῖς δὲ ὅρκοις, πλείοσι δὲ τῶν οἰκετῶν βασάνῳ, πείθειν εἰ μὴ δύναιο καταναγκάσειεν εἰς μέσον πάντα προκομίσαι.

Ἀμερίῳ.

ὀ Υκ ἀδακρυτί σου τὴν ἐπιστολὴν ἀνέγνων, ἣν ἐπὶ τῇ τῆς συνοικούσης θανάτῳ πεποίησαι, τοῦ πάθους τὴν ὑπερβολὴν ἀγγείλας.

πρὸς δὲ τὴν καθ' ἑαυτὸν λύπης τὸ συμβὰν ἄξιον εἶναι, γυναῖκα νέαν καὶ σώφρονα καὶ θυμήρη τῷ γήμαντι, πρὸς δὲ καὶ παίδων ἱερῶν μητέρα, πρὸ ὥρας ἀποσβεσθῆναι καθάπερ δᾷδα ἡμμένην, εἶτα ἐν ὀλίγῳ καταβαλοῦσαν τὴν φλόγα, ἔτι γε τὸ τοῦ πάθους εἰς σὲ τεῖνον, οὐχ ἧττον ὁμοίως δοκεῖ λυπηρὸν εἶναι. ἥκιστα γὰρ δὴ πάντων ἄξιος ἦν ὁ καλὸς ἡμῶν ἀμέριος, ἀλγεινοῦ τινος εἰς πεῖραν ἐλθεῖν. ἀνὴρ καὶ λόγῳ χρηστὸς καὶ ἡμῖν εἰς τὰ μάλιστα τῶν φίλων ὁ ποθεινότατος. οὐ μὴν ἀλλ' εἰ μὲν ἑτέρῳ τῳ γράφειν περὶ τούτων ἐχρῆν, πάντως ἂν ἔδει μοι πλειόνων εἰς τοῦτο λόγων. τό, τε συμβὰν, ὡς ἀνθρώπινον καὶ τὸ φέρειν, ὡς ἀναγκαῖον, καὶ τὸ μηδὲν ἔτι τοῦ μάλιστα ἀλγεῖν, ἔχειν πλέον εὑρεῖν, καὶ πάντα ὅσα δοκεῖ πρὸς τὴν τοῦ πάθους παραμυθίαν ἁρμόττειν, ὡς ἀγνοοῦντα διδάσκοντι. ἐπεὶ δὲ αἰσχρὸν ἡγοῦμαι πρὸς ἄνδρα τοὺς ἄλλους νουθετοῦντα ποιεῖσθαι λόγους, οἷς χρὴ τοὺς μὴ εἰδότας σωφρονεῖν καὶ παιδεύειν, φέρε σοι τὰ ἄλλα παρεὶς, ἀνδρὸς εἴπω σοφοῦ μῦθον εἴτε δὴ λόγον ἀληθῆ. σοὶ μὲν ἴσως οὐ ξένον. τοῖς πλείοσι δὲ ὡς εἰκὸς ἄγνωστον. ᾧ δὴ τῷ μόνῳ χρησάμενος, ὥσπερ φαρμάκῳ νηπενθεῖ, λύσιν ἂν εὕροις τοῦ πάθους οὐκ ἐλάττω τῆς κύλικος, ἣν ἡ λάκαινα τῷ τηλεμάχῳ πρὸς τὸ ἴσον τῆς χρείας ὀρέξασθαι πιστεύεται. φασὶ γὰρ δημόκριτον τὸν ἀβδηρίτην, ἐπειδὴ δαρείῳ γυναικὸς καλῆς ἀλγοῦντι θάνατον, οὐκ εἶχεν ὅ,τι ἂν εἰπὼν εἰς παραμυθίαν ἀρκέσειεν, ὑποσχέσθαι οἱ τὴν ἀπελθοῦσαν εἰς φῶς ἀνάξειν, ἢν ἐθελήσῃ τῶν εἰς τὴν χρείαν ἡκόντων, ὑποστῆναι τὴν χορηγίαν. κελεύσαντος δὲ ἐκείνου μὴ φείσασθαι, ὅτι ἂν δέῃ λαβόντα, τὴν ὑπόσχεσιν ἐμπεδῶσαι, μικρὸν ἐπισχόντα χρόνον, εἰπεῖν. ὅτι τὰ μὲν ἄλλα αὐτῷ πρὸς τὴν τοῦ ἔργου πρᾶξιν συμπαρελθείη. μόνου δὲ ἑνὸς προσδέοιτο. ὃ δὴ αὐτὸν μὲν οὐκ ἔχειν ὅπως ἂν λάβοι. δαρεῖον δὲ ὡς βασιλέα τῆς ὅλης ἀσίας οὐ χαλε-

πῶς

πῶς ἂν ἴσως εὗρεν. ἐρομένου δ᾽ ἐκείνου, τί ἂν εἴη τοσοῦτον ὃ μόνῳ βα-
σιλεῖ γνωσθῆναι συγχωρεῖται, ὑπολαβόντα φασὶ τὸν δημόκριτον,
εἰ τριῶν ἀπενθήτων ὀνόματα τῷ τάφῳ τῆς γυναικὸς ἐπιγράψειεν,
εὐθὺς αὐτὴν ἀναβιώσεσθαι, τῷ τῆς τελευτῆς νόμῳ δυσωπουμέ-
νην. ἀπορήσαντος δὲ τοῦ δαρείου, καὶ μηδένα ἄνδρα δυνηθέντος εὑρεῖν
ὅτῳ μὴ καὶ παθεῖν λυπηρόν τι συνηνέχθη, γελάσαντα συνήθως τὸν
δημόκριτον, εἰπεῖν. ἔτι ὦ πάντων ἀτοπώτατε θρηνεῖς ἀναιδῶς, ὡς μό-
νος ἀλγεινῷ τοσούτῳ συμπλακείς; ὁ μηδὲ ἕνα τῶν πώποτε γεγο-
νότων ἄμοιρον οἰκείου πάθους ἔχων εὑρεῖν; ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀκούειν
ἐδεῖτο δαρεῖος ἀνὴρ βάρβαρος καὶ ἀπαίδευτος. ἐκδότης ἡδονῇ καὶ
πάθει. σὲ δὲ ἄνδρα ἕλληνα καὶ παιδείαν ἀληθῆ πρεσβεύοντα καὶ πα-
ρὰ σαυτοῦ τὸ εἰκὸς ἔχειν ἄρχειν. ἐπεὶ καὶ ἄλλως αἰσχύνη τοῦ λογις-
μοῦ γένοιτ᾽ ἄν, εἰ μὴ τοῦτο δύναιτο, τῷ χρόνῳ.

v. c. habet τελευτῆς

Μαξίμῳ φιλοσόφῳ.

π Αντα ἀθρόα ἐπεισίμοι. καὶ ἀποκλείει τὴν φωνὴν ἄλλο
ἄλλῳ προελθεῖν οὐ συγχωροῦν τῶν ἐμῶν διανοημάτων.
εἴτε ψυχρὸν τῶν παθῶν, εἴτε ὅπως φίλοι κατονομάζειν τὰ τοιαῦ-
τα. ἀλλ᾽ ἀποδῶμεν αὐτοῖς. ἣν ὁ χρόνος ἀπέδωκε τάξιν, εὐχαριστήσαν-
τες τοῖς πάντα ἀγαθοῖς θεοῖς. οἳ τέως μὲν γράφειν ἐμοὶ συνεχώρη-
σαν. ἴσως δὲ ἡμῖν καὶ ἀλλήλους ἰδεῖν συγχωρήσουσιν. ὡς πρῶ-
τον αὐτοκράτωρ ἄκων ἐγενόμην ὡς ἴσασιν οἱ θεοί. καὶ τοῦτο αὐτοῖς
καταφανὲς ὃν ἐνεδέχετο τρόπον ἐποίησα. στρατεύσας ἐπὶ τοὺς
βαρβάρους ἐκείνης μοι γενομένης τριμήνου τῆς στρατιᾶς. ἐπανι-
ὼν ἐς τοὺς γαλατικοὺς ἐπεσκόπουν. καὶ τῶν ἐκεῖθεν ἡκόντων ἀνε-
πυνθανόμην, μήτις φιλόσοφος, μήτις σχολαστικὸς ἢ τριβώνιον ἢ χλα-
νίδιον φορῶν κατῆρεν; ἐπεὶ δὲ περὶ τὸν βεσοντίωνα, πολίχνιον

βεσοντίωνα Sequanorum oppidum
de quo Caes: Lib: 1. de bello gall:

δὲ νῦν ἐστὶν αὐχλημμένη, πάλαι δὲ μεγάλη τε ἦν, καὶ πολυτελέσιν ἱεροῖς ἐκεκόσμητο, τείχει καρτερῷ, καὶ προσέτι τῇ φύσει τοῦ χωρίου, περιέρρει γὰρ αὐτὴν ὁ Δάνουβις ποταμὸς, ἡ δὲ ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πετρώδης ἄκρα ἀνέστηκεν, ἄβατος ὀλίγου δέω φάναι καὶ αὐτοῖς ὄρνισι. πλὴν ὅσα ὁ ποταμὸς αὐτὴν περιρρέων, ὥσπερ τινὰς αἰγιαλοὺς ἔχει προκειμένους. ταύτης πλησίον τῆς πόλεως, ἀπήντησε κυνικός τις ἀνὴρ, ἔχων τρίβωνα καὶ βακτηρίαν. τοῦτον πόρρωθεν θεασάμενος, οὐδὲν ἄλλο ὑπέλαβον ἢ σέ. πλησίον δὲ ἤδη προσιὼν, παρὰ σοῦ πάντως ἥκειν αὐτὸν ἐνόμιζον. οὗτος δ᾽ ἀνὴρ φίλος μὲν, ἧττον δὲ τῆς προσδοκωμένης ἐλπίδος. ἓν μὲν δὴ τοιοῦτον ὄναρ ἐγένετό μοι. μετὰ τοῦτο δὲ ᾤμην σε πολυπραγμονήσαντα τὰ κατ᾽ ἐμὲ τῆς ἑλλάδος ἐκτὸς οὐδαμῶς εὑρεθῆναι. ἴστω ζεὺς, ἴστω μέγας ἥλιος, ἴστω ἀθηνᾶς κράτος. καὶ πάντες θεοὶ καὶ πᾶσαι, πῶς κατιὼν ἐπὶ τοὺς ἰλλυριοὺς ἀπὸ τῶν κελτῶν ἔτρεμον ὑπὲρ σοῦ. καὶ ἐπυνθανόμην τῶν θεῶν, αὐτὸς μὲν οὐ τολμῶν. οὐ γὰρ ὑπέμενον οὔτε ἰδεῖν τοιοῦτον, οὔτε ἀκοῦσαι οὐδὲν, οἷον ἄν τις ὑπέλαβε δύνασθαι τηνικαῦτα περὶ σὲ γίνεσθαι. ἐπέτρεπον δὲ ἄλλοις. οἱ θεοὶ δὲ ταραχὰς μὲν τινὰς ἔσεσθαι περὶ σὲ περιφανῶς ἐδήλουν. οὐθὲν μέντοι δεινόν. οὐδὲ εἰς ἔργον τῶν ἀθέσμων βουλευμάτων. ἀλλ᾽ ὁρᾷς ὅτι μεγάλα καὶ πολλὰ παρέδραμον. μάλιστά σε πυθέσθαι ἄξιον. πῶς μὲν ἀθρόως τῆς ἐπιφανείας ᾐσθόμεθα τῶν θεῶν. τίνα δὲ τρόπον τοῦτον τὸ ἐπιβουλεῦον πλῆθος διαπεφεύγαμεν, κτείναντες οὐδένα. χρήματα οὐδενὸς ἀφελόμενοι. φυλάξαντες δὲ μόνους, οὓς ἐλαμβάνομεν ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ. ταῦτα μὲν οὖν ἴσως οὐ γράφειν, ἀλλὰ φράζειν χρή. οἶμαι δέ σε καὶ μάλα ἡδέως πεύσεσθαι. θρησκεύομεν τοὺς θεοὺς

ἀναφαν

ἴσ. δούβις

ἀναφανδόν. καὶ τὸ πλῆθος τοῦ συγκατελθόντος μοι στρατοπέδου
θεοσεβές ἐστιν. ἡμεῖς φανερῶς βουθυτοῦμεν. ἀπεδώκαμεν τοῖς θε-
οῖς χαριστήρια, ἑκατόμβας πολλάς. ἐμὲ κελεύουσιν οἱ θεοὶ τὰ πάν-
τα ἁγνεύειν εἰς δύναμιν. καὶ πείθομαί γε καὶ προθύμως αὐτοῖς· με-
γάλους καρποὺς τῶν πόνων ἀποδώσειν φασίν, ἢν μὴ ῥᾳθυμῶμεν.
ἦλθε πρὸς ἡμᾶς εὐάγριος.

χ Ρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν ὅμηρος Ὀδυσσ. ο.
ὁ σοφὸς ἐνομοθέτησεν. ἡμῖν δὲ ὑπάρχει πρὸς ἀλλήλους ξε-
νικῆς φιλίας ἀμείνων, ἥ, τε διὰ τῆς ἐνδεχομένης παιδείας καὶ τῆς
περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας. ὥστε οὐκ ἄν με τίς ἐγράψατο δικαίως
τὸν ὁμήρου παραβαίνοντα νόμον, εἰ καὶ ἐπὶ πλεῖόν σε μένειν παρ' ἡ-
μῖν ἀξιώσαιμι. ἀλλά σοι τὸ σωμάτιον ἰδὼν ἐπιμελείας πλείονος
δεόμενον, ἐπέτρεψα βαδίζειν εἰς τὴν πατρίδα. καὶ ῥαστώνης ἐπιμε-
ληθῆναι τῆς πορείας. ὀχήματι γοῦν ἐξέστω σοι δημοσίῳ χρήσασθαι. πο-
ρεύοιεν δέ σε σὺν ἀσκληπιῷ πάντες οἱ θεοὶ καὶ πάλιν ἡμῖν συντυχεῖν
δοῖεν.

Ἰαμβλίχῳ.

α Ισθάνομαί σου καὶ ἐν τῇ μέμψει γλυκύτητος. καὶ ὡς ἑκά-
τερον ἀξίου πράττεις. καὶ οἷς γράφεις τιμῶν, καὶ οἷς ἐγκαλεῖς παιδεύ-
ων. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ὅτι συνῄδειν ἐμαυτῷ τοῦ πρὸς σὲ γινομένου καὶ κατὰ μι-
κρὸν ἐλλείψαντι, πάντως ἂν ταῖς προφάσεσιν εὐλόγως εἰπών, ἐπειρώ-
μην ὡς ἐνῆν τὴν μέμψιν ἐκκλίνειν, ἢ συγγνώμην ἁμαρτὼν αἰτεῖν οὐκ ἠρνού-
μην. ἐπεὶ μηδὲ ἄλλως ἀσύγγνωστον οἶδά σε πρὸς τοὺς σούς, ἔτι τῶν πρὸς
σὲ φιλικῶν ἐξημαρτον ἀκούσας. νῦν δέ, οὐ γὰρ ἦν οὔτε παροφθῆ-
ναι θέμις, οὔτε ἡμᾶς ἀμελεῖν, ἵνα τύχοιμεν ὧν ἀεὶ ζητοῦντες πο-
θοῦμεν, φέρε σοι καθάπερ ἐν ὅρῳ γραφῆς ἀπολογήσομαι. καὶ δεί-
ξω μηδὲν ἐμαυτόν, ὧν ἐχρῆν, εἰς σὲ παριδεῖν, ἀλλὰ μηδὲ μελλήσαι

τολμήσαντα. ἦλθον ἐκ παιονίας ἤδη τρίτον ἔτος τουτὶ, μόλις ἀφ'
ὧν οἶσθα κινδύνων καὶ πόνων σωθείς. ὑπερβὰς δὲ τὸν καλχηδόνιον
πορθμὸν καὶ ἐπιστὰς τῇ νικομήδους πόλει, σοὶ πρώτῳ καθάπερ πα-
τρίῳ θεῷ, τὰ πρωτόλεια τῶν ἐμαυτοῦ σώστρων ἀπέδωκα, σύμβο-
λον τῆς ἀφίξεως τῆς ἐμῆς, οἷον ἀντ' ἀναθήματος ἱεροῦ τὴν
εἰς σὲ πρόρρησιν ἐκπέμπων. ἣν ὁ κομίζων τὰ γράμματα τῶν
βασιλείων ὑπασπιστῶν εἷς. Ιουλιανὸς ὄνομα. βακχύλου παῖς. ἀπα-
μεὺς τὸ γένος. ᾧ διὰ τοῦτο μάλιστα τὴν ἐπιστολὴν ἐνεχείριζον, ὅτι
καὶ πρὸς ὑμᾶς ᾔει καὶ σὲ ἀκριβῶς εἰδέναι καθυπισχνεῖτο. Μετὰ
ταῦτά μοι καθάπερ ἐξ ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐφοίτα παρὰ σοῦ γράμ-
μα, τὴν ἄφιξιν τὴν ἡμετέραν ἀσμένως ἀκηκοέναι δοκοῦντος. ἦν
τε τοῦτο ἐμοὶ δεξιὸν οἰώνισμα καὶ χρηστῶν ἐλπίδων ἀρχή. ἰάμβλι-
χος ὁ σοφὸς καὶ τὰ ἰαμβλίχου γράμματα. τί με δεῖ λέγειν ὅ-
πως ηὐφράνθην. ἢ ἃ περὶ τὴν ἐπιστολὴν ἔπαθον σημαίνειν. εἰ γὰρ
ἐδέξω τὰ παρ' ἡμῶν ἕνεκα τούτου γραφέντα, ἣν δὲ δι' ἡμεροδρό-
μου τῶν ἐκεῖθεν ἡκόντων ὡς σὲ πεμφθέντα, πάντως ὁ πόσην
ἐπαυτοῖς ἡδονὴν ἔχον, ἀφ' ὧν ἐδήλουν πῶς ἥκεις. πάλιν ἐπανιόν-
τος οἴκαδε τοῦ τροφέως τῶν ἐμαυτοῦ παιδίων, ἑτέρων ἦρχον πρὸς
σὲ γραμμάτων. ὁμοῦ καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς φθάνουσι χάριν ὁμολογῶν,
καὶ πρὸς τὸ ἑξῆς, ἐν ἴσῳ παρὰ σοῦ τὴν ἀντίδοσιν αἰτῶν. μετὰ
ταῦτα ἐπρέσβευσεν ὡς ἡμᾶς ὁ καλὸς σώπατρος. ἐγὼ δὲ ὡς ἔγνων,
εὐθὺς ἀναπηδήσας ᾖξα. καὶ περιπλακείς, ἐδάκρυον ὑφ' ἡδονῆς. οὐ-
δὲν ἄλλο ἢ σὲ καὶ τὰ παρὰ σοῦ πρὸς ἡμᾶς ὀνειροπολῶν γράμ-
ματα. ὡς δὲ ἔλαβον, ἐφίλουν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς προσῆ-
γον καὶ ἀπρὶξ εἰχόμην, ὥσπερ δεδιώς, μὴ λάθῃ με ἀποπτὰν
ἐν τῇ τῶν γραμμάτων ἀναγνώσει τὸ τῆς σῆς εἰκόνος ἴνδαλ-
μα.

μα. καὶ δὴ καὶ ἀντέγραφον εὐθύς. οὐ πρὸς σὲ μόνον, ἀλλὰ
καὶ πρὸς τὸν ἱερὸν σώπατρον τὸν ἐκείνου παῖδα, καθάπερ ἐθρυλεῖτο ὁ
μῦθος. ὅτι τὸν κοινὸν ἑταῖρον ἐκ τῆς ἀπαμείας οἷον ἐνέχυρον τῆς
ὑμετέρας ἀπουσίας ἀντειληφότες εἴημεν δὴ ἐκείνου. ταύτην ἤ-
δη πρὸς σὲ γεγραφὼς, αὐτὸς οὐδὲ μίαν ἄλλην, ἢ τὴν ἐν ᾗ
μέμφεσθαι δοκεῖς ἐπιστολὴν ἐδεξάμην. εἰ μὲν δὴ διὰ τοῦτο ἐγ-
καλεῖς, ἵνα τῷ τῆς αἰτίας σχήματι, πλείονας ἡμῖν ἀφορμὰς
τοῦ γράφειν προξενῇς, δέχομαι τὴν μέμψιν ἄσμενος πάν-
των. καὶ ἐν οἷς λαμβάνω τὸ πᾶν τῆς χάριτος εἰς ἐμαυτὸν οἰκει-
οῦμαι. εἰ δὲ ὡς ἀληθῶς ἐλλείψαντί τι τοῦ πρὸς σὲ καθήκον-
τος αἰτιᾷ, τίς ἂν ἐμοῦ γένοιτ' ἂν ἀθλιώτερος, διὰ γραμμα-
τοφόρων ἀδικίαν ἢ ῥαθυμίαν, πάντων ἥκιστα τούτου τυγχά-
νοντος. καίτοι ἐγὼ μὲν κἂν μὴ πλεονάκις γράφω, δίκαιός
εἰμι συγγνώμης παρὰ σοῦ τυγχάνειν. οὐ τῆς ἀσχολίας ἣν ἐν χερσὶν
ἔχω, φαίην ἄν· μὴ γὰρ οὕτω πράξαιμι κακῶς, ὡς μὴ καὶ ἀ-
σχολίας ἁπάσης καθάφησι πίνδαρος τὸ κατὰ σὲ κρεῖττον ἡγεῖ-
σθαι. ἀλλ' ὅτι πρὸς ἄνδρα τηλικοῦτον, οὗ καὶ μνησθῆναι φόβος,
ὁ τῷ γράφειν κατοκνῶν, τοῦ πλέον ἢ προσήκει θαρροῦντος ἐστὶ
σωφρονέστερος. ὥσπερ γὰρ οἱ ταῖς ἡλίου μαρμαρυγαῖς ἀντι-
βλέπειν συνεχῶς τολμῶντες ἂν μὴ θεῖοί τινες ὦσι καὶ τῶν ἀ-
κτίνων αὐτοῦ καθάπερ οἱ τῶν ἀετῶν γνήσιοι καθορῶσιν, οὔτε ἃ
μὴ θέμις ὀφθῆναι, θεωρεῖν ἔχουσι καὶ ὅσωπερ μᾶλλον φιλονει-
κοῦσι, τοσούτῳ πλέον, ὅτι μὴ δύνωνται τυχεῖν ἐμφαίνουσι. τοῦτο
καὶ ὁ πρὸς σὲ γράφειν τολμῶν, ὅσωπερ ἂν ἐθέλῃ θαρρεῖν, τοσούτῳ
(μᾶλλον, ὅτι χρὴ δεδιέναι, κα-

θάῤῥος δείκνυσι. σοὶ γε μὴν ὦ γενναῖε παντὸς ὡς εἰπεῖν τοῦ ἑλλη-
νικοῦ σωτῆρι καθεστῶτι, πρέπον ἦν ἀφθόνως τε ἡμῖν γράφειν καὶ
τὸν παρ' ἡμῖν ὄκνον, ἐφ' ὅσον ἐξῆν καταστέλλειν. ὥσπερ γὰρ ὁ ἥλι-
ος, ἵνα δὴ πάλιν ἐκ τοῦ θεοῦ πρὸς σὲ τὴν εἰκόνα λάβῃ ὁ λόγος, ὁ δ'
οὖν ἥλιος, ὥσπερ ὅταν ἀκτῖσι καθαρθεὶς ὅλος λάμπῃ, οὐ δὲ ἀπο-
κρίνηται πρὸς τὴν αἴγλην ἐλθόντος, ὁ μὴ τὸ οἰκεῖον ἐργάζεται, οὕ-
τω δὴ καὶ σὲ χρῆν ἀφθόνως τῶν παρὰ σοῦ καλῶν, οἷον φωτὸς, τὸ
ἑλληνικὸν ἐπαρδεύοντα μὴ ἀποκνεῖν, εἴ τις ἢ αἰδοῖς ἢ δέους ἕνεκα
τοῦ πρὸς σὲ, τὴν ἀντίδοσιν δυσωπεῖται. οὐδὲ γὰρ ὁ ἀσκληπιὸς ἐ-
π' ἀμοιβῆς ἐλπίδι τοὺς ἀνθρώπους ἰᾶται. ἀλλὰ τὸ οἰκεῖον αὐτοῦ
φιλανθρώπευμα καθάπερ μάθημα πανταχοῦ πληροῖ. ὃ δὴ καὶ
σὲ χρῆν ὡς περὶ ψυχῶν ἐλλογίμων ἰατρὸν ὄντα ποιεῖν. καὶ τὸ τῆς
ἀρετῆς παράγγελμα διὰ πάντων σώζειν. οἷον ἀγαθὸν τοξότην. ὃς κἂν
μὴ τὸν ἀντίπαλον ἔχῃ, πάντως οὖν τὸ μαίειον ἀεὶ τὴν χεῖρα γυμνά-
ζει. ἐπεὶ μηδὲ ὁ σκοπὸς ἑκατέροις ὁ αὐτὸς, ἡμῖν τε τῶν παρὰ σοῦ
δεξιῶν τυχεῖν, καὶ σὲ τοῖς παρ' ἡμῶν διδομένοις ἐντυχεῖν. ἀλλ' ἡμεῖς
μὲν, κἂν μυριάκις γράφωμεν, ἴσα τοῖς ὁμηλικοῖς παισὶ παί-
ζομεν. οἱ παρὰ τὰς θῖνας, ὅτ' ἂν ἐκ πηλοῦ πλάσωσιν, ἀφιᾶσιν αὖ
σαλῷ κλύζεσθαι. παρὰ σοῦ δὲ καὶ μικρὸν γράμμα, παντὸς εὐ-
γονίμου ῥεύματος κρεῖττον. δεξαίμην ἂν ἔγωγε ἰαμβλίχου μᾶλ-
λον ἐπιστολὴν μίαν, ἢ τὸν ἐκ λυδίας χρυσὸν κεκτῆσθαι. εἰ δὲ μέλει
τί σοι τῶν ἐραστῶν τῶν σῶν, μέλει δὲ εἰ μὴ σφάλλομαι, μὴ περιίδῃς
ὥσπερ νεοττοὺς ἡμᾶς ἀεὶ τῶν παρὰ σοῦ τροφῶν ἐν χρείᾳ τυγχά-
νοντας. ἀλλὰ καὶ γράφε συνεχῶς, καὶ τοῖς παρὰ σαυτοῦ καλοῖς
ἑστίαν μὴ κατόκνει. κἂν ἐλλείπωμεν, αὐτὸς ἑκατέρου τὴν χρείαν
οἰκείου. καὶ ὧν δίδως καὶ ὧν ἀνθ' ἡμῶν τὸ ἴσον πρεσβεύεις. πρέπει δὲ

ἑρμοῦ

ἑρμοῦ λογίου μαθητὴν εἶδε· βούλει τρόφιμον, ὄντα σε μαθητὴν ἐκεί-
νου, ῥάβδον οὐκ ἐν τῷ καθεύδειν ποιεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ κινεῖν καὶ διεγεί-
ρειν μᾶλλον ἐθέλειν μιμεῖσθαι.

Τῷ αὐτῷ.

ε Χρῆν μὲν ἡμᾶς τῷ γράμματι πειθομένους τῷ Δελφι-
κῷ γνῶσαι ἑαυτοὺς καὶ μὴ τολμᾶν ἀνδρὸς ἀκοαῖς τοσού-
του καταθαρσεῖν· ᾧ καὶ ὀφθέντι μόνον ἀντιβλέψαι δυσχερές, ἤπου
τὴν πάνσοφον ἁρμονίαν κινοῦντι πρὸς τὸ ἴσον ἐλθεῖν. ἐπεὶ καὶ πα-
νὶ μέλος λιγυρὸν ἠχοῦντι, πᾶς ὅστις ἐκσταίη, κἂν ἀριστεῖος ᾖ,
καὶ Ἀπόλλωνι πρὸς κιθάραν ψάλλοντι, πᾶς ὅστις ἠρεμεῖ, κἂν τὴν
Ὀρφέως μουσικὴν εἰδείη· τὸ γὰρ ἧττον τῷ κρείττονι καθόσον ἧττόν
ἐστιν, εἴκοι ἂν δικαίως. εἰ μὲν ἄλλοι γε, τό τε οἰκεῖον καὶ τὸ οὐ χεῖρον, τί δεῖ γι-
νώσκειν· ὅστις δὲ ἐν θεσμῷ μουσικῆς θνητοῦ, ἐναρμόσαι μέλος ἤλπι-
σεν, οὐκ ἔμαθέ πω τὸ Μαρσύου τοῦ Φρυγὸς πάθος. οὐδὲ τὸν ὁμώνυ-
μον ἐκείνῳ ποταμόν, ὃς μανέντος αὐλητοῦ τιμωρίαν ῥεῖ· ἀλλ' οὐδὲ
τὴν Θαμύριδος τοῦ Θρᾳκὸς τελευτὴν ἤκουσεν, ὃς ταῖς μούσαις
οὐκ εὐτυχῶς ἀνεφθέγξατο. τί γὰρ δεῖ τὰς σειρῆνας λέγειν· ὧν ἔτι
τὸ πτερὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου φέρουσιν αἱ νικήσασαι. ἀλλ' ἐκείνων μὲν
ἕκαστος ἀμούσου τόλμης, ἀρκοῦσαν ἔτι καὶ νῦν ἐκτίνει τῇ μνήμῃ
δίκην. ἡμᾶς δὲ, ἔδει μὲν ὡς ἔφην, εἴσω τῶν οἰκείων ὅρων ἑστάναι,
καὶ ἀλλ' ὑπὸ σοῦ μουσικῆς ἐμφορουμένους ἠρεμεῖν. ὥσπερ οἱ τὴν Ἀ-
πόλλωνος μαντείαν ἐξ ἀδύτων ἱερῶν προσιοῦσαν ἡσυχῇ δέχονται.
ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἡμῖν τοῦ μέλους τὸ ἐνδόσιμον μνηστεύεις, καὶ οἷον ἑρ-
μοῦ ῥάβδῳ κινεῖς καὶ διεγείρεις καθεύδοντας, φέρεσθαι καθάπερ
οἱ τῷ Διονύσῳ τὸν θίασον κρούσαντι πρὸς τὴν χορείαν ἀνετοὶ φέ-
ρονται, οὕτω καὶ ἡμεῖς ὑπὸ τῷ σῷ πλήκτρῳ τὸ εἰκὸς αὐτηχήσω-

μὲν ὥσπερ οἱ τῷ χοροστάτῃ πρὸς τὸ ἀνάκλημα τοῦ ῥυθμοῦ συνομαρτοῦντες. καὶ πρῶτόν σοι τῶν λόγων οὓς βασιλεῖ κελεύσαντι πρὸς τὴν ἀοίδιμον τοῦ πορθμοῦ ζεῦξιν ἔναγχος ἐξειργασάμεθα, ἐπειδὴ τοῦ τόδε δοκοῦν ἀπαρξώμεθα, μικρὰ μὲν ἀντὶ μεγάλων τοῖς παρὰ σοῦ καὶ τῷ ὄντι χαλκὸν χρυσοῦ ἀντιδιδόντες. οἷς δὲ ἔχομεν ξενίοις τὸν Ἑρμῆν τὸν ἡμέτερον ἑστιῶντες. πάντως οὐδὲ ὁ Ἡρακλῆς ὁ θεὸς ἐκ τοῦ δείπνου τὸ λιτὸν ἀπηξίωσεν. ἀλλ᾽ ἤδει καὶ μικροῖς ἐς τὸ ἀναγκαῖον ἀρκεῖσθαι. ὁ Πὰν δὲ ὁ νόμιος τοῦ παιδὸς τοῦ βουκόλου τὴν σύριγγα προσαρμόσαι τοῖς χείλεσιν οὐκ ἠτίμασεν. πρόσου δὴ καὶ αὐτὸς τὸν λόγον εὐμενεῖ νεύματι καὶ μὴ ἀποκνήσῃς ὀλίγῳ μέλει μεγάλην ἀκοὴν ἐνδοῦναι. ἀλλ᾽ ἐὰν μὲν ἔχῃ τι δεξιόν, αὐτός τε ὁ λόγος εὐτυχεῖ καὶ ὁ ποιητὴς αὐτοῦ τὴν παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς ψῆφον τὴν μαρτυρίαν προσλαβών. εἰ δὲ ἔτι χειρὸς ἐντελοῦς εἰς τὸ τοῦ ὅλου πλήρωμα προσδεῖται μὴ ἀπαξιώσῃς αὐτὸς τὸ ἐνδέον προσθεῖναι.

ἤδη που καὶ ἀνδρὶ τοξότῃ κληθεὶς ὁ θεὸς παρέστη καὶ συνεφήψα-
το τοῦ βέλους, καὶ κιθαρῳδῷ τὸν ὄρθιον ᾄ-
δοντι πρὸς τὸ ἐλλεῖπον τῆς χορ-
δῆς ὑπὸ τῷ τέττιγι, τὸ
ἴσον ὁ πύθιος αὐτε
φθέγξατο.

π

Αιδείαν ὀρθὴν εἶναι νομίζομεν, οὐ τὴν ἐν τοῖς ῥήμασιν οὐδὲ τῇ γλώττῃ πολυτελῆ εὐρυθμίαν. ἀλλὰ διάθεσιν ὑγιῆ νοῦν ἐχούσης διανοίας. καὶ ἀληθεῖς δόξας ὑπέρ τε ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν, καλῶν τε καὶ αἰσχρῶν. ὅστις οὖν ἕτερα μὲν φρονεῖ, διδάσκει δὲ ἕτερα τοὺς πλησιάζοντας

τας

τους, αὐτὸς ἀπολελεῖφθαι δοκεῖ τοσούτῳ παιδείας ὅσῳ ἐστὶ τοῦ χρη-
στὸς ἀνὴρ εἶναι. εἰ μὲν ἐπὶ σμικροῖς εἴη τὸ διάφορον τῆς γνώμης πρὸς
τὴν γλῶτταν, κακὸν μὲν εἰς τόδε, ὅμως τῷ χρόνῳ γίνεται. εἰ δὲ ἐν τοῖς
μεγίστοις, ἄλλο μὲν φρονοίη τις, ἐναντίον δὲ ὧν φρονεῖ διδάσκει,
πῶς οὐ τοῦτο ἐκεῖνο καπήλων ἐστὶν, οὔτι χρηστῶν ἀλλὰ παμπονήρων
βίος ἀνθρώπων. οἳ μάλιστα παιδεύουσιν, ὅσα μάλιστα φαῦλα νομί-
ζουσιν ἐξαπατῶντες καὶ δελεάζοντες τοῖς ἐπαίνοις. εἰς οὓς μετατι-
θέναι τὰ σφέτερα ἐθέλουσιν εἶναι κακά. πάντας μὲν οὖν χρὴ
τοὺς καὶ ὁπουοῦν διδάσκειν ἐπαγγελλομένους, εἶναι τὸν τρόπον ἐπι-
εικεῖς. καὶ μὴ μαχόμενα τοῖς δημοσίᾳ, μεταχαρακτηρίζοντα τὰ ἐν
τῇ ψυχῇ φέρειν δοξάσματα. πολὺ δὲ πλέον ἁπάντων οἶμαι δεῖν
εἶναι τοιούτους, ὅσοι ἐπὶ νέοις τοῖς λόγοις συγγίνονται. τῶν παλαι-
ῶν ἐξηγηταὶ γινόμενοι συγγραμμάτων. εἴτε ῥήτορες εἴτε γραμμα-
τικοὶ καὶ ἔτι πλέον οἱ σοφισταί. βούλονται γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις
οὐ λέξεων μόνον, ἠθῶν δὲ εἶναι διδάσκαλοι. καὶ τὸ κατὰ σφᾶς εἶ-
ναί φασι τὴν πολιτικὴν φιλοσοφίαν. εἰ μὲν οὖν ἀληθὲς ἢ μὴ, τοῦ-
το ἀφείσθω νῦν. ἐπαινῶν δὲ αὐτοὺς οὕτως ἐπάγγελμα τῶν καλῶν
ὀρεγομένους, ἐπαινέσαιμ' ἂν ἔτι πλέον εἰ μὴ ψεύδοιντο μηδὲ ἐξελέγ-
χοιεν αὐτοὺς, ἕτερα μὲν φρονοῦντας διδάσκοντας δὲ τοὺς πλη-
σιάζοντας ἕτερα. τί οὖν. ὁμήρῳ μέν τοι καὶ ἡσιόδῳ. καὶ δημοσθένει
μέν τοι, καὶ ἡροδότῳ καὶ θουκυδίδῃ καὶ ἰσοκράτει καὶ λυσίᾳ θεοὶ
πάσης ἡγοῦνται παιδείας. οὐχ οἱ μὲν ἑρμοῦ σφᾶς ἱερούς, οἱ δὲ, μου-
σῶν ἐνόμιζον; ἄτοπον μὲν οἶμαι τοὺς ἐξηγουμένους τὰ τούτων, ἀ-
τιμάζειν τοὺς ὑπὸ τούτων τιμηθέντας θεούς. οὐ μὴν ἐπειδὴ τοῦτο ἄ-

τοῦτον οἶμαι φημὶ δεῖν αὐτοὺς μεταθεμένους τοῖς νέοις, συνδίδωμι δὲ αἵρεσιν, μὴ διδάσκειν ἃ μὴ νομίζουσι σπουδαῖα βουλομένους διδάσκειν ἔργῳ πρῶτον. καὶ πείθειν τοὺς μαθητὰς, ὡς οὔτε ὅμηρος οὔτε ἡσίοδος, οὔτε τούτων οὓς ἐξηγοῦνται καὶ κατεγνωκότες ἀσέβειαν, ἄνοιάν τε καὶ πλάνην εἰς τοὺς θεούς. ἐπεὶ ἐκεῖνοι ἐξ ὧν γεγράφασι παρατρέφονται, μισθαρνοῦντες, εἶναι ὁμολογοῦσιν αἰσχροκερδέστατοι καὶ δραχμῶν ὀλίγων ἕνεκα πάντως ὑπομένειν. ἕως μὲν οὖν τούτου, πολλὰ ἦν τὰ αἴτια τοῦ μὴ φοιτᾶν εἰς τὰ ἱερά. καὶ ὁ πανταχόθεν ἐπικρεμάμενος φόβος, ἐδίδου συγγνώμην ἀποκρύπτεσθαι τὰς ἀληθεστάτας ὑπὲρ τῶν θεῶν δόξας. ἐπειδὴ δὲ ἡμῖν οἱ θεοὶ τὴν ἐλευθερίαν ἔδοσαν, ἄτοπον εἶναί μοι φαίνεται διδάσκειν ἐκεῖνα τοὺς ἀνθρώπους, ὅσα μὴ νομίζουσιν εὖ ἔχειν. ἀλλ' εἰ μὲν οἴονται σοφοὺς ὧν εἰσιν ἐξηγηταὶ, καὶ ὧν ὥσπερ προφῆται κάθηνται, ζηλούτωσαν αὐτῶν πρῶτον τὴν εἰς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν. εἰ δὲ εἰς τοὺς τιμιωτάτους ὑπολαμβάνουσι πεπλανῆσθαι, βαδιζόντων εἰς τὰς τῶν γαλιλαίων ἐκκλησίας ἐξηγησόμενοι ματθαῖον καὶ λουκᾶν. οἷς πειθέντες, ἱερέων ὑμεῖς ἀπέχεσθαι νομοθετεῖτε. βούλομαι ὑμῶν ἐγὼ καὶ τὰς ἀκοὰς ὡς ἂν ὑμεῖς εἴποιτε καὶ τὴν γλῶτταν ἐξαναγεννηθῆναι τούτων ὧν ἔμοιγε εἴη μετέχειν ἀεὶ καὶ ὅστις ἐμοὶ φίλα νοεῖ τε καὶ πράττει. τοῖς μὲν καθηγεμόσι καὶ διδασκάλοις, οὑτωσὶ κοινὸς κεῖται νόμος. ὁ βουλόμενος δὲ τῶν νέων φοιτᾶν, οὐκ ἀποκέκλεισται. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ εὔλογον ἀγνοοῦντας ἔτι τοὺς παῖδας ἐφ' ὅ,τι τρέπονται, τῆς βελτίστης ἀποκλείειν ὁδοῦ, φόβῳ δὲ καὶ ἄκοντας ἄγειν ἐπὶ τὰ πάτρια. καίτοι δίκαιον ἦν ὥσπερ τοὺς φρενιτίζοντας οὕτω καὶ τούτους ἄκοντας ἰᾶσθαι. πλὴν ἀλλὰ συγγνώμην ὑπάρχειν ἅπασι τῆς τοιαύτης νόσου. δεῖ γὰρ οἶμαι διδάσκειν, ἀλλ' οὐχὶ κολάζειν χρὴ τοὺς ἀνοήτους.

Ἐλκ

Εκηβόλῳ.

ἐ Γὼ μὲν κέχρημαι τοῖς γαλιλαίοις ἅπασιν οὕτω πρᾴως καὶ φιλανθρώπως, ὥστε μηδένα μηδαμοῦ βίαν ὑπομένειν μηδὲ εἰς ἱερὸν ἕλκεσθαι. μηδὲ εἰς ἄλλο τι τοιοῦτον ἐπηρεάζεσθαι παρὰ τὴν οἰκείαν πρόθεσιν. οἱ δὲ τῆς ἀρειανικῆς ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ πλούτου τρυφῶντες, ἐπεχείρησαν τοῖς ἀπὸ τοῦ οὐαλεντίνου καὶ τετολμήκασι τοσαῦτα κατὰ τὴν ἔδεσσαν, ὅσα οὐδέποτε ἐν εὐνομουμένῃ πόλει γένοιτ' ἄν. οὐκοῦν ἐπειδὴ ἑαυτοῖς ὑπὸ τοῦ θαυμασιωτάτου νόμου προείρηται, ἵν' εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν εὐοδώτερον πορευθῶσι πρὸς τοῦτον συναγωνιζόμενοι τοῖς ἀνθρώποις αὐτῶν τὰ χρήματα τῆς ἐδεσσηνῶν ἐκκλησίας, ἅπαντα ἐκελεύσαμεν ἀναληφθῆναι, δοθησόμενα τοῖς στρατιώταις, καὶ τὰ κτήματα τοῖς ἡμετέροις προστεθῆναι πριβάτοις. ἵνα πενόμενοι σωφρονῶσι, καὶ μὴ στερηθῶσιν ἧς ἔτι ἐλπίζουσιν οὐρανίου βασιλείας. τοῖς οἰκοῦσι δὲ τὴν ἔδεσσαν προαγορεύομεν, ἀπέχεσθαι πάσης στάσεως καὶ φιλονεικίας. ἵνα μὴ τὴν ἡμετέραν φιλανθρωπίαν κινήσαντες, καθ' ὑμῶν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς τῶν κοινῶν ἀταξίας δίκην τίσητε, ξίφει καὶ φυγῇ καὶ πυρὶ ζημιωθέντες.

Λιβανίῳ.

ά Ρτι μοι πεπαυσμένῳ τῆς χαλεπῆς πάνυ καὶ ταχείας νόσου τῇ τοῦ πάντα ἐφορῶντος προνοίᾳ, γράμματα εἰς χεῖρας ἦλθεν ὑμέτερα καθ' ἣν ἡμέραν πρῶτον ἐλουσάμην. δῆλος ἤδη ταῦτ' ἀναγνούς, οὐκ ἂν εἴποις ῥαδίως ὅπως ἐρρωννύμην. αἰ-

αἰσθανόμενος τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς καὶ καθαρᾶς εὐνοίας· ἧς εἴθε γενοίμην ἄξιος. ὡς ἂν μὴ καταισχύναιμι τὴν σὴν φιλίαν. τὰς μὲν οὖν ὑμετέρας ἐπιστολὰς, εὐθὺς ἀνέγνων. καίπερ οὐ σφόδρα τοῦτο ποιεῖν ἐνδυνάμενος. τὰς δὲ τοῦ Αντωνίου πρὸς τὸν ἀλέξανδρον, εἰς τὴν ὑστεραίαν ἀνεταμιευσάμην. ἐκεῖθεν ἑβδόμῃ σοι ταῦτα ἔγραφον ἡμέρᾳ. κατὰ λόγον μοι τῆς ῥώσεως προχωρούσης, διὰ τὴν τοῦ θεοῦ προμήθειαν. σώζοιό μοι ποθεινότατέ τε καὶ φιλικώτατε ἀδελφέ.

Ζήνωνι.

Ολλὰ μὲν καὶ ἄλλα σοι μαρτυρεῖ καὶ τῆς ἰατρικῆς τέχνης εἰς τὰ πρῶτα ἀνήκειν καὶ ἤθους καὶ ἐπιεικείας. καὶ βίου σωφροσύνης συμφώνως πρὸς τὴν τέχνην ἔχειν. νῦν δὲ προσῆλθε τὸ κεφάλαιον τῆς μαρτυρίας. τὴν τῶν ἀλεξανδρέων πόλιν ἅπασαν, ἐπέστρεψας εἰς σεαυτόν. τοσοῦτον αὐτῇ κέντρον ὥσπερ μέλιττα καταλέλοιπας. εἰκότως. καλῶς γὰρ εἴρηται καὶ ὁμήρῳ δοκεῖ. ἰητρὸς ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων. σὺ δὲ οὐκ ἰατρὸς ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ διδάσκαλος τοῖς βουλομένοις τῆς τέχνης. ὥστε σχεδὸν, ὃ πρὸς τοὺς πολλοὺς εἰσὶν οἱ ἰατροί, τοῦτο ἐκείνοις σύ. λυπεῖ δέ σοι τὴν ψυχὴν καὶ ἡ πρόφασις αὐτὴ καὶ μάλα λαμπρῶς. εἰ γὰρ διὰ γεωργίας μετέστης τῆς ἀλεξανδρείας, οὐ δικαίως μετέστης. ἐπεὶ δικαιότατα ἂν ὀπίσω κατέλθοις. κάτιθι τοίνυν ἐπίτιμος καὶ τὸ πρότερον ἔχων ἀξίωμα. καὶ ἡμῖν κοινὴ πρὸς ἀμφοτέρους χάρις αὐτικείσθω. ἀλεξανδρεῦσι μὲν ζήνωνα, σοὶ δὲ ἀποδοῦσα τὴν ἀλεξάνδρειαν.

Υ γκτησείδιον μικρὸν ἀγρῶν τεττάρων δοκούντων
λαβὼν παρὰ τῆς τήθης ἐν τῇ βιθυνίᾳ, τῇ σῇ διαθέ-
σει δῶρον δίδωμι. ἔλαττον μὲν ἢ ὥστε ἄνδρα εἰς περι-
ουσίαν ἐννοῆσαί τι μέγα καὶ ἀποφῆναι ὄλβιον. ἔχον δ'
ὅμως οὐ πάντα πᾶσιν ἀτερπῆ τὴν δόσιν, εἴ σοι τὰ καθέκαστα περὶ αὐ-
τοῦ διέλθοιμι. παίζειν δὲ οὐδὲν κωλύει πρὸς σέ, χαρίτων γέμοντα
καὶ εὐμουσίας. ἀπῴκισται μὲν τῆς θαλάσσης σταδίους οὐ πλέον εἴ-
κοσι. καὶ οὔτε ἔμπορος οὔτε ναύτης ἐνοχλεῖ λάλος καὶ ὑβριστὴς τῷ
χωρίῳ. οὐ μὴν ἀφῄρηται τὰς παρὰ νηρέως χάριτας παντελῶς.
ἔχει δὲ ἰχθὺν πρόσφατον ἀεὶ καὶ ἀσπαίροντα. καὶ ἐπί τινος ἀπὸ
τῶν δωμάτων προελθὼν γηλόφου, ὄψει τὴν θάλασσαν τὴν προ-
ποντίδα καὶ τὰς νήσους. τήν τε ἐπώνυμον πόλιν τοῦ γενναίου βα-
σιλέως, οὐ φυκίοις ἐφεστὼς καὶ βρύοις, οὐδὲ ἐνοχλούμενος ὑπὸ
τῶν ἐκβαλλομένων εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς καὶ εἰς τὰς ψάμμους ἀτερ-
πῶν πάνυ καὶ οὐδὲ ὀνομαζομένων τῶν μικρόν. ἀλλ' ἐπὶ σμίλα-
κος καὶ θύμου. καὶ πόας εὐώδους. ἡσυχία δὲ πολλὴ κατακλινο-
μένῳ εἰς τὸ βιβλίον ἀφορῶντι, εἶτα διαναπαύοντι τὴν ὄψιν, ἥδι-
στον ἀπιδεῖν εἰς τὰς ναῦς καὶ τὴν θάλατταν. τοῦτο ἐμοὶ μειρακίῳ
κομιδῇ νέῳ θερείδιον ἐδόκει φίλτατον. ἔχει γὰρ καὶ πηγὰς οὐ
φαύλας. καὶ λουτρὸν οὐκ ἀναφρόδιτον. καὶ κῆπον, καὶ δένδρα.
ἀνὴρ δὲ ὢν ἤδη τὴν παλαιὰν ἐκείνην ἐπόθουν δίαιταν. καὶ ἦλθον
πολλάκις καὶ γέγονεν ἡμῖν οὐκ ἔξω λόγων ἡ συνόδος. ἔστι δὲ ἐνταῦ-
θα καὶ γεωργίας ἐμῆς μικρὸν ὑπόμνημα, φυταλιὰ βραχεῖα,
φέρουσα οἶνον εὐώδη καὶ ἡδύν. οὐκ ἀναμένοντά τι παρὰ τοῦ χρό-
νου προσλαβεῖν τὸν διόνυσον. ὄψει τὰς χάριτας. ὁ βότρυς δὲ ἐπὶ

τῆς ἀμπέλου καὶ τῆς ληνοῦ θλιβόμενον, ἀπόζει τῶν ῥόδων. τὸ γλεῦκος δὲ ἐν τοῖς πίθοις ἤδη τοι νέκταρός ἐστιν ἀπορρὼξ ὁμήρῳ πιστεύοντι. τί δῆτα οὐ πολὺ γέγονεν. οὐδὲ τὰ πλέθρα πάνυ πολλὰ τοιούτων ἀμπέλων. τυχὸν δὲ οὐδὲ ἐγὼ γεωργὸς γέγονα πρόθυμος. ἀλλ' ἐπεὶ ἐμοὶ νηφάλιος ὁ τοῦ διονύσου κρατήρ, καὶ τὸ πολὺ τῶν νυμφῶν δέ ἐστιν, ὅσον εἰς ἐμαυτὸν καὶ τοὺς φίλους, ὀλίγον δέ ἐστι τὸ χρῆμα τῶν ἀνδρῶν παρεστηκιάσμην. νῦν δέ σοι δῶρον αὖ φίλῃ κεφαλῇ δίδωμι. μικρὸν μὲν ὅπερ ἐστί· χάριεν δὲ φίλῳ παρὰ φίλου. οἴκοθεν οἴκαδε κατὰ τὸν σοφὸν ποιητὴν πίνδαρον. τὴν τῶν σολὴν τῶν σύρων πρὸς λύχνον γέγραφα, ὥστε εἴ τι ἡμάρτηται μὴ πικρῶς ἐξέταζε μηδὲ ὡς ῥήτωρ ῥήτορα.

β Α σιλεῖ μὲν πρὸς κέρδος ὁρῶντι, χαλεπὸν ἂν ὑμῶν ἐφάνη τὸ αἴτημα. καὶ οὐκ ἂν ᾠήθην δεῖν τὴν δημοσίαν εὐπορίαν βλάπτεσθαι τῇ πρός τινας ἰδίᾳ χάριτι. ἐπεὶ δὲ ἡμεῖς οὐχ ὅτι πλεῖστα παρὰ τῶν ὑπηκόων ἀθροίζειν πεποιήμεθα σκοπὸν, ἀλλ' ὅτι πλείστων ἀγαθῶν αὐτοῖς αἴτιοι γίνεσθαι, τοῦτο καὶ ὑμῖν ἀπολύσει τὰ ὀφλήματα. ἀπολύσει δὲ οὐχ ἁπλῶς ἅπαντα. ἀλλὰ μερισθήσεται τὸ πρᾶγμα τὸ μὲν εἰς ὑμᾶς. τὸ δὲ εἰς τὴν τῶν στρατιωτῶν χρείαν. ἐξ ἧς οὐκ ἐλάχιστα καὶ αὐτοὶ δήπου φέρεσθε τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν. τοιγαροῦν μέχρι μὲν τῆς τρίτης ἐπινεμήσεως, ἀφίεμεν ὑμῖν πάντα, ὅσα ἐκ τοῦ φθάνοντος ἐλλείπει χρόνου. μετὰ ταῦτα δὲ, εἰσοίσεται κατὰ τὸ ἔθος. ὑμῖν τε γὰρ ἀφιέμενα, χάρις ἱκανή. καὶ ἡμῖν τῶν κοινῶν οὐκ ἀμελητέον. περὶ τούτου καὶ τοῖς ἐπάρχοις ἐπέσταλκα. ἵν' ἡ χάρις ὑμῖν εἰς ἔργον προχωρήσῃ.

π Αὐτῶν μὲν ἕνεκά μοι τὸ σῶμα διάκειται μετρίως. οὐ μὴν
ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς γνώμης ἔχει καλῶς. οἶμαι δὲ ἐγὼ τούτου
προοίμιον εἶναι μηδὲν κρεῖττον ἐπιστολῆς φίλῳ παρὰ φίλου πεμπο-
μένης. τίνος οὖν ἐστι τὸ προοίμιον αἰτήσεως οἶμαι. τίς
δὲ ἡ αἴτησις. ἐπιστολῶν ἀμοιβαίων. ἃς εἴη γε
καὶ κατὰ διάνοιαν ὁμολογῆσαι ταῖς
ἐμαῖς, ἀξία παρὰ σοῦ ταῦ-
τα πρὸς ἡμᾶς ἀπαγ-
γελλού-
σας.

Τέλος τῶν Ιουλιανοῦ
Επιστολῶν.

α
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
τῶν οἴσω
αὐτούς.

β
ἢ ἑτέροις
γοντι
ξίου
πότω

γ
τῷ ῥεύματι
τῷ ὁρωμένῳ
αὐτόν.
μασι

δ
λίας
τῷ αὐτῷ.
μεθαι
εἰσαῦθις

ε
πειν ἀλλ
πως ὁ
ἡττᾶσθαι
δὲ μέ

ζ
ΙΣΟΚΡΑ
ἐλλάδος,
πρέπον

η	λ	ο
νιῶ αὐτὸς	Φιλοτίμη	τῶν ἀδελ
ἰσοκρατ	μελιταί	ρατον
λαικις	προαιρέ	Λεσβώ
	μὲν ἄλλων	ὡς πολὺ
θ	μ	π
ΦΑΛΑΡΙ	τὸ μὴ	πομὲν
γέγραφα	τασχεῖν	πλάτωνος
Ἰσόκρω	Ἰσόκρω	ἱερὸν ὅτου
μεσηνί	τα μόνον	λεγδεῖ
ι	ν	ρ
ὀνήτο	βροῦτος τῆς	ταῖς πολλά
μελῶς	θεμένοις	μὲν δῶρον
ὑπόλα	εἰς οὐδέν	ἔργον
τηλε	βροῦτος καὶ	θαίπερ
κ	ξ	σ
δῆμοι	βιθυνοὶ	ἑρμοῦ
κοπηθέν	ΕΓΙΣΤΟ	τας, αὐτὸς
ὑμᾶς	διόλου	Εκηβόλῳ
Μνησιπλ	τοῖς αὐτοῖς.	

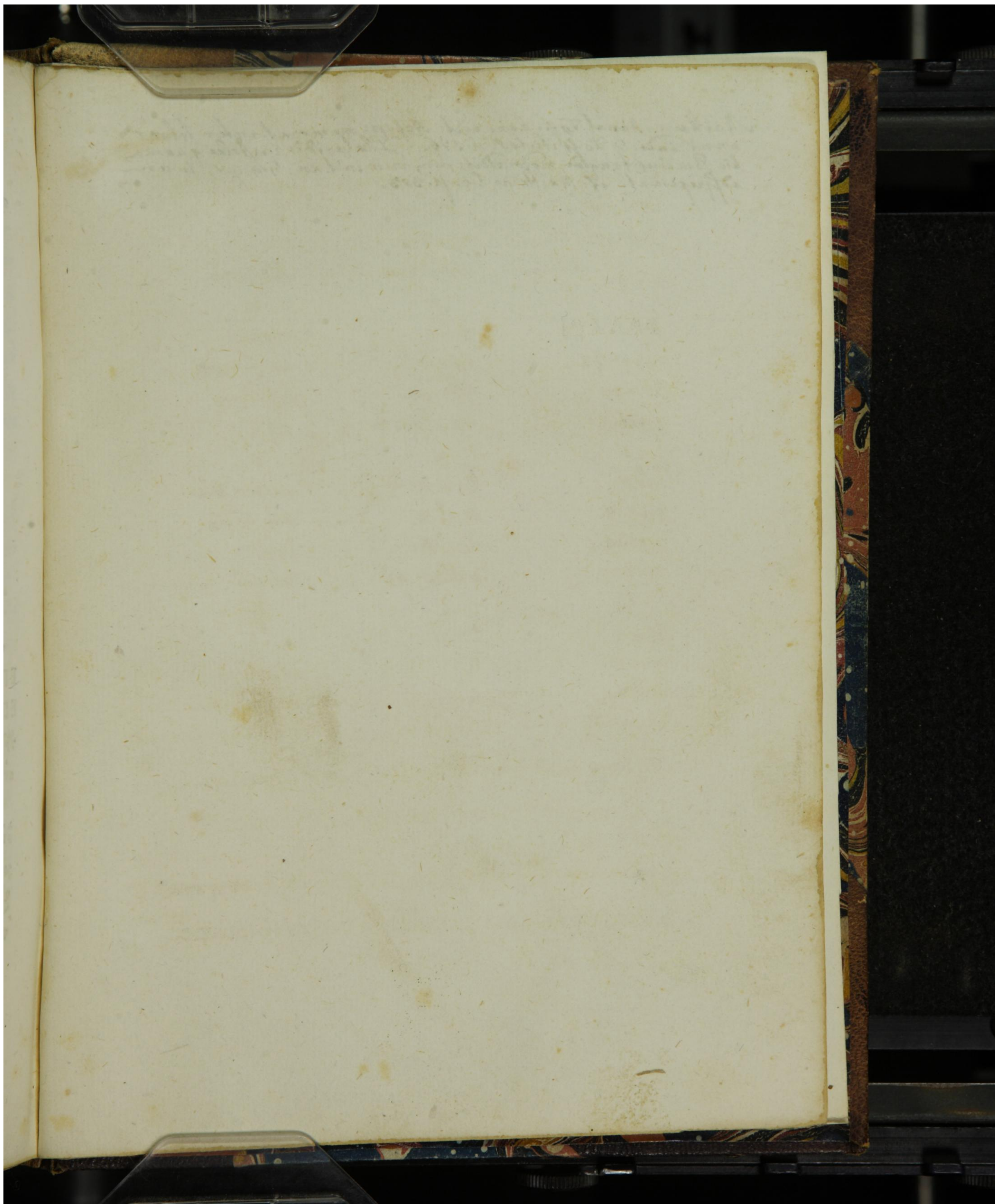
Απαντά εἰσι τετράδια πλὴν τῶν . ζ . κ . σ . τριαδίων.

Omnes sũt quaterni præter. ζ . κ . σ . ternos.

Ενετίησι καὶ τοῦτο παρὰ Ἄλδῳ τοῖς φθάσασιν ὁμοιοτρόπως.

Venetiis apud Aldum. eadẽ qua cætera cõditione.

Maittaire. Annal. Typ: hanc edit: Aesop: memorat inter libros anni indicio destitutos. p. 376. Phalaridis Epistolae quarum hic Bracius tanquam modo editarum meminit. an: 1498. lucem adspexerunt. cf: Maittaire l.c. p. 353.

